307r

PROROCIIA LUI ISAIE

Cap 1

Vreamea în carea au prorocit Isaie preste Iuda şi Ierusalim, carea pentru nemulţămirea sa şi alte răotăţi, cu tot fealiul de bătaie de la Dumnezeu lovită, nu s-au întors cătră el; pentru aceaea, zice că i să apropie foarte grea mişelătatea pustiirii. Jârtvele şi praznicile ei să leapădă şi ce trebuie să facă ca iarăş de la Dumnezeu cu milă să să priimească. Iarăşi pentru scădearea de la putearea dintâiu, spre multe păcate grea izbândă şi cea mai de pre urmă a ei viitoarea izbăvire şi întoarcerea spre mai fericită stare proroceaşte.

1. Vedearea lui Isaie, fiiului Amos, carea au văzut preste Iuda şi preste Ierusalim, în zilele lui Ozie, Ioathan, Ahas şi Iezechie, împăraţilor Iudei.

2. Ascultaţi, ceriuri, şi ia în urechi, păminte, că Domnul au grăit: „Fii am crescut şi i-am înălţat, iară ei M-au urgisit.

3. Cunoscut-au boul pre stăpânul său şi asinul iaslea domnului său, iară Israil nu M-au cunoscut şi norodul Mieu n-au înţeles”.

4. Amar neamului păcătos, norodului cu grea nedreptate, săminţiii vicleane, fiilor spurcaţ! Părăsit-au pre Domnul, blăstămat-au pre sfăntul lui Israil, astreinatu-s-au înapoi.

5. Preste ce vă voiu lovi mai mult, cei ce adaogeţi treacere de leage? Tot capul, lânced şi tot trupul, măhnit.

6. De la talpa piciorului până la creaştetul capului nu iaste într-însul sânătate; buba şi vânătarea şi rana înflată nu-i legată împrejur, nici grijită cu leac, nici stâmpărată cu untdelemn.

307v 7. *Pământul vostru, pustiiu, cetăţile voastre, | aprinse cu foc, ţara voastră înaintea voastră streinii o îmbucă şi să va pustii ca întru jefuirea de vrăjmaşi. *Jos 5, 7.

8. Şi să va părăsi fata Sionului ca umbrariul în vie şi ca coliba în pepenişte şi ca cetatea ce să jefuiaşte.

9. *De nu ne-ar fi lăsat noao Domnul oastelor sământă, **ca Sodoma am fi fost şi ca Gomora aseaminea am fi. *Râm. 9, 29. **Facere 19, 24.

10. Ascultaţi cuvântul Domnului, căpeteniile sodomleanilor, luaţi în urechi leagea Dumnezeului nostru, norodul Gomorii!

11. „La ce Mie mulţime jârtvelor voastre – zice Domnul – plin sânt, arderile de berbeci şi untura celor grase şi sângele berbecilor şi al meilor şi al ţapilor n-am vrut. Irim. 6, 20. Amos 5, 22.

12. Când veţi veni înaintea Mea, cine au cercat aceastea din mânile voastre, ca să umblaţi în curţile Meale?

13. Nu aduceţi mai mult jârtvă în zădar! Tămâia urăciune e mie, înoirile şi sâmbăta şi cealeaalalte praznice nu le voiu suferi. Nedreapte sânt adunările voastre!

14. Lunile voastre ceale noao şi praznicile voastre le-au urât sufletul Mieu, făcutu-s-au Mie greale, ostenit-am răbdând.

15. Şi când veţi întinde mânile voastre, voiu întoarce ochii Miei de la voi; şi când veţi înmulţi rugăciunea, nu voiu asculta, *că mânile voastre sânt pline de sânge. *Jos 59, 3.

16. *Spălaţi-vă, curăţiţi-vă, depărtaţi răotatea cugetelor voastre de la ochii Miei; încetaţi a lucra îndărăvnic! *1 Petru 3, 11.

17. Învăţaţi-vă a face bine, căutaţi judeca| |ta, ajutaţi celui năpăstuit, judecaţi săracului, apăraţi văduva! 308r

18. Şi veniţi şi Mă vădiţi, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre ca negreala, ca zăpada să vor albi; şi de vor fi roşii ca viermuleţul, ca lâna albe vor fi.

19. De veţi vrea şi Mă veţi asculta, bunătăţile pământului veţi mânca.

20. Iară de nu veţi vrea şi spre mânie Mă veţi întărâta, sabia vă va mânca pre voi", că gura Domnului au grăit.

21. Cum s-au făcut curvă cetatea cea credincioasă, plină de judecată? Dreptatea au lăcuit într-însa, iară acum, cei ucigaşi de oameni!

22. Argintul tău s-au întors în zgură, vinul tău e mestecat cu apă.

23. Căpeteniile tale necredincioasă, soţi furilor; toţi iubesc darurile, urmează răsplătiri; *săracului nu judecă şi pricina văduvei nu întră la dânşii. *Irim. 5, 28.

24. Pentru aceasta zice Domnul, Dumnezeul oastelor cel tare a lui Israil: „Hei, mângăia-Mă-voiu preste vrăjmaşii Miei şi Mă voiu izbândi de nepriiatinii Miei.

25. Şi voiu întoarce mâna Mea cătră tine şi voiu lămuri spre curat zgura ta şi voiu depărta tot cositoriul tău.

26. Şi voiu întoarce judecătorii tăi precum au fost mai nainte şi sfetnicii tăi ca de demult. După aceastea te voiu chema cetatea celui drept, cetate credincioasă.

27. Sionul întru judecată să va răscumpăra şi o vor întoarce întru dreptate".

28. Şi va zdrobi pre cei fără de leage şi pre pă|cătoşi deodată, şi cei ce-au părăsit pre Domnul să vor mistui. 308v

29. Că să vor ruşina de idolii cărora le-au jârtvit şi vă veţi ruşina de grădinile care le-aţ fost ales,

30. Când veţ fi ca stăjeriul ce-i pică foile şi ca grădina fără apă.

31. Şi va fi tăria voastră ca pozderia câlţilor şi lucrul vostru, ca scânteia; şi să vor aprinde amândouo împreună şi nu va fi cine să stângă.

Cap 2

La muntele casii Domnului vor cugeta toate neamurile şi din Sion va ieşi leagea, nici să va mai năcăji cu războiu. Iară casa lui Iacov pentru închinarea idolilor, pentru lăcomie şi pentru alte răotăţi să va lepăda. Cei trufaşi să vor smeri şi sângur Domnul Să va înălţa.

1. Cuvântul carele au văzut Isaie, fiiul lui Amos, preste Iuda şi Ierusalim.

2. *Şi va fi în zilele ceale mai de pre urmă gătit muntele casii Domnului în vârful munţilor şi să va rădica preste ceriuri şi vor curge la el toate limbile. *Mih. 4, 1.

3. Şi să vor duce noroade multe şi vor zice: „Veniţi şi să ne suim la muntele Domnului şi la casa Dumnezeului Iacov şi ne va învăţa căile Sale şi vom umbla în cărările Lui". Că din Sion va ieşi leagea şi cuvântul Domnului din Ierusalim.

4. Şi va judeca limbi şi va vădi noroade multe şi vor face sabiile sale fiară de plug şi suliţele sale seaceri; nu va rădica neam împrotiva neamului sabie, nici să vor mai deprinde spre războiu. | |

5. Casa lui Iacov, veniţi şi să umblăm întru lumina Domnului! 309r

6. Că ai lepădat pre norodul tău, casa lui Iacov, că s-au umplut ca oarecând, şi găcitori au avut ca filisteii, şi de copii streini s-au lipit.

7. Umplutu-s-au pământul de argint şi de aur şi nu iaste sfârşit comoarălor ei.

8. Şi s-au umplut pământul ei de cai şi nenumărate sânt căruţele ei; şi s-au umplut pământul ei de idoli, lucrului mânilor sale s-au închinat, celui ce au făcut deagetele lor.

9. Şi s-au plecat omul şi s-au smerit bărbatul; nu, dară, le lăsa lor.

10. Întră în piatră şi te ascunde în groapa pământului de cătră faţa temerii Domnului şi de slava mărimei Lui.

11. Ochii cei înalţi ai omului s-au smerit şi să va pleca nălţimea oamenilor şi Să va înălţa singur Domnul în zioa aceaea.

12. Că zioa Domnului oastelor, preste tot cel trufaşu şi înalt şi preste tot cel mândru; şi să va smeri.

13. Şi preste toţi chedrii Livanului cei înalţi şi rădicaţi şi preste toţi stăjarii Vasanului.

14. Și preste toți munții cei înalți și preste toate dealurile ceale rădicate.
15. Și preste tot turnul înalt și preste tot zidul întărit.
16. Și preste toate corăbiile Tharsisului și preste tot ce e frumos la vedeare.
17. Și să va pleca înălțimea oamenilor și să va smeri nălțimea bărbaților. Și să va rădica singur Domnul în zioa aceaea. |
309v 18. Și idolii de tot să vor zdrobi.
19. *Și vor întra în peșterile pietrilor și în crepăturile pământului de fața groazei Domnului și de slava mărimii Lui, când Să va scula a lovi pământul.
20. În zioa aceaea va lepăda omul idolii cei de argintul său și bozii cei de aurul său, carii-ș făcusă să li să închine cârtițele și liliecii.
21. Și va întra în crepăturile pietrilor și în peșterile bolovanilor, de la fața groazii Domnului și de slava mărimii Lui, când Să va scula a lovi pământul.
22. Încetați, dară, de la omul a căruia duhul în narile lui iaste! Că înalt s-au socotit a fi acela.

*Ozie 10, 8. Luca 23, 30. Apoc. 6, 16.

Cap 3

Viitoarea jidovilor, pentru păcatelor sale, pedeapsa cea grea și pustiirea, și a copiilor și a celor muierateci stăpânirea. Păcatele celor mai mari le vădeaște, și trufiia și neînfrânarea poftei featelor Sionului spre ocară a să întoarce, proroceaște.

1. Că iată, Stăpânitoriul, Domnul oastelor, va lua de la Ierusalim și de la Iuda pre cel putearnic și tare, toată vârtutea pânii și toată vârtutea apei,
2. Pre cel tare și pre omul ostașu, judecătoriul și prorocul și găcitoriul și bătrânul,
3. Căpetenie despre cinzeaci, pre cel cinstit la față și pre sfeatnic și pre cel înțelept dintre meașterii de lemn și pre cel priceput de vorbă tăinuită.
4. Și voiu da pruncii căpetenii lor, și cei muierateci îi vor stăpâni.
310r 5. Și va năvăli norodul, bărbat la bărbat și fie||ștecarele la aproapele său, gâlcevi-va copilul împrotiva celui bătrân și cel prost împrotiva celui cinstit.
6. Că va lua omul pre fratele său, pre caznicul tătâni-său: „Vejmânt ai, căpetenie ne fii, iară cădearea aceasta, supt mâna ta".
7. Răspunde-va în zioa aceaea, zicând: „Nu sânt doftor, și în casa mea nu iaste pâne, nici vejmânt; să nu mă rânduiți căpetenie norodului!"
8. Că au căzut Ierusalimul și Iuda, împreună au căzut, că limba lor și aflările lor împrotiva Domnului, ca să întărâte ochii mărimii Lui.
9. Cunoștinta feații lor le-au răspuns lor și păcatul său ca Sodoma l-au vestit, nici l-au ascuns. Amar sufletului lor, că li s-au întors ceale reale.
10. Ziceți dreptului că bine, că roada meșteșugirilor sale va mânca.
11. Amar celui necredincios spre rău, că răsplătirea mânilor lui va fi lui!
12. Pre norodul Mieu trăsorii săi i-au jefuit. Norodul Mieu, cei ce te fericesc, aceia te înceluiesc și calea pașilor tăi o răsipesc.
13. Stă la judecată Domnul și stă a judeca noroadele.
14. Domnul la judecată va veni cu bătrânii norodului Său și cu căpeteniile lui: „Că voi ați păscut viia și jaful săracului în casa voastră iaste.
15. Pentru ce zdrobiți norodul Mieu și feațele săracilor dinpreună le măcinați?" zice Domnul, Dumnezeul oastelor.
16. Și au zis Domnul: „Pentru că s-au văznăsit featele Sionului și au umblat cu grumazul
310v întins și după clipelele ochilor să ducea și pleznea cu mâ|nile, umbla cu picioarele sale și cu pașu togmit pășea".
17. Pleșuit-au Domnul creaștetul featelor Sionului și Domnul cosița lor o va goli.
18. În zioa aceaea va lua Domnul podoaba încălțămintelor și spilcele;
19. Și lanțurile de aur și mărgealele și covrigii de aur și mitrele;
20. Și acelea și șolovarii și linișorii și mirositoarele și cerceii;
21. Și inealele și pietrile scumpe ce spânzură din frunte;
22. Și schimburile și plaștele și covoarăle și acelea;
23. Și oglindele și jolgiurile și ceapsele și haina cea supțire.
24. Și va fi pentru miros dulce putoare, și pentru brâu funișoară, și pentru părul încrețit pleașe, și pentru teptariu târsână.
25. Și cei mai frumoși ai tăi oameni de sabie vor cădea și cei tari ai tăi, în războiu.
26. Și să vor măhni și vor plânge porțile ei și pustie pre pământ va ședea.

Cap 4

Șeapte muieri un bărbat cerând. Odrasla nu lui să va înălța. Și rămășițele lui Israil, spălându-i-să grozăviile, să vor mântui și cu mare sprijină și fericire să vor dărui.

1. Și vor apuca șapte muieri un bărbat în zioa aceaea, zicând: „Păinea noastră vom mânca și cu vejmintele noastre ne vom acoperi, numai să să cheme numele tău preste noi; ia ocara noastră!" ||

2. În zioa aceaea va fi odrazla Domnului întru mărime și slavă și rodul pământului înalt și bucurie celor ce vor fi mântuiți dintru Israil. 311r

3. Și va fi tot cel ce va fi rămas în Sion și rămășițe în Ierusalim; sfânt să va chema tot care-i scris în viață în Ierusalim.

4. De va spăla Domnul grozăviile featelor Sionului și sângele Ierusalimului va spăla din mijlocul ei în duhul judecății și duhul arderii.

5. Și va zidi Domnul preste tot locul muntelui Sionului, și unde s-au chemat nor zioa și fum și strălucirea de foc arzând noaptea, că preste toată slava, acoperire.

6. Și cortul va fi spre umbrariul zilii de căldură și spre apărare și spre ascunderea de vifor și de ploaie.

Cap 5

Supt pilda viii neroditoare ce s-au dat spre jaf, proroceaște judecata și părăsirea jidovilor, și păcatele lor să numără. Lăcomiia în aducerea moșiilor, bețiia și hula științii de Dumnezeu. Lățimea iadului. Smerirea trufașilor și înălțarea lui Dumnezeu și fericirea drepților și amar a multe fealiuri de păcate să vesteaște și sămn întru neamuri a rădica împrotiva jidovilor.

*Irim. 2, 21. Math. 21, 32.

1. Cânta-voiu iubitului mieu cântecul unchiului mieu, al viii sale. *Viia s-au făcut iubitului mieu în cornu fiiului untului-de-lemn.

2. Și o au îngrădit și pietrile le-au ales dintr-însa și o au sădit aleasă și au zidit turn în mijlocul ei și teasc au făcut într-însa și au așteptat să facă struguri, și au făcut struguri sălbateci. |

3. Acum, dară, lăcuitorii Ierusalimului și bărbații Iudei, judecați între mine și între viia mea. 311v

4. Ce iaste ce au trebuit să mai fac viii meale și nu i-am făcut? Au căci am așteptat să facă struguri și au făcut struguri sălbateci?

5. Și acum vă voiu arăta ce voiu face eu viii meale: lua-voiu gardul ei și va fi spre răpire, răsipi-voiu gardul ei și va fi spre călcare.

6. Și o voiu pune pustie; nu să va tăia și nu să va săpa și să vor sui tufe și spini și norilor voiu porunci să nu ploaie preste ea povoiu.

7. Că viia Domnului oastelor iaste casa lui Israil și omul Iudei, odrazla ei iubită. Și am așteptat să facă judecată și iată nedreptatea; și am așteptat dreptatea și iată strigare.

8. Amar celor ce împreunați casă la casă și țarină către țarină apropiiați, până la hotarul locului! Au doară veți lăcui voi sânguri în mijlocul pământului?

9. În urechile meale sânt aceastea, zice Domnul oastelor. De nu, să vor pustii case multe, mari și frumoase, fără lăcuitoriu.

10. Că zeace părechi de vii vor face o plosculiță și treizeaci de măsuri de sămânță vor face trii măsuri.

11. Amar celor ce vă sculați dimineață a urma bețiii și a bea până sara, ca să vă opăriți de vin!

12. Alăuta, cobza, timpanul și fluierele și vinul în ospeațele voastre, și lucrul Domnului nu-l băgați în samă, nici lucrurile mânilor Lui le socotiți.

13. Pentru aceaea rob s-au dus norodul mieu, că n-au avut știință și cinstiții lui au perit de foamete și mulțimea lui s-au uscat de seate. ||

14. Pentru aceaea ș-au lățit iadul sufletul său și ș-au deșchis gura fără nici un hotar. Și să vor pogorî cei mari ai lui și norodul lui și cei înalți și slăviții lui la el. 312r

15. Și să va pleca omul și să va zmeri bărbatul și ochii celor înalți să vor apăsa.

16. Și să va înălța Domnul oastelor întru judecată și Dumnezeul cel sfânt să va sfinți întru dreptate.

17. Și să vor paște mieii după rândul său și ceale pustii spre rodiri întoarse nimearnicii le vor mânca.

18. Amar celor ce trageţi nedreptatea în funile deşertăciunii şi ca o legătură de iră, păcatul!
19. Cei ce ziceţi: „Grăbească şi curând vie lucrul lui, să vedem şi să să apropie şi să vie sfatul sfântului lui Israil şi vom şti!"
20. Amar celor ce ziceţi răul bine şi binele rău, puind întunearecul lumină şi lumina întunearec, puind amarul spre dulce şi dulcele spre amar!
21. *Amar celor ce sânteţi înţelepţi în ochii voştri şi înaintea voastră pricepuţi!
22. Amar celor ce sânteţi putearnici a bea vin şi bărbaţi tari a mesteca beţia!

* Pil. 3, 7. Râm. 12, 16.

23. Cei ce îndreptaţi pre cel necredincios pentru daruri şi dreptatea dreptului o luaţi de la el,
24. Pentru aceasta, precum îmbucă feştila limba focului şi căldura văpăii o arde, aşa rădăcina lor ca pozdăriia va fi şi odrazla lor ca pravul să va sui, că au lepădat leagea Domnului oastelor şi graiul sfântului Israil l-au suduit.
25. Pentru aceaea s-au mâniiat iuţimea Domnului preste norodul Său şi au întins mâna Sa preste el şi l-au lovit. Şi s-au turburat mulţi şi s-au făcut mortăciunile lor ca gunoiul în mijlocul uliţelor. | 312v Întru toate aceastea nu s-au întors iuţimea Lui, ci încă mâna Lui întinsă ieste.
26. Şi va rădica sămn întru neamuri departe şi va şuiera cătră el din marginile pământului, şi iată, sârguinţă degrabă va veni.
27. Nu e slăbind, nici ostenindu-să într-însul, nu va dormita, nici va dormi, nici să va dezlega brâul coapselor lui, nici să va rumpe cureaoa încălţămintelor lui.
28. Săgeţile lui sânt ascuţite şi toate arcele lui întinse; copitele cailor lui, ca creaminea şi roţile lui, ca pornirea de vifor.
29. Răgnirea lui ca de leu, răgni-va ca puii de lei şi va scârşni şi va ţinea prada. Şi va îmbrăţişa şi nu va fi cine să scoaţă.
30. Şi va răsuna preste el în zioa aceaea ca sunetul mării. Uita-ne-vom pre pământ şi, iată, întunearecul năcazului. Şi lumina s-au întunecat întru ceaţa lui.

Cap 6

Isaie, văzând mărimea Domnului, să osindeaşte pre sineş, căci au tăcut; ci curăţindu-şi buzele, să dă spre propoveduire. Să vesteaşte că să va orbi norodul până la pustiirea cetăţilor Iudei şi acei ce rămăsease; viitoarea mântuire.

1. În anul în carele au murit împăratul Ozie, văzut-am pre Domnul şezând pre scaun înalt şi rădicat; şi cealea ce era supt el umplea biserica.
2. Serafimi sta preste El, şase arepi unuie şi şease arepi altuia; cu doao acoperea faţa lui şi cu doao acoperea picioarele lui şi cu doao zbura.
3. Şi strâga altul cătră altul şi zicea: *„Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul, Dumnezeul oastelor, plin e tot pământul de mărirea Lui!"

*Apoc. 4, 8.

4. Şi s-au clătit pragul ţiţinilor de glasul || 313r celui ce strâga şi casa s-au umplut de fum.
5. Şi am zis: „Amar mie, căci am tăcut. Că om pângărit cu buzele sânt eu şi în mijloc de norod ce are buze pângărite lăcuiesc eu şi pre împăratul, Domnul oastelor, L-am văzut cu ochii miei".
6. Şi au zburat la mine unul dintre serafimi şi în mâna lui era cărbune carele cu cleaştele îl luase din oltar.
7. Şi au atins gura mea şi au zis: „Iată, au atins acesta buzele tale şi să va lua nedreptatea ta şi păcatul tău să va curăţi".
8. Şi am auzit glasul Domnului ce zicea: „Pre cine voiu trimite? Şi cine va mearge noao?" Şi am zis: „Iată, eu, trimite-mă!"
9. *Şi au zis: „Mergi şi zi norodului acestuia: «Auziţi cei ce auziţi şi să nu înţeleageţi şi vedeţi vedearea şi să nu cunoaşteţi».
10. Orbeaşte inima norodului acestuia şi urechile lui le îngreoiază şi ochii lui îi închide, ca nu cumva să vază cu ochii săi şi să auză şi cu inima sa să înţeleagă şi să să întoarcă şi să-l vindec".
11. Şi am zis: „Până când, Doamne?" Şi au zis: „Până când să vor slobozi cetăţile fără lăcuitoriu şi casele fără om şi pământul să va lăsa pustiiu".

*Math. 13, 14. Marc. 4, 12 [10]. Luc. 8, 10 [12]. Ioa. 12, 40. Fap. 28, 26. Râm. 11, 8.

12. Şi va depărta Domnul pre oameni şi să va înmulţi ceaea ce rămăsease în mijlocul pământului.
13. Şi încă într-însa zăciuirea; şi să va întoarce şi va fi spre arătare, ca terevinthul şi ca stăjarul ce-şi întinde ramurile; sămânţă sfântă va fi aceasta carea va sta într-însa.

Cap 7

Conocită fiind de asirii și de israiliteani Ierusalimul, Isaie proroceaște că nu o vor birui și dă necuratului Ohaz sămn de mântuire o fecioară ce va naște fiiu, a căruia nume Iemanuil; și proroceaște pustiirea lui Israil și cel prea greu al Iudii năcaz și pustiire. |

4 Împăr. 16, 5. 1. Și au fost în zilele lui Ahazu, fiiului Ioathan, fiiului Ozie, împăratului Iudei, s-au suit Rasin, împăratul Siriii și Fachel, fiiul Romeliii, împăratul lui Israil, în Ierusalim, a oști împrotiva ei; și nu o au putut birui. 313v

2. Și au vestit casei lui David, zicând: „Odihnitu-s-au Siria preste Efrem". Și s-au clătit inima ei și inima norodului ei precum să clătesc leamnele dumbrăvilor de fața vântului.

3. Și au zis Domnul cătră Isaiia: „Ieși întru-ntâmpinarea lui Ahaz, tu și cel rămas, Iasuv, fiiul tău, la sfârșitul ducerii apei scăldătoarei ceii din sus, în calea țarinii nălbitoriului.

4. Și vei zice cătră dânsul: «Vezi să taci; nu te teame și inima ta să nu să înfricoșaze de doao coade de tăciunii aceștia ce afumegă întru mâniia iuțimii lui Rasin, împăratului Siriii, și a fiiului Romelie.

5. Pentru că sfat au făcut împrotiva ta Siriia, spre răotatea lui Efrem, și fiiul Romeliii, zicând:

6. 'Să ne suim la Iuda și să-l deșteptăm și să-l zmulgem cătră noi și să punem împărat în mijlocul lui pre fiiul lui Taveil'».

7. Aceaste zice Domnul Dumnezeu: «Nu va sta și nu va fi aceasta,

8. Ci capul Siriii, Damascul, și capul Damascului, Rasin. Și încă șasezeaci și cinci de ani, și va înceta Efrem a fi norod.

9. Și capul lui Efrem, Samaria, și capul Samariii, fiiul Romeliii. De nu veți creade, nu veț rămânea»".

10. Și au adaos Domnul a grăi cătră Ahaz, zicând:

11. „Ceare ție sămn de la Domnul, Dumnezeul tău, în adâncul iadului sau spre înălțime, sus!"

12. Și au zis Ahaz: „Nu voiu ceare și nu voiu ispiti pre Domnul". ||

13. Și au zis: „Auziți, dară, casa lui David, au doară puțin vă iaste voao a fi grei oamenilor, căci grei sânteți și Dumnezeului mieu? 314r

*Math. 1, 23. Luc. 1, 31. 14. Pentru aceasta însuși Domnul va da voao sămn: *Iată, o fecioară va zămisli și va naște fiiu și să va chema numele lui Emanuil.

15. Unt și miere va mânca, să știe a urgisi răul și a aleage binele.

16. Că mai nainte de-a ști pruncul a urgisi răul și a aleage binele, să va părăsi pământul, pentru care tu te temi, de la fața a doi împărații săi.

17. Aduce-va Domnul preste tine și preste norodul tău și preste casa tătâni-tău zile carele n-au venit de la zilele deschilinirii lui Efrem de Iuda cu împăratul asiriilor.

18. Și va fi în zioa aceaea, va șuiera Domnul muștii carea iaste în marginea râurilor Eghiptului și albinei carea iaste în pământul asiriienilor.

19. Și vor veni și vor descăleca toate în răpegiunile văilor și în crepăturile pietrilor și în tot tufariul și în toate găurile.

20. În zioa aceaea va rade Domnul cu briciu togmit, întru cei ce sânt peste râu, întru împăratul asiriilor, capul și părul picioarelor și barba toată.

21. Și va fi în zioa aceaea, hrăni-va omul o vacă de boi și doao oi.

22. Și pentru prisosința laptelui va mânca unt, că unt și miiare va mânca tot cel ce va fi rămas în mijlocul pământului.

23. Și va fi în zioa aceaea tot locul, unde vor fi o mie de vițe, cu o mie de arginți, spre spini și spre tufe vor fi.

24. Cu săgeți și cu arcul vor întra acolo, că | tufe și spini vor fi în tot ținutul. 314v

25. Și toți munții carii cu greblă să vor grebla, nu va veni acolo frica spinilor și a tufelor și va fi spre pășunea boului și spre călcarea dobitocului".

Cap 8

Porunceaște Isaie a să scrii în carte numele pruncului ce să va naște. Proroceaște că să vor strica împărățiile lui Israil și Asiriii și năcazul Iudei și viitoarea cea de la Dumnezeu mântuire, măcar că mulți din Iuda vor cădea. Porunceaște a să lega mărturiia

şi leagea a să însămna, spuind celor ce să departă de la leage răotăţile ce să apropie.

1. Şi au zis Domnul către mine: „Ia-ţi ţie o carte mare şi scrie într-însa cu condeiu omenesc: «Degrabă trage jafurile, curund pradă».
2. Şi Mi-am pus mărturii credincioasă pre Urie preotul şi pre Zaharie, fiiul lui Varahie".
3. Şi m-am apropiat de prorociţă şi au zămislit şi au născut fiiu. Şi au zis Domnul către mine: „Cheamă numele lui: «Grăbeaşte a trage jafurile, sirguiaşte a prăda».
4. Că, mai nainte de-a şti pruncul a chema pre tată-său şi pre mumă-sa, să va lua tăria Damascului şi jafurile Samariii înaintea împăratului asiriilor".
5. Şi au adaos Domnul încă a grăi către el, zicând:
6. „Pentru că au lepădat norodul acesta apele Siloe carele merg cu tăceare şi au priimit mai vârtos pre Rasin şi pre fiiul Romeliii".
7. Pentru aceaea, iată, Domnul va aduce preste dânşii apele râului ceale tari şi multe, 315r pre împăratul || assiriilor şi toată slava lui şi să va sui preste toate păraiele lui şi va curge preste toate râpele lui.
8. Şi să va duce prin Iuda vărsând şi trecând până la grumaz va veni; şi va fi întinderea arepilor lui umplând lăţimea pământului tău, o, Emanuile!
9. „Adunaţi-vă, noroade, şi vă biruiţi şi auziţi toate departe ţinuturile, întăriţi-vă şi biruiţi, încingeţi-vă voi şi vă biruiţi.
10. Faceţi sfat şi să va răsipi, grăiţi cuvânt şi nu va fi, că cu noi ieste Dumnezeu!"
11. Că aceasta zice Domnul către mine, precum în mână tare m-au învăţat ca să nu mă duc pre calea norodului acestuia, zicând:
12. „Să nu ziceţi jurământ împreună, că toate ce vorbeaşte norodul acesta jurământ împreună iaste şi de frica lui nu vă teameţi, nici vă spăimântaţi.
13. Pre Domnul oastelor, pre Acela sfinţiţi, Acela spaima voastră şi Acela groaza voastră.
14. Şi vă va fi voao spre sfinţire, *iară spre piatra smintealii şi spre piatra scandalii a doao case ale lui Israil, spre cursă şi spre scădeare celor ce lăcuiesc în Ierusalim.
15. Şi să vor sminti dintr-înşii mulţi şi vor cădea şi să vor zdrobi şi să vor încursa şi să vor prinde.

*Luc. 2, 34. Râm. 9, 33. Petru 2, 7.

16. Leagă mărturiia, însamnă leagea întru ucenicii Miei!"
17. „Şi voiu aştepta pre Domnul, Cel ce Ş-au ascuns faţa Sa de către casa lui Iacov şi voiu aştepta.
18. Iată, eu şi pruncii miei, carii mi-au dat Dumnezeu spre sămn şi spre minune lui Israil, de la Domnul oastelor, Carele lăcuieşte în muntele Sionului". |
315v 19. Şi când vor zice către voi: „Cercaţi de la pithonici şi de la gâcitorii carii scrăşnesc întru descântecele sale! Au doară norodul nu va căuta de la Dumnezeul său pentru cei vii de la cei morţi?"
20. La leage mai vârtos şi la mărturie, iară de nu vor zice după cuvântul acesta, nu le va fi lumina de dimineaţa.
21. Şi va treace printr-însa, va cădea şi va flămânzi; şi, deacă va flămânzi, să va mâniia şi va sudui pre împăratul său şi dumnezeului său şi va lua în sus.
22. Şi la pământ va privi şi, iată, năcazu şi întunearec, slăbiciune şi strâmtoare şi ceaţă gonind; şi nu va putea zbura din strâmtoarea sa.

Cap 9

Prorociia pentru naşterea lui Hristos şi pentru împărăţiia lui, carea să va înmulţi. Pentru slobozirea Iudei de la împăraţii lui Israil şi Assiriii, a cărora împărăţii, şi mai ales a lui Israil, la Dumnezeu a să întoarce nevrând, foarte greale bătăi şi gâlcevi dintre sineşi le proroceaşte viitoare.

1. În vreamea dintâi s-au uşurat pământul Zavulonului şi pământul Nethalimului şi mai pre urmă s-au îngreoiat calea mării de ceea parte de Iordanul Galileii neamurilor.

Math. 4, 15.

2. Norodul carele umbla întru-ntunearec au văzut lumină mare; celor ce lăcuiesc în ţinutul umbrii morţii, lumină le-au răsărit.
3. Înmulţit-ai neamul şi nu ai mărit veseliia; veseli-să-vor înaintea Ta, ca cei ce să veselesc la săcerişu, precum să bucură biruitorii după ce au luat prada, când împart jafurile.

*Iudi. 7, 22.

4. Că jugul greotății lui și toiagul umerelor lui și stema trăgătoriului lui || le-ai biruit, *ca în zioa lui Madiam. 316r

5. Că toată silnica pradă cu gâlceavă și văjmântul mestecat cu sânge va fi spre aprindere şi bucata focului.

6. Că *Prunc s-au născut noao* şi Fiiu s-au dat noao şi s-au făcut împărățiia preste umărul Lui. Şi să va chema numele Lui: minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Tatăl veacului ce va să fie, împăratul păcii.

7. Înmulți-să-va împărățiia Lui, şi păcii nu va fi sfârşit, pre scaunul lui David şi preste împărățiia Lui va şedea, ca să o întărească şi să o învârtoşaze întru judecată şi dreptate, de acum şi până în veac; râvna Domnului oastelor va face aceasta.

8. Cuvânt au trimis Domnul întru Iacov şi au căzut în Israil.

9. Şi va şti tot norodul lui Efrem şi cei ce lăcuiesc în Samaria întru trufie şi mărimea inimii, zicând:

10. „Cărămizile au căzut, ci cu pietri cioplite vom zidi, duzii i-au tăiat, ci chedrii vom schimba!"

11. Şi va râdica Domnul vrăjmaşii Rasin preste el, şi pre nepriiatinii lui spre gâlceavă îi va întoarce,

12. Siria despre răsărit şi filisteii despre apus; şi vor îmbuca pre Israil cu toată gura, întru toate aceastea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.

13. Şi norodul nu s-au întors la Cel ce bate şi pre Domnul oastelor nu L-au cercat.

14. Şi va răsipi Domnul de la Israil capul şi coada, pre cel ce să pleacă şi să înfrânează într-o zi.

15. Cel de mulți ani şi cinstit, acela e capul; şi prorocul ce învață minciuna, acela e coada. |

16. Şi vor fi cei ce fericesc pre norodul acesta înşelându-l, şi cei ce să fericesc, prăpădiți. 316v

17. Pentru aceasta întru tinerii lui nu să va veseli Domnul şi de săracii lui şi de văduve nu-I va fi milă, că tot e fățarnică şi vicleană şi toată gura au grăit nebunie. Întru toate aceastea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.

18. Că s-au aprins ca focul necredința, tufa şi spinul le va îmbuca şi să va aprinde întru desimea dumbrăvii şi să va învălui trufiia fumului.

19. Întru mâniia Domnului oastelor s-au turburat pământul; şi va fi norodul ca mâncarea focului. Omul frățini-său nu-i va îngădui.

20. Şi să va pleca spre dreapta şi va flămânzi şi va mânca la stânga şi nu să va sătura; fieştecarele carnea brațului său va îmbuca, Manasie a lui Efrem şi Efrem a lui Manasie, ei împreună asupra Iudei.

21. Întru toate aceastea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.

Cap 10

Amar celor ce fac legi nedreapte spre asuprirea săracilor şi a văduvelor! Pre împăratul Assur toiagul iuţimii Domnului, pentru mândria şi trufiia inimii, a să smeri mai nainte vesteaşte. Mângăie pre Israil, să nu să teamă de Assur. Rămăşiţele sale că să vor întoarce cătră Dumnezeu le vesteaşte.

1. Amar celor ce fac legi nedreapte şi, scriind, nedreptate au scris!

2. Ca să asuprească la judecată pre cei săraci şi să facă silă pricinei celor smeriți din norodul Mieu, ca să fie văduvele prada lor şi să răpească pre cei săraci.

3. Ce veț face în zioa cercetării şi a supărării ce vine departe? La a cui ajutoriu veți scăpa? Şi unde || veți lăsa slava voastră? 317r

4. Ca să nu vă plecați supt legătură şi cu cei ucişi să cădeți, preste toate aceastea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.

5. Amar lui Assur, varga iuțimii Meale şi toiagul însuşi iaste, în mâna lor urgiia Mea.

6. La neam înşelătoriu îl voiu trimite şi împrotiva norodului iuțimei Meale îi voiu porunci să ia jafurile şi să răpească prada şi să puie spre călcare ca tina ulițelor.

7. Iară dânsul nu aşa va socoti şi inima lui nu aşa va gândi, ci spre zdrobire va fi inima lui şi spre uciderea neamurilor nu puține.

8. Că va zice:

9. „Au doară căpeteniile meale nu sânt şi împărați, au nu precum Carcamis, aşa şi Calano, şi ca Arfad, aşa şi Emath? Au nu precum Damascul, aşa şi Samaria?"

10. În ce chip au aflat mâna Mea împărăţiile idolului, aşa şi bozilor din Ierusalim şi din Samaria.

11. Au nu precum am făcut Samariei şi idolilor ei, aşa voiu face Ierusalimului şi bozilor lui?

12. Şi va fi deacă va umplea Domnul toate lucrurile Sale în muntele Sionului şi în Ierusalim, voiu cerceta preste roada inimii cei mari a împăratului *Assur şi preste slava înălţimii ochilor lui. (*4 Împăr. 19, 35. Jos 37, 36.)

13. Că au zis: „Întru tăria mânilor meale am făcut şi întru înţelepciunea mea am înţeles şi am depărtat hotarele noroadelor şi pre căpeteniile lor i-am prădat şi am tras jos ca un putearnic pre cei ce şedea întru-nălţime.

14. Şi au aflat ca pre un cuib mâna mea tăriia noroadelor şi, precum să culeg oaole ceale 317v | părăsite, aşa tot pământul eu l-am adunat şi n-au fost cine să mişte aripa şi să deşchiză gura şi să grămujde”.

15. Au doară să va făli săcurea împrotiva celui ce taie cu ea? Sau să va înălţa firastăul asupra celui ce-l trage? Precum de s-ar rădica varga împrotiva celui ce o râdică şi să să înalţe toiagul carele adecă lemn e?

16. Pentru aceasta va trimite Stăpânitoriul, Domnul oastelor, întru ceale groase ale Lui supţietate, şi supt slava Lui aprinsă va arde ca aprinderea de foc.

17. Şi va fi lumina lui Israil în foc şi sfântul lui în vapaie şi să va aprinde şi să va îmbuca spinele lui şi tufa într-o zi.

18. Şi slava codrului lui şi a Carmilului lui de la suflet până la trup să va mistui şi de frică va pribegi.

19. Şi rămăşiţele lemnului codrului lui de puţine să vor număra şi un prunc îi va scrii.

20. Şi va fi în zioa aceaea, nu va adaoge rămăşiţa lui Israil şi cei ce au fugit din casa lui Iacov răzimaţi de cel ce-i bate, ci să va răzima de Domnul, sfântul lui Israil, întru adevăr.

21. Rămăşiţele să vor întoarce, rămăşiţele, zic, a lui Iacov cătră Dumnezeul cel tare.

22. *Că de va fi norodul tău, Israil, ca năsipul mării, rămăşiţele să vor întoarce din el, sfârşitul scurtat va vărsa dreptate. (*Jos 11, 11. Râm. 9, 27.)

23. Cu sfârşit şi scurtare Domnul, Dumnezeul oastelor, va face în mijlocul a tot pământul.

24. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul, Dumnezeul oastelor: „Nu te teame, norodul Mieu ce lăcuieşti în Sion, de Assur! Cu varga te va lovi şi toiagul său îl va rădica preste tine în calea Eghiptului. ||

318r 25. Că încă puţin şi câtuş de cât şi să va săvârşi urgiia şi iuţimea Mea preste răotatea lor”.

26. *Şi va deştepta pre ei Domnul oastelor zbiciu, ca bătaia lui Madiam în piatra Oriv, şi varga Sa preste mare şi o va rădica în calea Eghiptului. (*Jos 37, 36. Iud. 7, 25.)

27. Şi va fi în zioa aceaea, să va lua sarcina Lui de pe umărul tău şi jugul Lui din grumazul tău şi va putrezi jugul de la faţa untului-de-lemn.

28. Veni-va în Aiath, treace-va în Magron, la Mahmas va rândui vasele Sale.

29. Trecut-au alergând Gava, scaunul nostru, ameţit-au Rama, Gavathul lui Saul au fugit.

30. Rântează cu glasul tău, fata lui Galim, ia aminte, Laisa, săraca Anathoth!

31. Trecut-au Medemena, lăcuitorii Gavimului, întăriţi-vă!

32. Încă zio iaste să să stea în Novi, mişca-Ş-va mâna Sa preste muntele featii Sionului, măgura Ierusalimului.

33. Iată, Stăpânitoriul, Domnul oastelor, va frânge plosculiţa întru groază şi statul celui înalt să va aprinde şi cei înalţi să vor smeri.

34. Şi să vor răsipi ceale dease ale dumbrăvii cu fierul şi Livanul cu cei înalţi va cădea.

Cap 11

Prorociia despre naşterea lui Hristos, despre judecată, rădicarea, întoarcerea noroadelor şi a limbilor cătră Hristos şi pentru slava mormântului Lui. Şi despre întoarcerea rămăşiţelor lui Israil cătră Dumnezeu şi despre credinţa limbilor.

1. *Şi va ieşi varga din rădăcina lui Iesie şi floare din rădăcina ei să va sui. (*Fapt. 13, 23.)

318v 2. Şi să va odihni preste El Duhul Domnului, duhul | înţelepciunii şi al înţeleagerii, duhul sfatului şi al tăriii, duhul ştiinţii şi al credinţii bune.

3. Şi va umplea pre el duhul teamerii de Domnul; nu după vederea ochilor va judeca, nici după auzitul urechilor va vădi,

4. Ci va judeca cu dreptate preste cei săraci şi va vădi întru dreptate pentru blânzii pământului şi va lovi pământul cu varga gurii Sale *şi cu duhul buzelor Sale va ucide pre cel necredincios. (*Tesal. 2, 8.)

5. Și va fi dreptatea brâul coapselor Lui și credința încingerea șalelor Lui.

*Jos 65, 25.

6. *Lăcui-va lupul cu mielul și pardosul cu iedul să va culca, vițelul și leul și oaia împreună vor petreace și prunc mic îi va mâna.

7. Vițelul și ursul să vor paște, împreună vor zecea puii lor, și leul ca boul va mânca paie.

8. Și să va desfăta pruncul de la țâță de viezuina aspidii și în gaura vasiliscului, carele va fi înțărcat, mâna sa va trimite.

9. Nu vor vătăma și nu vor ucide în tot muntele cel sfânt al Mieu, că s-au umplut pământul de știința Domnului, ca apele mării ce acopăr.

*Râm. 15, 12.

10. *În zioa aceaea rădăcina lui Iesie, ce stă pre sămnul noroadelor, pre Dânsul neamurile îl vor ruga și va fi mormântul Lui slăvit.

11. Și va fi în zioa aceaea, va adaoge Domnul a doao oară mâna Sa spre moștenirea rămășiții norodului Său, carea va rămânea de assirii și de Eghipt și de Fetros și de la Ethiopia și de la Elam și de la Sennar și de la Emath și de la ostroavele mării.

12. Și va râdica sămn întru neamuri și va adu||na pribejii lui Israil și pre cei răsipiți ai Iudii îi va culeage din patru laturile pământului. 319r

13. Și să va lua râvna lui Efrem și vrăjmașii Iudii vor peri. Efrem nu va răvni înprotiva Iudii și Iuda nu va oști împrotiva lui Efrem.

14. Și vor zbura în umerele filisteilor pre mare. Împreună vor prăda pre fiii răsăritului, Idumeea și Moav porunca mâniii lor și fiii lui Ammon a<s>cultători vor fi.

15. Și va pustii Domnul limba mării Eghiptului și va rădica mâna Sa spre râu, întru tăria duhului Său, și-l va lovi în șapte păraie, așa ca să treacă printr-însul încălțați.

16. Și va fi cale rămășiței norodului Mieu care va rămânea de assiri, precum au fost lui Israil în zioa aceaea, în carea s-au suit din pământul Eghiptului.

Cap 12

Cântecul laudei și al mulțămirii pentru izbăvirea și facerile de bine ale lui Hristos Mântuitoriului.

1. Și vei zice în zioa aceaea: „Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, că Te-ai mâniiat pre mine; întorsu-s-au urgiia Ta și m-ai mângăiat!

2. Iată, Dumnezeu, mântuitoriul mieu, cutezând voiu umbla și nu mă voiu teame, *că tăria mea și lauda mea e Domnul și s-au făcut mie spre mântuire”.

*Ieșir. 15, 2.
Psal. 117, 14.

3. Scoate-veți ape întru bucurie din fântânile Mântuitoriului.

4. Și veț zice în zioa aceaea: „Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui! Cunoscute faceți întru norod aflările Lui! Aduceți-vă aminte că înalt e numele Lui! |

5. Cântați Domnului, că mărit au făcut, vestiți aceasta întru tot pământul! 319v

6. Săltează și laudă, lăcașul Sionului, că mare e în mijlocul tău sfântul lui Israil!”

Cap 13

Cea mare și vrăjmașe bătaia vaviloneanilor de la meadi.

1. Vedenia Vavilonului carea o au văzut Isaiia, fiiul lui Amos.

2. Preste muntele cel cu ceață rădicați sămn, înălțați glas, rădicați mâna și să între prin porț căpeteniile!

3. „Eu am poruncit celor sfințiți ai Miei și am chemat pre cei tari ai Miei întru mâniia Mea, pre cei ce să bucura întru slava Mea”.

4. Glasul mulțimii în munți ca de noroade multe, glasul sunetului împăraților, al neamurilor adunate. Domnul oastelor au poruncit oastei războiului,

5. Celor ce vin din țară departe, de la înălțimea ceriului; Domnul și vasele iuțimei Lui, ca să piarză tot pământul.

6. Urlați, că aproape ieste zioa Domnului, ca o jefuire de la Domnul va veni!

7. Pentru aceasta toate mânile să vor slăbi și toată inima omului să va lâncezi

*Ezechiil 32, 7.
Ios. 2, 10
și 3, 15.
Math. 24, 29.
Marc. 13, 24.
Luca 21, 25.

8. Și să va zdrobi. Chinuri și durori vor ținea, ca ceea ce naște îi vor durea, fieștecarele de aproapele său să va ameți, obraze pârjolite, fețele lor.

9. Iată, zioa Domnului va veni vrăjmașă și plină de urgie și de mânie și de iuțime, să puie pământul întru pustiire și pre păcătoșii lui să-i zdrobească dintr-însul.

10. *Că stealele ceriului și strălucirea lor nu-ș vor descoperi lumina sa; întunecatu-s-au soarele întru răsăritul său și luna nu va stră||luci întru lumina sa. 320r

11. Şi voiu cerceta preste răotăţile lumii şi împrotiva necredincioşilor nedreptatea lor şi voiu face a înceta trufiia necredincioşilor şi mândria celor tari o voiu smeri.
12. Mai scump va fi omul decât aurul şi omul decât aurul lămurit.
13. Preste aceasta voiu turbura ceriul şi să va clăti pământul din locul său pentru urgiia Domnului oastelor şi pentru zioa, mâniia iuţimii Lui.
14. Şi va fi ca căprioara fugând şi ca oaia; şi nu va fi cine să adune, fieştecarele la norodul său să va întoarce şi fieştecarii la pământul său vor fugi.
15. Tot care să va afla să va ucide şi tot care va mai veni va cădea de sabie.
16. *Pruncii lor să vor zdrobi înaintea ochilor lor, răpi-să-vor casele lor şi muierile lor să vor sili.

*Psal. 136, 9 [12].

17. Iată, Eu voiu scorni asupra lor pre medeani, carii argint să nu caute, nici aur să voiască.
18. Ci cu săgeţi pre prunci îi vor ucide şi de pântecele ce apleacă nu le va fi milă şi preste fii nu va îngădui ochiul lor.
19. Şi va fi Vavilonul acela slăvit întru împărăţii, aleasa mândria haldeilor, *precum au răsipit Domnul Sodomul şi Gomorul.

*Facere. 19, 24.

20. Nu să va lăcui până în sfârşit şi nu să va întemeia până la neam şi neam, nici va pune acolo şatra aravul, nici păstorii să vor odihni acolo,
21. Ci vor petreace acolo fiară şi să vor umplea casele lor de bălauri şi vor lăcui acolo ştrutii şi cei păroşi vor sălta acolo.
22. Şi vor răspunde acolo boaghiile în casele ei şi sirenile în bisearicile desfătării.

Cap 14 |

320v *Prorociia despre mângâiarea jidovilor şi izbăvirea din robiia Vavilonului şi de zdrobirea vaviloneanilor, a cărora marea trufie, mărimea domniii şi vrăjmăşie. Să însămnează cu certarea filisteilor şi altora, carii pentru pedeapsa jidovilor s-au veselit.*

1. Aproape ieste să vie vreamea lui şi zilele lui nu să vor îndelunga, că Să va milostivi Domnul spre Iacov şi va aleage încă din Israil şi-i va face a să odihni pre pământul său; adaoge-să-va nimearnicul la dânşii şi să va lipi de casa lui Iacov.
2. Şi-i vor ţinea noroadele şi-i vor aduce în locul său şi-i va moşteni casa lui Israil pre pământul Domnului spre sluji şi slujnice şi vor fi prinzând pre cei ce-i prinsease pre ei şi vor supune pre strângătorii săi.
3. Şi va fi în zioa aceaea, deacă-ţ va da Dumnezeu odihnă de osteneala ta şi de bătaia ta şi de vârtoasă robie în carea mai nainte ai robit,
4. Vei lua pilda aceasta împrotiva împăratului Vavilonului şi vei zice: „În ce chip au încetat strângătoriul şi s-au odihnit dajda?
5. Zdrobit-au Domnul toiagul necredincioşilor, varga stăpânitorilor,
6. Ceaea ce tăia noroadele cu urgie, cu rană nevindecată, carea supunea întru urgie neamurile, gonind vrăjmăşeşte.
7. Odihnitu-s-au şi au tăcut tot pământul, veselitu-s-au şi s-au bucurat.
8. Şi cetinii s-au veselit de tine şi chedrii Livanului: «De când ai adormit, nu să va sui cine să ne taie».
9. Iadul dedesupt s-au turburat întru întimpinarea venirii tale, deşteptatu-ţ-au ţie urieşii, 321r toţi împăraţii pământului s-au sculat || din scaunele sale, toate căpeteniile neamurilor.
10. Toţi vor răspunde şi vor zice ţie: «Şi tu eşti rănit ca şi noi, noao aseaminea te-ai făcut».
11. Trasu-s-au jos la iad mândriia ta, căzut-au trupul tău; dedesuptul tău să va aştearne molia şi acoperemântul tău vor fi viermii.
12. Cum ai căzut din ceriu, luceafărule, cel ce de dimineaţă răsăreai, căzut-ai pre pământ cel ce răneai neamurile,
13. Cel ce ziceai întru inima ta: «În ceriu mă voiu sui, preste stealele lui Dumnezeu voi înălţa scaunul mieu, şedea-voiu în muntele aşezământului, în coastele criveţului.
14. Sui-mă-voiu spre înălţimea norilor, aseaminea voiu fi Celui Preaînalt».
15. Însă la iad te tragi, în fundul lacului.
16. Cei ce te vor vedea către tine să vor pleca şi la tine vor privi: «Au doară acesta ieste bărbatul cel ce au turburat pământul, cel ce au bătut împărăţii?
17. Cel ce au pus lumea pustie şi cetăţile ei le-au surpat, celor învinşi, lor ei nu le-au deşchis temniţa?»
18. Toţi împăraţii limbilor, toţi au adormit întru slavă, omul în casa sa.

19. Iară tu eşti lepădat din mormântul tău ca o rădăcină netreabnică, pângărit şi învăluit cu cei ce sânt ucişi de sabie şi s-au pogorât la temeliile lacului ca un stârv putred.
20. Nu vei avea soţire, nici cu ei îngropăciune, că tu pământul tău l-ai pierdut, tu norodul tău l-ai ucis; nu să va chema în veac sămânţa celor răi.
21. A găti fiii lui spre ucidere întru nedreptatea părinţilor lor nu să vor scula, nici vor moşteni pământul, nici vor umplea faţa lumii de cetăţi".
22. „Şi mă voiu scula asupra lor – zice Domnul oastelor – şi voiu pierde numele Vavilonului şi rămăşiţele şi odrasla şi ruda", zice Domnul.
23. „Şi o voiu pune spre moştenirea ariciului şi spre | bălţi de ape şi o voiu mătura, cu mătură zdrobind", zice Domnul oastelor. [321v]
24. Juratu-s-au Domnul oastelor, zicând: „De nu precum am socotit, aşa va fi şi precum cuminte am aşezat.
25. Aşa să va întâmpla, ca să zdrobesc pre Assir, împăratul Mieu, şi întru munţii Miei să-l calc; şi să va lua de la ei jugul lui şi sarcina lui de la umărul lor să va depărta".
26. Acest sfat ce am gândit preste tot pământul şi aceasta e mâna cea întinsă preste toate neamurile.
27. Că Domnul oastelor au judecat şi cine o va putea slăbi? Şi mâna Lui e întinsă şi cine o va întoarce?
28. În anul în carele au murit împăratul Ahaz s-au făcut vedearea aceasta:
29. „Nu te veseli Filistie, tu, toată, că s-au zdrobit varga celui ce te bătea; că din rădăcina şarpelui va ieşi vasiliscul şi sămânţa lui sorbind paserea.
30. Şi să vor paşte cei întâi născuţi ai săracilor şi săracii cutezând vor petreace şi a peri de foamete voiu face rădăcina ta, şi rămăşiţele tale le voiu ucide.
31. Urlă, poartă, strâgă, cetate, aşternutu-s-au toată Filistiia, că de la criveţu fumul va veni şi nu ieste cine să scape de oastea lui!"
32. Şi ce să va răspunde solilor neamului? Că Domnul au întemeiat Sionul şi într-însul vor nădăjdui săracii norodului Lui.

Cap 15

Cădearea moaviteanilor să vesteaşte şi bănatul prorocului despre Moav.

1. Povoara lui Moav: „Că noaptea s-au jefuit || Ar Moav, au tăcut; că noaptea s-au răsipit zidul lui Moav, tăcut-au. [322r]
2. Suitu-s-au casa şi Divon la ceale înalte spre plângere pentru Navon şi pentru Medava, Moav au urlat; *în toate capetele lui coposire şi toată barba să va rade. [*Ier. 48, 37. Iez. 7, 18.]
3. Întru întreitele uliţele lui s-au îmbrăcat cu sac, preste acoperişurile lui şi în uliţele lui toată urlarea s-au pogorât spre plângere.
4. Strâgat-au Hezevon şi Eleale, până la Iasa s-au auzit glasul lor, preste aceasta trimişii lui Moav vor urla, sufletul lui va urla şieşi.
5. Inima mea cătră Moav va strâga, răteazele lui până la Sigor – giuninca de trei ani. Că prin suirea Luith plângând să va sui şi în calea Oronaim strâgare de zdrobire vor înălţa.
6. Că apele Nemrim vor fi pustie, că s-au uscat iarba, scăzut-au odrasla, verdeaţa toată au perit.
7. După mărimea lucrului şi cercetarea lor, la răpejunea sălcilor îi vor duce.
8. Că au încungiurat strâgarea hotarul lui Moav, până la Galaim urlarea lui şi până la puţul Elim strâgarea lui.
9. Că apele lui Divon s-au umplut de sânge, că voiu pune preste Divon adaogeri celor ce vor fugi din Moav de leu şi rămăşiţelor pământului.

Cap 16

Să roagă a să trimite mielul, adecă Hristos, din piatra pustiiului; Moav, pentru mândriia şi necredinţa să va smeri, puţini dintr-însul rămâind.

1. Trimite mielul, Doamne, stăpânitoriul pământului, din piatra pustiiului la muntele featii Sionului.
2. Şi va fi ca paserea fugând şi ca puii din cuib zburând, aşa vor fi featele lui Moav întru trea|cearea lui Arnon. [322v]

3. Fă sfat, adună săbor, pune ca o noapte umbra ta în amiazăzi, ascunde pre cei ce fug şi pre cei ce rătăcesc nu-i vădi.
4. Lăcui-vor la tine pribeajii Miei, Moav e ascunderea lor de către faţa jefuitoriului, că s-au sfârşit pravul, săvârşitu-s-au mişelul, scăzut-au cel ce călca pământul.
5. Şi să va găti întru milă scaunul şi va şedea pre el întru adevăr în cortul lui David, judecând și căutând judecata şi degrabă răsplătind ce e drept.
6. *Auzit-am noi mândriia lui Moav, mândru e foarte; mândriia lui şi trufiia lui şi urgia lui mai mult decât tăria lui. *Iere. 48, 29.
7. Pentru aceasta va urla Moav către Moav, tot va urla; acestor, ce să veselesc preste ziduri de cărămizi arse, spuneţi ranele sale.
8. Că oşteazele Hesevonului s-au pustiit şi viia Savama Domnului neamurilor o au tăiat afară, zbicele ei până la Iazăr au ajuns, rătăcit-au în pustie; odraslele ei s-au lăsat, trecut-au marea.
9. Preste aceasta voiu plânge în plângere Iazer viia Savama. Îmbăta-te-voiu pre tine cu lacrăma mea, Hesevon şi Eleale, că preste culesul tău şi preste săcerişul tău glasul călcătorilor au năvălit.
10. Şi să va lua veselia şi bucuria din Carmil şi în vii nu vor sălta, nici să vor veseli, vin în jgheab nu vor călca cei ce să obicinuise a călca; glasul celor ce calcă l-am depărtat.
11. Preste aceasta pântecele mieu către Moav ca alăuta va răsuna şi ceale dinlontrul mieu la zidul de || cărămizi arse. 333r*
12. Şi va fi când să va arăta ce au ostenit Moav preste ceale înalte ale sale, va întra la sfintele sale să se roage, şi nu va putea".
13. Acesta e cuvântul ce au grăit Domnul către Moav, de atunci:
14. Şi acum au grăit Domnul, zicând: „În trei ani, ca anii slujii, să va lua slava lui Moav preste tot norodul cel mult şi să va lăsa mititel şi puţin, nicidecum mult".

Cap 17

Deacă să vor bate damaschineanii, ajutătorii lui Israil, aşijderea şi Israil va fi bătut, că s-au uitat de Dumnezeu, mântuitoriul său, către carele asuprit să va întoarce şi amar să vesteaşte celor ce gonesc norodul Domnului.

1. Povoara Damascului: „Iată, Damascul va înceta a fi cetate şi va fi ca grămada de pietri în surupare.
2. Părăsite, cetăţile lui Aroir turmelor vor fi şi vor odihni acolo şi nu va fi cine să le sparie.
3. Şi va înceta ajutoriul de la Efrem şi împărăţiia de la Damasc şi rămăşiţele Siriei şi slava fiilor lui Israil vor fi", zice Domnul oastelor.
4. „Şi va fi în zioa aceaea, supţiia-să-va slava lui Iacov şi grăsimea trupului lui să va veştezi.
5. Şi va fi ca cel ce adună la secerişu ce rămâne şi braţul lui va culeage spice şi va fi ca cel ce caută spice în valea Rafaim.
6. Şi să va lăsa într-însul ca strugurele şi ca scuturarea olivei de doao sau trei olive în vărful ramului, sau patru au cinci în vârful ei rodurile ei", zice Domnul, Dumnezeul lui Israil.
7. În zioa aceaea să va pleca omul către Făcătoriul său şi ochii lui către sfântul lui Israil vor privi.
8. Şi nu să va pleca la oltare, care au făcut mânile lui şi la ceale ce au lucrat deagetele lui, nu să | va uita la grânci şi la bozi. 333v
9. În zioa aceaea vor fi cetăţile tăriii ei părăsite ca plugurile şi holdele ce au rămas de la faţa fiilor lui Israil, şi vei fi pustie.
10. Că te-ai uitat de Dumnezeu, mântuitoriul tău, şi de ajutoriul tău cel tare nu ţ-ai adus aminte; pentru aceaea vei sădi sad credincios şi odraslă streină vei sămăna.
11. În zioa sădirii tale, strugurele sălbatec, şi dimineaţă sămânţa ta va înfluri; luatu-s-au săcerişul în zioa moştenirii şi-i va părea rău foarte.
12. Amar mulţimii noroadelor multora, ca mulţimea mării ce sună şi gâlceava gloatelor, ca sunetul apelor multe!
13. Răsuna-vor noroadele ca sunetul apelor ce să varsă şi-l va probozi şi va fuji departe şi să va răpi ca praful munţilor de faţa vântului şi ca volbura în prejma viforului,
14. În vreamea de sara şi, iată, turburare în dimineaţă şi nu va sta. Aceasta e parte celor ce ne-au jefuit şi soartea celor ce ne-au răpit pre noi.

Cap 18

Asupra eghipteanilor carii amăgise pre jidovi să nădăjduiască întru dânșii; adaoge-să mângăiarea norodului Iudii pentru întoarcerea la Ierusalim.

1. Amar pământului cu chinval de arepi, ce ieste de ceea parte de râul Ethiopiii,
2. Cel ce trimite pre mare soli și în vase de hârtie pre ape. Duceți-vă, îngeri grabnici, la neamul cel smult și rănit, la norodul cel groaznic după carele nu ieste altul, la neam ce așteaptă și-i călcat, a căruia i-au răpit râurile pământul.
3. Toți lăcuitorii lumii ce petreaceți pre pământ, deacă să va rădica sămn în munți, veți vedea, și răsunarea de trâmbiță veți auzi.
4. Că aceastea zice Domnul cătră mine: „Odihni-Mă-voiu și voiu socoti în locul Mieu; ca lumina de amiazăzi chiară ieste și ca norul de roao în zioa săcerișului. ||
5. Că mai nainte de săcerișu tot au înflurit și fără vreame odrăslire va odrăsli și să vor 334r tăia rămișorii ei cu seacerile și ceale ce vor rămânea să vor tăia și să vor scutura.
6. Și să vor lăsa împreună paserilor munților și fiarălor pământului și toată vara vor fi preste el paseri și toate fiarăle pământului preste el vor ierna.
7. În vreamea aceaea să va aduce dar Domnului oastelor de la norodul cel zmult și sfârticat, de la norodul cel groaznic, după carele n-au fost altul, de la neamul ce așteaptă ce așteaptă și-i călcat, a căruia i-au răpit râurile pământului la locul numelui Domnului oastelor, la muntele Sionului.

Cap 19

Scrie mai deplin certarea eghipteanilor și cum că cei întorși cătră Domnul, trimițindu-le pre Mântuitoriul, să vor mântui.

1. Povoara Eghiptului: „Iată, Domnul să va sui pre nor ușor și va întra în Eghipt și să vor clăti ceale cioplite ale Eghiptului de la fața Lui și inima Eghiptului să va lâncezi în mijlocul lui.
2. Și voiu face să se rădice eghipteanii asupra eghipteanilor și va oști omul asupra fratelui său și bărbatul împrotiva priiatinului său, cetate asupra cetății, împărăție asupra împărățiii.
3. Și să va rumpe duhul Eghiptului întru ceale dinlontrul lui și sfatul lui îl voiu răsipi și vor întreba ceale cioplite ale sale și pre gâcitorii săi și pre pithonici și pre vrăjitori.
4. Și voiu da Eghiptul în mânile domnilor nemilostivi și împărat tare va domni între dânșii", zice Domnul, Dumnezeul oastelor.
5. „Și să va săca apa din mare și râul va scădea și să va usca.
6. Și vor scădea râurile, supțiia-să-vor și să vor usca păraiele iazurilor, trestiia și șovarul să vor veștezi.
7. Goli-să-va matca râului de izvorul său și toată sămănătura de pre lângă râuri să va usca, săca-va și nu va fi. |
8. Și să vor măhni pescarii și vor plânge toți cei ce trimit unghița în râu, cei ce întind 334v năvodul preste fața apelor să vor veștezi.
9. Sminti-să-vor cei ce lucră inul, cei ce teaptănă și țăs ceale supțiri.
10. Și vor fi ceale stropicioase a lui lâncezindu-să, toți cei ce făcea belți a prinde pești.
11. Nebuni căpetenii lui Taneos, înțelepți sfeatnicii lui Faraon au dat sfat nebun; cum veți zice lui Faraon: «Fiiul celor înțelepți sânt eu, fiiul împăraților celor de demult?»
12. Unde sânt acum înțelepții tăi, vestească-ți ție și-ți spuie ce au gândit Domnul oastelor asupra Eghiptului?
13. Nebuni s-au făcut căpeteniile lui Taneos, veștezitu-s-au căpeteniile lui Memfeos, înceluit-au pre Eghipt unghiețul noroadelor lui.
14. Domnul au mestecat în mijlocul lui duhul amețirii și a rătăci au făcut pre Eghipt în tot lucrul său, precum rătăceaște cel beat și cel ce boreaște.
15. Și nu va fi eghipteanilor lucru care să facă cap și coadă, carea să se pleace și să se înfrâneaze.
16. În zioa aceaea va fi Eghiptul ca muierile și să vor buigui și să vor teame de fața mișcării mânii Domnului oastelor, care Însuși o va clăti preste el.
17. Și va fi pământul Iudii Eghiptului spre spaimă, tot cine-ș va aduce aminte de el să va spăimânta de la fața sfatului Domnului oastelor, carea însuși au gândit asupra lui.

18. În zioa aceaea vor fi cinci cetăți în pământul Eghiptului grăind în limba lui Hanaan și jurându-să pre Domnul oastelor; cetatea soarelui să vă chema una.

335r 19. În zioa aceaea va fi oltariul Domnului în mijlocul || pământului Eghiptului și stâlpul Domnului cătră hotarul lui.

20. Va fi spre sămn și spre mărturie Domnului oastelor în pământul Eghiptului, că vor striga cătră Domnul de la fața celui ce-i năcăjaşte; și le va trimite mântuitoriu și apărătoriu și-i va izbăvi.

21. Și să va cunoaște Domnul de la Eghipt și vor cunoaște eghipteanii pre Domnul în zioa aceaea și-L vor cinsti cu junghieri și cu daruri și făgăduințe vor făgădui Domnului și le vor plini.

22. Și va lovi Domnul Eghiptul cu rană și o va vindeca și să vor întoarce la Domnul și li să va îmblânzi și-i va vindeca.

23. În zioa aceaea va fi cale din Eghipt spre assiri și va întra assirul în Eghipt și eghipteanii la assirii și vor sluji eghipteanii lui Assur.

24. În zioa aceaea va fi Israil al triilea; eghipteanului și assirului, blagoslovenie în mijlocul pământului,

25. Pre carele l-au blagoslovit Domnul oastelor, zicând: «Blagoslovit e norodul Mieu Eghiptului și lucrul mânilor Meale assirului și moștenirea Mea, Israil».

Cap 20

Dintr-aceaea, că lui Isaie să porunceaște a umbla gol și desculțu, să vesteaște robia eghipteanilor și a ethiopilor de la assiri, îngrozindu-să iudeii de năcazul lor.

1. În anul în carele au întrat Tharthan în Azut, când îl trimisease Sargon, împăratul assirilor și oștise împrotiva Azotului și-l prinsease,

2. În vreamea aceaea au grăit Domnul în mâna lui Isaie, fiiul lui Amos, zicând: 335v „Mergi și dezleagă sacul | de pre coapsele tale și ia încălțămintele tale din picioarele tale!" Și au făcut așa, mergând gol și desculțu.

3. Și au zis Domnul: „Precum au umblat sluga Mea, Isaie, gol și desculțu sămn de trei ani, și minune va fi preste Eghipt și preste Ethiopiia,

4. Așa va mâna împăratul assirilor robiia Eghiptului și treacerea Ethiopiii, celor tineri și a celor bătrâni, goală și desculțată, cu ceale ascunse deascoperite, spre batjocura Eghiptului.

5. Și să vor teame și să vor rușina de Ethiopiia, nădeajdea sa și de Eghipt, slava sa.

6. Și va zice lăcuitoriul ostrovului acestuia în zioa aceaea: «Iată, aceasta era nădeajdea noastră, la carii am scăpat spre agiutoriu, să ne izbăvească de la fața împăratului assiriilor; și cum vom putea scăpa noi?»"

Cap 21

Surparea Vavilonului prin medeani și perseani. Povara Idumeii și a Araviii.

1. Povara mării pustie: „Precum volburile de cătră Africa vin, din pustie vine, din pământ groaznic,

2. Vedeare grea mi s-au vestit. Cel ce e necredincios necredincios să poartă și cel ce e jefuitoriu pradă. Suie-te la Elam, conoceaşte Meadea; toată jemerea ei a înceta o am făcut.

3. Pentru aceaea s-au umplut coapsele meale de dureare, strâmtoare m-au cuprins, ca strămtoarea ceii ce naște. Căzut-am auzând, turburatu-m-am văzând.

4. Veștezitu-s-au inima mea, întunearecul m-au buiguiat. Vavilonul, iubita mea, pusu-s-au mie spre minune.

5. Pune masa, socoteaște prin oglinde pre cei ce mâncă și beu. Sculați, căpetenii, apucați pavăza, ||

336r 6. Că aceastea mi-au zis mie Domnul: «Mergi și pune privighitoriu și orice va vedea să vestească».

7. Și am văzut căruța a doi călărași, pre călărețul asinului și călărețul cămilii. Și au privit cu deadinsul cu multă vedeare.

8. Și au strâgat leul: «Preste straja Domnului eu sânt, stând pururea zioa; *și preste paza mea eu sânt, stând toate nopțile.

*Avacu. 2, 1.

9. Iată, acesta vine, călărețu om de căruță de doi cai de călăreți». Și au răspuns și au zis: *«Căzut-au, căzut-au Vavilonul și toate ceale cioplite a dumnezeilor ei s-au zdrobit pre pământ!»

*Ieremie 51, 8. Apoc. 14, 8.

10. Îmblătișul mieu și fiii ariii meale, carele am auzit de la Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, v-am vestit voao.

11. Povara Dumei cătră mine strâgă din Seir: «Păzitoriule, ce-i de noaptea, păzitoriule, ce-i de noaptea?»

12. Zis-au păzitoriul: «Venit-au dimineața și noaptea. De căutați, căutați! Întoarceți-vă, veniți!»

13. Povara în Araviia; în dumbravă până sara veți dormi în căile Dedanim.

14. Întâmpinând, sătosului aduceți apă cei ce lăcuiț pământul crivețului; cu pâni întâmpinați pre cel ce fuge.

15. Că de la fața sabiilor au fugit, de la fața sabiii ce să apropie, de fața arcului încordat, de fața greului războiu.

16. Că aceastea zice Domnul cătră mine: «Încă într-un an, ca în anul slujitoriului, și să va lua toată slava lui Chidar».

17. Și rămășițele numărului săgetătorilor celor tari din fiii lui Chidar să vor scădea; că Domnul, Dumnezeul lui Israil, au grăit".

Cap 22

Cuvântul Domnului împrotiva Ierusalimului, a căria jefuire o plânge prorocul. Și cum că, părăsind pre Dumnezeu, în zădar să întăreaște a sta împrotiva asiriilor. | Mustră-să, căci când ar trebui a plânge, nesațiului slujesc. Și, lepădând pre Sovna, mai-marele bisearicii să rânduiaște Eliachim, căruia mare puteare să dă. 336v

1. Povara Vălii Vedeniii. „Ce-ți iaste și ție, că te-ai suit și tu toată pre acoperișuri?

2. Plină de strâgare, cetate groasă, cetate dânțuind. Ucișii tăi nu sânt uciși de sabie, nici morți în războiu.

3. Toate căpeteniile tale au fugit deodată și greu au fost legați. Toți carii s-au aflat s-au legat aseaminea, departe au fugit.

4. Pentru aceaea am zis: «Depărtați-vă de la mine! Amar voiu plânge. Să nu vă sirguiți a mă mângăia pentru jaful feateai norodului mieu!

5. Că zioa uciderii și a călcării și a plângerilor Domnului, Dumnezeului oastelor, în Valea Vedeniii, ispitind zidul și mărit preste munte.

6. Și Eliam au luat tulba, căruța omului călărețu și păreatele l-au gonit pavăza.

7. Și vor fi văile tale ceale alease pline de cărăuși, și călărașii vor pune scaunele sale în poartă

8. Și să va deascoperi acoperemântul Iudei și vei vedea în zioa aceaea armele casii dumbrăvii.

9. Și crepăturile cetății lui David vei vedea, că s-au înmulțit. Și ați adunat apele scăldătoarei ceii din jos.

10. Și casele Ierusalimului ați numărat și ați strâcat casele spre întărirea zidului.

11. Și baltă ați făcut între doao ziduri, la apa scăldătoarei ceii vechi. Și nu v-ați uitat la Cel ce o făcuse și Lucrătoriul ei de departe nu L-ați văzut.

12. Și va chema Domnul, Dumnezeul oastelor, în zioa aceaea la plângere și la tânguire, la pleșuire și la îmbrăcămintea cu sac.

*Înțelep. 2, 6. Jos 56, 12. 1 Cor. 15, 22.

13. *Și iată, bucuriia și veselia, a ucide viței și a junghiia berbeci, a mânca cărnuri și a bea vin: || 'Să mâncăm și să bem, că mâne vom muri!'» 337r

14. Și s-au descoperit în urechile meale glasul Domnului oastelor: «De să va slobozi nedreptatea aceasta voao, până ce veți muri», zice Domnul, Dumnezeul oastelor.

15. Aceastea zice Domnul, Dumnezeul oastelor: «Mergi, intră la cel ce lăcuiaște în cort, la Sovnam, mai-marele bisearicii, și vei zice către dânsul:

16. 'Ce tu aici sau ca cine ești aici? Că ț-ai tăiat aici mormânt, tăiat-ai întru înălțime pomenire cu deadinsul, în piatră, cort ție.

17. Iată, Domnul a treace te va face, precum să treace culcușul de găini și ca o îmbrăcăminte, așa te va rădica.

18. Cununând, te va încununa cu năcazu, ca o loptă te va zvârli în pământ lat și desfătat. Acolo vei muri și acolo va fi căruța slavei tale, ocara casii Domnului tău.

19. Și te voiu scoate din starea ta și din slujba ta; jos te voiu pune.

20. Și va fi în zioa aceaea, chema-voiu sluga Mea, Eliachim, fiiul lui Helchie.

21. Și-l voiu îmbrăca cu haina ta și cu brâul tău îl voiu întări și putearea ta o voiu da în mâna lui. Și va fi ca un tată celor ce lăcuiesc în Ierusalim și casii Iudei.

22. *Și voiu da cheia casii lui David preste umărul lui. **Și va deșchide și nu va fi cine să închiză; și va închide și nu va fi cine să deșchiză.

*Apoc. 3, 7.
**Iov 12, 14.

23. Și-l voiu înfinge cuiariu în loc credincios și va fi spre scaunul slavei casii tătâni-său.

24. Și vor spânzura preste ea toată slava casii tătâni-său, multe fealiuri de vase, tot vasul mic, de la vasele făpturilor până la tot vasul musicesc'.

25. În zioa aceaea – zice Domnul oastelor – să va lua cuiariul care au fost înfipt în loc credincios și să va frânge și va cădea și va peri ceaea ce spânzură într-însul», că Domnul au grăit".

Cap 23 |

337v *Jefuirea Tirului la ani șasăzeaci a fi să vestеaște, pentru mândriia ei, și după aceaea să va întoarce.*

1. Povara Tirului: „Urlați, corăbiile mării, că s-au jefuit casa de unde s-au fost obicinuit a veni, din pământul Chethim s-au descoperit lor.

2. Tăceți cei ce lăcuiți în ostrov, neguțători de la Sidon, cei ce trec cu corăbiile marea te-au umplut.

3. În ape multe sămânța Nilului, săcerișul râului, roadele lui. Și s-au făcut neguțătoriia noroadelor.

4. «Rușinează-te, Sidon», că zice marea; tăriia mării zicând: «Nu m-am chinuit a naște și nu am născut și n-am doicit tineri, nici la creaștere am dus ficioare».

5. Deacă să va auzi în Eghipt, le va părea rău auzind din Tir.

6. Treaceți mările, urlaț cei ce lăcuiți în ostrov!

7. Au nu a voastră ieste aceasta, carea să fălea din zilele ceale vechi întru vechirea sa? Duce-o-vor picioarele sale departe a nimernici.

8. Cine au gândit aceasta de Tir, cea oarecând încununată, a căria neguțători, căpeteniile și câștigătorii ei, aleșii pământului?

9. Domnul oastelor au gândit aceasta ca să tragă mândria a toată slava și spre ocară să ducă pre toți aleșii pământului.

10. Treci pământul tău ca râul, fata mării! Nu-ți ieste ție mai mult brâu.

11. Mâna sa o au întins preste mare, turburat-au împărățiile. Domnul au poruncit asupra lui Hanaan, ca să zdrobească pre cei tari ai lui.

12. Și au zis: «Nu vei adaoge mai mult a te făli, hulă suferind fecioara, fata Sionului. În Chetim sculându-te vâslează și acolo nu va fi ție odihnă.

13. Iată pământul Haldeilor, așa norodul n-au fost, Assur o au întemeiat; spre robie au dus pre cei tari ai ei, săpat-au casele ei, pusu-o-au spre cădeare».

14. Urlați, corăbiile mării, că s-au jefuit vârtutea voastră!

15. Și va fi în zioa aceaea, întru uitare vei fi, o, Tire, șeptezeaci de ani, ca zilele unui împărat. Iară după șapte| |zeaci de ani va fi Tirului ca cântecul curvei: 338r

16. «Ia alăuta, încunjură cetatea, curvă, carea ești dată uitării. Bine cântă, de multe ori cântă, ca să fie pomenirea ta!»

17. Și va fi după șaptezeaci de ani, va cerceta Domnul Tirul și o va întoarce la prețurile sale; și iarăș va curvi cu toate împărățiile pământului preste fața pământului.

18. Și vor fi neguțătoriile ei și prețurile ei sfințite Domnului. Nu să vor ascunde, nici să vor pitula, că celor ce vor lăcui înaintea Domnului va fi neguțătoria ei, să mănânce întru îndestulare și să se îmbrace până la vechire".

Cap 24

Realele care vrea Domnul pentru păcate a toată lumea a-i face, puind însă și mângăiare rămășițelor. Și cât de înfricoșată va fi zioa înfricoșatei judecăți.

1. Iată, Domnul va răsipi pământul și-l va goli și va năcăji fața lui și va pierde lăcuitorii lui.

2. *Și va fi ca norodul, așa preotul; și ca sluga, așa stăpânul lui; ca slujnica, așa stăpâna ei; ca cel ce cumpără, așa cel ce vinde; ca cel ce împrumutează, așa cel ce ia împrumut; ca cel ce ceare înapoi, așa cel ce-i datoriu.

*Ozie 4, 9.

3. Cu răsipire să va răsipi pământul şi cu răpire să va prăda. Că Domnul au grăit cuvântul acesta.
4. Plâns-au şi au curs pământul şi au slăbit; trecut-au lumea, slăbit-au nălţimea norodului pământului.
5. Şi pământul s-au pângărit de lăcuitorii săi, că au trecut legile, schimbat-au leagea, răsipit-au aşezământul cel veacinic.
6. Pentru aceasta, blăstămul va îmbuca pământul şi vor păcătui lăcuitorii lui; şi pentru aceaea vor nebuni lucrătorii lui şi să vor lăsa oameni puţini.
7. Plâns-au culesul, slăbit-au viţa, gemut-au toţi cei ce să veseliia cu inima.
8. Încetat-au bucuria tâmpenelor, odihnit-au sunetul celor ce să veseliia, tăcut-au împreună dulceaţa alăutei. |
9. Cu cântare nu vor bea vinul, amară va fi beutura celor ce o vor bea. 338v
10. Zdrobită e cetatea deşertăciunii, închisu-s-au toată casa, nimene întrând.
11. Strâgare va fi preste vin în uliţe; pustiitu-s-au toată veseliia, trecut-au bucuriia pământului.
12. Lăsatu-s-au în cetate pustiirea şi supărarea va apăsa porţile.
13. Că aceastea vor fi în mijlocul pământului, în mijlocul noroadelor. Precum când puţine masline ce rămân s-ar scutura din maslin şi strugurii, sfârşindu-să culesul.
14. Aceştia vor rădica glasul său şi vor lăuda; deacă să va slăvi Domnul, vor rânteza din mare.
15. Pentru aceasta întru învăţături slăviţi pre Domnul, în ostroavele mării numele Domnului, Dumnezeului Israil.
16. De la marginile pământului laudele am auzit: „Slava celui drept”. Şi am zis: „Taina mea mie, amar mie; trecând au trecut legile şi cu treacerea celor ce trec au trecut”.
17. Groază şi groapă şi cursă preste tine, cei ce-s lăcuitorii pământului.
*Iere. 48, 44. 18. Şi va fi: *Cel ce va fugi de glasul îngrozirii va cădea în groapă, să va ţinea în cursă; că jgheaburile dintru înălţimi s-au deşchis şi să vor lovi temeliile pământului.
19. Cu spargere să va sparge pământul, cu zdrobire să va zdrobi pământul, cu clătire să va clăti pământul,
20. Cu mişcare să va mişca pământul ca beatul şi să va lua ca cortul unii nopţi; şi-l va îngreoia răotatea sa şi va cădea şi nu va adaoge a să scula.
21. Şi va fi în zioa aceaea, cerceta-va Domnul preste oastea ceriului întru-nălţime şi preste împăraţii pământului, carii sânt pre pământ.
22. Şi să vor aduna în adunarea unii legături spre baltă şi să vor închide acolo în temniţă şi || după multe zile să vor cerceta. 339r
23. Şi să va ruşina luna şi să va sminti soarele când va împărăţi Domnul oastelor în muntele Sionului şi în Ierusalim şi întru vedearea bătrânilor Săi va fi slăvit.

Cap 25

Prorocul mulţămeaşte lui Dumnezeu pentru lucrurile lui ceale minunate şi pentru facerile de bine ce va da norodului Său în muntele Sionului.

1. Doamne, Dumnezeul mieu eşti Tu, înălţa-Te-voiu şi mă voiu mărturisi numelui Tău, că ai făcut minunate gândurile ceale vechi credincioase. Amin.
2. Că ai pus cetatea spre mormânt, cetatea cea tare spre cădeare, casa celor streini, ca să nu fie cetate şi în veac să nu să zidească.
3. Pentru aceasta Te va lăuda norodul cel tare, cetatea neamurilor celor vârtoase să va teame de Tine.
4. Că Te-ai făcut tărie săracului, tărie celui lipsit întru năcazul său, nădeajde despre volbură, umbrire despre zăduf, că duhul celor vârtoşi, ca volbura împingând păreatele.
5. Ca zăduhul în seate, răscoala celor streini o vei smeri şi ca cu căldura supt nor ce înfierbântă, odrasla celor tari a să veştezi o vei face.
6. Şi va face Domnul oastelor tuturor noroadelor în muntele acesta ospăţu de ceale grase, ospăţul culesului de ceale grase cu măduha, a culesului fără drojdii.
7. Şi va prăpădi în muntele acesta faţa legăturii ce e legată preste toate noroadele şi pânza carea o au urzit preste toate neamurile.
*Apoc. 7, 17 şi 21, 4. 8. Prăpădi-va moartea în veac *şi va şteargе Domnul Dumnezeu lacrima de la toată faţa şi ocara no|rodului Său o va lua din tot pământul, că Domnul au grăit. 339v
9. Şi va zice în zioa aceaea: „Iată, Dumnezeul nostru ieste acesta, aşteptatu-L-am pre El şi ne va mântui. Acesta e Domnul, L-am suferit pre El, bucura-ne-vom şi ne vom veseli întru mântuirea Lui”.

10. Că va petreace mâna Domnului în muntele acesta și să va îmblăti Moav supt el, precum să zdrobesc paiele în car.

11. Și-Și va întinde mânile Sale supt el, precum îș întinde cel ce înoată spre înotare. Și va smeri slava lui cu înfrângerea mânilor lui.

12. Și întăririle zidurilor tale celor înalte împreună vor cădea și să vor smeri și să vor trage pre pământ până la pulbere.

Cap 26

Cântecul de mulţămită pentru înălţarea drepţilor şi smerirea necredincioşilor şi pentru înviiarea morţilor.

1. În zioa aceaea să va cânta cântecul acesta în pământul Iudii: „Cetatea tăriii noastre, Sion mântuitoriul, să va pune într-însa zid și cel dinnaintea zidului.

2. Deșchideți porțile și să între neamul cel drept ce păzeaște adevărul.

3. Rătăcirea cea veache au trecut. Ținea-vei pacea; pace, că întru Tine am nădăjduit.

4. Nădăjduit-ați întru Domnul în veacuri veacinice, în Domnul, Dumnezeul cel tare, în veac.

5. Că va pleca pre cei ce lăcuiesc întru-nălțime, cetatea cea înaltă o va smeri. Smeri-o-va până la pământ, jos o va trage până la pulbere.

6. Călca-o-va piciorul, picioarele săracilor, pașii lipsiților.

7. Cărarea dreptului dreaptă ieste, dreaptă e calea dreptului a umbla. ||

340r 8. Și întru cărarea judecăților Tale, Doamne, Te-am așteptat. Numele Tău și pomenirea Ta întru pofta sufletului.

9. Sufletul mieu Te-au dorit noaptea, ci și cu sufletul mieu întru ceale dinlontru inimii meale dimineță voiu mâneca la Tine.

Când vei face judecățile Tale pre pământ, dreptatea vor învăța lăcuitorii lumii.

10. Să ne fie milă de cel necredincios și nu va învăța dreptatea în pământul sfinților, întru carele au petrecut și nu va vedea slava Domnului.

11. Doamne, înalțe-se mâna Ta și să nu vază. Vază și să se rușineaze cei ce răvnesc norodului, și focul pre protivnicii Tăi să-i îmbuce.

12. Doamne, da-vei pace noao, că toate lucrurile noastre le-ai lucrat noao.

13. Doamne, Dumnezeul nostru, stăpânitu-ne-au domni fără de Tine, numai întru Tine să ne aducem aminte de numele Tău.

14. Cei ce mor nu trăiască, uriiașii nu înviiaze, pentru aceaea i-ai cercetat și i-ai zdrobit și ai pierdut toată pomenirea lor.

15. Îngăduit-ai neamului, Doamne, îngăduit-ai neamului. Au doară Te-ai slăvit? Depărtat-ai toate marginile pământului.

16. Doamne, întru strâmtoare Te-au cercat, întru năcaz de murmurare învățătura Ta lor.

17. Precum ceaea ce zămisleaște, apropiindu-să de-a naște, durând-o, strâgă întru durerile sale, așa ne-am făcut de la fața Ta, Doamne.

18. Zămislit-am și ca cum am fi fost aproape de-a naște și am născut duh. Mântuiri n-am

340v făcut pre pământ; pentru aceaea n-au că|zut lăcuitorii pământului.

19. Vii vor fi morții Tăi, ucișii miei vor înviia. Deșteptați-vă și lăudați, cei ce lăcuiți în praf. Că rooa luminii, rooa Ta, și pământul uriiașilor îl vei trage spre cădeare.

20. Mergi, norodul mieu, întră în cămara ta, închide ușa ta preste tine, ascunde-te puțin, câtuș de cât, până ce va treace urgiia.

21. *Că, iată, Domnul va ieși din locul Său ca să cerceteaze răotatea lăcuitoriului pământului împrotiva Lui și va deascoperi pământul sângele său și nu va mai acoperi pre ucișii săi.

*Mih. 1, 3.

Cap 27

Pedeapsa lui Leviathan, părinţasca certarea Domnului spre fiii lui Israil. Cetatea cea întărită să va pustii. Fiii lui Israil, întorşi de la assiri şi din Eghipt, să vor închina Domnului în Ierusalim.

1. În zioa aceaea va cerceta Domnul cu sabia Sa cea vârtoasă și mare și tare, preste Leviathan, șarpele verigă și preste Leviathan, șarpele colăcit și va ucide chitul care ieste în mare.

2. În zioa aceaea, viia vinului curat va cânta Lui.

3. Eu, domnul cel ce o ţii, degrabă îi voiu închina, ca nu cumva să se cercetează împrotiva ei, noaptea şi zioa o ţii.
4. Urgie nu-m ieste mie. Cine mă va da spin sau tufă în războiu? Păşi-voiu preste ea, aprinde-o-voiu aseaminea.
5. Au mai bine va ţinea tăria mea, face-va pace mie, pace va face mie?
6. Cei ce întră cu năvălire la Iacov înfluri-va; şi va odrăsli Israil şi vor umplea faţa pământului de sământă.
7. Au doară lângă rana celui ce-l loveaşte l-au lovit? Nu precum au ucis pre ucişii lui, || aşa au fost ucis? 341r
8. În măsură împrotiva măsurii, când să va lepăda o vei judeca. Cugetat-au întru duhul său cel vârtos în zi de zăduh.
9. Dript aceaea, pentru aceasta să va ierta nedreptatea casii lui Iacov şi acesta tot rodul, ca să să ia tot păcatul lui deacă va pune toate pietrile oltariului; ca pietrile ceale de cenuşe zdrobite, nu vor sta grânci şi bisearicile bozilor.
10. Că cetatea cea întărită va fi pustie, cea frumoasă să va lăsa şi să va slobozi ca pustiia. Acolo să va paşte viţelul şi acolo să va culca şi va mistui vârfurile ei.
11. În seacetă săcerişele ei să vor zdrobi, muierile venind şi învăţind-o. Că nu e norodul înţelept, pentru aceaea nu-i va fi milă de el Celui ce l-au făcut pre el şi Cel ce l-au închipuit pre el nu-i va îngădui.
12. Şi va fi în zioa aceaea, va lovi Domnul de la matca râului până la răpejunea Eghiptului. Şi voi vă veţi aduna câte unul şi câte unul fiii lui Israil.
13. Şi va fi în zioa aceaea, să va răsuna cu trâmbiţă mare şi vor veni cei ce era pierduţi din pământul assirilor şi cei ce rămăsease în pământul Eghiptului şi să vor închina Domnului în muntele cel sfânt, în Ierusalim.

Cap 28

Israeliteanilor celor mândri şi beţivi le amânănţă Domnul, pentru că preoţii să dedau beţiii şi căpeteniile hulesc cuvintele şi amânănţările prorocilor, puindu-şi minciuna nădeajdea sa. Despre piatra unghiului în temeliile Sionului a să pune. Despre pedeapsa celor ce hulesc şi mângăiare a puţânii buni.

1. Amar cununii mândriii, beţivilor lui Efrem şi floarei ce cade slavei înălţării lui, carii era în vârful vălii ceii grase, rătăcind de vin!
2. Iată, Cel Putearnic şi Tare, Domnul, ca pornirea grin|dinii volbura rupând, ca pornirea apelor multe ce să varsă şi slobozite preste pământ desfătat. 341v
3. Cu picioarele să va călca cununa mândriii celor beţivi a lui Efrem.
4. Şi va fi, căzând floarea slavii buieciii lui, ce iaste preste creaştetul vălii celor grase, ca cel vremealnic mai înainte de coacerea toamnei, la carele uitându-să, văzându-l, îndată câtu-l va prinde cu mâna, îl va îmbuca.
5. În zioa aceaea va fi Domnul oastelor cununa slavei şi îngrădirea de bucurie celui rămas norodului Său
6. Şi duhul judecăţii celui ce şade la judecată şi tăria celor ce să vor întoarce de la războiu la poartă.
7. Ci şi aceştia pentru vin n-au ştiut şi pentru beţie au rătăcit. Preotul şi prorocul n-au ştiut pentru beţiia, sorbiţi au fost de vin, rătăcit-au întru beţie, n-au ştiut pre Cel ce veade, n-au cunoscut judecata.
8. Că toate measele s-au umplut de borât şi de grozăvii, aşa cât nu mai era loc.
9. Pre carele va deprinde învăţătura şi pre carele va face a înţeleage auzitul? Pre cei înţărcaţi de lapte, pre cei smulşi de la ţâţă.
10. Pentru că porunceaşte, iară porunceaşte, porunceaşte, iară porunceaşte, aştaptă, iară aştaptă, aştaptă, iară aştaptă, puţin acolo, puţin acolo.
*1 Cor. 14, 21.
11. *Că în graiul buzelor şi cu altă limbă va grăi cătră norodul acesta,
12. Căruia au zis: „Aceasta-i odihna mea, mângăiaţi pre cel obosit, şi aceasta e stâmpărarea mea". Şi n-au vrut a auzi.
13. Şi le va fi lor cuvântul Domnului: „Porunceaşte, iară porunceaşte, porunceaşte, iară porunceaşte; aştaptă, iară aştaptă, aştaptă, iară aştaptă, puţin acolo, puţin acolo", ca să meargă şi să cază îndărăpt şi să se zdrobească şi să cază în cursă şi să se prinză. ||
14. Pentru aceasta auziţi cuvântul Domnului, oameni hulitori, cei ce domniţi preste norodul mieu, care ieste în Ierusalim. 342r

15. Că ați zis: „Făcut-am legătură cu moartea și cu iadul am făcut togmeală. Biciul vărsindu-să, când va treace nu va veni preste noi, că am pus minciuna nădeajdea noastră și cu minciuna am fost acoperiți”.

16. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul Dumnezeu: *„Iată, Eu voiu trimite în temeliile Sionului piatră, piatră aleasă, de unghiu, scumpă, în temelie întemeiată. Cel ce va creade nu grăbească.

*Psalm 117, 22. Math. 21, 42. Fapt. 4, 11. Râm. 9, 33. 1 Petru 2, 6.

17. Și voiu pune în cântariu judecata și dreptatea în măsură; și va răsipi grindinea nădeajdea minciunii și acoperemântul îl vor povoia apele.

18. Și să va ștearge legătura voastră cea de moarte și togmeala voastră cu iadul nu va sta. Biciul vărsindu-să când va treace, veți fi lui spre călcare.

19. Oricând va treace, vă va lua, că dimineața din dimineață va treace, zioa și noaptea, și numai însuși năcazul va da înțeleagere auzitului”.

20. Că s-au îngustat așternutul, așa ca să cază altul, și plașca scurtă pre amândoi nu-i poate acoperi.

21. *Căci ca în muntele despărțirilor va sta Domnul, ca în valea cea din Gavaon să va mâniia ca să-și facă lucrul Său, streină lucrarea Lui, să-și lucre lucrul Său; nimearnic e lucrul Lui de la Dânsul.

*2 Împăr. 5, 10. 1 Par. 14, 11. Ios. 10, 10.

22. Și acum să nu batjocoriți, ca nu cumva să se strângă legăturile voastre, că săvârșirea și scurtarea am auzit de la Domnul, Dumnezeul oastelor, preste tot pământul.

23. Luați în urechi și cuprindeți glasul mieu, luați aminte și ascultați graiul mieu!

24. Au doară toată zioa va ara plugariul ca să samine, tăia-va și va grăpa pământul său? |

342v 25. Au nu deacă va asămăna fața lui, va sămăna ghith și cumin va răsipi și va pune grâul pre rând și orzul și mălaiul și odosul în marginile sale?

26. Și o va deprinde în judecată; Dumnezeul său îl va învăța.

27. Că nu cu hirăstaie să va îmblăti ghith, nici roata carului preste cumin să va întoarce, ci cu varga să va îmblăti ghith, și cuminul cu toiagul.

28. Iară pânea să va sfărâma, însă nu în veac îmblătind o va îmblăti, nici o va năcăji roata carului, nici cu unghile sale îl va sfărma.

29. Și aceasta de la Domnul, Dumnezeul oastelor, au ieșit, ca să facă minunat sfatul și să mărească dreptatea.

Cap 29

Conocirea și năcăjirea Ierusalimului, sfărmarea neamurilor celor ce o au conocit. Despre cartea cea însămnată și urârea jidovilor. Amar celor adânci cu inima să veasteaște. Rămășițele lui Iacov zice că să vor lumina și la Dumnezeu să vor întoarce.

1. Amar lui Ariil, Ariil cetatea carea o au prins David; adaosu-s-au an cătră an, praznicele au trecut.

2. Și voiu încungiura cu șanț pre Ariil și va fi tristă și măhnită și va fi mie ca Ariil.

3. Și voiu încungiura ca un ocol împrejurul tău și voiu arunca șanț asupra ta și întăriri voiu pune spre conocirea ta.

4. Smeri-te-vei, din pământ vei grăi și din praf să va auzi graiul tău, și va fi ca a pithonului glasul tău și din pulbere graiul tău va șopti.

5. Și va fi ca pulberea supțire mulțimea celor ce te vor vântura și ca pozderiia ce treace

343r mulțimea ce||lor ce au biruit împrotiva ta.

6. Și va fi de năpraznă degrabă, de la Domnul oastelor să va cerceta întru tresnet și clătirea pământului și în glas mare de volbură și de vifor și de văpaie de foc mistuitoriu.

7. Și va fi ca visul vedeniii de noaptea mulțimea tuturor neamurilor carele au tăbărât împrotiva Ariil și toți cei ce au oștit și au conocit și au biruit asupra ei.

8. Și precum visază cel flămând și mâncă, iară deacă să trezeaște, deșert e sufletul lui și, precum visază cel sătos și bea și, după ce să trezeaște obosit, încă i-i seate și sufletul lui deșert e, așa va fi mulțimea tuturor neamurilor care au tăbărât împrotiva muntelui Sionului.

9. Amețiți-vă și vă mirați, învăluiți-vă și vă îndoiți; îmbătați-vă, și nu de vin; clătiți-vă, și nu de beție,

10. Pentru că v-au mestecat voao Domnul duhul durmitării, închide-va ochii voștri prorocii și căpeteniile voastre; cei ce văd videnii îi va acoperi.

11. Şi vă va fi voao vedeniia tuturor ca cuvintele cărţii pecetluite carea, dându-să celui ce şti slovele, vor zice: „Citeaşte aceasta!" Şi va răspunde: „Nu o pociu, că-i pecetluită".

12. Şi să va da cartea celui ce nu cunoaşte slovele şi i să va zice: „Ceteaşte!" Şi va răspunde: „Nu cunosc slovele".

*Math. 15, 8. Mar. 7, 6.

13. Şi au zis Domnul: „Pentru *că să apropie norodul acesta cu gura sa şi cu buzele sale Mă slăveaşte, iară inima lui departe-i de la Mine şi s-au temut de Mine pentru porunca omenească şi pentru învăţături,

*1 Cor. 1, 19. Avd. 1, 8.

14. Pentru aceaea, iată, Eu voiu adaoge ca să fac mirare norodului acestuia cu minune mare şi groaznică. *Că va peri înţelepciunea de la înţelepţii lui | 343v şi înţeleagerea celor precepuţi ai lui să va ascunde.

*Ecli. 23, 26.

15. Amar celor ce sânteţi adânci cu inima, ca să ascundeţi de Domnul sfatul, a cărora sânt întru întunearec lucrurile şi zic: *„Cine ne veade şi cine ne cunoaşte?"

16. Îndărătnică e gândirea voastră aceasta, ca cum ar gândi tina împrotiva olariului şi să zică lucrul lucrătoriului său: „Nu m-ai făcut", şi cel închipuit să zică ziditoriului său: „Nu înţălegi".

17. Au nu încă întru puţin şi întru scurt să va întoarce Livanul întru Carmil şi Carmilul spre dumbravă să va socoti?

18. Şi vor auzi în zioa aceaea surzii cuvintele cărţii şi dintru întunearec şi din ceaţă ochii orbilor vor vedea

19. Şi vor adaoge cei blânzi veselie întru Domnul şi oamenii cei săraci întru sfântul lui Israil să vor bucura.

20. Că au scăzut cel ce biruia, săvârşitu-s-au hulitoriul şi s-au tăiat toţi cei ce păziia preste nedreptate,

21. Cei ce făcea a păcătui pre oameni în cuvânt, şi pre cel ce-i certa în poartă îl clevetea, şi s-au abătut în deşert de la cel drept.

22. Pentru aceastea, aceasta zice Domnul către casa lui Iacov, cel ce au răscumpărat pre Avraam: „Nu numai să va ruşina Iacov, nici numai faţa lui să va roşi,

23. Ci, deacă va vedea pre fiii săi, lucrul mânilor Meale în mijlocul său sfinţind numele Mieu şi vor sfinţi sfatul lui Iacov şi pre Dumnezeul lui Israil vor propovedui.

24. Şi vor şti cei ce rătăcesc cu duhul înţeleagerea, şi şoptitorii vor învăţa leagea".

Cap 30

Amânănţare asupra jidovilor, carii nesfătuind pre Domnul, asuprindu-i assirii, scăpa la eghipteani. Şi nevrând ei a asculta dojenirea prorocilor, || 344r ci deşarte folosânţe căutând, greu năcaz le vesteaşte. Şi cât e de milostiv Dumnezeu celor ce să întorc la El. Şi despre marea fericirea celor ce să întorc şi judecata celor necredincioşi.

1. „Amar fiilor părăsitori – zice Domnul – ca să faceţi sfat, şi nu dintru Mine, şi să urziţi pânză, şi nu prin Duhul Mieu, să adaogeţi păcat preste păcat.

2. Cei ce umblaţi să vă pogorâţi în Eghipt şi gura Mea n-aţi întrebat, nădăjduind ajutoriu întru tăriia lui Faraon şi având nădeajde în umbra Eghiptului.

3. Şi vă va fi voao tăriia lui Faraon spre ruşinare şi nădeajdea umbrii Eghiptului spre ocară.

4. Că era în Tanis căpeteniile tale, şi solii tăi până la Haneşi au ajuns.

5. Toţi s-au ruşinat de norodul cel ce nu le-au putut folosi, nu le-au fost spre ajutoriu şi spre oarece folos, ci spre ruşinare şi spre batjocură".

6. Sarcina dobitoacelor crivеţului în pământul cel de năcaz şi de strâmtoare, leiţa şi leul dintr-înşii, năpârca şi vasiliscul zburând, purtând preste umerele dobitoacelor bogăţiile sale şi preste ghebul cămilelor comoarele sale la norodul ce nu le va putea folosi.

7. Că Eghiptul în zădar şi în deşert va ajuta; pentru aceaea am strâgat către dânşii: „Numai mândriia ieste, aşază-te!"

8. Acum, dară, întrând, scrie-i pre leaspede şi în carte cu de-adinsul scrie aceaea şi va fi în zioa mai de pre urmă spre mărturie până în veac.

9. Că norodul spre mânie întărâtând ieste şi fiii mincinoşi, fii ce nu vreau a asculta leagea lui Dumnezeu.

10. Cei ce zic celor ce văd: „Să nu vedeţi!" şi celor ce privesc: „Să nu priviţi noao ceale ce sânt drepte, grăiţi-ne noao ceale ce plac, vedeţ noao greşalele. | 344v

11. Luaţi de la mine calea, abateţi de la mine cărarea, înceteaze de la faţa noastră sfântul lui Israil!"

12. Pentru aceaea, aceastea zice sfântul lui Israil: „Pentru aceaea că ai urgisit cuvântul acesta şi ai nădăjduit în hulă şi în gâlceavă şi v-aţi răzimat de dânsa,

13. Pentru aceaea vă va fi voao nedreptatea aceasta ca o ruptură căzând şi cercată în zâd înalt, că degrabă, când nu să nădăjduiaşte, va veni zdrobirea ei.

14. Şi să va sfărâma, precum să zdrobeaşte vasul olariului, cu zdrobire tare foarte. Şi nu să va afla din sfărmiturile ei hârb în care să se poarte focşor din aprindere sau să se scoată o ţiră de apă din groapă".

15. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu, sfântul lui Israil: „De vă veţi întoarce şi vă veţi odihni, vă veţi mântui. Întru tăceare şi în nădeajde va fi tăriia voastră". Şi nu aţi vrut.

16. Şi aţi zis: „Nicidecum, ci la cai vom scăpa". Pentru aceaea veţi fugi. „Şi pre cei iuţi vom încăleca". Pentru aceaea, mai iuţi vor fi cei ce vă vor goni pre voi.

17. O mie de oameni de la faţa groazei unuia şi de faţa groazei cinci veţi fugi, până când vă veţi lăsa ca cătarga corăbiii în vărful muntelui şi ca un sămn preste deal.

18. Pentru aceaea aştaptă Domnul să Se milostivească spre voi şi pentru aceaea Să va înălţa îngăduindu-vă, că Dumnezeul judecăţii e Domnul, fericiţi toţi cei ce-L aştaptă pre El.

345r 19. Că norodul Sionului va lăcui în Ierusalim. Plân||gând nicidecum vei plânge, milostivindu-Să, Să va milostivi spre tine. La glasul strâgării tale, îndată cât va auzi va răspunde ţie.

20. Şi vă va da Domnul pâne strânsă şi apă scurtă şi nu va face a zbura de la tine mai mult învăţătoriul tău; şi vor fi ochii tăi văzând pre dascalul tău.

21. Şi urechile tale vor auzi cuvântul Celui ce dojeneaşte dinapoi: „Aceasta iaste calea, umblaţi printr-însa şi nu vă abateţi nici spre dreapta, nici spre stânga".

22. Şi vei spurca tăblile celor cioplite din argintul tău şi văjmântul cel ţăsut din aurul tău şi le vei răsipi ca necurăţiia ceii lunatece. „Ieşi", îi vei zice.

23. Şi să va da ploaia sămânţii tale, oriunde vei sămăna pre pământ, şi pânea roadelor pământului va fi de prisosit şi grasă; paşte-să-va în moşiia ta în zioa aceaea mielul desfătat.

24. Şi taurii tăi şi puii cei de asin carii lucră pământul vor mânca mestecătură, precum în arie s-au vânturat.

25. Şi vor fi preste tot muntele înalt şi preste tot dealul rădicat păraie de ape curgătoare în zioa uciderii a multora, când vor cădea turnurile.

26. Şi va fi lumina lunii ca lumina soarelui şi lumina soarelui va fi înşeptită ca lumina a şapte zile, în zioa în carea va lega Domnul rana norodului Său şi lovitura ranei lui o va vindeca.

27. Iată, numele Domnului vine de departe, arătând putearea Lui şi greu a-L suferi. Buzele Lui pline sânt de urgie şi limba Lui, ca focul ce mistuiaşte. |

345v 28. Duhul Lui, ca răpegiunea ce să varsă până la jumătate de deal, a pierde noroadele spre nimica şi frâul rătăcirii ce era în fălcile noroadelor.

29. Cântecul vă va fi voao ca noaptea praznicului sfinţit şi veseliia inimii, ca cel ce mearge cu fluierul, să între în muntele Domnului, la cel tare a lui Israil.

30. Şi auzită va face Domnul slava glasului Său şi groaza braţului Său va arăta întru amânănţarea iuţimii şi, în văpaia de foc ce mistuiaşte, îl va lovi în volbură şi în piatră de grindine.

31. Că de glasul Domnului să va spăimânta Assur, cu varga lovit.

32. Şi va fi treacerea varghei întemeiată, pre carea o va face Domnul a să odihni preste el în tâmpene şi în alăute şi în războaie alease îi va învinge.

33. Că-i gătită de ieri Tofeth, de la împăratul e gătită, adâncă şi desfătată; hrana ei, focul şi leamne multe, suflarea Domnului, ca răpegiunea de piatră pucioasă aprinzând-o.

Cap 31

Pre jidovi, carii părăsând nădeajdea cea cătră Dumnezeu, la eghipteani şi la omeneşti ajutoriu scapă, îi vesteaşte că să vor mistui împreună cu ajutorii săi. Iară cei ce să vor întoarce cătră Domnul cu dumnezeiasca puteare să vor izbăvi.

1. Amar celor ce să pogor în Eghipt la ajutoriu, în cai nădăjduind şi având nădeajdea în căruţe, că multe sânt şi în călăreţi, că-s putearnici foarte; şi nu

346r s-au nădăjduit spre sfatul lui || Israil şi pre Domnul nu l-au căutat.

2. Iară El înţelept au adus răul şi cuvintele Sale nu le-au depărtat. Şi să va scula împrotiva casii celor răi şi împrotiva ajutoriului celor ce lucră nedreptate.

3. Eghiptul e om și nu Dumnezeu și caii lor, trup și nu duh. Și Domnul va pleca mâna Sa și va cădea ajutoriul; și va cădea căruia i să dă ajutoriul și împreună toți să vor mistui.
4. Că aceastea zice Domnul cătră mine: „Precum de-ar răgni leul și puiul de leu preste prada sa și, deacă-l va întimpina mulțime de păstori, de glasul lor nu să va înfricoșa și de mulțimea lor nu să va spăimânta, așa să va pogorî Domnul oastelor, să tăbărască preste muntele Sionului și preste dealul lui.
5. Ca paserile ce zboară, așa va acoperi Domnul oastelor Ierusalimul, acoperind și izbăvind, trecând și mântuind.
6. Întoarceți-vă, precum întru adânc v-ați fost depărtat, fiii lui Israil!
7. Că în zioa aceaea va lepăda omul idolii săi cei de argint și idolii săi cei de aur pre carii i-au făcut voao mânile voastre spre păcat.
8. Și va cădea Assur de sabie, nu omenească, și sabiia, nu a omului, îl va îmbuca, și va fugi, nu de fața sabiii; și tinerii lui vor fi dăjduitori.
9. Și tăriia lui de groază va treace și să vor spăimânta fugând căpeteniile lui, zis-au Domnul, al căruia foc e în Sion și cuptoriul Lui în Ierusalim.

Cap 32 |

Despre împăratul și căpetenii carii vor împărăți întru dreptate și despre a supusului norod fericire. Iară căpeteniii bolunde și muierilor celor bogate viitoarea pedeapsă li să vesteaște și frumseațea păcii și odihnă găzdacă să făgăduiaște norodului lui Dumnezeu. 346v

1. Iată, întru dreptate va împărăți împăratul și căpeteniile întru judecată vor povățui.
2. Și va fi omul ca cel ce să ascunde de vânt și să tăinuiaște de vifor, ca păraiele apelor în seate și ca umbra pietrii plecate în pământ pustiiu. ||
3. Nu vor păinjeni ochii celor ce văd și urechile celor ce aud cu deadinsul vor asculta. 347r
4. Și inima bolunzilor va înțeleage știința și limba gângavilor degrabă va grăi și neatede.
5. Nu să va mai chema cel ce e neînțelept căpetenie, nici cel viclean să va chema mai mare.
6. Că cel bolund nebunii va grăi și inima lui va face nedreptate ca să isprăvească fățărnicia și să grăiască cătră Domnul șalnic, și deșert să facă sufletul celui flămând și beutura celui sătos să o iaie.
7. Vasele celui șalnic reale sânt, că el ș-au togmit gândurile a pierde pre cei blânzi prin cuvânt de minciună, când grăia cel sărac judecată.
8. Iară căpeteniia ceale ce-s vreadnice de căpetenie va gândi și însuși preste povățuitori va sta.
9. Muieri găzdace, sculați-vă și auziți glasul Mieu! Feate ce nădăjduiți, luați în urechi graiul Mieu!
10. Că după zile și un an voi vă veți turbura, nădăjduindu-vă că s-au sfârșit culesul, culeagere mai mult nu va veni.
11. Încremeniți-vă, ceale bogate, turburați-vă, ceale ce nădăjduiți! Dezbrăcați-vă și vă rușinați, încingeți coapsele voastre!
12. Preste țâțe plângeți, preste țara cea dorită, preste viia cea roditoare.
13. Preste pământul norodului Mieu spini și tufe să vor sui, cu cât mai vârtos preste casele ceale de bucurie a cetății ce dânțuiaște! |
14. Căci casa s-au slobozit, mulțimea cetății s-au lăsat, întunearec și pipăire s-au făcut preste peșteri până în veac. Bucuriia asinilor celor sălbateci, pășune turmelor, 347v
15. Până ce să va vărsa preste noi Duhul din nălțime și va fi pustiia spre Carmil și Carmilul spre dumbravă să va socoti.
16. Și va lăcui în pustie judecata și dreptatea în Carmil va ședea.
17. Și va fi lucrul dreptății pacea și cinstea dreptății, tăcearea și negrije până în veac.
18. Și va ședea norodul Mieu întru frumseațea păcii și întru corturile nădejdii și întru odihnă bogată.
19. Iară grindinea întru pogorârea dumbrăvii și cu smerenie să va smeri cetatea.
20. Fericiți cei ce sămănați preste toate apele, trimițind piciorul boului și a asinului.

Cap 33

Mestecat despre oborârea lui Senaheriv vorbeaște și despre slobozirea jidovilor și despre înălțimea dumnezeieștii puteri. Să porneaște asupra fățarnicilor. Și cum trebuie să fie

cei ce vor lăcui cu Domnul întru înălţime. Iară Ierusalimul va fi lăcaşul bogat întru carea să va mări Domnul şi puitoriul de leage al nostru.

1. Amar celui ce prădezi, au nu și tu vei fi prădat? Și cel ce urgiseaști, au nu și tu vei fi urgisit? Deacă vei sfârși a prăda, te vei prăda; deacă te vei osteni a urgisi, te vei urgisi.

348r

2. Doamne, miluiaște-ne, că pre Tine Te-am așteptat! || Fii brațul nostru spre dimineața și mântuirea noastră în vreame de năcazu.

3. De glasul îngerului au fugit noroadele și de la înălțarea Ta s-au răsipit neamurile.

4. Și să vor aduna jafurile voastre precum să culeaje gândacul, precum când sânt pline gropile de el.

5. Măritu-S-au Domnul că au lăcuit întru-nălțime, împlut-au Sionul de judecată și de dreptate.

6. Și va fi credință în vremile tale; bogățiile mântuirii, înțelepciunea și știința; frica Domnului, aceasta iaste comoara ei.

7. Iată, văzând vor strâga afară, îngerii păcii amar vor plânge.

8. Răsipitu-s-au căile, încetat-au cel ce treace pre cărare, netreabnic s-au făcut așezământul, lepădat-au cetățile, n-au socotit oamenii.

9. Plâns-au și s-au lâncevit pământul, mestecatu-s-au Livanul și au asurzit și s-au făcut Saron ca pustiiul și s-au lovit Vasanul și Carmilul.

10. „Acum Mă voiu scula – zice Domnul – acum Mă voiu înălța, acum Mă voiu rădica.

11. Zămisli-veți zăduh, naște-veți pozdărâie, duhul vostru ca focul vă va arde pre voi.

12. Și vor fi noroadele ca cenușa din aprindere, spinii adunați cu foc să vor arde.

13. Auziți cei de departe ceale ce am făcut și cunoașteți, vecinilor, tăria Mea!

14. Zdrobitu-s-au în Sion cei păcătoși, stăpânit-au cutremurul pre cei fățarnici. Cine dintre voi va putea lăcui cu focul cel mistuitoriu? Cine dintre voi va lăcui cu focurile ceale veacinice?

348v

*Psal. 14, 2.

15. *Cel ce umblă întru dreptăți și grăiaște ade|vărul, cel ce leapădă lăcomiia din hulă și-ș scutură mânile sale de toată dăruirea, cel ce-și astupă urechile să nu auză sângele și-ș închide ochii să nu vază răul,

16. Acela întru ceale înalte va lăcui, întăriri de pietri înălțimea lui, pâne lui s-au dat, apele lui credincioase sânt.

17. Pre împăratul întru podoaba sa l-or vedea ochii lui, privi-va pământul de departe.

*1 Cor. 1, 20.

18. Inima ta va cugeta frica: *„Unde iaste cel învățat? Unde e cel ce cumpănește cuvintele legii? Unde e învățătoriul pruncilor?"

19. Pre norodul cel nerușinos nu-l vei vedea, norodul cel de cuvânt înalt, așa ca să nu poți înțeleage limpezirea limbii lui, întru carele nu e nici o înțelepciune.

20. Uită-te la Sion, cetatea prăznuirii noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, lăcașul cel bogat, cortul, carele nicidecum nu să va putea treace de-acolo, nici să vor lua cuiele lui în veac și toate funișoarele lui nu să vor rumpe.

21. Că numai acolo mărit ieste Domnul nostru. Locul râurilor, păraie late și deșchise. Nu va treace printr-însul luntrea vănslătorilor, nici corabiia cea mare va păși preste dânsul.

22. Că Domnul e judecătoriul nostru, Domnul, puitoriul de leage al nostru, Domnul, Împăratul nostru, El ne va mântui pre noi.

23. Slobozitu-s-au funișoarele tale și nu vor birui. Așa va fi vitreala ta, ca să nu poți depărta sămnul; atunci să vor împărți jafuri de multe prăzi, ștopii vor răpi răpire.

24. Nici va zice vecinul: „Lâncezitu-m-ai". Norodul cel ce lăcuiaște într-însa, lua-să-va de la el nedreptatea. ||

349r

Cap 34

Aspra lui Dumnezeu izbândă despre toate neamurile. Şi zdrobirea Idumeii. Şi bătaia cea de pururea să vesteaşte.

1. Apropiați-vă, neamuri, și auziți, și noroade, luaț aminte! Auză pământul și plinirea lui, lumea și toată odrazla ei!

2. Că urgia Domnului e preste toate neamurile și iuțimea preste toată oastea lor. Ucisu-i-au și i-au dat spre ucidere.

3. Ucișii lor să vor lepăda și din trupurile lor să va sui putoare. Împuți-să-vor munții de sângele lor.

4. Și să va veștezi toată oastea cerească și să vor învălui ca cartea ceriului. Și toată oastea lor va curge, precum cade foaia din vie și din zmochin.

5. Că s-au îmbătat în ceriu sabiia Mea. Iată, preste Idumeia să va pogorî şi preste norodul uciderii Meale la judecată.
6. Sabiia Domnului s-au umplut de sânge, îngroşatu-s-au de grăsime din sângele mieilor şi al ţapilor, din sângele berbecilor celor măduhoşi, că jârtva Domnului în Vosra şi ucidere mare în pământul Edomului.
7. Şi să vor pogorî unicorni cu ei şi tauri cu cei putearnici. Îmbăta-să-va pământul lor de sânge şi locul lor de untura celor grase.
8. Că zioa izbândii Domnului, anul răsplătirii lor, a judecăţii Sionului.
9. Şi să vor întoarce răpegiunile ei în răşină şi pământul ei în piatră pucioasă. Şi va fi pământul ei spre răşină arzând, |
10. Noaptea şi zioa nu să va stânge, în veac să va sui fumul ei. Din neam în neam să va pustii, în veacii veacilor nu va fi să treacă printr-însa. 349v
11. Şi o va stăpâni onocrotanul şi ariciul, ivis şi corbul vor lăcui într-însa. Şi să va întinde preste ea măsura, ca să se desfacă întru nimica şi îndreptariul spre pustiire.
12. Cinstiţii ei nu vor fi acolo. Pre împăratul mai vârtos vor chema şi toate căpeteniile ei vor fi spre nimică.
13. Şi vor răsipi în casăle ei spini şi urzici, odăi în zidurile ei şi va fi culcuş de bălauri şi păşunea ştrutiilor.
14. Şi vor întâmpina dimonii pre onoţentauri şi cel păros va strâga unul către altul; acolo s-au culcat lamia şi ş-au găsit eiş odihnă.
15. Acolo au avut groapă ariciul şi ş-au hrănit puii şi au săpat împregiur şi i-au adăpostit în umbra ei; acolo s-au adunat zăganii altul către altul.
16. Cercaţi cu deadinsul în cartea Domnului şi cetiţi. Unul dintr-înşii n-au lipsit, altul pre altul n-au cercat, că ce iese din gura mea El au poruncit şi Duhul Lui acela le-au adunat.
17. Şi El le-au trimis soarte şi mâna Lui au împărţit lor spre măsură; până în veac o vor stăpâni, în neam şi în neam vor lăcui într-însa.

Cap 35

Despre viitoarea mângăiare, veseliia, negrijea şi veacinica fericirea celor ce vor creade în Hristos.

1. Veseli-să-va cea pustie şi neumblată şi să va || bucura pustiiul şi va înfluri ca crinul. 350r
2. Încolţind va încolţi şi să va bucura veselindu-să şi lăudând. Slava Livanului s-au dat ei. Podoaba Carmilului şi Saron, aceia vor vedea slava Domnului şi podoaba Dumnezeului nostru.
3. Întăriţi mânile ceale slăbănogite şi genunchele ceale slabe le învârtoşaţi.
4. Ziceţi celor slabi de inimă: „Întăriţi-vă şi nu vă teameţi. Iată, Dumnezeul vostru izbânda răsplătirii va aduce. Dumnezeu însuşi va veni şi vă va mântui pre voi".
5. Atunci să vor deşchide ochii orbilor şi urechile surzilor vor fi deşchise.
6. Atunci va sări ştopul ca cerbul şi să va deşchide limba muţilor, că s-au tăiat în pustie ape şi răpejuni întru cea neumblată.
7. Şi ceaea ce era uscată va fi spre baltă şi cea sătioasă spre izvoară de ape. În culcuşurile în carele mai înainte lăcuia bălauri va răsări verdeaţă de trestie şi de şovar.
8. Şi va fi acolo cărare şi cale, şi calea sfântă să va chema. Nu va treace printr-însa ceva întinat, şi aceasta vă va fi cale dreaptă, aşa ca bolunzii să nu rătăcească printr-însa.
9. Nu va fi acolo leu şi fiară rea nu să va sui pre dânsa, nici să va afla acolo şi vor umbla cei ce vor fi sloboziţi.
10. Şi cei răscumpăraţi de la Domnul să vor întoarce şi vor veni în Sion cu laudă şi veselie veacinică preste capul lor. Bucurie şi veselie vor dobândi şi va fugi durearea şi suspinarea.

Cap 36

Senaheriv, după ce ia cetăţile Iudei, trimi|te pre Ravsachin să prinză Ierusalimul. Carele, multe hule aruncând spre Ezechiil şi blăstămuri spre Dumnezeu, îndeamnă pre ierusalimleani a da cetatea. 350v

4 Împăr. 18, 13. 2 Par. 32, 1. Ecli. 48, 20.

1. Şi au fost în anul al patrusprăzecealea a împăratului Ezechiil, s-au suit Senaheriv, împăratul assirilor, preste toate cetăţile Iudei ceale întărite şi le-au prins.

2. Și au trimis împăratul assirilor pre Ravsachin din Lahis în Ierusalim, cătră împăratul Ezehie, cu mână grea, și au stătut în ducerea apei scăldătoarei ceii din sus, în calea Țarinii Nălbitoriului.

3. Și au ieșit la el Eliachim, fiiul lui Helchie, care era preste casă, și Sovna scriitoriul și Ioahe, fiiul lui Asaf istoricul.

4. Și au zis cătră ei Rapsachis: „Spuneți lui Ezechie: «Aceasta zice împăratul cel mare, împăratul assirilor: 'Ce nădăjduire iaste aceasta, cu carea nădăjduiești?

5. Au cu ce sfat sau tărie rânduiești a sta împrotivă? Spre cine ai nădeajde, pentru că te-ai depărtat de la mine?

6. Iată, nădăjduiești spre un toiag de trestie acest rupt, spre Eghipt, de carele, de să va răzima omul, va întra în mâna lui și o va găuri. Așa Faraon, împăratul Eghiptului, tuturor celor ce să nădăjduiesc într-însul'».

7. Iară de-m vei răspunde: «Întru Domnul, Dumnezeul nostru, nădăjduim», au nu Acela iaste, a Căruia i-au luat Ezehie ceale înalte și oltarele și au zis Iudei și Ierusalimului: «Înaintea oltariului acestuia vă veți închina?»

8. Și acum te dă domnului mieu, împăratului assirilor, și-ți voiu da doao mii de cai, nici vei putea da dintru tine călăreți lor. ||

351r 9. Și cum vei suferi fața judecătoriului unui loc din slugile domnului mieu, ceale mai mici? Iară de nădăjduiești în Eghipt, în căruțe și în călăraș.

10. Și acum, au doară fără Domnul m-am suit la locul acesta, să-l pierzu? Domnul au zis cătră mine: «Suie-te preste pământul acesta și-l pierde!»"

11. Și au zis Eliachim și Sovna și Ioahi cătră Rapsachis: „Grăiaște cătră slujile tale în limba siriiană, că o înțeleagem. Să nu grăiești cătră noi jidoveaște în urechile norodului ce este pre zid".

12. Și au zis cătră ei Rapsachis: „Au doară la domnul tău și la tine m-au trimis domnul mieu ca să grăiesc toate cuvintele aceastea și nu mai vârtos cătră bărbații ce șed în zid, să-și mânce gunoiul său și să beaie pișatul picioarelor sale cu voi?"

13. Și au stătut Rapsachis și au strigat cu glas mare, jidoveaște, și au zis: „Auziți cuvintele marelui împărat, împăratului assirilor!

14. Aceastea zice împăratul: «Nu vă înșele pre voi Ezehie, că nu vă va putea scoate.

15. Și nu vă dea nădeajde Ezechie spre Domnul, zicând: 'Scoțind ne va slobozi Domnul, nu să va da cetatea aceasta în mâna împăratului assirilor.

16. Să nu auziți pre Ezehii!». Că aceastea zice împăratul assirilor: «Faceți cu mine blagoslovenie și ieșiți la mine și mâncați fieștecarele viia sa și fieștecarele smochinul său și beți fieștecarele apă din jgheabul său,

17. Până ce voiu veni și vă voiu lua la pământul cel ce iaste ca pământul vostru, la pământ de grâu și de vin, la pământul pâinilor și a viilor.

18. Nici vă turbure Ezehie zicând: 'Domnul ne va izbăvi pre noi!' Au doară au izbăvit dumnezeii limbilor fieștecarele pământul său din mâna împăratului assirilor?

351v 19. Unde iaste dumnezeul Emath și Arfad? Unde | ieste dumnezeul Sefarvaim? Au doară au izbăvit Samaria din mâna mea?

20. Cine ieste dintre toți dumnezeii țărâlor acestora, carele ș-ar fi scos țara sa din mâna mea, ca să scoață Domnul Ierusalimului din mâna mea?»"

21. Și au tăcut și nu i-au răspuns lui cuvânt, că poruncise împăratul, zicând: „Nu-i răspundeți".

22. Și au întrat Eliachim, fiiu lui Helchie, care era preste casă și Sovna scriitoriul și Ioahe, fiiul lui Asaf istoricul, la Ezechie cu hainele tăiate și i-au spus lui cuvintele lui Rapsachis.

Cap 37

Îngrozindu-să Ezechie pentru blăstămurile lui Rapsachis și a lui Senaheriv, trimite la Isaie să se roage Domnului, Carele, întărindu-l, îi făgăduiaște dumnezeiescul ajutoriu. Și, tăindu-să prin înger oastea lui Senaheriv, și el de la fiii săi să ucide.

1. Și au fost, deacă au auzit împăratul Ezehie, ș-au tăiat vejmintele sale și s-au învăluit cu sac și au întrat în casa Domnului. 4 Împăr. 19, 1.

2. Și au trimis pre Eliachim, carele era preste casă și pre Sovna scriitoriul și pre cei mai bătrâni dintre preoți, acoperiți cu saci și Isaie, fiiul lui Amos prorocul,

3. Și au zis cătră el: „Aceastea zice Ezehie: «Zioa năcazului și a certării și a blăstămului, zioa aceasta. Că au venit fiii până la naștere și puteare nu ieste a naște.

4. De cumva ar auzi Domnul, Dumnezeul tău, cuvintele lui Rapsachis, pre carele l-au trimis împăratul assirilor, domnul său, a blăstăma pre Dumnezeul cel viu și a probozi cu cuvintele carele le-au auzit Domnul, Dumnezeul tău, rădică, dară, rugăciune pentru rămășițele ce s-au aflat»". ||

5. Și au venit slugile împăratului Ezechie la Isaiia. 352r

6. Și au zis către ei Isaiia: „Aceastea veți zice Domnului vostru: «Aceastea zice Domnul: 'Nu te teame de fața cuvintelor care ai auzit, cu carele M-au blăstămat copiii împăratului assirilor.

7. Iată, Eu voiu da lui duh și va auzi veaste și să va întoarce la țara sa; și-i voiu face a cădea de sabie în pământul său'»".

8. Și s-au întors Rapsachis și au aflat pre împăratul assirilor oștind asupra Lovnii. Că au zis cum că au fost purces din Lahis,

9. Și au auzit de Tharaca, împăratul Ethiopiii, zicându-i: „Ieșit-au să oștască asupra ta". Carea auzând, au trimis soli la Ezechie, zicând:

10. „Aceastea veți zice lui Ezehie, împăratului Iudei, grăind: «Să nu te înceluiască Dumnezeul tău, în Carele tu nădăjduiești, zicând: 'Nu să va da Ierusalimul în mâna împăratului assirilor'.

11. Iată, tu ai auzit toate care au făcut împărații assirilor tuturor țărâlor care le-au răsipit, și tu te vei putea slobozi?

12. Au doară i-au scos pre ei dumnezeii limbilor pre carii i-au răsturnat părinții miei, pre Gazam și Haram și Resef și pre fiii lui Edin, carii era în Thadasar?

13. Unde împăratul Emath și împăratul Arfad și împăratul cetății Sefarvaim, Ana și Ava?»"

14. Și au luat Ezechie cărțile din mâna solilor și le-au cetit și s-au suit în casa Domnului și le-au desfăcut Ezechie înaintea Domnului.

15. Și s-au rugat Ezechie către Domnul, zicând:

16. „Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, Cel ce șezi preste heruvimi, Tu ești Dumnezeu sângur tuturor împărățiilor pământului, Tu ai făcut ceriul și pământul.

17. Pleacă, Doamne, ureachea Ta și auzi; deșchide, Doam|ne, ochii Tăi și vezi și auzi toate cuvintele lui Senaheriv, care au trimis a blăstăma pre Dumnezeul cel viu, 352v

18. Că cu adevărat, Doamne, pustie au făcut împărații assirilor țărâle și ținuturile lor;

19. Și au dat pre dumnezeii lor focului, că nu era dumnezei, ci lucruri de mâni omenești, lemn și piatră, și i-au sfărmat.

20. Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiaște-ne din mâna lui și să cunoască toate împărățiile pământului că Tu ești Domn singur".

21. Și au trimis Isaie, fiiul lui Amos, la Ezechie, zicând: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Pentru ceale ce M-ai rugat despre Senaheriv, împăratul assirilor».

22. Acesta e cuvântul carele au grăit Domnul preste el: «Urgisitu-te-au pre tine și te-au batjocorit, fecioară, fata Sionului; după tine ș-au clătit capul fata Ierusalimului,

23. Pre care l-ai probozit, pre care l-ai blăstămat și preste care ai înălțat glasul și ai rădicat nălțimea ochilor tăi? La sfântul lui Israil!

24. Prin mâna slugilor tale ai probozit pre Domnul și ai zis: 'Întru mulțimea căruțelor meale eu m-am suit la înălțimea munților, la culmele Livanului, ca să taiu chedrii lui cei înalți și ceatinile lui ceale aleasă și voiu întra întru înălțimea vârfului lui, dumbrava Carmilului lui.

25. Eu am săpat și am beut apă și am săcat cu urma piciorului mieu toate păraiele iazurilor'.

26. Au doară n-ai auzit ceale ce i-am făcut lui oarecând? Din zilele ceale de demult Eu l-am plăzmuit și acum l-am adus. Și s-au făcut || spre zmulgerea dealurilor celor împreună războitoare și a cetăților celor întărite. 353r

27. Lăcuitorilor scurtându-să mâna, s-au cutremurat și s-au amețit; făcutu-s-au ca fânul câmpului și ca iarba cea de pășune și ca ierburile de pre acoperișuri, care s-au uscat mai nainte de-a să coace.

28. Lăcașul tău și ieșirea ta și întrarea ta am cunoscut, și nebuniia ta împrotiva Mea.

29. Când te aprindeai asupra Mea, mândriia ta s-au suit în urechile Meale. Pune-voiu dirept aceaea cercel în narile tale și frâu în buzele tale și te voiu întoarce în calea pre carea ai venit.

30. Iară ție acesta va fi sămn: mâncă într-acest an ceale ce din voia sa să nasc, și în anul al doilea poame vei mânca, iară în anul al treilea sămănați și săcerați și sădiți vii și mâncați rodul lor.

31. Și va trimite cel ce va fi rămas din casa Iudii și rămășița, rădăcină în jos și va face rod în sus.

32. Că din Ierusalim vor ieși rămășițele și mântuirea din muntele Sionului». Râvna Domnului oastelor va face aceasta.

33. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul despre împăratul assirilor: «Nu va întra în cetatea aceasta şi nu va arunca acolo săgeata şi nu o va cuprinde pavăza şi nu va trimite împrejurul ei şanţ.
34. Pre calea carea au venit, prin aceaea să va întoarce şi în cetatea aceasta nu va întra», zice Domnul.
35. «Şi voiu apăra cetatea aceasta, ca să o mântuiesc pentru Mine şi pentru David, sluga Mea»”.
36. Şi* au ieşit îngerul Domnului şi au lovit în tabăra assirilor o sută optzeaci şi cinci de mii. Şi s-au sculat dimineaţă şi, iată, | toţi trupuri de morţi. *1 Împăr. 19, 35. Tov. 1, 21.
353v
37. Şi au ieşit şi s-au dus şi s-au întors Senaheriv, împăratul assirilor, şi au lăcuit în Ninivea.
38. Şi au fost când să ruga în bisearica lui Nesruh dumnezeului său; Adrameleh şi Sarasar, fiii lui, l-au lovit cu sabia şi au fugit în pământul Ararat şi au împărăţit Asarhadon, fiiul lui, pentru el. Ecli. 48, 24. 1 Maca. 7, 4. 2 Maca. 8, 19.

Cap 38

Ezechie, din moartea cea prin Isaie amânănţată slobozându-să prin sămnul ceasornicului Ahas şi făgăduindu-să slobozirea din mâna assirilor şi adăogându-să la viaţă cinsprăzeace ani, acest cântec de mulţămită lui Dumnezeu au cântat.

1. În zilele acealea au bolnăvit Ezechie până la moarte. Şi au întrat la el Isaie, fiiul lui Amos prorocul, şi i-au zis: „Aceastea zice Domnul: «Rânduiaşte casei tale, că vei muri tu şi nu vei trăi»”. 4 Împăr. 20, 1. 2 Par. 32, 24.
2. Şi s-au întors Ezechie faţa cătră păreate şi s-au rugat cătră Domnul.
3. Şi au zis: „Rogu-mă, Doamne, adu-Ţi aminte, rogu-mă, cum am umblat înaintea Ta întru adevăr şi întru inimă desăvârşit şi ce e bun în ochii Tăi am făcut”. Şi au plâns Ezechie cu plângere mare.
4. Şi au fost cuvântul Domnului cătră Isaie, zicând:
5. „Mergi şi zi lui Ezechie: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui David, tătâni-tău: ‘Auzit-am rugăciunea ta şi am văzut lacrămile tale. Iată, Eu voiu adaoge preste zilele tale cinsprăzeace ani.
6. Şi din mâna împăratului assirilor te voiu slobozi pre tine şi cetatea aceasta şi o voiu apăra’»”.
7. Iară acesta va fi ţie sămn de la Domnul, că va face Domnul cuvântul acesta care au zis: ||
354r
8. *„Iată, Eu voiu face a să întoarce umbra liniilor prin carele să pogorâse în ceasornicul lui Ahas în soare, înapoi cu zeace linii”. Şi s-au întors soarele zeace linii pe treaptele ce să pogorâse. *Ecli. 48, 26.
9. Scrisoarea lui Ezechie, împăratului Iudei, când fusease bolnav şi să tămăduise din beteşugul său:
10. „Eu am zis întru jumătăţarea zilelor meale: «Mearge-voiu la porţile iadului.
11. Căutat-am rămăşiţa anilor miei». Zis-am: «Nu voiu vedea pre Domnul Dumnezeu în pământul celor vii; nu mă voiu mai uita la om şi la lăcuitoriul răpausului.
12. Neamul mieu s-au luat şi s-au zmult de la mine, ca cortul păstorilor.
Tăiatu-s-au ca de la ţăsătoriu viaţa mea. Când încă mă urziam, m-au tăiat». De dimineaţa până sara mă vei sfârşi.
13. Nădăjduiam până dimineaţa, ca leul, aşa au zdrobit toate oasăle meale.
De dimineaţa până sara mă vei sfârşi.
14. Ca puiul de rândunea, aşa voiu strâga, cugeta-voiu ca porumbiţa. Supţiiatu-s-au ochii miei privind spre înălţime.
Doamne, sâlnicie paţu, răspunde pentru mine!
15. Ce voiu zice sau ce-m va răspunde mie, când Însuş va face?
Aduce-Ţi-voiu aminte toţi anii miei întru amărăciunea sufletului mieu.
16. Doamne, de să vieţuiaşte aşa şi într-unele ca aceastea viaţa duhului mieu, certa-mă-vei şi mă vei viia.
354v
17. Iată, în pace amărâciunea mea e amară foarte. | Iară Tu ai scos sufletul mieu, ca să nu pieiu. Lepădat-ai dinnapoia Ta toate păcatele meale.
18. Că nu iadul să va mărturisi Ţie, nici moartea Te va lăuda. Nu vor aştepta cei ce să pogor în lac adevărul Tău.

19. Cel viu, cel viu, acela să va mărturisi Ţie, ca şi eu astăzi. Tatăl fiilor cunoscut va face adevărul Tău.
20. Doamne, mântuiaşte-mă, şi psalmii noştri vom cânta în toate zilele vieţii noastre în casa Domnului".
21. Şi au poruncit Isaie să ia o păstură de zmochine şi să puie preste rană şi să să însănătoşaze.
22. Şi au zis Ezechie: „Ce sămn va fi că mă voiu sui în casa Domnului?"

Cap 39

Lui Ezechie, după ce au arătat solilor vaviloneanilor vistieriile sale, de la Isaie i să vesteaşte că să vor treace toate averile sale acealea în Vavilon.

4 Împăr. 20, 12.

1. În vreamea aceaea au trimis Merodah Valadan, fiiul lui Valadan, împăratul Vavilonului, cărţi şi daruri la Ezechie, că auzise cum că au fost bolnăvit şi să sănătoşase.
2. Şi s-au veselit de ei Ezechie şi le-au arătat lor cămara mirezmelor şi a argintului şi a aurului şi a mirosurilor şi a unsorilor celor bune şi toate apotecele unealtelor sale şi toate ce s-au aflat întru vistieriile lui. N-au fost cuvânt ce să nu le fie arătat Ezechie în casa sa şi întru toată putearea sa.
3. Şi au întrat Isaie prorocul la Ezechie împăratul şi i-au zis lui: „Ce au zis oamenii aceştia şi de unde au venit la tine?" Şi au zis Ezehie: „Din pământ || departe au venit la mine, din Vavilon". 355r
4. Şi au zis: „Ce au zăbovit în casa ta?" Şi au zis Ezechie: „Toate care sânt în casa mea au văzut. N-au fost ceva care să nu le fiu arătat în vistieriile meale".
5. Şi au zis Isaie cătră Ezechie: „Auzi cuvântul Domnului oastelor:
6. «Iată, zile vor veni şi să vor lua toate ceale ce sânt în casa ta şi care au agonisit părinţii tăi pănă în zioa aceasta în Vavilon. Nu să va lăsa ceva», zice Domnul.
7. Şi din fiii tăi carii vor ieşi din tine, pre carii i-ai născut, vor lua şi vor fi fameni în polata împăratului Vavilonului".
8. Şi au zis Ezechie cătră Isaie: „Bun e cuvântul Domnului, ce ai grăit". Şi au zis: „Fie numai pace şi adevăr în zilele meale!"

Cap 40

Mângăiarea şi mântuirea Ierusalimului cea prin Hristos viitoare. Propoveduirea lui Ioan Botezătoriului. Slăbiciunea omenească şi neîncetarea dumnezeiescului cuvânt. Venirea cea după trup a lui Hristos şi slava Lui, putearea şi răsplătirea de faţă a propovedui. Împrotiva închinătorilor de idoli. Neasămănata lui Dumnezeu puteare şi înţelepciunea o pune înainte; şi cum că cei ce nădăjduiesc întru Domnul schimbă tăriia.

Math. 3, 3. Marc. 1, 3. Luc. 3, 4. Ioan 1, 23.

1. „Mângăiaţi-vă, mângăiaţi-vă, norodul Mieu", zice Dumnezeul vostru.
2. „Grăiţi la inimă Ierusalimului şi o chemaţi, că s-au umplut răotatea ei. Luat-au din mâna Domnului îndoite pentru toate păcatele sale".
3. Glasul celui ce strâgă în pustie: „Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi în pustie cărările Dum|nezeului nostru". 355v
4. Toată valea să va înălţa şi tot muntele şi dealul să va smeri; şi vor fi ceale strâmbe spre dreapte, şi ceale aspre spre căi neatede.
5. Şi să va deascoperi slava Domnului şi va vedea tot trupul aşijderea, că gura Domnului au grăit.

*Ecli. 14, 18. Iacov 1, 10. 1 Petru 1, 24.

6. Glasul celui ce zice: „Strâgă!" Şi am zis: „Ce voiu strâga?" „Tot *trupul, iarbă şi toată slava lui, ca floarea câmpului".
7. Uscatu-s-au iarba şi au căzut floarea, că Duhul Domnului au suflat într-însul; cu adevărat iarbă e norodul.
8. Uscatu-s-au iarba şi au căzut floarea, iară cuvântul Domnului nostru rămâne în veac.
9. Preste munte înalt te suie tu, cel ce binevesteşti Sionului! Înalţă întru tărie glasul tău, cel ce binevesteşti Ierusalimului! Înalţă, să nu te temi. Zi cetăţilor Iudii: „Iată, Dumnezeul vostru!"
10. Iată, Domnul Dumnezeu întru tărie va veni şi braţul Lui va stăpâni. Iată, plata Lui cu El şi lucrul Lui înaintea Lui.

11. *Ca păstoriul va paşte turma Sa. În braţele Sale va aduna mieii şi în sânul Său îi va rădica, cei fătaţi Însuşi îi va purta.

*Ezec. 34, 23. şi 37, 24. Ioan 10, 11.

12. Cine au măsurat cu pugnul apele şi ceriurile cu palma le-au căntărit? Cine au spânzurat cu trii deagete mărimea pământului şi au cumpănit în cântariu munţii şi dealurile în cumpănă?

13. *Cine au ajutat pre Duhul Domnului? Sau cine au fost sfetnicu Lui şi I-au arătat?

14. Cu cine au făcut sfat şi L-au deprins şi L-au învăţat cărarea dreptăţii şi L-au învăţat ştiinţa şi calea priceaperii I-au arătat Lui?

*Înţel. 9, 13. Râm. 11, 34. 1 Cor. 2, 16.

15. Iată, neamurile ca picătura ciuturii şi ca o cirtă din căntariu s-au socotit? Iată, os||troavele ca un praf mititel.

356r

16. Şi Livanul nu va fi destul a prinde şi jiviniile lui nu vor fi destule spre jârtvă.

17. Toate neamurile ca când n-ar fi, aşa sânt înaintea Lui, şi ca o nimica şi deşert ceva sânt socotite Lui.

18. *Cui, dară, aseaminea aţi făcut pre Dumnezeu? Sau ce chip Îi veţi pune?

*Fapt. 17, 29.

19. Au doară chip cioplit au vărsat meaşterul? Sau lucrătoriul de aur, cu aur L-au închipuit? Şi cu lespezi de argint, argintariul?

20. Doară lemn şi neputregăios au ales. Meşterul înţelept cearcă în ce chip va aşeza chipul care să nu să mişte.

21. Au doară nu ştiţi? Au doară n-aţi auzit? Au doară nu s-au vestit voao din început? Au doară n-aţi înţeles temeliile pământului?

22. Cel ce şade preste ocolul pământului şi lăcuitorii lui sânt ca lăcustele; Cel ce au întins ca o nimica ceriurile şi le-au desfăcut ca cortul a lăcui;

23. Cel ce dă ispititori de taine, ca cum n-ar fi judecătorii pământului, ca o deşertăciune au făcut.

24. Şi, adecă, nici sădit, nici ultuit, nici rădăcinat în pământ buciumul lor. De năprazna au suflat într-înşii şi s-au uscat şi volbura ca o pozderâie îi va lua.

25. „Şi cui M-aţi asămănat şi M-aţi alăturat?" zice Cel Sfânt.

26. Rădicaţi spre înălţime ochii voştri şi vedeţi cine au zidit aceastea? Care scoate întru număr oastea lor şi pe toţi pe nume-i cheamă. După mulţimea tăriii şi a vârtuţii şi a puterii Lui, nici unul au rămas. |

356v

27. Pentru ce zici, Iacov, şi grăieşti, Israile: „Ascunsu-s-au calea mea de la Domnul şi de la Dumnezeul mieu judecata mea au trecut?"

28. Au doară nu ştii au n-ai auzit? Dumnezeu e veacinic Domn, Cel ce au zidit marginile pământului. Nu va scădea, nici să va osteni, nici e cercetare înţelepciunii Lui.

29. Cel ce dă celui obosit puteare şi celor ce nu sânt, tăriia şi vârtutea le înmulţeaşte.

30. Scădea-vor pruncii şi să vor osteni şi cei tineri întru neputinţă vor cădea.

31. Iară cei ce nădăjduiesc întru Domnul vor schimba tăria, lua-vor aripi ca de pajeră, alerga-vor şi nu să vor osteni, umbla-vor şi nu vor slăbi.

Cap 41

Să ceartă Dumnezeu cu închinătorii de idoli pentru puteare şi multe şi mari faceri de bine norodului jidovesc dăruite; prin carele Îş vădeaşte puteare Sa şi bunătatea către oameni, arătând împreună şi neputinţa idolilor şi deşertăciunea închinătorilor lor.

1. Tacă înaintea Mea ostroavele şi neamurile schimbe tăriia. Să se apropie şi acum să grăiască, împreună la judecată să ne apropiem.

2. Cine au deşteptat de la răsărit pre cel drept, chematu-l-au să urmează după Sine? Da-va înaintea Lui neamurile şi pre împăraţi va dobândi. Da-va ca pulberea sabiii Lui, ca pre o pozdărâie de vânt răpită arcului Lui.

3. Goni-i-va, treace-va în pace, cărare în picioarele Lui nu să va arăta.

4. Cine au lucrat şi au lucrat aceastea şi le-au făcut, chemând neamurile din început? Eu, Domnul, *Cel întâiu şi Cel mai pre urmă Eu sânt. ||

357r

5. Văzut-au ostroavele şi s-au temut, marginile pământului s-au buiguit, apropiatu-s-au şi s-au vecinat.

6. Fieştecarele pe aproapele său îl va agiuta şi frăţinelui său va zice: „Întăreaşte-te".

*Jos 44, 6 şi 48, 12. Apoc. 18, 17 şi 22, 13.

7. Întărit-au meşterul de fier, lovind cu maiul pre cel ce da cu maiul atunci, zicând: „Cu cleiu bun iaste". Şi l-au întărit cu cuie, ca să nu să clătească.

8. Şi tu, Israil, sluga Mea, Iacov, pre care am ales, sământa lui Avraam, priiatinului Mieu,

9. Întru ce te-am apucat de la marginile pământului şi de la ceale departe ale lui te-am chemat şi ţ-am zis: „Sluga Mea eşti tu, alesu-te-am pre tine şi nu te-am lepădat.

10. Nu te teame, că Eu cu tine sânt. Nu te abate, că Eu sânt Dumnezeul tău. Întăritu-te-am şi ţ-am ajutat şi te-au priimit pre tine, dreapta dreptului Mieu.

11. Iată, să vor învălui şi să vor ruşina toţi cei ce oştesc împrotiva ta. Fi-vor ca cum n-ar fi şi vor peri oamenii cei ce-ţi grăiesc împrotivă.

12. Căuta-vei şi nu vei afla pre oameni, răscoalele tale fi-vor ca cum n-ar fi şi ca o mistuire oamenii cei ce oştesc asupra ta.

13. Că Eu, Domnul, Dumnezeul tău, apucând mâna ta şi zicându-ţi: «Nu te teame, Eu ţ-am ajutat.

14. Să nu te temi, viermele lui Iacov, cei ce sânteţi morţi din Israil. Eu ţ-am ajutat ţie», zice Domnul şi răscumpărătoriul tău, sfântul lui Israil.

15. Eu te-am pus ca pre un car ce îmlăteaşte, nou, ce are boturi firestruitori. Îmlăti-vei munţii şi-i vei sfărâma şi dealurile ca pulberea le vei pune.

16. Vântura-i-vei şi vântul îi va lua şi volbura îi va | răsipi. Şi tu te vei bucura în Domnul, întru sfântul lui Israil te vei veseli. 557v

17. Cei lipsiţi şi săraci caută apele şi nu sânt. Limba lor s-au uscat de seate. Eu, Domnul, îi voiu asculta, Dumnezeul lui Israil nu-i voiu părăsi.

18. Deşchide-voiu în dealurile ceale întinse râuri şi în mijlocul câmpilor izvoară; pune-voiu pustiiul spre bălţi de ape.

19. Da-voiu spre pustiire chedrul şi spinul şi mirha şi lemnul de maslin; pune-voiu în pustie ceatină, ulmul şi vuxul împreună.

20. Să vază şi să ştie şi să-şi aducă aminte şi să înţăleagă aseaminea că mâna Domnului au făcut aceasta, şi sfântul lui Israil o au zidit.

21. „Aproape faceţi judecata voastră", zice Domnul. „Aduceţi, de cumva aveţi ceva", zis-au împăratul Iacov.

22. Apropie-să şi să vă vestească oricare sânt viitoare; ceale mai dinnainte care au fost, vestiţi. Şi vom pune inima noastră şi vom şti ceale mai de pre urmă ale lor şi ceale ce sânt viitoare, spuneţi-ne.

23. Vestiţi-ne ceale ce vor fi viitoare şi vom şti că dumnezei sânteţi voi; şi bine, şi rău, de puteţi, faceţi. Şi să grăim şi să vedem împreună.

24. Iată, voi sânteţi din nimica, şi lucrul vostru, din cel ce nu iaste. Urăciune e cel ce v-au ales pre voi.

25. Deşteptat-am de la criveţu şi va veni de la răsăritul soarelui, chema-va numele Mieu şi va aduce sfeatnicii ca o tină şi ca olariul ce calcă pământul.

26. Cine au vestit din început, să ştim? Şi dintâiu, să zicem: „Drept eşti?" Nu iaste nici cel ce ves| |teaşte, nici cel ce proroceaşte, nici cel ce aude cuvintele voastre. 358r

27. Întâiu către Sion va zice: „Iată, de faţă sânt" şi Ierusalimul vestitoriu îl voiu da.

28. Şi am văzut, şi nu era nici dintr-aceştia cineva care să facă sfat şi, întrebat fiind, să răspundă cuvânt.

29. Iată, toţi sânt nedrepţi şi deşarte lucrurile lor; vânt şi deşertăciunea bozilor.

Cap 42

Tatăl binevoiaşte în fiiul Hristos, ale Căruia puteri şi lucruri ce va face prorocul le deascopere, îndemnând toate neamurile spre laudă şi spre mulţămire. Şi adaoge că cei răi şi nemulţămitori greu să vor certa de la Domnul, mult tânguindu-să pentru nemulţămirea slugilor lui Dumnezeu.

Math. 12, 18. 1. Iată sluga Mea, primi-l-voiu pre el, alesul Mieu, bine ş-au plăcut într-însul sufletul Mieu. Dat-am Duhul Mieu preste el, judecată noroadelor va face.

2. Nu va strâga, nici va lua faţa, nici să va auzi glasul lui afară.

3. Trestiia bătută nu o va zdrobi şi inul ce fumegă nu-l va stânge; întru adevăr va scoate judecata.

4. Nu va fi întristat, nici turburat, până ce va pune pre pământ judecată; şi leagea Lui ostroavele o vor aştepta.

5. Aceastea zice Domnul Dumnezeu, Cel ce au zidit ceriurile şi le-au întins, Cel ce au întărit pământul şi ceale ce au răsărit dintr-însul, Cel ce dă stare norodului ce iaste preste el şi duh celor ce umblă preste el.

6. Eu, Domnul, te-am chemat pre tine întru dreptate şi am apucat mâna ta şi te-am ţinut *şi te-am dat spre aşezământ de leage norodului şi spre lumina neamurilor, | *Jos 49, 6.

358v 7. Ca să deşchizi ochii orbilor şi să scoţi din închisoare pre cel legat, din casa temniţii pre cei ce şed întru întunearec.

8. *Eu, Domnul, acesta e numele Mieu. Slava Mea altuia nu o voiu da şi lauda Mea celor cioplite. *Jos 48, 11.

9. Ceale ce întâiu au fost, iată, au venit. Şi ceale noao Eu le vestesc. Mai înainte de-a răsări, auzite vi le voiu face.

10. Cântaţi Domnului cântare noao, lauda Lui în marginile pământului, cei ce vă pogorâţi la mare şi plinirea ei; ostroave şi lăcuitorii lor.

11. Rădice-să pustiia şi cetăţile ei, în casă va lăcui Chidar; lăudaţi lăcuitorii pietrii, din vârful munţilor vor strâga.

12. Pune-vor Domnului slavă şi lauda Lui în ostroave vor vesti.

13. Domnul ca cel tare va ieşi, ca omul ostaşu va deştepta râvna; glăsui-va şi va strâga, preste nepriiatinii Săi să va întări.

14. Tăcut-am pururea, n-am grăit, răbdătoriu am fost ca ceaea ce va să nască, voiu grăi, răsipi-voiu şi voiu mistui împreună.

15. Pustii voiu face munţii şi dealurile şi toată iarba lor o voiu usca şi voiu pune râurile întru ostroave şi bălţile le voiu usca.

16. Şi voiu povăţui pre cei orbi spre calea carea nu o ştiu şi pre cărările care n-au cunoscut îi voiu face a umbla. Pune-voiu întunearecul înaintea lor spre ruşine şi ceale strâmbe, spre căi dreapte. Aceaste cuvinte le-am făcut lor şi nu i-am părăsit.

17. Întorsu-s-au îndărăpt. Ruşinează-să cu ruşine cei ce nădăjduiesc în cel cioplit, cei ce zic celui vărsat: „Voi, dumnezeii noştri!"

18. Surzi, auziţi, şi cei orbi, uitaţi-vă spre vedeare!

359r 19. Cine-i orb, fără sluga Mea? Şi surd, fără la ca||rele am trimis solii Miei? Cine e orb, fără cel ce e vândut? Şi cine e orb, fără sluga Domnului?

20. Cel ce vezi multe, au nu vei privi? Cel ce ai deşchis urechile, au nu vei auzi?

21. Şi Domnul au vrut a-l sfinţi pre el şi a mări leagea şi a o înălţa.

22. Iară norodul acel, răpit şi bătut; cursa tinerilor toţi, şi în casăle temniţii sânt ascunşi; făcutu-s-au spre răpire, nici iaste cine să scoaţă; spre jefuire, nici iaste cine să zică: „Întoarce!"

23. Cine e între voi care să auză aceasta, să ia aminte şi să asculte ceale viitoare?

24. Cine au dat spre jefuire pre Iacov şi pre Israil celor ce-l bat? Au nu Domnul acela, Căruia am păcăuit? Şi n-au vrut a umbla întru cărările Lui şi n-au auzit leagea Lui,

25. Şi au vărsat preste el urgiia iuţimii Sale şi războiu tare. Şi l-au ars împregiur şi n-au cunoscut; şi l-au aprins şi n-au înţeles.

Cap 43

Pre norodul ce creade, fără grije-l face, aceluiaş din toată lumea înmulţirea viitoare făgăduind, cu vestirea celor trecute şi a celor viitoare a lui Dumnezeu cătră norodul Său faceri de bine, prin care pre Sâne sângur Dumnezeu adevărat a fi să adeverează, adăogând greu ponoslu împrotiva nemulţămirii jidovilor.

1. Şi acum, aceastea zice Domnul, Cel ce te-au zidit, Iacove, şi te-au închipuit pre tine, Israile: „Să nu te temi că te-am răscumpărat şi te-am chemat pe numele tău, al Mieu eşti tu!

2. Când vei treace prin ape, cu tine voiu fi şi râurile nu te vor acoperi; când vei umbla prin foc, nu te | 359v vei arde şi văpaia nu va arde întru tine,

3. Că Eu sânt Domnul, Dumnezeul tău, sfântul lui Israil, mântuitoriul tău; dat-am jârtva cea de îmblânzire a ta: Eghiptul, Ethiopiia şi Sava pentru tine.

4. Din carea cinstit te-ai făcut întru ochii Miei şi slăvit. Eu te-am iubit şi voiu da oameni pentru tine şi noroade pentru sufletul tău.

5. Să nu te temi, că Eu cu tine sânt; de la răsărit voiu aduce sămânţa ta şi de la apus te voiu aduna.

6. Zice-voiu crivețului: «Dă!» şi amiazăzii: «Să nu tăgăduieşti!». Ado fiii Miei de departe şi featele Meale de la marginile pământului.

7. Şi pre tot cel ce cheamă numele Mieu spre slava Mea l-am zidit, l-am închipuit şi l-am făcut.

8. Scoate afară pre norodul orb, şi ochi având; surd, şi urechi îi sânt.
9. Toate noroadele s-au adunat întru una şi s-au strâns neamurile. Cine întru voi va vesti aceasta şi ceale ce sânt dintâi să ne facă a le auzi? Deaie mărturiile lor, îndrepteaze-se şi asculte şi zică: «Adevărat».
10. Voi, mărturiile Meale – zice Domnul – şi sluga Mea, pre carea O am ales ca să ştiţi şi să-M creadeţi şi să înţeleageţi că Însumi Eu sânt; mai nainte de Mine nu s-au închipuit Dumnezeu şi după Mine nu va fi.
*Ezec. 13, 4. 11. *Eu sânt, Eu sânt Domnul şi nu iaste fără Mine mântuitoriu!”
12. Eu am vestit şi am mântuit. Auzitul l-am făcut şi n-au fost între voi strein; voi, mărturiile Meale – zice Domnul – şi Eu, Dumnezeu.
13. Şi dintâiu Eu însumi şi nu iaste cine să scoaţă din mâna Mea. Lucra-voiu, şi cine îi va întoarce aceaea?”
14. Aceastea zice Domnul, răscumpărătoriul vostru, sfântul lui Israil: „Pentru voi am tremis în Vavilon şi am oborât toate încuietorile şi pre haldeii ce să fălea întru corăbiile sale. ||
15. Eu, Domnul, sfântul vostru, Cel ce am zidit pre Israil împăratul vostru!” 360r
16. Aceastea zice Domnul, Cel ce au dat pre mare cale şi prin răpegiuni de ape cărări.
17. Cel ce au scos căruţa şi calul, ceata şi pre cel vârtos, împreună au adormit, nici să vor scula. Zdrobitu-s-au ca inul şi s-au stâns:
18. „Nu-ţi aduce aminte de ceale dintâiu şi la ceale vechi nu te uita.
*2 Cor. 5, 17. Apoc. 21, 5. 19. *Iată, Eu fac ceale noao şi acum vor răsări, adevărat le veţi cunoaşte. Pune-voiu în pustie apă şi întru cea neumblată, râuri.
20. Slăvi-Mă-va pre Mine fiara câmpului, bălaurii şi strutiile, că am dat în pustie apă, râuri întru cea neumblată, ca să dau beutură norodului Mieu, alesului Mieu.
21. Pre norodul acesta Mi-am închipuit Mie, lauda Mea va povesti.
22. Nu M-ai chemat pre Mine, Iacove, nici ai ostenit spre Mine, Israile!
23. Nu Mi-ai adus berbeacele arderii tale de tot şi cu junghierile Tale nu M-ai slăvit. Nu te-am făcut a sluji întru jârtvă, nici osteneală ţ-am dat întru tămâie.
24. Nu Mi-ai luat cu argint trestiia şi cu grăsimea giunghierilor tale nu M-ai îmbătat. Iară a sluji întru păcatele tale pre Mine M-ai făcut. Datu-Mi-ai osteneală întru nedreptăţile tale.
25. Eu sânt, Eu sânt Însum, Cel ce şterg nedreptăţile tale pentru Mine şi de păcatele tale nu-M voiu aduce aminte.
26. Adă-M aminte şi să ne judecăm împreună; spune de ai ceva a te îndrepta. |
27. Tatăl tău întâiu au păcătuit şi tâlcuitorii tăi au trecut leagea împrotiva Mea. 360v
28. Şi am spurcat pre căpeteniile ceale sfinte; dat-am spre ucidere pre Iacov şi pre Israil spre blăstăm”.

Cap 44

Dumnezeu mângăie pre norodul Său, vrând a vărsa preste el Duhul Său şi ape preste cel sătios. Însuşi Cel dintâiu şi Cel mai de pre urmă şi sângur Dumnezeu, ziditoriul tuturor şi oblăduitoriul. Şi a idolilor, a meaşterilor lor şi a închinătorilor lor marea deşertăciune, ba încă togma amegirea chiiar să vădeaşte. Pentru aceaea de la idoli cătră Dumnezeu, întru a Căruia mâni sânt toate, norodul să cheamă.

Ierim. 30, 10 şi 46, 27. 1. Şi acum, auzi, Iacov, sluga Mea, şi Israil, pre carele am ales!
2. Aceastea zice Domnul, Cel ce te-au făcut şi te-au închipuit, din pântece ajutoriul tău: „Să nu te temi, sluga Mea, Iacov, şi drepte pre carele am ales.
3. Că voiu vărsa ape preste cel sătios şi curgeri preste uscat. Vărsa-voiu Duhul Mieu preste sămânţa ta şi blagoslovenia Mea preste ruda ta.
4. Şi vor odrăsli între buruiene ca sălcile lângă apele ceale curgătoare”.
5. Aceasta va zice: „A Domnului sânt eu!” şi cela va chema întru numele lui Iacov, şi cesta va scriia cu mâna sa: „Domnului!” şi întru numele lui Israil să va asămăna.
*Sus 41, 4. Jos 48, 12. 6. *Aceastea zice Domnul, Împăratul lui Israil şi răscumpărătoriul lui, Domnul oastelor: „Eu, Cel dintâi şi Eu, Cel de apoi, şi fără de Mine nu iaste dumnezeu.
Apoc. 8, 16 şi 22, 13. 7. Cine e aseaminea Mie, cheme şi vestească. Şi rânduiala Îm puie înainte, cu carea am rânduit norodul cel de demult. Ceale viitoare şi ceale ce vor fi vestească-le lor. ||
8. Să nu vă teameţi, nici să vă turburaţi. De atunci te-am făcut a auzi şi am vestit. Voi sânteţi martorii Miei, au doară iaste Dumnezeu fără Mine şi ziditoriu pre care Eu nu l-am cunoscut? 361r

9. Toţi făcătorii de idoli nimica sânt şi ceale preaiubite a lor nu le vor folosi. Ei sânt martorii lor, că nu văd, nici înţeleg, ca să se ruşineaze.

10. Cine au închipuit pre Dumnezeu şi au vărsat chip cioplit spre nimica treabnic?

11. Iată, toţi părtaşii lui să vor ruşina, că fauri sânt dintre oameni. Aduna-să-vor toţi, sta-vor şi să vor spăimânta şi să vor ruşina împreună.

12. *Faurul de fier pilă au făcut. Cu cărbuni şi cu maiuri o au închipuit şi o au lucrat cu braţul tăriii sale. Flămânzi-va şi va slăbi, nu va bea apă şi să va obosi.

*Înţelep. 13, 11.

13. Meaşterul de lemn au întins îndreptariul, închipuitu-l-au în fireastău, făcutu-l-au în dungi şi l-au tras în strung. Şi au făcut chip de om ca un om frumos ce lăcuiaşte în casă.

14. Tăiat-au chedrii, adus-au cer şi stăjariu, care sta între leamnele dumbrăvii; sădit-au brad, care l-au crescut ploaia.

15. Şi s-au făcut oamenilor spre foc. Luat-au dintr-însele şi s-au încălzit şi le-au tăiat şi au copt pâini. Iară din cel rămas au făcut dumnezeu şi i s-au închinat. Făcut-au chip cioplit şi s-au plecat înaintea lui.

16. Jumătate dintr-însul l-au ars în foc, şi din jumătatea lui cărnuri au mâncat. Fiert-au bucată şi s-au săturat şi s-au încălzit şi au zis: «Ah, m-am încălzit, am văzut focul».

361v 17. Iară rămăşiţa lui o au făcut dumnezeu şi | chip cioplit şieşi. Să pleacă înaintea lui şi să închină lui şi i să roagă, zicând: «Izbăveaşte-mă, că dumnezeul mieu eşti tu!»

18. N-au ştiut, nici au înţeles. Că s-au uitat ca să nu vază cu ochii lor şi să nu înţeleagă cu inima sa.

19. Nu socotesc cu mintea sa, nici cunosc, nici sâmţesc, să zică: «Jumătate dintr-însul l-am ars în foc. Şi am copt pre cărbunii lui pâini, fiert-am cărnuri şi am mâncat, şi din rămăşiţa lui idol voi face. Înaintea unui butuc de lemn voiu cădea».

20. O parte din el cenuşe iaste. Inima cea neînţeleaptă s-au închinat lui şi nu va izbăvi sufletul său, nici va zice: «Doară minciună e în dreapta mea».

21. Adu-ţi aminte de aceastea, Iacove, şi Israile, că sluga Mea eşti tu! Închipuitu-te-am, sluga Mea eşti tu, Israile, să nu te uiţi de Mine!

22. Şters-am ca pre un nor nedreptăţile tale şi ca pre o negură, păcatele tale. Întoarce-te cătră Mine, că te-am răscumpărat!"

23. Lăudaţi, ceriuri, că milă au făcut Domnul! Dănţuiţi, marginile pământului, răsunaţi, munţi, lăudare, dumbrava şi tot lemnul ei, că au răscumpărat Domnul pre Iacov, şi Israil să va slăvi!

24. Aceastea zice Domnul, răscumpărătoriul tău şi ziditoriul tău din pântece: „Eu sânt Domnul, Cel ce am făcut toate, întins-am ceriurile sângur, aşezat-am pământul şi nime cu Mine".

25. Deşearte făcând seamnele vrăjmaşilor şi pre găcitori spre mânie întorcându-i, întorcând pre cei înţelepţi înapoi şi ştiinţa lor nebună făcând-o,

26. Deşteptând cuvântul slugii sale şi sfatul solilor săi plinind, cei ce zic Ierusalimului: «Avea-vei lăcuitori» şi cetăţilor Iudii: «Vă veţi întemeia şi ceale pustii a ei le voiu deştepta». ||

362r 27. Cel ce zic adâncului: «Pustiiaşte-te, şi râurile tale le voiu săca!»

28. Cel ce zic lui Chir: «Păstoriul Mieu eşti, şi toată voia Mea o vei umplea». Cel ce zic Ierusalimului: «Zidi-te-vei», şi bisearicii, «Întemeia-te-vei».

Cap 45

Prorociia de Chir şi de biruinţele ce i le va da Dumnezeu cu certare, căci pre Dumnezeu într-aceastea nu-L cunoaşte, însuşi sângur fiind Dumnezeu tuturor, Domn Căruia nime nu-I poate zice împrotivă. Să vesteaşte naşterea lui Hristos. Şi vorbeaşte prorocul mestecat de slobozirea jidovilor prin Chirul şi de mântuirea cea viitoare prin Hristos. Şi cum că sângur Domnul e Dumnezeu adevărat, Care mântuiaşte şi ceale făgăduite plineaşte.

1. Aceastea zice Domnul unsului Mieu, Chirului, a căruia i-am apucat dreapta, ca să supuiu înaintea feaţii lui neamurile şi să întorc spatele împăraţilor şi să deşchizu înaintea lui uşile şi porţile nu să vor închide:

2. „Eu înaintea ta voiu mearge şi pre cei slăviţi ai pământului îi voiu smeri. Porţile ceale de aramă le voiu zdrobi şi încuietorile ceale de fier le voiu sfărma.

3. Şi-ţi voiu da ţie comoarăle ceale ascunse şi ceale tăinuite a ascunselor, ca să ştii, că Eu, Domnul, Cel ce chem numele tău, Dumnezeul lui Israil.

4. Pentru sluga Mea, Iacov, şi Israil, alesul Mieu, şi te-am chemat pe numele tău. Asămănatu-te-am şi nu M-ai cunoscut.

5. Eu, Domnul, nu e mai mult, afară de Mine nu e dumnezeu; încinsu-te-am şi nu M-ai cunoscut.

6. Ca să ştie cei de la răsăritul soarelui şi cei | de la apus că fără de Mine nu iaste. Eu, Domnul şi nu-i altul, 362v

7. Cel ce am închipuit lumina şi am zidit întunearecul, am făcut pace şi am zidit râul; Eu, Domnul, Carele am făcut aceastea toate.

8. Răuraţi, ceriuri, de sus şi norii să ploaie pre cel drept. Deşchiză-să pământul şi odrăzlească pre Mântuitoriul şi dreptatea răsară împreună. Eu, Domnul, l-am zidit.

*Ierem. 18, 6. Râm. 9, 20.

9. Amar celui ce să împrotiveaşte Făcătoriului său, vas din hârburi de pământ. *Au doară va zice olariului său: «Ce faci?» şi «Lucrul tău fără mâni iaste?»

10. Amar celui ce zice tatălui: «Ce rodeşti?» şi muierii: «Ce naşti?»”

11. Aceastea zice Domnul, sfântul lui Israil, ziditoriul lui: „Ceale viitoare întrebaţi de la Mine, preste fiii Miei şi preste lucrul mânilor Meale porunciţi Mie.

12. Eu am făcut pământul şi omul preste el Eu l-am zidit. Mânile Meale au întins ceriurile şi a toată oastea lor am poruncit.

13. Eu l-am deşteptat spre dreptate şi toate căile lui le voiu îndrepta. El va zidi cetatea Mea şi robia Mea să va slobozi nu cu preţu, nici cu daruri”, zice Domnul, Dumnezeul oastelor.

14. Aceastea zice Domnul: „Osteneala Eghiptului şi neguţătoria Ethiopiii şi Savaim, oamenii cei înalţi, la tine vor treace şi ai tăi vor fi. După tine vor umbla, legaţi cu cătuşi vor mearge. Şi ţie să vor închina şi să vor ruga, numai întru tine iaste Dumnezeu, şi: «Nu iaste fără Tine Dumnezeu.

15. Adevărat, Tu eşti Dumnezeu ascuns, Dumnezeu, mântuitoriul lui Israil»”.

16. Turburatu-s-au şi s-au ruşinat toţi; împreună s-au dus întru ruşine faurii rătăcirilor.

17. Israil s-au mântuit în Domnul cu mântuire veacinică. Nu vă veţi turbura şi nu vă veţi ruşina până în veacul veacului. ||

18. Că aceastea zice Domnul cel ce au zidit ceriurile, acelaş Dumnezeu care au închipuit pământul şi l-au făcut, însuşi Ziditoriul lui. Nu în deşert l-au zidit; ca să fie lăcuit l-au zidit: „Eu, Domnul şi nu iaste altul! 363r

19. Nu într-ascuns am grăit în locul pământului cel întunecos. N-am zis sămînţiii lui Iacov: «În zădar Mă căutaţi». Eu, Domnul, Cel ce grăiesc dreptatea, vestind ceale dreapte.

20. Adunaţi-vă şi veniţi şi vă apropiiaţi împreună cei ce v-aţi mântuit din neamuri. N-au ştiut cei ce rădică lemnul ciopliturii sale şi să roagă dumnezeului celui ce nu mântuiaşte.

21. Vestiţi şi veniţi şi vă sfătuiţi împreună. Cine auzită au făcut aceasta din început, de atunci mai nainte au zis? Au nu Eu, Domnul, şi nu mai iaste Dumnezeu fără Mine? Dumnezeu drept şi mântuitoriu nu iaste, fără Mine.

22. Întoarceţi-vă la Mine şi veţ fi mântuiţi toate marginile pământului! Că Eu, Dumnezeu, şi nu este altul.

23. Întru Mine Însumi M-am jurat, ieşi-va din gura Mea cuvântul dreptăţii şi nu să va întoarce.

*Râmi. 14, 11. Filip. 2, 10.

24. *Că Mie să va pleca tot jenunchele şi va jura toată limba.

25. Deci în Domnul va zice: «A Meale sânt dreptăţile şi împărăţiia; la El vor veni şi să vor ruşina toţi cei ce să împrotivesc Lui.

26. Întru Domnul să va îndrepta şi să va lăuda toată sămânţa lui Israil»”.

Cap 46

Să vădeaşte deşertăciunea idolilor şi răsipirea lor mai înainte să vesteaşte. Jidovii cu rămăşiţele lui Israil la Dumnezeu să cheamă, arătându-li-să a lui Dumnezeu cătră dânşii ma|rea bunătate, adăogând grea mustrare pentru nemulţămirea lor, şi închinarea de idoli ce-i îndeamnă ca la El, Carele sângur toate le cunoaşte şi le poate să să întoarcă, mântuire lor prin Fiiul făgăduindu-L. 363v

1. Zdrobitu-s-au Vil, sfărmatu-s-au Navon, făcutu-s-au chipurile lor fiarălor şi dobitoacelor, greotăţile voastre cu mare povară până la obosiri.

2. Uscatu-s-au şi s-au zdrobit împreună; n-au putut mântui pre cel ce purta, şi sufletul lor întru robie să va duce.

3. „Ascultaţi-mă, casa lui Iacov şi toate rămăşiţele casii lui Israil, cei ce vă aduceţi din pântecele Mieu şi vă purtaţi din zgăul Mieu.
4. Până la bătrâneaţe Eu însumi şi până la cărunteaţe Eu voiu purta. Eu v-am făcut şi Eu voiu aduce. Eu voiu purta şi voiu mântui.
5. Cui M-aţi asămănat şi M-aţi îndreptat şi M-aţi împotrivit şi M-aţi făcut aseaminea?
6. Cei ce scoateţi aur din săculeţu şi argintul cu cumpâna măsuraţi, năimind meaşterul de aur să facă dumnezeu şi cad înaintea lui şi să închină.
7. *Ducu-l pre el în umere purtându-l şi puindu-l în locul său. Şi va sta şi din locul său nu să va mişca, ci şi când vor strâga cătră el, nu va auzi. Din năcaz nu-i va mântui. *Varuh 6, 25.
8. Aduceţi-vă aminte de aceasta şi vă ruşinaţi. Întoarceţi-vă, călcătorii de leage, la inimă.
9. Aduceţi-vă aminte de veacul cel mai dinnainte, că Eu sânt Dumnezeu şi nu mai iaste dumnezeu, nice iaste aseaminea Mie.
364r 10. Vestind din ceput cea mai de pre urmă şi dintâi || ceale ce încă nu-s făcute, zicând: Sfatul Mieu va sta şi toată voia Mea va fi,
11. Chemând de la răsărit paserea şi din loc departe om după voia Mea; şi am grăit şi-l voiu aduce, zidit-am şi-l voiu face.
12. Ascultaţi-Mă pre Mine, cei vârtoşi cu inima, cei ce sânteţi departe de dreptate!
13. Aproape am făcut dreptatea Mea, nu să va depărta şi mântuirea Mea nu să va zăbovi. Da-voiu în Sion mântuirea şi întru Israil slava Mea".

Cap 47

Smerirea şi sfărmarea Vavilonului mai nainte să vesteaşte pentru mândriia lui, trufiia şi nemilostivirea asupra jidovilor robilor săi şi pentru că în vrăjitori, gâcitori şi descântători nădeajdea ş-au pus.

1. „Pogoară-te, şezi în pulbere, fecioară, fata Vavilonului, şezi pre pământ, că iaste scaunul featii haldeilor, că mai mult nu te vei chema moale şi jingaşe!
[2.] Ia moara şi macină făina; goleaşte ruşinea ta, deascopere umărul, dezvăleaşte fluierele, treci râurile.
3. *Deascoperi-să-va ocara ta şi să va vedea defăimarea ta, că izbândă voiu lua şi nu va sta Mie împrotivă om". *Nahuh 3, 5.
4. Răscumpărătoriul nostru, Domnul oastelor numele Lui, sfântul lui Israil.
5. „Şezi tăcând şi întră întru întunearec, fata haldeilor, că nu te vei mai chema doamna împărăţiilor.
6. Mâniiatu-M-am pre norodul Mieu, spurcat-am moştenirea Mea şi i-am dat în mâna ta. Nu le-ai pus milă. Spre cel bătrân ai îngreoiat jugul tău foarte.
7. Şi ai zis: «În veac voiu fi doamnă!» N-ai pus aceastea preste inima ta, nici ţ-ai adus aminte de cel mai de pre urmă al tău.
8. Şi ascultă aceastea, ceaea ce eşti jingaşe şi lăcuieşti cutezând, ceaea ce zici în inima ta:
364v *«Eu sânt şi nu ias|te mai mult afară de mine! Nu voi şedea văduvă şi nu voiu cunoaşte stărpiciunea». *Apoc. 18, 7.
9. *Veni-vor ţie doao aceastea degrabă într-o zi, stărpiciunea şi văduvirea. Toate au venit asupra ta pentru mulţimea vrăjitoriilor tale şi pentru împietrirea descântătorilor tăi cea foarte. *Jos 51, 19.
10. Şi nădeajdea ai avut în răotatea ta şi ai zis: «Nu iaste cine să mă vază». Înţelepciunea ta şi ştiinţa ta aceasta te-au înşelat; şi ai zis întru inima ta: «Eu sânt, şi afară de mine nu iaste alta».
11. Veni-va asupra ta răul şi nu vei şti înceaperea lui; şi va năvăli asupra ta dosada, carea nu o vei putea cu jârtve curăţi. Veni-va asupra ta de năpraznă mişelătatea, carea nu o vei şti.
12. Stăi cu descântătorii tăi şi cu mulţimea vrăjitorilor tăi, cu carii te-ai ostenit din tinereaţele tale, de cumva ceva îţ va folosi au de poţi fi mai tare.
13. Slăbit-ai întru mulţimea sfaturilor tale. Steaie şi te mântuiască găcitorii de ceriu, cei ce să uita la steale şi socotea lumile, ca dintr-însele să vestească ceale viitoare ţie.
14. Iată, s-au făcut ca un paiu, focul i-au ars pre ei. Nu vor mântui sufletul său din mâna văpăii. Nu sânt cărbuni cu carii să se încălzască, nici foc să şază la el.
15. Aşa s-au făcut ţie în oricarele te-ai fost ostenit. Neguţătorii tăi din tinereaţele tale, fieştecarele în calea sa au rătăcit. Nu iaste cine să te mântuiască".

Cap 48

Ceartă Domnul făţărniciia, nemulţămirea şi împietrirea jidovilor, arătând că El, iară nu idolii, au vestit ceale viitoare şi le-au plinit. Însă pentru numele Său le va îngădui. Şi aşea cu blândeaţă la Sine-i chiamă, dovedindu-să pre Sine sângur a fi Dumnezeu, ştiutoriul tuturor şi norodului Său răscumpărătoriu şi oblădui| |toriu. Şi imputându-le treacerea poruncilor Sale, care ţiindu-le, fericiţi ar fi fost. 365r

1. Auziți aceastea, casa lui Iacov, cei ce vă chemați cu numele lui Israil și din apele Iudii aț ieșit, cei ce vă jurați întru numele Domnului și de Dumnezeul lui Israil vă aduceți aminte, nu întru adevăr, nici în dreptate.
2. Că din cetatea sfântă chemați sânt și preste Dumnezeul lui Israil s-au așezat. Domnul oastelor, numele Lui:
3. „Ceale mai dintâiu de atunci le-am vestit şi din gura Mea au ieșit și auzite le-am făcut. De năprazină le-am lucrat și au venit.
4. Că am știut că împietrit ești tu și vână de fier e cerbicea ta, și fruntea ta de aramă.
5. Zis-am ție mai nainte de atunci. Mai nainte până a veni ți le-am spus, să nu cumva zici: «Idolii miei au fost aceștia și ceale cioplite ale meale şi vărsate au poruncit aceastea».
6. Ceale ce ai auzit vezi-le toate. Iară voi vestit-ați vruna? Auzite ț-am făcut ceale noao de-acum și s-au ținut ceale ce nu știi.
7. Acum s-au zidit și nu de-atunci. Şi mai nainte de zi și nu le-ai auzit, ca nu cumva să zici: «Iată, eu le-am cunoscut».
8. Nici ai auzit, nici ai cunoscut, nici de atunci s-au deşchis ureachea ta. Că știu că trecând vei treace leagea și trecătoriu din pântece te-am chemat.
9. Pentru numele Mieu voiu depărta urgiia Mea și cu lauda Mea te voiu înfrâna să nu pieri.
10. Iată, te-am copt, ci nu ca argintul alesu-te-am în cuptoriul sărăciii.
11. Pentru Mine, pentru Mine voiu face, ca să nu fiu suduit, *și slava Mea altuia nu o voiu da. | (*Sus 42, 8.)
12. Auzi-Mă, Iacove și Israile, pre care Eu chem, Eu Însumi, Eu Cel dintâi și Eu Cel mai de pre urmă. (Sus 41, 4 şi 44, 6.) 365v
13. Ci și mâna Mea au întemeiat pământul și dreapta Mea au măsurat ceriurile. Eu îi voiu chema și vor sta împreună. (Apocal. 1, 8, 16 şi 22, 13.)
14. Adunați-vă, toți voi, și auziți: «Cine dintr-înșii au vestit aceastea? Domnul l-au iubit, face-va voia Sa în Vavilon și brațul Său întru haldei».
15. Eu, Eu am grăit și l-am chemat și l-am adus și s-au îndreptat calea lui.
16. Apropiiați-vă către Mine și auziți aceasta: Nu din ceput întru ascuns am grăit. Din vreame mai nainte de ce ar fi, acolo eram". Şi acum Domnul Dumnezeu m-au trimis și Duhul Lui.
17. Aceastea zice Domnul, răscumpărătoriul tău, sfântul lui Israil: „Eu, Domnul, Dumnezeul tău, Cel ce te învățu ceale folositoare, Cel ce te oblăduiesc în calea carea umbli.
18. Batăr de-i fi luat aminte poruncile Meale, s-ar fi făcut ca râul pacea ta și dreptatea ta ca adâncurile mării.
19. Şi ar fi fost ca năsipul sămânța ta și ruda pântecelui tău ca pietricealele lui. N-ar fi perit, nici s-ar fi sfărmat numele ei de la fața Mea.
20. *Ieșiți din Vavilon, fugiți de la haldei, în glas de bucurie vestiți. Auzită faceți aceasta și o scoateți până la marginile pământului; ziceți: «Răscumpărat-au Domnul pre sluga Sa, Iacov. (*Ierem. 21, 6.)
21. N-au însătoșat în pustie, când îi scotea; *apă din piatră le-au scos lor»; și au tăiat piatra, și au curs apele. (*Ieșire 17, 6. Numer. 8, 11.)
22. Nu iaste pace necredincioșilor!" zice Domnul. (Jos 57, 21.)

Cap 49 ||

Rânduiaşte-să Hristos povăţuitoriu limbilor şi a jidovilor celor ce să vor mântui; şi să dă spre legătura norodului din toate părţile lumii a fi chemaţi. Şi, arătând mare fericire celor ce vor creade în Hristos, îi îndeamnă spre mulţămire. Şi cu blândeaţe mângăie Sionul, care de la 366r

Dumnezeu părăsit a fi să jeluia, făgăduindu-i că va fi toată lumea slăvită, toţi cătră dânsa curgând şi sfărmându-să nepriiatinii ei.

1. Auziţi, ostroave, şi luaţi aminte, noroade departe! Domnul din pântece M-au chemat, din pântecele maicii Meale ş-au adus aminte de numele Mieu.

2. *Şi au pus gura Mea ca o sabie ascuţită. Cu umbra mânii Sale M-au acoperit şi M-au pus ca o săgeată aleasă. În tulba Sa M-au ascuns.

*Jos 51, 16.

3. Şi Mi-au zis: „Sluga Mea eşti Tu, Israile, că întru tine Mă voiu slăvi".

4. Şi Eu am zis: „În deşert M-am ostenit, fără pricină şi în deşert am mistuit tăriia Mea". Deci judecata Mea, cu Domnul, şi lucrul Mieu, cu Dumnezeul mieu.

5. Şi acum, zice Domnul, închipuindu-Mă din pântece slugă Şieşi, să întorc pre Iacov cătră El, şi Israil nu să va aduna. Şi am fost slăvit întru ochii Domnului şi Dumnezeul Mieu au fost tăriia Mea.

6. Şi au zis: „Puţin iaste să-M fii Mie slugă a deştepta neamurile lui Iacov şi drojdiile lui Israil a le întoarce. *Iată, Te-am dat spre lumina limbilor, ca să fii mântuirea Mea până la marginea pământului".

*Sus 42, 6.
Fapte 13, 42.

7. Aceastea zice Domnul, răscumpărătoriul lui Israil, sfântul lui, cătră sufletul cel urgisit, cătră neamul cel urât, cătră sluga stăpânilor: „Împăraţii vor vedea şi să vor scula împreună 366v căpeteniile şi să vor închina pentru Domnul, | că credincios iaste, şi sfântul lui Israil Cel ce Te-au ales".

8. Aceastea zice Domnul: *„În vreame plăcută Te-am aşteptat, şi în zioa mântuirii Ţ-am ajutat şi Te-am ţinut şi Te-am dat spre aşezământ de pace norodului, să deştepţi pământul şi să stăpâneşti moştenirile ceale răsipite,

*2 Corith. 6, 2.

9. Să zici celor ce sânt legaţi: «Ieşiţi!» şi celor ce sânt întru întunearec: «Deascoperiţi-vă!»" Preste căi să vor paşte şi întru toate ceale neatede păşunea lor.

10. *Nu vor flămânzi, nici vor însătoşa, nici îi va lovi zăduful şi soarele. Că Cel ce I-i milă de ei îi va îndrepta şi la izvoarăle apelor îi va adăpa.

*Apocal. 7, 16.

11. Şi voiu pune toţi munţii Miei spre cale şi cărările Meale să vor înălţa.

12. Iată, aceştia de departe vor veni şi iată, ceia de la criveţu şi de la mare şi ceşti de la vântul austrului.

13. Lăudaţi, ceriuri şi dănţuiaşte, pământule, bucuraţi-vă, munţi, cu laudă! Că au mângăiat Domnul pre norodul Său şi pre săracii Săi îi va milui.

14. Şi au zis Sionul: „Părăsitu-m-au Domnul şi Domnul m-au uitat!"

15. „Au doară poate uita muiarea pruncul său, să nu miluiască pre fiiul pântecelui său? Şi aceaea de-l va uita, iară Eu nu te voiu uita pre tine".

16. Iată, în mânile Meale te-am scris. Zidurile tale înaintea ochilor Miei sânt pururea.

17. Venit-au ziditorii tăi, stricându-te şi răsipindu-te; de la tine vor ieşi.

18. *Rădică împregiur ochii tăi şi vezi; aceştia s-au adunat, venit-au ţie. „Viu sânt Eu – zice Domnul – că cu toţ aceştia ca cu o podoabă te vei îmbrăca şi-i vei pune împregiurul tău ca o mireasă".

*Jos 60, 4.

367r 19. Că pustiile tale şi ceale nelăcuite ale tale şi locul căderii tale acum înguste || vor fi pentru lăcuitori; şi departe să vor goni cei ce te sorbea.

20. Încă vor zice în urechile tale fiii stărpiciunii tale: „Îngust e mie locul. Fă-m loc, să lăcuiesc".

21. Şi vei zice întru inima ta: „Cine au născut mie aceştia? Eu stearpă şi nenăscând, cea dusă şi robită. Şi pre aceştia cine i-au doicit? Eu, cea părăsită şi sângură; şi aceştia unde era?"

22. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Iată, voiu rădica cătră neamuri mâna Mea şi cătră noroade voiu înălţa sămnul Mieu. Şi vor aduce pre fiii tăi în braţe, şi featele tale pre umere le vor purta.

23. Şi vor fi împăraţii hrănitorii tăi şi împărăteasele, doicele tale. Cu faţa la pământ plecată să vor închina ţie şi praful picioarelor tale vor linge; şi vei şti că Eu sânt Domnul, întru Carele nu să vor ruşina cei ce-L aştaptă pre El".

24. Au doară să va lua de la cel tare pradă? Au cela ce va fi prins pre cel vârtos să va putea mântui?

25. Că aceastea zice Domnul: „Însăşi robiia de la cel tare să va lua şi ce s-au luat de la cel vârtos să va mântui. Iară pre cei ce te-au judecat pre tine Eu îi voiu judeca, şi fiii tăi Eu îi voiu mântui.

26. Şi voiu hrăni protivnicii tăi cu cărnurile sale. Şi ca cu must cu sângele său să vor îmbăta şi va şti tot trupul că Eu sânt Domnul, Cel ce te mântuiesc şi răscumpărătoriul tău cel tare, Iacov".

Cap 50

Nu din neputinţa lui Dumnezeu, ci pentru nelegiuirile sale rămâne sinagoga fără mire, nevrând pre Hristos a-L priimi, Care nimic n-au lăsat ce trăbuia a face ca să-L priimească, ci încă, pentru dragostea ei, pre Sine Însuşi spre năcazuri de ocară s-au dat. | Pentru aceaea vesteaşte că sinagoga cu dureri va peri. 367v

1. Aceastea zice Domnul: „Ce carte iaste aceasta de slobozenie a maicii voastre, cu carea o am slobozit? Sau cine iaste crezutul Mieu, căruia v-am vândut? Iată, întru nedreptăţile voastre sânteţ vânduţi şi întru nelegiuirile voastre am slobozit pre maica voastră.

*Jos 59, 1.

2. Că am venit şi nu era om. Chemat-am şi nu era cine să auză. *Au doară s-au scurtat şi s-au micşorat mâna Mea, să nu pociu răscumpăra? Au nu iaste întru Mine puteare a izbăvi? Iată, întru certarea Mea pustie voiu face marea, pune-voiu râurile întru uscat, putrezi-vor peştii fără apă şi vor muri de seate.

3. Îmbrăca-voiu ceriurile cu întunearec şi sac voiu pune acoperemântul lor".

4. Domnul Mi-au dat Mie limbă învăţată, să ştiu sprijini pre cel ce-i obosit cu cuvântul. Rădică-m dimineaţa, dimineaţa rădică-m Mie ureachea, să-L auzu ca pre un învăţătoriu.

5. Domnul Dumnezeu Mi-au deşchis ureachea şi Eu nu Mă împrotivesc. Îndărăpt nu M-am dus.

*Math. 6, 67.

6. *Trupul Mieu l-am dat spre bătăi şi obrazul Mieu spre loviri. Faţa Mea nu o am întors de cătră cei ce Mă suduia şi Mă scuipiia.

7. Domnul Dumnezeu, ajutoriul Mieu, pentru aceaea nu M-am ruşinat. Pentru aceaea am pus faţa Mea ca o piatră vârtoasă şi ştiu că nu Mă voiu ruşina.

*Râmlea. 5, 33.

8. *Aproape iaste Cel ce Mă îndreptează. Cine să va împrotivi Mie? Să stăm împreună! Cel ce e protivnicul Mieu apropie-să cătră Mine!

9. Iată, Domnul Dumnezeu, agiutoriul Mieu. Cine e cel ce să mă osândească? Iată, toţi ca văjmântul să vor rumpe şi moliia îi va mânca. ||

10. Cine e dintre voi cel ce să teame de Domnul, auzând glasul slugii Sale? Care au umblat întru întunearec şi nu iaste lui lumină, nădăjduiască în numele Domnului şi să se razime spre Dumnezeul său. 368r

11. Iată, voi toţi, aprinzând foc, încinşi cu văpăi, umblaţi în lumina focului vostru şi în văpăile care aţi aprins. Din mâna Mea s-au făcut aceasta voao, întru dureri veţi adormi.

Cap 51

Îndeamnă Sionul cu pilda lui Avraam, căruia Dumnezeu făgăduinţele le-au plinit, ca şi dânsul adevărat să crează că va dobândi făgăduita de la Dumnezeu mângăiare. Despre mângăiarea, mântuirea şi marea fericirea Sionului, adecă a bisearicii, prin Hristos viitoare, şi despre evangheliceasca leage desfătat grăiaşte şi despre smerirea protivnicilor bisearicii.

1. Auziţi-mă pre mine, cei ce urmaţi ce e drept şi căutaţi pre Domnul! Luaţi aminte la piatra de unde sânteţi tăiaţi şi la peşterea lacului din carea v-aţi tăiat.

2. Luaţi aminte la Avraam, tatăl vostru, şi la Sara, carea v-au născut, că unul l-am chemat pre el şi l-am blagoslovit şi l-am înmulţit.

3. Mângăia-va, dară, Domnul Sionul şi va mângăia toate căderile lui. Şi va pune pustiiul lui ca o desfătare şi cea nelăcuită a lui ca gredina Domnului. Bucurie şi veselie să va afla într-însul, mulţămită şi glas de laudă.

4. Luaţi aminte la Mine, norodul Mieu, şi neamul Mieu, auziţi-Mă. Că leagea de la Mine va ieşi şi judecata Mea spre lumina noroadelor să va odihni.

5. Aproape e dreptul Mieu, ieşit-au mântuitoriul Mieu, şi braţele Meale noroade vor judeca. Pre Mine ostroavele Mă vor aştepta | şi braţul Mieu vor sprijini. 368v

6. Rădicaţi spre ceriu ochii voştri şi vedeţi supt pământ, jos, că ceriurile ca fumul să vor topi şi pământul ca văjmântul să va rumpe, şi lăcuitorii lui ca aceastea vor peri. Iară mântuirea Mea în veac va fi şi dreptatea Mea nu va scădea.

*Psalm 36, 39.
Psalm 36, 31.

7. Auziţi-Mă pre Mine cei ce ştiţi pre cel drept, norodul Mieu. *Leagea Mea în inima lor. Să nu vă temeţi de ocara oamenilor şi de blăstămurile lor să nu vă stidiţi.

8. Căci ca pre un văjmânt, aşa îi va mânca viermele; şi ca lâna, aşa îi va roade molia. Iară mântuirea Mea în veac va fi şi dreptatea Mea în neamurile neamurilor.

9. Scoală-te, scoală-te, îmbracă tăriia braţul Domnului! Scoală-te ca în zilele ceale de demult, întru neamurile veacurilor! Au doară nu Tu ai lovit pre cel mândru, rănit-ai bălaurul?

10. *Au doară nu Tu ai săcat marea, apa adâncului celui foarte, Cel ce ai pus adâncul mării calea, să treacă cei izbăviţi? *Ieşire 14, 21.

11. Şi acum, cei ce sânt răscumpăraţi de la Domnul să vor întoarce şi vor veni în Sion lăudând, şi veselia veacinică preste capetele lor; bucurie şi veselie vor ţinea, fugi-va durearea şi suspinarea.

12. Eu, Eu Însumi vă voiu mângăia. Cine eşti tu, să te temi de om muritoriu şi de fiiul omului, carele ca fânul, aşa să va usca?

13. Şi te-ai uitat de Domnul, făcătoriul tău, Cel ce au întins ceriurile şi au întemeiat pământul. Şi te-ai înfricoşat necurmat toată zioa de la faţa iuţimii celui ce te năcăjiia şi te gătise spre pierdere. Unde e acum mâniia celui ce te năcăjiia?

14. Degrabă va veni păşind a deşchide şi nu va ucide până la pierdere, nici va scădea pânea lui.

15. Iară Eu sânt Domnul, Dumnezeul tău, Cel ce turbur marea şi să umflă valurile ei. Domnul oaste| |lor, numele Mieu. 369r

16. *Pus-am cuvintele Meale în gura ta şi cu umbra mânii Meale te-am acoperit, să sădeşti ceriurile şi să întemeiezi pământul. Şi să zici cătră Sion: „Norodul Mieu eşti tu”. *Sus 49, 2.

17. Rădică-te, rădică-te, scoală, Ierusalime, ceaea ce ai băut din mâna Domnului păharul mâniii Lui. Până la fundul păharului celui de adormire ai beut; şi l-ai beut până la drojdii.

18. Nu iaste cine să-l sprijinească din toţi fiii carii i-au născut şi nu iaste cine să-i apuce mâna dintru toţ fiii carii i-au hrănit.

19. *Doao sânt care te-au întâmpinat. Cine să va întrista pentru tine? Jefuirea şi sfărmarea şi foametea şi sabiia; cine te va mângăia? *Sus 47, 9.

20. Fiii tăi s-au lepădat, dormit-au în capul tuturor căilor, ca orixul încursat, plini de urgia Domnului, de certarea Dumnezeului tău.

21. Pentru aceaea auzi, aceasta, cea săracă şi beată, nu de vin.

22. Aceastea zice Stăpânitoriul tău, Domnul şi Dumnezeul tău, Cel ce va bate pentru norodul Său: „Iată, am luat din mâna ta păharul somnului, fundul păharului urgiii Meale; nu vei mai adaoge a-l bea.

23. Şi-l voiu pune în mâna celor ce te-au smerit şi au zis sufletului tău: «Pleacă-te, să treacem». Şi ai pus ca pământul trupul tău şi ca calea celor ce trec”.

Cap 52

Deştaptă Sionul, adecă pre bisearica lui Hristos, spre mângăiare pentru cea în dar răscumpărarea sa. Pomeneaşte pogorârea lui Israil în Eghipt şi izbăvirea de la Assur. Iară pre propoveduitorii evangheliceştii păci îi laudă, îndemnând pre toţi spre laudă pentru Hristos, Cel gata tuturor Mântuitoriu. Şi despre | înălţarea şi smerirea Lui şi despre credinţa limbilor întru Dânsul. 369v

1. Scoală-te, scoală-te, îmbracă-te cu tăriia ta, Sionule, îmbracă-te cu vejmintele slavii tale, Ierusalime, cetatea Celui Sfânt! Că nu va mai adaoge a treace preste tine cel netăiat împrejur şi necurat.

2. Scutură-te din praf şi te scoală! Şezi, Ierusalime! Dezleagă legăturile grumazului tău, roabă, fata Sionului!

3. Că aceastea zice Domnul: „În dar sânteţi vânduţi şi fără argint vă veţi răscumpăra”.

4. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: „În Eghipt s-au pogorât norodul Mieu din început, să fie acolo lucrători. Şi Assur fără nici o pricină l-au asuprit. Facer. 46, 6.

5. Şi au doară Mie iaste aceasta – zice Domnul – că s-au luat norodul Mieu în dar? Stăpânitorii lui nedrept lucrează – zice Domnul – şi *necurmat toată zioa numele Mieu să blastămă. Ezechiil 36, 20. Râm. 2, 24.

6. Pentru aceasta va şti norodul Mieu numele Mieu în zioa aceaea, că Eu însumi, Cel ce grăiam, iată, de faţă sânt”.

7. *Câtu-s de frumoasă pre munţi picioarele celui ce vesteaşte şi propoveduiaşte pacea, a celui ce vesteaşte binele, a celui ce propoveduiaşte mântuirea, a celui ce zice Sionului: „Împărăţi-va Dumnezeul tău!”. *Nauh. 1, 15. Râm. 10, 15.

8. Glasul străjarilor tăi rădicat-au glasul, împreună vor lăuda. Că cu ochiu la ochiu va vedea, când va întoarce Domnul Sionului.

9. Bucurați-vă și lăudați împreună, pustiile Ierusalimului! Că au mângăiat Domnul pre norodul Său, răscumpărat-au Ierusalimul.

*Psalm. 17, 3. 10. Gătit-au Domnul brațul cel sfânt al Său în ochii tuturor limbilor *și vor vedea toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

*2 Corith. 6, 16. 11. Depărtați-vă, depărtați-vă, ieșiți de acolo, || *ce e pângărit să nu atingeți! Ieșiți din mijlocul ei, curățiți-vă cei ce purtați vasele Domnului! 370r

12. Că nu cu gâlceavă veți ieși, nici cu fuga veț grăbi, că va mearge Domnul înaintea voastră și vă va aduna Dumnezeul lui Israil.

13. „Iată, va înțeleage sluga Mea, înălța-Să-va și Să va rădica și înalt va fi foarte".

14. Precum s-au buiguit pentru Tine mulți, așa neslăvită va fi între oameni vedearea Lui și forma Lui între fiii omenești.

*Râm. 15, 21. 15. Acesta va stropi neamuri multe, preste Dânsul vor conteni împărați gura Sa, *căci cărora nu s-au vestit pentru Dânsul, L-au văzut, și cei ce nu L-au auzit s-au uitat la El.

Cap 53

Nu toţi cuprind propoveduirea Evangheliii. Prorociia preste naşterea lui Hristos şi despre moartea Lui cea de ocară pentru păcatele noastre. Pentru blândeaţele şi cea de voie a Lui aducere, pentru slava şi înălţarea Lui şi pentru mulţimea celor ce vor creade.

Ioan 12, 28. 1. Cine au crezut auzitului nostru? Și brațul Domnului cui s-au descoperit?

Râm. 10, 16. 2. Și să va sui ca niște nuiale dease înaintea Lui și ca o rădăcină din pământ sătios. Nu iaste Lui frumseațe, nici podoabă. Și L-am văzut și nu era vedeare; și L-am dorit.

*Marc 9, 11. 3. *Urgisit și mai apoi de oameni, bărbatul durerilor, și Cel ce ști slăbiciunea. Și ca cum ar fi ascunsă fața Lui și urgisită, pentru aceaea nici L-am socotit.

*Math 8, 17. 4. *Adevărat, slăbiciunile noastre El le-au luat și durerile noastre El le-au purtat. Și noi L-am socotit ca pre un lepros și bătut de la Dumnezeu și smerit.

*1 Cor. 15, 3. 5. *Iară El S-au rănit pentru nedreptățile | noastre, zdrobitu-S-au pentru nelegiuirile noastre. Dojana păcii noastre preste El, și cu vânătarea Lui ne-am vindecat. 370v

6. Toți noi ca niște oi am rătăcit, fieștecarele în calea sa s-au abătut și au pus Dumnezeu întru El nedreptatea noastră, a tuturor.

7. Adusu-S-au, că Însuși au vrut, și nu Ș-au deșchis gura Sa. Ca o oaie la junghiiare Să

*Math. 26, 63. va duce și ca un miel înaintea celui ce-l tunde va amuți. *Și nu-Ș va deșchide gura Sa.

Fapte 8, 31. 8. Din strâmtoare și din judecată S-au luat. Neamul Lui cine-l va spune? Că s-au tăiat de pre pământul celor vii; pentru nelegiuirea norodului Mieu L-am lovit.

9. Și va da pre cei necredincioși pentru îngroparea și pre cel bogat pentru moartea Sa,

*1 Pet. 2, 12. *pentru că nedreptate n-au făcut, nici vicleșug au fost în gura Lui.

1 Ioan 3, 5. 10. Și Domnul au vrut a-L zdrobi întru slăbiciune. De va pune pentru păcat sufletul Său, va vedea sămânța de lung veac și voia Domnului întru mâna Lui să va îndrepta.

11. Pentru aceaea că S-au ostenit sufletul Lui, va vedea și să va sătura. Întru știința Sa va îndrepta însuși Cel drept, sluga Mea, pre mulți și nedreptățile lor Însuși le va purta.

12. Pentru aceaea îi voiu împărți Lui mulți, și a celor mari va împărți jafurile, pentru că

*Mar 15, 28. au dat spre moarte sufletul Său *și cu cei fără de leage S-au socotit. Și El păcatele multora

Luc. 22, 37. le-au luat și pentru călcătorii de leage S-au rugat. ||

Luc. 23, 34.

Cap 54

371r

Îndeamnă bisearica spre veselie, căci din limbi va fi mai sporită decât era sinagoga şi prin lume să va înmulţi, supt acoperemântul lui Dumnezeu pururea fiind păzită fără grije, uitându-să de năcazul cel vechiu. Şi cum că din pietri scumpe să va zidi, întru dreptate fiind întemeiată, şi toţi într-însa să vor învăţa de la Dumnezeu întru mulţimea păcii a să desfăta.

Luc. 23, 29. 1. „Laudă, cea stearpă, carea nu naști! Cântă, laudă și rânchiiază, ceaea ce nu

Galat. 4, 27. nășteai, că mulți sânt fiii ceii lăsate, mai vârtos decât a ceii ce are bărbat", zice Domnul.

2. Lățească locul șetrii tale și pieile corturilor tale le întinde, nu îngădui! Lungi fă funișoarele tale și cuiele tale le întărească!

3. Că spre dreapta şi spre stânga vei străbate şi sămânţa ta neamuri va moşteni şi cetăţi pustii va lăcui.

4. Să nu te temi, că nu te vei ruşina, nici te vei stidi, că nu-ţ va fi ruşine, că de turburarea tinereaţelor tale te vei uita şi de ocara văduvirii tale nu-ţ vei aduce aminte mai mult.

5. Că te va stăpâni Cel ce te-au făcut, *Domnul oastelor numele Lui şi răscumpărătoriul tău, sfântul lui Israil, Dumnezeul a tot pământul să va chema. *Luc. 1, 32.

6. „Căci ca pre o muiare lăsată şi mâhnită cu duhul te-au chemat pre tine Domnul şi muiare din tinereaţe lepădată", zis-au Dumnezeul tău.

7. „Spre o cirtă întru puţin te-am lăsat şi întru mile mari te voiu aduna.

8. Într-o cirtă de urgie am ascuns faţa Mea puţintel de la tine şi într-o milă veacinică te-am 371v miluit", | zis-au răscumpărătoriul tău, Domnul.

9. *„Ca în zilele lui Noe iaste Mie aceasta, căruia M-am jurat să nu mai aduc apele lui Noe preste pământ. Aşa M-am jurat, să nu Mă mâniiu spre tine şi să nu te cert. *Facere 9, 11.

10. Că munţii să vor clăti şi dealurile să vor cutremura. Iară mila Mea nu să va depărta de la tine şi aşezământul Mieu de pace nu să va clăti", zis-au milostivitoriul tău, Domnul.

11. „Săracă, de vifor zbătută, cea fără nici o mângăiare, iată, Eu voiu aştearne pre rând pietrile tale şi te voiu întemeia pre safiri.

12. Şi voiu pune băştile tale iaspin şi porţile tale pietri cioplite şi toate hotarăle tale pre pietri dorite,

13. *Toţi fiii tăi învăţaţi de la Domnul şi mulţimea păcii fiilor tăi. *Ioan 6, 45.

14. Şi întru dreptate te vei întemeia. Depărtează-te departe de hulă, că nu te vei teame şi de spaimă, că nu să va apropiia de tine.

15. Iată, moştanul va veni, care nu era cu tine; nimearnicul tău oarecând să va adaoge ţie.

16. Iată, Eu am zidit pre faurul ce suflă în foc cărbuni şi scoate vas spre lucrul său; şi Eu am zidit pre ucigaşul a piiarde.

17. Tot vasul ce s-au închipuit împrotiva ta nu să va dereage. Şi toată limba ce stă împrotiva ta în judecată o vei judeca. Aceasta e moştenirea slugilor Domnului şi dreptatea lor la Mine", zice Domnul.

Cap 55

372r *Pre toţi la credinţă chemându-i, făgăduiaşte || prisosirea sufleteştilor daruri. Chiiamă-să de către păcate necredincioşii, fiind Domnul milostiv şi credincios întru făgăduinţe. Despre sporiul evangheliceştii propoveduiri şi fericirea celor ce vor creade.*

1. „Toţi cei însătoşaţi, veniţi la ape. Şi carii nu aveţi argint sârguiţi, cumpăraţi şi mâncaţ; veniţi, cumpăraţi, fără argint şi fără nici o schimbare, vin şi lapte. Ecli 51, 33. Apoc. 22, 16.

2. Drept ce cumpăniţi argintul nu întru pâini şi osteneala voastră nu întru saţiu? Ascultaţi, cei ce Mă auziţi, şi mâncaţi ce e bun şi să va desfăta întru grăsime sufletul vostru.

3. Plecaţi ureachea voastră şi veniţi la Mine. Auziţi, şi va fi viu sufletul vostru şi voiu lovi cu voi legătură veacinică *milele lui David ceale credincioasă. *Fapt. 13, 34.

4. Iată, martor noroadelor l-am dat, povăţuitoriu şi poruncitoriu neamurilor.

5. Iată, neamul care nu-l cunoşteai îl vei chema. Şi neamurile care nu te-au cunoscut la tine vor alerga, pentru Domnul, Dumnezeul tău şi sfântul lui Israil, că te-au mărit pre tine.

6. Căutaţi pre Domnul când să poate afla, chemaţi-L când e aproape.

7. Părăsască cel necredincios calea sa şi omul cel nedrept cugetele sale şi să întoarcă către Domnul şi-l va milui şi către Dumnezeul nostru, că mult e a ierta.

8. Că nu sânt gândurile Meale ca gândurile voastre, nici căile voastre, căile Meale", zice Domnul.

9. „Că precum să înalţă ceriurile de la pământ, aşa s-au înălţat căile Meale de căile 372v voastre şi gân|durile Meale de gândurile voastre.

10. Şi precum să pogoară ploaia sau zăpada din ceriu şi acolo mai mult nu să întoarce, ci adapă pământul şi-l stropeşte şi-l face a răsări şi dă sămânţa sămănătoriului şi pâine celui ce mâncă,

11. Aşa va fi cuvântul Mieu carele va ieşi din gura Mea; nu să va întoarce la Mine deşert, ci va face oricare am vrut; şi va spori întru acealea la carele l-am tremis.

12. Că întru veselie veţi ieşi şi în pace vă veţi povăţui; munţii şi dealurile vor cânta înaintea voastră laudă şi toate leamnele ţinutului vor plezni cu mâna.

13. În loc de paporă să va sui chiparos şi în loc de urzică va creaşte mirsina. Şi va fi Domnul vestit spre sămn veacinic, carele nu să va lua".

Cap 56

Pre toţi de tot neamul sau cinul îi îndeamnă Domnul a ţinea poruncile Sale. Mângăiarea famenilor drepţi. Casa lui Dumnezeu, casa rugăciunii iaste. Grea certare şi amânânţare asupra păstorilor Ierusalimului, pre carii orbi şi câni muţi şi obraznici îi chiiamă.

Înţelepciu. 11, 1.

1. Aceastea zice Domnul: „Păziţi judecata şi faceţi dreptate, că lângă voi e mântuirea Mea sabie şi dreptatea Mea să se deascopere".
2. Fericit e omul cel ce face aceasta şi fiiul omului carele va apuca aceasta, păzând sâmbăta să nu o pângărească, păzând mâinile sale să nu facă rău.
3. Şi să nu zică fiiul nimearnicului, care să lipeaşte de Domnul, zicând: „Cu despreunare mă va despărţi Domnul de la norodul Său". Şi să nu zică famenul: „Iată, eu, || lemn săc!" 373r
4. Că aceastea zice Domnul famenilor: „Carii vor păzi simbetele Meale şi vor aleage ceale ce Eu am voit şi vor ţinea aşezământul Mieu de leage,
5. Da-le-voiu lor în casa Mea şi între zidurile Meale loc şi nume mai bun de fii şi de feate; nume veacinic le voiu da lor, carele nu va peri.
6. Şi pre fiii nimearnicului, cei ce să lipesc de Domnul să-L cinstească şi să iubească numele Lui, ca să-I fie Lui spre slugi, pre tot cel ce păzeaşte sâmbăta, să nu o pângărească, şi ţine aşezământul Mieu,
7. Aduce-i-voiu în muntele Mieu cel sfânt şi-i voiu veseli în casa Mea cea de rugăciune. Arderile lor şi junghierile lor vor plăcea Mie pre oltariul Mieu, *căci că casa Mea casa rugăciunii să va chema tuturor noroadelor".

*Ieremie 7, 11. Math. 21, 13. Marc 10, 17. Luc. 19, 46.

8. Zice Domnul Dumnezeu, Cel ce adună pre cei răsipiţi a lui Israil: „Încă voiu aduna la el adunaţii lui".
9. Toate fiarăle câmpului, veniţi a îmbuca, toate fiarăle dumbrăvii!
10. Străjarii lui sânt orbi toţi, n-au ştiut toţi; câni muţi neputând lătra, văzând deşertăciunile, dormind şi iubind visurile.
11. Şi câni fără ruşine foarte n-au cunoscut saţiul. Însuşi păstorii n-au cunoscut înţeleagerea. Toţi în calea sa s-au abătut, *fieştecarele cătră lăcomiia sa, de la cel dintâiu până la cel mai pe urmă:

*Ieremie 6, 23 şi 28, 10.

12. „Veniţi, să bem vin şi să ne umplem de beţie. Şi va fi ca astăzi, aşa şi mâne, şi cu mult mai mult".

Cap 57

Moartea drepţilor şi viitoarea lor | odihnă nu o înţeleg cei necredincioşi, cărora Dumnezeu aici le impută pentru închinarea idolilor şi pentru alte ale lor nelegiuiri, vestindu-le că să vor smeri. Iară celor ce să vor întoarce pace şi mângăiare să făgăduiaşte, fiind inima necredinciosului ca marea fierbând, căriia nu iaste pace. 373v

1. Cel drept piiare şi nu iaste cine să gândească întru inima sa. Şi bărbaţii milii împreună să culeg, că nu iaste cine să înţeleagă. Că de la faţa răotăţii s-au cules cel drept.
2. Vie pacea, odihnească în culcuşul său cel ce au umblat întru îndreptarea sa.
3. Iară voi apropiiaţi-vă încoace, fiii vrăjitoriii, sămânţa preacurvariului şi a curvii.
4. De cine v-aţi jucat? Spre cine v-aţi lărgit gura şi aţi scos limba? Au doară nu voi sânteţi fiii cei fără de leage, sămânţa mincinoasă?
5. Cei ce vă mângăiaţi întru dumnezei supt tot copaciul umbros, jârtvindu-vă pruncii în răpejuni, preste pietri înalte?
6. În părţile răpejunii partea ta, aceasta e soartea ta. Şi însivă aţi turnat gustare, aţi adus jârtvă. Au doară preste aceastea nu voiu urgisi?
7. Preste munte înalt şi rădicat ai pus culcuşul tău şi acolo te-ai suit să junghii jârtve.
8. Şi după uşe, dinnapoia uşorului, ai pus pomenirea ta. Că lângă Mine ai deascoperit şi ai priimit pre cel curvariu. Desfătat-ai culcuşul tău şi ai făcut cu ei legătură. Iubit-ai aşternutul lor cu mâna deşchisă.
9. Şi te-ai împodobit cu ungere împărătească şi ai înmulţit mirosurile tale; trimis-ai so||lii tăi departe şi ai fost smerit până la iad. 374r
10. Întru mulţimea căii tale te-ai ostenit. N-ai zis: „Odihni-mă-voiu!" Viaţa mânii tale ai aflat, pentru aceaea nu te-ai rugat.

11. De carea grijindu-te, te-ai temut, căci ai mințit, și de Mine nu ț-ai adus aminte, nici ai socotit în inima ta, că Eu tăcând și ca când n-aș vedea și te-ai uitat de Mine.
12. Eu voiu vesti dreptatea ta și lucrurile tale nu-ț vor folosi.
13. Când vei strâga, izbăvească-te adunații tăi, și pre toți aceaia îi va sufla vântul, lua-i-va văzduhul. Iară care are nădeajdea Mea va moșteni pământul și va moșteni muntele Mieu cel sfânt.
14. *Și voiu zice: „Cale faceți, dați drum, abateți-vă din cărare, luați smintealele din calea norodului Mieu!” *Jos 62, 10.
15. Că aceastea zice Cel Preaînălțat și Înalt, Ce lăcuiaște veacul. Și sfânt numele Lui întru înălțime și întru cel sfânt lăcuind și cu duhul cel înfrâmt și smerit, ca să înviiaze sufletele celor smearinì și vie să facă inima celor înfrâmți:
16. „Că nu până în veac voiu izbândi, nici până în sfârșit Mă voiu mâniia, că Duhul de la fața Mea va ieși și suflarea Eu o voi face.
17. Pentru răotatea lăcomiii lui M-am mâniiat și l-am lovit. Și am ascuns de la tine fața Mea și am urgisit. Și s-au dus rătăcind în calea inimii sale.
18. Căile lui le-am văzut și l-am vindecat; și l-am întors și i-am dat mângăierii lui și celor ce plângea ai lui.
374v 19. Zidit-am roada buzelor pacea, pace celui | ce-i departe și celui de aproape”. Zis-au Domnul: „Și l-am vindecat,
20. Iară necredincioșii, ca marea fierbând, carea nu să poate alina, și să întoarcă valurile ei spre călcare și spre tină.
21. Nu *iaste pace necredincioșilor”, zice Domnul Dumnezeu. *Sus 48, 22.

Cap 58

Înfruntă fățărniciia jidovilor, arătând postul lor a nu fi priimit lui Dumnezeu. Și care trebuie să urmeaze cu postul, carele puindu-să, multe faceri de bine să dăruiesc oamenilor. Cum trebuie a prăznui sâmbăta, lepădându-și voia sa și ce răsplătire va fi celor ce vor prăznui așa.

1. „Strâgă, să nu încetezi, ca trâmbița înalță glasul tău și vestează norodului Mieu nelegiuirile lor și casii lui Iacov păcatele lor.
2. Că pre Mine din zi în zi Mă caută și a ști căile Meale vreau, ca un neam ce au făcut dreptăți, și judecata Dumnezeului său nu o au părăsit. Cer de la Mine judecățile dreptății; a să apropiia de Dumnezeu vreau.
3. «Pentru ce am postit și nu Te-ai uitat la noi? Smerit-am sufletele noastre și n-ai știut?» Iată, în zioa postului vostru să află voia voastră și pre toți datornicii voștri îi ceareți.
4. Iată, spre pâri și gâlcevi postiți și vă loviți cu pumnul necredincios. Să nu postiți ca până la această zi, ca să se auză întru înălțime strâgarea voastră.
5. *Au doară de acest feal iaste postul carele am ales, prin zi a-și năcăji omul sufletul *Zah. 7, 5.
375r său? Au || doară a-și suci ca vârtejul capul său și sac și cenușe a-și aștearne? Au doară acesta îl vei chema post și zi bine priimită Domnului?
6. Au doară acesta e mai vârtos postul care am ales? Dezleagă legăturile necredinții, desfă înfășuràturile ceale ce asupresc, slobozi pre cei zdrobiți, slobozi, și toată sarcina o rumpe!
7. *Frânge celui flămând pâinea ta și pre cei lipsiți și rătăciți bagă-i în casa ta. Când vei vedea golul acoperi-l, și trupul tău să nu-l treci cu vedearea. *Ezec. 18, 7. Math. 25, 35.
8. Atunci să va ivi ca dimineața lumina ta și sănătatea ta mai degrabă va răsări; și va mearge înaintea feații tale dreptatea ta și slava Domnului te va culeage.
9. Atunci vei chema și Domnul te va auzi. Strâga-vei și va zice: «Iată, Eu!», de vei lua din mijlocul tău lanțul și vei înceta a întinde deagetul și a grăi ce nu foloseaște.
10. Când vei vărsa celui flămând sufletul tău și suflet năcăjit vei sătura, răsări-va întru întunearec lumina ta și întunearecul tău va fi ca amiazăzi.
11. Și odihnă va da ție Domnul pururea și va umplea de străluciri sufletul tău și oasele tale va slobozi; și va fi ca o grădină stropită și ca un izvor de ape căruia nu-i vor scădea apele.
12. *Și să vor zidi întru tine pustiile veacurilor. Temeliile neamului și a neamului vei deștepta. Și te vei chema ziditoriul îngrădirilor, întorcând cărarea spre odihnă. | *Jos 61, 4.
375v 13. De vei întoarce de către sâmbăta piciorul tău a face voia ta în zioa Mea cea sfântă, și vei chema sâmbăta jingașe și sfânta Domnului slăvită și o vei slăvi, când nu faci căile tale și nu să află voia ta să grăiești cuvânt,

14. Atunci te vei desfăta în Domnul şi te voiu înălţa preste înălţimile pământului şi te voiu hrăni cu moştenirea lui Iacov, tătâni-tău, că gura Domnului au grăit".

Cap 59

Putearnic e şi bine vrea Dumnezeu a mântui pre jidovi, ci răotăţile lor, carele prorocul le înfruntă, opresc ca să nu fie ascultaţi şi să se mântuiască. Pentru carele şi ei să mărturisesc pe dreptate a fi părăsiţi de la Dumnezeu şi orbiţi, cu multe reale năcăjiţi. Despre iuţimea Domnului asupra celor răi şi bunătatea spre cei ce să pocăiesc.

Num. 11, 23. Sus 50, 2.

1. Iată, nu e scurtată mâna Domnului, ca să nu poată mântui, nici s-au îngreoiat ureachea Lui, să nu asculte.

2. Ci nedreptăţile voastre au împărţit între voi şi între Dumnezeul vostru, şi păcatele voastre au ascuns faţa Lui de la voi, să nu vă asculte.

*Sus 1, 15.

3. *Că mânile voastre pângărite sânt cu sânge şi deagetele voastre cu nedreptate. Buzele voastre au grăit minciună şi limba voastră nedreptate grăiaşte.

*Iov. 15, 35.

4. Nu iaste cine să chiiame dreptatea, nici iaste cine să judece adevărat. Ci nădăjduiesc în nimica şi grăiesc deşertăciuni. *Zămislit-au osteneală şi au născut nedreptate.

5. Oaole aspidelor au spart şi pânza painji||nului au ţăsut. Cel ce va mânca din oaole lor va muri. Şi ce e clocit va ieşi spre vasilisc. 376r

6. Pânzele lor nu vor fi spre vâjmânt, nici să vor acoperi cu lucrurile sale. Lucrurile lor, lucruri netreabnice, şi lucrul nedreptăţii, în mânile lor.

*Pilde 1, 16. Râm. 3, 15.

7. *Picioarele lor la rău aleargă şi grăbesc a vărsa sânge nevinovat. Cugetele lor, cugete netreabnice; jefuire şi zdrobire în căile lor.

8. Calea păcii n-au ştiut şi nu iaste judecată în paşii lor. Cărările lor s-au plecat lor, tot cel ce calcă în eale nu cunoaşte pacea.

9. Pentru aceasta s-au îndelungat judecata de la noi şi nu ne va apuca dreptatea. Aşteptat-am lumina, şi iată, întunearecul; strălucirea, şi întru întunearec am umblat.

10. Pipăit-am ca orbii păreatele şi ca cei fără ochi ne-am purtat. Împiedecatu-ne-am la amiazăzi ca întru întunearec în ceale cu ceaţă, ca cei morţi.

11. Răgni-vom ca urşii toţi şi ca porumbiţele cugetând vom suspina. Aşteptat-am judecata, şi nu iaste; mântuirea, şi s-au depărtat de la noi.

12. Că s-au înmulţit nedreptăţile noastre înaintea Ta şi păcatele noastre ne-au răspuns noao. Că nelegiuirile noastre, cu noi şi nedreptăţile noastre le-am cunoscut,

13. A păcătui şi a minţi împrotiva Domnului. Şi ne-am întors, ca să nu meargem după Dumnezeul nostru, să grăim hulă şi treacere de leage. Zămislit-am şi am grăit din inimă cuvintele minciunii.

14. Şi s-au întors înapoi judecata şi drep|tatea departe au stătut. Că au căzut în uliţă adevărul şi dreptatea n-au putut întra. 376v

15. Şi s-au făcut adevărul spre uitare. Şi cel ce s-au depărtat de rău spre pradă s-au dat. Şi au văzut Domnul şi răotatea s-au arătat întru ochii Lui, că nu iaste judecată.

16. Şi au văzut că nu e om şi S-au îndoit, căci nu iaste cine să ajute. Şi ş-au mântuit Luişi braţul Său şi dreptatea Lui, aceaea L-au întărit.

*Efes. 6, 17. 1 Thesal 5, 18.

17. *Îmbrăcatu-S-au cu dreptatea ca cu platoşa, ca coiful mântuirii în capul Lui. Îmbrăcatu-S-au cu vejmintele izbândii şi S-au acoperit ca cu plaşca râvnii,

18. Precum la izbândă ca la o răsplătire urgiii protivnicilor Săi şi întru mutarea nepriiatinilor Săi. Ostroave lor întru mutare va da.

19. Şi să vor teame cei de la apus de numele Domnului şi cei de la răsărituri, de slava Lui, când va veni ca râul silnic, pre care Duhul Domnului îl sileaşte.

*Râm. 11, 26.

20. *„Şi va veni Sionului Răscumpărătoriu şi celor ce să întorc de la nedreptate întru Iacov", zice Domnul.

21. „Acest aşezământ de leage al Mieu cu dânşii – zice Domnul – Duhul Mieu, Carele iaste întru tine şi cuvintele Meale care le-am pus în gura ta nu să vor depărta din gura ta şi din gura săminţiii tale – zice Domnul – de acum şi până în veac".

Cap 60

Bisearica spre dănţuire să deştaptă, că într-însa slava Domnului străluceaşte, la carea să vor adaoge multe neamuri; şi carele nu vor veni la ea vor peri. Întru carea pacea, dreptatea şi

377r *lauda lui Dumnezeu să vor afla, depărtându-să nedreptatea. Şi va fi || ei Domnul spre lumină veacinică şi spre slavă.*

1. Scoală-te, luminează-te, Ierusalime! Că au venit lumina ta şi slava Domnului spre tine au răsărit.
2. Că iată, întunearecul va acoperi pământul şi ceaţa, noroadele. Iară preste tine va răsări Domnul şi slava Lui întru tine să va vedea.
3. Şi vor umbla neamurile întru lumina ta şi împăraţi întru strălucirea naşterii tale.
4. *Rădică împregiur ochii tăi şi vezi. Toţi aceştia s-au adunat, venit-au ţie. Fiii tăi de departe vor veni şi featele tale din coaste să vor scula. *Sus 49, 18.
5. Atunci vei vedea şi vei prisosi; şi să va mira şi să va desfăta inima ta când să va întoarce la tine mulţimea mării; tăriia limbilor va veni ţie.
6. Noroiu de cămile te va acoperi, drumarii Madiamului şi Efanului, toţi de la Sava vor veni, aur şi tămâie aducând şi lauda Domnului vestind.
7. Tot dobitocul Chidarului să va aduna ţie, berbecii de la Navaioth să vor aduce ţie. Aduce-să-vor preste oltariul Mieu cel de îmblânzire şi casa mărimii Meale o voiu slăvi.
8. Carii sânt aceştia ce zboară ca norii şi ca porumbiţele la fereştile sale?
9. Că pre Mine ostroavele Mă aşteaptă şi corăbiile mării în început, ca să aduc fiii tăi de departe, argintul lor şi aurul lor cu dânşii, numelui Domnului tău şi sfântul lui Israil, pentru că te-au slăvit.
10. Şi vor zidi fiii nimernicilor zidurile tale şi împăraţii lor vor slugi ţie, că întru urgiia Mea te-ai lovit şi întru păciuirea Mea te-am miluit.
11. *Şi să vor deşchide porţile tale pururea, zioa şi noaptea nu să vor închide, ca să se aducă la tine tăriia limbilor şi împăraţii lor să se aducă. | *Apoc. 21, 25.
377v 12. Că limba şi împărăţiia carea nu va sluji ţie va peri şi neamurile cu pustiire să vor jăfui.
13. Mărirea Livanului la tine va veni, chiparosul şi molitvul şi bradul împreună a împodobi locul sfinţirii Meale şi locul picioarelor Meale îl voiu mări.
14. Şi vor veni la tine plecaţi fiii lor, cei ce te-au smerit şi să vor închina urmelor picioarelor tale toţi cei ce te defaimă şi te vor chema cetatea Domnului, Sionul, sfântul lui Israil.
15. Pentru aceaea, că ai fost părăsită şi urâtă şi nu era cine să treacă prin tine, pune-te-voi spre mândriia veacilor, bucurie în neam şi în neam şi
16. Vei suge laptele limbilor şi cu ţiţa împăraţilor te vei apleca. Şi vei şti că Eu sânt Domnul, Cel ce te mântuiesc şi răscumpărătoriul tău cel tare, Iacov.
17. Pentru aramă voiu aduce aur şi pentru fier voiu aduce argint şi pentru leamne, aramă şi pentru pietri, fier. Şi voiu pune cercetarea ta pace, mai-marii tăi dreptatea.
18. Nu să va mai auzi nedreptatea pre pământul tău, jefuirea şi zdrobirea în hotarăle tale; şi va cuprinde mântuirea zidurile tale şi porţile tale, lauda.
19. *Nu va mai fi ţie soarele a lumina zioa, nici sclipeala lunii te va lumina, ci va fi ţie Domnul spre lumină veacinică şi Dumnezeul tău, spre slava ta. *Apoc. 21, 23 şi 22, 5.
20. Nu va mai apune soarele tău şi luna ta nu să va micşora, că va fi ţie Domnul spre lumină veacinică şi să vor plini zilele jalei tale.
21. Iară norodul tău, toţi cei drepţi, în veac vor moşteni pământul, odrazla sădirii Meale, lucrul mânilor Meale a slăvi.
22. Mai mic va fi în mie şi mititel spre neam tare foarte. Eu, Domnul, în vreamea lui, degrabă voiu face aceasta.

Cap 61 ||

378r *Slujba Mântuitoriului Hristos şi răscumpărarea neamului omenesc frumos le arată. Şi cum că, cu propoveduirea slujitorilor lui Hristos, limbile la credinţă să vor întoarce. Adaoge despre mângăiarea celor ce vor creade şi slava slujitorilor. Bisearica veselindu-să de fericirea sa minunat să bucură.*

1. Duhul Domnului preste Mine, pentru că M-au uns Domnul. A vesti celor blânzi M-au trimis, să vindec pre cei zdrobiţi cu inima, *să propoveduiesc celor robiţi slobozirea şi celor închişi, deşchiderea. *Luca 4, 18.
2. Să propoveduiesc anul cel priimit Domnului şi zioa izbândirii Dumnezeului nostru, *să mângăiu pre toţi cei ce plâng. *Mathei 5, 5.

3. Să puiu celor ce plâng Sionul și să le dau cunună pentru cenușe, untul-de-lemn al bucuriii pentru plângere, platoșea laudii pentru duhul măhnirii. Și să vor chema într-însa tarii dreptății, sădirea Domnului a lăuda.

*Sus 48, 12.

4. *Și vor zidi pustiile ceale din veac și căderile ceale de demult le vor rădica și vor întemeia cetățile ceale răsipite, ceale răsipite în neam și în neam.

5. Și vor sta streinii și vor paște dobitoacele voastre și fiii nimearnicilor lucrători de câmp și de viile voastre vor fi.

6. Iară voi preoții Domnului vă veți chema, slujitorii Dumnezeului nostru zice-să-va voao. Tăriia limbilor veți mânca și întru slava lor vă veț mândri.

7. Pentru turburarea voastră cea îndoită și rușinea vor lăuda partea sa. Pentru aceasta în țara sa îndoite vor stăpâni, veselie veacinică va fi lor.

8. Că Eu, Domnul, Cel ce iubesc judecata și urăsc răpirea în jârtvă. Și voiu da lucrul lor întru | adevăru și legătură veacinică de pace le voiu face. 378v

9. Și vor ști întru neamuri sămânța lor și odrazla lor în mijlocul noroadelor. Toți ce vor vedea îi vor cunoaște, că aceștia sânt sămânța carea o au blagoslovit Domnul.

10. Bucurându-Mă, Mă voiu bucura întru Domnul și va sălta sufletul Mieu întru Dumnezeul Mieu. Că M-au îmbrăcat cu vejmintele mântuirii și cu vășmântul dreptății M-au încunjurat, ca pre un mire împodobit cu cununa și ca pre o mireasă împodobită cu mărgăritarele sale.

11. Că precum pământul scoate roada sa și precum grădina sămânța sa răsare, așea Domnul Dumnezeu va răsări dreptatea și lauda înaintea tuturor limbilor.

Cap 62

Prorocul nu încetă, pentru cei necredincioși, a vesti pre Hristos, prorocind de venirea lui Hristos și întoarcerea limbilor. Pentru fericirea lor, slava și bucuriia besearicii din bunăvoia lui Dumnezeu cătră dânsa. De propoveduitorii besearicii și Evangheliia pre lume a să vesti.

1. Pentru Sion nu voiu tăcea și pentru Ierusalim nu voiu înceta, până ce va ieși ca strălucirea dreptul lui și Mântuitoriul lui ca candila să se aprinză.

2. Și vor vedea limbile pre dreptul tău și toți împărații pre cinstitul tău. Și să va chema ție nume nou, care numele Domnului va numi.

3. Și vei fi cununa slavii în mâna Domnului și steama împărățiii în mâna Dumnezeului tău.

4. Nu te vei mai chema „Lăsată”, și pământul tău nu să va mai chema „Pustiiu”, ci te vei chema „Voia || Mea” într-însa și pământul tău „Lăcuit”. Că bine au plăcut Domnului întru tine și pământul tău să va lăcui. 379r

5. Că va lăcui tinărul cu fecioara și vor lăcui întru tine fiii tăi. Și să va bucura mirele de mireasă și să va bucura de tine Dumnezeul tău.

6. Preste zidurile tale, Ierusalime, am rânduit păzitori, toată zioa și toată noaptea în veac nu vor tăcea. Cei ce vă aduceți aminte de Domnul să nu tăceți.

7. Și să nu-i dați tăceare, până când va așeza și până când va pune Ierusalimul laudă pre pământ.

8. Juratu-S-au Domnul în dreapta Sa și în brațul tăriii Sale: „De voiu mai da grâul tău bucată nepriiatinilor tăi și de vor bea cei streini vinul tău, întru carele te-ai ostenit,

9. Că cei ce-l adună îl vor mânca și vor lăuda pre Domnul și cei ce-l câștigă îl vor bea în curțile Meale ceale sfinte”.

*Sus 57, 14.

10. Treaceți, treaceți prin porți, *gătiți cale norodului, neated faceți drumul, aleageți pietrile și rădicați sămn cătră noroade!

*Zahar. 9, 9. Math. 21, 5.

11. Iată, Domnul auzit au făcut în marginile pământului: *„Ziceți featei Sionului: «Iată, Mântuitoriul tău au venit. Iată, plata Lui cu El și lucrul Lui înnaintea Lui»”.

12. Și-i vor chema „Norod sfânt, răscumpărați de la Domnul”, iară tu te vei chema „Cetate căutată și nu părăsită”.

Cap 63

Zice-să Domnul cu sânge stropit, când singuru biruise protivnicii. Dumnezeu multe faceri | de bine au dăruit israeliteanilor, ci pentru nedreptățile sale sânt părăsiți de El. Iară prorocul, 379v

aducându-şi aminte de milele Domnului, cheamă mila Lui preste norodul Său, care de la Dumnezeu a fi părăsit îl jeluiaşte.

1. Cine e acesta, care vine din Edom, cu hainele întinse din Vosor? Acesta, înfrâmsăţat în văjmântul Său, păşind întru mulţimea tăriii Sale: „Eu, Cel ce grăiesc dreptatea şi apărătoriu sânt a mântui!"
2. *Pentru ce, dară, e roşie haina Ta şi vejmintele Tale, ca a celor ce calcă în jgheab? *Apoc. 19, 13.
3. „Jgheabul l-am călcat sângur şi din limbi nu ieste om cu Mine. Călcatu-i-am pre ei întru iuţimea Mea şi împreună i-am călcat întru mâniia Mea. Şi s-au stropit sângele lor preste vejmintele Meale şi toate îmbrăcămintele Meale le-am pângărit.
4. *Că zioa izbândirii întru inima Mea anul răscumpărării Meale au venit. *Sus 34, 8.
5. Uitatu-M-am împrejur şi nu era ajutoriu. Căutat-am şi n-au fost cine să ajute. Şi M-au mântuit braţul Mieu şi urgiia Mea, aceaea Mi-au ajutat.
6. Şi am călcat noroadele întru iuţimea Mea şi i-am îmbătat întru urgiia Mea şi am tras la pământ putearea lor".
7. De milele Domnului îm voiu aduce aminte, lauda Domnului preste toate ceale ce ne-au răsplătit noao Domnul şi preste mulţimea bunătăţilor casii lui Israil, care le-au dăruit lor după slobozeniia Sa şi după mulţimea milelor Sale.
380r 8. Şi au zis: „Însă norodul Mieu ieste, fiii ce nu | | tăgăduiesc". Şi S-au făcut lor Mântuitoriu.
9. Întru tot năcazul lor n-au fost năcăjit şi îngerul feaţii Lui i-au mântuit pre ei. Întru iubirea Sa şi întru slobozeniia Sa Însuşi i-au răscumpărat pre ei şi i-au purtat şi i-au rădicat în toate zilele veacului.
10. Iară ei spre mânie L-au chemat şi au năcăjit Duhul Lui cel Sfânt; şi S-au întors lor spre nepriiatin şi Însuşi i-au oştit pre ei.
11. Şi ş-au adus aminte de zilele veacului a lui Moisi şi a norodului său. *Unde ieste Cel ce i-au scos din mare, cu păstorii turmii Sale? Unde ieste Cel ce au pus în mijlocul lui Duhul sfântului Său? *Ieşire 14, 25.
12. Cel ce au scos pre Moisi cu braţul mărimii Sale? Cel ce au tăiat apele înaintea lor, ca să-Şi facă nume veacinic?
13. Cel ce i-au scos prin adâncuri ca pre un cal în pustie, ce nu să potigneaşte?
14. Ca o jivină în câmp pogorându-să, Duhul Domnului povăţuitoriu lui au fost. Aşa ai adus norodul Tău, ca să faci Ţie numele slavei.
15. *Ia aminte din ceriu şi vezi din lăcaşul Tău cel sfânt şi al slavii Tale. Unde iaste râvna Ta şi tăriia ta, mulţimea celor dinlontru ale Tale şi a milelor Tale? Preste Mine s-au întins. *2 Leage 26, 15. Varuh 2, 16.
16. Că Tu, Tatăl nostru, şi Avraam nu ne şti pre noi, şi Israil nu ne-au cunoscut; Tu, Doamne, Tatăl nostru, răscumpărătoriul nostru, din veac numele Tău.
17. Pentru ce ne-ai făcut a rătăci din căile Tale, Doamne? Învârtoşat-ai inima noastră, să nu ne teamem de Tine? Întoarce-Te pentru slujile Tale, neamurile moştenirii Tale! |
380v 18. Ca o nimica au moştenit pre norodul Tău cel sfânt; vrăjmaşii noştri au călcat sfinţeniia Ta.
19. Făcutu-ne-am ca întru început, când nu ne stăpâneai, nici să chema numele Tău preste noi.

Cap 64

Ceare prorocul ca Dumnezeu numele Său şi putearea nepriiatinilor cunoscute să le facă. Făcând aducerea aminte de fericirea cea gătită celor ce aştaptă pre Dumnezeu, mărturiseaşte şi jeluiaşte nedreptăţile norodului său, necurăţiile şi izgonirea, rugându-să pentru izbăvire.

1. Batăr de ai rumpe ceriurile şi să Te pogori, de la faţa Ta munţii s-ar topi.
2. Ca arderea focului s-ar veştezi, apele ar arde de foc, ca să fie cunoscut numele Tău nepriiatinilor Tăi. De cătră faţa Ta limbile s-ar turbura.
3. Când vei face ceale minunate, nu vom suferi. Pogorâtu-Te-ai şi de cătră faţa Ta munţii s-au topit.
4. Din veac n-au auzit, nici în urechi au luat, *ochiul n-au văzut Dumnezeu fără Tine, ceale ce ai gătit celor ce te aştaptă pre Tine. *2 Corith 2, 9.
5. Întâmpinat-ai pre cel ce să veseleaşte şi face dreptate. În căile Tale îş vor aduce aminte de Tine. Iată, Tu Te-ai mâniiat şi noi am păcătuit. Întru dânşii am fost pururea şi ne vom mântui.
6. Şi ne-am făcut ca nişte necuraţi toţi noi şi ca pănura cei de lună toate dreptăţile noastre. Şi am căzut toţi ca frunza şi nedreptăţile noastre ca vântul ne-au dus pre noi.

7. Nu iaste cine să cheme numele Tău, cine să se scoale și să Te ție. Ascuns-ai fața Ta de către noi și ne-ai lovit cu mâna nedreptății noastre. ||

381r 8. Și acum, Doamne, Tatăl nostru ești Tu, iară noi, tină și Făcătoriul nostru, Tu, și lucrul mânilor Tale, noi toți.

*Psalmi 78, 8.

9. *Nu Te mânia, Doamne, foarte și să nu mai pomenești nedreptatea noastră. Iată, caută norodul Tău toți noi.

10. Cetatea sfântului Tău s-au făcut pustie, Sionul părăsit s-au făcut, Ierusalimul s-au pustiit.

11. Casa sfinţirii noastre şi a măririi noastre, unde Te-au lăudat părinţii noştri, s-au făcut spre ardere de foc și toate ceale dorite a noastre s-au întors spre căderi.

12. Au doară preste aceastea Te vei conteni, Doamne, tăcea-vei și ne vei năcăji foarte?

Cap 65

Întoarcerea limbilor şi lepădarea jidovilor pentru nedreptăţile sale şi închinarea de idoli, cruţindu-să puţinea rămăşiţe dintr-înşii. Amânânţare celor ce au lepădat leagea lui Dumnezeu şi spornice şi toate noao să vestesc slujilor lui Dumnezeu. Despre a cărora fericire şi a lui Dumnezeu către dânşii bunătate, multe grăiaşte prorocul.

Râm. 10, 20.

1. Căutatu-M-au pre Mine cei ce mai înainte nu Mă întreba, aflatu-M-au cei ce nu M-au căutat. Zis-am: „Iată, Eu, iată, Eu la limbi carii nu chema numele Mieu.

2. Întins-am mânile Meale toată zioa către norodul cel necredincios, ce păşaşte în cale nu bună, după cugetele sale,

3. Norodul cel ce Mă chiiamă spre mânie înaintea feaţii Meale pururea. Cei ce fac giunghieri în grădini şi jârtvesc pre cărămizi, |

381v 4. Cei ce lăcuiesc în mormânturi și în bisearicile idolilor dorm, cei ce mânâncă carne de porc și zamă pângărită e în vasele lor,

5. Cei ce zic: „Depărtează-te de la mine, nu te apropiia de mine că necurat ești", aceștia fum vor fi întru iuțimea Mea, foc arzând toată zioa.

6. Iată, scris iaste înnaintea Mea: „Nu voiu tăcea, ci voiu răsplăti și voiu răsplăti în sânul lor,

7. Nedreptățile voastre și nedreptățile părinților voștri împreună – zice Domnul – cei ce au jârtvit preste munţi şi preste dealuri M-au probozit şi voiu măsura lucrul lor cel dintâiu în sânul lor".

8. Aceastea zice Domnul: „Precum de s-ar găsi boboana în strugur şi să se zică: «Nu o răsipi, că blagoslovenie iaste», aşea voiu face pentru slujile Meale şi nu voiu pierde tot.

9. Și voiu scoate din Iacov sămânță, și din Iuda pre cel ce va stăpâni măgurile Meale. Şi o vor moşteni aleşii Miei şi slugile Meale vor lăcui acolo,

10. Și vor fi câmpurile spre staule de turme și valea Ahor spre culcușul ciurdelor norodului Mieu, celor ce M-au căutat.

11. Și voi, cei ce ați părăsit pre Domnul, cei ce v-ați uitat de muntele cel sfânt al Mieu, cei ce puneți norodului masă și gustați preste ea,

*la Pilde 1, 22.
Jos 66, 4.
Iere. 7, 13.

12. Număra-vă-voiu cu sabia și toți cu tăiare veți cădea. *Pentru aceaea că v-am chemat și nu ați răspuns, grăit-am și nu ați auzit. Și făceați rău în ochii Miei și ceale ce n-am vrut ați ales".

13. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Iată, slugile Meale vor mânca, și voi veți flămânzi. Iată, slugile Meale vor bea, și voi veți însătoșa. ||

382r 14. Iată, slugile Meale să vor veseli, și voi vă veți rușina. Iată, slugile Meale vor lăuda pentru săltarea inimii, și voi veți strâga pentru durearea inimii și pentru zdrobirea duhului vă veți văieta.

15. Și veți slobozi numele vostru spre jurământ aleșilor Miei. Și te va ucide Domnul Dumnezeu, și pre slugile Sale va chema cu alt nume,

16. Întru carele cel ce e blagoslovit pre pământ să va blagoslovi întru Dumnezeu. Amin. Și cel ce joară pre pământ va jura întru Dumnezeu. Amin. Că uitării s-au dat strâmtorile ceale dintâiu și pentru că s-au ascuns de la ochii Miei.

*Jos 66, 22.
Apoc. 21, 1.

17. *Că iată, Eu zidesc ceriuri noao și pământ nou; și nu vor fi întru pomenire ceale dintâi și nu să vor sui la inimă,

18. Ci vă veți bucura și veți sălta până în veac întru ceale ce Eu zidesc. Că iată, Eu zidesc Ierusalimul săltare și norodului, bucurie.

19. Şi voiu sălta în Ierusalim şi Mă voiu bucura întru norodul Mieu. Şi nu să va mai auzi într-însul glasul plângerii şi glasul strâgării.

20. Nu va mai fi acolo prunc de zile şi bătrân care să nu-şi plinească zilele sale. Că copilul de o sută de ani va muri şi păcătosul de o sută de ani blăstămat va fi.

21. Şi vor zidi casă şi vor lăcui şi vor sădi vii şi vor mânca rodurile lor.

22. Nu vor zidi şi altul va lăcui, nu vor sădi şi altul va mânca, că după zilele copaciului vor fi zilele norodului Mieu, şi lucrurile mânilor lor să vor învechi.

23. Aleşii Miei nu să vor osteni în zădar, nici vor naşte întru turburare, că sămânţa celor blagosloviţi de la Domnul iaste şi nepoţii lor cu ei. |

382v 24. *Şi va fi mai nainte de ce vor strâga, Eu îi voiu asculta. Încă ei grăind, Eu îi voiu auzi. *Psalm 31, 5.

25. *Lupul şi mielul să vor paşte împreună, leul şi boul vor mânca paie şi şarpelui, praful, pâinea lui. Nu vor strâca, nici vor ucide în tot muntele Mieu cel sfânt", zice Domnul. *Sus 11, 6.

Cap 66

Domnul ceriului şi al pământului nu caută la bisearică, carea jidovii pentru loc de odihnă vrea a-i zidi, ci la duhul umilit. Leapădă-să jârtvele legii vechi. Obrăzniciia jidovilor împrotiva lui Hristos şi a ucenicilor Lui, că să va certa să arată. Pentru naşterea lui Hristos şi rodirea bisearicii, cu carea toţi a să veseli îi îndeamnă, arătând facerile de bine care va lua de la Domnul şi ce judecată va fi celor răi şi în ce chip, prin propoveduirea ucenicilor lui Hristos, limbile să vor întoarce. Şi despre răsplătirea cea desăvârşită a celor buni şi a celor răi.

1. Aceastea zice Domnul: *„Ceriul, scaunul Mieu, iară pământul e aşternut picioarelor Meale. Ce casă e aceasta care zidiţi Mie? Şi ce loc e acesta odihnii Meale? *Fapt. 7, 8,9 şi 17, 24.

2. Toate aceastea mâna Mea le-au făcut şi s-au făcut toate aceastea", zice Domnul. „La cine, dară, Mă voiu uita, fără la cel sărac şi la cel zdrobit cu duhul şi carele să cutremură de cuvintele Meale?

3. Cel ce jârtveaşte boul, ca cel ce omoară omul. Cel ce omoară dobitocul, ca cel ce descrieră cânele. Cel ce aduce aducere, ca cel ce ar aduce sânge de porc. Cel ce-ş aduce aminte de tămâie, ca cel ce binecuvintează idolul. Aceastea toate le-au ales în căile sa| |le şi întru urăciunile sale sufletul lor s-au desfătat. 383r

4. Pentru aceaea şi Eu voiu aleage batjocurile lor şi de ceale ce să tem le voiu aduce asupra lor, că am chemat şi nu era cine să răspunză. Grăit-am şi n-au auzit şi au făcut rău întru ochii Miei şi ceale ce n-am vrut au ales". Pilde 1, 24. Sus 65, 12. Ieremie 7, 13.

5. Auziţi cuvântul Domnului, cei ce tremuraţi de cuvântul Lui! Zis-au: „Fraţii voştri", cei ce Mă urăsc şi Mă leapădă pentru numele Mieu. Mărească-Să Domnul şi vom vedea întru veseliia voastră. Iară ei să vor ruşina.

6. Glasul norodului din cetate, glas din bisearică, glasul Domnului, Celui ce răsplăteaşte răsplătire nepriiatinilor Săi.

7. Mai înainte de-a să munci a naşte, au născut. Mai nainte de-a-i veni naşterea, au născut parte bărbătească.

8. Cine au auzit cândva aseaminea? Şi cine au văzut acestuia aseaminea? Au doară va naşte pământul într-o zi? Au să va naşte neamul împreună? Că s-au muncit a naşte şi au născut Sionul fiii săi?

9. „Au doară Eu, Cel ce fac pre alţii a naşte, Însumi nu voiu naşte?", zice Domnul. „De voiu fi Eu sterp, Cel ce dăruiesc altora naştere?", zice Domnul, Dumnezeul tău.

10. Veseliţi-vă cu Ierusalimul şi săltaţi într-însa toţi cei ce o iubiţi. Bucuraţi-vă cu dânsa cu bucurie toţi cei ce plângeţi de dânsa,

11. Ca să sugeţi şi să vă săturaţi din ugerul mângăiarii ei, ca să mulgeţi şi cu desfătări să curgeţi din tot fealiul de mărirea ei.

12. Că aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu abate preste ea ca râul păcii şi ca răpegiunea ce | noroiaşte slava limbilor, carea o veţi suge. La ugere vă veţi duce şi pă genunche să vor cucernici voao. 383v

13. În ce chip maica mângăie pre careva, aşa Eu vă voiu mângăia pre voi şi întru Ierusalim vă veţ mângăia".

14. Vedea-veţi şi să va bucura inima voastră şi oasele voastre ca iarba vor odrăzli. Şi să va cunoaşte mâna Domnului slujilor Sale şi va urgisi pre nepriiatinii Săi.

15. Că iată, Domnul în foc va veni şi ca viforul căruţele Lui, a răsplăti întru urgie iuţimea Sa şi certarea Sa, în văpaie de foc.

16. Că în foc Domnul va judeca şi întru sabia Sa la tot trupul; şi să vor înmulţi cei ucişi de la Domnul.

17. „Cei ce să sfinţea şi curaţi a fi să socotea în grădini după uşe dinlontru, cei ce mânca carne de porc şi urăciunea şi şoarecele împreună să vor mistui", zice Domnul.

18. „Iară Eu lucrurile lor şi gândurile lor viu să le aduc cu toate neamurile şi limbile. Şi vor veni şi vor vedea slava Mea.

19. Şi voiu pune întru ei sămn şi voiu trimite dintre ei, pre cei ce vor fi mântuiţi, la neamuri, pre mare, în Africa şi în Lidia, ţiind săgeata, în Italia şi în Greciia şi la ostroave departe, la cei ce n-au auzit de Mine şi n-au văzut slava Mea. Şi vor vesti slava Mea neamurilor.

20. Şi vor aduce pre toţi fraţii voştri din toate neamurile dar Domnului, pre cai şi în căruţe şi în lăptice şi pre cămile şi în ca||re, la muntele cel sfânt al Mieu, Ierusalimul – zice Domnul – precum de-ar aduce fiii lui Israil odor în vas curat în casa Domnului. 384r

21. Şi voiu lua dintre dânşii spre preoţi şi leviţi", zice Domnul.

*Apoc. 21, 1.

22. *„Că precum ceriurile noao şi pământul nou, care Eu le fac a sta înaintea Mea – zice Domnul – aşa va sta sămânţa voastră şi numele vostru.

23. Şi va fi lună din lună şi sâmbătă din sâmbătă; veni-va tot trupul să se închine înaintea feaţii Meale", zice Domnul.

*Math. 9, 45.

24. „Şi vor ieşi şi vor vedea trupurile oamenilor carii au trecut leagea împrotiva Mea. *Viermele lor nu va muri şi focul lor nu să va stânge. Şi vor fi până la saţiu, spre vedearea a tot trupul".

adă: *imperativ 2.sg., în loc. v.* ***adă(-) aminte*** 43,26
adus-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 44, 14
(vă) aduceți: *ind. prez. 2.pl.* 46,3
(vă) aduceți: *ind. prez. 2.pl., în loc. v.* ***vă aduceți aminte*** 48,1; 62,6
(ș-)au adus: *ind. pf.c. 3.sg., în loc. v.* ***ș-au adus aminte*** 49,1; 63,11
adusu(-S)-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 53,7
(-ț) vei aduce: *ind. viit.I. 2.sg., în loc. v.* ***-ț vei aduce aminte*** 54,4
să aduc: *conj. prez. 1.sg.* 54,9; 60,9
aduce(-)-voiu: *ind. viit.I. 1.sg.* 56,7
ați adus: *ind. pf.c. 2.pl.* 57,6
aducând: *gerunziu* 60,6
(să) vor aduce: *ind. viit.I. 3.pl.* 60,7
aduce(-să)-vor: *ind. viit.I. 3.pl.* 60,7
să (se) aducă: *ind. viit.I. 3.sg./pl.* 60,11,11
aducându(-și): *gerunziu în loc. v.* ***aducându-și aminte*** rezum. cap.63
(îm) voiu aduce: *ind. viit.I. 1.sg., în loc. v.* ***îm voiu aduce aminte*** 63,7
(îș) vor aduce: *ind. viit.I. 3.pl., în loc. v.* ***îș vor aduce aminte*** 64,5
aduce: *ind. prez. 3.sg.* 66,3
ar aduce: *cond. prez. 3.sg./pl.* 66,3, 20
(-ș) aduce: *ind. prez. 3.sg., în loc. v.* ***-ș aduce aminte*** 66,3
să aduc: *conj. prez. 1.sg.* 66,18

ADUCERE: s.f. „luare cu sine a unui lucru care apoi este predat cuiva"; (Înv.) „punere înainte"; „jertfă"
aducerea: *sg. ac.* rezum. cap.5
aducere: *sg. ac.* rezum. cap.53; 66,3
aducerea: *sg. ac., în loc. s.* ***aducerea aminte*** rezum. cap.64

(a se) ADUNA: v. I
adunați(-vă): *imperativ 2.pl.* 8,9; 45,20; 48,14
am adunat: *ind. pf.c. 1.sg.* 10,14
va aduna: *ind. viit.I. 3.sg.* 11,12; 40,11; 52,12
să adune: *conj. prez. 3.sg.* 13,14
adună: *imperativ 2.sg.* 16,3
adună: *ind. prez. 3.sg./pl.* 17,5; 56,8; 62,9
ați adunat: *ind. pf.c. 2.pl.* 22,9
(să) vor aduna: *ind. viit.I. 3.pl.* 24,22; 33,4
(vă) veți aduna: *ind. viit.I. 2.pl.* 27,12
(s-)au adunat: *ind. pf.c. 3.pl.* 34,15; 43,9; 49,18; 60,4
au adunat: *ind. pf.c. 3.sg.* 34,16
voiu aduna: *ind. viit.I. 1.sg.* 43,5; 54,7; 56,8
aduna(-să)-vor: *ind. viit.I. 3.pl.* 44,11
(să) va aduna: *ind. viit.I. 3.sg.* 49,5; 60,7

ADUNARE: s.f. „mulțime de oameni"; „adunare festivă", „sărbătoare", „petrecere"
adunările: *pl. nom.* 1,13
adunarea: *sg. ac.* 24,22

ADUNAT, -Ă: adj./s.
adunate: *adj. n. pl. gen.* 13,4
adunați: *adj. m. pl. nom.* 33,12
adunații: *s.m. pl. nom./ac.* 56,8; 57,13

AFARĂ: adv.
afară: 16,8; 33,7; 42,2; 43,8
afară: *adv. în loc. prep.* ***afară de*** 45,5; 47,8, 10

(a se) AFLA: v. I „a (se) găsi"
au aflat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 10,10, 14; 37,8
(să) va afla: *ind. viit.I. 3.sg.* 13,15; 30,14; 35,9; 51,3
(s-)au aflat: *ind. pf.c. 3.pl.* 22,3; 37,4; 39,2
vei afla: *ind. viit.I. 2.sg.* 41,12
(să) afla: *inf. prez. fără* ***a*** 55,6
ai aflat: *ind. pf.c. 2.sg.* 57,10
(să) află: *ind. prez. 3.sg.* 58,3, 13
(să) vor afla: *ind. viit.I. 3.pl.* rezum. cap.60
aflatu(-)-au: *ind. pf.c. 3.pl.* 65,1

AFLARE: s.f. (Înv.) „izvodire", „născocire"; „descoperire"
aflările: *pl. nom./ac.* 3,8; 12,4

(a) AFUMEGA: v. I (cu *a*-protetic) „a fumega"; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este la Dohtorul Ștefan Vasilie Piscupescu, *Oglinda sănătății și a frumuseții omenești. Mijloace și leacuri de ocrotirea și îndreptarea stricăciunilor* (...), București, 1829.
afumegă: *ind. prez. 3.pl.* 7,4

(a) AGONISI: v. IV
au agonisit: *ind. pf.c. 3.pl.* 39,6

AH: interj.
ah: 44,16

AICI: adv.
aici: 22,16; rezum. cap.57

(a) AJUNGE: v. III
au ajuns: *ind. pf.c. 3.pl.* 16,8; 30,4

(a) AJUTA: v. I; var. (Reg.) **(a) AGIUTA**
va agiuta: *ind. viit.I. 3.sg.* 41,6
ajutați: *imperativ 2.pl.* 1,17
va ajuta: *ind. viit.I. 3.sg.* 30,7
au ajutat: *ind. pf.c. 3.sg.* 40,13; 63,5
am ajutat: *ind. pf.c. 1.sg.* 41,10, 13, 14; 49,8
să ajute: *conj. prez. 3.sg.* 59,16; 63,5

AJUTĂTOR, -TOARE: s.m./f.
ajutătorii: *s.m. pl. nom.* rezum. cap.17

AJUTOR: s.n./s.m.; var. (Înv. și reg.) **AGIUTORIU**
agiutoriu: *sg. ac.* 20,6
agiutoriul: *sg. nom.* 50,9
ajutoriu: *sg. nom./ac.* 10,3; 30,2, 5; rezum. cap.31; 31,1; rezum. cap.37; 63,5
ajutoriul: *sg. nom./ac.* 17,3, 10; 31,3; 44,2; 50,7
ajutorii: *s.m. pl. ac.* rezum. cap.31
ajutoriului: *sg. gen.* 31,2

(a) ALĂTURA: v. I
ați alăturat: *ind. pf.c. 2.pl.* 40,25

ALĂUTĂ: s.f.
alăuta: *sg. nom./ac.* 5,12; 16,11; 23,16
alăutei: *sg. gen.* 24,8
alăute: *pl. ac.* 30,32

ALB, -Ă: adj.
albe: *n. pl. nom.* 1,18

(a se) ALBI: v. IV
(să) vor albi: *ind. viit.I. 3.pl.* 1,18

ALBINĂ: s.f.
albinei: *sg. dat.* 7,18

(a) ALEGE: v. III
aț fost ales: *ind. m.m.c.pf. perifr. 2.pl.* 1,29
au ales: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 5,2; 40,20; 49,7; 66,3, 4
a aleage: *inf. prez.* 7,15, 16
va aleage: *ind. viit.I. 3.sg.* 14,1
am ales: *ind. pf.c. 1.sg.* 41,8; 43,10; 44,1, 2; 58,5
alesu(-)-am: *ind. pf.c. 1.sg.* 41,9; 48,10
vor aleage: *ind. viit.I. 3.pl.* 56,4
aleageți: *imperativ 2.pl.* 62,10
ați ales: *ind. pf.c. 2.pl.* 65,12
voiu aleage: *ind. viit.I. 1.sg.* 66,4

(a) ALERGA: v. I
alergând: *gerunziu* 10,29
alerga-vor: *ind. viit.I. 3.pl.* 40,31
vor alerga: *ind. viit.I. 3.pl.* 55,5
aleargă: *ind. prez. 3.pl.* 59,7

ALES, -EASĂ: adj.
aleasă: *adj. f. sg. nom./ac.* 5,2; 28,16; 49,2
ales: *adj. în loc. adv.* ***mai ales*** rezum. cap.9
aleasa: *adj. antept. f. sg. nom.* 13,19
alease: *adj. f./n. pl. nom./ac.* 22,7; 30,32
aleasă: *adj. f. pl.* (cu des. **-ă**) *ac.* 37,24
aleșii: *s.m. pl. nom./ac.* 23,8, 9; 65,9, 23
alesul: *s.m. sg. nom.* 42,1; 45,4
alesului: *s.m. sg. dat.* 43,20
aleșilor: *s.m. pl. dat. adn.* 65,15

(a se) ALINA: v. I
(să) alina: *inf. prez. fără* ***a*** 57,20

ALTOIT, -Ă: adj.; var. (Reg.) **ULTUIT, -Ă**; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este în *Povățuire cătră Economina de cîmp* (...), Buda, 1806.
ultuit: *n. sg. nom.* 40,24

AMAR, -Ă: adj./adv./s.
amar: *s.n.* (+ dat.) *sg. nom.* „vai" 1,4; 3,9, 11; 5,8, 11, 18, 20, 21, 22; 6,5; rezum. cap.10; 10,1, 5; 17,12; 18,1; 24,16; 28,1; rezum. cap.29; 29,1, 15; 30,1; 31,1; 33,1; 45,9, 10
amar: *s.n. sg. nom./ac.* „suferință", „chin" rezum. cap.5; 5,20; rezum. cap.17
amarul: *s.n. sg. ac.* 5,20
amar: *adv.* 22,4; 33,7
amară: *adj. f. sg. nom.* 24,9
amară (foarte): *adj. f. sg. nom.* 38,17

(a) AMĂGI: v. IV
amăgise: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* rezum. cap.18

AMĂGIRE: s.f.; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este la Serdarul Simion Marcovici, *Culegere din cele mai frumoase nopți ale lui Yung*. A doua ediție, îndreptată și adăugită..., București, 1835.
amegirea: *sg. nom.* rezum. cap.44

AMĂRĂCIUNE: s.f.
amărăciunea: *sg. ac.* 38,15
amărâciunea: *sg. nom.* 38,17

(a) AMENINȚA: v. I; var. **(a) AMÂNĂNȚA**
amânănță: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.28

AMENINȚARE: s.f.; var. **AMÂNĂNȚARE**
amânănțările: *pl. ac.* rezum. cap.28
amânănțare: *sg. nom.* rezum. cap.30
amânănțarea: *sg. ac.* 30,30
amânânțare: *sg. nom.* rezum. cap.56; rezum. cap.65

AMENINȚAT, -Ă: adj.; var. **AMÂNĂNȚAT**
amânănțată: *f. sg. ac.* rezum. cap.38

(a) AMESTECA: v. I; var. **(a) MESTECA**
e mestecat: *pasiv ind. prez. 3.sg.* 1,22
a mesteca: *inf. prez.* 5,22
au mestecat: *ind. pf.c. 3.sg.* 19,14; 29,10
mestecatu(-s)-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 33,9

AMESTECAT, -Ă: adj./adv.; var. **MESTECAT, -Ă**
mestecat: *adj. n. sg. nom.* 9,5
mestecat: *adv.* rezum. cap.33; rezum. cap.45

AMESTECĂTURĂ: s.f.; var. **MESTECĂTURĂ**
mestecătură: *sg. ac.* 30,24

(a se) AMEȚI: v. IV
amețit-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 10,29
(să) va ameți: *ind. viit.I. 3.sg.* 13,8
amețiți(-vă): *imperativ 2.pl.* 29,9
(s-)au amețit: *ind. pf.c. 3.pl.* 37,27

AMEȚIRE: s.f.
amețirii: *sg. gen.* 19,14

AMIAZĂ: s.f.; var. (Reg.) **AMIAZĂZI**
amiazăzi: *sg. ac.* „momentul de la mijlocul zilei" 16,3; 18,4; 58,10; 59,10
amiazăzii: *sg. dat.* „sudului" 43,6

AMIN: interj.
amin: 25,1; 65,16

AMINTE: adv.
aminte: *adv. în loc. v.* ***a-și aduce aminte/a lua aminte***; vezi **(a se/-și) ADUCE** și **(a) LUA;** *în loc. s.* ***aducere aminte***; vezi **ADUCERE**

(a) AMUȚI: v. IV
va amuți: *ind. viit.I. 3.sg.* 53,7

AN: s.m.
anul: *sg. nom./ac.* 6,1; 14,28; 20,1; 21,16; 34,8; 36,1; 37,30; 61,2; 63,4
ani: *pl. nom./ac.* 7,8; 15,5; 16,14; 20,3; rezum. cap.23; 23,15, 17; rezum. cap.38; 38,5; 65,20
ani: *pl. ac., în sintagma* ***cel de mulți ani*** „cel bătrân" 9,15
anii: *pl. ac.* 16,14; 38,15
an: *sg. ac.* 21,16; 32,10; 37,30
an: *sg. ac., în loc. adv.* (Înv.) ***an cătră an*** „în fiecare an" 29,1
anilor: *pl. gen.* 38,11

APĂ: s.f.
apă: *sg. ac.* 1,22, 30; 21,14; 30,14, 20; 36,16; 37,25; 43,19, 20; 44,12; 48,21; 50,2
apei: *sg. gen.* 3,1
apei: *sg. gen., în sintagma* ***ducerea apei/ducerii apei*** „scoc"; după lat. *aquaeductus, -ūs* 7,3; 36,2
apele: *pl. nom./ac.* 8,6, 7; 11,9; 15,6, 9; 22,9; 28,17; 32,20; 33,16; 40,12; 41,17; 44,4; 48,1, 21; 54,9; 58,11; 63,12; 64,2
ape: *pl. nom./ac.* 12,3; 14,23; 18,2; 23,3; 30,25; 35,6, 7; 41,18; 43,2, 16; rezum. cap.44; 44,3; 55,1; 58,11
apelor: *pl. gen.* 17,12, 13; 19,8; 28,2; 32,2; 49,10
apa: *sg. nom./ac.* 19,5; 22,11; 51,10

(a) APĂRA: v. I
apărați: *imperativ 2.pl.* 1,17
voiu apăra: *ind. viit.I. 1.sg.* 37,35; 38,6

APĂRARE: s.f.
apărare: *sg. ac.* 4,6

APĂRĂTOR, -TOARE: s.f.; var. (Înv. și reg.) **APĂRĂTORIU**
apărătoriu: *s.m. sg. nom./ac.* 19,20; 63,1

(a se) APĂSA: v. I
(să) vor apăsa: *ind. viit.I. 3.pl.* 5,15
va apăsa: *ind. viit.I. 3.sg.* 24,12

(a se) APLECA: v. I „a alăpta", „a da să sugă"
apleacă: *ind. prez. 3.sg.* 13,18
(te) vei apleca: *ind. viit.I. 2.sg.* 60,16

APOI: adv.
apoi: *adv. în sintagma* ***Cel de apoi*** „cel din urmă" (despre Dumnezeu: *Cel dintâi și Cel de apoi* „începutul și sfârșitul"; „alfa și omega", „factorul esențial") 44,6
apoi: *adv. în loc. adv.* ***mai apoi*** 53,3

APOTECĂ: s.f. (Trans.; Buc.; gms. înv.) „farmacie"; (aici) „cămară", cf. lat. *apothēca, -ae*
apotecele: *pl. ac.* 39,2

voiu asculta: *ind. viit.I. 1.sg.* 1,15; 41,17; 65,24
veți asculta: *ind. viit.I. 2.pl.* 1,19
a asculta: *inf. prez.* rezum. cap.30; 30,9
vor asculta: *ind. viit.I. 3.pl.* 32,3
să asculte: *conj. prez. 3.sg.* 42,23; 59,1, 2
asculte: *conj. prez. fără* ***să*** *3.pl.* 43,9
ascultă: *imperativ 2.sg.* 47,8
să fie ascultați: *pasiv conj. prez. 3.pl.* rezum. cap.59

ASCULTĂTOR, -TOARE: adj.
a<s>cultători: *m . pl. nom.* 11,14

(a se) ASCUNDE: v. III
(te) ascunde: *imperativ 2.sg.* 2,10
au ascuns: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 3,9; 8,17; 49,2; 59,2
ascunde: *imperativ 2.sg.* 16,3
(să) vor ascunde: *ind. viit.I. 3.pl.* 23,18
ascunde(-te): *imperativ 2.sg.* 26,20
(să) va ascunde: *ind. viit.I. 3.sg.* 29,14
să ascundeți: *conj. prez. 2.pl.* 29,15
(să) ascunde: *ind. prez. 3.sg.* 32,2
ascunsu(-s)-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 40,27
sânt ascunși: *pasiv ind. prez. 3.pl.* 42,22
am ascuns: *ind. pf.c. 1.sg.* 54,8; 57,17
ascuns-ai: *ind. pf.c. 2.sg.* 64,7
(s-)au ascuns: *ind. pf.c.3.pl.* 65,16

ASCUNDERE: s.f.
ascunderea: *sg. nom./ac.* 4,6; 16,4

ASCUNS: s.n.
ascuns: *sg. ac., în loc. adv.* (Înv.) ***într-ascuns/întru ascuns*** 45,19; 48,16

ASCUNS, -Ă: adj./s.
(ceale) ascunse: *s.n. pl. ac.* (eufem.) „părțile intime ale corpului" 20,4
ascunselor: *s.n. pl. gen.* „comori ascunse" 45,3
ascunse: *adj. f. pl. ac.* 45,3
ascuns: *adj. m. sg. nom.* 45,15
ascunsă: *adj. f. sg. nom.* 53,3

ASCUȚIT, -Ă: adj.
ascuțite: *f. pl. nom.* 5,28
ascuțită: *f. sg. ac.* 49,2

(a se) ASEMĂNA: v. I; var. (Înv.) **(a se) ASĂMĂNA** (despre pământ) „a pregăti pământul pentru semanat"; „a (se) asemui"
va asămăna: *ind. viit.I. 3.sg.* 28,25
ați asămănat: *ind. pf.c. 2.pl.* 40,25; 46,5
(să) va asămăna: *ind. viit. I. 3.sg.* 44,5
asămănatu(-)-am: *ind. pf.c. 1.sg.* 45,4

ASEMENEA: adv./prep.; var. (Înv.) **ASEAMINEA**
aseaminea: *adv.* 1,9; 14,10, 14; 22,3; 27,4; 40,18; 41,20; 46,5; 66,8
aseaminea: *prep.* 44,7; 46,9

ASIN: s.m.
asinul: *sg. nom.* 1,3
asinului: *sg. gen.* 21,7; 32,20
asin: *sg. ac.* 30,24
asinilor: *pl. gen, în sintagma* ***asinilor celor sălbateci*** 32,14

ASIR: s.m.; aici prima atestare; cf. MDA, unde prima atestare este la M. Eminescu, *Poesii*, București, 1895, fiind considerat creație personală a poetului.
asirii: *pl. ac.* rezum. cap.7
asiriilor: *pl. gen.* 7,17, 20; 8,4; rezum. cap.22
assiriilor: *pl. gen.* 8,7; 20,6
assirii: *pl. nom./ac.* 11,11; 19,23; rezum. cap.30
assiri: *pl. ac.* 11,16; 19,23; rezum. cap.20; rezum. cap.27
assirul: *sg. nom.* 19,23
assirului: *sg. dat.* 19,24, 25
assirilor: *pl. gen.* 20,1, 4; 27,13; 36,1, 2, 4; 36,8, 13, 15, 16, 18; 37,4, 6, 8, 10, 11, 18, 21, 33, 36, 37; rezum. cap.38; 38,6

ASIRIAN: s.m.; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este la M. Eminescu, *Nuvele*, Iași, Editura Librăriei școalelor Frații Șaraga, [f.a.].
asiriienilor: *pl. gen.* 7,18

ASPIDĂ: s.f. „șarpe veninos din Egipt sau Libia"; „viperă"
aspidii: *sg. gen.* 11,8
aspidelor: *pl. gen.* 59,5

ASPRU, -Ă: adj./s.
aspra: *adj. antep. f. sg. nom.* rezum. cap.34
(ceale) aspre: *s.n. pl. nom.* „căile greu de străbătut" 40,4

ASTĂZI: adv.
astăzi: 38,19; 56,12

(a) ASTÂMPĂRA: v. I; var. **(a) STÂMPĂRA**
[-i] stâmpărată: *pasiv ind. prez. 3.sg.* 1,6

ASTÂMPĂRARE: s.f.; var. **STÂMPĂRARE**
stâmpărarea: *sg. nom.* 28,12

(a se) ASTREINA: v. I (Înv.) „a (se) înstrăina"
astreinatu(-s)-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 1,4

(a) ASTUPA: v. I
astupă: *ind. prez. 3.sg.* 33,15

(a) ASUPRI: v. IV
să asuprească: *conj. prez. 3.pl.* 10,2
asuprindu-: *gerunziu* rezum. cap.30
au asuprit: *ind. pf.c. 3.sg.* 52,4
asupresc: *ind. prez. 3.pl.* 58,6

ASUPRIRE: s.f.
asuprirea: *sg. ac.* rezum. cap.10

ASUPRIT, -Ă: adj.
asuprit: *m. sg. nom.* rezum. cap.17

(a) ASURZI: v. IV
au asurzit: *ind. pf.c. 3.sg.* 33,9

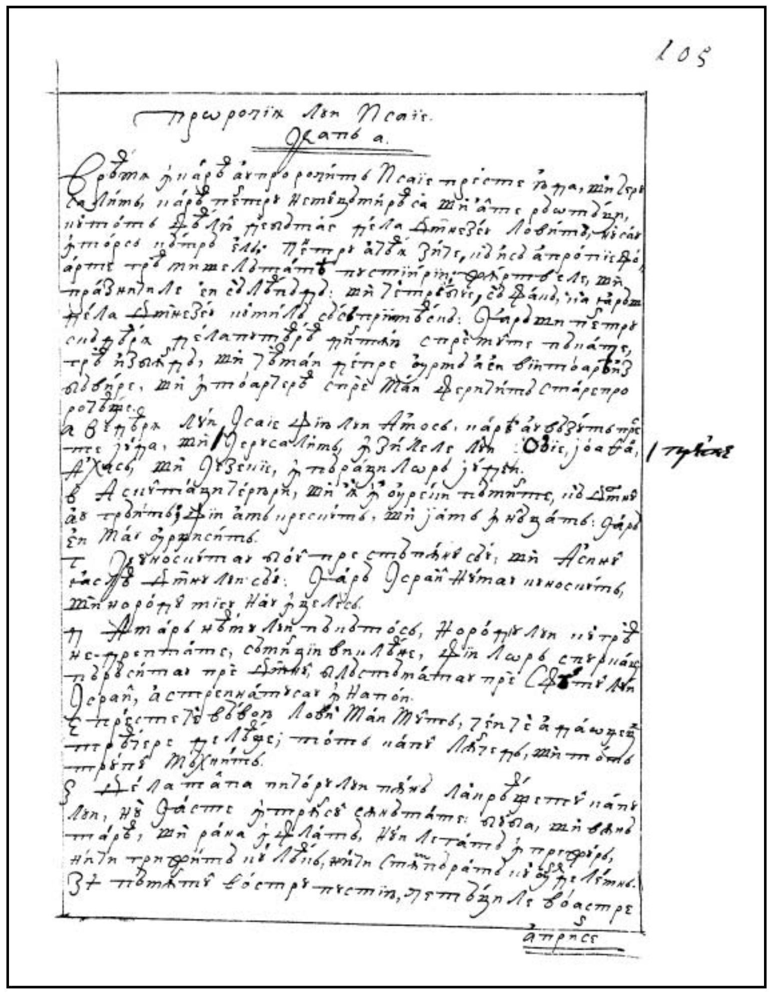
AȘA: adv.; var. (Înv. și reg.) **AȘEA**
așa: 5,24; 10,7, 9, 10, 11, 14; 11,15; 14,24, 25; 16,2; 20,2, 4; 22,17; 23,13; 24,2; 26,17; 27,7; 28,8, 20; 29,8; 31,4, 5; 33,19, 23; 35,8; 36,6; 38,13, 14, 16; 40,17; 47,15; 51,8, 12; 52,14; 54,9; 55,9, 11; 56,12; rezum. cap.58; 63,14; 66,13, 22
așea: rezum. cap.48; 61,11; 65,8

(a se) AȘEZA: v. I „a stabili"; „a (se) liniști"; „a alcătui"; „a întări"; „a (se) sprijini"
am așezat: *ind. pf.c. 1.sg.* 14,24
așază(-te): *imperativ 2.sg.* 30,7
va așeza: *ind. viit.I. 3.sg.* 40,20; 62,7
așezat-am: *ind. pf.c. 1.sg.* 44,24
(s-)au așezat: *ind. pf.c. 3.pl.* 48,2

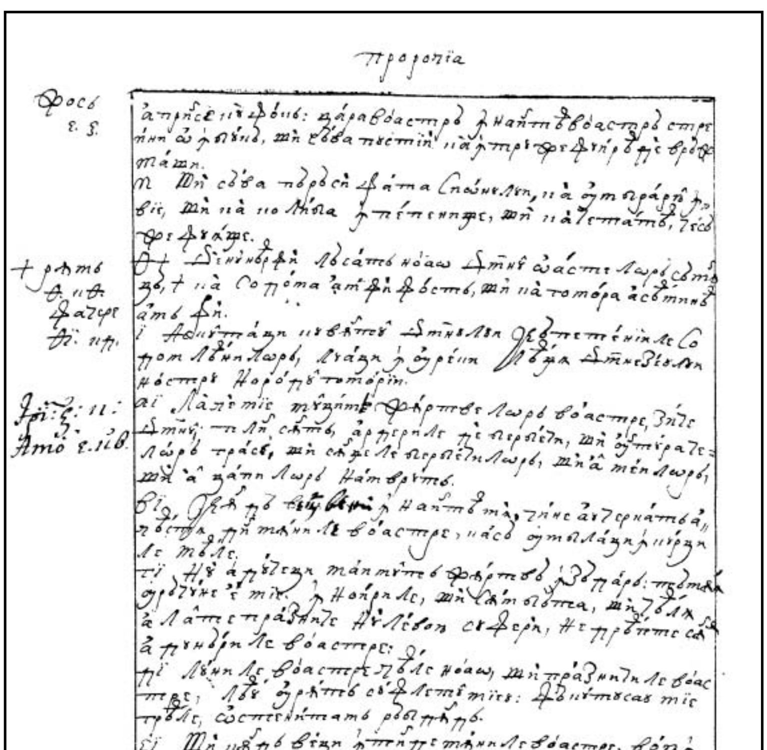
AȘEZĂMÂNT: s.n. „legământ"
așezământului: *sg. gen.* 14,13
așezământul: *sg. nom./ac., în sintagmele* ***așezământul cel veacinic/așezământul de pace/așezământul de leage*** 24,5; 54,10; 56,4

D

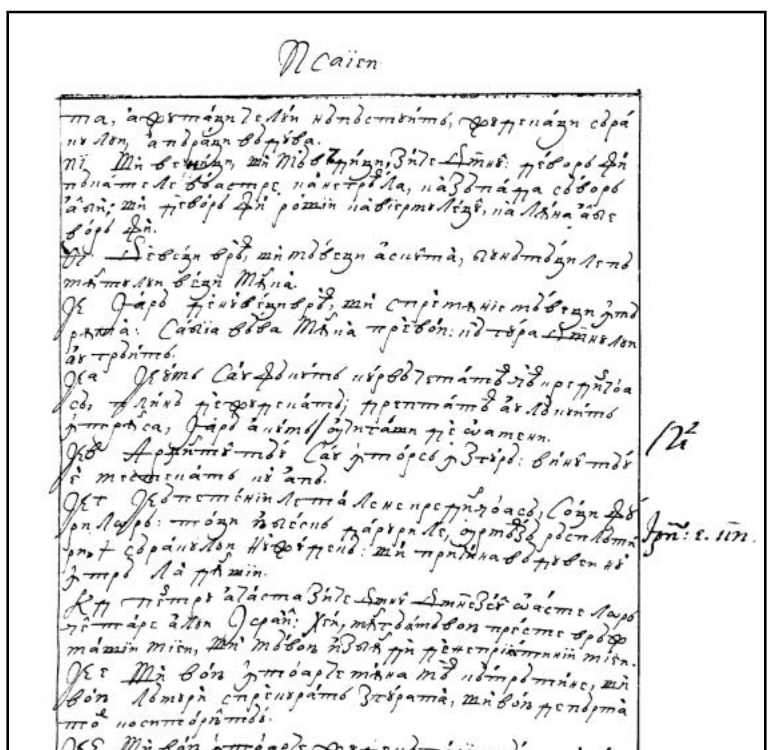
V

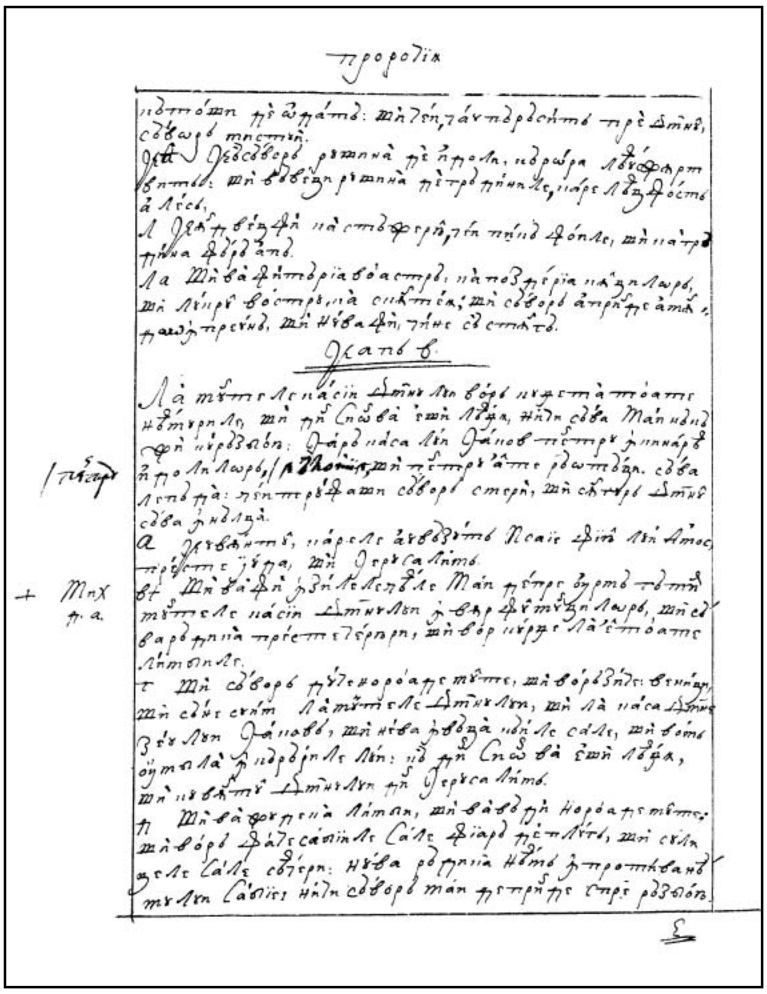
307r

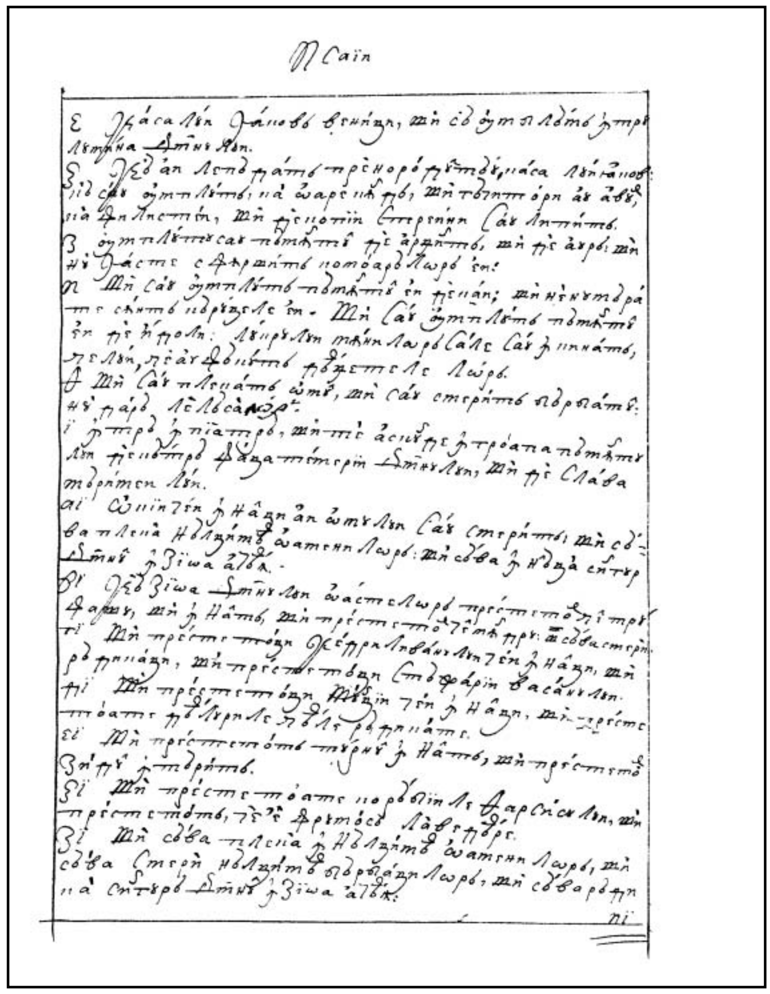

307v

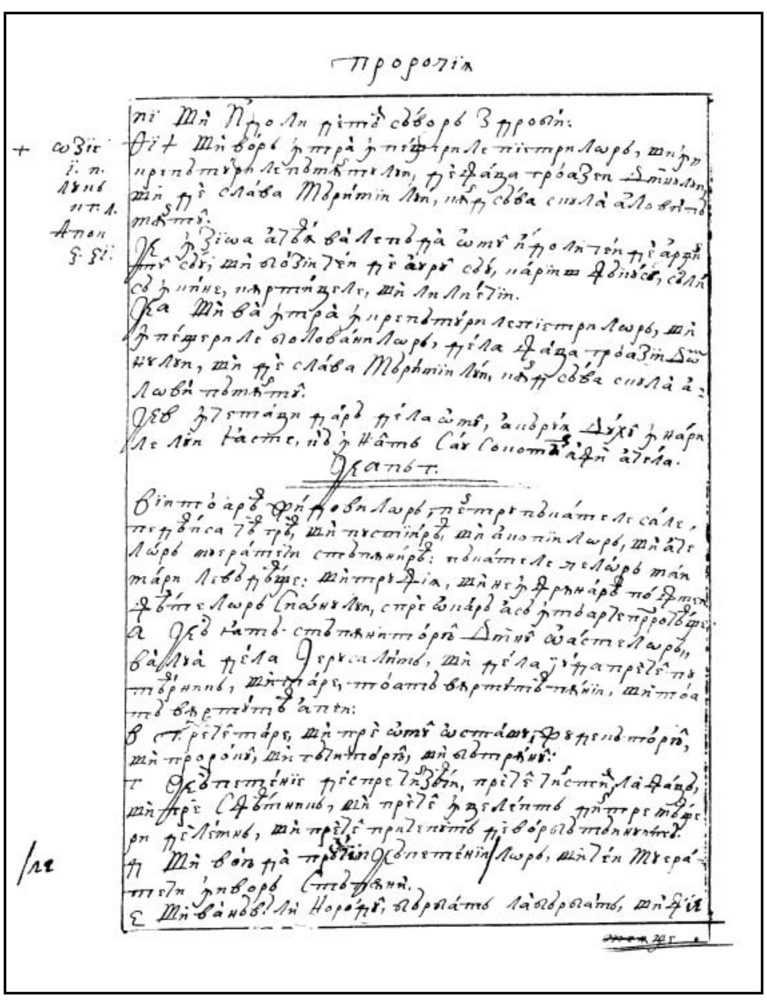
308r

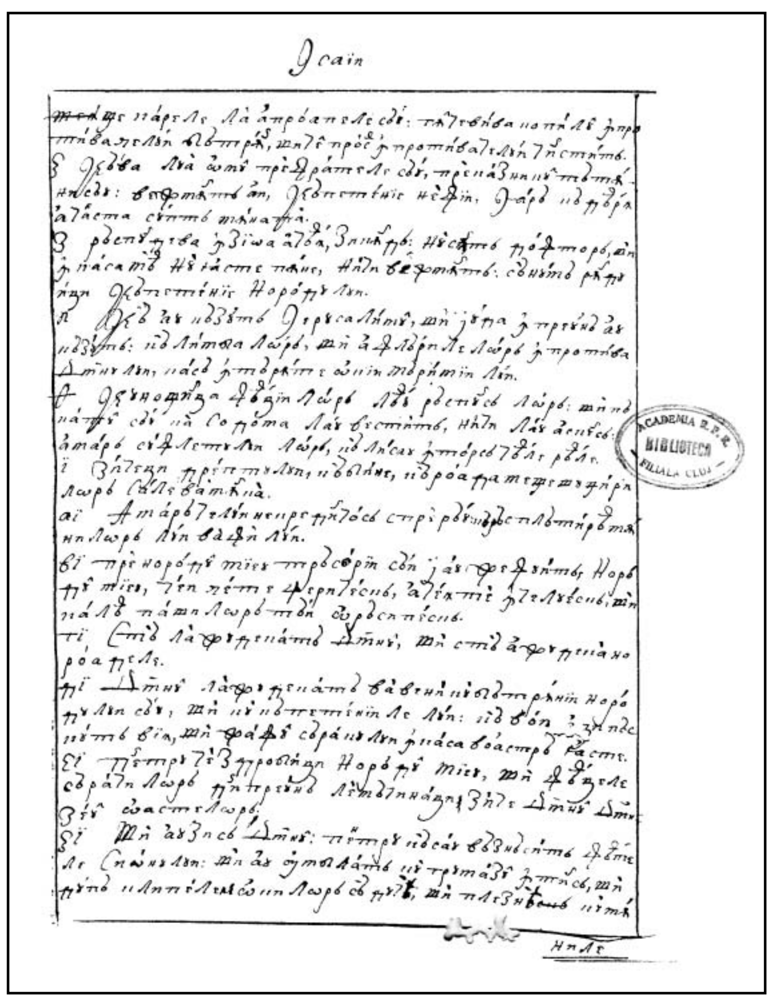

308v

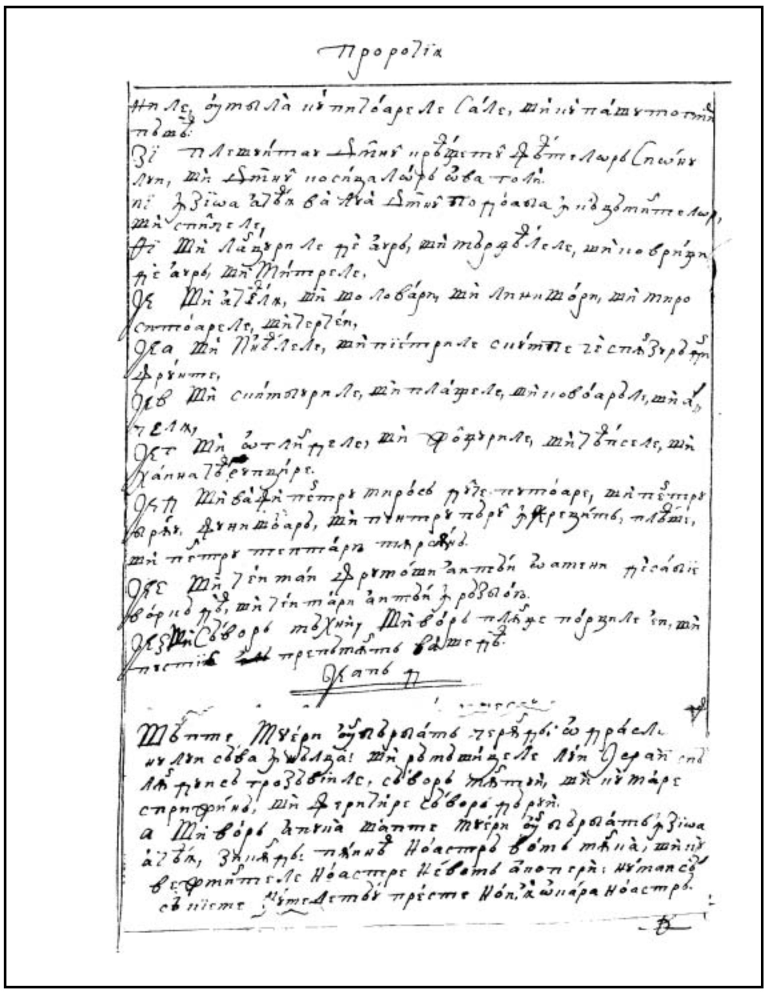
309r

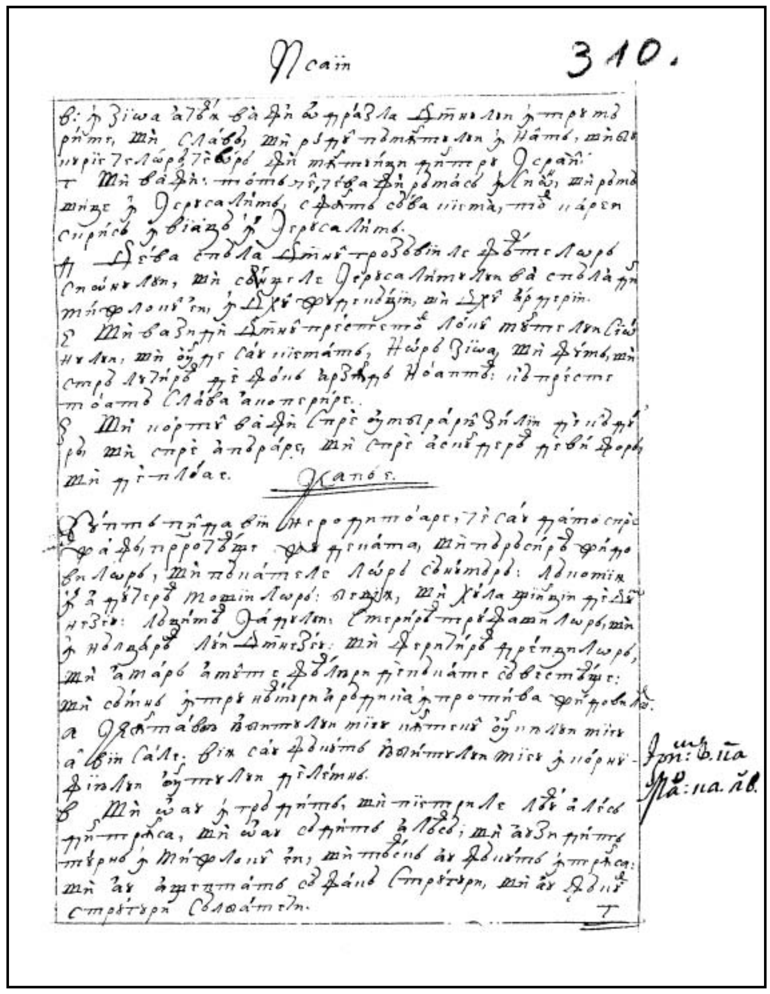

309v

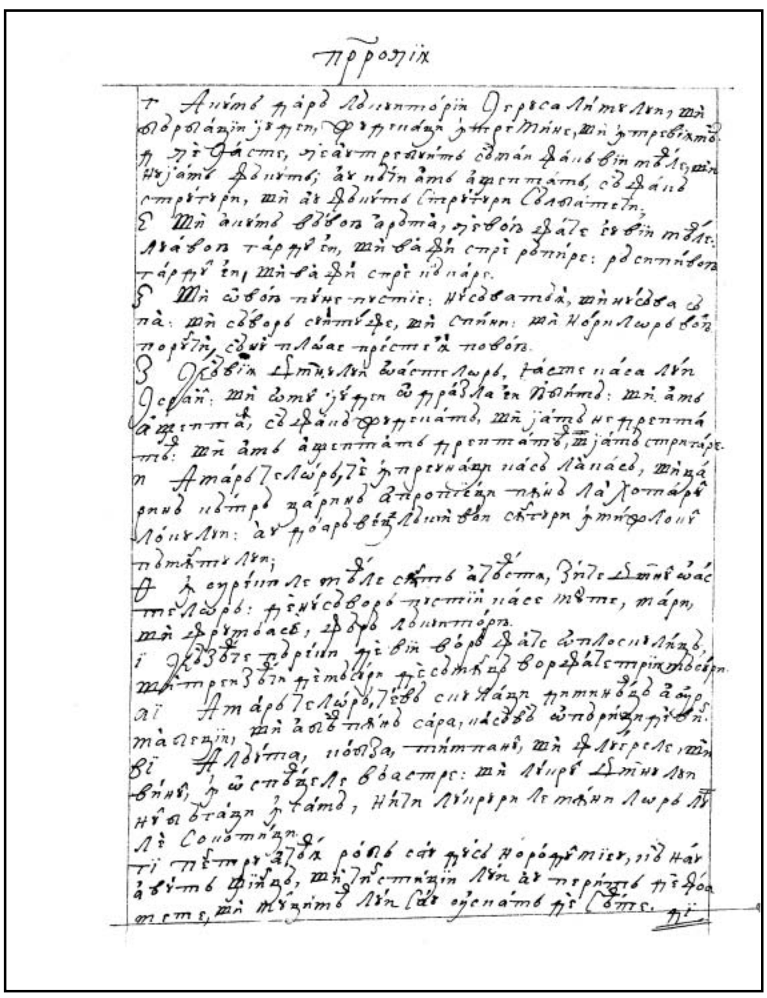
310r

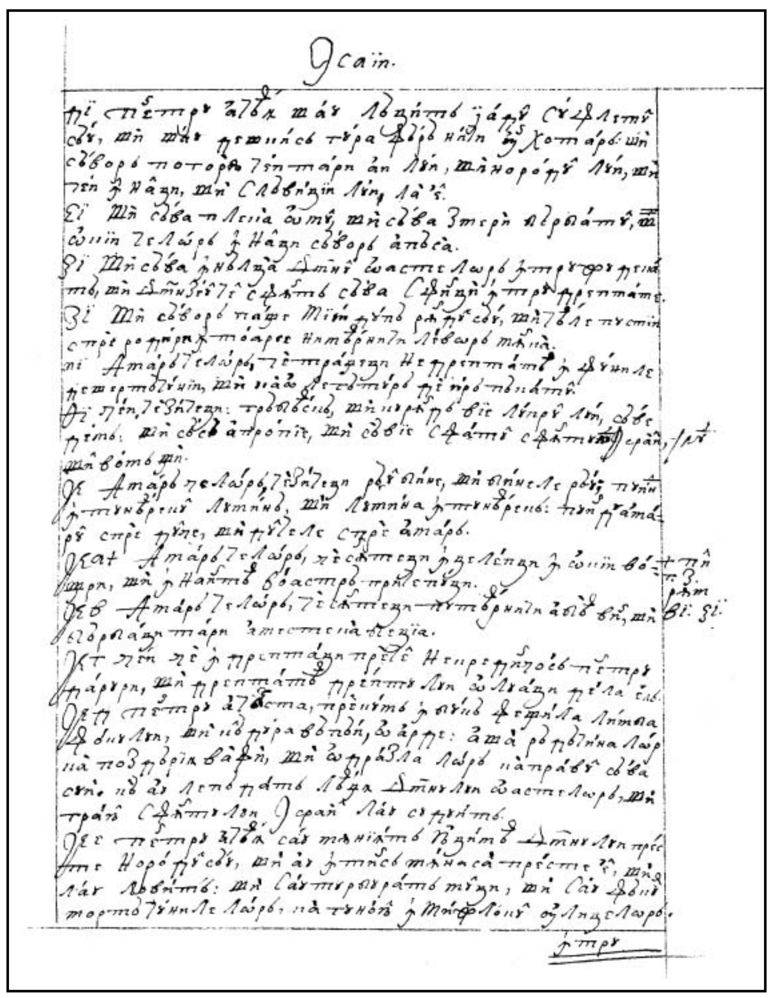
310v

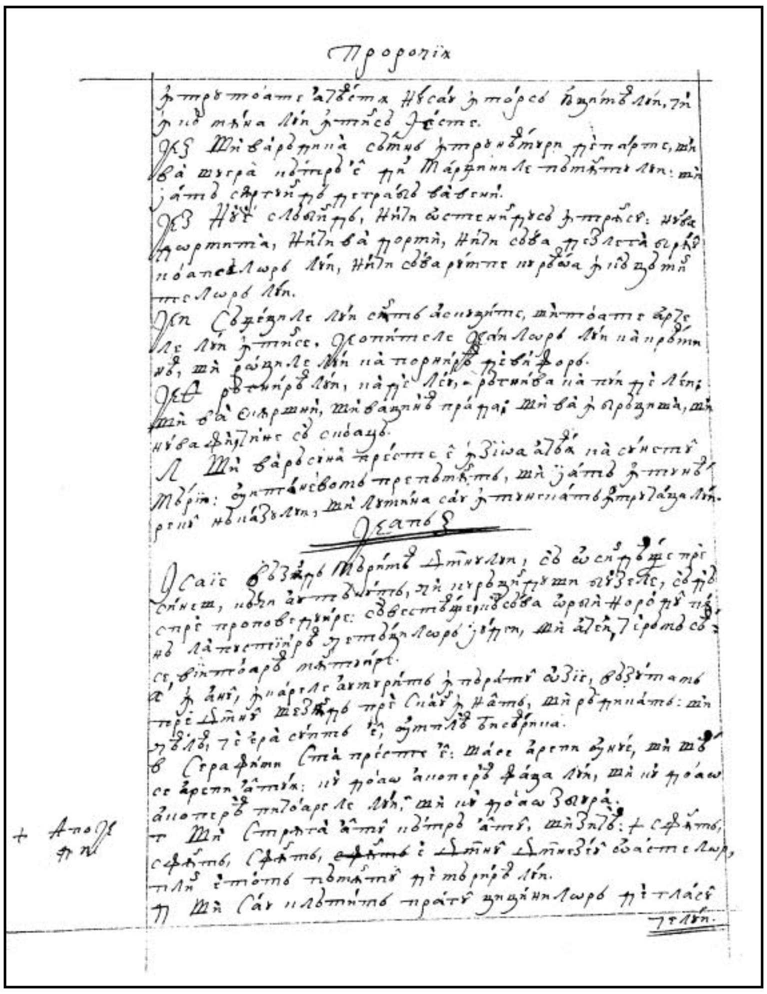
311r

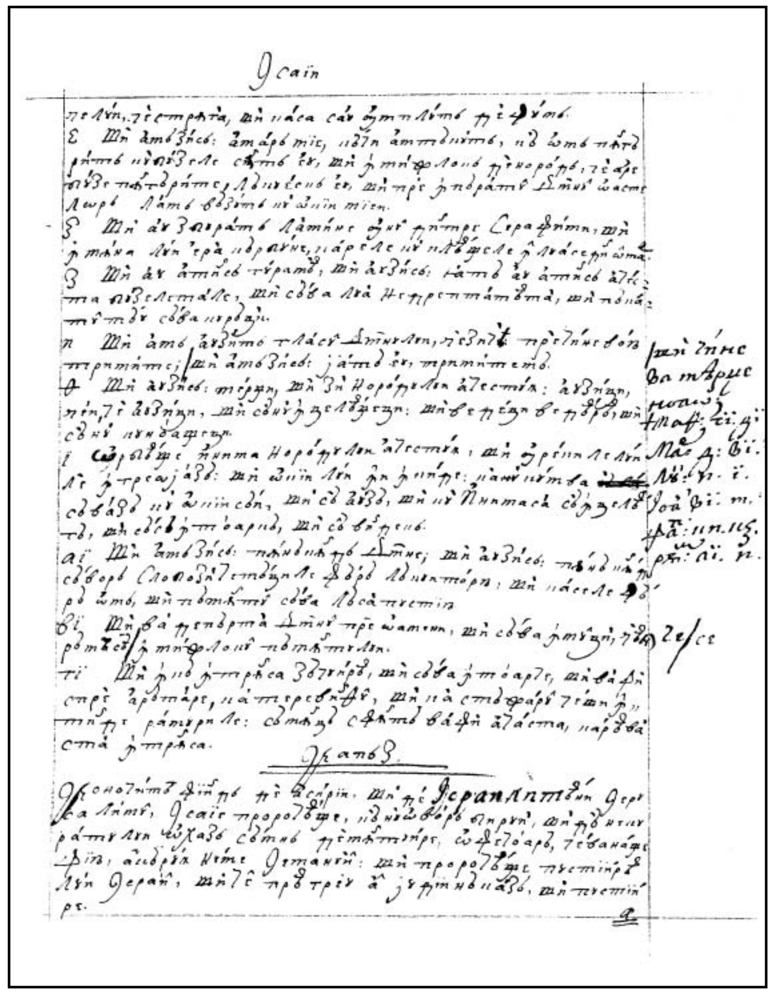

311v

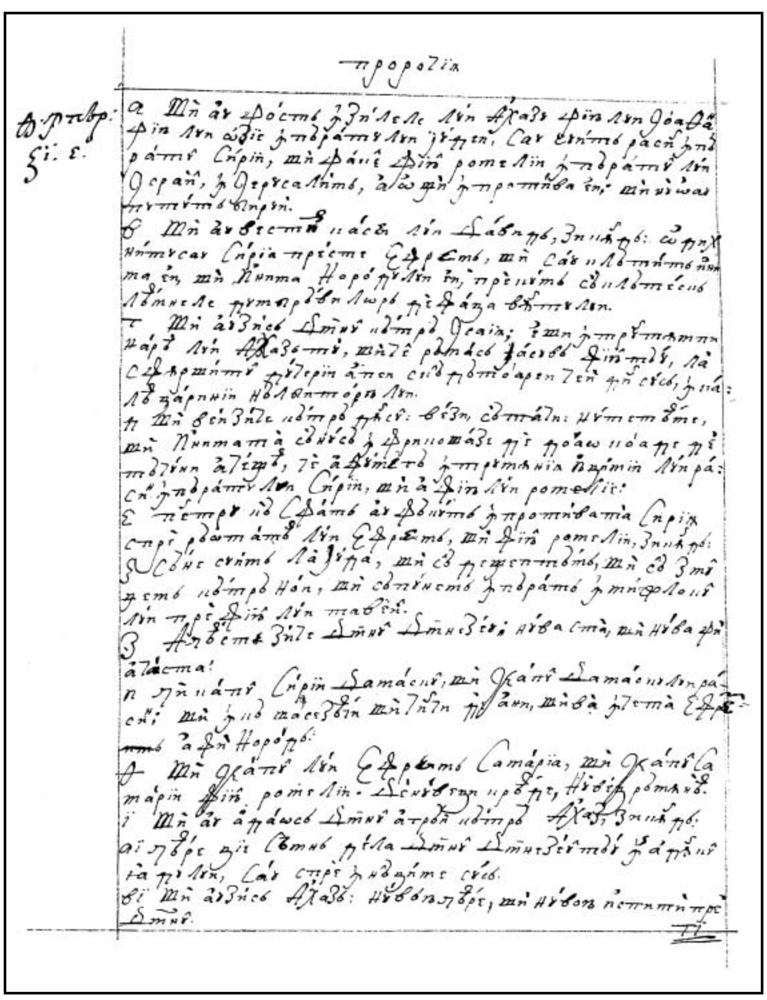

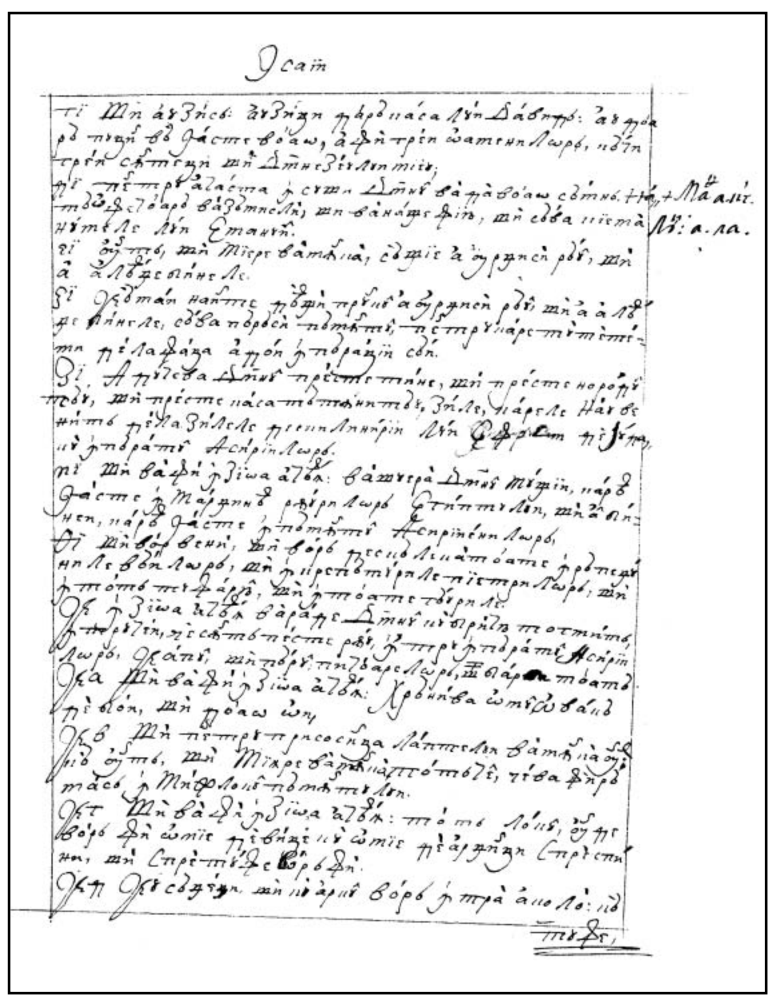
312r

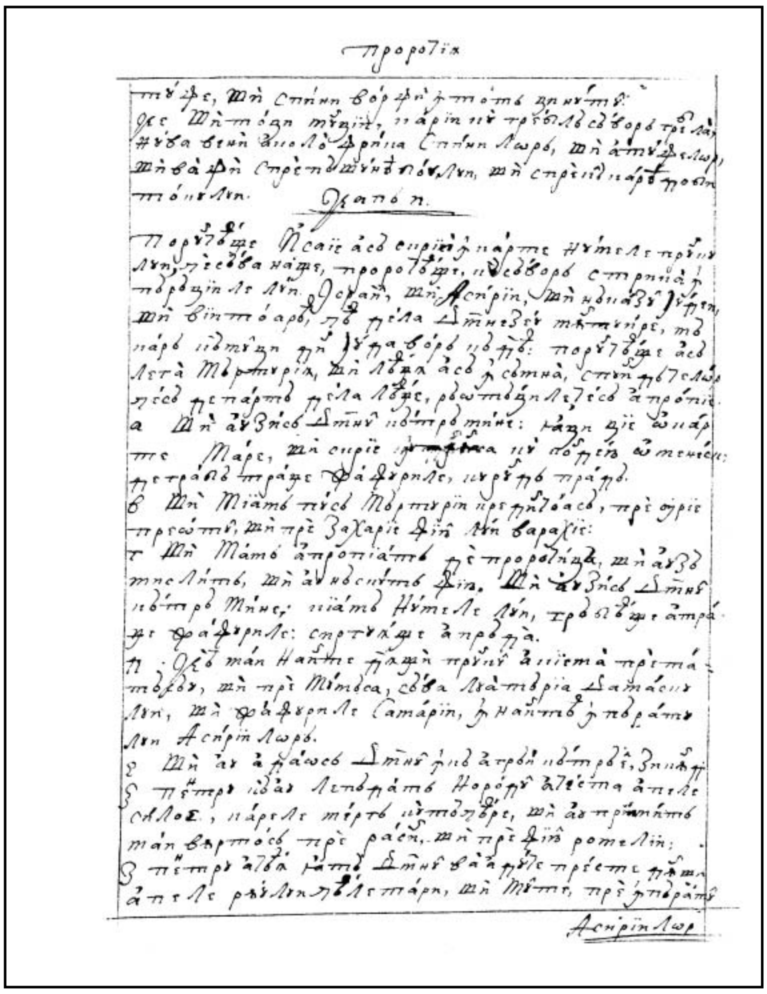

312v 313r

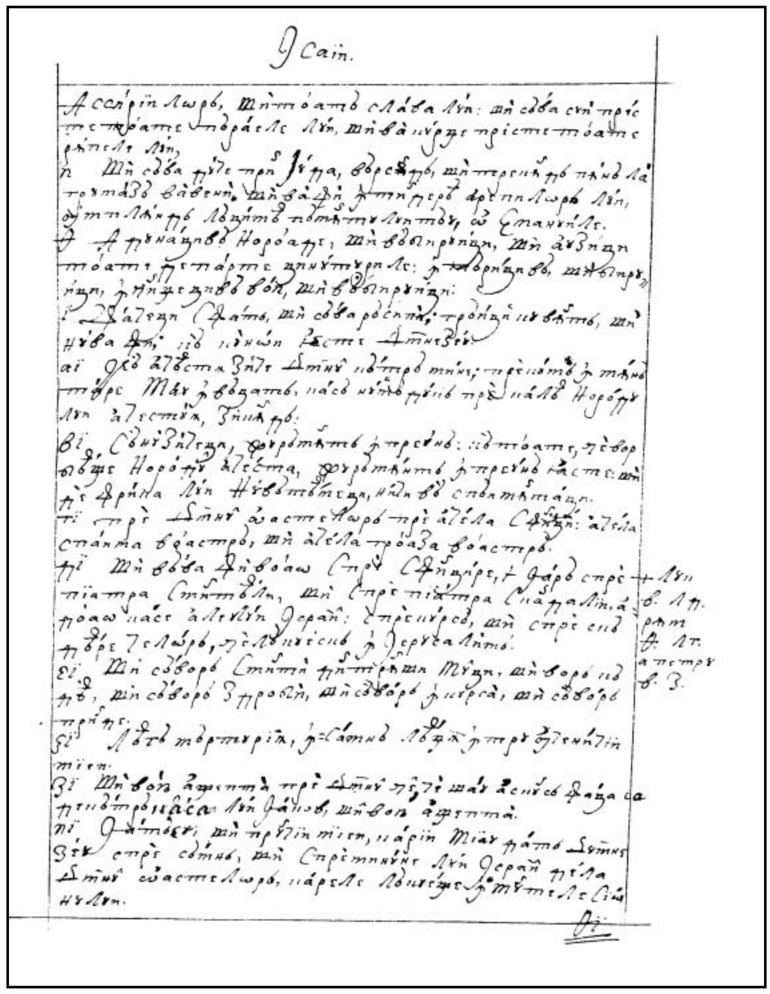

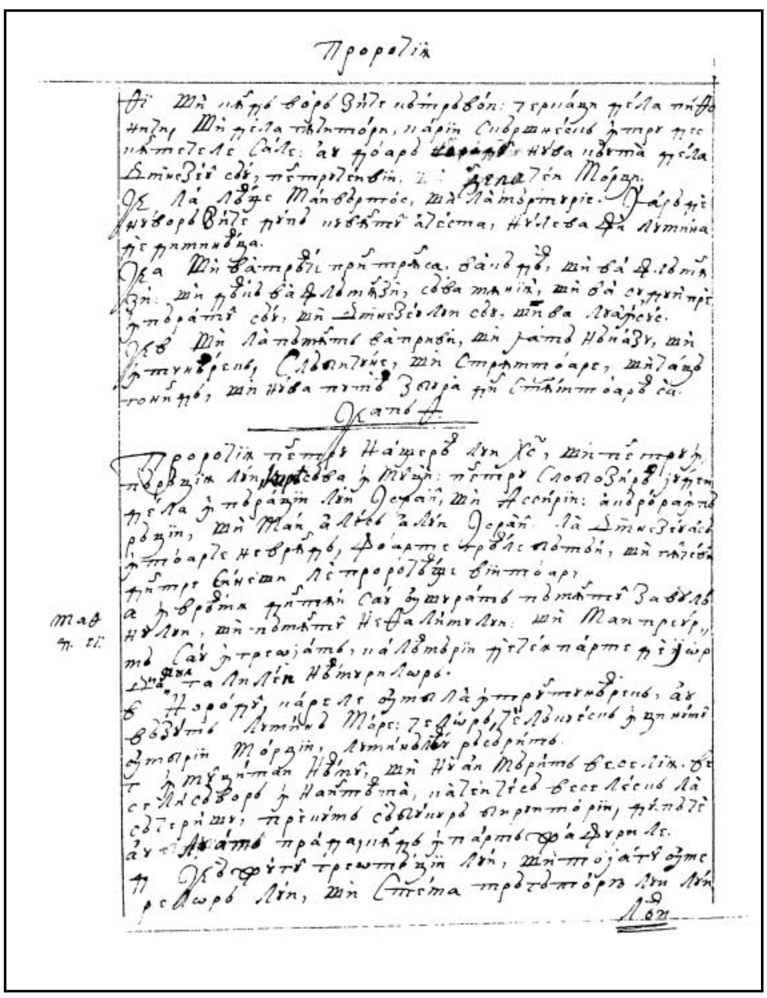
313v 314r

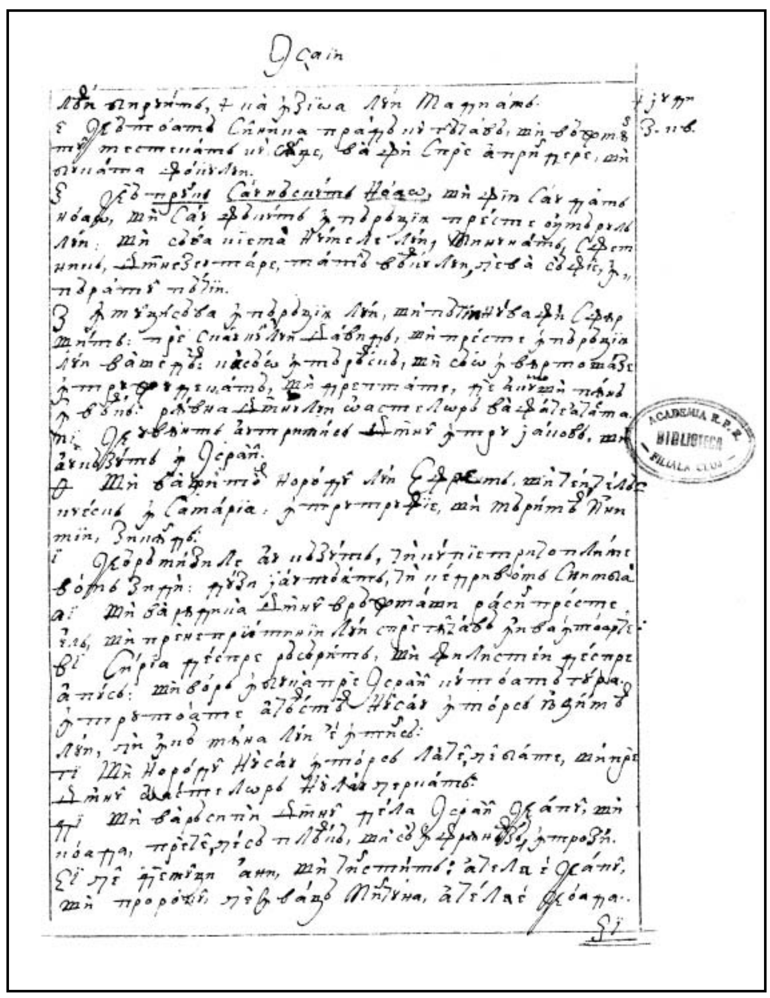
314v

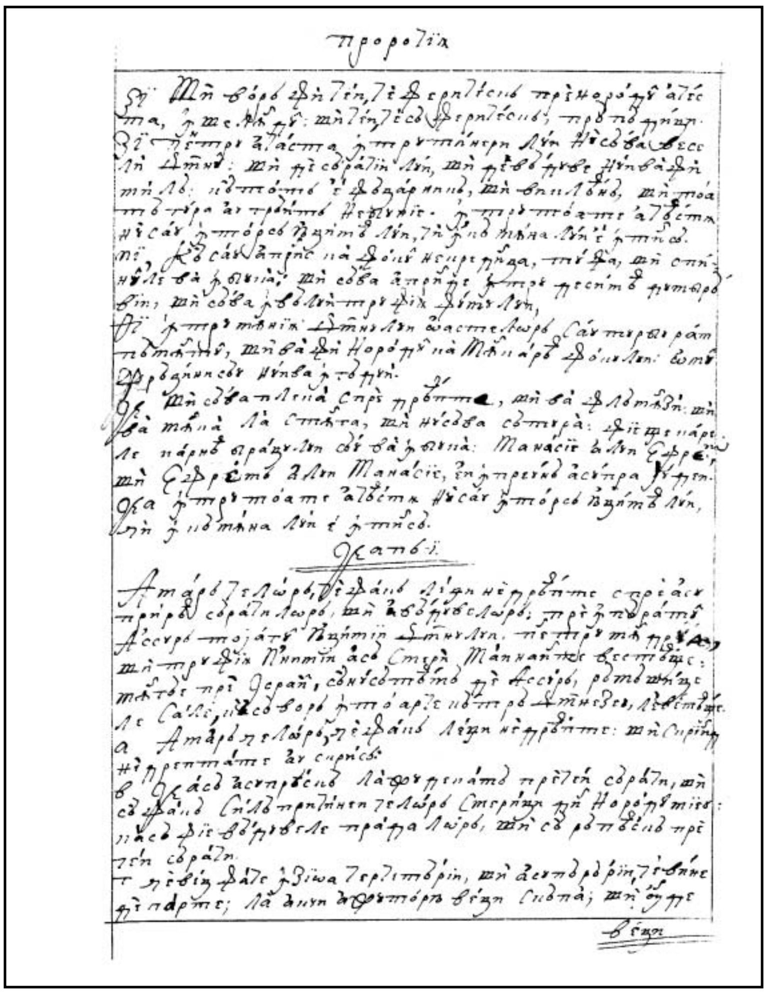
315r

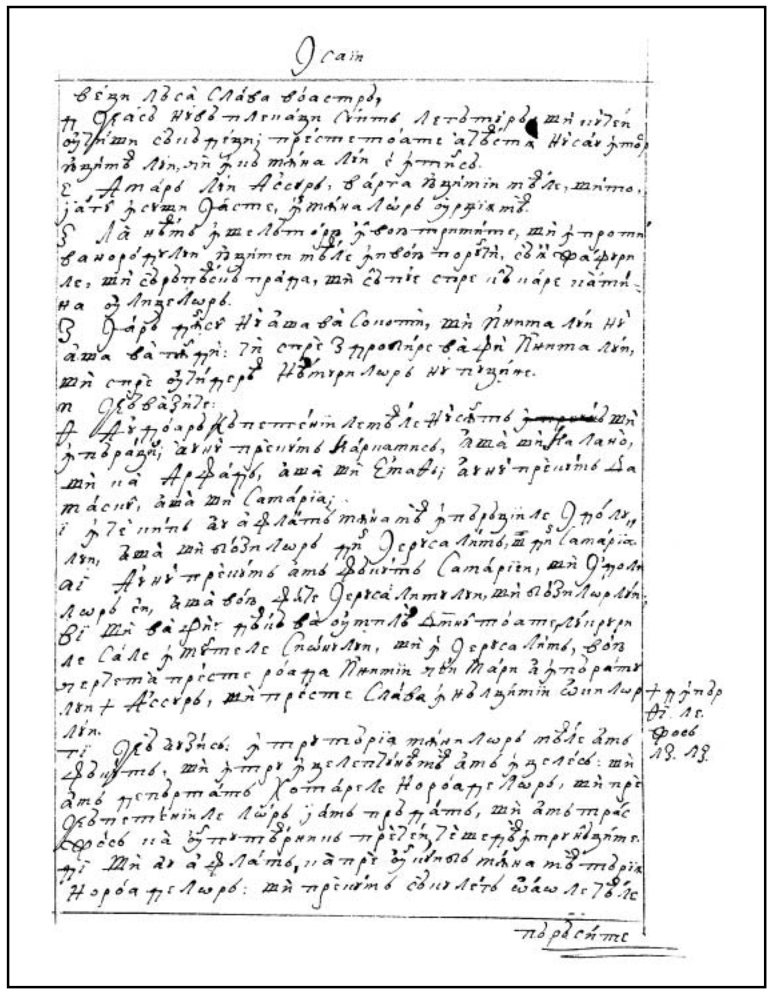
315v

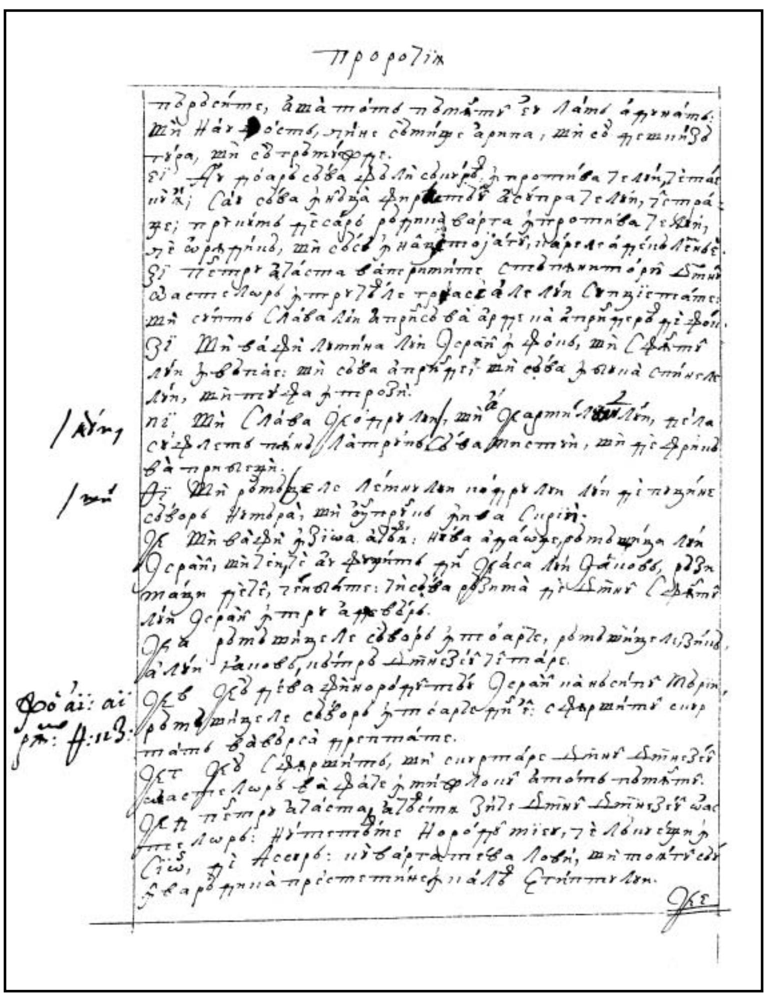
316r

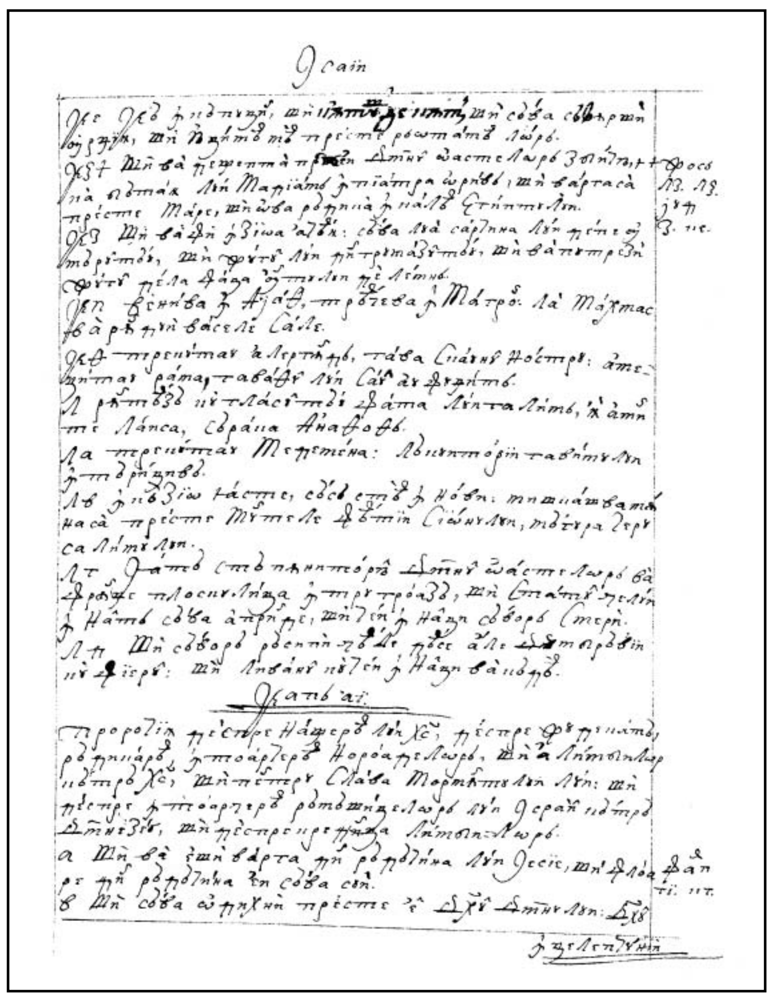
316v

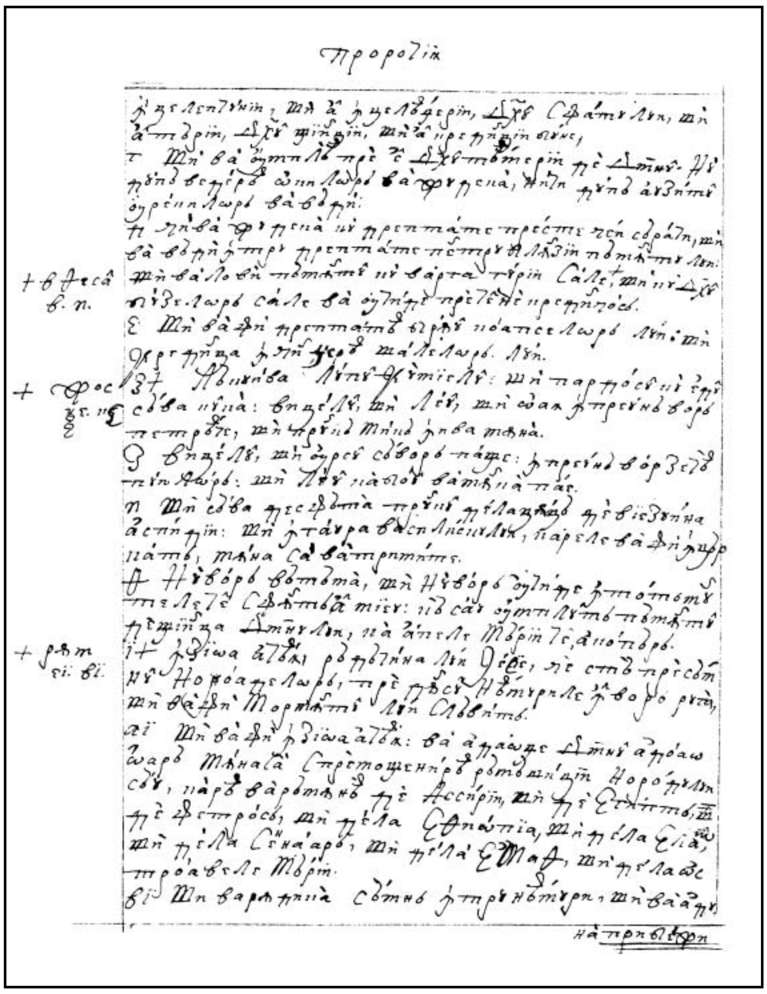
317r

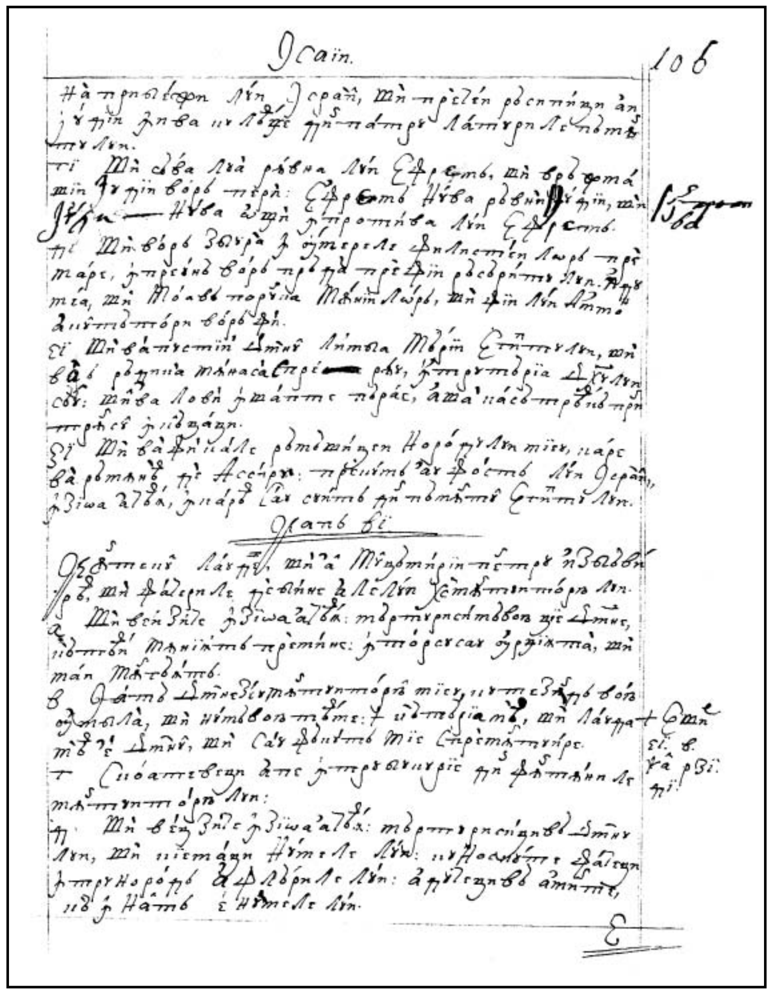

317v

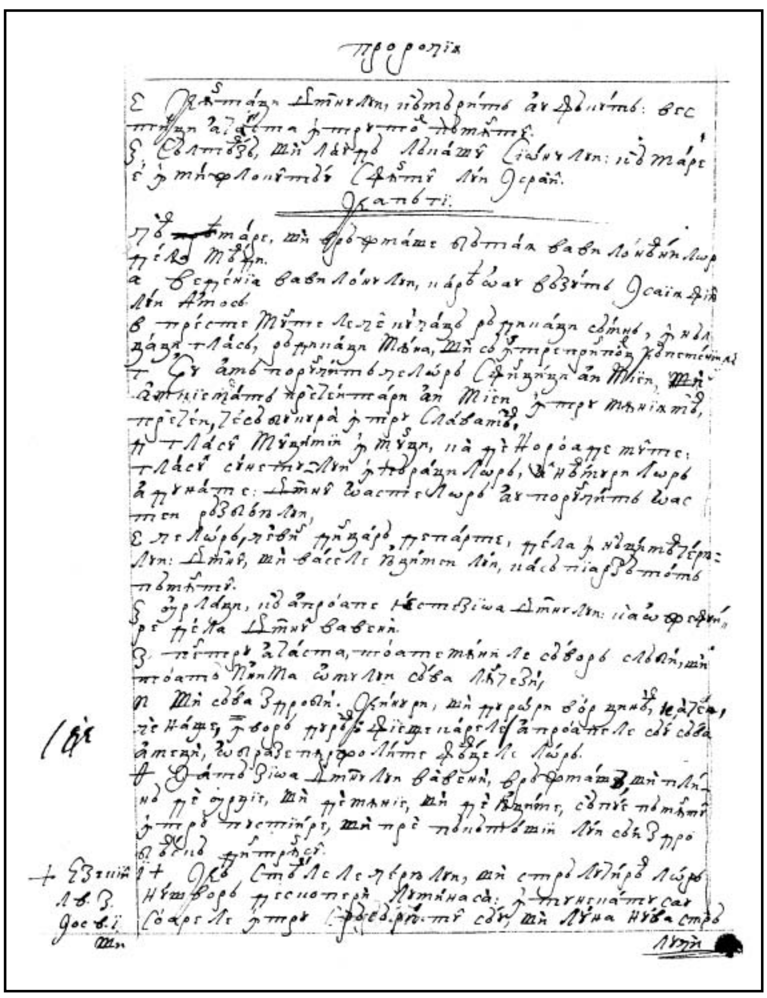
318r

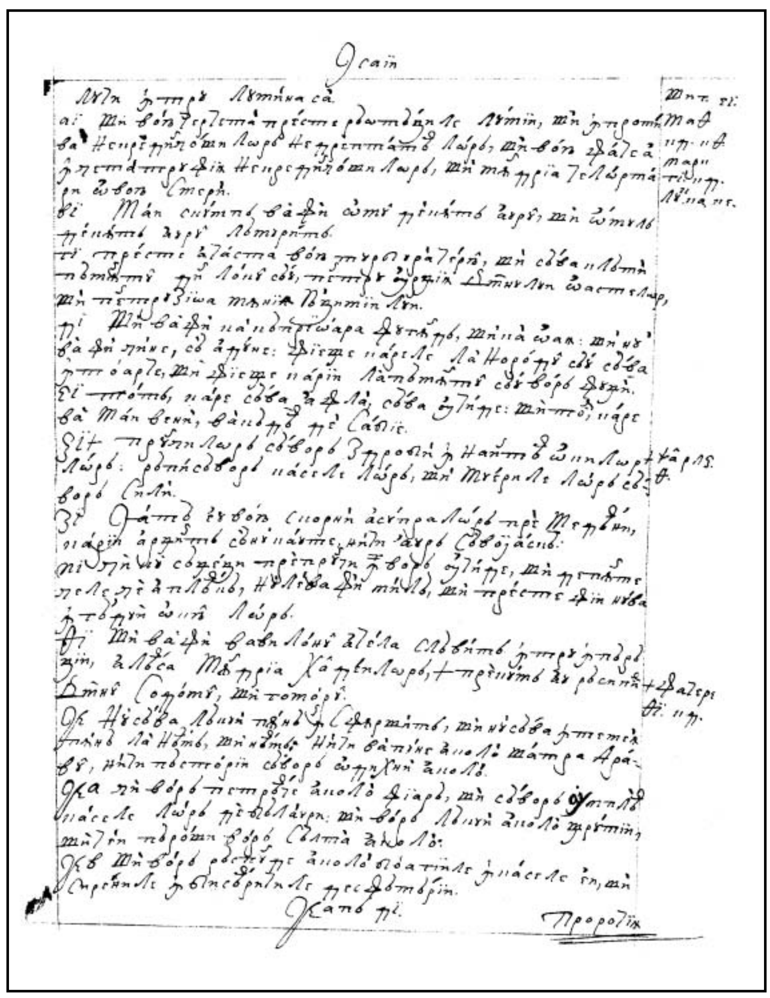

318v

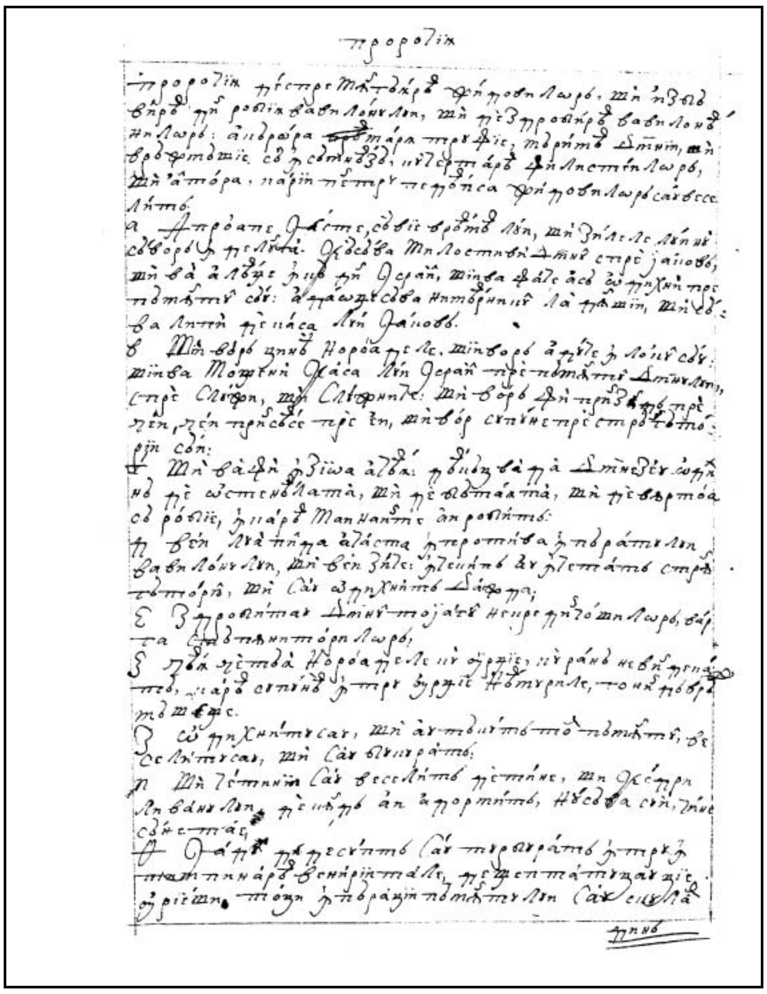
319r

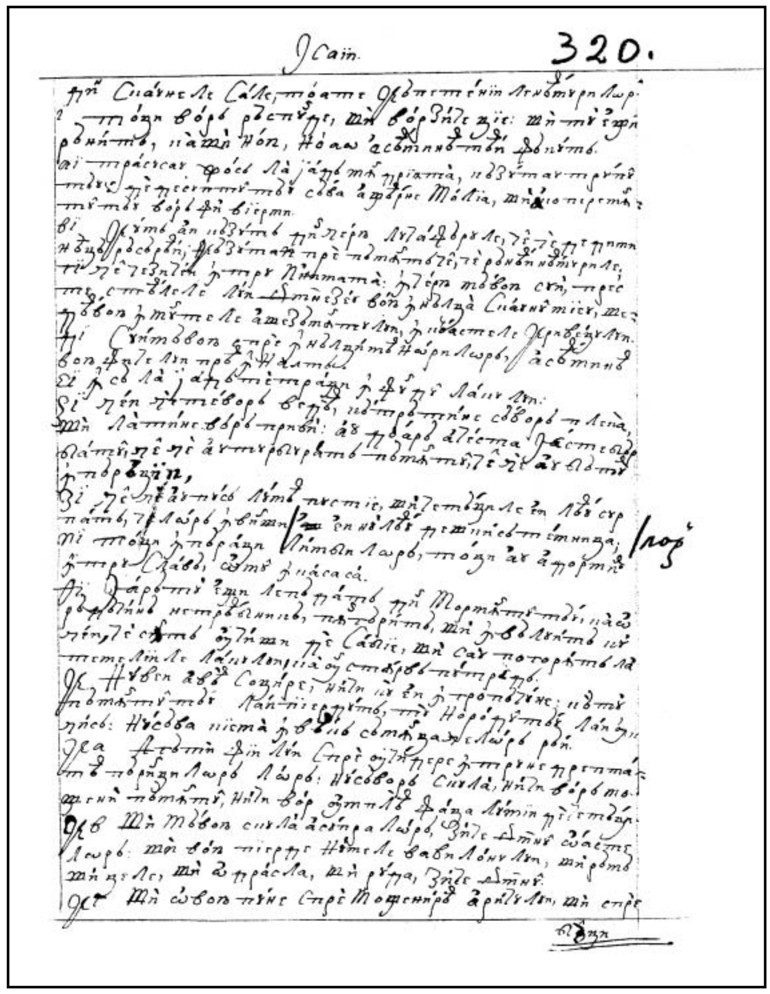

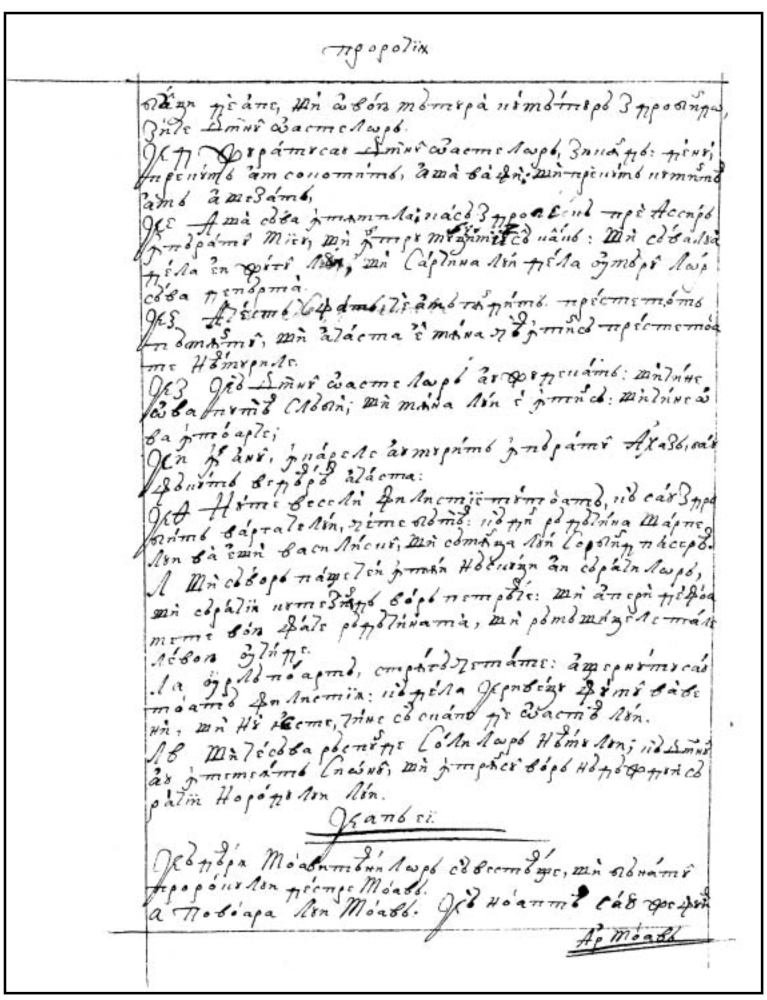
319v

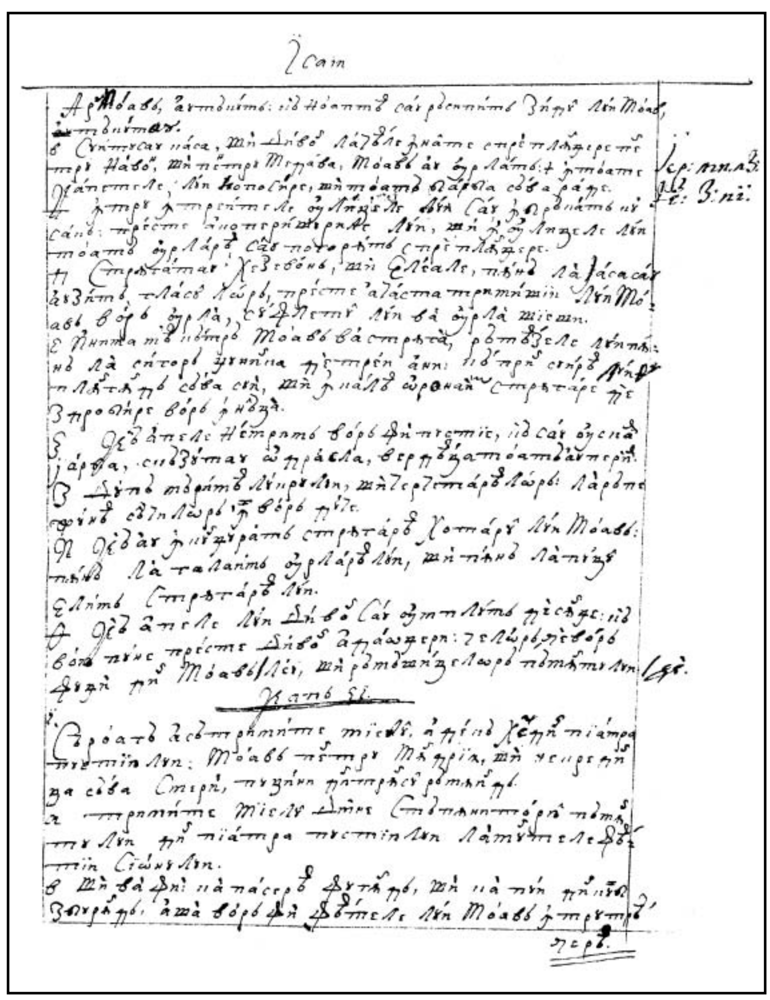
320r

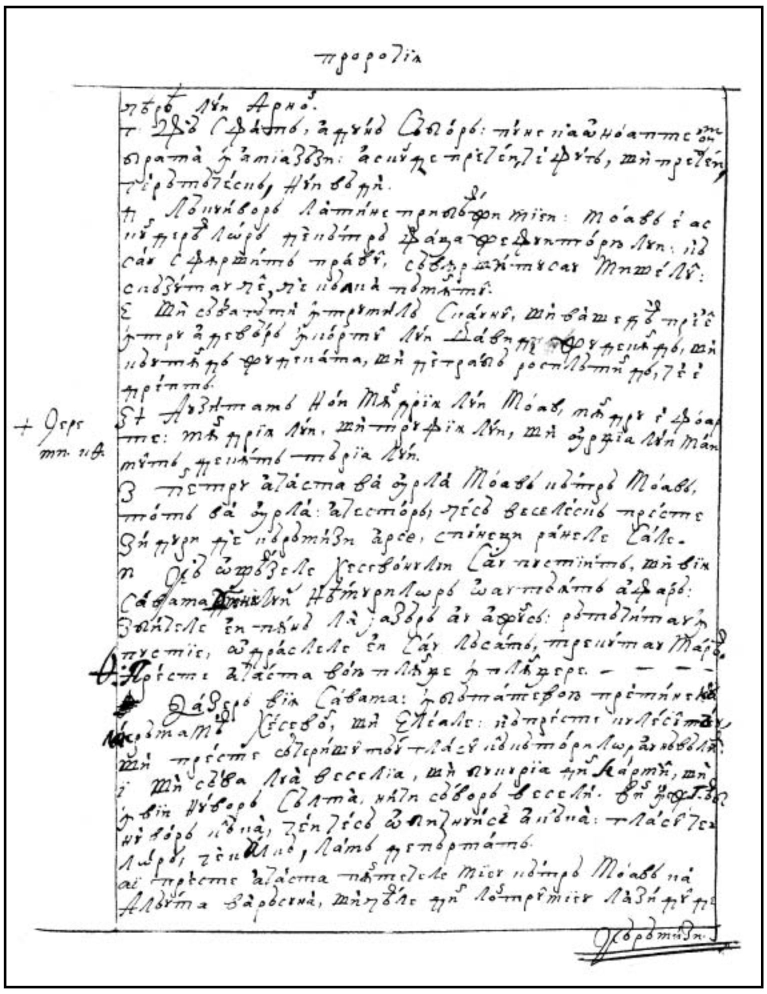

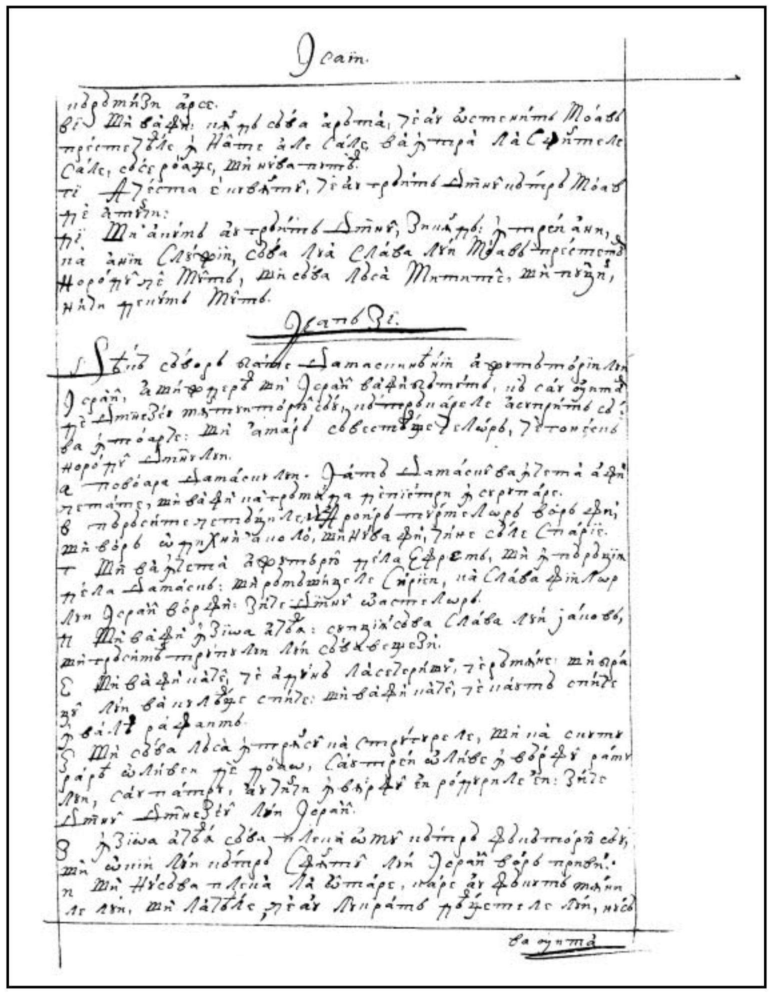
320v 321r

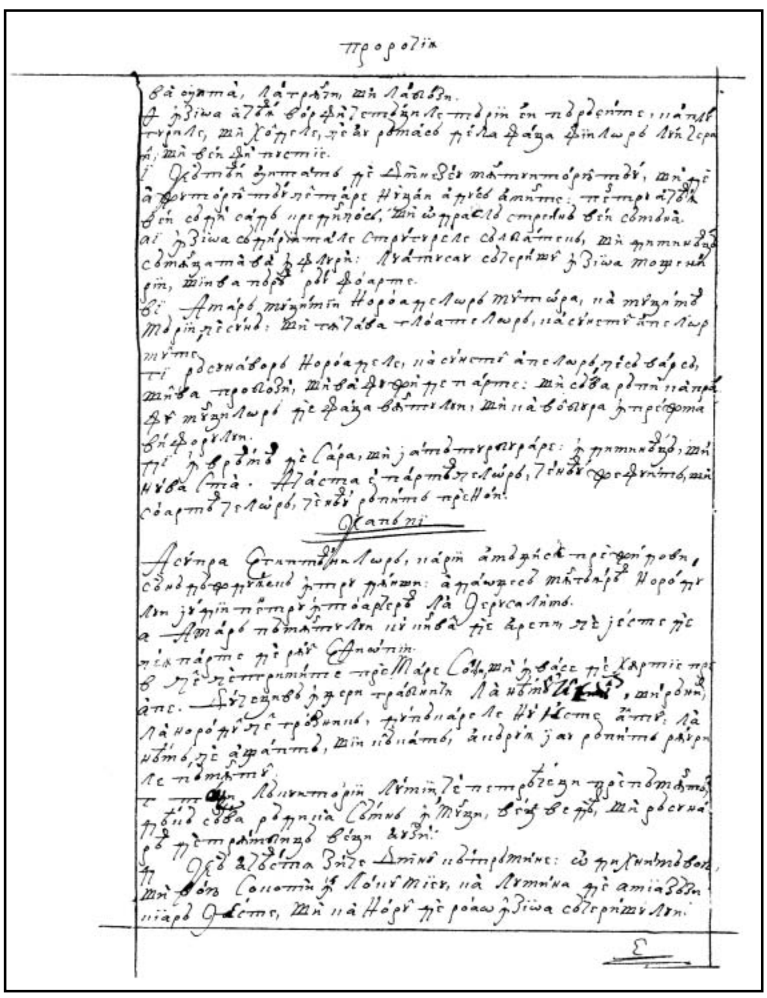
321v 322r

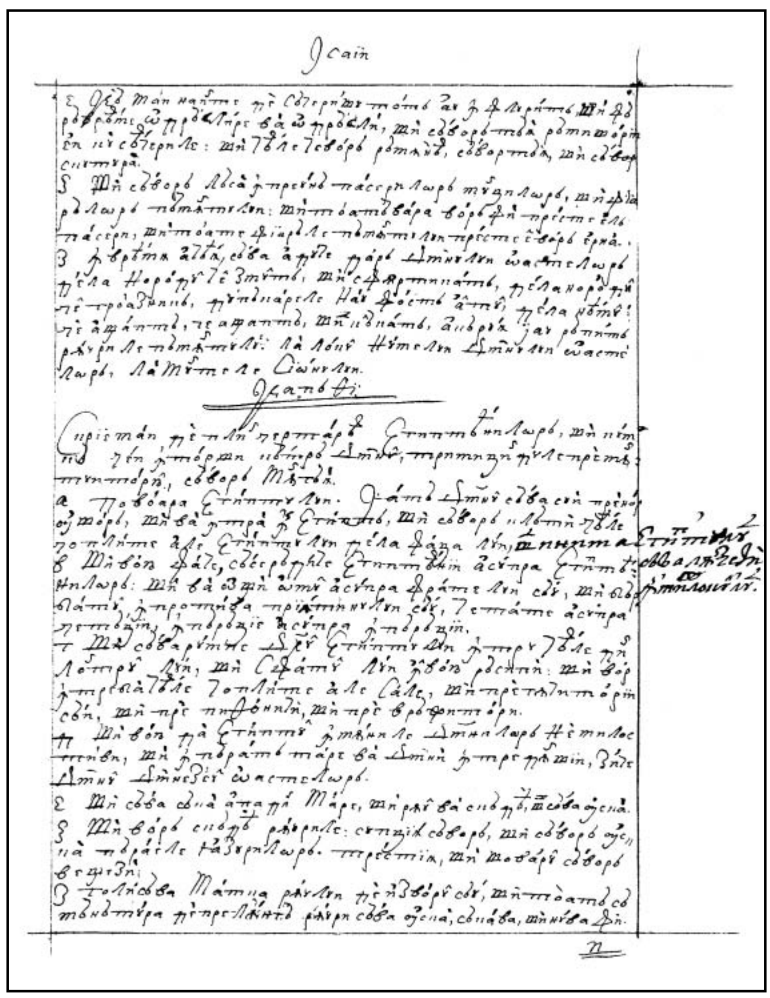

322v

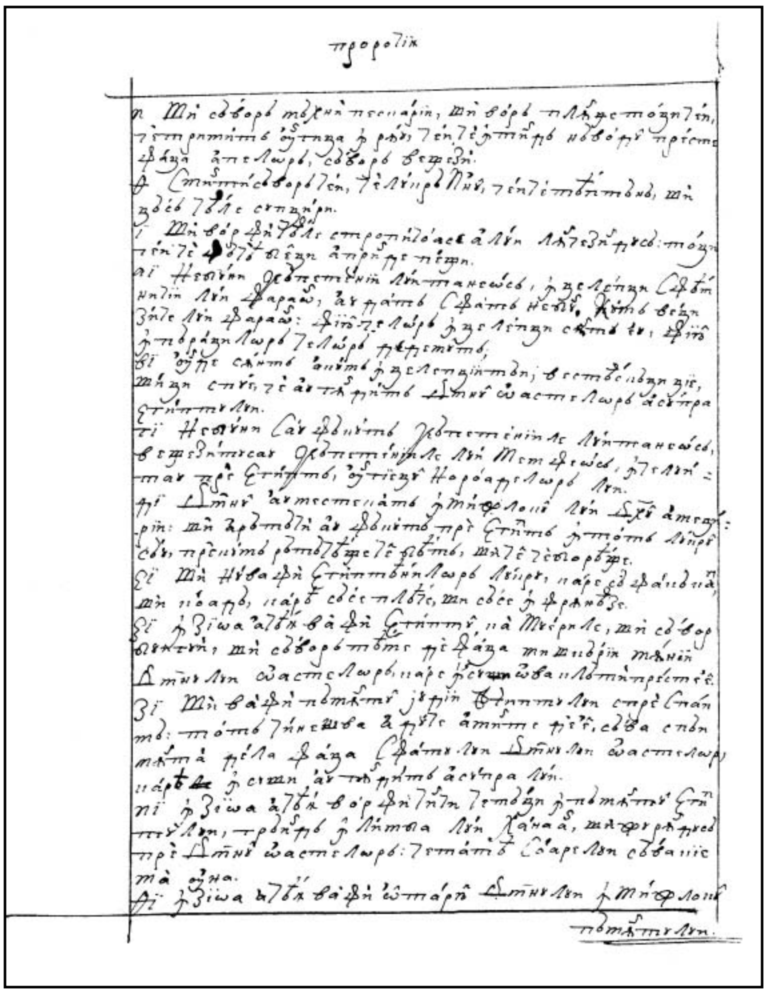
333r*

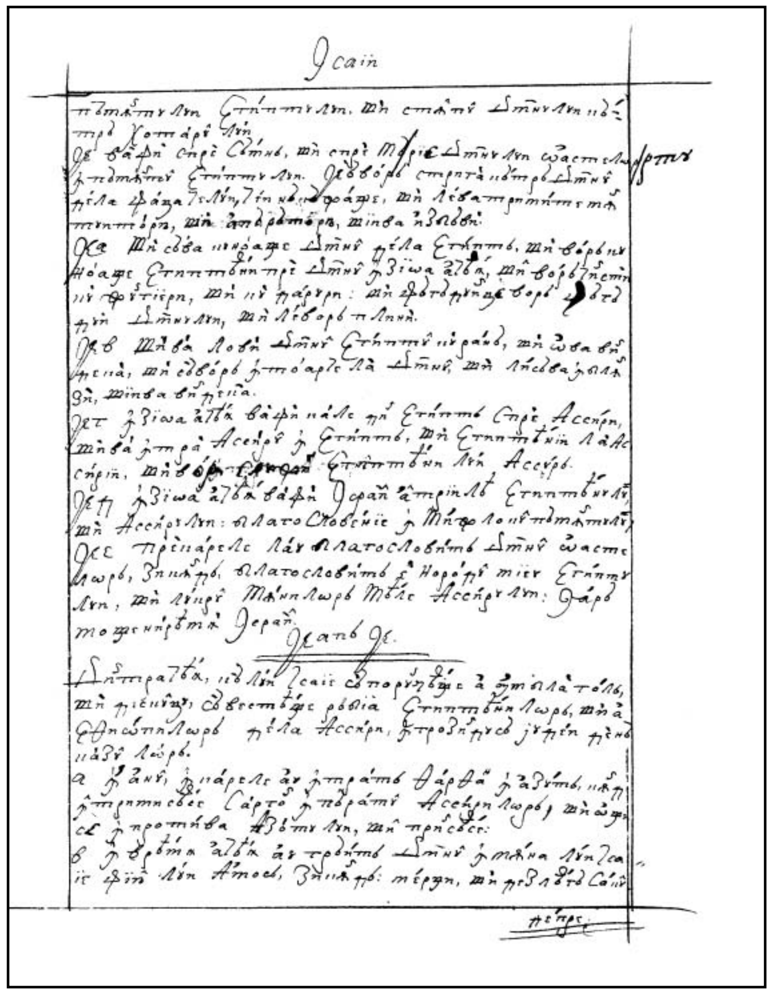

333v

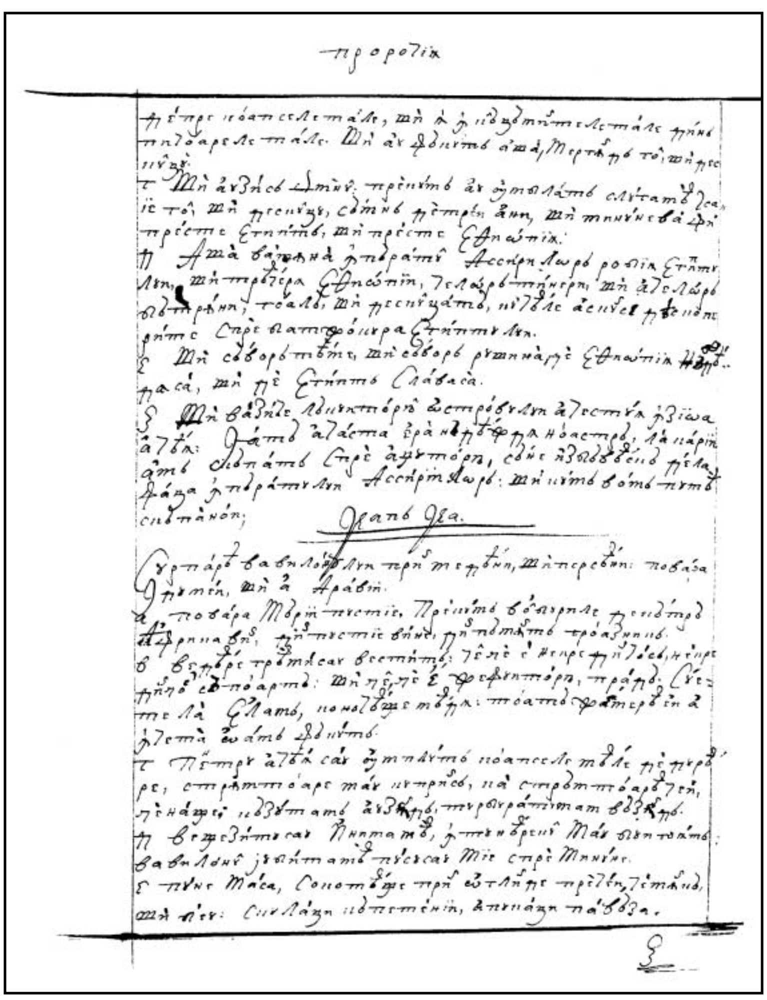
334r

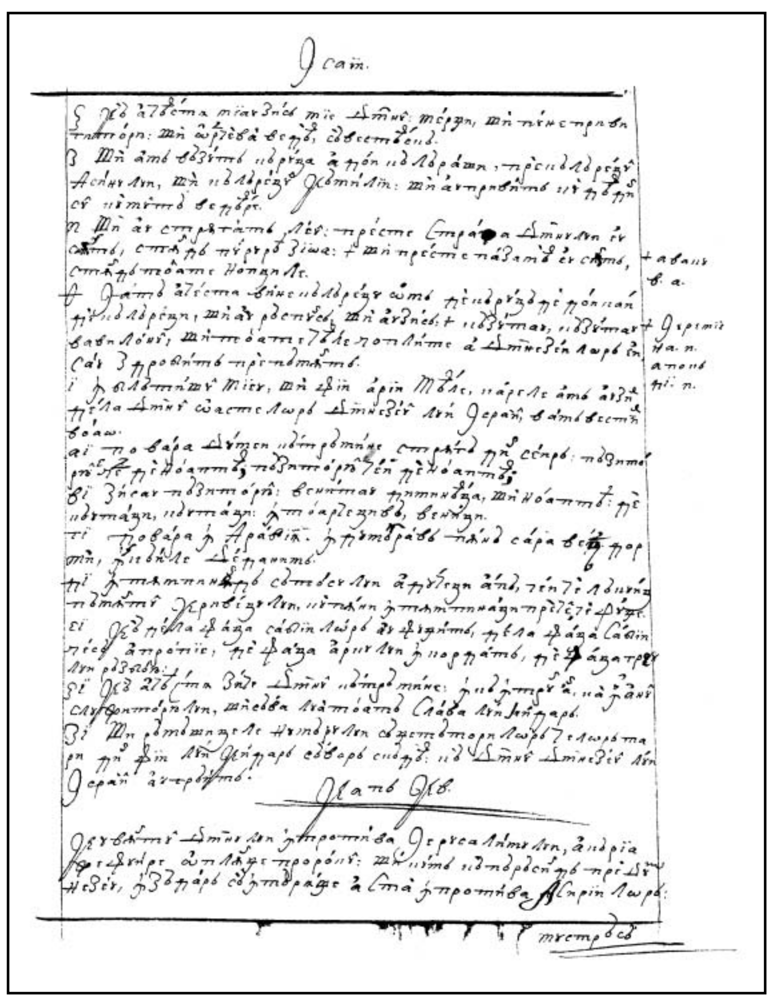
334v

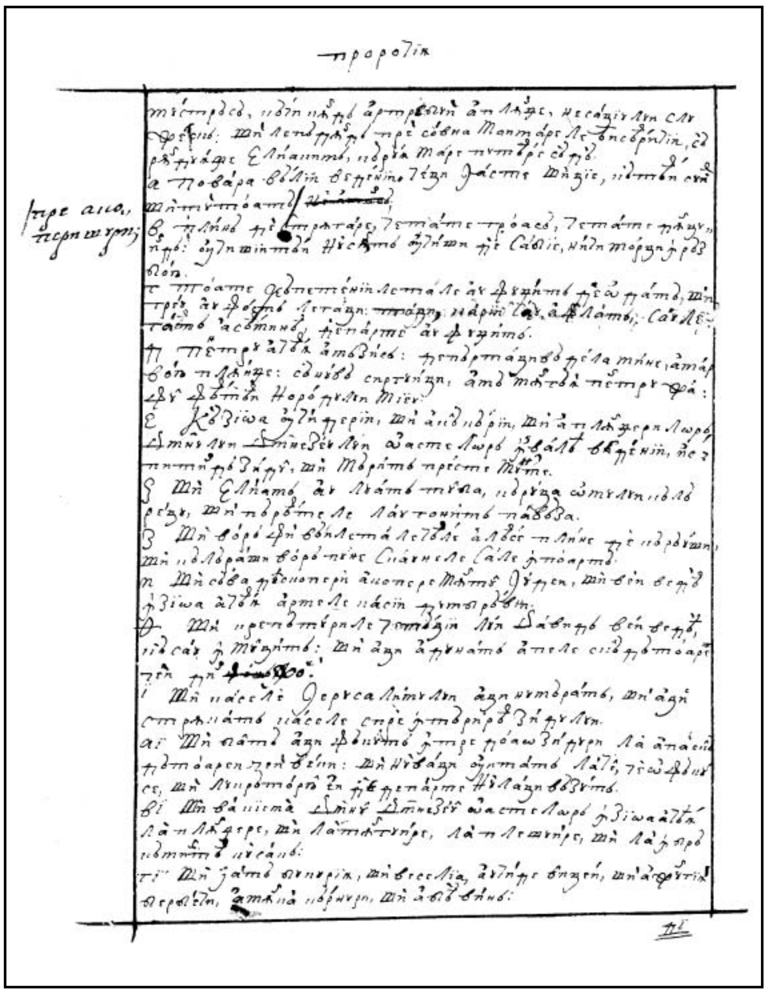
335r

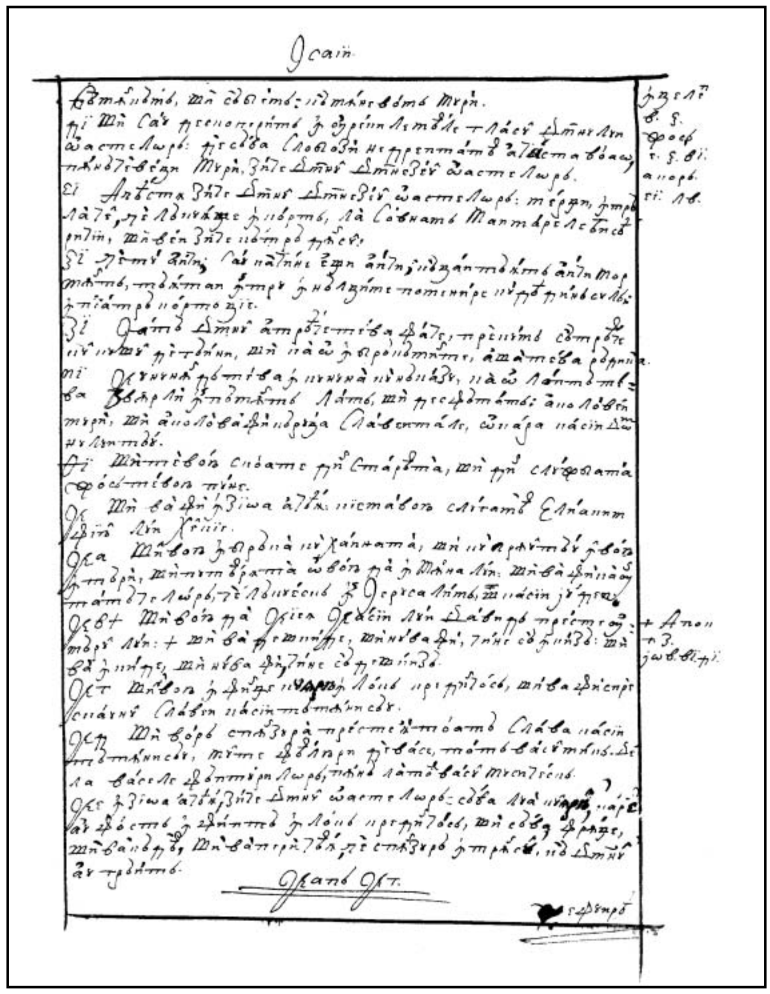
335v

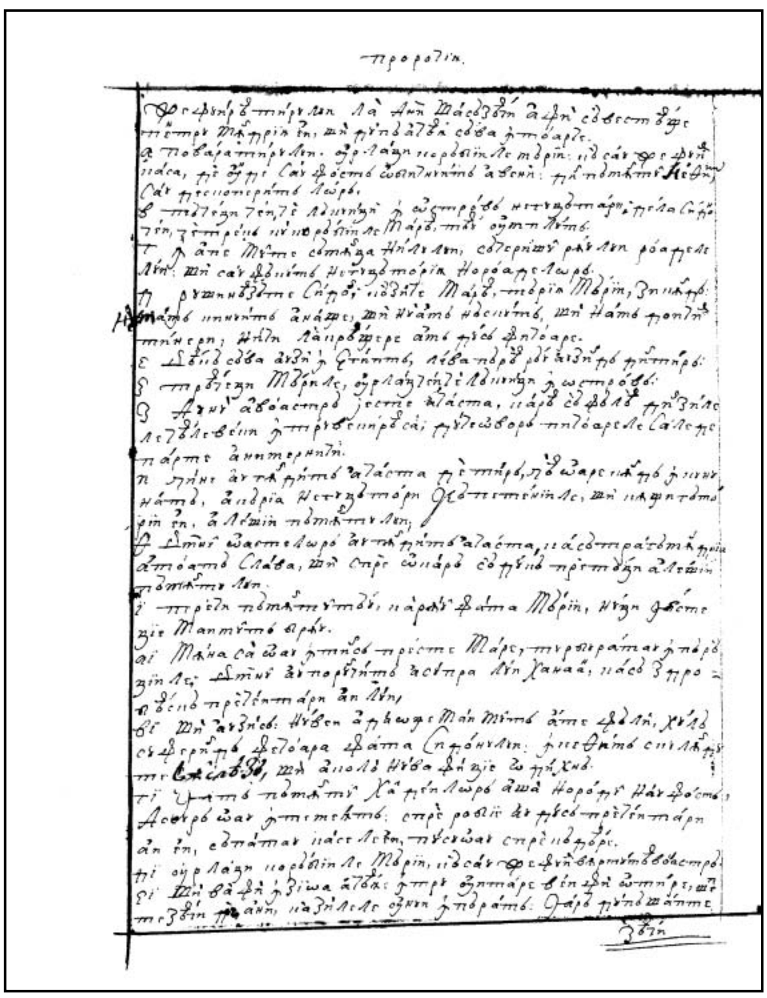
336r

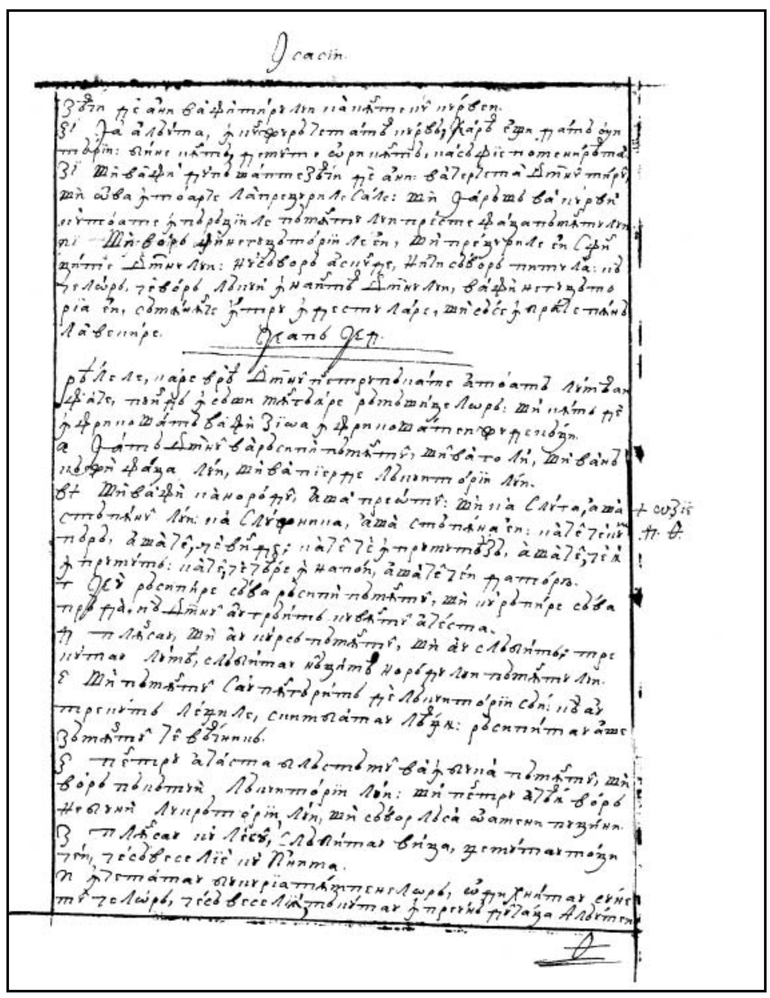
336v

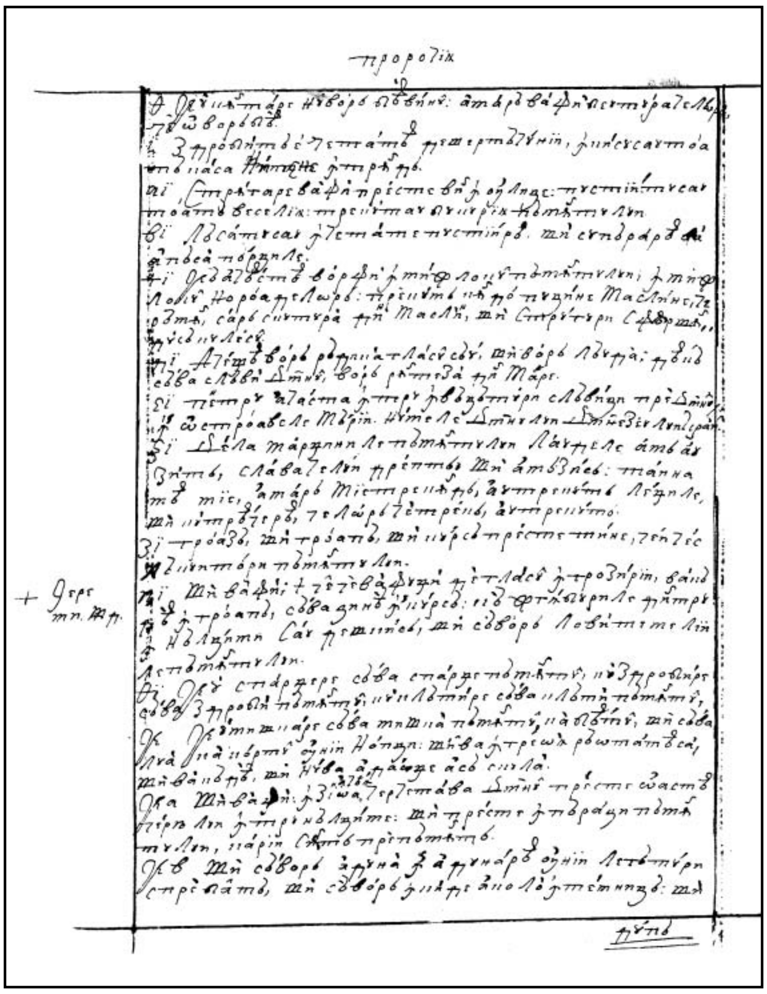
337r

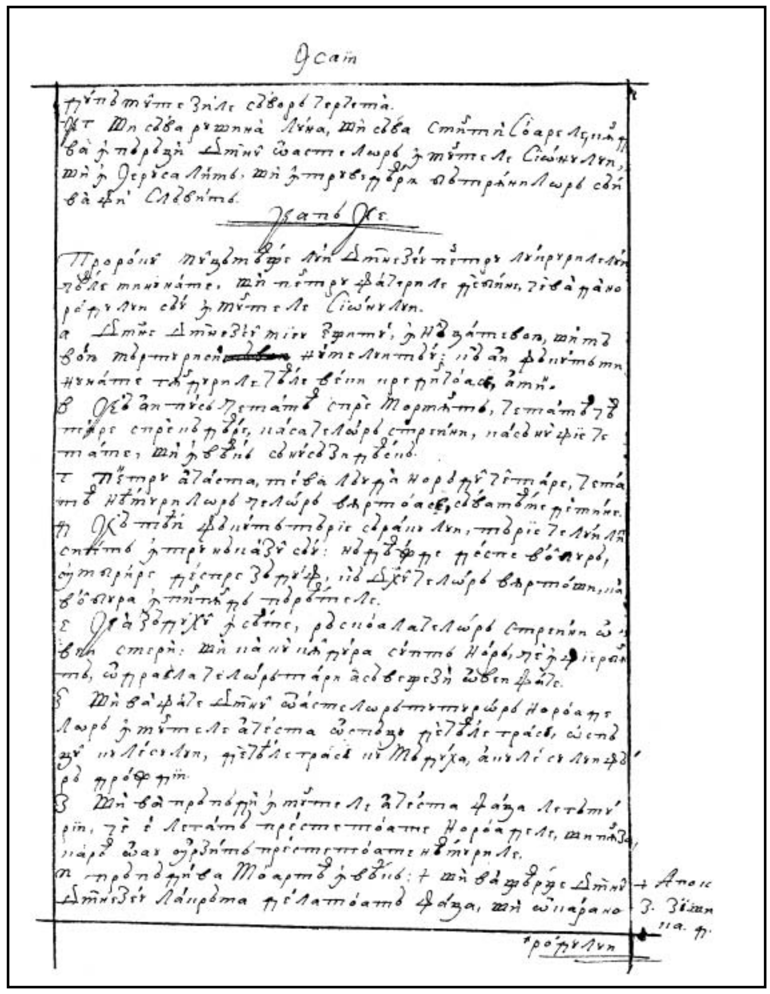
337v

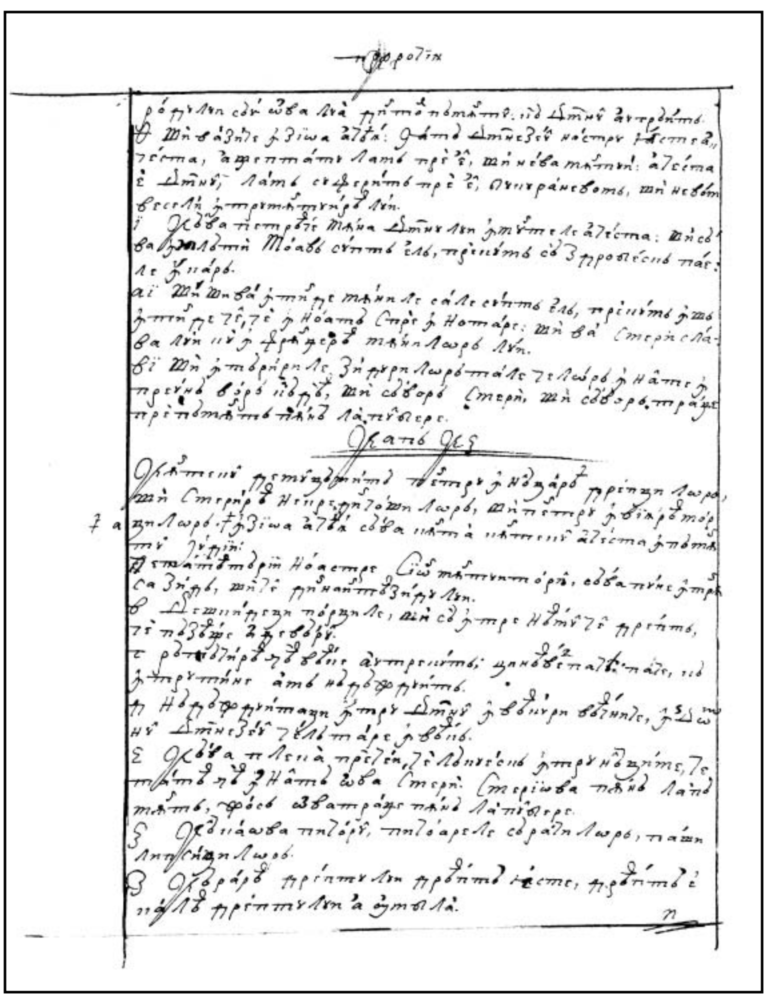
338r

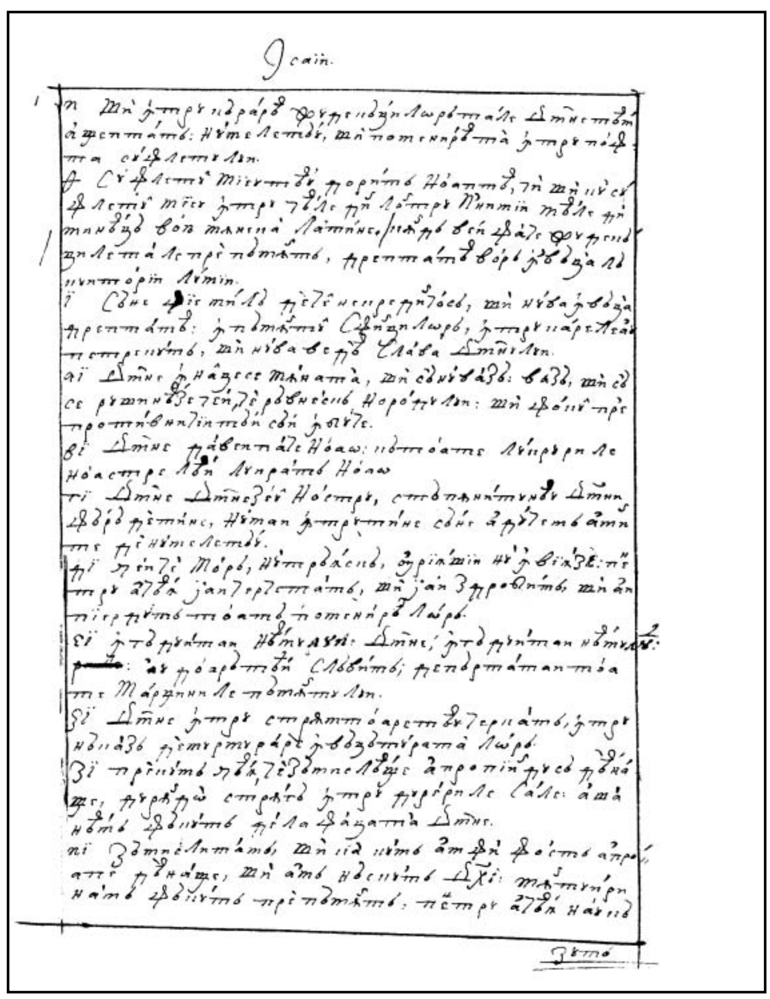
338v

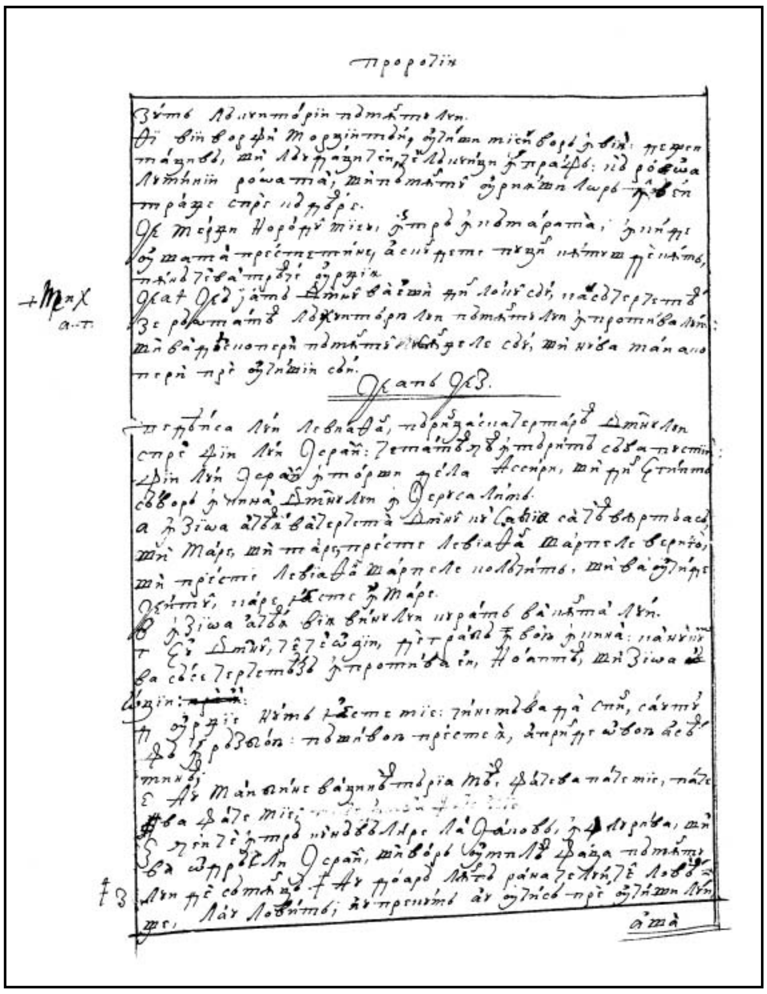
339r

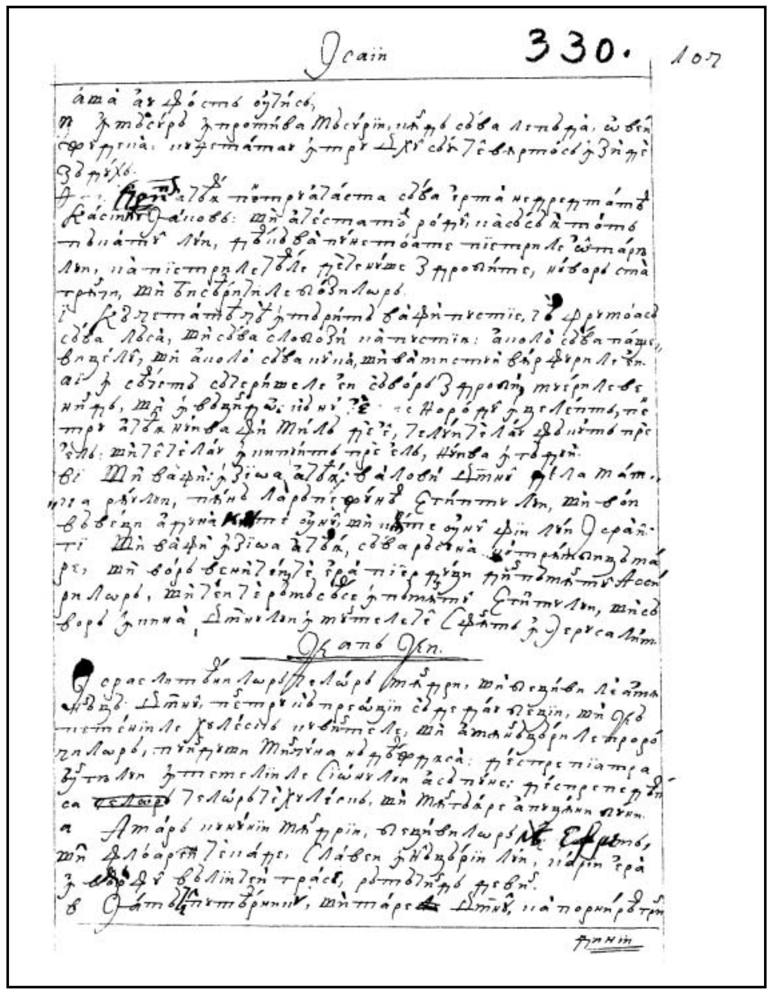
339v

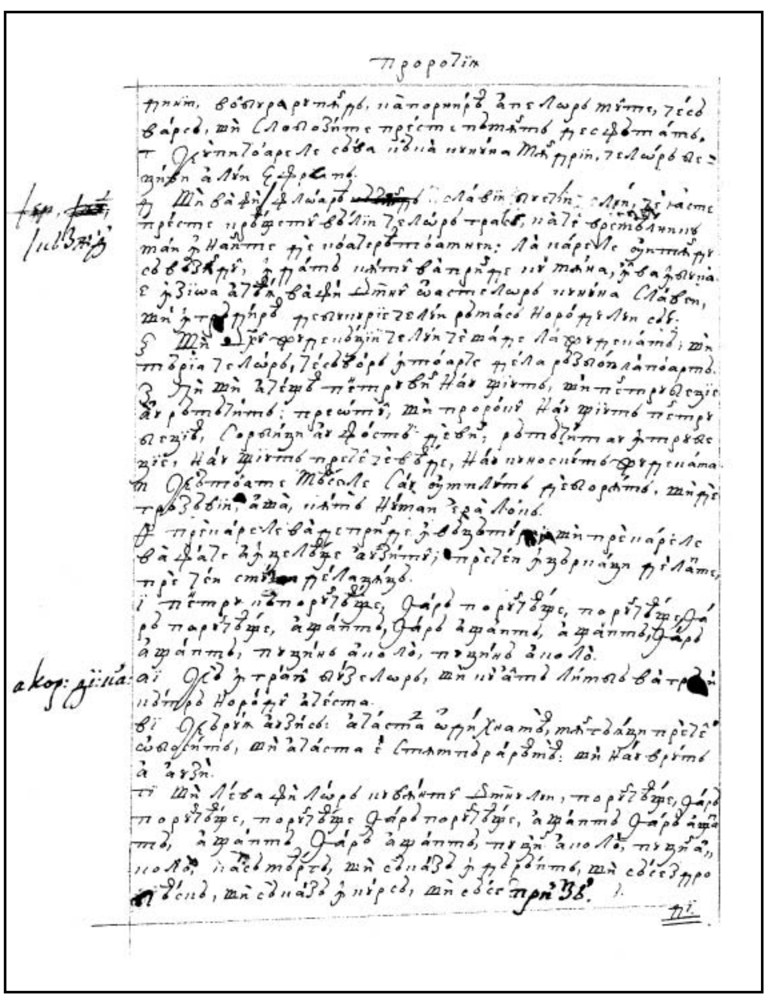
340r

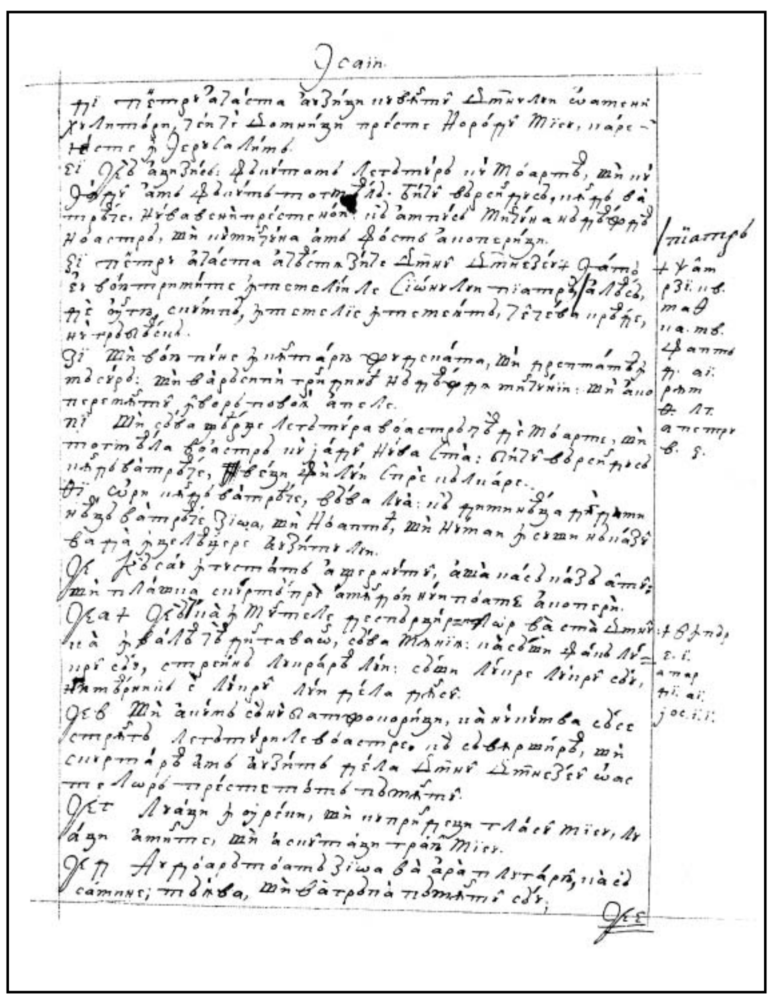
340v

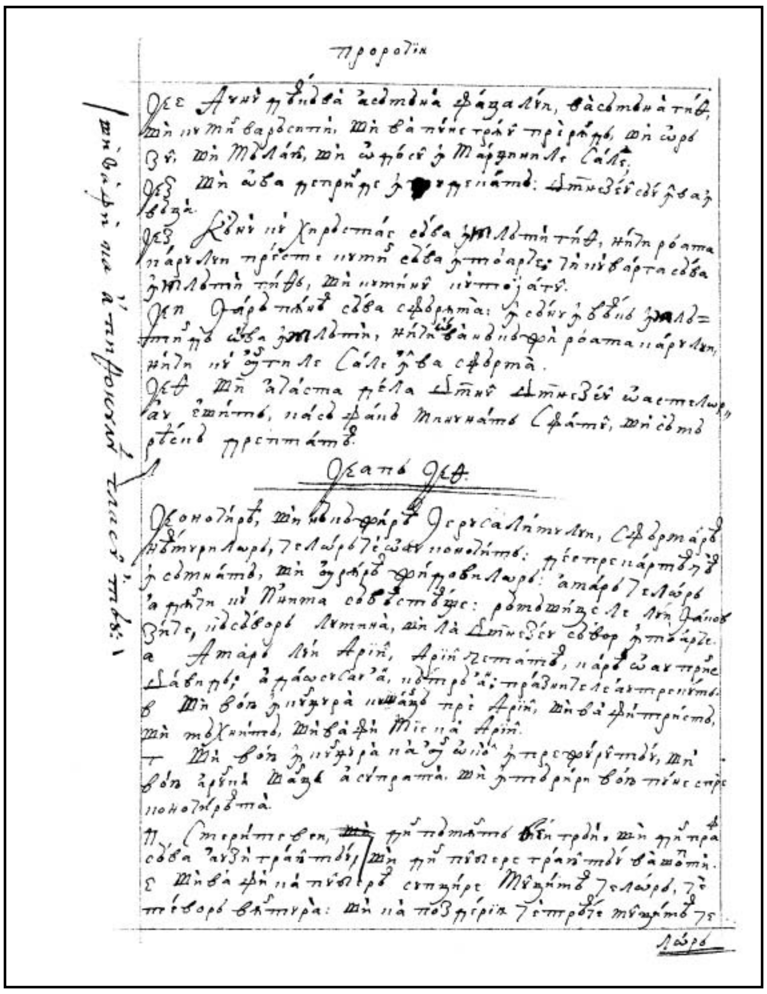
341r

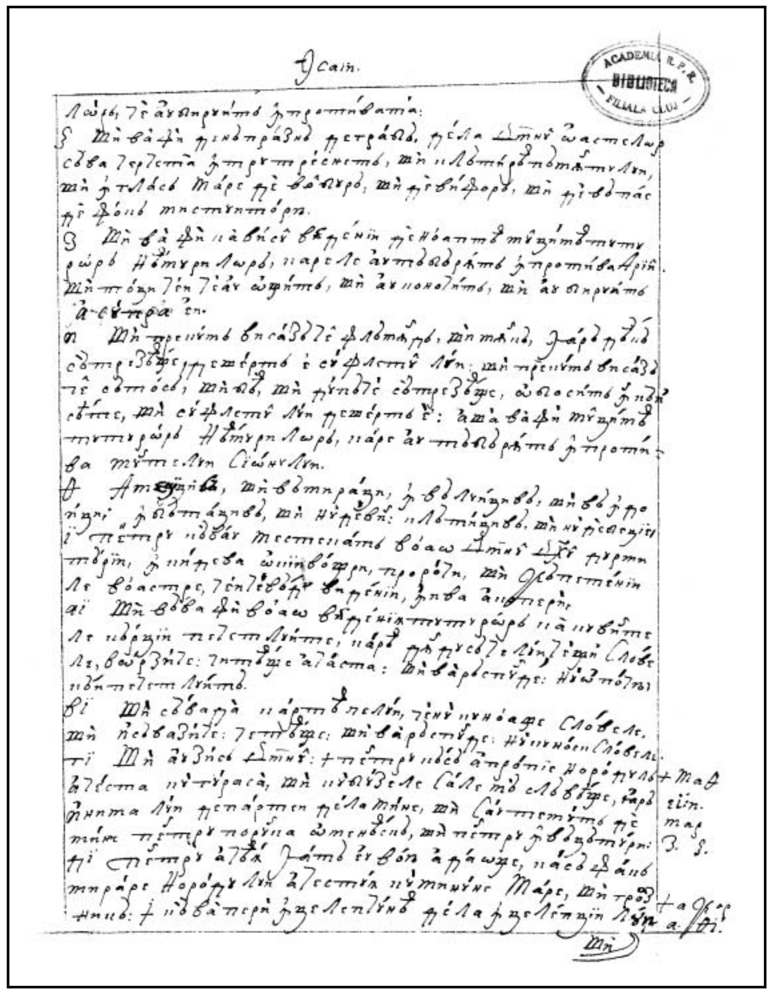
341v

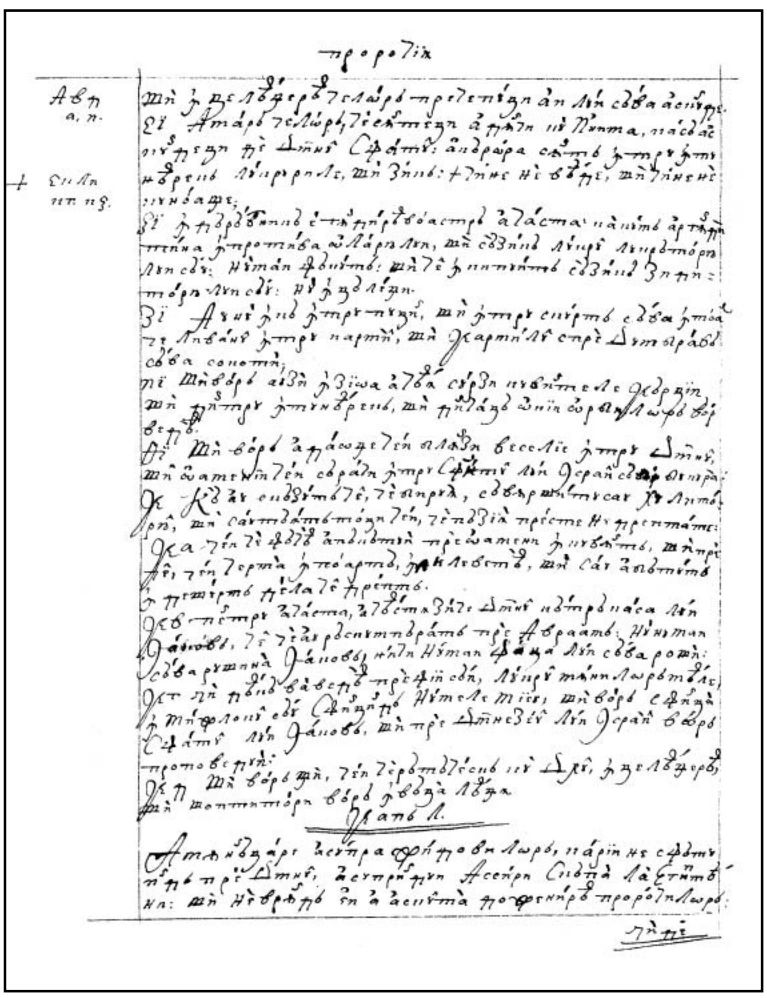
342r

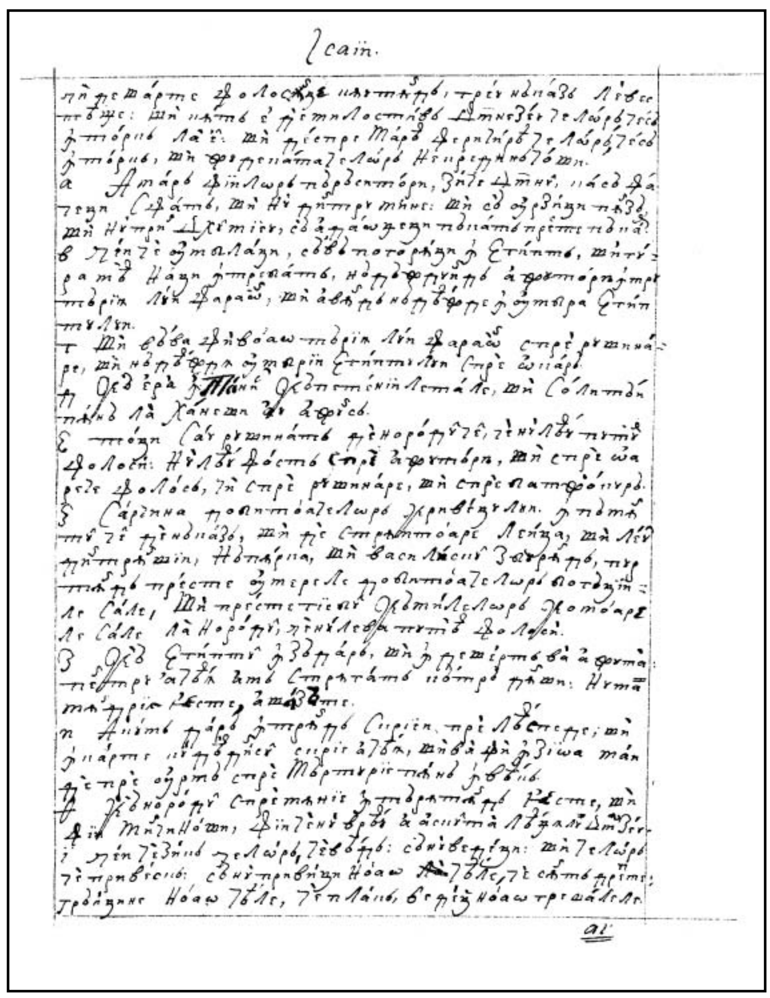
342v

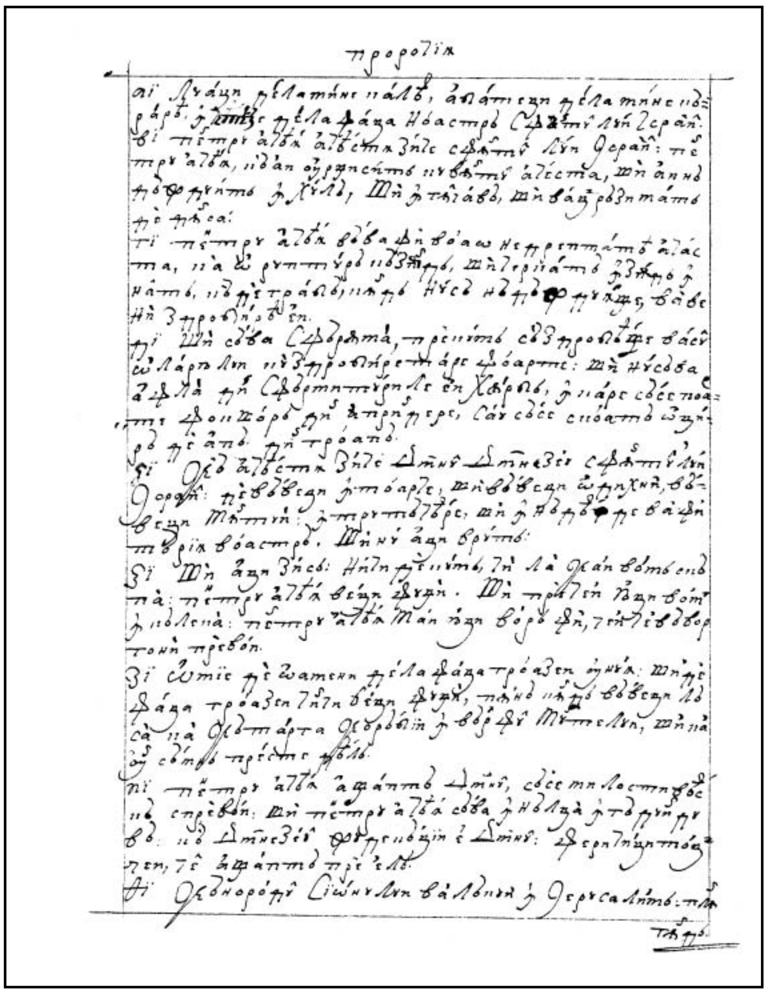
343r

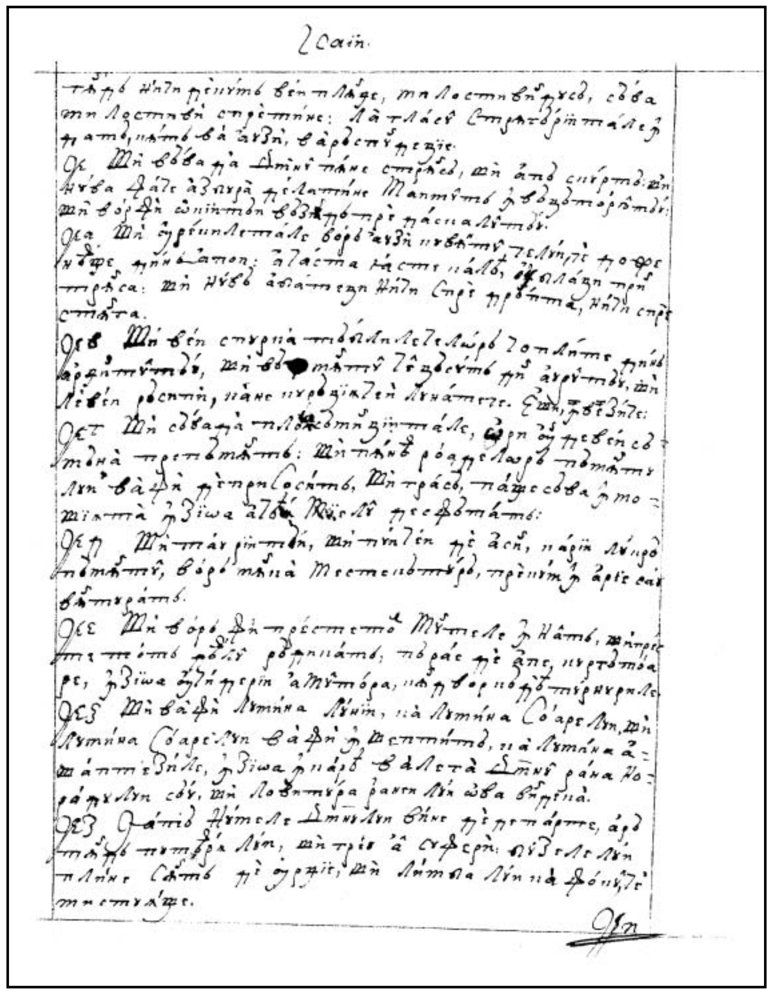
343v

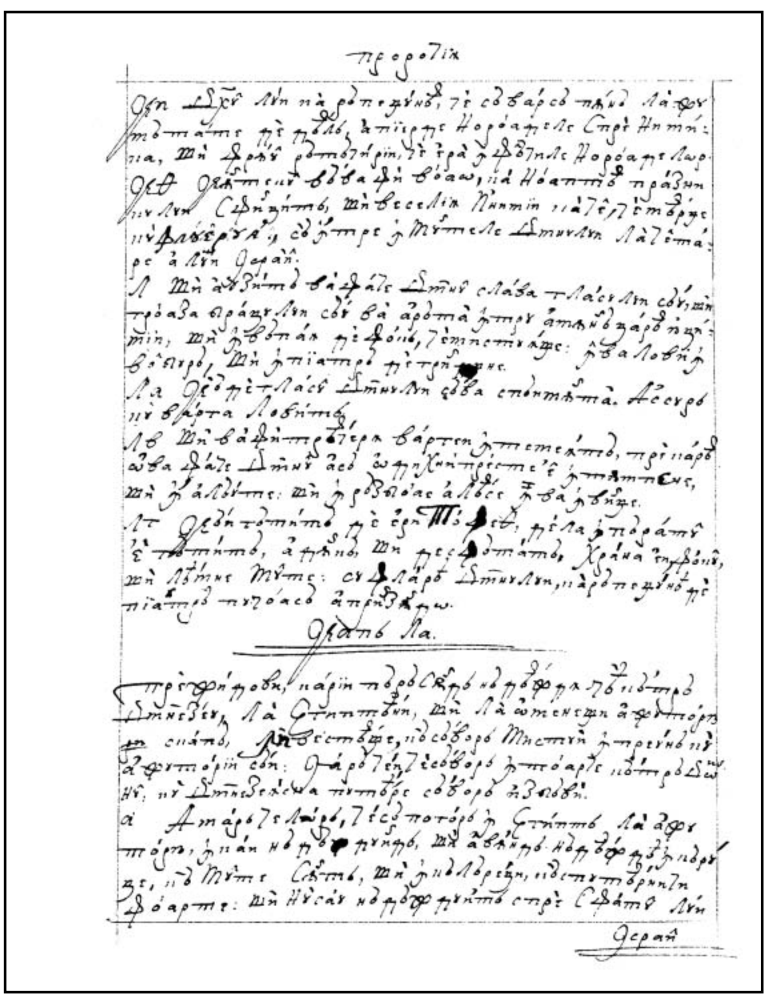
344r

344v

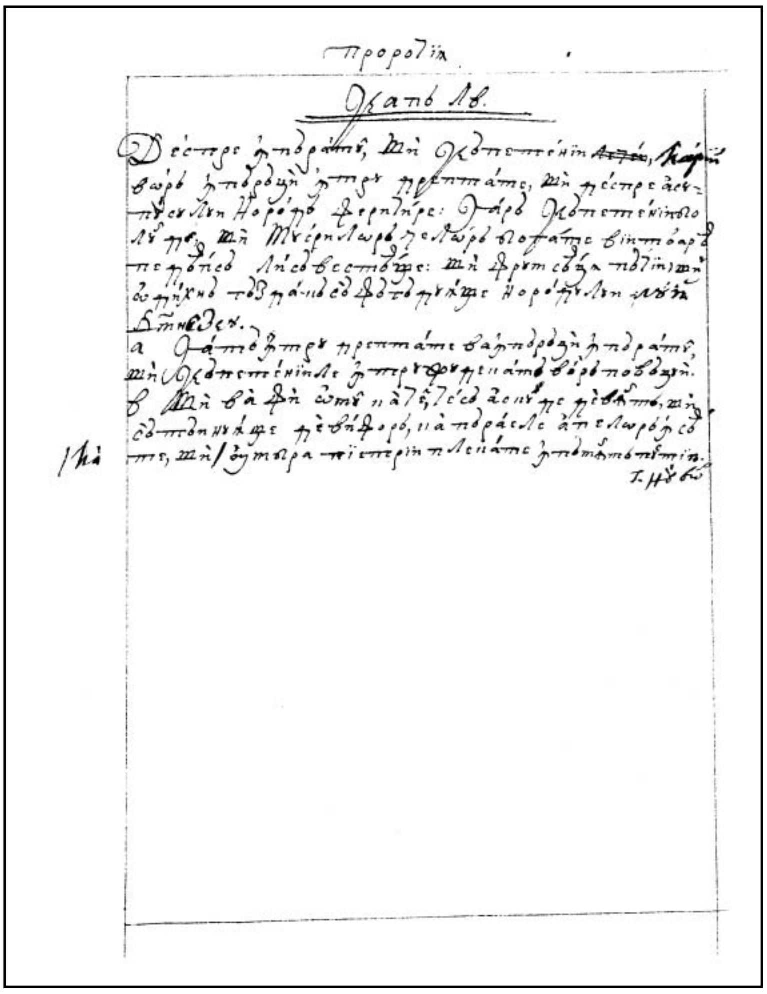
345r

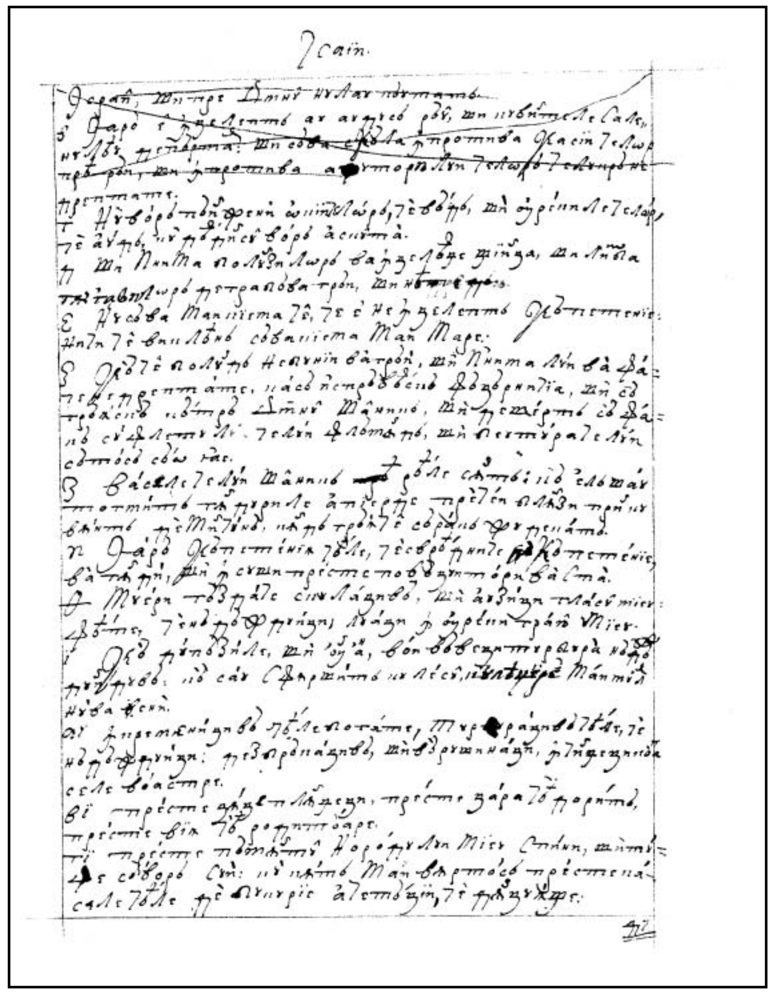
345v

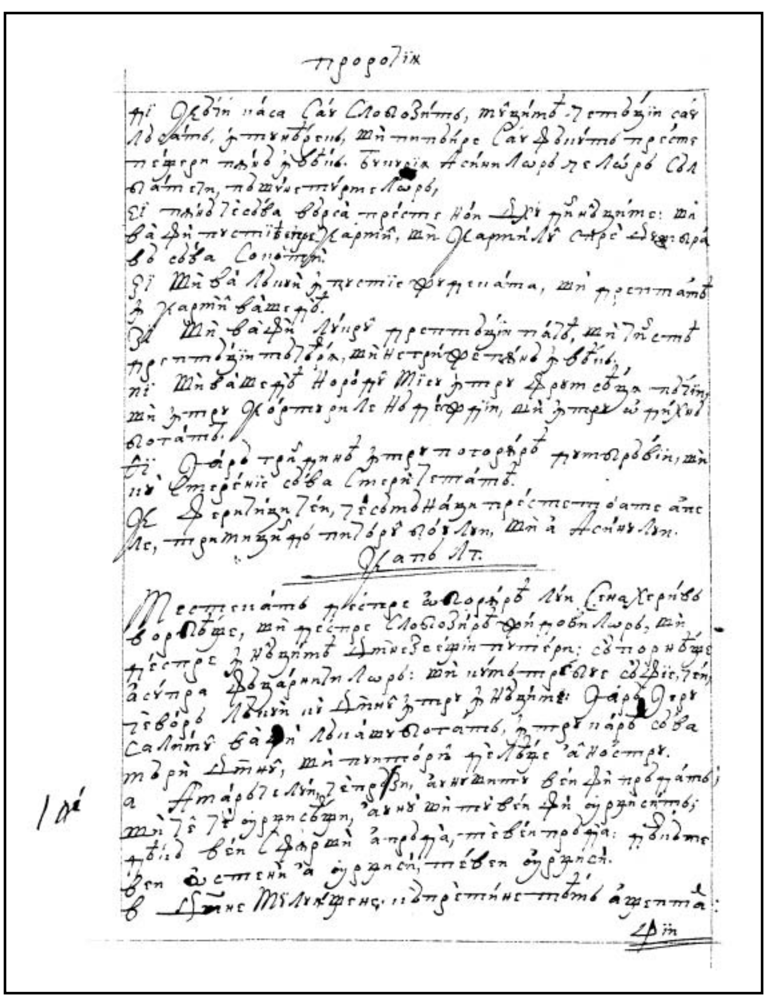
346r

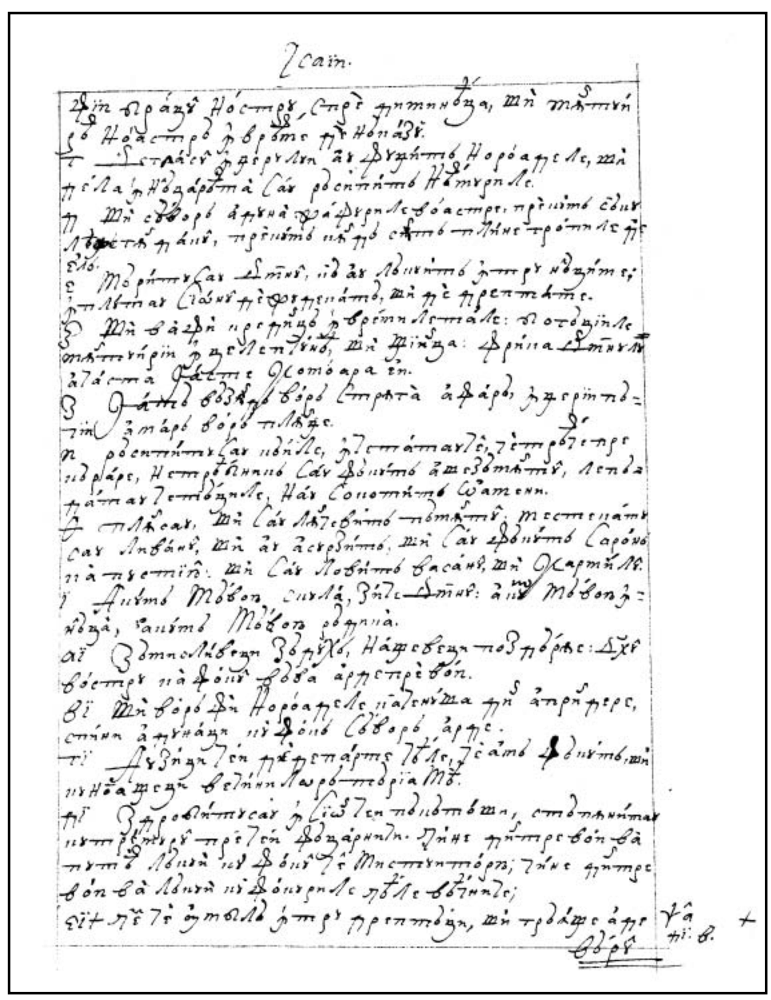
346v

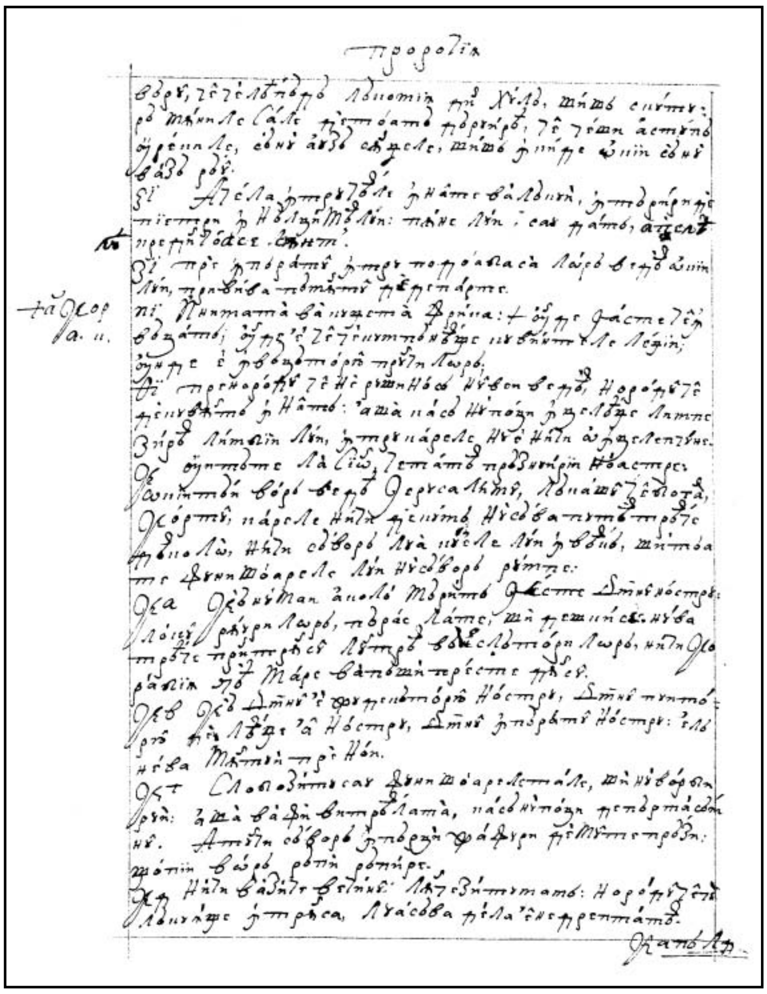
347r

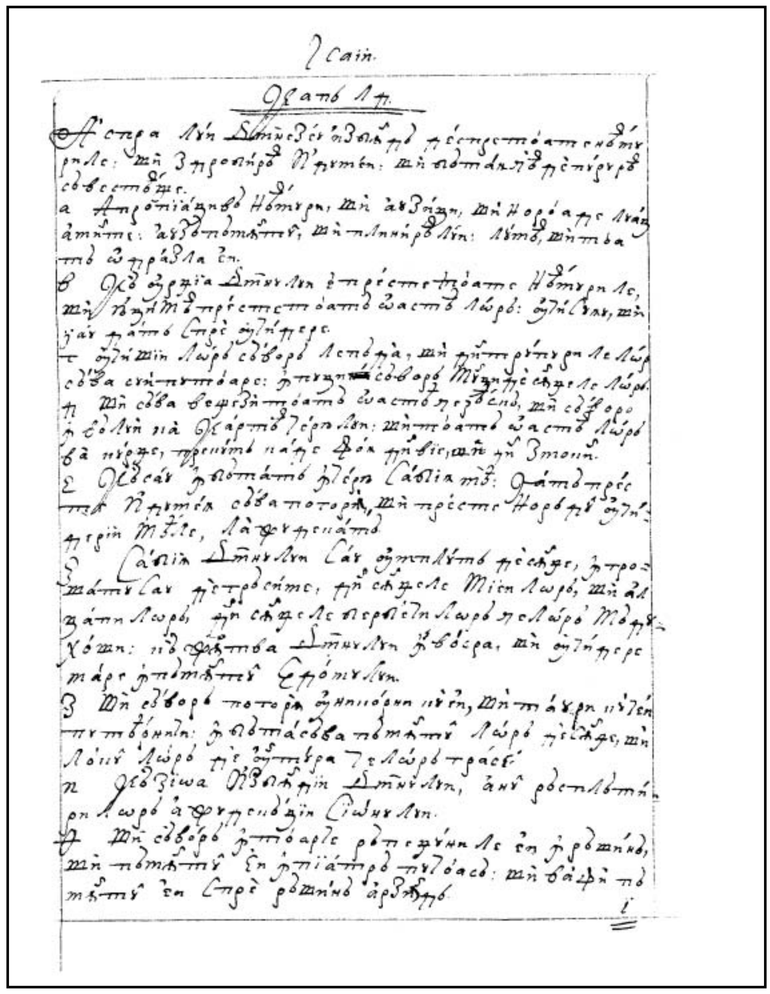
347v

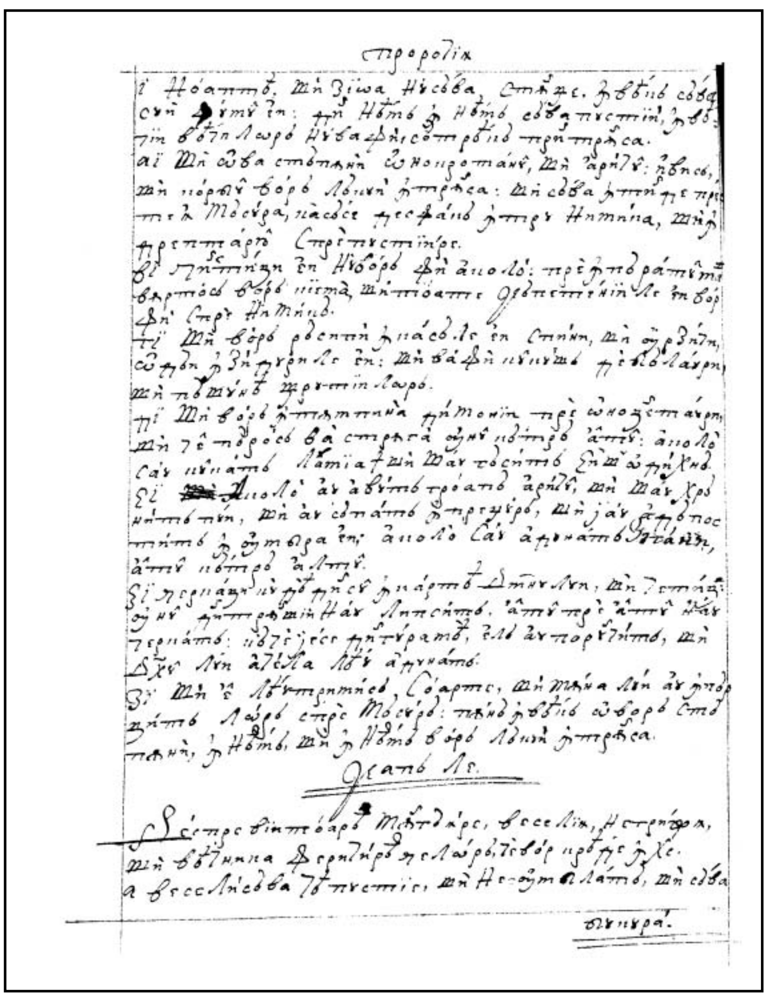
348r

348v

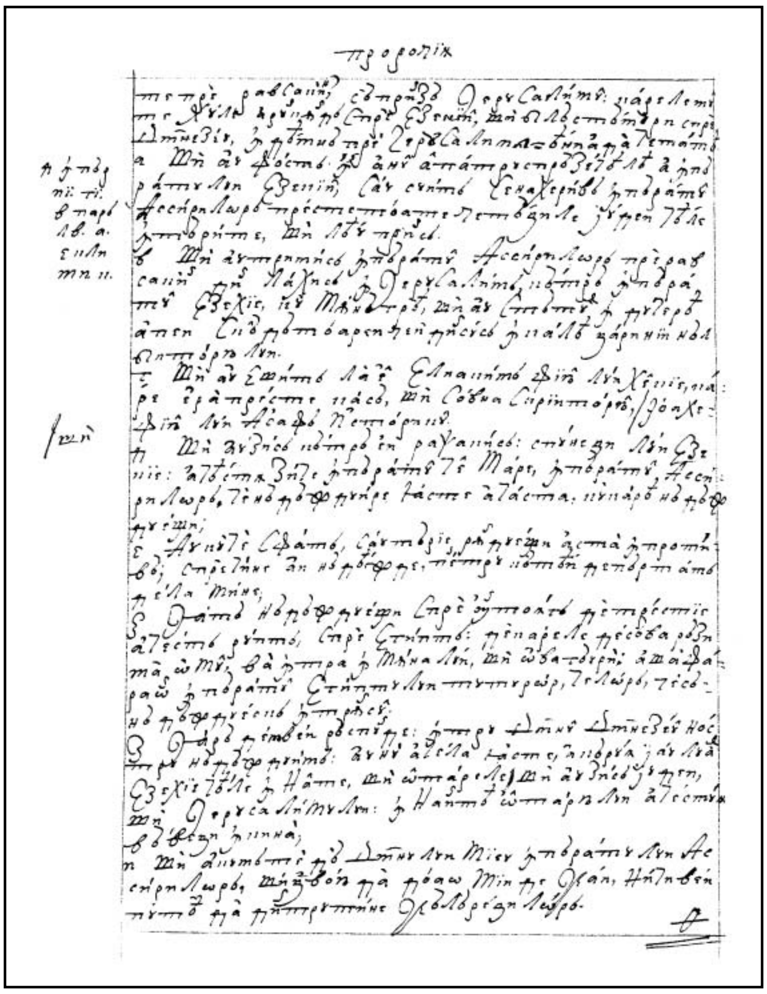
349r

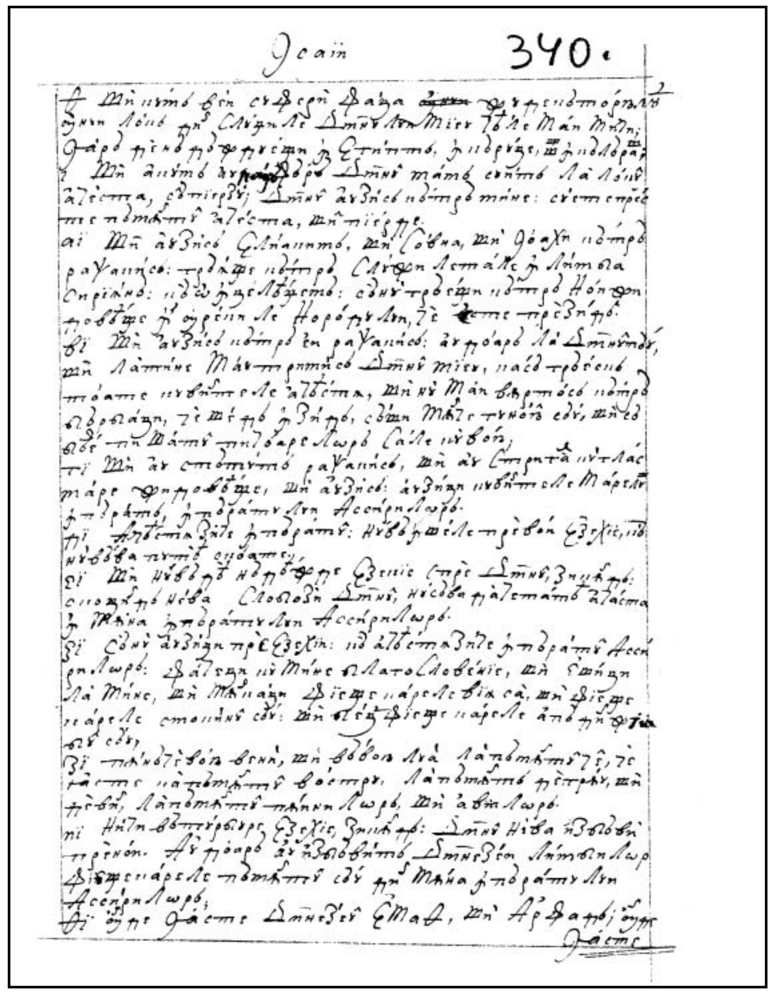
349v

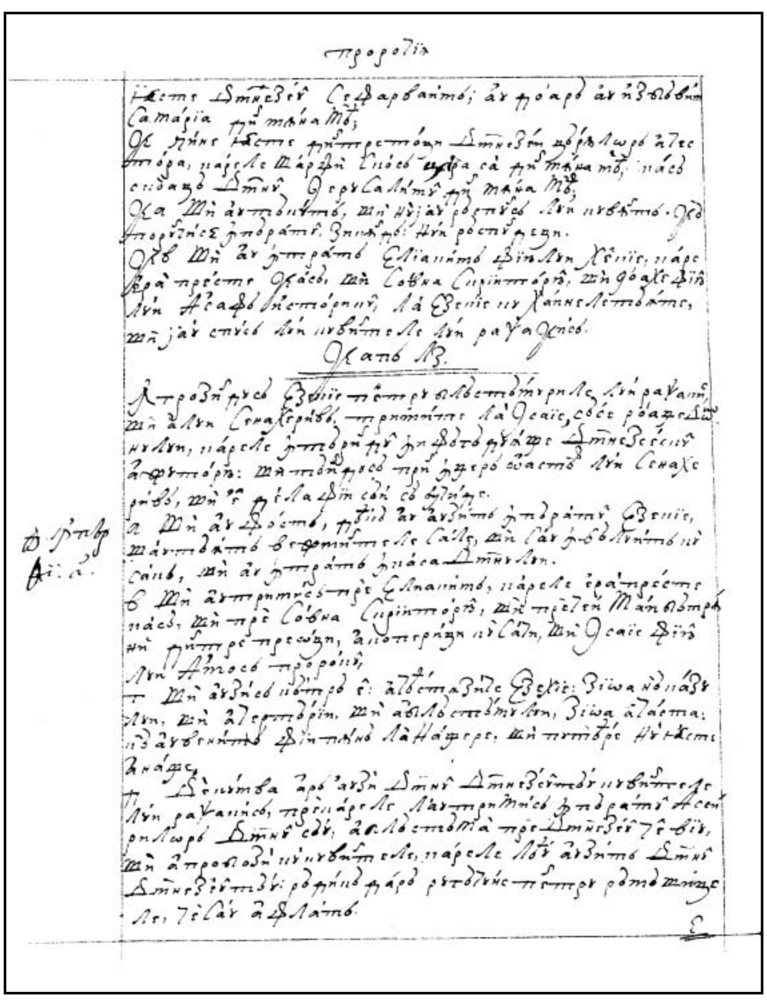
350r

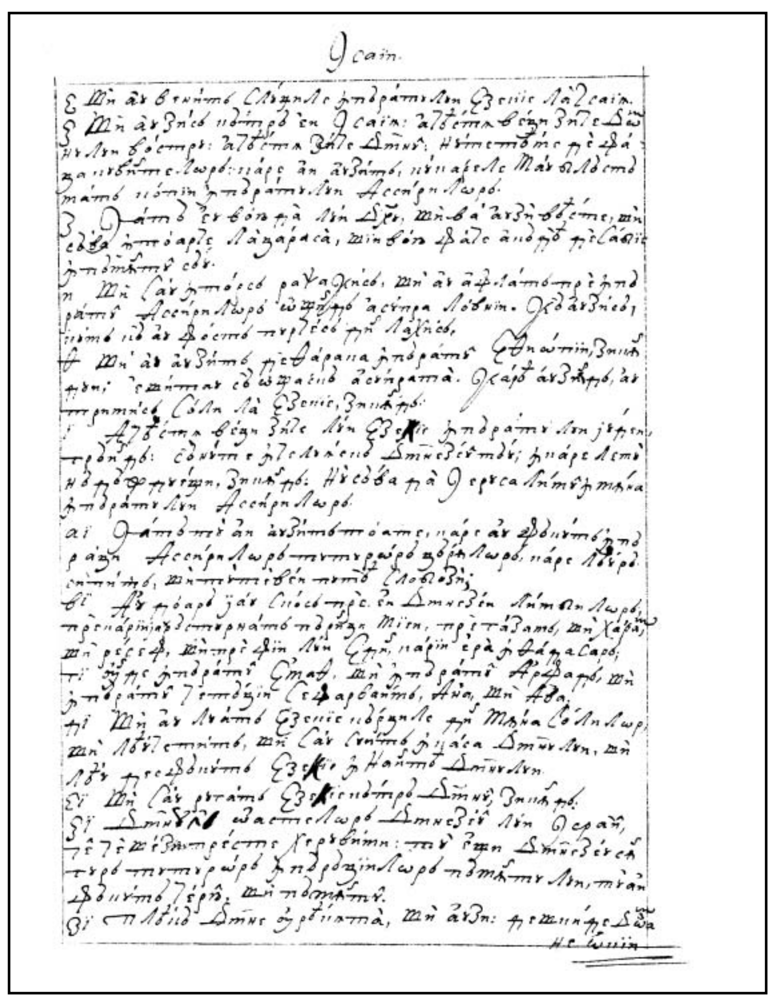
350v

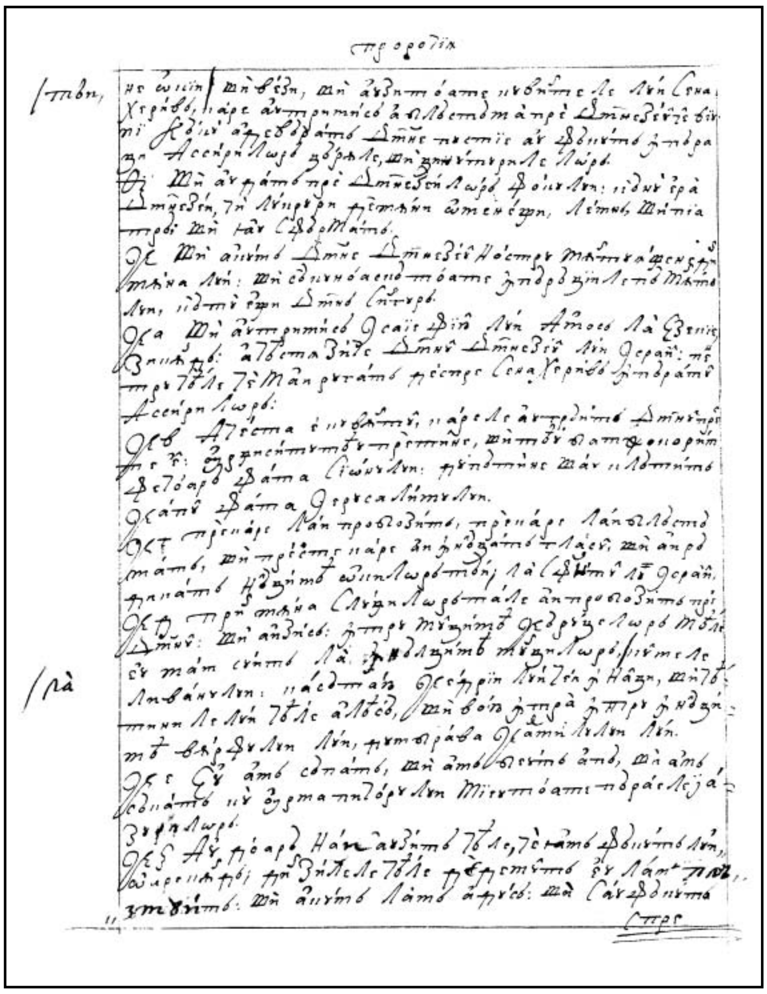
351r

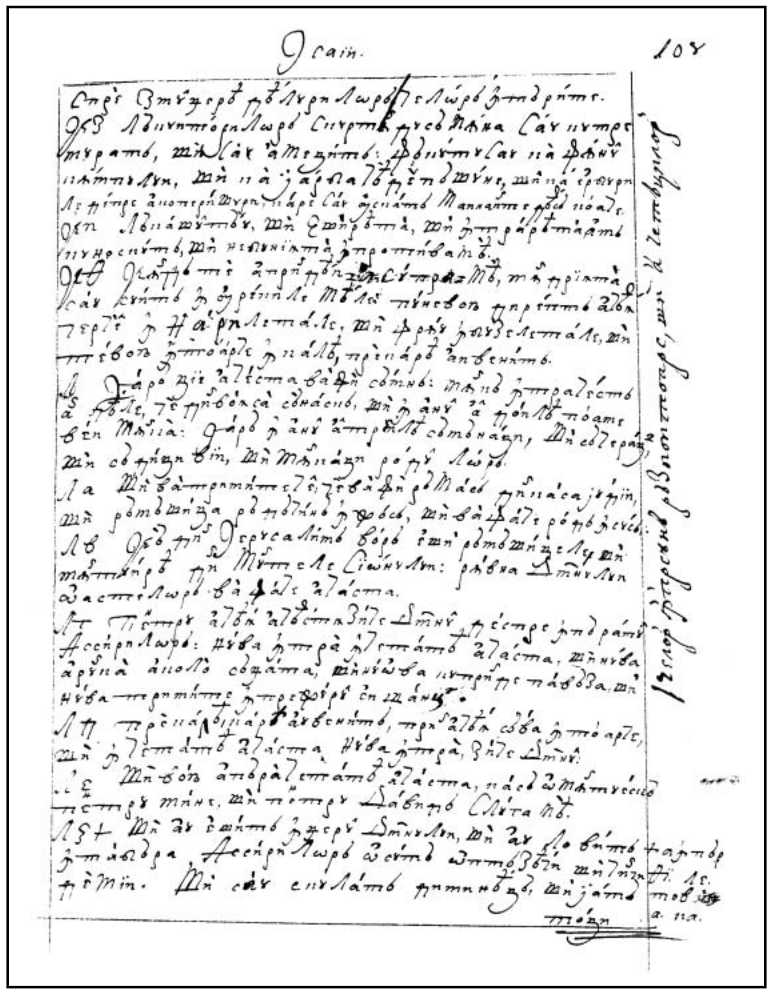
351v

352r

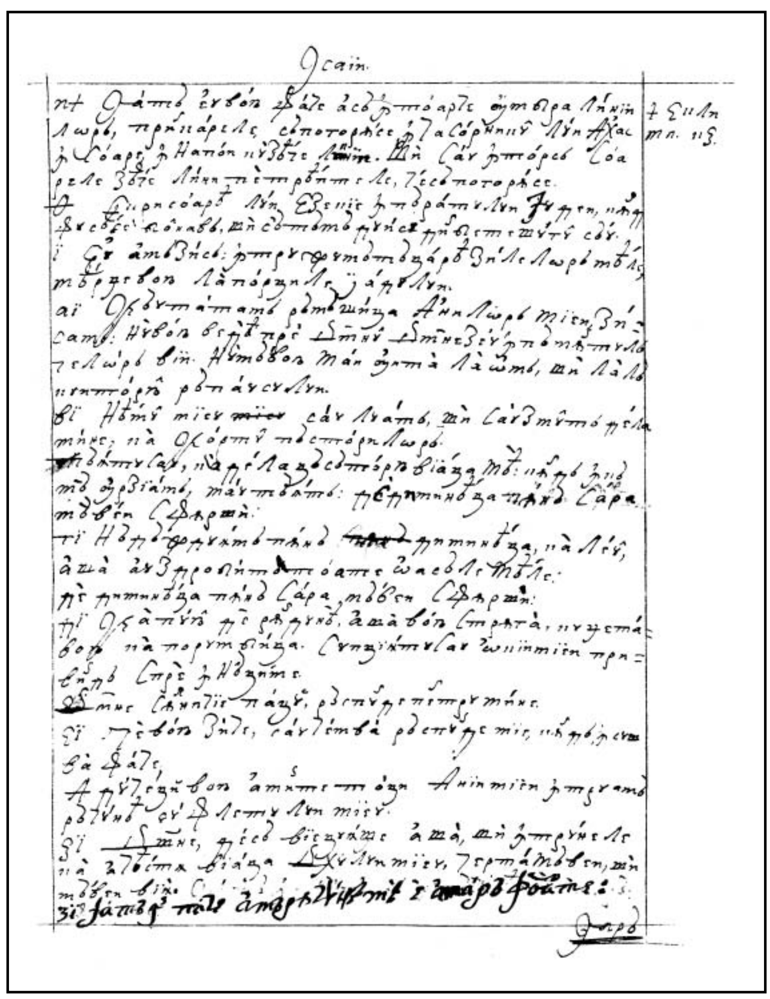
352v

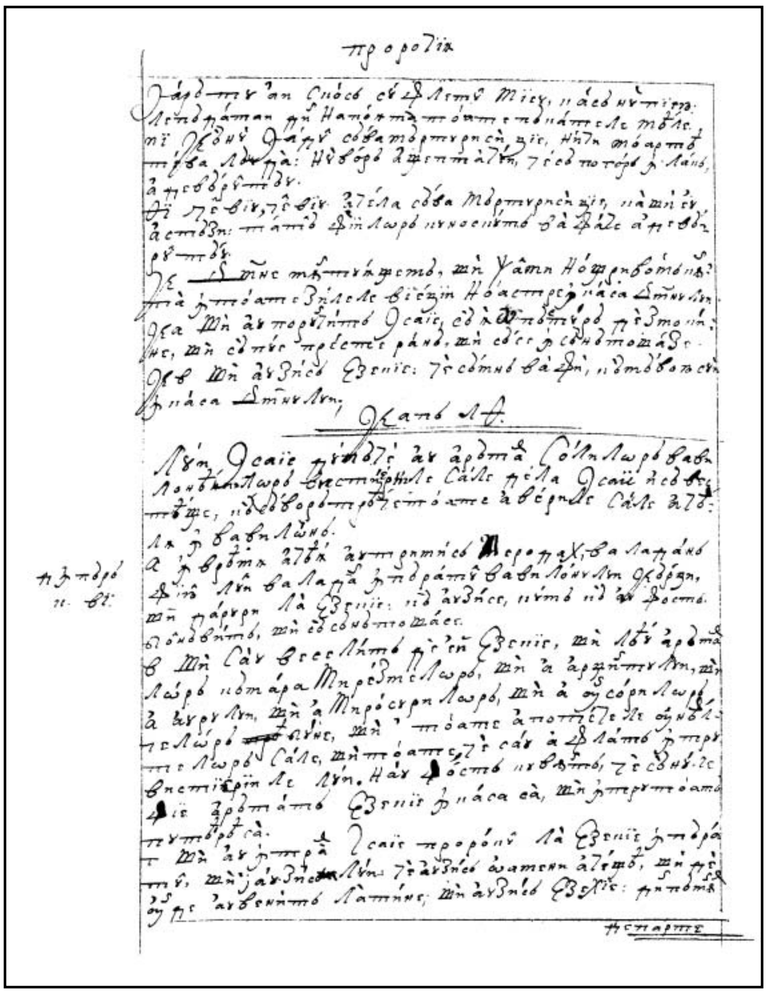
353r

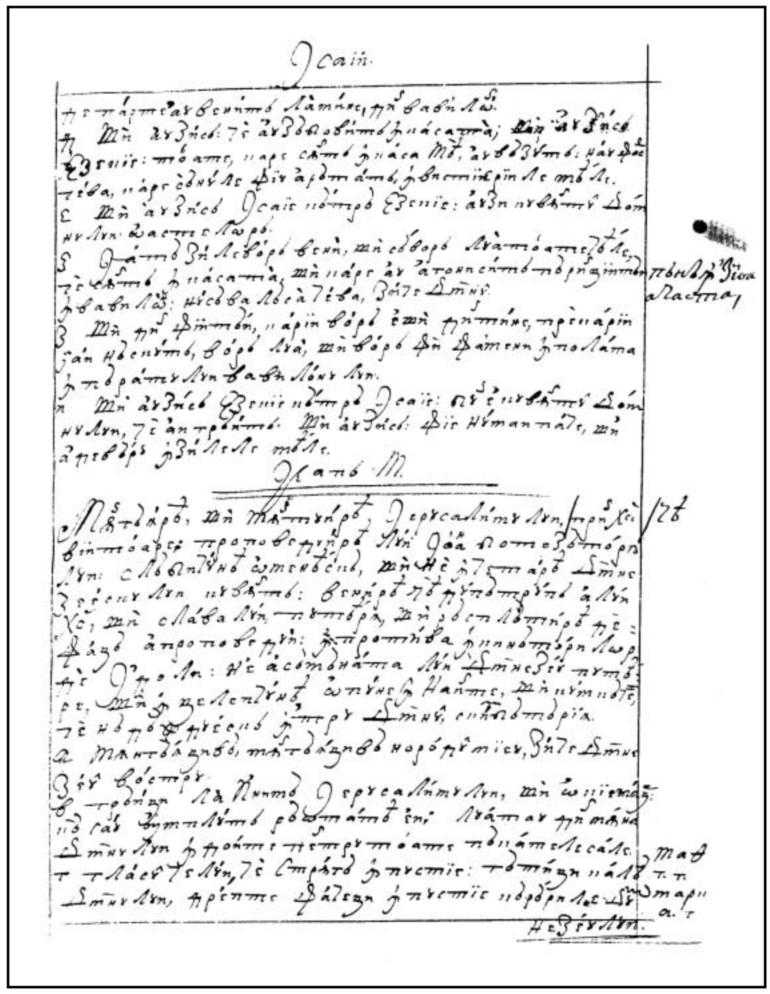
353v

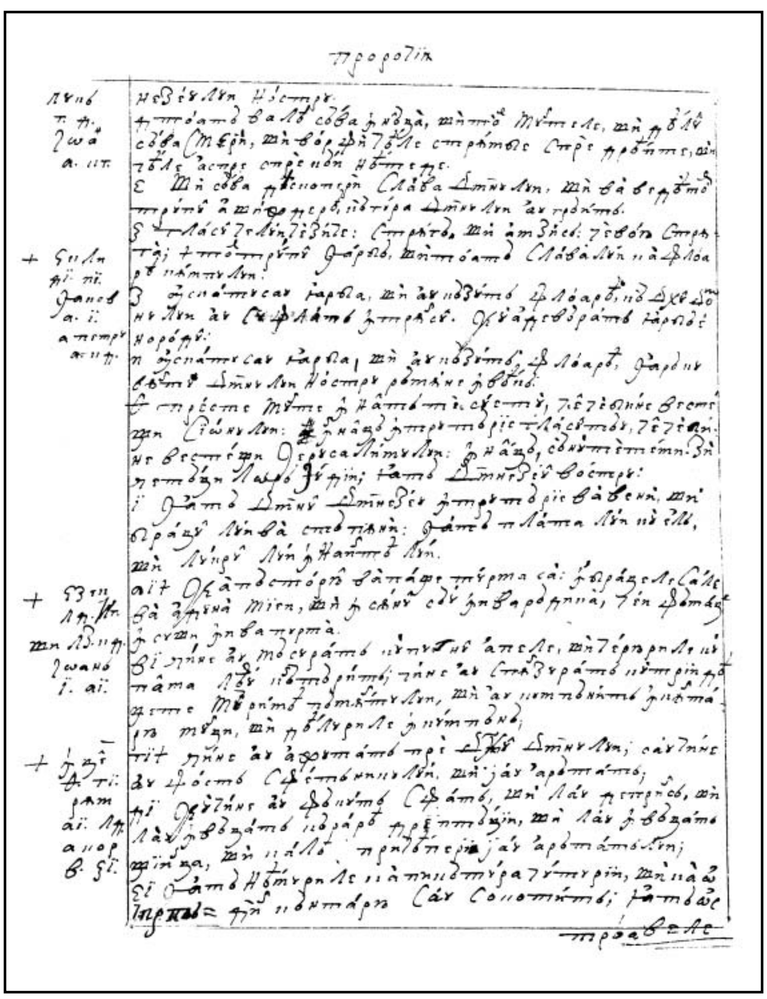
354r

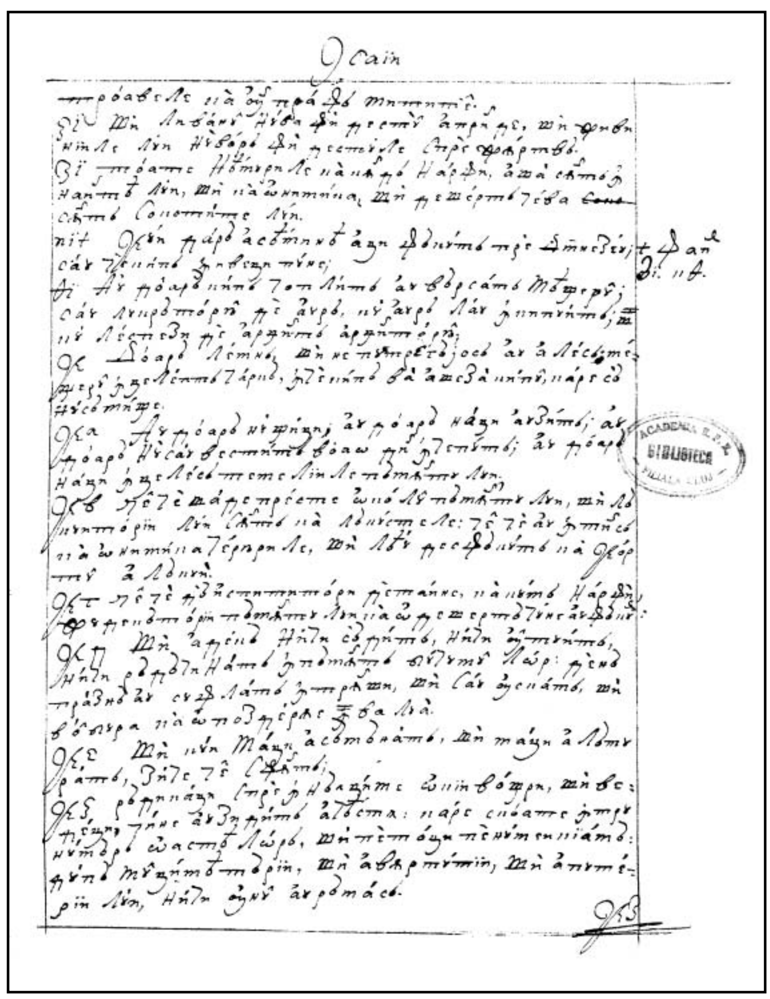
354v

355r

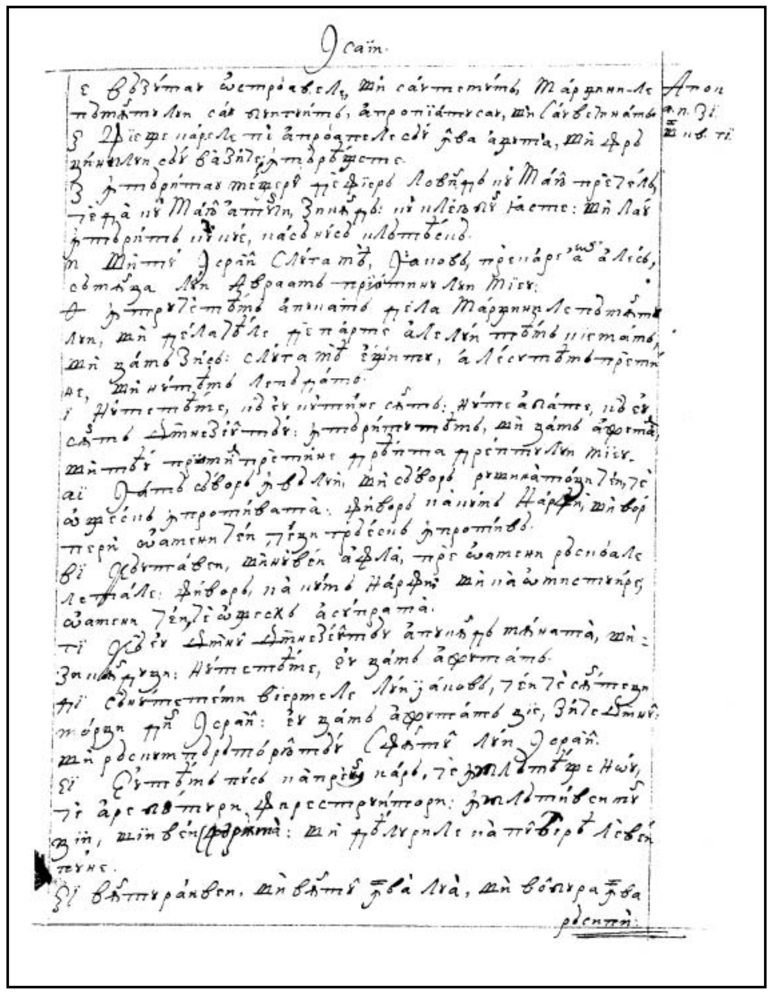
355v

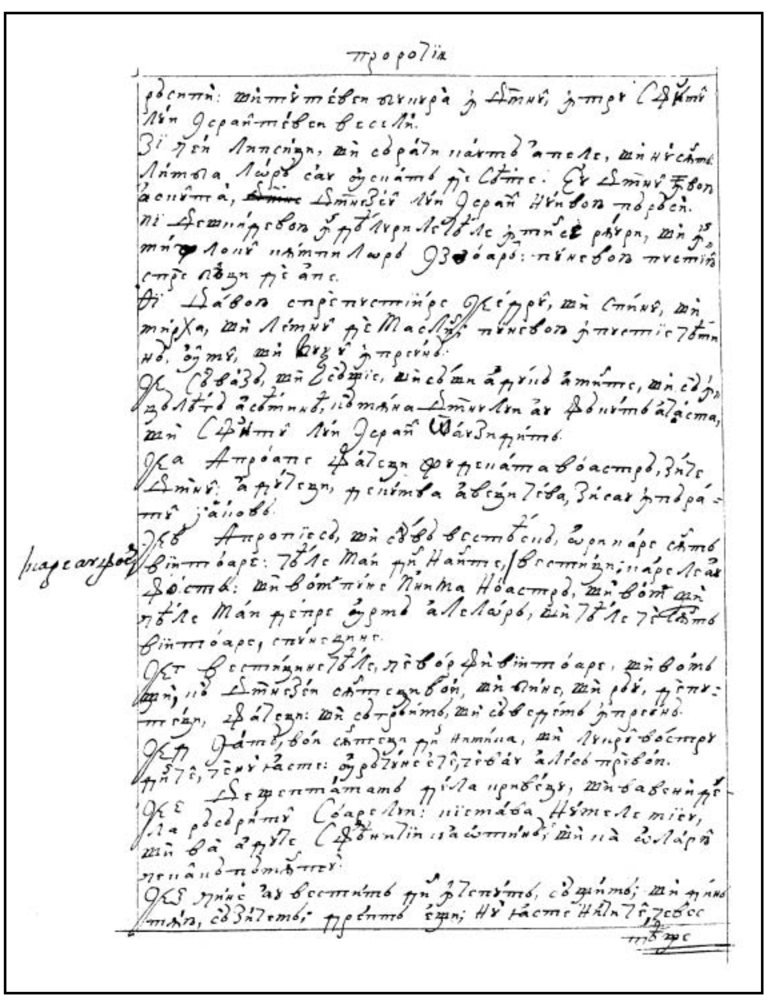
356r

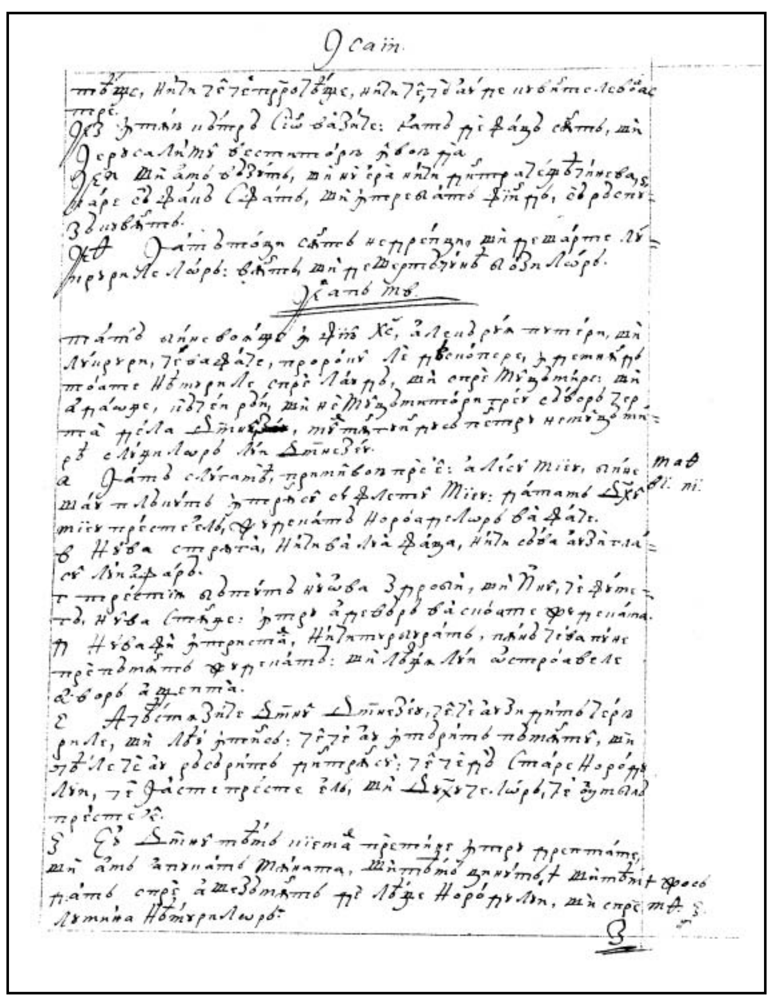
356v

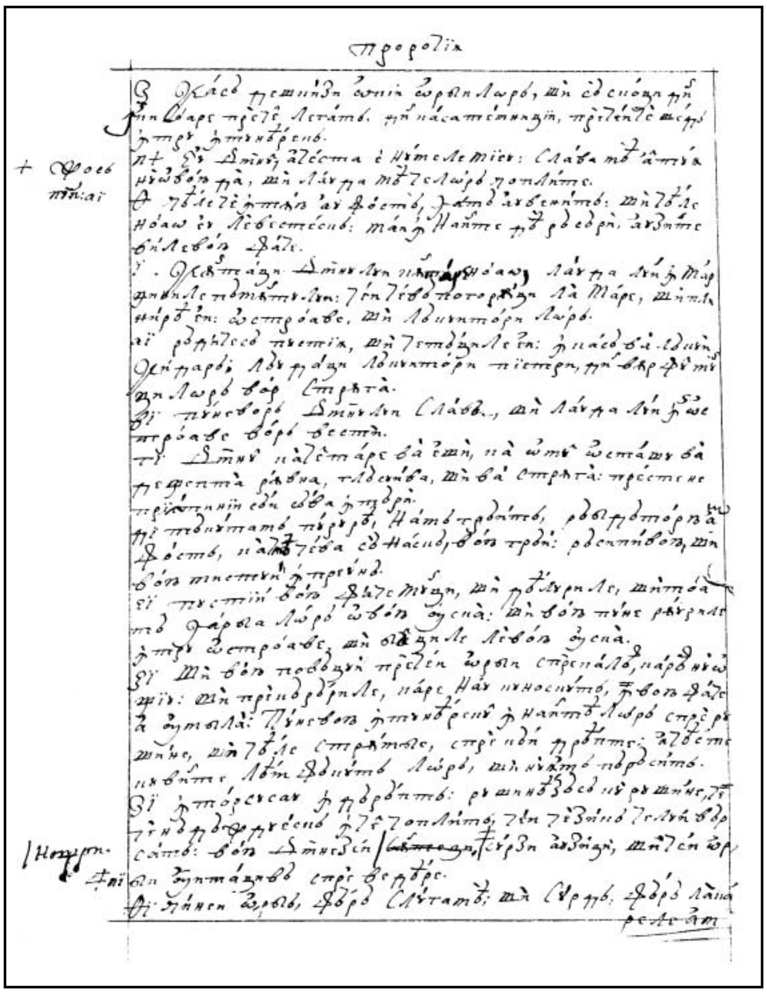
357r

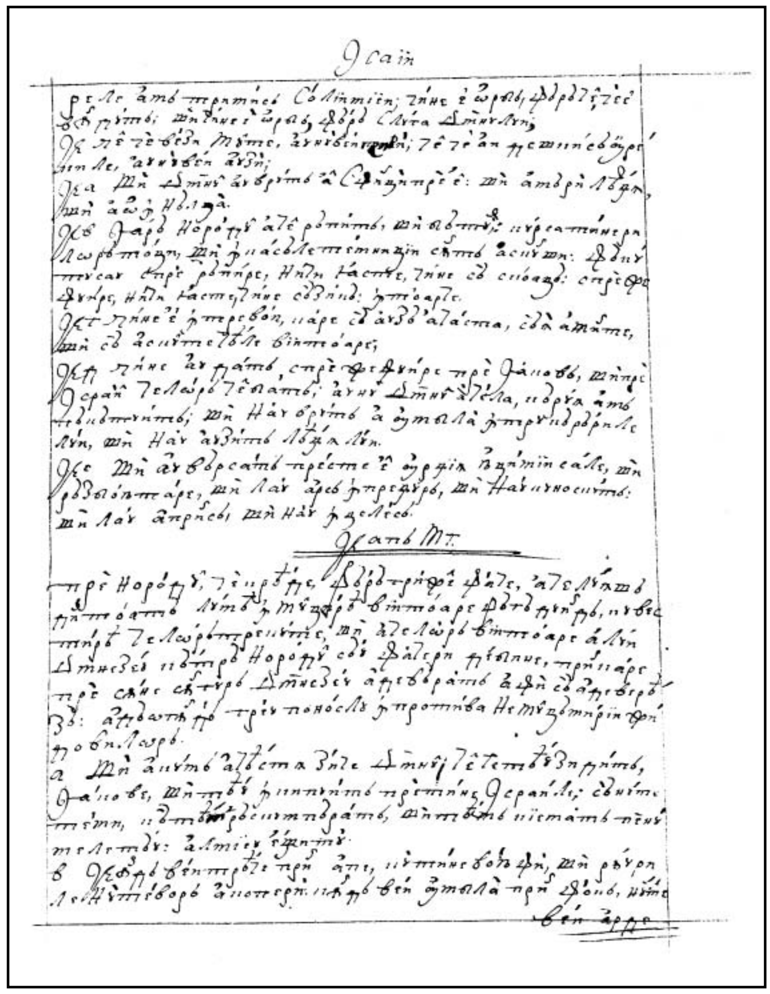
357v

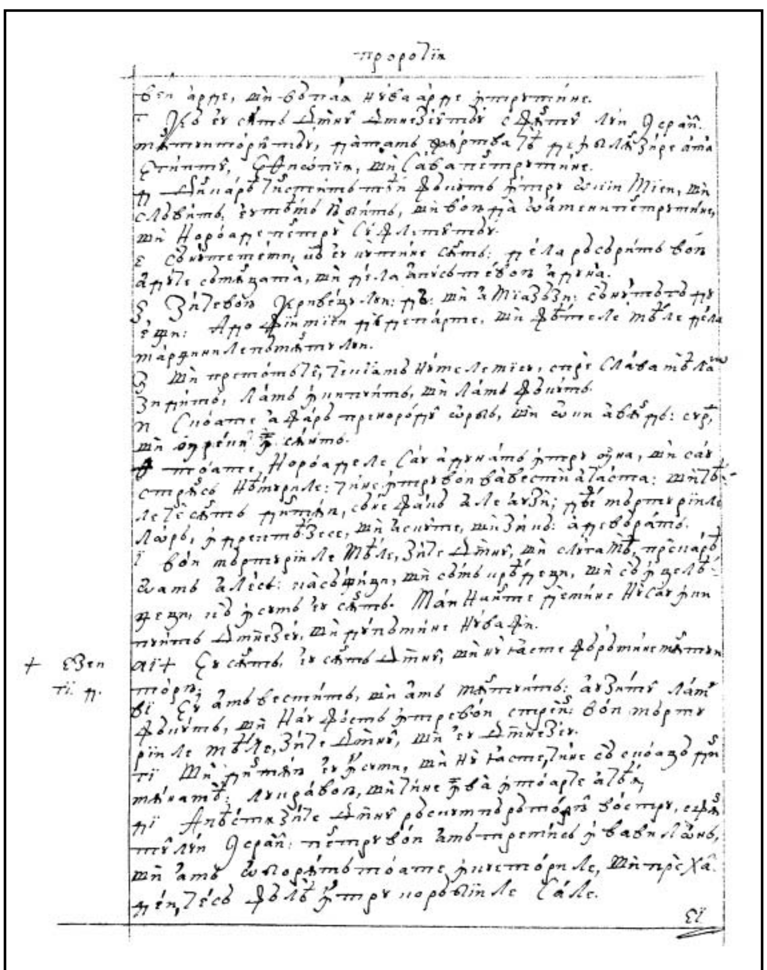
358r

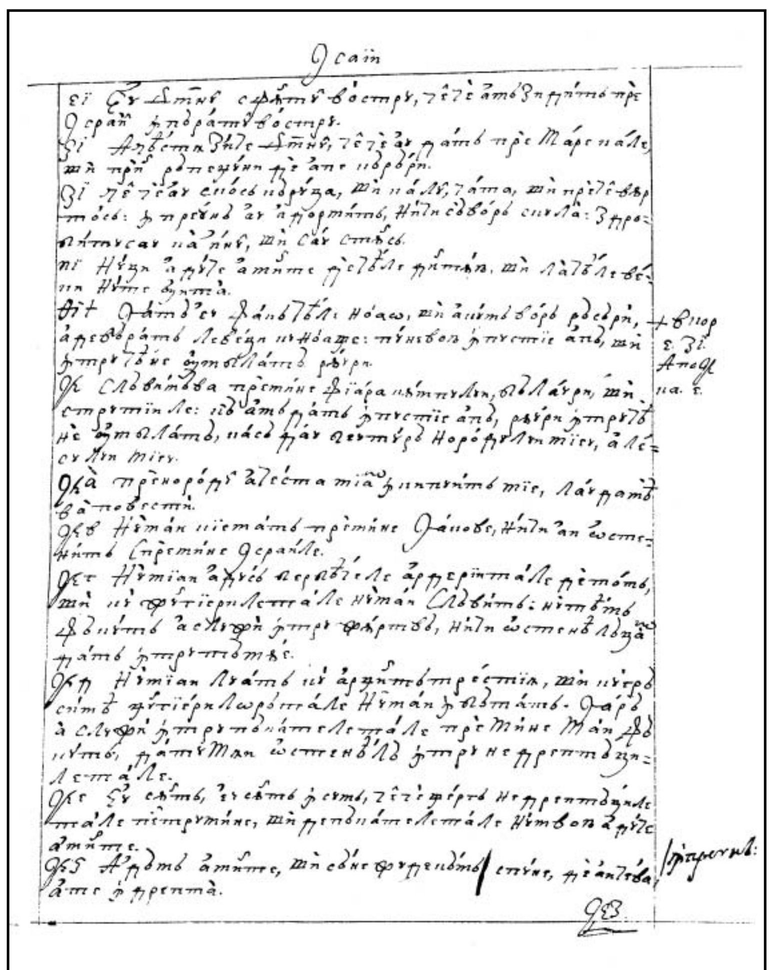
358v

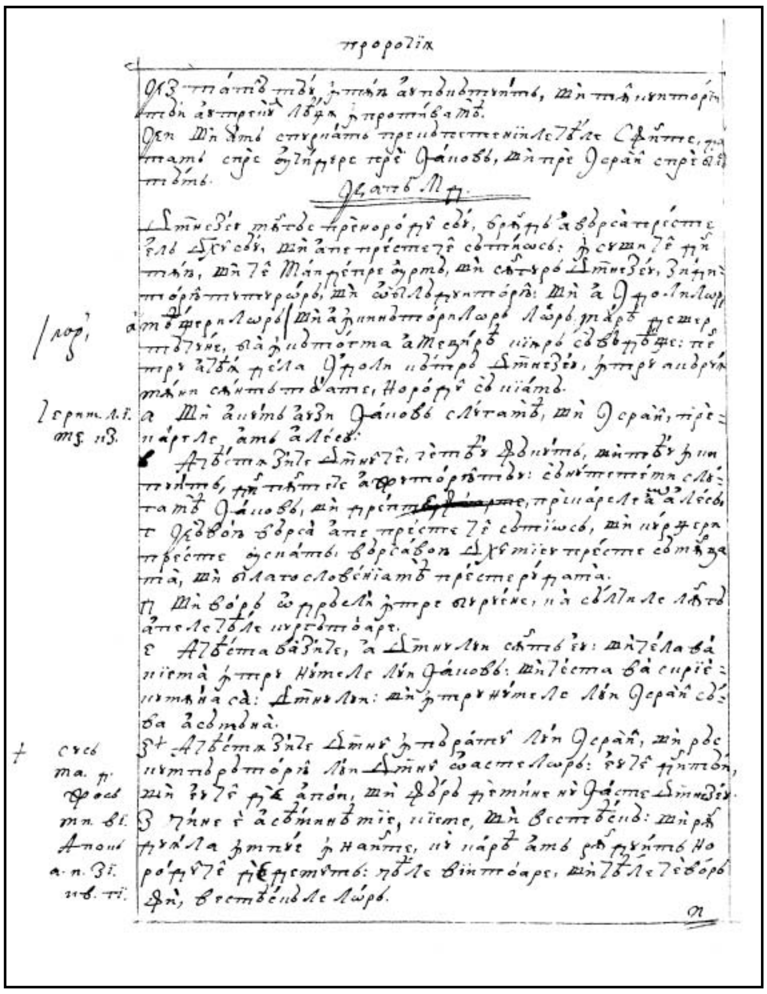
359r

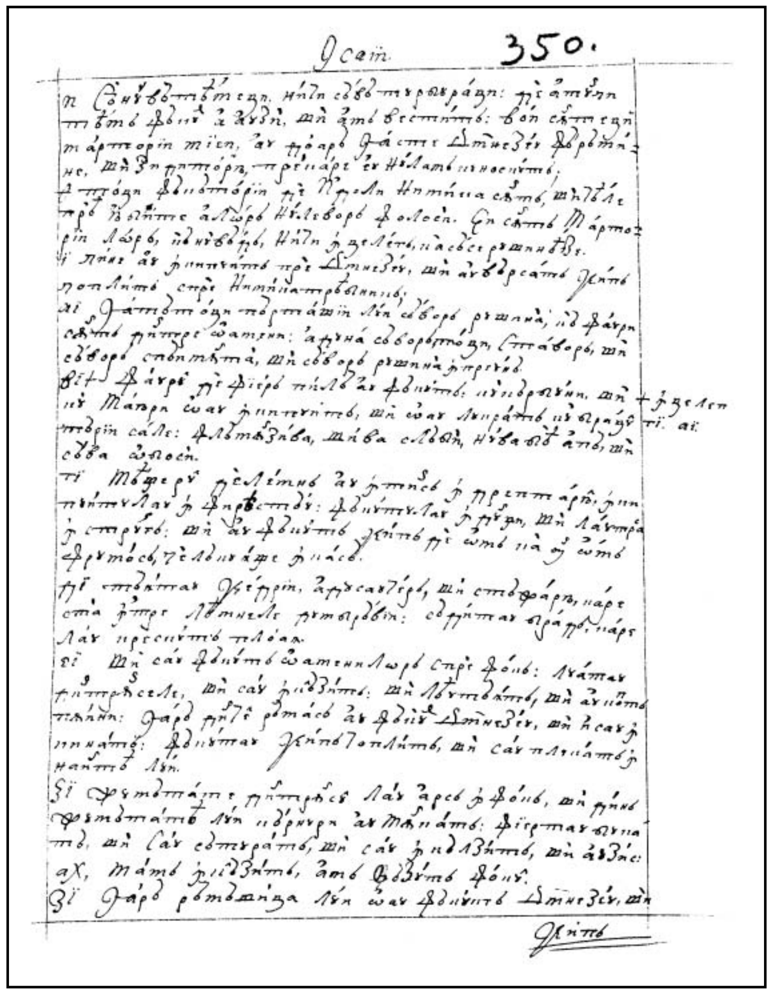
359v

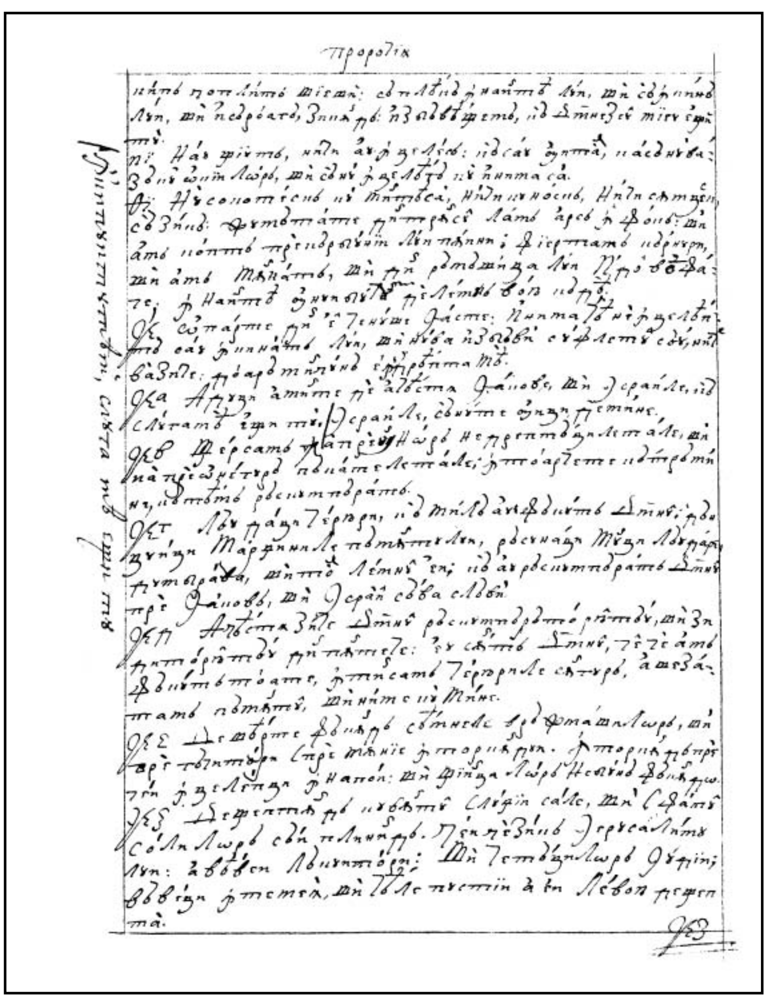
360r

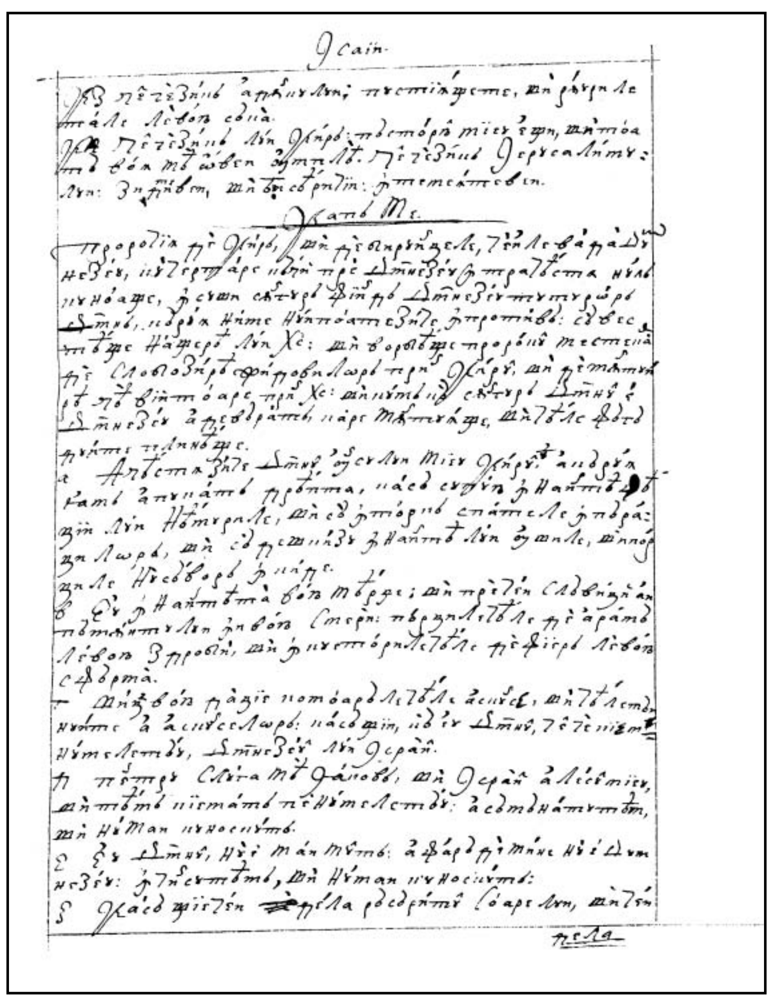
360v

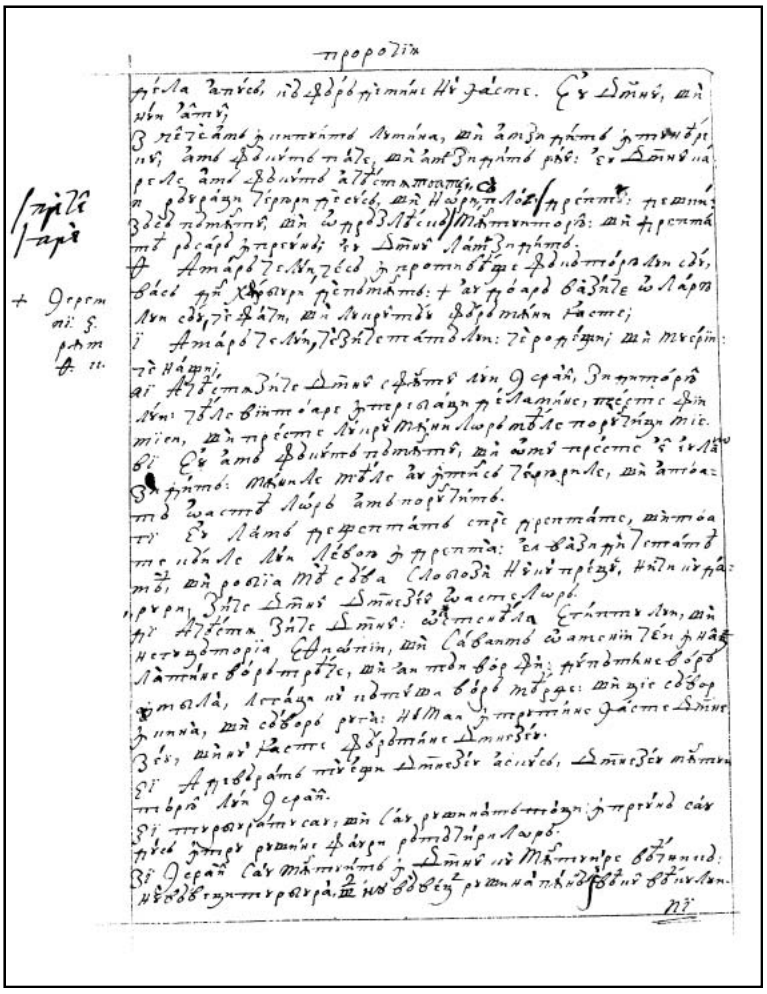
361r

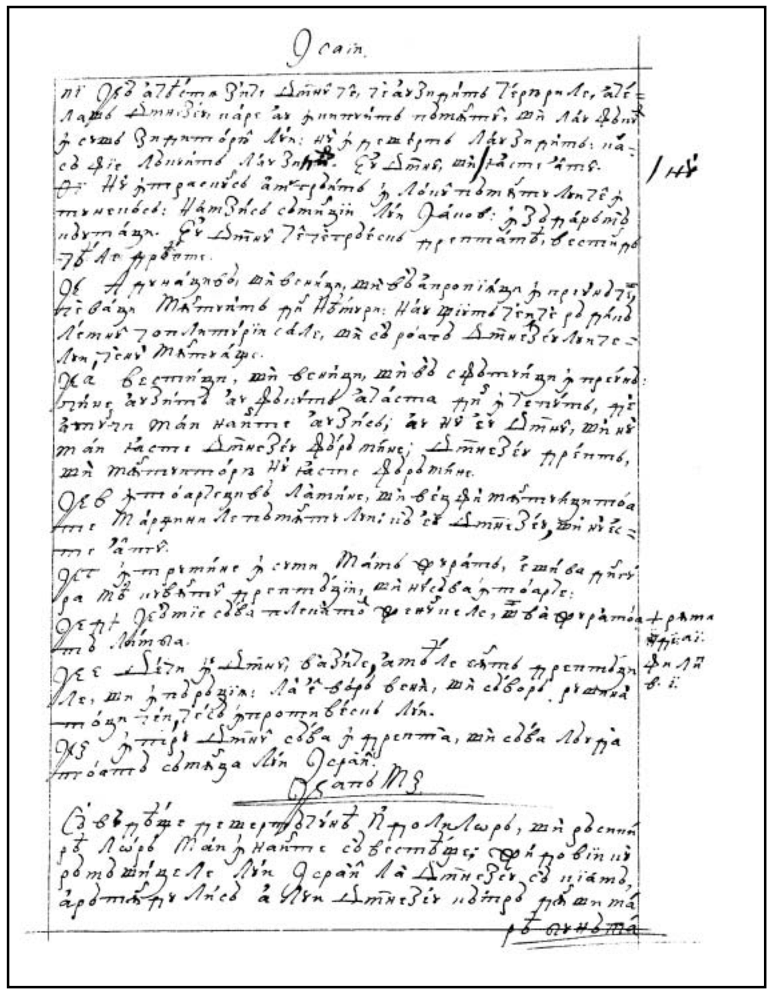

361v

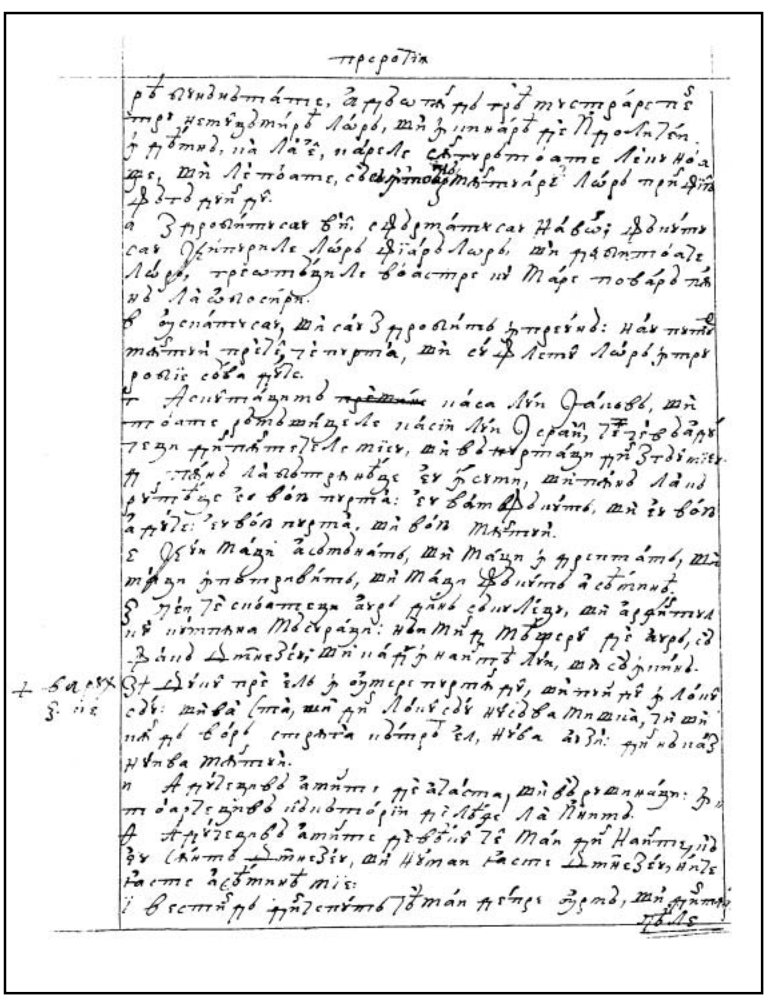

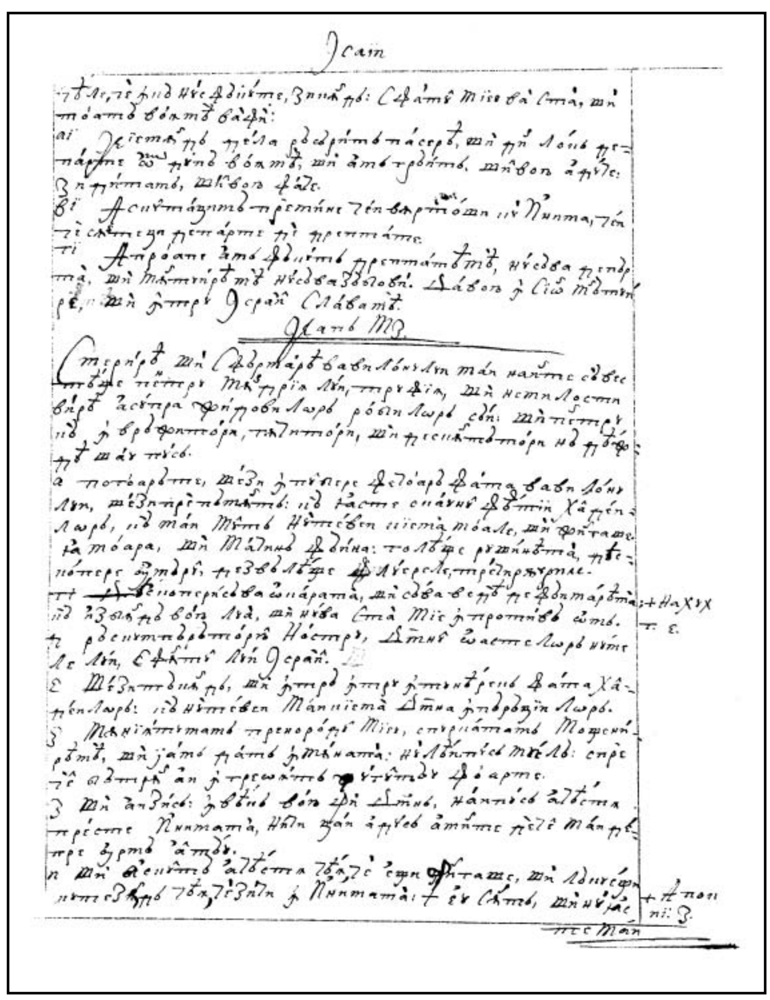
362r

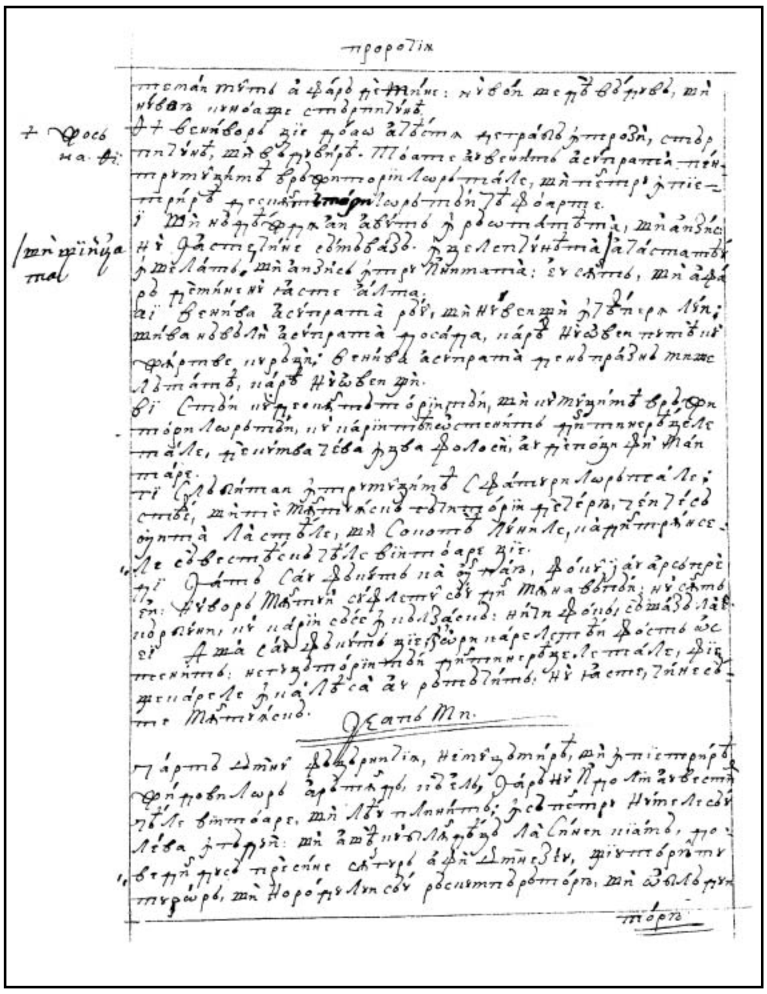

362v 363r

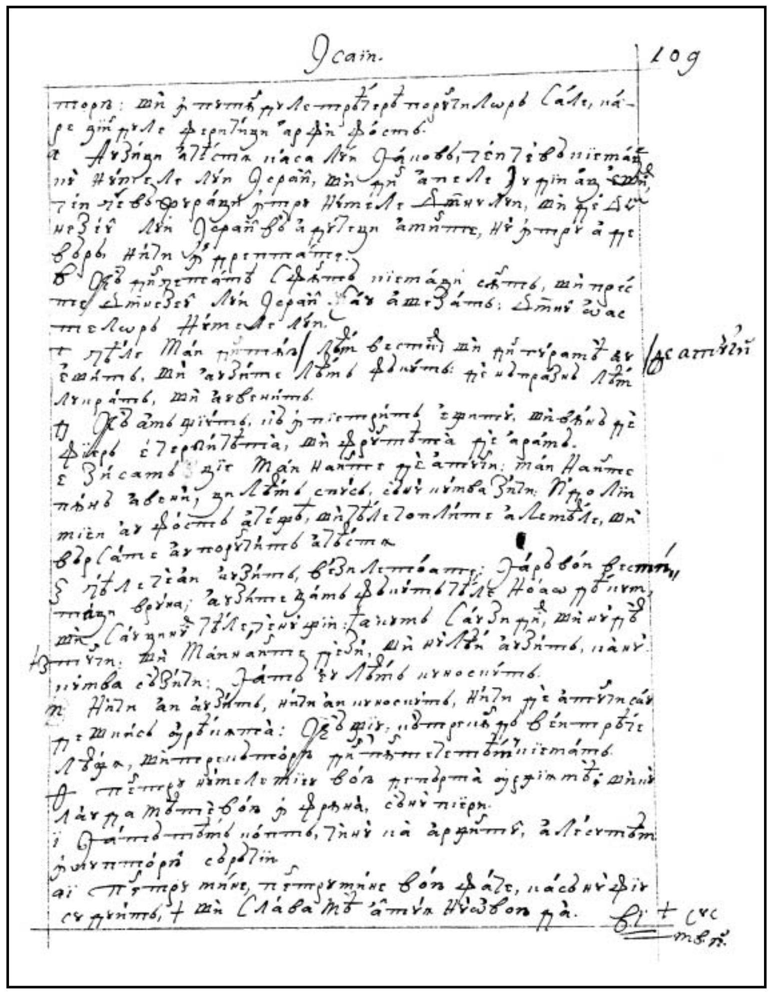

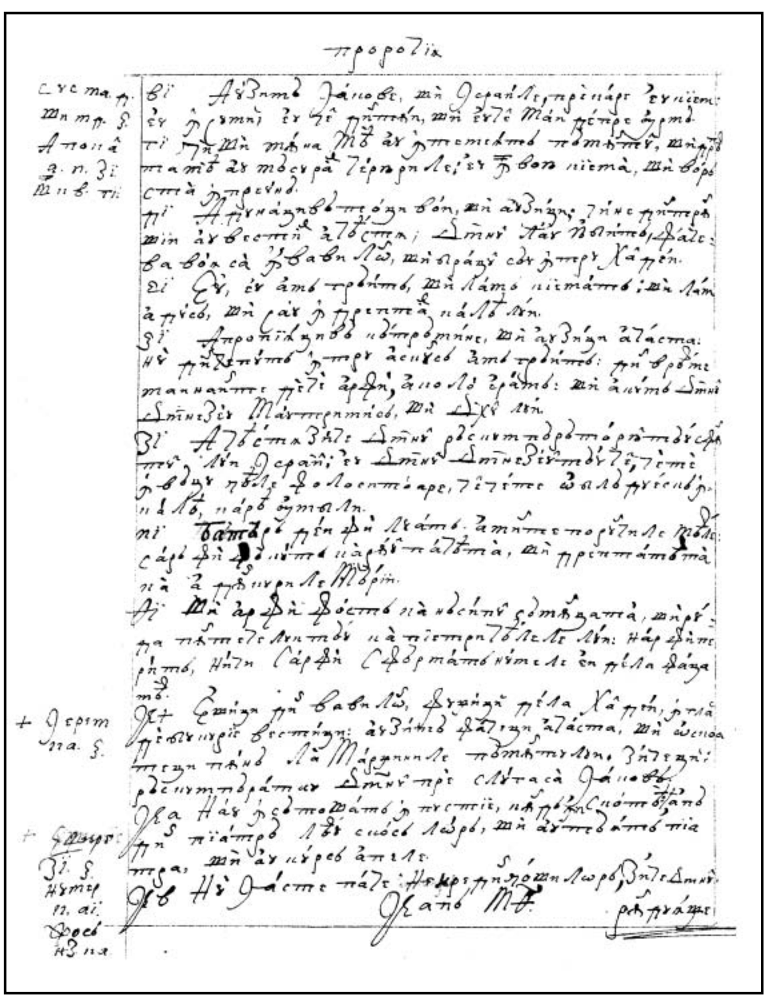
363v 364r

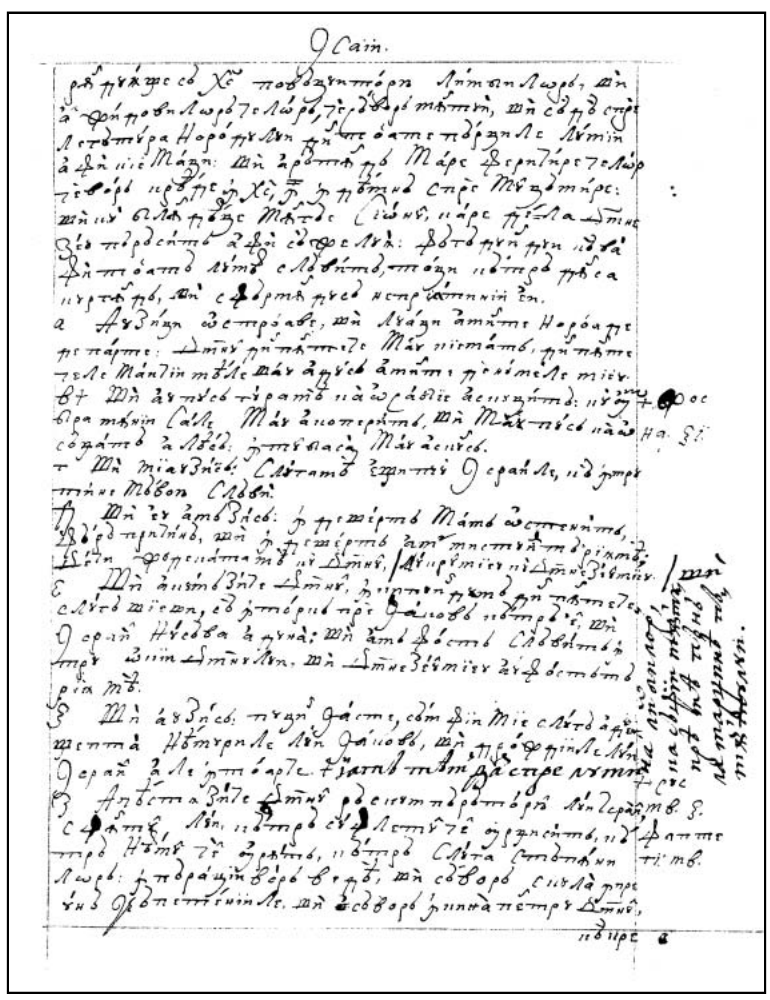
364v

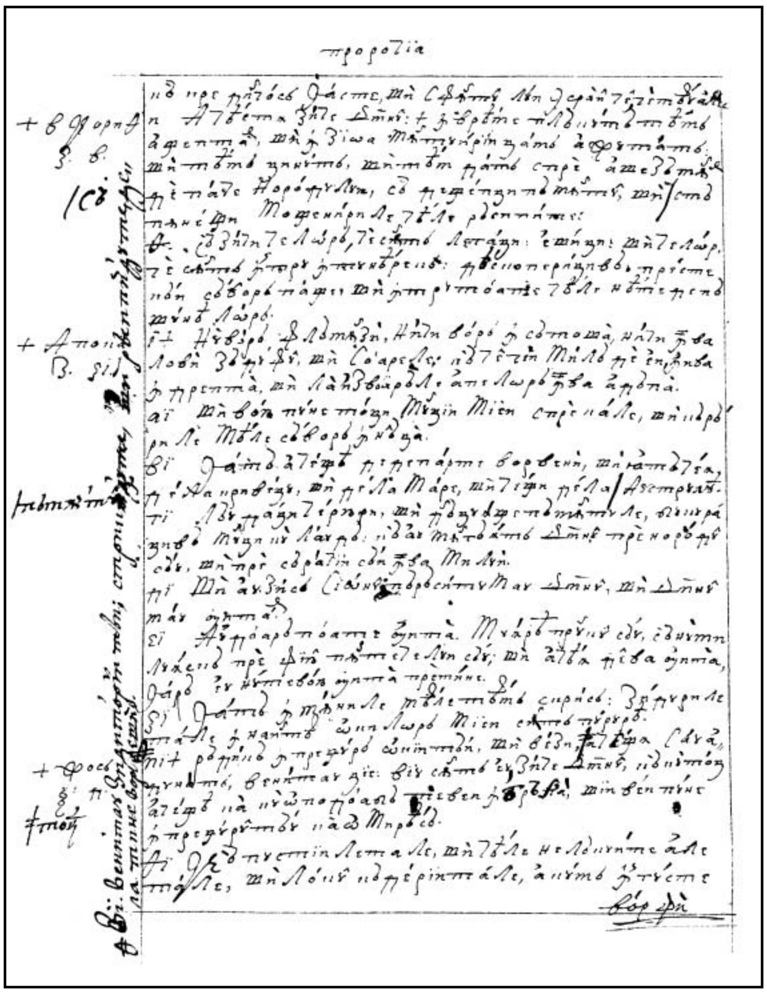
365r

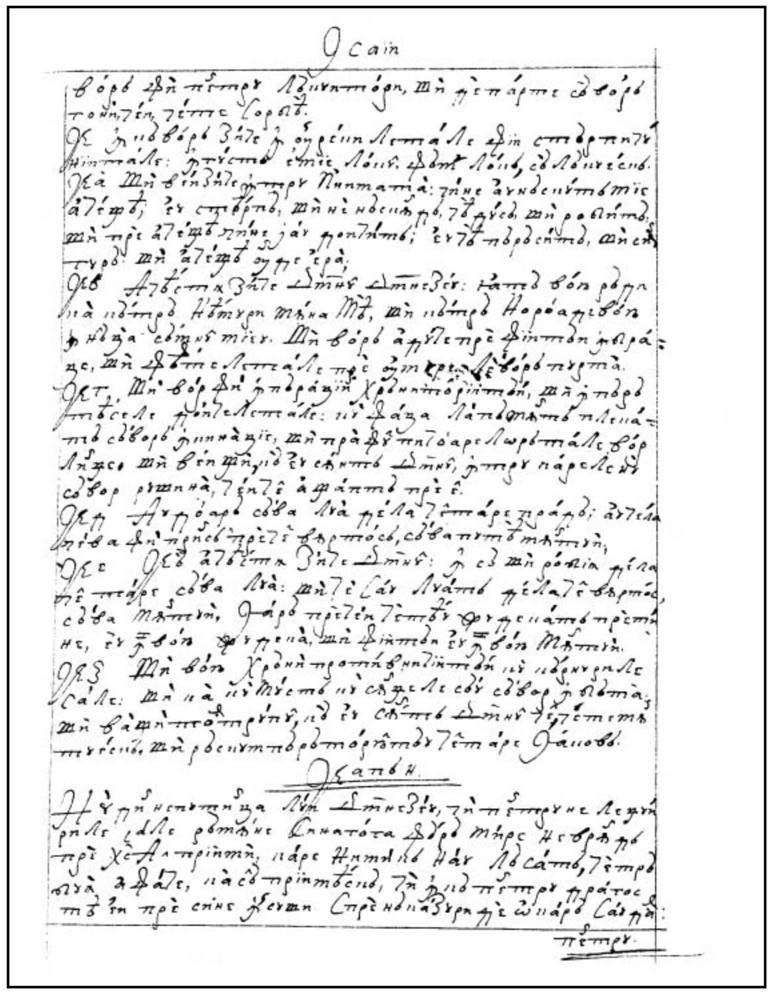
365v

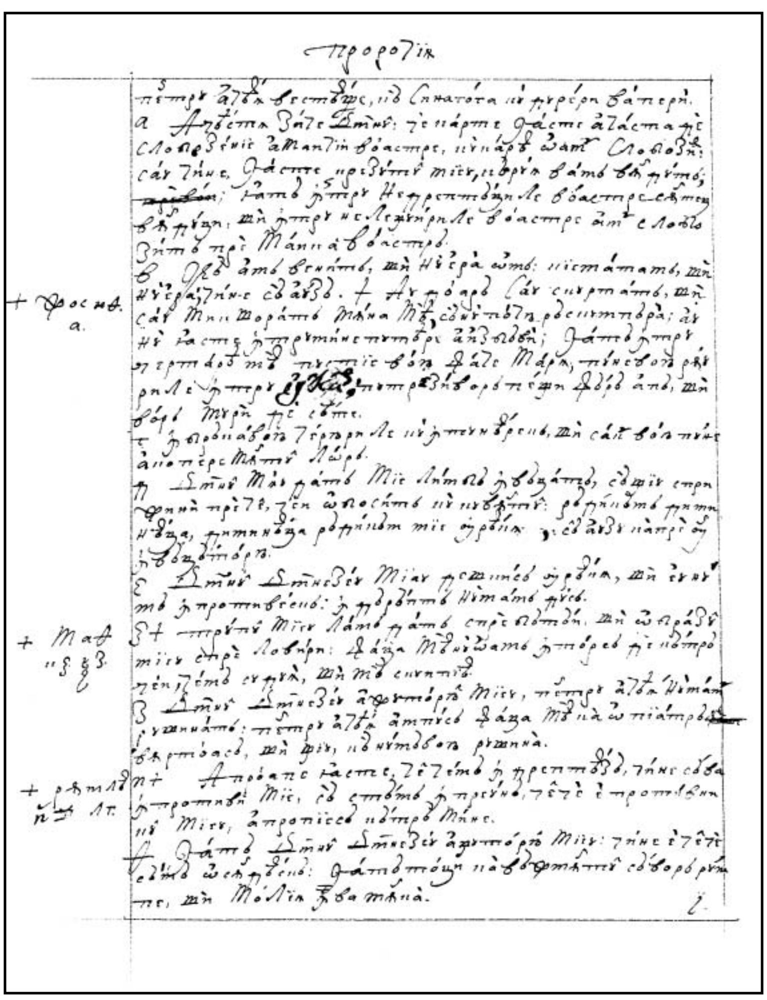
366r

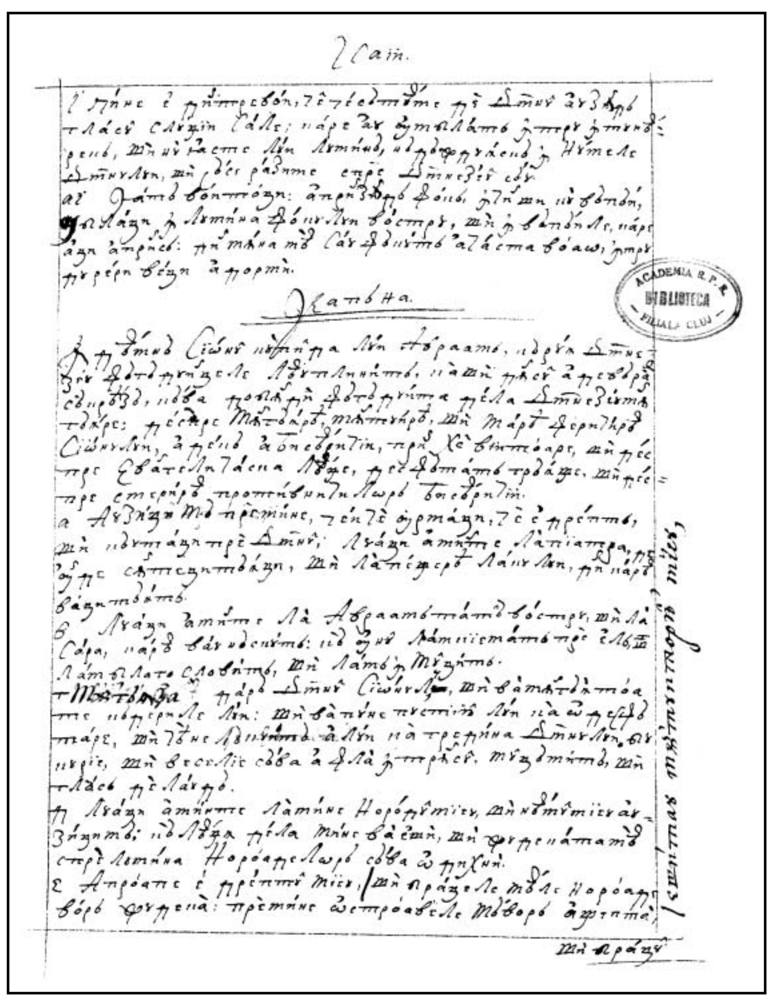
366v

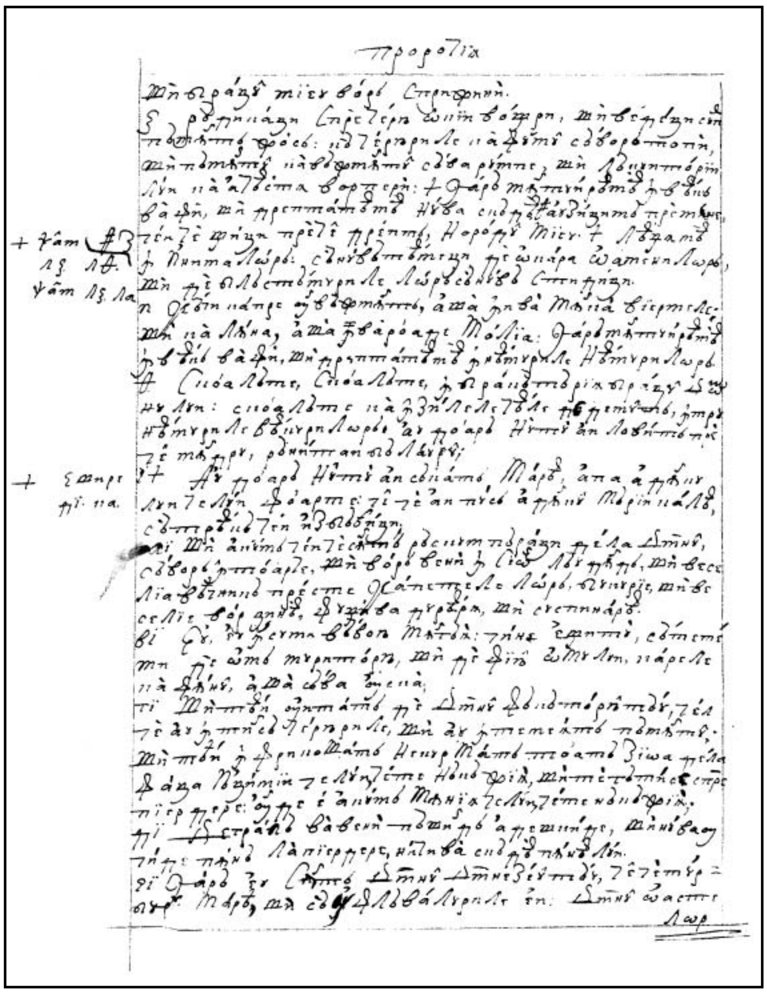
367r

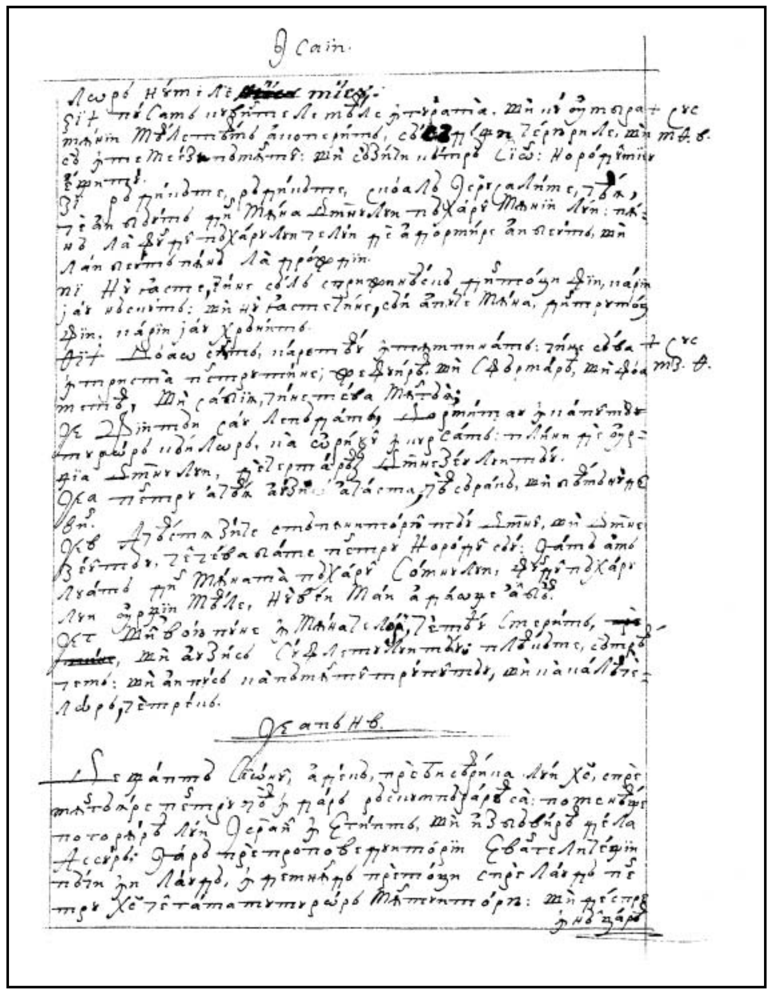
367v

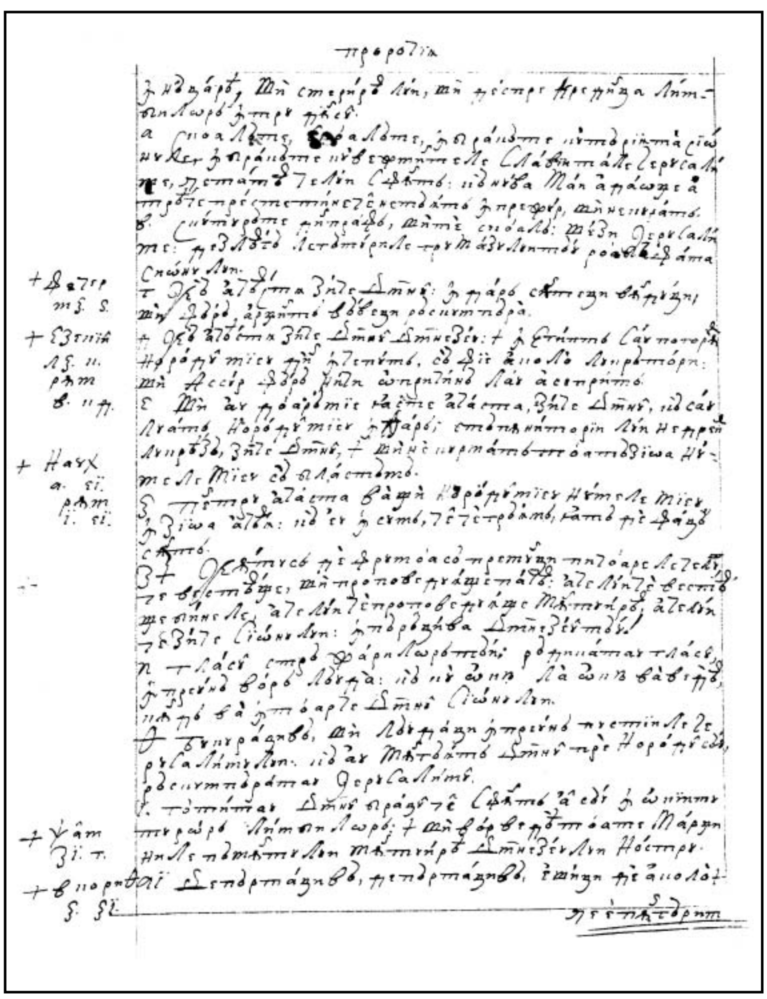
368r

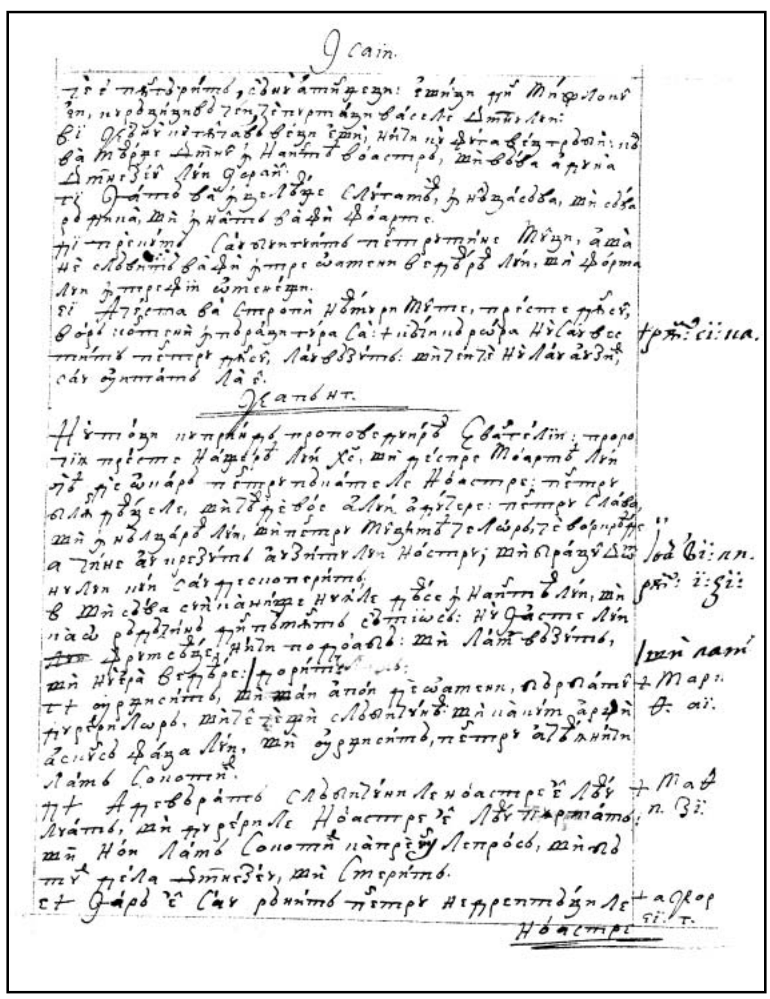
368v

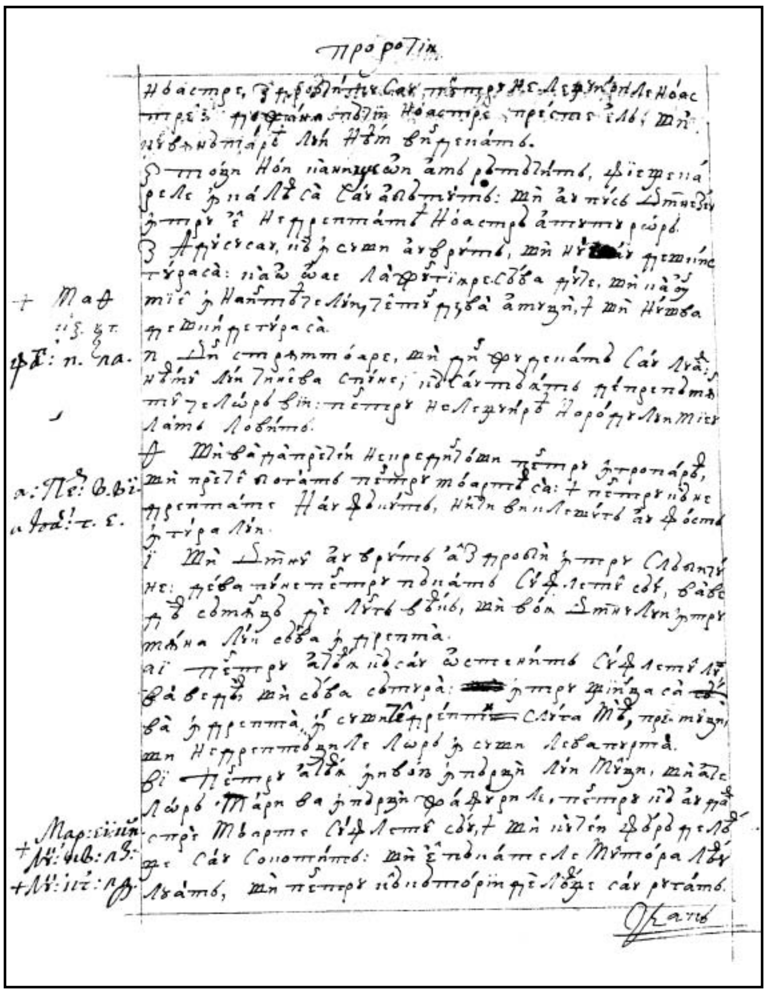
369r

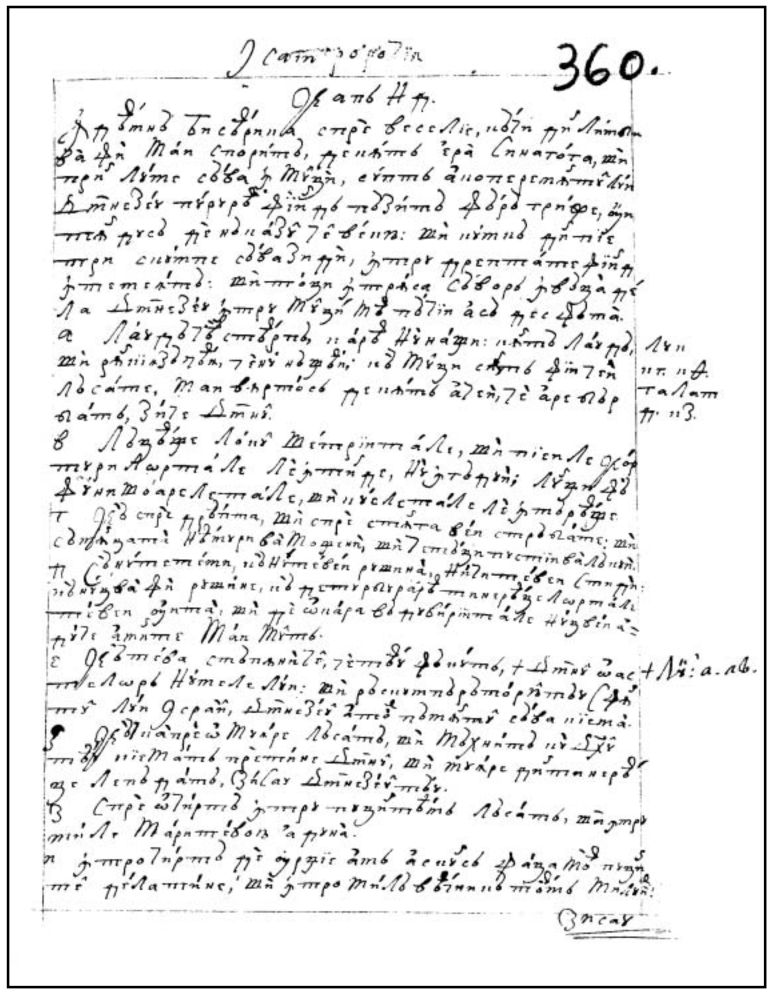

369v

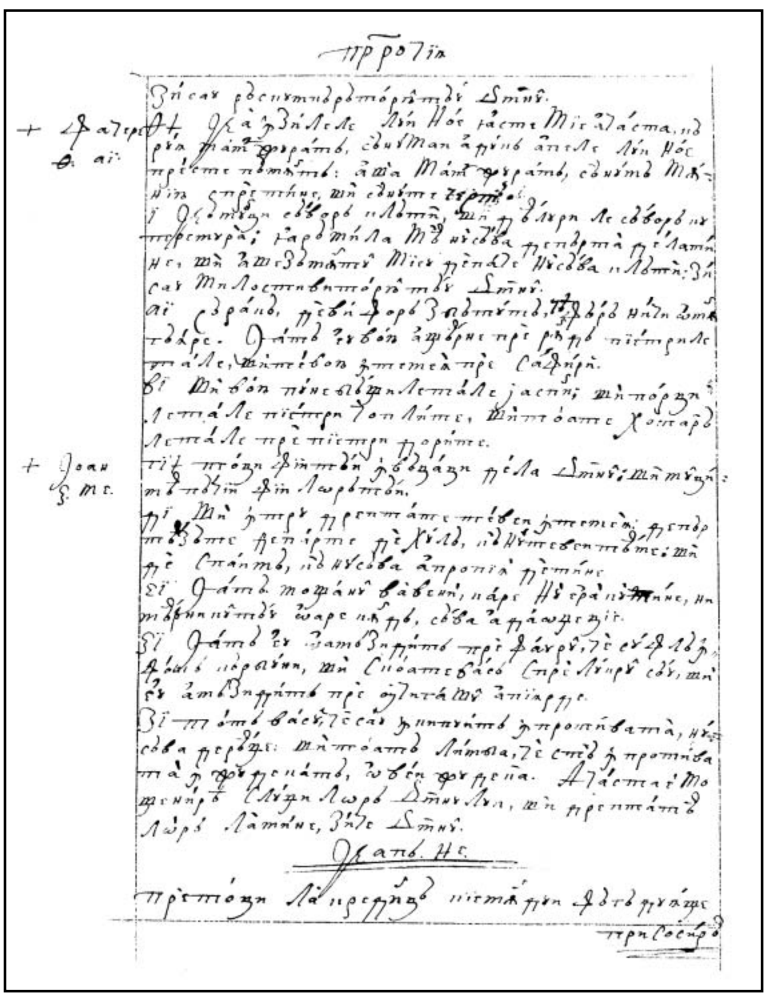
370r

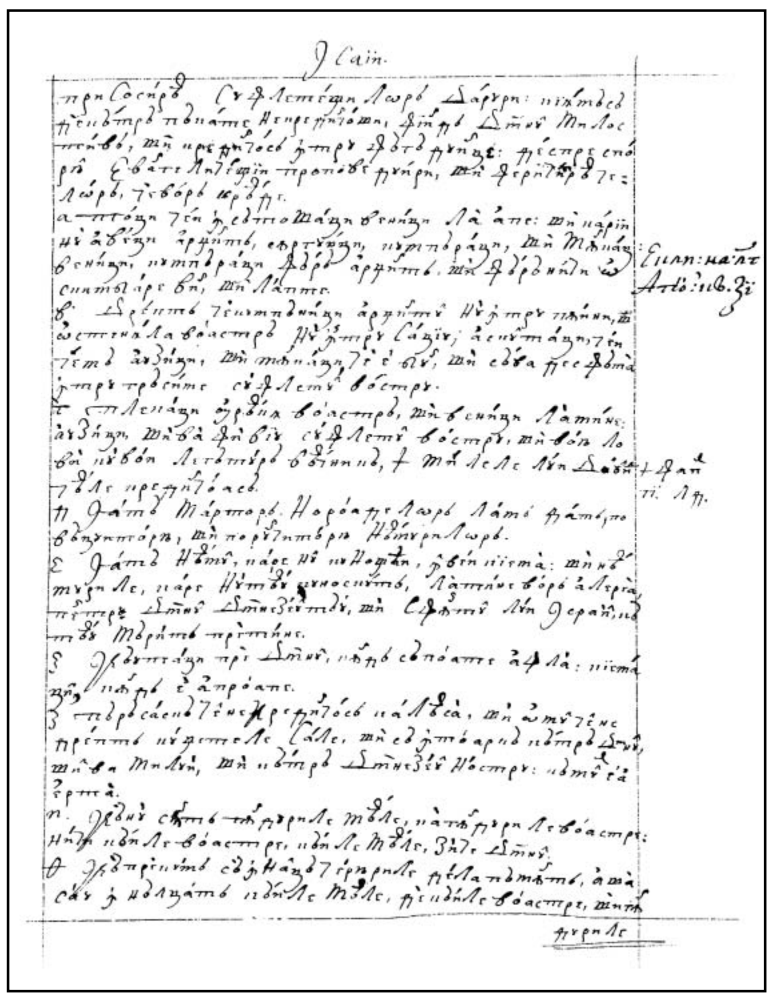

370v

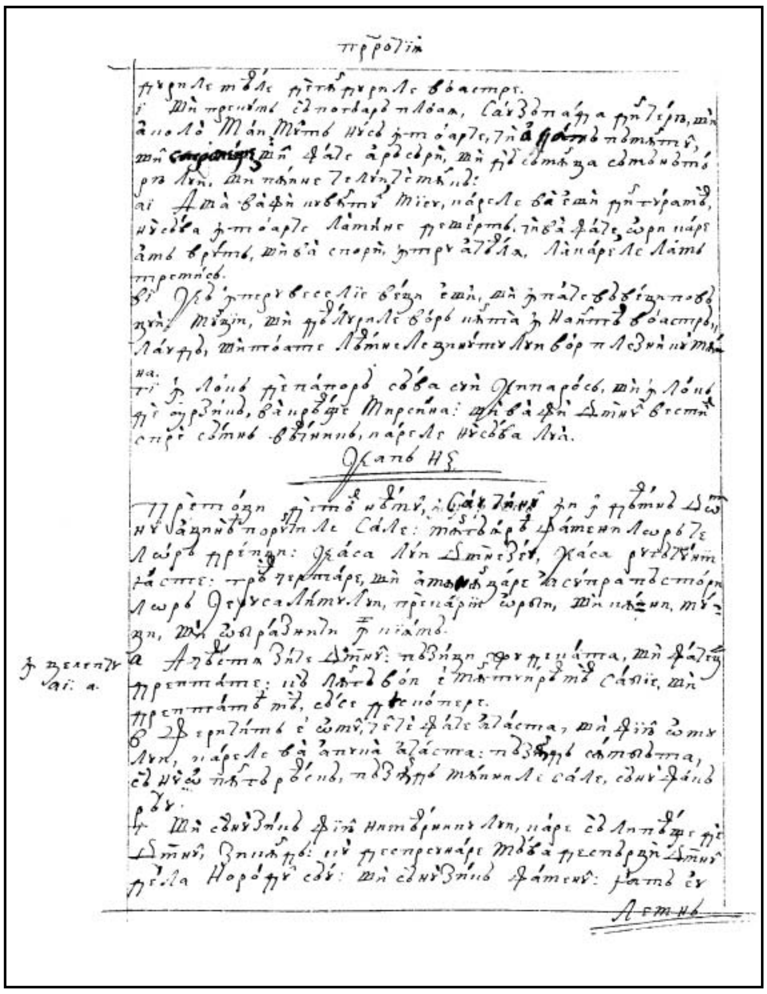
371r

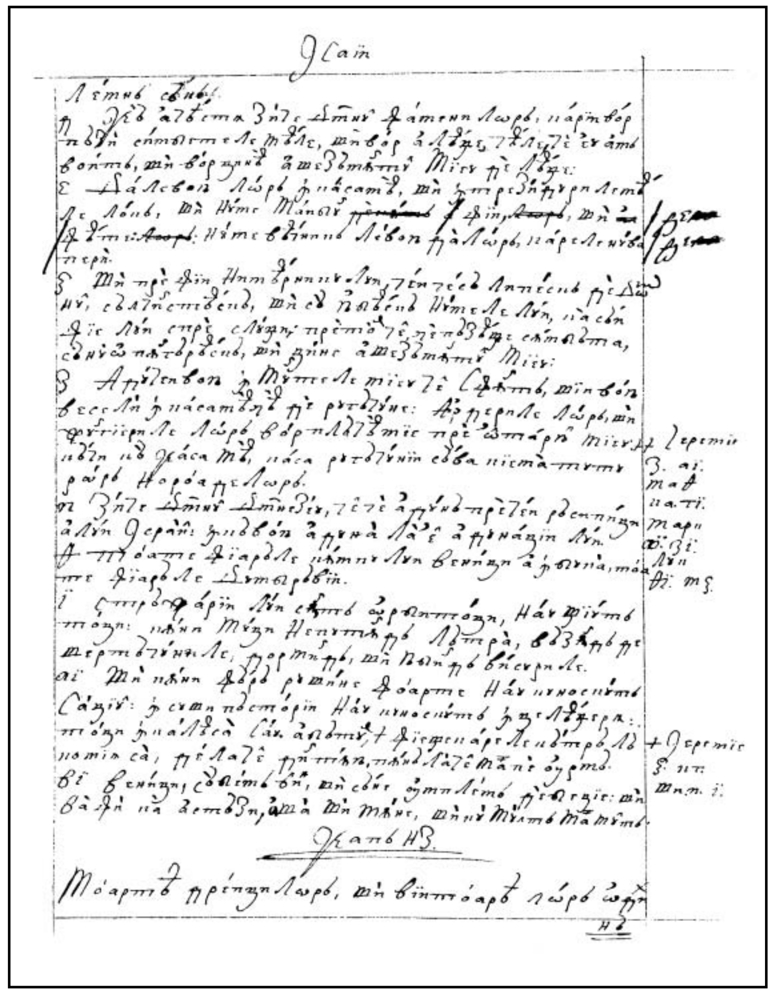

371v

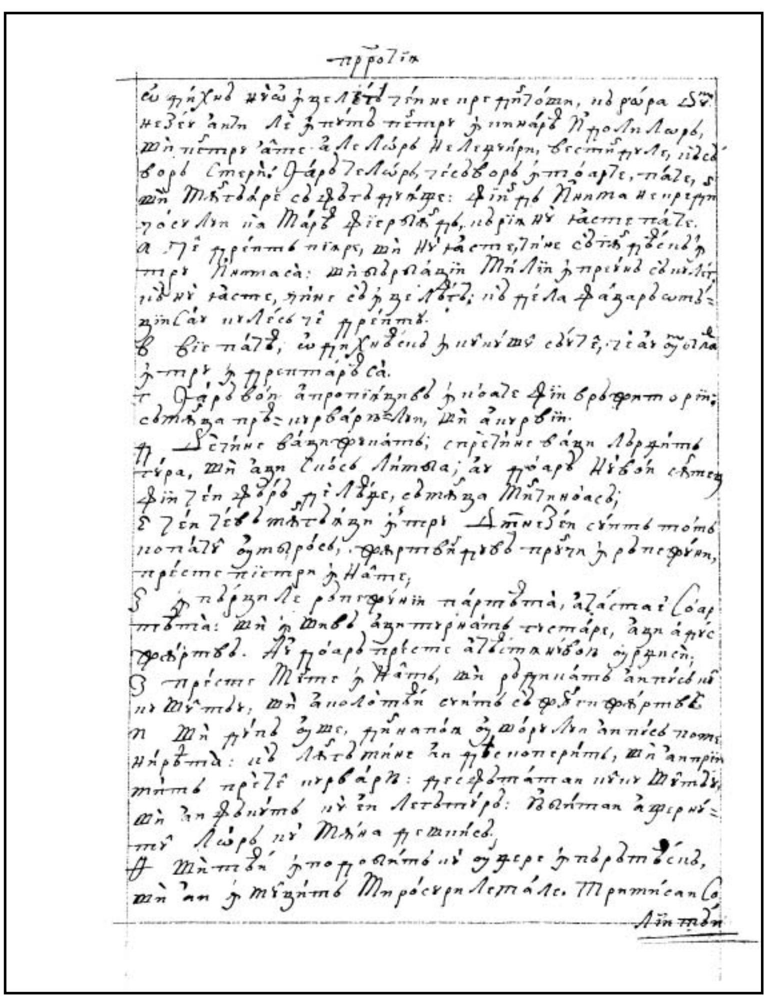
372r

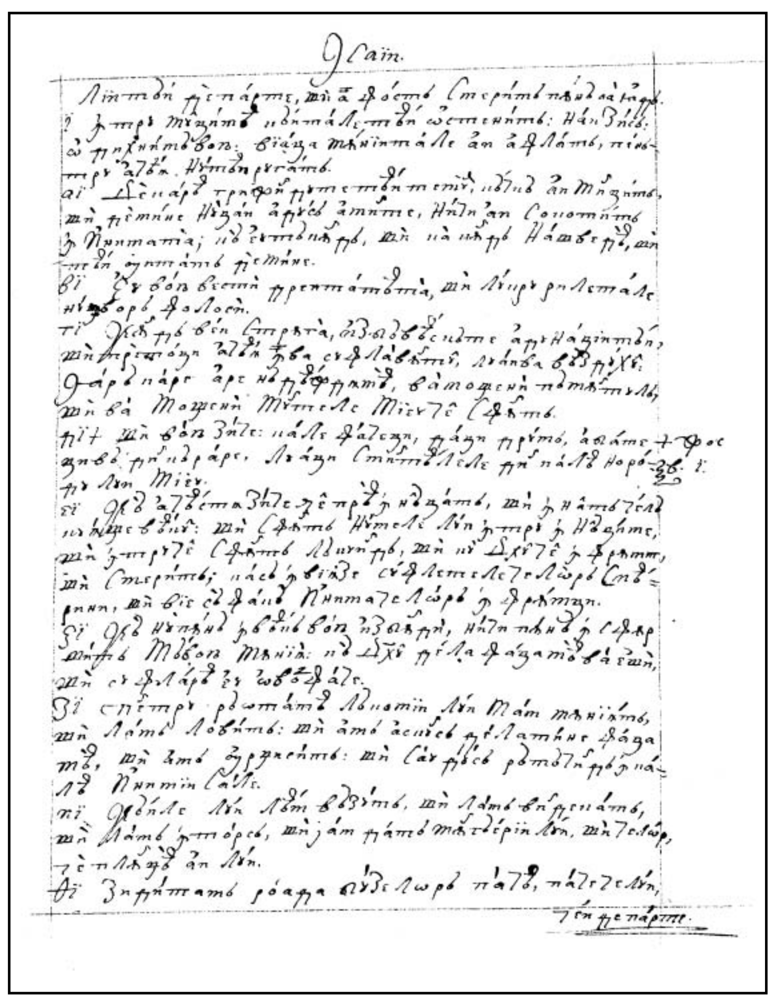
372v

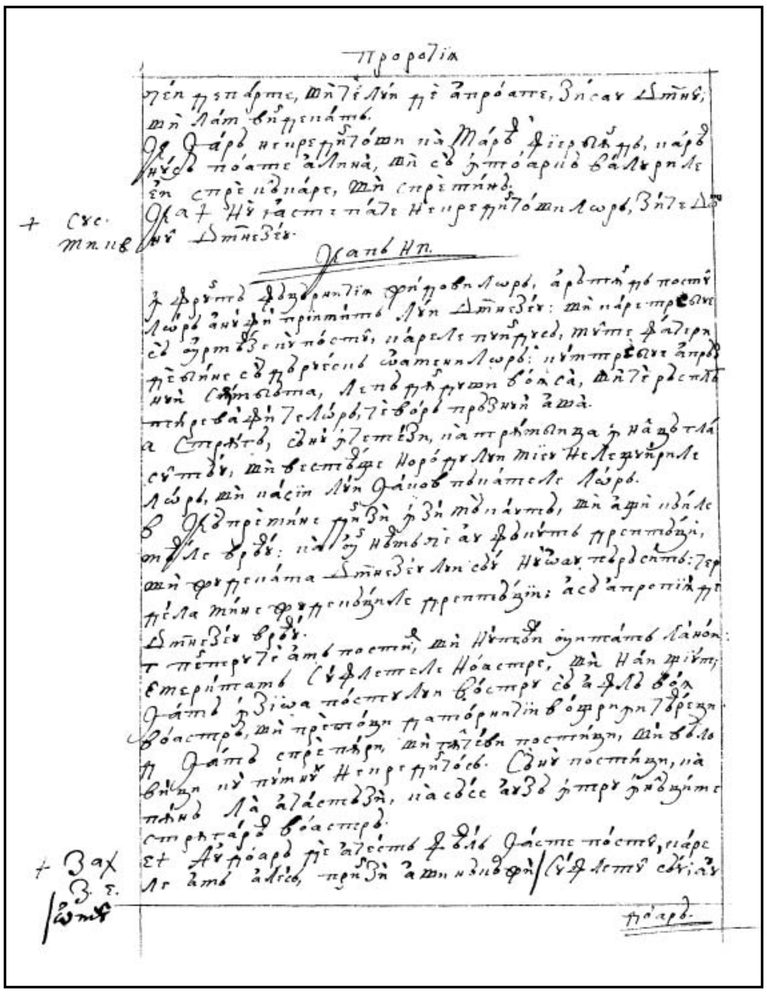
373r

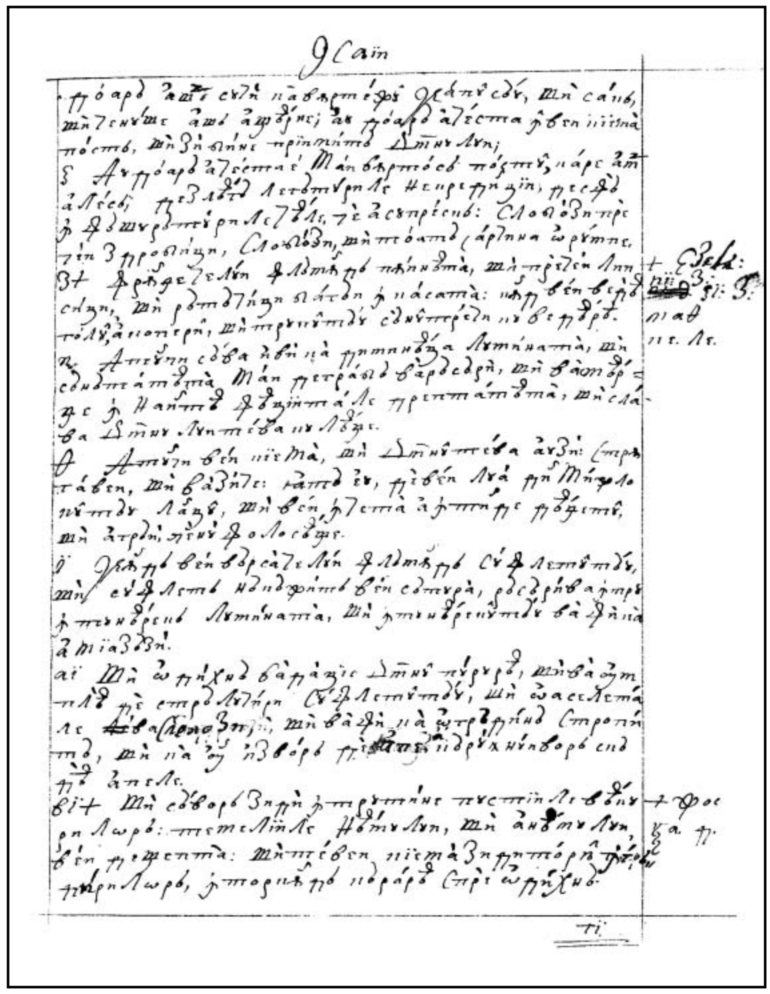
373v

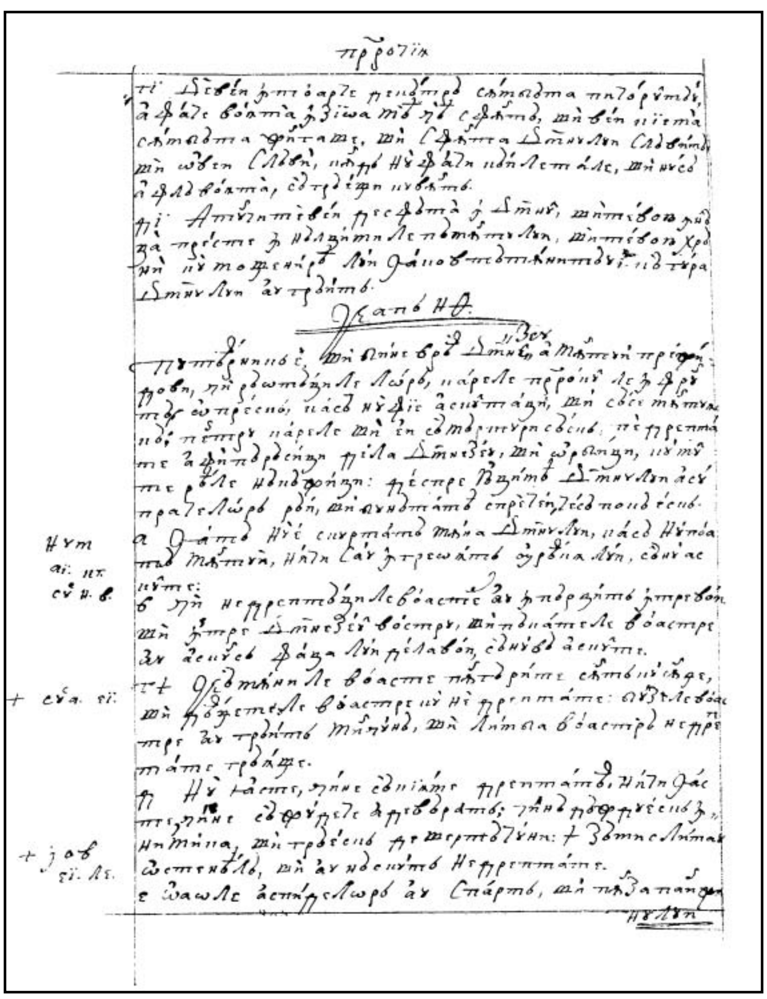
374r

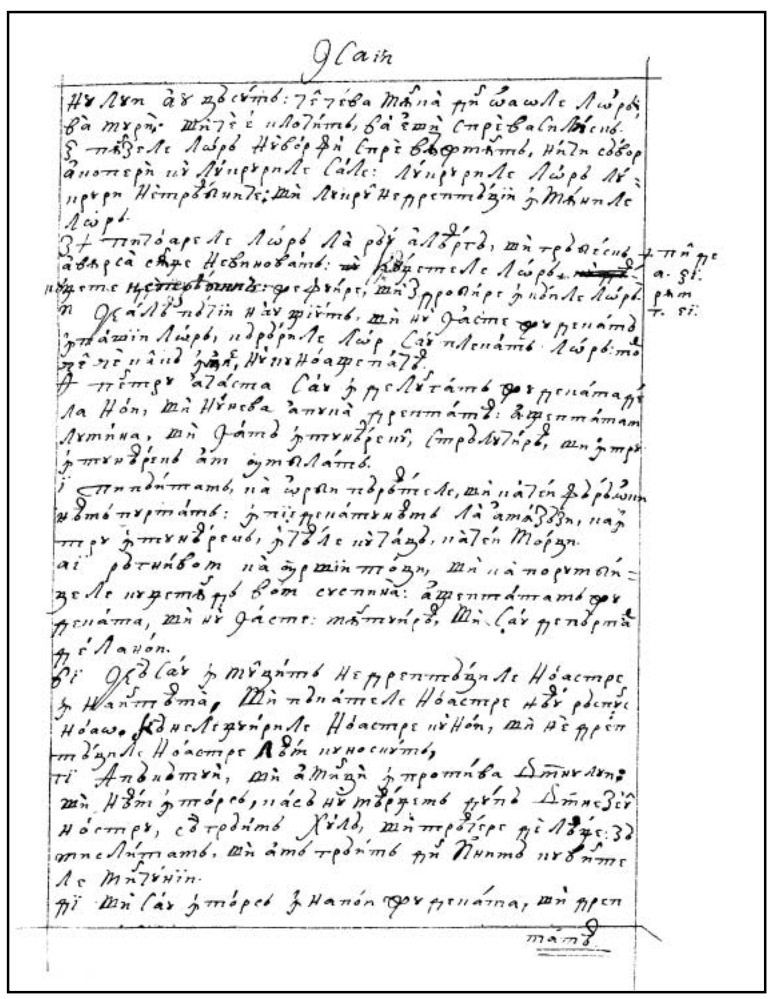
374v

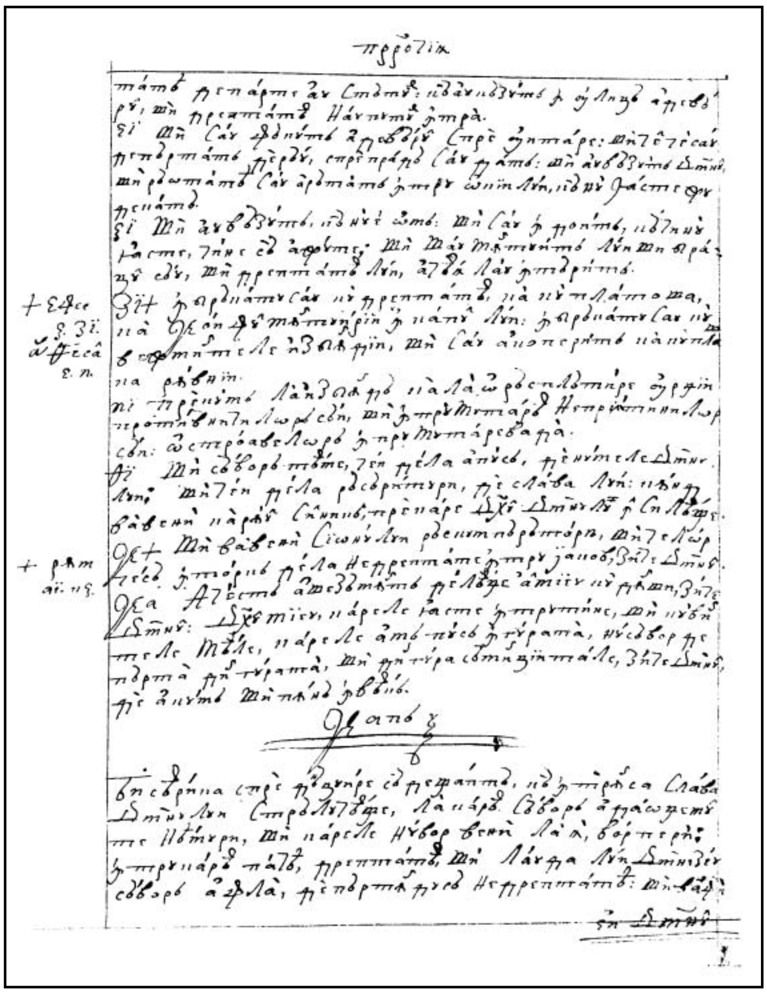
375r

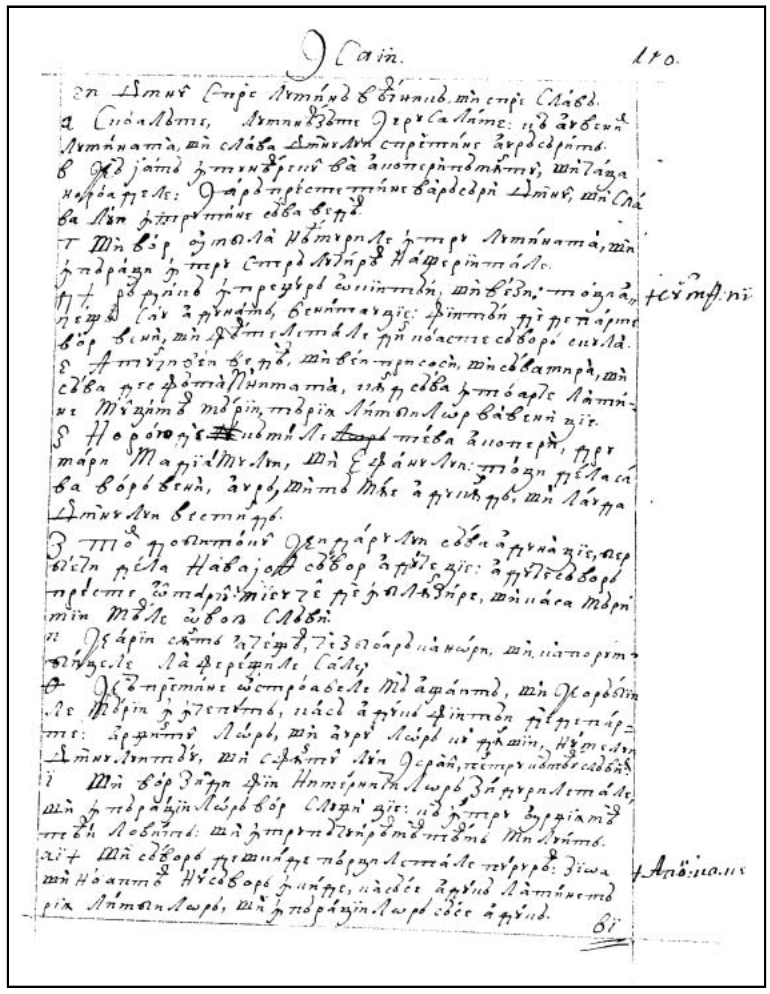

375v

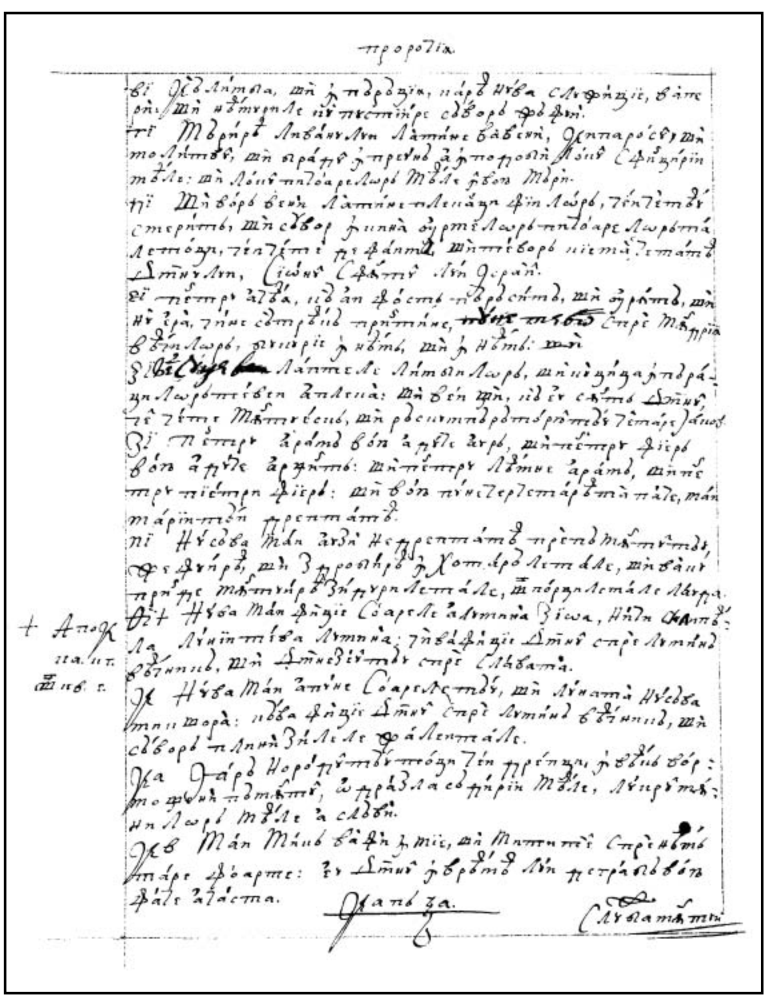
376r

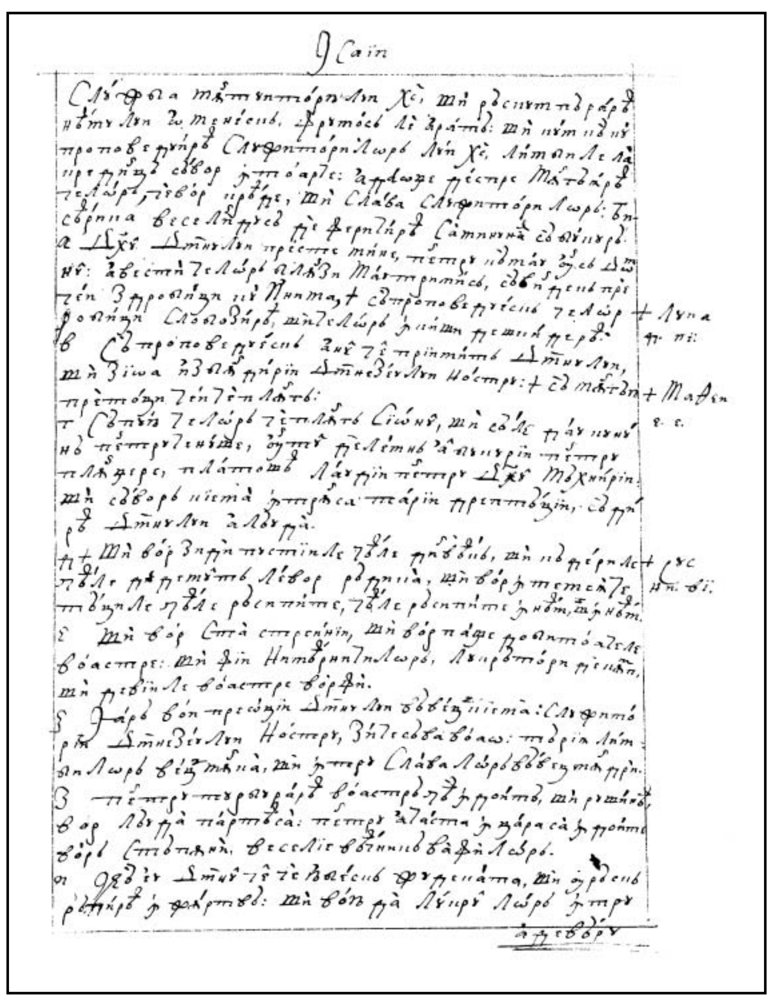

376v

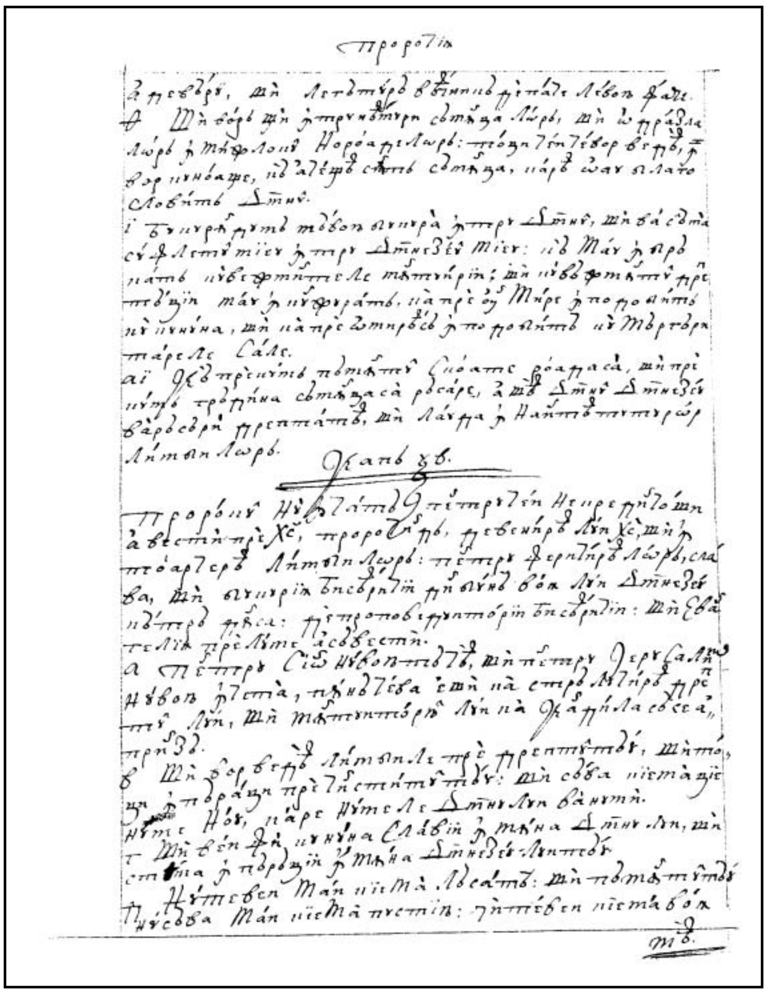
377r

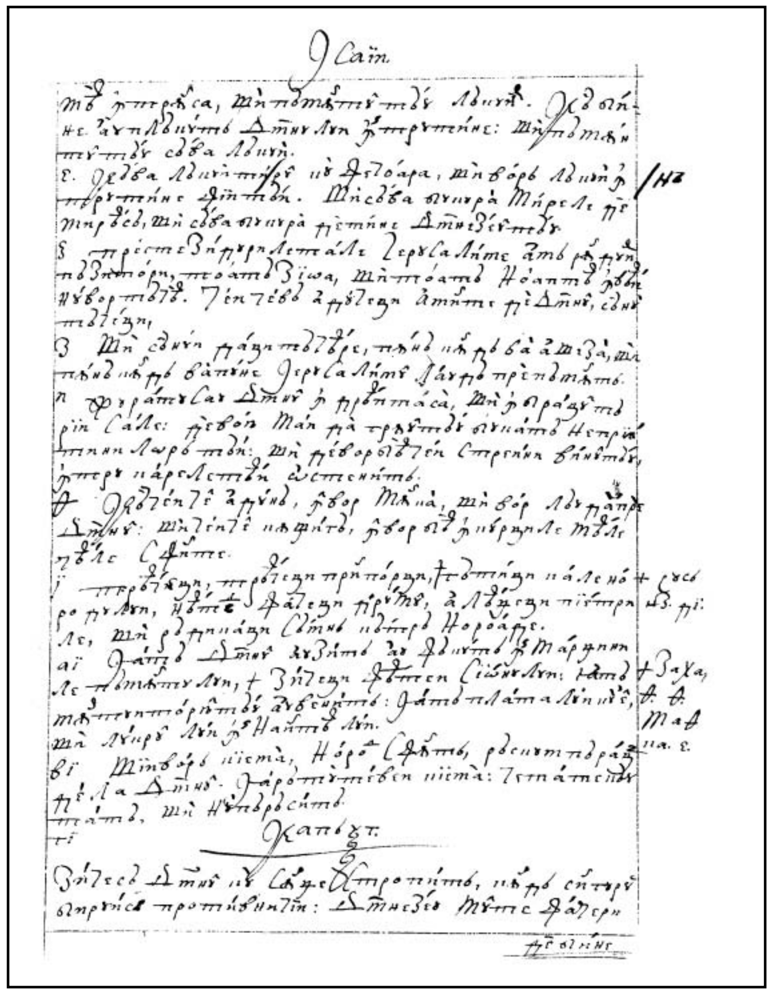

377v

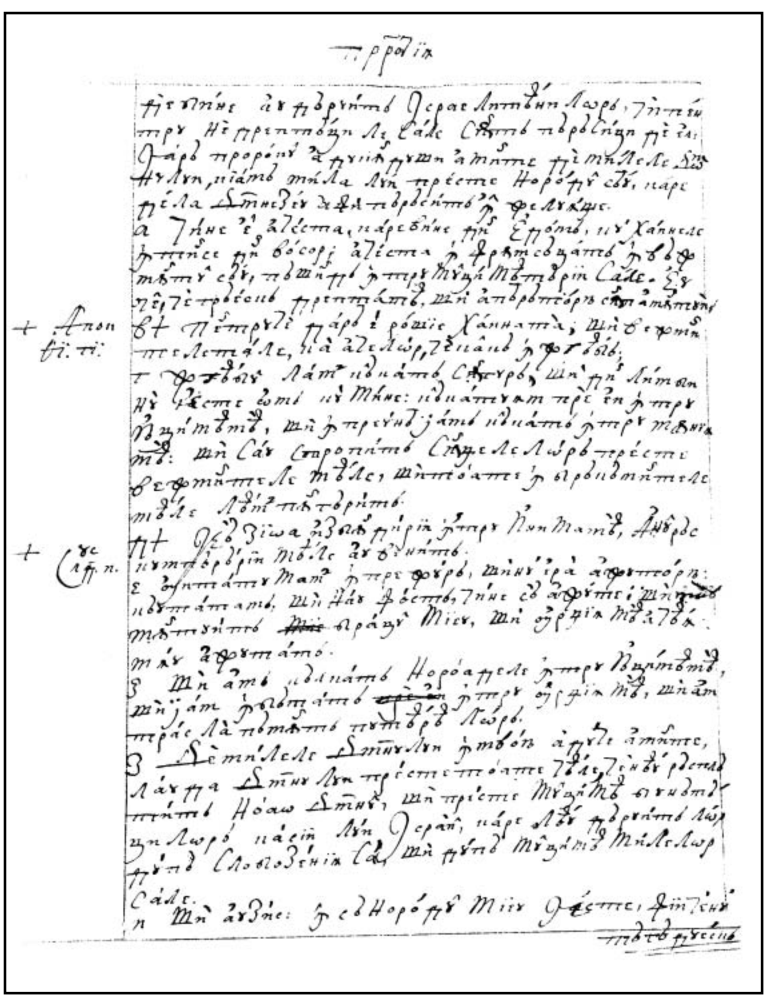
378r

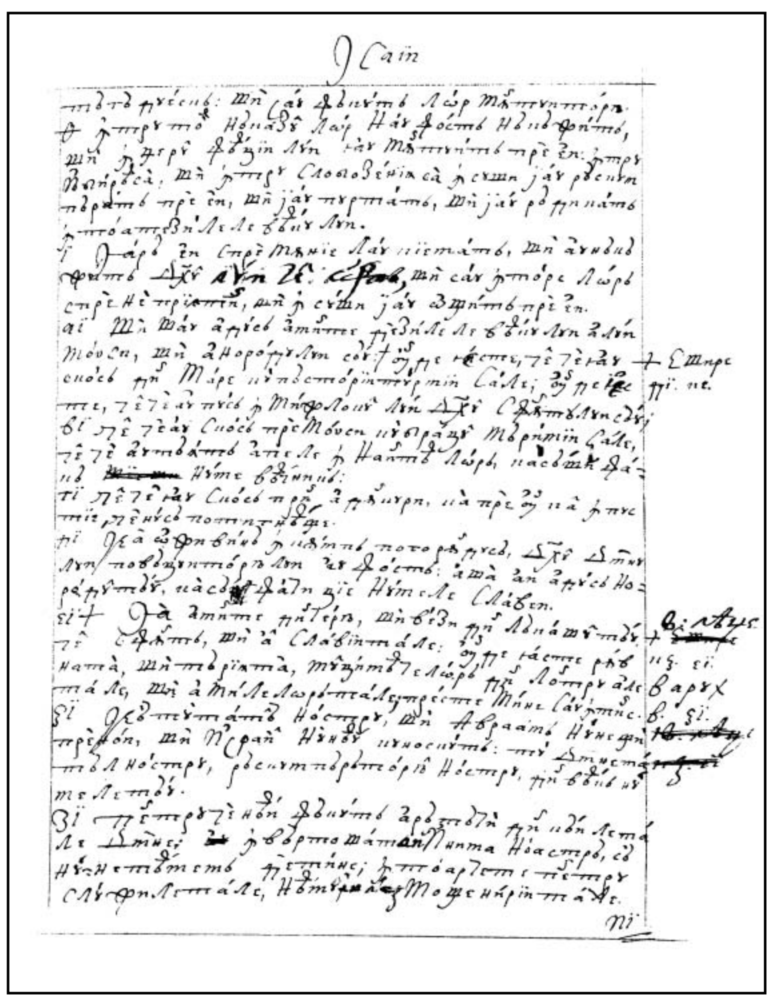
378v

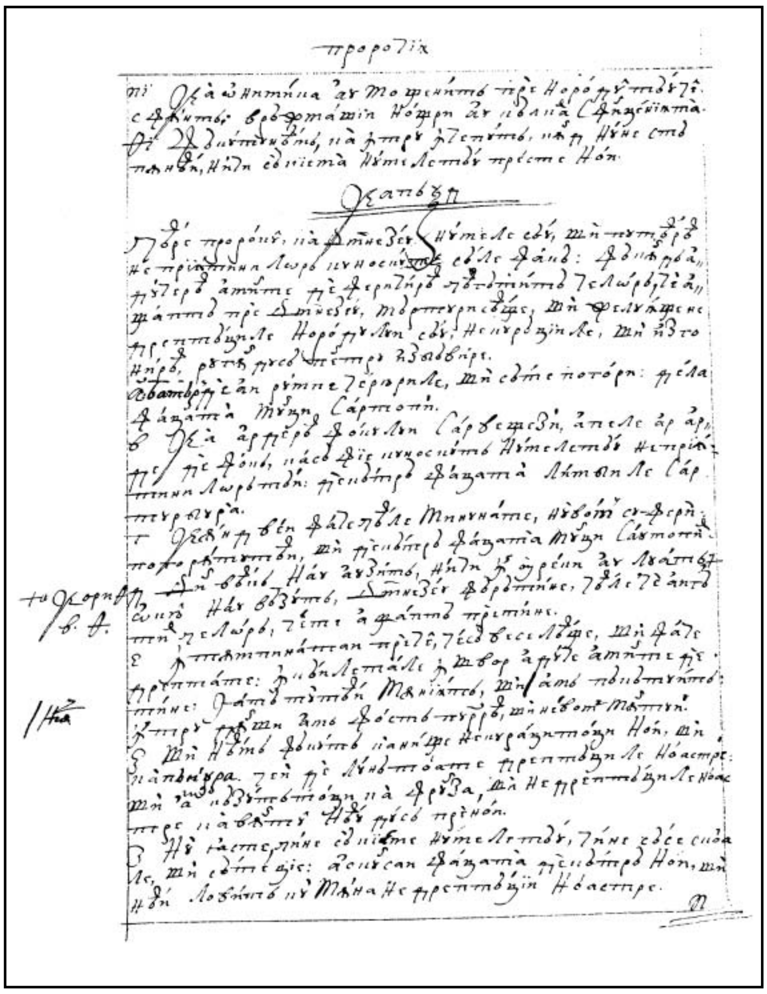
379r

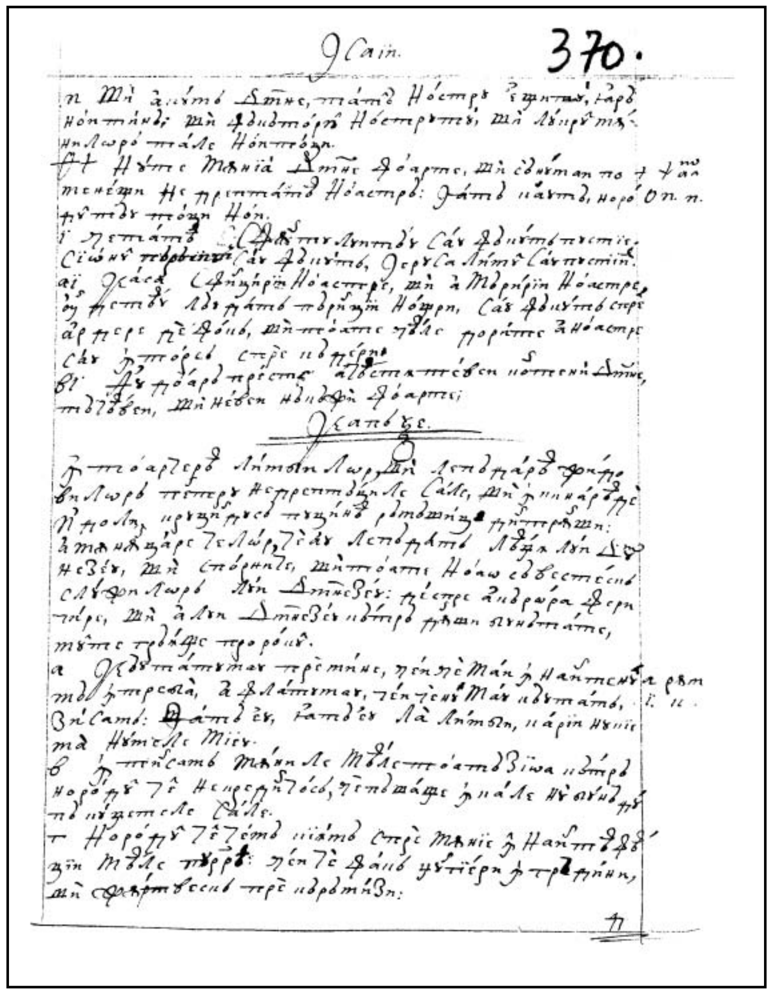
379v

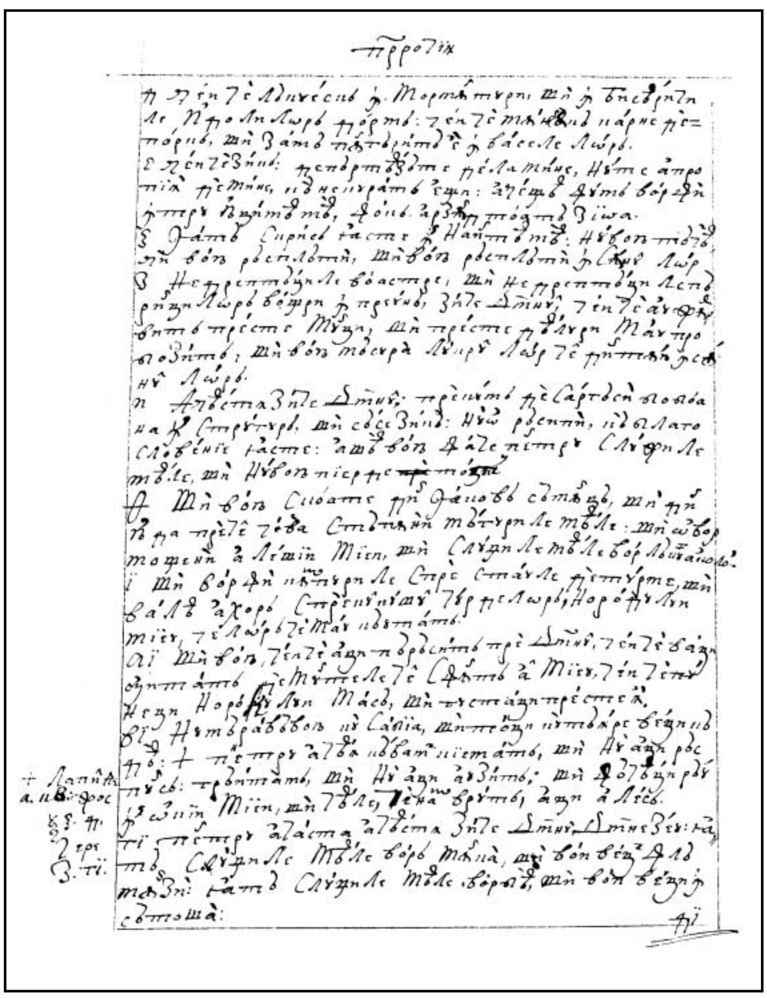
380r

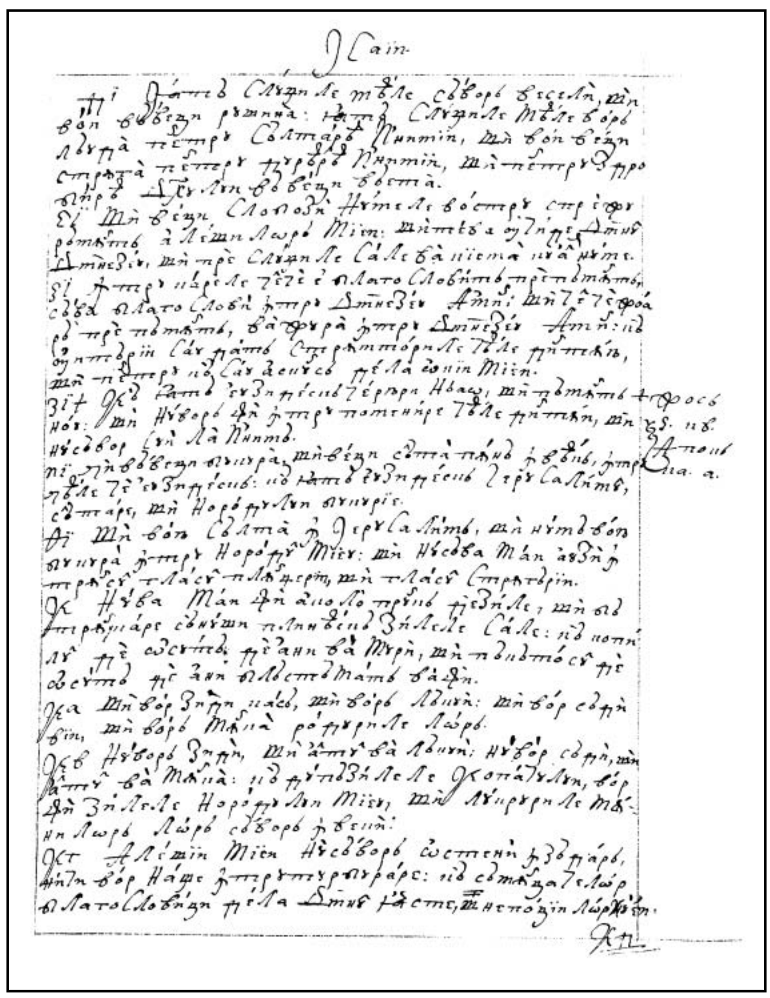
380v

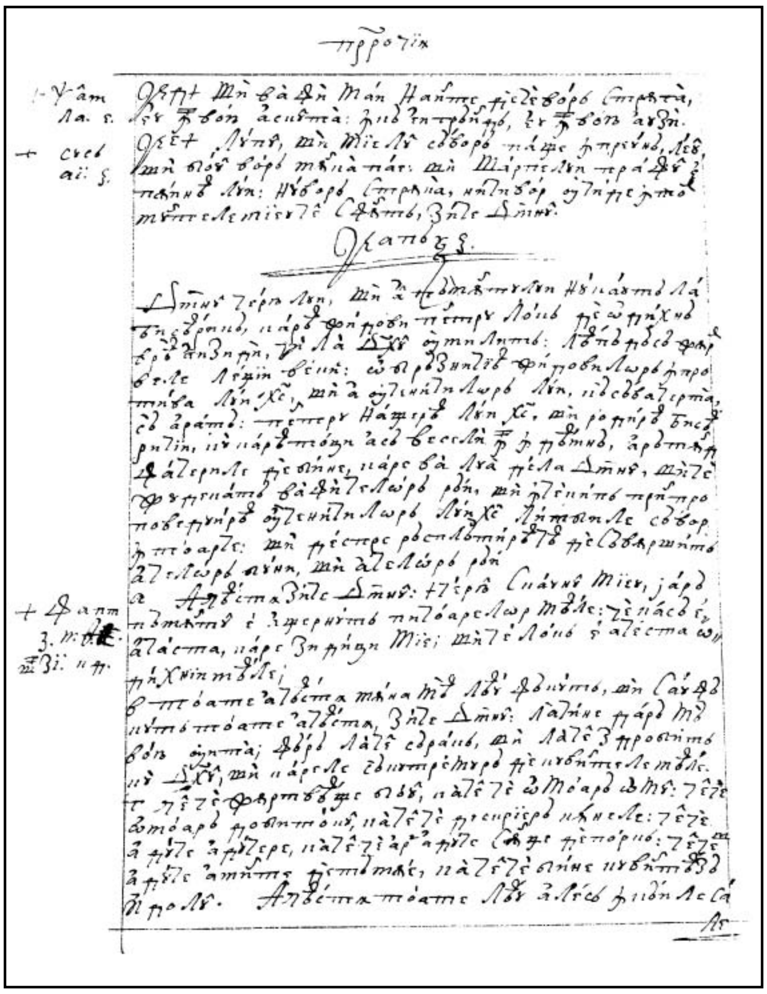
381r

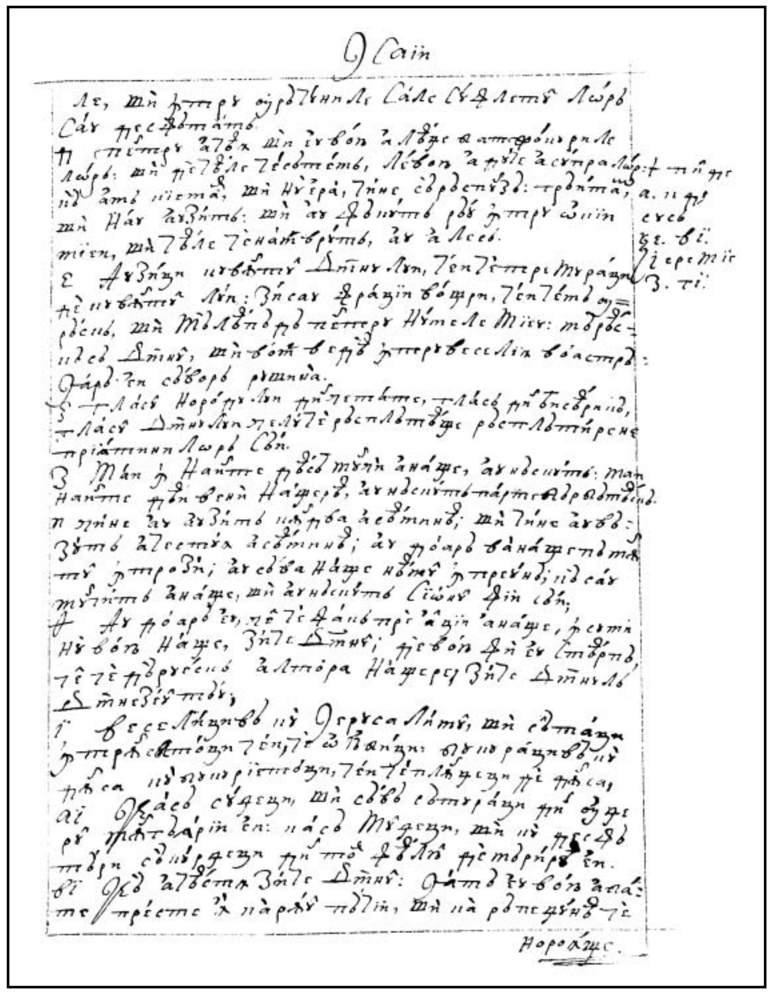

381v

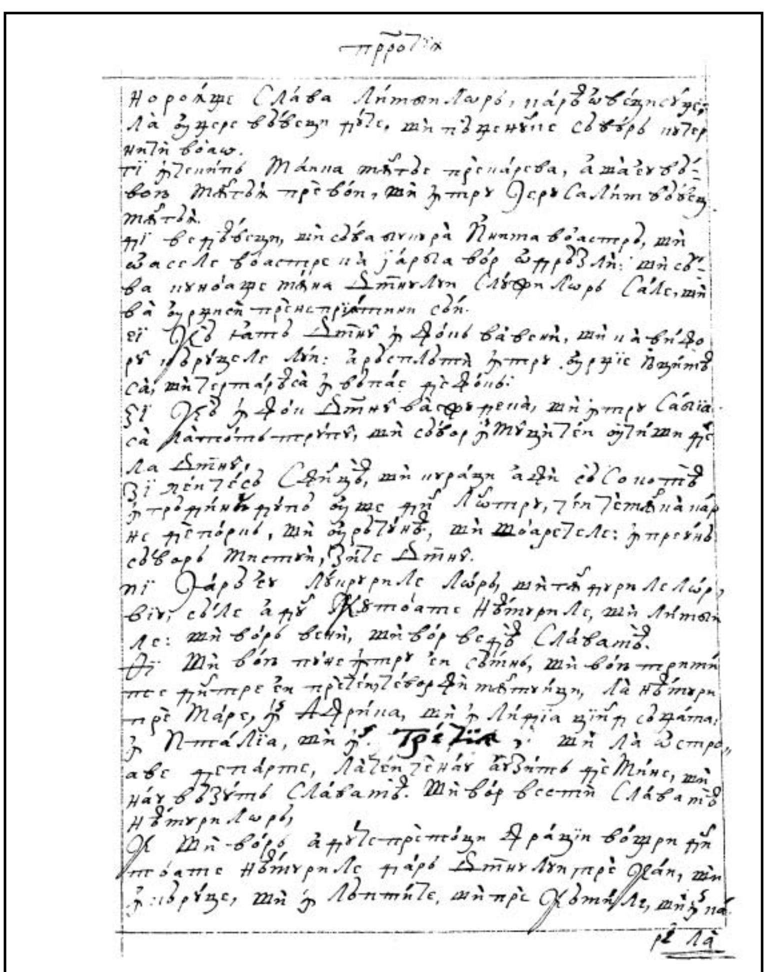

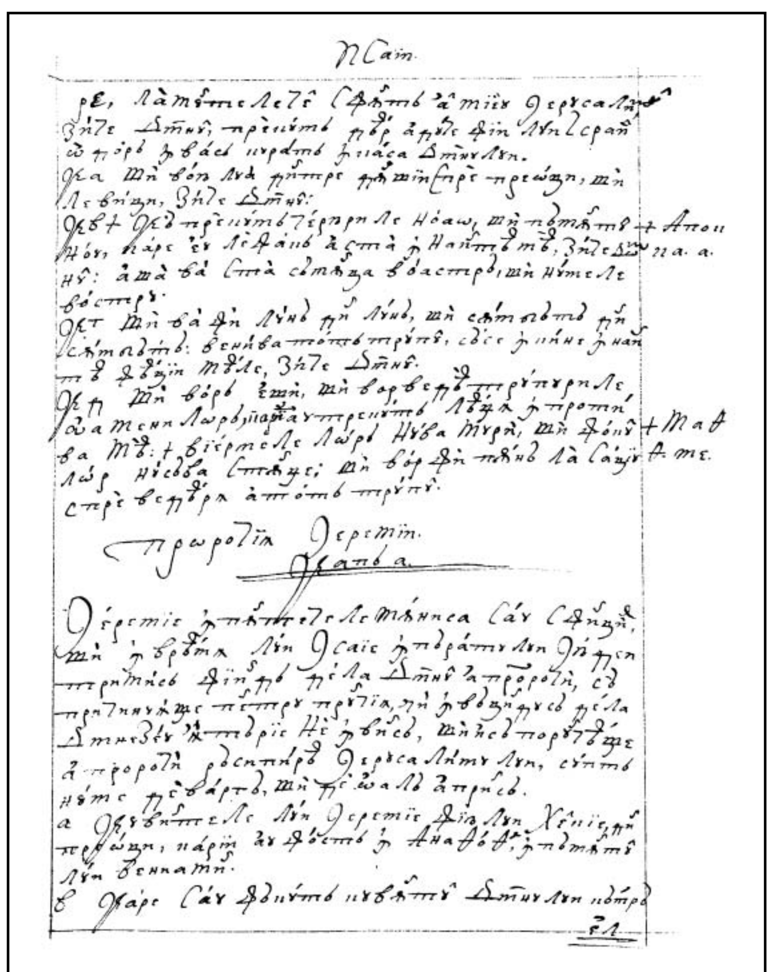
382r

382v 383r

383v 384r

PROROCIIA IEREMIII

Cap 1

Ieremie în pântecele mâni-sa s-au sfinţit şi în vreamea lui Isaie, împăratului Iiudei, trimis fiind de la Domnul a proroci, să pricinuiaşte pentru prunciia, ci învăţindu-să de la Dumnezeu, ia tărie neînvinsă şi i să porunceaşte a proroci răsipirea Ierusalimului, supt nume de vargă şi de oală aprinsă.

1. Cuvintele lui Ieremie, fiiului Helchie, din preoţii carii au fost în Anathoth, în pământul lui Veniamin,

384v 2. Care s-au făcut cuvântul Domnului cătră | el, în zilele lui Iosie, fiiului Amon, împăratului Iiuda, în al triisprăzeacele an al împărăţiii lui.

3. Şi au fost în zilele lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudii, până la plinirea a unsprăzeacelui an a lui Sedechie, fiiului Iosie, împăratului Iiudei, până la robimea Ierusalimului, în luna a cincea.

4. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

5. „Mai nainte de-a te închipui în pântece, te-am cunoscut. Şi mai nainte de ce-ai ieşit din zgău te-am sfinţit şi proroc în neamuri te-am dat".

6. Şi am zis: „A, a, a, Doamne Dumnezeu, iată, nu ştiu grăi, că prunc sânt eu".

7. Şi au zis Domnul cătră mine: „Să nu zici: «Prunc sânt», că la toate care te voiu trimite, vei mearge şi toate oricare voiu porunci ţie, vei grăi.

8. Să nu te temi de cătră faţa lor, că cu tine Eu sânt, ca să te scoţu", zice Domnul.

9. Şi au trimis Domnul mâna Sa şi au atins gura mea. Şi au zis Domnul cătră mine: „Iată, am dat cuvintele Meale în gura ta.

10. Iată, te-am rânduit astăzi preste neamuri şi preste împărăţii, *ca să zmulgi şi să strâci şi să pierzi şi să răsipeşti şi să zideşti şi să sădeşti". *Jos 18, 7.

11. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: „Ce vezi tu, Ieremie?" Şi am zis: „O vargă priveghind văzu eu".

12. Şi au zis Domnul cătră mine: „Bine ai văzut, că voiu priveghea Eu preste cuvântul Mieu, ca să-l fac".

13. Şi au fost cuvântul Domnului a doao cătră mine, zicând: „Ce vezi tu?" Şi am zis: „O 385r || oală aprinsă văzu eu, şi faţa ei de cătră faţa crivețului".

14. Şi au zis Domnul cătră mine: *„De la crivețu să va desface răotatea preste toţi lăcuitorii pământului. *Jos 4, 6.

15. Că iată, Eu împreună voiu chema toate rudeniile împărăţiilor crivețului – zice Domnul – şi vor veni şi va pune fieştecarele scaunul său întru întrarea porţilor Ierusalimului şi preste toate zidurile ei, prinprejur, şi preste toate cetăţile Iudei.

16. Şi voiu grăi judecăţile Meale cu ei, preste toată răotatea celor ce M-au părăsit şi au jârthuit dumnezeilor streini şi s-au închinat lucrului mânilor sale.

17. Deci tu încinge-ţi coapsele şi te scoală şi grăiaşte cătră ei toate care Eu poruncesc ţie. Să nu te înfricoşezi de faţa lor, că nici te voiu face a te teame de faţa lor.

*Jos 6, 27. 18. *Că Eu te-am dat astăzi spre cetate întărită şi spre stâlp de fier şi spre zid de aramă, preste tot pământul împăraţilor Iudei, căpeteniilor ei şi preoţilor şi norodului pământului.

19. Şi vor război asupra ta şi nu vor birui, că Eu cu tine sânt – zice Domnul – ca să te izbăvesc".

Cap 2

Greu mustră Domnul pre fiii lui Israil şi a Iudei, mai vârtos pre păstori şi pre proroci, că neuitându-să la atâtea faceri de bine, de la Dumnezeu luate, pre El, care e izvorul apei vieţii, | părăsându-L, s-au închinat idolilor de la carii nimic de bine putea aştepta; ci încă fiind cu toţii întru închinarea de idoli, în răpiri şi în nemilostivire, pre sâneşi drepţi a fi să văznăsea. Şi pentru aceaea îi vesteaşte că să vor jefui. 385v

1. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Mergi şi strâgă în urechile Ierusalimului, zicând: «Aceastea zice Domnul: 'Adusu-mi-am aminte de tine, fiindu-mi milă de tinereaţele tale şi de dragostea logodirii tale, când ai urmat după Mine în pustie, în pământul cel ce nu să samănă.

3. Sfânt e Israil Domnului, pârga roadelor Lui. Toţi carii îl îmbucă greşesc, reale vor veni preste ei'»", zice Domnul.

4. Auziţi cuvântul Domnului, casa lui Iacov şi toate rudeniile casii lui Israil!

*Mih. 6, 3. 5. Aceastea zice Domnul: *„Ce nedreptate au aflat părinţii voştri întru Mine, că s-au depărtat de la Mine şi au umblat după deşertăciuni şi deşerţi s-au făcut?

6. Şi n-au zis: «Unde e Domnul, Cel ce ne-au suit din pământul Eghiptului, Cel ce ne-au trecut prin pustie, prin pământ nelăcuit şi neumblat, prin pământul seatii şi umbra morţii, prin pământul pre carele n-au mai umblat om, nici au lăcuit cineva?»

7. Şi v-am băgat la pământul Carmilului, să mâncaţi roada lui şi ceale mai bune ale lui. Şi, întrând, aţi spurcat pământul Mieu şi moştenirea Mea o aţi pus spre urăciune.

8. Preoţii n-au zis: «Unde iaste Domnul?» Şi, ţiind leagea, nu M-au ştiut; şi păstorii au trecut || leagea împrotiva Mea şi prorocii au prorocit întru Vaal şi au urmat după idoli. 386r

9. Pentru aceaea încă cu judecată Mă voiu certa cu voi – zice Domnul – şi cu fiii voştri Mă voiu prigoni.

10. Treaceţi la ostroavele Chethim şi vedeţi; şi în Chidar tremiteţi şi socotiţi foarte şi vedeţi de s-au făcut aseaminea,

11. De ş-au schimbat neamul dumnezeii săi, şi adevărat aceia nu sânt dumnezei, iară norodul Mieu au mutat slava sa în idol.

12. Spăimântaţi-vă, ceriuri, de aceasta, şi porţile ei vă pustiiţi foarte, zice Domnul;

13. Că doao reale au făcut norodul Mieu: pre Mine M-au părăsit, izvorul apei vie, şi ş-au săpat jgheaburi răsipite, carele nu pot ţinea apele.

14. Au doară slugă e Israil au casnic? Căci dară s-au făcut spre pradă?

15. Preste el au răgnit leii şi au dat glasul său; pus-au pământul lui spre pustiire, cetăţile lui s-au ars şi nu iaste cine să lăcuiască într-însăle,

16. Şi fiii lui Mefsos şi Tafnes au făcut amestecare de sânge cu tine, până la creaştet.

17. Au doară nu ţi s-au făcut aceasta pentru că ai părăsit pre Domnul, Dumnezeul tău, într-acea vreame când te povăţuia pre cale?

18. Şi acum ce vreai în calea Eghiptului, să beai apă turbure? Şi ce vreai cu calea assiriilor, să beai apă de Râu?

19. Vădi-te-va pre tine răotatea ta şi dosirea ta te va certa. Să ştii şi să vezi că rău şi amar iaste ţie a fi părăsit pre Domnul, Dumnezeul tău, şi a nu fi frica Mea la tine, | zice Domnul, Dumnezeul oastelor. 386v

*Jos 3, 6. 20. Din veac ai frâmt jugul Mieu, rupt-ai legăturile Meale şi ai zis: «Nu voiu sluji, *că în toată măgura înaltă şi supt tot copaciul umbros tu te aşterni curvă».

*Isaie 5, 1. Math. 21, 33. 21. *Iară Eu te-am sădit pre tine vie aleasă, toată sămânţa adevărată. În ce chip dară te-ai întors Mie spre răzvrătire, vie streină?

22. De te vei spăla cu silitru şi-ţ vei înmulţi iarba vorifthului, întinată eşti întru nedreptatea ta înaintea Mea, zice Domnul Dumnezeu.

23. Cum zici: «Nu sânt pângărită, după Vaalin n-am umblat»? Vezi căile tale între văi, ştii ce ai făcut, alergătoriu uşor, ce-şi descălceaşte căile sale!

24. Onagrul obicinuit în pustie întru dorul sufletului său au tras vântul dragostii sale. Nime nu o va întoarce; toți cei ce o caută nu vor scădea, în ceale ale lunii sale o vor afla.

25. Opreaște piciorul tău de goliciune și gâtlejul tău de seate! Și ai zis: «Deznădăjduit-am, nicidecum nu voiu face. Că am iubit pre cei streini și după ei voiu îmbla».

26. Precum să rușinează furul când să află, așa s-au rușinat casa lui Israil, ei și împărații lor, căpeteniile și preoții și prorocii lor,

27. Zicând lemnului: «Tatăl mieu ești tu!» și pietrii: «Tu m-ai născut!» *Întors-au către Mine dosul, și nu fața; și în vreamea năcazului său vor zice: «Scoală-Te și ne izbăveaște!» *Jos 32, 33.

28. Unde sânt dumnezeii tăi, carii ț-ai făcut? Scoale și te izbăvească în vreamea năcazului 387r tău! || *Că după numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo! *Jos 11, 13.

29. Ce vreați cu Mine a vă certa cu judecata? Toți M-ați părăsit, zice Domnul.

30. În zădar am lovit fiii voștri; învățătura nu o au priimit, îmbucat-au sabia voastră pre prorocii voștri, ca un leu ce jefuiaște

31. Neamul vostru". Vedeți cuvântul Domnului: „Au doară pustiire M-am făcut lui Israil au pământ târziu? Pentru ce, dară, au zis norodul Mieu: «Depărtatu-ne-am, nu vom mai veni la Tine»?

32. Au doară să va uita fecioara de podoaba sa au miriiasa de înfășurarea pieptariului său? Iară norodul Mieu s-au uitat de mine în zile nenumărate.

33. Ce te sârguiești bună a-ți arăta calea ta, a cerca iubirea carea încă și răotățile tale ai învățat căile tale.

34. Și în arepile tale s-au aflat sânge de sufletele săracilor și a nevinovaților. Nu în gropi i-am aflat, ci întru toate care am numărat din sus.

35. Și ai zis: «Fără păcat și nevinovată sânt eu; și pentru aceaea întoarcă-să iuțimea Ta de la mine». Iată, Eu cu judecată te voiu mustra, pentru căci ai zis: «N-am păcătuit».

36. Cât de necinstită te-ai făcut foarte, procitind căile tale! Și de la Eghipt te vei rușina, precum te-ai rușinat de la Assur.

387v 37. Că și dintr-acesta vei ieși, și mânile tale vor fi preste capul tău; că au zdrobit | Domnul nădăjduirea ta și nimică spornică nu vei avea într-însa.

Cap 3

Dumnezeu cu neasămănată milostivire cheamă norodul Său de la închinarea de idoli, întru care Iuda și pre Israil au trecut, făgăduindu-să că-i va lua spre fii și adevărați păstori le va da, ca în Ierusalim în pace să cinstească pre Domnul. Despre cea viitoare slava și înălțarea Ierusalimului și adunarea neamurilor la dânsa și despre pocăința norodului.

1. În obște să zice: De va slobozi bărbatul muierea sa și, depărtându-să de la el, va lua altul, au doară să va mai întoarce la ea? Au doară nu va fi pângărită și spurcată muiarea aceaea? Iară tu ai curvit cu iubiții tăi. Însă întoarce-te la Mine – zice Domnul – și Eu te voiu priimi.

2. Rădică ochii tăi spre drept și vezi unde nu te-ai așternut. În căli ședeai așteptându-i ca tâlhariul în pustie și ai pângărit pământul întru curviile tale și întru răotățile tale.

3. Pentru aceaea s-au oprit picăturile ploilor și ploaie târzie n-au fost. Fruntea muierii curve s-au făcut ție, n-ai vrut a te rușina.

4. Deci încai de acum chiiamă-Mă: «Tatăl mieu, povățuitoriul fecioriii meale Tu ești!»

5. Au doară te vei mâniia în veac? Au vei rămânea până în sfârșit? Iată, ai grăit și ai făcut reale și ai putut".

6. Și au zis Domnul către mine în zilele lui Iosie împăratului: *„Au doară ai văzut ceale 388r ce au || făcut doznica lui Israil? Dusu-s-au luiși preste muntele înalt și supt tot lemnul umbros și au curvit acolo. *Sus 2, 20.

7. Și am zis, deacă făcuse aceastea toate: «Întoarce-te la Mine!» Și nu s-au întors. Și au văzut călcătoarea de leage, sora ei, Iuda,

8. Că pentru aceaea, căci au curvit dosnica Israil, o slobozisăm și-i dedeasăm carte de slobozenie. Și nu s-au temut călcătoarea de leage Iuda, sora ei, ci s-au dus și au curvit și dânsa.

9. Și cu îndeletniciia curviii sale au spurcat pământul și au precurvit cu piatră și cu lemn.

10. Și întru toate aceastea nu s-au întors la Mine nelegiuitoarea, sora ei Iuda, în toată inima sa, ci în minciună", zice Domnul.

11. Și au zis Domnul către mine: „Îndreptatu-ș-au sufletul său dosnica Israil cu asămănarea nelegiuitei Iudei.

12. Mergi şi strâgă cuvintele aceastea spre crivețu şi zi: «Întoarce-te, dosnica Israil – zice Domnul – şi nu voiu întoarce faţa Mea de cătră voi. Că sfânt Eu sânt – zice Domnul – şi nu Mă voiu mâniia în veac.

13. Însă cunoaşte nedreptatea ta, că împrotiva Domnului, Dumnezeului tău, ai nelegiuit şi ai răsipit căile tale celor streini supt tot lemnul umbros, şi glasul Mieu nu l-ai auzit – zice Domnul.

14. Întoarceţi-vă, fiilor, întorcându-vă, – zice Domnul – că Eu, bărbatul vostru şi vă voiu priimi, unul din cetate şi doi din rudenie, şi vă voiu duce în Sion.

15. Şi vă voiu da păstori după inima Mea şi vă vor paşte cu ştiinţa şi cu învăţătura.

16. Şi, deacă vă veţi înmulţi şi veţi creaşte pre pământ în zilele acealea, – zice Domnul – nu vor mai zice: „Sicriiul legii Domnului", nici să va sui la inimă, nici îş vor aduce aminte de el, nici să va cerceta, nici va mai fi.

17. În vreamea aceaea vor chema Ierusalimul „Scaunul | Domnului" şi să vor aduna la el toate neamurile în numele Domnului, în Ierusalim, şi nu vor umbla după răzvrătirea inimii sale ceii reale. 388v

18. În zilele acealea să va duce casa Iudei la casa lui Israil şi vor veni împreună de la pământul crivețului la pământul care l-am dat părinţilor voştri».

19. Iară eu am zis: «Cum Te voiu pune spre fii şi-ţ voiu dărui pământul cel dorit, moştenirea cea luminată a oastelor neamurilor?» Şi am zis: «Tată mă vei chema şi după Mine a întra nu vei înceta,

20. Ci, precum când urgiseaşte muiarea pre iubitoriul său, aşa M-ai urgisit, casa lui Israil»", zice Domnul.

21. Glas încă li s-au auzit, tânguirile şi vaietile fiilor lui Israil; că nedreaptă au făcut calea sa, uitatu-s-au de Domnul, Dumnezeul său.

22. "Întoarceţi-vă, fiilor, întorcându-vă şi voiu vindeca dosirile voastre!". Iată, noi am venit la Tine, că Tu eşti Domnul, Dumnezeul nostru.

23. Adevărat, mincinoasă era măgurile şi mulţimea munţilor adevărat; în Domnul, Dumnezeul nostru, mântuirea lui Israil.

24. Ruşinea au mâncat osteneala părinţilor noştri, din tinereaţele noastre, turmele lor şi ciurdele lor, fiii lor şi featele lor.

25. Dormi-vom în ruşinea noastră şi ne va acoperi ocara noastră, că Domnului, Dumnezeului nostru, am păcătuit noi şi părinţii noştri, din tinereaţele noastre până la această zi şi n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru.

Cap 4

Făgăduiaşte Domnul iertare de să vor întoarce cu adevărat şi cu inimile să vor tăia împregiur, || amânânţindu-le greale reale de vor rămânea în răotăţi. Pentru aceaea să tânguiaşte prorocul, văzând că să va jefui ţara şi să va pustii, însă aşea, ca să nu fie săvârşirea. 389r

1. „De te vei întoarce, Israile – zice Domnul – la Mine te întoarce; de vei lua smintealele tale de la faţa Mea, nu te vei clăti

2. Şi vei jura: «Viu e Domnul întru adevăr şi în judecată şi în dreptate. Şi bine Îl vor cuvânta neamurile şi-L vor lăuda».

*Osee. 10, 12. 3. Că aceastea zice Domnul omului Iudii şi a Ierusalimului: *«Înoiţi-vă voao înoitură, şi să nu sămânaţi preste spini!

4. Tăiaţi-vă împrejur Domnului şi depărtaţi mădulariul inimilor voastre, bărbaţii Iudii şi lăcuitorii Ierusalimului, ca nu cumva să iasă ca focul urgiia Mea şi să să aprinză şi să nu fie cine să stângă, pentru răotatea gândurilor voastre.

5. Vestiţi în Iuda şi în Ierusalim auzit faceţi: 'Grăiţi şi cântaţi cu trâmbiţa pre pământ!' Strâgaţi tare şi ziceţi: 'Adunaţi-vă şi să întrăm în cetăţile ceale întărite!'

*Sus 2, 14. 6. Rădicaţi sămn în Sion, întăriţi-vă, să nu staţi, *că rău aduc Eu despre crivețu şi zdrobire mare.

7. Suitu-s-au leul din culcuşul său, şi tâlhariul neamurilor s-au rădicat, ieşit-au din locul său să puie pământul tău spre pustiire. Cetăţile tale să vor jefui, rămâind fără lăcuitori.

8. Preste aceasta, încingeţi-vă cu tărsâne, plângeţi şi vă văietaţi, că nu s-au întors mâniia iuţimii Domnului de la voi.

9. Şi va fi în zioa aceaea – zice Domnul – peri-va inima împăratului şi inima căpeteniilor. Şi să vor buigui preoţii şi prorocii să vor spăimânta".

10. Şi am zis: „Hei, hei, hei, Doamne Dumnezeule, au doară ai înceluit norodul acesta
389v şi Ierusalimul, | zicând: «Pace va fi voao»? Şi iată, au sosit sabiia până la suflet”.

11. În vreamea aceaea să va zice norodului acestuia şi Ierusalimului: „Vântul arzând în căile care sânt în pustie, căile featii norodului Mieu, nu a vântura şi a curăţi,

12. Duh plin dintr-aceastea va veni Mie. Şi acum Eu voiu grăi judecăţile Meale cu ei.

13. Iată, ca norul să va sui şi ca viforul căruţa lui; mai iuţi decât pajerile caii lui. «Amar noao, că sântem jefuiţi!»

14. „Spală de răotate inima ta, Ierusalime, ca să te mântuieşti. Până când vor petreace întru tine cugete păgubitoare?

15. Că glasul celui ce vesteaşte de la Dan şi cunoscut face idolul din muntele Efrem.

16. Ziceţi neamurilor: «Iată, s-au auzit în Ierusalim a veni păzitorii din pământ departe şi a da preste cetăţile Iudei glasul său!»

17. Ca păzitorii ţarinelor s-au făcut preste ea împregiur. Că pre Mine spre mânie M-au întărâtat, zice Domnul.

18. *Căile tale şi gândurile tale au făcut aceastea ţie. Aceasta răotatea ta, că-i amară, că au atins inima ta!”

*Sus 1, 3, 5.

19. Pântecele mieu, pântecele mieu bănuiesc; simţirile inimii meale s-au turburat întru mine. Nu voiu tăcea, că glas de bucin au auzit sufletul mieu, strâgare de războiu.

20. Zdrobire preste zdrobire s-au chemat şi s-au jefuit tot pământul; degrabă s-au jefuit corturile meale, îndată pieile meale.

21. Până când voiu vedea pre cel ce fuge, voiu auzi glasul bucinului?

22. „Că nebunul, norodul Mieu, pre Mine nu M-au cunoscut. Fii neînţelepţi sânt şi
390r trândoşi. Înţelepţi || sânt a face reale, iară bine a face n-au ştiut”.

23. Uitatu-m-am pre pământ şi, iată, era deşert şi de nimica; şi spre ceriuri, şi nu era lumină într-însele.

24. Văzut-am munţi şi, iată, să clătea. Şi toate măgurile s-au turburat.

25. Uitatu-m-am şi nu era om. Şi tot zburătoriul ceriului s-au depărtat.

26. Privit-am şi, iată, Carmilul pustiiu; şi toate cetăţile lui strâcate sânt la faţa Domnului şi de faţa mâniii iuţimii Lui.

27. Că aceastea zice Domnul: „Pustiiu va fi tot pământul şi macar că săvârşire nu voiu face,

28. Tângui-să-va pământul şi să vor spăimânta ceriurile de sus; pentru căci am grăit, gândit-am şi nu M-am căit, nici M-am întors de cătră dânsul”.

29. De glasul călăraşului şi a celui ce aruncă săgeata au fugit toată cetatea. Întrat-au întru ceale greale şi s-au suit preste râpi. Toate cetăţile s-au lăsat şi nu lăcuiaşte întru eale om.

30. „Iară tu, jefuită, ce vei face când te vei îmbrăca cu mohorât, când vei fi împodobită cu baier de aur şi vei zugrăvi cu ştiviiu ochii tăi? În zădar te vei împodobi. Te-au urgisit iubitorii tăi, sufletul tău îl vor căuta.

31. Că glas ca a ceii ce naşte am auzit, strâmtori ca a ceii ce naşte prunc. Glasul feateai Sionului ce moare şi-ş întinde mânile sale: «Amar mie, că au slăbit sufletul mieu pentru cei ucişi».

Cap 5

Domnul caută în Ierusalim om drept, ca să-l miluiască. Ci şi gloata şi cei mai mari întru răzvrătirile sale şi întru închinarea de idoli sânt împietriţi şi vărsaţi. Pentru aceaea le amănânţă prada de la norodul strein, pentru că orbi şi surzi s-au făcut, însă nu până la săvârşire. |

390v 1. Încungiuraţi căile Ierusalimului şi vă uitaţi şi socotiţi şi căutaţi în uliţele ei, de veţi afla om ce face judecată şi caută credinţa, şi milostiv voiu fi lui.

2. De va fi, «Viu e Domnul» zice. Şi cu această înşelăciune vor jura?”

3. Doamne, ochii Tăi privesc la credinţă. Lovitu-i-ai şi nu ş-au bănuit; zdrobitu-i-ai şi n-au vrut a lua învăţătura. Învârtoşat-au faţa sa mai vârtos decât piatra şi n-au vrut a să întoarce.

4. Iară eu am zis: „Doară sânt săraci şi bolunzi, neştiind calea Domnului, judecata Dumnezeului său.

5. Duce-mă-voiu dirept aceaea la cei mari şi le voiu grăi, că ei au cunoscut calea Domnului, judecata Dumnezeului său”. Şi iată, mai vârtos aceştia împreună au sfărmat jugul, rupt-au legăturile.

6. Pentru aceaea i-au lovit leul din pădure, lupul sara i-au jefuit, pardosul priveghind preste cetățile lor. Tot cel ce va ieși dintr-însele să va prinde, că s-au înmulțit nelegiuirile lor, întăritu-s-au dosirile lor.

7. „Spre cine voiu putea fi acolo blând? Fiii tăi M-au părăsit și au jurat întru cei ce nu sânt dumnezei. Săturatu-i-am și au preacurvit și în casa curvii să desfrâna.

*Ezec. 22, 11 8. Cai iubitori și armăsari s-au făcut. *Fieștecarele către muiarea aproapelui său rânteza.

9. Au doară preste aceștia nu voiu cerceta? – zice Domnul – și întru neam ca acesta nu va izbândi din sufletul Mieu?

10. Suiți-vă preste zidurile ei și o răsipiți, iară săvârșire să nu faceți. Luați odraslele ei, că nu sânt ale Domnului.

11. Că cu nelegiuire au nelegiuit împrotiva Mea casa lui Israil și casa Iudii, zice Domnul.

12. Tăgăduit-au pre Domnul și au zis: «Nu iaste acesta, nici va veni asupra noastră răul, sabie și foamete nu vom vedea. ||

13. Prorocii au grăit în vânt și răspuns n-au fost întru ei». Aceastea dară li să vor întâmpla lor!” 391r

14. Aceastea zice Domnul, Dumnezeul oastelor: „Pentru că ați grăit cuvântul acesta, iată, Eu dau cuvintele Meale în gura ta spre foc și norodul acesta în limbă și-i va mistui.

15. Iată, Eu voiu aduce asupra voastră neam de departe, casa lui Israil – zice Domnul – neam vârtos, neam vechiu, neam a căruia nu vei cunoaște limba, nici vei înțeleage ce grăiaște.

16. Tulba lui, ca mormântul deșchis, toți tari.

17. Și va mânca holdele tale și pâinea ta, îmbuca-va pre fiii tăi și featele tale, mânca-va turma ta și ciurdele tale, mânca-va viia ta și zmochinul tău. Și va sfărma cetățile tale ceale întărite, întru carele tu ai nădejdea, cu sabie.

18. Însă în zilele acealea – zice Domnul – nu vă voiu face spre săvârșire.

*Jos 16, 10. 19. *Iară de veți zice: «Pentru ce ne-au făcut noao Domnul, Dumnezeul nostru, aceastea toate?», vei zice către dânșii: «Precum M-ați părăsit și ați slujit dumnezeului strein în pământul vostru, așa veți sluji streinilor în pământul nu al vostru».

20. Vestiți aceasta casii Iacov și auzit faceți în Iuda, zice Domnul.

21. Auzi, norodule nebune, care n-ai inimă! Cei ce având ochi, nu vedeți, și urechi, și nu auziți.

22. De Mine, dară, nu vă veți teame?, zice Domnul. Și de la fața Mea nu vă va durea, Cel ce am pus năsipul hotar mării, poruncă veacinică, carea nu va treace? Și să vor clăti și nu vor putea; și să vor unfla valurile ei și nu vor treace.

23. Iară norodului acestuia s-au făcut inima necredincioasă și aspră; depărtatu-s-au și s-au dus.

24. Și n-au zis întru inima sa: «Să ne teamem de | Domnul, Dumnezeul nostru, Cel ce ne dă ploaie timpurie și târzie în vreamea sa, plinirea săcerișului de peste an rânduindu-ne noao». 391v

25. Nedreptățile voastre s-au abătut de la aceastea și păcatele voastre au oprit vinele de la voi.

26. Că s-au aflat întru norodul Mieu necredincioși, pândind ca vânătorii de paseri, lațuri puind și piedeci a prinde oameni.

27. Ca o cursă plină de paseri, așa casa lor plină de idol. Pentru aceaea s-au mărit și s-au îmbogățit.

*Isaia 1, 23. Zah. 7, 10. 28. Îngroșatu-s-au și s-au îngrășat și au trecut cuvintele Meale rău. *Pricina văduvei nu o au judecat, pricina săracului nu o au îndreptat și judecata săracilor nu o au judecat.

29. Au doară preste aceastea nu voiu cerceta?, zice Domnul. Au preste acest feal de neam au nu va izbândi sufletul Mieu?

30. Spaimă și minunate s-au făcut pre pământ:

31. Prorocii prorocea minciună și preoții plesnea cu mânile sale, și norodul Mieu au iubit unele ca acealea. Ce dară va fi în cea mai de pre urmă a lui?”

Cap 6

Să vesteaște viitoarea ticăloșie și jefuirea Ierusalimului de la assirii, pentru că au urgisit leagea Domnului, nici au vrut a asculta certările. Ci toți, și mai vârtos cei mari, prorocii și preoții, lăcomiei și vicleșugului s-au dedat. Pentru aceaea, și pre ei și jârtvele lor Dumnezeu le-au lepădat. Porunceaște, dirept aceaea, prorocul a-i tângui, căci cu suflarea a să curăți n-au putut.

1. Întăriți-vă, fiii lui Veniamin, în mijlocul Ierusalimului și în Thecua răsunați cu trâmbița și preste Vethacarâm rădicați steagul, că rău s-au văzut de către crivețu și sfărmare mare. ||

2. Ceii înfrâmsățate și jingașe am asămănat fata Sionului, 392r

3. La ea vor veni păstorii şi turmele lor. Înfipt-au întru-însa şetri prinprejur. Paşte-i-va fieştecarele dintre cei de supt mâna sa.
4. Sfinţiţi preste ea războiu, sculaţi-vă şi să ne suim la amiazăzi! Amar noao, că s-au abătut zioa, că s-au făcut umbrele mai lungi sara!
5. Sculaţi-vă şi să ne suim noaptea şi să răsipim casele ei!
6. Că aceastea zice Domnul oastelor: „Tăiaţi lemnul ei şi vărsaţi împrejurul Ierusalimului şanţu! Aceasta e cetatea cercetării, toată hula în mijlocul ei.
7. Precum jgheabul reace au făcut apa sa, aşa reace au făcut răotatea sa. Nedreptatea şi jefuirea să va auzi într-însa, înaintea Mea pururea slăbiciunea şi rana.
8. Învaţă-te, Ierusalime, ca nu cumva să să depărtează sufletul Mieu de la tine, nu cumva să te puiu pustie, pământ nelăcuit".
9. Aceastea zice Domnul oastelor: „Până la un strugure vor culeage ca în vie rămăşiţele lui Israil. Întoarce mâna ta ca culegătoriul la coşariu".
10. Cui voiu grăi şi cui voiu mărturisi să auză? Iată, netăiate împrejur urechile lor şi nu pot auzi. Iată, cuvântul Domnului s-au făcut lor spre ocară şi nu-l vor priimi!
11. Pentru aceaea, de iuţimea Domnului plin sânt, ostenitu-m-am suferind. Varsă preste cel mic afară şi preste sfatul celor tineri împreună, că bărbatul cu muierea să va prinde, bătrânul cu cel plin de zile;
12. Şi vor treace casăle lor la alţii, ţarinile şi muierile aşijderea. „Că voiu întinde mâna Mea preste lăcuitorii pământului – zice Domnul – , |

392v 13. *Că de la cel mai mic până la cel mai mare, toţ spre lăcomie să sârguiesc; şi de la prorocu până la preot, toţi fac vicleşug. *Isaie 56, 11. Jos 8, 10.
14. Şi grijiia zdrobirea featei norodului Mieu cu ocară, zicând: «Pace, pace!», şi nu era pace.
15. Ruşinatu-s-au, căci au făcut urăciune? Încă mai vârtos cu ruşinea nu s-au ruşinat, şi a să ruşina n-au ştiut. Pentru aceaea vor cădea între cei ce cad. În vreamea cercetării sale vor cădea", zice Domnul.
16. Aceastea zice Domnul: „Staţi preste căli şi vedeţi şi întrebaţi de cărările ceale vechi, carea iaste cale bună, şi umblaţi într-însa *şi veţi afla răpaos sufletelor voastre". Şi au zis: „Nu vom umbla!" *Math. 11, 29.
17. Şi am rânduit preste ei străjari: „Auziţi glasul trâmbiţii!" Şi au zis: „Nu vom auzi!"
18. „Pentru aceaea auziţi, neamuri, şi cunoaşte, adunare, câte Eu voiu face lor.
19. Auzi, pământule! Iată, Eu voiu aduce reale preste pământul acesta, rodul cugetului său. Că cuvintele Meale nu le-au auzit şi leagea Mea o au lepădat.
20. *La ce Îmi aduceţi tămâie din Sava şi trestiia bine mirositoare din ţară departe? Arderile voastre nu sânt priimite şi jârtvele voastre nu Mi-au plăcut". *Isaie 1, 11.
21. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu da spre norodul acesta căderi şi vor cădea întru dânşii părinţii şi fiii împreună, vecinul şi cel de aproape vor peri".
22. Aceastea zice Domnul: „Iată, norod vine din pământul crivăţului şi neam mare să va scula de la marginile pământului,
23. Săgeata şi pavăza va apuca; nemilostiv iaste şi nu să va milostivi. Glasul lui ca marea va suna şi pre cai vor încăleca, gătiţi ca băr||batul la războiu, asupra ta, fata Sionului". 393r
24. Auzit-am veastea lui, slăbit-au mânile noastre. Năcazul ne-au cuprins, dureri ca pre ceaea ce naşte.
25. „Să nu ieşiţi la câmpuri şi în cale să nu umblaţi. Că sabiia nepriiatinului spaimă prinprejur.
26. Fata norodului mieu, încinge-te cu tărsână şi te prasără cu cenuşe. Fă-ţi jealea celui întâi născut mângâiare amară, că de năpraznă va veni jefuitoriul preste noi!"
27. „Ispititoriu te-am dat norodului Mieu vârtos; şi vei şti şi vei cerca calea lor.
28. Toţi aceştia căpetenii abătându-să, umblând vicleneaşte, aramă şi fier; toţi strâcaţi sânt.
29. Scăzut-au foiul, în foc s-au mistuit plumbul, în zădar au suflat suflătoriu lui că răotăţile lor nu s-au săvârşit.
30. «Argint lepădat» îi chemaţi pre ei, că Domnul i-au lepădat".

Cap 7

Că în zădar nădăjduiesc în bisearică, reale făcând şi pre proroci neascultând, ca şi părinţii lor. Pentru aceaea vesteaşte că bisearica să va lepăda şi pământul Iudii să va pustii; nici le va folosi

rugăciunea lui Ieremie pentru ei, nici jârtvele lor pentru ceale înalte a lui Tofeth în Valea fiiului Ennon; şi pentru multe răotăţile lor.

1. Cuvântul ce au fost către Ieremie de la Domnul, zicând:
2. „Stăi în poarta casii Domnului şi propoveduiaşte acolo cuvântul acesta şi zi: «Auziţi cuvântul Domnului, tot Iuda, cei ce întraţi pre porţile aceastea, să vă închinaţi Domnului!»"

*Jos 26, 13.
3. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui | Israil: „*Bune faceţi căile voastre şi cugetele voastre şi voiu lăcui cu voi în locul acesta! 393v
4. Să nu vă nădăjduiţi în cuvinte de minciună, zicând: «Bisearica Domnului, bisearica Domnului, bisearica Domnului iaste!»
5. Că de veţi dereage bine căile voastre şi cugetele voastre, de veţi face judecată între om şi între aproapele lui,
6. Streinului şi săracului şi văduvei nu veţi face năpaste, nici veţi vărsa sânge nevinovat în locul acesta, şi după dumnezei streini nu veţi umbla, spre răul vostru,
7. Voiu lăcui cu voi pre pământul care l-am dat părinţilor voştri din veac şi până în veac.
8. Iată, voi vă nădăjduiţi în cuvinte de minciună, care nu vă vor folosi:
9. A fura, a ucide, a preacurvi, a jura strâmb, a jârtvi lui Vaalim şi a vă duce după dumnezei streini, carii nu-i cunoaşteţi,
10. Şi aţi venit şi aţi stătut înaintea Mea în casa aceasta, întru carea s-au chemat numele Mieu, şi aţi zis: «Izbăvitu-ne-am, căci că am făcut toate urăciunile aceastea».

*Math. 21, 13. Marc. 11, 17. Luca 19, 46.
11. *Deci au doară peşteră tâlharilor s-au făcut casa aceasta, întru carea s-au chemat numele Mieu în ochii voştri? Eu, Eu sânt. Eu am văzut, zice Domnul.
12. Duceţi-vă la locul Mieu în Siloe, unde au lăcuit numele Mieu din ceput şi vedeţi ceale ce i-am făcut pentru răotatea norodului lui Israil.
13. Şi acum, pentru că aţi făcut toate lucrurile aceastea – zice Domnul – şi am grăit către voiu dimineaţa, sculându-mă şi grăind, şi n-aţi auzit şi v-am chemat şi n-aţi răspuns, ||

*Pild. 1, 24. Isaie 65, 12. 1 Împăr. 4, 12.
14. *Face-voiu casii aceştiia, întru carea s-au chemat numele Mieu şi întru care voi aveţi nădejde, şi locului care l-am dat voao şi părinţilor voştri, precum am făcut în Siloe, 394r
15. Şi vă voiu lepăda de la faţa Mea, precum am lepădat pre toţi, fraţii voştri, toată sămânţa lui Efrem.

*Jos 11, 14 şi 14, 11.
16. *Tu, dară, să nu te rogi pentru norodul acesta, nici lua întru dânşii laudă şi rugăciune şi nu-m sta împrotivă, că nu te voiu asculta.
17. Au nu vezi ce fac aceştia în cetăţile Iudei şi în uliţele Ierusalimului?
18. Fiii culeg leamne şi părinţii aprind foc şi muierile stropesc grăsime, să facă plăcinte împărăteasii ceriului şi să jârtvească dumnezeilor streini şi să Mă chiiame spre mânie.
19. Au doară pre Mine spre mânie Mă cheamă?, zice Domnul. Au nu pre sâne însuşi, spre ruşinarea feaţii sale?"
20. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Iată, iuţimea Mea şi urgiia Mea să aţiţă asupra locului acestuia, asupra oamenilor şi asupra dobitoacelor şi asupra lemnului ţânutului şi asupra roadelor pământului, şi să vor aprinde şi nu să vor stânge".
21. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Arderile de tot ale voastre adaogeţi jungherilor voastre şi mâncaţi cărnurile.
22. Că n-am grăit cu părinţii voştri şi nu le-am poruncit, în zioa carea am scos din pământul Eghiptului, de cuvântul arderilor şi a jârtvelor,
23. Ci acest cuvânt le-am poruncit, zicând: «Asculaţi glasul Mieu şi vă voiu fi Dumnezeu, şi voi Îm veţ fi Mie norod. Şi umblaţi în | toată calea carea v-am poruncit, ca să vă fie bine!» 394v
24. Şi n-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci s-au dus întru vrerile şi răzvrătirea inimii sale ceii reale. Şi s-au făcut îndărăpt, iară nu înainte,
25. Din zioa carea au ieşit părinţii lor din pământul Eghiptului, până la zioa aceasta. Şi am trimis la voi toate slugile Meale, prorocii, zioa sculându-Mă de dimineaţa şi trimiţindu-i.

*Jos 16, 12.
26. Şi nu M-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci ş-au împietrit cerbicea sa *şi mai rău au lucrat decât părinţii lor.
27. Şi vei grăi către dânşii toate cuvintele aceastea, şi nu te vor auzi; şi vei chema, şi nu-ţ vor răspunde.
28. Şi vei zice către dânşii: «Acesta e neamul cel ce n-au auzit glasul Domnului, Dumnezeului său, nici au priimit învăţătura. Perit-au credinţa şi s-au luat din gura lor».
29. Rade părul tău şi leapădă şi ia întru drept tânguire, că au lepădat Domnul şi au lăsat neamul urgiii sale,

30. Că au făcut fiii Iudii rău în ochii Miei, zice Domnul. Pus-au sminteaelele tale în casa în carea s-au chemat numele Mieu, ca să o pângărească.
31. Și au zidit ceale înalte lui Tofeth, care iaste în Valea fiiului Ennon, să aprinză pre fiii săi și featele sale cu foc; care n-am poruncit, nici am gândit în inima Mea.
32. Pentru aceaea, iată, zile vor veni – zice Domnul – și nu să va mai zice „Tofeth” și „Valea fiiului Ennon”, ci „Valea uciderii”. Și vor îngropa în Tofeth, căci că nu e loc. ||
395r 33. Și va fi stârvul norodului acestuia spre hrană paserilor ceriului și fiarălor pământului, și nu va fi cine să apere.
34. *Și a să odihni voiu face, din cetățile Iudii și din ulițele Ierusalimului, glasul bucuriii și glasul veseliei, glasul mirelui și glasul mireasii, că spre pustiire va fi pământul. *Ezechiil 26, 13.

Cap 8

Pentru că și împărații, mai-marii, preoții și prorocii și celaalalt norod la închinarea de idoli s-au întors și, nesocotind judecata Domnului, părăsând adevărul, toți au cugetat spre lăcomie și spre închinarea de idoli și, pre Domnul întărâtându-L, n-au vrut să înțeleagă, pentru aceaea de vrăjmași nemilostivi să vor năcăji.

1. În vreamea aceaea – zice Domnul – vor scoate oasele împăraților Iudei și oasele căpeteniilor lui și oasele preoților și oasele prorocilor și oasele celor ce au lăcuit în Ierusalim, din mormânturile sale.
2. Și le vor întinde la soare și la lună și la toată oastea ceriului, carea o au iubit și cărora au slujit și după carea au umblat și carea au căutat și li s-au închinat. Nu să vor strânge și nu să vor îngropa. Spre gunoiu preste fața pământului vor fi.
3. Și vor aleage mai mult moartea decât viața toți carii vor fi rămași din rudeniia aceasta rea în toate locurile care s-au părăsit, la care i-am lepădat, zice Domnul oastelor. |
395v 4. Și vei zice cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul: ‘Au doară cel ce cade nu să va scula? Și cel ce au dosit nu să va întoarce?
5. Căci, dară, s-au dosit norodul acesta în Ierusalim cu dosire gâlcevitoare? Apucat-au minciuna și n-au vrut a să întoarce.
6. Luat-am aminte și am ascultat. Nime ce e bun grăiaște, nici unul iaste care să se pocăiască de păcatul său, zicând: ‘Ce am făcut?’ Toți s-au întors la alergarea sa, ca calul ce năvăleaște la războiu.
7. Vulturul în ceriu au cunoscut vreamea sa, turturele și rândureaoa și țiconia au păzit vreamea venirii sale, iară norodul Mieu n-au cunoscut judecata Domnului.
8. Cum ziceți: ‘Înțelepți sântem noi și leagea Domnului cu noi iaste?’ Adevărat, minciună au lucrat pana cea minciunoasă a scriitorilor.
9. Rușinatu-s-au cei înțelepți; înfricoșați și prinși sânt, căci cuvântul Domnului l-au lepădat și nici o înțelepciune iaste întru dânșii.
10. Pentru aceaea voiu da muierile lor streinilor, câmpurile lor, moșteanilor. Că de la cel mai mic* până la cel mai mare, toți după lăcomie urmează; de la proroc până la preot, toți fac minciună. *Isaie 56, 11. Sus 6, 13.
11. Și vindeca zdrobirea feateai norodului Mieu spre ocară, zicând: ‘Pace, pace!’, nefiind pace.
12. Rușinatu-s-au, căci că urăciune au făcut, ci încă cu rușine nu s-au rușinat și n-au știut a să rușina. Pentru aceaea vor cădea între cei ce cad dinpreună; în zioa cercetării tale vor
396r || cădea, zice Domnul.
13. Adunând îi voiu aduna – zice Domnul – nu iaste strugure în viță și nu sânt smochine în zmochin, frunza au căzut. Și le-am dat lor ceale ce au întrecut’»”.
14. Pentru ce ședem? Împreunați-vă și să întrăm în cetatea cea întărită și să tăcem acolo. Că Domnul, Dumnezeul nostru, ne-au făcut a tăcea și beutură ne-au dat apă de fiere, *că am păcătuit Domnului. *Jos 9, 15.
15. *Așteptat-am pacea, și nu era bine; vreamea de leac, și iată groază. *Jos 4, 19.
16. „De la Dan s-au auzit răsunarea cailor lui, de glasul rântezărilor ostașilor lui s-au clătit tot pământul și au venit și au îmbucat pământul și plinirea lui, cetatea și lăcuitorii ei.
17. „Că iată, Eu vă voiu tremite șerpi, vasilișchi și cărora nu iaste descântare și vă vor mușca, zice Domnul.
18. Durearea Mea preste dureare, întru Mine inima Mea mâhnită.

19. Iată glasul strâgării featei norodului Mieu, din ţară departe: «Au doară Domnul nu e în Sion? Au împăratul ei nu-i într-însa?» Pentru ce dară pre Mine spre mânie M-au întărâtat întru necurăţiile sale şi întru deşertăciuni streine?”

20. Trecut-au săcerişul, sfârşitu-s-au vara, şi noi nu ne-am mântuit.

21. „Pentru înfrângerea featei norodului Mieu m-am înfrâmt şi M-am întristat, spaimă M-au luat.

22. Au doară răşină nu e în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru ce, dară, nu s-au acoperit locul ranei featei norodului Mieu?

Cap 9

Tânguiaşte prorocul pre cei ce să vor ucide din Iuda. În nici unul, zice, că trebuie a nădăjdui, căci toţi | vicleneaşte umblă. Şi pentru că Iudea să va jefui, voiaşte ca toţi să jelească. În sângur Dumnezeu şi întru cunoştinţa Lui a să făli; Carele va certa şi pre păgâni, şi pre fiii lui Israil cei netăiaţi împrejur la inimă. 396v

1. Cine va da capului Mieu apă şi ochilor Miei izvor de lacrămi? Şi voiu plânge zioa şi noaptea pre ucişii featii norodului Mieu.

2. Cine-M va da în pustie casă de oaspeţi călătorilor? Şi voiu părăsi pre norodul Mieu şi Mă voiu depărta de către dânşii. Că toţi preacurvari sânt, ceata nelegiuitorilor.

3. Şi au încordat limba sa ca arcul minciunii şi nu al adevărului. Întăritu-s-au pre pământ, că din rău la rău au ieşit şi pre Mine nu M-au cunoscut, zice Domnul.

4. Fieştecarele să se păzească de aproapele său şi întru tot fratele său nu aibă nădeajde. Că tot fratele înşelând va înşela, şi tot priiatinul vicleneaşte va umbla.

5. Şi omul pre fratele său îl va batjocori şi adevărul nu va grăi. Că ş-au învăţat limba sa a grăi minciună; ca să facă nedrept s-au ostenit.

6. Lăcaşul tău în mijlocul înşălăciunii. În vicleşug n-au vrut a Mă cunoaşte”, zice Domnul.

7. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor: „Iată, Eu îi voiu lămuri şi-i voiu ispiti. Că ce altă voiu face de către faţa featei norodului Mieu?

*Psalm 27, 33.

8. *Săgeată rănind e limba lor, vicleşug au grăit. În gura sa pace cu priiatinul grăiaşte, şi într-ascuns îi pune cursă.

9. Au doară preste aceştia nu voiu cerceta? – zice Domnul –; au într-acest fel de neam nu va izbândi sufletul Mieu?

10. Preste munţi voiu lua plângere şi tânguire || şi preste ceale frumoase ale pustiii, jeale, că s-au aprins, căci că nu e om ce treace şi n-au auzit glasul stăpânului; de la paserea ceriului până la dobitoace au trecut şi s-au depărtat. 397r

11. Şi voiu da Ierusalimul spre hâlmuri de năsip şi spre culcuşuri de zmei şi cetăţile Iudei le voiu da spre pustiire, căci că nu e lăcuitoriu”.

12. Cine e om înţelept, care să înţeleagă aceasta şi către carele cuvântul gurii Domnului să fie, ca să vestească aceasta, pentru ce au perit pământul şi aproape e ca pustiiul, căci că nu e cine să treacă?

13. Şi au zis Domnul: „Pentru că au părăsit leagea Mea, carea le-am dat, şi n-au ascultat glasul Mieu şi n-au umblat într-însul,

14. Şi s-au dus după îndărătniciia inimii sale şi după Vaalim, care au învăţat de la părinţii săi”.

*Jos 23, 15.

15. Pentru aceea, aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: *„Iată, Eu voiu hrăni pre norodul acesta cu pelin şi beutură le voiu da apă de fiere

16. Şi-i voiu împărţi între neamurile care nu le-au cunoscut ei şi părinţii lor şi voiu trimite după ei sabiia, până ce să vor săvârşi”.

17. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Luaţi aminte şi chemaţi tânguitoare şi să vie; şi la ceale înţeleapte tremiteţi şi grăbească.

18. Pripească şi iaie preste noi tânguirea! Verse ochii noştri lacrămi şi geanele noastre curgă ape!

19. Că glas de tânguire s-au auzit din Sion: «În ce chip sântem jefuiţi şi ruşinaţi foarte? Pentru că am părăsit pământul, căci că s-au oborât corturile noastre!»”.

20. Auziţi dară, muieri, cuvântul Domnului şi să | priimească urechile voastre graiul gurii Lui. Şi învăţaţi pre featele voastre tânguirea şi fieştecare pre cea de aproape a sa plângerea, 397v

21. Că s-au suit moartea prin ferestile voastre, întrat-au în casele voastre a pierde pre cei mici din afară şi pre cei tineri de pre uliţă.

22. Grăieşti: „Aceastea zice Domnul: «Şi va cădea stârvul omului ca gunoiul pre faţa pământului şi ca iarba după dosul celui ce seaceră, şi nu e cine să strângă»".

23. Aceastea zice Domnul: *„Să nu să laude cel înţelept întru înţelepciunea sa şi să nu se laude cel tare întru tăria sa şi să nu să laude cel bogat întru bogăţia sa, (*1 Cor. 1, 31. 2 Cor. 10, 17.)

24. Ci întru aceasta să se laude cel ce să laudă a şti şi a Mă cunoaşte, că Eu sânt Domnul, Cel ce fac milă şi judecată şi dreptate pre pământ. Că aceastea Îmi plac, zice Domnul.

25. Iată, zile vin – zice Domnul – şi voiu cerceta preste tot cel ce are tăiat împrejuru mădulariu,

26. Preste Eghipt şi preste Iuda şi preste Edom şi preste fiii Ammon şi preste Moav şi preste toţi cei tunşi în coamă, cei ce lăcuiesc în pustie. Că toate neamurile au mădulariul, iară toată casa lui Israil e netăiată împrejur cu inima".

Cap 10

Nu trebuie a să teame de stealele ceriului, nici de deşerţii şi neputincioşii idoli, ci de Dumnezeu, Carele sângur e Dumnezeu, ziditoriu şi stăpânitoriu a toate, Cel ce au bătut pre păcătoşii pământului. Plânge răul său Ierusalimul, şi nefiind omului a-şi îndrepta căile sale, să roagă lui Dumnezeu ca pre cei ce-L cunosc să nu-i ştargă până la mistuirea de tot, ci mai vârtos preste vrăj||maşii jidovilor să vearse iuţimea sa. 398r

1. Auziţi cuvântul care au grăit Domnul preste voi, casa lui Israil!

2. Aceastea zice Domnul: „Pre lângă căile păgânilor să nu învăţaţi şi de seamnele ceriului să nu vă teameţ, de carele să tem păgânii;

3. Că legile noroadelor deşarte sânt, *că lemnul din dumbravă îl taie, lucru de mâna meaşterului cu firezu, (*Sus 13, 11 şi 14, 18.)

4. Cu argint şi cu aur l-au împodobit, cu cuie şi cu maie l-au încheiat, ca să nu să desfacă.

5. Întru asămănarea de finic s-au cioplit şi nu vor grăi, purtate să vor duce, că a umbla nu pot. Nu vă teameţi, dară, de eale, că nici rău pot face, nici bine".

6. *„Nu iaste aseaminea Ta, Doamne! Mare eşti Tu şi mare e numele Tău întru tărie! (*Mih. 7, 8. Apoc. 15, 4.)

7. Cine nu să va teame de Tine, o, Împărate al neamurilor? Că aşa iaste cuviinţa, între toţi înţelepţii neamurilor şi întru toate împărăţiile lor nime nu e aseaminea Ţie!

8. Aşijderea neînţelepţii şi nebunii să vor afla. Învăţătura deşertăciunilor lemn iaste,

9. Argintul învăluit din Tharsis să aduce, şi aurul din Ofaz; lucru de meaşter şi mâna lucrătoriului cu aramă; hiachinth şi urşinic, îmbrăcămintea lor. Lucru de meaşteri toate aceastea".

10. Iară Domnul Dumnezeu adevărat e. Acela, Dumnezeu viu şi împărat veacinic; de urgiia Lui să va clăti pământul şi nu vor suferi neamurile amânânţarea Lui.

11. Aşadară, le veţi zice: „Dumnezeii carii ceriurile şi pământul n-au făcut piară de pre pământ şi din ceale ce sânt supt ceriu!" |

398v 12. *Cel ce face pământul cu puterea Sa găteaşte lumea cu înţelepciunea Sa şi cu priceaperea Sa întinde ceriurile. (*Facere 1, 1 Jos 51, 15.)

13. La glasul Său dă mulţime de ape în ceriu şi rădică negurile de la marginile pământului, *fulgerele spre ploaie le face şi scoate vântul din vistieriile Sale. (*Psalm 134, 7. Jos 51, 16)

14. Bolund s-au făcut tot omul de ştiinţă, ruşinatu-s-au tot meaşterul întru cel cioplit, că minciunos e cel ce au vărsat şi nu iaste duh într-înşii.

15. Deşarte sânt şi lucru vreadnic de râs; în vreamea cercetării sale vor peri.

16. Nu e aseaminea acestora partea lui Iacov, că Cel ce au închipuit toate, Acela iaste; şi Israil, toiagul moştenirii Lui; Domnul oastelor, numele lui.

17. Adună de pre pământ ruşinea ta, ceaea ce lăcuieşti în conăcire.

18. Că aceastea zice Domnul: „Iată, Eu departe voiu arunca lăcuitorii pământului într-această dată şi-i voiu năcăji aşa ca să se afle".

19. Amar mie pentru sfărâmarea mea, rana mea cea rea. Iară eu am zis: „Togma aceasta e neputinţa mea şi o voiu purta.

20. Cortul mieu s-au jefuit, toate funişoarele meale s-au rupt, fiii miei au ieşit de la mine şi nu stau. Nu iaste cine să-m mai întinză şatra mea şi să rădice pieile meale.

21. Că bolunzeaşte au lucrat păstorii şi pre Domnul nu L-au căutat; pentru aceaea n-au înţeles şi toată turma lor s-au răsipit.

22. Glasul auzirii iată, vine, şi clătire mare din pământul crivețului, să puie cetăţile Iudei pustie şi lăcaşu bălaurilor. ||

23. Știu, Doamne, că nu e în putearea omului calea lui, nici într-a omului să umble și să-și îndreptează pașii săi. 399r

*Psalm 6, 2
24. *Ceartă-mă, Doamne, însă întru judecată și nu întru iuțimea Ta, ca nu cumva de nemica să mă faci.

*Psalm 78, 6.
25. *Varsă urgia Ta preste neamurile care nu Te-au cunoscut și preste împărățiile care numele Tău nu l-au chemat, că au mâncat pre Iacov și l-au îmbucat și l-au mistuit și cuviința lui o au răsipit".

Cap 11

Pentru că să blastămă cel ce nu ascultă, nici ţâne aşezământul Domnului, ce au dat părinţilor, pentru aceaea să porunceaşte prorocului ca să-l propoveduiască a-l ţinea jidovilor, ci în zădar, urmând ei mai vârtos nelegiuirile părinţilor săi şi închinarea de idoli. Pentru aceaea va aduce Domnul asupra lor neocolite răotăţi; nici le vor folosi idolii sau rugăciunile drepţilor, nici căci întâi au fost iubiţii lui Dumnezeu. Spune cugetele jidovilor ceale îndărătnice, pentru şteargerea lui de pre pământ, ci vor peri cei ce nu vreau a auzi pre proroc în numele Domnului.

1. Cuvântul care au fost de la Domnul către Ieremie, zicând:
2. „Auziți cuvintele așezământului acestuia și grăiți către oamenii Iudei și lăcuitorii Ierusalimului.

3. Și vei zice către dânșii: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Blăstămat e omul cel ce nu va auzi cuvintele așezământului acestuia,

4. Care am poruncit părinților voștri | în zioa în carea i-am scos din pământul Eghiptului, din cuptoriul cel de foc, zicând: 'Auziți glasul Mieu și faceți toate care vă poruncesc voao și-m veț fi Mie spre norod și voiu fi voao întru Dumnezeu, 399v

5. Ca să deștept jurământul ce am făcut părinților voștri, că le voiu da pământul ce curge cu lapte și cu miere, precum e zioa aceasta!'»" Și am răspuns și am zis: „Amin, Doamne!"

6. Și au zis Domnul către mine: „Glăsuiaște toate cuvintele aceastea în cetățile Iudii și în târgurile Ierusalimului, zicând: «Auziți cuvintele așezământului acestuia și le faceți!

7. Că jurând am jurat pre părinții voștri în zioa în carea i-am scos din pământul Eghiptului, până la zioa aceasta; dimineața sculându-mă i-am jurat și am zis: 'Auziți glasul Mieu!'

8. Și n-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci s-au dus fieștecarele întru îndărătniciia inimii sale ceii reale. Și am adus asupra lor toate cuvintele legăturii aceștiia, carea le-am poruncit a o face, și nu o au făcut»".

9. Și au zis Domnul către mine: „Aflatu-s-au jurare împreună între oamenii Iudei și între lăcuitorii Ierusalimului.

10. Întorsu-s-au la nedreptățile părinților săi celor dintâi, carii n-au vrut a auzi cuvintele Meale. Și aceștia, dară, s-au dus după dumnezei streini să le slujască; deșartă au făcut casa lui Israil și casa Iudii, așezământul Mieu, care am făcut cu părinții lor".

11. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu aduce preste voi reale, din carele nu veți putea ieși. Și vor strâga către Mine și nu-i voiu asculta.

12. Și să vor duce cetățile Iudei și lăcuitorii Ierusalimului, și vor strâga către dumnezeii cărora le-au jârtvit și nu-i vor mântui în vreamea năca||zului lor. 400r

*Sus 2, 28.
13. *Că după numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo, și după numărul căilor Ierusalimului ai pus oltarele rușinii, oltare a jârtvi lui Vaalim.

*Sus 7, 16. Jos 14, 11.
14. *Tu, dară, să nu te rogi pentru norodul acesta și să nu iei pentru dânșii laudă și rugăciune, că nu-i voiu auzi în vreamea strâgării lor către Mine, în vreamea năcazului lor.

15. Ce iaste că iubitul Mieu în casa Mea au făcut nelegiuiri multe? Au doară trupurile ceale sfinte vor lua de la tine răotățile tale, întru carele te-ai fălit?

16. «Maslin prisositoriu, frumos, roditoriu, înfrâmsățat» au chemat Domnul numele tău. Către glasul graiului tare foc s-au aprins într-însa și au ars grâul ei.

17. Și Domnul oastelor, Cel ce te-au sădit, au grăit preste tine rău, pentru răotățile casii lui Israil și casei Iudei, care ș-au făcut a Mă întărâta, jârtvind lui Vaalim".

18. Iară Tu, Doamne, mi-ai arătat și am cunoscut. Atunci mi-ai arătat cugetele lor.

19. Și eu, ca un miel blând ce să duce spre junghiere; și n-am cunoscut că au cugetat asupra mea sfaturi, zicând: „Să trimitem lemn în pâinea lui și să-l radem de pre pământul celor vii, și numele lui să nu să mai pomenească!"

*Jos 17, 10 și 20, 12.
20. *Iară Tu, Doamne Savaoth, Cel ce judeci drept și cercetezi rărunchii și inimile, să văz izbânda Ta dintr-înșii, că Ție am descoperit pricina mea.

21. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul cătră bărbaţii lui Anathoth, cei ce caută sufletul tău şi zic: „Nu vei proroci în numele Domnului şi nu vei muri în mânile noastre!" |

400v 22. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor: „Iată, Eu voiu cerceta preste dânşii. Tinerii vor muri în sabie, fiii lor şi featele lor vor muri de foame.

23. Şi rămăşiţă nu vor fi dintr-înşii, că voiu aduce răotate preste oamenii lui Anathoth, anul cercetării lor".

Cap 12

Să miră prorocul de sporirea răotăţilor, însă carii să gătesc spre zioa uciderii şi sânt pământului pricina plângerii. Moştenirea s-au împrotivit stăpânului său şi păstorii au jefuit via Domnului; pentru aceaea să dă spre răsipire, căriia iarăş să milostiveaşte Domnul, bătând pre nepriiatinii ei.

1. Drept adecă Tu eşti, Doamne, de mă voiu întreba cu Tine. Însă ceale dreapte voiu grăi cătră Tine: *„Pentru ce calea necredincioşilor sporeaşte? Bine iaste tuturor celor ce nelegiuiesc şi nedrept lucrează.

*Iov 21, 7. Havacuc 1, 13.

2. Săditu-i-ai şi au slobozit rădăcini, sporesc şi fac rod. Aproape eşti Tu de gura lor, şi departe de rărunchii lor.

3. Şi Tu, Doamne, m-ai cunoscut, văzutu-m-ai şi ai cercat inima mea cu Tine. Adună-i ca pre o turmă spre jârtvire şi-i sfinţeaşte în zioa uciderii!

4. Până când va jelui pământul şi iarba a tot ţinutul să va usca pentru răotatea celor ce lăcuiesc într-însul? Mistuitu-s-au jivina şi cea zburătoare, că au zis: «Nu va vedea ceale mai de pre urmă ale noastre»".

5. De te-ai ostenit alergând cu pedestraşii, cum te vei putea certa cu caii? Iară, de vei urma în pământul păcii, ce vei face întru mândria Iordanului?

401r 6. Că şi fraţii tăi şi casa tătâni-tău şi aceia || au oştit asupra ta şi au strâgat după tine cu glas plin. Nu creade lor când vor grăi ţie ceale bune.

7. Părăsit-am casa mea, slobozit-am moşiia mea, dat-am sufletul mieu cel iubit în mâna nepriiatinilor lui.

8. Făcutu-s-au mie moştenirea mea ca leul în pădure; dat-au împrotiva mea glas, pentru aceaea o am urât.

9. Au doară paserea pestriţă, moştenirea mea, mie? Au doară pasărea întinsă preste tot? Veniţi, adunaţi-vă toate hiarăle pământului, grăbiţi a o mânca.

10. Păstori mulţi au jefuit viia mea şi au călcat partea mea; dat-au partea Mea cea dorită spre pustiia pustiirii.

11. Pusu-o-au spre răsipire şi au plâns preste mine. Cu pustiire s-au pustiit tot pământul, că nici unul iaste cine să gândească cu inima.

12. Preste toate căile pustiii au venit jefuitorii, că sabia Domnului va îmbuca de la marginea pământului până la marginea lui. Nu iaste pace a tot trupul.

13. Sămănat-au grâu, şi spini au săcerat; moştenirea au luat, şi nu le va folosi. Ruşina-vă-veţi în rodurile voastre, pentru iuţimea mâniii Domnului!

14. Aceastea zice Domnul asupra tuturor vecinilor miei celor răi: „Cei ce ating moşiia care o am împărţit norodului Mieu, Israil, iată, Eu îi voiu zmulge din pământul său şi casa Iudei o voiu zmulge din mijlocul lor.

15. Şi, deacă îi voiu zmulge, Mă voiu întoarce şi-i voiu milui şi-i voiu aduce îndărăpt, omul la moştenirea sa şi omul la locul său. |

401v 16. Şi va fi, de vor învăţa cei deprinşi căile norodului Mieu, să joare în numele Mieu: «Viu e Domnul!», precum au învăţat ei pre norodul Mieu a jura în Vaal. Să vor zidi în mijlocul norodului Mieu.

17. Iară de nu vor auzi, zmulge-voiu neamul acela cu zmulgere şi cu piiardere", zice Domnul.

Cap 13

Precum şolovarii lui Ieremie ascunşi în Eufrate au putrezit, aşa jidovimea întâi de Domnul lipindu-să, pentru mândria şi închinarea de idoli de la Dânsul să leapădă şi toţi să vor răsipi. Însă de prorocul să cheamă la pocăinţă, ca să scape de reale. Într-alt chip să va lua pentru

nedreptăţile sale, carele la pocăinţă nu să poate aduce, pentru învechitul întru răotăţi obiceaiu; mijloceaşte şi mila prorocului.

1. Aceastea zice Domnul către mine: „Mergi şi ia ţie şolovari de in, şi-i vei pune pe coapsele tale, şi în apă nu-i vei băga".
2. Şi mi-am luat şolovari după cuvântul Domnului şi i-am pus pre coapsele meale.
3. Şi au fost cuvântul Domnului către mine a doao, zicând:
4. „Ia şolovarii carii i-ai avut, carii sânt înprejurul coapselor tale şi, sculându-te, mergi la Efrat şi-i ascunde acolo, în gaura pietrii".
5. Şi m-am dus şi i-am ascuns în Evfrath, precum mi-au poruncit Domnul.
6. Şi au fost după multe zile, au zis Domnul către mine: „Scoală, mergi la Evfrath şi ia de acolo şolovarii carii ţ-am poruncit să-i ascunzi acolo". ||
7. Şi m-am dus la Evfrath şi am săpat şi am scos şolovarii din locul unde-i ascunseasem. Şi iată, putrăzise şolovarii aşa cât nici de o slujbă era. 402r
8. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
9. „Aceastea zice Domnul: «Aşa voiu face a putrezi mândriia Iudei şi mândriia Ierusalimului cea multă.
10. Norodul acest rău, carii nu vreau a auzi cuvintele Meale şi umblă întru schimbarea inimii sale şi s-au dus după dumnezei streini, să le slujască şi să li să închine. Şi vor fi ca şolovarii aceştia, carii de nici o slujbă sânt.
11. Că, precum să lipesc şolovarii de coapsele omului, aşa am cleit Mie toată casa lui Israil şi toată casa Iudei – zice Domnul – ca să-M fie spre norod şi spre nume şi spre laudă şi spre slavă; şi n-au auzit».
12. Zice-vei, dară, către dânşii cuvântul acesta: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Toată plosculiţa să va umplea de vin'». Şi vor zice către tine: «Au doară nu ştim că toată plosculiţa să va umplea de vin?»
13. Şi vei zice către dânşii: «Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu voiu umplea pre toţi lăcuitorii pământului acestuia şi împăraţii carii şed din rădăcina lui David pre scaunul lui, şi preoţii şi prorocii şi pre toţi lăcuitorii Ierusalimului, de beţie.
14. Şi-i voi răsipi pre om de către fratele său, şi pre părinţi şi pre fii aşijderea – zice Domnul –, nu voiu ierta şi nu voiu îngădui, nici Mă voiu milostivi a nu-i răsipi'». |
15. Auziţi şi în urechi luaţi! Să nu vă înălţaţi, că Domnul au grăit: 402v
16. «Daţi Domnului, Dumnezeului vostru, slavă, mai înainte de-a întuneca şi mai înainte de-a să potigni picioarele voastre la munţii cei cu ceaţă. Aştepta-va lumina şi o va pune spre umbra morţii şi spre ceaţă»".
17. Iară de nu veţ auzi aceasta, într-ascuns va plânge sufletul mieu de către faţa mândriii; plângând va plânge şi va izvorî ochiul mieu lacrămi, că s-au prins turma Domnului. (Tânguir. 1, 2.)
18. „Zi împăratului şi stăpânitoarii: «Smeriţi-vă, şedeţi, că s-au pogorât despre capul vostru cununa slavii voastre!»
19. Cetăţile austrului închise sânt şi nu este cine să deşchiză. Dusu-s-au tot Iuda cu robie desăvârşit.
20. Rădicaţi ochii voştri şi vedeţi cei ce vin de către crivețu! Unde e turma carea s-au dat ţie, dobitocul tău cel cinstit?
21. Ce vei zice când te va cerceta, că tu i-ai învăţat împrotiva ta şi i-ai deprins asupra capului tău? Au nu te vor apuca dureri ca pre muierea ce naşte?
22. Iară de vei zice întru inima ta: «Pentru ce mi-au venit aceastea?» *Pentru mulţimea nedreptăţilor tale s-au dezvălit ceale mai de ruşine ale tale, pângăritu-s-au tălpile tale. (*Jos 30, 14)
23. De va putea ethiopul a schimba piealea sa sau pardul pestriţiile sale, şi voi veţi putea bine a face, deacă aţi învăţat răul. ||
24. Şi voiu împrăştia ca pozderia carea de vânt să răpeaşte în pustie. 403r
25. Aceasta e soartea ta şi partea măsurii tale de la Mine – zice Domnul – că te-ai uitat de Mine şi ai nădăjduit întru minciună.
26. Pentru aceaea şi Eu am golit coapsele tale înaintea feaţii tale şi s-au arătat ocara ta,
27. Preacurviile tale şi rânchezarea ta, nelijuirea preacurviii tale. Preste măguri, în câmp, am văzut urăciunile tale. Amar ţie, Ierusalime, nu te vei curăţi după Mine! Până când încă?"

Cap 14

Seaceta mare în pământul Iudei, pentru păcatele norodului. Şi, rugându-să prorocul pentru izbăvirea ei, şi mila să opreaşte de la Domnul a să ruga pentru dânşii. Nici priimeaşte Dumnezeu posturile lor şi jârtvele, ci şi prorocii carii le făgăduiesc negrijea, cu dânşii vor peri. Plânge Ieremie pre cei morţi de sabie şi de foame şi, mărturisind păcatele norodului, să roagă pentru milă.

1. Care au fost cuvântul Domnului către Ieremie despre cuvintele seacetei:
2. „Jeluit-au Iuda şi porţile ei au căzut şi s-au întunecat în pământ, şi strâgarea Ierusalimului s-au suit.
3. Cei mai mari au trimis mai micii săi la apă; venit-au a scoate, n-au aflat apă, dus-au îndărăpt vasele sale goale; turburaţi au fost şi năcăjiţi şi au acoperit capetele sale. |

403v 4. Pentru certarea pământului, că n-au venit ploaie pre pământ, turburatu-s-au lucrătorii de câmp, acoperit-au capetele sale.
5. Că şi cerbiţa în câmp au fătat şi au lăsat, că nu era iarbă.
6. Și măgarii sălbateci au stătut în râpi, tras-au vânt ca zmeii, scăzut-au ochii lor, că nu era iarbă”.
7. De vor răspunde noao nedreptăţile noastre, Doamne, fă pentru numele Tău, că multe sânt dosirile noastre, Ţie am păcătuit.
8. Aşteptarea lui Israil, mântuitoriul lui în vreame de năcazu; căci ca un lucrătoriu de câmp vei să fii pre pământ şi ca un călătoriu ce abate a rămânea.
9. Căci vreai a fi ca un om ce rătăceaşte, ca un tare ce nu poate mântui? Iară Tu întru noi eşti, Doamne, şi numele Tău s-au chemat preste noi; nu ne părăsi!
10. Aceastea zice Domnul norodului acestuia: „Cel ce au iubit a clăti picioarele sale şi nu s-au odihnit, şi Domnului n-au plăcut, acum îş va aduce aminte de nedreptăţile lor şi va cerceta păcatele lor”.
11. Şi au zis Domnul către mine: *„Să nu te rogi pentru norodul acesta spre bine! *Sus 7, 16 şi 11, 14.
12. Când vor posti, nu voiu asculta cearerile lor; şi de vor aduce arderi de tot şi jârtve, nu le voiu priimi, că cu sabie şi cu foamete şi cu ciumă îi voiu mistui”.
13. Şi am zis: „A, a, a, Doamne, Dumnezeule! Prorocii le zic lor: *«Nu veţi vedea sabia şi foamete nu va fi întru voi, ci pace adevărată vă va da în locul acesta»”. || *Sus 5, 12. Jos 23, 17.

404r 14. Şi au zis Domnul către mine: *„Minciunos prorocesc întru numele Mieu. Nu i-am trimis şi nu le-am poruncit, nici am grăit către dânşii. Vedeare mincinoasă şi vrăjitorie şi înşelăciune şi amăgirea inimii sale prorocesc voao. *Jos 29, 9.
15. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Despre prorocii carii prorocesc în numele Mieu, carii Eu nu i-am trimis. Zicând: «Sabie şi foamete nu va fi pe pământul acesta», de sabie şi de foamete să vor săvârşi prorocii aceia.
16. Şi noroadele cărora prorocesc vor fi lepădate în căile Ierusalimului de foamete şi de sabie şi nu va fi cine să-i îngroape, ei şi muierile lor, feciorii şi featele lor, şi voiu vărsa preste dânşii răotatea sa.
17. Şi vei zice către dânşii cuvântul acesta: *«Izvorească ochii miei lacrămi noaptea şi zioa, şi nu tacă, că cu mare înfrângere s-au înfrâmt fecioara, fata norodului Mieu, cu rană rea foarte». *Tânguiri 1, 16 şi 2, 18.
18. De voiu ieşi la câmpuri, iată cei ucişi de sabie! Şi de voiu întra în cetate, iată cei supţiaţi de foame! Ci şi prorocul şi preotul s-au dus la pământul care nu-l ştiia”.
19. Au doară aruncând ai lepădat pre Iuda? Au pre Sion l-au urât sufletul Tău? Pentru ce dară ne-ai lovit, aşa cât nici o vindecare iaste? *Aşteptat-am pace, şi nu e bine; şi vreamea de lăcuire, şi iată, turburare! *Sus 8, 15.
20. Cunoscut-am, Doamne, necredinţele noastre, nedreptăţile părinţilor noştri, că am păcătuit Ţie.
21. Nu ne da spre ocară pentru numele Tău, nici ne face ruşinea scaunului slavii Tale!

404v Adu-Ţi | aminte, să nu faci deşert aşezământul Tău de leage cu noi!
22. Au doară sânt întru ceale cioplite a limbilor carii să ploaie? Au ceriurile pot da ploi? Au nu Tu eşti Domnul, Dumnezeul nostru, pre care l-am aşteptat? Că Tu ai făcut toate aceastea!

Cap 15

Că nici cu rugăciunile lui Moisi, nici cu a lui Samuil să va pleca, zice Domnul, ca să nu dea norodul Ierusalimului foametei, sabiei, ciumei şi robiei, că, certat fiind, n-au vrut să înţeleagă. Să jeluiaşte prorocul că au fost pricina neînţeleagerii şi iarăşi, că, vestind cuvântul lui

Dumnezeu, au răbdat ocară, căruia Domnul făgăduiaște ajutoriu, cu certarea jidovilor. Făgăduiaște, afară de aceaea, și tărie și izbăvire și milă celor ce să vor întoarce cătră Dânsul.

1. Și au zis Domnul cătră mine: „De va sta Moisi și Samuil înaintea Mea, nu iaste sufletul Mieu cătră norodul acesta. Leapădă-i de la fața Mea și să iasă!

2. Iară, de vor zice cătră tine: «Încătro vom ieși?», vei zice cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul: *'Carii la moarte, la moarte; carii la sabie, la sabie; și carii la foamete, la foamete; și carii la robie, la robie!

*Zah. 11, 9.

3. Și voiu cerceta preste dânșii patru fealiuri, zice Domnul: sabiia spre ucidere și cânii spre rumpere și paserile ceriului și fiarăle pământului spre mâncare și răsipire.

4. Și îi voiu da spre înfierbântarea tuturor împărățiilor pământului, *pentru Manasie, fiiul Ezechiii, împăratului Iuda, preste toate care au făcut în Ierusalim. | |

*4 Împăr. 21, 2, 11.

5. Că cine să va milostivi spre tine, Ierusalime? Au cine să va întrista pentru tine? Au cine să va duce a să ruga pentru pacea ta? 405r

6. Tu M-ai părăsit – zice Domnul – îndărăpt te-ai dus; și voiu întinde mâna Mea preste tine și te voiu omorî. Ostenit-am rugându-Mă.

7. Și-i voiu împrăștiia cu vânturătoarea în porțile pământului. Omorât-am și am pierdut pre norodul Mieu și măcar că de la căile sale nu s-au întors,

8. Înmulțitu-s-au mie văduvele lui preste năsipul mării; Adusu-le-am lor, preste maica tinărului, jefuitoriu amiazăzi; trimis-am preste cetate de năpraznă groază.

9. *Slăbit-au ceaea ce au născut șeapte, scăzut-au sufletul ei, **apus-au ei soarele, încă fiind zio; turburatu-s-au și s-au rușinat. Și rămășițele ei spre sabie le voiu da înaintea nepriiatinilor lor'»", zice Domnul.

*1 Împăr. 2, 5. **Amos 8, 9.

10. Amar mie, maica mea, căci m-ai născut om de gâlceavă, om de neînțeleagere întru tot pământul! N-am cămătărit, nici mi-au cămătărit cineva; toți mă blastămă.

11. Zice Domnul: „De nu rămășițele tale spre bine, de nu te-am întimpinat în vreame de năcazu și în vreame de supărare asupra nepriiatinului,

12. Au doară să va păciui fierul cu fierul de la crivețu și arama?

13. Bogățiile tale și comoarăle tale spre jefuire le voiu da în dar, întru toate păcatele tale și întru toate hotarele tale.

14. Și voiu aduce nepriiatinii tăi din pământul care nu-l știi; că foc s-au aprins întru iuțimea Mea, preste voi va arde".

15. Tu știi, Doamne, adu-Ți aminte de mine și | mă cercetează și mă apără de cătră cei ce mă gonesc; să nu mă iai întru răbdarea Ta. Știi că am răbdat pentru Tine ocară. 405v

16. Aflatu-s-au cuvintele Tale și le-am mâncat; și s-au făcut mie cuvântul Tău spre bucurie și spre veseliia inimii meale, că s-au chemat numele Tău preste mine, Doamne, Dumnezeul oastelor.

17. *N-am șezut în sfatul celor ce să juca și m-am fălit de cătră fața mâniii Tale; sângur ședeam, că cu amânânțare m-ai umilit.

*Psalm 2, 1 și 15, 4.

18. *Căci s-au făcut durearea mea depururea și rana mea dejnădăjduit n-au vrut a să vindeca? Făcutu-s-au mie ca minciuna apelor celor necredincioase?

*Jos 30, 15.

19. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul: „De te vei întoarce, te voiu întoarce și înaintea feații Meale vei sta. Și, de vei deschilini cel scump de cel slab, ca gura Mea vei fi. Întoarce-să-vor ei la tine, și tu nu te vei întoarce la ei.

20. Și te vei da norodului acestuia spre zid de aramă tare. Tăbări-vor asupta ta și nu vor birui, că Eu cu Tine sânt, să te mântuiesc și să te scoțu, zice Domnul.

21. Și te voiu izbăvi din mâna celor răi și te voiu răscumpăra din mâna celor tari".

Cap 16

Opreaște Domnul să nu să însoare prorocul, vestind că jidovii cu multe fealiuri de morți vor peri, așa cât morții nu să vor îngropa, nici să vor plânge de cei vii, pentru închinarea de idoli a părinților și a fiilor și pentru părăsita leagea Domnului. Ci după aceaea, prin pescari și vânători îi va întoarce Domnul la pământul său, întru carele ei, împreună cu neamurile, îș vor mărturisi Dom | | nului păcatele sale. 406r

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Nu vei lua muiare și nu vor fi ție fii și feate în locul acesta".

3. Că aceastea zice Domnul preste fii și preste feate carii să nasc în locul acesta și preste maicele lor care i-au născut și preste părinții lor dintr-a cărora rudă s-au născut în pământul acesta:

4. „Cu morți de bolnăviri vor muri, nu să vor plânge și nu să vor îngropa, spre gunoiu preste fața pământului vor fi. Și cu sabie și cu foamete să vor mistui și va fi trupul lor spre hrană paserilor ceriului și hiarălor pământului".

5. Că aceastea zice Domnul: „Să nu întri în casă de oaspeți, nici mergi a plânge, nici îi mângăia, că am luat pacea Mea de la norodul acesta – zice Domnul – mila și îndurerile.

6. Și vor muri cei mari și cei mici în pământul acesta. Nu să vor îngropa, nici să vor plânge, nici să vor străpunge, nici pleșuvire va fi pentru dânșii;

7. Nici vor frânge pentru dânșii jealnicului pâine, a-l mângăia pentru cel mort, și nu le vor da păhar de beutură, a-i mângăia pentru tatăl său și muma.

8. Și în casă de ospățu nu întra să șezi cu ei și să mânci și să beai".

9. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu voiu lua din locul acesta, în ochii voștri și în zilele voastre, glasul bucuriii și glasul veseliii, glasul mirelui și glasul mireasii.

10. Și, deacă vei vesti norodului acestuia toate cuvintele aceastea și-ț vor zice ție: *«Căci au grăit Domnul asupra noastră tot răul acest | mare? Ce e nedreptatea noastră și care păcatul nostru, care am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru?»,

*Sus 5, 19.

406v

11. Vei zice cătră dânșii: «Că M-au părăsit părinții voștri – zice Domnul – și s-au dus după dumnezei streini, și au slujit lor și s-au închinat lor, și pre Mine M-au părăsit și leagea Mea nu o au păzit.

12. *Ci și voi mai rău ați lucrat decât părinții voștri; că iată, umblă fieștecare după îndărătnicia inimii sale ceii reale, ca să nu Mă auză.

*Sus 7, 26.

13. Și vă voiu lepăda de pre pământul acesta pre pământul care nu l-ați cunoscut voi și părinții voștri. Și veți sluji acolo dumnezeilor streini zioa și noaptea, carii nu vă vor da odihnă.

14. Pentru aceaea, iată, zile vin – zice Domnul – și nu să va mai zice: 'Viu e Domnul, Cel ce au scos fiii lui Israil din pământul Eghiptului',

15. Ci: 'Viu e Domnul, Cel ce au scos fiii lui Israil din pământul crivețului și din toate pământurile la care i-am lepădat'. Și-i voiu întoarce la pământul său, care l-am dat părinților lor.

16. Iată, Eu voiu trimite pescari mulți– zice Domnul – și-i vor pescui. Și, după aceastea, le voiu trimite mulți vânători și-i vor vâna din tot muntele și din toată măgura și din crepăturile pietrilor.

17. Că ochii Miei, preste toate căile lor; nu s-au ascuns de la fața Mea și nu s-au pitulat nedreptatea lor de la ochii Miei.

18. Și voiu răsplăti întâi îndoitele nedreptăți și păcatele lor, că au spurcat pământul Mieu în mortăciunile idolilor săi; cu urăciunile sale au umplut moștenirea Mea»".

19. Doamne, tăria mea și vârtutea mea și scăparea mea în zi de năcaz, cătră Tine limbile vor || veni de la marginile pământului și vor zice: „Adevărat, minciună au moștenit părinții noștri și deșertăciune, carea nu le-au folosit.

407r

20. Au doară va face șieși omul dumnezei, și aceia nu sânt dumnezei?"

21. „Pentru aceaea, iată, Eu voiu arăta lor această dată, arăta-voiu lor mâna Mea și putearea Mea. Și vor ști că numele Îmi iaste Domnul!"

Cap 17

Jidovii în păcat împietriți, și pentru aceaea să vestesc că să vor certa. Blăstămat e cel ce să nădăjduiaște în om și blagoslovit e cel ce să nădăjduiaște întru Dumnezeu. Sângur Dumnezeu ispitește inimile și fieștecăruia răsplătește după calea sa. Ceare prorocul de la Dumnezeu, întru Carele au avut nădeajde, a să izbăvi și pre nepriiatini a-i rușina. Poruncește Dumnezeu a păzi sâmbăta, ca toate să fie Ierusalimului spornice, care, într-alt chip, cu foc să va mistui.

1. Păcatul Iudei scris iaste cu panachidă de fier, în unghe de diamant însămnat preste lățimea inimii lor și în cornurile oltarelor lor.

2. Când își vor aduce aminte fiii lor de oltarele sale și de grâncii săi și de copacii umbroși, în munții cei înalți,

3. Jârtvind în câmp. Tăria ta și toate comoarăle tale spre răsipire le voiu da, ceale înalte ale tale pentru păcate în toate hotarele tale.

4. Și vei fi sângură lăsată de la moștenirea ta, carea o am dat ție. Și te voiu face a sluji nepriiatinilor tăi în pământul care nu-l | cunoști; că foc ai aprins întru iuțimea Mea, până în veac va arde".

407v

*Isaie 30, 2 și 31, 1. 5. *Aceastea zice Domnul: „Blăstămat e omul care nădăjduiaşte întru om şi pune trupul braţul său şi de la Domnul să departă inima lui.

Jos 48, 7. *Jos 48, 6. 6. *Că va fi ca miriţele în pustie şi nu va vedea când va veni binele, ci va lăcui în seacetă în pustie, în pământ sărat şi nelăcuit.

7. Blagoslovit e omul cel ce nădăjduiaşte întru Domnul şi va fi Domnul nădeajdea lui.

*Psalm 1, 3. 8. *Şi va fi ca un pom răsădit lângă ape, care la umezală sloboade rădăcinile sale şi nu să va teame când va veni zăduhul; şi va fi frunza lui vearde şi în vreamea de seacetă nu să va griji, nici va înceta cândva a face rod.

9. Îndărătnică e inima tuturor şi necercetată. Cine o va cunoaşte?

*1 Împăr. 16, 7. Psalm 7, 10 Apoc. 2, 23. 10. *Eu, Domnul, Cel ce ispitesc inima şi cercetezu rărunchii, Care dau fieştecăruia după calea sa şi după rodul meşteşugirilor sale.

11. Potârnichea au clocit ceale ce n-au ouat; făcut-au bogăţii, şi nu întru judecată. Întru jumătăţarea zilelor sale le va părăsi şi în cea mai de pe urmă a sa va fi neînţelept".

12. Scaunul slavii înălţimii de început, locul sfinţirii noastre.

13. Aşteptarea lui Israil, Doamne, toţi cei ce Te părăsesc să vor ruşina. Depărtându-să de la Tine, în pământ să vor scrie, că au părăsit vâna apelor celor vii, pre Domnul.

14. Vindecă-mă, Doamne, şi mă voiu vindeca, mântuiaşte-mă şi mântuit voiu fi, că lauda mea Tu eşti.

15. Iată, aceia zic către mine: „Unde e cuvântul Domnului? Vie!" ||

16. Şi eu nu sânt turburat, pre Tine, păstoriul, urmându-Te, şi zioa omului nu o am dorit, Tu ştii. Ce au ieşit din buzele meale drept înaintea Ta au fost. 408r

17. Nu fi Tu mie spre înfricoşare, nădeajdea mea Tu eşti în zi de năcazu.

18. Ruşineaze-să cei ce mă gonesc şi să nu mă ruşinezu eu; adă preste dânşii zi de năcazu şi cu îndoită zdrobire îi zdrobeaşte!

19. Aceastea zice Domnul către mine: „Mergi şi stăi în poarta fiilor norodului, prin carea între împăraţii Iudei şi ies, şi întru toate porţile Ierusalimului.

20. Şi vei zice către dânşii: «Auziţi cuvântul Domnului, împăraţii Iudei şi tot Iuda şi toţi lăcuitorii Ierusalimului, cei ce întraţi prin porţile aceastea!»"

21. Aceastea zice Domnul: „Păziţi sufletele voastre şi să nu purtaţi povară în zioa sâmbetei, nici să băgaţi prin porţile Ierusalimului.

22. Şi să nu lepădaţi povarăle din casele voastre în zioa sâmbetei şi tot lucru nu veţi face; sfinţiţi zioa sâmbetei, precum am poruncit părinţilor voştri.

23. Şi n-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci au învârtoşat cerbicea sa, ca să nu Mă auză şi să nu ia învăţătura.

24. Şi va fi, de Mă veţi auzi – zice Domnul – ca să nu duceţi povară prin porţile aceastea în zioa sâmbetei. Şi de veţi sfinţi zioa sâmbetei, să nu faceţi într-însa tot lucrul.

25. Vor întra prin porţile cetăţii aceştiia împăraţi şi căpetenii, şezind pre scaunul lui David şi suindu-să în căruţe şi în cai, ei şi căpeteniile lor, oamenii Iudei şi lăcuitorii Ierusalimului; şi va fi lăcuită cetatea aceasta în veac. |

26. Şi vor veni din cetăţile Iudei şi dinprejurul Ierusalimului şi din pământul lui Veniamin şi din câmpii şi din munţi şi de la austru, aducând arderi de tot şi junghiere şi jârtvă şi tămâie. Şi vor băga aducere în casa Domnului. 408v

27. Iară, de nu Mă veţi auzi să sfinţiţi zioa sâmbetei şi să nu aduceţi povară şi să nu băgaţi prin porţile Ierusalimului în zioa sâmbetei, aprinde-voiu foc în porţile ei şi va mistui casele Ierusalimului şi nu să va stânge".

Cap 18

Cu pilda olariului arată Domnul în mâna Sa a fi casa lui Israil, ca după vredniciia lor să le facă lor, macar deşi mainte altăceva a face au zis. Pentru împietrita jidovilor răotate li să vesteaşte perirea. Răscoala jidovilor împrotiva lui Ieremie şi tânguirea lui către Dumnezeu şi vestirea pedeapselor celor ce vor urma pre cei protivnici.

1. Cuvântul care au fost către Ieremie de la Domnul, zicând:

2. „Scoală-te şi te pogoară în casa olariului, şi acolo vei auzi cuvintele Meale".

3. Şi m-am pogorât în casa olariului şi, iată, acela făcea lucrul pe roată.

4. Şi s-au spart vasul care el făcea din tină cu mânile sale; şi, întorcându-să, au făcut din el alt vas, precum plăcuse în ochii lui a face.

5. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

409r 6. *„Au doară ca olariul acesta nu voiu putea fa| |ce voao, casa lui Israil? – zice Domnul. Iată, precum lutul în mâna olariului, aşa sânteţi voi în mâna Mea, casa lui Israil.

*Isaie 45, 9. Râm. 9, 8.

7. Fără veaste voiu grăi asupra neamului şi asupra împărăţiii, *ca să o zmulg, să o strâc şi să o răsipesc.

*Sus 1, 5.

8. De să va pocăi neamul acesta de răotatea sa, pentru că am grăit împrotiva lui, voiu face şi Eu pocăinţă preste răul ce am gândit a-i face.

9. Şi îndată voiu grăi despre neam şi despre împărăţie, ca să o zidesc şi să o sădesc.

10. De va face rău în ochii Miei, să nu auză glasul Mieu, voiu face pocăinţă spre binele care am grăit a-i face.

11. Acum, dară, zi bărbatului Iudei şi celor ce lăcuiesc în Ierusalim, zicând: «Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu închipuiesc împrotiva voastră răotate şi gândesc împrotiva voastră gândire: *întoarcă-să fieştecarele de la calea sa cea rea şi îndreptaţi căile voastre şi cugetele voastre!'»

*4 Împăr. 17, 13. Jos 25, 5 şi 35, 15. Ioan 3, 9.

12. Carii au zis: «Dăznădăjduit-am, că după gândirile noastre ne vom duce, şi fieştecarele îndărătniciia inimii sale ceii reale vom face»".

13. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: „Întrebaţi neamurile cine au auzit îngroziri ca acealea care au făcut foarte fecioara lui Israil?

14. Au doară va scădea de pre piatra câmpului neaoa Livanului? Au potu-să zmulge apele ce izvorăsc răci şi curg?

15. Că s-au uitat de Mine norodul Mieu, zaluda jârthuind şi împiedecându-să în căile sale în cărările veacului, ca să umble printr-însale prin cale nebătută.

409v 16. *Să fie pământul lor spre pustiire şi spre | şuierare veacinică; tot cine va treace printr-însul să va minuna şi va clăti cu capul său.

*Jos 19, 8 şi 49, 13 şi 50, 13.

17. Ca vântul ce arde îi voiu împărţi înaintea nepriiatinului; dosul, iară nu faţa voiu arăta lor în zioa peririi lor".

18. Şi au zis: „Veniţi şi să gândim împrotiva lui Ieremie gânduri; că nu va peri leagea de la preot, nici sfatul de la cel înţelept, nici cuvântul de la proroc. Veniţi şi să-l lovim cu limba şi să nu ne uităm la toate cuvintele lui!"

19. Ia aminte, Doamne, spre mine şi auzi glasul protivnicilor miei.

20. Au doară să răsplăteşti pentru bine rău, că au săpat groapă sufletului mieu? Adu-Ţi aminte că am stătut înaintea Ta ca să grăiesc pentru dânşii bine şi să întorc urgia Ta de la dânşii.

21. Pentru aceaea, dă fiii lor spre foamete şi-i dă în mânile sabiii! Fie muierile lor fără fii şi văduve, şi bărbaţii să se omoară cu moarte, tinerii lor să se pătrunză cu sabiia în războiu.

22. Auză-să strâgarea din casele lor! Că vei aduce preste dânşii tâlhari de năpraznă; că au săpat groapă să mă prinză şi cursă au ascuns picioarelor meale.

23. Iară Tu, Doamne, ştii tot sfatul lor asupra mea spre moarte. Să nu Te îmblânzeaşti spre nedreptatea lor şi păcatul lor de la faţa Ta să nu să ştargă. Fie căzând înaintea Ta, în vreamea urgiii Tale; rău îi slujaşte!

Cap 19

Ieremie, prin plosculiţa de pământ carea o au spart, arată că norodul lui Israil va peri de sabie şi de foamete, în conăcirea în carea părinţii pre fii vor mânca, pentru multa lor închinare de idoli şi urgisirea cuvintelor lui Dumnezeu.

1. Aceastea zice Domnul: „Mergi şi ia plosculiţa olariului cea de pământ de la bătrânii norodului şi de la bătrânii preoţilor, | |

410r 2. Şi ieşi la Valea fiilor Ennon, carea iaste lângă întrarea porţii ceii de pământ, şi vei propovedui acolo cuvintele care Eu voiu grăi către tine.

3. Şi vei zice: «Auziţi cuvântul Domnului, împăraţii Iudei şi lăcuitorii Ierusalimului! Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu voiu aduce năcazu preste locul acesta, aşa cât tot cel ce va auzi îi vor ţiui urechile,

4. Pentru că M-au părăsit şi strein au făcut locul acesta. Şi au jârtvit într-însul dumnezeilor streini, pre carii nu i-au ştiut ei şi părinţii lor şi împăraţii Iudei, şi au umplut locul acesta cu sângele celor nevinovaţi.

5. Şi au zidit ceale înalte lui Vaalim, a-şi arde pruncii săi cu foc spre jârtvă lui Vaalim, care n-am poruncit, nici am grăit, nici s-au suit în inima Mea.

6. Pentru aceaea, iată, zile vin – zice Domnul – şi nu să va mai chema locul acesta Tofeth şi „Valea fiilor Ennon", ci „Valea uciderii".

7. Și voiu răsipi sfatul Iudei și al Ierusalimului în locul acesta și voiu surpa cu sabie înaintea nepriiatinilor lor și în mâna celor ce caută sufletele lor și voiu da trupurile lor mâncare paserilor ceriului și fiarălor pământului.

*Sus 18, 16. Jos 49, 13 și 50, 13.

8. *Și voiu pune cetatea aceasta spre mirare și spre șuierare; tot cel ce va treace printr-însa să va mira și va șuiera preste toată rana ei.

9. Și-i voiu hrăni cu cărnurile fiilor săi și cu cărnurile featelor sale. Și fieștecarele trupul priiatinului său va mânca în conocirea și strâmtoarea întru carea îi vor închide nepriiatinii lor și cei ce caută sufletele lor'».

10. Și vei frânge ploscuța în ochii oamenilor carii să vor duce cu tine,

11. Și vei zice cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul oastelor: 'Așa voiu zdrobi norodul acesta și cetatea aceasta, precum să zdrobeaște vasul olariului, care nu să mai poate întemeia. Și în Tofeth să vor | îngropa, căci că nu e alt loc spre îngropare. 410v

12. Așea voiu face locului acestuia – zice Domnul – și lăcuitorilor lui. Și voiu pune cetatea aceasta ca Tofeth,

13. Și vor fi casele Ierusalimului și casele împăraților Iudei ca locul Tofeth, necurate; toate casăle într-a cărora poduri au jârtvit a toată oastea cerească și au gustat gustările dumnezeilor streini'»".

14. Și au venit Ieremie din Tofeth, unde-l trimisease Domnul a proroci, și au stătut în pridvorul casei Domnului și au zis cătră norod:

15. „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu voiu aduce preste cetatea aceasta și preste toate orașele ei toate realele care am grăit împrotiva ei, că au întărit cerbicea sa ca să nu auză cuvintele Meale»".

Cap 20

Bătut, Ieremie să trimite de Fasur în temniță și, dintr-aceaea scos, proroceaște, ca un proroc minciunos, și tuturor priiatinilor lui și a toată Iudeia robiia Vavilonului. Să jeluiaște, căci să râde și rabdă ocară și izgonire pentru cuvântul Domnului și bleastămă zioa nașterii sale.

1. Și au auzit Fasur, fiiul lui Emmear preotul, care era rânduit căpetenie în casa Domnului, pre Ieremie prorocind cuvintele aceastea.

2. Și au bătut Fasur pre Ieremie prorocul și l-au trimis în temnița carea era în poarta lui Veniamin, cea din sus, în casa Domnului.

3. Și, luminând a doao zi, au scos Fasur pre Ieremie din temniță și au zis cătră el Ieremie: „Nu Fasur au chemat Domnul numele tău, ci Spaimă de pretutinderi.

4. Că aceastea zice Domnul: «Iată, Eu te voiu da spre spaimă pre tine și pre toți priiatinii tăi. Și vor cădea de sabiia nepriiatinilor săi, și ochii tăi vor vedea; și pre tot Iuda îl voiu da în mâna || împăratului Vavilonului; și va duce în Vavilon și-i va lovi cu sabiia. 411r

5. Și voi da toată avearea cetății aceștiia și toată osteneala ei și tot prețul și toate vistieriile împăraților Iuda le voi da în mâna nepriiatinilor lor. Și îi vor răpi și-i vor lua și-i vor duce în Vavilon.

6. Iară tu, Fasur, și toți lăcuitorii casii tale vă veți duce în robie și în Vavilon vei veni și acolo vei muri și acolo te vei îngropa tu și toți prietenii tăi cărora ai prorocit minciuna»".

7. Înceluitu-m-ai, Doamne, și am fost înceluit. Mai tare decât mine ai fost și m-ai biruit, făcutu-m-am spre râs toată zioa, toți mă batjocoriia.

8. Că încă oarecând grăiesc, glăsuind nedreptatea și jefuirea neîncetat străg. Și s-au făcut mie cuvântul Domnului spre ocară și spre batjocură toată zioa.

9. Și am zis: „Nu-mi voiu aduce aminte de El, nici voiu mai grăi întru numele Lui". Și s-au făcut întru inima mea ca focul arzând și închis în oasele meale. Și am scăzut, neputând răbda.

10. Și am auzit păcatele multora și groază prinprejur: „Goniți-l și să-l gonim!" De la toți oamenii carii era păciuiții miei și păzitorii coastelor meale: „De cumva s-ar înșela și să biruim asupra lui și să luăm izbândă dintr-însul!"

*Jos 23, 40.

11. Iară Domnul cu mine iaste ca un oștitoriu tare. Pentru aceaea, cei ce mă gonesc vor cădea și neputincioși vor fi. Rușina-să-vor foarte, *că n-au cunoscut ocara cea veacinică, carea niceaodată nu să va ștearge.

*Sus 11, 20 și 17, 10.

12. *Și Tu, Domnul oastelor, cercetătoriul celui drept, cel ce vezi rărunchii și inima, să văzu, rogu-mă, izbânda Ta dintr-înșii, că Ție am des|coperit pricina mea. 411v

13. Cântați Domnului, lăudați pre Domnul, că au izbăvit sufletul sâracului din mâna celor răi.

14. *Blăstămată e zioa în carea m-am născut; zioa în carea m-au născut maică-mea nu fie blagoslovită! *Iov 3, 2.

15. Blăstămat e omul cel ce au vestit tătâne-mieu, zicând: „Născutu-s-au ție feciorașu!" și ca cu o bucurie l-au veselit.

16. Fie omul acela precum sânt cetățile care le-au surpat Domnul și nu s-au căit, auză strâgarea dimineața și vaietul în vreamea de amiazăzi,

17. Cel ce nu m-au ucis din zgău, să-m fie maică-mea mormânt și zgăul ei zămislire veacinică!

18. Pentru ce din zgău am ieșit, ca să văd osteneală și dureare și să se sfârșască întru rușine zilele meale?

Cap 21

Răspunde Ieremie trimișilor lui Sedechie împăratului despre conocirea împăratului Navohodonozor, că Iuda să va pedepsi de ciumă, de sabie, de foamete și de robie și numai aceia vor rămânea carii vor fugi la haldei. Și îndeamnă a face judecată, ca nu cumva urgia Domnului de tot să-i mistuiască.

1. Cuvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, când au trimis la el împăratul Sedechie pre Fasur, fiiul lui Melchie, și pre Sofonie, fiiul Maasiii preotul, zicând:

2. „Întreabă pentru noi pre Domnul, că Navohodonozor, împăratul Vavilonului, oșteaște asupra noastră, de cumva va face Domnul cu noi după toate ceale minunate ale Sale și să se depărtează de la noi".

3. Și au zis Ieremie cătră dânșii: „Așa veți zice lui Sedechie:

4. «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu voiu întoarce vasele războiului care sânt în || mânile voastre și cu care voi oștiți împrotiva împăratului Vavilonului și a haldeilor carii vă conocesc împrejurul zidurilor; și le voiu aduna în mijlocul cetății aceștiia. 412r

5. Și vă voiu bate Eu pre voi cu mână întinsă și cu braț tare și cu iuțime și cu urgie și cu mânie mare.

6. Și voiu lovi pre lăcuitorii cetății aceștiia; oamenii și hierile de ciumă mare vor muri'.

7. Și după aceastea, zice Domnul: 'Da-voiu pre Sedechie, împăratul Iudei, și pre slujile lui și norodul lui și pre cei rămași într-această cetate, de ciumă și de sabie și de foame, în mâna lui Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și în mâna celor ce caută sufletul lor, și-i vor lovi în ascuțitul sabiei și nu să va pleca, nici va ierta, nici să va milostivi'».

8. Și cătră norodul acesta vei zice: «Aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu dau înaintea voastră calea vieții și calea morții.

9. *Cine va lăcui în cetatea aceasta va muri de sabie, de foamete și de ciumă; iară cine va ieși și va fugi la haldei, carii vă conocesc, va trăi și-i va fi sufletul său ca un jaf. *Jos 38, 2.

10. Că am pus fața Mea pre cetatea aceasta spre rău, și nu spre bine – zice Domnul – în mâna împăratului Vavilonului să va da și o va arde cu foc'.

11. Și casei împăratului Iuda: «Auziți cuvântul Domnului!

12. Casa lui David, aceastea zice Domnul: *'Judecați dimineață judecata și scoateți pre cel asuprit din mâna năpăstuitoriului, ca nu cumva să iasă ca focul urgiia Mea și să se aprinză și să nu fie cine stânge, pentru răotatea cugetelor voastre. *Jos 22, 3.

13. Iată, Eu la tine, lăcuitoarea vălii ceii întregi și de câmp – zice Domnul – cei ce ziceți: 'Cine ne va lovi pre noi și cine va întra în căsile noastre?'

14. Și voiu cerceta preste voi după rodul cugete|lor voastre – zice Domnul – și voiu aprinde foc în dumbrava ei și va îmbuca toate împrejurul ei!'»" 412v

Cap 22

Îndeamnă pre împăratul Iudei și norodul lui să facă judecată și dreptate, ca toate să le sporească, într-alt chip toți vor fi spre răpire. Și cum că Sellum, adecă Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratul Iudei, nu să va mai întoarce în Ierusalim. Ceartă pre cei ce zidesc din nedreptate,

făgăduindu-şi loruşi fericirea părinţilor celor drepţi. Proroceaşte împrotiva necredinciosului Ioachim, fiiul lui Iosie, că nu va avea îngropăciune, şi fiiul acestuia, necredinciosul Iehonie, cu mumă-sa să va duce în Vavilon şi acolo va muri.

1. Aceastea zice Domnul: „Pogoară-te în casa împăratului Iudei şi vei grăi acolo cuvântul acesta,
2. Şi vei zice: «Auzi cuvântul Domnului, împăratul Iudei, cel ce şezi pre scaunul lui David, tu şi slujile tale şi norodul tău, cei ce întraţi prin porţile aceastea!

*Sus 21, 12.

3. Aceastea zice Domnul: *'Faceţi giudecată şi dreptate şi izbăviţi pre cel asuprit din mâna năpăstuitoriului; şi nimearnicul şi săracul şi văduva să nu-i întristaţi, nici să-i asupriţi nedrept; şi sânge nevinovat să nu vărsaţi în locul acesta.
4. Că făcând, de veţi face cuvântul acesta, vor întra prin porţile casii aceştiia împăraţi şezând, din viţa lui David, pre scaunul lui şi suindu-să pre căruţe şi pre cai, ei şi slugile şi norodul lor.
5. Iară de nu veţi auzi cuvintele aceastea, în Mine Însum M-am jurat – zice Domnul – că spre pustiire va fi casa aceasta'.
6. Că aceastea zice Domnul preste casa împăratului Iudei: 'Galaad, tu, Mie cap Livanului; de nu, te voiu pune pustie, cetăţi nelăcuite,
7. Şi voiu sfinţi preste tine pre omul ucigătoriu şi armele lui. Şi vor aprinde chedrii tăi cei aleşi şi-i vor prăpădi în foc ||
8. Şi vor treace noroade multe prin cetatea aceasta. Şi va zice fieştecare aproapelui său: *'Căci au făcut Domnul aşa cetăţii aceştii mari?'

413r

*Ieşire 29, 24.
3 Împăr. 9, 8.

9. Şi vor răspunde: 'Pentru că au părăsit legătura Domnului, Dumnezeului său, şi s-au închinat dumnezeilor streini şi au slujit lor'.
10. Să nu plângeţi mortul, nici vă jeluiţi pentru el cu plângere; plângeţi pre cel ce iasă, că nu să va mai întoarce, nici va vedea pământul naşterii sale.
11. Că aceastea zice Domnul către Sellum, fiiul lui Iosue, împăratul Iudei, cel ce au împărăţit pentru Iosue, fratele său, cel ce au ieşit din locul acesta: 'Nu să va mai întoarce aicea,
12. Ci în locul la care l-am mutat; acolo va muri şi pământul acesta nu va mai vedea.
13. Amar celui ce zideaşte casa sa întru nedreptate şi sălaşele sale nu în judecată! Pre prietinul său îl va asupri în zădar şi plata lui nu o va da.
14. Care zice: 'Zidi-voiu mie casă lată şi sălaşe desfătate', cel ce-şi deşchide fereştile şi face curse de chedru şi le zugrăveaşte cu crită roşie,
15. Au doară vei împărăţi căci că te asameni chedrului, tată-tău? Au doară nu mâncă şi bea, şi au făcut judecată şi dreptate atunci când îi era bine?
16. Judecat-au cauza săracului şi a celui lipsit spre binele său. Au doară nu pentru aceaea că L-au cunoscut?' – zice Domnul.
17. Iară ai tăi ochi şi inima la lăcomie şi a vărsa sânge nevinovat şi la năpaste şi la alergarea lucrului rău.
18. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul către Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratul Iudei: 'Nu vor plânge: 'Vai, frate!' şi 'Vai, soră!' Nu vor hohoti lui: | 'Vai, Doamne!' şi 'Vai, cinstite!'

413v

19. Cu îngroparea asinului să va îngropa, putrezit şi lepădat afară de porţile Ierusalimului'.
20. Suie-te la Livan şi strâgă şi în Vasan dă glasul tău şi strâgă către cei ce trec, că s-au zdrobit toţi iubitorii tăi.
21. Grăit-am către tine întru prisosirea ta şi am zis: 'Nu voiu auzi!' Aceasta e calea ta, din tinereaţele tale, că n-ai auzit glasul Mieu.
22. Pre toţi păstorii tăi îi va paşte vântul, şi iubitorii tăi în robie vor mearge. Şi atunci te vei turbura şi te vei ruşina de toată răotatea ta.
23. Ceea ce şezi în Livan şi faci cuiburi în chedri, cum ai suspinat când ţ-au venit dureri ca durerile ceii ce naşte!
24. Viu sânt Eu – zice Domnul – că de va fi Iehonie, fiiul lui Ioachim, împăratului Iudei, inel în mâna Mea cea dreaptă, de acolo îl voiu zmulge.
25. Şi te voiu da în mâna celor ce caută sufletul tău şi în mâna de a cărora faţă te înfricoşezi, şi în mâna lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, şi în mâna haldeilor.
26. Şi te voiu trimite pre tine şi pre maică-ta carea te-au născut la pământ strein, întru carele nu v-aţi născut, şi acolo veţi muri.
27. Şi la pământul către carele însuşi rădică sufletul său să se întoarcă acolo, nu să vor întoarce'».

28. Au nu vas de pământ e şi zdrobit omul acesta, Iehonie? Au nu vas fără nice o dulceaţă, pentru ce sânt lepădaţi, acela şi sământa lui, şi aruncaţi la pământul care nu l-au cu||noscut? 415r*

29. Pământule, pământule, pământule, auzi cuvântul Domnului!

30. Aceastea zice Domnul: „Scrie pre omul acest Sterp”. pre omul carele în zilele sale nu va spori, că nu va fi din sământa lui bărbat care să şază pre scaunul lui David şi să mai aibă puteare în Iuda.

Cap 23

Amânânţă Domnu păstorilor carii răsipesc turma şi o rump, făgăduindu-să că va aduce rămăşiţele turmei la locul său şi va deştepta păstorii şi odrazlă lui David, dreaptă, supt carea, cu mare fericire, să vor desfăta. Proroceaşte şi prorocilor celor mincinoşi veacinica ocară, carii înşală pre norod, vrând ca să se uite de numele Domnului. Şi prorocesc, fără voia lui Dumnezeu, cuvântul Domnului povară chemându-l.

1. Amar păstorilor carii pierd şi rump turma păşunii Meale”, zice Domnul. (Ezechil 13, 3 şi 34, 2.)

2. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, către păstorii carii pasc pre norodul mieu: „Voi aţi răsipit turma Mea şi i-aţi lepădat şi nu i-aţi cercetat. Iată, Eu voiu cerceta preste voi răotatea cugetelor voastre, zice Domnul.

3. Şi eu voiu aduna rămăşiţele turmei Meale din toate locurile la care îi voiu lepăda acolo şi voiu întoarce la ţarinile sale; şi vor creaşte şi să vor înmulţi.

4. *Şi voiu deştepta preste ei păstoriu şi-i vor paşte. Nu să vor mai înfricoşa şi nu să vor spăimânta şi nici unul nu va lipsi din număr, | zice Domnul. 415v (*Sus 3, 15.)

5. *Iată, zile vin – zice Domnul – şi voiu deştepta lui David odrazlă dreaptă şi va împărăţi împărat şi înţelept va fi şi va face judecată şi dreptate pre pământ. (*Isaie 4, 2 şi 40, 11 şi 45, 8.)

6. În zilele acelea să va mântui Iuda *şi Israil va lăcui fără grije. Şi acesta e numele care îl vor chema: „Domnul cel drept al nostru”. (*Jos 33, 14. Iezechil 34, 12. Danil 9, 24.)

7. Pentru aceasta, iată, zile vin – zice Domnul – şi nu vor mai zice: «Viu e Domnul, Cel ce au scos pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului»,

8. *Ci: «Viu e Domnul, Cel ce au scos şi au adus sământa casii lui Israil din pământul crivețului şi din toate locurile la care îi lepădasem acolo şi vor lăcui pre pământul său»”. (*Ioan 1, 45. 2 Leage 33, 28.)

9. Către proroci: „Frământă e inima mea în mijlocul mieu, cutremuratu-s-au toate oasele meale, făcutu-m-am ca omul beat şi ca omul umed de vin, de la faţa Domnului şi de la faţa cuvintelor Lui celor sfinte. (*Sus 16, 14.)

10. Că de preacurvari s-au umplut pământul, că de la faţa blăstămului au jelit pământul, uscatu-s-au miriştile pustii. Făcutu-s-au alergarea lor rea şi tăria lor neasămănată”.

11. „Că prorocul şi preotul s-au pângărit şi în casa Mea am aflat răotatea lor, zice Domnul.

12. Pentru aceaea, calea lor va fi ca lunecarea întru întunearec; că să vor goni şi vor cădea într-însa; că voiu aduce preste ei reale, anul cercetărilor, zice Domnul.

13. Şi între prorocii Samariii am văzut nebunie; prorocea în Vaal şi înceluia pre norodul Mieu, Israil. ||

416r

14. Şi în prorocii Ierusalimului am văzut asămănare de precurvari şi calea minciunii. Şi au întărit mânile celor răi, ca să nu să întoarcă fieştecarele de la răotatea sa. Făcutu-s-au Mie toţi ca Sodoma, şi lăcuitorii ei ca Gomorul!”

15. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor către proroci: *„Iată, voiu hrăni pre ei cu pelin şi-i voiu adăpa cu fiiare, că de la prorocii Ierusalimului au ieşit pângărirea preste tot pământul”. (*Sus 9, 15.)

16. Aceastea zice Domnul oastelor: *„Să nu auziţi cuvintele prorocilor carii vă prorocesc şi vă înceluiesc; vedearea inimii sale grăiesc, nu din gura Domnului. (*Jos 27, 9 şi 29, 8.)

17. Zic celor ce Mă blastămă: «Grăit-au Domnul: ‘Pace va fi voao!’» şi a tot celui ce umblă întru îndărătniciia inimii sale zis-au: «Nu va veni asupra voastră răul!»” (*Sus 5, 12 şi 14, 13.)

18. Că cine au fost în sfatul Domnului şi au văzut şi au auzit cuvântul Lui? Cine au socotit cuvântul Lui şi L-au auzit?

19. *Iată, volbura dumnezeieştii urgii va ieşi şi viforul, rumpând preste capul necredincioşilor, va veni. (*Jos 30, 14.)

20. Nu să va întoarce iuţimea Domnului până când va face şi până când va plini gândul inimii Sale. În zilele ceale mai de pre urmă veţi înţeleage sfatul Lui.

*Jos 27, 15 și 29, 9.

21. *„Nu trimiteam prorocii, și ei alerga; nu grăiam către dânșii, și aceia prorocea.

22. De ar fi stătut în sfatul Mieu și cunoscute de ar fi făcut cuvintele Meale norodului Mieu, i-aș fi ferit adevărat de la calea sa cea rea și de la cujetele sale ceale reale.

23. Au gândești că Dumnezeu de aproape sânt Eu – | zice Domnul – și nu Dumnezeu de departe? 416v

24. De să va pitula omul într-ascunsuri și Eu nu-l voiu vedea?, zice Domnul. Au nu ceriul și pământul umplu Eu?, zice Domnul.

25. Auzit-am ce au zis prorocii prorocind întru numele Mieu minciună și zicând: «Visat-am, visat-am»

26. Până când e aceasta în inima prorocilor ce prorocesc minciună și prorocesc înșelăciunile inimii sale,

27. Carii vreau a face să se uite norodul Mieu de numele Mieu pentru visurile lor, care spune fieștecare către aproapele său, precum s-au uitat părinții lor de numele Mieu, pentru Vaal?

28. Prorocul ce are vis, spuie visul, și cel ce are cuvântul Mieu grăiască cuvântul Mieu adevărat! Pentru ce cu paie la grâu?, zice Domnul.

29. Au doară cuvintele Meale nu sânt ca focul – zice Domnul – și ca maiul ce zdrobeaște piatra?

30. Pentru aceaea, iată, Eu către prorocii – zice Domnul –, cei ce fură cuvintele Meale, fieștecare de la aproapele său.

31. Iată, Eu către prorocii – zice Domnul – carii iau limbile sale și zic: «Zice Domnul».

32. Iată, Eu către prorocii ce visază minciuna – zice Domnul –, cei ce au spus acealea și au înceluit norodul Mieu întru minciuna sa și întru minunile sale, când Eu nu-i trimiseasem, nici le poruncisem, carea nimic au folosit norodului acestuia –, zice Domnul.

33. Deci, de te va întreba norodul acesta sau prorocul, sau preotul, zicând: «Ce e povara Domnului?», vei zice către dânșii: «Voi sânteți povară», că vă voiu lepăda, zice Domnul.

34. Și prorocul și preotul și norodul care zice «Povara Domnului», cerceta-voiu preste omul acela și preste casa lui. ||

35. Aceastea veț zice fieștecarele către aproapele și către fratele său: «Ce au răspuns Domnul?» și «Ce au grăit Domnul?» 417r

36. Și «Povara Domnului» nu să va mai pomeni, că povară va fi fieștecăruia cuvântul său. Și ați întors cuvintele Dumnezeului Celui viu, a Domnului oastelor, Dumnezeului nostru.

37. Aceastea vei zice către prorocul: «Ce ț-au răspuns Domnul?» și: «Ce au grăit Domnul?»

38. Iară de veți zice «Povara Domnului», pentru aceasta, aceastea zice Domnul: Căci că ai zis cuvântul acesta, «Povara Domnului»; și am trimis la voi, zicând: «Să nu ziceți 'Povara Domnului'».

39. Pentru aceaea, iată, Eu vă voiu lua purtând și vă voiu lăsa, și cetatea care v-am dat voao și părinților voștri, de la fața Mea.

*Sus 20, 11.

40. *Și vă voiu da spre ocară veacinică și spre defăimare veacinică, carea niciodată cu uitarea să va ștearge".

Cap 24

Coșnița de bune zmochine însămnează pre robiții în Vavilon jidovi, pre carii zice Domnul că-i va aduce la pământul său, carii cu toată inima către Dânsul să vor întoarce. Iară coșnița realelor zmochine însămnează pre cei ce rămăsease în Ierusalim și după aceaea fugise în Eghipt, pre carii zice că-i va da spre ocară și blăstăm.

1. Arătatu-mi-au Domnul și iată, doao coșnițe pline de zmochine, puse înaintea bisearicii Domnului, după ce au dus Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonie, fiiul lui Ioachim, împăratului Iudei, și pre căpeteniile lui și faurul și închizătoriul din Ierusalim și i-au dus în Vavilon. |

2. O coșniță avea bune zmochine foarte, precum sânt zmochinele ceale dintâie vreame, iară o coșniță avea zmochine reale foarte, care nu să putea mânca, căci că reale era. 417v

3. Și au zis Domnul către mine: „Ce vezi tu, Ieremie?" Și am zis: „Zmochine, zmochine bune, bune foarte și reale, reale foarte, care nu să pot mânca, căci că sânt reale".

4. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

5. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Ca zmochinele aceaste bune, așa voiu cunoaște treacerea Iudei carea o am trimis din pământul acesta la pământul haldeilor, spre bine.

6. Și voiu pune ochii Miei preste dânșii spre mângăiare și-i voiu întoarce la pământul acesta; și-l voiu zidi și nu-i voiu strâca, și-i voiu sădi și nu-i voiu zmulge.

7. Și le voiu da inimă să Mă cunoască, că Eu sânt Domnul; *și vor fi Mie spre norod și Eu le voiu fi spre Dumnezeu, că să vor întoarce la Mine în toată inima sa. *Sus 7, 23. Jos 31, 33.

8. *Și ca zmochinele ceale reale, care nu să pot mânca, căci că sânt reale – aceastea zice Domnul – așa voiu da spre Sedechie, împăratul Iudei, și căpeteniile lui, și pre ceiaalalți din Ierusalim, carii au rămas în cetatea aceasta și carii lăcuiesc în pământul Eghiptului. *Jos 29, 17.

9. Și-i voiu da spre pedepsire și spre năcăjire tuturor împăraților pământului, spre ocară și parimie și spre pildă și spre blăstăm în toate locurile la care i-am lepădat.

10. Și voiu trimite întru ei sabie, foamete și ciumă, până când să vor săvârși de pre pământul care l-am dat lor și părinților lor»". ||

418r

Cap 25

Pentru că n-au vrut a auzi pre Ieremie, nici pre ceiaalalți proroci ce-i îndemna spre pocăință, vestească răsipirea Ierusalimului și robie de șeaptezeaci de ani, și după aceaea perirea împăraților ce-i ținea robi. Pentru aceea să porunceaște lui Ieremie a închina păharul iuțimii Domnului cetăților Iudei și celoralalți împăraților locurilor. Văietarea încă vesteaște păstorilor și celor mai mari.

1. Cuvântul ce au fost cătră Ieremie din tot norodul Iudei, în anul al patrulea a lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudei (acela e anul dintâi a lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului).

2. Care au grăit Ieremie prorocul cătră tot norodul Iudei și cătră toți lăcuitorii Ierusalimului, zicând:

3. „De la anul al triisprăzeacelea a lui Iosie, fiiul lui Ammon, împăratului Iudei, până la zioa aceasta, acesta e al doaozeaci și triilea an; fost-au cuvântul Domnului cătră mine și am grăit cătră voi, de noapte sculându-mă și grăind, și n-ați auzit.

4. Și au trimis Domnul cătră voi toate slujile Sale, prorocii, sculându-să de demineața și trimițind; și n-ați auzit, nici ați plecat urechile voastre să auziț,

5. Când zicea: *«Întoarceți-vă fieștecare de la calea sa cea rea și de la cugetele voastre ceale reale și veți lăcui pre pământul care l-au dat Domnul voao și părinților voștri, din veac și până în veac. *4 Împăr. 17, 13. Sus 18, 11. Jos 35, 15.

6. Și să nu vă duceți după dumnezei streini, să slujiți lor și să vă închinați lor, nici pre Mine spre mânie să Mă chemați întru lucrurile mânilor voastre, și nu vă voiu năcăji.

7. Și nu M-ați auzit – zice Domnul – ca să Mă chemați spre mânie, în lucrurile mânilor voastre, spre răul vostru»". |

418v 8. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor: „Pentru căci că n-ați auzit cuvintele Meale,

9. Iată, Eu voiu trimite și voiu lua toate gândurile crivețului – zice Domnul – și pre Navohodonozor, împăratul Vavilonului, sluga Mea. Și-i voiu aduce preste pământul acesta și preste lăcuitorii lui și preste toate neamurile care sânt împrejurul lui. Și-i voiu ucide și-i voiu pune spre mirare și spre șuierare și spre pustiiri veacinice.

10. Și voiu pierde dintr-înșii glasul bucuriii și glasul veseliii, glasul mirelui și glasul mireasii, glasul morii și lumina candelei.

11. *Și va fi tot pământul acesta spre pustiire și spre mirare. Și vor sluji toate neamurile aceastea împăratului Vavilonului ani șeaptezeaci. *2 Paral. 36, 22. 1 Iezdre. 1, 1. Jos 26, 6 și 29, 10. Danil. 9, 2.

12. Și, deacă să vor plini ani șeaptezeaci, voiu cerceta preste împăratul Vavilonului și preste neamul acela – zice Domnul – nedreptatea lor și preste pământul haldeilor și-l voiu pune spre pustiiri veacinice.

13. Și voiu aduce preste pământul acela toate cuvintele Meale care am grăit împrotiva lui, tot ce e scris în cartea aceasta, oricare au prorocit Ieremie împrotiva a toate neamurile,

14. Că au slujit lor, fiind neamuri multe și împărați mari. Și le voiu răsplăti după lucrurile lor și după faptele mânilor sale".

15. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Ia păharul de vinul iuțimii aceștiia din mâna Mea și vei închina dintr-însul tuturor neamurilor cătră care Eu te voiu trimite.

16. Și vor bea și să vor turbura și să vor nebuni de cătră fața sabiii carea Eu o voiu trimite între dânșii".

17. Și am luat păharul din mâna Domnului și am închinat tuturor neamurilor la carii m-au trimis Domnul: ||

18. Ierusalimului și cetăților Iudei și împăraților ei și căpeteniilor ei, ca să-i dau spre pustiire și spre mirare și spre șuierare și spre blăstăm, precum e zioa aceasta; 419r

19. Lui faraon, împăratului Eghiptului, și slujilor lui și căpeteniilor lui și a tot norodului lui;

20. Și tuturor pretutindini, tuturor împăraților pământului celor streini de fel și tuturor împăraților pământului filisteilor și Ascalonului și Gazii și Acaronului și rămășițelor lui Azot;

21. Și Idumeii și Moav și fiilor Ammon

22. Și tuturor împăraților Tirului și tuturor împăraților Sidonului și împăraților pământului ostroavelor, carii sânt preste mare;

23. Și lui Dedan și Theman și Vuzu și tuturor celor tunși în coamă

24. Și tuturor împăraților Araviei și tuturor împăraților apusului, carii lăcuiesc în pustie

25. Și tuturor împăraților Zamvriii și tuturor împăraților Elam și tuturor împăraților meadilor

26. Și tuturor împăraților crivețului de aproape și de departe, fieștecăruia împrotiva fratelui său, și tuturor împăraților pământului, care sânt pre fața lui. Și împăratul Sesac va bea după ei.

27. „Și vei zice către dânșii: «Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Beați și vă îmbătați și borâți! Și cădeți, nici vă sculați de la fața sabiei care Eu voiu trimite între voi!'»

28. Și, de n-or vrea a lua păhar din mâna ta să bea, vei zice către dânșii: «Aceastea zice Domnul oastelor: 'Bând, veți bea!'» |

*1 Petru 4, 17.

29. *Că iată, în cetatea în carea s-au chemat numele Mieu, Eu voiu începe a năcăji; și voi ca niște nevinovați și mântuiți veț fi? Nu veți fi mântuiți, că sabie Eu chem preste toți lăcuitorii pământului", zice Domnul oastelor. 419v

*Ioil 3, 16.
Amos 1, 2.

30. Și tu vei proroci către dânșii toate cuvintele aceastea și vei zice către dânșii: *«Domnul dintru înălțime va răgni și din lăcașul cel sfânt va da glasul Său; rugind va rugi preste podoaba Sa; chiuire ca a celor ce calcă să va togmi asupra tuturor lăcuitorilor pământului.

31. Ajuns-au sunetul până la marginile pământului, că judecată e Domnului cu neamurile. Judecă-să Însuși cu tot trupul; pre cei necredincioși i-am dat sabiii», zice Domnul.

32. Aceastea zice Domnul oastelor: «Iată, năcazul va ieși din neam în neam și volbură mare va ieși din vârfurile pământului.

33. Și vor fi ucișii Domnului în zioa aceaea, de la marginea pământului până la marginea lui; nu să vor plânge, nici să vor strânge, nici să vor îngropa, spre gunoiu preste fața pământului vor zăcea.

34. Văietați-vă, păstorilor, și strâgați și vă prăsărați cu cenușe, voi, cei mai mari ai turmei, că s-au plinit zilele voastre, să vă omorâți, și răsipirile voastre, și veți cădea ca niște vase scumpe.

35. Și va peri fuga de la păstoriu și mântuirea de la mai-marii turmei.

36. Glasul strâgării păstorilor și urlatul mai-marilor turmei, că au jefuit Domnul pășunile lor.

37. Și au tăcut miriștile păcii de către fața mâniii iuțimii Domnului. ||

38. Lăsat-au ca leul umbrariul său, că s-au făcut pământul lor spre pustiire de către fața mâniii porumbiței și de către fața mâniii iuțimei Domnului»". 420r

Cap 26

Prorocind Ieremie tăiarea Ierusalimului de nu să vor întoarce, să prinde de la preoţi şi de la proroci, ci să izbăveaşte prin căpetenii, să nu să ucigă, aducând pildele lui Mihei şi a lui Urie, prorocilor.

1. Întru începutul împărățiii lui Ioachim, fiiului Iosie, împăratului Iudei, fost-au cuvântul acesta de la Domnul, zicând:

2. „Aceastea zice Domnul: «Stăi în pridvorul casii Domnului și vei grăi către toate cetățile Iudei, din carii vin să se închine în casa Domnului, toate cuvintele care Eu ț-am poruncit să grăiești către dânșii, să nu scazi vrun cuvânt.

3. De cumva vor auzi și să se întoarcă fieștecarele de la calea sa cea rea, și să Mă căiesc de răul ce gândesc a le face pentru răotatea cugetelor lor».

4. Și vei zice către dânșii: «Aceastea zice Domnul: 'De nu Mă veți auzi, să umblați în leagea Mea, carea v-am dat,

5. Să auziți cuvintele slugilor Meale, prorocilor, pre carii Eu i-am trimis la voiu, de noapte sculându-Mă și îndreptând, și n-ați auzit.

*1 Împăr. 4, 12.

6. *Da-voiu casa aceasta ca pre Siloe, și cetatea aceasta o voiu da spre blăstăm tuturor noroadelor pământului'»".

7. Şi au auzit preoţii şi prorocii şi tot norodul pre Ieremie grăind cuvintele aceastea în casa Domnului.

420v 8. Şi, deacă au plinit Ieremie, grăind toate ca| re poruncise lui Domnul să grăiască cătră tot norodul, l-au apucat preoţii şi prorocii şi tot norodul, zicând: „Cu moarte să moară,

9. Căci au prorocit întru numele Domnului, zicând: «Ca Siloe va fi casa aceasta, şi cetatea aceasta să va pustii, căci că nu e lăcuitoriu»". Şi s-au adunat tot norodul asupra lui Ieremie în casa Domnului.

10. Şi au auzit căpeteniile Iudei cuvintele aceastea şi s-au suit din casa împăratului în casa Domnului şi au şezut întru întrarea porţii casii Domnului ceii noao.

11. Şi au grăit preoţii şi prorocii cătră căpetenii şi cătră tot norodul, zicând: „Judecata morţii iaste omului acestuia, că au prorocit împrotiva cetăţii aceştiia, precum aţi auzit cu urechile voastre".

12. Şi au zis Ieremie cătră toate căpeteniile şi cătră tot norodul, zicând: *„Domnul m-au trimis să prorocesc la casa aceasta toate cuvintele aceastea care aţi auzit. *Sus 25, 13.

13. *Acum, dară, bune faceţi căile voastre şi cugetele voastre şi auziţi glasul Domnului, Dumnezeului vostru şi să va căi Domnul de răul ce au grăit asupra voastră. *Sus 7, 3.

14. Iară eu, iată, în mânile voastre sânt. Faceţi ce e bun şi drept în ochii voştri.

15. Însă să ştiţi şi să cunoaşteţi că, de mă veţi ucide, sânge nevinovat veţi da împrotiva voastră şi împrotiva cetăţii aceştiia şi a lăcuitorilor ei, că întru adevăr m-au tremis Domnul la voi, să grăiesc în urechile voastre toate cuvintele aceastea".

16. Şi au zis căpeteniile şi tot norodul cătră preoţi şi proroci: „Nu este omului acestuia judecata morţii, că în numele Domnului, Dumne| |zeului nostru, au grăit cătră noi". 421r

17. Şi s-au sculat oameni dintre bătrânii locului şi au zis cătră toată ceata norodului, grăind:

18. „Mihei din Morasthi au fost proroc în zilele lui Ezechie, împăratului Iudei, şi au zis cătră tot norodul Iudei, zicând: «Aceastea zice Domnul oastelor: *'Sionul ca ţarina să va ara şi Ierusalimul spre hâlmă de pietri va fi; şi muntele casei, spre ceale înalte a pădurilor'». *Mih. 3, 12.

19. Au doară cu moarte l-au osândit Ezechie, împăratul Iudei, şi tot Iuda? Au doară nu s-au temut de Domnul şi s-au rugat feaţii Domnului şi s-au căit Domnul de răul ce grăise asupra lor? Dirept aceaea noi facem rău mare împrotiva sufletelor noastre".

20. Şi au fost om prorocind întru numele Domnului, Urie, fiiul lui Semei din Cariath-iarim; şi au prorocit asupra cetăţii aceştiia şi asupra pământului acestuia, după toate cuvintele lui Ieremie.

21. Şi au auzit împăratul Ioachim şi toţi putearnicii şi căpeteniile lui cuvintele aceastea. Şi l-au căutat împăratul a-l ucide. Şi au auzit Urie şi s-au temut şi au fugit şi au întrat în Eghipt.

22. Şi au trimis împăratul Ioachim oameni în Eghipt, pre Elnathin, fiiul lui Ahovor, şi bărbaţi cu el în Eghipt.

23. Şi au scos pre Urie din Eghipt şi l-au adus la împăratul Ioachim şi l-au lovit cu sabiia. Şi au lepădat trupul lui în mormânturile obştii ceii necinstite.

24. Deci mâna lui Ahicam, fiiului Safan, au fost cu Ieremie, ca să nu să dea în mâna norodului şi să-l omoară. |

421v

Cap 27

După ce trimite legături la mulţi împăraţi, le zice că, de vor vrea a sluji împăratului Vavilonului şi următorilor lui, vor rămânea în ţara sa; într-alt chip, vor peri de sabie, de foamete şi de ciumă. Năvălind asupra prorocilor celor minciunoşi, carii altă prorocesc, înşelând norodul, vesteaşte cum că şi sfintele vase ce au mai rămas să vor duce în Vavilon, şi mai apoi să vor întoarce în Ierusalim.

1. În începutul împărăţiii lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudei, fost-au cuvântul acesta cătră Ieremie de la Domnul, zicând;

2. Aceastea zice Domnul cătră mine: „Fă-ţi legături şi lanţuri şi le vei pune în grumazul tău.

3. Şi le vei trimite la împăratul Edomului şi la împăratul Moav şi la împăratul fiilor Ammon şi la împăratul Ţirului şi la împăratul Sidonului, prin mâna solilor carii au venit în Ierusalim la Sedechie, împăratul Iudei.

4. Şi le vei porunci să grăiască cătră domnii săi: «Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil! Aceastea veţi zice cătră domnii voştri:

5. 'Eu am făcut pământul şi oamenii şi dobitoacele care sânt pre faţa pământului, întru putearea Mea cea mare şi întru braţul Mieu cel întins, şi l-am dat celui ce au plăcut întru ochii Miei.

6. Şi acum, dară, Eu am dat toate ţărâle aceastea în mâna lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, slugii Meale. Încă şi fiarele câmpului le-am dat lui să-i slujască.

7. Şi vor sluji lui toate neamurile şi fiiului lui şi fiiului fiiului lui, până când va veni vreamea pământului lui şi a luiş. Şi vor sluji || lui neamuri multe şi împăraţi mari. 422r

8. Iară neamul şi împărăţiia carea nu va sluji lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, şi care nu-ş va pleca grumazul supt jugul împăratului Vavilonului, în sabie şi în foamete şi în ciumă voiu cerceta preste neamul acela – zice Domnul – până când îi voiu săvârşi în mânile lui.

*Sus 23, 16. Jos 29, 8.

9. *Voi, dară, să nu auziţi prorocii voştri, vrăjitorii şi văzătorii de visuri şi gâcitorii şi fărmecătorii, carii vă zic voao: 'Nu veţi sluji împăratului Vavilonului!'

10. Că minciună vă prorocesc, ca să vă depărteaze de la pământul vostru şi să vă leapede şi să periţi.

11. Iară neamul care-ş va supune cerbicea supt jugul împăratului Vavilonului şi va sluji lui, îl voiu slobozi la pământul său – zice Domnul – şi-l voiu chivernisi şi va lăcui într-însul'»".

12. Şi către Sedechie, împăratul Iudei, am grăit după toate cuvintele aceastea, zicând: „Supuneţi-vă grumazii supt jugul împăratului Vavilonului şi slujiţi lui şi norodului lui şi veţi trăi.

13. Căci să muriţi, tu şi norodul tău, de sabie şi de foame şi de ciumă, precum au grăit Domnul către neamul ce nu va vrea a sluji împăratului Vavilonului?

14. Să nu auziţi cuvintele prorocilor celor ce vă zic: «Nu veţi sluji împăratului Vavilonului!», că minciună grăiesc ei voao.

*Sus 14, 14 şi 23, 21. Jos 29, 9.

15. *«Că nu i-am tremis – zice Domnul – şi ei prorocesc întru numele Mieu mincinoase, ca să vă scoată şi să periţi şi voi, şi prorocii carii vă prorocesc»".

16. Şi către preoţi şi către norodul aceasta am grăit, zicând: „Aceastea zice Domnul: «Să nu auziţi cuvintele prorocilor voştri carii vă prorocesc, zicând: 'Iată, vasele Domnului să vor întoarce din Vavilon acum degrabă'», că minciună prorocesc voao. |

17. Deci, dară, să nu-i auziţi, ci slujiţi împăratului Vavilonului, să trăiţi, căci să dă această cetate spre pustiire. 422v

18. Şi, de sânt proroci şi de este cuvântul Domnului într-înşii, întâmpine pre Domnul oastelor, să nu vie vasele ce au rămas în casa Domnului şi în casa împăratului Iudei şi în Ierusalim, în Vavilon".

*4 Împăr. 25, 13.

19. Că aceastea zice Domnul oastelor *către stâlpi, către mare, către temeiuri şi către cealeaalalte vase ce au rămas în cetatea aceasta,

20. Ceale ce n-au luat Navohodonozor, împăratul Vavilonului, când au dus pre Ehonie, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudei, din Ierusalim în Vavilon, şi pre toţi mai-marii Iudei şi a Ierusalimului,

21. Că aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeu lui Israil, către vasele ce s-au lăsat în casa Domnului şi în casa împăratului Iudei şi a Ierusalimului:

22. „În Vavilon să vor duce şi acolo vor fi până la zioa cercetării sale – zice Domnul – şi voiu face a le aduce şi a le întoarce la locul său".

Cap 28

Ananie, mincinosul proroc, luând din grumazul lui Ieremie lanţurile, proroceaşte că sfintele vase, cu împăratul şi cu robitul norod, după doi ani să vor întoarce. Ci să porunceaşte lui Ieremie împrotivă a proroci şi moarte lui a vesti, carea, după cuvântul lui Ieremie, într-acela an au urmat.

1. Şi au fost în anul acela, în începutul împărăţiii lui Sedechie, împăratului Iudei, în anul al patrulea, în luna a cincea; zis-au către mine Ananie, fiiul lui Azur, prorocul din Gavaon, în casa Domnului, înaintea preoţilor şi a tot norodului, zicând: ||

2. „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Zdrobit-am jugul împăratului Vavilonului! 423r

3. Încă doi ani de zile, şi Eu voiu face a să întoarce la locul acesta toate vasele casii Domnului, care au luat Navohodonozor, împăratul Vavilonului, din locul acesta şi le-au dus în Vavilon.

4. Și pre Iehonie, fiiul lui Ioachim, împăratul Iudei, și toată robimea Iudei, carii au întrat în Vavilon, Eu îi voiu întoarce la locul acesta – zice Domnul –, că voiu zdrobi jugul împăratului Vavilonului»".

5. Și au zis Ieremie prorocul cătră Ananie prorocul, în ochii preoților și în ochii a tot norodului ce sta în casa Domnului.

6. Și au zis Ieremie prorocul: „Amin, așa facă Domnul! Deștеapte Domnul cuvintele tale care ai prorocit, ca să se întoarcă vasele în casa Domnului și toată robimea din Vavilon în locul acesta.

7. Însă auzi cuvântul acesta, care eu grăiesc în urechile tale și în urechile a tot norodului:

8. «Prorocii carii au fost mai înainte de mine și mai înainte decât tine și au prorocit preste pământuri multe și preste împărății mari, de războiu și de năcaz și de foamete,

9. Prorocul care au prorocit pacea, deacă va veni cuvântul lui, să va cunoaște prorocul care l-au trimis Domnul în adevăr»".

10. Și au luat Ananie prorocul lanțul din grumazul lui Ieremie prorocului și l-au frâmt.

11. Și au zis Ananie în vedearea a tot norodului, zicând: „Aceastea zice Domnul: «Așa voiu frânge jugul lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, după doi ani de zile, din grumazul tuturor neamurilor»". |

423v 12. Și s-au dus Ieremie prorocul în calea sa. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, după ce au frâmt Ananie prorocul lanțul din grumazul lui Ieremie prorocului, zicând:

13. „Mergi și vei zice lui Ananie: «Aceastea zice Domnul: 'Lanțurile ceale de lemn le-ai zdrobit și vei face pentru eale lanțuri de fier'».

14. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Jug de fier am pus pe grumazul tuturor neamurilor acestora, să slujască lui Navohodonozor împăratului Vavilonului, și vor sluji lui; încă și hiarăle pământului am dat lui'»".

15. Și au zis Ieremie prorocul cătră Ananie prorocul: „Auzi, Ananie! Nu te-au trimis Domnul, și tu a nădăjdui ai făcut pre norodul acesta în minciună.

16. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: «Iată, Eu te voiu trimite de pe fața pământului. Într-acest an vei muri, că împrotiva Domnului ai grăit»".

17. Și au murit Ananie prorocul în anul acela, în luna a șeaptea.

Cap 29

Cum că robiții jidovi ani șeaptezeaci în Vavilon vor rămânea proroceaște și îi îndeamnă să se sârguiască acolo a să înmulți și după aceaea să vor întoarce. Iară cei ce au rămas în Ierusalim, de sabie, de foame și de ciumă zice că să vor sfârși. Apoi reale proroceaște împrotiva lui Ahav, a lui Sedechie și Semeie, mincinoșilor proroci ce înșela norodul robiii.

1. Și aceastea sânt cuvintele cărții carea o au trimis Ieremie prorocul, din Ierusalim la rămășițele bătrânilor robiii și la preoți și la proroci și la tot norodul care-l trecuse Navohodonozor din Ierusalim în Vavilon. ||

424r 2. După ce au ieșit Iehonie împăratul și doamna și famenii și căpeteniile Iudei și a Ierusalimului și faurul și încuietoriul din Ierusalim,

3. În mâna lui Elasa, fiiului Safan, și a lui Gamarie, fiiului Helchie, pre carii i-au trimis Sedechie, împăratul Iudei, la Navohodonozor, împăratul Vavilonului, în Vavilon, zicând:

4. „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, a toată robimea, carea o au trecut din Ierusalim în Vavilon:

5. «Zidiți case și lăcuiți, și sădiți grădini și mâncați rodul lor.

6. Luați muieri și nașteți feciori și feate și daț feciorilor voștri muieri, și featele voastre le dați bărbaților și nască feciori și feate. Și vă înmulțiți acolo și să nu fiți puțâni cu numărul.

7. Și căutați pacea cetății la carea v-am făcut a treace; și vă rugați pentru ea cătră Domnul, că în pacea ei va fi pacea voao».

8. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: *«Să nu vă înșeale prorocii voștri, carii sânt în mijlocul vostru, și vrăjitorii voștri; și să nu luați aminte la visurile voastre, care voi visaț.

*Sus 14, 13 și 23, 16, 26 și 17, 15.

9. Că minciunos ei vă prorocesc în numele Mieu; și nu i-am trimis», zice Domnul.

10. *Că aceastea zice Domnul: «Deacă vor înceape a să plini în Vavilon ani șeaptezeaci, vă voiu cerceta și voiu deștepta preste voi cuvântul Mieu cel bun, să vă întorc la locul acesta.

11. Că Eu știu gândurile care Eu gândesc despre voi – zice Domnul – gânduri de pace, iară nu de năcazu, să vă dau sfârșit și răbdare. |

*2 Împăr. 36, 21. 1 Ezdra 1, 1. Sus 25, 12. Danil. 9, 2.

12. Și Mă veți chema și vă veți duce; și Mă veți ruga și Eu vă voiu auzi. 424v
13. Căuta-Mă-veți și Mă veți afla, dacă Mă veți căuta în toată inima voastră.
14. Și Mă voiu afla de voi – zice Domnul – și voiu întoarce robiia voastră și vă voiu aduna din toate neamurile și din toate locurile la care v-am gonit – zice Domnul – și vă voiu face a vă întoarce din locul la care v-am făcut a treace.
15. Că ați zis: 'Deșteptatu-ne-au noao Domnul proroci în Vavilon'».
16. Că aceastea zice Domnul către împăratul care șade pre scaunul lui David și către tot norodul, lăcuitoriul cetății aceștiia, către frații voștri carii n-au ieșit cu voi la robiia.
*Sus 24, 19. 17. Aceastea zice Domnul oastelor: *«Iată, voiu trimite asupra lor sabie și foamete și ciumă, și-i voiu pune ca niște smochine reale, ce nu să pot mânca, căci că reale sânt.
18. Și-i voiu goni în sabie, în foamete și în ciumă. Și-i voiu da spre năcazuri tuturor împărățiilor pământului, spre blăstăm și spre mirare și spre șuierare și spre ocară tuturor neamurilor la care Eu i-am lepădat,
19. Pentru că n-au auzit cuvintele Meale – zice Domnul – care le-am trimis prin slujile Meale, prorocii, de noapte sculându-Mă și trimițind. Și n-ați auzit, zice Domnul.
20. Voi, dară, auziți cuvântul Domnului, toată robimea carea o am trimis din Ierusalim în Vavilon».
21. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, către Ahav, fiiul lui Colie, și către Sedechie, fiiul Maasiii, carii prorocesc || voao în numele Mieu, minciunos: «Iată, Eu îi voiu da în mâna lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, și-i vor lovi în ochii voștri. 425r
22. Și să va lua dintre dânșii blăstămul a toată robimea Iudei, care iaste în Vavilon, a celor ce zic: 'Puie-te Domnul ca pre Sedechie și ca pre Ahav, pre carii i-au prăjit împăratul Vavilonului în foc!'
23. Căci că au făcut nebunie în Israil și au preacurvit cu muierile priiatinilor săi; și au grăit cuvânt, în numele Mieu, mințind, care nu l-am poruncit lor; Eu sânt judecătoriu și martor, zice Domnul».
24. Și către Semeie Nehelamiteanul vei zice:
25. «Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Pentru că ai trimis în numele tău cărți la tot norodul care iaste în Ierusalim'. Și la Sofonie, fiiul Maasiii preotul, și la toți preoții, zicând:
26. 'Domnul te-au dat preot pentru Ioiada preotul, să fii povățuitoriu în casa Domnului, preste tot bărbatul ce e rănit și proroceaște; să-l trimiți în prinsoare și în temniță.
27. Și acum, căci n-ai certat pre Ieremie Anathotiteanul, cel ce vă proroceaște?
28. Că despre aceasta au trimis în Vavilon la noi, zicând: 'Lung iaste! Zidiți case și lăcuiți, și sădiți gredini și mâncați rodurile lor'»".
29. Și au cetit Sofonie preotul cartea aceastea în urechile lui Ieremie prorocul.
30. Și au fost cuvântul Domnului către Ieremie, zicând:
31. „Trimite la toată robimea, zicând: «Aceastea zice Domnul către Semeia Nehelamiteanul: 'Pentru că au prorocit voao Semeie și Eu nu l-am trimis, și v-au făcut a nădăjdui în minciună, |
32. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: 'Iată, Eu voiu cerceta preste Semeia Nehelamiteanul și preste sămânța lui. Nu va fi lui bărbat șezând în mijlocul norodului acestuia și nu va vedea binele care Eu voiu face norodului Mieu – zice Domnul – că nelegiuire au grăit asupra Domnului'»". 425v

Cap 30

Proroceaște jidovilor și fiilor Israil întoarcerea din robia cea grea în carea, pentru păcatele sale, să ținea; și cum că, după întoarcere, vor sluji lui Dumnezeu și lui David împăratului, pre care El îl va deștepta lor întru prisosință și negrije mare, bătând pre nepriiatinii lor.

1. Acest cuvânt ce au fost către Ieremie de la Domnul, zicând:
2. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, zicând: «Scrie ție toate cuvintele care am grăit către tine, în carte.
3. Că, iată, zile vin – zice Domnul – și voiu întoarce întoarcerea norodului Mieu Israil și Iuda – zice Domnul – și-i voiu întoarce la pământul care l-am dat părinților lor și-l vor moșteni»".
4. Și aceaste cuvinte care au grăit Domnul către Israil și către Iuda,
5. Că aceastea zice Domnul: „Glasul groazei am auzit, înfricoșare, și nu este pace.
6. Întrebați și vedeți de naște parte bărbătească, căci dară am văzut mâna a tot bărbatul preste coapsele sale, ca a ceii ce naște, și s-au întors toate feațele spre gălbenire.

7. *Amar, că mare e zioa aceaea, nici iaste aseaminea ei. Şi vreamea năcazului iaste 426r lui || Iacov şi dintr-însul să va mântui.

*Ioil 2, 2, 11. Amos 5, 18. Sof. 1, 15.

8. Şi va fi în zioa aceaea – zice Domnul oastelor – frânje-voiu jugul lui din grumazul tău şi legăturile lui le voiu rumpe şi nu-l vor mai stăpâni streinii,

9. Ci vor sluji Domnului, Dumnezeului său, şi lui David, împăratului său, care-l voiu deştepta lor.

10. *Tu, dară, nu te teame, sluga Mea, Iacov – zice Domnul – nici te spăimânta, Israil, că, iată, Eu te voiu mântui din pământ departe, şi sămânţa ta din pământul robiilor. Şi să va întoarce Iacov şi să va odihni, şi cu tot binele va curge şi nu va fi cine să se înfricoşeaze.

*Isaie 43, 1 şi 44, 2. Luca 1, 70.

11. Că Eu sânt cu tine – zice Domnul – să te mântuiesc pre tine. Că voiu face săvârşire întru toate neamurile întru carele te-am împărţit. Iară pre tine nu te voiu face spre săvârşire, ci te voiu certa întru judecată, ca să nu ţi să pară a fi nevinovat".

12. Că aceastea zice Domnul: „Nevindecată iaste rumperea ta, rea foarte rana ta.

13. Nu iaste cine să judece judecata ta spre legare; folos de leacuri nu iaste ţie.

14. Toţi iubitorii te-au uitat şi nu te vor cauta. *Că bătaia nepriiatinului te-au lovit cu certare cumplită, pentru mulţimea nedreptăţii tale. Vârtoasă s-au făcut păcatele tale.

*Sus 23, 19.

15. Ce strâgi pentru zdrobirea ta? Nevindecată e dorirea ta. Pentru mulţimea nedreptăţii tale şi pentru vârtoasele tale păcate ţ-am făcut aceastea.

16. Pentru aceaea, toţi cei ce te mâncă să vor îmbuca, şi toţi protivnicii tăi în robie să 426v vor duce; şi cei ce te jefuiesc să vor jefui, şi pre toţ | prădătorii tăi îi voiu da spre pradă.

17. Că-ţ voiu astupa urma ranei şi de ranele tale te voiu vindeca, zice Domnul. Că „Lepădată", Sioane, te-au chemat. Aceasta e care nu avea cine să o caute".

18. Aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu întoarce întoarcerea corturilor Iacov, şi de acoperişurile lui îm va fi milă; şi să va zidi cetatea întru nălţimea sa, şi bisearica după rândul său să va întemeia.

19. Şi va ieşi dintr-înşii laudă şi glas de jucători; şi-i voiu înmulţi şi nu să vor împuţâna; şi-i voiu slăvi şi nu să vor supţiia.

20. Şi vor fi fiii lui ca dintâiu, şi ceata lui înaintea Mea va rămânea. Şi voiu cerceta asupra tuturor carii îl năcăjesc.

21. Şi va fi povăţuitoriul lui dintr-însul şi căpetenie din mijlocul lui să va scoate. Şi-l voiu lipi şi să va apropiia de Mine; că cine e acesta care să-şi lipească inima sa, să să apropie de Mine?, zice Domnul.

22. Şi veţi fi Mie spre norod şi Eu voiu fi voao spre Dumnezeu.

23. Iată, volbura Domnului, iuţimea ieşind, viforul căzind, spre capul necredincioşilor să va odihni.

24. Nu va întoarce mâniia urgiii Domnului până când va face şi va umplea gândirea inimii sale; în zilele ceale mai de pre urmă le veţi înţeleage".

Cap 31

Zice Domnul că va întoarce pre norodul său Israil din robie, ca întru curgerea bunătăţilor să slujască Domnului. Pentru aceaea, Rahailii să porunceaşte să nu-şi mai plângă fiii. Israil să 427r *cunoaşte a fi după vrednicie certat şi pentru aceaea să po||căiaşte; despre lucrul nou cu care muiarea va încungiura pre bărbat. Păzi-va Domnul a întoarce pre Israil. Despre strugurele acru. Despre noao legătură carea va face Domnul cu casa lui Israil, nici va lepăda cândva toată sămânţa lui.*

1.„În vreamea aceaea, zice Domnul, fi-voiu Dumnezeu tuturor rudeniilor Israil şi ei Mie vor fi spre norod".

2. Aceastea zice Domnul: „Aflat-au har în pustie norodul cel ce rămăsease de sabie. Mearge-va la odihna sa Israil".

3. Departe Domnul s-au arătat mie: „Şi întru dragoste veacinică te-am iubit; pentru aceaea te-am tras, fiindu-Mi milă.

4. Şi iară te voiu zidi şi te vei zidi, fecioară Israil. Încă te vei împodobi cu tâmpenele tale, şi vei ieşi în hora jucătorilor.

5. Încă vei sădi vii în munţii Samariii; sădi-vor săditorii şi, până va veni vreamea, nu vor culeage.

6. Că va fi zioa în carea vor strâga păzitorii în muntele Efrem: *«Sculaţi-vă şi să ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeul nostru!»

*Isaie 2, 3 şi Mihee 4, 2.

7. Că aceastea zice Domnul: «Săltați întru veselie, Iacov, și rântezați împrotiva capului limbilor! Răsunați și cântați și ziceți: 'Mântuiaște, Doamne, norodul Tău, rămășițele lui Israil!'

8. Iată, Eu îi voiu aduce din pământul crivețului și-i voiu aduna de la marginile pământului; între carii vor fi orbi și ștopi, povarnică, și împreună ceaea ce naște, ceată mare de cei ce să vor întoarce aici.

9. În plângere vor veni și întru milă îi voiu întoarce și-i voiu aduce prin răpejunile apelor pre cale dreaptă; și nu să vor potigni într-însa; că | M-am făcut lui Israil Tată, și Efrem întâiul născutul Mieu iaste». 427v

10. Auziți cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți prin ostroavele ceale departe și ziceți: «Cel ce au împărțit pre Israil îl va aduna și-l va păzi, ca păstoriul turma sa».

11. Că au răscumpărat Domnul pre Iacov și l-au slobozit din mâna celui mai putearnic.

12. Și vor veni și vor lăuda în muntele Sionului; și vor curge la bunătățile Domnului, preste grâu și vin și untdelemn și fătarea turmelor și a ciurdelor. Și va fi sufletul lor ca o grădină stropită și nu vor mai flămânzi.

13. Atunci să va veseli fecioara în horă, tinerii și bătrânii împreună. Și voiu întoarce jealea lor spre bucurie și-i voiu mângăia și-i voiu veseli de durearea sa.

14. Și voiu îmbăta sufletul preoților de grăsime; și norodul Mieu să va umplea de bunătățile Meale", zice Domnul.

*Math. 2, 18. 15. Aceastea zice Domnul: *„Glas întru înălțime de tânguire s-au auzit, jeale și plângerea Rahilei, ce-și plânge fiii săi, și nu vrea a să mângăia despre dânșii că nu sânt".

16. Aceastea zice Domnul: „Înceate glasul tău de plâns și ochii tăi de lacrămi! Că iaste plată lucrului tău – zice Domnul – și să vor întoarce din pământul nepriiatinului,

17. Și iaste nădeajde celor mai de pre urmă ai tăi – zice Domnul – și să vor întoarce fiii la hotarele sale.

18. Auzind, am auzit pre Efrem robitul: «Certatu-m-ai și m-am deprins ca un junc neînvățat. Întoarce-mă și mă voiu întoarce, că Tu ești Domnul, Dumnezeul mieu.

19. Că, după ce m-ai întors, am făcut po||căință. Și, după ce mi-ai arătat, mi-am lovit șalele. Turburatu-m-am și m-am rușinat că am suferit ocara tinereațelor meale». 428r

20. De e fiiu cinstit Mie, Efrem, de e prunc jingaș, că de când am grăit de el, încă Îm voiu aduce aminte de el; pentru aceaea s-au turburat ceale dinlăuntrul Mieu pentru dânsul și, luând, îl voiu milui – zice Domnul.

21. Așază-ți nădejdioară, pune-ți amărăciune. Îndreptează inima ta spre cale dreaptă, în carea ai umblat. Întoarce-te, fecioară Israil, și te întoarce la cetățile tale aceastea.

22. Până când cu desfătări te slăvești, fată rătăcită?" Că au zidit Dumnezeu nou pre pământ: muiarea va încunjura pre bărbat.

23. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Încă vor zice cuvântul acesta în pământul Iudei și în cetățile lui, deacă voiu întoarce robiia lor: «Blagoslovească-te Domnul, frumuseațea dreptății, muntele cel sfânt!»

24. Și vor lăcui într-însul Iuda și toate cetățile lui împreună, lucrătorii de câmp și păzitorii turmelor,

25. Că am îmbătat sufletul cel obosit și tot sufletul flământ l-am săturat!"

26. Pentru aceaea, ca din somn m-au trezvit și am văzut, și somnul mieu dulce mie.

27. „Iată, zile vin – zice Domnul – și voiu sămăna casa lui Israil și casa Iudei cu sămânță omenească și cu sămânță dobitocească.

28. Și precum am păzit preste ei, ca să-i smulg și să-i mistuiesc și să-i răsipesc și să-i pierzu și să-i năcăjesc, așa voiu păzi | preste ei, ca să-i zidesc și să-i sădesc – zice Domnul. 428v

*Iezec. 18, 2. 29. În zilele acealea nu vor mai zice: *«Părinții au mâncat strugur acru, și dinții fiilor au strepezit»,

30. Ci fieștecarele întru nedreptatea sa va muri; tot omul ce va mânca strugur acru, strepezi-vor dinții lui.

*Ovreai 8, 8. 31. *Iată, zile vor veni – zice Domnul – și voiu lovi casii lui Israil și casii Iudii așezământ de leage nou,

32. Nu după legătura care am făcut cu părinții lor în zioa în carea am apucat mâna lor, să-i scoț din pământul Eghiptului, legătura carea deșartă o au făcut, și Eu i-am stăpânit, zice Domnul;

33. Ci aceasta va fi legătura carea voiu lovi cu casa lui Israil, după zilele acealea, zice Domnul. *Da-voiu leagea Mea întru ceale dinlăuntrul lor, și întru inima lor o voiu scrii. Și le voiu fi spre Dumnezeu, și ei vor fi Mie spre norod. *Ovreai 10, 16.

34. Și nu va mai învăța om pre aproapele său și om pre fratele său, zicând: «Cunoaște pre Domnul!», că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice

Domnul. *Că Mă voiu îmblânzi nedreptăţii lor, şi de păcatul lor nu-Mi voiu mai aduce aminte”. *Fapt. 10, 43.

35. Aceastea zice Domnul, Cel ce dă soarele în lumina zilii, rânduiala lunii şi a stealelor, lumina nopţii, Cel ce turbură marea şi sună valurile ei; Domnul Oastelor numele Lui:

36. „De vor scădea legile aceastea înaintea Mea – zice Domnul – atunci şi sămânţa lui Israil va scădea, ca să nu fie neam înaintea Mea în toate zilele”.

37. Aceastea zice Domnul: „De să vor putea măsura ceriurile sus şi a să cerceta temeliile 429r || pământului jos, şi Eu voiu lepăda toată sămânţa lui Israil, pentru toate care au făcut, zice Domnul.

38. Iată, zile vin – zice Domnul – şi să va zidi cetatea Domnului, de la turnul Hananiil până la poarta unghiului.

39. Şi va ieşi mai încolo îndreptariul măsurii înaintea ei preste dealul Garib şi va încungiura Goatha,

40. Şi toată Valea trupurilor şi a cenuşii şi tot ţânutul morţii, până la răpejunea Chidronului şi până la unghiul porţii cailor despre răsărit, sfântul Domnului. Şi să va zmulge şi nu să va mai strâca în veac”.

Cap 32

Conocind Navohodonozor Ierusalimul, Ieremie, în curtea temniţii pus, ţarina în Anathoth, din porunca Domnului o cumpără de la unchiu-său şi porunceaşte a să ţinea cartea cumpărării. Aduce înaintea Domnului facerile de bine lui Israil dăruite. Domnul zice că va da cetatea cu norodul împăratului Vavilonului, pentru închinarea lor de idoli, ci apoi îi va chema în Ierusalim şi va lovi cu ei nou aşezământ de leage, ca să-i slujască din toată inima.

1. Cuvântul ce au fost de la Domnul către Ieremie în anul al zeacelea a lui Sedechie, împăratul Iudii; acela e anul al unsprăzeacelea a lui Navohodonzor.

2. Atunci oastea împăratului Vavilonului conocea Ierusalimul. Şi Ieremie prorocul era închis în curtea temniţii, carea era în casa împăratului Iudei.

3. Că-l închisease Sedechie, împăratul Iudei, zicând: „Căci proroceşti, zicând: «Aceastea 429v zice Domnul: ‘Iată, | Eu voiu da cetatea aceasta în mâna împăratului Vavilonului şi o va prinde,

4. Şi Sedechie, împăratul Iudei, nu va scăpa din mâna haldeilor, ci să va da în mâna împăratului Vavilonului şi va grăi gura lui cu gura lui, şi ochii lui, ochii lui vor vedea,

5. Şi în Vavilon va duce pre Sedechie şi acolo va fi până când îl voiu cerceta’? zice Domnul» Iară de veţi dimica împrotiva haldeilor, nimic sporiu nu veţi avea”.

6. Şi au zis Ieremie: „Fost-au cuvântul Domnului către mine, zicând:

7. «Iată, Hananeil, fiiul lui Sellum, unchiul tău, va veni la tine zicând: ‘Cumpără ţie ţarina mea, carea iaste în Anathoth; că ţie să cuvine din rudenie a o cumpăra’».

8. Şi au venit la mine Hananeil, fiiul unchiului mieu, după cuvântul Domnului, la uşa temniţii, şi au zis către mine: «Stăpâneaşte ţarina mea, carea iaste în Anathoth, în pământul lui Veniamin, că ţie să cuvine moşia şi tu eşti aproape a o moşteni». Şi am înţeles că cuvântul Domnului iaste,

9. Şi am luat ţarina de la Hananeil, fiiul unchiu-mieu, carea iaste în Anathoth, şi i-am numărat argint şeapte statire şi zeace arginţi.

10. Şi am scris în carte şi am însămnat şi am pus martori; şi am pus argintul în cumpănă.

11. Şi am luat cartea moşiei însămnate şi togmelele şi aşezământurile şi seamne dinnafară.

12. Şi am dat cartea moşiei lui Varuh, fiiul lui Neri, fiiului Maasie, în ochii lui Hananeil, unchiului mieu, în ochii martorilor carii era scrişi în cartea cumpărării şi în ochii tuturor jidovilor carii şedea în curtea temniţii. ||

430r 13. Şi am poruncit lui Varuh înaintea lor, zicând:

14. «Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: ‘Ia cărţile aceastea, cartea cumpărării această însămnată, şi cartea aceasta, care-i deşchisă; şi le pune într-un vas de lut, să poată rămânea multe zile’».

15. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Încă să vor moşteni casele şi ţarinele şi viile în pământul acesta».

16. Şi m-am rugat către Domnul, după ce i-am dat cartea moşiei lui Varuh, fiiului Nerii, zicând:

17. «Hei, hei, hei, Doamne Dumnezeule! Iată, Tu ai făcut ceriul şi pământul, cu tăria Ta cea mare şi cu braţul Tău cel întins. Şi nu va fi Ţie greu tot cuvântul;

*Ieşire 34, 7. 18. *Ce faci milă în mii şi răsplăteşti nedreptatea părinţilor lor după ei, Preatare, Mare şi Putearnice, Domnul oastelor numele Ţie!

19. Cel mare cu sfatul şi necuprins cu gândul, a Căruia ochi sânt deşchişi preste toate căile fiilor lui Adam, să răsplăteşti fieştecăruia după căile sale şi după rodul meşteşugirilor lui;

20. Cel ce ai pus seamne şi minunate în pământul Eghiptului până la zioa aceasta şi în Israil, şi în oameni, şi Ţ-ai făcut nume, precum iaste zioa aceasta,

21. Şi ai scos norodul Tău, Israil, din pământul Eghiptului, cu seamne şi cu minuni şi cu mână vârtoasă şi cu braţu întins şi cu groază mare,

22. Şi le-ai dat pământul acesta, care Te-ai jurat părinţilor lor să le dai pământul ce curge lapte şi miere.

23. Şi au întrat şi l-au moştenit şi n-au ascultat de glasul Tău şi în leagea Ta n-au | umblat. Toate care le-ai poruncit să facă n-au făcut; şi li s-au întâmplat toate realele aceastea. 430v

24. Iată, tării s-au rădicat asupra cetăţii, să să prinză. Şi cetatea s-au dat în mânile haldeilor, carii războiesc asupra ei de către faţa sabiei şi a foametei şi a ciumei. Şi oricare ai grăit, s-au întâmplat precum Tu însuţi vezi.

25. Şi Tu zici mie, Doamne Dumnezeule: «Cumpără ţarina cu argint şi pune martori», deacă s-au dat cetatea în mânile haldeilor?".

26. Şi au fost cuvântul Domnului către Ieremie, zicând:

27. „Iată, Eu, Domnul Dumnezeul a tot trupul; au doară Mie greu va fi tot cuvântul?"

28. Pentru aceaea aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu da cetatea aceasta în mâna haldeilor şi în mânile împăratului Vavilonului şi o vor prinde.

29. Şi vor veni haldeii războind asupra cetăţii aceştiia şi o vor arde, şi casele într-a cărora poduri jârtvea lui Vaal şi gusta dumnezeilor streini gustări am întărâtat,

30. Că era fiii lui Israil şi fiii Iudei necurmat făcând rău în ochii Miei, din pruncia sa; fiii lui Israil, carii până acum Mă întărâta cu lucrul mânilor sale, zice Domnul,

31. Că în iuţimea şi întru urgiia Mea s-au făcut Mie cetatea aceasta, din zioa în carea o au zidit, până la zioa aceasta, carea să va lua dinnaintea Mea,

32. Pentru răotatea fiilor Israil şi a fiilor Iudei, carii au făcut chemându-Mă spre mânie, ei şi împăraţii lor, căpeteniile lor şi preoţii lor şi prorocii lor, oamenii Iudei şi lăcuitorii Ierusalimului. ||

33. Şi au întors către Mine dosurile, iară nu feaţele, când îi învăţam dimineaţa şi-i deprindeam şi nu vrea a auzi să priimească învăţătura. 431r

*4 Împăr. 21, 4. 34. *Şi au pus idolii săi în casa în carea s-au chemat numele Mieu, să o pângărească.

35. Şi au zidit ceale înnalte lui Vaal, care sânt în Valea fiiului Ennon, ca să jârtvească pre fiii săi şi featele sale lui Moloh; carea nu le-am poruncit, nici s-au suit în inima Mea să facă urăciunea aceasta şi spre păcat să ducă pre Iuda".

36. Şi, acum, pentru aceastea, aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, către cetatea aceasta, de carea voi ziceţi că să va da în mânile împăratului Vavilonului în sabie şi în foamete şi în ciumă:

37. „Iată, Eu îi voiu aduna din toate locurile la care i-am lepădat întru iuţimea Mea şi întru mânia Mea şi întru urgiia mare; şi-i voiu întoarce în locul acesta şi-i voiu face a lăcui fără grije.

38. Şi vor fi Mie spre norod, şi le voiu fi spre Dumnezeu.

39. Şi le voiu da o inimă şi o cale, să să teamă de Mine în toate zilele şi bine să le fie lor şi fiilor lor după ei.

40. Şi voiu lovi cu dânşii lovitură veacinică şi nu voiu înceta bine a le face; şi frica Mea voiu da în inima lor, să nu să deperteaze de la Mine.

41. Şi Mă voiu veseli de ei când le voiu face bine; şi-i voiu sădi pre pământul acesta întru adevăr, în toată inima şi în tot sufletul Mieu".

42. Că aceastea zice Domnul: „Precum am adus preste norodul acesta toată răotatea această mare, aşa voiu aduce preste ei tot binele | carele Eu grăiesc către ei. 431v

43. Şi să vor stăpâni ţarinele în pământul acesta, care voiu ziceţi a fi pustiiu, căci că n-au rămas om şi dobitoc şi s-au dat în mânile haldeilor.

44. Ţarinele să vor cumpăra cu bani şi să vor scrie în carte şi să va pune peceate şi martor să va adaoge în pământul lui Veniamin şi împrejurul Ierusalimului, în cetăţile Iudii şi în cetăţile munteneşti şi în cetăţile câmpeneşti şi în cetăţile despre austru; că voiu întoarce robia lor" – zice Domnul.

Cap 33

Făgăduiaşte Domnul că va ierta păcatele norodului Său şi din robie îi va întoarce, multe faceri de bine urmând. Odrăzli-va lui David odrazla dreptăţii, făcând dreptate şi judecată pre pământ, şi tare e legătura Domnului cu David şi cu sămânţa lui Iacov a o înmulţi foarte.

1. Și au fost cuvântul Domnului către Ieremie a doao, încă fiind închis în curtea temniţii, zicând:

2. „Aceastea zice Domnul, Cel ce va face și va închipui acel lucru și-l va găti, Domnul numele Lui:

3. «Strâgă către Mine, și te voiu auzi și voiu vesti ţie lucruri mari și tari, care nu știi»".

4. Că aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, către casele cetăţii aceștiia și către căsile împăratului Iudei, ceale strâcate, și că| |tră întăriri și către sabie: 432r

5. „Celor ce vin să dimice cu haldeii și să le umple cu trupuri omenești carii am ucis în iuţimea Mea și întru urgiia Mea, ascunzând faţa Mea de către cetatea aceasta, pentru toată răotatea lor,

6. Iată, Eu le voiu aduce urma ranii și sănătate și-i voiu vindeca și le voiu descoperi calea păcii și a adevărului.

7. Și voiu întoarce întoarcerea Iudii și întoarcerea Ierusalimului; și-i voiu zidi ca din început,

8. Și-i voiu curăţi de toată nedreptatea sa în carea Mi-au păcătuit. Și Mă voiu îmblânzi spre toate nedreptăţile lor în care Mi-au greșit și M-au urgisit.

9. Și va fi Mie spre nume și spre bucurie și spre laudă și spre săltare tuturor neamurilor pământului, care vor auzi toate bunătăţile care Eu voiu face lor. Și să vor spăimânta și să vor turbura de toate bunătăţile și de toată pacea carea Eu le voiu face".

10. Aceastea zice Domnul: „Încă să va auzi în locul acesta (care voi ziceţi a fi pustiiu, căci că nu e om, nici dobitoc în cetăţile Iudei și afară de Ierusalim, care s-au pustiit fără om și fără lăcuitoriu și fără dobitoc),

11. Glasul bucuriii și glasul veseliii, glasul mirelui și glasul mireasii, glasul celor ce zic: «Mărturisiţi-vă Domnului oastelor, că bun e Domnul, că în veac e mila Lui!» și a celor ce poartă făgăduinţele în casa Domnului, că voiu întoarce întoarcerea pământului ca și din început", zice Domnul. |

432v 12. Aceastea zice Domnul oastelor: „Încă va fi în locul acest pustiiu, fără om și fără dobitoc; și în toate cetăţile lui, lăcașu de păstoriu ce-ș culcă turmele.

13. În cetăţile cele din munţi și în cetăţile cele din câmpii și în cetăţile ceale de către austru și în pământul lui Veniamin și împrejurul Ierusalimului și în cetăţile Iudei, încă vor treace turmele la mâna numărătoriului, zice Domnul.

14. Iată, zile vin – zice Domnul – și voiu deștepta cuvânt bun, până n-am grăit către casa lui Israil și către casa Iudei.

15. În zilele acealea și în vreamea aceaea voiu face a odrăzli lui David odrazla dreptăţii. Și va face judecată și dreptate pre pământ.

16. În zilele acealea să va mântui Iuda, și Ierusalimul va lăcui fără grije. Și acesta e numele care vor chema, Domnul nostru cel direpţ".

17. Că aceastea zice Domnul: „Nu va peri din David om care să șază pre scaunul casii lui Israil.

18. Și din preoţi și din leviţi nu va peri om de la faţa Mea, care să aducă arderi de tot și să aprinză jârtvă și să taie jungheri în toate zilele".

19. Și au fost cuvântul Domnului către Ieremie, zicând:

20. „Aceastea zice Domnul: «De poate fi deșartă rugăciunea Mea cu zioa și legătura Mea cu noaptea, să nu fie zi și noapte în vreamea sa.

433r 21. Și legătura Mea deșartă poate fi cu David, sluga Mea, să nu fie dintr-însul fiiu | | care să împărăţască în scaunul lui, și leviţii și preoţii, slujitorii Miei.

22. Precum nu să pot număra stealele ceriului și a măsura năsipul mării, așa voiu înmulţi sămânţa lui David, slugii Meale, și pre leviţi, slujitorii Miei".

23. Și au fost cuvântul Domnului către Ieremie, zicând:

24. „Au n-ai văzut ce au grăit norodul acesta, zicând: «Doao rudenii, care alesease Domnul, lepădate sânt?» Și pre norodul Mieu l-au urgisit, căci că nu mai iaste neam înaintea lor".

25. Aceastea zice Domnul: „De n-am pus legătura Mea între zi și între noapte și legi ceriului și pământului,

26. Şi sămânţa lui Iacov, adecă, şi a lui David, slujii Meale, o voiu lepăda, să nu iau din sămânţa lui căpetenii sămânţiii lui Avraam şi a lui Isaac şi a lui Iacov, că voiu întoarce întoarcerea lor şi-i voiu milui”.

Cap 34

Vesteaşte Domnul că va da pre împăratul Sedechie în mânile împăratului Vavilonului, împreună cu Ierusalimul, care cu foc îl vor arde, pentru că n-au păzit legătura înaintea Domnului făcută, a lăsa slobozi pre cei ce dintre ovreai spre robie supusease.

1. Cuvântul care au fost către Ieremie de la Domnul când Navohodonozor, împăratulu Vavilonului, şi toată oastea lui şi toate împărăţiile pământului care era | supt putearea mânii lui şi toate noroadele tăbărâia împrotiva Ierusalimului şi împrotiva tuturor cetăţilor lui, zicând: 433v

2. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Mergi şi grăiaşte către Sedechie, împăratul Iudii, şi vei zice către el: ‘Aceastea zice Domnul: ‘Iată, Eu voiu da cetatea aceasta în mânile împăratului şi o vor aprinde cu foc.

3. Şi tu nu vei scăpa din mânile lui, ci cu prindere te vei prinde şi în mânile lui vei fi dat. Şi ochii tăi ochii împăratului Vavilonului vor vedea, şi gura lui cu gura ta va grăi şi în Vavilon vei întra’.

4. Însă auzi cuvântul Domnului, Sedechie, împăratul Iudei! Aceastea zice Domnul către tine: ‘Nu vei muri în sabie,

5. Ci în pace vei muri, şi după arderile părinţilor tăi, împăraţilor celor mai înainte de tine, aşa te vor arde. Şi ‘Vai, Doamne!’ te vor plânge; că cuvântul Eu am grăit’»”, zice Domnul.

6. Şi au grăit Ieremie prorocul către Sedechie, împăratul Iudei, toate cuvintele aceastea în Ierusalim.

7. Şi oastea împăratului Vavilonului tăbărea împrotiva Ierusalimului şi împrotiva tuturor cetăţilor Iuda, care rămăsease, împrotiva Lahis şi împrotiva Azeca, că aceastea rămăsease, dintre cetăţile Iudei, cetăţi întărite.

8. Cuvântul care au fost către Ieremie de la Domnul, după ce au lovit împăratul Sedechie aşe| |zământ de leage cu tot norodul în Ierusalim, propoveduind: 434r

9. „Să sloboază fieştecarele sluga sa şi fieştecarele slujnica sa, ovreaul şi ovreaia, slobozi; şi nicidecum să-i stăpânească, adecă, pre jidov şi fratele său”.

10. Auzit-au dară toate căpeteniile şi tot norodul carii au fost făcut legătură să sloboază fieştecarele sluga sa şi fieştecare slujnica sa slobozi şi să nu-i mai stăpânească. Auzit-au, dară, şi i-au slobozit.

11. Şi s-au întors după aceaea şi au tras îndărăpt slujile şi slujnicele sale, pre carii slobozise slobozi, şi i-au înjugat spre sluji şi slujnice.

12. Şi au fost cuvântul Domnului către Ieremie, de la Domnul, zicând:

13. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Eu am lovit legătură cu părinţii voştri în zioa în carea i-am scos din pământul Eghiptului, din casa robiii, zicând:

*Ieşire 21, 2. 2 Leage 15, 12.

14. *‘Dacă să vor umplea şeapte ani, sloboază fieştecare pre fratele său, ovreaul, care i s-au vândut, şi va sluji ţie şase ani; şi-l vei slobozi de la tine slobod’. Şi nu M-au auzit părinţii voştri, nici au plecat ureachea sa.

15. Şi v-aţi întors voi astăzi şi aţi făcut ce e drept în ochii Miei, ca să vestiţi slobozenia fieştecarele către priiatinul său. Şi aţi făcut legătură înaintea Mea, în casa în carea s-au chemat numele Mieu preste ea.

16. Şi v-aţi întors şi aţi întinat numele Mieu | şi aţi întors fieştecarele sluga sa şi fieştecarele slujnica sa, pre carii i-aţi fost slobozit să fie slobozi şi în putearea sa; şi i-aţi supus, să vă fie sluji şi slujnice». 434v

17. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: «Voi nu M-aţi auzit, ca să vestiţi slobozenia, fieştecarele fratelui său şi fieştecarele priiatinului său. Iată, Eu vestesc voao slobozenie – zice Domnul – la sabie, la ciumă şi la foamete, şi vă voiu da spre clătire tuturor împărăţiilor pământului.

18. Şi voiu da bărbaţii carii trec aşezământul Mieu şi n-au ţinut cuvintele aşezământului de leage, cărora s-au odihnit înaintea Mea şi viţel au tăiat în doao părţi şi au trecut între despărţirile lui,

Facere 15, 10.

19. Căpeteniile Iudei şi căpeteniile Ierusalimului, famenii şi preoţii şi tot norodul pământului, carii au trecut între despărţirile viţelului.

20. Și-i voiu da în mânile neprietinilor săi și în mânile celor ce caută sufletul lor. Și va fi stârvul lor spre mâncare paserilor ceriului și fiarălor pământului.

21. Și pre Sedechie, împăratul Iudii, și căpeteniile lui îi voiu da în mânile nepriiatinilor săi și în mânile celor ce caută sufletele lor, și în mânile oastelor împăratului Vavilonului, carii s-au depărtat de voi.

22. Iată, Eu poruncesc – zice Domnul – și-i voiu întoarce în cetatea aceasta și vor război 435r împrotiva ei și o vor prinde și o vor aprinde || cu foc. Și cetățile Iudei le voiu da spre pustiire, căci că nu iaste lăcuitoriu»".

Cap 35

Cu pilda ascultării rehaviteanilor, ce ținea poruncile tătâni-său, macar greale, mustră Domnul neascultarea jidovilor împrotiva poruncilor Sale. Pentru aceaea, cestora Domnul vestează ceale reale, iară celora, ceale bune.

1. Cuvântul care au fost către Ieremie de la Domnul, în zilele lui Ioachim, fiiul lui Iosue, împăratului Iudei, zicând:

2. „Mergi la casa rehaviteanilor și le grăiaște; și-i vei băga în casa Domnului, într-o cămară a vistieriilor, și le vei da a bea vin".

3. Și am luat pre Iezonie, fiiul lui Ieremie, fiiului Hapsanie, și pre frații lui și pre toți fiii lui și toată casa rehaviteanilor,

4. Și i-am băgat în casa Domnului, la vistieriia fiilor Hanan, a featei Ieghedelie, omului lui Dumnezeu, care era lângă vistieriia căpeteniilor, preste comoara lui Maasie, fiiului Sellum, care era păzitoriul ușii.

5. Și am pus înaintea fiilor casii rehaviteanilor păhară pline cu vin și cănceaie; și am zis către dânșii: „Beați vin!"

6. Carii au răspuns: „Nu vom bea vin, că Ionadav, fiiul lui Rehav, tatăl nostru, ne-au poruncit zicând: «Nu veți bea vin, voi și fiii voștri, până în veac.

435v 7. Și case nu veți zidi și sămânță nu veți | sămăna și vii nu veți sădi, nici veți avea; ci în corturi veți lăcui în toate zilele voastre, ca să trăiți zile multe pre fața pământului, în carele voi nemerniciți».

8. Ascultat-am dară glasul lui Ioanadav, fiiului Rehav, tatălui nostru, întru toate care ne-au poruncit; așea, ca să nu bem vin în toate zilele noastre, noi și muierile noastre și fiii și featele noastre,

9. Și să nu zidim case a lăcui; și vie și țarină și sămânță n-am avut,

10. Ci am lăcuit în corturi și am fost ascultători, după toate care ne-au poruncit Ionadav, tatăl nostru.

11. Iară deacă s-au suit Navohodonozor, împăratul Vavilonului, la pământul nostru, am zis: «Veniți și să întrăm în Ierusalim de către fața oastei haldeilor și de către fața oastei Siriii. Și am rămas în Ierusalim»".

12. Și au fost cuvântul Domnului către Ieremie, zicând:

13. „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Mergi și zi oamenilor Iudei și lăcuitorilor Ierusalimului: 'Au nu veți priimi învățătura, să ascultați de cuvintele Meale?', zice Domnul.

14. Biruit-au cuvintele lui Ionadav, fiiul lui Rehav, care au poruncit fiilor săi să nu bea vin; și n-au beut până la zioa aceasta, că au ascultat de porunca tătâni-său. Iară Eu am grăit către voi, de dimineață sculându-Mă și grăind, și n-ați ascultat de Mine. ||

436r 15. Și am trimis către voi toate slujile Meale, prorocii, sculându-Mă dimineață și trimițându-i și zicând: *'Întoarceți-vă fieștecare din calea sa cea rea și bune faceți cugetele voastre; și să nu urmați după dumnezei streini, nici să-i cinstiți. Și veți lăcui pre pământul care l-am dat voao și părinților voștri'. Și n-ați plecat ureachea voastră, nici M-ați auzit.

*Sus 18, 11 și 25, 5.

16. Întărit-au drept aceaea fiii lui Ionadav, fiiului Rehav, porunca tătâni-său, carea le poruncise. Iară norodul acesta n-au ascultat de Mine».

17. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu voiu aduce preste Iuda și preste toți lăcuitorii Ierusalimului tot năcazul care am grăit împrotiva lor; căci că am grăit către dânșii și nu M-au auzit, chematu-i-am și nu Mi-au răspuns»".

18. Iară casii rehaviteanilor au zis Ieremie: „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: « Pentru că ați ascultat de porunca lui Ionadav, tatălui vostru, și ați păzit toate poruncile lui și ați făcut toate care v-au poruncit,

19. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Nu va scădea om din ruda lui Ionadav, fiiului Rehav, stând înaintea Mea în toate zilele'»".

Cap 36

Din porunca Domnului trimite Ieremie, închis în temniță, pre Varuh, cartea amănănțărilor, să o cetească tot norodul, ca să să întoarcă; iară | împăratul Ioachim în foc o arde, poruncind a prinde pre Ieremie și pre Varuh, carii era ascunși. Iară Ieremie, din porunca Domnului, porunceaște lui Varuh a scrie alta și cum că Ioachim și sămânța lui împreună cu Ierusalimul vor peri, vesteaște. 436v

1. Și au fost în anul al patrulea a lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudii. Fost-au cuvântul acesta către Ieremie de la Domnul, zicând:
2. „Ia valul cărții și vei scrii într-însul toate cuvintele care am grăit ție asupra lui Israil și a Iudei și asupra tuturor neamurilor, din zioa în carea am grăit către tine, din zilele lui Iosie până la zioa aceasta.
3. De cumva auzind casa Iudii toate realele care Eu gândesc a le face, să va întoarce fieștecarele din calea sa cea rea. Și Mă voiu îmblânzi spre nedreptatea și păcatul lor".
4. Chemat-au dară Ieremie pre Varuh, fiiul Nerii; și au scris Varuh din gura lui Ieremie toate cuvintele Domnului, care au grăit către el, în valul cărții.
5. Și au poruncit Ieremie lui Varuh, zicând: „Eu sânt închis, nici pociu întra în casa Domnului.
6. Întră dară tu și ceteaște din valul în care ai scris din gura mea cuvântul Domnului, auzând norodul în casa Domnului în zi de post. Încă și tot Iuda auzând, carii vin din cetățile sale, le vei ceti,
7. De cumva va cădea rugăciunea lor înaintea Domnului și să se întoarcă fieștecarele de la calea sa cea rea; mare urgie și iuțime iaste care au grăit Domnul asupra norodului acestuia".
8. Și au făcut Varuh, fiiul Nerii, după toate || care îi poruncise Ieremie prorocul, cetind din carte cuvintele Domnului, în casa Domnului. 437r
9. Și au fost în anul al cincilea a lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudei, în luna a noua, au propoveduit postul înaintea Domnului tot norodu lui în Ierusalim și a toată mulțimea carea cursease din cetățile Iudei în Ierusalim.
10. Și au cetit Varuh din carte cuvintele lui Ieremie în casa Domnului, în vistieriia Gamariei, fiiului Safan scriitoriului, în ușa cea mai din sus, la întrarea porții ceii noao a casii Domnului, auzind tot norodul.
11. Și auzind Mihei, fiiul Gamariei, fiiului Safan, toate cuvintele Domnului, din carte,
12. S-au pogorât în casa împăratului, la vistieriia scriitoriului, și iată acolo toate căpeteniile ședea: Elisama scriitoriul și Dalasa, fiiul lui Semeiu și Elnathan, fiiul lui Ahovor și Gammarie, fiiul lui Safan și Sedechie, fiiul Hananiei, și toate căpeteniile.
13. Și le-au vestit Mihei toate cuvintele care au auzit cetind Varuh din carte în urechile norodului.
14. Și au trimis toate căpeteniile la Varuh pre Iudi, fiiul Nathaniei, fiiul lui Selemie, fiiului Husi, zicând: „Cartea din care ai cetit auzind norodul, ia-o în mâna ta și vino!" Și au luat Varuh, fiiul Nerii, cartea în mâna sa și au venit la ei.
15. Și au zis către el: „Șezi și ceteaște aceastea în urechile noastre!" Și au cetit Varuh în urechile lor.
16. Deci, deacă au auzit toate cuvintele, s-au mirat fieștecarele către aproapele său și au zis către Varuh: „Trebuie să vestim împăratului toate cuvintele aceastea!"
17. Și l-au întrebat zicând: „Spune-ne cum ai scris toate cuvintele aceastea din gura lui".
18. Și le-au zis Varuh: „Din gura sa grăia ca cetind către mine toate cuvintele aceastea; și eu | scriiam în carte cu cerneală". 437v
19. Și au zis căpeteniile către Varuh: „Mergi și te ascunde tu și Ieremie și nime să știe unde sânteți!"
20. Și au întrat la împăratul în pridvor; iară cartea o au încredințat în vistierie lui Elisam scriitoriului. Și au vestit, auzând, împăratului toate cuvintele.
21. Și au trimis împăratul pre Iudi să ia cartea carea, luându-o din vistieriia Elisamei scriitoriului, o au cetit auzând împăratul și toate căpeteniile carii sta împrejurul împăratului.
22. Iară împăratul ședea în casa cea de iarnă în luna a noua. Și era pusă o crătiță înaintea lui, plină de cărbuni.

23. Şi deacă cetisă Iudi trei foişoare sau patru, o au tăiat cu cuţitaşul scriitoriului şi o au aruncat în focul care era pe crătiţă, până ce s-au mistuit toată cartea de focul ce era în cratiţă.

24. Şi nu s-au temut, nici ş-au tăiat vejmintele sale, împăratul şi toţi slujitorii lui, carii au auzit toate cuvintele aceastea.

25. Însă Eliathan şi Dalaie şi Gamarie au zis împrotivă împăratului, să nu arză cartea; şi nu i-au ascultat.

26. Şi au poruncit împăratul lui Ieremeil, fiiului Ameleh, şi Saraie, fiiului Edriil, şi lui Selemie, fiiului Avdeil, să prinză pre Varuh scriitoriul şi pre Ieremie prorocul; iară i-au ascuns Domnul.

27. Şi au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul, după ce arsease împăratul cartea şi cuvintele care scrisease Varuh din gura lui Ieremie, zicând:

28. „Iarăş ia altă carte şi scrie într-însa toate cuvintele ceale dintâi, carele era în cartea cea dintâi, carea o au ars Ioachim, împăratul Iudei.

29. Şi cătră Ioachim, împăratul Iudei, vei zice: «Aceastea zice Domnul: ‘Tu ai ars cartea

438r aceasta, zicând: Căci ai scris într-însa vestind: ‘De nă| |prazná va veni împăratul Vavilonului şi va jefui locul acesta şi va face a înceta dintr-însul omul şi dobitocul?’

30. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul cătră Ioachim, împăratul Iudii: ‘Nu va fi dintr-însul cine să şază pre scaunul lui David; şi trupul lui să va arunca la zăduf zioa şi la îngheţu noaptea.

31. Şi voiu cerceta împrotiva lui şi împrotiva seminţiii lui şi împrotiva slujitorilor lui, nedreptăţile sale. Şi voiu aduce preste ei şi preste lăcuitorii Ierusalimului şi preste oamenii Iudii tot răul care am grăit cătră dânşii şi n-au auzit’»”.

32. Iară Ieremie au luat altă cartea şi o au dat lui Varuh, fiiului Nerii scriitoriului, care au scris într-însa, din gura lui Ieremie, toate cuvintele cărţii care arsease Ioachim, împăratul Iudii, în foc. Şi încă s-au mai adaos cuvinte cu mult mai multe decât fusease dintâi.

Cap 37

Sedechie lui Iehonie urmând, ceare să să roage pentru sine Ieremie; carele, lăsindu-să de haldei Ierusalimul pentru venirea oasteai lui faraon, proroceaşte că să vor întoarce haldeii şi vor arde Ierusalimul; şi Ieremie din cetate ieşind, bătut în temniţă să împinge; de unde, de Sedechie scoţându-să, să ţine în pridvorul temniţii, însămnându-i-să prin zile o turtă de pâine.

1. Şi au împărăţit împăratul Sedechie, fiiul lui Iosue, în locul lui Iehonie, fiiului Ioachim, pre care l-au rânduit împărat Navohodonozor, împăratul Vavilonului, împăratul Iudei.

2. Şi n-au ascultat el şi slujile lui şi norodul locului de cuvintele Domnului, care au grăit prin mâna lui Ieremie prorocului.

438v 3. Şi au trimis împăratul Sedechie pre Iuhal, fiiul | lui Selemie, şi pre Sofonie, fiiul lui Manasie preotul, la Ieremie prorocul, zicând: „Roagă pentru noi pre Domnul, Dumnezeul nostru!”

4. Iară Ieremie slobod umbla în mijlocul norodului, că nu-l trimisease în paza temniţii. Deci oastea lui Faraon au ieşit din Eghipt. Şi auzind haldeii carii conocea Ierusalimul veastea aceasta, s-au depărtat de Ierusalim.

5. Şi au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul, zicând:

6. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Aşa veţi zice împăratului Iudii, care v-au trimis a Mă întreba: ‘Iată, oastea lui Faraon, carea au ieşit spre ajutoriu voao, să va întoarce în pământul său, în Eghipt.

7. Şi să vor întoarce haldeii şi vor tăbărî împrotiva cetăţii aceştiia; şi o vor prinde şi o vor aprinde cu foc’».

8. Aceastea zice Domnul: »Să nu vă înşelaţi sufletele voastre zicând: ‘Ducându-să, să vor duce şi să vor depărta de la noi haldeii!’, că nu să vor duce!

9. Şi de veţi şi lovi toată oastea haldeilor carea tăbăreaşte asupra voastră şi vor fi rămaşi dintr-înşii cariva răniţi, fieştecarii din şatra sa să vor scula şi vor aprinde cetatea aceasta cu foc»”.

10. Deci, deacă să depărtase oastea haldeilor de la Ierusalim pentru oastea lui Faraon,

11. Ieşit-a Ieremie din Ierusalim, să meargă la pământul lui Veniamin şi să împarţă acolo moşiia înaintea cetăţeanilor.

12. Şi, ajungând la poarta lui Veniamin, era acolo păzitoriul porţii pre rând, pe nume Ierie, fiiul Selemiei, fiiul lui Hananie; şi au apucat pre Ieremie prorocul, zicând: „La haldei fugi?”

13. Şi au răspuns Ieremie: „Nu-i adevărat, nu fug la haldei!" Şi nu l-au auzit, ci au apucat Ierie pre Ieremie şi l-au adus la căpetenii.

14. Pentru aceaea, mâniindu-să căpeteniile împrotiva lui Ieremie, bătut l-au trimis în temniţă, || care era în casa lui Ionathan scriitoriului; că el era mai-mare preste temniţă. 439r

15. Întrat-au dirept aceaea Ieremie în casa temniţii şi în închisoare. Şi au şezut Ieremie zile multe.

16. Şi trimiţind Sedechie împăratul, l-au dus şi l-au întrebat în casa sa în taină; şi au zis: „Gândeşti că e cuvântul de la Domnul?" Şi au zis Ieremie: „Iaste". Şi au zis: „În mânile împăratului Vavilonului te vei da".

17. Şi au zis Ieremie cătră împăratul Sedechie: „Ce am păcătuit ţie şi slugilor tale, de m-ai trimis în casa temniţii?

18. Unde sânt prorocii voştri, carii vă prorocea şi zicea: «Nu va veni împăratul Vavilonului preste voi şi preste locul acesta»?

19. Acum, dară, auzi, rogu-mă, Domnul mieu, împărate: fie priimită rugăciunea mea înaintea ta şi nu mă trimite în casa lui Ionathan scriitoriului, să nu moriu acolo!"

20. Poruncit-au dară împăratul Sedechie să să dea Ieremie în pridvorul temniţii şi să i să dea pe zi o turtă de pâine, fără fiertură, până să vor sfârşi toate pâinile din cetate. Şi au rămas Ieremie în uşa temniţii.

Cap 38

Ieremie, dându-să căpeteniilor de la împăratul, să trimite într-un loc tinos, de unde prin Avdimelec scoţindu-să în pridvorul temniţii, îndeamnă pre împăratul să iasă la haldei, că într-alt chip nici el va scăpa de dânşii, şi cetatea cu foc să va aprinde. Şi porunceaşte împăratul lui Ieremie ca să ţie vorba aceasta în taină.

1. Şi au auzit Safatie, fiiul lui Mathan, şi Ghedelie, fiiul lui Fasur, şi Iuhal, fiiul Semelii, şi Fasur, fiiul Melhiii, cuvintele care Ieremia grăiia | cătră tot norodul, zicând: 439v

*Sus 21, 9.

2. „Aceastea zice Domnul: *«Oricine va rămânea în cetatea aceasta va muri de sabie şi de foame şi de ciumă; iară cine va fugi la haldei va trăi şi va fi sufletul lui sănătos şi viu».

3. Aceastea zice Domnul: «Dând să va da cetatea aceasta în mâna oastei împăratului Vavilonului şi o va prinde»".

4. Şi au zis căpeteniile împăratului: „Rugămu-ne să să ucigă omul acesta, că deadins slăbeaşte mânile bărbaţilor ostaşi, carii au rămas în cetatea aceasta, şi mânile a tot norodul, grăind cătră ei după cuvintele aceastea. Că omul acesta nu caută pacea norodului acestuia, ci răul!"

5. Şi au zis împăratul Sedechie: „Iată, el în mânile voastre iaste. Că nici e slobod împăratului a vă tăgădui ceva".

6. Luat-au dară pre Ieremie şi l-au aruncat în lacul Melhiii, fiiului Amalic, care era înaintea temniţii. Şi au slobozit pre Ieremie cu funile în lac, în care nu era apă, ci tină; şi s-au pogorât Ieremie în noroiu.

7. Şi au auzit Avdimelec ethiopeanul, om famen, care era în casa împăratului, că trimisease pre Ieremie în lac. Iară împăratul şedea în poarta lui Veniamin.

8. Şi au ieşit Avdimelec din casa împăratului şi au grăit cătră împăratul, zicând:

9. „Domnul mieu, împărate, rău au făcut oamenii aceştia toate, oricarii au lucrat împrotiva lui Ieremie prorocul, trimiţindu-l în lac, să moară acolo de foame; că nu mai sânt pâini în cetate".

10. Şi au poruncit împăratul lui Avdimelec ethtiopianului, zicând: „Ia cu tine de aici triizeaci de bărbaţi şi rădică pre Ieremie prorocul din || lac, mai înainte de-a muri!" 440r

11. Şi luând Avdimelec cu sâne bărbaţi, au întrat în casa împăratului, carea era supt pivniţă, şi au luat de-acolo postavuri vechi şi de demult, care putrezise, şi le-au slobozit la Ieremie cu funile, în groapă.

12. Şi au zis Avdimelec ethiopianul cătră Ieremie: „Pune hainele ceaste vechi şi aceaste tăiate şi putrăde supt cotul mânilor tale şi preste funi!" Şi au făcut Ieremie aşa.

13. Şi au tras pre Ieremie cu funile şi l-au scos din lac. Şi au rămas Ieremie în pridvorul temniţii.

14. Şi au trimis împăratul Sedechie şi au adus la sâne pre Ieremie prorocul, la a triia uşe carea era în casa Domnului. Şi au zis împăratul cătră Ieremie: „Întrebu-te eu un cuvânt, să nu ascunzi de la mine ceva!"

15. Şi au zis Ieremie cătră Sedechie: „De voiu vesti ţie, au nu mă vei ucide? Şi de-ţi voiu da sfat, nu mă vei auzi".

16. Şi s-au jurat împăratul Sedechie lui Ieremie în taină, zicând: „Viu e Domnul care ne-au făcut sufletul acesta, de te voiu ucide şi de te voiu da în mânile bărbaţilor acestora, carii caută sufletul tău!"

17. Şi au zis Ieremie cătră Sedechie: „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Purcezând de vei ieşi la căpeteniile împăratului Vavilonului, viu va fi sufletul tău şi cetatea aceasta nu să va aprinde cu foc; şi te vei mântui tu şi casa ta.

18. Iară de nu vei ieşi la căpeteniile împăratului Vavilonului, să va da cetatea aceasta în mânile haldeilor şi o vor aprinde cu foc, şi tu nu vei scăpa din mâna lor»". |

440v 19. Şi au zis împăratul Sedechie cătră Ieremie: „Grije am pentru jidovii carii au trecut la haldei, să nu mă dau în mânile lor şi să mă bajocorească".

20. Şi au răspuns Ieremie: „Nu te vor da! Ascultă, rogu-mă, glasul Domnului, care eu grăiesc cătră tine, şi bine va fi ţie şi viu va fi sufletul tău!

21. Iară de nu vei vrea a ieşi, acesta e cuvântul care mi-au arătat Domnul:

22. «Iată, toate muierile care au rămas în casa împăratului Iudii să vor scoate la căpeteniile împăratului Vavilonului. Şi eale vor zice: 'Înceluitu-te-au şi te-au biruit oamenii tăi ce păciuţi; îneacat-au în noroiu şi în lunecare picioarele tale şi s-au depărtat de la tine'.

23. Şi toate muierile tale şi fiii tăi să vor scoate la haldei, şi nu vei scăpa din mânile lor, ci în mâna împăratului Vavilonului te vei prinde, şi cetatea aceasta o va arde cu foc»".

24. Şi au zis Sedechie cătră Ieremie: „Nime să ştie cuvintele aceastea, şi nu vei muri.

25. Iară de vor auzi căpeteniile că am grăit cu tine şi vor veni la tine şi vor zice ţie: «Spune noao, ce ai grăit cu împăratul? Nu ne tăinui, şi nu te vom ucide! Şi ce au grăit cu tine împăratul?»,

26. Vei zice cătră dânşii: «Aşternut-am eu rugăciunile meale înaintea împăratului, să nu poruncească a mă ucide în casa lui Ionathan şi acolo să moriu»".

27. Şi au venit toate căpeteniile la Ieremie şi l-au întrebat. Şi le-au grăit lor după toate cuvintele care poruncise lui împăratul; şi au încetat de cătră el, că nimică nu să auzise.

28. Şi au rămas Ieremie în pridvorul temniţii până la zioa în carea s-au prins Ierusalimul. Şi au fost de s-au prins Ierusalimul.

Cap 39

441r *Ierusalimul prinzindu-să de împăratul Vavilonului, || împăratul Sedechie fugând, să prinde cu căpeteniile împreună, a căruia fii înaintea lui să omoară cu cei cinstiţi, şi lui i să scot ochii şi, legat, în Vavilon să duce. Iară după ce s-au răsipit zidul Ierusalimului şi celeea alalte căsi cu foc aprinse, o parte a obştii să duce în Vavilon şi o parte în Ierusalim să lasă, iară Ieremie din pridvorul temniţii să scoate.*

1. În anul al noaolea a lui Sedechie, împăratului Iudei, în luna a zeacea, venit-au Navohodonozor, împăratul Vavilonului, şi toată oastea lui la Ierusalim şi o conocea.

4 Împăr. 25, 1. Jos 52, 4.

2. Iară în anul al unsprăzeacelea a lui Sedechie, în luna a patra, în a cincea a lunii, s-au deşchis cetatea,

3. Şi au întrat toţi voivozii împăratului Vavilonului şi au şezut în poarta din mijloc Nereghel, Seresel, Semegarnav, Sarsahim, Ravsares, Nereghil, Sereser, Revmag şi toţi ceialalţi voivozii împăratului Vavilonului.

4. Şi dacă i-au văzut Sedechie, împăratul Iudei, şi toţi bărbaţii ostaşi, au fugit şi au ieşit noaptea din cetate, prin calea grădinii împăratului şi prin poarta carea era între doao ziduri şi au ieşit la calea pustiii.

5. Şi i-au gonit oastea haldeilor şi au prins pre Sedechie în câmpul pustiii Ierihonului şi prins l-au adus la Navohodonozor, împăratul Vavilonului, în Revlatha, carea iaste în pământul Emath. Şi au grăit cătră el judecăţi.

6. Şi au ucis împăratul Vavilonului fiii lui Sedechie în Revlatha, în ochii lui. Şi pre toţi cinstiţii Iudei i-au ucis împăratul Vavilonului.

7. Şi ochii lui Sedechie i-au scos şi l-au legat cu peante, să-l ducă în Vavilon.

441v 8. Şi casa împăratului şi casa obştii le-au | aprins haldeii cu foc, şi zidul Ierusalimului l-au surpat.

9. Şi rămăşiţele norodului carii rămăsease în cetate şi pribeagii carii fugise la el şi cei de rând ai obştii, carii rămăsease, i-au trecut Navuzardan, voivodul ostaşilor, în Vavilon.

10. Și din gloata săracilor, carii togma nimic nu avea, au slobozit Navuzardan, voievodul ostașilor, în pământul Iudii și le-au dat vii și jgheaburi în zioa aceaea.
11. Și poruncise Navuhodonozor, împăratul Vavilonului, pentru Ieremie, lui Navuzardan, voievodului ostașilor, zicând:
12. „Ia-l și pune preste el ochii tăi și nimica rău să-i faci; ci, precum va vrea, așa să-i faci!"
13. Și au trimis Navuzardan, voievodul oastei, și Navusezvan și Ravsares și Nereghil și Seresir și Revmag și toți mai-marii împăratului Vavilonului,
14. Au trimis și au adus pre Ieremie din tărnațul temniții și l-au dat lui Godolie, fiiului Ahicam, fiiului Safam, să între în casă și să lăcuiască întru norod.
15. Iară cătră Ieremie au fost cuvântul Domnului, când era închis în pridvorul temniții, zicând:
16. „Mergi și zi lui Avdimelec ethiopianului, zicând: «Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu voiu aduce cuvintele Meale preste cetatea aceasta spre rău, și nu spre bine; și vor fi înaintea ta în zioa aceaea.
17. Și te voiu slobozi în zioa aceaea – zice Domnul – și nu te vei da în mânile oamenilor răi, de carii te înfricoșezi.
18. Ci scoțind te voiu mântui, și de sabie nu vei cădea, ci va fi ție sufletul tău spre mântuire, || că întru Mine ai avut nădeajde'»", zice Domnul. 442r

Cap 40

Ieremie să lasă slobod a lăcui oriunde va vrea, carele împreună cu jidovii cei răsipiți au venit la Godolia, cel mai mare preste rămășițele jidovilor. Care Godolie n-au vrut a auzi pre Iohanan, care-l dojenea pentru Izmail, ce-i cerca moarte.

1. Cuvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, după ce s-au slobozit de la Navuzardan, voievodul oastei din Rama, când l-au dus, legat cu lanțuri, în mijlocul tuturor carii trecea din Ierusalim și din Iudeia și să ducea în Vavilon.
2. Și, luând voievodul oastei pre Ieremia, au zis cătră el: „Domnul, Dumnezeul tău, au grăit răul acesta preste locul acesta,
3. Și au adus și au făcut Domnul precum au grăit, că ați păcătuit Domnului și n-ați auzit glasul Lui, și s-au făcut voao cuvântul acesta.
4. Și acum, iată, te-am dezlegat astăzi din lanțuri care sânt în mânile tale. De-ți place să vii cu mine în Vavilon, vino, și voiu pune ochii miei preste tine. Iară de nu-ți place a veni cu mine în Vavilon, rămâi! Iată, tot pământul înaintea ta iaste; care vei aleage și încătro va plăcea ție să mergi, acolo mergi,
5. Și cu mine nu veni, ci lăcuiaște la Godolie, fiiul lui Ahicam, fiiului Safan, pre care l-au pus mai-mare împăratul Vavilonului preste cetățile Iudii. Lăcuiaște, dară, cu el în mijlocul norodului, sau oriîncătro va plăcea ție a mearge, mergi!". Și i-au dat voievodul oastei bucate și daruri și l-au slobozit.
6. Și au venit Ieremie la Godolie, fiiul lui Ahicam, în Masfath, și au lăcuit cu el în mijlocul norodului care rămăsease pre pământ.
7. Și auzind toți voievozii oastelor, carii | era răsipiți prin țări, ei și soții lor, că pusease împăratul Vavilonului mai-mare pre Godolie, fiiul lui Ahicam, preste pământ, și cum că-i încredințase bărbații și muierile și pruncii și din săracii pământului, carii nu fusease duși în Vavilon, 442v
8. Au venit la Godolie, în Masfath, și Ismail, fiiul lui Nathanie, și Iahanan și Ionathan, fiii lui Carei, și Sarei, fiiul Thanehumeth, și fiii lui Ofi, carii era din Netofati, și Iezonie, fiiul Maahatii, ei și oamenii lor.
9. *Și s-au jurat lor Godolie, fiiul lui Ahicam, fiiului Safan, și soțiilor lor, zicând: „Să nu vă temeți a sluji haldeilor; lăcuiți pre pământ și slujiți împăratului Vavilonului și bine vă va fi.

*4 Împărați 25, 24.

10. Iată, eu lăcuiesc în Masfath, să răspunzu poruncii haldeilor carii să trimit la noi. Iară voi strângeți culesul și săcerișul și untul de lemn și le ascundeți în vasele voastre și rămâneți în cetățile voastre, care le țineți".
11. Ci și toți jidovii carii era în Moav și între fiii Ammon și în Idumeea și în toate țărâle, auzând că dedease împăratul Vavilonului rămășițe în Iudeea și că pusease preste ei mai-mare pre Godolie, fiiul lui Ahicam, fiiul lui Safan,
12. S-au întors, am zis, toți jidovii din toate locurile din care fujise și au venit în pământul Iudei, la Godolie, în Masfath, și au cules vin și săcerișu mult foarte.

13. Iară Iohanan, fiiul Cariii, și toți voievozii oastei, carii fusease răsipiți prin țări, au venit la Godolie, în Masfath,

14. Și au zis lui: „Să știi că Vaalis, împăratul fiilor Ammon, au trimis pre Ismail, fiiul Nathamiii, a lovi sufletul tău”. Și n-au crezut lor Godolie, fiiul lui Ahicam.

443r 15. Iară Iohanan, fiiul Cariii, au zis către Godolie, || deosebi în Masfath, grăind: „Duce-mă-voiu și voiu lovi pre Ismail, fiiul Nathaniii, nimene știind, să nu ucigă sufletul tău și să să răsipească toți jidovii carii s-au adunat la tine, și vor peri rămășițele Iudei”.

16. Și au zis Godolie, fiiul lui Ahicam, către Iohanan, fiiul Cariii: „Să nu faci cuvântul acesta, că minciună grăiești tu pentru Ismail!”

Cap 41

Ismail cu vicleşug ucide pre Godolie, mai-marele, cu jidovii şi cu haldeii carii cu el era în Masfath; şi pre alţi optzeaci omorând, au iertat zeace, carii zicea că au comoară. Şi, temându-să, Iohanan şi voievozii ostaşilor au fugit cu opt bărbaţi, slobozind norodul pre care prinsease rob; şi toţi cei ce au rămas socotesc a fugi în Eghipt de către faţa haldeilor.

1 . Și au fost în luna a șeaptea; venit-au Ismail, fiiul Nathaniii, fiiul lui Elisama, din sământă împărătească, și mai-marii împăratului și zeace bărbați cu el, la Godolie, fiiul lui Ahicam, în Masfath. Și au mâncat acolo pâini împreună, în Masfath.

2. Și s-au sculat Ismail, fiiul Nathaniii, și zeace bărbați ce era cu el, și au lovit pre Godolie, fiiul lui Ahicam, fiiului Safan, cu sabie, și l-au omorât, pre care-l făcuse împăratul Vavilonului mai-mare preste loc,

3. Și pre toți iudeii carii era cu Godolie în Masfath, și pre haldeii carii s-au aflat acolo, și pre bărbații ostași i-au lovit Ismail.

4. Iară a doao zi după ce ucisease pre Godolie, nime încă știind,

5. Au venit oameni din Sihim și din Silo și din Samaria, bărbați optzeaci, cu barba rași și cu hainele tăiate și lâncezi. Și daruri și tămâie avea în mână, ca să aducă în casa Domnului.

443v 6. Și, ieșind Ismail, fiiul Nathaniii, întru întâm|pinarea lor din Masfath, mergând și plângând să ducea. Iară deacă i-au întâmpinat, au zis către ei: „Veniți la Godolie, fiiul Aficam!”

7. Carii venind la mijlocul cetății, i-au ucis Ismail, fiiul Nathaniei, pe mijlocul lacului, el și oamenii carii era cu el.

8. Iară zeace bărbați s-au aflat între ei, carii au zis către Ismail: „Să nu ne ucizi, că avem comoară în țarină, de grâu, de orzu, de untdelemn și de miere!” Și au încetat și nu i-au omorât cu frații săi.

9. Iară lacul în care aruncase Ismail toate trupurile oamenilor carii i-au lovit pentru Godolie, acela iaste care l-au făcut împăratul Asa pentru Vaasa, împăratul lui Israil. Acela l-au umplut Ismail, fiiul Nathaniii, cu cei uciși.

10. Și robi au dus Ismail toate rămășițele norodului carii era în Masfath: featele împăratului și tot norodul care rămăsease în Masfath, carii încredințase Navuzardan, voievodul oastei lui Godolie, fiiului Ahicam. Și i-au prins Ismail, fiiul Nathaniii, și s-au dus să treacă la fiii lui Ammon.

11. Și au auzit Iohanan, fiiul Cariii, și toți voievozii ostașilor carii era cu el, toată răotatea carea făcuse Ismail, fiiul Nathaniii.

12. Și, luând toți bărbații, au purces să tăbărască împrotiva lui Ismail, fiiului Nathaniii, și l-au aflat la ape multe, care sânt în Gavaon.

13. Și deacă au văzut tot norodul care era cu Ismail pre Iohanan, fiiul Cariii, și pre toți voivozii ostașilor, carii era cu el, s-au veselit.

14. Și s-au întors tot norodul care prinsease Ismail în Masfath; și, întorcându-să, s-au dus la Iohanan, fiiul Cariii.

15. Iară Ismail, fiiul Nathaniii, au fugit cu optzeaci de bărbați de la fața lui Iohanan și s-au dus la fiii lui Ammon. ||

444r 16. Și au luat Iohanan, fiiul Cariii, și toți voievozii ostașilor, carii era cu el, toate rămășițele obștii care le întorsease de la Ismail, fiiul Nathaniii din Masfath, după ce au lovit pre Godolie, fiiul lui Ahicam, bărbați tari la războiu, și muierile și pruncii și famenii, pre carii îi întorsease din Gavaon.

17. Și s-au dus și au șezut nimernicind în Hamaam, care iaste lângă Vifleim, să meargă și să între în Eghipt,
18. De cătră fața haldeilor; că să temea de ei, căci că lovise Ismail, fiiul Nathaniii, pre Godolie, fiiul Ahicam, pre care pusease împăratul Vavilonului mai-mare împăratul Iudei.

Cap 42

Trimis fiind Ieremie a să ruga și a întreba pre Domnul pentru rămășițele jidovilor, răspunde că să vor mântui de vor rămânea în Iudeia; iară de vor fugi în Eghipt, toți de sabie, de foame și de ciumă vor peri.

1. Și s-au apropiat toți voievozii ostașilor, și Iohanan, fiiul Cariii, și Iezonie, fiiul Osaii, și ceeaalaltă obște, de la mic până la mare,
2. Și au zis cătră Ieremie prorocul: „Să cază rugăciunea noastră înaintea ta și te roagă pentru noi cătră Domnul, Dumnezeul tău, pentru toate rămășițele aceastea. Că am rămas puțini din mulți, precum ochii tăi ne văd.
3. Și să ne vestească Domnul, Dumnezeul tău, calea prin carea să meargem și cuvântul care să-l facem”.
4. Și au zis cătră dânșii Ieremie prorocul: „Auzit-am. Iată, eu mă rog cătră Domnul, Dumnezeul vostru, după cuvintele voastre; tot cuvântul, orice-m va răspunde, vi l-oi spune, nici voiu tăinui de voi ceva”. |
5. Și ei au zis cătră Ieremie: „Fie Domnul între noi martor adevărului și a credinții, de nu vom face după tot cuvântul întru carele te-au tremis la noi Domnul, Dumnezeul tău, așa vom face. 444v
6. Acar bun e, acar rău glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la Carele te trimitem, vom asculta, ca să ne fie bine când vom auzi glasul Domnului, Dumnezeului nostru”.
7. Și deacă s-au umplut zeace zile, fost-au cuvântul Domnului cătră Ieremie.
8. Și au chemat pre Iohanan, fiiul Cariii, și toți voievozii ostașilor carii era cu el, și tot norodul, de la cel mai mic până la cel mai mare,
9. Și au zis cătră dânșii: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, la Carele m-ați trimis să aștern rugăciunile voastre înaintea Lui:
10. «De veți rămânea așezați în locul acesta, vă voiu zidi și nu vă voiu strâca; vă voiu sădi și nu vă voiu zmulge, că acum M-am mângăiat preste răul ce v-am făcut.
11. Să nu vă teameți de cătră fața împăratului Vavilonului, de carele voi spăimântați vă înfricoșați! Să nu vă teameți de el – zice Domnul – că cu voi sânt Eu, ca să vă mântuiesc și să vă scoțu din mânile lui.
12. Și vă voiu da mile și vă voiu milui și vă voiu face a lăcui în pământul vostru».
13. Iară de veți zice voi: «Nu vom lăcui în locul acesta, nici vom auzi glasul Domnului, Dumnezeului nostru,
14. Zicând: Nicidecum, ci la pământul Eghiptului vom mearge, unde nu vom vedea războiu, și răsunare de trâmbiță nu vom auzi, și foame nu vom răbda, și acolo vom lăcui», ||
15. Pentru aceasta acum auziți cuvântul Domnului, rămășițele Iudei! Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «De veți pune fața voastră să întrați în Eghipt și veți întra să lăcuiți acolo, 445r
16. Sabiia de carea vă înfricoșați acolo vă va apuca, în pământul Eghiptului, și foametea de carea vă grijiți să va lipi de voi în Eghipt și acolo veți muri.
17. Și toți oamenii carii ș-au pus fața să între în Eghipt să lăcuiască acolo, vor muri de sabie, de foame și de ciumă; nici unul dintr-înșii va rămânea, nici va scăpa de cătră fața răului ce voiu aduce Eu preste ei».
18. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Precum s-au pornit iuțimea Mea și urgiia Mea preste lăcuitorii Ierusalimului, așa să va porni urgiia Mea preste voi, deacă veți întra în Eghipt și veț fi spre jurământ și spre mirare și spre blăstăm și spre ocară și nicidecum mai mult veți vedea locul acesta».
19. Cuvântul Domnului preste voi, rămășițele Iudei: «Să nu întrați în Eghipt! Știind, veți ști că v-am mărturisit astăzi,
20. Că v-ați înceluit sufletele voastre; că voi m-ați trimis la Domnul, Dumnezeul vostru, zicând: ‘Roagă-te pentru noi cătră Domnul, Dumnezeul nostru, și după toate, oricare va zice ție Domnul, Dumnezeul nostru, așa ne vestește și vom face’».

21. Și v-am vestit astăzi, și n-ați auzit glasul Domnului, Dumnezeului vostru, despre toate pentru carele m-au trimis la voi.

22. Acum, dară, știind veți ști că de sabie, de foame și de ciumă veți muri, în locul la care ați vrut a întra să lăcuiți acolo".

Cap 43 |

445v *Rămășițele jidovilor, neauzând porunca Domnului, carea le spusease Ieremie, purced împreună cu Ieremie și cu Varuh în Eghipt, unde așezat, Ieremie proroceaște că împăratul Vavilonului va jefui pământul cu idolii săi și-l va stăpâni.*

1. Și au fost deacă au plinit Ieremie, grăind cătră norod, toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, pentru carele îl trimisease Domnul, Dumnezeul lor, la ei, toate cuvintele aceastea,

2. Au zis Azarie, fiiul Osaii, Iohanan, fiiul Cariii, și toți oamenii cei mândreți, zicând cătră Ieremie: „Minciună tu grăiești! Nu te-au trimis Dumnezeul nostru, zicând: «Să nu întrați în Eghipt să lăcuiți acolo»,

3. Ci Varuh, fiiul Nerii, te îndeamnă asupra noastră, ca să ne dea în mânile haldeilor, să ne ucigă și să ne treacă în Vavilon!"

4. Și n-au auzit Iohanan, fiiul Cariii, și toți voievozii ostașilor și tot norodul glasul Domnului, să rămâie în pământul Iudei,

5. Ci, luând Iohanan, fiiul Cariii, și toți voievozii ostașilor pre toate rămășițele Iudei, carii să întorsease dinspre toate neamurile la carele mainte fusease răsipiți, să lăcuiască în pământul Iudei,

6. Pre bărbații, muierile și pruncii și featele împăratului și tot sufletul care lăsase Navuzardan, voievodul oastei, cu Godolie, fiiul lui Ahicam, fiiului Safan, și pe Ieremie prorocul și pre Varuh, fiiul Nerii,

7. Și au întrat în pământul Eghiptului, că n-au ascultat de glasul Domnului. Și au venit până la Tafni.

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie în Tafni, zicând:

9. „Ia pietri mari în mâna ta și le ascunde în groapa carea iaste supt zidul cel din coaste, în poarta casii lui Faraon, în Tafni, văzând oamenii jidovi. ||

446r 10. Și vei zice cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: Iată, Eu voiu trimite și voiu lua pre Navohodonozor, împăratul Vavilonului, sluga Mea. Și voiu pune scaunul lui preste pietrele aceastea ce am ascuns și va togmi scaunul său preste eale;

11. Și, venind, va lovi pământul Eghiptului: pre carii în moarte, în moarte, și pre carii în robie, în robie, și carii în sabie, în sabie!

12. Și va aprinde foc în bisearicile idolilor în Eghipt și le vor arde și-i va duce robi și să va acoperi pământul Eghiptului precum să acopere păstoriul cu plașca sa. Și va ieși de-acolo în pace.

13. Și va sfărma ceale cioplite ale casii Soarelui, care sânt în pământul Eghiptului. Și bisearicile dumnezeilor Eghiptului le va arde cu foc»".

Cap 44

Jidovii, în Eghipt certați de Ieremie pentru închinarea de idoli, împietrit răspund împreună cu muierile lor că vor rămânea întru închinarea de idoli cea învechită; pre carii Ieremie îi vesteaște că toți de sabie și de foame să vor mistui, și împăratul Eghiptului să va da în mânile nepriiatinilor săi, și pământul Eghiptului cu totul să va jefui.

1. Cuvântul care au fost prin Ieremie cătră toți jidovii carii lăcuia în pământul Eghiptului, ce lăcuia în Magdal și în Tafnis și în Nemfis și în pământul Fatures, zicând:

2. „Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Voi ați văzut tot răul acesta ce am adus preste Ierusalim și preste toate cetățile Iudei. Iată, s-au pustiit astăzi și nu este într-însele lăcuitoriu,

3. Pentru răotatea carea făcuse de M-au chemat spre mânie și s-au dus să jârtvească și să cinstească pre dumnezei streini, carii nu-i știia și ei și voi și părinții voștri.

4. Și am trimis la voi pre toate slujile Meale, prorocii, de noapte sculându-Mă, trimițindu-i și zicând: | 'Să nu faceți cuvântul urăciunii aceștiia, care am urât!' 446v

5. Și n-au auzit, nici au plecat ureachea sa să se întoarcă de la răotățile sale și să nu slujască dumnezeilor streini.

6. Și s-au ațițat urgiia Mea și iuțimea Mea și s-au aprins în cetatea Iudei și în ulițele Ierusalimului; și s-au întors spre pustiire și spre jefuire după zioa aceasta».

7. Și acum aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Căci voi faceți această mare răotate împrotiva sufletelor voastre, ca să piară dintre voi bărbatul și muiarea, pruncul și sugătoriul din mijlocul Iudei, nici să să lasă voao ceva rămășițe,

8. Întărâtându-Mă cu lucrurile mânilor voastre, jârtvind dumnezeilor streini în pământul Eghiptului, întru carele ați întrat să lăcuiți acolo și să periți și să fiți spre blăstăm și spre ocară tuturor limbilor pământului.

9. Au doară ați uitat răotățile părinților voștri și răotățile împăraților Iudei și răotățile muierilor ei și răotățile voastre și răotățile muierilor voastre, care au făcut în pământul Iudei și în țânuturile Ierusalimului?

10. Nu s-au curățit până la zioa aceasta și nu s-au temut și n-au umblat în leagea Domnului și întru poruncile Lui, care le-am dat înaintea voastră și înaintea părinților voștri».

*Amos 9, 4.

11. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: *«Iată, Eu voiu pune fața Mea între voi spre rău și voiu pierde pre tot Iuda.

12. Și voiu lua rămășițele Iudei, carii au pus feațele sale să între în Eghipt și să lăcuiască acolo; și să vor săvârși toți în pământul Eghiptului. Cădea-vor de sabie și de foame și să vor mistui; de la cel mai mic până la cel mai mare de sabie și de foame vor muri. Și vor fi spre jurământ și spre minune și spre blăstăm și spre ocară.

13. Și voiu cerceta preste lăcuitorii pământului Eghiptului, precum am cercetat preste Ierusalim, || în sabie și în foamete și-n ciumă. 447r

14. Și nu va fi cine să scape și să fie rămas din rămășițele jidovilor carii merg să nimernicească în pământul Eghiptului și să să întoarcă în pământul Iudei, la care ei rădică inimile sale, ca să să întoarcă și să lăcuiască acolo. Nu să vor întoarce, fără carii vor fugi»".

15. Și au răspuns lui Ieremie toți oamenii, știind că jârtvesc muierile lor dumnezeilor streini și toate muierile a cărora sta mulțime multă, și tot norodul lăcuitorilor în pământul Eghiptului, în Fatures, zicând:

16. „Cuvântul care ai grăit cătră noi în numele Domnului nu l-om auzi din tine,

17. Ci, făcând vom face toți cuvântul care va ieși din gura noastră, să jârtvim împărăteasii ceriului și să-i gustăm gustări, precum am făcut noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile Iudei și în ulițele Ierusalimului. Și ne-am săturat de pâni, și bine era noao, și rău n-am văzut.

18. Iară din vreamea aceaea, de când am început a sluji împărăteasii ceriului și a-i gusta gustări, ne lipsim de toate și de foame ne-am mistuit.

19. Iară de jertvim noi împărăteasii ceriului și-i gustăm gustările, au doară fără bărbații noștri i-am făcut plăcinte a o cinsti și a-i gusta gustări?"

20. Și au zis Ieremie cătră tot norodul împrotiva bărbaților și împrotiva muierilor și împrotiva a toată gloata, carii răspunsease lui cuvânt, zicând:

21. „Au nu jirtva carea ați jirtvit în cetățile Iudei, voi și părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre și norodul pământului, de aceștia și-au adus aminte Domnul și s-au suit preste inima lui?

22. Și nu va mai putea Domnul suferi pentru răotatea cugetelor voastre și pentru urăciunile care ați făcut. Și s-au făcut pământul vostru spre pustiire și spre mirare și spre blăstăm, căci că nu e lăcuitoriu precum iaste zioa aceasta.

23. Pentru aceaea, că ați jârtvit idolilor și ați păcătuit Domnului și n-ați auzit glasul Domnului, și în leagea și în poruncile și în mărturiile Lui | n-ați umblat, pentru aceaea v-au venit realele aceastea, precum iaste zioa aceasta!" 447v

24. Și au zis Ieremie cătră tot norodul și cătră toate muierile: „Auziți cuvântul Domnului, tot Iuda carii sânteți în pământul Eghiptului!

25. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, zicând: «Voi și muierile voastre ați grăit cu gura voastră și cu mânile voastre ați plinit, zicând: 'Să facem făgăduințele noastre care am făgăduit, să jirtvim împărătesii ceriului și să gustăm gustări!' Plinit-ați făgăduințele voastre și cu fapta le-ați făcut».

26. Pentru aceaea, auziți cuvântul Domnului tot Iuda, cei ce lăcuiți în pământul Eghiptului: «Iată, Eu M-am jurat în numele Mieu cel mare – zice Domnul – că nicidecum mai mult să

va chema numele Mieu din gura a tot omul jidov, ce zice: ‘Viu e Domnul Dumnezeu!’ în tot pământul Eghiptului.

27. Iată, Eu voiu priveghiia preste dânșii spre rău, și nu spre bine. Și să vor sfârși toți oamenii Iudei, carii sânt în pământul Eghiptului, de sabie, de foame, până de tot să vor mistui.

28. Și cei ce vor fugi de sabie să vor întoarce din pământul Eghiptului în pământul Iudei, puțâni oameni; și vor ști toate rămășițele Iudei, a celor ce întră în pământul Eghiptului să lăcuiască acolo, a cui cuvânt să plineaște, al Mieu sau al lor.

29. Și acesta voao sămn – zice Domnul – că cercetez Eu preste voi în locul acesta. Să științi că adevărat să vor plini cuvintele Meale împrotiva voastră spre rău».

30. Aceastea zice Domnul: «Iată, Eu voiu da pre Faraon Efree, împăratul Eghiptului, în mâna nepriiatinilor lui și în mâna celor ce cearcă sufletul lui, precum am dat pre Sedechie, împăratul Iudei, în mâna lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, nepriiatinului său și a celui ce cerca sufletul lui»”.

Cap 45

Dumnezeu, prin Ieremia, mustră pre Varuh, căci să jeluiaşte a avea dureare şi nu odihnă, însă în jefuirea celoralalţi lui i să făgăduiaşte mântuire. ||

448r 1 Cuvântul care au grăit Ieremie prorocul cătră Varuh, fiiul Nerii, deacă au scris cuvintele aceastea în carte din gura lui Ieremie în anul al patrulea a lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudei, zicând:

2. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, cătră Varuh:

3. «Zis-ai: ‘Amar mie, mișelului, că au adaos Domnul dureare durerii meale! Ostenitu-m-am întru suspinul mieu și odihnă n-am aflat!’»

4. Aceastea zice Domnul: «Așa vei zice cătră el: ‘Iată, pre carii i-am zidit, Eu îi strâc; și pre carii i-am sădit, Eu îi zmulg, și tot pământul acesta.

5. Și tu cauți ție lucruri mari? Să nu cauți! Că iată, Eu voiu aduce răotate preste tot pământul – zice Domnul – și voiu da ție sufletul tău spre mântuire întru toate lucrurile, ori la care vei mearge’»”.

Cap 46

Domnul, prin Ieremie, lui Faraon şi Eghiptului vesteaşte pustiirea carea o va aduce Navohodonozor. Iară jidovilor şi fiilor lui Israil, mângăiare, apoi şi slobozenie; şi tuturor limbilor cătră carele Dumnezeu îi lepădase, jefuire.

1 Care au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul împrotiva neamurilor;
2 cătră Eghipt asupra oastei lui Faraon Nehaon, împăratului Eghiptului, care era lângă râul Eufrathului, în Harcan, pre care l-au lovit Navohodonozor, împăratul Vavilonului, în al patrulea an al lu Ioachim, fiiului Iosie, împăratului Iudei:

3. „Gătiți pavăza și hasta și purceadeți la războiu!

4. Înhămați caii și încălecați călărașii! Stați în coifuri, neteziți lăncile, îmbrăcați-vă cu platoșe!

5. Ce dară? Văzutu-i-am spăimântați și întorcând dosul; pre cei tari ai lor tăiați. Fugit-au degrabă, nici s-au uitat îndărăpt; groază de pretutindini” zice Domnul.

6. „Nu fugă cel iute, nici gândească că să va mântui cel tare! La crivețu, lângă râul 448v Eufrathului, învinși | au fost și au căzut.

7. Cine e acesta ce să suie ca un râu și ca a râurilor să umflă valurile lui?

8. Eghiptul ca râul să suie și ca râurile să vor clăti valurile lui și va zice: «Suindu-mă, voiu acoperi pământul; pierde-voiu cetatea și lăcuitorii ei!»

9. Încălecați pe cai și săltați în căruțe și purcează cei tari, Ethiopia și lidiii țiind pavăza și lidiii apucând și aruncând săgețile!”

10. Iară zioa aceaea a Domnului, Dumnezeului oastelor, zioa izbândirii, să ia izbândă de neprietinii Săi; îmbuca-i-va sabia și să va sătura și să va îmbăta de sângele lor. Că jirtva Domnului, Dumnezeului oastelor, în pământul crivețului, lângă râul Eufrathului.

11. „Suie-te în Galaad și ia rășină, fecioară, fata Eghiptului; în zădar înmulțești leacurile, vindecare nu va fi ție.

12. Auzit-au neamurile năpăstuirea ta și urlarea ta au umplut pământul; că cel tare s-au lovit în cel tare, și amândoi așijderea au căzut”.

13. Cuvântul care au grăit Domnul cătră Ieremie prorocul despre aceaea că va veni Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și va lovi pământul Eghiptului:

14. „Vestiți Eghiptului și auzită faceți în Magdal și să răsune în Memfis și în Tafnis, ziceți: «Stăi și te găteaște, că va îmbuca sabiia ceale ce sânt împrejurul tău».

15. Căci s-au putrăzit cel tare al tău? N-au stătut, că Domnul l-au surpat.

16. Înmulțit-au pre cei ce cădea și au căzut omul cătră aproapele său. Și vor zice: «Scoală și să ne întoarcem la norodul nostru și la pământul nașterii noastre, de cătră fața sabiii porumbiței!»

17. Chemați numele lui Faraon, împăratului Eghiptului: «Gâlceavă au adus vreamea».

18. Viu sânt Eu (zice Împăratul, Domnul oastelor numele Lui) că, precum Thavorul în munții și ca Carmilul în mare, va veni. ||

19. Vase de mutare fă-ți ție, lăcuitoare, fata Eghiptului; că Menfis spre pustiire va fi și să va părăsi și nelăcuit va fi. 449r

20. Junincea aleasă și înfrâmsășată, Eghiptul; împungătoriu de la crivețu va veni ei.

21. Și slujile ei, carii petrecea în mijlocul ei, ca niște viței îngrășați s-au întors și au fugit împreună, nici au putut sta; că zioa uciderii au venit preste ei, vreamea cercetării lor.

22. Glasul lui ca de aramă va suna; că cu oastea vor grăbi și cu săcuri vor veni, ca cum ar tăia leamne.

23. Tăiat-au dumbrava ei – zice Domnul – carea nu să poate număra; înmulțitu-s-au mai mult decât lăcustele și nu iaste lor număr.

24. Turburatu-s-au fata Eghiptului și s-au dat în mânile norodului crivețului".

25. Zis-au Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu voiu cerceta preste gâlceava Alexandriei și preste Faraon și preste Eghipt și preste dumnezeii lui și preste împărații lui și preste Faraon și preste cei ce nădăjduiesc într-însul.

26. Și-i voiu da în mânile celor ce caută sufletul lor și în mânile lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, și în mâna slujilor lui. Și după aceastea să va lăcui ca în zilele dintâiu – zice Domnul.

*Isaie 43, 1 44, 2.

27. *Și tu nu te teame, sluga Mea, Iacov, și nu te spăimânta, Israile! Că iată, Eu te voiu mântui de departe și sămânța ta din pământul robiii tale; și să va întoarce Iacov și să va odihni și va spori. Și nu va fi cine să-l înfricoșaze.

28. Și tu să nu te temi, sluga Mea, Iacov – zice Domnul – că Eu sânt cu tine, că Eu voiu mistui toate limbile cătră carele te-am lepădat. Iară pre tine nu te voiu mistui, ci te voiu certa întru judecată, nici ca unui nevinovat voiu ierta ție".

Cap 47

Jefuirea Palistinii, a Tirului, a Sidonului, a Gazei și a Așcalomului să vesteaște. |

1. Care au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul împrotiva palestineanilor, mai înainte de-a bate Faraon pre Gaza. 449v

2. Aceastea zice Domnul: „Iată, ape să suie de la crivet și vor fi ca răpejunea ce să varsă; și vor acoperi pământul și plinirea lui, cetatea și lăcuitorii ei. Străga-vor oamenii și vor urla toți lăcuitorii pământului,

3. De cătră sunetul pompei armelor și a ostașilor ei, de cătră clătirea căruțelor ei și de mulțimea roatelor ei. Nu s-au uitat părinții la fii, cu mânile slăbănogite,

4. Pentru venirea zilii în carea să vor jefui toți filisteii și să va răsipi Tirul și Sidonul, cu toți ceialalți ajutorii săi, că au jefuit Domnul pre filistei, rămășițele ostrovului de la Capadochia.

5. Venit-au pleșuire preste Gaza, tăcut-au Ascalomul și rămășițele văliilor. Până când te vei tăia?

6. «O, sabia Domnului, până când nu încetezi? Întră în teaca ta, stâmpără-te și taci!»

7. Cum va înceta, deacă Domnul i-au poruncit asupra Ascalomului și asupra ținuturilor lui de cătră mare, și acolo i-au vestit?"

Cap 48

Vesteaște Domnul jefuirea Moavului și a tuturor cetăților lui, ci mai pre urmă robiia lor o va ușura. Blăstămat să zice cel ce face lucrul Domnului vicleneaște și sabia sa de sânge opreaște.

1. Cătră Moav aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Vai preste Navo, că s-au jefuit și s-au turburat; prinsu-s-au Cariathaim, turburatu-s-au cea tare și au tremurat.

2. Nu mai iaste bucurie în Moav, împrotiva lui Hesevon. Gândit-au rău: «Veniți să o pierdem din neam!» Tăcând, dară, vei tăcea și va urma după tine sabia. ||

450r 3. Glasul strâgării din Oronaim, jefuire și zdrobire mare!

4. Zdrobitu-s-au Moav, vestiți strâgare pruncilor ei.

5. Că prin suișul Luithului plângând să va sui întru plângere. Că în pogorâșul Oronaim vrăjmașii au auzit urlatul sfărmării:

6. «Fugiți, mântuiți sufletele voastre; *și veți fi ca mirițele în pustie!» *Sus 17, 6.

7. Că pentru aceaea, că ai avut nădeajdea în tăriile tale și în vistieriile tale, și tu te vei prinde. Și să va duce Hamos în robie, preoții lui și căpeteniile lui împreună.

8. Și va veni prădătoriul la toate cetățile și nici o cetate să va mântui. Și vor peri văile și să vor răsipi câmpiile, că au zis Domnul.

9. Dați floarea lui Moav, că înflurind va ieși și cetățile lui pustie vor fi și nelăcuite.

10. Blăstămat e cel ce face lucrul Domnului vicleneaște și blăstămat e cel ce opreaște sabia sa de sânge.

11. Roditoriu au fost Moav din tinereațele sale și s-au odihnit în drojdiile sale; nici s-au vărsat dintr-un vas într-altul, și în robie nu s-au dus. Pentru aceaea au rămas gustul lui într-însul, și mirosul lui nu s-au schimbat.

12. Pentru aceaea, iată zile vin – zice Domnul – și voiu trimite lui rânduitoriu și așternători de plosculiță, și-l vor aștearne, și vasele lui le vor deșerta, și plosculițele lor le vor zdrobi.

13. Și să va turbura Moav de Hamos, *precum s-au turburat casa lui Israil de Veathil, în carea avea nădeajde. *3 Împăr. 12, 29.

14. Cum ziceți: «Tari sântem și bărbați vârtoși la războiu?»

15. Jefuitu-s-au Moav și cetățile ei le-au tăiat. Și aleșii, tinerii ei, s-au pogorât spre ucidere, zice Împăratul, Domnul oastelor e numele Lui.

16. Aproape iaste perirea lui Moav să vie. Și răul lui degrabă foarte va alerga. |

450v 17. Mângăiați-l toți carii sânteți împrejurul lui, și toți cei ce știți numele lui ziceți: «Cum s-au frâmt varga cea mare, toiagul cel slăvit!»

18. Pogoară-te din slavă și șezi în seate, lăcașul featei lui Divon; că jefuitoriul Moav s-au suit la tine, răsipit-au tăriile tale.

19. În cale stăi și priveaște lăcașul lui Aroer; întreabă pre cel ce fuge, și celui ce au scăpat zi: «Ce s-au întâmplat?»

20. Turburatu-s-au Moav, că e legat. Urlați și strâgați, vestiți în Arnon că s-au jefuit Moav.

21. Și judecată au venit la pământul câmpiii, preste Helon și preste Iasa și preste Mefaath,

22. Și preste Divon și preste Navon și preste casa Devlathaim,

23. Și preste Cariathaim și preste Vethgamul și preste Vethmaon,

24. Și preste Carioth și preste Vosra și preste toate cetățile pământului Moav, care departe și care aproape sânt.

25. Tăiatu-s-au cornul lui Moav, și brațul lui s-au zdrobit, zice Domnul.

26. Îmbătați-l, că împrotiva Domnului s-au rădicat, și va izbi mâna lui Moav în borâtul său și va fi spre bajocură și el.

27. Că au fost spre bajocură ție, Israil, ca când între furi l-ai fi aflat. Deci pentru cuvintele tale, care ai grăit împrotiva lui, rob te vei duce.

28. Lăsați cetățile și lăcuiți în piatră, lăcuitorii lui Moav! Și fiți ca porumbița ce face cuib în fundul gurii gaurii.

29. *Auzit-am mândriia lui Moav; mândru e foarte, înălțimea lui și trufiia și mândriia și înălțimea inimii lui. *Isaie 16, 6.

30. Eu știu – zice Domnul – făliia lui și cum că nu e după ea putearea ei, nici după cât putea s-au silit a face. ||

451r 31. Pentru aceaea, preste Moav va urla și la tot Moavul voiu strâga cătră oamenii zidului de pământ ce să tânguiesc.

32. De plângerea lui Iazer voiu plânge ție, viia Savama; odrazlele tale au trecut mare, până la mare Iazăr au ajuns. Preste săcerișul tău și culesul tău tâlhariul au năvălit.

33. *Luatu-s-au veselia și bucuriia din Carmil și din pământul Moav, și vinul din teascuri l-am luat. Nicidecum călcătoriul de struguri va cânta obicinuita chiuire. *Isaie 16, 10.

34. Din strâgarea lui Hezevon până la Eleale și Iasa, dat-au glasul său, din Segor până la Oronaim giunincea tretină. Și apele Nemrimului reale vor fi foarte.

35. Și voiu lua din Moav – zice Domnul – pre cel ce aduce întru ceale înalte și pre cel ce jârtveaște dumnezeilor lui.

36. Pentru aceaea, inima Mea către Moav ca fluierele va răsuna, şi inima Mea către oamenii zidului de pământ va da sunetul fluierelor, că mai mult au făcut decât au putut, pentru aceaea au perit.

*Isaie 15, 2. Ezec. 7, 18.

37. *Că tot capul pleşug şi toată barba rasă va fi. În toate mânile legătură şi preste tot dosul târsină.

38. Preste toate acoperişele lui Moav şi în uliţele ei, toată plângerea; că am sfărmat pre Moav ca pre un vas netrebnic, zice Domnul.

39. Cum e biruit şi s-au văietat! Cum au lepădat cerbicea Moav şi s-au ruşinat, şi va fi Moav spre ocară şi spre pildă tuturor împrejurul său.

40. Aceastea zice Domnul: «Iată, ca pajura va zbura și va întinde arepile sale către Moav.

41. Prinsu-s-au Carioth şi tăriile s-au apucat. Şi va fi inima celor tari a lui Moav în zioa aceaea ca inima muierii ce naşte. |

42. Şi va înceta Moav a fi norod; că împrotiva Domnului s-au fălit. 451v

43. Spaimă şi groapă şi cursă preste tine, o, lăcuitoriul lui Moav, zice Domnul.

*Isaie 24, 18.

44. *Cine va fugi de către faţa spaimii va cădea în groapă; şi cine să va sui din groapă, să va prinde de cursă. Că voiu aduce preste Moav anul cercetării lor, zice Domnul.

45. În umbra lui Hesevon au stătut, din cursă fugând. Că foc au ieşit din Hesevon şi văpaie din mijlocul Sionului; şi va îmbuca partea lui Moav şi creaştetul fiilor gâlceava.

46. Amar ţie, Moav, perit-ai, norodule Hamos! Că s-au prins fiii tăi şi featele tale spre robie.

47. Şi voiu întoarce robiia lui Moav în zilele ceale mai de pre urmă»", zice Domnul. Până aici judecăţile lui Moav.

Cap 49

Pustiirea lui Ammon, Idumeii, a Damascului, Chidariului şi a împărăţiilor Asur şi Elam să vesteaşte. Iară robiia fiilor Ammon şi Elam mai pre urmă să va slobozi.

1. Către fiii lui Ammon aceastea zice Domnul: „Au nu sânt fiii lui Israil, au moştean nu e lui? Pentru ce, dară, cu moştenire au stăpânit Melhom pre Gad, şi norodul lui în cetăţile lui au lăcuit?

2. Pentru aceaea, iată, zile vin – zice Domnul – şi auzit voiu face preste Ravathul fiilor lui Ammon sunetul războiului; şi va fi spre gâlceavă răsipită, şi featele ei cu foc să vor aprinde. Şi va stăpâni Israil pre stăpânitorii săi, zice Domnul.

3. Urlă Hesevon că s-au jefuit Hai. Strâgaţ, featele Ravathului, încingeţi-vă cu târsine, plângeţi şi încungiuraţi prin garduri! Că Melhom spre robie să va duce; preoţii ei şi căpeteniile ei împreună. ||

4. Ce te făleşti în văli? Curs-au valea ta, fată jingaşe, carea nădăjduiai în comoarăle tale şi ziceai: «Cine va veni la mine?» 452r

5. Iată, Eu voiu aduce asupra ta groază – zice Domnul, Dumnezeul oastelor – de la toţi carii sânt împrejurul tău. Şi vă veţi răsipi fieştecarii de la vedearea voastră; nici va fi cine să adune pre cei ce fug.

6. Şi după aceastea voiu face a să înturna robii fiilor Ammon", zice Domnul.

7. Către Idumeea, aceastea zice Domnul oastelor: „Au nu mai iaste înţelepciune în Theman, perit-au sfatul de la fii, netreabnică s-au făcut înţelepciunea lor?

8. Fugiţi şi întoarceţi dosul, pogorâţi-vă în peşteră, lăcuitorii lui Dedan; că perirea lui Isav am adus preste el, vreamea cercetării lui.

9. De-ar fi venit culegătorii preste tine, n-ar fi lăsat un strugure; furii de noaptea de ar fi răpit, cât le-ar fi destul.

10. Iară Eu am deascoperit pre Esav, dezvălit-am ascunsele lui şi nu să va putea tăinui. Jefuitu-s-au sămânţa lui şi fraţii lui şi vecinii lui, şi nu va fi.

11. Lasă săracii tăi. Eu îi voiu face a trăi, şi văduvele tale în Mine vor nădăjdui".

12. Că aceastea zice Domnul: „Iată, cărora nu era judecata, să bea păharul, bând l-or bea. Şi tu ca o vinovată te vei lăsa. Nu vei fi nevinovată, ci bând vei bea.

13. Către Mine însumi M-am jurat – zice Domnul – că spre pustiire şi spre ocară şi spre batjocură şi spre blăstăm va fi Vosra. Şi toate cetăţile ei vor fi spre pustiiri veacinice".

*Avdie 1, 1.

14. *Auzit-am auzit de la Domnul şi sol către limbi s-au trimis: „Adunaţi-vă şi veniţi | împrotiva ei, şi să ne sculăm spre războiu! 452v

15. Că iată, mititel te-am dat în neamuri, nesocotit între oameni.

16. Trufiia ta te-au înșelat și mândriia inimii tale, cel ce lăcuiești în crepături de piatră și te silești a apuca nălțimea dealului. *Dacă vei înălța ca pajora cuibul tău, de acolo te voiu trage, zice Domnul. *Avdie 1, 4.

17. Și va fi Idumeea pustie; tot care va treace printr-însa să va mira și va șuiera preste toate ranele ei.

18. *Precum s-au surpat Sodomul și Gomorul și vecinile lui – zice Domnul – nu va lăcui acolo om și nu va moșteni într-însa fiiu omenesc. *Facere 19, 24.

19. *Iată, ca leul să va sui din mândriia Iordanului la frumseațea cea vârtoasă. Că degrabă l-oiu face a alerga la ea. Și cine va fi alesul pre carele să-l pui preste ea? Că cine e aseaminea Mie și cine Mă va suferi? *Și cine e păstoriul acesta, carele să stea împrotiva feații Meale?" *Jos 50, 44. *Iov 41, 1.

20. Pentru aceaea auziți sfatul Domnului, care au făcut despre Edom, și gândurile lui, care au gândit despre lăcuitorii Theman: „De nu-i vor oborî cei mici ai turmei, de nu vor răsipi cu ei lăcașul lor,

21. De glasul căderii lor s-au clătit pământul. Strâgarea glasului ei s-au auzit în Marea Roșie.

22. Iată, ca pajora să va sui și va zbura, întinde-va arepile sale preste Vosran. Și va fi inima celor tari ai Idumeii în zioa aceaea ca inima muierii ce naște".

23. Către Damasc: „Turburatu-s-au Emath și Arfad, că auzire rea foarte au auzit; turburatu-s-au în mare. Pentru grijea nu s-au putut odihni.

24. Slăbit-au Damascul, întorsu-s-au spre fugă, groaza l-au cuprins. Strâmtoare și dureri 453r || l-au ținut ca pre ceea ce naște.

25. Cum au părăsit cetatea cea lăudată, cetatea cea de veselie!

26. Pentru aceaea vor cădea tinerii ei în ulițele ei; toți bărbații ostași vor tăcea în zioa aceaea, zice Domnul oastelor.

27. „Și voiu aprinde foc în zidul Damascului și va îmbuca șanțurile lui Venadad".

28. Către Chidar și către împărățiile lui Asur, care le-au bătut Navohodonozor, împăratul Vavilonului, aceastea zice Domnul: „Sculați-vă și vă suiți la Chidar și jefuiți pre fiii răsăritului!

29. Și corturile lor și turmele lor le vor prinde, pieile lor și toate vasele lor și cămilele lor le vor lua loruși; și vor chema preste ei groază prinprejur.

30. Fugiți, duceți-vă sârguind, în peșteri ședeți, cei ce lăcuiți în Asur – zice Domnul – că au făcut sfat asupra voastră Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și au gândit asupra voastră gânduri.

31. Sculați-vă, suiți-vă la neam așezat și care lăcuiaște fără grije – zice Domnul – nici uși, nici încuietori au; sânguri lăcuiesc.

32. Și vor fi cămilele lor spre răpire și mulțimea dobitoacelor spre pradă. Și voiu răsipi întru tot vântul carii sânt tunși în coamă și din tot hotarul lor voiu aduce perire preste ei, zice Domnul.

33. Și va fi Asur spre lăcuirea bălaurilor, pustie până în veac; nu va rămânea acolo om, nici o va stăpâni fiiul omului".

34. Care au fost cuvântul Domnului către Ieremie prorocul asupra lui Elam, în începutul împărățiii lui Sedechie, împăratului Iudei, zicând:

35. „«Aceastea zice Domnul oastelor: „Iată, Eu voiu frânge arcul lui Elam și voi lua tăriia lor

453v 36. Și voi duce asupra lui Elam patru vânturi de la | patru bătăile ceriului; și-i voiu vântura spre toate vânturile aceastea. Și nu va fi neam la care să vie pribegii lui Elam.

37. Și a să spăimânta voiu face pre Elam înaintea nepriiatinilor săi și întru vederea celor ce caută sufletul lor. Și voiu aduce preste ei rău, în mânia iuțimii Meale – zice Domnul – și voiu trimite după ei sabie, până când îi voiu sfârși.

38. Și voiu pune scaunul Mieu în Elam și voiu pierde de acolo împărații și căpeteniile, – zice Domnul.

39. Iară în zilele ceale mai de pre urmă voiu face a să întoarce robii lui Elam»", zice Domnul.

Cap 50

Vavilonul care năcăjaște în robie fiii lui Israil, aceștia în pământul său fericit întorcându-să, de tot să va jefui de la împărații crivețului.

1. Cuvântul care au grăit Domnul despre Vavilon și despre pământul haldeilor, prin mâna lui Ieremie prorocul:

2. „Vestiți întru neamuri și auzit faceți! Luați sămn, propoveduiți și să nu tăinuiți, ziceți: «Prinsu-s-au Vavilonul, turburatu-s-au Vil, vinsu-s-au Merodah, rușinatu-s-au ceale cioplite ale lui, biruitu-s-au idolii lor».

3. Că s-au suit împrotiva lui neam de la criveţ, care va pune pământul lui spre pustiire. Şi nu va fi cine să lăcuiască într-însul, de la om până la dobitoc. Şi s-au clătit şi s-au dus.
4. În zilele acealea şi în vreamea aceaea – zis-au Domnul – veni-vor fiii lui Israil, ei şi fiii Iudei împreună. Umblând şi plângând vor sârgui şi pre Domnul Dumnezeul său vor căuta.
5. În Sion vor întreba calea, aici faţa lor, veni-vor şi să vor adaoge la Domnul cu legătură veacinică, carea cu nice o uitare să va ştearge. ||
6. Turmă pierdută s-au făcut norodul Mieu. Păstorii lor i-au înşelat pre ei şi i-au făcut a rătăci în munţi; din munte în măgură au trecut, uitatu-s-au de culcuşul său. 454r
7. Toţi carii i-au aflat i-au mâncat şi vrăjmaşii lor au zis: «N-am păcătuit pentru ceia ce au păcătuit Domnului podoabei dreptăţii şi aşteptării părinţilor lor Domnului».
8. Depărtaţi-vă din mijlocul Vavilonului şi din pământul haldeilor ieşiţi şi fiţi ca iezii înaintea turmei.
9. Că, iată, Eu deştept şi voiu aduce în Vavilon adunarea neamurilor celor mari din pământul crivețului. Şi să vor găti împrotiva lui şi de acolo să va prinde; săgeata lui, ca a omului tare ucigătoriu, nu să va întoarce deşartă.
10. Şi va fi Haldeea spre pradă; toţi cei ce o vor jefui să vor umplea, zice Domnul.
11. Căci că aţi săltat şi mari lucruri grăiţi, râvnind moştenirea Mea. Căci că v-aţ vărsat ca viţeii preste iarbă şi aţi mugit ca taurii.
12. Ruşinatu-s-au foarte maica voastră şi s-au asămănat prafului carea v-au născut. Iată, mai pre urmă va fi între neamuri pustie şi neumblată şi uscându-să.
13. De la mânia Domnului nu să va lăcui, însă va întoarce toată spre pustiire. Tot care va treace din Vavilon să va mira şi va şuiera preste toate ranele ei.
14. Gătiţi-vă împrotiva Vavilonului prinprejur toţi cei ce încordaţi arcul. Tăbărâţi-o, nu îngăduiţi săgeţilor, că Domnului au păcătuit.
15. Strâgaţi asupra ei, pretutindini am dat mână, căzut-au temeliile ei. Strâcatu-s-au zidurile ei, căci că îzbânda Domnului iaste. Izbândă luaţi dintr-însa; precum au făcut, | faceţi ei. 454v
16. Pierdeţi săditoriul din Vavilon şi pre cel ce ţine seacere în vreamea săcerişului. De cătră faţa sabiii porumbiţii fieştecarele la norodul său să va întoarce şi fieştecarii la pământul său vor fugi.
17. Turmă răsipită Israil, leii l-au lepădat. Întâiu l-au mâncat împăratul Assur. Acesta mai pre urmă l-au ciogolit de oase, Navohodonozor, împăratul Vavilonului".
18. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu voiu cerceta pre împăratul Vavilonului şi pământul lui, precum am cercetat pre împăratul Assur.
19. Şi voiu întoarce pre Israil la lăcaşul său şi să va paşte Carmilul şi Vasanul şi în muntele Efrem şi Galaad să va sătura sufletul lui.
20. În zilele acealea şi în vreamea aceaea – zice Domnul – căuta-să-va nedreptatea lui Israil, şi nu va fi; şi păcatul Iudei, şi nu să va afla. Că Mă voiu îmblânzi preste cei ce voiu lăsa.
21. Pre pământul celor ce stăpânesc te suie şi preste lăcuitorii lui cercetează, răsipeaşte şi ucide ceale ce sânt după ei – zice Domnul – şi fă după toate care ţ-am poruncit!"
22. Glas de războiu pre pământ şi zdrobire mare!
23. Cum s-au frâmt şi s-au zdrobit maiul a tot pământul! Cum s-au întors spre pustiire Vavilonul în neamuri!
24. Încursatu-te-am şi eşti prinsă, Vaviloane, şi nu ştiiai; aflată eşti şi apucată, că pre Domnul L-ai întărâtat.
25. Deşchis-au Domnul comoara Sa şi au scos vasele mâniii Sale; că trăbuiesc Domnului, Dumnezeului oastelor, în pământul haldeilor.
26. Veniţi la ea de la marginile hotarelor, deşchideţi să iasă cei ce să o calce! Luaţi din cale || pietrile şi le adunaţi în grămăzi şi o omorâţi, nici fie ceva rămăşiţe! 455r
27. Răsipiţi pre toţi tarii ei, pogoară-să spre ucidere! Amar lor, că au venit zioa lor, vreamea cercetării lor!
28. Glasul celor ce fug şi al celor ce au scăpat din pământul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbândirea Domnului, Dumnezeului nostru, izbândirea bisearicii Lui:
29. „Vestiţi în Vavilon la mulţi, tuturor carii încoardă arcul! Staţi împrotiva ei prinprejur, şi nici unul să scape! Răsplătiţi-i după lucrul său! *După toate care au făcut faceţi ei! Că împrotiva Domnului s-au rădicat, împrotiva sfântului Israil.
30. Pentru aceaea vor cădea tinerii ei în uliţele ei şi toţi bărbaţii, ostaşii ei, vor amuţi în zioa aceaea, zice Domnul.

*Jos 51, 49.

31. „Iată, Eu la tine, mândrule – zice Domnul, Dumnezeul oastelor – că au venit zioa ta, vreamea cercetării tale.
32. Și va cădea cel mărețu și va cădea împreună. Și nu va fi cine să-l scoale. Și voiu aprinde foc în cetățile lui și va îmbuca toate împrejurul lui”.
33. Aceastea zice Domnul oastelor: „Defăimare rabdă fiii lui Israil și fiii Iudei împreună. Toți cei ce i-au prins îi țin, nu vreau a-i slobozi.
34. Răscumpărătoriul lor e tare, Domnul oastelor numele Lui; cu judecată va apăra pricina lor, ca să înfricoșaze pământul și să clătească pre lăcuitorii Vavilonului.
35. Sabiia la haldei – zice Domnul – și la lăcuitorii Vavilonului și la căpeteniile și la înțelepții ei.
455v 36. Sabie la vrăjitorii ei, carii or fi bo|lunzi. Sabie la tarii ei, carii să vor teame.
37. Sabie la caii ei și la căruțele ei și la toată obștea carea iaste în mijlocul ei. Și vor fi ca niște muieri. Sabie la vistieriile ei, care să vor răpi.
38. Seacetă preste apele ei va fi și să vor săca; că pământul celor cioplite iaste și întru ceale de mirare să fălesc.
39. Pentru aceaea vor lăcui bălauri cu cei șugubeți, de pădure dumnezei. Și vor lăcui într-însa strutii. Și nu va mai fi lăcuită până în veac, nici să va zidi până la neam și neam.
40. *Precum au surpat Domnul Sodomul și Gomorul și cetățile lui – zice Domnul – nu va lăcui acolo om și nu va moșteni fiiu de om. *Facere 19, 24.
41. Iată, norod vine de la crivețu și neam mare și împărății multe să vor scula de la marginile pământului.
42. Arcul și pavăza vor apuca; tirani sânt și nemilostivi; glasul lor ca marea va suna și pre cai vor încăleca, ca omul gata la războiu împrotiva ta, fata Vavilonului.
43. Auzit-au împăratul Vavilonului veastea lor și s-au slăbănogit mânile lui. Strâmtoare l-au cuprins, dureare ca pre ceaea ce naște.
44. *Iată, ca leul să va sui din mândriia Iordanului la frumseațea cea tare. Că degrabă a alerga la ea îl voiu face. Și cine va fi cel ales, pre carele să-l rânduiesc preste ea? Că cine e aseaminea Mie? Și cine Mă va răbda? **Cine e păstoriul acesta carele să stea împrotiva feații Meale?” *Sus 49, 19. **Iov 41, 1.
45. Pentru aceaea, auziți sfatul Domnului, care cu mintea l-au socotit împrotiva Vavilonului, și gândurile Lui, care au gândit preste pământul haldeilor. De nu-i vor trage pre dânșii jos cei mici ai turmei, de nu să va răsipi cu dânșii lăcașul lor!
456r 46. De glasul robiei Vavilonului s-au clătit || pământul și strâgare între neamuri s-au auzit.

Cap 51

Realele ce să apropie Vavilonului de la împărații meadilor să vestesc.

1. Aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu deștepta preste Vavilon și preste lăcuitorii ei, cei ce ș-au rădicat inima împrotiva Mea, ca pre un vânt ciumatec.
2. Și voiu trimite în Vavilon vânturători și o vor vântura și vor prăpădi pământul ei, că au venit preste ea de pretutindini în zioa năcazului ei.
3. Nu încordeaze cei ce încordează arcul său și să nu să suie cel cu platoșa, să nu îngăduiți tinerilor ei, omorâți toată oastea ei!
4. Și vor cădea cei omorâți în pământul haldeilor și cei răniți în ținuturile ei”.
5. Că n-au fost văduvit Israil și Iuda de cătră Dumnezeul său, Domnul oastelor. Iară pământul lor s-au umplut de greșală de la Sfântul lui Israil.
6. Fugiți din mijlocul Vavilonului și-și mântuiască fieștecarele sufletul! Să nu tăceți preste nedreptatea ei, căci că vreamea izbândirii este de la Domnul, întru mutarea Însuș îi va răsplăti.
7. Păhară de aur Vavilonul în mâna Domnului, îmbătând tot pământul. Din vinul ei au beut neamurile și pentru aceaea s-au clătit.
8. *Degrabă au căzut Vavilonul și s-au zdrobit. Urlați preste ea, luați rășină la durearea ei, de cumva s-ar vindeca. *Isaie 21, 9. Apoc. 14, 8.
9. Lecuit-am Vavilonul și nu s-au vindecat. Să o lăsăm și să ne ducem fieștecarele la pământul său; că au ajuns până la ceriuri judecata ei și s-au rădicat până la nori.
10. Scos-au Domnul dreptățile noastre: Veniți și să vestim în Sion lucrul Domnului, Dumnezeului nostru!

11. Ascuțiți săgețile! Umpleți tulbele! Deșteptat-au Domnul duhul împăraților meadenilor. Și | împrotiva Vavilonului e mintea Lui, ca să o piarză, că izbândirea Domnului iaste izbândirea bisearicii Sale. 456v

12. Preste zidurile Vavilonului rădicați sămn, sporiți paza! Rădicați păzitori, gătiți leșuiri! Că au gândit Domnul și au făcut oricare au grăit împrotiva lăcuitorilor Vavilonului.

13. Ceaea ce lăcuiești preste ape multe, bogată întru vistierii, venit-au sfârșitul tău, al tăierii tale de pă picioare

*Amos 6, 8. 14. *Juratu-s-au Domnul oastelor pre sufletul Său că: „Te voiu umplea de oameni ca de gândaci și preste tine să va cânta chiuirea".

*Facere 1, 1. 15. *Cel ce au făcut pământul întru tăria Sa gătit-au lumea întru înțelepciunea Sa și cu priceaperea Sa au întins ceriurile.

16. Dând El glas, să înmulțesc apele în ceriu. Cel ce rădică nori de la marginile pământului, fulgerile spre ploaie le-au făcut și au scos vântul din vistieriile Sale.

17. Bolund s-au făcut tot omul de către știință. Rușinatu-s-au tot vărsătoriul întru cel cioplit, că minciunoasă e vărsarea lor, nici iaste duh întru-înșii.

18. Deșarte sânt lucrurile și vreadnice de râs; în vreamea cercetării sale vor peri.

19. Nu ca aceasta, partea lui Iacov. Că Cel ce au făcut toate Acela iaste, și Israil, steama moștenirii lui. Domnul oastelor, numele Lui.

20. „Tu zdrobești Mie vase de războiu și Eu voiu zdrobi în tine neamuri și voiu pierde întru tine împărățiile.

21. Și voiu sfărma întru tine calul și călărașul lui și voiu sfărma întru tine căruța și pre cel ce să suie într-însa.

22. Și voiu sfărma întru tine bărbatul și muiarea; și voiu sfârma întru tine pre cel bătrân și pre prunc. Și voiu sfărma întru tine pre cel tânăr și fecioara. ||

23. Și voiu sfărma întru tine păstoriul și turma lui; și voiu sfărma întru tine plugariul și boii lui, și voiu sfărma întru tine povățuitorii și sfetnicii. 457r

24. Și voiu răsplăti Vavilonului și tuturor lăcuitorilor Haldeii tot răul său ce au făcut în Sion întru ochii voștri, zice Domnul.

25. Iată, Eu către tine, munte ciumat – zice Domnul – carele strâci în tot pământul. Întinde-voiu mâna Mea preste tine și te voiu dezvăli din pietri și te voiu da spre munte de ardere.

26. Și nu vor lua din tine piatră spre unghețu și piatră spre temeiu, ci pierdut în veac vei fi, zice Domnul.

27. Rădicați sămn pre pământ, răsunați cu bucinul întru neamuri, sfințiți preste ea limbi, vestiți împrotiva ei împăraților Ararat, Meni și Aschenis, numărați împrotiva ei Tafsar, aduceți cai ca gândacii cei ascuțiți.

28. Sfințiți împrotiva ei neamuri, împărații Mediei, povățuitorii ei și pre toți sfetnicii ei și tot pământul biruinței ei".

29. Și să va clăti pământul și să va turbura, că va privi preste Vavilon gândirea Domnului, ca să puie pământul Vavilonului pustiiu și nelăcuit.

30. Încetat-au cei tari ai Vavilonului de la războiu, lăcuit-au întru tării, îmbucatu-s-au vărtutea lor și s-au făcut ca muierile, aprinsu-s-au corturile ei, zdrobitu-s-au încuietorile ei.

31. Alergând spre întâmpinarea celui ce aleargă, va veni și solul, întâmpinând pre cel ce vestеaște, ca să vestească împăratului Vavilonului că s-au prins cetatea lui din cap până în cap.

32. Și vadurile s-au cuprins și mocirlele s-au aprins cu foc și bărbații ostași s-au turburat. |

33. Că aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Fata Vavilonului, ca o arie vreamea îmblătiturii ei; încă puțin și va veni vreamea săcerișului ei". 457v

34. Mâncatu-m-au, îmbucatu-m-au Navohodonozor, împăratul Vavilonului. Făcutu-m-au ca un vas deșert, sorbitu-m-au ca un bălaur, împlutu-ș-au pântecele din jingășiia mea și m-au lepădat.

35. „Nedreptate asupra mea și trupul mieu preste Vavilon!", zice lăcașul Sionului, și „Sângele mieu preste lăcuitorii haldeilor!", zice Ierusalimul.

36. Pentru aceaea aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiu judeca pricina ta și voiu izbândi izbânda ta; pustie voiu face marea lui și voiu săca vâna lui.

37. Și va fi Vavilonul spre hâlmuri, lăcașu bălaurilor, mirare și șuierare, căci că nu va fi lăcuitoriu.

38. Împreună ca leii vor răgni, scutura-vor coamele ca puii de leu.

39. În căldura lor voiu pune beutura lor și-i voiu îmbăta, să adoarmă și să doarmă somn veacinic și să nu să mai scoale, zice Domnul.

40. Duce-i-voiu ca mieii la junghiere şi ca berbecii cu iezii.
41. Cum s-au prins Sesac şi s-au cuprins cea cinstită a tot pământul? Cum s-au făcut spre mirare Vavilon între neamuri?
42. Suitu-s-au preste Vavilon marea, cu mulţimea valurilor ei s-au acoperit.
43. Făcutu-s-au cetăţile ei spre mirare, pământ nelăcuit şi pustiiu, pământ în care nime să lăcuiască, nici să treacă printr-însul fiiu omenesc.
44. Şi voiu cerceta preste Vil în Vavilon şi voiu lepăda ce înghiţise, din gura lui, şi nu vor mai curge la el limbile, că şi zidul Vavilonului va cădea.
45. Ieşiţi din mijlocul ei, norodul Mieu, să mântuiască fieştecine sufletul său de cătră mânia iuţimii Domnului.
46. Şi nu cumva să să moaie inima voastră şi să vă temeţi de auzul ce să aude pre 458r pământ. Şi va veni || în an auzirea, şi după acest an auzirea, şi dreptatea pre pământ şi stăpânitoriu preste stăpânitoriu.
47. Pentru aceaea, iată, zile vin şi voiu cerceta preste ceale cioplite ale Vavilonului. Şi tot pământul ei să va turbura şi toţi ucişii ei vor cădea în mijlocul ei.
48. Şi vor lăuda preste Vavilon ceriurile şi pământul şi toate ceale ce sânt într-însele. Că de la crivețu îi vor veni tâlhari, zice Domnul.
49. Şi precum au făcut Vavilonul să cază cei ucişi în Israil, aşa din Vavilon vor cădea cei uciş preste tot pământul.
50. Cei ce aţi fugit de sabie, veniţi, nu stareţi! Aduceţi-vă aminte departe de Domnul, şi Ierusalimul să să suie la inima voastră!"
51. Turburatu-ne-am, căci că am auzit ocara. Acoperit-au năpastea feaţele noastre, că au venit cei streini preste sfinţirea casii Domnului.
52. „Pentru aceaea, iată, zile vin – zice Domnul – şi voiu cerceta preste ceale cioplite ale ei şi preste tot pământul ei va mugi cel rănit.
53. De să va sui Vavilonul în ceriu şi va întări întru înălţime vârtutea sa, de la Mine vor veni jefuitorii ei", zice Domnul.
54. Glasul strâgării din Vavilon şi zdrobire mare din pământul haldeilor,
55. Căci că au jefuit Domnul Vavilonul şi au pierdut dintr-însa glasul cel mare. Şi vor suna valurile lor ca ape multe, dat-au sunet glasul lor.
56. Că au venit preste ea, adecă preste Vavilon, tâlhariul şi s-au apucat cei tari ai ei şi s-au veştezit arcul lor, că Izbânditoriul cel tare, Domnul, răsplătind va răsplăti.
57. „Şi voiu îmbăta căpeteniile ei şi înţelepţii şi povăţuitorii ei şi sfetnicii ei şi pre cei tari ai ei. Şi vor dormi somnul cel veacinic şi nu să vor deştepta", zice Împăratul, Domnul | 458v oastelor numele Lui.
58. Aceastea zice Domnul oastelor: „Zidul Vavilonului, acest lat foarte, cu surpare să va surpa, şi porţile ei ceale înalte cu foc să vor arde; şi ostenealele noroadelor spre nimica, şi a neamurilor spre foc vor fi şi vor peri".
59. Cuvântul ce au poruncit Ieremie prorocul lui Saraii, fiiului Nerii, fiiului Maasie, când au mers cu Sedechie împăratul în Vavilon, în anul al patrulea a împărăţiii lui, iară Saraie era căpetenia prorociii,
60. Şi au scris Ieremie tot răul ce era a veni preste Vavilon într-o carte, toate cuvintele aceastea care sânt scrise împrotiva Vavilonului.
61. Şi a zis Ieremie cătră Saraie: „Dacă vei veni în Vavilon şi vei vedea şi vei ceti toate cuvintele aceastea,
62. Vei zice: «Doamne, Tu ai grăit împrotiva locului acestuia, să-l pierzi, să nu fie cine să lăcuiască într-însul, de la om până la dobitoc, şi să fie veacinica pustie!»
63. Şi, deacă vei plini a ceti cartea aceasta, vei lega piatră de ea şi o vei arunca în mijlocul Eufrathului.
64. Şi vei zice: «Aşa să va îneca Vavilonul şi nu să va scula de cătră faţa năcazului care Eu îl aduc preste ea, şi să va răsipi»". Până aici, cuvintele lui Ieremie.

Cap 52

Procitirea celor mai din sus, adecă că Ierusalimul, de la Navohodonozor conocită, după doi ani să prinde. Şi Sedechie, împăratul Iudei, fugând să întoarce. Şi, ucigându-să fiii lui înaintea lui, cu căpeteniile Iudei, scoţindu-i-să ochii şi legat să duce în Vavilon. Şi, aprinzindu-să bisearica şi polata şi cealeaalalte case, să duc toţi robi în Vavilon, fără puţini lucrători de vii şi de câmpuri. 459r *Aşijderea şi vasele bisearicii, între carele să însămnează doi stâlpi de aramă. || Şi numărul*

jidovilor celor trecuţi în multe rânduri în Vavilon, unde împăratul Ioachim, după ani treizeaci şi şeapte din temniţă scos, să înalţă.

4 Împăr. 24, 18. 2 Parali. 36, 11.

1. Fiiu de ani doaozeaci şi unul era Sedechie când începuse a împărăţi; şi ani unsprăzeace au împărăţit în Ierusalim. Şi numele maicii lui, Amital, fata lui Ieremie din Lovna.

2. Şi au făcut rău în ochii Domnului, după toate care făcuse Ioachim.

3. Că iuţimea Domnului era în Ierusalim şi în Iuda, până când i-au lepădat de la faţa Sa. Şi s-au depărtat Sedechie de cătră împăratul Vavilonului.

*4 Împăr. 25, 1. Sus 39, 1.

4. *Şi au fost în anul împărăţiii lui al noaolea, în luna a zeacea, în zeace a lunii. Venit-au Navohodonozor, împăratul Vavilonului, el şi toată oastea lui, asupra Ierusalimului şi o au conăcit şi au zidit împrotiva ei tării prinprejur.

5. Şi au fost cetatea conocită până la anul împăratului Sedechie al unsprăzeacelea.

6. Iară în luna a patra, în a noua a lunii, au cuprins foametea cetatea. Şi nu era hrană norodului locului.

7. Şi s-au rupt cetatea şi toţi bărbaţii ei ostaşi au fugit şi au ieşit din cetate noaptea, prin calea porţii, carea iaste între doao ziduri şi duce la grădina împăratului (conocind haldeii cetatea prinprejur) şi s-au dus pre calea ce duce în pustie.

8. Şi au gonit oastea haldeilor pre împăratul şi au apucat pre Sedechie în pustiia carea iaste lângă Ierihon. Şi toate soţiile lui au fugit de la el.

9. Şi, apucând pre împăratul, l-au adus la împăratul Vavilonului, în Revlatha, carea iaste în pământul Emathului şi au grăit cătră el judecăţi.

10. Şi au sugrumat împăratul Vavilonului pre | fiii lui Sedechie în ochii lui, ci şi pre toate căpeteniile Iudei i-au ucis în Revlatha. 459v

11. Şi ochii lui Sedechie i-au scos şi l-au legat cu peante; şi l-au adus împăratul Vavilonului în Vavilon şi l-au pus în casa temniţii până la zioa morţii lui.

12. Iară în luna a cincea, în a cincea a lunii, acesta iaste anul al lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, al noaosprăzeacelea, venit-au Navuzardan, voievodul oastei, şi sta înaintea împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

13. Şi au aprins casa Domnului şi casa împăratului şi toate casele Ierusalimului şi toată casa mare cu foc o au aprins.

14. Şi tot zidul Ierusalimului prinprejur l-au strâcat toată oastea haldeilor, care era cu voievodul oastei.

15. Iară dintre săracii norodului şi de ceaealaltă obşte, ce rămăsease în cetate, şi dintre pribegii carii fugise la împăratul Vavilonului şi pre ceialalţi din mulţimea i-au dus Navuzardan, căpeteniia oastei.

16. Iară dintre săracii locului au lăsat Navuzardan, căpeteniia oastei, lucrători de vii şi de câmpuri.

17. Şi stâlpii de aramă carii era în casa Domnului, şi temeliile, marea cel de aramă care era în casa Domnului, le-au sfărmat haldeii şi au dus toată arama lor în Vavilon.

18. Şi tigăile şi cratiţele şi psalteriile şi păhărealele şi mojerele şi toate vasele ceale de aramă, care fusease spre slujbă, le-au dus; şi

19. Veadrele şi cădealniţele şi urcioarele şi tipsiile şi sfeşnicele şi mojarele şi cănceaiele, oricare de aur, de aur, şi oricare de argint, de argint, le-au dus voivodul oastei

20. Şi doi stâlpi şi un mare şi viţei doisprăzeace de aramă, carii era supt temeliile care le făcuse împăratul Solomon în casa Domnului. Nu era măsură de aramă tuturor vaselor acestora. ||

21. Iară din stâlpi, optsprăzeace coţi înalt era un stâlp, şi o funişoară de doisprăzeace coţi îl încunjura. Iară grosimea ei de patru deagete şi înlăuntru era scobită. 460r

22. Şi căpeţealele preste amândoi, de aramă. Înălţimea unui căpeţel, de cinci coţi. Şi mrejuţele şi poamele grănate preste cunună prinprejur, toate de aramă; aşijderea ale stâlpului al doilea şi poamele grănate.

23. Şi au fost poame grănate noaozeaci şi şase spânzurând; şi toate poamele grănate cu o sută de mrejuţe să încungiura.

24. Şi au luat voievodul oastei pre Saraia, întâiul preot, şi Sofonie, preotul al doilea, şi trii păzitori pridvorului,

25. Şi din cetate au luat un famen, care era pus preste bărbaţii ostaşi şi şapte bărbaţi din cei ce vedea faţa împăratului, carii s-au aflat în cetate, şi pre scriitoriul, căpeteniia ostaşilor,

care alegea ostașii cei noi și șasăzeaci de bărbați din norodul locului, carii s-au aflat în mijlocul cetății.

26. Și i-au luat Navuzardan, voievodul oastei, și i-au dus la împăratul Vavilonului, în Revlatha.

27. Și i-au lovit împăratul Vavilonului și i-au omorât în Revlatha, în pământul Emathului și s-au mutat Iuda din pământul său.

28. Acesta e norodul care l-au dus Navohodonozor: în anul al șeaptelea, jidovi trii mii și doaozeaci și trii;

29. În anul lui Navohodonozor al optsprăzeacelea, din Ierusalim, suflete opt sute treizeaci și doao;

30. În anul lui Navohodonozor al doaozeaci și treilea, au petrecut Navuzardan, voievodul oastelor, suflete de jidov șeapte sute patruzeaci și cinci. Toate dară sufletele, patru mii șase sute. |

460v 31. Și au fost în anul robiii lui Ioachim, împăratului Iudei, al triizeaci și șeaptelea, în luna a doaosprăzeacea, în doaozeaci și cinci a lunii, au rădicat Evilmarodah, împăratul Vavilonului, în anul împărăției sale, capul lui Ioachim, împăratului Iudei, și l-au scos din casa temniții.

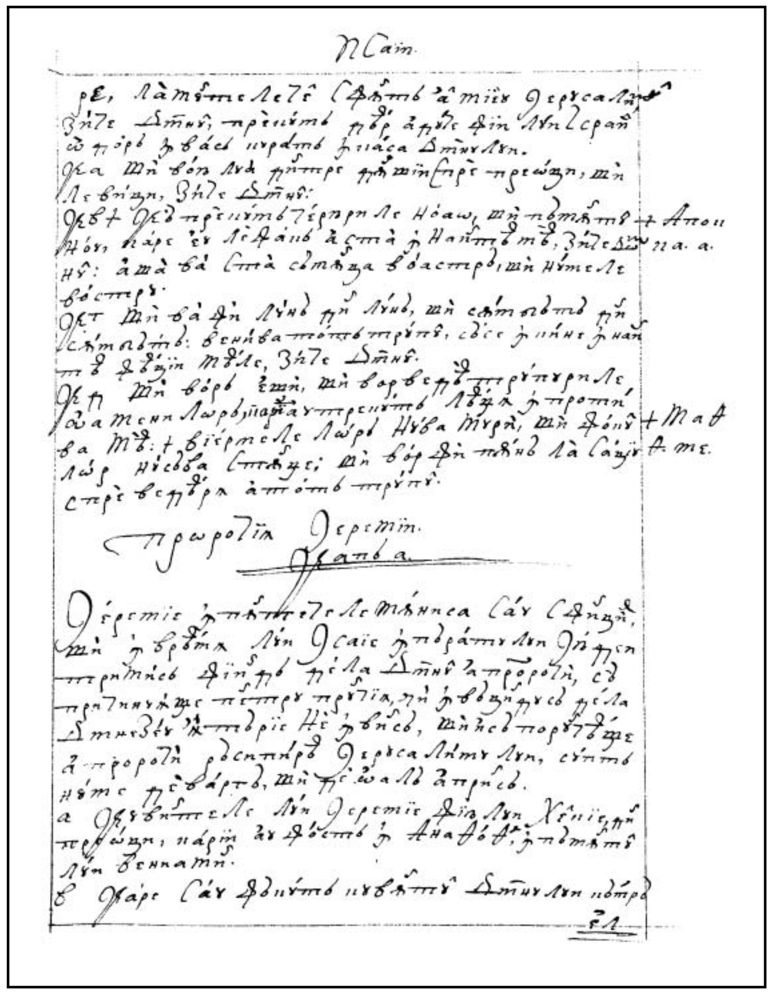
32. Și au grăit cu el bune și au pus scaunul lui preste scaunul împăraților carii era după sine în Vavilon.

33. Și au schimbat vejmintele lui ceale de temniță și mânca pâine în preajma lui pururea, în toate zilele vieții sale.

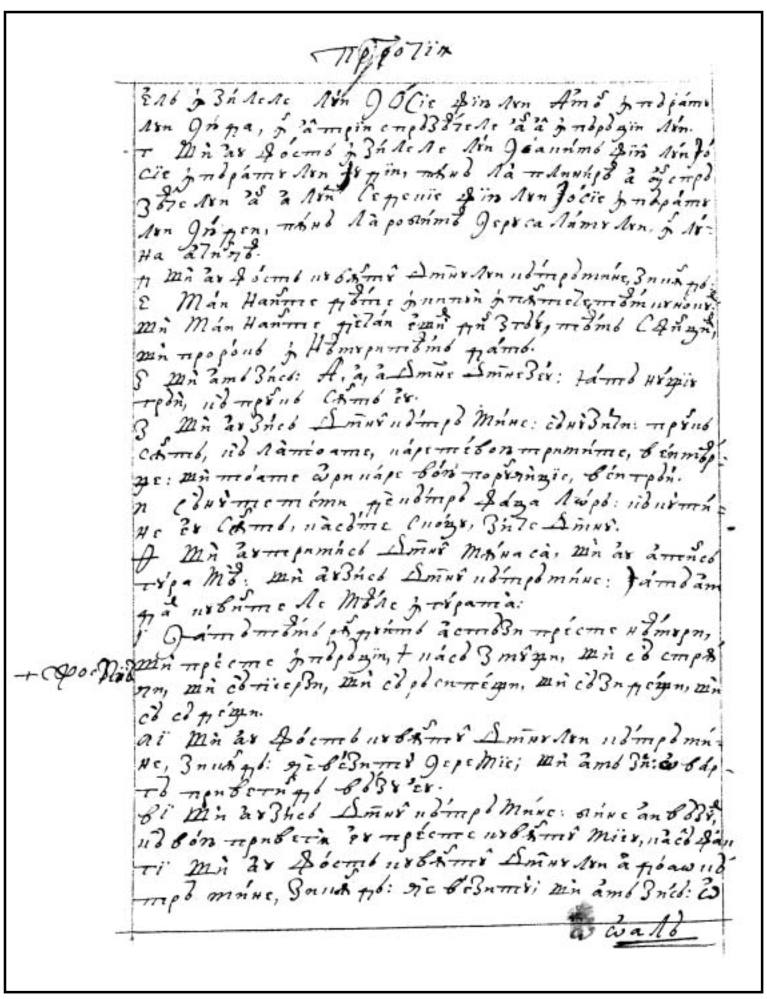
34. Și bucatele lui, bucate pururea să da lui de la împăratul Vavilonului, rânduit pre toate zilele, până la zioa morții sale, în toate zilele vieții lui.

E

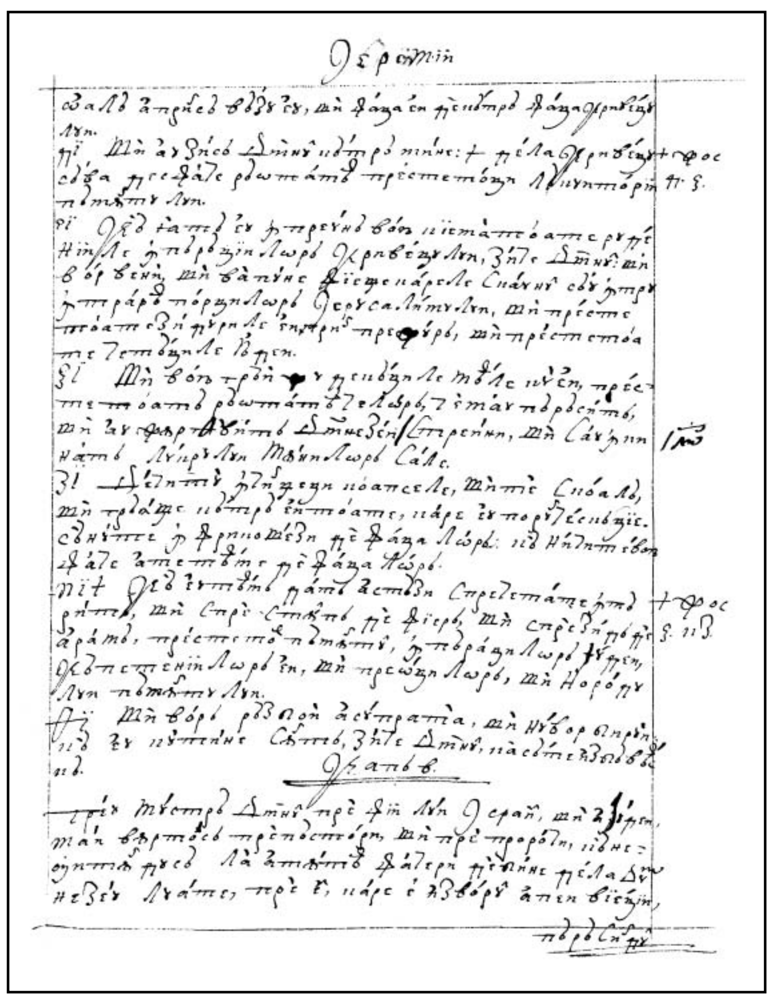
O

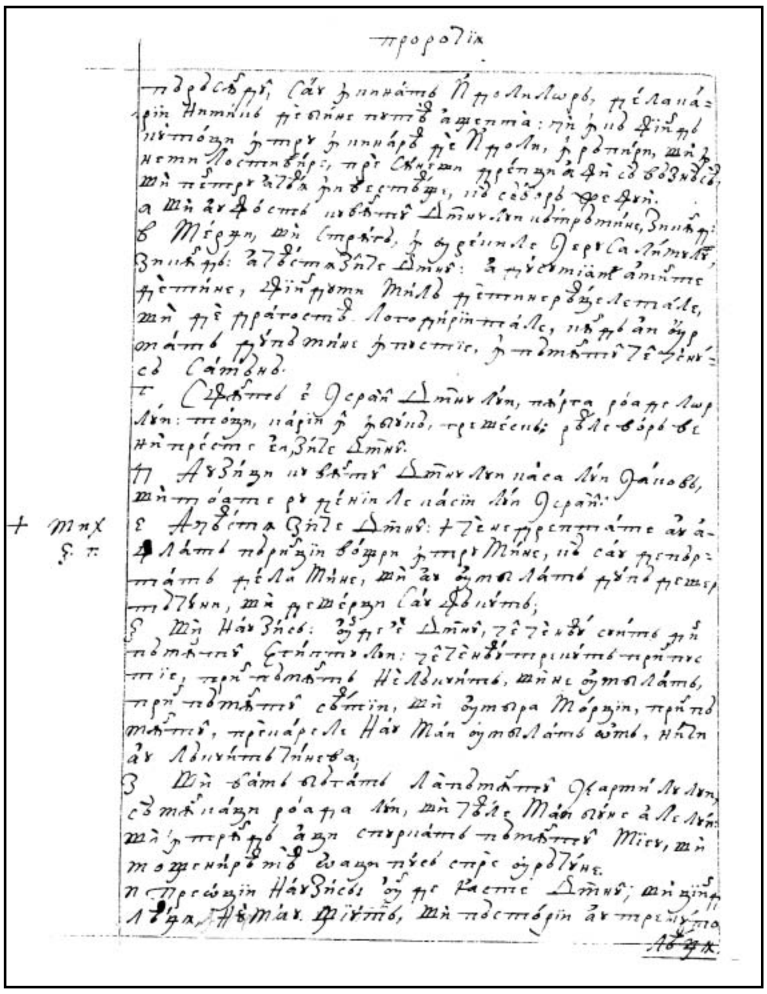
384r

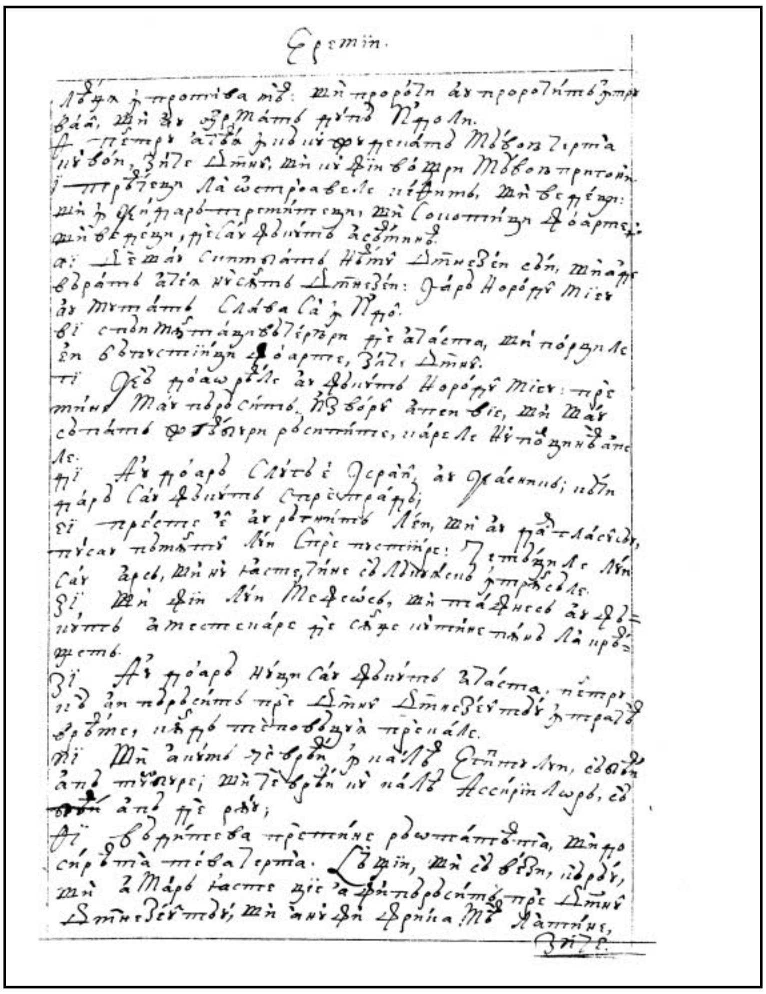

384v

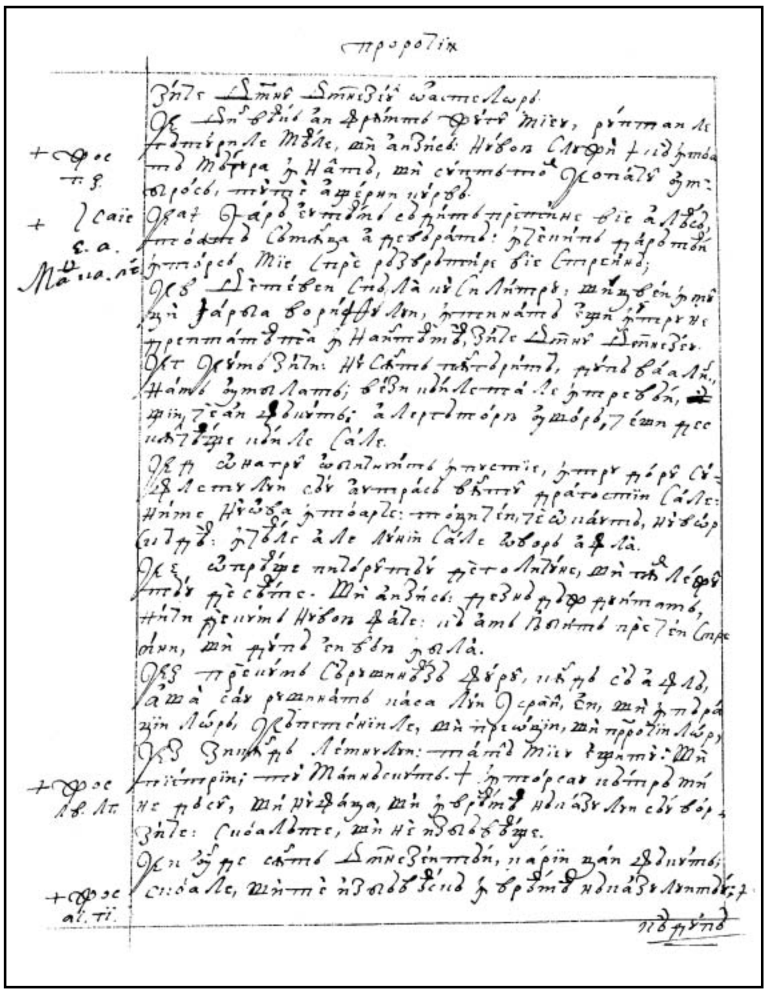

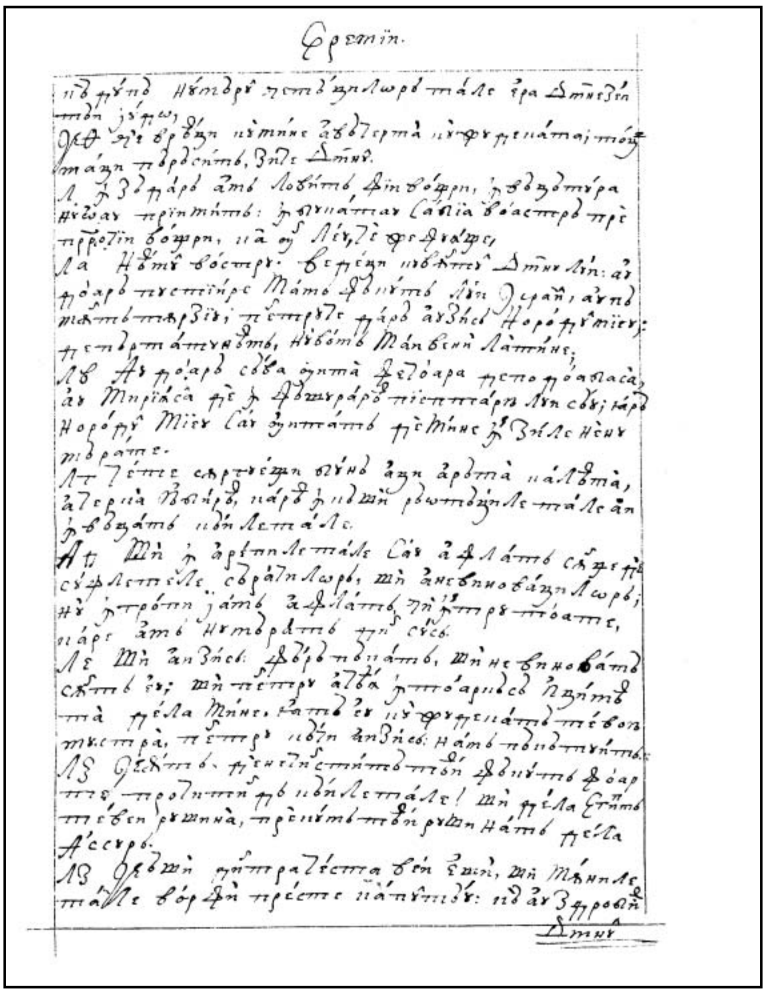
385r

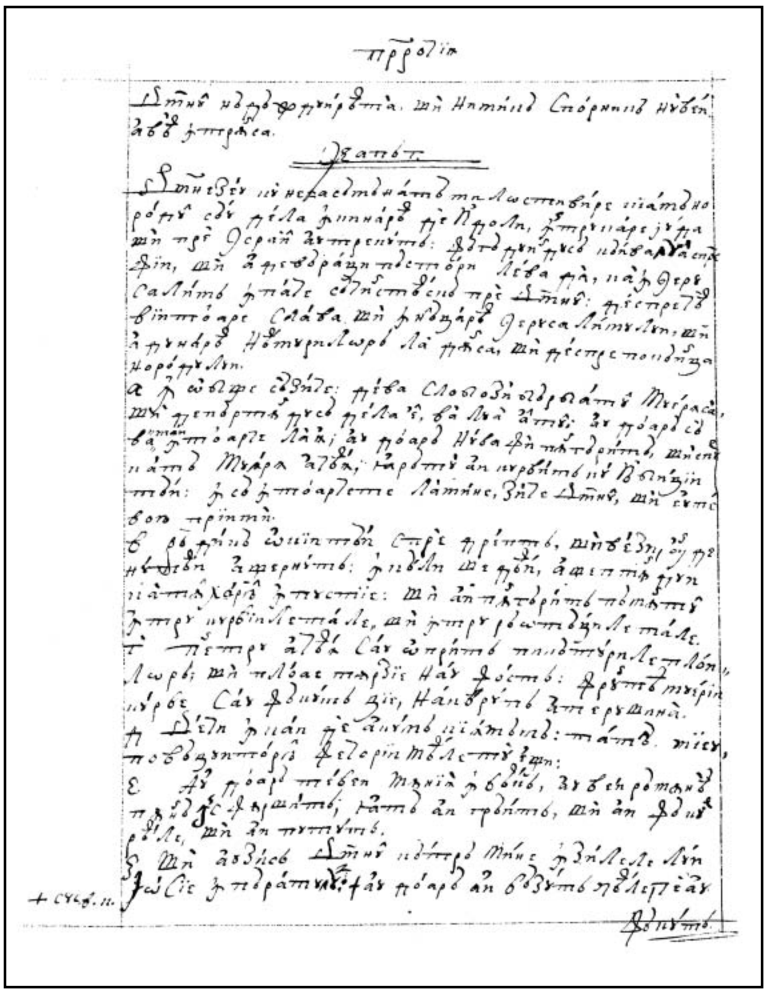

385v 386r

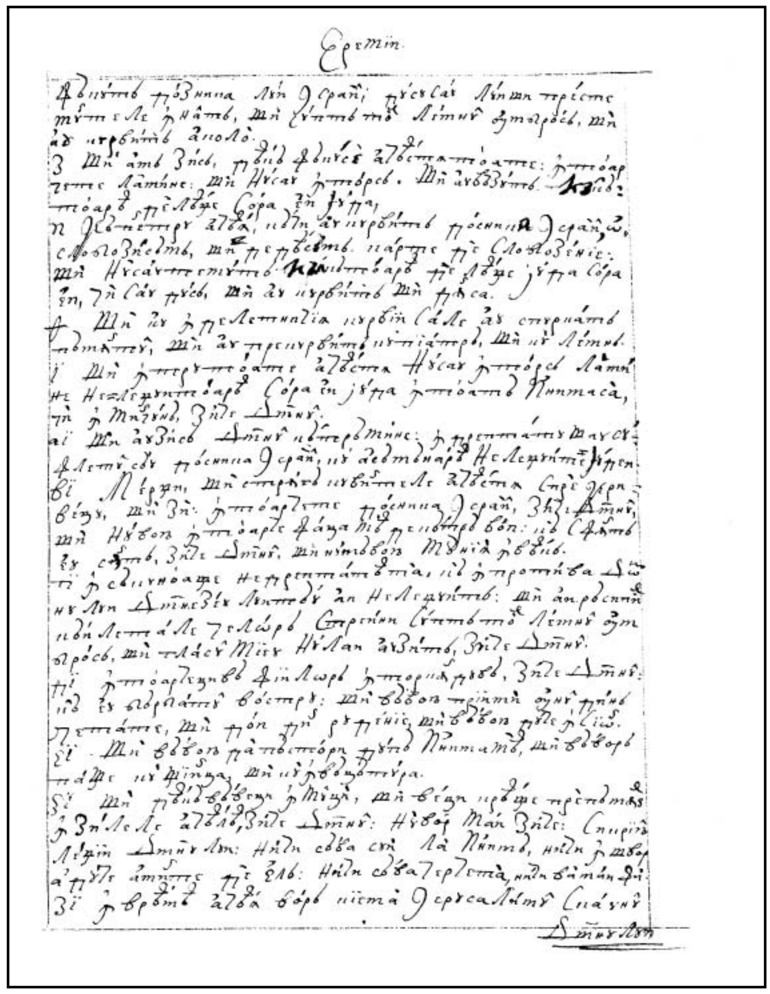

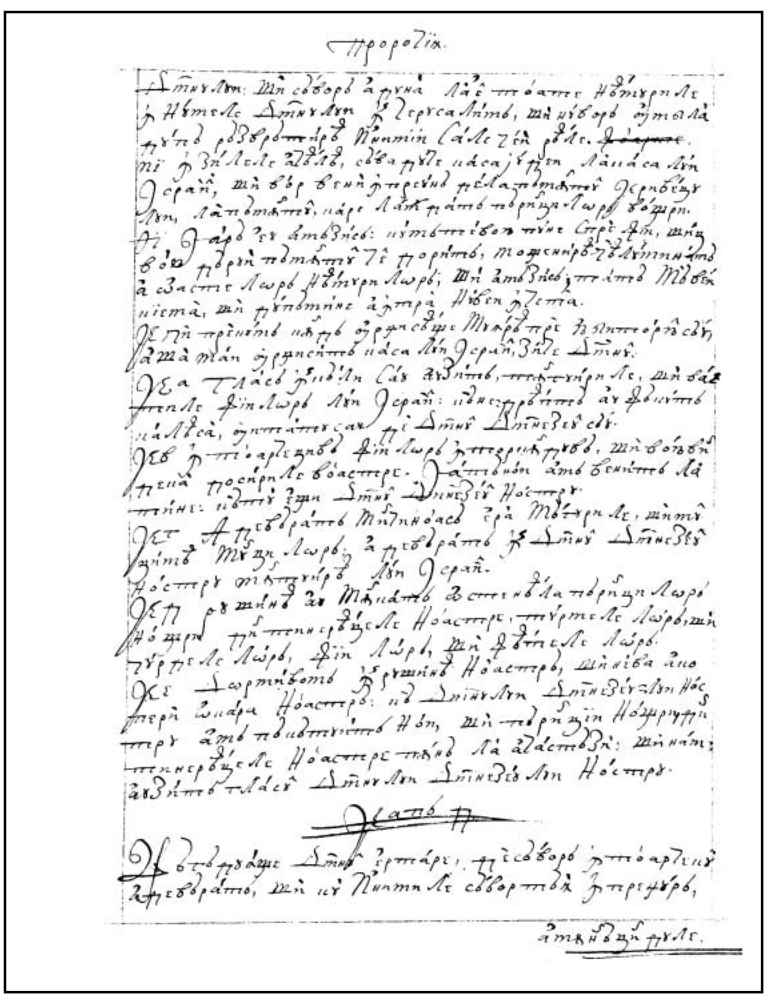
386v 387r

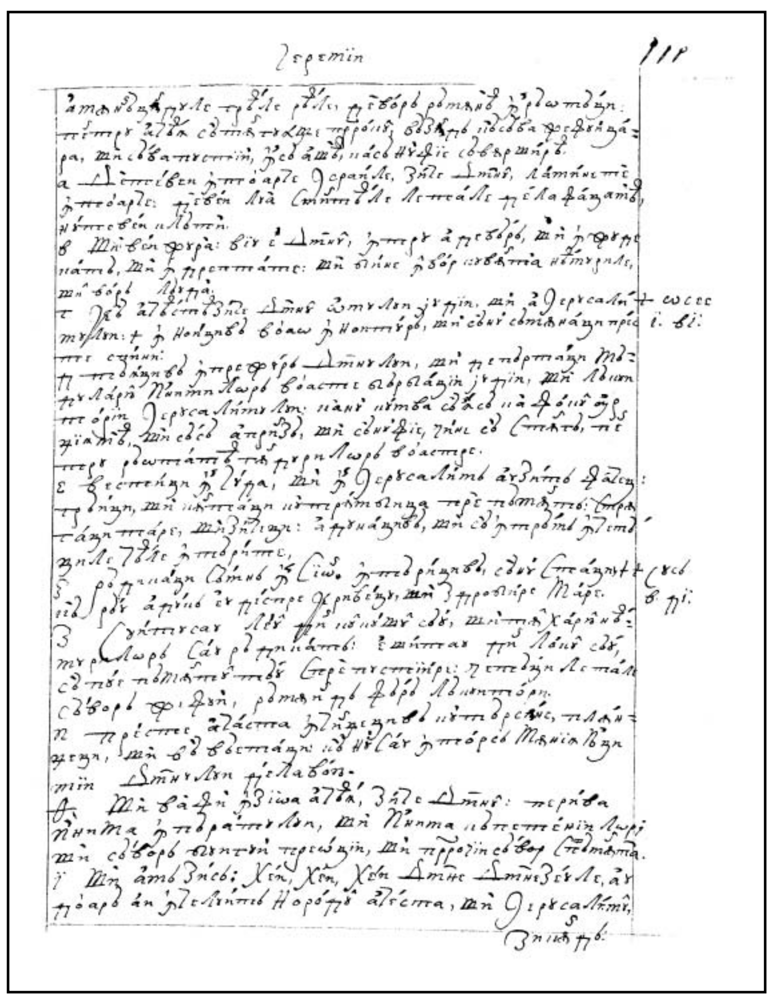
387v

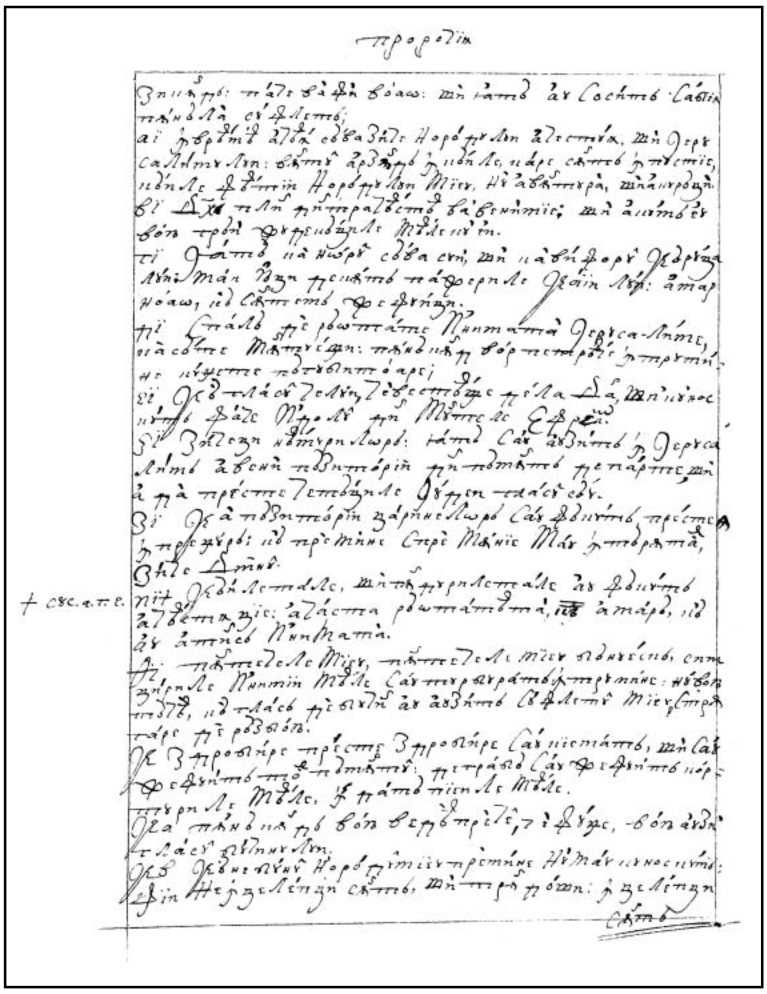
388r

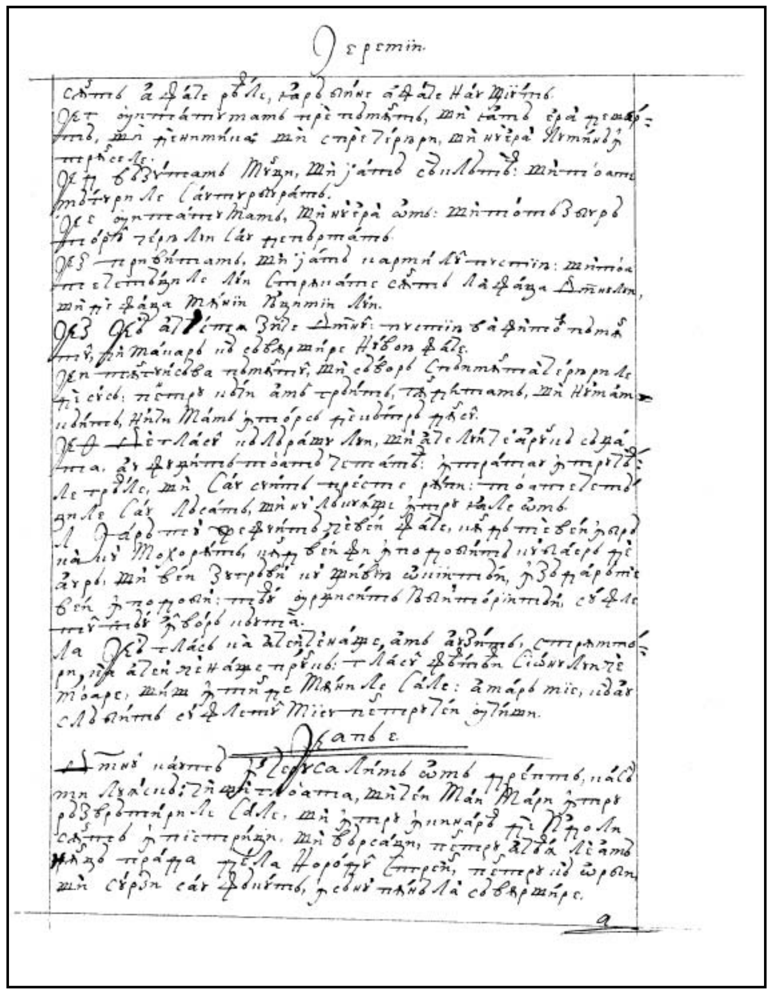
388v

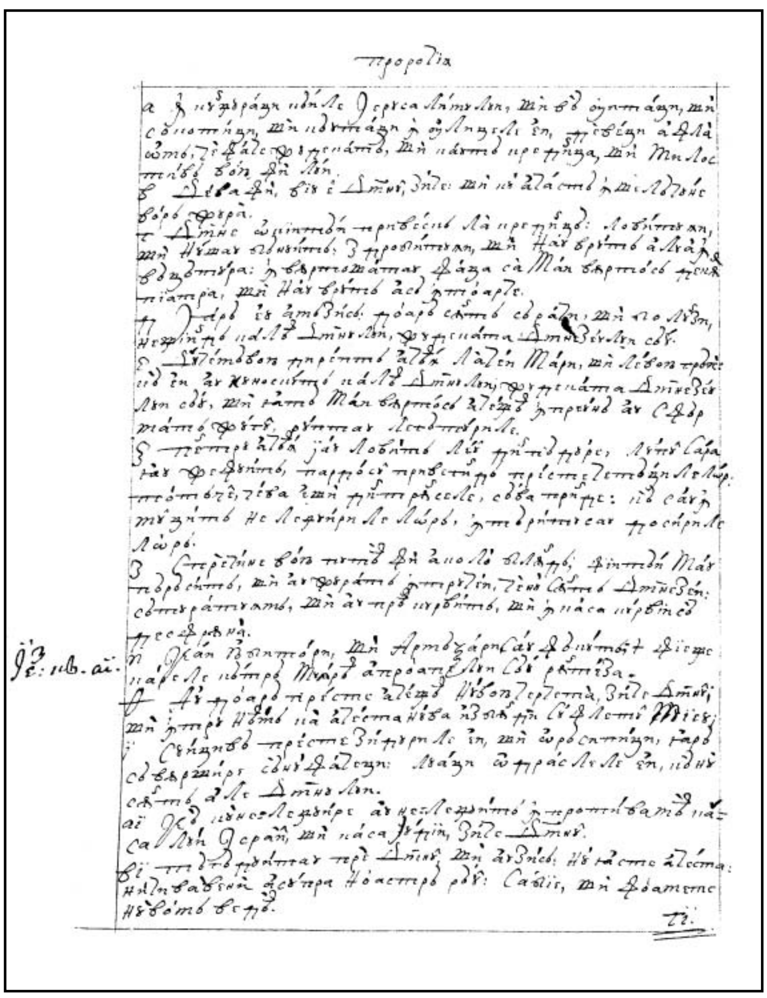
389r

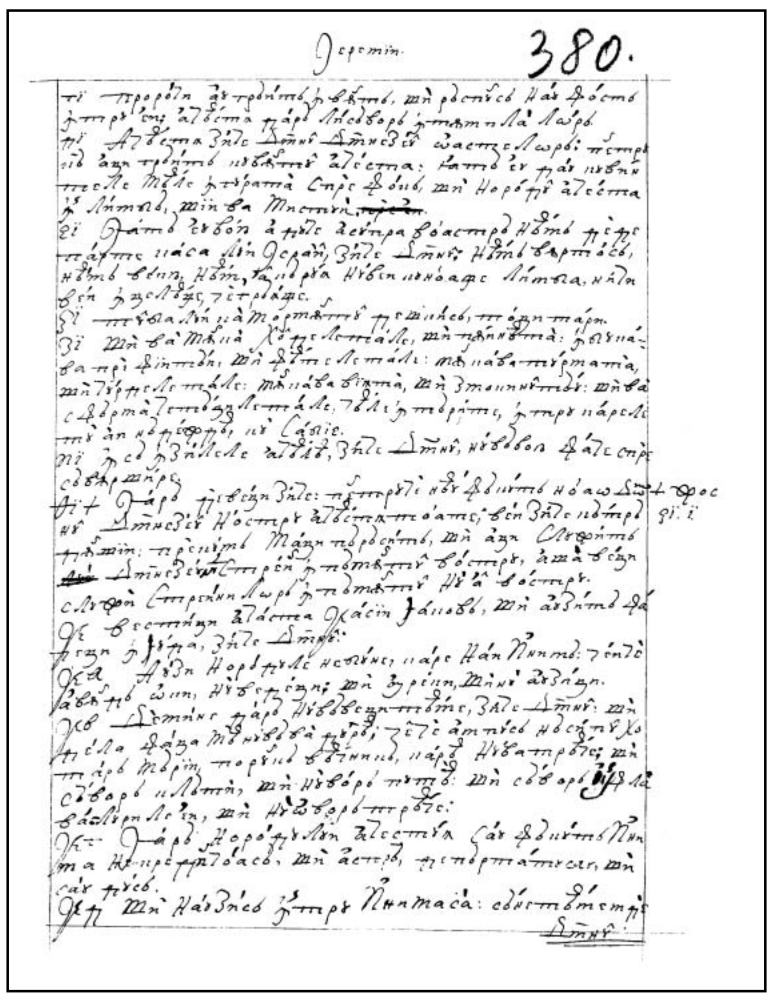
389v

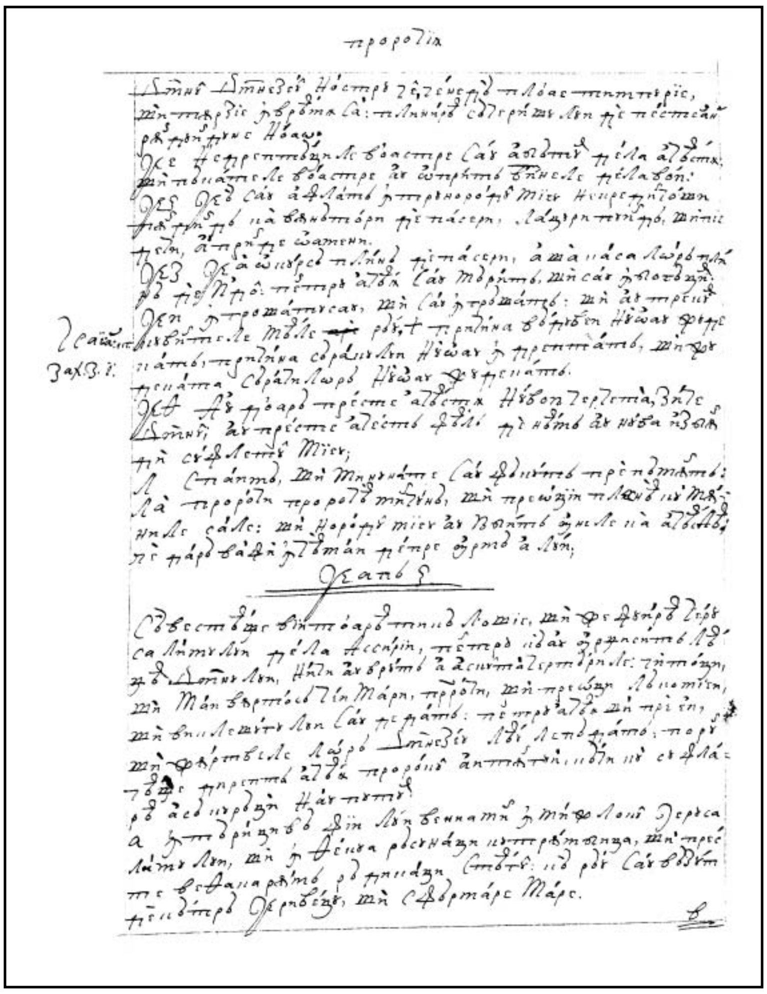
390r

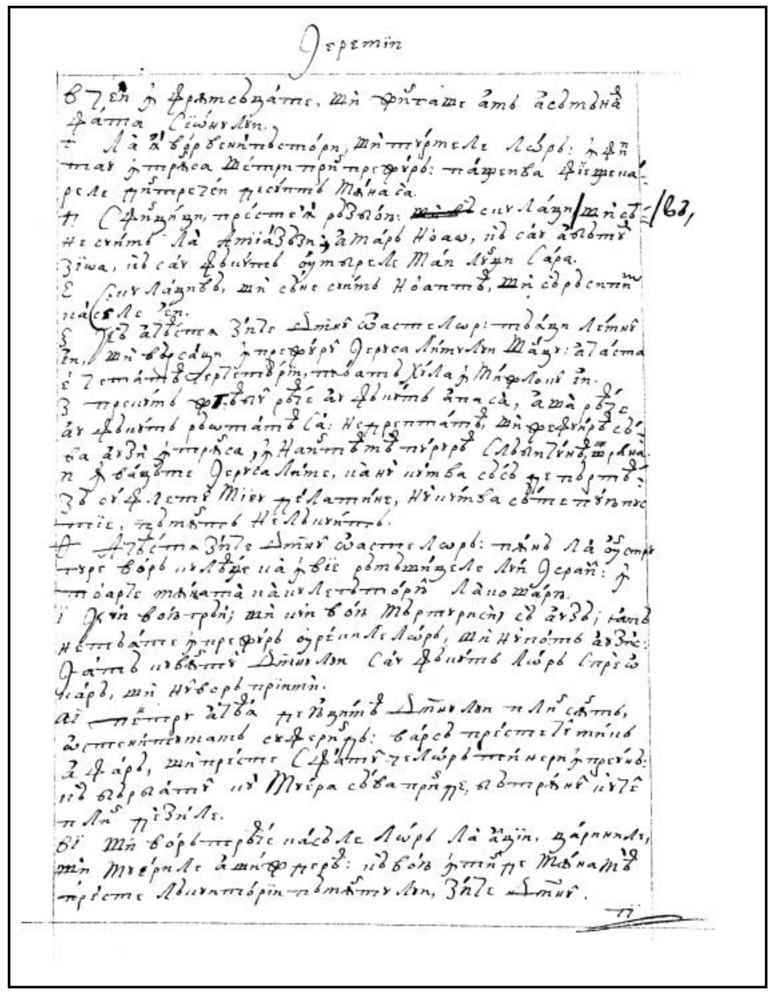
390v

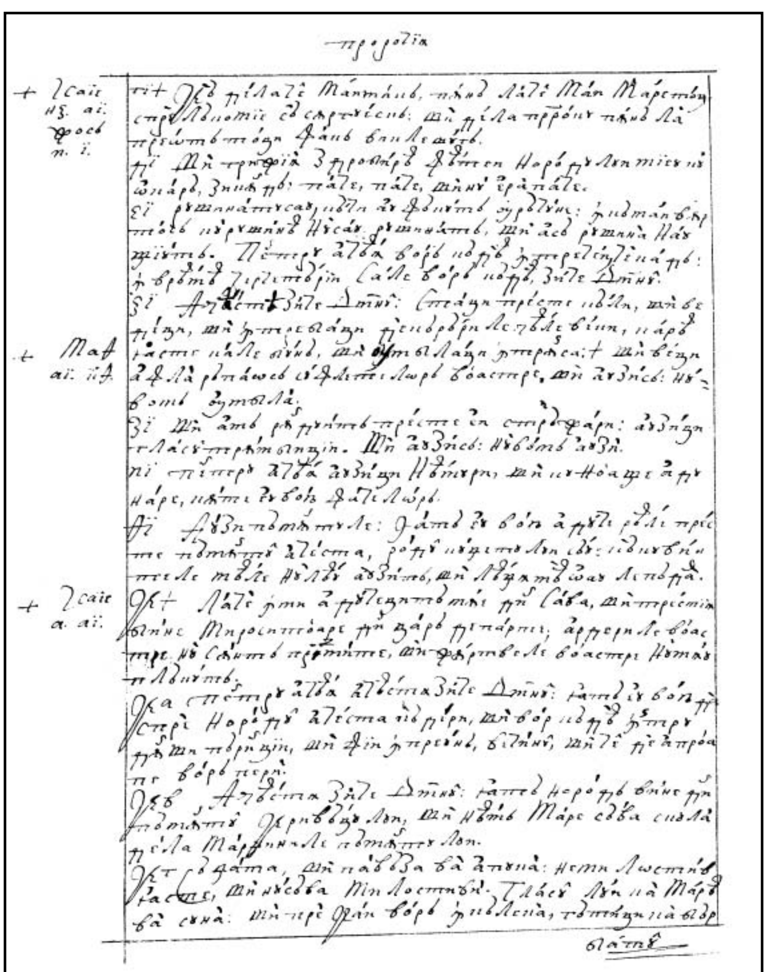
391r

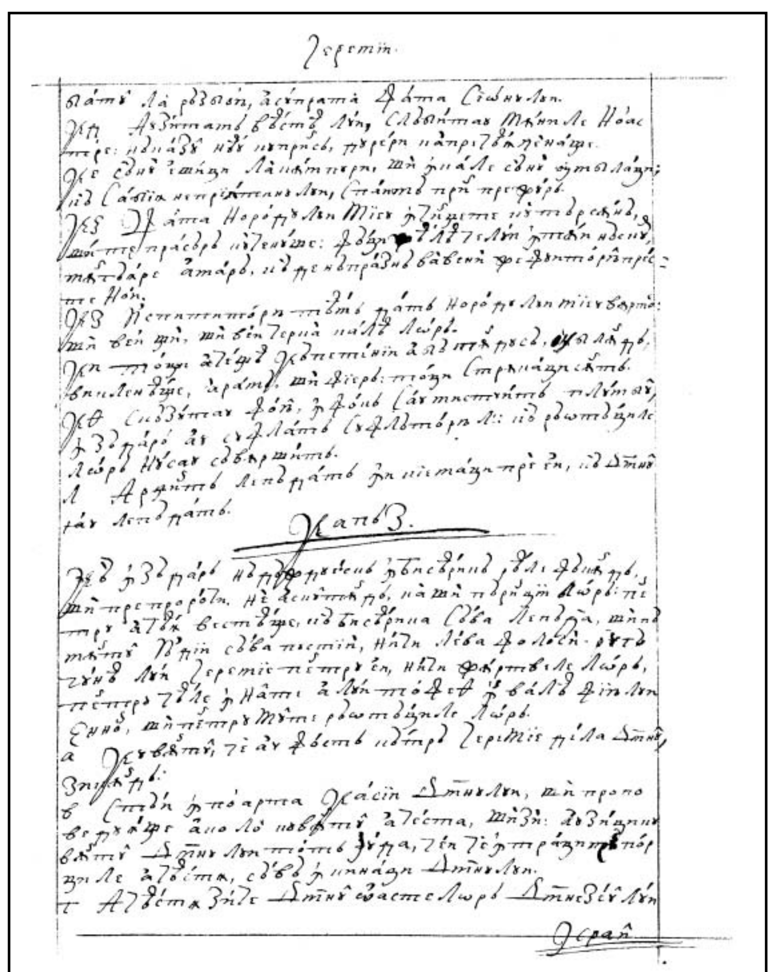
391v

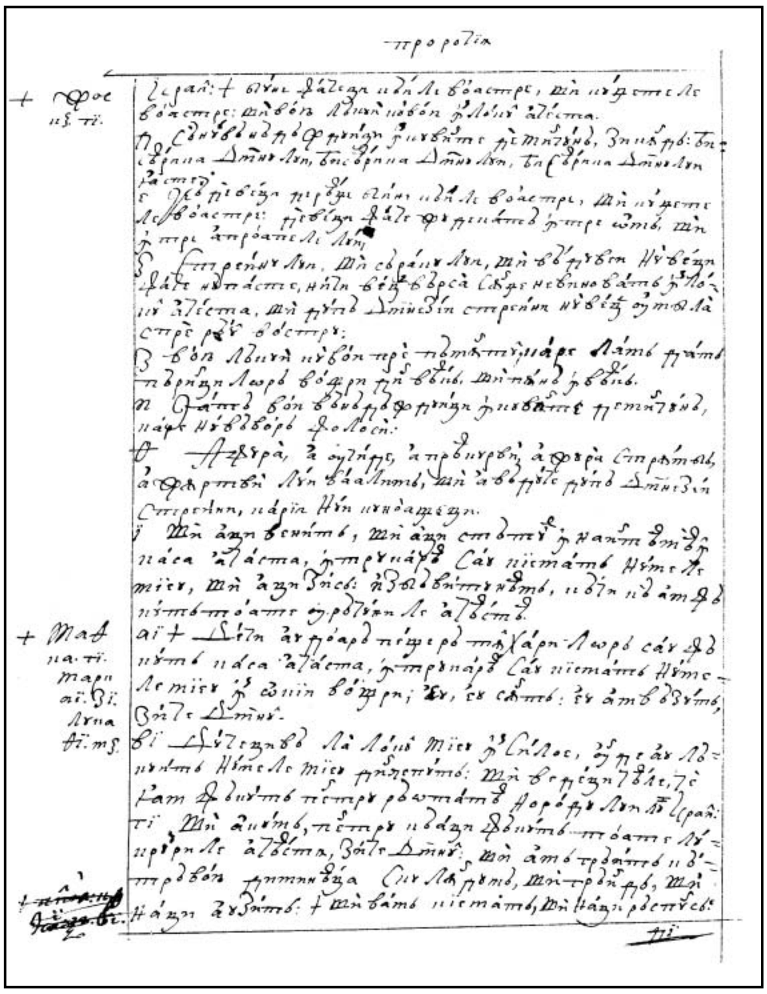
392r

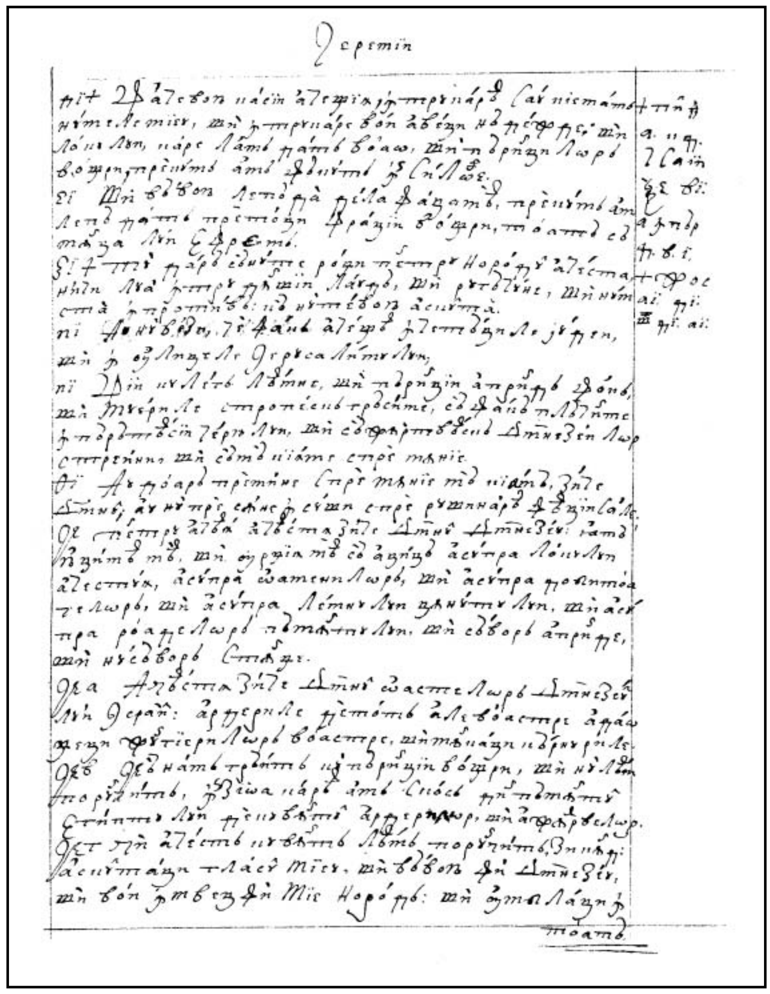

392v

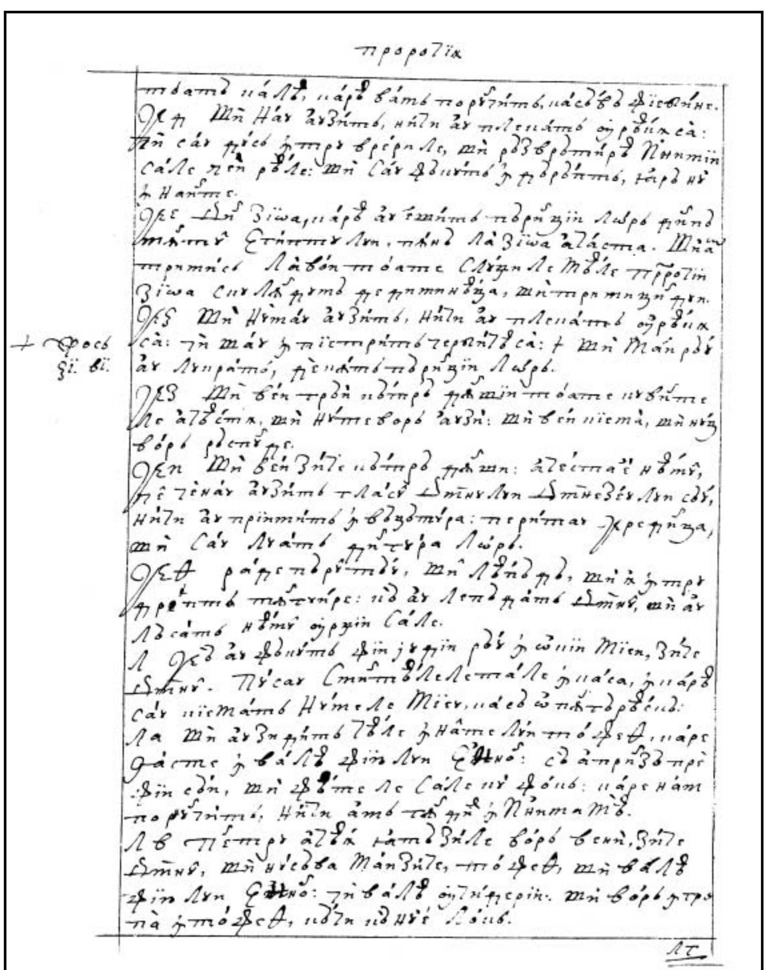

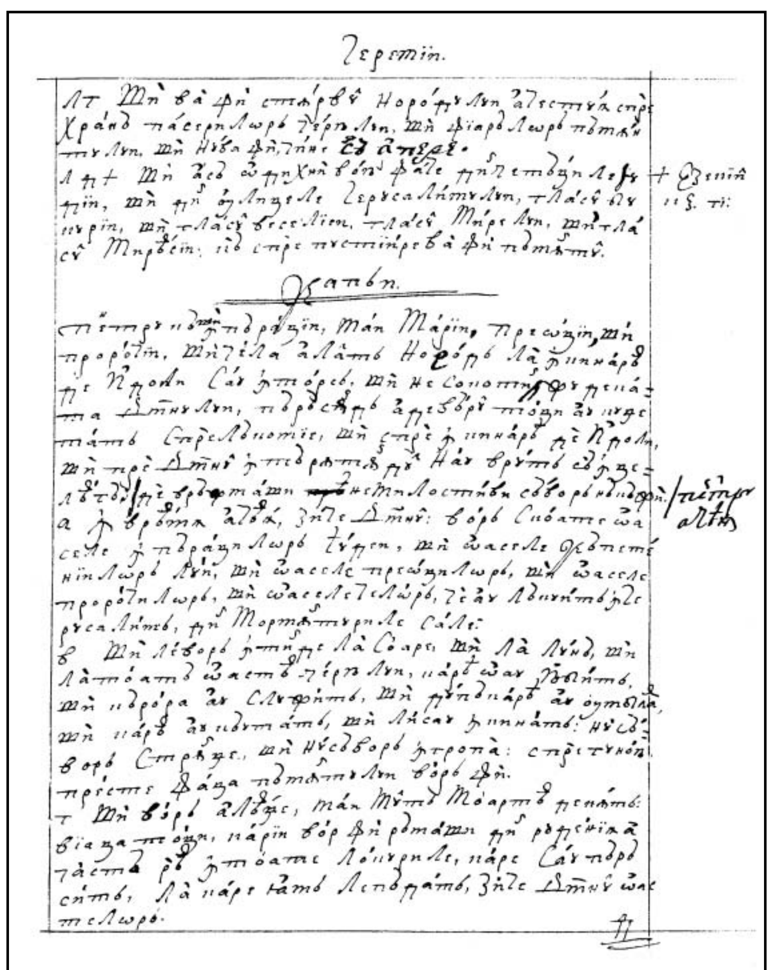
393r

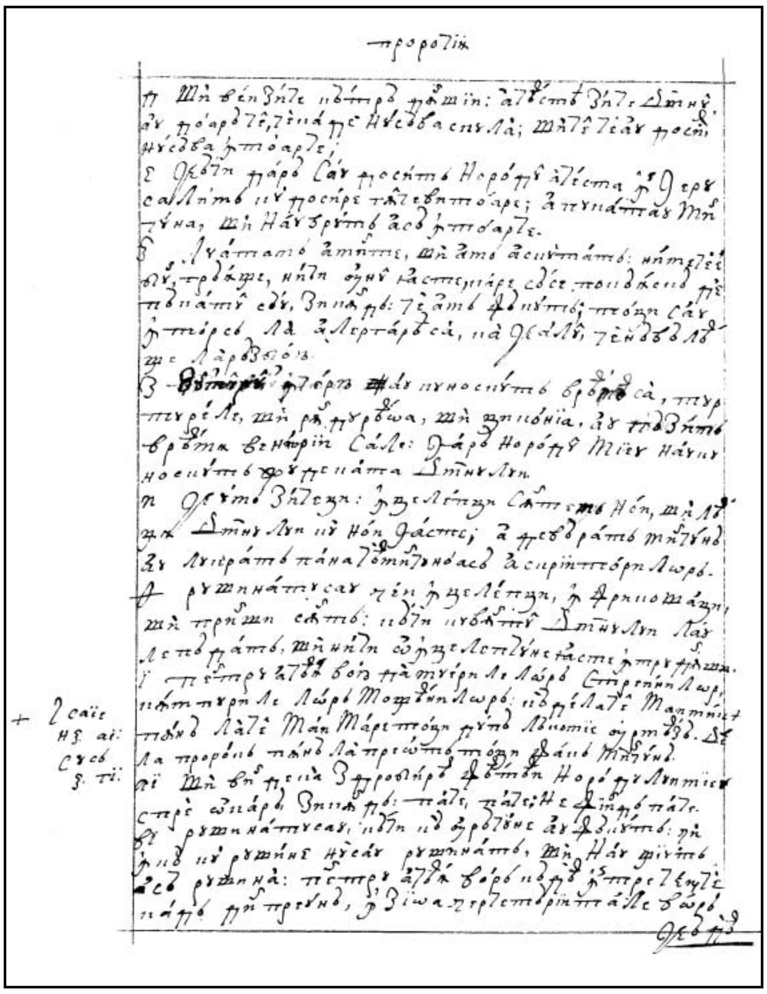

393v 394r

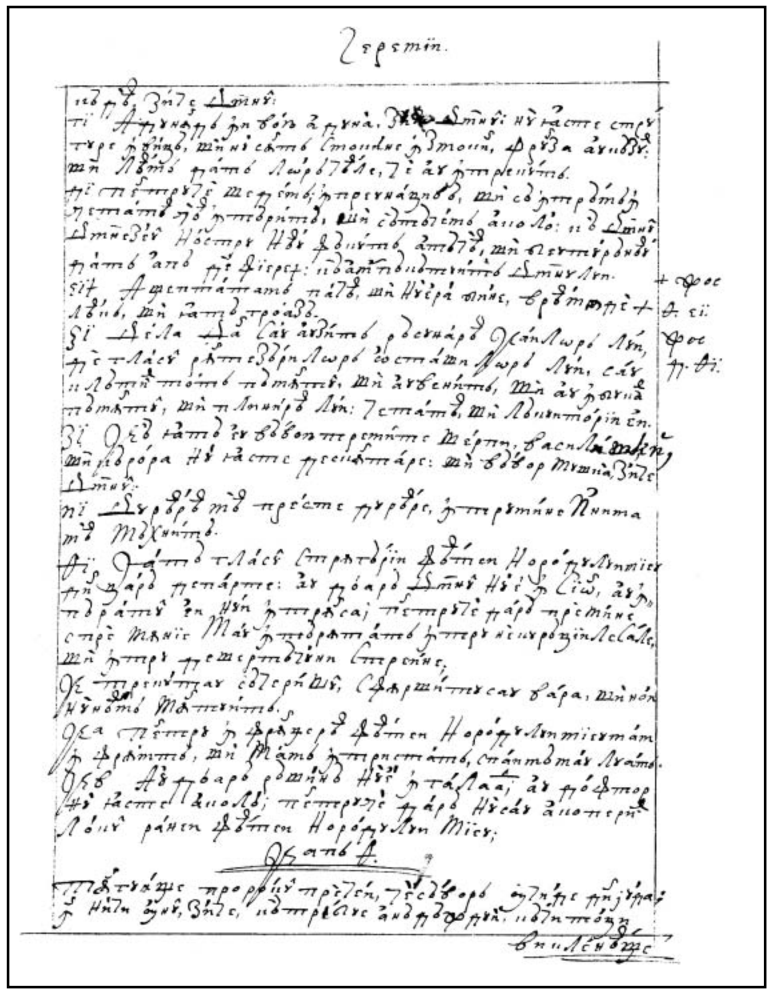

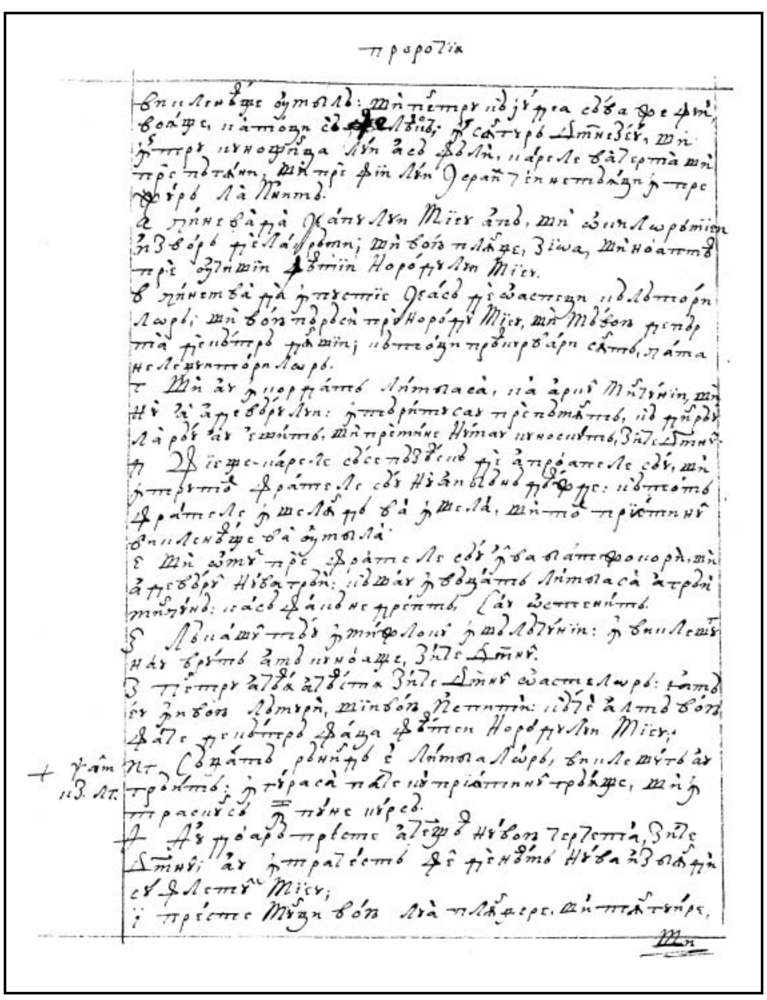
394v 395r

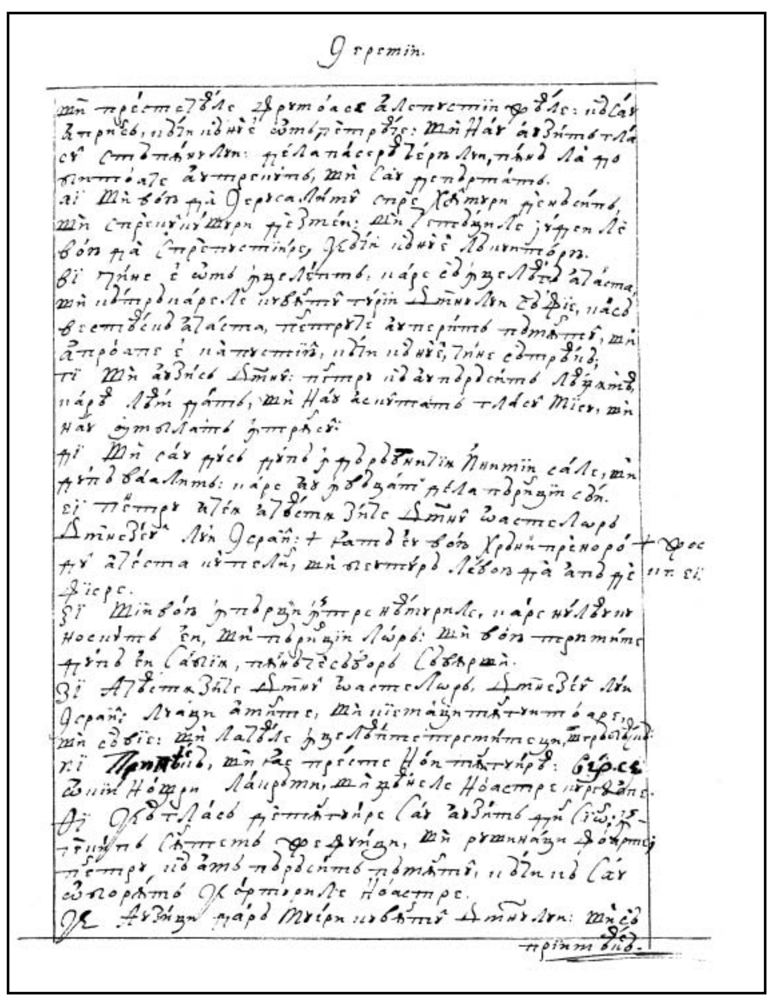
395v

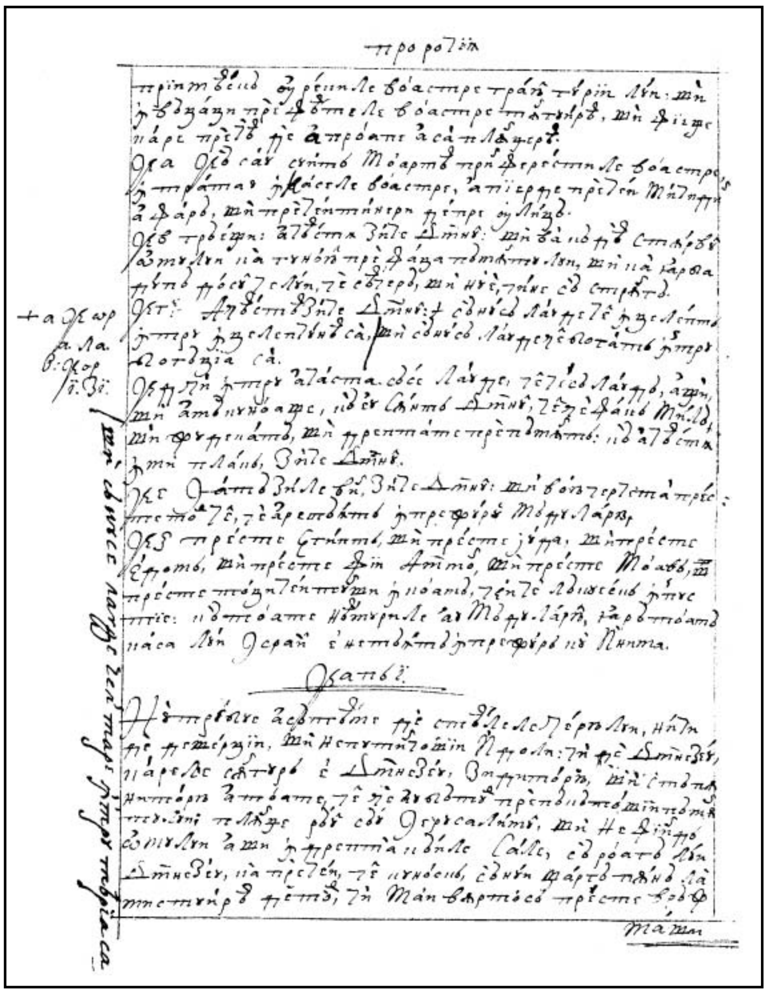
396r

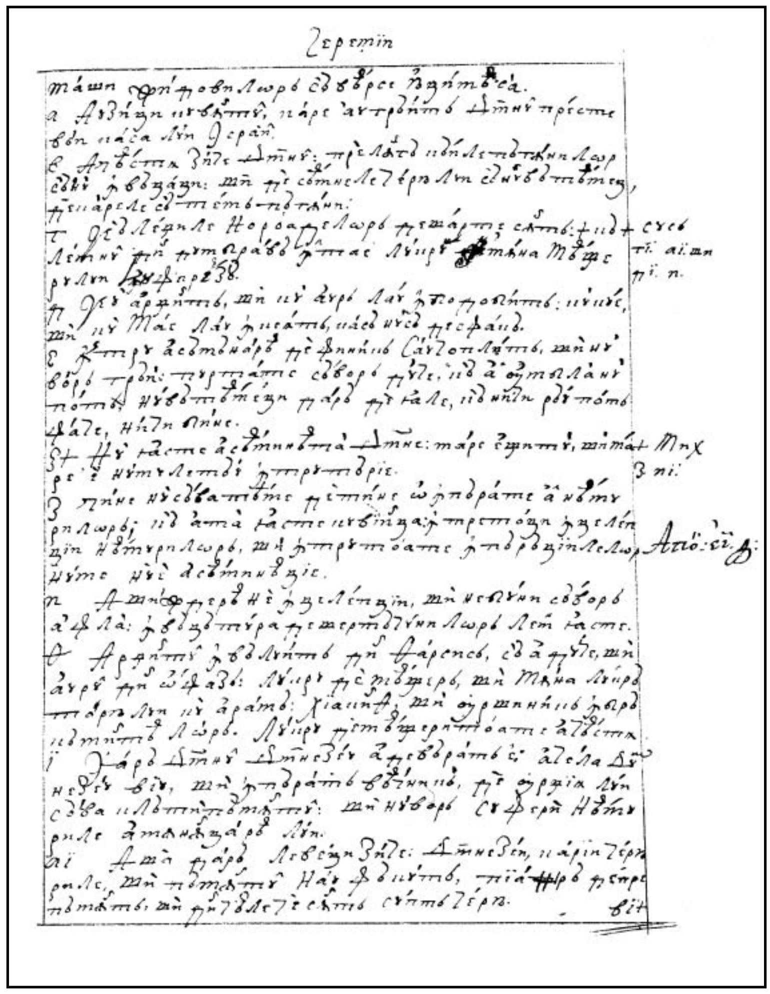

396v

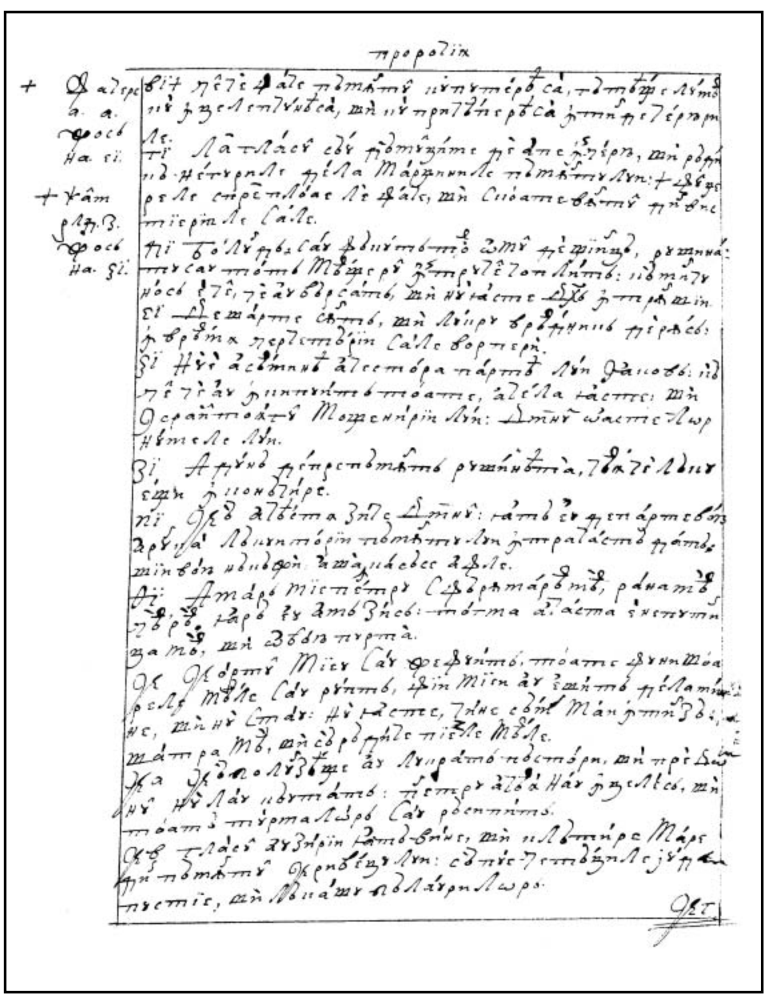
397r

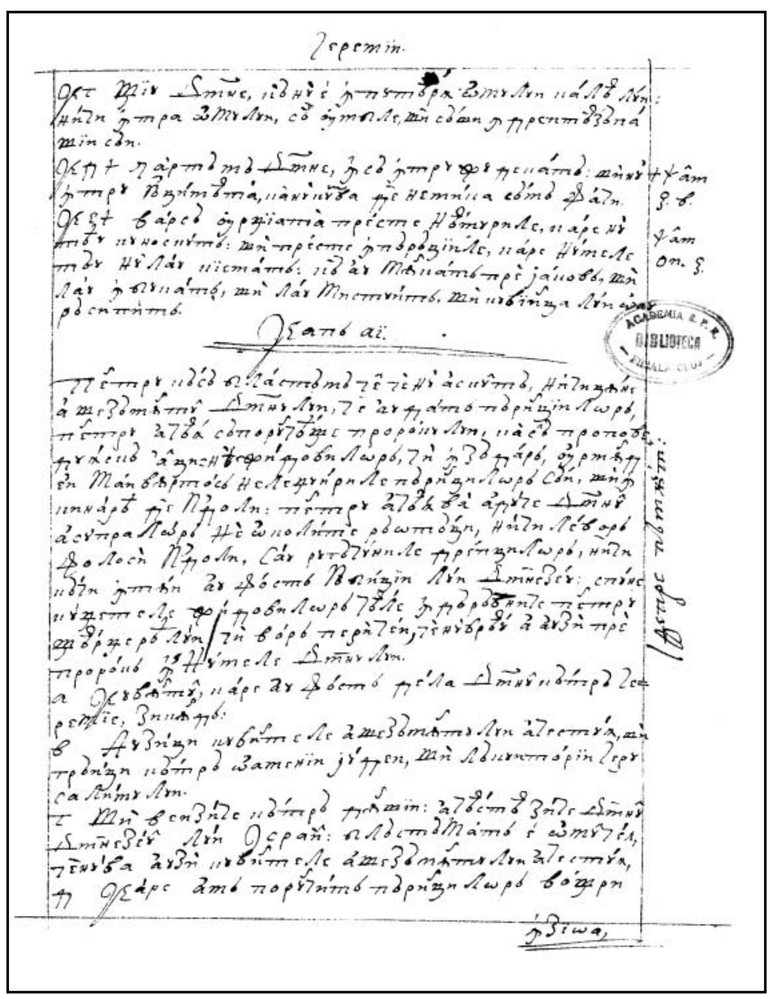

397v

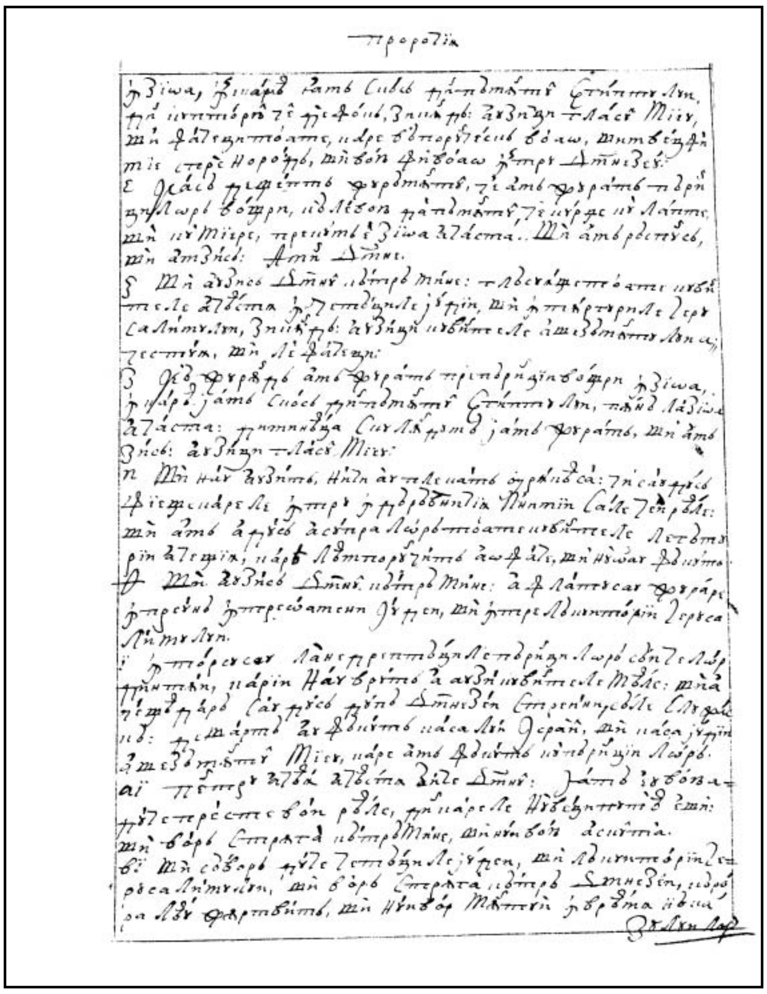
398r

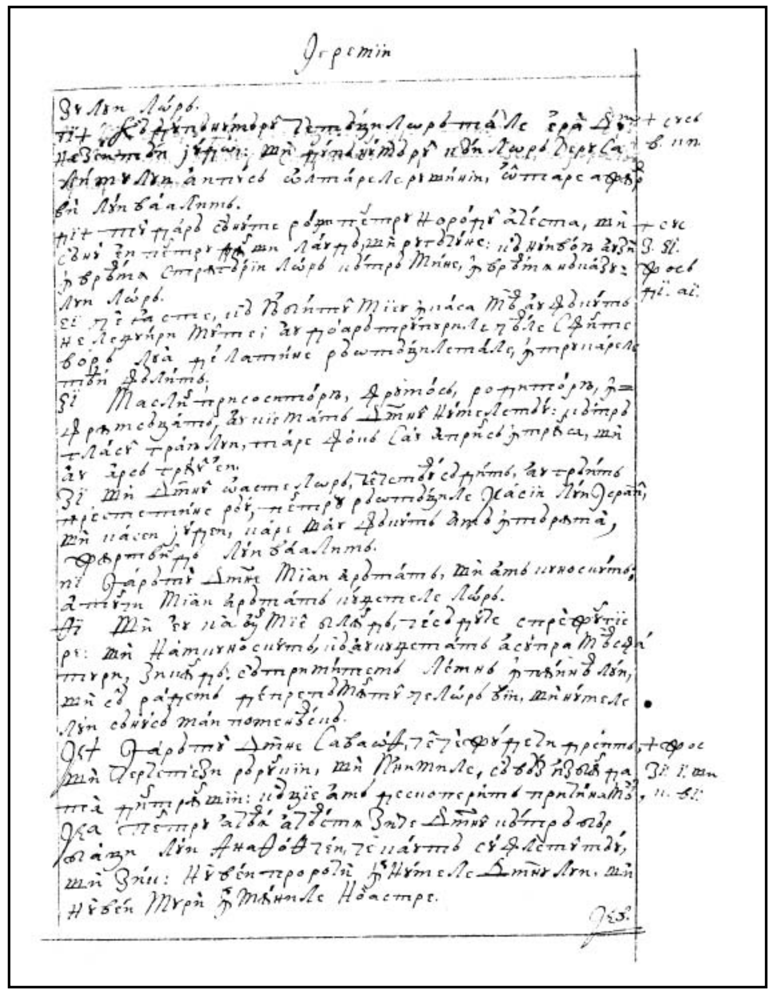

398v

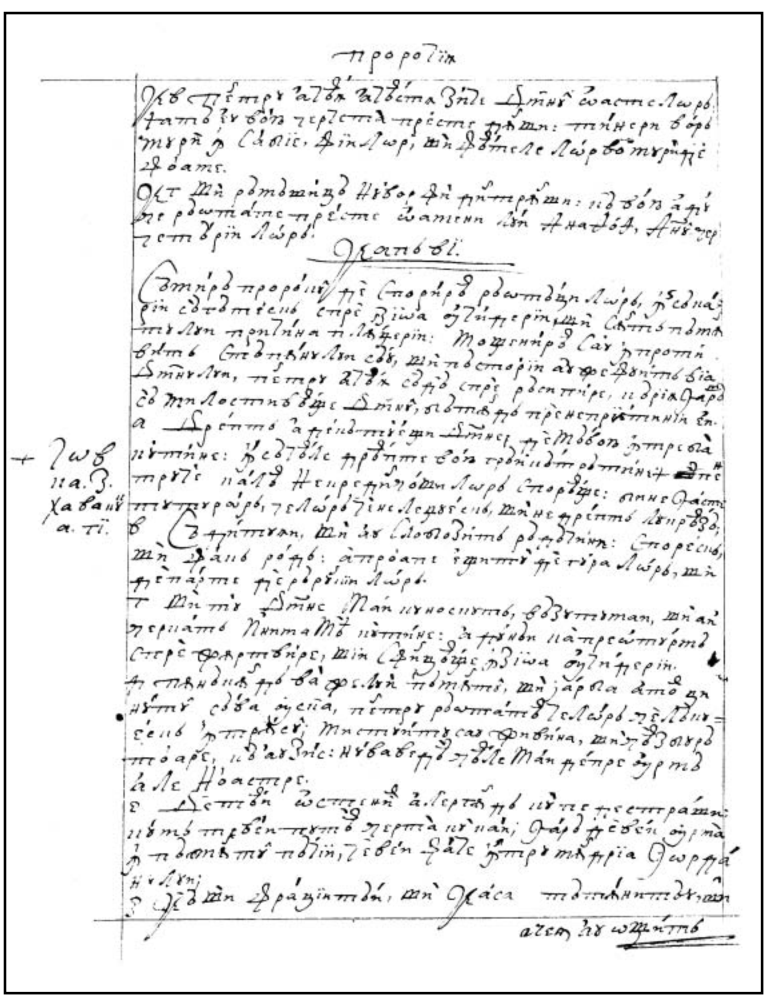
399r

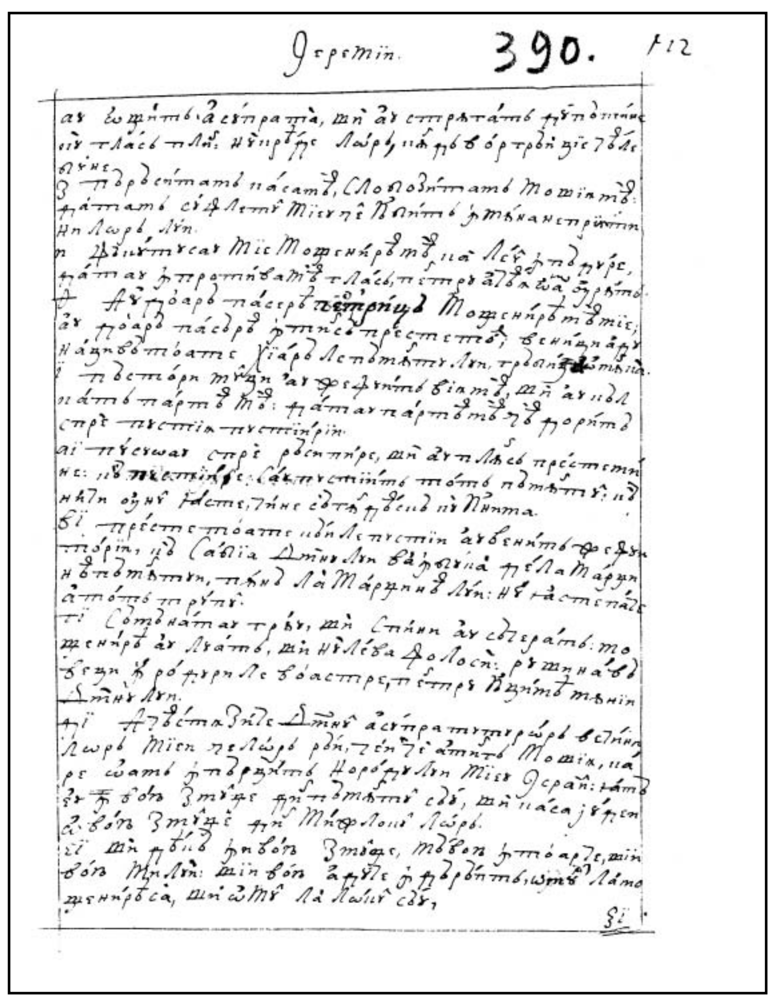
399v

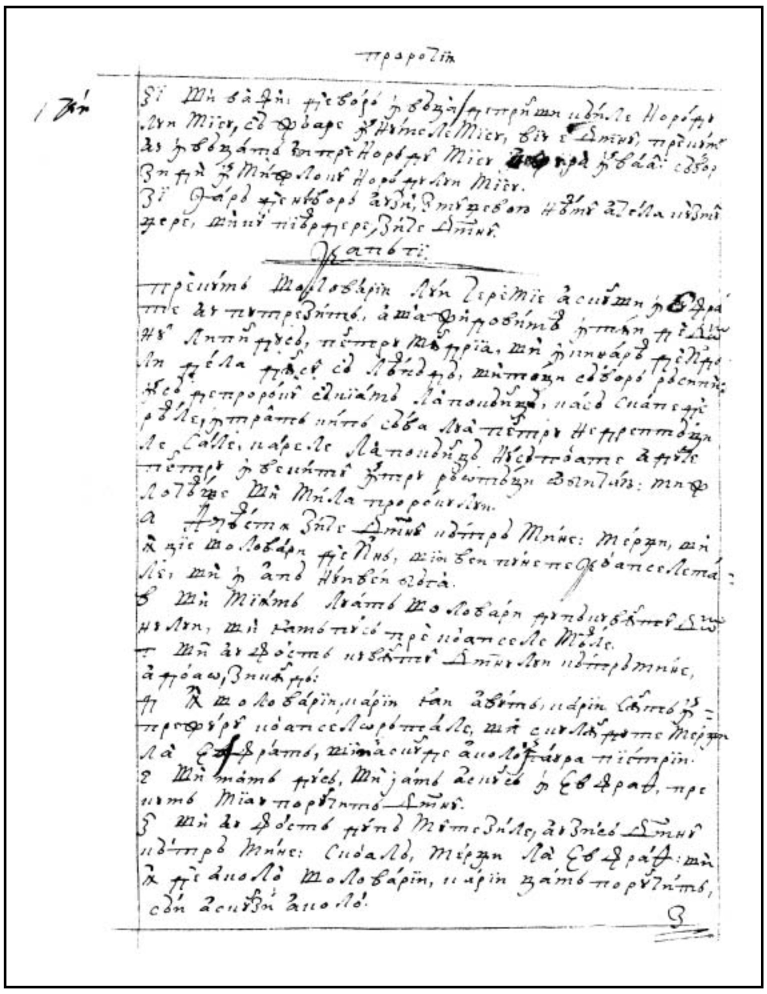
400r

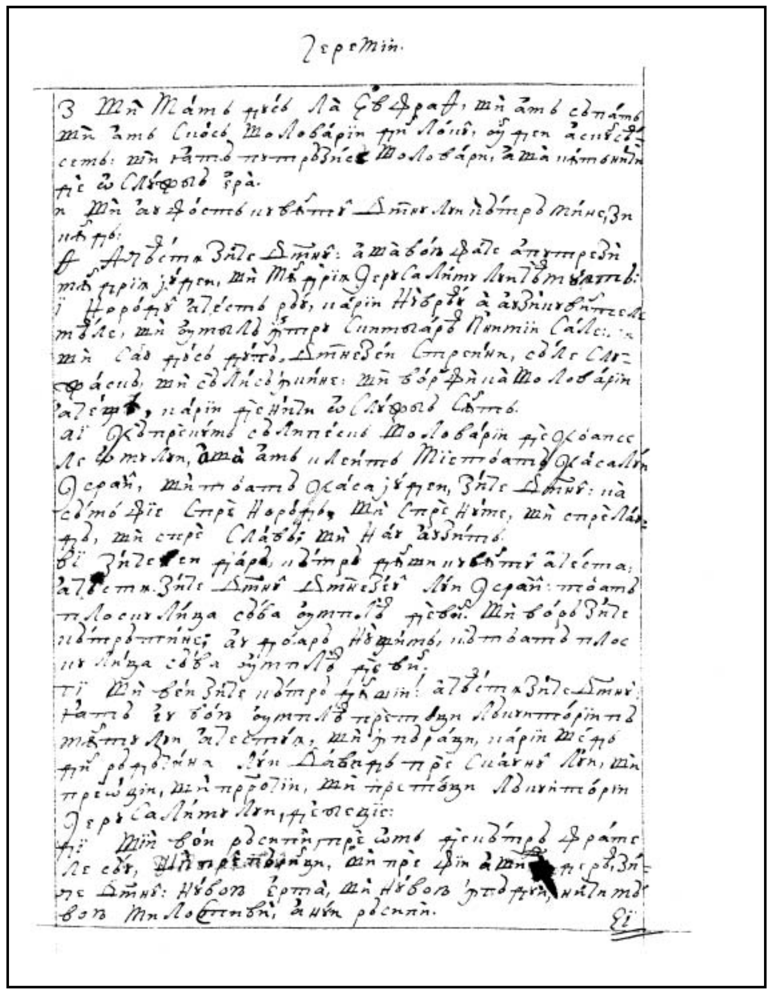
400v

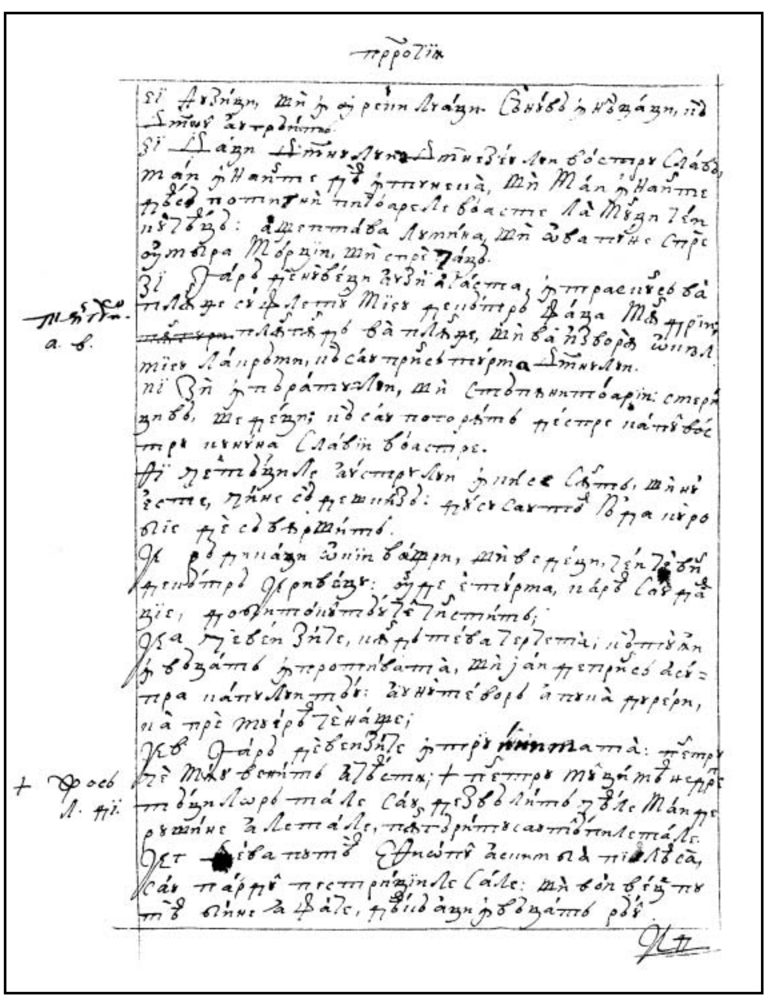
401r

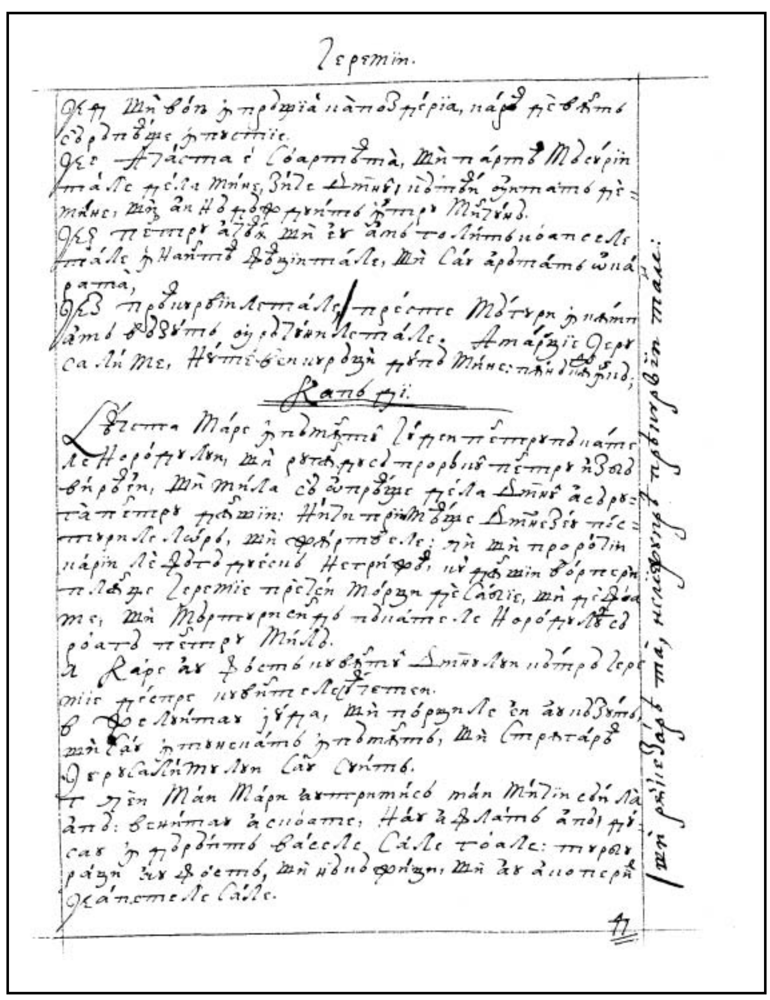
401v

402r

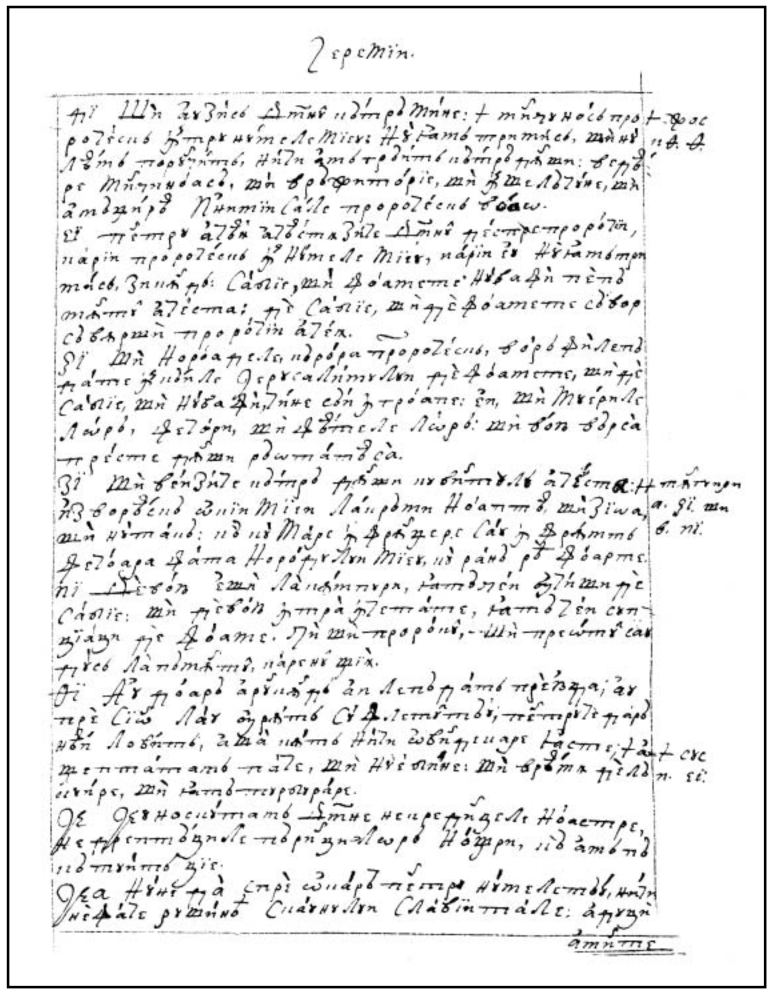
402v

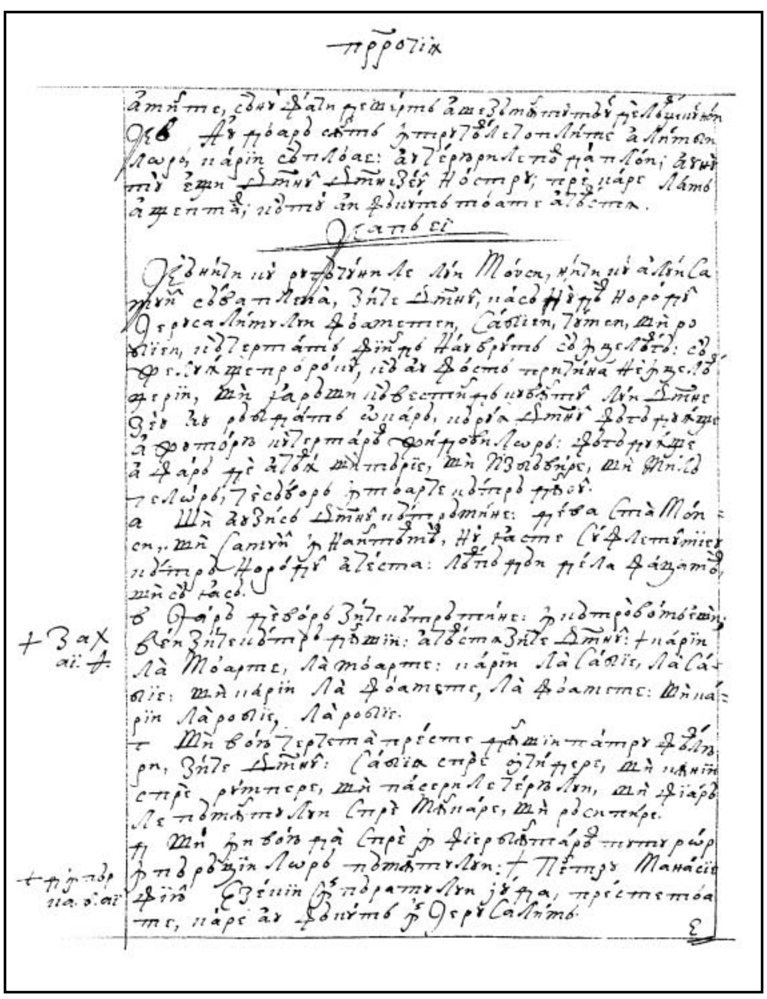
403r

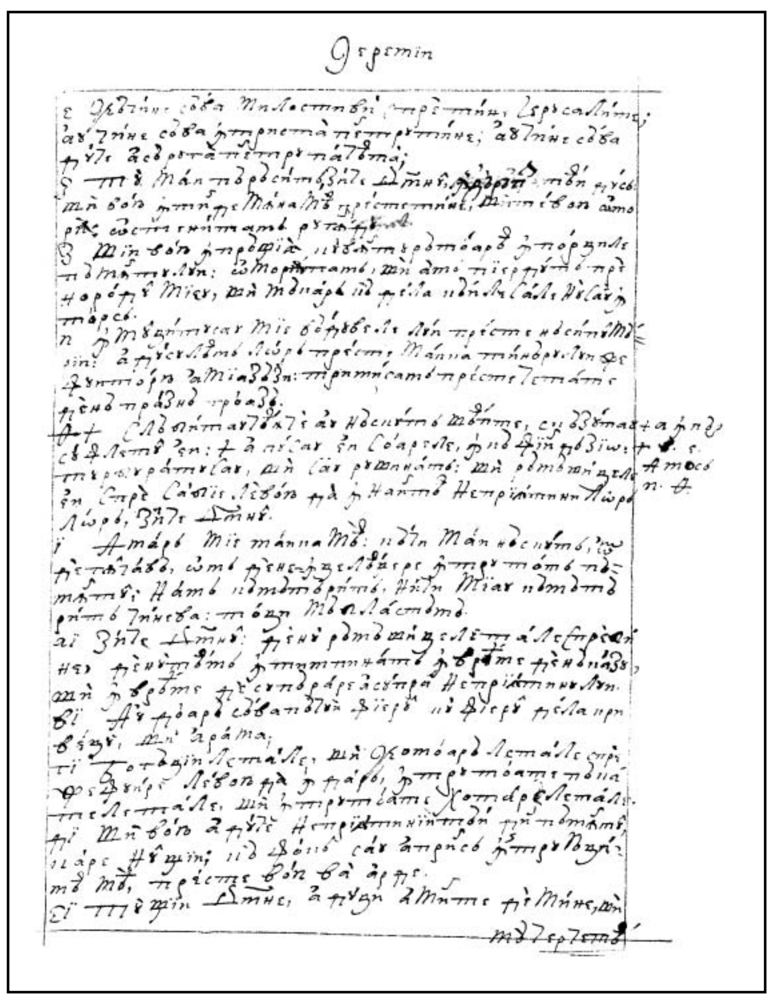
403v

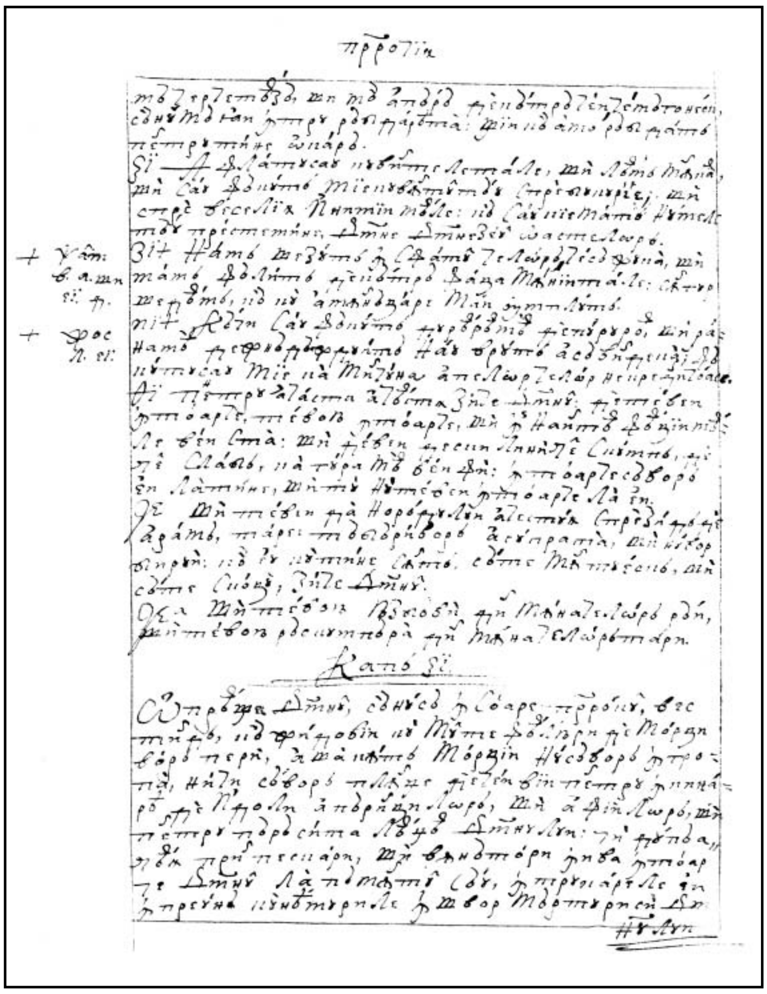
404r

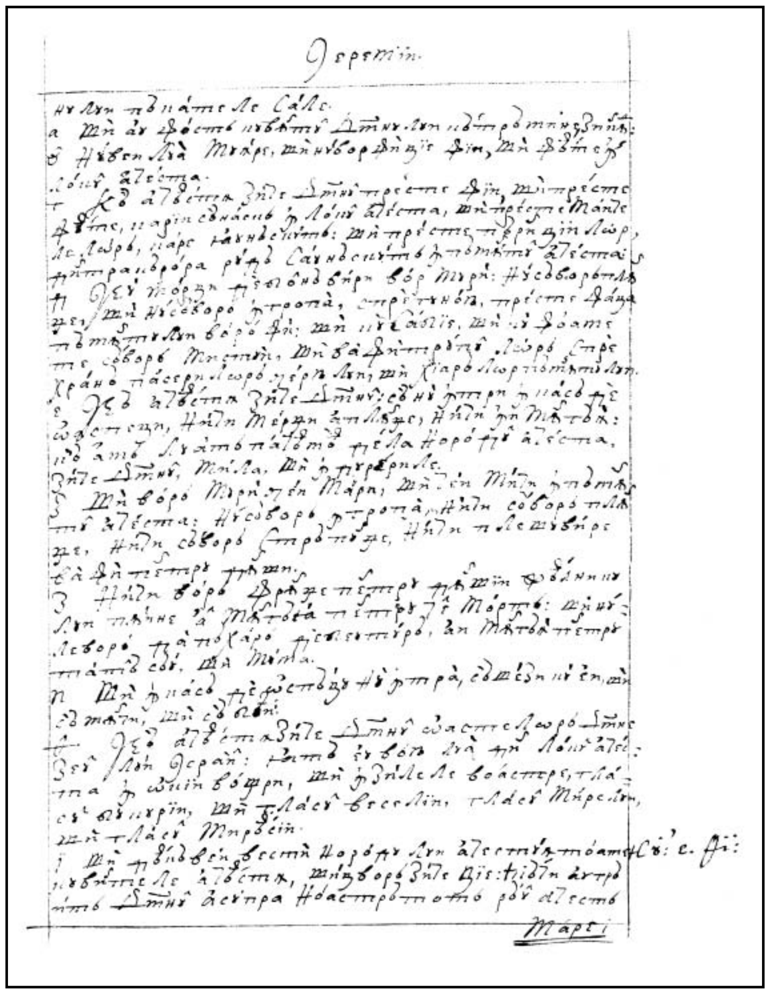

404v

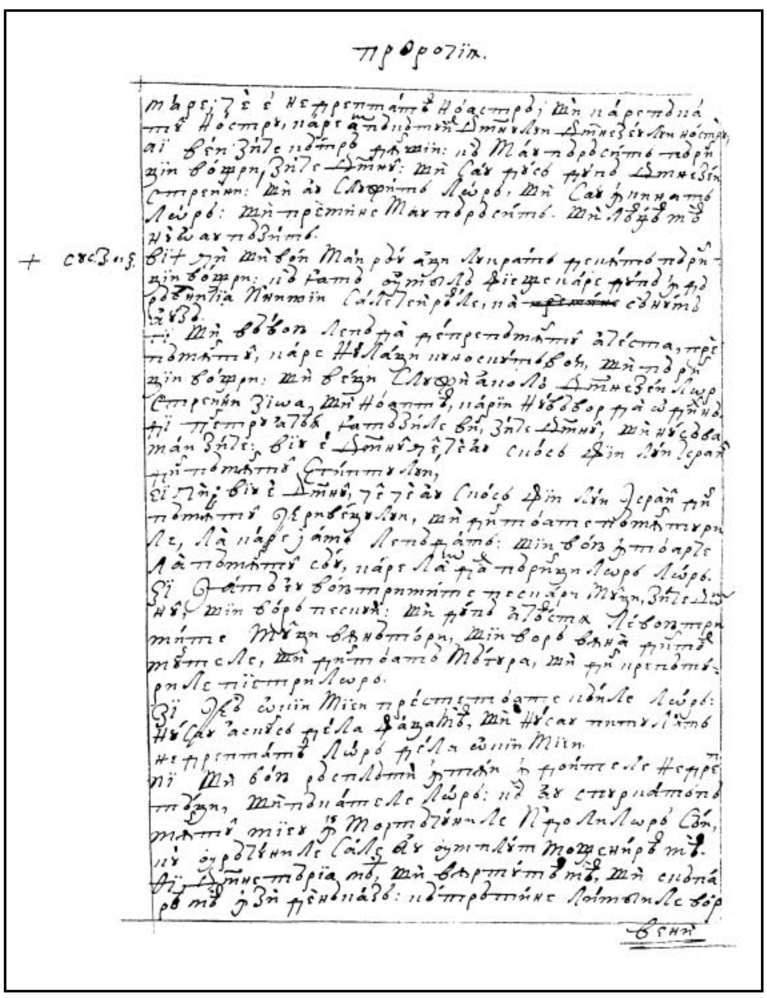
405r

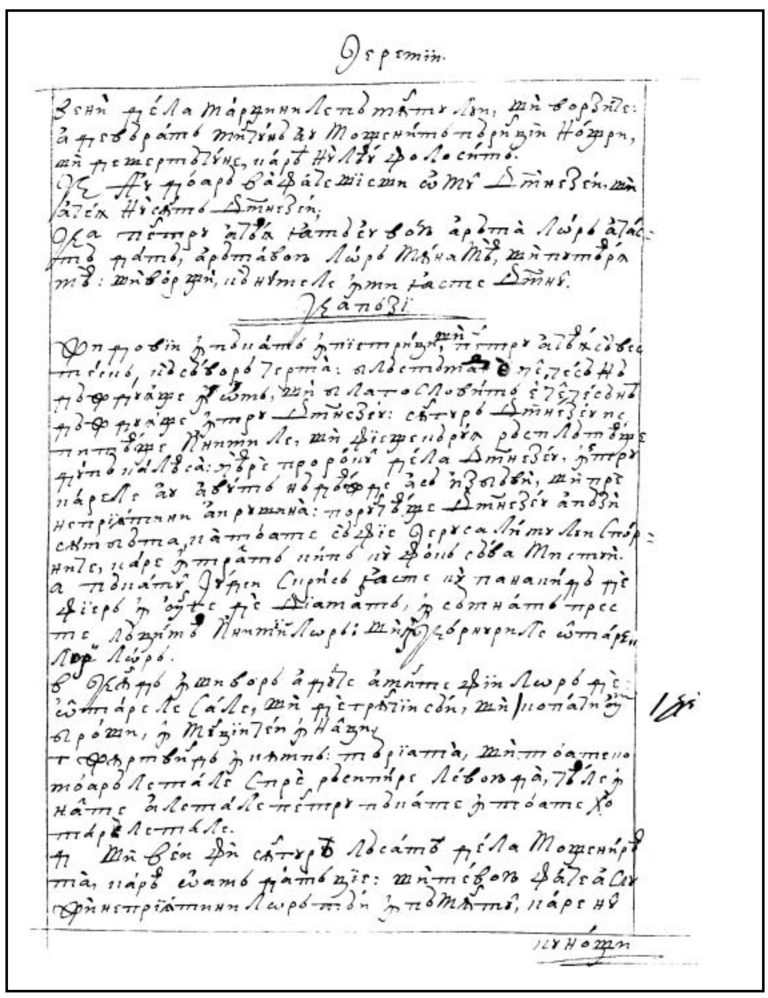

405v

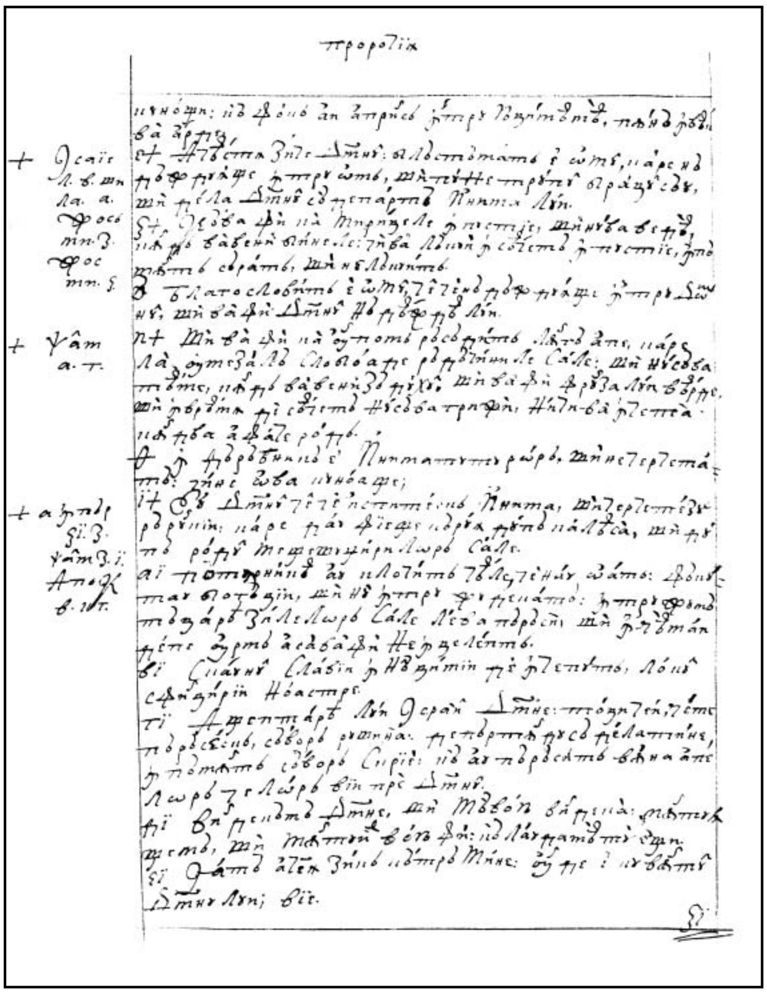
406r

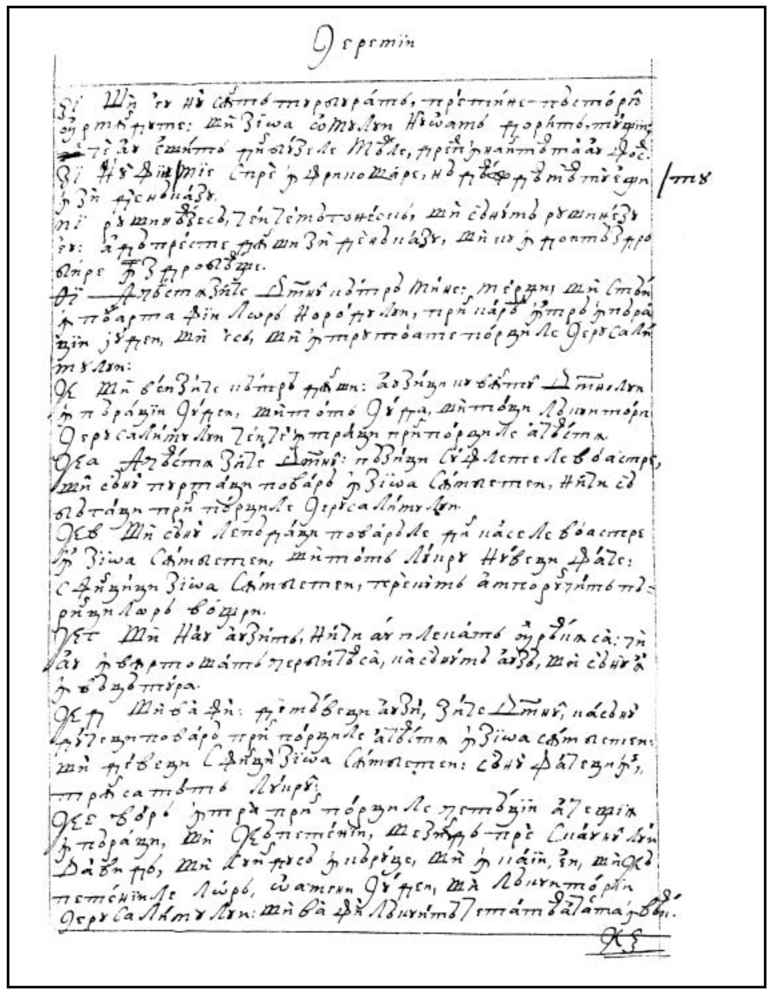

406v

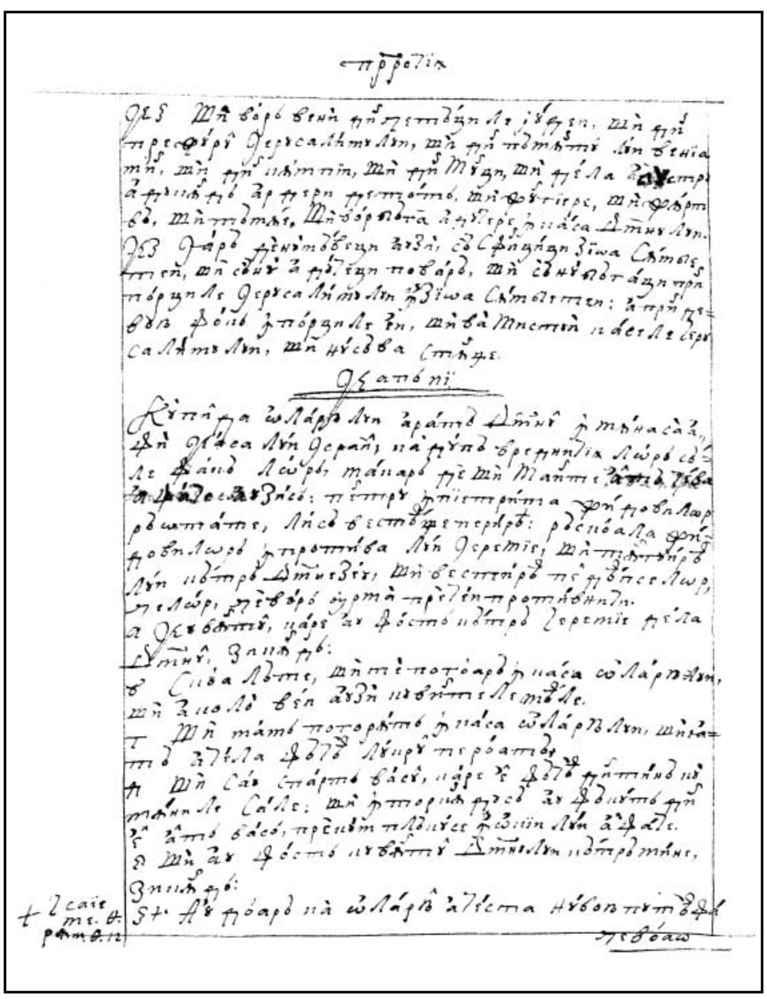
407r

407v

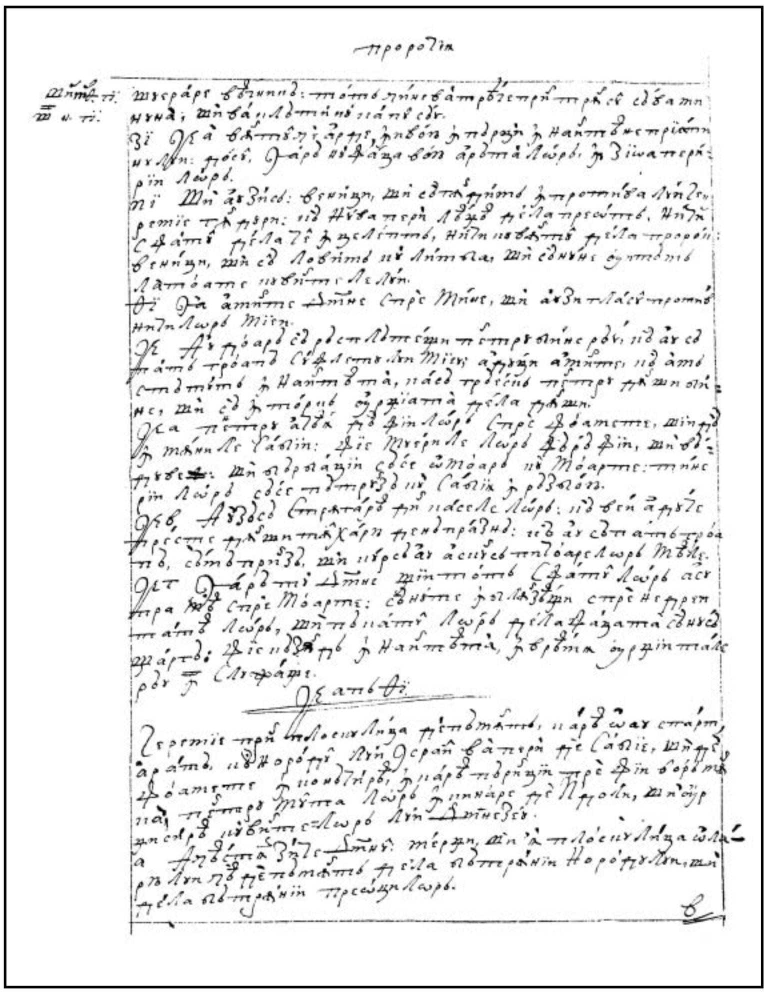
408r

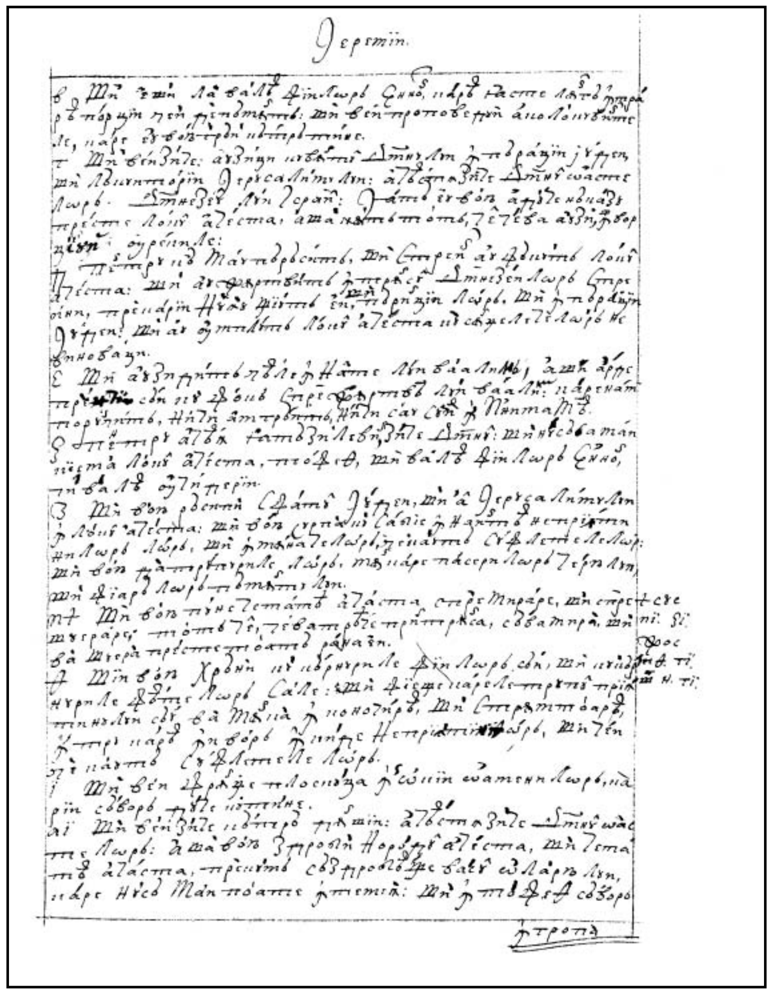
408v

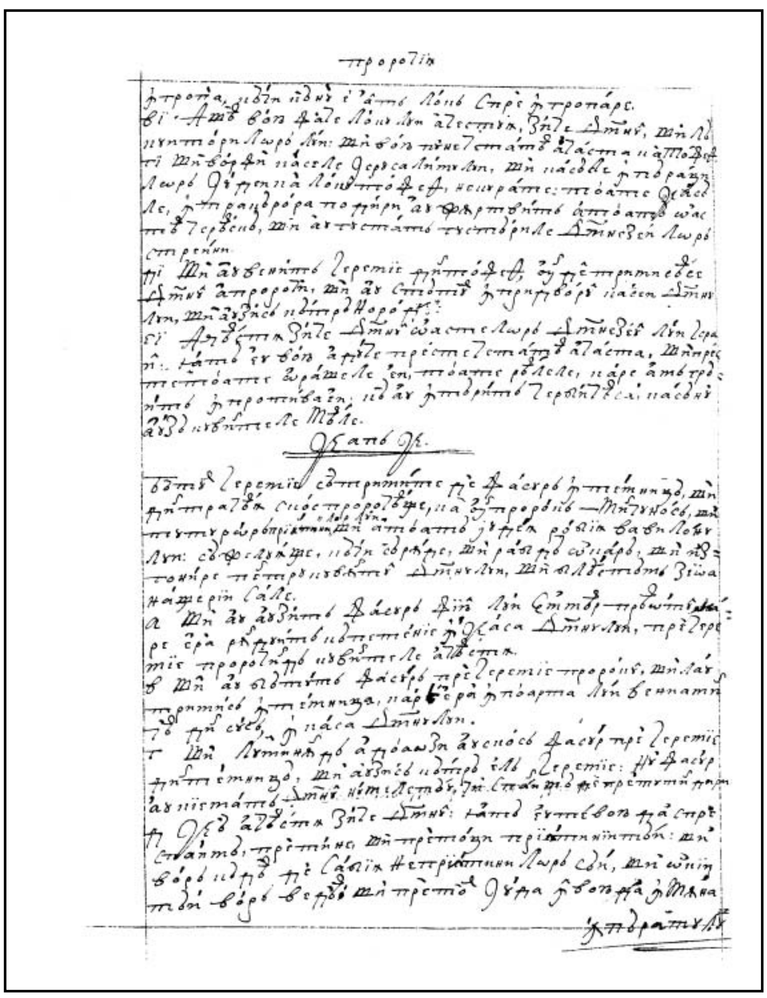
409r

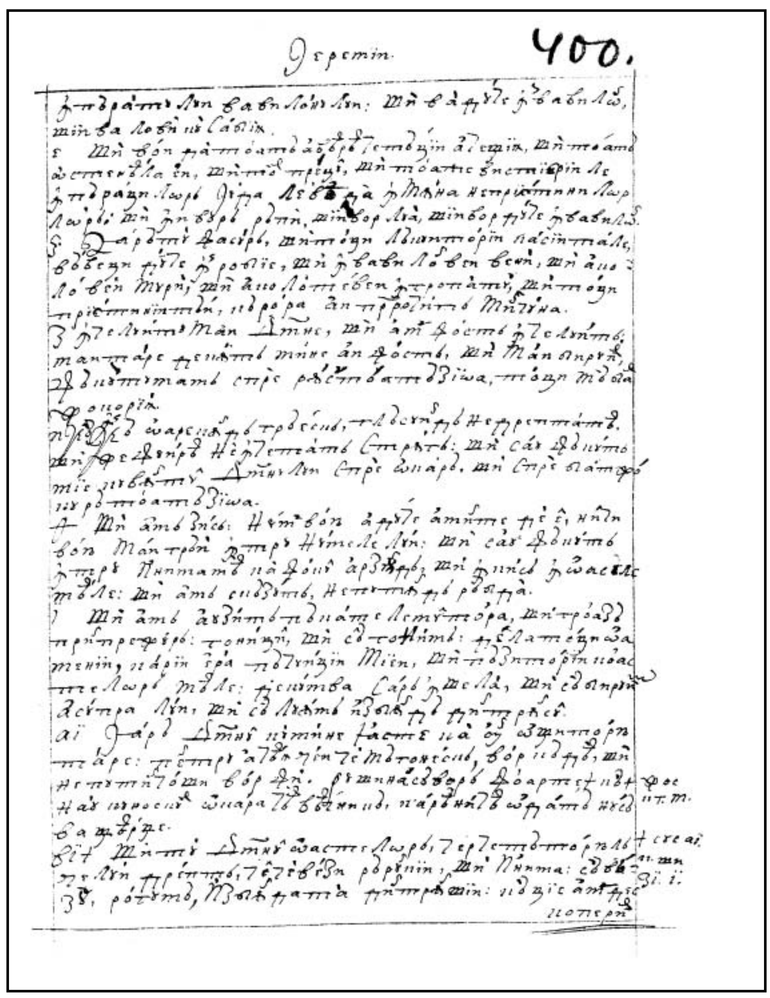
409v

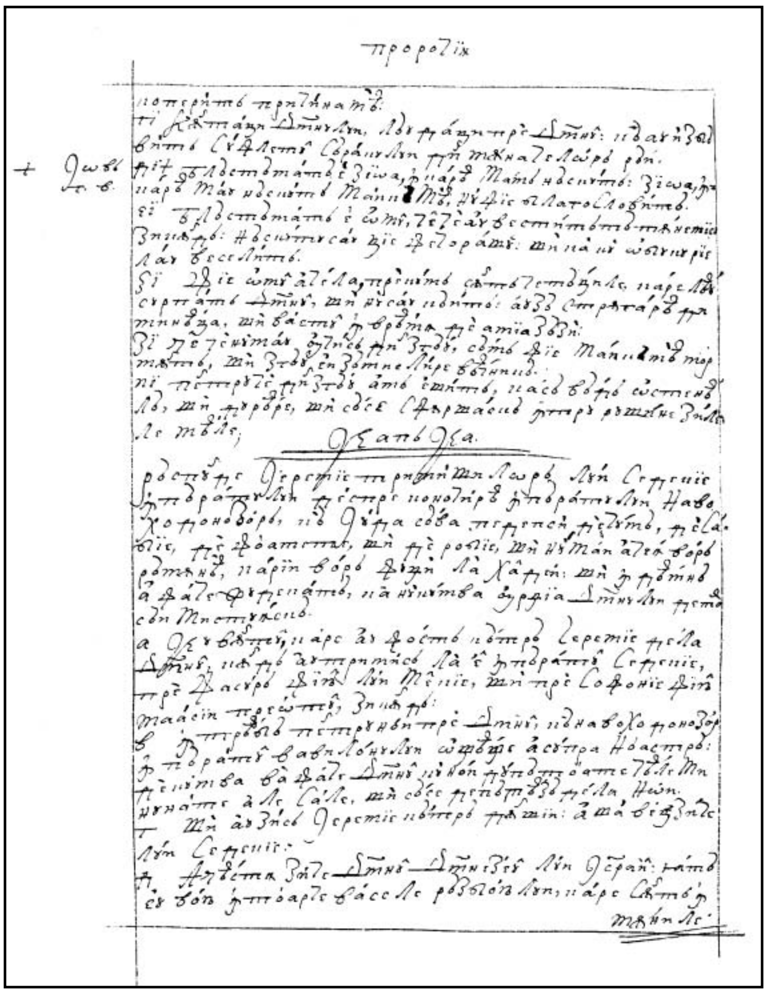
410r

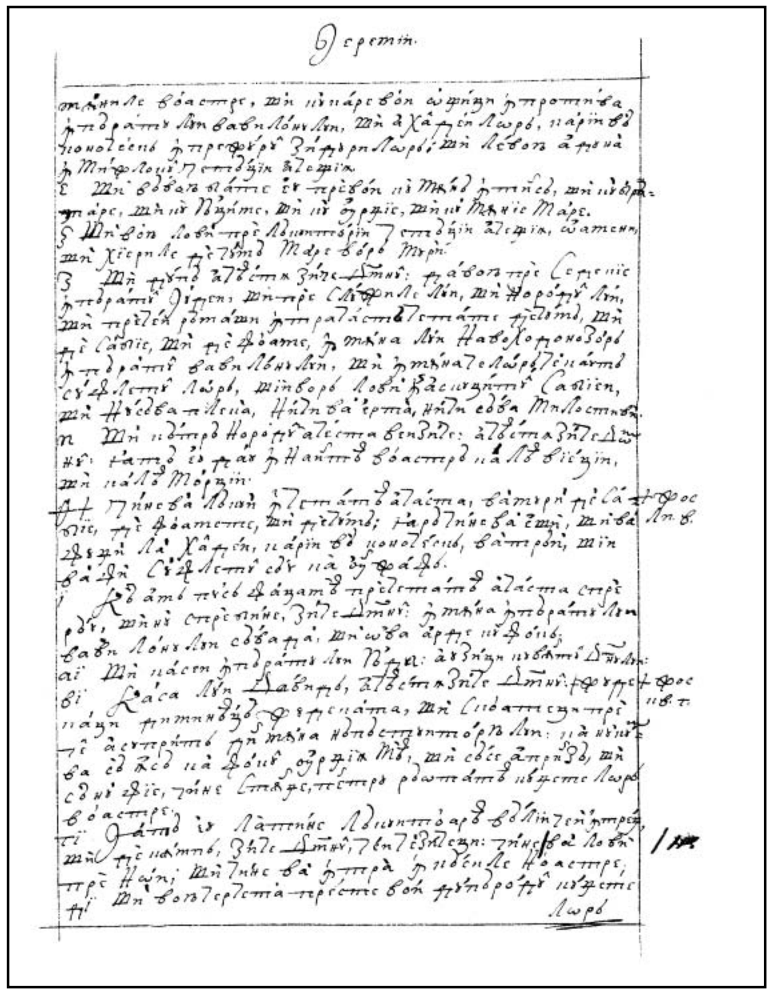

410v

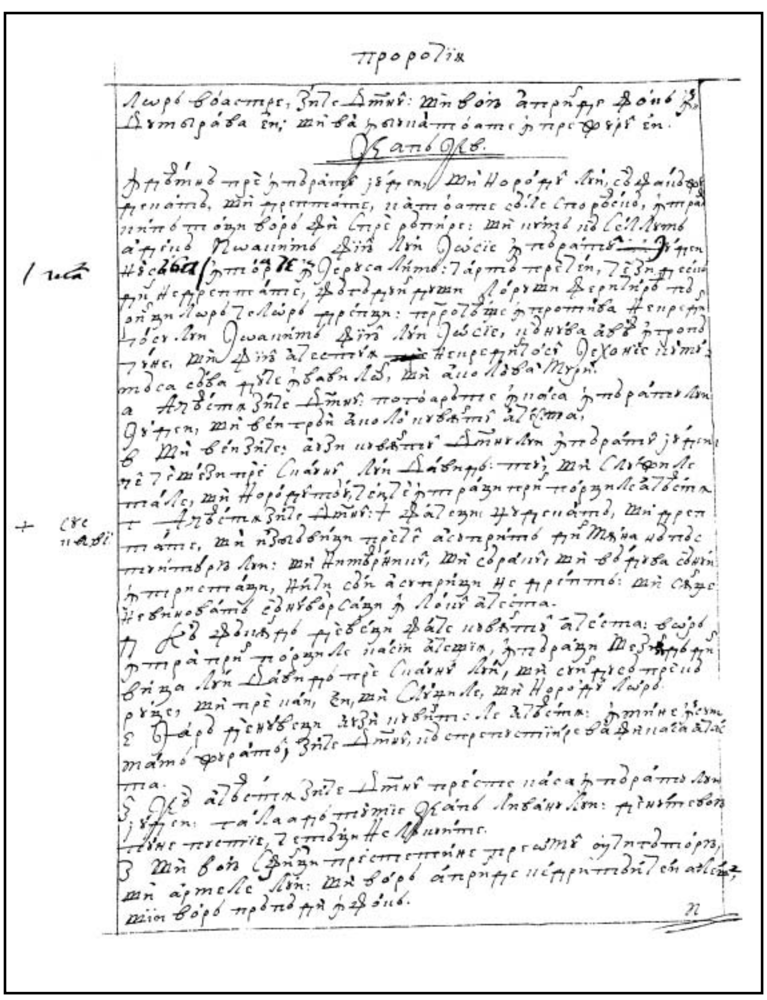

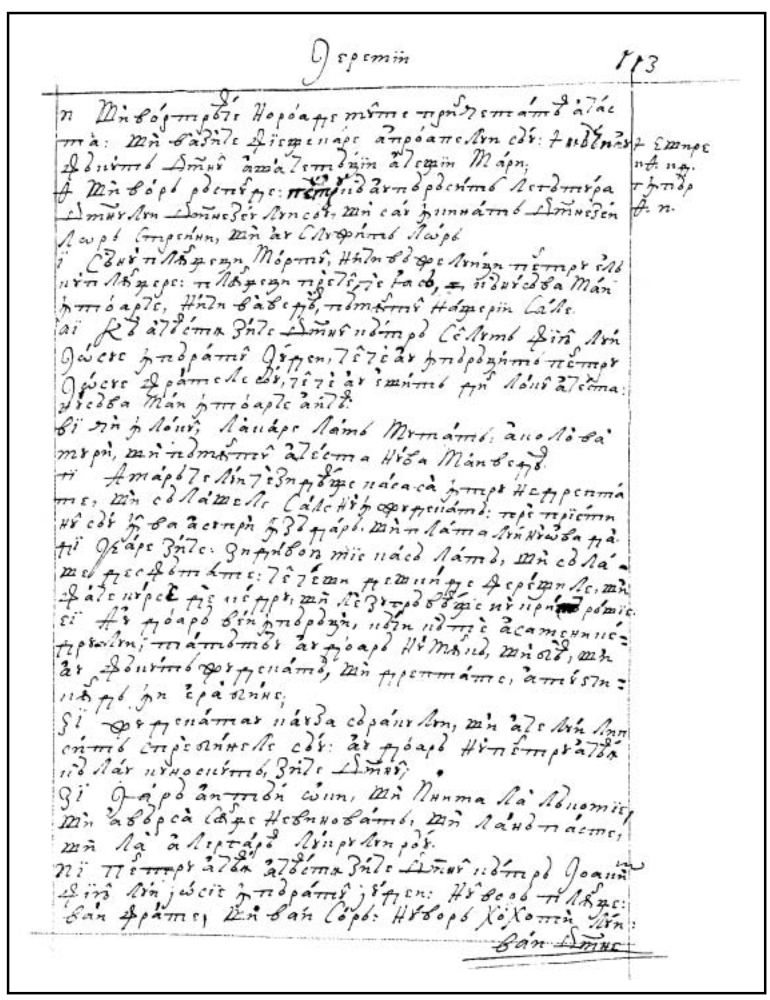
411r

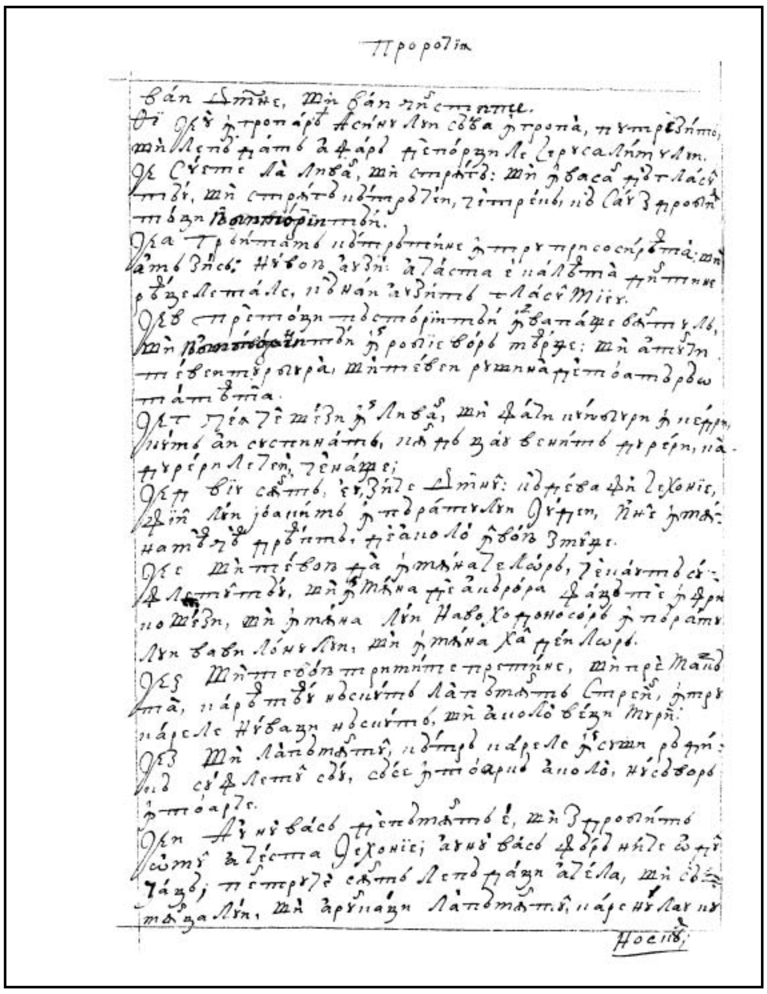

411v 412r

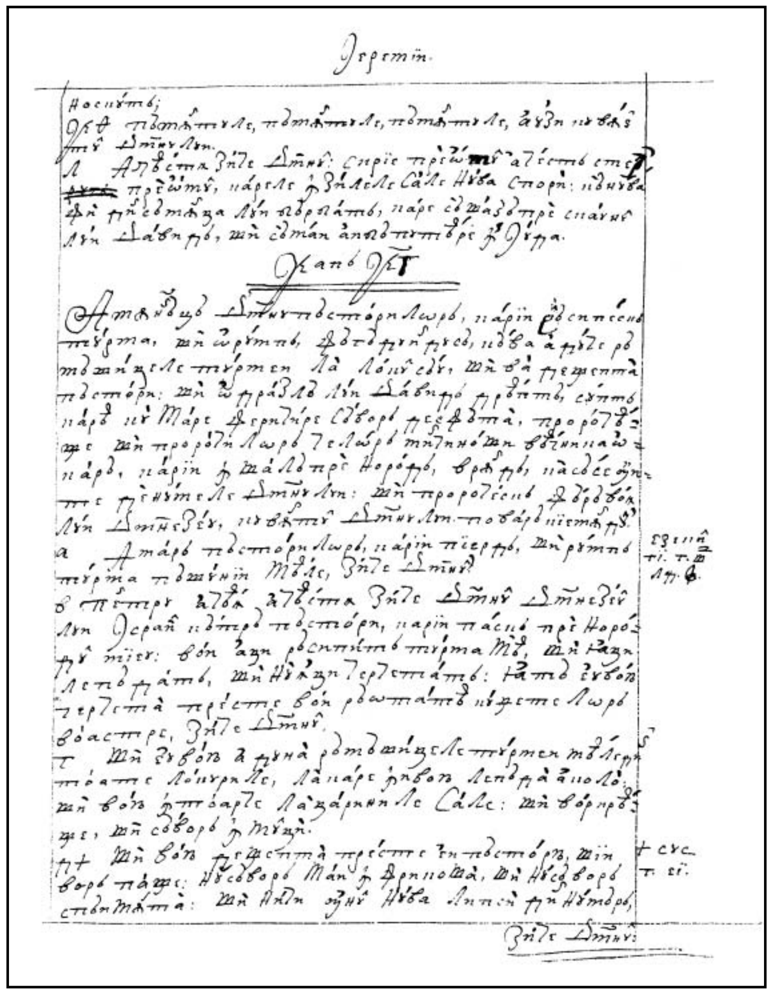

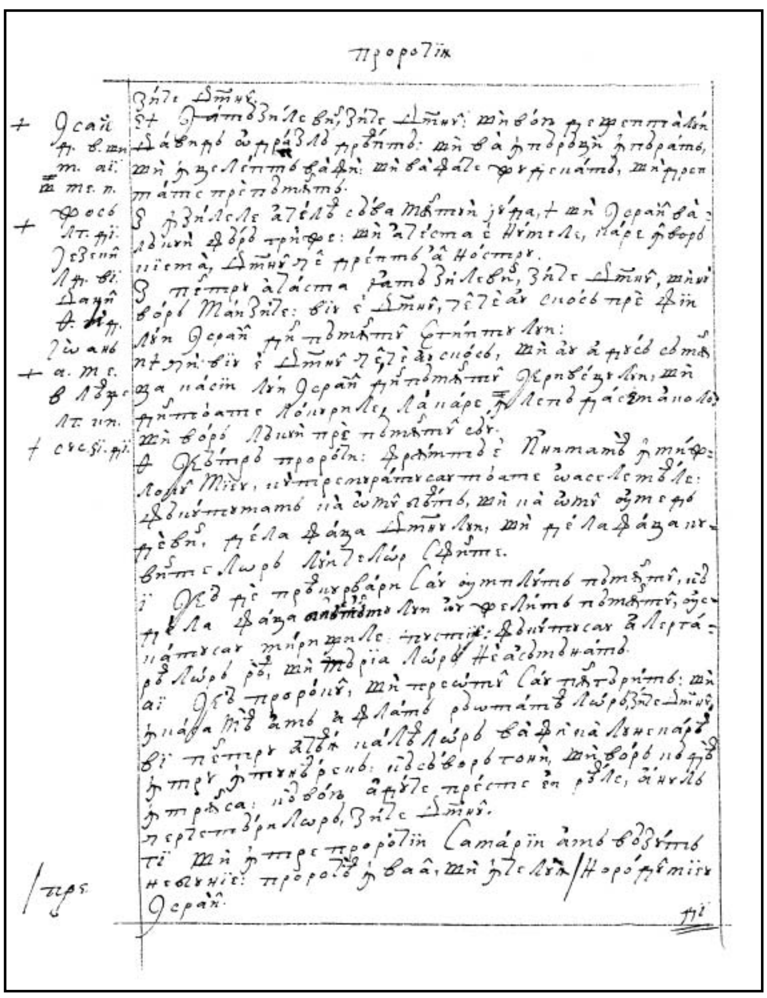
412v 413r

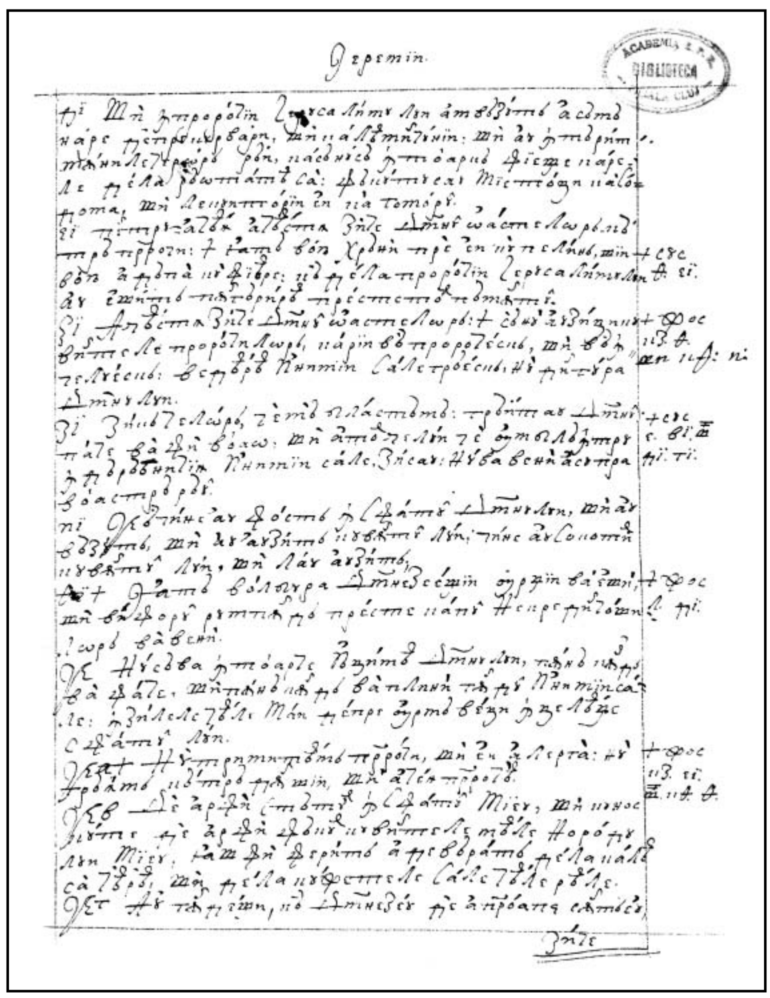
413v

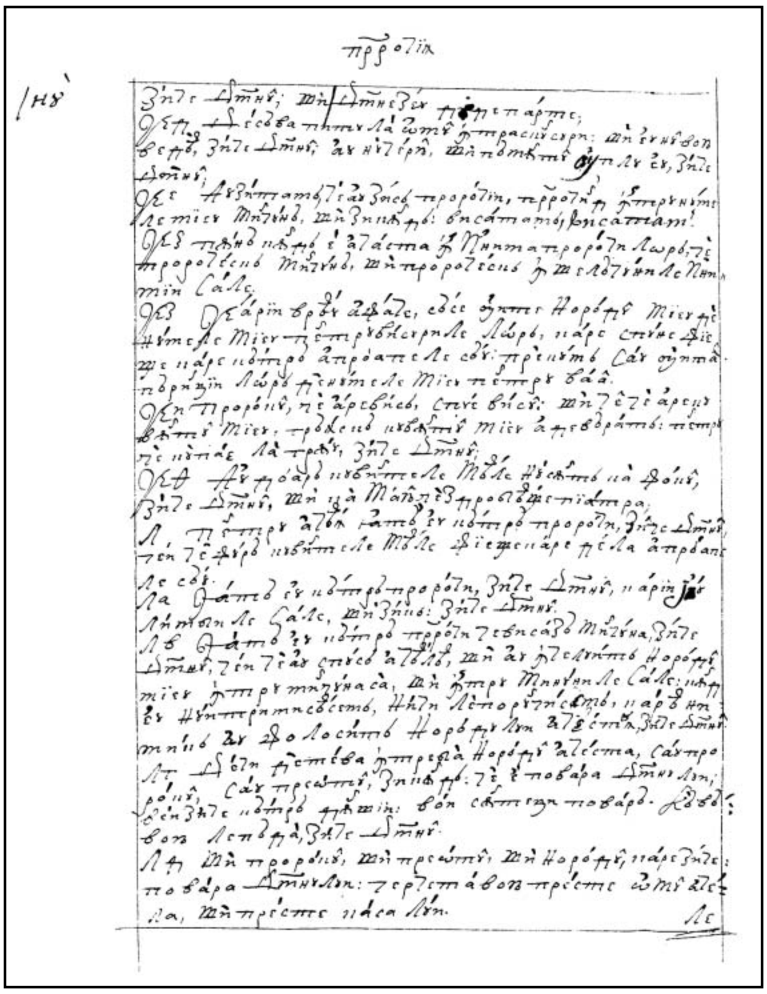
415r*

415v

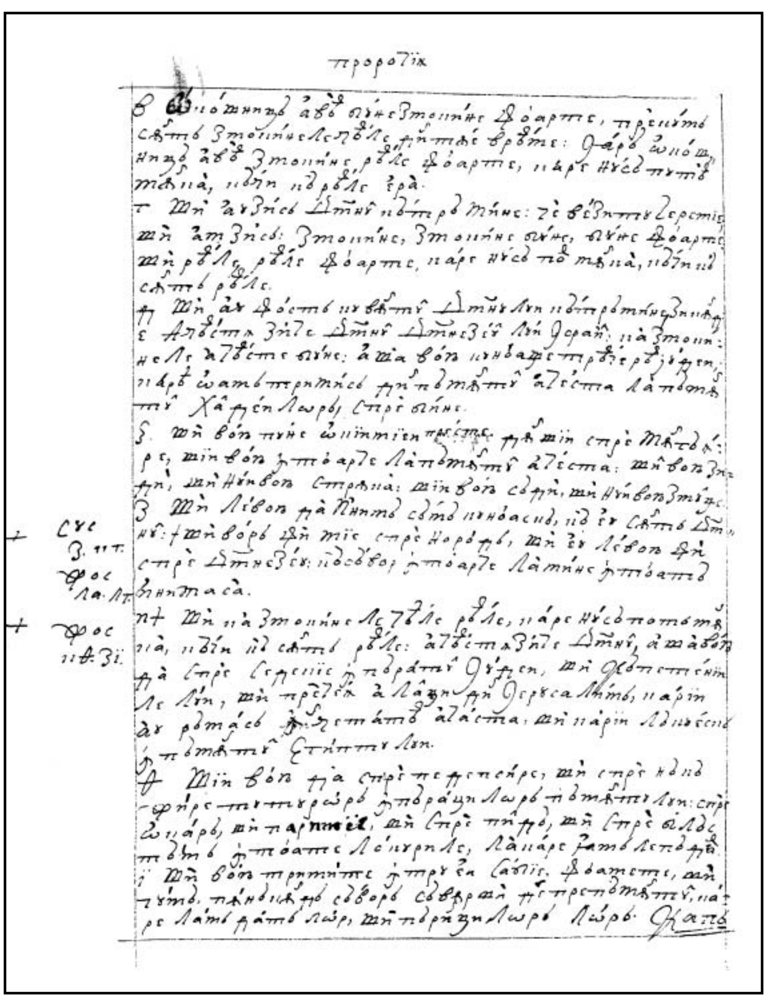
416r

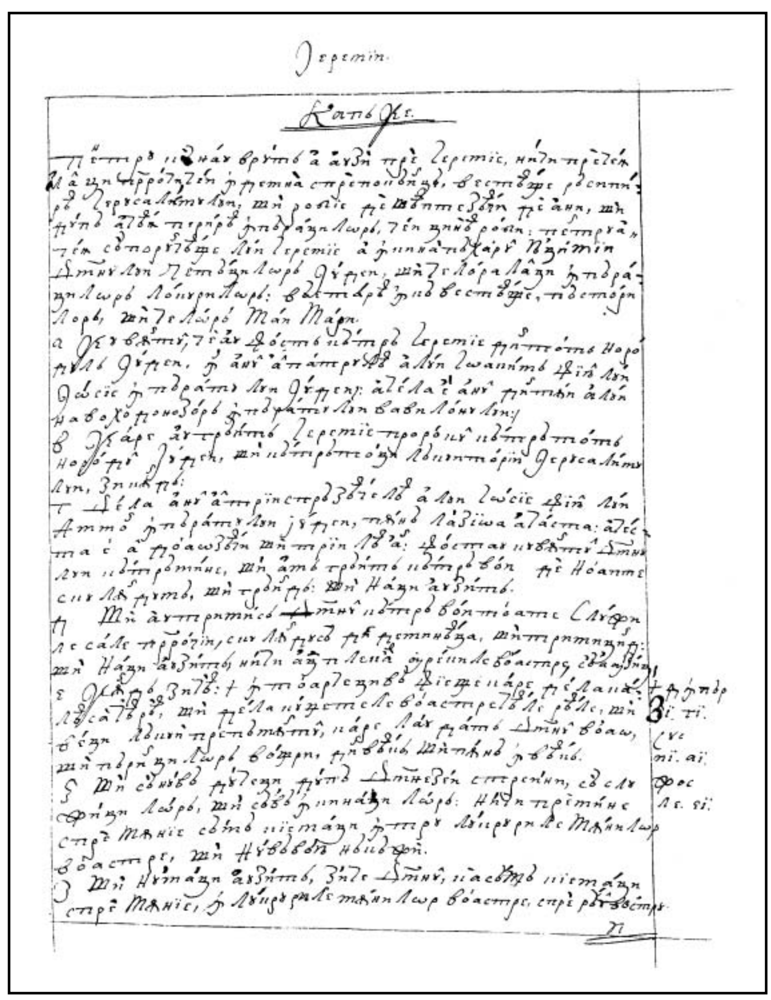
416v

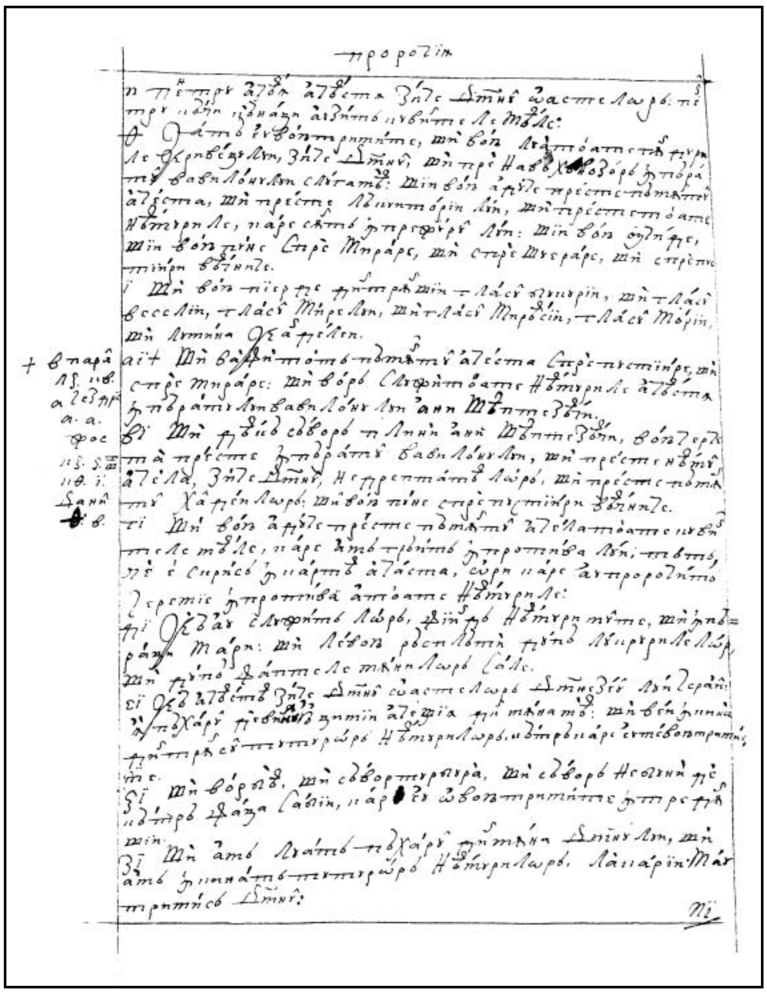
417r

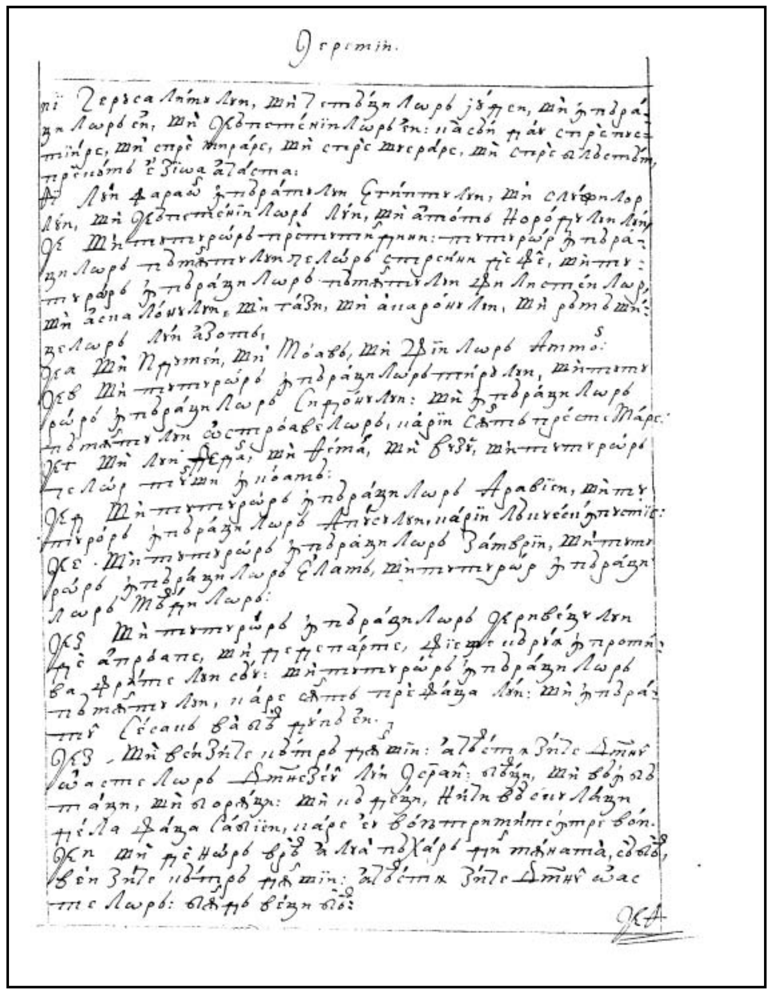

417v

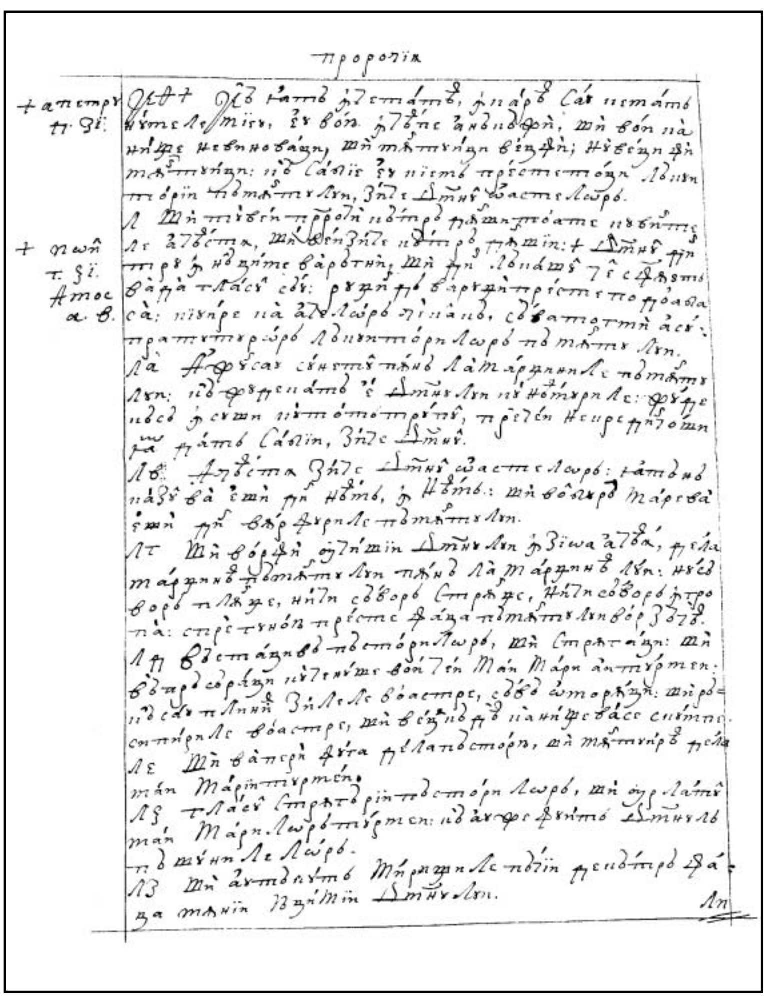

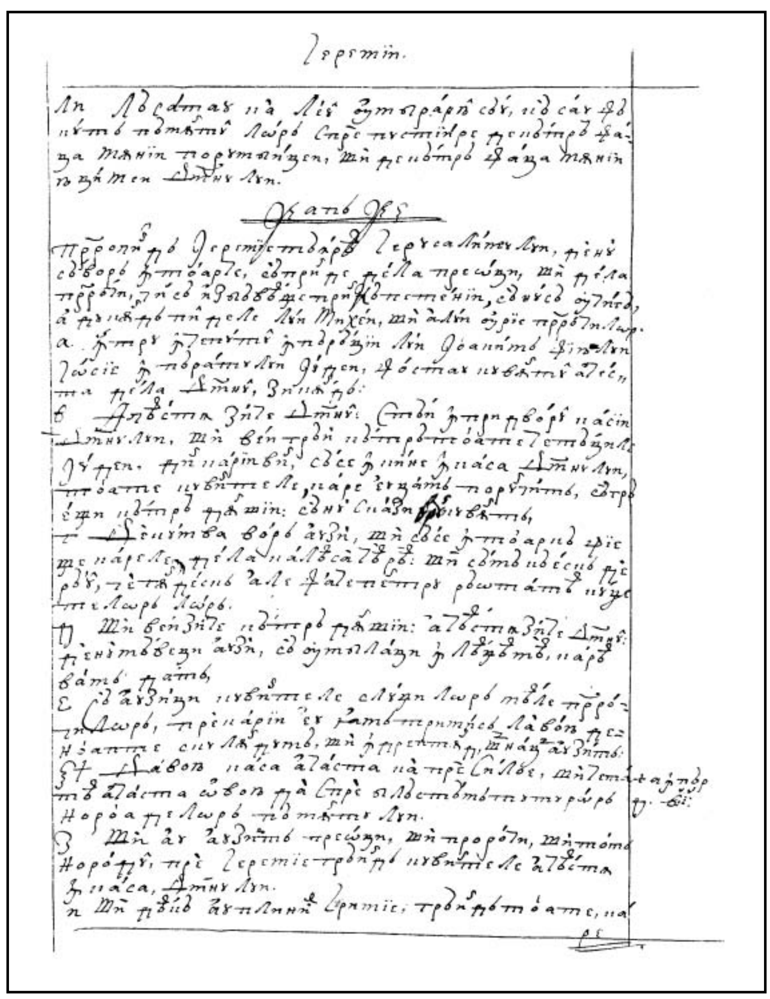
418r

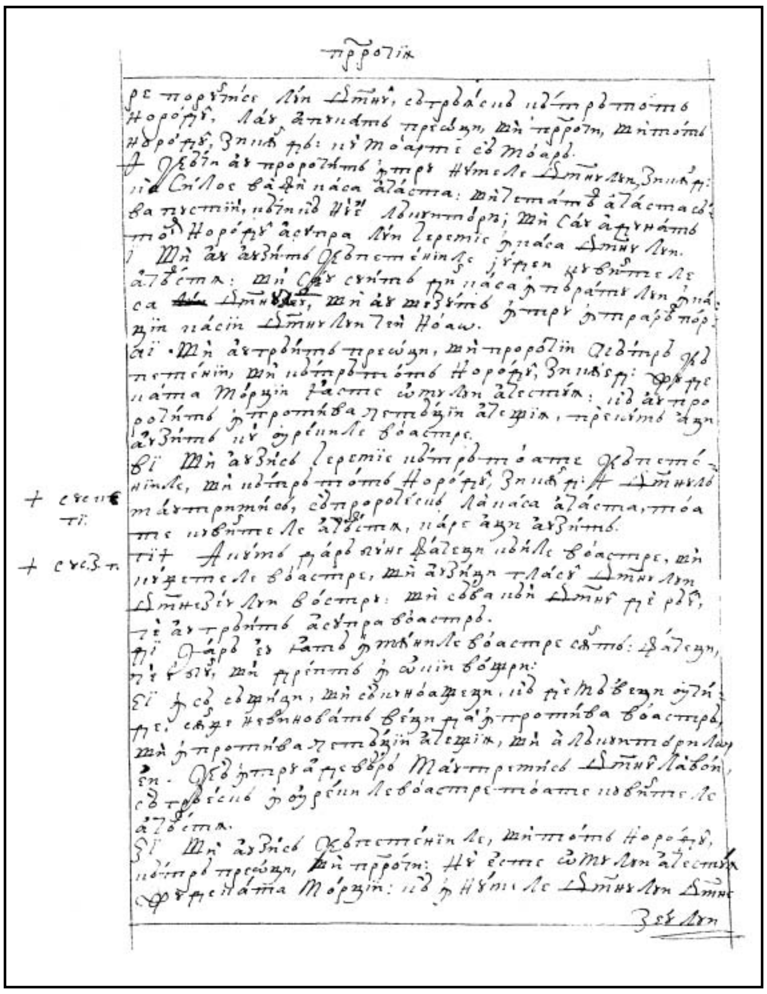

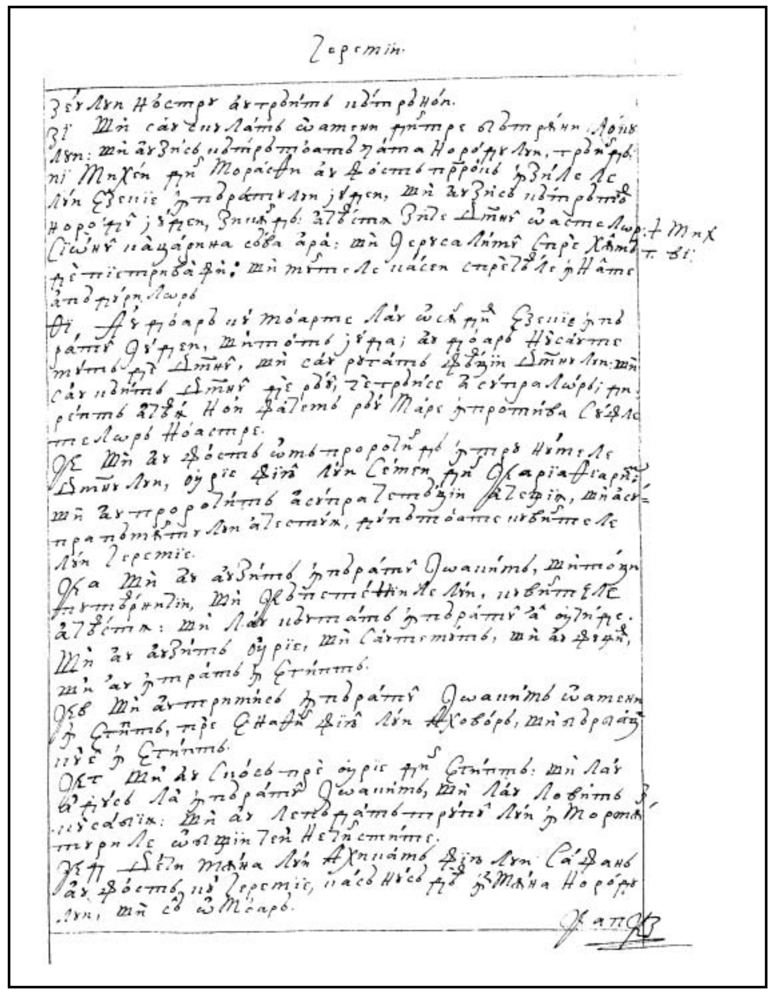
418v 419r

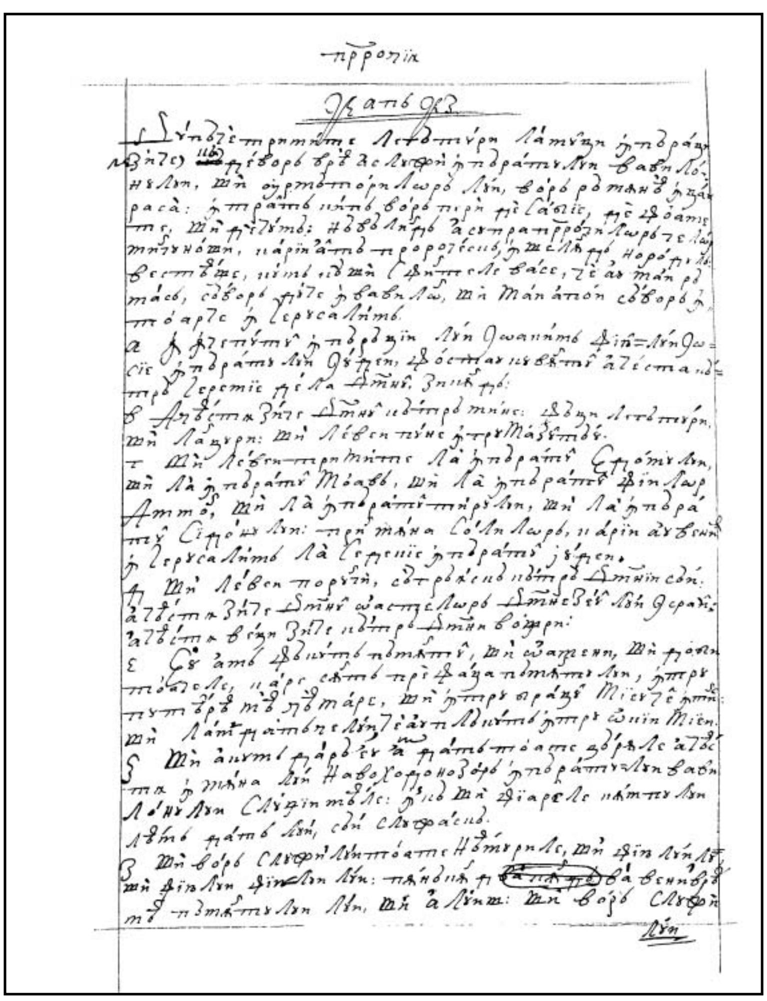
419v 420r

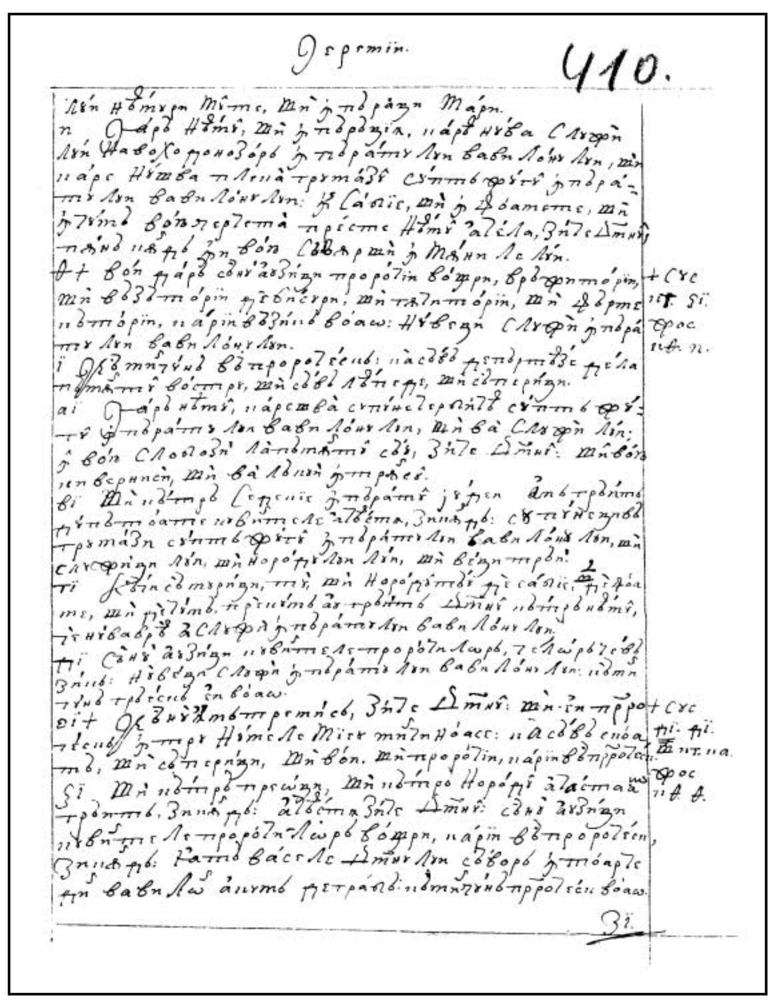

420v

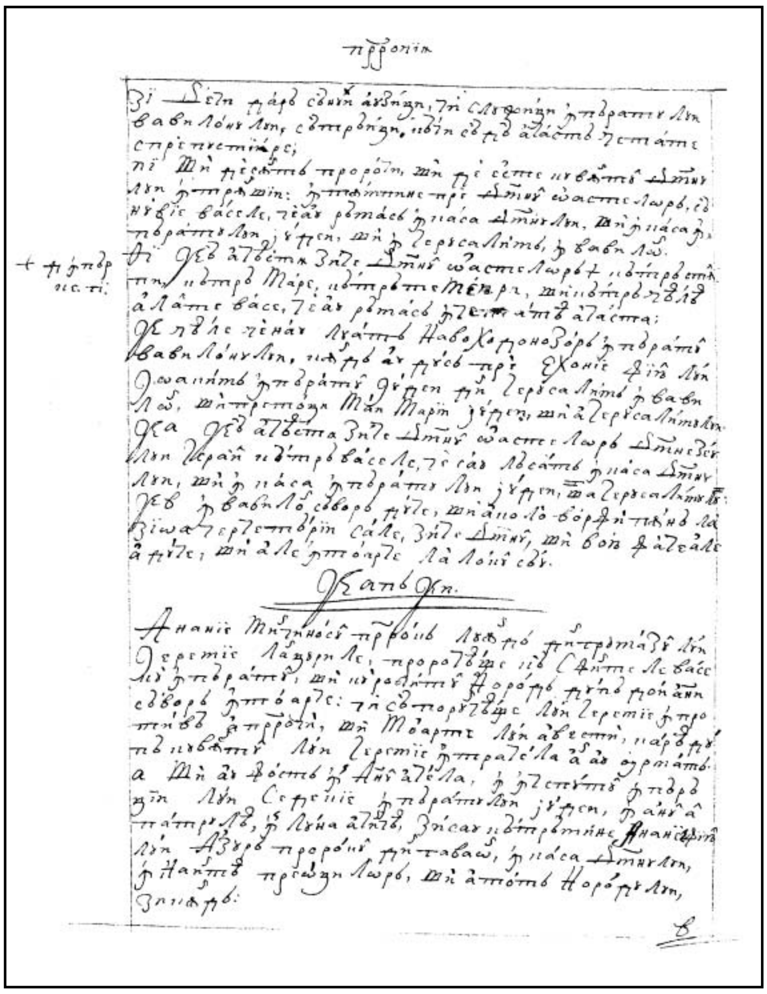
421r

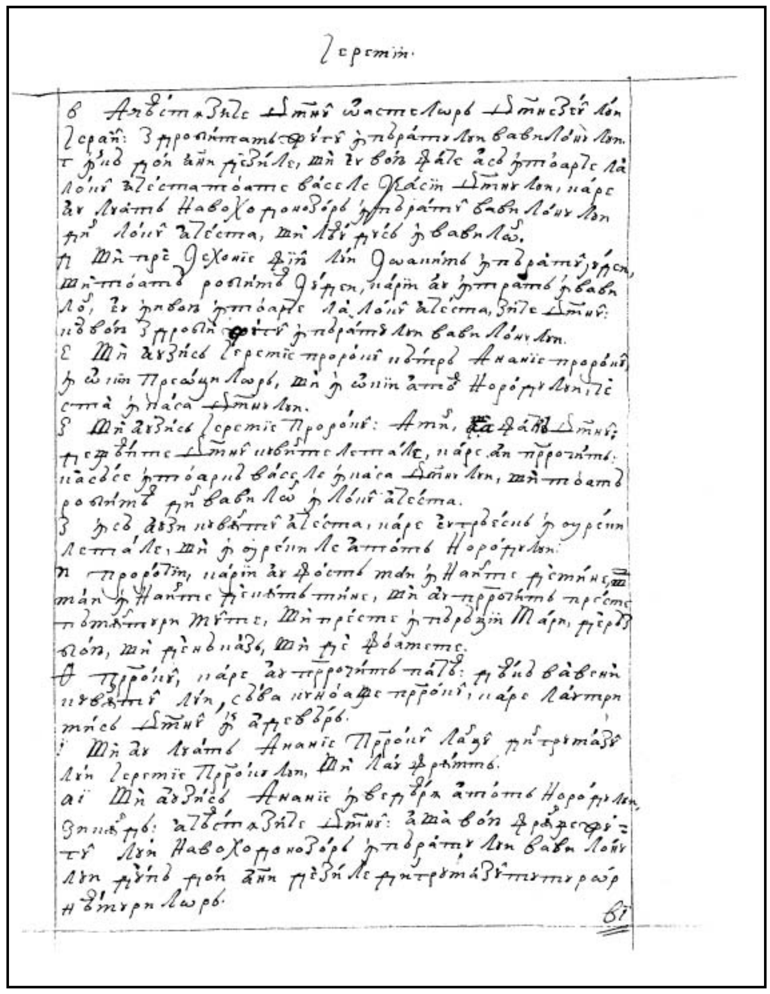

421v

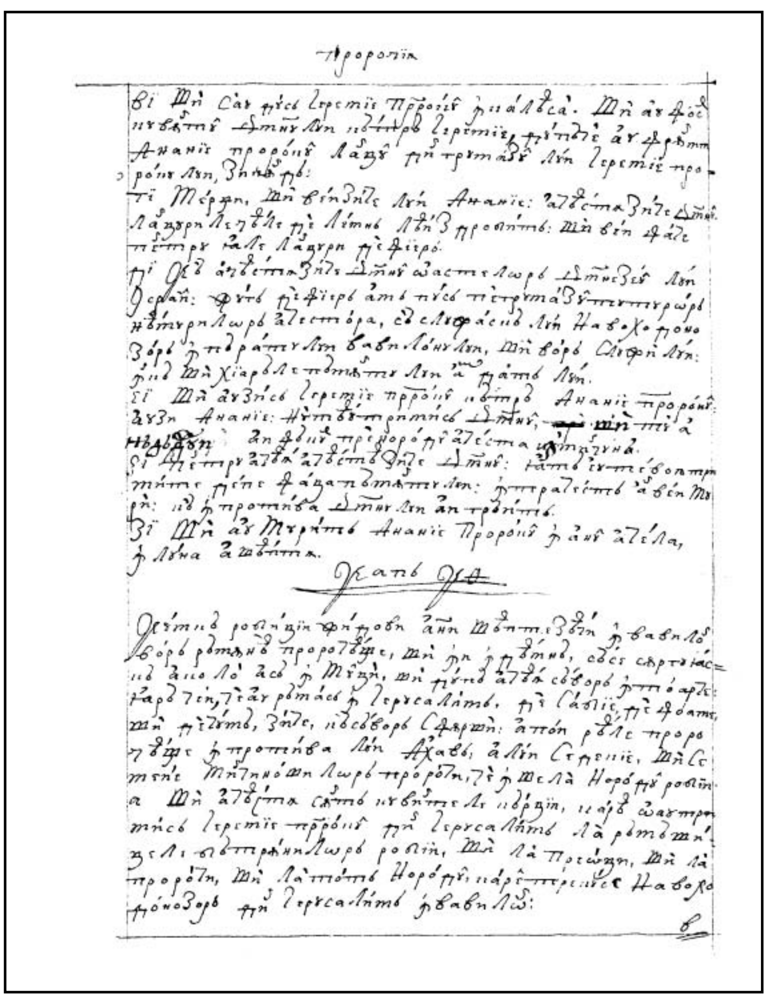
422r

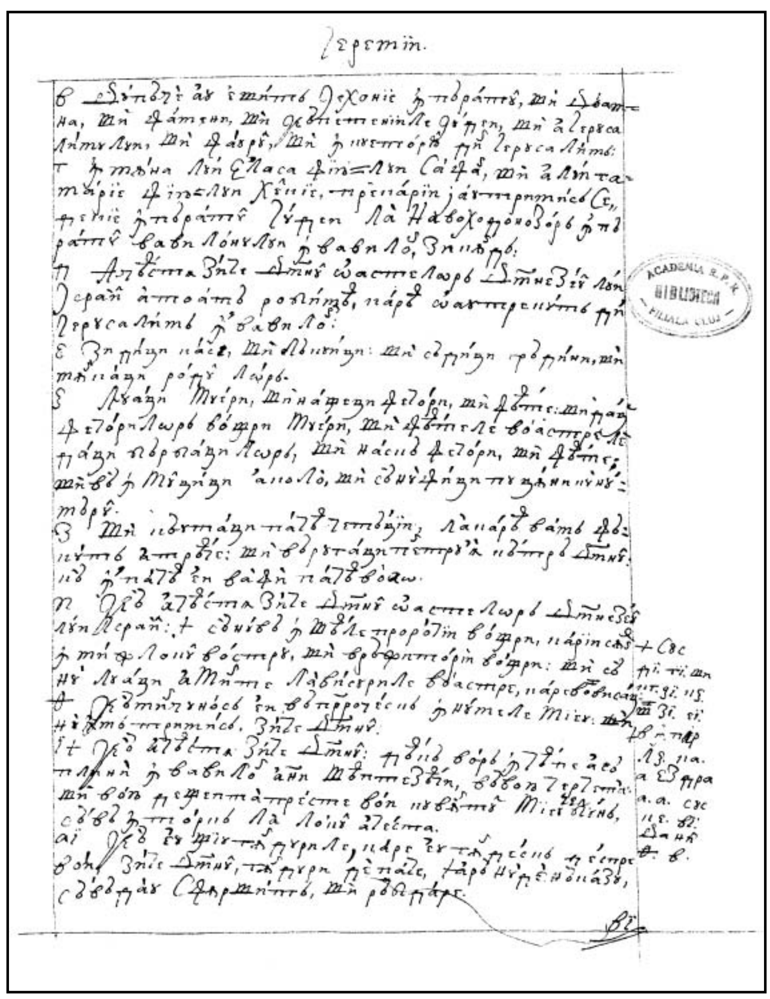
422v

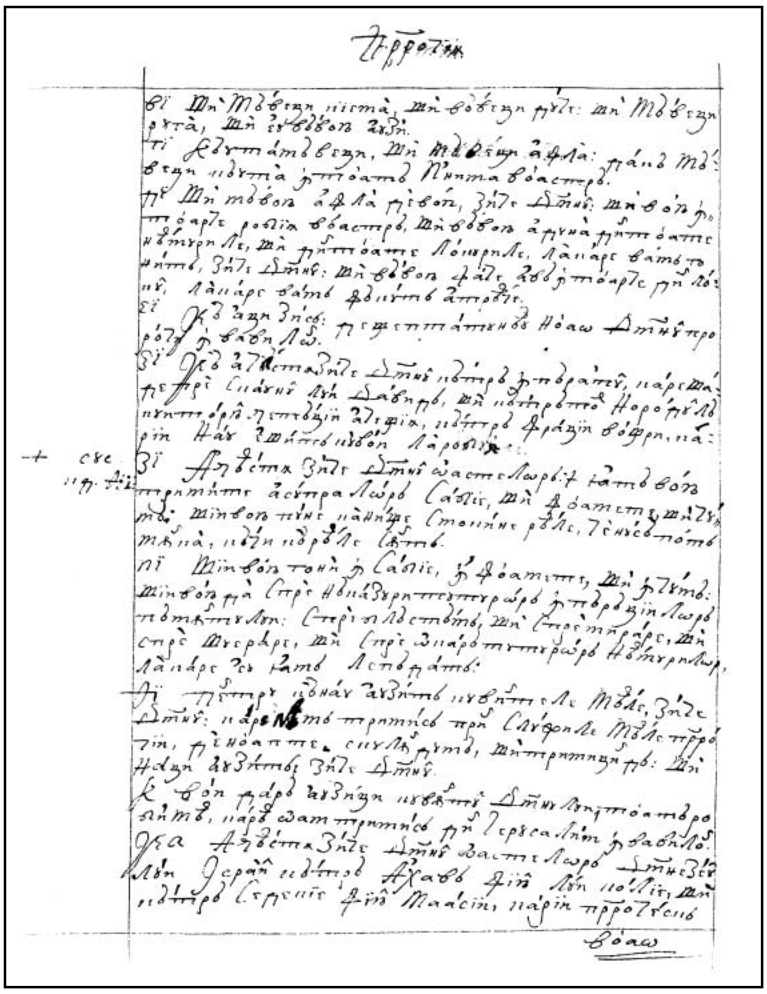
423r

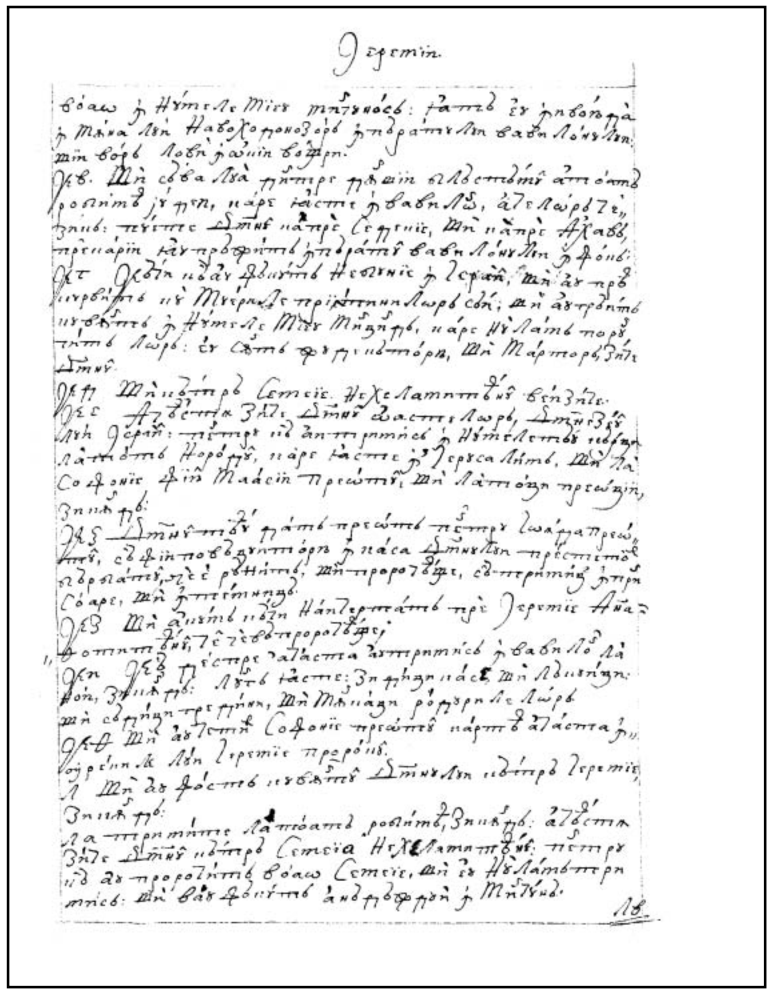
423v

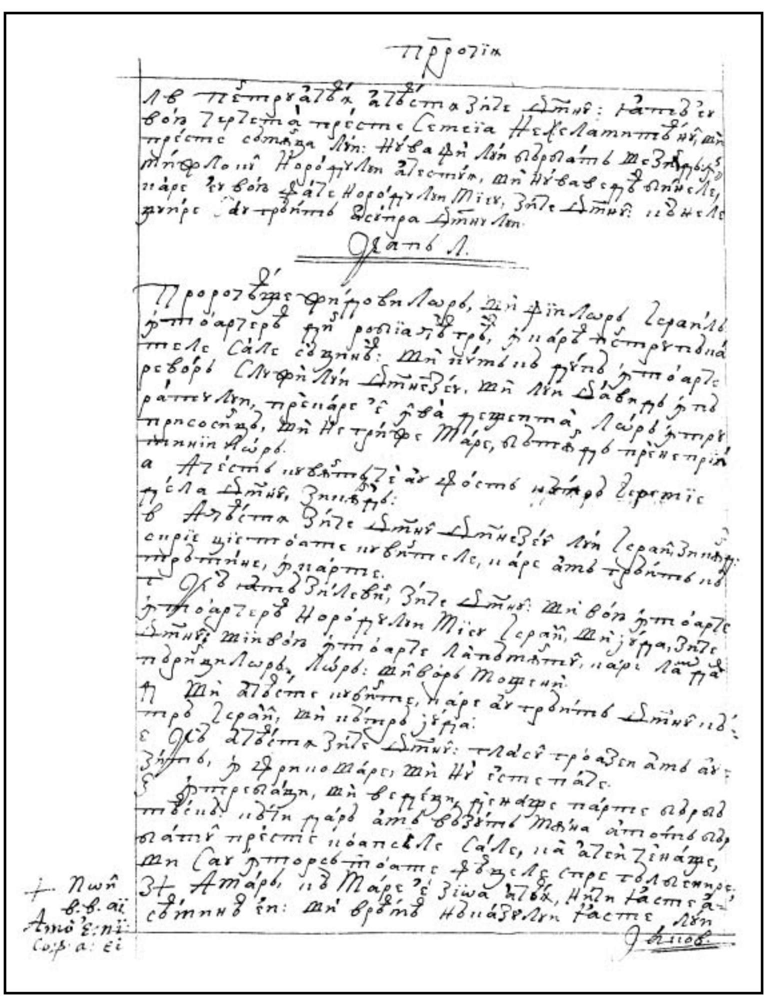
424r

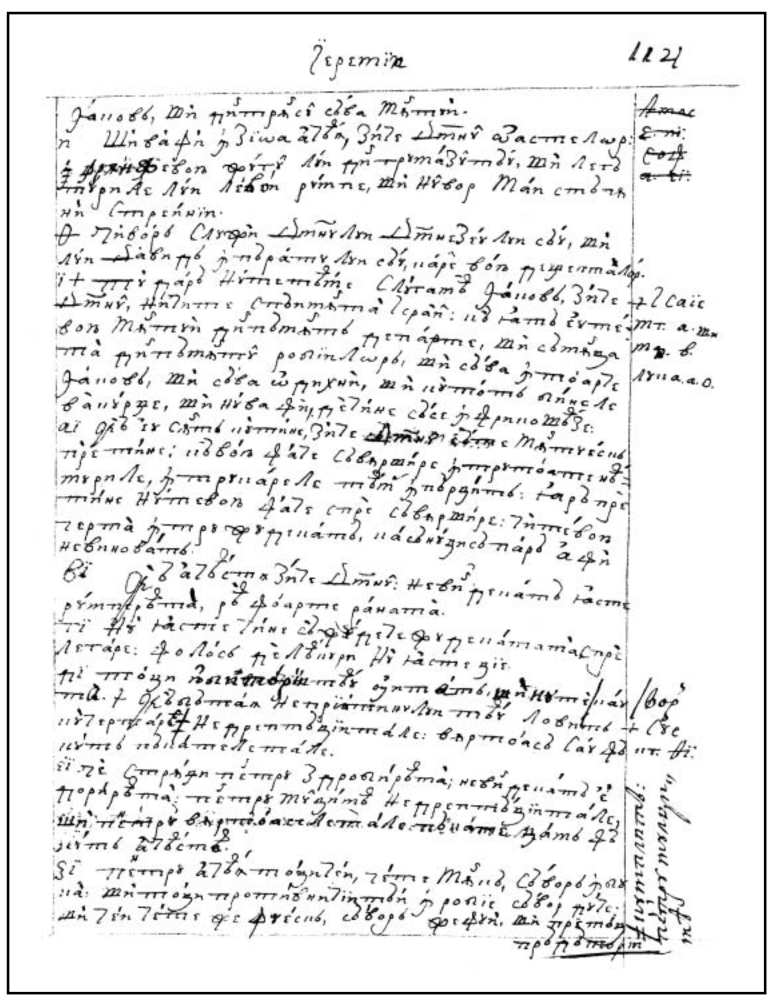
424v

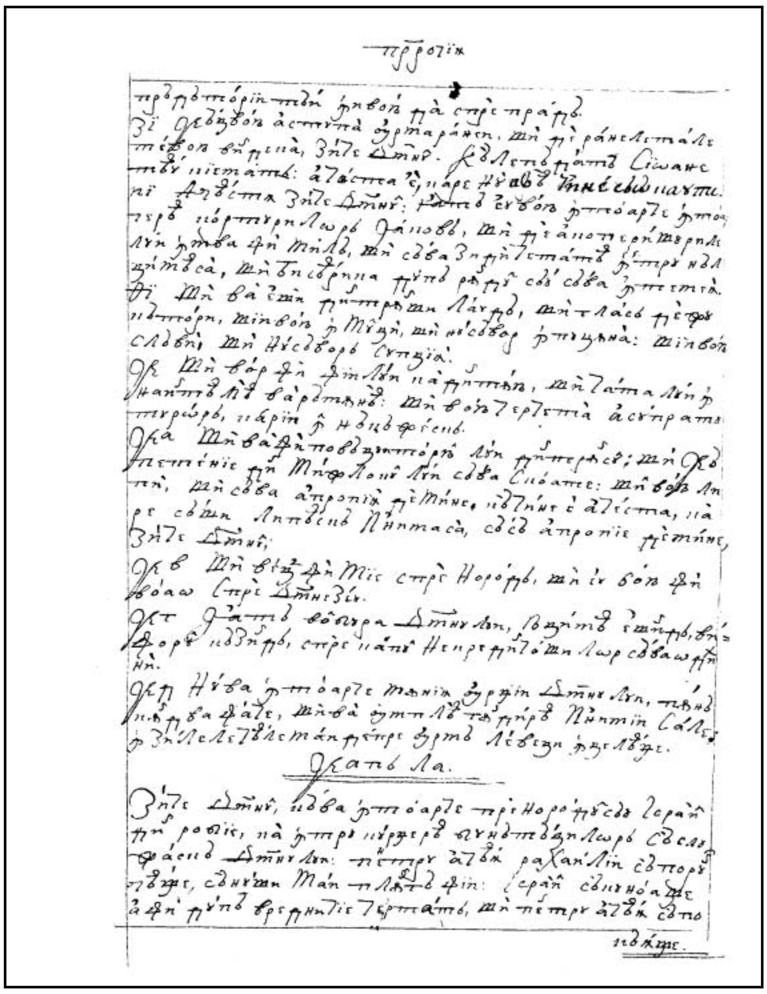
425r

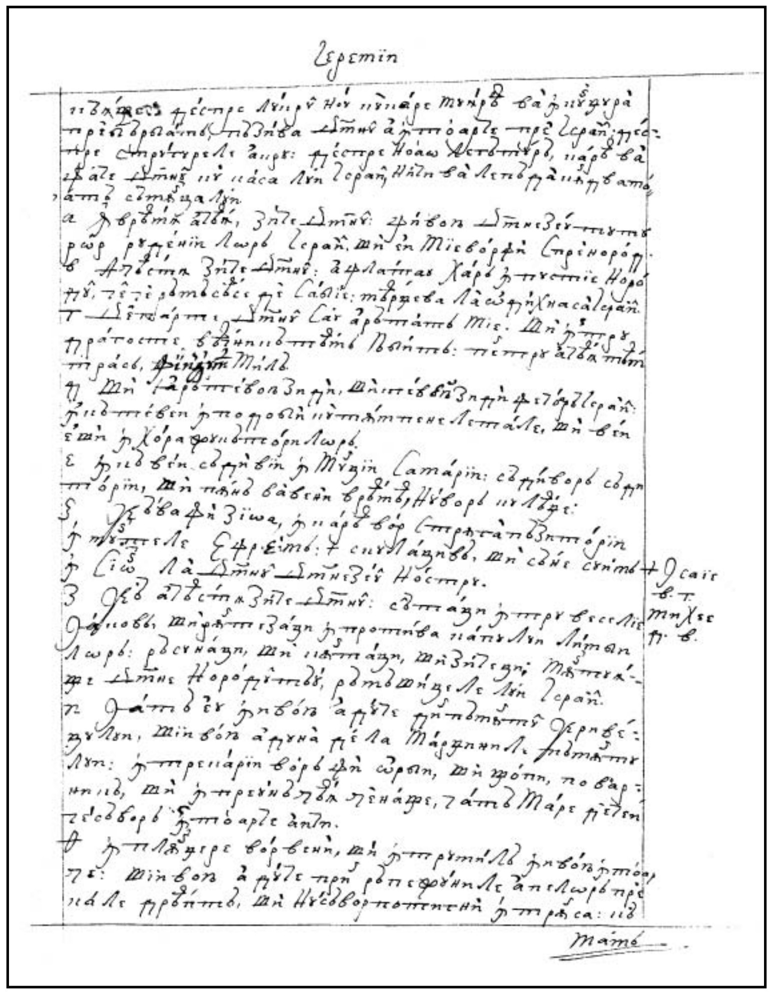
425v

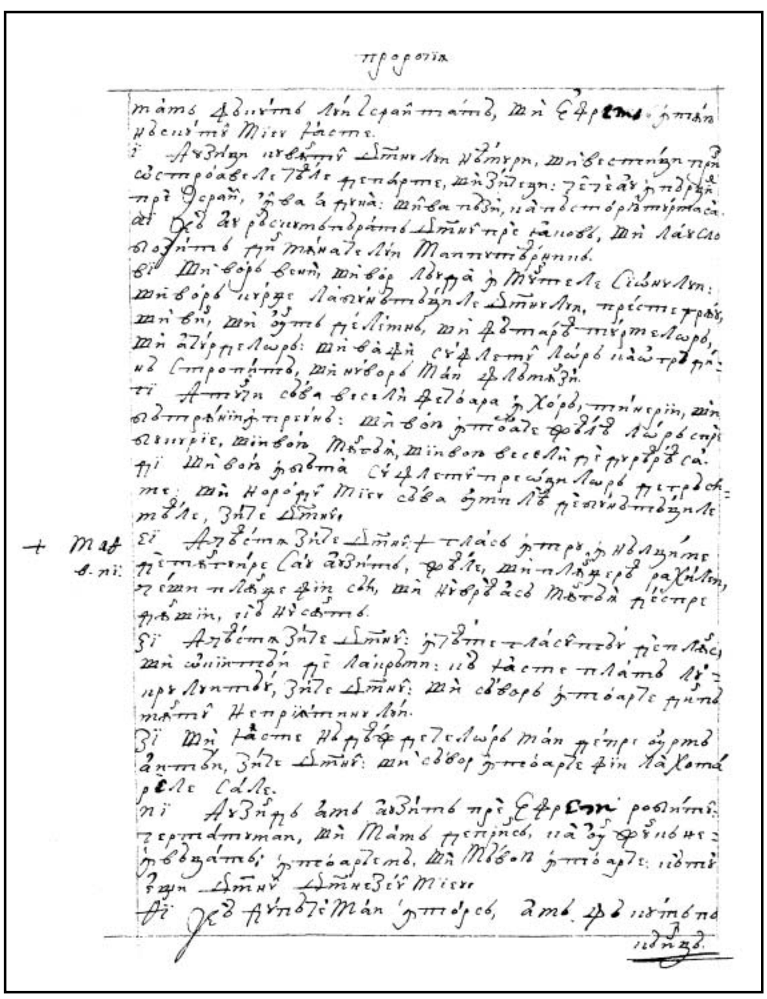
426r

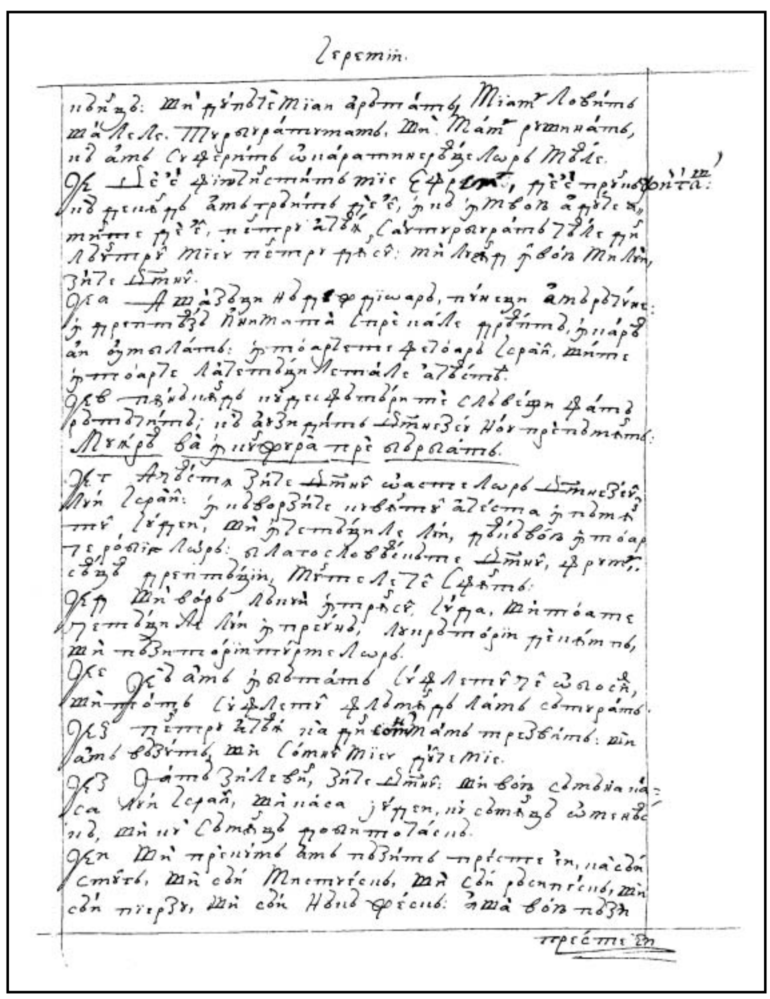
426v

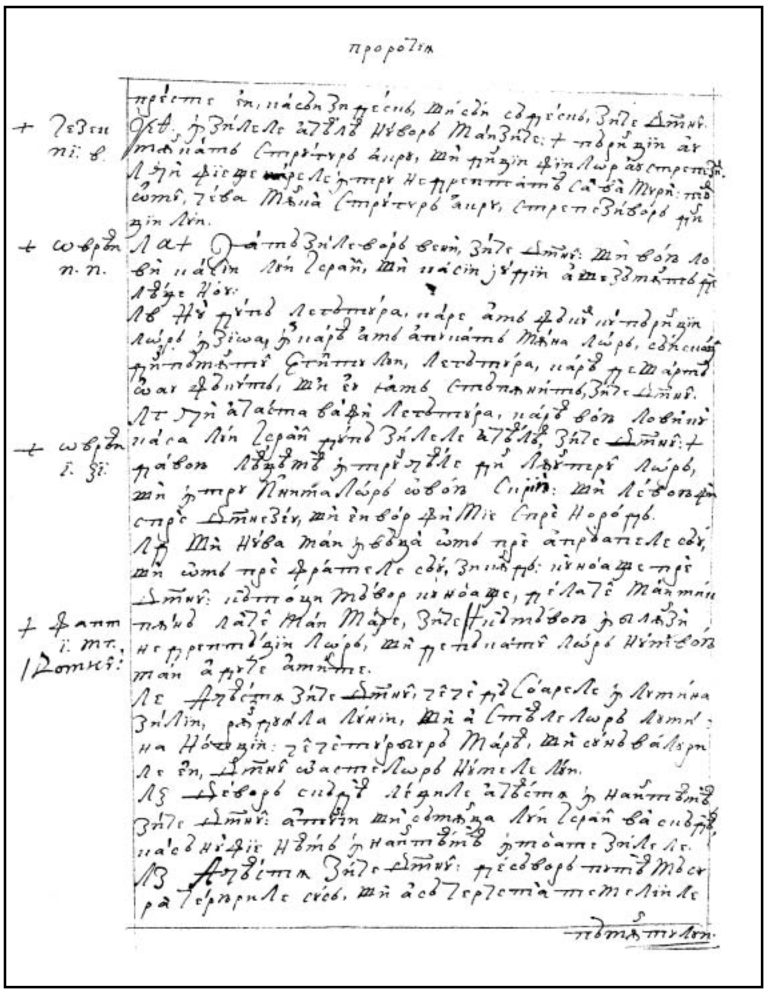
427r

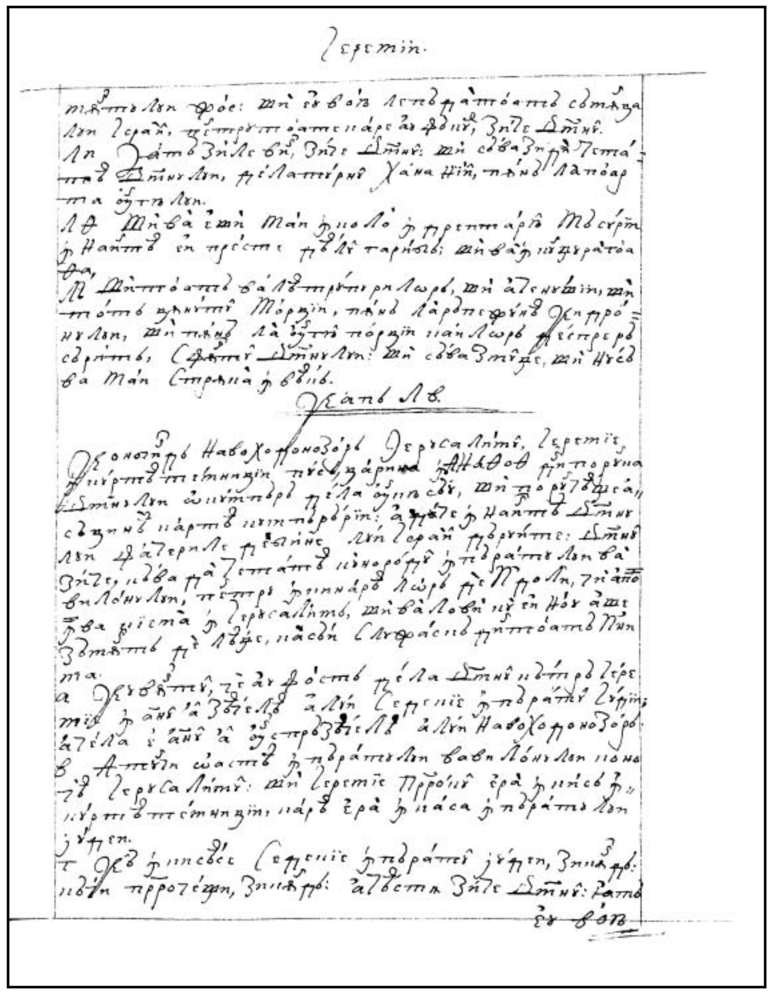
427v

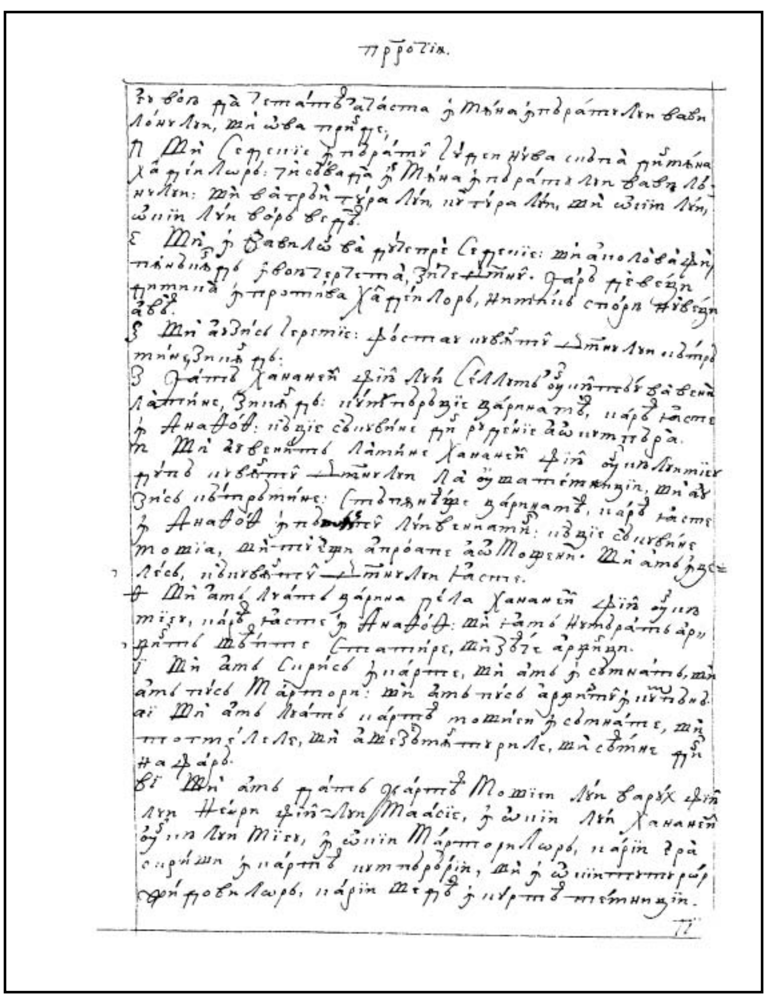
428r

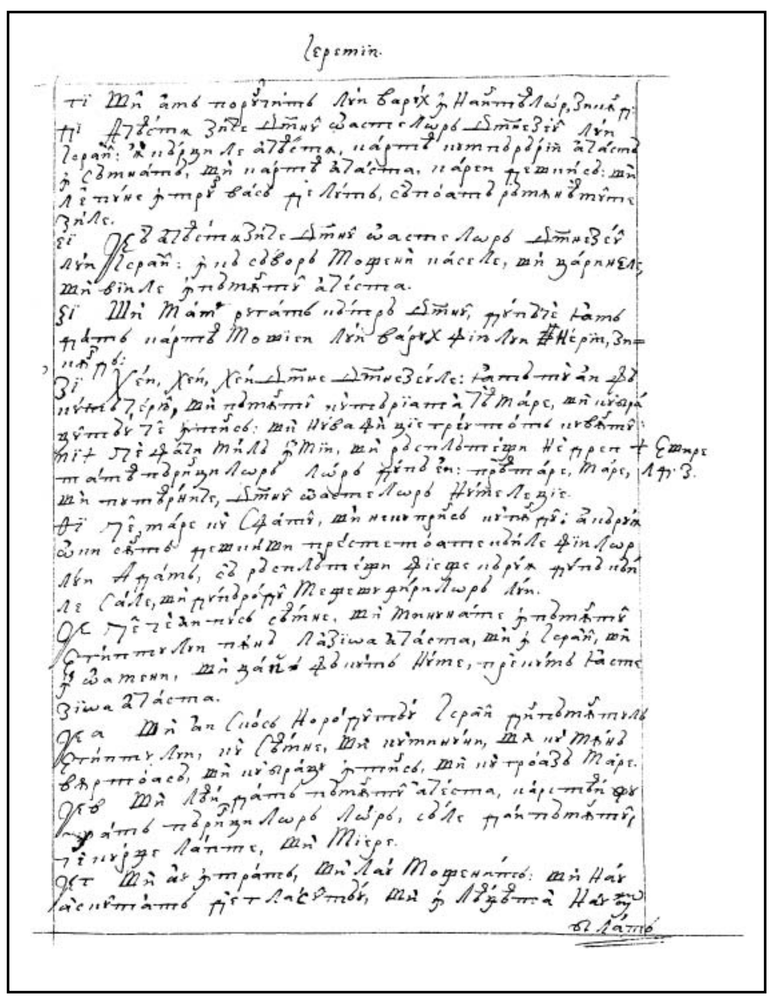
428v

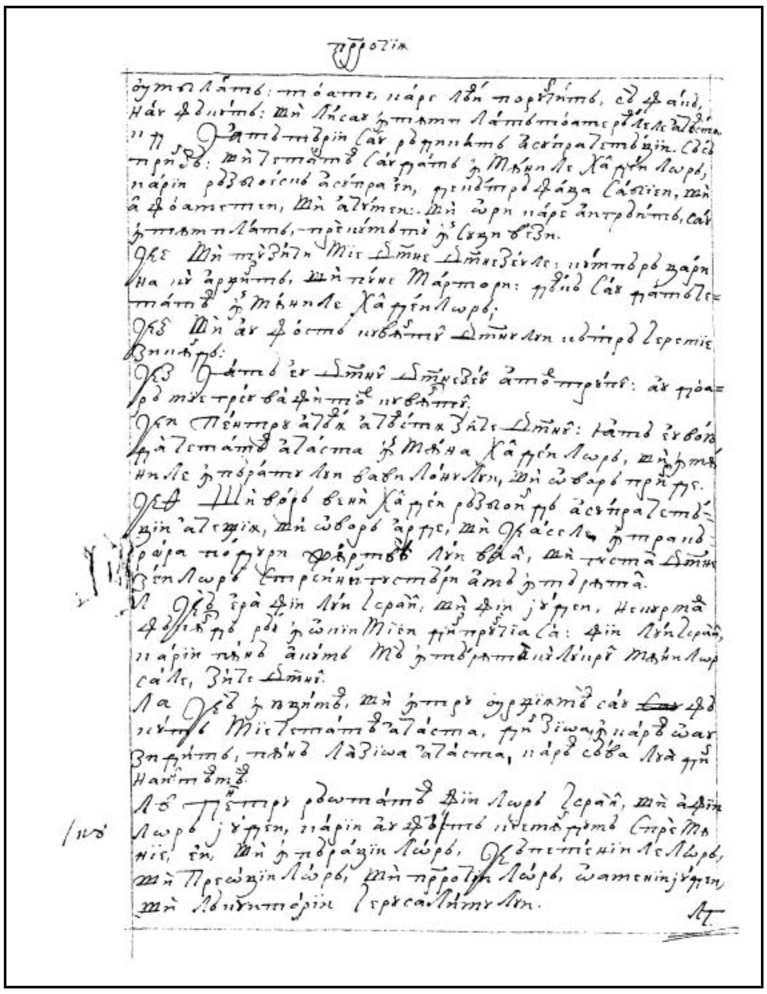
429r

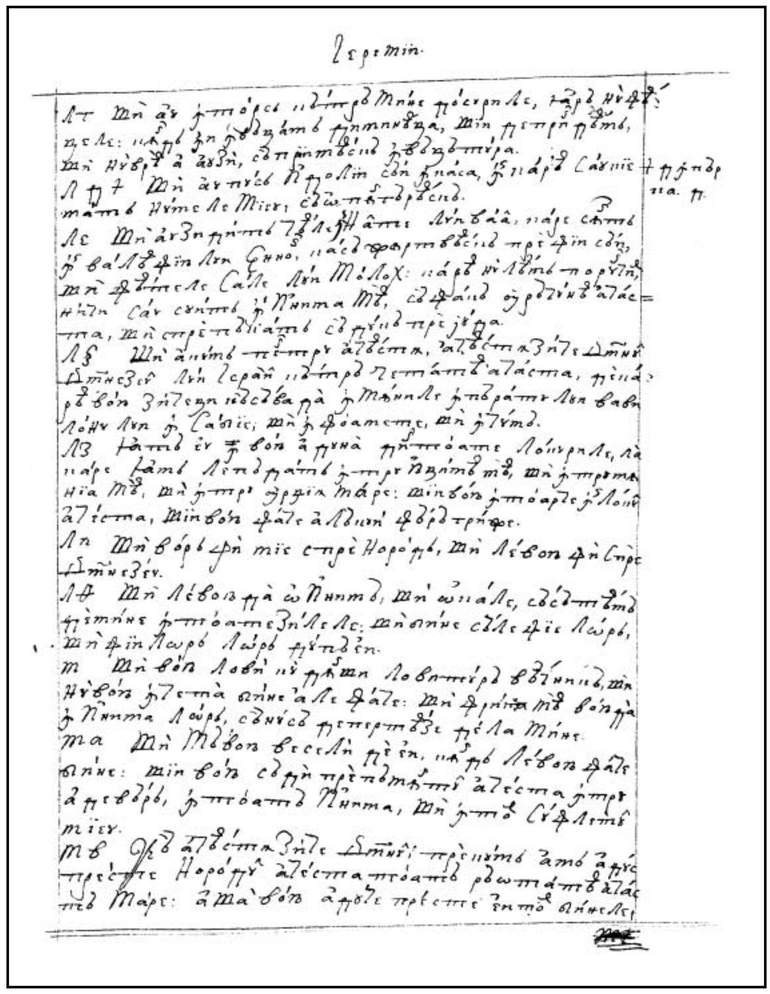
429v

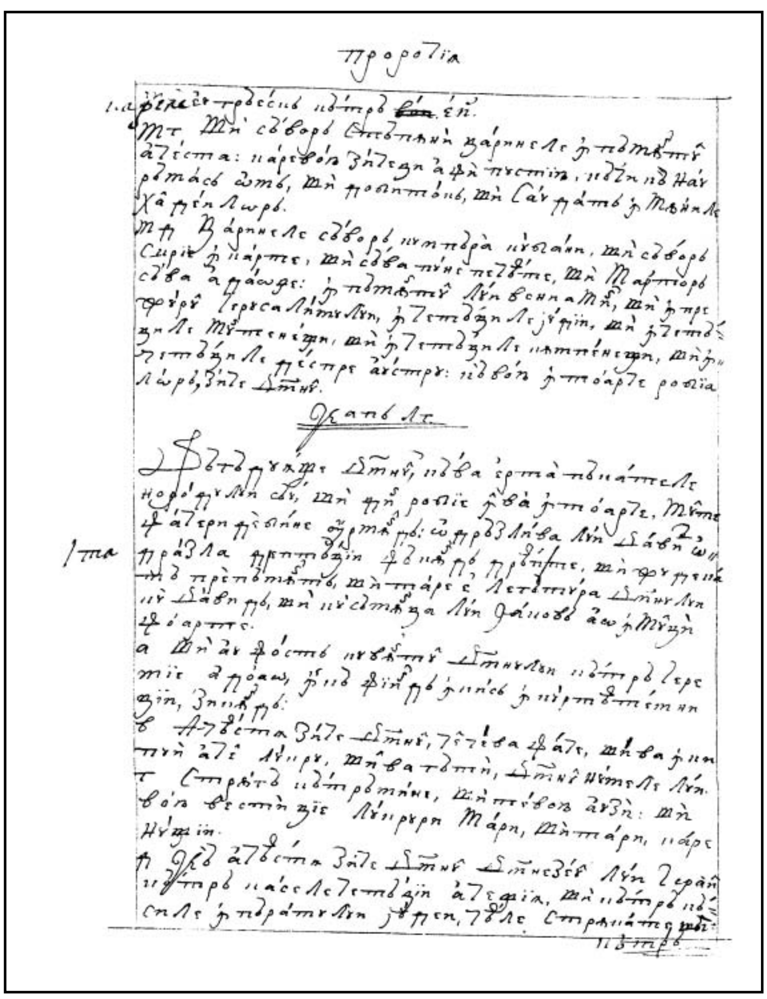
430r

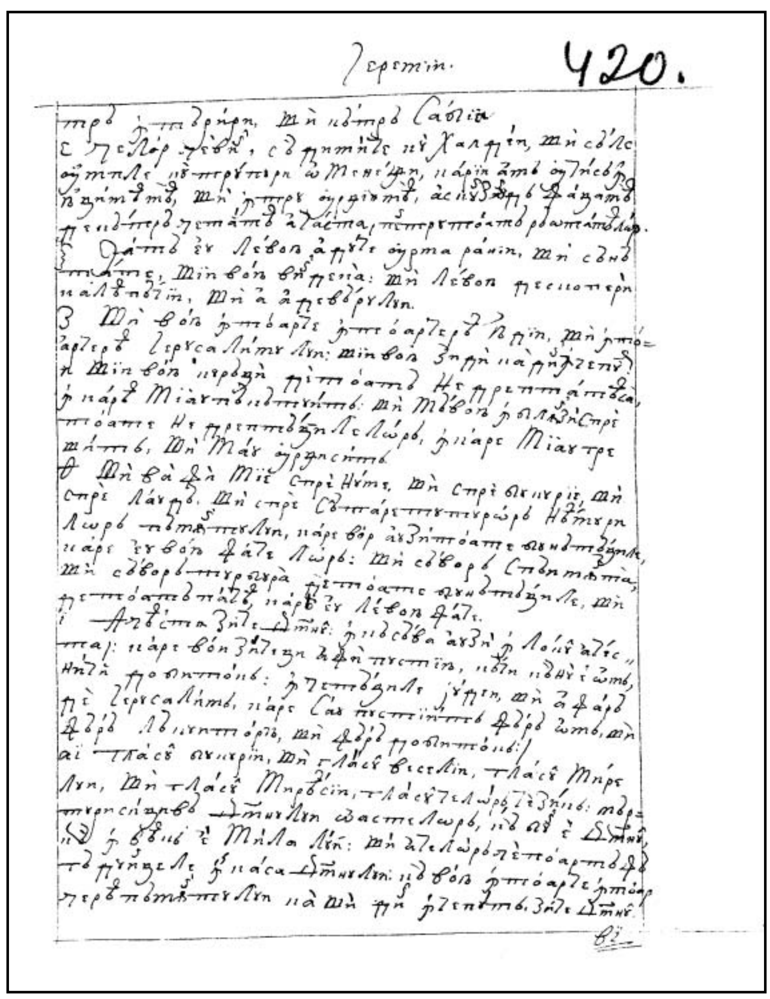
430v

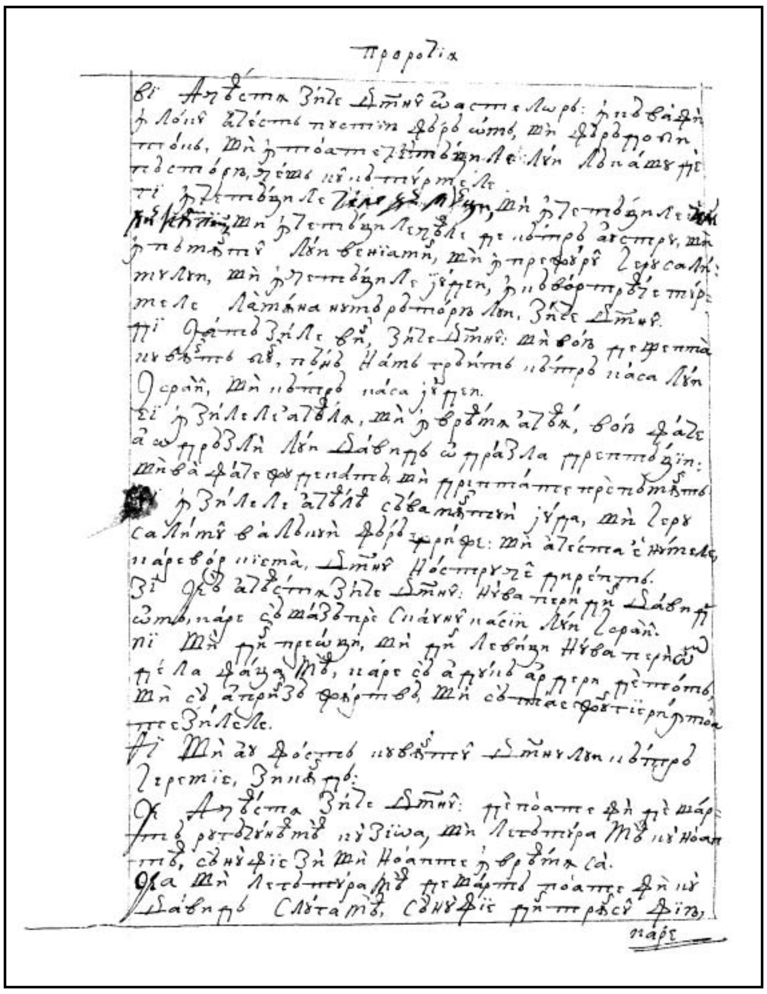
431r

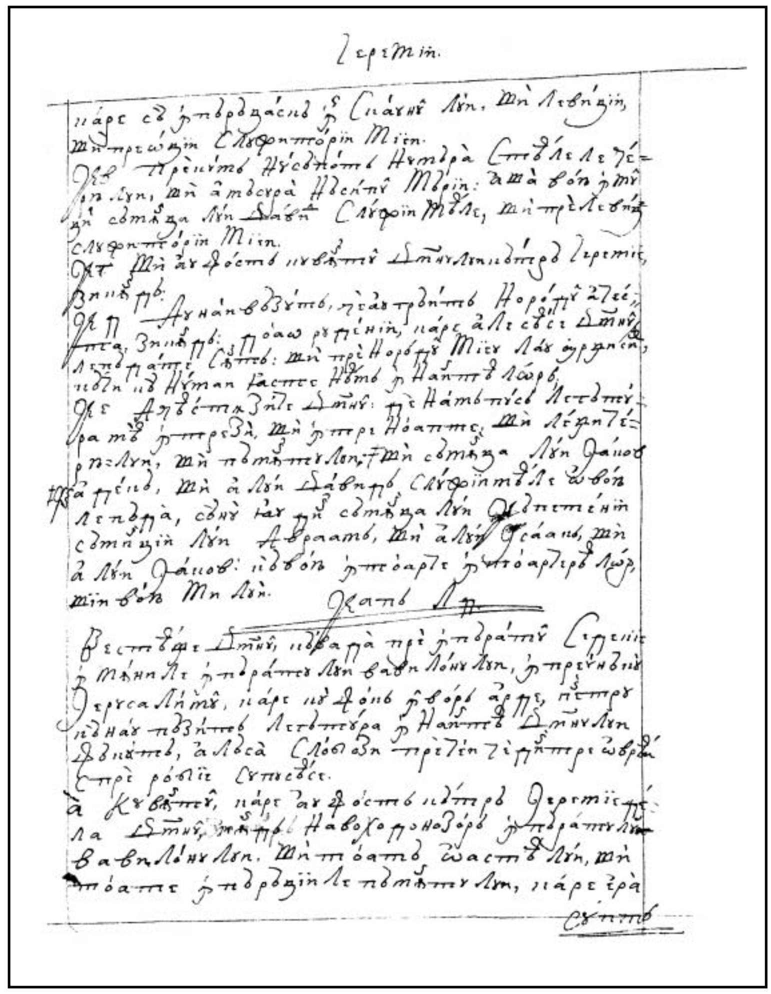
431v

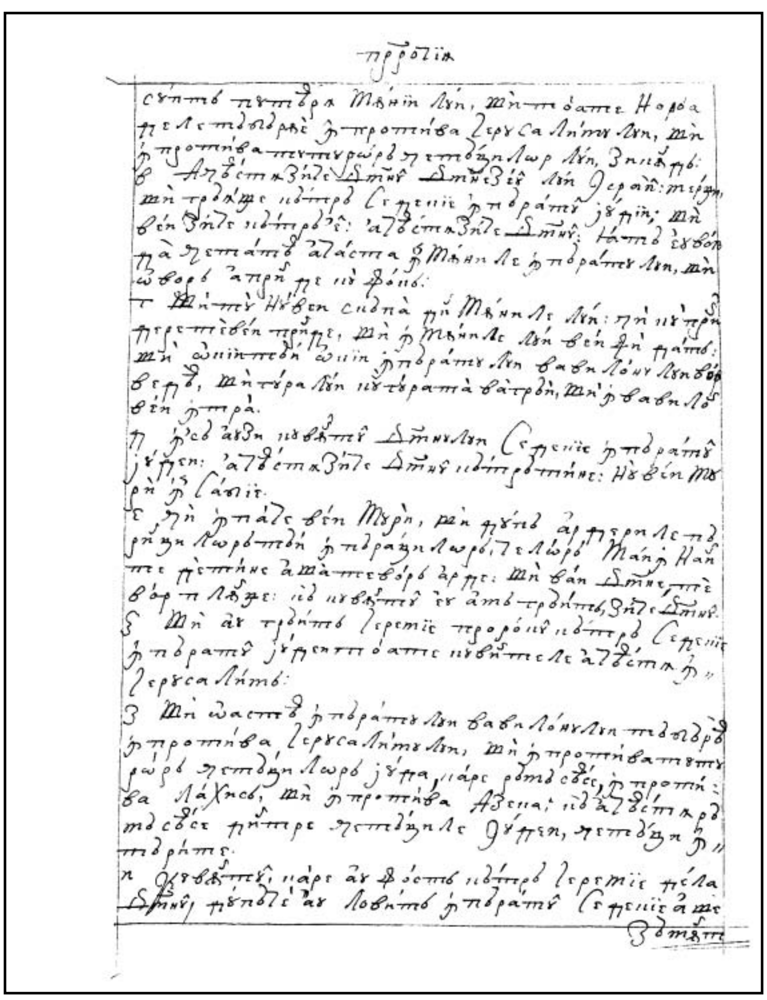
432r

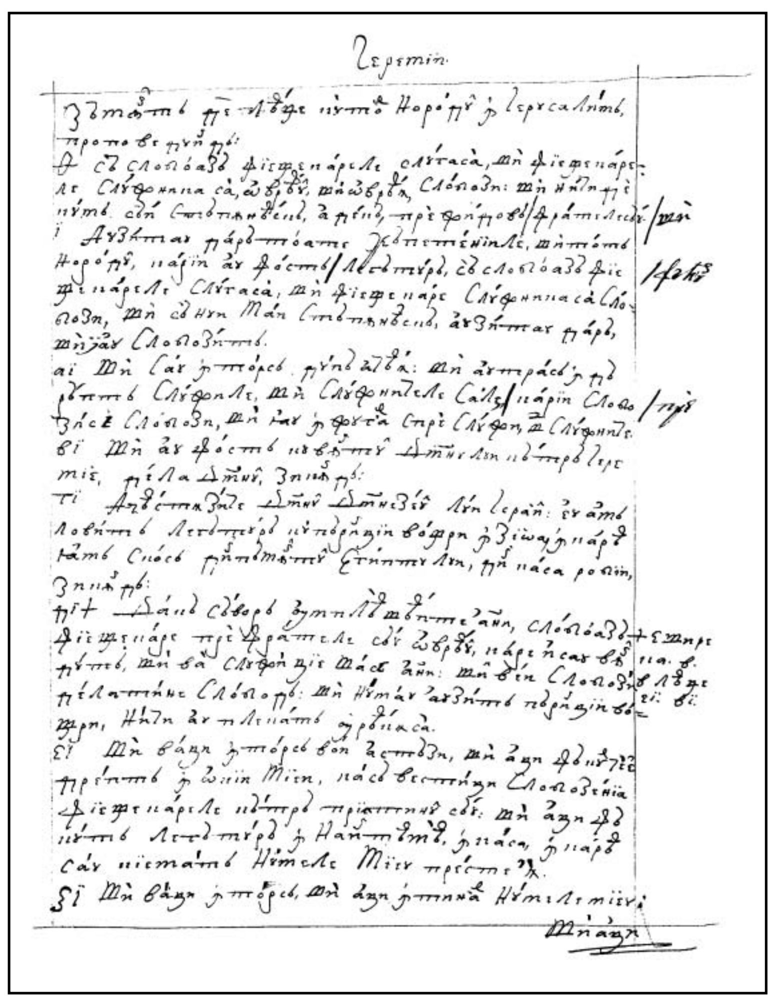
432v

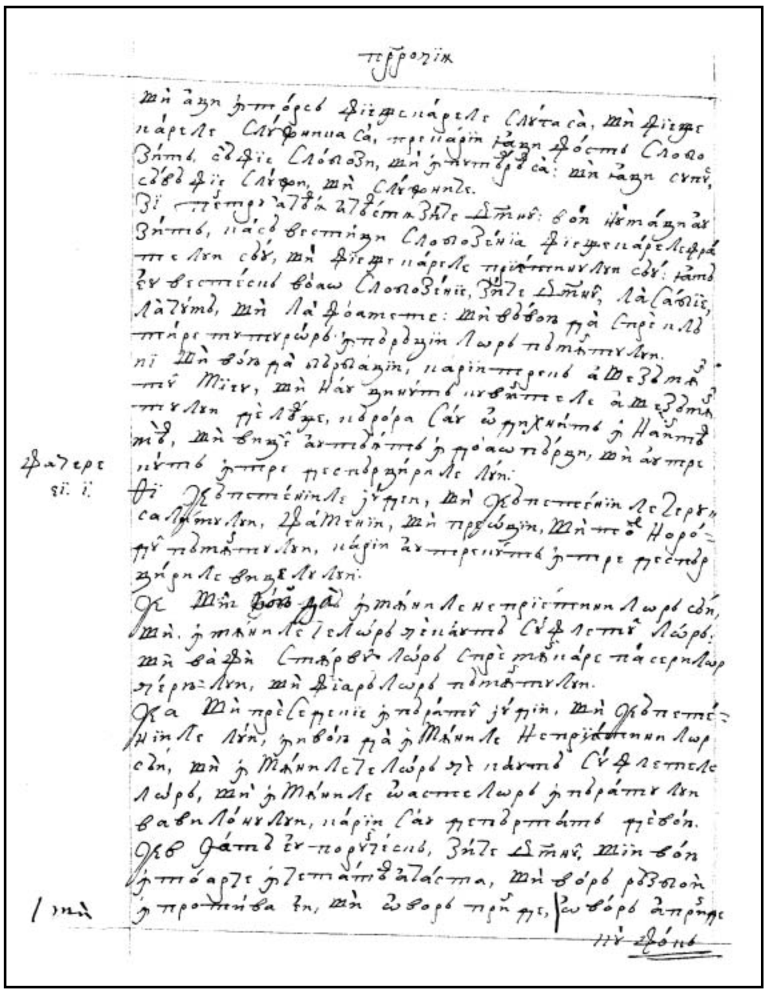
433r

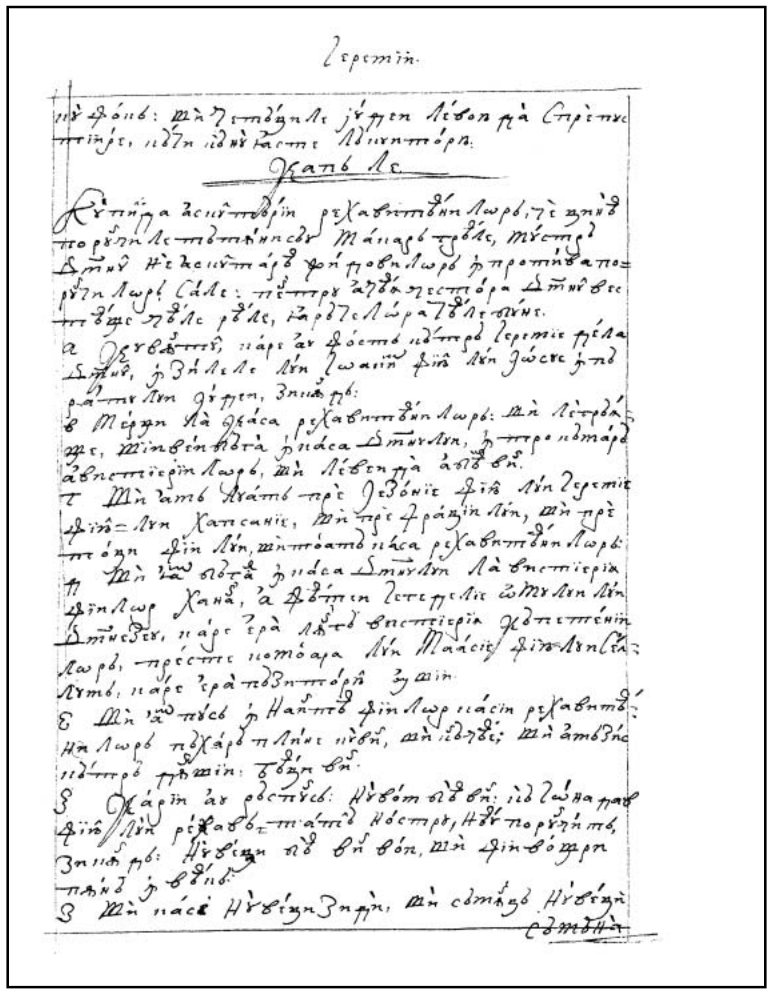
433v

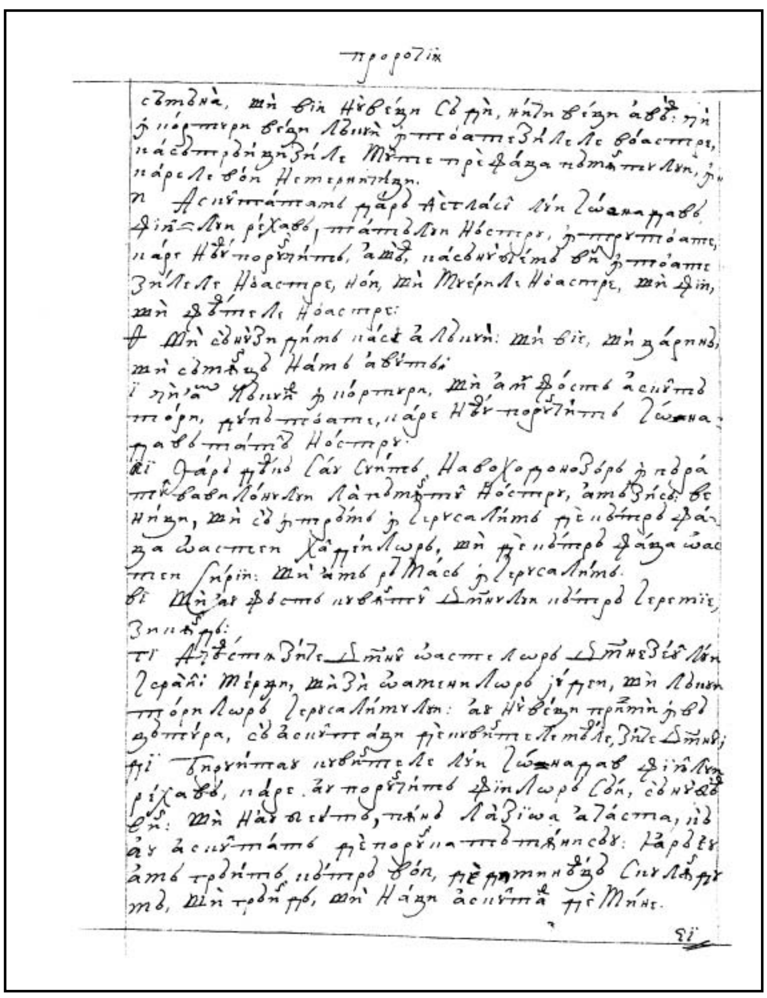
434r

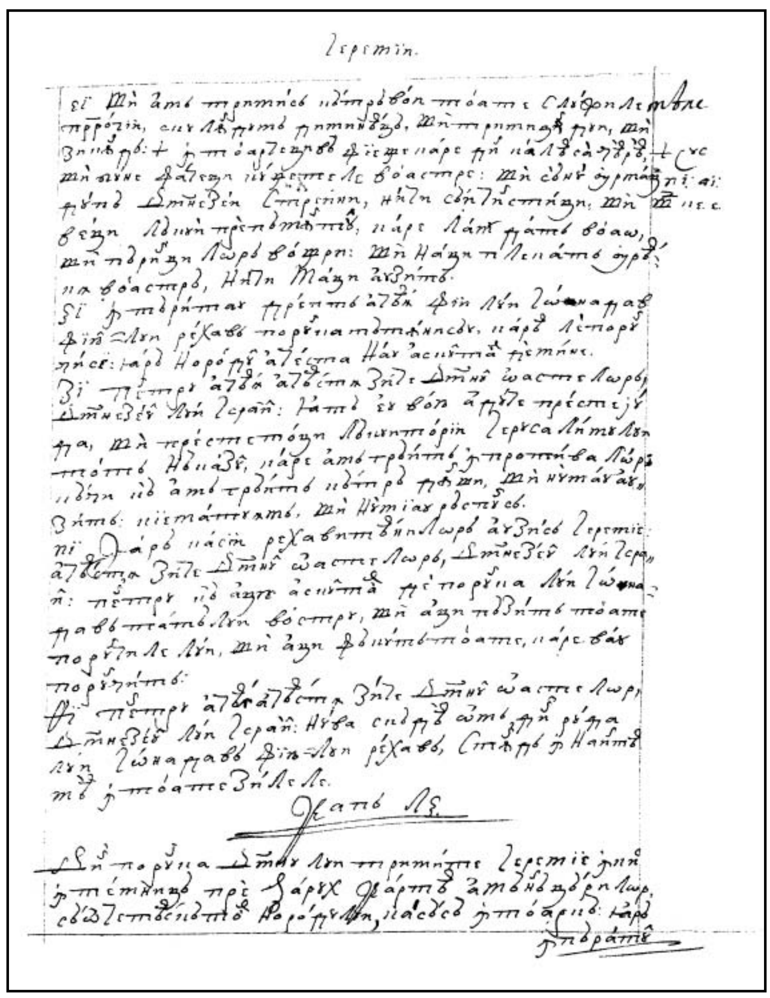
434v

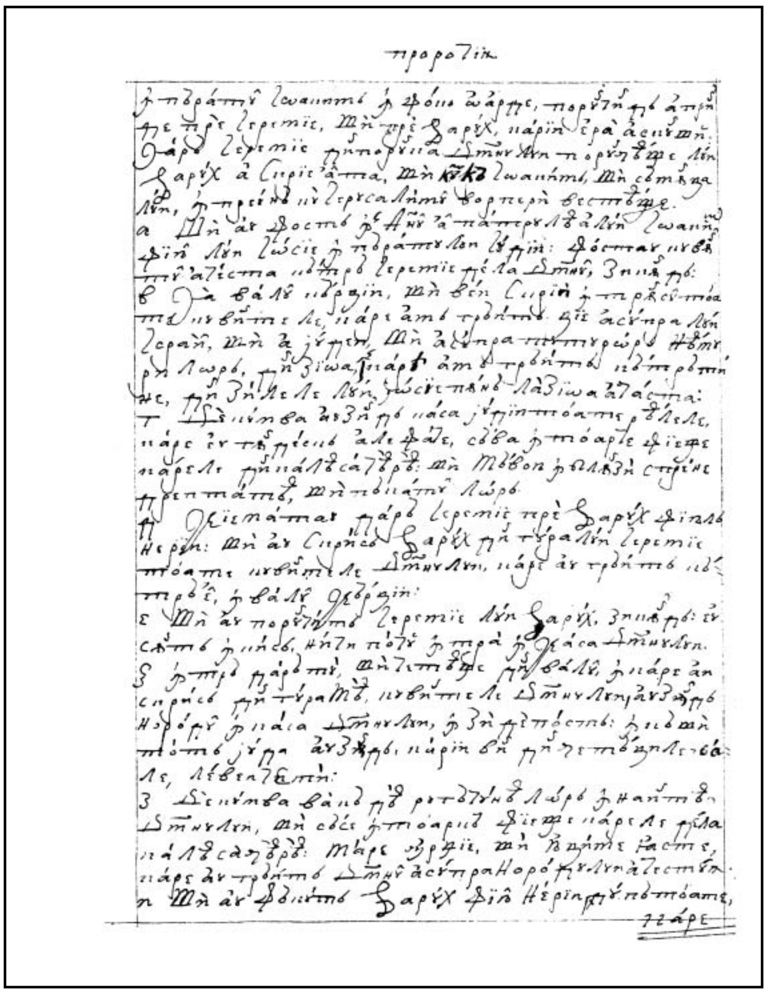
435r

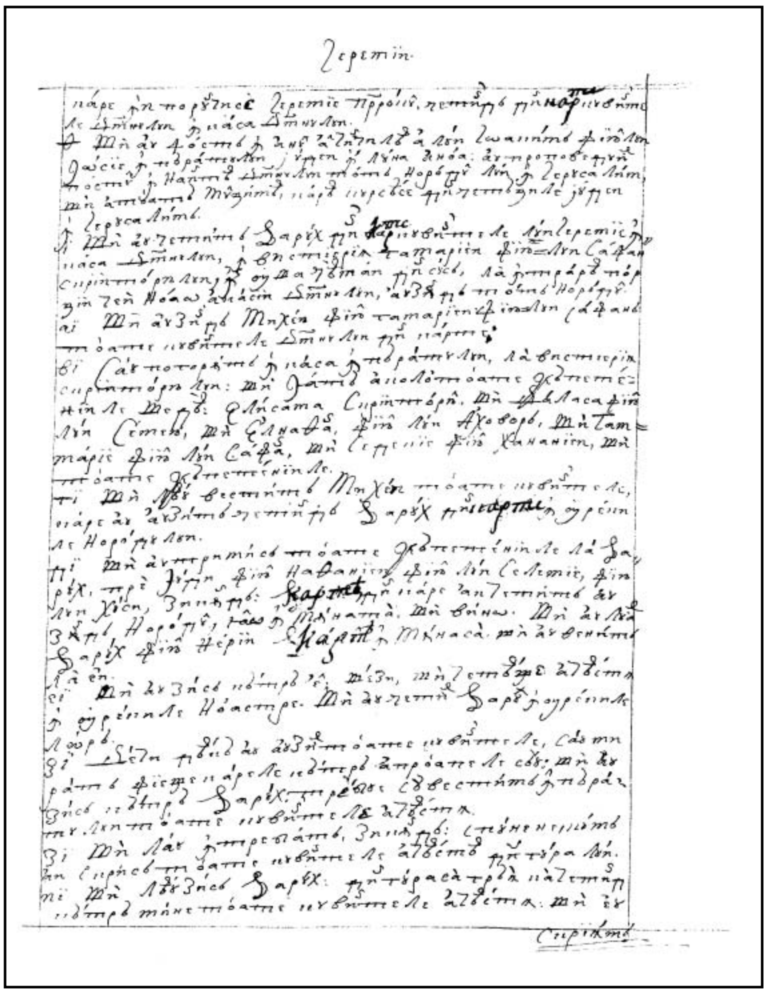
435v

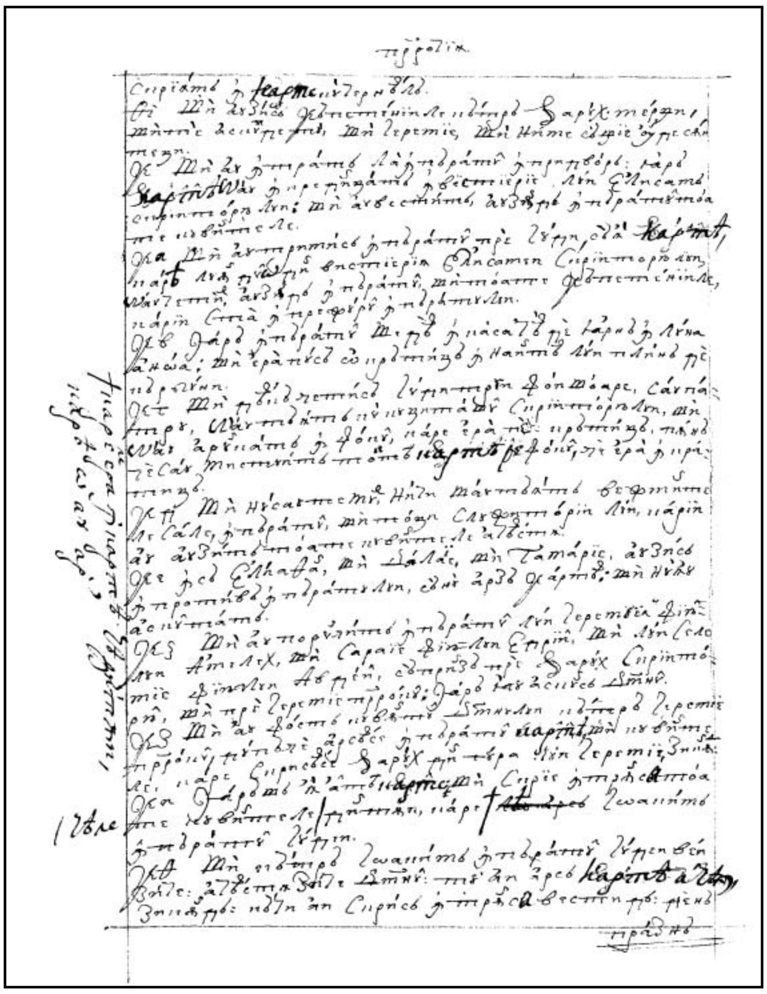
436r

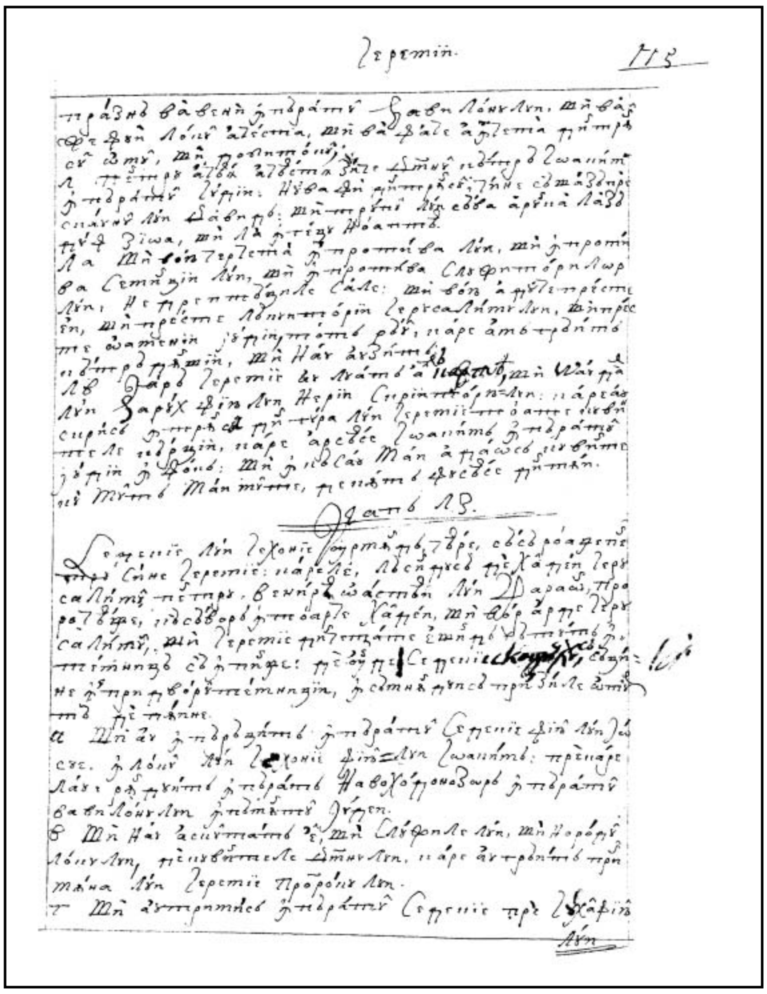
436v

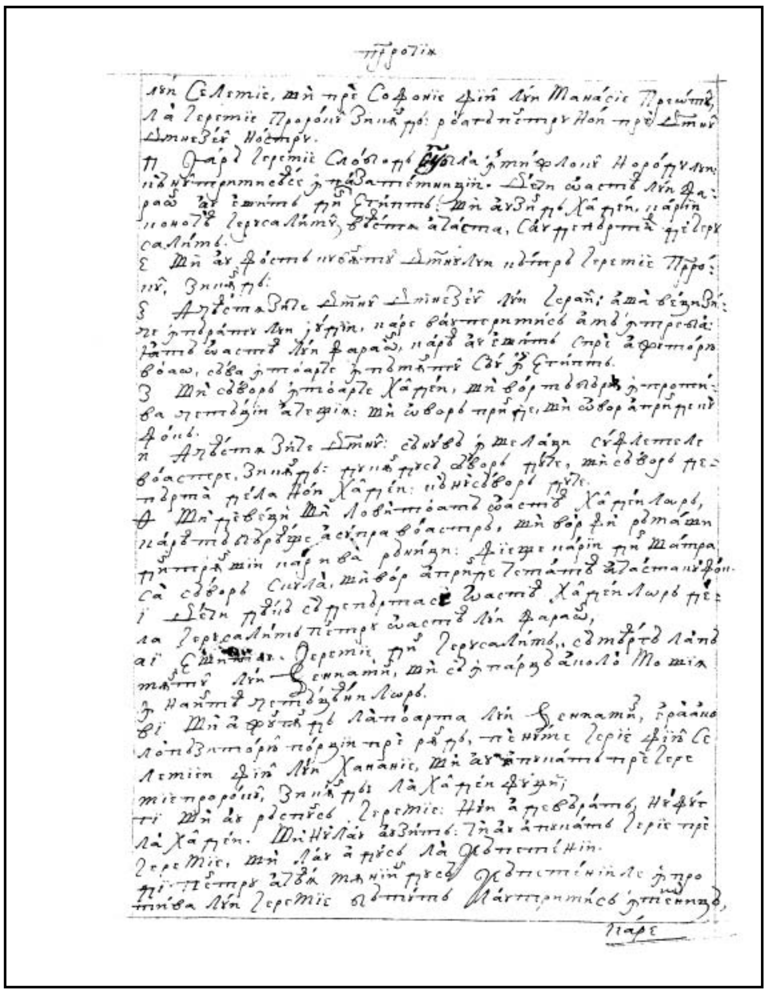
437r

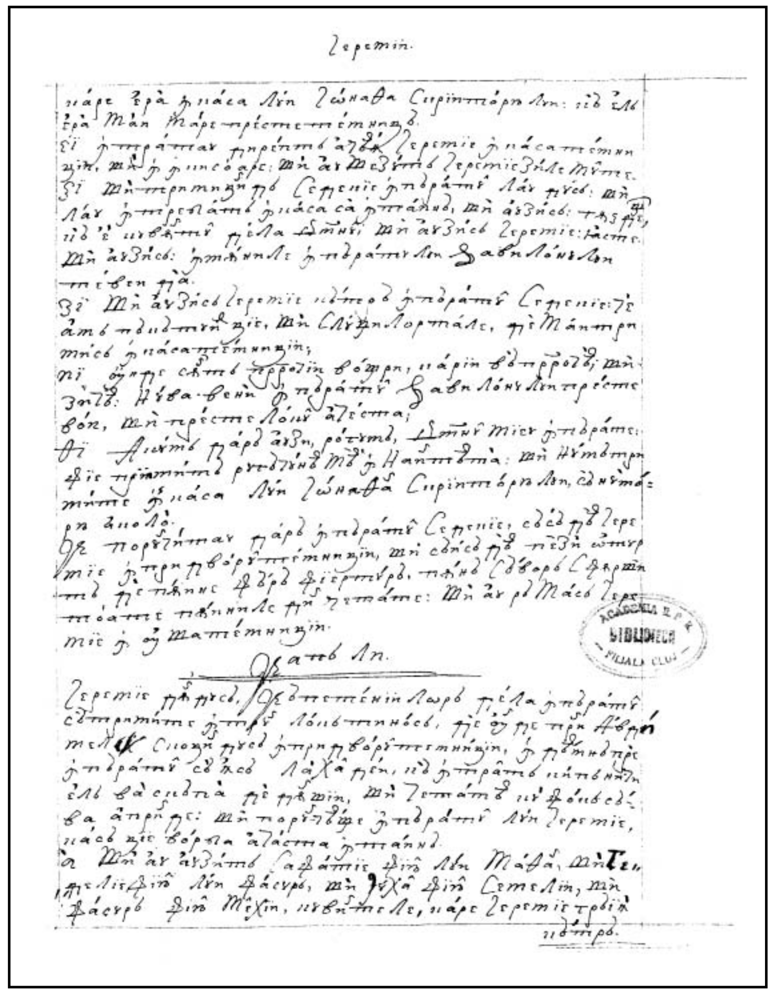
437v

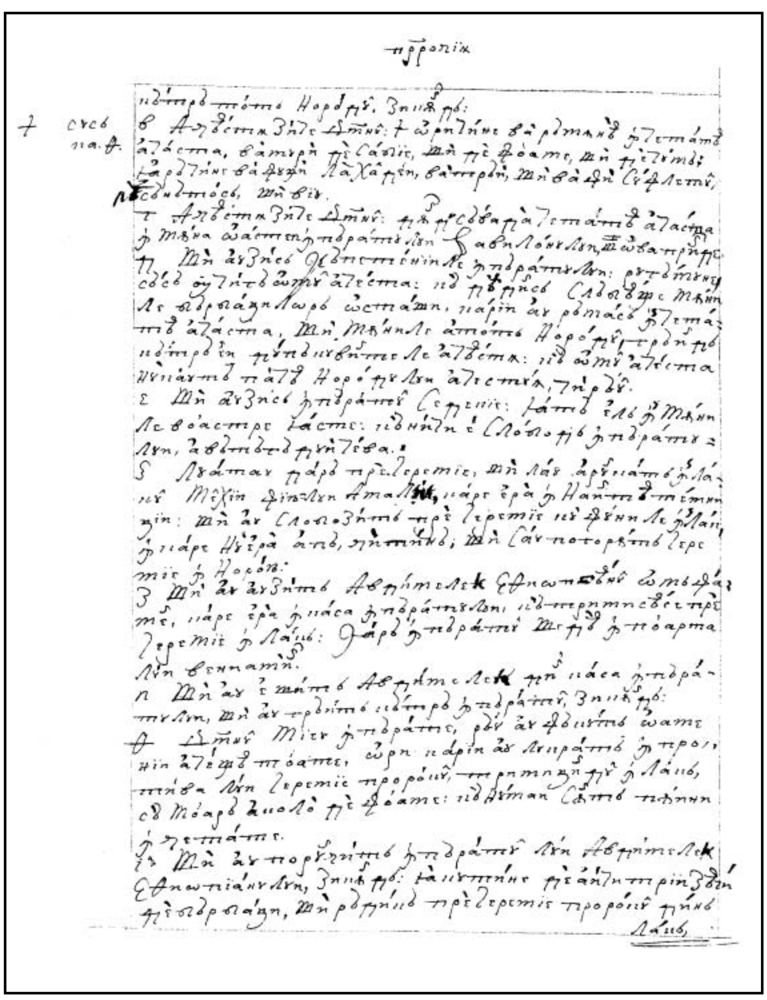
438r

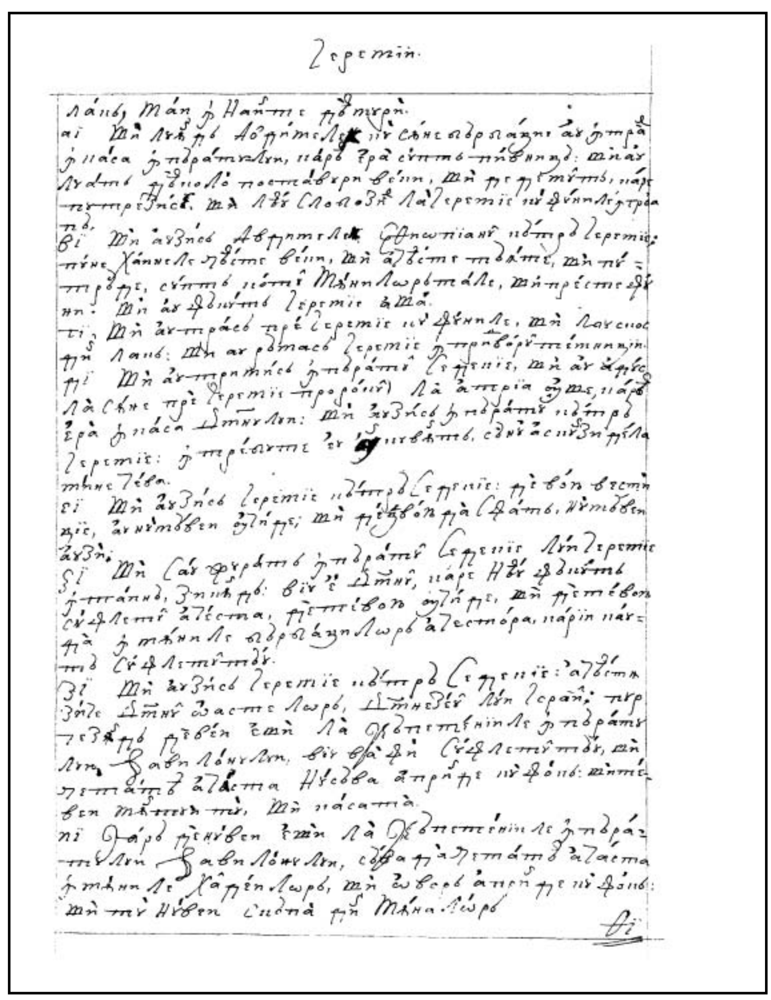
438v

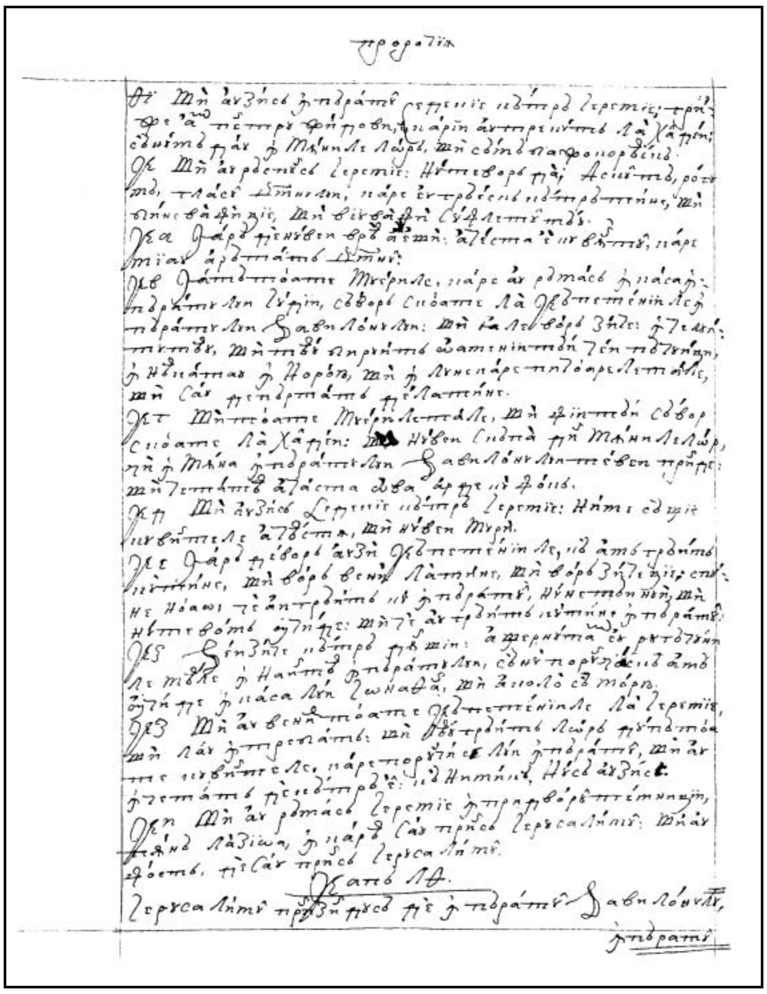
439r

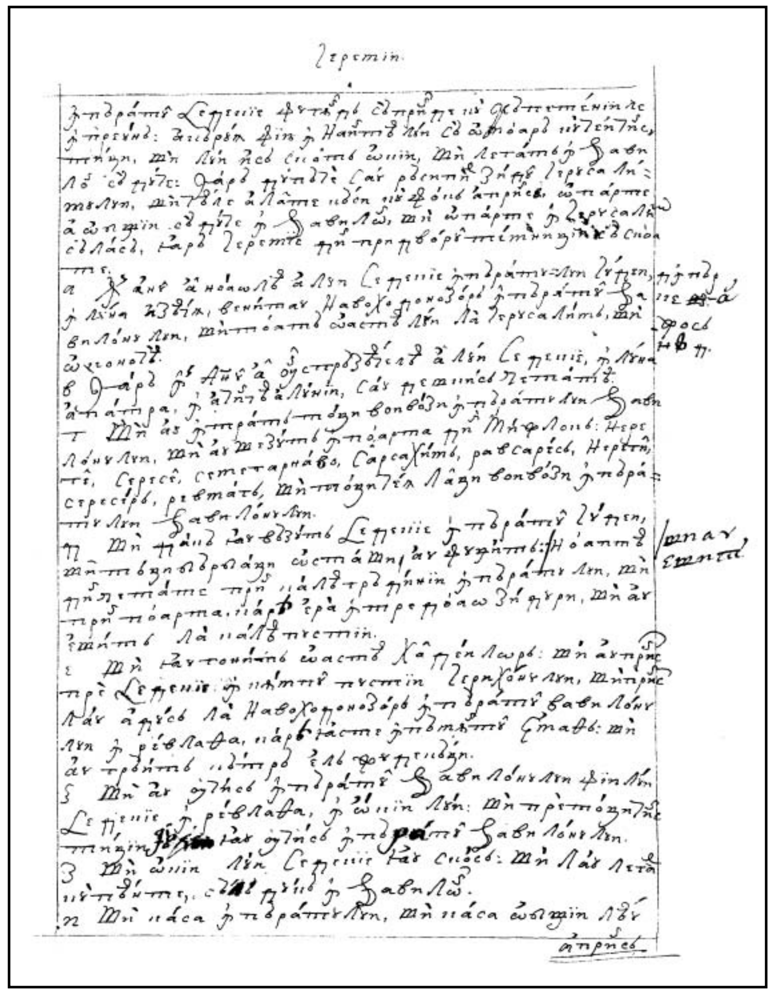
439v

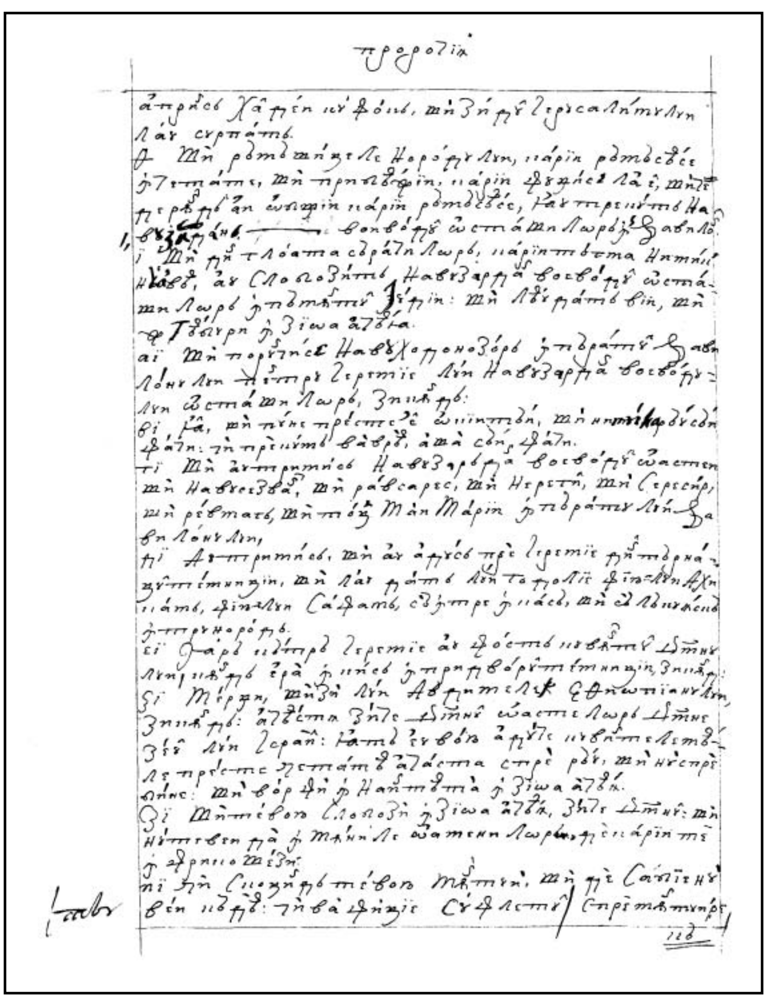
440r

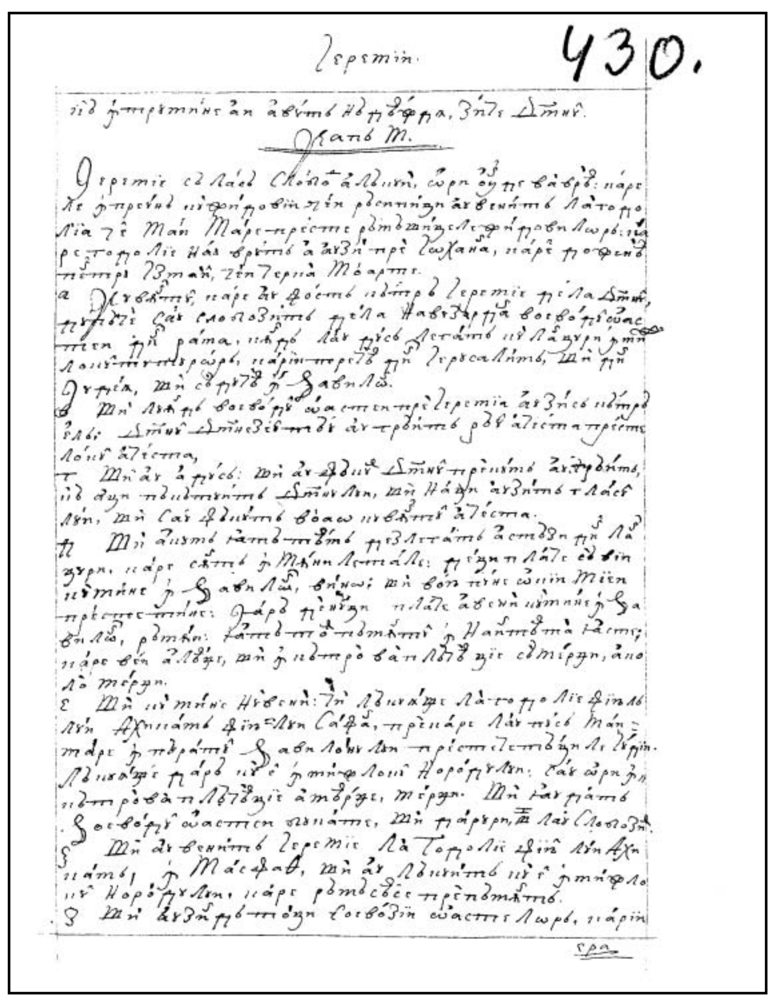
440v

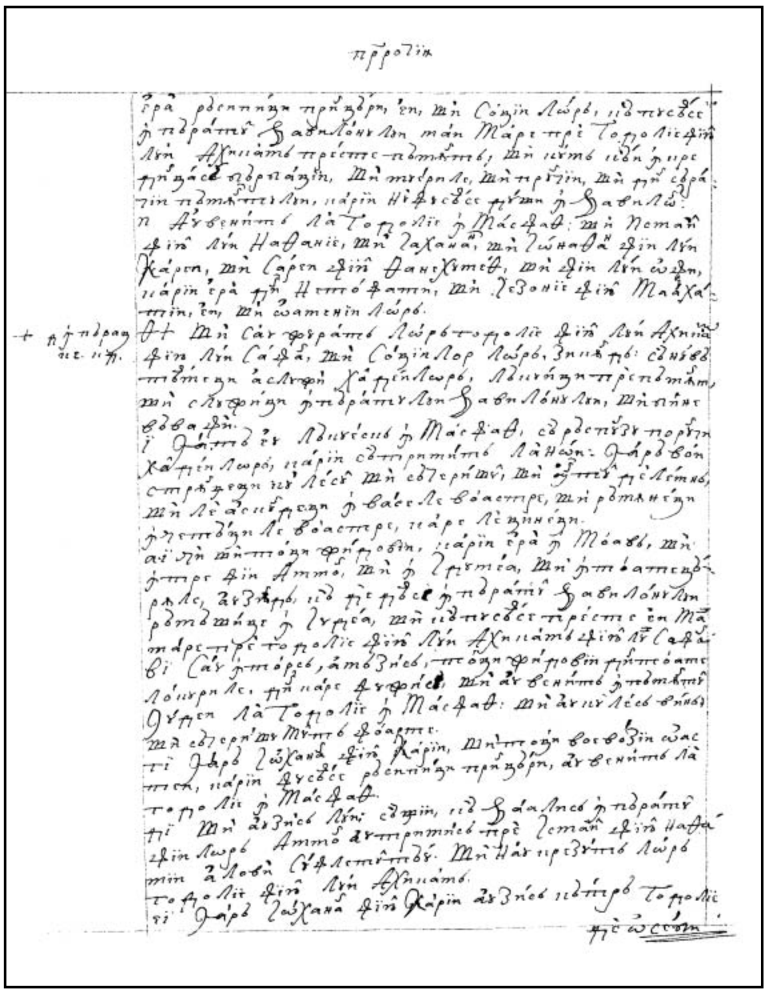
441r

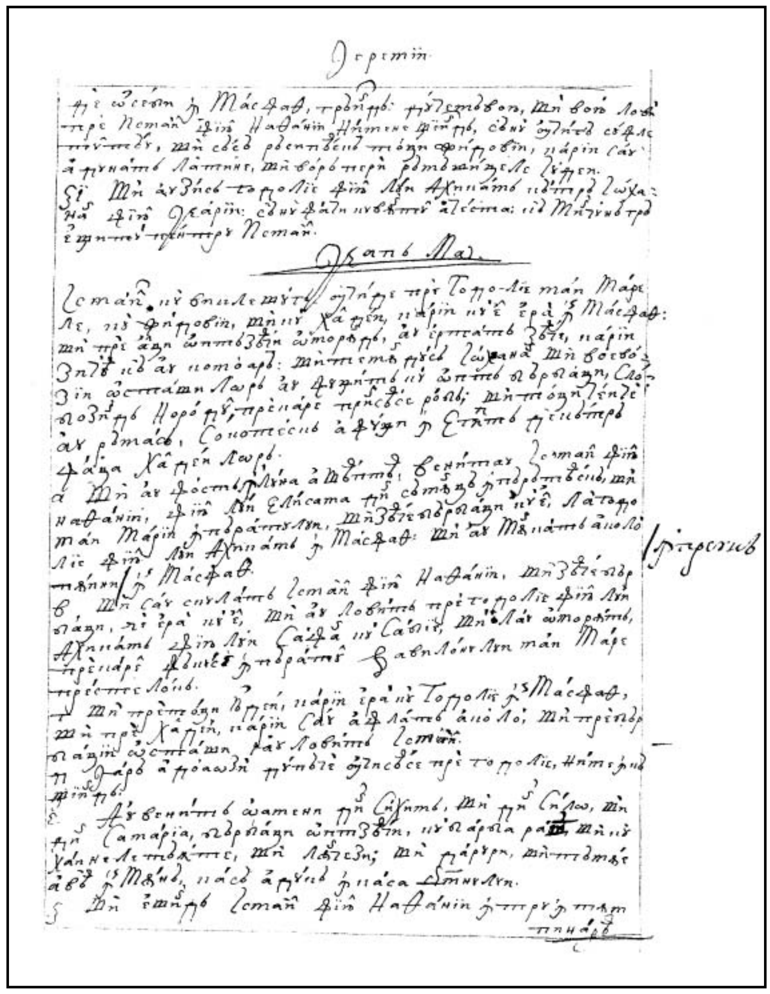

441v

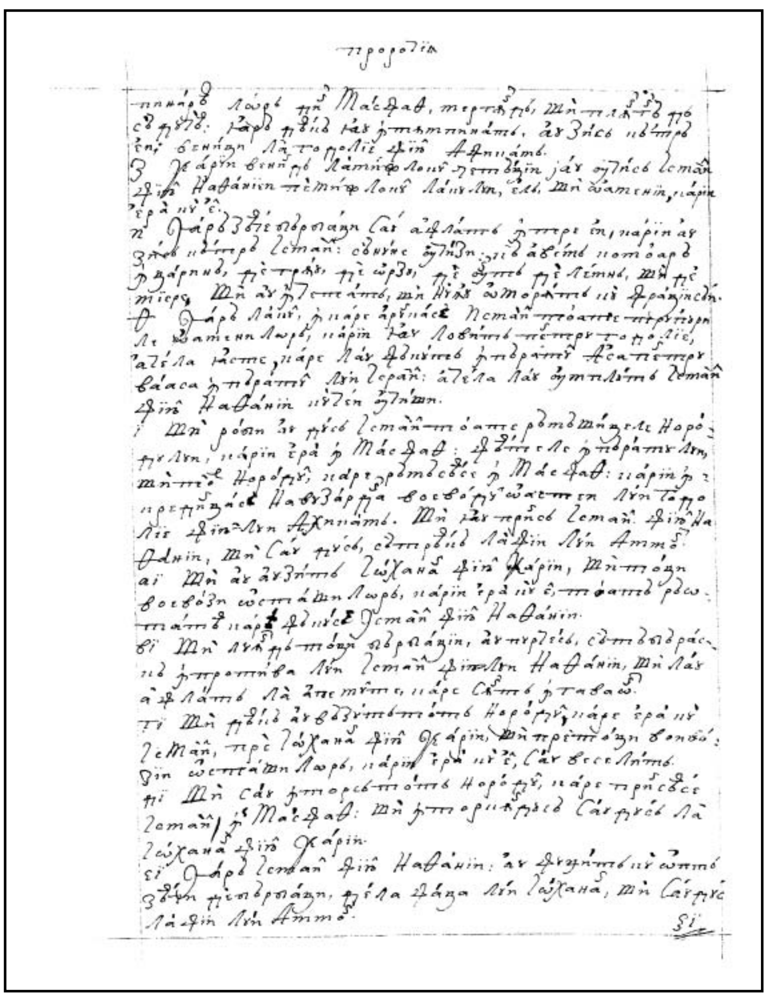
442r

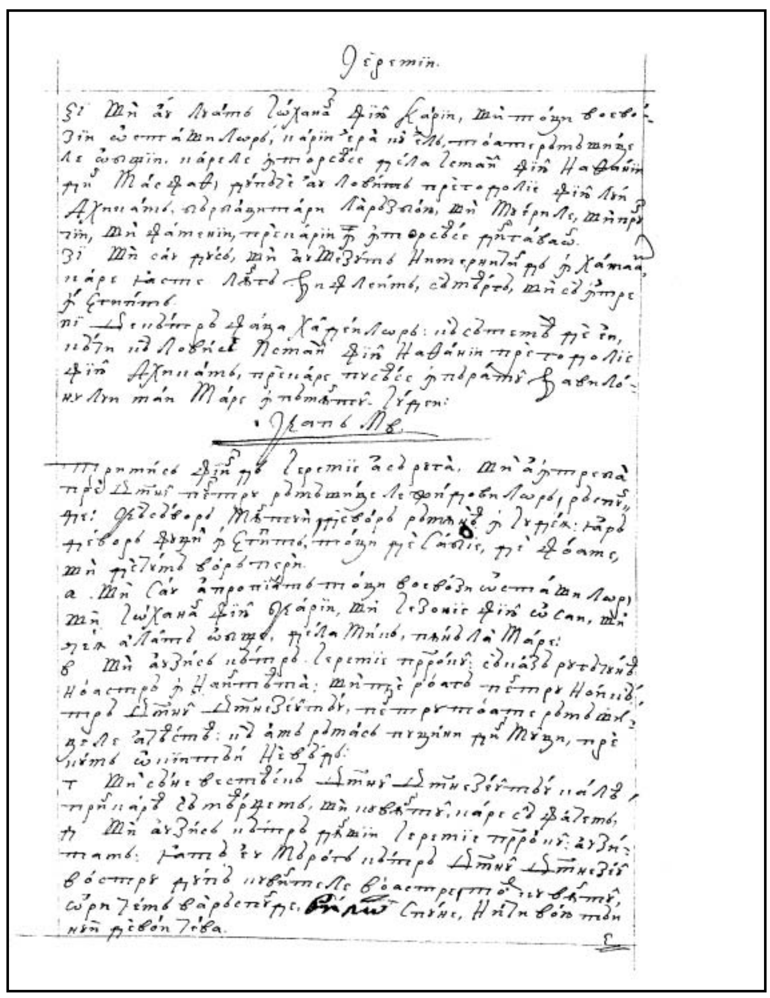

442v

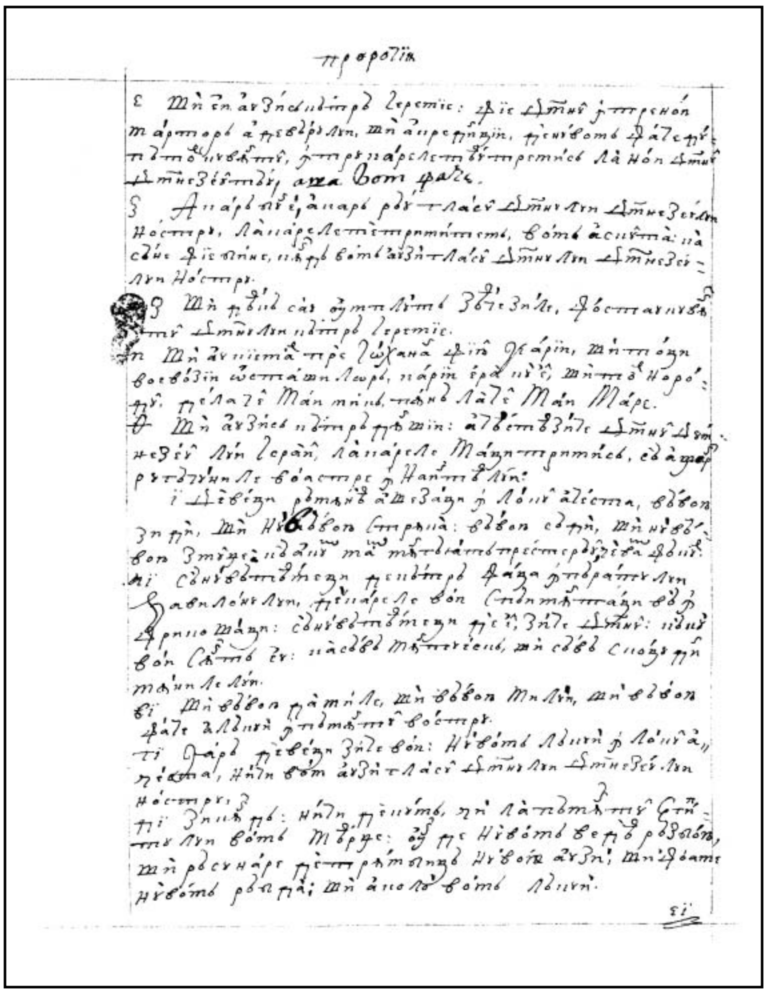
443r

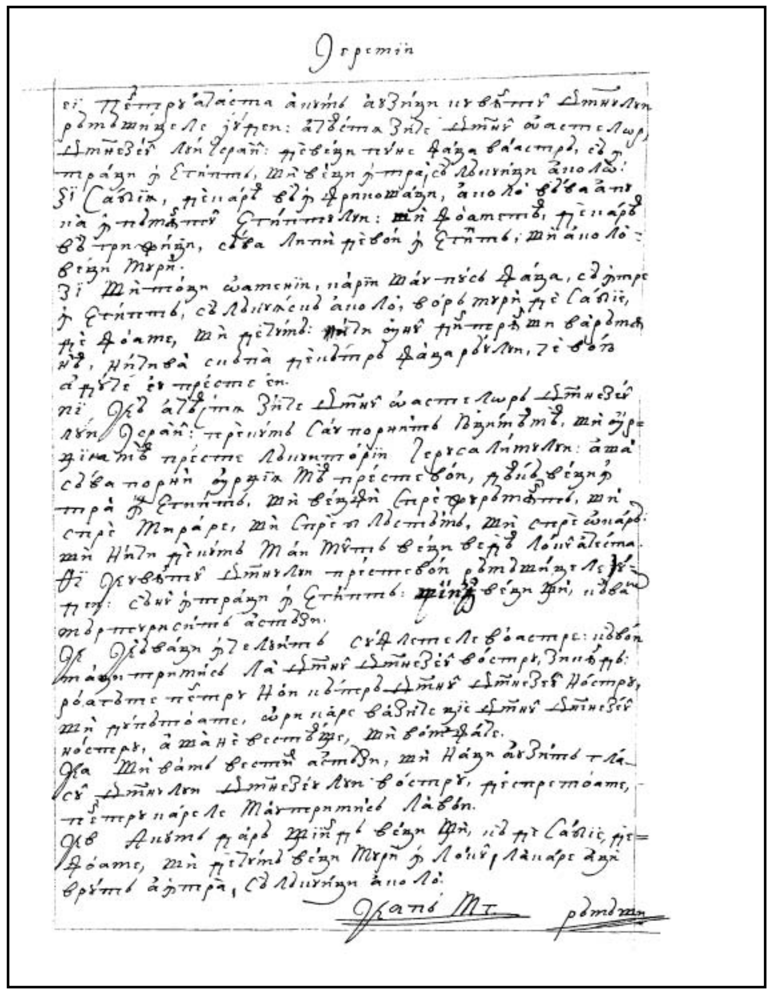

443v

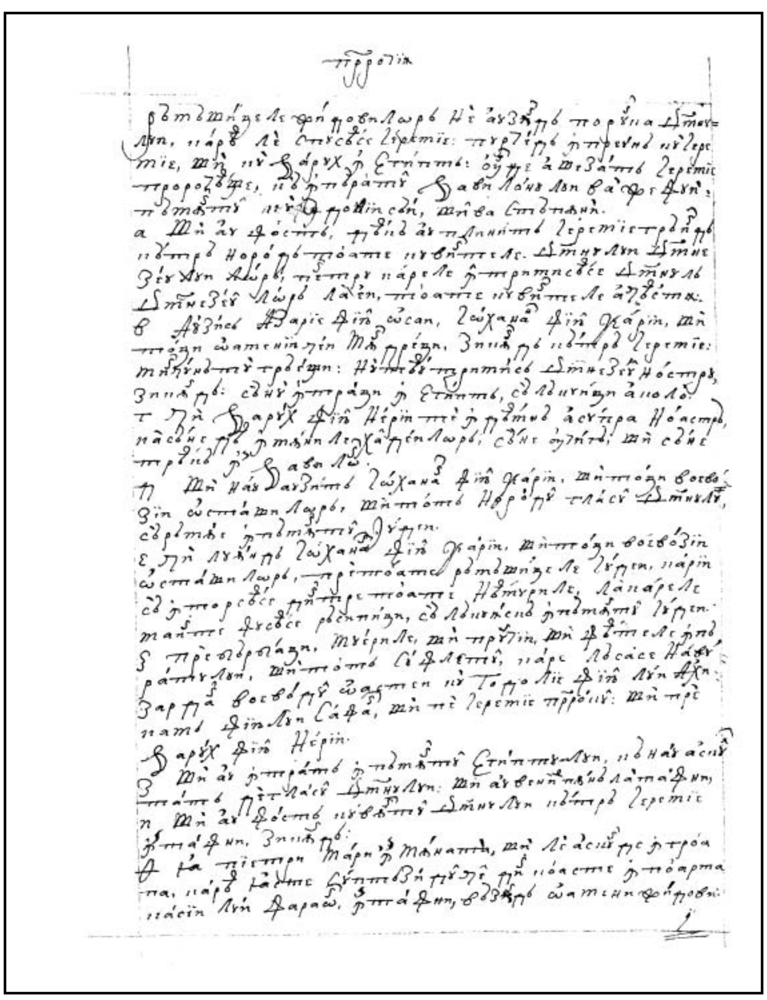
444r

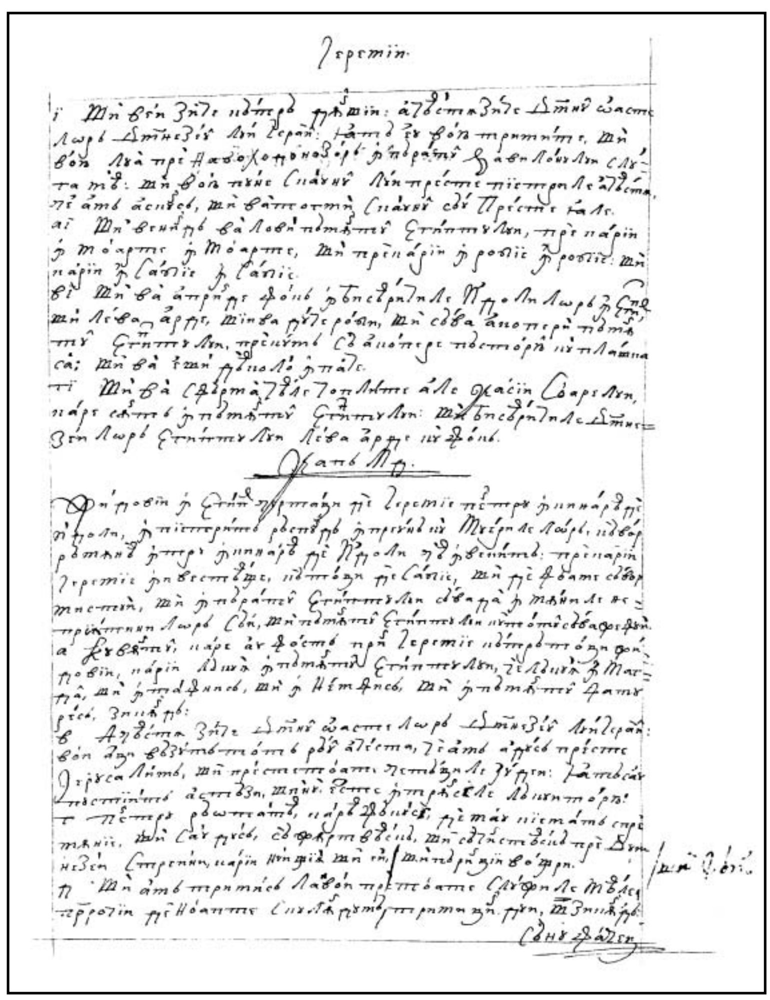
444v

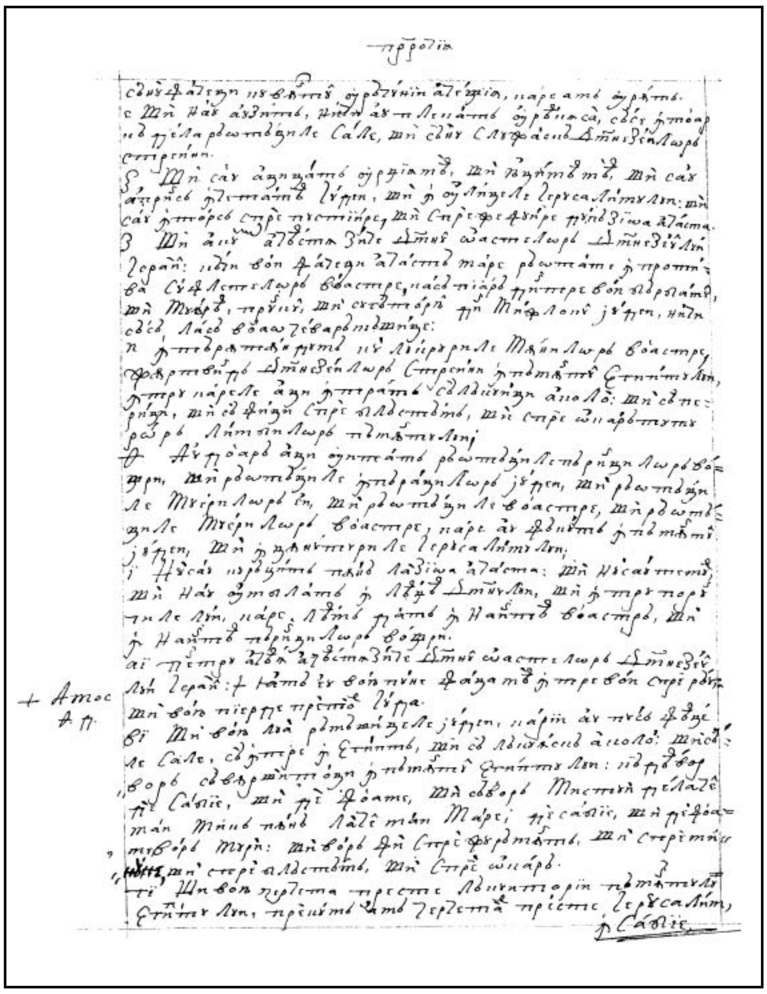
445r

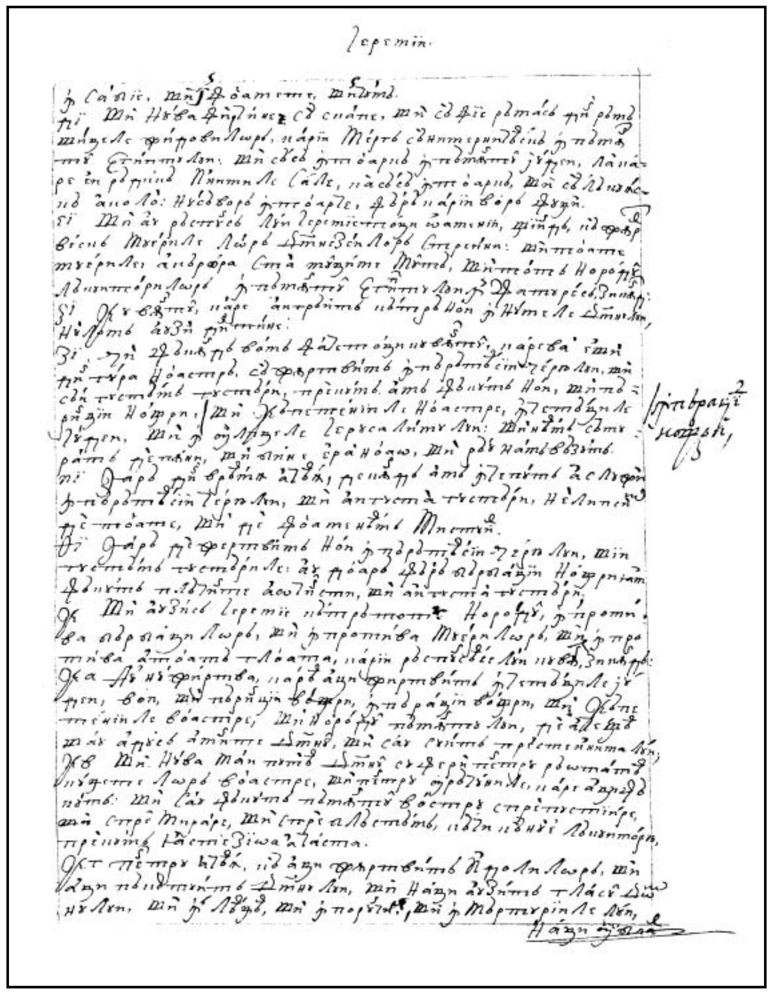
445v

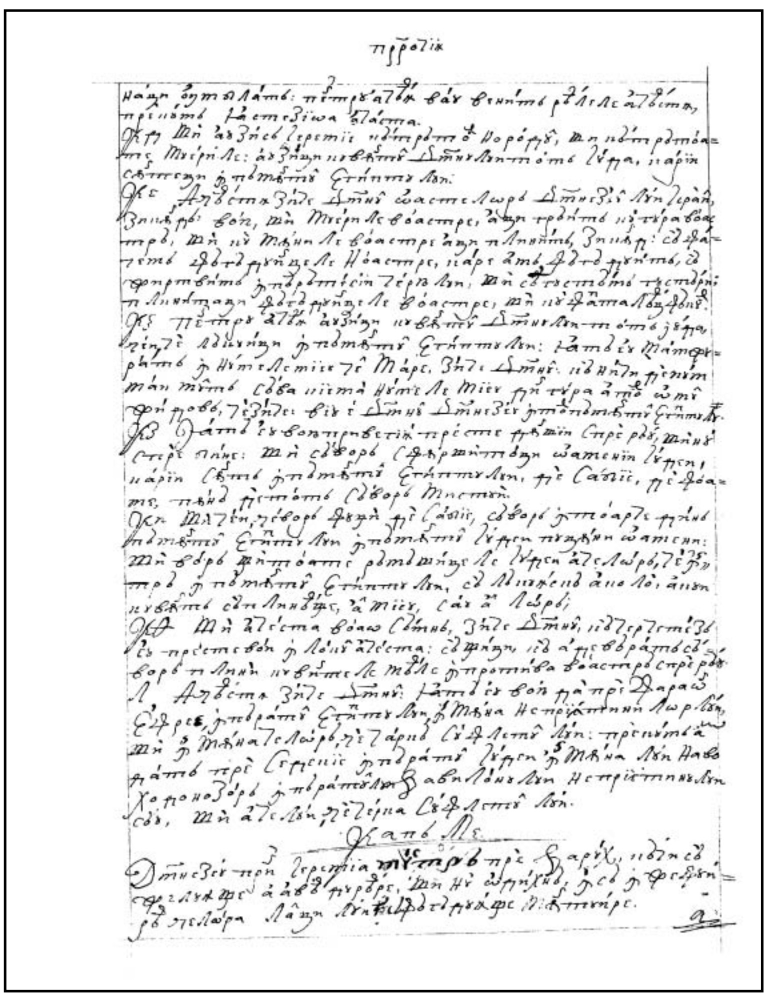
446r

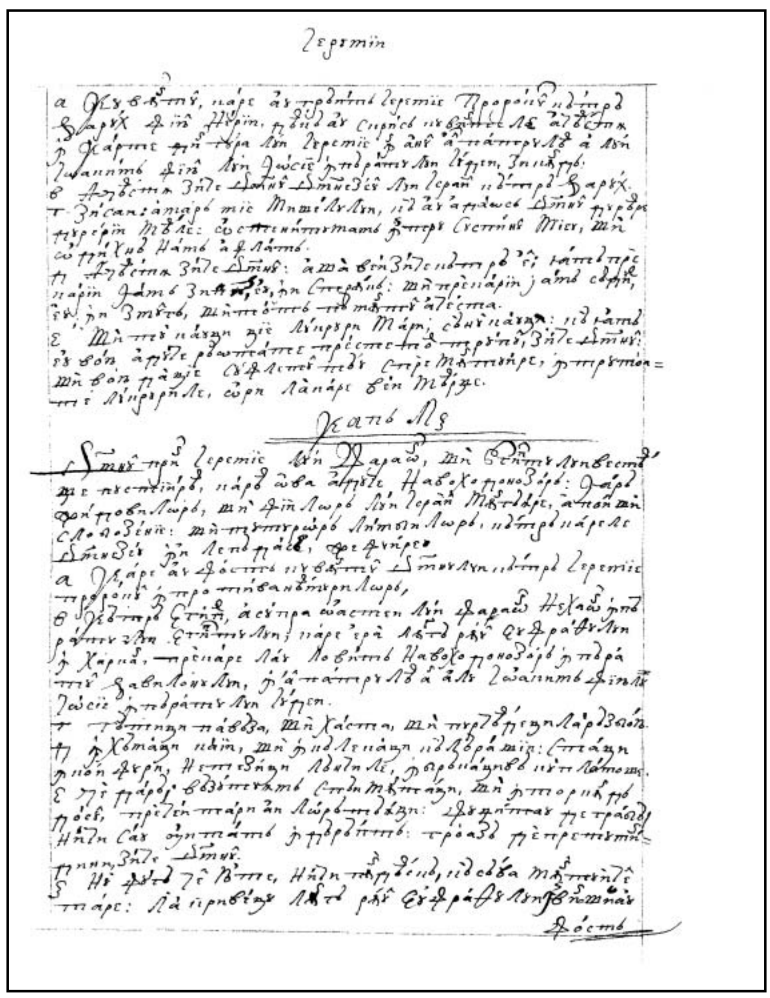
446v

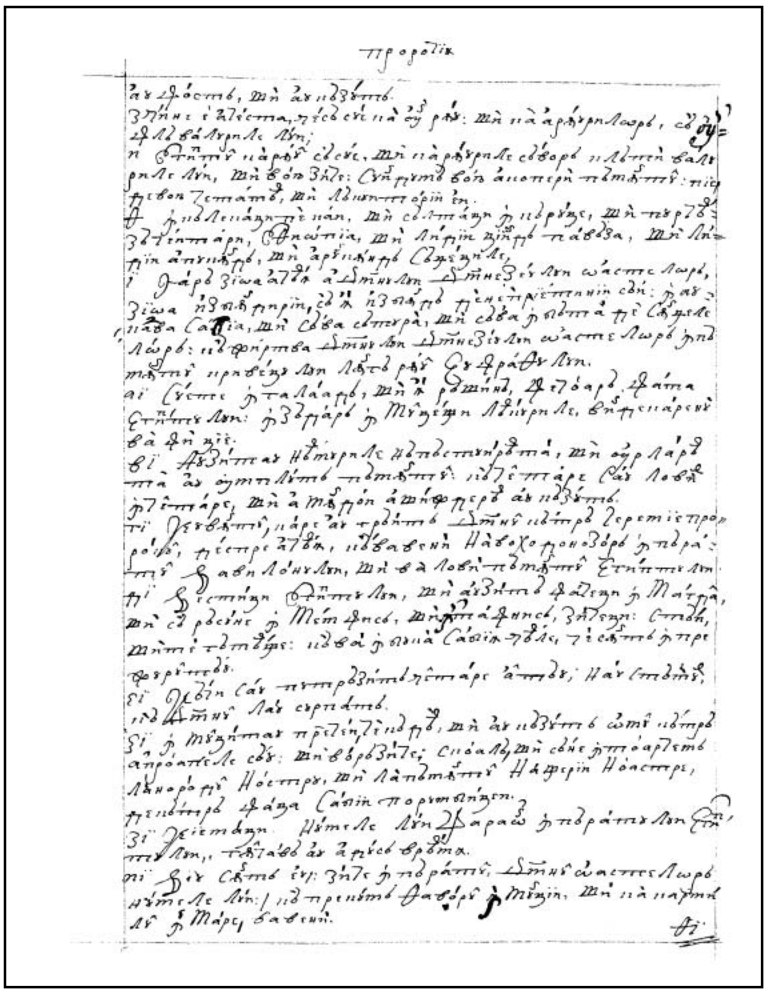
447r

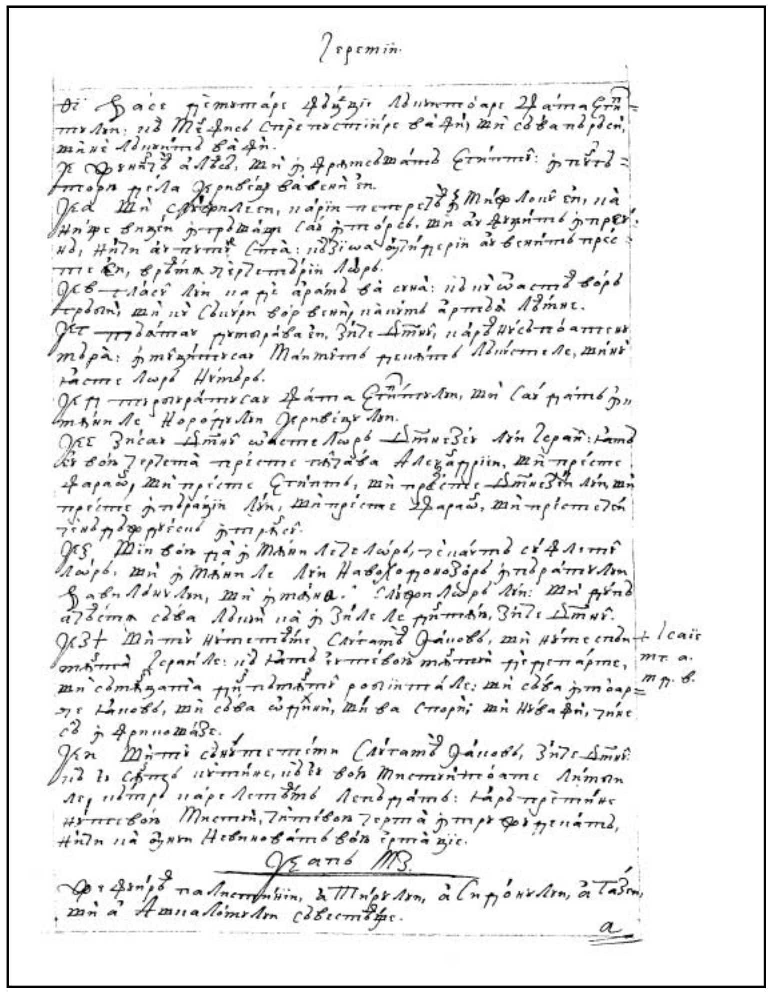
447v

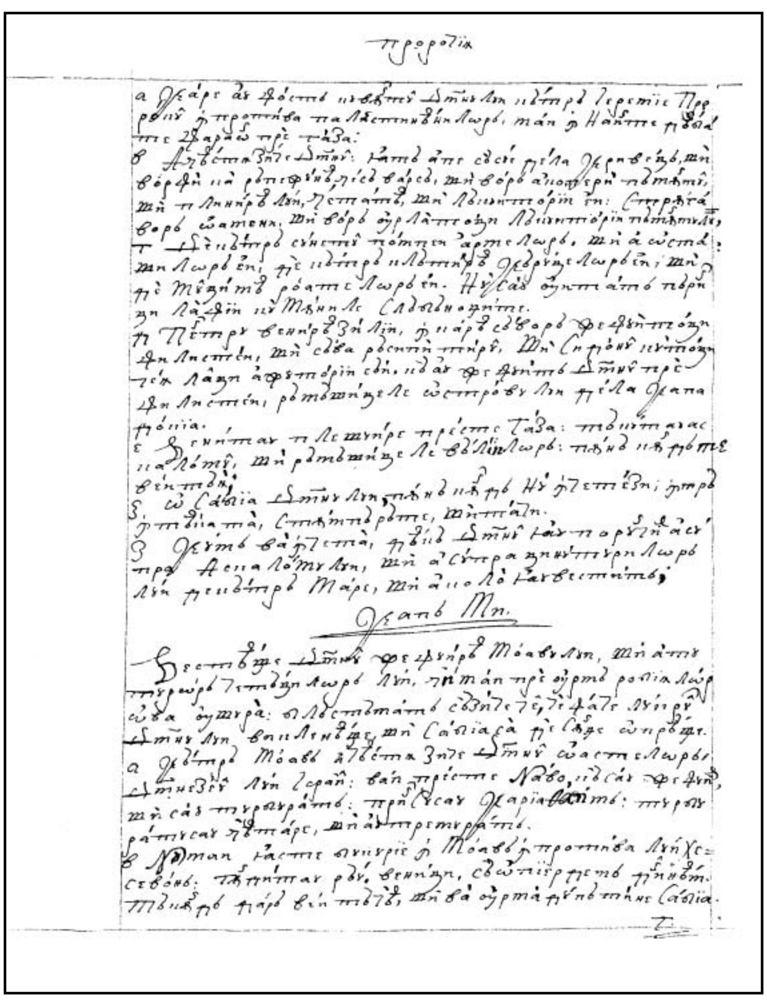
448r

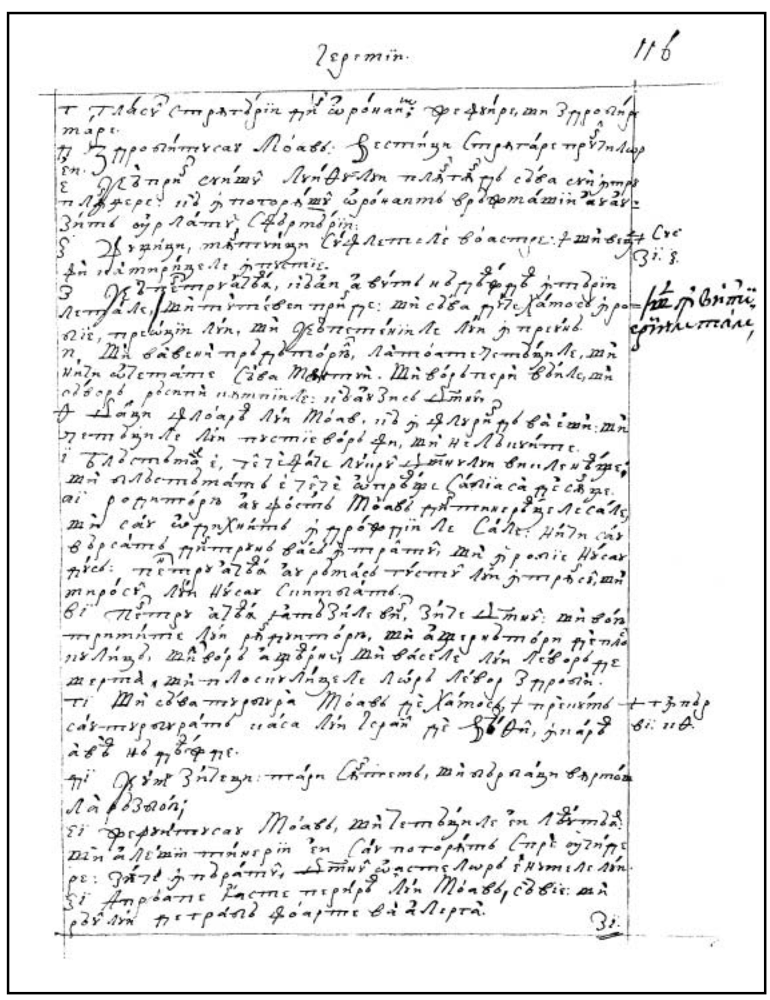
448v

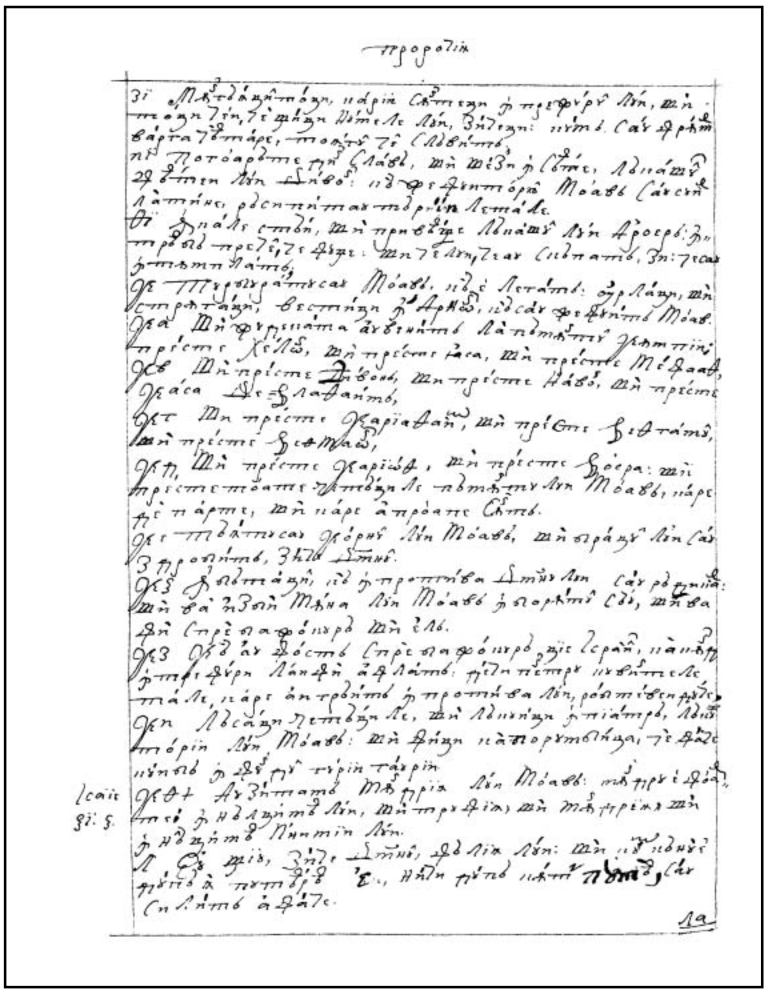
449r

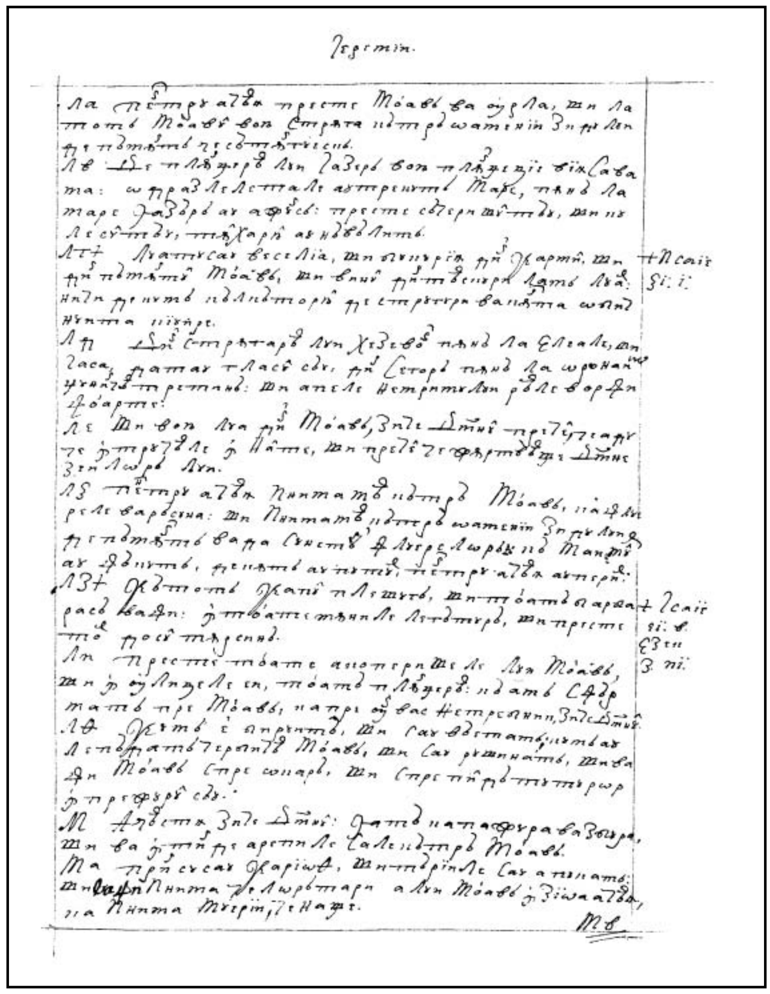
449v

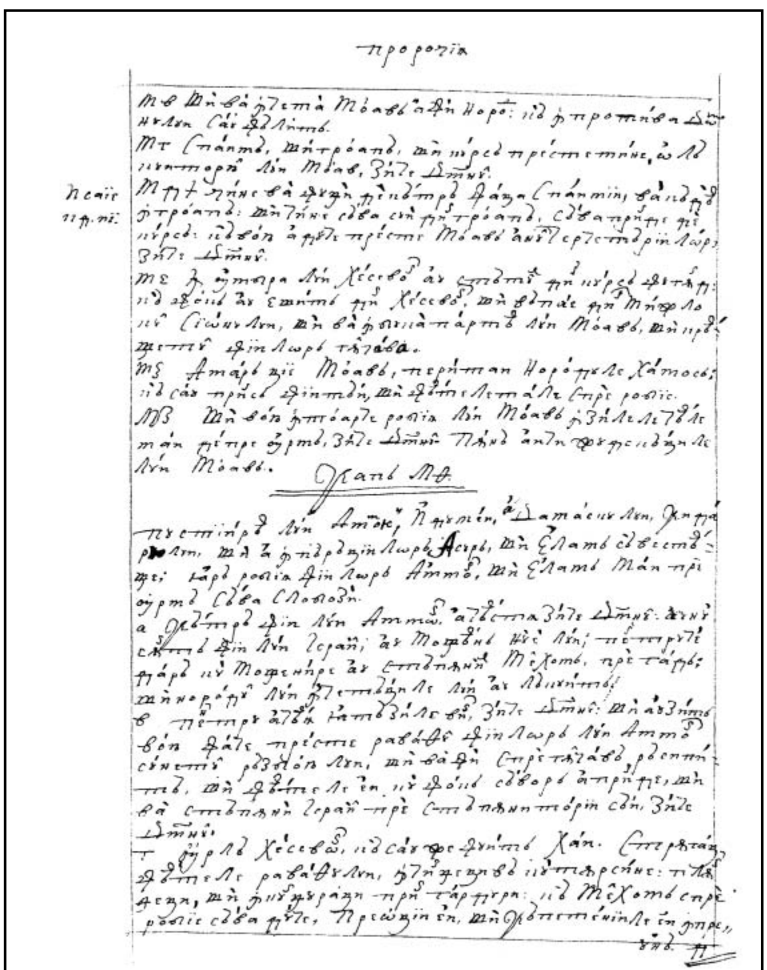
450r

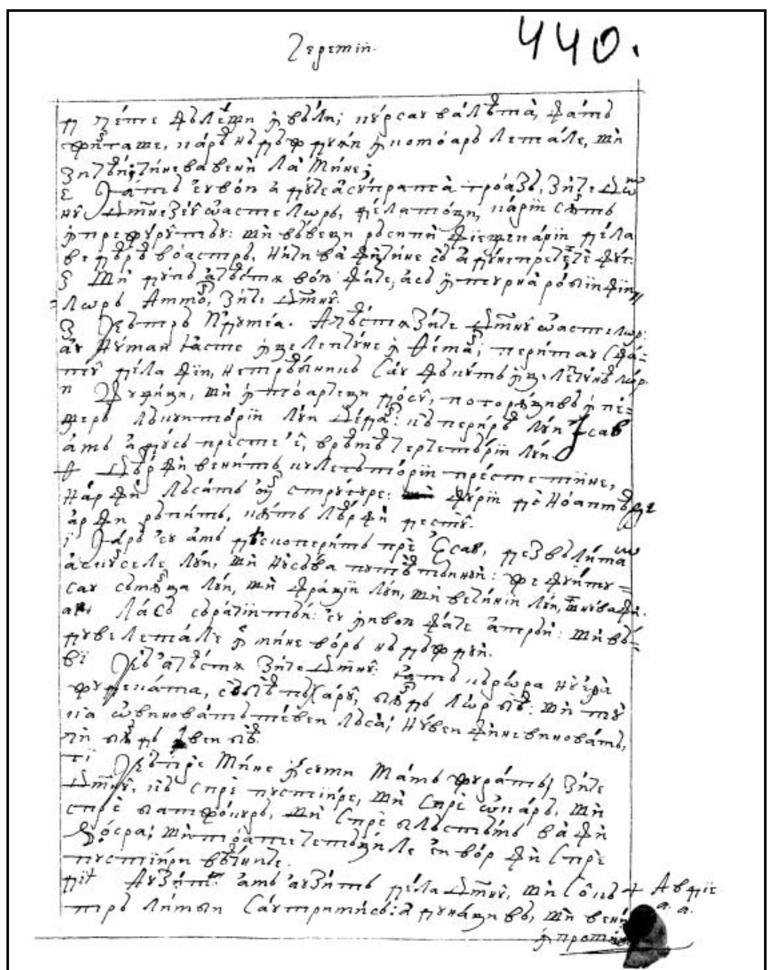
450v

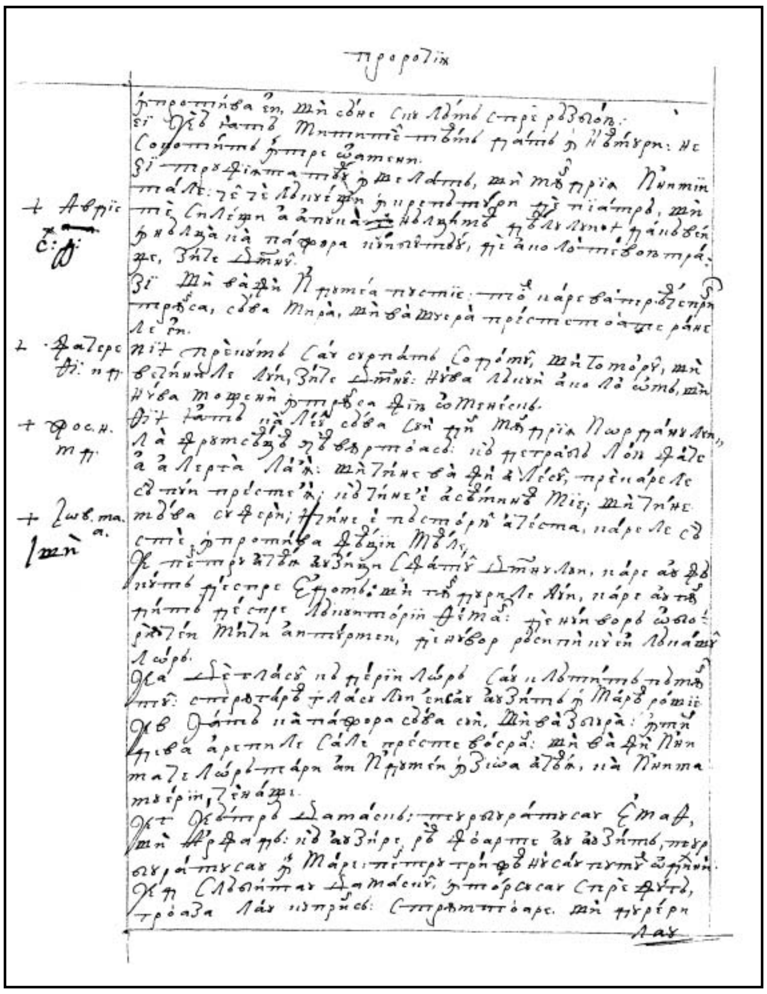
451r

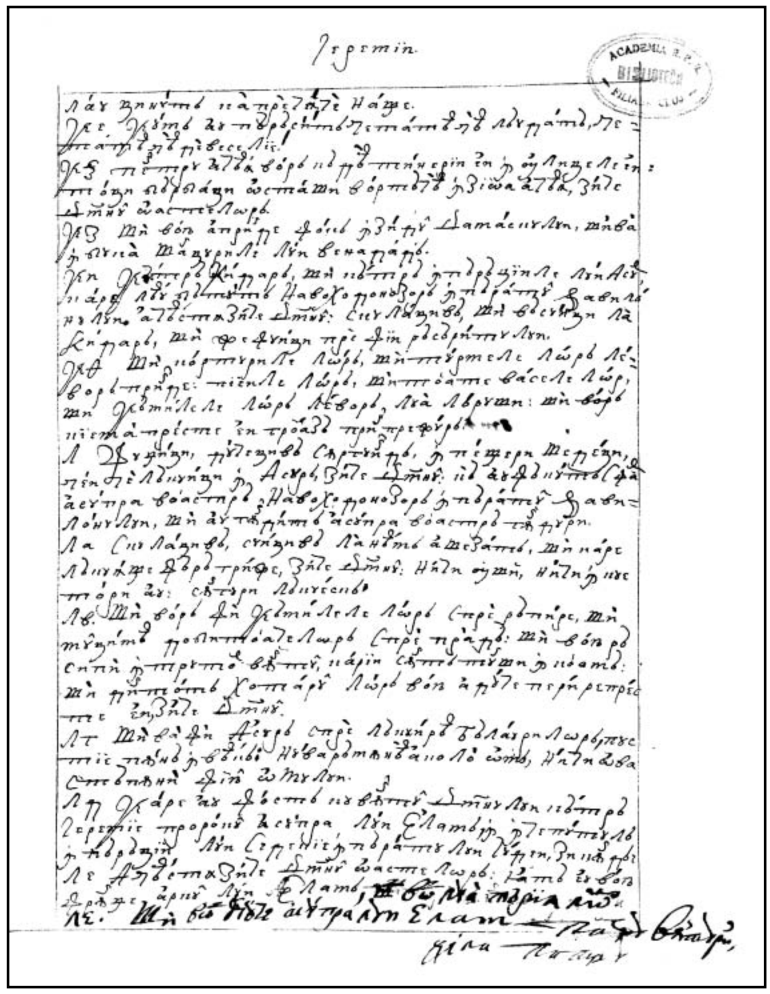
451v

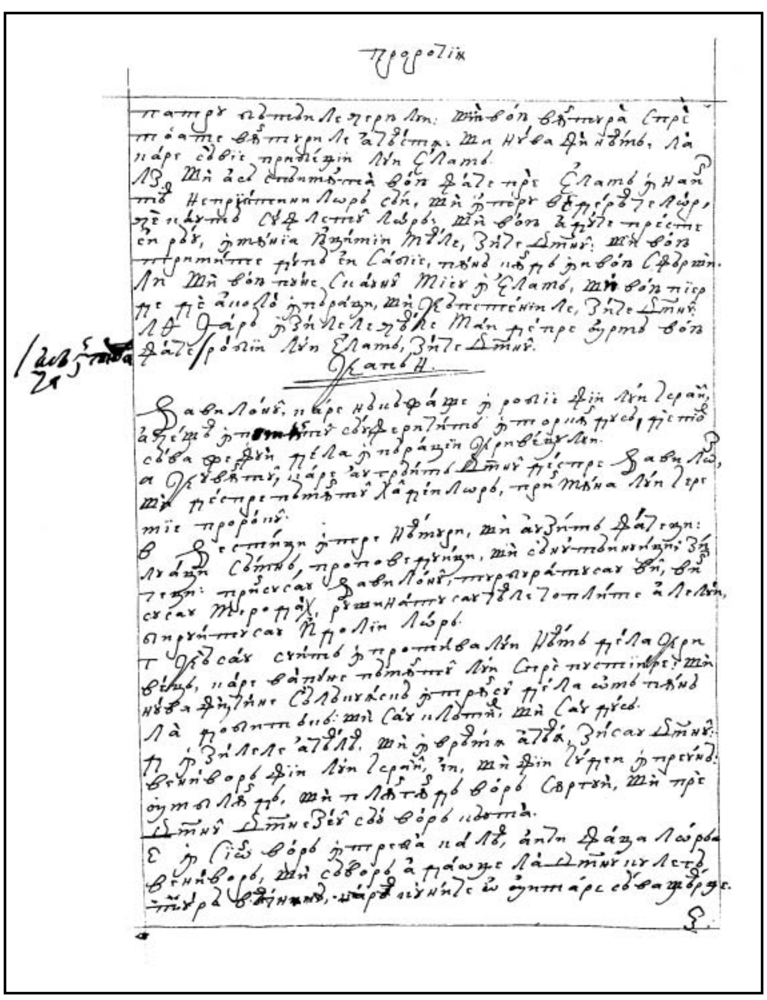
452r

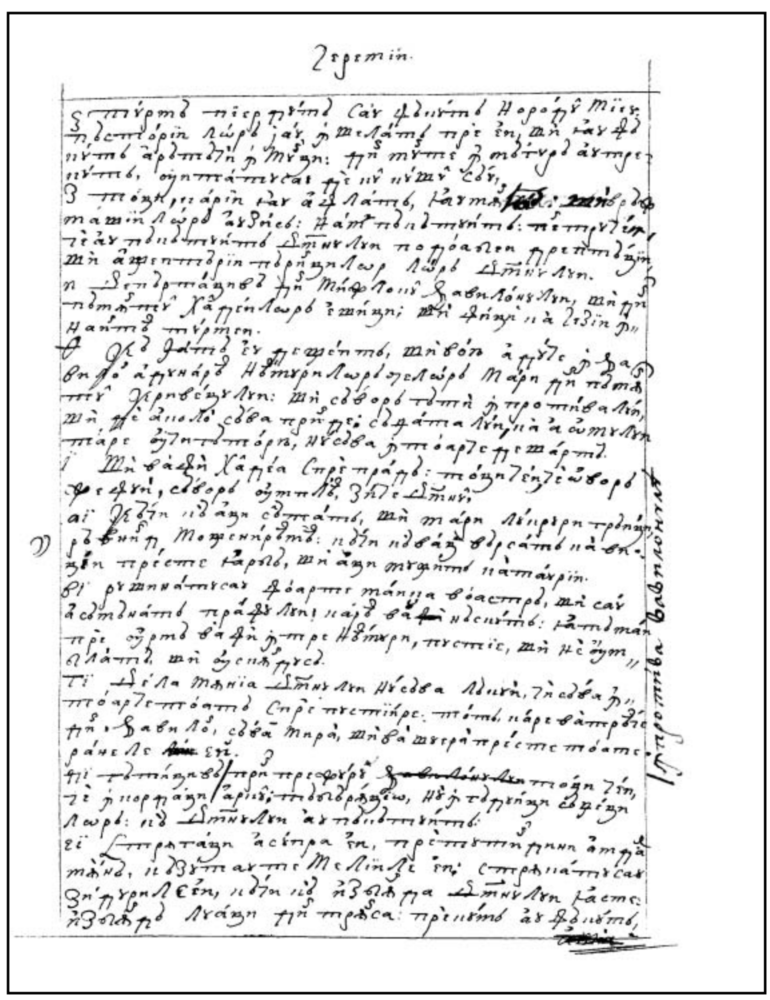
452v

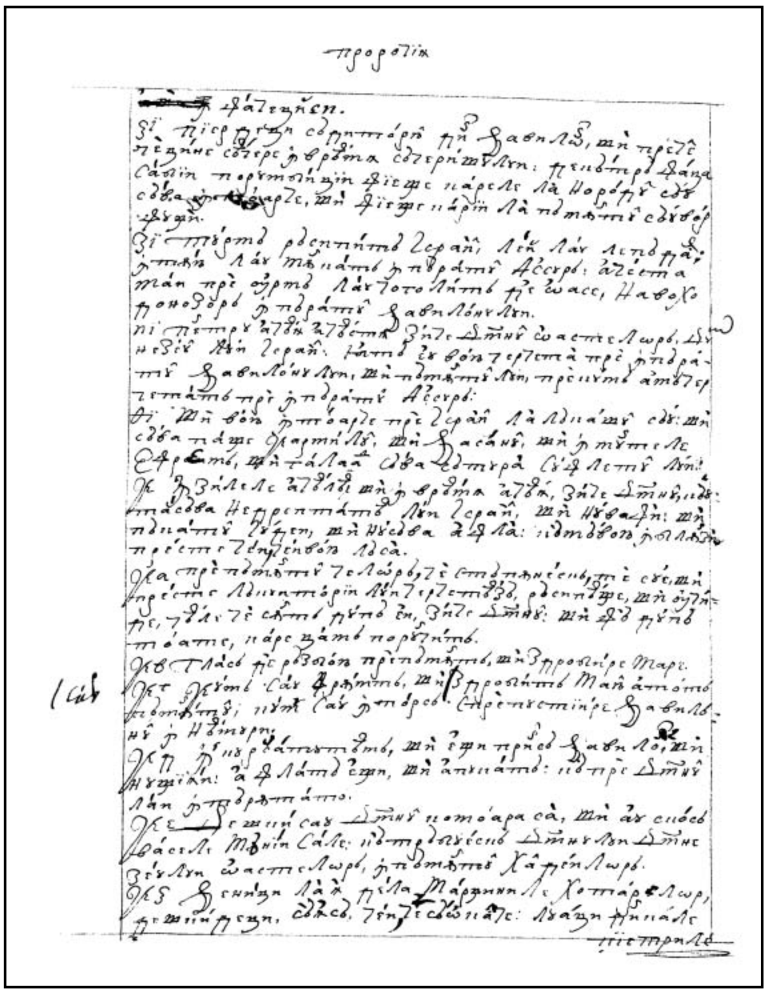
453r

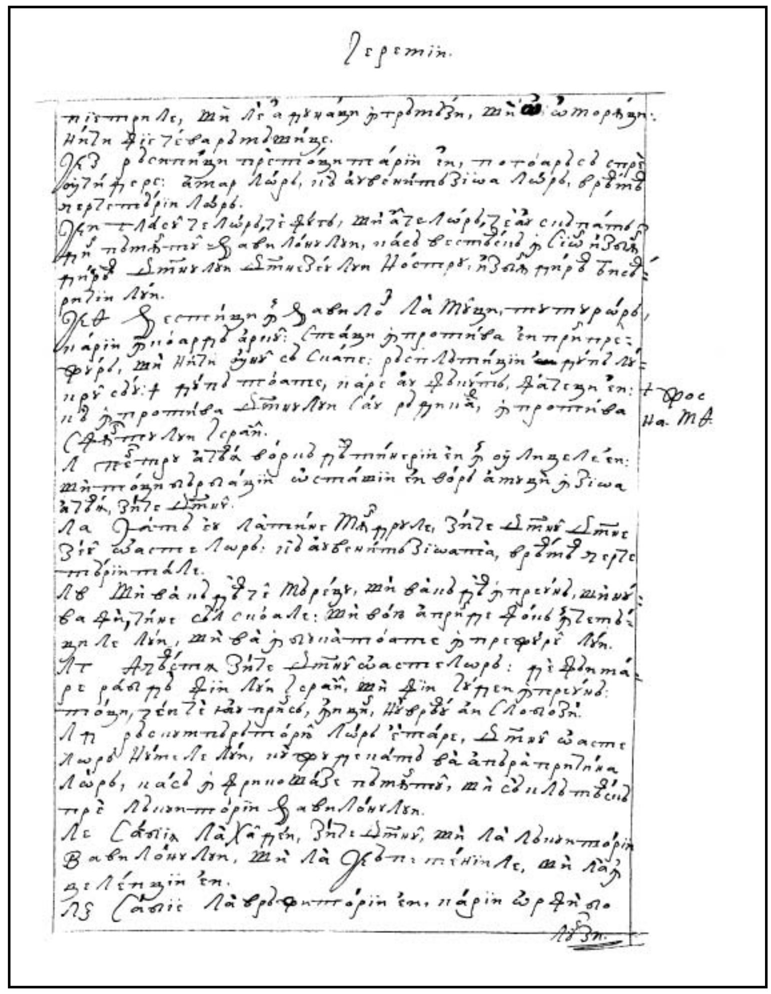

453v

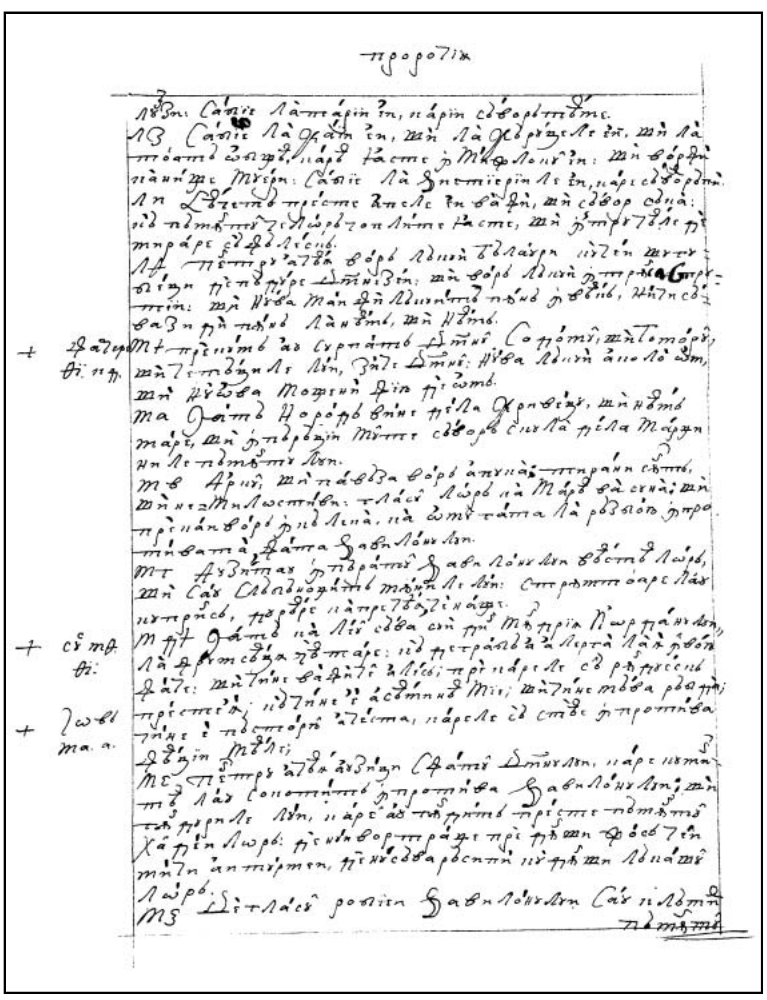

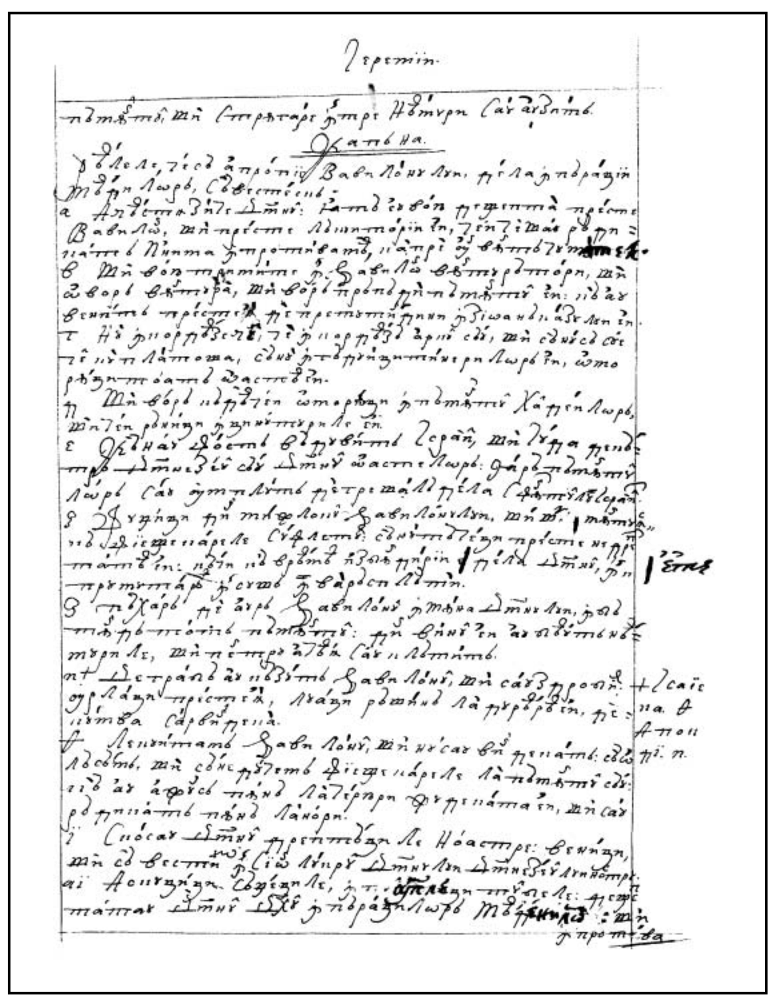
454r

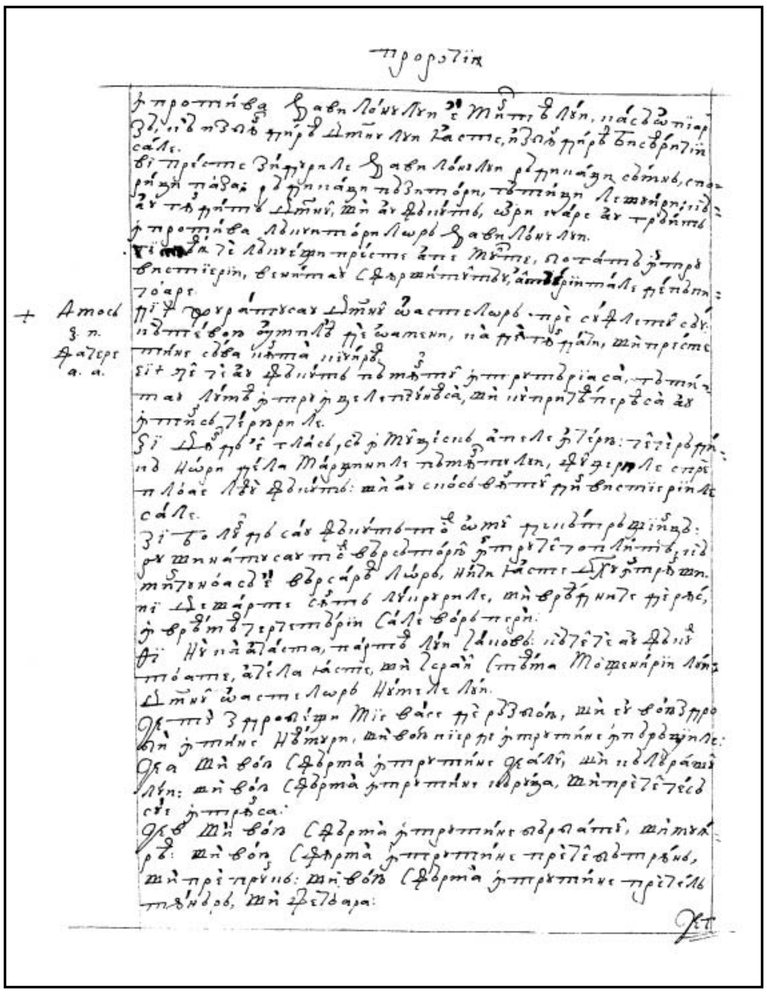

454v 455r

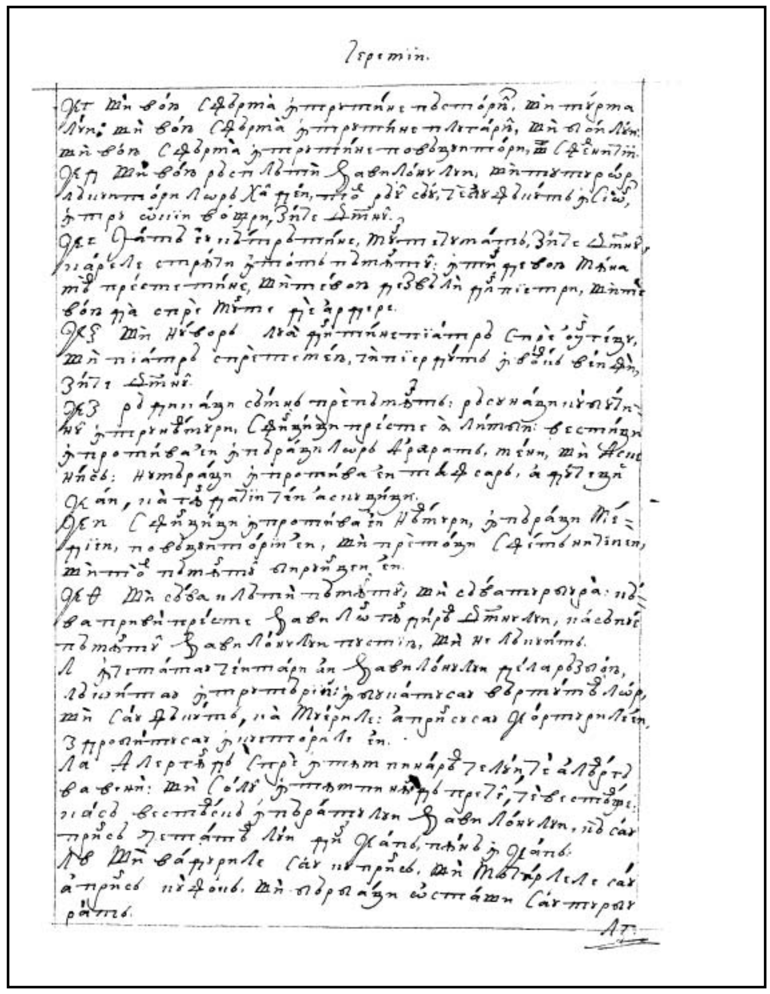

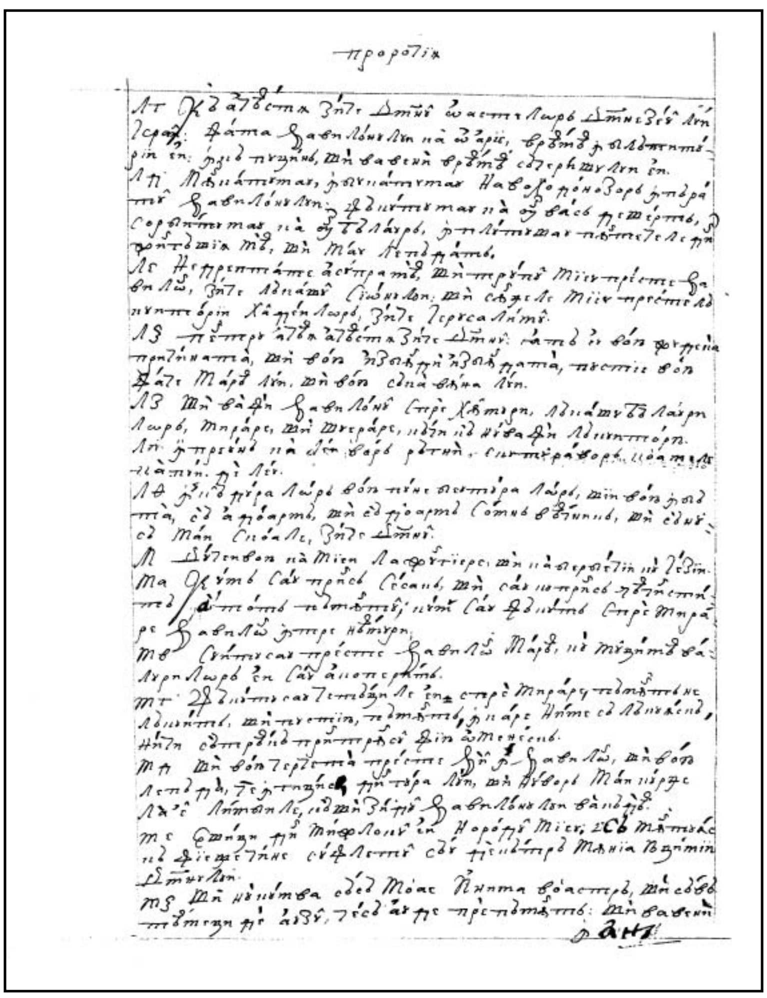
455v 456r

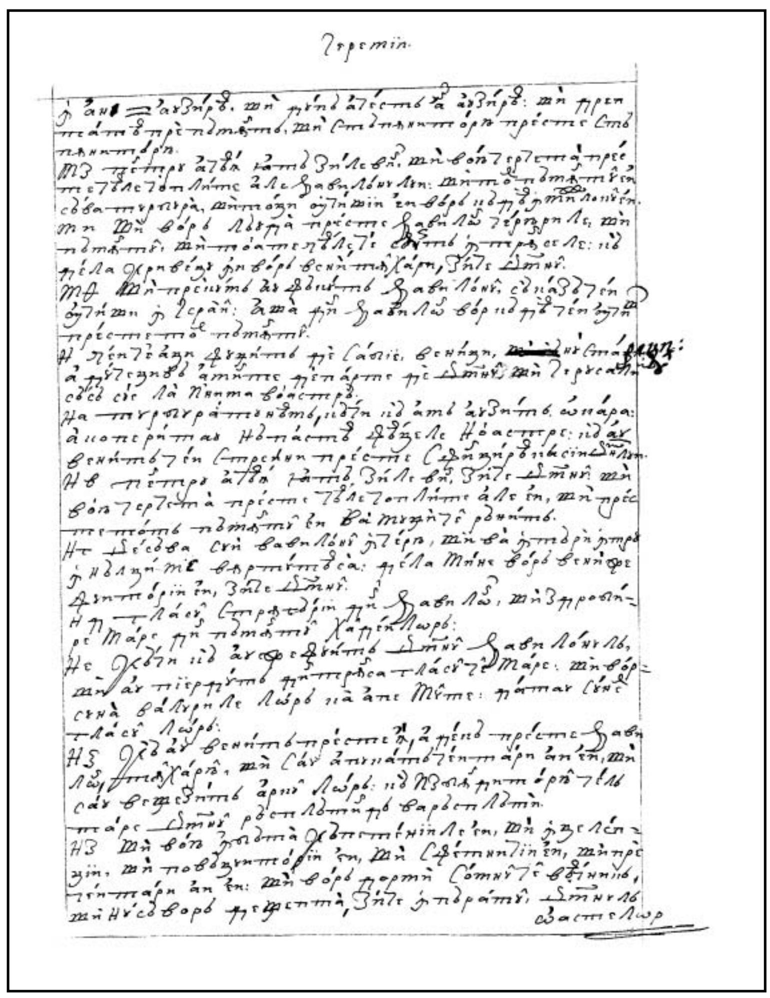
456v

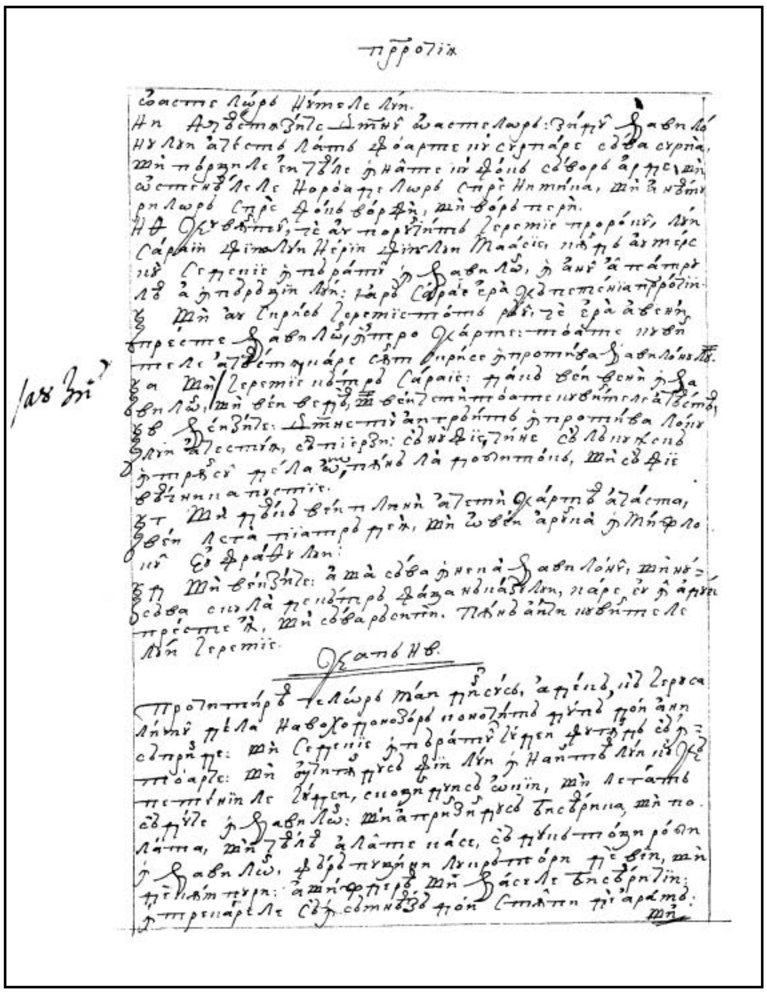
457r

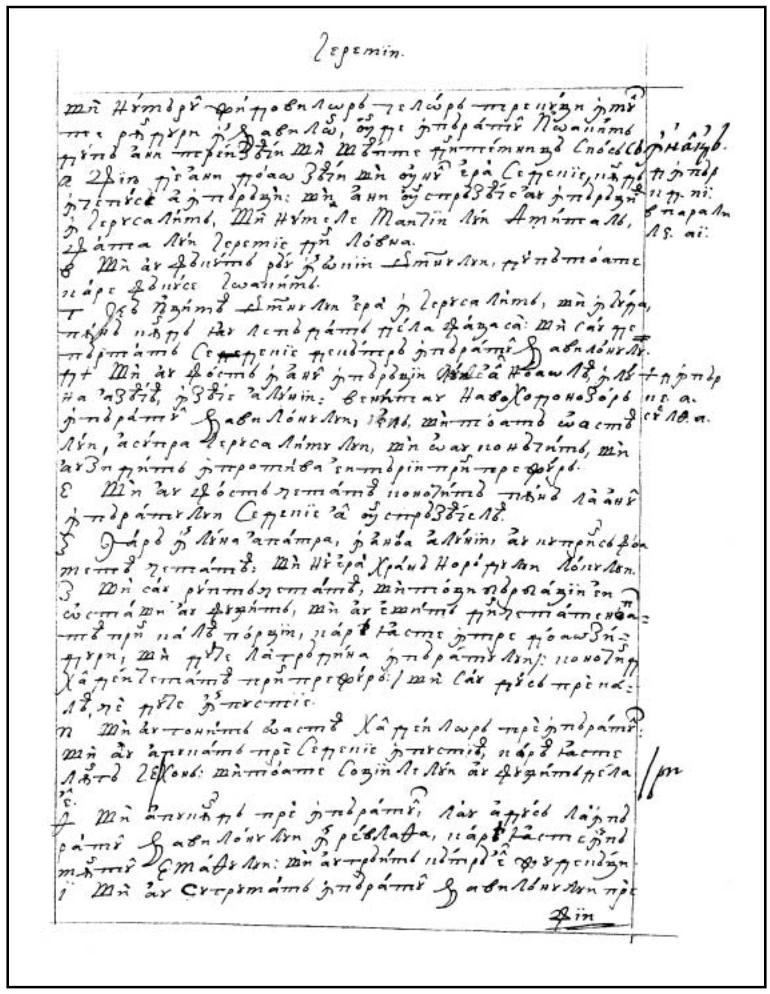

457v

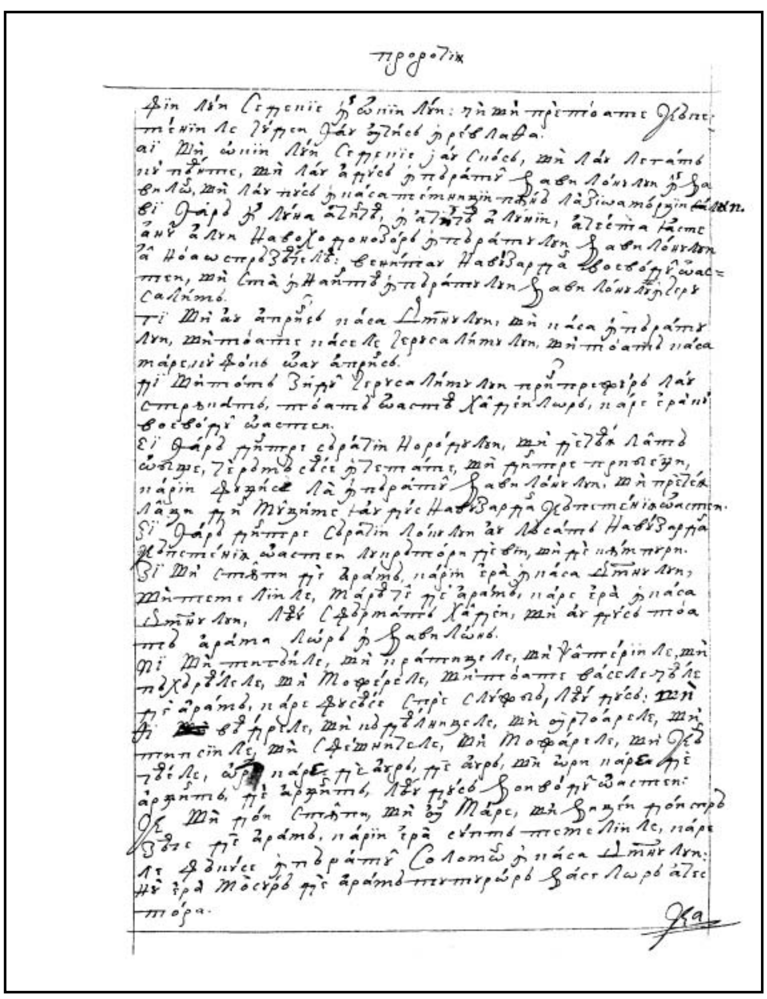
458r

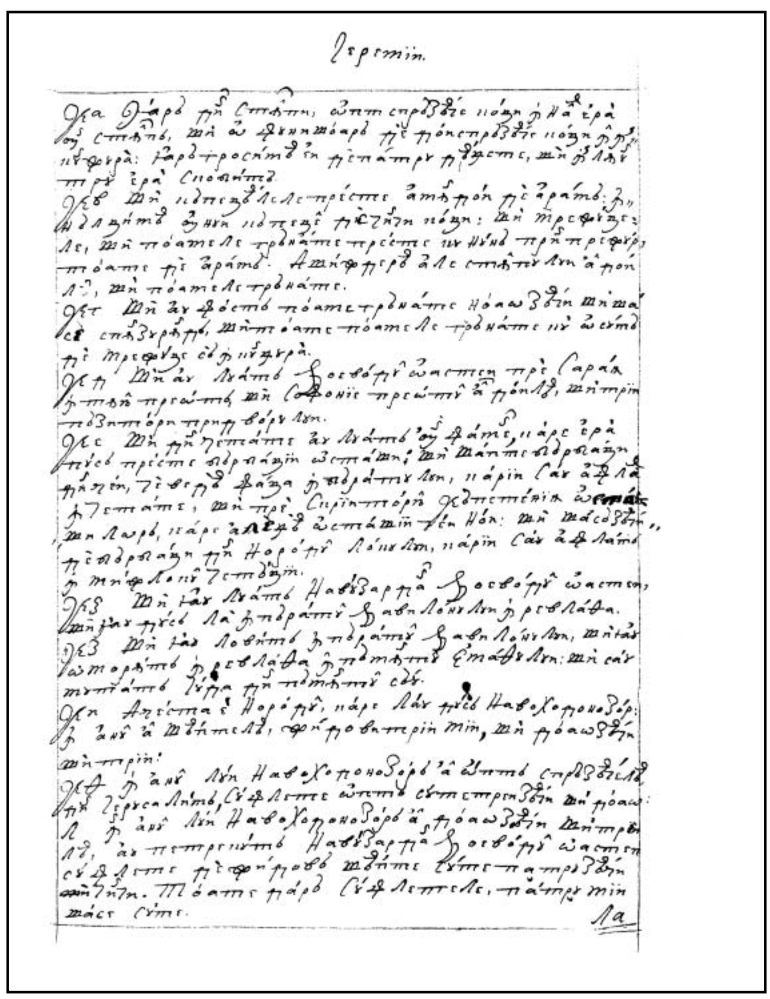

458v

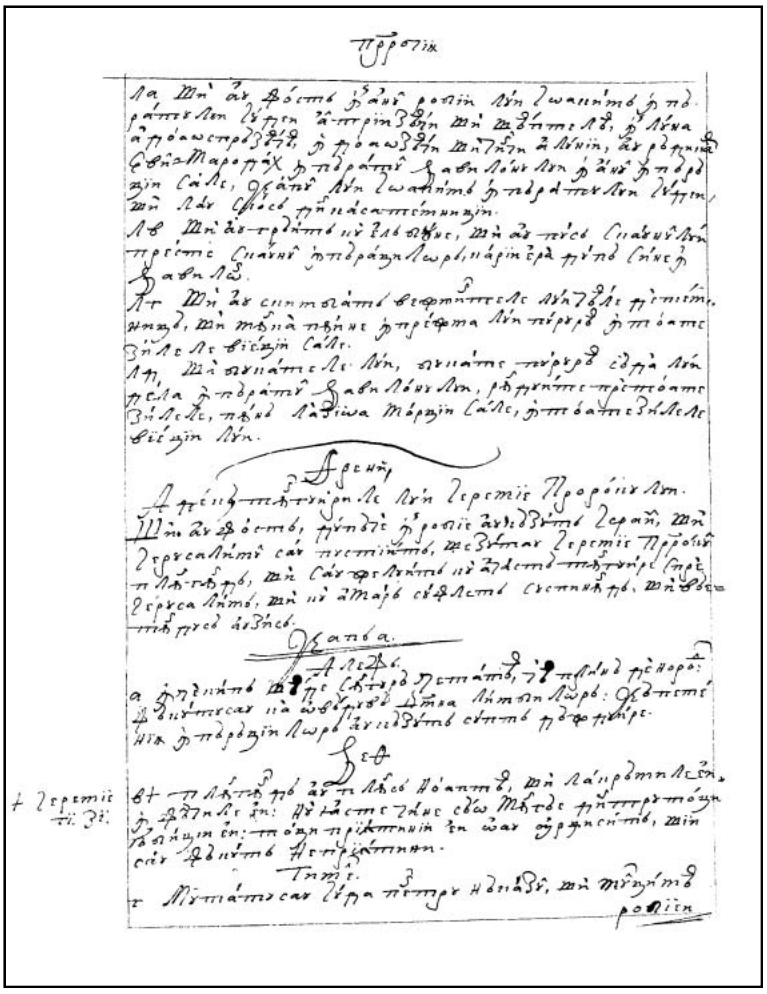
459r

459v

460r

460v

THRENI

Adecă tânguirile lui Ieremie prorocului.
Şi au fost după ce în robie au căzut Israil şi Ierusalimul s-au pustiit. Şezut-au Ieremie prorocul plângând şi s-au jeluit cu această tânguire spre Ierusalim şi, cu amar suflet suspinând şi văietându-să, au zis:

Cap 1

Alef

1. În ce chip şeade sângură cetatea cea plină de norod! Făcutu-s-au ca o văduvă doamna limbilor; căpeteniia împărăţiilor au căzut supt dăjduire.

Veth

2. *Plângând au plâns noaptea şi lacrămile ei în fălcile ei. Nu iaste cine să o mângâie dintru toţi iubiţii ei. Toţi priiatinii ei o au urgisit şi i s-au făcut nepriiatini.

*Ieremie. 13, 17.

Ghimel

461r 3. Mutatu-s-au Iuda pentru năcazul şi mulţimea || robiei. Lăcuit-au între limbi, nici au aflat odihnă. Toţi cei ce o gonea o au apucat între strâmturi.

Doleath

4. Uliţele Sionului să jeluiesc, căci că nu sânt carii să vie la praznic. Toate porţile ei sânt strâcate, preoţii ei suspinând, fecioarele ei ponosite şi ea-i împresorată de amărăciune.

He

5. Făcutu-s-au vrăjmaşii ei în cap, nepriiatinii ei s-au îmbogăţit, că Domnul au grăit asupra ei pentru mulţimea nedreptăţilor ei. Mititeii ei s-au dus spre robie înaintea feaţii celui ce-i năcăjiia.

Vau

6. Şi au ieşit de la fata Sionului toată podoaba ei. Făcutu-s-au căpeteniile ei ca berbecii ce nu află păşune şi s-au dus fără tărie înaintea feaţii celui ce-i urma.

Zain

7. Adusu-ş-au aminte Ierusalimul de zilele năcazului său şi de nelegiuirea tuturor celor dorite ale sale, care avusease din vechile zile, când cădea norodul ei în mâna vrăjmaşului şi nu era ajutoriu. Văzutu-o-au vrăjmaşii şi au batjocorit sâmbetele ei.

Heth

8. Păcat au păcătuit Ierusalimul, pentru aceaea nestatornică s-au făcut. Toţi cei ce o slăviia o au urgisit, căci că au văzut ocara ei. Iară ea suspinând s-au întors îndărăpt.

Theeth

9. Gunoaiele ei în picioarele ei, nici ş-au adus aminte de sfârşitul său. Pusu-s-au jos foarte, neavând mângâietoriu: „Vezi, Doamne, năcazul mieu, că s-au rădicat neprietinul!"

Iod

10. Mâna sa o au tremis vrăjmaşul la toate ceale dorite ale ei. Că au văzut limbile întrate 461v în sfinţitoriul său, de carele porunci|seşi să nu între în bisearica Ta.

Caf

11. Tot norodul ei suspinând şi căutând pâine. Dat-au toate ceale scumpe pe bucate, a-şi stâmpăra sufletul. Vezi, Doamne, şi socoteaşte, că m-am făcut ticăloasă!

Lamed

12. O, voi toţi carii treaceţi pre cale, luaţi aminte şi vedeţi de iaste dureare ca durearea mea; căci că m-au cules precum au grăit Domnul în zioa mâniii iuţimei Sale.

Mem

13. Dintru înălțime au tremis foc în oasele meale și m-au deprins. Întins-au cursă picioarelor meale, întorsu-m-au îndărăpt. Pusu-m-au pustiită, toată zioa de măhnire împilată.

Nun

14. Priveghiiat-au jugul nedreptăților meale. În mânile lui s-au învăluit și s-au pus în grumazul mieu. Slăbit-au putearea mea, datu-m-au Domnul în mâna din carea nu mă voiu putea scula.

Sameh

15. Depărtat-au pre toți măriții miei Domnul, din mijlocul mieu. Chemat-au asupra mea vreame, ca să zdrobească pre aleșii miei. Teasc au călcat Domnul fecioarei featei Iudei.

Ain

*Ieremie 14, 17.

16. *Pentru aceaea, eu plângând și ochiului mieu izvorând ape. Că s-au depărtat de la mine mângăietoriul, care ar întoarce sufletul mieu. Făcutu-s-au fiii miei pierduți, căci că m-au biruit nepriiatinul.

Fe

17. Întins-au Sionul mânile sale, nu e cine să o mângâie. Poruncit-au Domnul asupra lui Iacov; împrejurul lui, vrăjmașii lui. Făcutu-s-au Ierusalimul ca cea pângărită de ale lunii || între dânșii.

Ms 20 1r

Sade

18. Drept e Domnul, că gura Lui spre mânie o am chemat. Auziți, rogu-vă, toate noroadele, și vedeți durearea mea: fecioarele meale și tinerii miei s-au dus spre robie!

Cof

19. Chemat-am priiatinii miei, și aceia m-au înceluit. Preoții miei și bătrânii miei în cetate s-au sfârșit, că au cercat șieș bucată, să stâmpere sufletul său.

Res

20. Vezi, Doamne, că mă năcăjesc! Turburatu-s-au pântecele mieu, surpatu-s-au inima mea întru mine însămi, că de amărăciune sânt plină. Afară m-au omorât sabiia, și în casă moartea aseaminea iaste.

Sin

21. Auzit-au că eu suspin și nu iaste cine să mă mângâie. Toți nepriiatinii miei au auzit răul mieu, veselitu-s-au, căci că Tu ai făcut. Adus-ai zioa mângâierii și vor fi aseaminea mie.

Thau

22. Să între toată răotatea lor înaintea Ta și-i culeage pre dânșii precum m-ai cules pre mine pentru toate nedreptățile meale. Că multe sânt suspinurile meale și inima mea măhnită.

Cap 2

Alef

1. În ce chip au acoperit cu ceață, întru iuțimea Sa, Domnul fata Sionului! Lepădat-au din ceriu pre pământ cinstita lui Israil și nu Ș-au adus aminte de așternutul picioarelor Sale în zioa iuțimii Sale.

Veth

2. Surupat-au Domnul, nici au iertat, toate ceale înfrâmsățate a lui Iacov. Strâcat-au întru iuțimea Sa tăriile featei Iudei și le-au oborât pre pământ. Pângărit-au împărăția și căpeteniile ei.

Ghimel

3. Frânt-au întru mâniia iuțimii Sale tot norodul lui Israil. Întors-au îndărăpt dreapta Sa de către | fața nepriiatinului. Și au aprins în Iacov ca o pară de foc ce mistuiaște prinprejur.

1v

Daleth

4. Încordat-au arcul Său ca neprietinul, întărit-au dreapta Sa ca vrăjmaşul şi au ucis tot ce era frumos a să vedea în cortul featii Sionului, vărsat-au ca focul urgia Sa.

He

5. Făcutu-s-au Domnul ca un neprietin, surpat-au pre Israil, surpat-au toate şanţurile ei, răsipit-au întăririle ei şi au plinit în fata Iudii pre cel smerit şi pre cea smerită.

Vau

6. Şi au răsipit ca o gredină şatra sa, prăpădit-au cortul său. Uitării au dat Domnul în Sion praznicul şi sâmbăta şi spre ocară şi spre urgiia iuţimii Sale, pre împăratul şi preotul.

Zai

7. Lepădat-au Domnul oltariul Său, blăstemat-au sfinţeniia Sa; dat-au în mâna nepriiatinului zidurile turnurilor ei. Glas au dat în casa Domnului, ca în zioa de praznic.

Heth

8. Gândit-au Domnul a răsipi zidul featii Sionului. Întins-au funea Sa şi n-au întors mâna Sa de cătră pierdere. Şi s-au jelit zidul dinnafară şi zidul aşijderea s-au răsipit.

Theth

9. Împilate sânt la pământ porţile ei, pierdut-au şi au zdrobit răteazele ei, pre împăratul ei şi căpeteniile ei întru neamuri. Nu e leage şi prorocii ei n-au aflat vedenie de la Domnul.

Iod

10. Şezut-au pre pământ, tăcut-au ceale bătrâne featele Sionului. Prăsărat-au cu cenuşe capetele sale, încinsu-s-au cu tărsini, plecat-au la pământ capetele sale fecioarele Ierusalimului.

Caf

11. Scăzut-au de lacrămi ochii miei, turburatu-s-au ceale dinlăuntru ale meale. Vărsatu-s-au pre pământ hicatul mieu, pentru zdrobirea featii norodului mieu, când scădea pruncul şi cel ce suge în uliţele târgului.

Lamed

12. Maicelor sale au zis: „Unde e grâul şi vinul?" când slăbea ca nişte răniţi în uliţele cetăţii, când || îşi aburea sufletele sale în sânul maicelor sale. 2r

Mem

13. Cui te voiu asămăna sau cui te voiu închipui, fata Ierusalimului? Cu cine te voiu măsura şi te voiu mângăia, fecioară, fata Sionului? Că mare e ca marea zdrobirea ta. Cine te va vindeca?

Nun

14. Prorocii tăi au văzut ţie cele mincinoase şi bolunde, nici descoperea nedreptatea ta, ca să te cheme la pocăinţă. Şi ţ-au văzut ţie priimiri mincinoase şi lepădări.

Sameh

15. Plesnit-au ţie cu mânile toţi cei ce trecea pre cale. Şuierat-au şi au clătit cu capul său de faţa Ierusalimului, zicând: „Au aceasta e cetatea podoabei cei desăvârşit, bucuriia a tot pământul?"

Fe

16. Deşchis-au asupra ta gura sa toţi neprietenii tăi. Şuierat-au şi au scrăşnit cu dinţii şi au zis: „Îmbuca-o-vom. Iată, aceasta e zioa carea o aşteptam; aflatu-o-am, văzutu-o-am".

Ain

17. *Făcut-au Domnul ceale ce au gândit, plinit-au cuvântul Său, care-l poruncise din zilele de demult. Strâcat-au şi n-au iertat şi au veselit de tine pre nepriiatinul şi au înălţat cornul vrăjmaşilor tăi.

*Preoţi 26, 14. 2 Leage 28, 15.

Sade

*Ierem. 14, 17. Sus 1, 16.

18. Strâgat-au inima lor cătră Domnul, preste zidurile featii Sionului: *„Scoate, ca o răpejune lacrămi, zioa şi noaptea! Nu-ţi da odihnă, nici tacă geana ochiului tău!"

Cof

19. Scoală, laudă noaptea în începutul străjilor, varsă ca apa inima ta întru vedearea Domnului. Rădică cătră El mânile tale pentru sufletul mâtiteilor tăi, carii n-au slăbit de foame în capul tuturor uliţelor.

Reas

20. Vezi, Doamne, şi socoteaşte pre cine ai cules aşea! Au doară vor mânca muierile rodul său, pre cei mititei de căte o palmă? Deacă să ucide în jârtvelnicul Domnului preotul şi prorocul?

Sin

21. Zăcut-au pre pământ afară pruncul şi bătrânul. Fecioarele meale şi tinerii miei au căzut de sabie. Omorâtu-i-ai în zioa iuţimii Tale. Lovit-ai şi n-ai miluit. |

Thau 2v

22. Chemat-ai ca la zi de praznic pre cei ce m-ar înfricoşa dinprejur şi n-au fost în zioa iuţimii Domnului cine să scape şi să să lase. Pre carii i-am crescut şi i-am hrănit, nepriiatinul mieu i-au mistuit.

Cap 3

Alef

1. Eu, omul cel ce văz sărăciia mea în varga urgiii lui.

Alef

2. Pre mine m-au mânat şi m-au adus întru întunearec, şi nu în lumină.

Alef

3. Numai în mine au întors şi iară au întors mâna Sa toată zioa.

Veth

4. Veache ai făcut piialea şi trupul mieu l-au zdrobit cu oasele meale.

Veth

5. Zidit-au împrejurul mieu şi m-au încunjurat cu fiare şi cu osteaneală.

Veth

6. În ceale întunecoase m-au aşezat ca pre morţii veacului.

Ghimel

7. Zidit-au împrejur asupra mea, să nu ies. Îngreoiat-au obezile meale.

Ghimel

8. Ci şi când voiu chema şi mă voiu ruga, lepădat-au rugăciunea mea.

Ghimel

9. Închis-au căile meale cu pietri cioplite; cărările meale le-au răsturnat.

Daleth

10. Urs ce pândeaşte s-au făcut mie, leu într-ascunsuri.

Daleth

11. Cărările meale le-au răsturnat şi pre mine m-au frâmt; pusu-m-au pustiită.

Daleth

12. Încordat-au arcul său şi m-au pus ca un sămn la săgeată.

He
13. Trimis-au în rărunchii miei pre featele tulbei Sale.

He
14. Făcutu-m-am de râs a tot norodului mieu, cântecul lor toată zioa.

He
15. Împlutu-m-au de amărăciune şi m-au îmbătat cu pelin.

Vau
16. Şi mi-au frânt la număr dinţii, hrănitu-m-au cu cenuşe.

Vau
17. Şi s-au lepădat de către pace sufletul mieu, uitatu-m-am de ceale bune.

Vau
18. Şi am zis: „Perit-au sfârşitul mieu şi nădeajdea mea de la Domnul”. ||

3r Zain
19. Adu-ţi aminte de sărăciia şi de treacerea mea, de pelin şi de fiere.

Zain
20. Cu mintea îm voiu aduce aminte şi va slăbi întru mine duhul mieu.

Zain
21. Aceastea socotindu-le întru inima mea, pentru aceaea voiu nădăjdui.

Heth
22. Milele Domnului, că nu ne-am sfârşit, că n-au scăzut milele Lui.

Heth
23. Cunoscut-am dimineaţă, multă e credinţa ta.

Heth
24. „Partea mea e Domnul – zis-au sufletul mieu –, pentru aceaea îl voiu aştepta”.

Theth
25. Bun e Domnul celor ce nădăjduiesc într-însul, sufletului celui ce-L caută.

Theth
26. Bine e a aştepta cu tăceare mântuirea lui Dumnezeu.

Theth
27. Bine e omului când va purta jugul din tinereaţele sale.

Iod
28. Şedea-va sângur şi va tăcea, că au rădicat preste sine.

Iod
29. Pune-va în pulbere gura sa, de cumva va fi nădeajde.

Iod
30. Da-va celui ce-l loveaşte falca, sătura-să-va de ocări.

Caf
31. Că nu va goni în veac Domnul.

Caf
32. Că de au lepădat, va şi milui după mulţimea milelor Sale.

Caf
33. Că n-au smerit din inimă şi au lepădat pre fiii omeneşti,

Lamed
34. Ca să zdrobească supt picioarele Sale pre toţi legaţii pământului,

Lamed
35. Să să abată de judecata omului în vedearea feaţii Celui Preaînalt.

Lamed
36. Să răzvrătească pre om întru judecata sa, Domnul n-au cunoscut.

Mem
*Amos 3, 6.
37. *Cine iaste acesta, care au zis: „Fie!", neporuncind Domnul? |

Mem 3v
38. Din gura Celui Preaînalt nu vor ieşi nici reale, nici bune.

Mem
39. Ce au murmurat omul trăind, bărbatul pentru păcatele sale?

Nun
40. Să cercetăm căile noastre şi să căutăm şi să ne întoarcem la Domnul!

Nun
41. Să rădicăm inimile noastre cu mânile cătră Domnul, spre ceriuri!

Nun
42. Noi nedrept am lucrat şi spre mânie Te-am chemat. Pentru aceaea nu Te putem ruga.

Sameh
43. Acoperit-ai întru iuţime şi ne-ai lovit. Ucis-ai, nici iertat.

Sameh
44. Pus-ai nor Ţie, să nu treacă rugăciunea.

Sameh
45. Dezrădăcinare şi lepădare m-ai pus în mijlocul noroadelor.

Fe
46. Deşchis-au asupra noastră gura sa toţi neprietinii.

Fe
47. Înfricoşare şi cursă făcutu-s-au noao prorociia şi zdrobirea.

Fe
48. Împărţiri de apă au scos ochiul mieu, întru zdrobirea featii norodului mieu.

Ain
49. Ochiul mieu s-au năcăjit, nici au tăcut, căci că nu era odihnă,

Ain
50. Până ce s-au uitat şi au văzut Domnul din ceriuri.

Ain
51. Ochiul au prădat pre sufletul mieu întru toate featele cetăţii meale.

Sade
52. Cu vânatul m-au prins ca pre o pasere nepriiatinii miei în zaludu.

Sade
53. Căzut-au în lac viaţa mea şi au pus piatră preste mine.

Sade
54. Vărsatu-s-au ape preste capul mieu. Zis-am: „Perit-am!”

Cof
55. Chemat-am numele Tău, Doamne, din lacul cel mai de pre urmă. ||

4r

Cof
56. Glasul mieu ai auzit. Nu întoarce ureachea Ta de cătră suspinul mieu şi de câtră strigări!

Cof
57. Apropiiatu-Te-ai în zi, când Te-am chemat. Zis-ai: „Nu te teame!”

Res
58. Judecat-ai, Doamne, pricina inimii meale, răscumpărătoriul vieţii meale.

Res
59. Văzut-ai, Doamne, nedreptatea lor asupra mea. Judecă judecata mea!

Res
60. Văzut-ai toată iuţimea, toate cugetele lor asupra mea.

Sin
61. Auzit-ai ocara lor, Doamne, toate gândurile lor asupra mea.

Sin
62. Buzele celor ce să scoală asupra mea şi cugetele lor asupra mea toată zioa.

Sin
63. Vezi şedearea lor şi scularea lor, eu sânt psalmul lor.

Thau
64. Răsplăti-vei lui împrumutul, Doamne, după lucrul mânilor sale.

Thau
65. Da-vei lor pavăza inimii, osteneala Ta.

Thau
66. Goni-i-vei în iuţime şi-i vei zdrobi supt ceriuri, Doamne.

Cap 4

Alef
1. Cum s-au întunecat aurul, schimbatu-s-au faţa cea bună, răsipitu-s-au pietrile jirtvealnicului în capul a toată uliţa.

Veth
2. Fiii Sionului cei cinstiţi şi împodobiţi cu aur ales, cum s-au socotit, între vase de lut, lucru de mânile olariului?

Ghimel
3. Ci şi dracii golit-au ţâţa, aplecat-au căţăii săi; fata norodului mieu cea nemilostivă, ca o strutie în pustie.

Daleth
4. Lipitu-s-au limba sugătoriului de gâtlegiul lui întru seate; pruncii au cerut pâine şi nu era cine să le frângă. |

He 4v

5. Cei ce să hrănea desfătat au perit în uliţe; cei ce să doiciia în urşinice au îmbrăţişat gunoaiele.

Vau

6. Şi mai mare s-au făcut nedreptatea featii norodului mieu decât păcatul sodomleanilor, *carea s-au surpat într-o cirtă şi n-au prins într-însa mânile.

*Facer. 19, 24.

Zain

7. Mai albi sânt nazarineanii ei decât neaoa, mai neatezi decât laptele, mai rumeni decât osul vechiul de elefant, decât zanfirul mai frumoşi.

Heth

8. Negritu-s-au mai presus decât cărbunii faţa lor şi n-au fost cunoscuţi în uliţe. Lipitu-s-au pielea lor de oase, uscată e şi făcută ca lemnul.

Theth

9. Mai bine au fost celor ucişi de sabie decât celor omorâţi de foame, că aceştia s-au veştezit mistuiţi de nerodirea pământului.

Iod

10. Mânile muierilor celor miloase au copt pre fiii săi. Făcutu-s-au mâncarea lor întru zdrobirea featii norodului mieu.

Caf

11. Plinit-au Domnul iuţimea Sa, vărsat-au mâniia urgiii Sale şi au aprins foc în Sion şi au îmbucat temeliile ei.

Lamed

12. N-au crezut împăraţii pământului şi toţi lăcuitorii lumii că va întra vrăjmaşul şi neprietinul prin porţile Ierusalimului,

Mem

13. Pentru păcatele prorocilor ei şi nedreptăţile preoţilor ei, carii au vărsat în mijlocul ei sângele celor drepţi.

Nun

14. Rătăcit-au orbii în uliţe, pângăritu-s-au în sânge, şi când nu putea au ţinut primurile sale.

Sameh

15. „Depărtaţi-vă cei pângăriţi!”, au strâgat lor. „Depărtaţi-vă, duceţi-vă, să nu atingeţi, că au fost ocărâţi!” Şi, clătindu-să, au zis între neamuri: „Nu va mai || adaoge a lăcui întru dânşii!” 5r

Fe

16. Faţa Domnului i-au despărţit, nu va adaoge a să uita la ei. De feaţele preoţilor nu s-au ruşinat, nici le-au fost milă de cei bătrâni.

Ain

17. Când încă stam, scăzut-au ochii noştri spre ajutoriul nostru cel deșert, când priviam uitându-ne la neamul care nu putea mântui.

Sad

18. Lunecat-au urmele noastre în calea uliţelor noastre, apropiiatu-s-au sfârşitul nostru, plinitu-s-au zilele noastre, că au venit sfârşitul nostru.

Cof

19. Mai iuţi au fost gonitorii noştri decât pajorile ceriului, preste munţi ne-au gonit şi prin pustie ne-au leşuit.

Res

20. Duhul gurii noastre cel uns, Domnul s-au prins în uliţele noastre; căruia am zis: „Supt umbra ta vom trăi în neamuri”.

Sin

21. Bucură-te şi te veseleaşte, fata Edomului, carea lăcuieşti în pământul Hus! Şi la tine va agiunge păharul, îmbăta-te-vei şi te vei goli.

Thau

22. Plinitu-s-au nedreptatea ta, fata Sionului, nu va mai adaoge a te muta. Cercetat-au nedreptatea ta, fata lui Edom, descoperit-au păcatele tale.

RUGĂCIUNILE LUI IEREMIE PROROCULUI

Cap 5

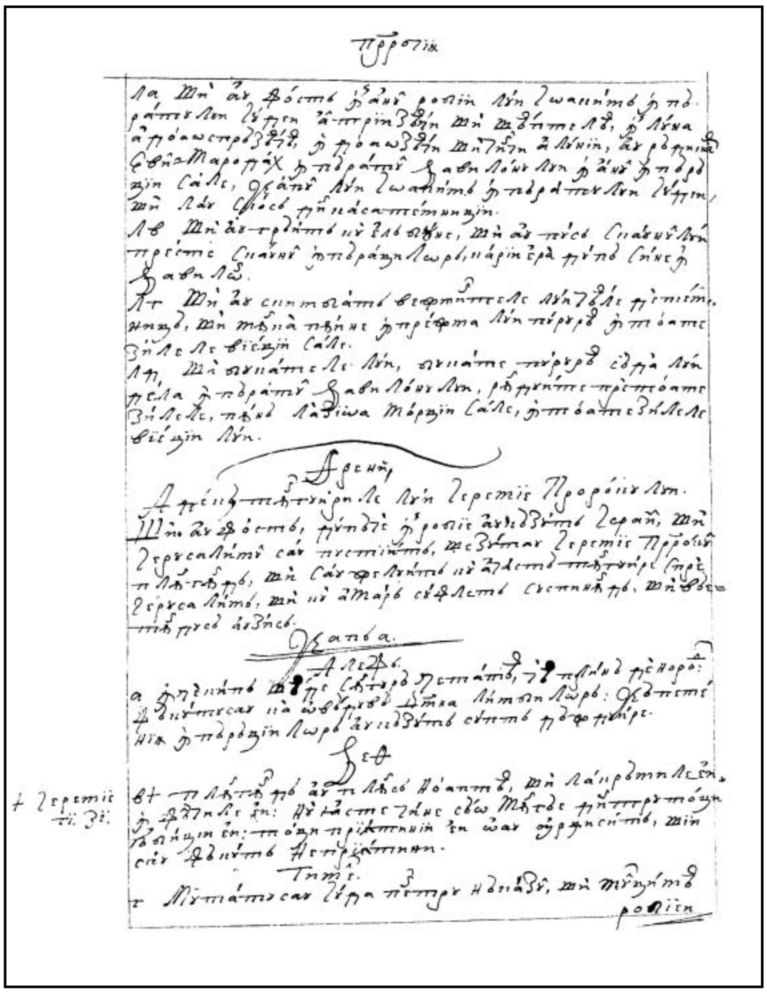
1. Adu-Ţi aminte, Doamne, ce ni s-au întâmplat, uită-te şi vezi ocara noastră!
2. Moştenirea noastră s-au întors la streini, casele noastre la cei de airi.
3. Săraci ne-am făcut fără tată, maicele noastre ca nişte văduve.
4. Apa noastră cu bani o am beut, leamnele noastre cu preţu le-am căştigat.
5. Cerbicelor noastre amănânţat, obosiţi fiind, nu ni să da odihnă. |

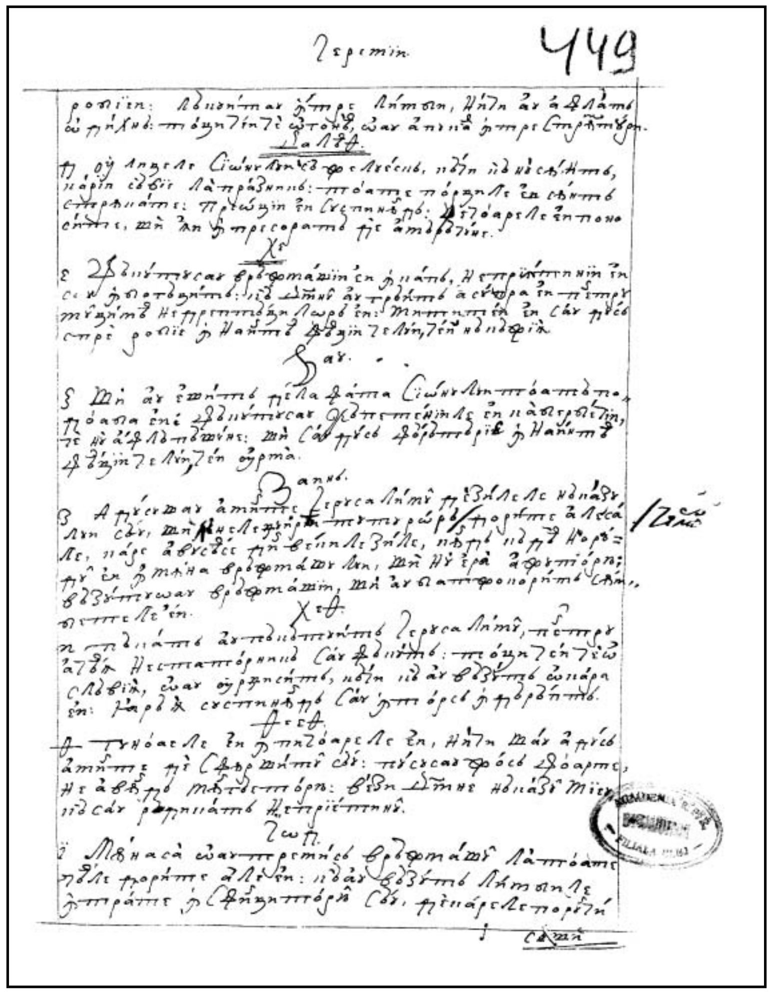
5v

6. Eghiptului am dat mâna şi asirilor, ca să ne săturăm de pâine.
7. Părinţii noştri au păcătuit şi nu sânt; şi noi nedreptatea lor o am purtat.
8. Slujile ne-au stăpânit. N-au fost cine să răscumpere din mâna lor.
9. În sufletele noastre ne aduceam pâinea de cătră faţa sabiei în pustie.
10. Pielea noastră ca cuptoriul s-au uscat de cătră faţa vifoarelor foametei.
11. Muierile în Sion le-au smerit, şi fecioarele, în cetăţile Iudei.
12. Căpeteniile cu mâna s-au spânzurat; de faţa bătrânilor nu s-au ruşinat.
13. Cu tinerii fără ruşine rău s-au slujit, şi pruncii în lemn au căzut.
14. Cei bătrâni au slăbit din porţi, tinerii din hora cântăreţilor.
15. Scăzut-au bucuria inimii noastre, întorsu-s-au spre jale hora noastră.
16. Căzut-au cununa capului nostru; amar noao, că am păcătuit!
17. Pentru aceaea s-au măhnit inima noastră, pentru aceaea s-au întunecat ochii noştri,
18. Pentru muntele Sionului, că au perit, vulpile au umblat într-însul.
19. Iară Tu, Doamne, în veac vei rămânea, scaunul Tău în neam şi în neam.
20. Căci în veac Te vei uita de noi? Părăsi-ne-vei pre noi întru lungime de zile?
21. Întoarce-ne pre noi, Doamne, cătră Tine, şi ne vom întoarce! Înnoiaşte zilele noastre ca din început!
22. Ci, lepădându-ne, ne-ai depărtat, mâniiatu-Te-ai foarte împrotiva noastră!

O

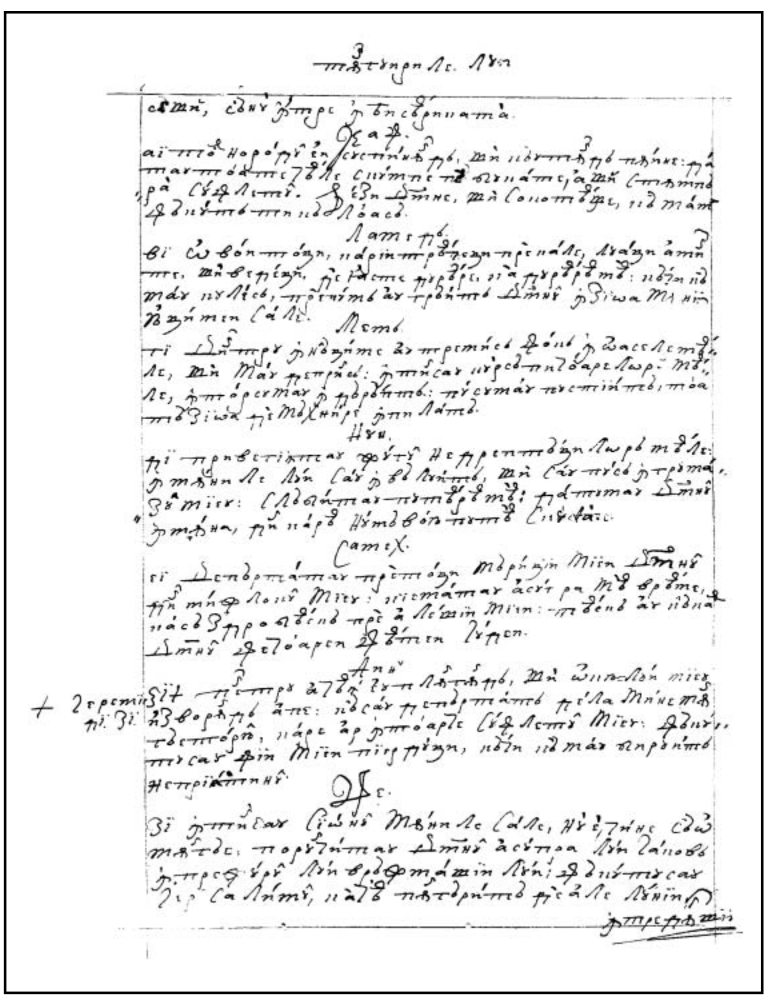
P

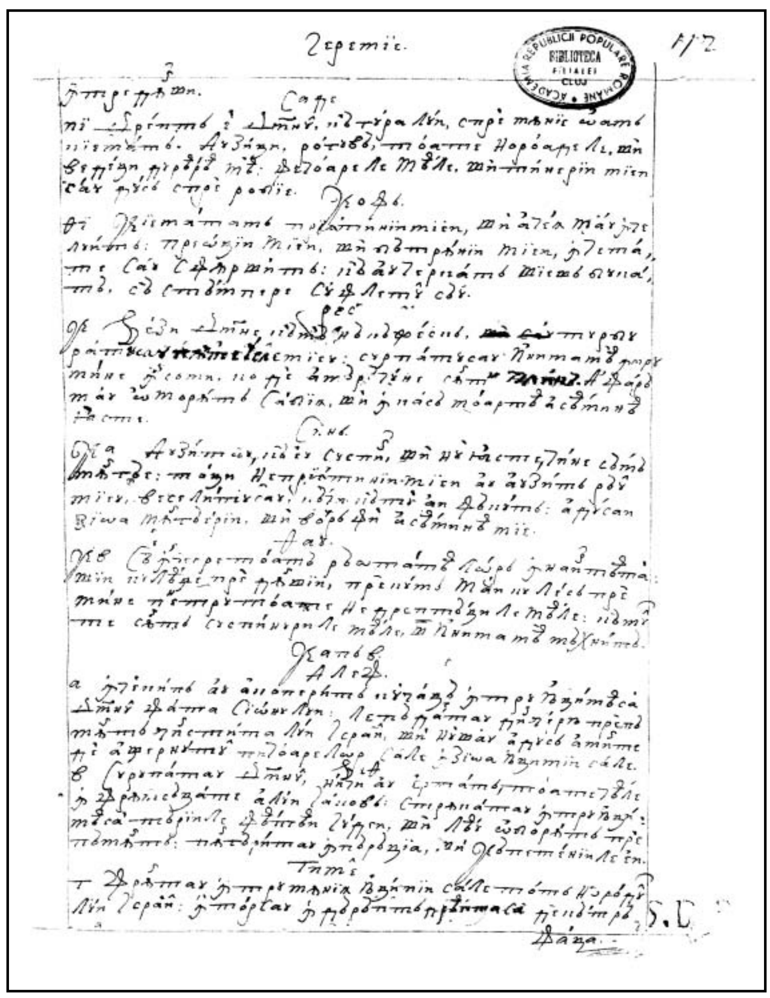

460v

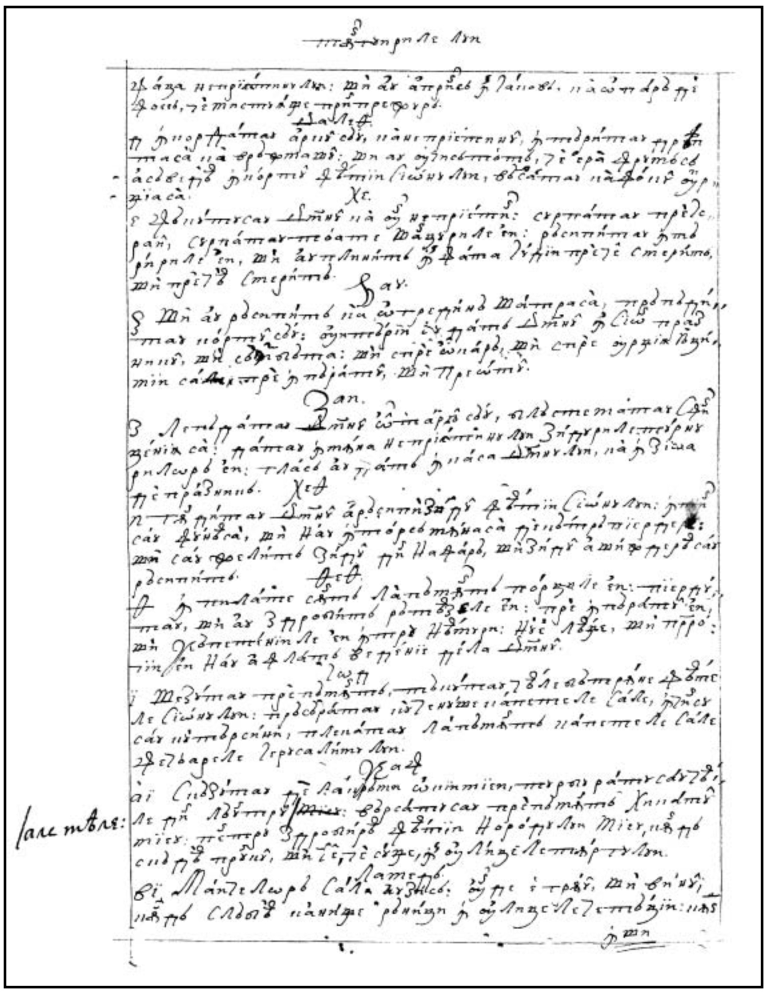
461r

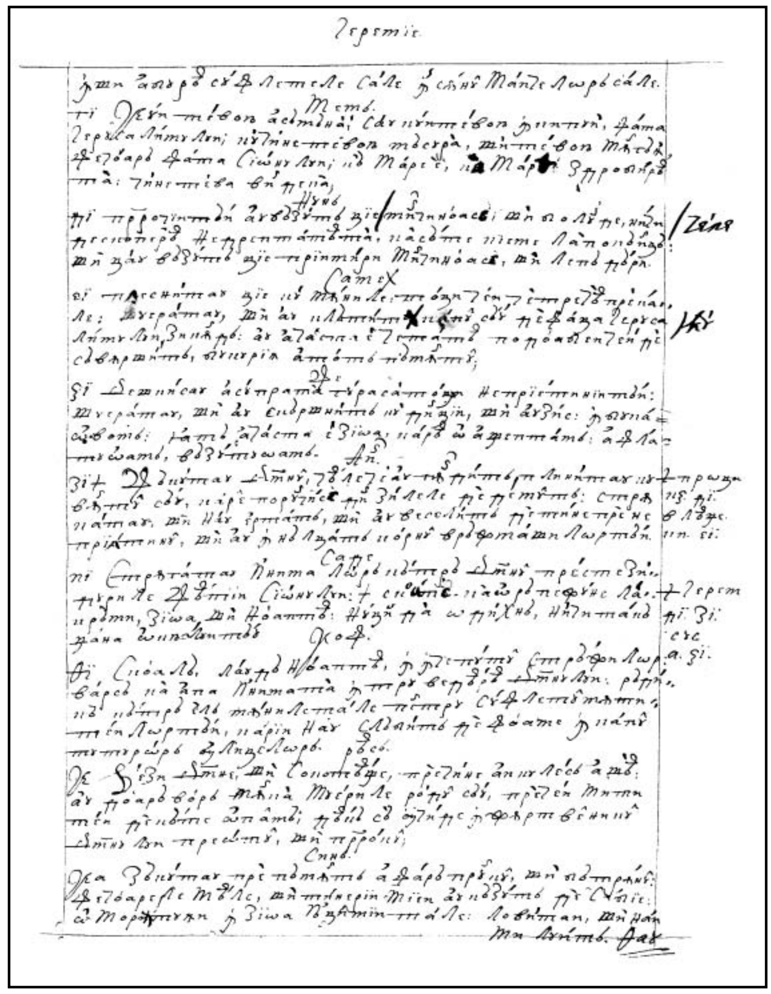

Ms 20
1r

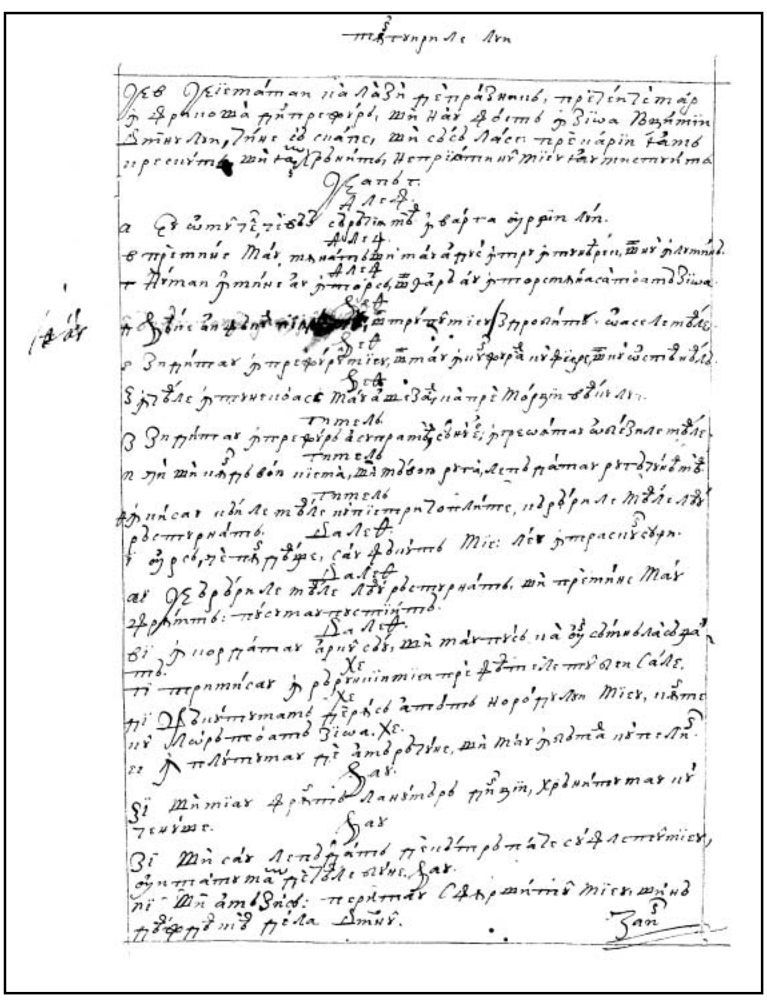
461v

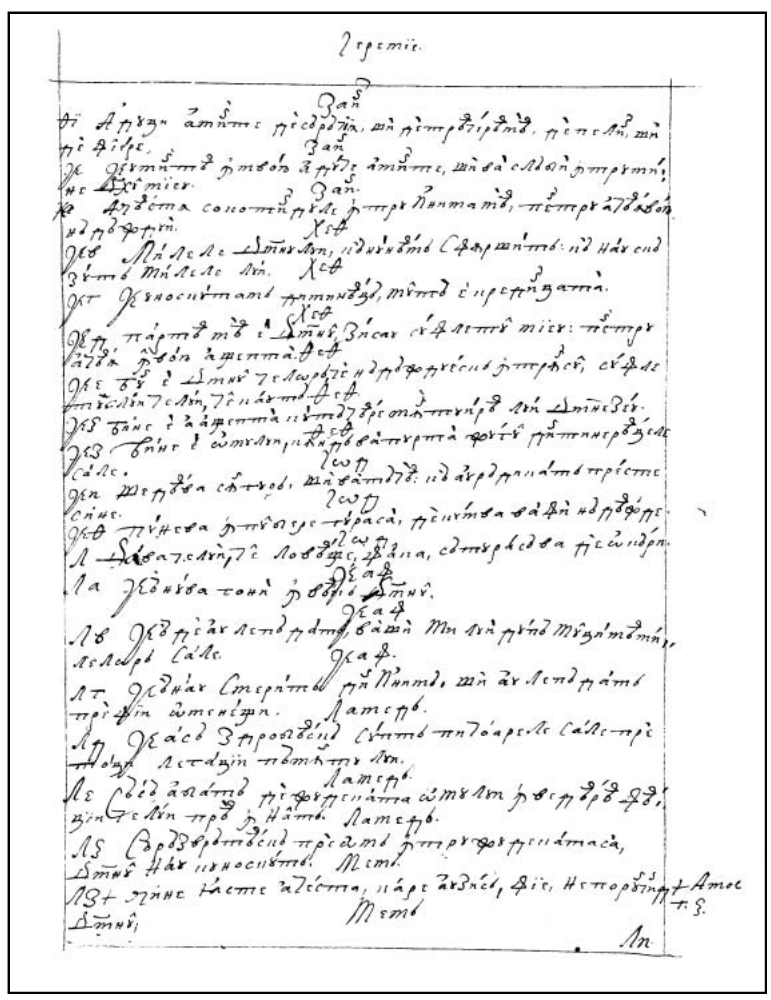
1v

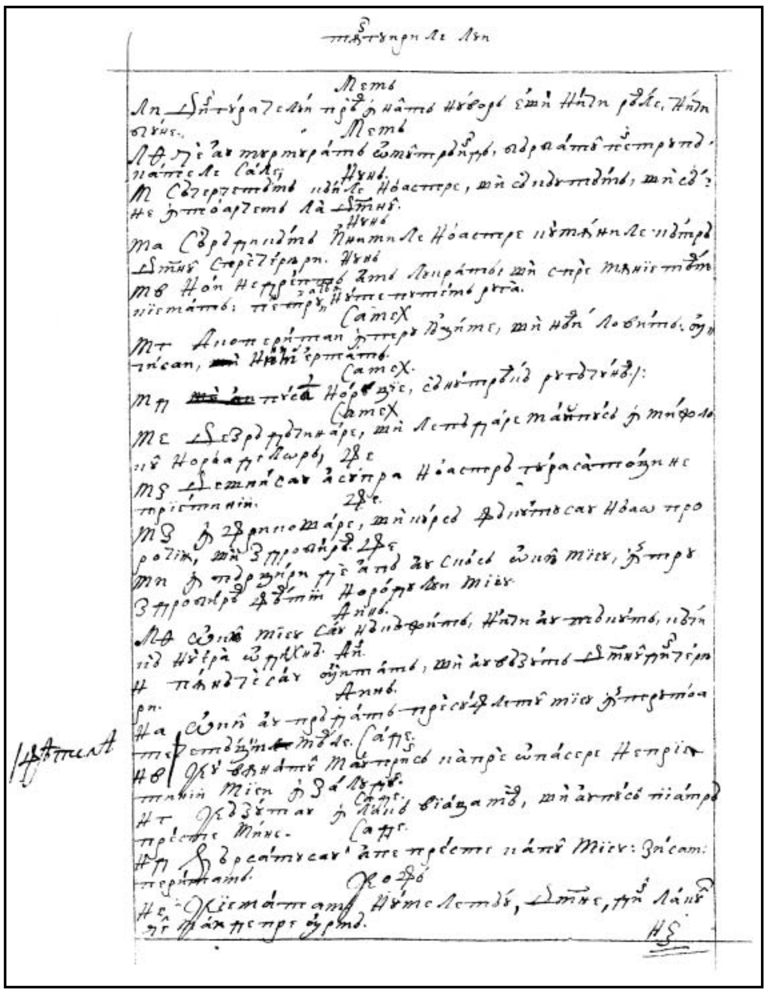
2r

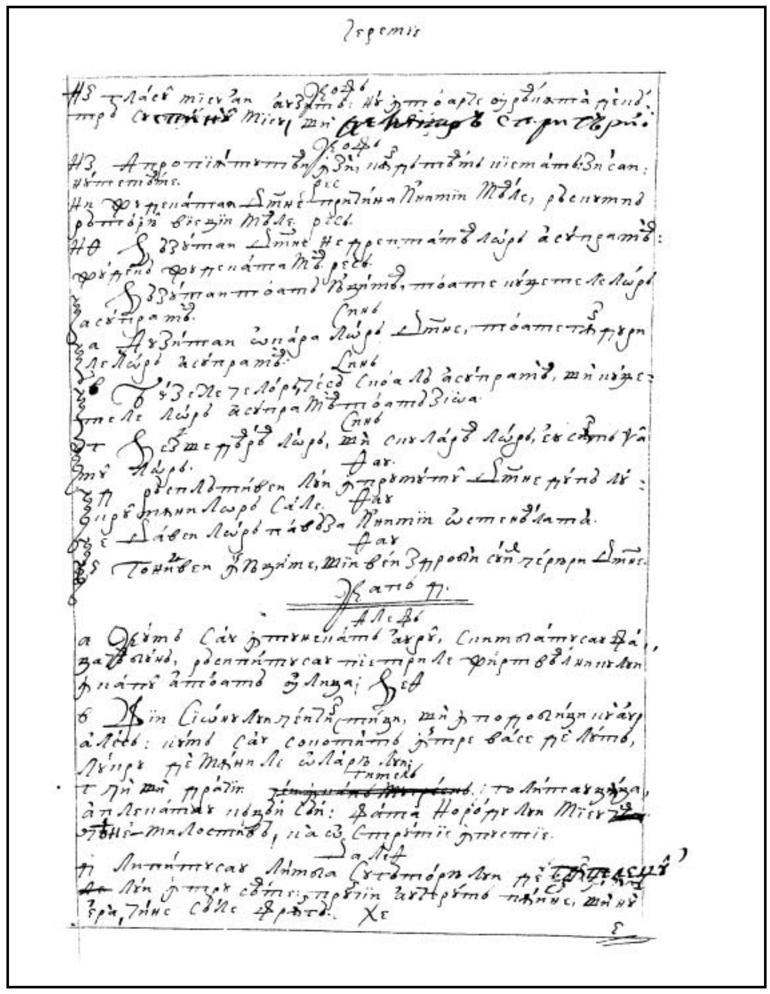

2v

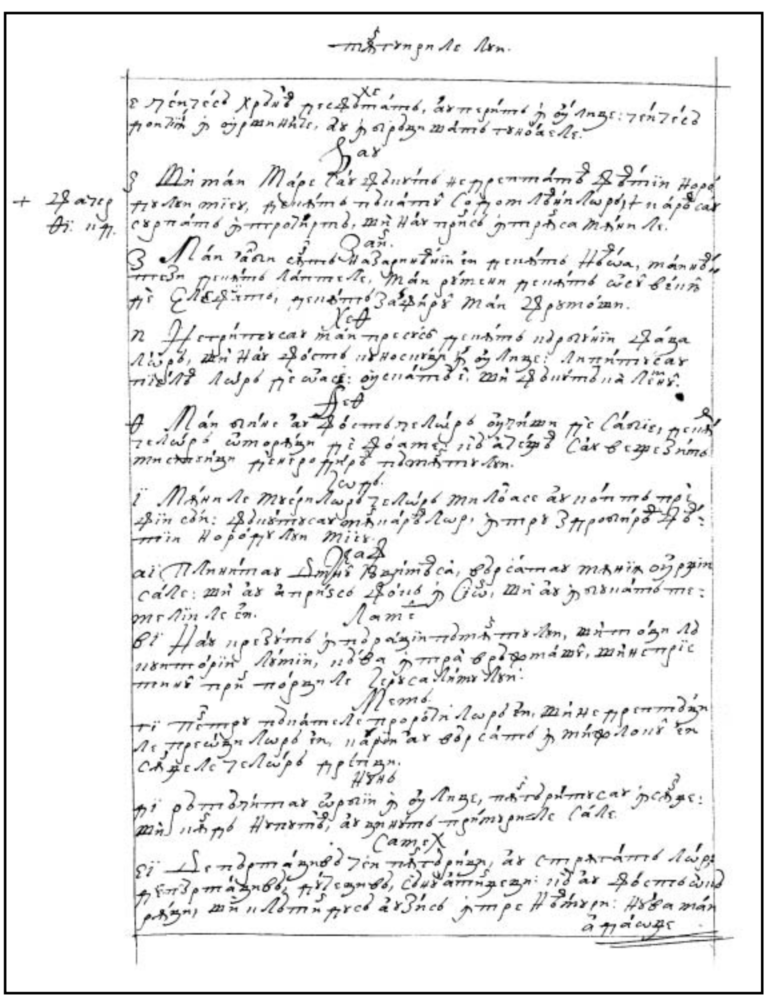
3r

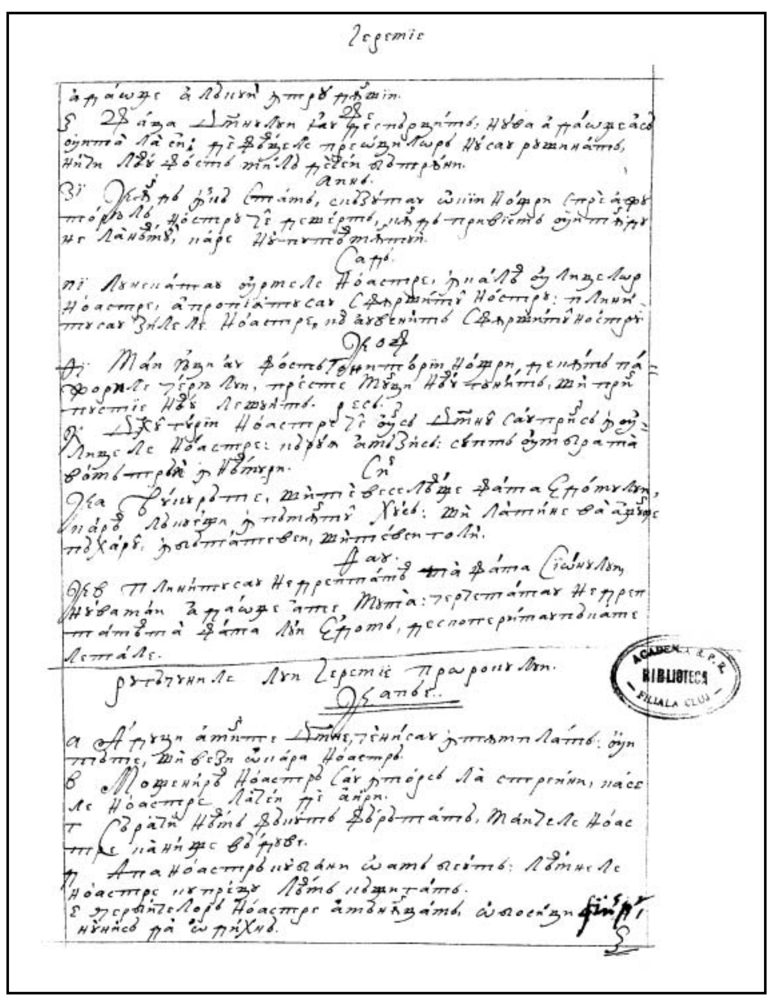

3v

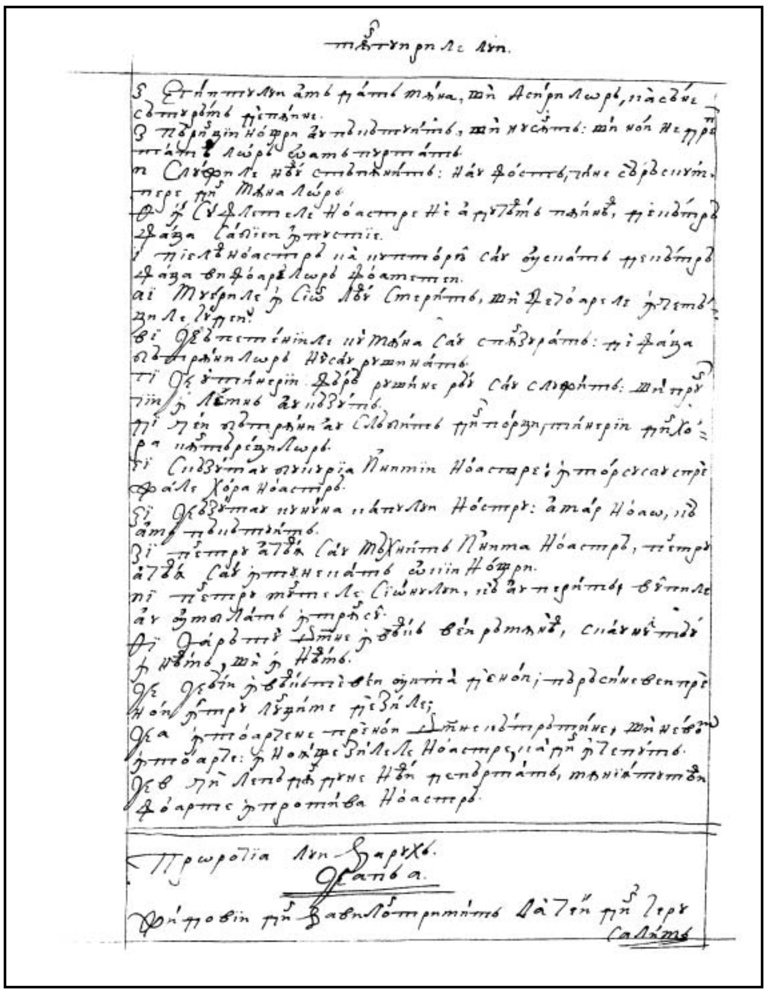
4r

4v

5r

5v

PROROCIIA LUI VARUH

Cap 1

6r *Jidovii din Vavilon trimit la cei din Ieru||salim carte lui Varuh cu banii cei strânşi ca, aducând jârtve, să să roage pentru dânşii şi pentru Navohodonosor şi pentru fiiul lui, Valtasar, şi mărturisesc păcatele sale.*

1. Şi aceastea sânt cuvintele cărţii care le-au scris Varuh, fiiul Nerii, fiiul lui Maasii, fiiului Sedechiii, fiiului Helchie, în Vavilon,
2. În anul al cincilea, în zioa a lunii a şeaptea, în vreamea când au prins haldeii Ierusalimul şi l-au ars cu foc.
3. Şi au cetit Varuh cuvintele cărţii aceştiia la urechile lui Iehonie, fiiului Ioachim, împăratului Iudei, şi la urechile a tot norodului celui ce vinea la carte
4. Şi la urechile putearnicilor, fiilor împăraţilor şi la urechile bătrânilor şi la urechile norodului, de la cel mai mic al lor până la cel mai mare, tuturor carii lăcuia în Vavilon, la râul Sodii,
5. Carii auzând, plângea şi postea şi să ruga înaintea Domnului.
6. Şi au adunat bani, după cât au putut mâna fieştecăruia;
7. Şi au trimis în Ierusalim la Ioachim, fiiul Helchiii, fiiului Salom preotul, şi la preoţi şi la tot norodul carii s-au aflat cu el în Ierusalim.
8. Când lua vasele bisearicii Domnului, care să luase din bisearică, a-i chema îndărăpt, la pământul Iudii, în zioa lunii sivan a zeacea, vasele ceale de argint, care au făcut Sedechie, fiiul Iosiii, împăratul Iudei,
9. După ce prinsease Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonie şi pre căpetenii şi pre toţi cei putearnici şi norodul locului, din Ierusalim, şi i-au dus legaţi în Vavilon.
10. Şi au zis: „Iată, am trimis la voi bani din carii luaţi jârtve şi tămâie şi faceţi mană şi aduceţi pentru păcat la jârtvealnicul Domnului, Dumnezeului nostru,
11. Şi vă rugaţi pentru viaţa lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, şi pentru viaţa lui Valtasar, fiiului lui, să fie zilele lor ca zile|le ceriului pre pământ. 6v
12. Şi să ne dea Domnul puteare şi să lumineaze ochii noştri, ca să trăim supt umbra lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, şi supt umbra lui Valtasar, fiiului lui, şi să slujim lor multe zile şi să aflăm har înaintea lor.
13. Şi pentru noi înşăşi vă rugaţi Domnului, Dumnezeului nostru, că am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru, şi nu s-au întors iuţimea Lui de la noi până într-această zi.
14. Şi cetiţi cartea aceasta, carea o am trimis la voi a o prociti în bisearica Domnului, în zi de praznic şi în zi de îndăleate.
15. Şi veţi zice: *«Domnului, Dumnezeului nostru, dreptatea, iară noao, ruşinea obrazul<ui> nostru, precum e zioa aceasta a tot Iuda şi celor ce lăcuiesc în Israil,

*Jos 2, 6.

16. Împăraților noștri și căpeteniilor noastre și preoților noștri și prorocilor noștri și părinților noștri

*Danil 9, 5.

17. *Păcătuit-am înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și n-am crezut, nenădăjduind spre Dânsul.

18. Și n-am fost supuitori Lui și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să umblăm întru poruncile Lui, care ne-au dat noao.

19. Din zioa care au scos părinții noștri din pământul Eghiptului până la zioa aceasta eram necredincioși cătră Domnul, Dumnezeul nostru, și răsipiți ne-am depărtat, ca să nu auzim glasul Domnului.

*2 Leage 28, 15.

20. *Și s-au lipit de noi multe reale și blăstămuri, care au rânduit Domnul lui Moisi, slugii Sale, cel ce au scos părinții noștri din pământul Eghiptului, a ne da pământul cel ce curge lapte și miere, ca în zioa de astăzi.

21. Și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru, după toate cuvintele prorocilor pre carii i-au trimis la noi.

22. Și ne-am dus fieștecarii spre voia inimii noastre ceii reale, a sluji dumnezeilor streini, făcând reale înaintea ochilor Domnului, Dumnezeului nostru. ||

Cap 2

7r

Jidovii în robie mărturisesc că pentru păcatele sale li s-au întâmplat realele care Dumnezeu, prin prorocii Săi, le amânânțase. Deci, vărsând rugăciuni, cer mila carea prin Moisi o făgăduise celor ce să vor întoarce a o da.

1. Pentru carea au rânduit Domnul, Dumnezeul nostru, cuvântul Său, care au grăit cătră noi și cătră judecătorii noștri și cătră împărații noștri și cătră căpeteniile noastre și cătră tot Israilul și Iuda,

*2 Leage 28, 53.

2. Ca să aducă Domnul preste noi reale mari, care nu s-au făcut supt ceriu, precum s-au făcut în Ierusalim, *după ceale ce sânt scrise în leagea lui Moisi,

3. Ca să mânce omul cărnurile fiiului său și cărnurile featii sale,

4. Și i-au dat supt mâna tuturor împăraților carii sânt împrejurul nostru, spre probozire și spre pustiire, întru toate noroadele întru carele ne-au răsipit Domnul;

5. Și ne-am făcut dedesupt, și nu deasupra, că am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru, neascultând glasul Lui.

*Sus 1, 15.

6. *Domnului, Dumnezeului nostru, dreptatea, iară noao și părinților noștri, rușinea obrazului, ca zioa aceasta.

7. Că au grăit Domnul asupra noastră toate realele aceastea carea au venit preste noi.

8. Și nu ne-am rugat feații Domnului, Dumnezeului nostru, ca să ne întoarcem fieștecarele din căile noastre ceale reale.

9. Și au priveghiiat Domnul cu reale și le-au adus preste noi, că drept e Domnul întru toate lucrurile Sale care ne-au poruncit noao.

10. Și n-am auzit glasul Lui, ca să umblăm | întru poruncile Domnului, care ne-au dat înaintea feații noastre.

7v

*Danil 9, 15.

11. *Și acum, Doamne, Dumnezeul lui Israil, Cel ce ai scos norodul Tău din pământul Eghiptului în mână putearnică și în seamne și în minuni și întru putearea Ta cea mare și în brațu înnalt, și Ț-ai făcut nume, precum e zioa aceasta,

12. Păcătuit-am, nelegiuit-am, nedrept ne-am purtat, Doamne, Dumnezeul nostru, întru toate îndreptările Tale.

13. Întoarcă-să mâna Ta de cătră noi, că am rămas pustii între neamuri, unde ne-ai răsipit.

14. Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și rugările noastre, și ne scoate pentru Tine, și ne dă a afla har înaintea feații celor ce ne-au dus pre noi,

15. Să știe tot pământul că Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, și cum că numele Tău s-au chemat preste Israil și preste neamul lui.

*2 leage 26, 15. Isaie 63, 15.

16. *Uită-Te, Doamne, din sfânta casa Ta spre noi și pleacă ureachiia Ta și ne ascultă.

*Isaie 37, 17 și 46, 9. Psalm 113, 17.

17. *Deșchide ochii Tăi și vezi că nu cei morți, carii sânt în iad, al cărora duh s-au luat din ceale dinlăuntru ale sale, vor da cinste și îndreptare Domnului,

18. Ci sufletul care e întristat dă mărimea răului și umblă plecat și neputincios, și ochii cei slăbănogiți și sufletul cel flămând dă Ție slavă și dreptate Domnului.

19. Că nu după dreptățile părinților noștri noi vărsăm rugăciuni și cearem milă înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul nostru,

20. Ci pentru că ai trimis mânia Ta şi iuţimea Ta preste noi, precum ai grăit prin mâna slujilor Tale, prorocilor, zicând:

21. 'Aşa zice Domnul: Plecaţi umărul vostru şi cerbicea voastră şi lucruri faceţi împăratului Vavilonului; şi veţi şedea pre pământul care l-am dat părinţilor voştri,

8r 22. Iară de nu veţi auzi glasul Domnului, Dumnezeului | vostru, a lucra împăratului Vavilonului, sfârşirea voastră voiu face din cetăţile Iudei şi din târgurile Ierusalimului.

23. Şi voiu lua de la voi glasul veseliii şi glasul bucuriii şi glasul mirelui şi glasul mireasii şi va fi tot pământul fără urmă de la cei ce lăcuiesc într-însul'.

24. Şi n-au auzit glasul Tău, ca să lucre împăratului Vavilonului. Şi ai aşezat cuvintele Tale,care ai grăit în numele slugilor Tale prorocilor, să se mute oasele împăraţilor noştri şi oasele părinţilor noştri din locul său.

25. Şi iată, s-au lepădat în căldura soarelui şi în îngheţul nopţii. Şi au murit în dureri reale, în foame şi în sabie şi în scoatere.

26. Şi au pus bisearica în carea s-au chemat numele Tău într-însa, ca zioa aceasta, pentru nedreptatea casii lui Israil şi a casii Iudei.

27. Şi ai făcut întru noi, Doamne, Dumnezeul nostru, după toată bunătatea Ta şi după toată mila Ta cea mare,

28. Precum ai grăit în mâna slugii tale, Moisi, în zioa în carea i-ai poruncit a scrii leagea Ta înaintea fiilor lui Israil,

29. Zicând: *'De nu veţi auzi glasul Mieu, mulţimea această mare să va întoarce spre cea mai mică între neamuri, încătro Eu îi voiu răsipi.

*Preoţie 26, 14. 2 Leage 28, 15.

30. Că ştiu că pre Mine nu Mă va auzi norodul, că norodul e cu cerbicea vârtoasă. Şi să va întoarce la inima sa, în pământul robiii sale.

31. Şi vor şti că eu sânt Domnul, Dumnezeul lor; şi le voiu da inimă şi vor înţeleage; urechi, şi vor auzi.

32. Şi Mă vor lăuda în pământul robiii sale şi-şi vor aduce aminte de numele Mieu.

33. Şi să vor întoarce de către dosul său cel vârtos şi de către cei răi ai săi, că-şi vor aduce

8v aminte de calea părinţilor săi, carii au păcătuit | împrotiva Mea.

34. Şi iară îi voiu chema la pământul care l-am jurat părinţilor lor, lui Avraam, Isaac şi Iacov, şi-l vor stăpâni. Şi-i voiu înmulţi şi nu să vor împuţina.

35. Şi le voiu aşeza altă legătură veacinică, să le fiu spre Dumnezeu, şi ei vor fi Mie spre norod. Şi nu voiu clăti mai mult norodul Mieu, pre fiii lui Israil, de la pământul care l-am dat lor'.

Cap 3

Nu înceată a mărturisi păcatele sale şi ale părinţilor săi, rugând pre Dumnezeu pentru mila. Israil spre robie s-au dus, pentru că au lăsat calea înţelepciunii, carea nu să află de la cei putearnici, de la bogaţi sau de la uriiaşi. Ci norodului Israil să dedease de la Dumnezeu, de Carele toate zidirile Sale ascultă. Şi să adaoge despre venirea lui Hristos în trup.

1 . Şi acum, Doamne Atotputearnice, Dumnezeul lui Israil, sufletul întru strâmtori şi duhul buiguit strâgă către Tine.

2 . Auzi, Doamne, şi Te milostiveaşte, că Dumnezeu milostiv eşti, şi ne miluiaşte, că am păcătuit înaintea Ta.

3. Că Tu şezi în veac, şi noi vom peri în veac.

4. Doamne Atotputearnice, Dumnezeul lui Israil, auzi acum rugăciunea morţilor lui Israil şi a fiilor lor, carii au păcătuit înaintea Ta şi n-au auzit glasul Domnului, Dumnezeului său, şi s-au cleit de noi realele.

5. Să nu pomeneşti nedreptăţile părinţilor noştri, ci-Ţi fie aminte de mâna Ta şi de numele Tău în vreamea aceasta.

6. Că Tu eşti Domnul, Dumnezeul nostru, şi Te vom lăuda, Doamne.

7. Că pentru aceasta ai dat frica Ta în inima noastră, şi să chemăm numele Tău şi să

9r Te lău||dăm în robiia noastră, că ne întoarcem de către nedreptatea părinţilor noştri, carii au păcătuit înaintea Ta.

8. Şi iată, noi în robiia noastră sântem astăzi, cu carea ne-ai răsipit spre probozire şi spre blăstăm şi spre păcat, după toate nedreptăţile părinţilor noştri, carii s-au depărtat de la Tine, Doamne, Dumnezeul nostru.

9. Auzi, Israil, poruncile vieţii; ia în urechi, să faci priceapere.

10. Ce e, Israile, că eşti în pământul nepriiatinilor?
11. Învechitu-te-ai în pământ strein, întinatu-te-ai cu morţii, socotitu-te-ai cu cei ce să pogoară în iad.
12. Părăsit-ai izvorul înţelepciunii.
13. Că de ai fi umblat în calea lui Dumnezeu, ai fi lăcuit adecă în pacea veacinică.
14. Învaţă unde e priceperea, unde e putearea, unde e înţelesul, ca să ştii împreună unde e lungimea vieţii şi a traiului, unde e lumina ochilor şi pacea.
15. Cine au aflat locul lui? Şi cine au întrat în vistieriile lui?
16. Unde sânt căpeteniile neamurilor şi cei ce stăpânesc preste fieri care sânt pre pământ?
17. Cei ce să joacă cu paserile ceriului,
18. Cei ce agonisesc argint şi aur, întru care nădăjduiesc oamenii, şi nu e sfârşitul căştigării lor? Carii lucrează argintul şi să grijesc, nici iaste aflarea lucrurilor lor?
19. Prăpăditu-s-au şi la iad s-au pogorât, şi alţii în locul lor s-au sculat.
20. Tinerii au văzut lumină şi au lăcuit pre pământ, iară calea învăţăturii n-au cunoscut,
21. Nici au înţeles cărările ei, nici fiii lor o au priimit; de cătră faţa lor s-au depărtat.
22. Nu s-au auzit în pământul Hanaan, nici s-au văzut în Theman;
23. Şi fiii lui Agar, carii caută priceaperea cea de pre pământ, neguţătorii Mirhei şi a lui Theman şi beznitorii şi căutătorii de priceapere şi de înţelepciune; iară calea înţelepciunii n-au ştiut, nici au pomenit cărările ei. |
24. O, Israile, câtu-i de mare casa lui Dumnezeu şi foarte locul moştenirii Lui! 9v
25. Mare e şi n-are sfârşit, înalt şi nemăsurat!
26. Acolo au fost urieşii cei vestiţi, carii au fost din început, cu statul mare, ştiind războiul.
27. Nu pre aceştia au ales Domnul, nici calea învăţăturii au aflat; pentru aceaea au perit.
28. Şi căci că n-au avut înţelepciune, au perit pentru neînţelepciunea sa.
29. Cine s-au suit în ceriu şi o au luat şi o au scos din nori?
30. Cine au vânzlat marea şi o au aflat şi o au adus mai presus decât aurul cel ales?
31. Nu e cine să poată şti căile ei, nici cine să caute cărările ei,
32. Ci Cel ce şti toate o au cunoscut şi o au aflat priceaperea Sa, Cel ce au gătit pământul în vreame veacinică şi l-au umplut de dobitoace şi de ceale cu patru picioare,
33. Cel ce trimite lumina şi mearge; şi o au chemat şi au ascultat de El în cutremurare.
34. Iară stealele au dat lumină în străjile sale şi s-au veselit.
35. Chematu-s-au şi au zis: 'Iată, noi'. Şi au luminat cu veselie Celui ce le-au făcut.
36. Acesta e Dumnezeul nostru şi nu să va cinsti altul împrotiva Lui.
37. Acesta au aflat toată calea învăţăturii şi o au dat lui Iacov, slugii Sale, şi lui Israil, alesului Său.
38. După aceastea pre pământ s-au văzut şi cu oamenii au petrecut»".

Cap 4

Ierusalimul jeleaşte pustiirea sa şi îndeamnă fiii săi să fie tari cu sufletul, că, precum pentru păcatele lor, Dumnezeu i-au dat protivnicilor, aşa, pre ei izbăvindu-i, va certa pre vrăjmaşii lor.

1. Această carte a poruncilor lui Dumnezeu şi leagea carea iaste în veac, toţi carii o ţin vor || ajunge la viaţă, iară cei ce o au părăsit, la moarte. 10r
2. Întoarce-te, Iacove, şi o apucă, umblă pre cale la strălucirea ei, în prejma luminii ei.
3. Nu da altuia slava ta şi vrednicia ta neamului strein.
4. Fericiţi sântem, Israile, că ceale ce lui Dumnezeu plac s-au arătat noao!
5. Cu inimă mai tare fii, norodul lui Dumnezeu, vrednicule de pomenire, Israile!
6. Vânduţi sânteţi limbilor, nu spre pierdere, ci căci că întru mânie spre mânie ai chemat pre Dumnezeu, daţi sânteţi vrăjmaşilor,
7. Că aţi întărâtat pre Cel ce v-au făcut, pre veacinicul Dumnezeu, jirtvind dimonilor, şi nu lui Dumnezeu.
8. Că v-aţi uitat de Dumnezeu, Cel ce v-au hrănit, şi aţi întristat pre doica voastră, Ierusalimul.
9. Că au văzut mânia de la Dumnezeu viind voao şi au zis: „Auziţi, hotarăle Sionului, că mi-au adus Dumnezeu jale mare;
10. Că am văzut robia norodului mieu, a fiilor miei şi a featelor, carea o au adus lor Cel Veacinic.
11. Că i-am hrănit cu veselie şi i-am slobozit cu plângere şi cu jeale.

12. Nime nu să bucure de mine, văduva şi pustiita. De la mulţi m-am părăsit pentru păcatele fiilor miei, că s-au abătut de la leagea lui Dumnezeu.
13. Iară dreptăţile Lui nu le-au ştiut, nici au umblat prin căile poruncilor lui Dumnezeu, nici prin cărările adevărului Lui cu dreptate au întrat.
14. Vie hotarele Sionului şi pomenească robia fiilor şi a featelor meale, carea o au adus lor Cel Veacinic,
15. Că au adus preste ei neam de departe, neam îndărăvnic şi de altă limbă,
16. Carii n-au cinstit pre cel bătrân, nici de prunci le-au fost milă; şi au dus pre iubiţii văduvei, şi de fii pre una o au pustiit.
17. Iară eu în ce vă pociu ajuta? |
10v 18. Că Cel ce au adus preste voi reale, Acela vă va răpi din mâna nepriiatinilor voştri.
19. Umblaţi, fiilor, umblaţi, că eu sângură am rămas.
20. Dezbrăcatu-m-am de văjmântul păcii şi m-am îmbrăcat cu sacul rugăciunii şi voiu strâga către Cel Preaînalt în zilele meale.
21. Mai tari cu inima fiţi, fiilor, strâgaţi către Domnul şi vă va scoate din mâna căpeteniilor celor nepriiatini.
22. Că eu am nădăjduit în veac mântuirea voastră. Şi mi-au venit bucurie de la Cel Sfânt despre mila carea va veni voao de la veacinica mângăiarea noastră.
23. Că v-am slobozit cu geale şi cu plângere, iară vă va întoarce mie Domnul cu bucurie şi cu veselie în veac.
24. Că precum au văzut vecinele Sionului robia voastră de la Dumnezeu, aşa vor vedea şi întru grăbire mântuirea voastră de la Dumnezeu, carea va veni voao cu cinste mare şi cu strălucire veacinică.
25. Fiilor, răbdând, suferiţi mânia carea au venit preste voi. Că te-au gonit nepriiatinul tău, ci degrabă vei vedea perirea lui şi preste cerbicea lui vei încăleca.
26. Jingaşii miei au umblat prin căi aspre, că au fost duşi ca o turmă răpită de vrăjmaşi.
27. Mai tari cu inima fiţi, fiilor, şi strâgaţi către Domnul, că va fi pomenirea voastră de la Cel ce v-au dus.
28. Că precum au fost simţirea voastră să rătăciţi de la Dumnezeu, de zeace ori atâta întorcându-vă, iarăşi Îl veţi căuta pre El.
29. Că Cel ce v-au adus reale, Acela iarăşi vă va aduce veacinica veselie cu mântuirea voastră.
30. Mai tare cu inima fii, Ierusalime, că te îndeamnă Cel ce te-au numit.
31. Vătămătorii vor peri, cei ce te-au năcăjit şi cei ce s-au bucurat de cădearea ta să vor certa.
32. Cetăţile cărora au slujit fiii tăi să vor certa, şi ceale ce au luat pre fiii tăi.
33. Că precum s-au bucurat de surparea ta şi s-au veselit întru cădearea ta, aşa să va
11r întrista || întru a sa pustiire.
34. Şi să va ciunta săltarea mulţimei ei, şi bucuriia va fi spre jale.
35. Că foc va veni asupra ei din veac, întru lungime de zile şi va fi lăcuită de dimoni multă vreame.
36. *Uită-te împrejur, Ierusalime, către răsărit şi vezi veselia ce-ţi vine de la Dumnezeu! *Jos 5, 5.
37. Că iată, vin fiii tăi carii i-ai slobozit răsipiţ, vin adunaţi de la răsărit până la apus, în cuvântul Celui Sfânt, bucurându-să spre cinstea lui Dumnezeu.

Cap 5

Să porunceaşte Ierusalimului a dezbrăca jealea, căci că fiii ei, cei cu ocară duşi spre robie, cu slavă să vor întoarce la ea.

1. Dezbracă-te, Ierusalime, de haina cea de jale şi de năcăzuirea ta şi te îmbracă cu podoabă şi cu cinstea veacinicii măriri, carea ţie de la Dumnezeu iaste, a veacinicii slave.
2. Încunjura-te-va Dumnezeu cu văjmântul dreptăţii şi-ţi va pune mitra cea de veacinica cinste pre cap,
3. Că Dumnezeu va arăta strălucirea Sa preste tine, a tot ce e supt ceriu.
4. Că să va numi ţie numele tău de la Dumnezeu în veaci „Pacea dreptăţii" şi „Cinstea creştinătăţii".
5. Scoală-te, Ierusalime, şi stăi întru înălţime *şi te uită împrejur spre răsărit şi vezi pre fiii tăi adunaţi de la răsăritul soarelui până la apus, întru cuvântul Celui Sfânt, bucurându-să de pomenirea lui Dumnezeu. *Sus 4, 36.

6. Că au ieşit de la tine, pe jos duşi de nepriiatini. Iară îi va aduce Domnul la tine, purtaţi întru cinste, ca pre fiii împărăţiii.

7. Că au rânduit Domnul a smeri pre tot muntele înalt şi râpele ceale de mulţi ani, şi văile a le umplea spre asămănarea pământului Lui, ca să umble Israil cu deadinsul spre cinstea lui Dumnezeu.

8. Şi au umbrit şi pădurile şi tot lemnul dulceţii pre Israil, din porunca lui Dumnezeu.

9. Că va aduce Dumnezeu pre Israil cu veselie întru lumina mărimii Sale, cu milă şi cu dreptate, carea iaste dintr-Însul. |

Cap 6

11v

Proroceaşte Ieremie că jidovii, din robia Vavilonului, după şapte neamuri să vor slobozi şi-i îndeamnă să se păzască de închinarea lor de idoli, arătând din multe fapte, de nice un folos a fi idolii şi a fi lipsiţi de toată simţirea şi deşerţi. Paria cărţii carea o au trimis Ieremie spre ducerea robilor în Vavilon, de la împăratul vaviloneanilor, ca să le vestească după cum s-au fost poruncit lui de la Dumnezeu.

*Ieremie 25, 9.

1. *Pentru păcatele care aţi păcătuit înaintea lui Dumnezeu veţi fi duşi în Vavilon, robi de Navohodonosor, împăratul Vavilonului.

2. Întrând, dară, în Vavilon, veţi fi acolo ani mulţi şi vremi multe, până la şeapte neamuri, iară după aceasta vă voiu întoarce de-acolo cu pace.

*Isaie 44, 10.

3. *Iară acum veţi vedea în Vavilon dumnezei de aur şi de argint şi de piatră şi de lemn, purtaţi pre umere, arătând frică neamurilor.

4. Vedeţi dară ca nu şi voi aseaminea să vă faceţi faptelor streine şi să vă teameţi şi frica să vă prinză într-înşii.

5. Văzând, drept aceaea, gloata dindărăpt şi dinnainte închinându-să, ziceţi în inimile voastre: «Ţie trăbuie a ne închina, Doamne!».

6. Că îngerul Mieu cu voi iaste şi Însumi voiu căuta sufletele voastre.

7. Că limba lor e pilită de faur şi ei, auriţi şi arginţiţi, mincinoşi sânt şi nu pot grăi.

8. Şi, precum podoabele iubitoarei fecioare, aşa din aur s-au făcut;

9. Cununi adevărat de aur au pre capetele sale dumnezeii lor. Pentru aceaea trag preoţii de la dânşii aurul şi argintul şi-l ţin loruşi

10. Şi dau dintr-însul celor în bordeiu daţi şi pre curve le împodobesc. Şi iarăşi, dacă-l iau de la curve, îşi împodobesc dumnezeii.

11. Şi aceştia nu să mântuiesc de rugină şi de molie.

12. Iară, acoperindu-i cu haină de vison, le şterg faţa pentru praful casii, care iaste mult între dânşii. ||

12r

13. Şi steamă are ca omul, ca giudecătoriul ţinutului carele pre cel ce păcătuiaşte împrotiva sa nu-l omoară.

14. Are şi în mână sabie şi săcure, iară pre sine de războiu şi de lotri nu să izbăveaşte. Pentru aceaea, voao ştiut să fie că nu sânt dumnezei.

15. Nu vă teameţi, dară, de ei, că precum vasul omului cel zdrobit de nice o treabă să face, aşa sânt şi dumnezeii lor.

16. Dacă să pun în casă, ochii lor sânt plini de praf din picioarele celor ce întră.

17. Şi, precum careva carii l-au vătămat pre împăratul i să îngrădesc uşile au precum aduc mortul la mormânt, aşa le apără preoţii uşile cu încuietori şi cu zaruri, să nu să jefuiască de tâlhari.

18. Candele aprind lor, şi încă multe, din carele nice una pot vedea, ci sânt ca nişte grinzi în casă.

19. Iară inimile lor zic a le linge şerpii carii din pământ sânt, când îi mâncă şi văjmântul lor, şi nu sâmt.

20. Neagre sânt feaţele lor de fumul cel din casă.

21. Preste trupul lor şi preste capul lor zboară liliecii şi rândunealele şi paserile, aşijderea şi căţăluşele.

22. Pentru aceaea, să ştiţi că nu sânt dumnezei; nu vă teameţi, dară, de ei!

23. Şi aurul ce au la vedeare iaste. De nu-i va ştearge cineva zmoala, nu vor sclipi; că, nici când să vărsa, simţea.

24. Din tot preţul s-au cumpărat, în carii duh nu iaste într-înşii.

*Isaie 46, 7.

25. *Fără picioare, pre umere să poartă, arătând necinstea sa oamenilor. Ruşineaze-se şi cei ce-i cinstesc.

26. Pentru aceaea, de vor cădea pre pământ, de sâneşi nu să scoală. Nici de-l va pune cineva drept, singur însuşi va putea sta, ci precum morţilor odoarăle lor le vor pune înainte.

27. Jârtvele lor le vând preoţii lor şi rău să slujesc. Aşijderea şi muierile lor rumpând, nici beteagului, nici cerşitoriului | ceva împart.

12v

28. Din jirtvele lor, ceale ce nasc şi ceale lunatece să ating. Ştiind, dară, dintr-aceastea că nu sânt dumnezei, nu vă teameţi de ei.

29. Că de unde să cheamă dumnezei? Că muierile pun dumnezeii lor de aur şi de argint şi de lemn.

30. Și în casele lor preoţii şed, având îmbrăcăminte tăiate şi capetele şi barba rasă, a cărora capete goale sânt.

31. Și răgnesc strâgând cătră dumnezeii săi, ca în cina mortului.

32. Vejmintele lor le duc preoţii şi îmbracă muierile sale şi feciorii săi.

33. Nici de pătimesc ceva rău de la cineva, nici ceva bine, pot răsplăti. Nici împărat pot rândui, nici a-l lua.

34. Aşijderea, nici pot da bogăţii, nici rău a răsplăti. De le-au făgăduit cineva făgăduinţă şi n-au răsplătit, nici aceasta caută.

35. Pre om de moarte nu izbăvesc, nici pre cel slab scot de la cel mai tare.

36. Pre omul orb la vedeare nu-l întorc, de lipsă pre om nu-l vor izbăvi.

37. De văduvă nu le va fi milă, nici săracilor bine vor face.

38. Pietrilor de munte aseamenea sânt dumnezeii lor, de lemn, de piatră şi de aur şi de argint. Iară cei ce-i cinstesc să vor ruşina.

39. Cum, dară, să va socoti sau să va zice că sânt dumnezei?

40. Că încă însuşi haldeii necinstindu-i, carii, dacă îi vor auzi mutul a nu putea grăi, îl duc la Vil, cerând de la el a grăi.

41. Ca când ar putea sâmţi cei ce n-au mişcare, şi ei, dacă vor înţeleage, îi vor lăsa, că sâmţire n-au acei dumnezei ai lor.

42. Iară muierile împrejurate cu funi în uliţe şed, aprinzând oase de maslin.

43. Iară, când careva dintr-însele, trasă de oarecarele ce treace, va dormi cu el, pre cea de aproa| |pe a sa o probozeaşte, că ea nu s-au aflat vreadnică ca dânsa, nici funea ei s-au rupt.

13r

44. Iară toate ce li să fac mincinoasă sânt; cum să va socoti sau să va zice aceia a fi dumnezei?

45. Iară de fauri şi de meaşteri de aur s-au făcut. Nimic altceva vor fi, fără numai ceea ce vor vrea preoţii a fi.

46. Și însuşi meaşterii carii i-au făcut nu sânt de multă vreame. Au, doară, dară ceale făcute de ei vor putea fi dumnezei?

47. Și au lăsat ceale mincinoasă şi ocară celor viitori.

48. Că de le va veni războiu şi reale, gândesc preoţii întru sâneşi, unde să vor ascunde cu ei?

49. Cum, dară, trebuie să simţească cum că sânt dumnezei cei ce nici de războiu să izbăveasc, nici de reale să scot?

50. Că fiind de lemn, auriţi şi arginţiţi, să va şti după aceaea că sânt mincinoşi, de toate neamurile şi de împăraţi, carii chiar sânt, cum că nu sânt dumnezei, ci lucruri de mâni omeneşti, şi nici un lucru a lui Dumnezeu cu ei.

51. Dirept aceaea, dară, cunoscut e că nu sânt dumnezei, ci lucruri de mâni omeneşti, şi nici un lucru a lui Dumnezeu într-înşii iaste.

52. Pre împăratul ţinutului nu-l deştaptă, nici ploaie oamenilor vor da.

53. Și judecată nu vor aleage, nici vor izbăvi ţinuturile de nedreptate. Că nimica pot, ca ceucele între ceriu şi între pământ.

54. Căci, când va cădea foc în casa dumnezeilor celor de lemn, de argint şi de aur, preoţii lor adecă vor fugi şi să vor izbăvi, iară ei ca nişte bârne în mijloc vor arde.

55. Iară împăratului şi războiului nu vor sta împrotivă. Cum, dară, să va socoti au să va priimi că sânt dumnezei?

56. Nu de furi, nici de tâlhari să vor mântui dumnezeii cei de lemn, de piatră, şi arginţiţi şi auriţi. Căror aceşti ce sânt mai tari? |

13v

57. Aurul şi argintul şi văjmântul cu care sânt acoperiţi le vor lua de la dânşii şi să vor duce, nici-ş vor aduce ajutoriu.

58. Dirept aceaea mai bine e a fi împărat ce-şi arată putearea sa sau vas în casă de treabă, cu carele să va lăuda cel ce-l stăpâneaşte, sau uşe în casă, carea păzeaşte ceale ce sânt într-însa, decât dumnezei mincinoşi.

59. Soarele adecă, şi luna şi stealele, fiind strălucitoare şi trimise spre folosuri, ascultă.
60. Aseamenea şi fulgerul, deacă să va arăta, văzut iaste; aceaeaş şi duhul în tot ţânutul suflă;
61. Şi norii, cărora fiindu-le poruncit de la Dumnezeu a umbla toată lumea, isprăvesc ce le iaste poruncit.
62. Şi focul încă, trimis de sus să mistuiască munţi şi păduri, face cei-i poruncit. Iară aceştia nici cu fealiul, nici cu puterile sânt aseaminea acestora.
63. De unde nici e a socoti, nici a zice că aceia sânt dumnezei, când nu pot nici judecata a judeca, nici ceva a face oamenilor.
64. Ştiind, dară, că nu sânt dumnezei, nu vă teameţi, dară, de dânşii,
65. Că nici vor blăstăma pre împăraţi, nici îi vor blagoslovi,
66. Şi seamne în ceriu limbilor nu le arată, nici ca soarele vor sclipi, nici vor lumina ca luna.
67. Fiarăle mai bune sânt decât ei, carele pot scăpa supt acoperişu şi-ş pot folosi şieşi.
68. Nici într-un chip, dară, arătat e voao că sânt dumnezei, pentru carea nu vă teameţi de ei,
69. Că precum în pepinişte frica nimic nu păzeaşte, aşa sânt dumnezeii lor cei de lemn şi arginţiţi şi auriţi.
70. Într-acelaş chip şi în grădină spinele cel alb, pre carele toată paserea şade. Aşijderea şi mortului celui aruncat întru întunearec, aseaminea sânt dumnezeii lor cei de lemn şi auriţi şi arginţiţi.
71. Şi de la urşinic şi vison, care preste ei le mâncă moliile, veţi şti, dară, că nu sânt dumnezei. Şi ei încă mai apoi să mâncă şi vor fi ocară în ţinut. ||
72. Mai bun e omul drept, carele nu are bozi, că va fi departe de ocări". 14r

(a) CREDE: v. III
am crezut: *ind. pf.c. 1.pl.* 1,17

CREȘTINĂTATE: s.f.
creștinătății: *sg. gen., în sintagma* ***cinstea creștinătății*** 5,4

(a se) CUMPĂRA: v. I
(s-)au cumpărat: *ind. pf.c. 3.pl.* 6,24

(a) CUNOAȘTE: v. III
au cunoscut: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 3,20, 32
cunoscut e: *pasiv ind. prez. impers.* 6,51

CUNUNĂ: s.f.
cununi: *pl. ac.* 6,9

(a) CURGE: v. III
curge: *ind. prez.*1,20

CURVĂ: s.f.
curve: *pl. ac.* 6,10

CUTREMURARE: s.f.
cutremurare: *sg. ac.* 3,33

CUVÂNT: s.n.
cuvintele: *pl. nom./ac.* 1,1, 3, 21; 2,24
cuvântul: *sg. ac.* 2,1
cuvântul: *sg. ac., în sintagma* ***cuvântul Celui Sfânt*** 4,37; 5,5

D

(a se) DA: v. I
să dea: *conj. prez. 3.sg.* 1,12
au dat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,18; 2,4, 10; 3,34, 37; rezum. cap.4
a da: *inf. prez.* 1,20; rezum. cap.2
dă: *imperativ 2.sg.* 2,14
vor da: *ind. viit.I. 3.pl.* 2,17; 6,52
dă: *ind. prez. 3.sg., în loc. v.* ***dă slavă*** 2,18
am dat: *ind. pf.c. 1.sg.* 2,21, 35
voiu da: *ind. viit.I. 1.sg.*2,31
(se) dedease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* rezum. cap.3
ai dat: *ind. pf.c. 2.sg.*3,7
(nu) da: *imperativ prohib. 2.sg., în loc. v.* ***nu da slava*** 4,3
dați sânteți: *pasiv ind. prez. 2.pl.* 4,6
dau: *ind. prez. 3.pl.* 6,10
da: *inf. prez. fără* ***a*** 6,34

DAT, -Ă: s.m./f.
(celor) dați: *m. pl. dat.* 6,10

DEASUPRA: adv. (aici) „situația celui care e stăpân"
deasupra: 2,5

DEDESUBT: adv.; var. **DEDESUPT** (aici) „situația celui care e supus"
dedesupt: 2,5

DEGRABĂ: adv.
degrabă: 4,25

DEMON: s.m.; var. (Înv. și reg.) **DIMON**
dimonilor: *pl. dat.* 4,7
dimoni: *pl. ac.* 4,35

DEPARTE: adv.
departe: *adv. în c.* ***de departe*** 4,15
departe: *adv. în loc. prep.* ***departe de*** 6,72

(a se) DEPĂRTA: v. I
(ne-)am depărtat: *ind. pf.c. 1.pl.* 1,19
(s-)au depărtat: *ind. pf.c. 3.pl.* 3,8, 21

(a) DESCHIDE: v. III; var. **(a) DEȘCHIDE**
deșchide: *imperativ 2.pl.* 2,17

DEȘERT, DEȘARTĂ: adj.
deșerți: *m. pl. nom.* rezum. cap.6

(a) DEȘTEPTA: v. I
deșteaptă: *ind. prez. 3.pl.* 6,52

(a se) DEZBRĂCA: v. I
dezbrăcatu(-m)-am: *ind. pf.c. 1.sg.* 4,20
a dezbrăca: *inf. prez.* rezum. cap.5
dezbracă(-te): *imperativ 2.sg.* 5,1

DINAINTE: adv.
dinnainte: 6,5

DINĂUNTRU: adv.; var. **DINLĂUNTRU**
dinlăuntru: *adv. în sintagma* ***ceale dinlăuntru*** (aici) „măruntaie" 2,17

DINDĂRĂT: adv.
dindărăpt: 6,5

DOBITOC: s.n.
dobitoace: *sg. ac.* 3,32

DOICĂ: s.f.
doica: *sg. ac.* 4,8

DOMN: s.m. (s. propriu) „Dumnezeu"
Domnului: *sg. gen./dat.* 1,5, 8, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 21, 22; 2,5, 6, 8, 10, 17, 18, 22; 3,4
Domnului: *sg. gen., în sintagma* ***jârtvealnicul Domnului*** 1,10
Domnul: *sg. nom./ac.* 1,12, 19, 20; 2,1, 2, 4, 7, 9, 15, 21, 31; 3,6, 27; 4,21, 23, 27; 5,6, 7
Doamne: *sg. voc.* 2,11, 12, 14, 16, 19, 27; 3,2, 6, 8; 6,5
Doamne: *sg. voc., în sintagma* ***Doamne atotputearnice*** 3,1, 4

(a) DORMI: v. IV
va dormi: *ind. viit.I. 3.sg.* 6,43

DOS: s.n.
dosul: *sg. ac.* 2,33

DREPT, DREAPTĂ: adj./prep.; var. **DIREPT, DIREAPTĂ**
drept: *adj. m. sg. nom./ac.* 2,9; 6,26, 72
drept: *prep. în loc. adv.* ***drept aceaea*** 6,5
dirept: *prep. în loc. adv.* ***dirept aceaea*** 6,51, 58

DREPTATE: s.f.
dreptatea: *sg. nom.* 1,15; 2,6
dreptate: *sg. ac.* 2,18; 4,13; 5,9
dreptățile: *pl. ac.* 2,19; 4,13
dreptății: *sg. gen., în sintagmele* ***vājmântul dreptății/Pacea dreptății*** 5,2, 4

(a se) DUCE: v. III
au dus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,9; 2,14; 4,16, 27
(ne-)am dus: *ind. pf.c. 1.pl.* 1,22
(s-)au dus: *ind. pf.c. 3.sg.* rezum. cap.3
au fost duși: *pasiv ind. pf.c. 3.pl.* 4,26
veți fi duși: *pasiv ind. viit.I. 2.pl.* 6,1
duc: *ind. prez. 3.pl.* 6,32, 40
(să) vor duce: *ind. viit.I. 3.pl.* 6,57

nepriiatini: *pl. ac./gen.* 4,21; 5,6
nepriiatinul: *sg. nom.* 4,25

NEPUTINCIOS, -OASĂ: adj.
neputincios: *n. sg. nom.* 2,18

NOAPTE: s.f.
nopții: *sg. gen., în sintagma* ***înghețul nopții*** 2,25

NOR: s.n.
nori: *pl. ac.* 3,29
norii: *pl. nom.* 6,61

NOROD: s.n.
norodului: *sg. gen.* (*redundant, cu art. hot. și cu prep.* ***a + tot***) 1,3
norodului: *sg. gen./dat.* 1,4; rezum. cap.3; 4,10
norodul: *sg. dat.* (*cu prep.* ***la***) 1,7
norodul: *sg. nom./ac.* 1,9; 2,11, 30, 35
noroadele: *pl. ac.* 2,4
norod: *sg. ac.* 2,35
norodul: *sg. voc., în sintagma* ***norodul lui Dumnezeu*** 4,5

NUME: s.n.
nume: *sg. ac.* 2,11
numele: *sg. nom./ac.* 2,15, 26, 32; 3,5, 7; 5,4
numele: *sg. ac., în loc. adv.* ***în numele*** invocând numele cuiva", „în locul cuiva" 2,24

(a se) NUMI: v. IV
au numit: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,30
(să) va numi: *ind. viit.I. 3.sg.* 5,4

O

O: interj.
o: 3,24

OBRAZ: s.m.
obrazul<ui>: *sg. gen.* 1,15; 2,6

OCARĂ: s.f.
ocară: *sg. nom./ac.* rezum. cap.5; 6,47, 71
ocări: *pl. ac.* 6,72

OCHI: s.m.
ochii: *pl. nom./ac.* 1,12; 2,17, 18; 6,16
ochilor: *pl. gen.* 1,22
ochilor: *pl. gen., în sintagma* ***lumina ochilor*** 3,14

ODOR: s.n.
odoarăle: *pl. ac.* 6,26

OM: s.m.
omul: *sg. nom./ac.* 2,3; 6,13, 36, 72
oamenii: *pl. nom./ac.* 3,18, 38
omului: *sg. gen.* 6,15
oamneilor: *pl. dat.* 6,25, 52, 63
om: *sg. ac.* 6,35, 36

OMENESC, -EASCĂ: adj.
omenești: *f. pl. ac.* 6,50, 51

(a) OMORÎ: v. IV
omoară: *ind. prez. 3.sg.* 6,13

ORB, OARBĂ: adj.
orb: *m. sg. ac., în sintagma* ***orb la vedeare*** 6,36

OS: s.n.
oasele: *pl. nom.* 2,24

oase: *pl. ac., în sintagma* ***oase de maslin*** (cf. lat. *ossa olivarum* „sâmburi de măsline") 6,42

P

PACE: s.f.
pacea/Pacea: *sg. ac., în sintagmele* ***pacea veacinică/Pacea dreptății*** 3,13; 5,4
pacea: *sg. nom.* 3, 14; 5,4
păcii: *sg. gen., în sintagma* ***văjmântul păcii*** 4,20
pace: *sg. ac.* 6,2

PARIE: s.f. (Înv.) „copie după un act"
paria: *sg. nom.* rezum. cap.6

PASĂRE: s.f.; var. (Înv. și pop.) **PASERE**
paserile: *pl. nom./ac.* 3,17; 6,21
paserea: *sg. nom.* 6,70

PĂCAT: s.n.
păcatele: *pl. ac.* rezum. cap.1; rezum. cap.2; rezum. cap.3; rezum. cap.4; 4,12; 6,1
păcat: *sg. ac.* 1,10; 3,8

(a) PĂCĂTUI: v. IV
am păcătuit: *ind. pf.c. 1.pl.* 1,13; 2,5; 3,2
păcătuit-am: *ind. pf.c. 1.pl.* 1,17; 2,12
au păcătuit: *ind. pf.c. 3.pl.* 2,33; 3,4, 7
ați păcătuit: *ind. pf.c. 2.pl.* 6,1
păcătuiaște: *ind. prez. 3.sg.* 6, 13

PĂDURE: s.f.
pădurile: *pl. nom.* 5,8
păduri: *pl. ac.* 6,62

PĂMÂNT: s.n.
pământul: *sg. nom./ac.* 1,8, 19, 20; 2,11, 15, 21, 23, 30, 32, 34, 35; 3,10, 22, 32
pământ: *sg. ac.* 1,11; 3,11, 16, 20, 23, 38; 6,19, 26, 53
pământului: *sg. gen.* 5,7

(a se) PĂRĂSI: v. IV
părăsit-ai: *ind. pf.c. 2.sg.* 3,12
au părăsit: *ind. pf.c. 3.pl.* 4,1
(m-)am părăsit: *ind. pf.c. 1.sg.* 4,12

PĂRINTE: s.m.
părinților: *pl. gen./dat.* 1,16; 2,6, 19, 21, 24, 33, 34; rezum. cap.3; 3,5, 7, 8
părinții: *pl. ac.* 1,19, 20

(a) PĂTIMI: v. IV
pătimesc: *ind. prez. 3.pl.* 6,33

(a se) PĂZI: v. IV
să (se) păzască: *conj. prez. 3.pl.* rezum. cap.6
păzeaște: *ind. prez. 3.sg.* 6,58, 69

PEPENIȘTE: s.f.; var. (Reg.) **PEPINIȘTE**; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este în *Dicționariu rumanesc, latinesc și unguresc.* Din orenduiala excelenții sale preasfințitul Ioann Bobb... în două tomuri. Cluj, Tom I: A – L, 1822; tom II: M – Z, 1823.
pepiniște: *sg. ac.* 6,69

(a) PETRECE: v. III
au petrecut: *ind. pf.c. 3.sg.* 3,38

(a se) VEDEA: v. II
vezi: *imperativ 2.sg.* 2,17; 4,36; 5,5
au văzut: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 3,20; 4,9, 24
(s-)au văzut: *ind. pf.c. impers./3.sg.* 3,22, 38
am văzut: *ind. pf.c. 1.sg.* 4,10
vor vedea: *ind. viit.I. 3.pl.* 4,24
va veni: *ind. viit.I. 3.sg.* 4,24; 6,48
vei vedea: *ind. viit.I. 2.sg.* 4,25
veți vedea: *ind. viit.I. 2.pl.* 6,3
vedeți: *imperativ 2.pl.* 6,4
văzând: *gerunziu* 6,5
vedea: *inf. prez. fără **a*** 6,18
văzut iaste: *pasiv ind. prez. 3.sg.* 6,60

VEDERE: s.f.; var. (Înv.) **VEDEARE**
vedeare: *sg. ac., în loc. adv. **la vedeare*** 6,23
vedeare: *sg. ac., în sintagma **orb la vedeare*** 6,36

(a) VENI: v. IV
vinea: *ind. prez. 3.sg.* 1,3
au venit: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 2,7; 4,22, 25
viind: *gerunziu* 4,9
vie: *conj. prez. fără **să** 3.pl.* 4,14
va veni: *ind. viit.I. 3.sg.* 4,22, 35
vine: *ind. prez. 3.sg.* 4,36
vin: *ind. prez. 3.pl.* 4,37

VENIRE: s.f.
venirea: *sg. ac.* rezum. cap.3

(a se) VESELI: v. IV
(s-)au veselit: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 3,34; 4,33

VESELIE: s.f.
veseliii: *sg. gen.* 2,23
veselie: *sg. ac.* 3,35; 4,11, 23, 29; 5,9
veselia: *sg. ac.* 4,36

(a) VESTI: v. IV
să vestească: *conj. prez. 3.sg.* rezum. cap.6

VESTIT, -Ă: adj.
vestiți: *m. pl. nom.* 3,26

VEȘMÂNT: s.n;var. (Reg.) **VĂJMÂNT**
văjmântul: *sg. ac., în sintagmele **văjmântul păcii/ văjmântul dreptății*** 4,20; 5,2
văjmântul: *sg. ac.* 6,19, 57
vejmintele: *pl. ac.* 6,32

VEȘNIC, -Ă: adj./s.; var. (Înv. și rar) **VEACINIC, -Ă**
veacinică: *adj. f. sg. ac., în sintagmele **legătură veacinică/pacea veacinică/vreame veacinică*** 2,35; 3,13, 32
veacinicul: *adj. antep. m. sg. ac., în sintagma **veacinicul Dumnezeu*** 4,7
veacinica: *adj. antep. f. sg. ac.* 4,22, 29; 5,2
veacinică: *adj. f. sg. ac.* 4,24
veacinicii: *adj. antep. f. sg. gen.* 5,1
(Cel) Veacinic: *s.m. sg. nom.* 4, 10, 14

VIAȚĂ: s.f.
viața: *sg. ac.* 1,11
vieții: *sg. gen.* 3,9, 14
viață: *sg. ac.* 4,1

VIITOR, -TOARE: s.m./f.
(celor) viitori: *s.m. pl. dat. adn.* 6,47

(a) VINDE: v. III
vânduți sânteți: *pasiv ind. prez. 2.pl.* 4,6
vând: *ind. prez. 3.pl.* 6,27

VISON: s.n. (Înv.) „țesătură fină de in"
vison: *sg. ac.* 6,12, 71

VISTIERIE: s.f.
vistieriile: *pl. ac.* 3,15

VOIE: s.f.
voia: *sg. ac.* 1,22

VRĂJMAȘ, -Ă: s.m./f.
vrăjmașii: *s.m. pl. ac.* rezum. cap.4
vrăjmașilor: *s.m. pl. dat.* 4,6
vrăjmași: *s.m. pl. ac.* 4,26

(a) VREA: v. II
vor vrea: *ind. viit.I. 3.pl.* 6,45

VREDNIC, -Ă: adj./s.
vrednicule: *s.m. sg. voc., în sintagma **vrednicule de pomenire*** 4,5
vreadnică: *adj. f. sg. nom.* 6,43

VREDNICIE: s.f.
vrednicia: *sg. ac.* 4,3

VREME: s.f.
vreamea: *sg. ac.* 1,2; 3,5
vreame: *sg. ac., în sintagma **vreame veacinică*** 3,32
vreame: *sg. ac.* 4,35; 6,46
vremi: *pl. ac., în sintagma **vremi multe*** „timp îndelungat" 6,2

Z

ZAR: s.n. (Pop.) „mecanism montat la ușă, la poartă etc. pentru a o închide"; „zăvor" (cf. **Indice** 2Lg)
zaruri: *pl. ac.* 6,17

(a) ZBURA: v. I
zboară: *ind. prez. 3.pl.* 6,21

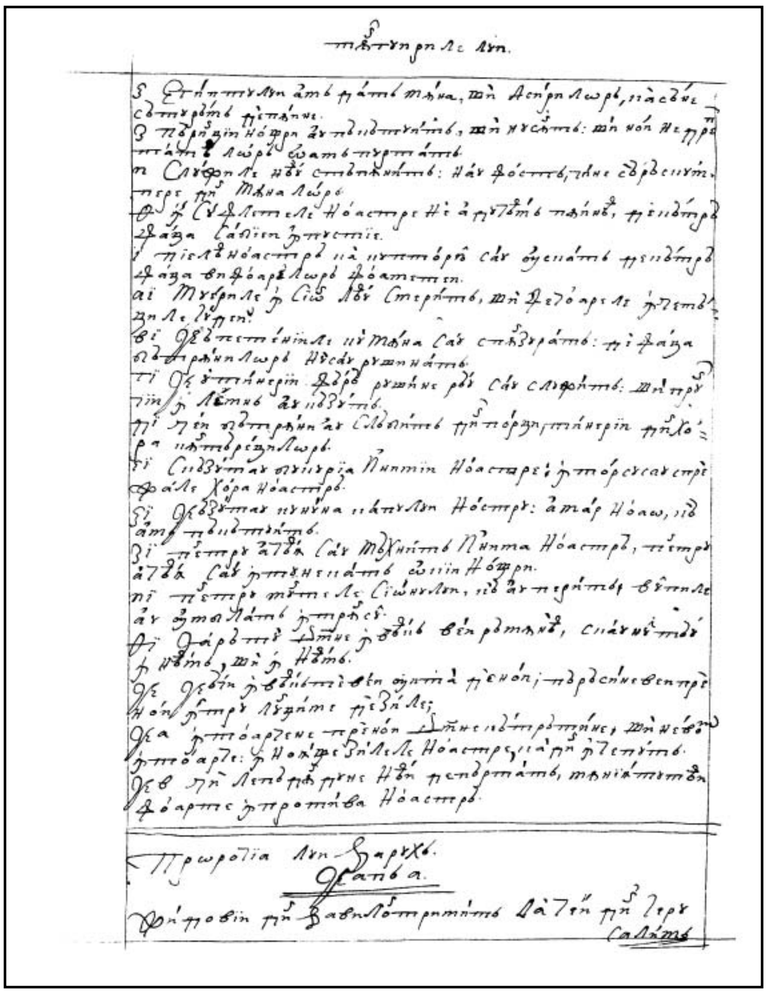
ZDROBIT, -Ă: adj.
zdrobit: *n. sg. nom.* 6,15

ZI: s.f.
zioa: *sg. nom./ac.* 1,2, 8, 15, 19, 20; 2,6, 11, 26, 28
zilele: *pl. nom./ac.* 1,11; 4,20
zile: *pl. ac.* 1,12
zi: *sg. ac.* 1,13
zi: *sg. ac., în sintagmele **zi de praznic/zi de îndăleate*** 1,14
zile: *pl. ac., în sintagma **lungime de zile*** 4,35

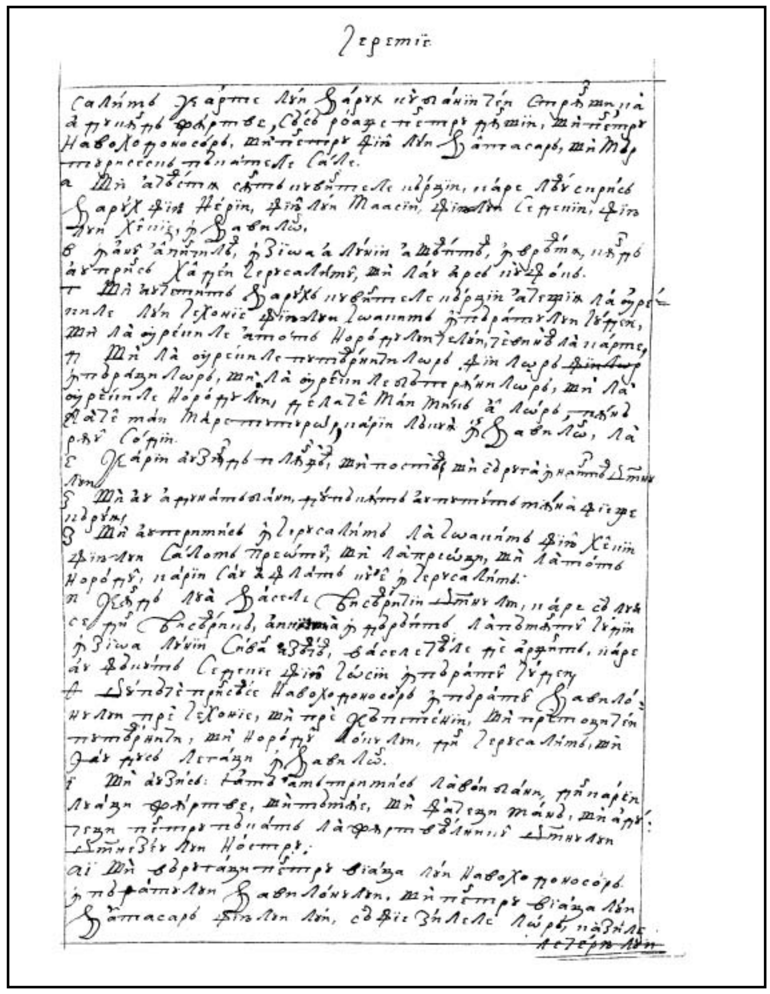
(a se) ZICE: v. III
au zis: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,10; 3,35; 4,9
veți zice: *ind. viit.I. 2.pl.* 1,15
zicând: *gerunziu* 2,20, 29
zice: *ind. prez. 3.sg.* 2,21
ziceți: *imperativ 2.pl.* 6,5
zic: *ind. prez. 3.pl.* 6,19
(să) va zice: *ind. viit.I. impers.* 6,39, 44
a zice: *inf. prez.* 6,63

ZIDIRE: s.f.
zidirile: *pl. nom.* (aici) „tot ceea ce reprezintă creație a lui Dumnezeu" rezum. cap.3

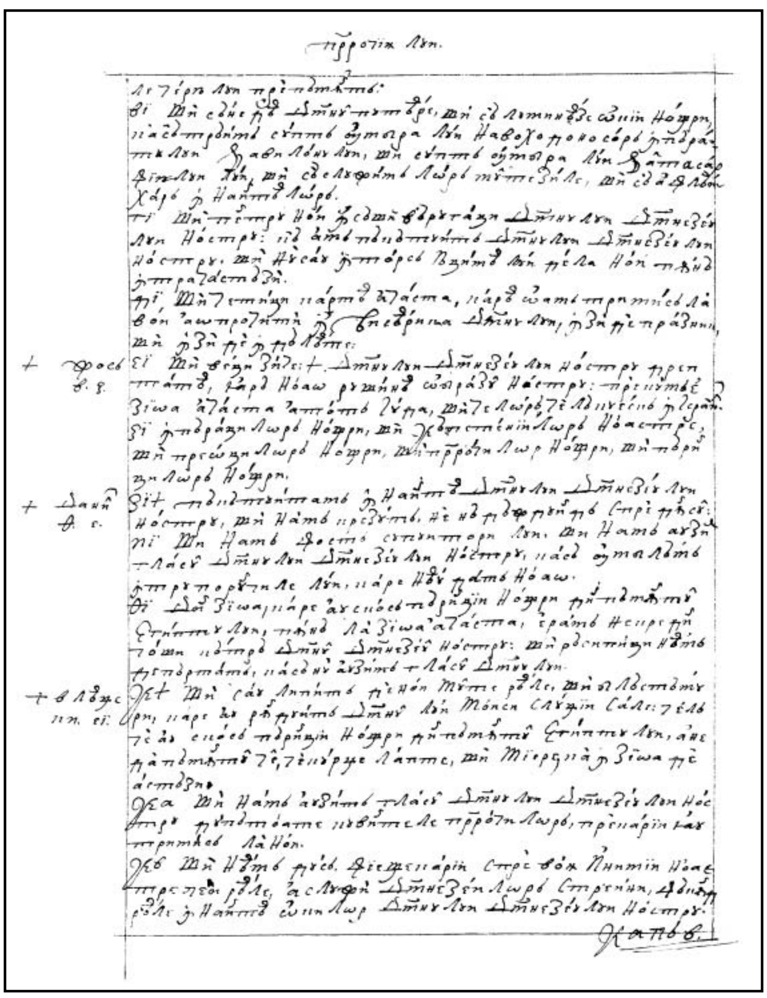
ZMOALĂ: s.f.; vezi **SMOALĂ**

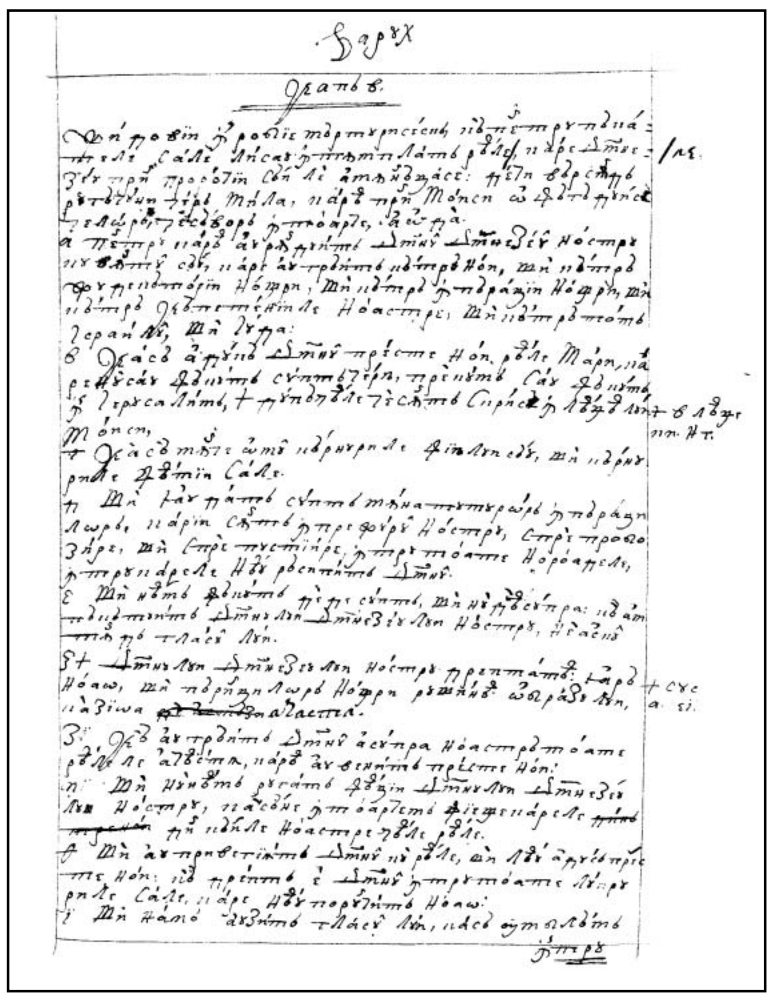
5v

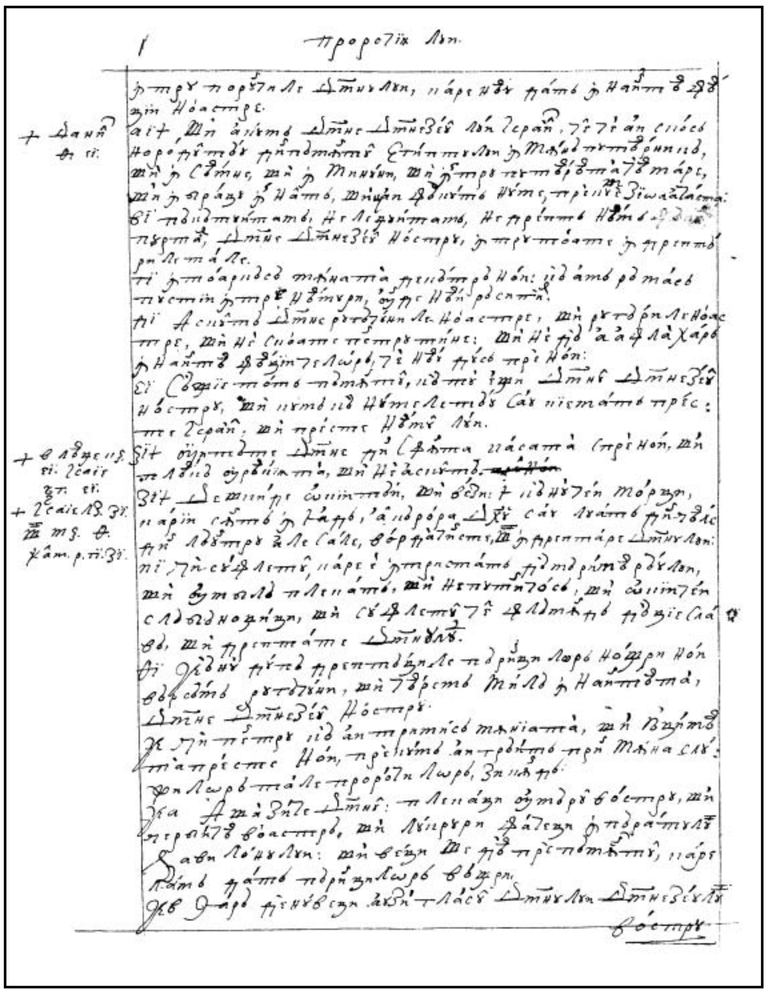
6r

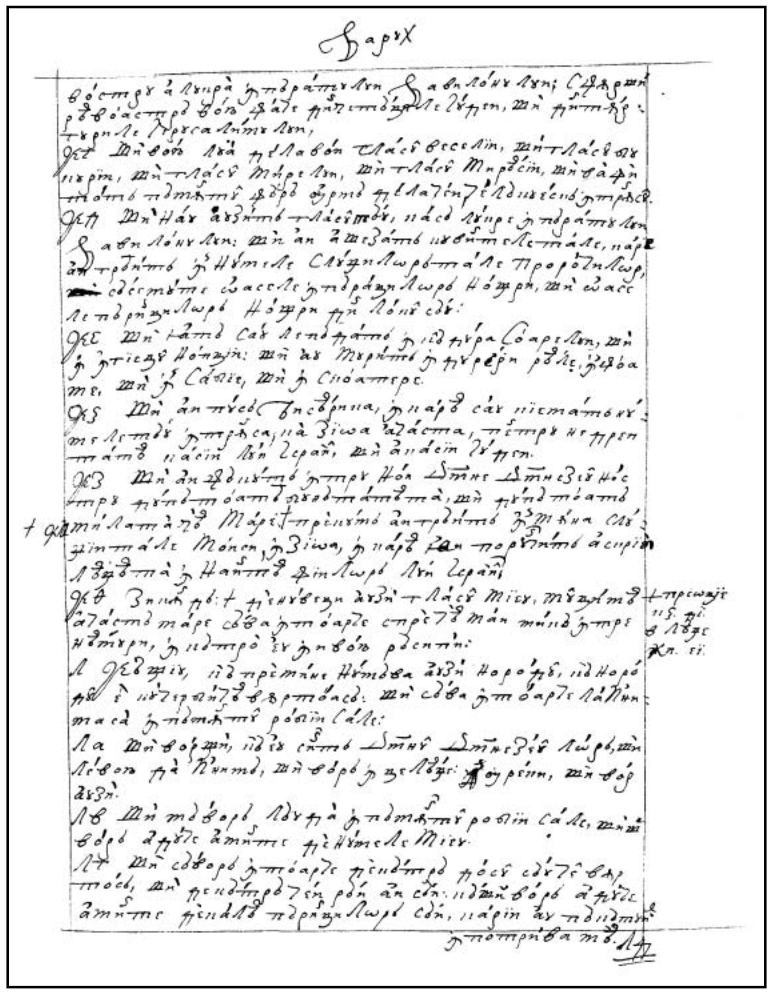

6v

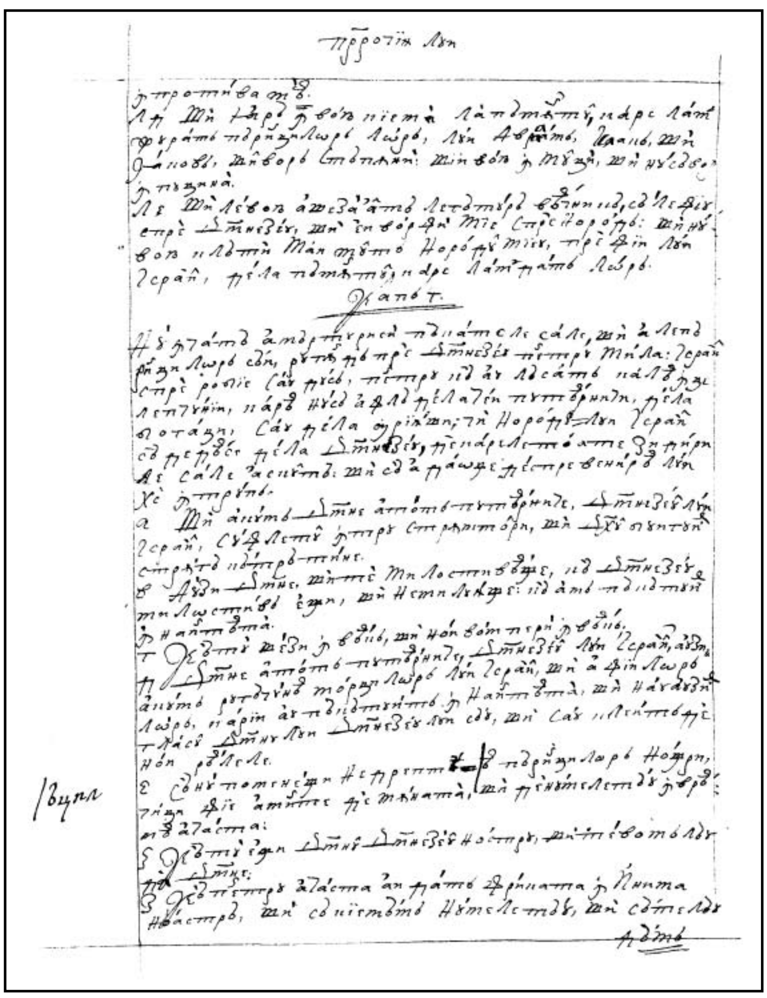
7r

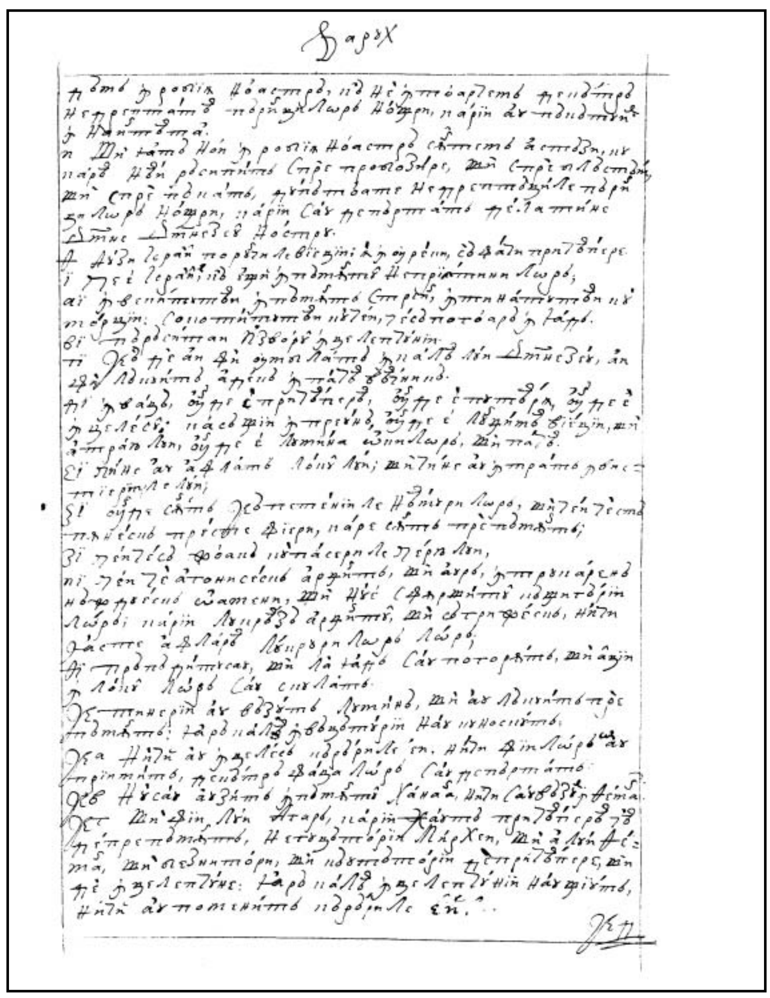

7v

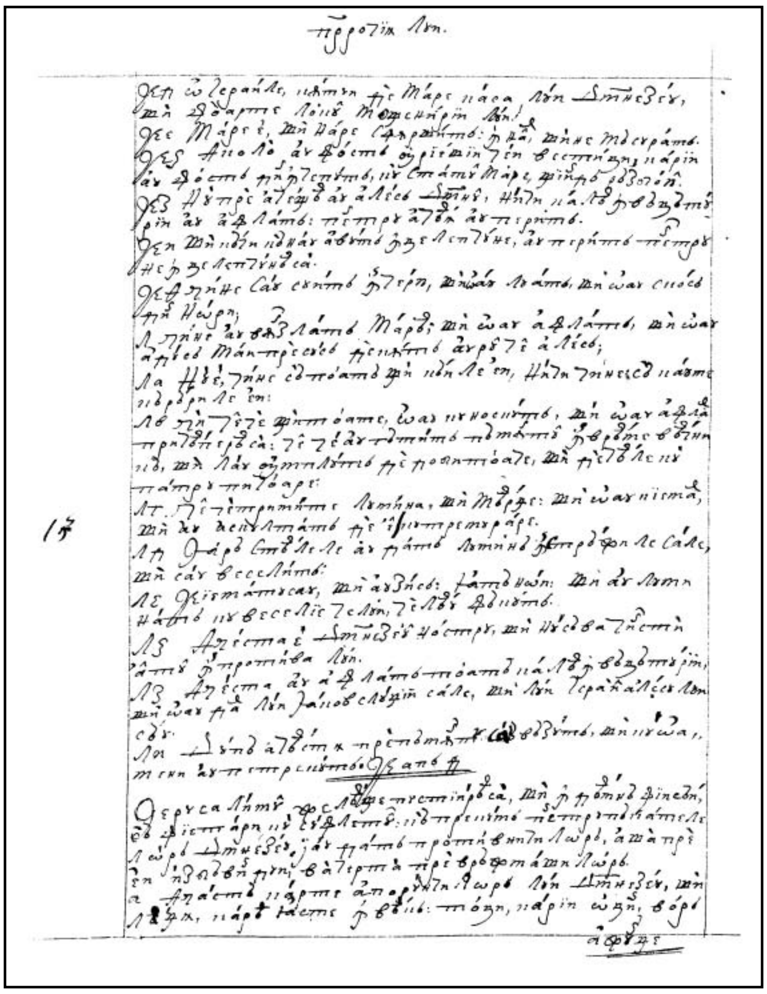
8r

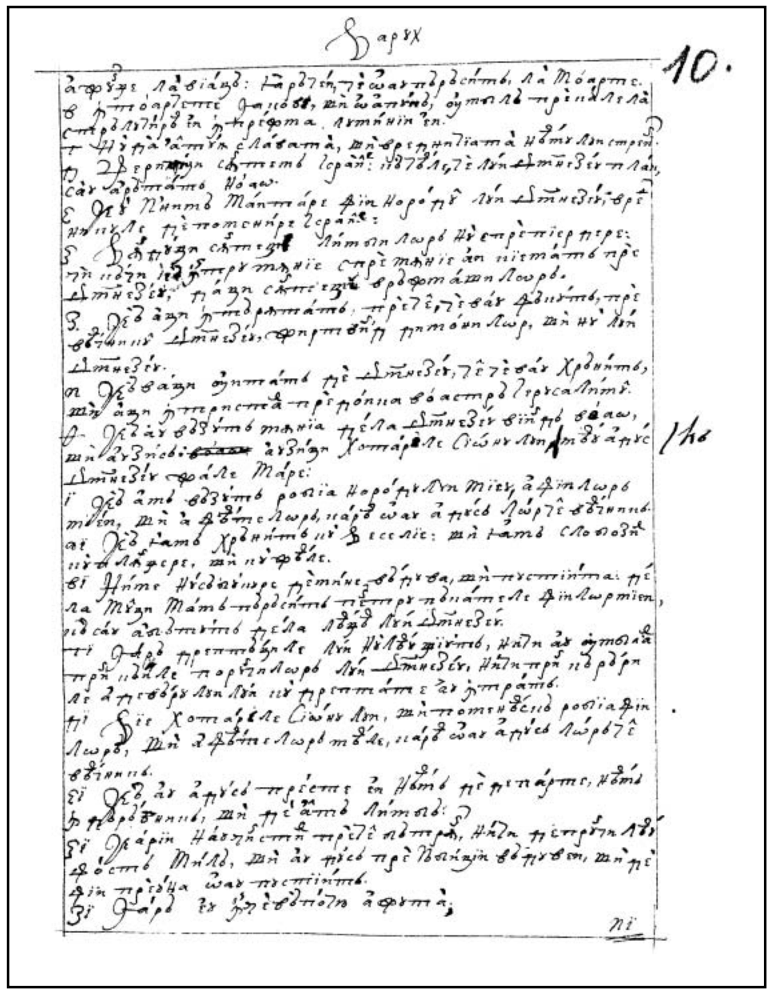

8v

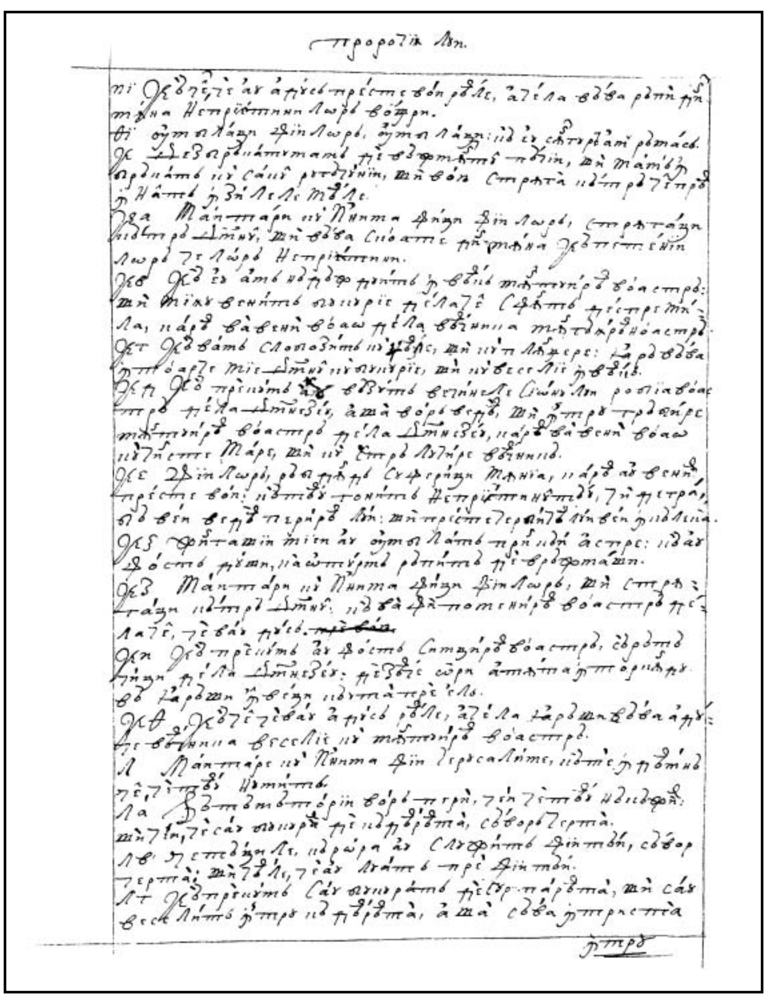
9r

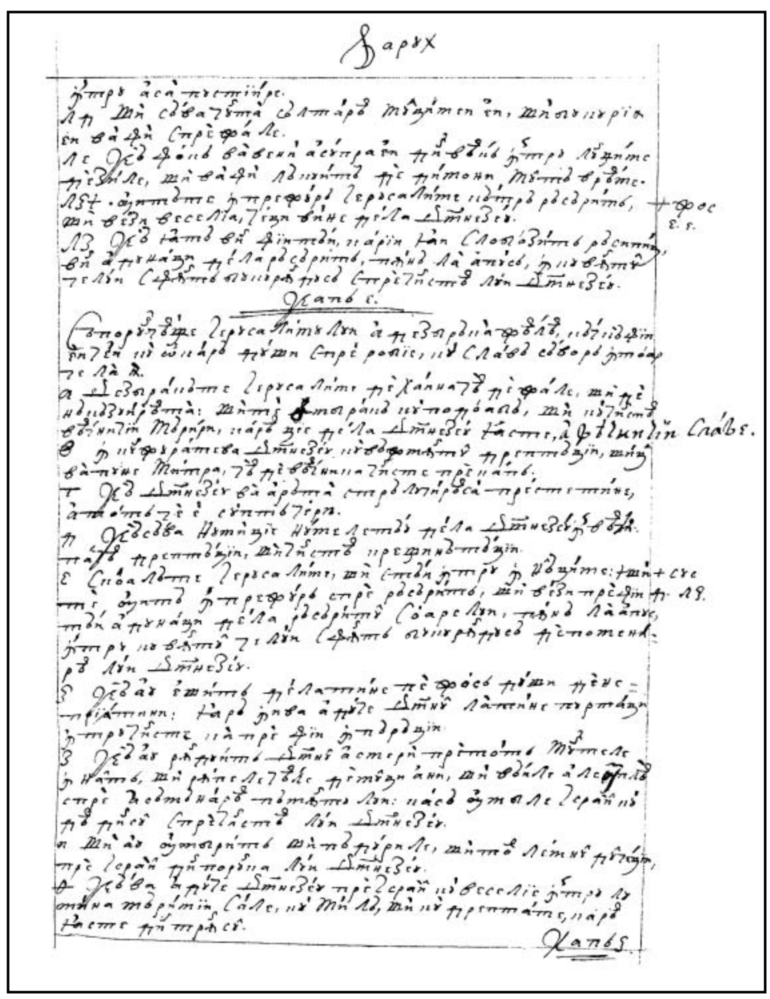

9v

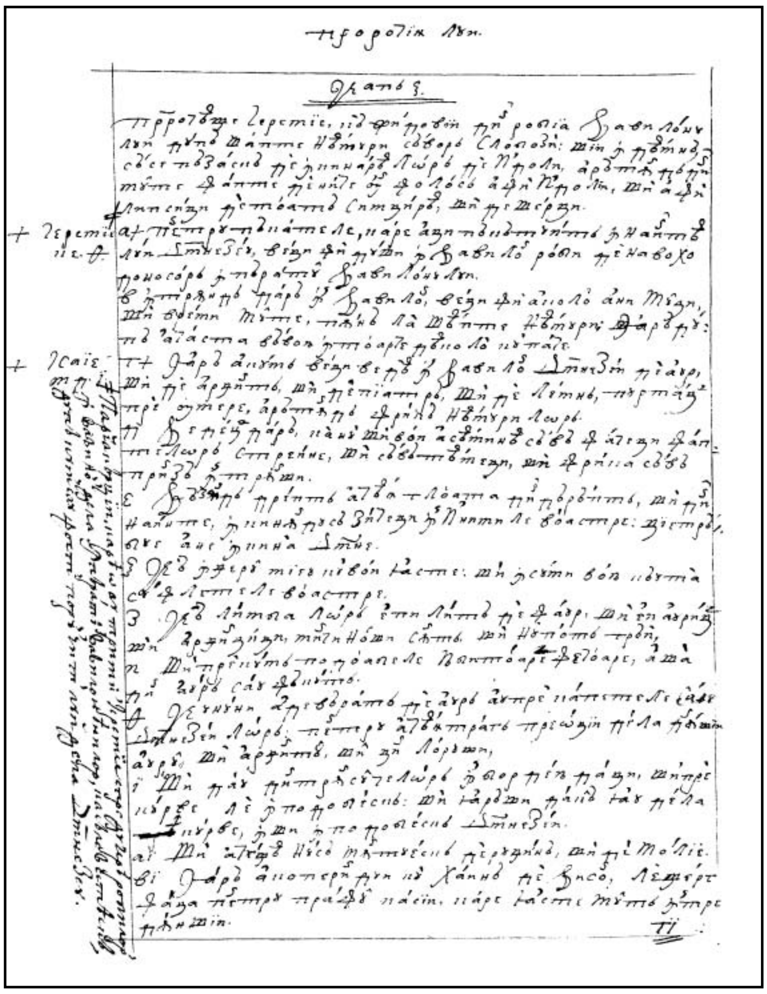
10r

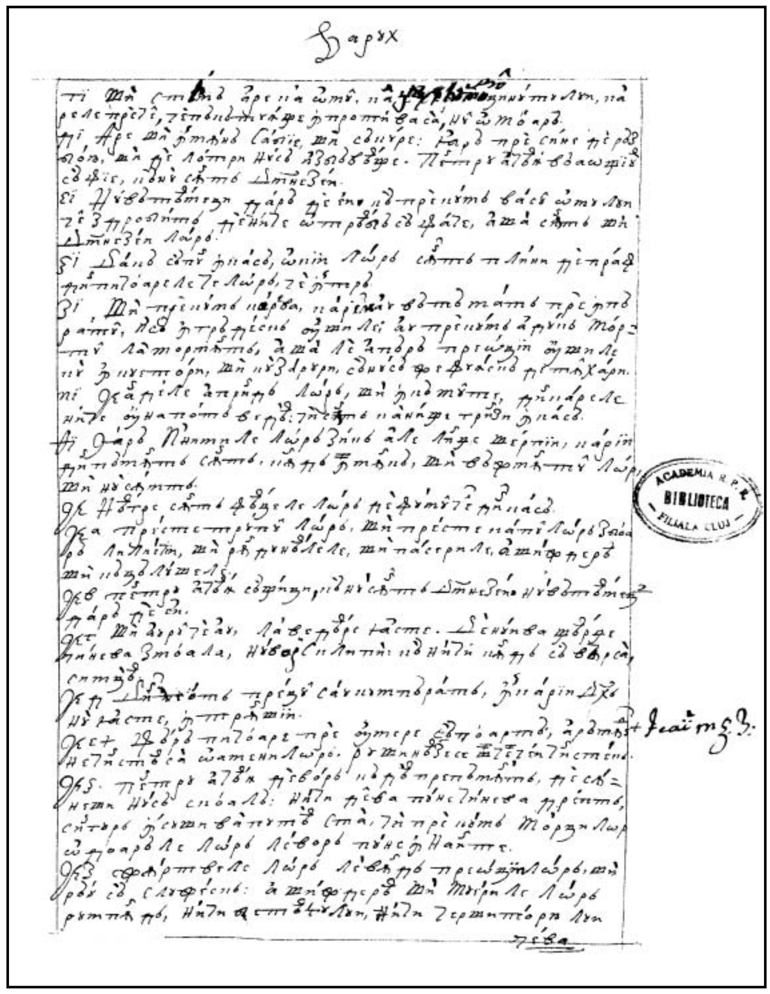

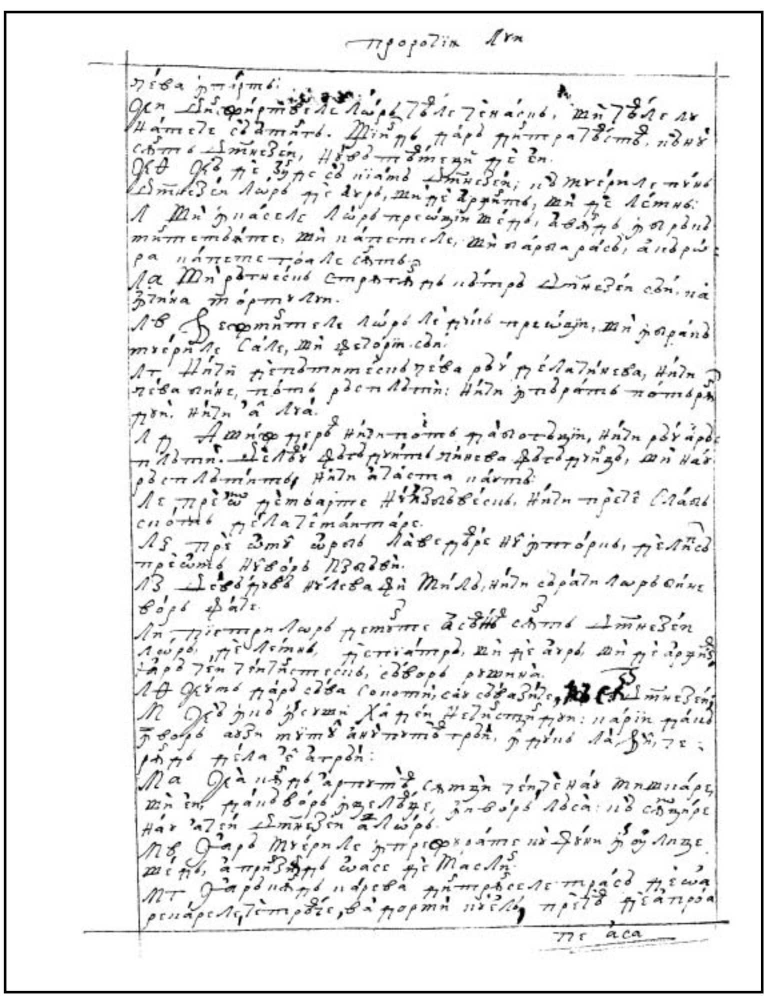
10v

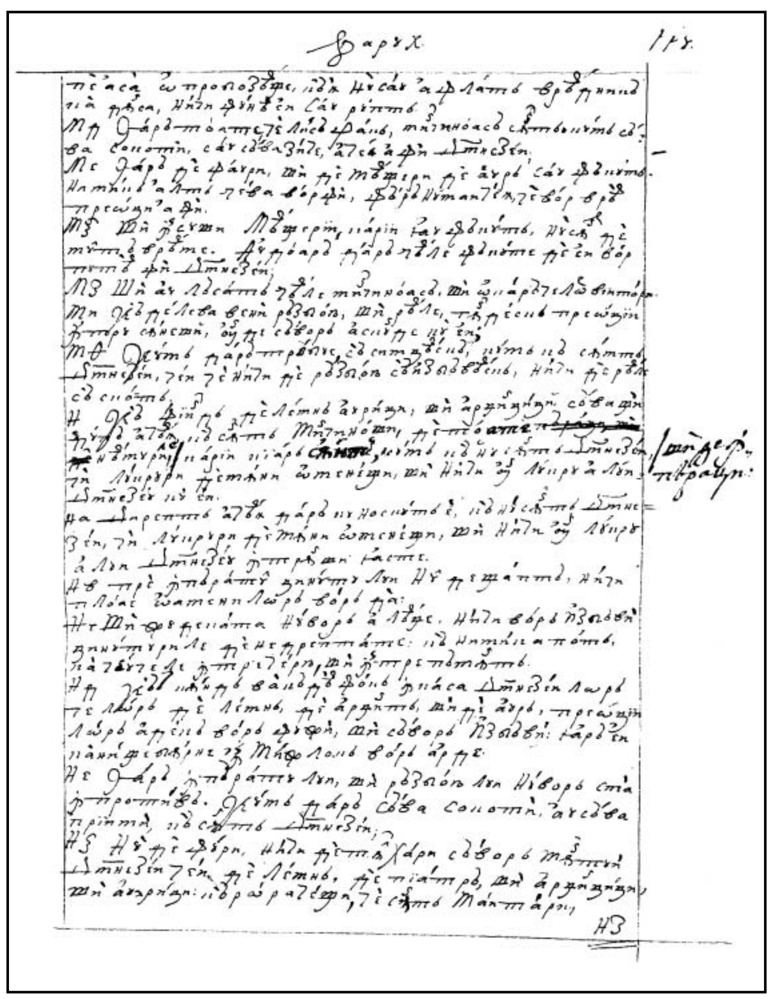
11r

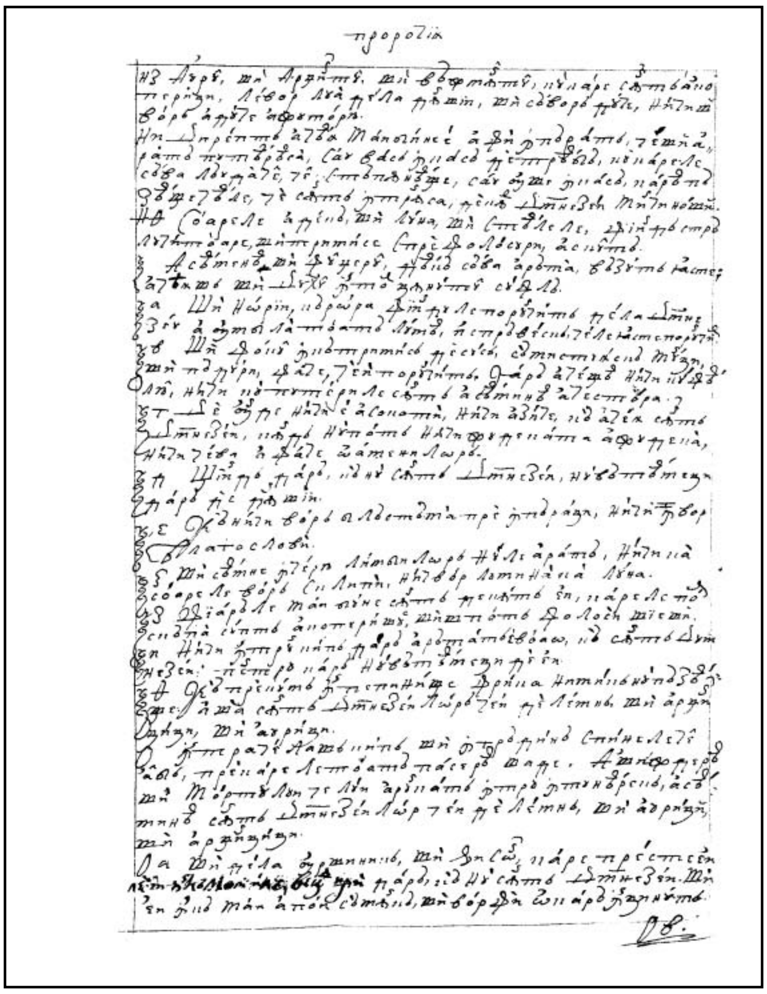

11v 12r

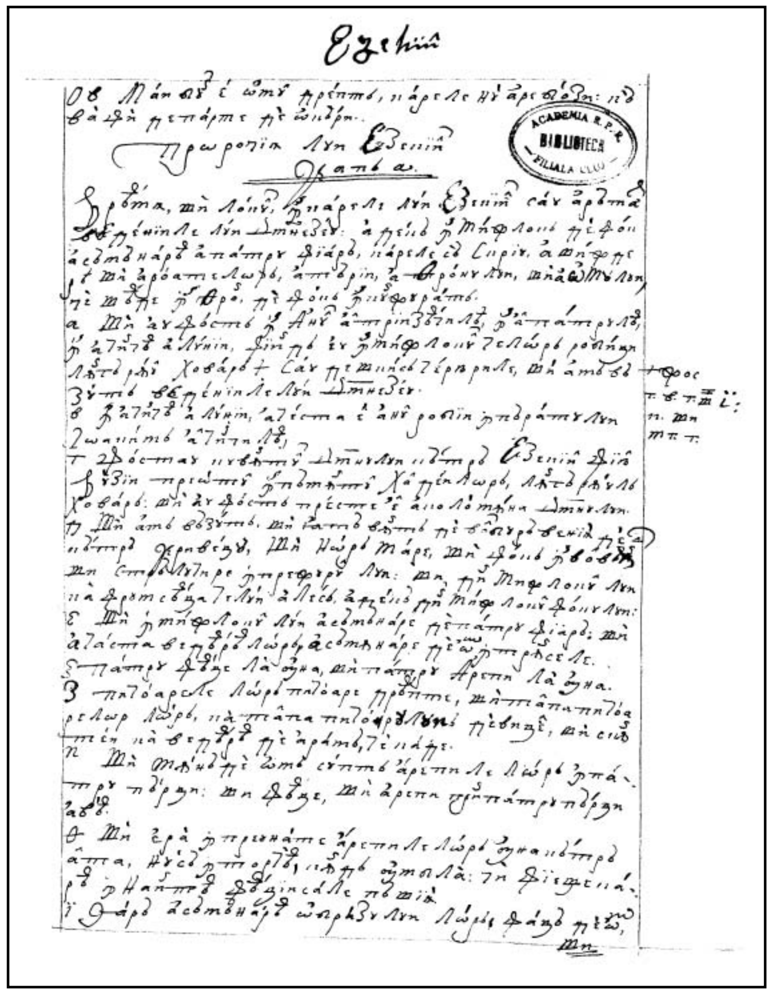

12v 13r

13v

14r

PROROCIIA LUI IEZECHIIL

Cap 1

Vreamea şi locul în carele lui Iezechiil s-au arătat vedeniile lui Dumnezeu, adecă în mijloc de foc, asămănarea a patru fiară, carele să scriu. Aşijderea şi a roatelor, a mării, a thronului şi a omului ce şeade în thron, de foc încunjurat.

1. Și au fost în anul al triizeacilea, în al patrulea, în a cincea a lunii, fiind eu în mijlocul celor robiți, lângă râul Hovar; *s-au deşchis ceriurile şi am văzut vedeniile lui Dumnezeu. (*Jos 3, 23 şi 10, 8 şi 43, 3.)

2. În a cincea a lunii, acesta e anul robiii împăratului Ioachim al cincilea,

3. Fost-au cuvântul Domnului cătră Iezechiil, fiiul Buzii preotul în pământul haldeilor, lângă râul Hovar; şi au fost preste el acolo mâna Domnului.

4. Şi am văzut; şi, iată, vânt de volbură veniia de cătră crivețu şi nor mare şi foc învolvând şi strălucire împrejurul lui, şi din mijlocul lui ca frumseața celui ales, adecă din mijlocul focului,

5. Şi în mijlocul lui, asămănare de patru fiară; şi aceasta veadearea lor, asămânare de om într-însele.

6. Patru feațe la una şi patru arepi la una.

7. Picioarele lor, picioare dreapte, şi talpa picioarelor lor, ca talpa piciorului de vițel, şi scântei ca vedearea de aramă ce cade.

8. Și mână de om supt arepile lor, în patru părți. Și feațe şi arepi prin patru părți avea.

9. Și era împreunate arepile lor una către alta; nu să întorcea când umbla, ci fieştecarea înaintea feații sale păşiia.

14v 10. Iară asămănarea obrazului lor, față de om | şi față de leu de-a direapta acelor patru şi față de bou de-a stânga acelor patru şi față de pajoră deasupra acelor patru.

11. Feațele lor şi arepile lor întinse deasupra; doao arepi fieştecăriia să împreuna, iară doao acoperiia trupurile lor.

12. Şi fieştecarea dintr-însele înaintea feații sale umbla; unde era repezirea duhului, acolo păşea, nici să întorcea când umbla.

13. Şi asămănarea fiarălor, vedearea lor, ca a cărbunilor de foc aprinşi şi ca vedearea fălinarelor. Aceasta era vedearea, alergând prin mijlocul fiarelor, strălucire de foc, şi din foc fulger ieşind.

14. Şi fiarele să ducea şi să înturna spre asămănarea fulgerului ce sclipeaște.

15. Şi când mă uitam la fiară, s-au arătat o roată pre pământ lângă fiară, având patru feațe.

16. Şi vedearea roatelor şi lucrul lor, ca vedearea mării; şi o asămănare a celor patru şi vedearea lor şi lucrurile, ca cum ar fi roată în mijlocul roții.

17. Prin patru părțile lor mergând să ducea şi nu să întorcea când umbla.

*Jos 10, 12. 18. Şi stat era roatelor şi înnălţime; şi groaznică vedeare: *şi tot trupul plin de ochi prinprejurul acelor patru.

19. Şi, când umbla fiarele, umbla aşijderea şi roatele lângă eale şi, când să rădica fiarele de pre pământ, să râdica împreună şi roatele.

20. Oriîncătro să ducea duhul, într-acolo ducându-să duhul; şi roatele aşijderea să râdica, urmând după el, că duhul vieţii era în roate.

21. Ducându-să fiarele, să ducea şi, cu eale stând, sta; şi cu eale rădicate de pre pământ, aşij||derea să rădica şi roatele, urmând după eale, că duhul vieţii era în roate. 15r

22. Şi asămănarea tăriii preste capetele fiarelor, tăriii, ca vedearea de criştal groaznic şi întinsă preste capetele lor deasupra.

23. Iară supt tărie, arepile lor dreapte a uniia cătră alta; fieştecarea cu doao areapi acoperea trupul său, şi ceaealaltă aseaminea să coperea.

24. Şi auziiam sunetul aripilor, ca sunet de ape multe, ca sunetul lui Dumnezeu celui prea înalt; când umbla, era ca sunet de mulţime, ca sunetul taberilor, şi când sta, să sloboziia jos aripile lor.

25. Căci când era glas preste tăriia carea era preste capul lor, sta şi sloboziia arepile sale.

26. Şi preste tăriia carea era aproape de capetele lor, ca vedearea pietrii de samfir, asămănarea thronului; şi preste asămănarea thronului, asămănare ca vedearea de om deasupra.

27. Şi am văzut ca frumseaţea celui ales, ca vedearea de foc înlăuntrul lui prinprejur; de la coapsele lui şi mai sus şi de la coapsele lui până jos am văzut ca o faţă de foc strălucind prinprejur.

28. Ca vedearea curcubeului când va fi în nor în zi de ploaie, aceasta era vedearea strălucirii prinprejur.

Cap 2

Prorocul înfricoşat fiind, să întăreaşte, ca, fără teamere, să vădească pre fiii lui Israil, cei împrotivă războitori, ca de cumva din vechile păcate să se întoarcă. Şi i să porunceaşte a mânca cartea cea scrisă din lăuntru şi din afară, în carea era tânguiri şi viers şi amar.

1. Aceasta e vedearea de asămănarea slavei Domnului; şi am văzut şi am căzut pre faţa mea şi am auzit glasul celui ce grăia. Şi au zis cătră mine: „Fiiul omului, stăi pă picioarele tale şi voiu grăi cu tine!”

2. Şi au întrat întru mine Duhul, după ce mi-au grăit | şi m-au pus pre picioarele meale, şi L-am auzit grăind cătră mine 15v

3. Şi zicând: „Fiiul omului, Eu te trimiţu la fiii lui Israil, la neamuri lepădate de leage, care s-au depărtat de la Mine; ei şi părinţii lor au trecut legătura Mea până la zioa aceasta.

4. Şi fii cu faţă vârtoasă sânt şi cu neîndomeasticită inimă, la carii Eu te trimiţu şi vei zice cătră dânşii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu,

5. De cumva încai ei să auză şi doară să să aşaze, că casă întărâtătoare iaste, şi vor şti că proroc au fost în mijlocul lor.

6. Tu, dară, fiiul omului, nu te teame de ei, nici de cuvintele lor te stidi, căci necredincioşi şi răzvrătitori sânt cu tine şi cu scorpiile lăcuieşti; de cuvintele lor să nu te teami şi de obrazul lor să nu te îngrozeşti, căci casă întărâtătoare iaste.

7. Grăi-vei, dară, cuvintele Meale cătră ei, de cumva vor auzi şi să vor aşeza, că îndărăvnici sânt.

8. Iară tu, fiiul omului, auzi oricare grăiesc cătră tine şi să nu fi întărâtând, ca casa cea întărâtătoare; deşchide gura ta şi mâncă oricare Eu dau ţie»”.

9. Şi am văzut; şi, iată, o mână tremisă la mine, în carea era învăluită cartea. Şi o au deşchis înaintea mea, *carea era scrisă înlăuntru şi din afară: şi era scrise într-însa tânguiri şi viers şi vaiete. *Apoc. 5, 1.

Cap 3

După ce au mâncat cartea, să dă prorocului faţă de ademant, ca fără teamere să vădească pre împietriţii fiii lui Israil, cei puşi în nelejuire. Şi, trimiţindu-să, să rânduiaşte străjariu carele văzând răul apropiindu-să, de nu-l va vesti celui ce va peri, vinovat va fi; iară de va vesti,

sufletul său izbăveaşte, măcar altul va peri. Apoi, întrând în câmp şi văzând acolo slava Domnului, i să porunceaşte în casa sa a să închide, ca un legat şi mut.

1 . Şi au zis cătră mine: „Fiiul omului, orice veri afla, mâncă; mâncă cartea aceasta şi, mergând, grăiaşte cătră fiii lui Israil!" ||

16r 2 . Şi am deşchis gura mea şi m-au hrănit cu cartea aceaea.

3. Şi au zis cătră mine: „Fiiul omului, pântecele tău va mânca şi ceale dinlăuntru ale tale să vor umplea de cartea aceasta, carea Eu dau ţie". *Şi o am mâncat şi s-au făcut în gura mea dulce ca miiarea. *Apoc. 10, 9, 10.

4. Şi au zis cătră mine: „Fiiul omului, meargi la casa lui Israil şi grăiaşte cuvintele Meale cătră ei.

5. Că nu te trimiţu cătră norod de cuvânt adânc şi de limbă necunoscută, cătră casa lui Israil,

6. Nici cătră noroade multe, de cuvânt adânc şi de limbă necunoscută, a cărora să nu poţi auzi cuvintele; şi de te-ai trimite la ei, aceia te-ar auzi.

7. Iară casa lui Israil nu vrea a te auzi, că nu vreau a Mă auzi pre Mine; că toată casa lui Israil cu fruntea zdrobită iaste şi cu inimă vârtoasă.

8. Iată, am dat faţa ta mai putearnică decât feaţele lor şi fruntea ta mai vârtoasă decât frunţile lor.

9. Ca adimantul şi ca creaminea am dat faţa ta; nu te teame de ei, nici te stidi de faţa lor, căci casă întărâtătoare iaste".

10. Şi au zis cătră mine: „Fiiul omului, toate cuvintele meale, care Eu grăiesc cătră tine, ia-l în inima ta şi cu urechile tale auzi.

11. Şi meargi, întră la robie, la fiii norodului tău, şi vei grăi cătră dânşii şi le vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu»; de cumva vor auzi şi să vor aşeza".

12. Şi m-au luat Duhul şi am auzit după mine glas de clătire mare: „Bine e cuvântată slava Domnului din locul Său!"

13. Şi glasul arepilor fiarelor, ce bătea una cătră alta, şi glasul roatelor, ce urma după fiară, şi glas de clătire mare.

14. Şi Duhul m-au rădicat şi m-au luat şi m-am dus amărât întru urgiia duhului mieu, că mânile Domnului era cu mine, întărindu-mă.

15. Şi am venit la robie, la grămada cea de roduri noao, la cei ce lăcuia lângă râul Hovar, şi am şezut unde şedea ei şi am rămas acolo şeapte zile măhnit, în mijlocul lor. |

16v 16. Iară, deacă au trecut şeapte zile, au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

17. *„Fiiul omului, străjariu te-am dat casii lui Israil; şi vei auzi din gura Mea cuvânt şi le vei vesti din Mine, *Jos 33, 7.

18. Zicând Eu cătră cel necredincios: «Cu moarte vei muri!» De nu vei vesti lui, nici vei grăi să se întoarcă de la calea sa cea necredincioasă şi să fie viu, acel necredincios întru nedreptatea sa va peri, iară sângele lui din mâna ta îl voiu căuta.

19. Iară, de vei vesti tu celui necredincios şi el nu să va întoarce de la necredinţa sa şi de la calea sa cea necredincioasă, acela adecă întru nedreptatea sa va muri, iară tu sufletul tău l-ai mântuit.

20. Ci de să va şi întoarce cel drept de la dreptatea sa şi va face nedreptate, pune-voiu sminteală înaintea lui, acela va muri, că n-ai vestit lui; în păcatul său va muri şi nu vor fi întru pomenire dreptăţile lui, care au făcut, iară sângele lui din mâna ta îl voiu căuta.

21. Iară, de vei vesti tu celui drept să nu păcătuiască dreptul şi el nu va păcătui, trăind va trăi, căci că i-ai vestit, şi tu sufletul tău l-ai mântuit".

22. Şi au fost preste mine mâna Domnului şi au zis cătră mine: „Sculându-te, ieşi la câmp şi acolo voiu grăi cu tine".

23. Şi, sculându-mă, am ieşit la câmp şi, iată, acolo slava Domnului sta, ca slava *carea am văzut lângă râul Hovar; şi am căzut pre faţa mea. *Sus 1, 3.

24. Şi au întrat întru mine Duhul şi m-au pus pre picioarele meale şi mi-au grăit şi mi-au zis: „Întră şi te închide în mijlocul casii tale!

25. Şi tu, fiiul omului, iată, s-au dat preste tine legături şi te vor lega cu eale şi nu vei ieşi din mijlocul lor.

26. Şi limba ta o voiu face a să lipi de gâtlanul tău şi vei fi mut, nici ca un om dojenind, că casă întărâtătoare iaste.

17r 27. Iară, deacă voiu grăi ţie, voiu deşchide gura || ta şi vei zice cătră ei: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Cel ce aude să auză, şi cel ce să odihneaşte odihnească-să, căci casă întărâtătoare iaste'».

Cap 4

Să porunceaşte prorocului a închipui conocirea Ierusalimului şi a dormi pe coasta stângă zile trii sute noaozeci, iară pre dreapta patruzeaci; şi hrană proastă şi urât păzit să-şi gătească, prin care însămnează dosada fiilor Israil, conocirea şi năcazul celor ce lăcuiesc în Ierusalim.

1. Și tu, fiiul omului, ia-ţi o cărămidă şi o pune înaintea ta şi însămnează într-însa, cetatea Ierusalimului.
2. Și vei rândui asupra ei conocire şi vei zidi întăriri şi vei grămădi şanțu şi vei da împrotiva ei tabăra şi vei pune berbeci prinprejur.
3. Și tu ia ție o tigaie de fier şi o vei pune în zid de fier între tine şi între cetate; şi vei întări fața ta către ea şi va fi spre conocire şi o vei încunjura. Sămn e casii lui Israil.
4. Și tu vei dormi pre coasta ta cea stângă şi vei pune <ne>dreptățile casii lui Israil preste dânsa, cu numărul zilelor în care vei dormi preste ea şi vei lua nedreptatea lor.
5. Iară eu ţ-am dat anii nedreptăților cu numărul zilelor, trii sute şi noaozeci de zile; şi vei purta nedreptatea casii lui Israil.
6. Și, deacă vei plini aceastea, vei dormi pre coasta ta cea dreaptă a doao oară *şi vei lua nedreptatea casii Iudei, patruzeaci de zile, zioa pentru ani. Zioa – am zis – pentru an am dat ție.

*Num. 14, 34.

7. Și la conocirea Ierusalimului vei întoarce fața ta şi brațul tău va fi întins şi vei proroci asupra ei.
8. Iată, te-am încunjurat cu legături şi nu te vei întoarce de la coasta ta spre ceaealaltă, până vei plini zilele conocirii tale.
9. Și tu îți ia grâu şi orz şi bob şi linte şi mălaiu şi odos şi le vei pune într-un vas şi-ţ vei face pâini după numărul zilelor în care vei dormi pre coasta ta; trei sute şi noaozeci de zile îl vei mânca |
10. Iară bucata ta, cu carea vei trăi, va fi în cumpănă de doaozeci de drahme pe zi; de la vreame până la vreame o vei mânca. 17v
11. Și apă în măsură vei bea, a şasa parte de hin; de la vreame până la vreame o vei bea.
12. Și ca o pâine de orz, supt cărbuni, o vei mânca şi cu gunoiu, ce va ieşi din om, o vei acoperi în ochii lor".
13. Și au zis Domnul: „Așa vor mânca fiii lui Israil *pâinea sa pângărită, între limbi; la ape îi voiu lepăda".

*Osie. 9, 4.

14. Și am zis: „A, a, a, Doamne Dumnezeule, iată, sufletul mieu nu-i pângărit; şi mortăciune şi rupt de fieri n-am mâncat din pruncia mea până acum şi n-au întrat în gura mea toată carnea necurată".
15. Și au zis către mine: „Iată, ţ-am dat gunoiu de boi, pentru gunoaie de oameni, şi vei face pânea ta într-însul".
16. Și au zis către mine: „Fiiul omului, *iată, Eu voiu zdrobi toiagul pâinii în Ierusalim şi vor mânca pâine în măsură şi în sângurătate, şi apa în măsură şi în strâmtoare vor bea

*Jos 5, 16 şi 14, 13.

17. Ca, scăzând pâinea şi apa, să cază fieştecarele către fratele său şi să să veștezască întru nedreptățile sale.

Cap 5

Prin raşii perii capului şi a barbii prorocului, din porunca Domnului, şi în multe chipuri mistuiţi, să însămnează jidovii pentru păcatele sale, de foame şi de sabie a să mistui, aşa cum părinţii pre fii şi fiii pre părinţi să-i mânce. Iară ceialalţi în robie să vor duce, să fie ocară şi mirare limbilor, a cărora au petrecut răotăţile.

1. Și tu, fiiul omului, ia-ţi ție briciu ascuțit, care rade perii; şi-l vei lua şi-l vei duce pre capul tău şi pre barba ta; şi-ți vei lua cumpâna măsurii şi vei împărți:
2. A tria parte în foc o vei arde în mijlocul cetății, după plinirea zilelor conăcirii; şi vei lua a triia parte şi o vei tăia cu briciul împrejurul ei; iară ceaeaalaltă parte a tria o vei răsipi în vânt; şi sabia voiu goli după ei.
3. Și vei lua de acolo puțin număr şi vei || lega în tivitura plaștii tale. 18r
4. Și dintr-înşii iarăşi vei lua şi-i vei arunca în mijlocul focului şi-i vei arde cu foc; şi dintr-aceaea va ieşi foc în toată casa lui Israil.
5. «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Acesta e Ierusalimul. În mijlocul limbilor l-am pus, şi împrejurul lui, locurile.

6. Și au urgisit judecățile Meale, cât mai necredincioasă au fost decât limbile, și poruncile Meale mai mult decât ținuturile care sânt împrejur, că judecățile Meale le-au lepădat și întru poruncile Meale n-au umblat'.

7. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeul: 'Pentru că ați întrecut limbile care sânt împrejurul vostru și în poruncile Meale n-ați umblat și judecățile Meale n-ați făcut și după judecățile limbilor care sânt împrejurul vostru n-ați lucrat',

8. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu, la tine și însumi Eu voiu face în mijlocul tău judecăți în ochii limbilor.

9. Și voiu face întru tine ce n-am făcut și cărora aseamenea nu voiu mai face, pentru toate urăciunile tale.

10. Pentru aceaea, părinții vor mânca pre fii în mijlocul tău, și fiii vor mânca pre părinții săi; și voiu face întru tine judecăți și voiu vântura toate rămășițele tale întru tot vântul.

11. Pentru aceaea, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – fără numai că sfântul Mieu l-ai spurcat întru toate vătămările tale și întru toate urăciunile tale, și Eu te voiu frânge și nu va îngădui ochiul Mieu și nu va fi milă.

12. A triia partea ta de ciumă va muri și de foame să va sfârși în mijlocul tău; și a triia partea ta de sabie va cădea împrejurul tău; iară a triia partea ta spre tot vântul o voiu răsipi; și sabiia o voiu scoate după ei. |

18v 13. Și voiu umplea iuțimea Mea și voiu face a să odihni urgia Mea într-înșii și voiu mângâia și vor ști că Eu, Domnul, am grăit în râvna Mea, deacă voiu umplea urgiia Mea într-înșii.

14. Și te voiu da spre pustie și spre ocară limbilor, care sânt împrejurul tău, întru vedearea a tot celui ce treace.

15. Și vei fi ocară și blăstăm și pildă și mirare în limbile care sânt împrejurul tău, dacă voiu face întru tine judecăți în iuțime și întru urgie și întru certările măniii.

16. Eu, Domnul, am grăit. Când voiu trimite săgețile foametei ceale reale spre dânșii, care vor fi ucigătoare, și care voiu trimite, să vă răsipesc; și foamete voiu grămădi asupra voastră *și voiu zdrobi întru voi toiagul pâinii. *Sus 4, 16.

17. Și voiu trimite preste voi foamete și fieri reale până la moarte, și ciumă și sângele vor treace prin tine, și sabie voiu aduce asupra ta. Eu, Domnul, am grăit'»". Jos 14, 13.

Cap 6

Pentru mulțimea închinării de idoli a fiilor Israil, să vesteaște că să vor râsipi cetățile lor și ceale înnalte; și cei ce vor scăpa de ciumă, de sabie și de foame să vor râsipi între neamuri, unde, de reale însărcinați, să vor întoarce cătră Domnul.

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pune fața ta cătră munții lui Israil și vei proroci cătră dânșii.

3. Și vei zice: *«Munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului Dumnezeu! Aceastea zice Domnul Dumnezeu munților și măgurilor și râpilor și văilor: 'Iată, Eu voiu aduce preste voi sabie și voiu râsipi ceale înalte ale voastre. || *Jos 36, 1.

19r 4. Și voiu prăpădi oltarele voastre și să vor frânge bozii voștri și voiu lepăda omorâții voștri înaintea idolilor voștri.

5. Și voiu da stârvurile fiilor lui Israil înaintea feații bozilor voștri și voiu râsipi oasele voastre împregiurul jârtvelnicilor voastre.

6. În toate lăcașurile voastre, cetățile pustii vor fi și ceale înalte să vor prăda și să vor râsipi; și vor peri jârtvelnicile voastre și să vor sfărâma; și vor înceta idolii voștri și să vor zdrobi bozii voștri, și să vor ștearge lucrurile voastre.

7. Și va cădea cel ucis în mijlocul vostru; și veț cunoaște că Eu sânt Domnul.

8. Și voiu lăsa între voi pre cei ce vor scăpa de sabie în neamuri, când vă voiu râsipi în locuri.

9. Și-ș vor aduce aminte cei izbăviți ai voștri în neamurile la care robi s-au dus că am zdrobit inima lor cea preacurvă și carea să depărta de la Mine, și ochii lor curvind după idolii săi; și nu-ș vor plăcea loruși pentru realele care au făcut întru toate urăciunile sale.

10. Și vor cunoaște că Eu, Domnul, nu în zădar am grăit, ca să le fac răul acesta'.

11. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Loveaște mâna ta și loveaște piciorul tău și zi: hei! spre toate urăciunile realelor casii Israil, că de sabie, de foame și de ciumă vor cădea.

12. Cel ce e departe de ciumă va muri, iară care e aproape de sabie va cădea; și care va fi rămas și conocit de foame va muri. Și voiu umplea urgiia mea întru dânșii.

13. Şi veţi şti că Eu, Domnul, când vor fi omorâţii voştri în mijlocul idolilor voştri împrejurul jârtvelnicilor voastre în toată măgura înaltă şi întru toate vârfurile munţilor şi supt tot copaciul umbros şi supt tot stejariul frunzos, locul unde au aprins tă|mâi mirositoare tuturor idolilor săi. 19v

14. Şi voiu întinde mâna mea preste ei şi voiu face pământul pustiu şi părăsit de la pustia Devlathii, întru toate lăcaşele lor; şi vor şti că Eu, Domnul'»".

Cap 7

Vesteaşte prorocul a tot pământul Iudei cea mai desăvârşit şi nescăpată jefuire a fi, aproape pentru răotatea lor.

1. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Şi tu, fiiul omului! «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul pământului lui Israil: 'Sfârşitul au venit, venit-au sfârşitul preste patru bătăi ale pământului.
3. Acum, sfârşitul preste tine; şi voiu trimite iuţimea Mea preste tine şi te voiu judeca după căile tale şi voiu pune împrotiva ta toate urăciunile tale.
4. Şi nu va îngădui ochiul Mieu preste tine şi nu te voiu milui, ci căile tale le voiu pune preste tine şi urăciunile tale în mijlocul tău vor fi; şi veţ şti că Eu, Domnul'.
5. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Năcazu unul, năcazul, iată, vine!
6. Sfârşitul vine, vine sfârşitul! Priveghiiat-au asupra ta, iată vine!
7. Venit-au zdrobirea asupra ta, cela ce lăcuieşti pre pământ; venit-au vreamea, aproape e zioa uciderii, şi nu a slavei măgurelor.
8. Acum de aproape voiu vărsa mânia Mea preste tine şi voiu plini iuţimea Mea întru tine şi te voiu judeca după căile tale şi-ţi voiu pune înainte toate fărădelegile tale.
9. Şi nu va îngădui ochiul Mieu, nici Îm va fi milă, ci căile tale le voiu pune ţie şi urăciunile tale în mijlocul tău vor fi; şi veţ şti că Eu sânt Domnul cel ce bat.
10. Iată zioa, iată, vine! Ieşit-au zdrobirea, înflorit-au varga, odrăzlit-au sumeţia.
11. Nedreptatea s-au sculat în varga necredin| |ţii, nu dintr-înşii şi nu din norod, nici din sunetul lor; şi nu va fi odihnă întru dânşii. 20r
12. Venit-au vreamea, apropiiatu-s-au zioa. Cel ce cumpără nu să veselească, şi cel ce vinde nu să jelească, că mânie, preste tot norodul lui.
13. Că cel ce vinde la ceaia ce au vândut nu să va întoarce, şi încă întru cei vii viaţa lor. Că vedenia la toată mulţimea lui nu să va întoarce şi omul întru nedreptatea vieţii sale nu să va întări.
14. Cântaţi cu trâmbiţa, gătească-să toţi şi nu e cine să meargă la războiu, că mânia Mea, preste tot norodul lui.
15. Sabie mare şi ciumă şi foamete dinlăuntru; cel ce e în câmp de sabie va muri, şi cel ce e în cetate de ciumă şi de foame să vor mistui.
16. Şi să vor mântui cei ce vor fugi dintr-înşii şi vor fi prin munţi ca porumbiţele văilor, toţi tremurând, fieştecarele întru nedreptatea sa.
17. Toate mânile să vor slăbănogi şi toate genunchele vor curge ape.

*Isaie 15, 2. Ieremie 48, 37.

18. *Şi să vor încinge cu tărsine şi-i vor acoperi groaza; şi în toată faţa ruşinea, şi în toate capetele lor pleşuirea.

*Pilde 11, 4. Sof. 1, 18. Ecli. 5, 10.

19. Argintul lor afară să va lepăda şi aurul lor în gunoiu va fi. *Argintul lor şi aurul lor nu-i va putea izbăvi în zioa iuţimii Domnului. Sufletul său nu-l vor sătura şi pântecele lor nu să vor umplea, că zminteală nedreptăţii lor s-au făcut.
20. Şi podoaba baierelor sale spre mândrie au pus şi chipurile urăciunilor sale şi a bozilor au făcut dintr-însul; pentru aceaea l-am dat lor spre necurăţie.
21. Şi-l voiu da în mânile streinilor spre răpire şi necredincioşilor pământului spre pradă; şi-l vor spurca.
22. Şi voiu întoarce faţa Mea de cătră ei; şi vor vătăma taina Mea şi vor întra într-însul cei trimişi şi-l vor spurca.
23. Fă închidere, că pământul e plin de judecata sângiurilor şi cetatea e plină de ne|dreptate. 20v
24. Şi voiu aduce pre cei mai răi din limbi şi vor moşteni casele lor; şi voiu face a înceta sumeţia putearnicilor şi vor moşteni jirtvelnicile lor.
25. Venind strâmtoarea, vor căuta pacea, şi nu va fi.
26. Turburare preste turburare va veni şi auzit preste auzit; şi vor căuta videnii din proroc, şi leagea va peri de la preot şi sfatul de la bătrân.

27. Împăratul va jeli și căpeteniia să va îmbrăca cu măhnire și mânile norodului pământului să vor turbura; după calea lor le voiu face și după judecățile lor îi voiu judeca; și vor ști că Eu sânt Domnul'»".

Cap 8

Iezechiil, după ce au văzut asămănarea lui Dumnezeu, cu Duhul răpit în Ierusalim, veade urâtele jidovilor închinări de idoli, supt multe figuri. Pentru aceaea, zice Domnul, că nu le va ierta, nici cu rugăciunea îi va asculta.

1. Și au fost în anul al șaselea, în luna a șasa, în a cincea a lunii; eu ședeam în casa mea, și bătrânii Iudii, ședea în prejma mea. Și au căzut acolo preste mine mâna Domnului Dumnezeu.

2. Și am văzut; și iată o asămănare ca vedearea de foc: de la vedearea coapselor ei și în jos, foc, și de la coapsele ei și în sus, ca vederea strălucirii, ca videnia celui ales.

3. *Și, slobozând asămănarea mâna, m-au apucat de tica capului mieu și m-au râdicat Duhul între pământ și între ceriu și m-au adus în Ierusalim, în vedenia lui Dumnezeu, lângă ușa întrării carea să uita spre crivețu, unde era pus idolul râvnii, spre chemarea râvnii. *Danil. 14, 35.

4. Și iată acolo slava Dumnezeului lui Israil, după videniia ce văzuse în câmp. ||

21r 5. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, râdică ochii tăi cătră calea crivețului!" Și am râdicat ochii miei cătră calea crivețului și, iată, de cătră crivețu, porțile oltariului, idolul râvnii, într-aceea întrare.

6. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, gândești că vezi tu ce fac aceștia? Urâciuni mari, care face aici casa lui Israil, ca să mă depart de jârtvelnicul Mieu. Și, încă întorcându-te, vei vedea urăciuni mai mari".

7. Și m-au dus la ușa târnațului și am văzut; și iată o gaură în păreate.

8. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, sapă păreatele!" Și, deacă am săpat păreatele, s-au ivit o ușe.

9. Și au zis cătră mine: „Întră și vezi urăciunile ceale reale ce fac aici aceștia".

10. Și, întrând, am văzut; și iată toată asămănarea de ceale zburătoare și de jigănii, urăciunea, și toți idolii casii lui Israil zugrăviți era pre păreate, preste tot împrejur.

11. Și șeaptezeci de bărbați din bătrânii casii lui Israil și Iezonie, fiiul lui Safan, sta în mijlocul celor ce sta înaintea zugrăviturilor; și fieștecarele avea cădealniță în mâna sa și abur de nor din tămâie să suia.

12. Și au zis cătră mine: „Adevărat vezi, fiiul omului, ceale ce fac bătrânii casii lui Israil? Întru întunearec, fieștecarele în ascunsul cămării sale, că zic: «Nu ne veade Domnul, părăsit-au Domnul locul»".

13. Și au zis cătră mine: „Încă întorcându-te, vei vedea urăciuni mai mari care fac aceștia".

14. Și m-au băgat prin ușa porții casii Domnului, carea priviia spre crivețu, și, iată, acolo muierile ședea plângând pre Adonide.

15. Și au zis cătră mine: „Adevărat ai văzut, fiiul omului? Încă întorcându-te vei vedea urăciuni mai mari decât aceastea".

21v 16. Și m-au băgat în pridvorul casii Domnului din|lăuntru și, iată, în ușa bisearicii Domnului, între pridvor și între oltariu, ca doaozeci și cinci de bărbați, având dosul cătră bisearica Domnului și feațele spre răsărit; și să închina la răsăritul soarelui".

17. Și au zis cătră mine: „Adevărat vezi, fiiul omului, au doară ușor iaste aceasta casii Iudii, să facă urăciunile aceastea care au făcut aceștia? Că, plinind pământul de nedreptate, s-au întors a Mă întărâta; și, iată, lipesc ramul de nările sale.

18. Așa dară și Eu voiu face întru iuțime, nu va îngădui ochiul Mieu, nici Îm va fi milă; și, când vor strâga cătră urechile Meale cu glas mare, nu-i voiu asculta".

Cap 9

Arătându-să șasă bărbați, li să porunceaște a ucide pre toți în Ierusalim carii de la bărbatul cel cu veșminte de in îmbrăcați nu sânt însămnați cu thau. Carea făcându-să, Domnul răspunde prorocului, ce strâga: „Aceasta va fi pentru nelejuirile lor".

1. Și au strâgat în urechile meale cu glas mare, zicând: „Apropiiatu-s-au cercetările cetății și fieștecarele are vasul uciderii în mâna sa.

2. Și, iată, șase bărbați vinea din calea porții cei din sus, carea priveaște spre crivețu, și al fieștecăruia vasul peririi în mâna lui. Și un bărbat în mijlocul lor era îmbrăcat

cu haine de in și călămariu de scriitoriu la coapsele lui. Și au întrat și au stătut lângă oltariul cel de aramă.

3. Și slava Domnului lui Israil s-au luat din heruv, carea era preste el la pragul casii. Și au chemat pre bărbatul cel îmbrăcat cu de in și călămariu de scriitoriu având în coapsele sale.

*Ieşire. 12, 7. Apoc. 7, 3.

4. Și au zis Domnul către el: „Treci prin mijlocul cetății în mijlocul Ierusalimului* || și însămnează thau preste fruntea oamenilor celor ce suspină şi le pare rău de toate urăciunile care să fac în mijlocul ei”. 22r

5. Și celora le-au zis, auziți-mă: „Treaceți prin cetate urmând după el și loviți, nu îngăduiască ochiul vostru, nici să vă fie milă!

6. Bătrânul, tinerelul și fecioara, mititelul și muierile ucideți-i până la moarte, iară tot pre care veți vedea thau să nu-l ucideți; și de la jârtvelnicul Mieu începeț”. Început-au, dară, de la oamenii cei bătrâni, carii era înaintea feații casii.

7. Și au zis către ei: „Spurcați casa și umpleți tărnațele de cei uciși! Ieșiți!” Și au ieșit și lovea pre cei din cetate.

8. Și, plinindu-să tăiarea, am rămas eu și am căzut pre fața mea și, strâgând, ziceam: „Hei, hei, hei, Doamne, Dumnezeule, au doară vei pierde toate rămășițele lui Israil, vărsând iuțimea preste Ierusalim?”

9. Și au zis către mine: „Nedreptatea casii lui Israil și a Iudii mare e foarte, foarte și s-au umplut pământul de sângiuri și cetatea s-au umplut de dosire, că au zis: «Părăsit-au Domnul pământul și Domnul nu veade!»

10. Drept aceaea, și ochiul Mieu nu va îngădui, nici Îmi va fi milă; calea lor preste capul lor o voiu răsplăti”.

11. Și, iată, bărbatul care era îmbrăcat cu de in, cel ce avea călămariu în dosul său, au răspuns cuvinte, zicând: „Făcut-am precum mi-ai poruncit”.

Cap 10

Să porunceaște bărbatului celui cu de in îmbrăcat a lua cărbuni de foc din mijlocul roatelor, care sânt supt heruvimi, și a-i vărsa preste cetate. Însămnează-se vedenia Domnului, a heruvimilor și a patru roate.

1. Și am văzut; și, iată, întru tăriia carea era pre capul heruvimului, ca o piatră de samfir, | ca vedearea asămănării soarelui, s-au arătat preste el. 22v

2. Și au zis către omul cel îmbrăcat cu in, zicând: „Întră în mijlocul roatelor care sânt supt heruvim și umple mâna ta de cărbuni de foc, carii sânt între heruvim, și varsă preste cetate”. Și au întrat întru vedearea mea.

3. Iară hieruvimii sta de-a dreapta casii când întra omul și nor au umplut pridvorul dinlăuntru.

4. Și s-au rădicat slava Domnului de pre heruvim la pragul casii și s-au umplut casa de nor și pridvorul s-au umplut de strălucirea slavei Domnului.

5. Și sunetul aripilor heruvimilor să auziia până la pridvorul cel din afară, ca glasul lui Dumnezeu Atotputearnicului ce grăia.

6. Și, deacă poruncisă omului celui cu de in îmbrăcat, zicând: „Ia foc din mijlocul roatelor care sânt între heruvimi!”, întrând, acela au stătut lângă roată.

7. Și au întins un heruvim mâna din mijlocul heruvimilor la focul ce era între heruvimi și au luat și au dat în mânile celui îmbrăcat cu de in, care luând, au ieșit.

8. Și s-au arătat între heruvimi o asămănare de mână de om supt arepile lor.

9. Și am văzut; și iată patru roate lângă heruvimi, o roată lângă un heruvim, și altă roată lângă alt heruvim, iară vedearea roatelor era ca vedearea pietrii de hrisoliv.

10. Și vederea lor, o asămănare de patru, ca cum ar fi roată în mijlocul roatei.

11. Și, când umbla, în patru părți pășea și nu să întoarcea umblând, ci la locul la carele a mearge pleca, carea dintâiu era, urma și cealealalte, nici să întoarcea.

12. Și tot trupul lor și grumazii și mânile și aripile și verigile pline era de ochi împregiurul a patru roate. ||

13. Și roatele aceastea le-au chemat zburătoare, auzind eu. 23r

14. Iară patru feațe avea unul: o față, față de heruvim și fața a doao, față de om și în al treilea, față de leu și în al patrulea, față de pajoră.

15. Și s-au înălțat heruvimu; aceaea iaste fiara, carea am văzut lângă râul Hovar.

16. Și când mergea heruvimii, așijderea să ducea și roatele după ei; și când râdica heruvimii aripile sale să se înalțe de pre pământ, nu rămânea roatele, ci și eale împreună era.

17. Stând aceaia, sta și râdicându-să, să râdica, că duhul vieții era într-însele.
18. Și au ieșit glasul Domnului de la pragul bisearicii și au stătut preste heruvimi.
19. Și, râdicând heruvimii aripile sale, s-au înălțat de pre pământ înnaintea mea; și aceia ieșind, și roatele au urmat. Și au stătut întru întrarea porții casii Domnului despre răsărit și slava Dumnezeului lui Israil era preste eale.
20. Aceaea e fiara carea am văzut supt Dumnezeul lui Israil, lângă râul Hovar și am înțeles că sânt heruvimi. Sus 1, 1, 3.
21. Patru obraze, unul și patru aripi, unul; și asămănare de mână de om supt aripile lor.
22. Și asămănarea obrazelor lor, aceale obraze ce văzusem lângă râul Hovar, și vedearea lor și pornirea fieștecăruia a întra înaintea feații sale.

Cap 11

Împrotiva lui Iezonie și a Feltii, carii zicea cu rău sfat: „Au nu de demult zidite sânt casele? Aceasta e căldarea, iară noi, cărnurile". Proroceaște că aceia și oricâți nu vreau a să pocăi să vor certa. Și prorocind Iezechiil, au murit Feltie. Iară rămășițele lui Israil zice că le va întoarce la pământul lor și le va da inimă de carne, să cinstească și să se teamă de Domnul.

1. Și m-au rădicat Duhul și m-au dus la poarta casii Domnului despre răsărit, carea priveaște la răsăritul soarelui. Și, iată, întru întrarea porții, doaozeci și cinci de bărbați; și am văzut în mijlocul lor pre Iezonie, fiiul lui Azur, și Feltie, 23v fiiul Vanai, | căpeteniile norodului.
2. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, aceștia sânt bărbații carii gândesc nedreptate și țin sfat rău în cetatea aceasta,
3. Zicând: «Au nu demult zidite sânt casele? Aceasta e căldarea, iară noi, cărnurile».
4. Pentru aceaea, proroceaște despre ei, proroceaște, fiiul omului!"
5. Și au căzut preste mine Duhul Domnului și au zis cătră mine: „Grăiaște: «Aceastea zice Domnul: 'Așa ați grăit, casa lui Israil, și gândurile inimii voastre Eu le-am cunoscut.
6. Mulți ați ucis în cetatea aceasta și ați umplut ulițele ei de cei omorâți'.
7. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Omorâții voștri pre carii i-ați pus în mijlocul ei, aceștia sânt cărnurile și aceasta e căldarea; și vă voiu scoate din mijlocul ei.
8. De sabie v-ați temut și sabie voiu aduce asupra voastră, zice Domnul Dumnezeu.
9. Și vă voiu lepăda din mijlocul ei și vă voiu da în mâna vrăjmașilor și voiu face între voi judecăți.
10. De sabie veți cădea, în hotarele lui Israil vă voiu judeca; și veți ști că Eu sânt Domnul.
11. Aceasta nu va fi voao spre căldare și voi nu veț fi în mijlocul ei spre cărnuri; în hotarele lui Israil vă voiu judeca.
12 Și veți ști că Eu sânt Domnul. Că întru poruncile Meale n-ați umblat și judecățile Meale n-ați făcut, ci după judecățile limbilor care sânt împrejurul vostru ați lucrat'»".
13. Și au fost când proroceam, Feltie, fiiul Vanai, au murit. Și am căzut pre fața mea, strâgând cu glas mare, și am zis: „Hei, hei, hei, Doamne Dumnezeu, sfârșire faci Tu rămășițelor lui Israil?"
14. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
15. „Fiiul omului, frații tăi, frații tăi, bărbații rudele tale și toată casa lui Israil, toți cărora 24r le-au zis lăcuitorii Ierusalimului: «Departe vă depăr||tați de la Domnul! Noao s-au dat pământul spre moștenire!»
16. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Căci că i-am depărtat pre ei între limbi și căci că i-am râsipit prin locuri, voiu fi lor spre sfințenie puțină în locurile la care au venit».
17. Pentru aceaea, grăiaște: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Aduna-vă-voiu din noroade și vă voiu aduna de prin locurile prin care sânteți râsipiți și vă voiu da pământul lui Israil.
18. Și vor întra acolo și vor lua toate vătămările și toate urăciunile ei dintr-însa.
19. *Și le voiu da o inimă și duh nou le voiu dărui în ceale dinlăuntrul lor și voiu lua inima cea de piatră din trupul lor și le voiu da inimă de carne, *Ieremie 31, 33. Jos 36, 26.
20. Ca să umble întru poruncile Meale și judecățile Meale să păzască și să le facă; și să-M fie spre norod, și Eu să le fiu spre Dumnezeu.
21. A cărora inimă după vătămări și după urăciunile sale umblă, calea acestora în capul său o voiu pune'»", zice Domnul Dumnezeu.
22. Și au râdicat heruvimii aripile sale și roatele cu ei; și slava Dumnezeului lui Israil era preste dânșii.

23. Și s-au suit slava Domnului din mijlocul cetății și au stătut pre măgura carea iaste despre răsăritul cetății.
24. Și Duhul m-au râdicat și m-au adus în Haldeea la robime, în vedenie, în Duhul lui Dumnezeu; și s-au luat de la mine videniia carea văzusem.
25. Și am grăit cătră robime toate cuvintele Domnului care îmi arătase.

Cap 12

Iezechiil, cu faptele sale, însămnează viitoarea robia Ierusalimului și a împăratului ei, ceiaalalți de sabie, de ciumă, și de foame în Ierusalim sfârșindu-să; și arată că vedenia prorocilor nu va fi deșartă, nici mult zăbavnică. |

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: 24v
2. „Fiiul omului, în mijloc de casă întărâtoare tu lăcuiești, carii ochi au a vedea și nu văd, și urechi a auzi și nu aud, căci casă e întărâtătoare.
3. Tu, dară, fiiul omului, fă-ți vase de mutare și te vei muta zioa, înnaintea lor, și te vei muta din locul tău la alt loc, în videarea lor, de cumva să vor uita, căci că casă întărâtătoare e.
4. Și vei scoate afară vasele tale, ca vasele celui ce să mută zioa în vedearea lor precum iase cel ce să mută.
5. Înnaintea ochilor lor, sapă ție păreatele și vei ieși printr-însul.
6. În vedearea lor, pre umere te vei purta, în ceață te vei lua; fața ta o vei acoperi și nu vei vedea pământul; că arătare te-am dat casii lui Israil".
7. Făcut-am, dară, precum îm poruncise Domnul: vasele meale le-am scos ca vasele celui ce să mută zioa și sara mi-am săpat păreatele cu mâna și în ceață am ieșit, pre umere purtat, în vederea lor.
8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
9. „Fiiul omului, au n-au zis cătră tine casa lui Israil, casa cea întărâtătoare: «Ce faci tu?»
10. Zi cătră ei: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: preste povățuitoriul, povara aceasta, carea iaste în Ierusalim, și preste toată casa lui Israil, carea iaste în mijlocul lor».
11. Zi: «Eu, arătarea voastră; precum am făcut, așa va fi acelora, spre mutare și spre robie să vor duce.
12. Și povățuitoriul, care iaste în mijlocul lor, pre umere să va purta, în ceață va ieși; păreatele vor săpa, ca să-l scoață; fața lui să va acoperi, să nu vază cu ochiul pământul.
13. *Și voiu întinde mreajea Mea preste el și să va prinde în năvodul Mieu și-l voiu aduce în Vavilon, la pământul haldeilor; și acela nu va vedea și acolo va muri. *Jos 17, 20.
14. Și toți carii sânt împrejurul lui, sprijinitoriu lui, și turmele lui, îi voiu râsipi spre tot || vântul și sabia voi lucii după dânșii. 25r
15. Și vor ști că Eu sânt Domnul, când îi voiu râsipi între neamuri și-i voiu sămâna prin locuri.
16. Și voiu lăsa dintr-înșii oameni puțini, de sabie, de foame, și de ciumă, ca să povestească toate nelegiuirile lor între neamurile la care vor întra; și vor ști că Eu sânt Domnul»".
17. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
18. „Fiiul omului, pâinea ta întru turburare mâncă, ci și apa ta în sârguire și în mâhnire bea.
19. Și vei zice cătră norodul pământului: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu cătră cei ce lăcuiesc în pământul lui Israil: 'Pâinea sa întru grije vor mânca și apa sa întru pustiire vor bea, să se pustiiască pământul de mulțimea sa, pentru nedreptatea tuturor celor ce lăcuiesc într-însul.
20. Și cetățile care acum să lăcuiesc să vor pustii și pământul să va pustii; și veți ști că Eu, Domnul'»".
21. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
22. „Fiiul omului, ce pildă e voao aceasta, în pământul lui Israil, a celor ce zic: «În luni să vor îndelunga zilele și va peri toată videniia?»
23. Pentru aceaea, zi cătră ei: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Face-voiu a înceta pilda aceasta, nici obștii să va mai zice în Israil'». Și grăiaște cătră ei că s-au apropiiat zilele și cuvântul a toată vedeniia.
24. Că nu va mai fi toată vedeniia deșartă, nici prorociia neadeverită în mijlocul fiilor lui Israil.
25. Că Eu, Domnul, voiu grăi și orice cuvânt voiu grăi va fi și nu să va mai îndelunga, ci în zilele voastre, casă întărâtătoare, voiu grăi cuvânt și voiu face, zice Domnul Dumnezeu".
26. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

27. „Fiiul omului, iată casa lui Israil, a celor ce zic: «Vedeniia carea acesta veade, spre zile multe și spre vremi lungi, acesta proroceaște».

28. Pentru aceaea, zi cătră ei: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Nu să va mai delunga tot cuvântul Mieu, cuvântul care voiu grăi să va plini', zice Domnul»".

Cap 13

25v *Amânânţă Domnul mincinoşilor proroci, ce pro|rocesc din crierii săi şi desmântă norodul, mincinoase, făgăduindu-i pace, şi păreatele cu tină, fără pleave lipind; aseamenea şi featelor lui Israil, ce prorocesc din inima sa şi cos perine supt tot cotul.*

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, proroceaște cătră prorocii lui Israil, cel ce prorocesc și vei zice celor ce prorocesc din inima sa: «Auziți cuvântul Domnului!

3. *Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Amar, neînțelepților proroci, carii urmează după lucrul său și nimica văd.

*Irim. 23, 1. Jos 14, 9 și 34, 2.

4. Ca vulpile în pustiiu prorocii tăi, Israile, era.

5. Nu v-ați suit dinprotivă, nici ați pus zid întru casa lui Israil, ca să stați în războiu în zioa Domnului.

6. Văd ceale deșarte și prorocesc minciuna, zicând: 'Zice Domnul'. Deacă Domnul nu i-au trimis și au rămas ei, întăritând cuvântul.

7. Au vedeare deșartă ați văzut? Și prorocie mincinoasă ați grăit? Și ziceți: 'Zice Domnul'. Când eu n-am grăit!'

8. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că ați grăit ceale deșarte și ați văzut minciuna, pentru aceaea, iată, Eu, cătră voi, zice Domnul Dumnezeu.

9. Și va fi mâna Mea preste prorocii carii văd ceale deșarte și prorocesc minciuna. În sfatul norodului Mieu nu vor fi și întru scrisoarea casii lui Israil nu să vor scrii, nici în pământul lui Israil vor întra; și veți cunoaște că Eu, Domnul Dumnezeu.

10. Pentru că au înșelat pre norodul Mieu, zicând: 'Pace!' Și nu iaste pace. Și cela zidea păreatele, iară ceia îl lipiia cu tină fără pleave'.

11. Zi cătră cei ce lipesc fără mestecare că va cădea, că va fi ploaie povoind și voiu da pietri mari, de sus căzând și vânt de vifor râsipind.

12. Pentru că, iată, au căzut păreatele, au nu să va zice voao: 'Unde iaste lipitura care ați lipit?' ||

26r 13. Lor pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Și voiu face a să rumpe duhul vihoarălor întru urgiia Mea și ploaie, vărsând iuțimea Mea, va fi și pietri mari în mânie spre săvârșire.

14. Și voiu strâca păreatele care l-ați lipit fără mestecare și-l voiu asămăna pământului și să va dezvăli temeliia lui și va cădea și să va mistui în mijlocul lui; și veți ști că Eu sânt Domnul.

15. Și voiu plini urgiia Mea în păreate și întru cei ce-l mistuiesc fără amestecare și voiu zice voao: 'Nu iaste păreatele și nu sânt cei ce-l mistuiesc:

16. Prorocii lui Israil, carii prorocesc cătră Ierusalim și văd vedenii de pace; nu iaste pace, zice Domnul Dumnezeu'».

17. Și tu, fiiul omului, pune fața ta împrotiva featelor norodului tău, carii prorocesc din inima sa, și proroceaște preste eale.

18. Și zi: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Amar celor ce cos perine supt tot cotul mânii și fac căpătâie supt capul a toată vârsta, aprinde sufletele și, când prindea sufletele norodului mieu, veselea sufletele acelora.

19. Și Mă vătăma cătră norodul Mieu, pentru un pumnișor de orzu și o fărâmă de pâine, ca să ucigă sufletele ce nu mor și vii să facă sufletele ceale ce nu sânt vii, mințind norodului Mieu, celui ce îngăduiaște minciunilor'.

20. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu la perinele voastre cu carele voi prindeți sufletele ce zboară și le voiu rumpe din brațele voastre și voiu slobozi sufletele care voi le prindeți, suflete a zbura.

21. Și voiu rumpe căpătâiele voastre și voiu izbăvi norodul Mieu din mâna voastră, nici 26v vor | mai fi în mânile voastre a prăda; și veți ști că Eu, Domnul.

22. Pentru aceaea ce ați făcut a să măhni inima celui drept, mințind, pre care Eu nu l-am trimis și ați întărit mânile celui necredincios, ca să nu să întoarcă de la calea sa cea rea și să fie viu,

23. Pentru aceaea, ceale deşarte nu le veţi vedea şi prorocii nu veţi mai proroci. Şi voiu scoate norodul Mieu din mâna voastră; şi veţi şti că Eu, Domnul'»".

Cap 14

Amânânţă Domnul închinătorilor de idoli, carii vin la proroci să întreabe prin-trânşii pre Domnul, zicând că-i va pierde, şi pre proroci va înşela; să răspunză după nedreptăţile lor. Iară Noe, Daniil şi Iov, cu dreptatea sa, să vor mântui pre sine numai, iară nu pre cei necredincioşi; de foamete, de reale fiare, de sabie şi de ciumă, carea spre norodul cel păcătos va trimite Domnul; adaoge-să şi mângăiarea rămăşiţelor lui Israil.

1. Şi au venit la mine oamenii bătrânilor lui Israil şi au şezut în prejma mea.
2. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
3. „Fiiul omului, oamenii aceştiia au pus necurăţiile sale întru inimile sale şi sminteala nedreptăţii sale o au aşezat împrotiva feaţii sale; au doară întrebat fiind, le voiu răspunde?
4. Pentru aceasta le grăiaşte şi vei zice cătră dânşii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Omul, omul din casa lui Israil, care va pune necurăţiile sale întru inima sa şi sminteala nedreptăţii sale va aşeza înnaintea feaţii sale şi va veni la proroc, întrăbându-mă prin-trânsul, Eu, Domnul, voiu răspunde lui întru mulţimea necurăţiilor sale,
5. Să se prinză casa lui Israil întru inima sa, în carea s-au depărtat de la Mine întru toţi idolii săi'».
6. Pentru aceea, zi cătră casa lui Israil: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Întoarceţi-vă şi vă depăr||taţi de la idolii voştri şi de la toate spurcăciunile voastre, întoarceţi feaţele voastre. 27r
7. Că omul, omul din casa lui Israil şi, dintre cei veniţi, oricarele va fi nimearnic în Israil, de să va înstreina şi va pune idolii săi întru inima sa şi sminteala nedreptăţii sale va aşeza împrotiva feaţii sale şi va veni la proroc să mă întreabe prin-trânsul, Eu, Domnul, voi răspunde lui prin mine.
8. Şi voiu pune faţa Mea preste omul acela şi-l voiu face spre pildă şi spre parimie şi-l voiu pierde din mijlocul norodului mieu; şi veţi şti că Eu, Domnul.
*Sus 13, 3. 9. *Şi prorocul, când va rătăci şi va grăi cuvânt, Eu, Domnul, am înşelat pre prorocul acela şi voiu întinde mâna Mea preste el şi-l voiu şterge din mijlocul norodului Mieu, Israil.
10. Şi vor purta nedreptatea sa după nedreptatea celui ce întreabă, aşa nedreptatea prorocului va fi,
11. Ca să nu mai rătăcească casa lui Israil de la Mine, nici să să pângărească întru toate nelegiuirile sale, ci să-m fie spre norod, şi Eu să le fiu spre Dumnezeu, zice Domnul oastelor'»".
12. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
13. „Fiiul omului, pământul când va păcătui Mie să nelegiuiască nelegiuind, voiu întinde mâna Mea preste el *şi voiu zdrobi varga pâinii lui şi voiu trimite preste el foamete şi voiu omorî din-trânsul pre om şi pre dobitoc. *Sus 4, 16 şi 5, 16.
14. Şi de vor fi aceşti trei bărbaţi în mijlocul lui, Noe, Daniil, şi Iov, aceştia cu dreptatea sa vor izbăvi sufletele sale, zice Domnul oastelor.
15. Şi, de voiu aduce preste pământ fiare reale să-l jefuiască şi va fi neîmblat, pentru că nu va fi cine să treacă pentru fiare,
16. Aceşti trei bărbaţi de vor fi într-însa, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că nici pre fii, nici pre feate le vor izbăvi, ci ei sânguri să vor mântui, iară pământul să va pustii.
17. Au, de voiu aduce sabie preste pământul acela şi voiu zice sabiii: «Treci prin pământ!», şi voiu ucide | de pre el omul şi dobitocul, 27v
18. Şi aceşti trei bărbaţi vor fi în mijlocul lui, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – nu vor izbăvi pre fii, nici pre feate, ci ei sânguri să vor izbăvi.
19. Iară şi ciumă de voiu trimite preste pământul acela şi voiu vărsa urgiia mea preste el întru sânge, ca să iau de pre el pre om şi pre dobitoc:
20. Şi Noe şi Daniil şi Iov vor fi în mijlocul lui, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că pre fiiu şi pre fată nu vor izbăvi, ci ei cu dreptatea sa vor izbăvi sufletele sale.
21. Că aceastea – zice Domnul Dumnezeu – că: «De voiu şi trimite patru judecăţile meale ceale reale, sabiia şi foametea şi fiare reale şi ciuma preste Ierusalim, ca să ucigă dintr-însa omul şi dobitocul,

22. Încă să va lăsa într-însa mântuirea celor ce vor scoate fiii şi featele; iată, aceştia vor întra la voi şi veţi vedea calea lor şi meaşteşugirile lor şi vă veţi mângăia pentru răul ce am adus preste Ierusalim, întru toate care am adus preste ea.
23. Şi vă vor mângăia când veţi vedea calea lor şi meaşteşugirile lor şi veţi cunoaşte că nu în zădar am făcut toate care am făcut într-însa, zice Domnul»".

Cap 15

Precum viţa tăiată numai focului slujaşte, aşa jidovii pentru învechitele păcate cu Ierusalimul vesteaşte că să vor arde.

1. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, ce va fi de lemnul viţii din toate leamnele tufelor care sânt întru leamnele pădurilor?
3. Au doară să va lua dintr-însa lemn de lucru sau să va face dintr-însa cuieriu, să spânzure dintr-însul acar ce vas?
4. Iată, focului s-au dat spre hrană; amândoao părţile ei le-au mistuit focul şi jumătate de ea s-au întors în scânteaie; au doară va fi de folos spre lucru? ||
28r 5. Şi când era întreg, nu era delnic de lucru; cu cât mai vârtos deacă l-au îmbucat focul şi l-au ars nici un lucru dintr-însul va fi.
6. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Precum lemnul viţii între leamnele pădurilor care l-am dat focului să îmbuce, aşa voiu da pre lăcuitorii Ierusalimului.
7. Şi voiu pune faţa Mea preste ei; din foc vor ieşi, şi focul îi va mistui; şi veţi şti că Eu, Domnul, când voiu pune faţa Mea spre ei.
8. Şi voiu da pământul neumblat şi pustiiu, căci că nelegiuitori s-au arătat»", zice Domnul Dumnezeu.

Cap 16

Ierusalimul întăi lepădat, minunat de la Dumnezeu înălţindu-să, arată nemulţămirea cu multe fealiuri de închinări de idoli, cu carea şi pre Samariia şi pre Sodoma au întrecut; pentru aceaea o va da Domnul spre jefuire şi spre ocară tuturor limbilor. Însă va ţinea legătura rămăşiţelor sale.

1. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, cunoscute fă Ierusalimului urăciunile sale.
3. Şi vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeul Ierusalimului: 'Rădăcina ta şi naşterea ta, din pământul Hanaan, tatăl tău, amorreul şi muma ta, getheea.
4. Şi când te-ai născut, în zioa naşterii tale, nu s-au tăiat buricul tău şi cu apă nu te-ai spălat, spre spăsănie, nici cu sare sărată, nici înfăşată cu scutece.
5. N-au îngăduit preste tine ochiu să facă ţie oarecarea dintr-aceastea, fiindu-i milă de tine, ci ai fost lepădată preste faţa pământului, întru lepădarea sufletului tău, în zioa în carea te-ai născut.
6. Iară trecând prin tine, te-am văzut călcându-te în sângele tău şi ţ-am zis când erai în sângele tău: 'Trăiaşte!', am zis. Zic ţie: 'În sângele tău, trăiaşte'.
7. Înmulţită ca iarba câmpului te-am dat; şi te-ai înmulţit şi mare te-ai făcut şi ai ieşit şi ai ajuns la veşminte de muiare; ugerele tale s-au umflat şi părul tău au odrăzlit şi erai goală
28v | şi de ruşine plină.
8. Şi am trecut prin tine şi te-am văzut şi iată vreamea ta, vreamea iubitorilor. Şi am întins plaşca Mea preste tine şi am acoperit ocara ta şi ţ-am jurat şi am tras legătură cu tine – zice Domnul Dumnezeu – şi te-ai făcut Mie.
9. Şi te-am spălat cu apă şi am curăţit sângele tău din tine şi te-am uns cu untdelemn;
10. Şi te-am îmbrăcat cu haine pestriţe şi te-am încălţat cu ianthin şi te-am încins cu vison şi te-am îmbrăcat cu supţiri;
11. Şi te-am împodobit cu podoabă şi ţ-am dat covrigi în mânile tale şi lanţu de aur împrejurul grumazului tău;
12. Şi am dat cercel spre gura ta şi cercei urechilor tale şi cununa podoabei în capul tău.
13. Şi te-ai împodobit cu aur şi cu argint şi te-ai îmbrăcat cu vison şi cu polimit şi cu pestriţă; făină şi miiare şi untdelemn ai mâncat şi înfrâmsăţată te-ai făcut tare foarte; şi ai sporit spre împărăţie.

14. Şi au ieşit numele tău între neamuri pentru frumseaţea ta, că desăvârşit erai întru podoaba mea, carea puseasem preste tine, zice Domnul Dumnezeu.
15. Şi, având nădeajde întru frumseaţea ta, ai curvit întru numele tău şi ai întins curvia ta înaintea a tot ce treace, ca să fii a lui.
16. Şi, luând din vejmintele tale, ţ-ai făcut de ceale înalte pe ici, pe ci cusute şi ai curvit preste eale, precum n-au fost, nici va fi.
17. Şi ai luat vasele podoabei tale din aurul Mieu şi din argintul Mieu, care ţ-am dat ţie şi ţ-ai făcut chipuri bărbăteşti şi ai curvit într-însele.
18. Şi ai luat vejmintele tale ceale pestriţe şi le-ai acoperit şi untul Mieu de lemn şi tămâia Mea ai pus înaintea lor.
19. Şi pâinea Mea, carea ţ-am dat ţie, făina şi untul-de-lemn şi miiarea cu carea te-am hrănit, le-ai pus înaintea lor spre miros de bună mireazmă; || şi au fost, zice Domnul Dumnezeu. 29r
20. Şi ai luat fiii tăi şi featele tale care Mi-ai născut şi i-ai jârtvit lor spre mâncare; au doară mică e curviia ta?
21. Jârthuit-ai pre fiii Miei şi i-ai dat, jârtvindu-i, lor.
22. Şi, după toate urăciunile tale şi curviile, nu ţ-ai adus aminte de zilele tinereaţelor tale, când erai goală şi de ruşine plină, călcată în sângele tău.
23. Şi s-au întâmplat după toată răotatea ta. Vai, vai ţie! – zice Domnul Dumnezeu.
24. Şi ţ-ai zidit bordeiu şi ţ-ai făcut loc de ruşine în toate uliţele.
25. La tot capul uliţii ai zidit sămnul descoperirii tale şi urâtă ai făcut podoaba ta şi ai desfăcut picioarele tale a tot cel ce treacea și-ai înmulţit curviia ta.
26. Şi ai curvit cu fiii Eghiptului, cu vecinii tăi cei de trupuri mari, şi ai înmulţit curviia ta, a Mă întărâta.
27. Iată, Eu voiu întinde mâna Mea preste tine şi voiu lua sfinţeniia ta şi te voiu da în mâna celor ce te urăsc, featelor palistineanghelor, care să ruşinează în calea ta cea fără de leage.
28. Şi ai curvit cu fiii asirilor, căci că nu te-ai fost încă împlută; şi după ce ai curvit, nici aşa nu te-ai săturat.
29. Şi ai înmulţit curvia ta în pământul Hanaan cu haldei şi nici aşa nu te-ai săturat.
30. În ce voiu curăţi inima ta – zice Domnul Dumnezeu – când faci toate lucrurile aceastea a muierii curve şi obraznice.
31. Că ai zidit bordeiul tău în capul a toată uliţa, şi cel înalt al tău l-ai făcut în toată uliţa; nici te-ai făcut ca o curvă, carea pentru urârea sporeaşte preţul,
32. Ci ca o muiare preacurvă, carea preste bărbatul său duce pre cei streini.
33. Tuturor curvelor li să dă plata, iară tu ai dat plată tuturor iubitorilor tăi şi daruri le dăruiai, ca să între la tine de pretutindini, a curvi cu tine.
34. Şi au fost întru tine, împrotiva obiceaiului muieresc, întru curviile tale, şi după tine nu va fi curvie, că întru aceaea că ai dat plată şi plată | n-ai luat, s-au făcut întru tine împrotivirea. 29v
35. Pentru aceaea, curvă, auzi cuvântul Domnului!'
36. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Că s-au vărsat banii tăi şi s-au descoperit ocara ta întru curviile tale, preste iubitorii tăi şi preste idolii urăciunilor tale, în sângele fiilor tăi, carii i-ai dat lor,
37. Iată, Eu voiu aduna pre toţi iubitorii tăi cu carii te-ai mestecat şi pre toţi carii i-ai iubit, cu toţi cărora te închini; şi-i voiu aduna preste tine de pretutindiri şi voiu goli ocara ta înaintea lor *şi vor vedea toată urăciunea ta.
*Jos 23,8.
38. Şi te voiu judeca cu judecăţile preacurvarilor şi a celor ce varsă sânge şi te voiu da spre sângele iuţimii şi a râvnii.
39. Şi te voiu da în mâna lor şi vor strâca bordeiul tău şi vor prăpădi locul tău cel de ruşine şi te vor goli de veşmintele tale şi vor duce vasăle podoabei tale şi te vor lăsa goală şi plină de ocară.
40. Şi vor aduce asupra ta mulţime şi te vor ucide cu pietri şi te vor omorî cu sabiile sale.
41. *Şi vor arde casele tale cu foc şi vor face întru tine judecăţi în ochii a multor muieri; şi vei înceta a curvi şi plată mai mult nu vei da.
*4 Impăraţ. 23,9.
42. Şi să va odihni urjiia Mea întru tine şi să va lua râvna Mea de către tine şi Mă voiu odihni, nici Mă voiu mai măniia.
43. Căci că nu ţ-ai adus aminte de zilele tinereaţelor tale şi M-ai întărâtat întru toate aceastea; pentru aceaea şi Eu căile tale în capul tău le-am dat – zice Domnul Dumnezeu – şi n-am făcut după fărădelegile tale, întru toate urăciunile tale'.
44. Iată, tot cel ce zice obştii pildă spre tine o va lua, zicând: 'Precum muma, aşa-i şi fata ei!

45. Fata maicii tale eşti, carea au lepădat pre bărbatul său şi pre fiii săi şi sora surorilor tale eşti tu, carele au lepădat pre bărbaţii săi şi pre fiii săi; maica voastră, chefteia şi || 30r tatăl vostru, amoreul.

46. Şi sora ta cea mai mare, Samariia, aceaea şi featele ei, care lăcuiesc de-a stânga ta, iară sora ta cea mai mică, carea lăcuiaşte de-a dreapta ta, Sodomul, şi featele ei.

47. Ci nice în căile lor ai umblat, nici după fărădelegile lor ai făcut ceva şi mai puţin, ci mai grozave decât eale ai făcut întru toate căile tale.

48. Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că n-au făcut Sodomul, sora ta, aceaea şi featele ei, precum ai făcut tu şi featele tale.

49. *Iată, aceasta au făcut nedreptatea Sodomului surorii tale, mândriia, saţiul de pâine şi prisosirea şi lenevirea ei şi a featelor ei, şi mâna celui lipsit şi săracului nu deşchidea.

*Facere 19,24.

50. Şi s-au rădicat şi au făcut urăciuni înaintea Mea; şi le-am luat, precum ai văzut,

51. Şi Samariia jumătate de păcatele tale n-au păcătuit, ci le-ai învins cu fărădelegile tale şi ai îndreptat pre surorile tale întru toate urăciunile tale care ai lucrat.

52. Aşa, dară, şi tu poartă ruşinea ta, carea ai învins pre surorile tale cu păcatele tale, mai fără de leage lucrând decât eale, că s-au îndreptat de către tine; aşa, dară, şi tu te ruşinează şi poartă urăciunea ta, carea ai îndreptat pre surorile tale.

53. Şi le voiu întoarce întorcându-le întoarcerea sodomleanilor cu featele sale şi cu întoarcerea Samariii şi a featelor ei şi voiu întoarce dosirea ta în mijlocul lor,

54. Ca să porţi ocara ta şi să te ruşinezi întru toate care ai făcut, mângăindu-le.

55. Şi sora ta, Sodomul, şi featele ei să vor întoarce la ceale vechi ale sale, şi Samaria şi featele ei să vor întoarce la ceale vechi ale sale, şi tu şi featele tale vă veţi întoarce la statul vostru cel vechiu.

56. Şi n-au fost Sodomul, sora ta, auzită în gura ta, în zioa mândriii tale.

30v 57. Mai nainte de-a să dezvăli răotatea ta, precum | într-această vreame, spre ocara featelor Siriii şi a tuturor împrejurul tău, featelor palestineancelor, care te încunjură prinprejur.

58. Fărădeleagea ta şi ocara ta tu o ai purtat', zice Domnul Dumnezeu.

59. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Şi voiu face ţie precum ai lepădat jurământul, ca deşert să faci aşezământul de leage.

60. Şi-M voiu aduce Eu aminte de legătura Mea cu tine în zilele prunciii tale şi-ţi voiu deştepta legătură veacinică.

61. Şi-ţi vei aduce aminte de căile tale şi te vei ruşina când vei priimi pre surorile tale ceale mai mari decât tine cu ceale mai mici ale tale, şi voiu da pre acealea ţie spre feate, ci nu din legătura ta.

62. Şi voiu deştepta Eu legătura Mea cu tine şi vei şti că Eu, Domnul,

63. Ca să-ţi aduci aminte şi să te ruşinezi şi să mai fie ţie a deşchide gura ta pentru ruşinea ta, deacă Mă voiu îmblânzi spre tine întru toate care ai făcut', zice Domnul Dumnezeu»".

Cap 17

Prin pilda de doao pajore şi de viia cea sădită ce creaşte, carea nu va spori, să vădeaşte că împăratul Vavilonului, purtând pre Ioachim împăratul în Vavilon, va rândui pentru el pre împăratul Sedechie carele, rumpând legătura de pace, cea cu Navohodonosor făcută, au fugit la împăratul Eghiptului. Pentru aceaea, de la Domnul să va da în mânile lui Navohodonosor şi, deacă să va duce în Vavilon, va muri. Iară Domnul, smerind pre cel înalt, va înălţa pre cel smerit.

1. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pune ciumilitura şi spune pilda către casa lui Israil.

3. Şi vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pajora mare, cu mari aripi, cu 31r trupul lung, plină de || peane şi de învârstare, au venit la Livan şi au luat măduha chedrului.

4. Vârful frunzelor lui le-au zmult şi l-au mutat în pământul lui Hanaan, în cetatea neguţătorilor o au pus.

5. Şi au luat din sămânţa locului şi o au pus în pământ pentru sământă, ca să întemeiaze rădăcină preste ape multe, în faţa pământului o au pus.

6. Şi deacă odrăzlise, au crescut spre vie mai lată cu stat smerin, privind ramurile ei spre ea, şi rădăcina ei era supt dânsa. Făcutu-s-au, dară, viia şi au rodit spre mlădiţă şi au trimis odrasle.

7. Şi au fost altă pajoră mare, cu arepi mari şi cu multe peane; şi, iată, viia aceasta ca când ar trimite rădăcinile sale la dânsa, mlădiţele sale au întins către dânsa, ca să o stropească din curticealele odrazlei sale.

8. În pământ bun preste ape multe s-au sădit, ca să facă frunză și să aducă roadă, să fie spre vie mare'».

9. Zi: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Au doară să va spori? Au doară rădăcinile ei le va zmulge și rodurile ei le va strâmtori și va săca toate mlădițele odrăslirii ei și să va usca? Și nu în brațu mare, nici întru norod mult, să o zmulgă din rădăcină.

10. Iată, s-au sădit; au, doară, va spori? Au nu să va usca când o va ajunge vânt cu zăduh? Și în vatra odraslii sale să va usca'»".

11. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

12. „Zi către casa cea întărâtătoare: «Nu știți ce arată aceastea?» Zi: «Iată, vine împăratul Vavilonului în Ierusalim și va lua pre împăratul și pre căpeteniile lui și-i va duce la sineși în Vavilon.

13. Și va lua din sămânța împărăției și va lovi cu el legătură și va lua de la el jurământ; ci și pre cei tari ai locului îi va duce,

14. Ca să fie împărățiia smerită și să nu să rădice, | ci să păzască legătura lui și să o ție». 31v

15. Carele depărtându-să de la el au trimis soli la Eghipt, ca să-i dea cai și norod mult. Au doară va spori sau va dobândi mântuire cel ce au făcut aceastea? Și cel ce au dezlegat legătura au doară va scăpa?

16. «Viu sânt E–, zice Domnul Dumnezeu – că în locul împăratului care l-au rânduit pre el împărat, a căruia jurământ zădarnic l-au făcut și au dezlegat legătura carea avea cu dânsul, în mijlocul Vavilonului va muri.

17. Și nu în oaste mare, nici întru norod mult va face împrotiva lui Faraon războiu, întru aruncarea șanțului și întru facerea gropilor, ca să omoară suflete multe.

18. Că urgisise jurământul ca să dezleage legătura și, iată, au dat mâna sa și, deacă va face toate aceastea, nu va scăpa».

19. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Viu sânt Eu, căci că jurământul care au lepădat și așezământul care l-au călcat îl voi pune în capul lui.

*Sus 12, 13. Jos 32,3.

20. * Și voiu întinde preste el mreajea Mea și să va prinde în năvodul Mieu; și-l voiu aduce în Vavilon și-l voiu judeca acolo întru nelegiuirea cu carea M-au urgisit,

21. Și toți pribeagii lui cu tot șireagul lui de sabie vor cădea, iară rămășițele întru tot vântul să vor răsipi; și veți ști că Eu, Domnul, am grăit».

22. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Și voiu da Eu din măduha chedrului nalt și voiu pune, din creaștetul ramurilor lui cel mai tinăr voiu frânge și voiu sădi spre munte înnalt și rădicat.

23. În muntele cel înalt al lui Israil îl voiu sădi și va încolți spre odraslă și va face rod și va fi spre chedru mare; lăcui-vor supt el toate paserile și toate ceale zburătoare supt umbra frunzelor lui vor face cuiburi.

24. Și vor ști toate leamnele ținutului că Eu, Domnul, am smerit lemnul cel înnalt și am înălțat lemnul cel smerit și am săcat lemnul cel vearde și a înfrunzi am făcut lemnul || cel uscat. Eu, Domnul, am grăit și am făcut»". 32r

Cap 18

Lepădând pilda jidovilor, zice că fiiul nu va purta nedreptatea tătâni-său, nici iarăși, ci fieștecarele va purta a sa; și, de să va pocăi cel necredincios, să va mântui, iară cel drept, de-ș va părăsi dreptatea, să va osindi. Îndeamnă drept aceaea Domnul spre pocăință și spre înoirea inimii.

1. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

*Ieremie 31,29.

2. „Ce iaste, că între voi întoarceți pilda spre această zicere, în pământul lui Israil, zicând: *«Părinții au mâncat strugur acru și dinții fiilor au strepezit?»

3. Viu sânt Eu – zice Domnul – de va mai fi voao pilda aceasta spre asămănare în Israil.

4. Iată, toate sufletele a meale sânt; precum sufletul tatălui, așa sufletul fiiului al mieu iaste; sufletul care va păcătui, acela va muri.

5. Și omul, de va fi drept, și va face judecată și dreptate,

6. În măguri de nu va mânca și ochii săi nu-i va rădica spre idolii casii lui Israil și muiarea aproapelui său nu o va întina și la muiarea ce pate de lună nu să va apropiia,

*Isaie 58,7. Math. 25, 35.

7. Și pre om nu-l va întrista, zălogul datornicului îl va întoarce, cu putearea nimica nu va răpi, *pâinea sa celui flămând va da și pre cel gol îl va îmbrăca cu văjmânt,

8. Spre camătă nu va împrumuta și mai mult nu va lua, de la nedreptate va întoarce mâna sa și judecată dreaptă va face între om și între om,

9. Întru poruncile Meale va umbla și judecățile Meale va păzi, să facă adevărul. Acesta drept e, cu viață va trăi, zice Domnul Dumnezeu.

10. Şi de va naşte fiiu tâlhariu, vărsătoriu de sânge şi va face careva dintr-aceastea.
11. Şi aceastea, adecă toate, nu pre cel ce face, ci pre cel ce în munţi mâncă şi muiarea
32v aproapelui său | o spurcă,
12. Pre cel lipsit şi sărac întristează, răpeaşte răpiri, zălogul nu-l întoarce şi cătră idoli îş râdică ochii, urăciune face,
13. Spre camătă dă şi mai mult ia, au doară va trăi? Nu va trăi; când toate aceaste necurate va face, cu moarte va muri, sângele lui într-însul va fi.
14. Iară de va naşte fiiu, carele văzând toate păcatele tătâni-său ceale ce au făcut, să va teame şi nu va face aseaminea lor.
15. Spre măguri nu va mânca şi ochii săi nu-i va râdica spre idolii casii lui Israil şi muiarea vecinului său nu o va pângări
16. Şi pre om nu-l va întrista, zălogul nu-l va ţinea şi răpire nu va răpi, pâinea sa celui flămând va da şi pre cel gol îl va acoperi cu văjmânt,
17. De la asuprirea săracului va întoarce mâna sa, camătă şi preste soarte nu va lua, judecăţile Meale va face şi întru poruncile Meale va umbla, acesta nu va muri întru nedreptăţile tătâni-său, ci cu viaţă va fi viu.
18. Tatăl lui, căci că au hulit şi silnicie au făcut fratelui şi răotate au lucrat în mijlocul norodului său, iată, au murit întru nedreptatea sa.
19. Şi ziceţi: «Căci n-au purtat fiiul nedreptatea tătâni-său?» Pentru că fiiul judecat şi dreptate au lucrat, toate poruncile Meale au păzit şi le-au făcut, va trăi cu viaţă.
20. *Sufletul care va păcătui, acela va muri; fiiul nu va purta nedreptatea tătâni-său şi tatăl nu va purta nedreptatea fiiului; dreptatea dreptului preste el va fi şi nedreptatea celui necredincios va fi preste el.

*2 Leage 24,16. 4 Împăr. 14,6. 2Para. 25,4.

21. Iară de să va pocăi cel necredincios de păcatele sale care au făcut şi va păzi toate poruncile Meale şi va face judecată şi dreptate, viu va fi şi nu va muri.
22. De toate păcatele lui care au făcut nu-m voiu aduce aminte; întru dreptatea sa carea au lucrat va fi viu.
33r 23. *Au doară a vrerii Meale e moartea celui necre | |dincios – zice Domnul Dumnezeu – şi nu ca să se întoarcă de la căile sale şi să fie viu?

*Jos 21,32 şi 33,11. 2 Petru 3,9.

24. Iară de să va întoarce cel drept de la dreptatea sa şi va face nedreptate după toate urăciunile care s-au obicinuit a le face cel necredincios, au doară va fi viu? Toate dreptăţile lui care făcuse nu să vor pomeni, întru nelegiuirea în carea au nelegiuit şi întru păcatul său care au păcătuit, întru acelea va muri.
25. Şi aţi zis: *«Nu e dreaptă calea Domnului». Auziţi, dară, casa lui Israil: Au doară calea mea nu e dreaptă şi nu mai vârtos căile voastre sânt îndărăvnice?

*Jos 33, 20.

26. Că deacă să va întoarce cel drept de la dreptatea sa şi va face nedreptate, va muri într-însele, în dreptatea carea au făcut va muri.
27. Şi deacă să va întoarce cel necredincios de la necredinţa sa carea au făcut şi va face judecată şi dreptate, acela sufletul său va face viu.
28. Că socotind şi întorcându-să de cătră toate nedreptăţile sale carele au lucrat, viu va fi şi nu va muri.
29. Şi zic fiii lui Israil: «Nu e dreaptă calea Domnului». Au doară căile Meale nu sint dreapte, casa lui Israil, şi nu mai vârtos, căile voastre îndărăvnice?
30. Pentru aceaea, pre fieştecarele după căile sale îl voiu judeca, casa lui Israil, zice Domnul Dumnezeu. *Întoarceţi-vă şi vă pocăiţi de toate nedreptăţile voastre şi nu vă va fi voao spre cădeare nedreptatea.

*Math. 3,2. Luca 3,3.

31. Lepădaţi de la voi toate nelejuirile voastre întru carele aţi nelegiuit şi vă faceţi inimă noao şi duhu nou; şi căci să muriţi, casa lui Israil?
32. *Că nu voiesc moartea celui ce moare – zice Domnul Dumnezeu – întoarceţi-vă şi fiţi vii.

*Sus 20,3. Jos. 33,11. 2 Petru 2,9.

Cap 19

Pilda leiţii şi a puilor de lei însămnează robia împăraţilor Ioahaz, şi Ioachim. Şi cea trecută a
33v *cetăţii Ierusalimului fericire o scrie | şi cea de acum supărare, supt pilda viei.*

1 Şi tu ia plângerea preste căpeteniile lui Israil
2 Şi vei zice: «Căci maica ta, leiţa, între lei s-au culcat, în mijloc de leuţi au hrănit puii săi.

3. Și au scos unul din leuții săi și s-au făcut leu și s-au învățat a prinde pradă și pre om a-l mânca.

4. Și au auzit de el limbile; și nu fără ranele sale l-au prins și l-au adus în lațuri în pământul Eghiptului.

5. Care, văzând că au slăbit și au perit nădeajdea ei, au luat unul din leuții săi, leu l-au rănduit.

6. Carele umbla între lei și s-au făcut leu și s-au învățat a prinde pradă și a mânca oameni.

7. Învățatu-s-au a face văduve și cetățile lor spre pustiire a le aduce; și s-au pustiit pământul și plinirea lui de glasul rugitului lui.

8. Și s-au adunat asupra lui neamurile de pretutindiri, din țări, și au tins preste el mreaja sa; întru ranele lor s-au prins.

9. Și l-au trimis în culivină, în lanțuri l-au dus la împăratul Vavilonului și l-au trimis în temniță, ca să nu să mai auză glasul lui preste munții lui Israil.

10. Maica ta, ca o vie în sângele tău, preste apă s-au sădit, rodul ei și ramurile ei au crescut din ape multe.

11. Și i s-au făcut ei toiage vârtoase spre steme de stăpânitori și s-au înălțat statul ei între ramuri și au văzut înălțimea sa întru mulțimea mlădițelor sale.

*Ozie 13,15.

12. Și s-au zmult întru mânie și pre pământ s-au lepădat *și vântul arzând i-au săcat rodul ei. Veștezitu-s-au și s-au uscat toiagele vârtutei ei; focul o au mâncat,

13. Și acum s-au mutat în pustie, în pământ neumblat și sătios.

14. Și au ieșit foc din varga ramurilor ei, carele au mâncat rodul ei și nu au fost într-însa vargă tare, steama stăpânitorilor. Plângere iaste și va fi spre plângere»". ||

Cap 20

34r

Domnul zice că nu va răspunde fiilor lui Israil, că și în Eghipt și în pustie și în Pământul Făgăduinții au nelegiuit în poruncile Lui și idoli au cinstit; cărora de multe ori le-au amânănțat reale, ci le-au iertat, ca numele Lui să nu să blasteme între limbi. Iară acum, după toate aceastea, zice că-i va chema la pământul Său în care să-I slujască și porunceaşte să prorocească împrotiva dumbrăvii de amiiazăzi.

1. Și au fost în anul al șeaptelea, în a cincea, în zeace a lunii; venit-au oameni din bătrânii lui Israil să întreabe pre Domnul și au șezut în preajma mea.

2. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

3. „Fiiul omului, grăiaște bătrânilor lui Israil și vei zice către dânșii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Au doară a Mă întreba ați venit? Viu sânt Eu, că nu vă voiu răspunde', zice Domnul Dumnezeu».

4. De-i judeci, de-i judeci, fiiul omului, urăciunile părinților lor le arată.

5. Și vei zice către dânșii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'În zioa în carea am ales pre Israil și am râdicat mâna Mea pentru ruda casii lui Iacov și M-am arătat lor în pământul Eghiptului și am râdicat mâna Mea pentru ei, zicând: 'Eu, Domnul, Dumnezeul vostru',

6. În zioa aceaea am râdicat mâna Mea pentru ei, ca să-i scoțu din pământul Eghiptului la pământul care-l rânduisem lor, ce curge lapte și miiare, carele iaste ales între toate pământurile.

7. Și am zis către dânșii: 'Leapede fieștecare smintealele ochilor săi și cu idolii Eghiptului să nu vă pângăriți. Eu, Domnul, Dumnezeul vostru'.

8. Și M-au întărâtat și n-au vrut a Mă auzi; nice unul urăciunile ochilor săi au lepădat, nici idolii Eghiptului au părăsit. Și am zis ca să vărs urgiia Mea preste dânșii și să umplu | mâniia Mea între dânșii, în mijlocul pământului Eghiptului.

34v

9. Și am făcut, pentru numele Mieu, să nu să vatăme înaintea limbilor, într-a cărora mijloc era și între carele M-am arătat lor, ca să-i scoțu din pământul Eghiptului.

10. Scosu-i-am, dară, din pământul Eghiptului și i-am dus în pustie.

*Preoție 18,5. Râmlean 10,5.

11. *Și le-am dat poruncile Meale și judecățile Meale le-am arătat, care făcându-le omul, viu va fi într-însele.

*Ieșire 20,8 și 31,13. 2 Leage 5,12.

12. *Încă și sâmbetele Meale le-am dat *lor, să fie sămn între Mine și între ei și să știe că Eu sânt Domnul, Cel ce-i sfințesc.

13. Și m-au întărâtat casa lui Israil în pustie, întru poruncile Meale n-au umblat și judecățile Meale le-au lepădat, care făcându-le omul, viu va fi într-însele. Și sâmbetele Meale le-au lăpădat foarte și am zis să vârs mâniia Mea preste dânșii în pustie și să-i mistuiesc.

14. Şi am făcut pentru numele Mieu, să nu să vatăme înaintea limbilor, dintre carele i-am scos înaintea acelora.

15. Deci Eu am râdicat mâna Mea preste dânşii în pustie, ca să nu-i duc la pământul care l-am dat lor, ce curge lapte şi miiare, cel mai ales dintre toate pământurile,

16. Că judecăţile Meale le-au lepădat şi întru poruncile Meale n-au umblat şi sâmbetele Meale au vătămat, că după idoli inimile lor păşea.

17. Şi le-au îngăduit ochiul Mieu ca să nu-i omor, nici i-am mistuit în pustie.

18. Şi am zis către fiii lor în pustie: 'În poruncile părinţilor voştri să nu umblaţi, nici judecăţile lor să le păziţi, nici întru idolii lor să vă pângăriţi.

19. Eu, Domnul, Dumnezeul vostru. În poruncile Meale să umblaţi, judecăţile Meale păziţi şi le faceţi.

20. Şi sâmbetele Meale sfinţiţi, să fie sămn între Mine şi între voi şi să ştiţi că Eu sânt Domnul, Dumnezeul vostru'. ||

35r 21. Şi M-au întărâtat fiii; întru poruncile meale n-au umblat şi judecăţile Meale n-au păzit să le facă, care, făcându-le omul, viu va fi într-însele; şi sâmbetele Meale au vătămat şi le-am amânănţat, ca să vărs iuţimea Mea preste dânşii şi să plinesc mâna Mea într-înşii în pustie.

22. Şi am întors mâna Mea şi am făcut pentru numele Mieu, să nu să vatăme înaintea limbilor dintre care i-am scos în ochii acelora.

23. Iară am rădicat mâna Mea asupra lor în pustie, ca să-i râsipesc în neamuri şi să-i vântur prin locuri,

24. Căci că judecăţile Meale nu făcuse şi poruncile Meale lepădase şi sâmbetele Meale vătămase şi după idolii părinţilor săi fusease ochii lor.

25. Şi Eu, dară, le-am dat porunci nu bune şi judecăţi în carele nu vor fi vii.

26. Şi i-am pângărit întru darurile sale, când aducea tot ce deşchide pântecele, pentru greşalele sale. Şi vor şti că Eu sânt Domnul».

27. Pentru aceaea, grăiaşte către casa lui Israil, fiiul omului, şi vei zice către dânşii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Încă şi într-aceasta M-au blăstămat părinţii voştri, când M-au trecut cu vedearea, urgisindu-Mă'.

28. Şi i-am dus la pământul pre care am râdicat mâna Mea, să-l dau lor. Văzut-au toată măgura înaltă şi tot copaciul frunzos şi au jârtvit acolo jungherile sale şi au dat acolo întărâtarea aducerii sale şi au pus acolo mirosul dulceţii sale şi au gustat gustările sale.

29. Şi am zis către ei: 'Ce e cel înalt, la care voi întraţi?' Şi s-au chemat numele lui până la această zi'».

30. Pentru aceaea, zi către casa lui Israil: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Adevărat, în calea părinţilor voştri voi vă pângăriţi şi după sminteaelele lor voi curviţi,

35v 31. Şi întru aducerea darurilor voastre, | când treaceţi fiii voştri prin foc, voi vă pângăriţi întru toţi idolii voştri până astăzi, şi Eu vă voiu răspunde, casa lui Israil? Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că nu vă voiu răspunde'.

32. Nici gândirea minţii voastre va fi a celor ce zic: 'Fi-vom ca limbile şi ca rudeniile pământului, să cinstim leamnele şi pietrile'.

33. Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că în mână tare şi în braţu întins şi întru iuţime vărsat voiu împărăţi preste voi.

34. Şi vă voiu scoate dintre noroade şi vă voiu aduna din locurile prin care sânteţi răsipiţi în mână tare şi în braţu întins şi întru iuţime vărsat voiu împărăţi preste voi.

35. Şi vă voiu aduce în pustiia noroadelor şi mă voiu judeca cu voi acolo faţă către faţă.

36. Precum cu judecată am certat împrotiva părinţilor voştri în pustiia pământului Eghiptului, aşa vă voiu judeca, zice Domnul Dumnezeu,

37. Şi vă voiu supune steamii Meale şi vă voiu duce în legături de pace.

38. Şi voiu aleage dintre voi pre cei nelegiuitori şi necredincioşi şi din pământul nemernicii lor îi voiu scoate, şi în pământul lui Israil nu vor întra. Şi veţi şti că Eu sânt Domnul'.

39. Şi voi, casa lui Israil, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Fieştecarii după idolii voştri umblaţi şi le slujiţi, iară şi într-aceasta de nu mă veţ auzi şi numele Mieu cel sfânt îl veţi mai pângări, în darurile voastre şi întru idolii voştri,

40. În muntele Mieu cel sfânt, în muntele lui Israil cel înalt – zice Domnul Dumnezeu – acolo va sluji Mie toată casa lui Israil, toţi, am zis, în pământul în care îm vor plăcea; şi acolo voiu căuta pârghele voastre şi începutul zeciuirilor voastre, întru toate sfinţeniile voastre, ||

36r 41. Spre miros de bună mireazmă vă voiu priimi când vă voiu scoate dintre noroade şi vă voiu aduna de prin locurile prin care sânteţi râsipiţi şi mă voiu proslăvi între voi înaintea limbilor.

42. Și veți ști că Eu, Domnul, când vă voiu duce la pământul lui Israil, la pământul pentru care am râdicat mâna Mea, ca să-l dau părinților voștri.
43. Și vă veț aduce aminte acolo de căile voastre și de toate nelegiuirile voastre cu care v-ați pângărit într-însele; și vă veți scârbi de voi înaintea voastră, întru toate răotățile voastre care ați făcut.
44. Și veți ști că Eu sânt Domnul, când bine voiu face voao pentru numele Mieu și nu după căile voastre ceale reale, nici după nelegiuirile voastre ceale reale foarte, casa lui Israil', zice Domnul Dumnezeu»".
45. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
46. „Fiiul omului, pune fața ta cătră calea austrului și picătureaște spre afric și proroceaște spre dumbrava țarinii despre amiazăzi.
47. Și vei zice dumbrăvii de amiiazezi: «Auzi cuvântul Domnului. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voi aprinde întru tine foc și voi arde întru tine tot lemnul vearde și tot lemnul uscat; și nu să va stânge flacăra aprinderii și să va mistui într-însa toată fața, de la austru până la crivețu.
48. Și va vedea tot trupul că Eu, Domnul, o am aprins, nici să va stânge'»".
49. Și am zis: „A! A! A! Doamne Dumnezeule! Aceia zic de mine: «Au doară prin pilde grăiaște acesta?»"

Cap 21

Proroceaște că groaznică și mult fealiu de sabie | va veni preste Ierusalim și preste fiii lui Ammos de la împăratul Vavilonului, carele mai apoi în țara sa să va judeca și cu totul să vă râsipi. 36v

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, pune fața ta cătră Ierusalim și picătoreaște pre jârtvelnice și proroceaște împrotiva locului lui Israil.
3. Și vei zice cătră pământul lui Israil: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine și voiu scoate sabia mea din teaca sa și voiu ucide întru tine pre cel drept și pre cel necredincios.
4. Iară pentru aceaea, că am ucis întru tine pre cel drept și pre cel necredincios, pentru aceaea va ieși sabia Mea din teaca sa cătră tot trupul, de la austru până la crivețu,
5. Ca să știe tot trupul că Eu, Domnul, am scos sabia mea din teaca sa neoprită'».
6. Și tu, fiiul omului, suspină întru zdrobirea coapselor și întru amărăciuni, suspină înaintea lor.
7. Și deacă vor zice cătră tine: «Căci tu suspini?», vei zice: «Pentru auzirea că vine și să va lâncezi toată inima și să vor slăbănoji toate mânile și să va slăbi tot duhul și prin toate genunchele vor treace ape. Iată, vine și va fi, zice Domnul Dumnezeu»".
8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
9. „Fiiul omului, proroceaște și vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu». Grăiaște: «Sabiia, sabia s-au ascuțit și s-au luciit,
10. Să taie jungheri; s-au ascuțit să sclipească, s-au luciit. Cel ce clătești steama fiiului Mieu tăiat-ai tot lemnul.
11. Și l-am dat a-l netezi, ca să să ție cu mâna. Aceasta s-au ascuțit sabia și aceasta s-au luciit, să fie în mâna ucigătoriului». ||
12. Strâgă și te vaietă, fiiul omului, că aceasta s-au făcut în norodul Mieu, aceasta întru toți povățuitorii lui Israil, carii fugise. Sabiii s-au dat cu norodul Mieu; pentru aceasta plesnește-ți șealele, 37r
13. Că s-au ales; și aceasta deacă va răsipi steama, și nu va fi, zice Domnul Dumnezeu.
14. Tu, dară, fiiul omului, proroceaște și loveaște cu mâna cătră mână și să se îndoiască sabia și să se întriiască sabia celor omorâți; aceasta e sabiia de mare ucidere, carea îi face a să buigui,
15. Și a să lâncezi cu inima; și sporeaște căderile în toate porțile lor; am dat turburarea sabiii ceii ascuțite și luciite a sclipi, îmbrăcate spre ucidere.
16. Ascuță-te, mergi spre dreapta sau spre stânga, ori încătro iaste pofta feații tale.
17. Încă și Eu voiu plini cu mâna și voiu umplea urgiia Mea; Eu, Domnul, am grăit".
18. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
19. „Și tu, fiiul omului, pune ție doao căli, să vie sabiia împăratului Vavilonului; din pământul tău vor ieși amândoao și cu mâna va lua gâcirea, în capul uliții cetății va gâci.

20. Cale vei pune să vie sabiia la Ravathul fiilor Amon şi la Iuda în Ierusalimul cel întărit.

21. Că au stătut împăratul Vavilonului între căi, în capul a doao uliţe, gâcitură căutând, mestecând săgeţile; întrebat-au idolii, afară au sfătuit.

22. La dreapta lui s-au făcut gâcitura preste Ierusalim, să puie berbeci, ca să-i deascopere în tăiare, să râdice glas în urlare, să puie berbeci în preajma porţilor, să aducă şanţu şi să zidească tărie.

37v 23. Şi va fi ca cel ce sfătuiaşte în zădaru bozul în ochii | lor, şi odihna sâmbetelor urmează; iară acela îş va aduce aminte de nedreptate a prinde.

24. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Pentru căci că v-aţi adus aminte de nedreptăţile voastre şi aţi deascoperit nelegiuirile voastre şi s-au arătat păcatele voastre întru toate gândurile voastre, pentru aceaea – zic – că v-aţi adus aminte, cu mâna vă veţi prinde.

25. Iară tu, pângărite, necredinciosule, povăţuitoriul lui Israil, a căruia au venit zioa cea mai nainte gătită în vreamea nedreptăţii,

26. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Du chidarim, ia corona; au nu e aceasta carea au înălţat pre cel smearin şi pre cel înalt l-au smerit?

27. Nedreptate, nedreptate, nedreptate, o voiu pune, şi aceasta nu s-au făcut, până ce ar veni a căruia iaste judecata şi o voi da lui’».

28. Şi tu, fiiul omului, proroceaşte şi zi: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu către fiii lui Ammon şi către ocara lor». Şi vei zice: «Sabie, sabie, goleaşte-te spre ucidere, luciia-te să omor şi să sclipeşti,

29. Când ţi să vedea ceale deşarte şi să prorocea minciunile, ca să te dai preste grumazii răniţilor celor necredincioşi, a cărora zioao cea mai înainte rânduită în vreamea nedreptăţii au venit.

30. Întoarce-te la teaca ta, în locul în care te-ai zidit, în pământul naşterii tale te voiu judeca.

31. Şi voiu vărsa preste tine urgiia Mea, în focul iuţimii Meale voiu sufla întru tine şi te voi da în mânile oamenilor celor neînţelepţi şi a celor ce lucrează perirea.

32. Focului vei fi hrană, sângele tău va fi în mijlocul pământului, uitării te vei da»; că Eu, Domnul, am grăit”.

Cap 22

38r *Multe nelegiuiri în Ierusalim făcute poves||teaşte, pentru carele zice că va vărsa preste dânşii urgiia sa. Şi povesteaşte nelegiuirile preoţilor, a căpeteniilor şi a mincinoşilor proroci şi a norodului pământului, ca nime să să afle cine să să puie întru întoarcerea mâniii Domnului.*

1. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Şi tu, fiiul omului, au nu judeci, au nu judeci cetatea sângiurilor?

3. Şi vei arăta ei toate urăciunile sale şi vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Cetatea ce varsă sânge în mijlocul său, să vie vreamea ei şi carea au făcut idoli împrotiva sa, ca să să pângărească.

4. În sângele tău care de tine s-au vărsat, ai greşit: şi întru idolii tăi, carii ai făcut, te-ai pângărit şi ai făcut a să apropia zilele tale, şi ai adus vreamea anilor tăi; pentru aceaea te-am dat ocară limbilor şi batjocură tuturor locurilor,

5. Care sânt aproape şi care-s departe de tine vor lua biruinţă de tine, întinată, ostilă, cea mare cu perirea.

6. Iată, căpeteniile lui Israil, fieştecarii cu braţul său au fost întru tine, a vărsa sânge.

7. Pre tatăl şi pre mumă i-au batjocorit întru tine, pre cel strein l-au năpăstuit în mijlocul tău, săracul şi văduva i-au întristat la tine.

8. Jirtvelnicele meale le-ai trecut cu vedearea şi sâmbetele meale le-ai pângărit.

9. Oameni hulitori au fost întru tine a vârsa sânge; şi preste măguri au mâncat întru tine, nelegiuire au lucrat în mijlocul tău.

10. Ceale mai de ruşine ale tătâni-său le-au deascoperit întru tine, necurăţia ceii lunatece o au smerit întru tine.

11. *Şi fieştecarele spre muiarea aproapelui său au lucrat urăciune şi socrul pe noru-sa o au pângărit negrăit, fratele pre soru-sa, fata tătâni-său o a | smerit întru tine. *Ierem. 5,7.

38v

12. Daruri au luat întru tine, a vărsa sânge, camătă şi pe deasupra ai luat şi cu lăcomie pre cei de aproape ai tăi năpăstuiai şi de Mine te-ai uitat, zice Domnul Dumnezeu.

13. Iată, am pleznit mânile Meale preste lăcomiia ta carea ai făcut şi preste sângele care s-au vărsat în mijlocul tău.

14. Au doară va suferi inima ta? Au vor birui mânile tale în zilele care Eu voiu face ţie? Eu, Domnul, am grăit şi voiu face ţie.

15. Şi te voiu râsipi prin neamuri şi te voiu vântura prin locuri şi voiu face a scădea necurăţia ta de la tine.

16. Şi te voiu moşteni întru vedearea limbilor şi vei şti că Eu, Domnul'»".

17. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, întorsu-s-au Mie casa lui Israil spre curvă; toţi aceştia, aramă şi cositoriu şi fier şi plumb în mijloc de cuptoriu; curvă de argint s-au făcut.

19. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Pentru că v-aţi întors toţi spre curvă, pentru aceaea, iată, Eu vă voi aduna în mijlocul Ierusalimului,

20. Cu adunare de argint şi de aramă şi de cositoriu şi de fier şi de plumb în mijlocul cuptoriului şi voiu aprinde într-însul foc spre vărsare, aşa-i voiu aduna întru iuţimea Mea şi întru mâniia Mea şi Mă voiu odihni şi-i voiu vărsa.

21. Şi vă voiu aduna şi vă voiu aprinde în focul iuţimii Meale şi vă veţi vărsa în mijlocul ei.

22. Precum să varsă argintul în mijlocul cuptoriului, aşa veţi fi în mijlocul ei; şi veţi şti că Eu, Domnul, deacă voiu vărsa urgiia Mea preste voi»".

23. Şi au fost cuvântul Domnului cătră Mine, zicând:

24. „Fiiul omului, zi ei: «Tu eşti pământ necurat şi nepluat în zioa iuţimii.

25. Giurarea prorocilor împreună, în mijlocul ei, ca leul ce răgneaşte şi apucă pradă, sufletele le-au || mâncat, averile şi preţul au luat, văduvele ei le-au înmulţit în mijlocul ei. 39r

26. Preoţii ei au urgisit leagea Mea şi au pângărit jârtvenicele Meale, între cel sfinţit şi între cel pângărit n-au avut despărţire şi între cel pângărit şi între cel curat n-au înţeles şi de la sâmbetele Meale ş-au întors ochii şi Mă întinam în mijlocul lor.

*Mih. 3,11. Sof. 3,3.

27. *Căpeteniile ei în mijlocul ei ca lupii ce răpesc prada, a vărsa sânge şi a pierde sufletele şi cu lăcomie a urma dobânzile.

28. Iară prorocii lor în lucie fără amestecare, văzând ceale deşarte, şi, prorocindu-le minciuni, zicând: 'Aceastea zice Domnul Dumnezeu', când Domnul n-au grăit.

29. Norodul pământului năpăstuia năpăstuire şi răpea cu sâlnicie pre cel lipsit şi pre săracul necăjea şi pre cel nimernic îl apăsa cu năpaste fără judecată.

30. Şi am cercat dintre ei om, carele s-ar pune păreate şi ar sta împrotiva Mea pentru loc, ca să nu-l râsipesc, şi n-am aflat.

31. Şi am vărsat preste ei urgiia Mea, în focul mâniii Meale i-am mistuit. Calea lor spre capul lor o am răsplătit, zice Domnul Dumnezeu»".

Cap 23

Supt chipul a multor precurvii, a doao curve, Oollei şi Oolliviii, şi a certării lor arată Domnul multe fealiuri de închinare de idoli a Samariii şi a Ierusalimului, pentru carea să vor da spre ocară limbilor, a cărora închinarea de idoli au urmat.

1. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, doao muieri featele unii mume au fost.

3. Şi au curvit în Eghipt, în tinereaţele sale | au curvit; acolo s-au supus ugerele lor şi s-au frâmt ţiţele pruncii lor. 39v

4. Iară numele lor, Oolla, cea mai mare, şi Oolliva, sora ei cea mai mică. Şi le-am avut şi au născut feciori şi feate; iară numele lor, Samaria, Oolla şi Ierusalimul, Oolliva.

5. Şi au curvit asupra Mea Oolla şi au nebunit, spre iubitorii săi, spre asiri apropiindu-să,

6. Spre cei îmbrăcaţi cu mohorât, spre căpetenii şi legiuitori, spre cei tineri de poftă, spre toţi călăreţii şi încălecătorii de cai.

7. Şi au dat curviile sale preste cei aleşi, preste toţi fiii asirilor şi întru toţi spre carii au nebunit, întru necurăţiile lor s-au pângărit.

8. Încă şi curviile sale care avusease în Eghipt nu le-au părăsit, că şi aceia au dormit cu dânsa în tinereaţele ei, şi aceia au frâmt ugerele pruncii ei şi au vărsat curvia sa preste dânsa.

9. Pentru aceaea o au dat în mânile iubitorilor săi, în mânile fiilor Assur, preste a cărora poftă au nebunit.

*Sus 17, 37.

10. *Aceia au descoperit ocara ei, pre fiii şi pre featele ei i-au dus, şi pre ea o au ucis cu sabia; şi s-au făcut muieri vestite şi judecăţi au lucrat într-însa.

11. Carea văzând sora ei, Oolliva, mai mult decât aceaea au nebunit de poftă şi curviia sa preste curviia surorii sale.

12. La fiii asirilor s-au dat fără ruşine, povăţuitoriilor şi legiuitorilor celor ce vinea la sine, îmbrăcaţi cu haină de multe fealiuri, călăraşiilor ce să purta cu cai şi celor tineri cu chipul tuturor aleasă.

13. Şi am văzut că s-au pângărit o cale amândurora.

40r 14. Şi au sporit curviile sale; şi, văzând băr||baţi zugrăviţi în păreate, chipurile haldeilor cu văpseale însămnate,

15. Şi pre cei încinşi cu brâne ţintate şi cu mitre în capetele lor zugrăvite, chipul tuturor povăţuitorilor, asămănarea fiilor Vavilonului şi a pământului haldeilor în care au răsădit,

16. Nebunit-au preste ei pofta ochilor săi şi au trimis soli de la ei în Haldeea.

17. Şi deacă au venit la ea fiii Vavilonului, la culcuşul ţiţelor o au pângărit cu curviile sale; şi s-au pângărit de la dânşii şi s-au săturat sufletul ei de la aceia.

18. Şi au golit curviile sale şi au descoperit ocara sa; şi s-au depărtat sufletul Mieu de la ea, precum să depărta sufletul Mieu de la sora ei.

19. Că au înmulţit curviile sale, aducându-şi aminte de zilele tinereaţelor sale, întru care le-au curvit în pământul Eghiptului.

20. Şi au nebunit cu poftă spre împreunarea lor, a cărora trupuri sânt ca trupurile asinilor şi ca curgerea cailor, curgerea lor.

21. Şi ai cercetat nelegiuirea tinereaţelor tale, când s-au supus în Eghipt ugerele tale şi s-au frâmt ţiţele prunciii tale.

22. Pentru aceaea, Oolliva, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voi deştepta pre toţi iubitorii tăi împrotiva ta, de carii s-au săturat sufletul tău, şi-i voiu aduna asupra ta prinprejur,

23. Pre fiii Vavilonului şi toţi haldeii, pre cei cinstiţi şi tiranii şi căpeteniile, toţi fiii asirilor, pre cei tineri cu chip ales, povăţuitori şi legiuitori toţi, pre căpeteniile căpeteniilor şi pre cei vestiţi călăraşi de cai.

24. Şi vor veni preste tine gătiţi cu căruţe şi cu roate mulţime de noroade, cu platoşe şi

40v cu paväze şi cu coif să vor întrarma împro|tiva ta de pretutindini; şi voiu da înaintea lor judecată şi te vor judeca cu judecăţile sale.

25. Şi voiu pune râvna Mea întru tine, carea o lucrează cu tine în iuţime; nasul tău şi urechile tale le voiu tăia, şi ceale ce vor rămânea cu sabie le vor dimica; aceia pre fiii tăi şi featele tale vor prinde, şi cel mai de pre urmă al tău să va mistui de foc.

26. Şi te vor goli de veşmintele tale şi vor lua vasele slavei tale.

27. Şi voiu face a odihni nelegiuirea ta de tine şi curviia ta de pământul Eghiptului; nici vei râdica ochii tăi către dânşii, şi nu-ţ vei mai aduce aminte de Eghipt».

28. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu te voiu da în mânile acelora pre carii i-ai urât, în mânile de carii s-au săturat sufletul tău.

29. Şi vor lucra cu tine în urâre şi vor lua toate ostenealele tale şi te vor lăsa goală şi plină de ocară şi să va descoperi ocara curviilor tale, nelegiuirea ta şi curviile tale.

30. Făcut-au aceaştea ţie, că ai curvit după neamuri, între carele te-ai pângărit cu idolii lor.

31. În calea iuţimii tale ai umblat; şi voiu da păharul ei în mâna ta».

32. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Păharul surorii tale vei bea cel adânc şi lat, fi-vei spre râs şi spre batjocura cea mai prisositoare.

33. De beţie şi de dureare te vei umplea, de păharul măhnirii şi al întristării, de păharul surorii tale, Samariii.

34. Şi-l vei bea şi-l vei stoarce până la drojdii şi sfărmiturile lui le vei mânca şi ugerele

41r tale le vei rumpe, că Eu am grăit», zice Domnul || Dumnezeu.

35. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Pentru că te-ai uitat de Mine şi M-ai lăpădat după trupul tău, poartă şi tu nelegiuirea ta şi curviile tale»".

36. Şi au zis Domnul către mine, zicând: „Fiiul omului, au doară judeci pre Oolla şi Oolliva şi le vesteşti nelegiuirile lor?

37. Că au preacurvit şi sânge e în mânile lor, şi cu idolii săi au curvit, încă şi pre fii săi care născuse Mie i-au dus lor spre mâncare.

38. Ci şi aceasta le-au făcut: pângărit-au jârtvelnicul Mieu în zioa aceaea şi sâmbetele Meale le-au întinat.

39. Şi când jârtvea pre fiii săi idolilor săi şi întra la jârtvelnicul Mieu în zioa aceaea, ca să-l pângărească, şi aceastea au făcut în mijlocul casii Meale.

40. Trimis-au la oamenii ce vinea de departe, la carii solie trimisease şi, iată, au venit cărora te-ai spălat şi ai uns prinprejur ochii tăi cu văpseale şi te-ai împodobit cu haină muierească.

41. Şezut-ai în pat frumos şi masa s-au împodobit înaintea ta; tămâia Mea şi ungerea Mea o ai pus pre dânsa.

42. Și glas de mulțime ce dănțuia era într-însa și în bărbații cei ce să aducea din mulțimea oamenilor și vinea din pustie; au pus covrigi în mânile lor și cununi scumpe în capetele lor.
43. Și i-am zis: «Ceaea ce ești zdrobită întru preacurvii, acum va curvi întru curvia sa și aceasta?»
44. Și au întrat la ea ca la o muiare curvă, așa întra la Oolla și Oolliva, muierile acealea de rușine.
45. Bărbații, dară, drepți sânt, aceștia le vor judeca cu judecata preacurvelor și cu judecata vărsătorilor de sânge, căci că preacurve sânt | și sânge în mânile lor. 41v
46. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Adă la eale mulțimea și le dă spre gâlceavă și spre răpire.
47. Și să se împroaște cu pietrile norodului și să se pătrunză cu sabiile lor, pre fiii și pre featele lor îi vor ucide și casele lor cu foc le vor aprinde.
48. Și voiu lua nelegiuirea de pre pământ și să vor învăța toate muierile a nu face după nelegiuirea acelora.
49. Și vor da nelegiuirea voastră preste voi și păcatele idolilor voștri le veț purta și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu»".

Cap 24

Supt chipul oalei ceii pline de carne și de oase mai aleasă și la foc pusă și supt chipul morții muierii lui Iezechiil, pentru carea i s-au poruncit nici o jeale a face, arată Domnul că să va da spre perire casa lui Israil și fiii ei să vor omorî, nici o jale urmând pentru buiguirea sufletului.

1. Și au fost cuvântul Domnului către mine, în anul al noaolea, în luna a zecea, în zioa lunii a zecea, zicând:
2. „Fiiul omului, scrie ție numele zilii aceștiia, întru carea s-au întărit împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului astăzi.
3. Și vei zice prin pildă către casa cea întărâtătoare o asămănare și vei grăi către dânșii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pune oala, cum am zis, și bagă într-însa apă,
4. Strânge dăraburile ei într-însa, toată partea bună, șealele și armul, ceale alease și pline de oase.
5. Gras dobitoc ia și împreună strângerea oaselor supt dânsa, clocotit-au fiertura ei și s-au fiert oasele ei în mijlocul ei.
6. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Amar cetății sângiurilor, oalei a căriia rugină într-însa iaste și ruginile ei n-au ieșit dintr-însa. Prin părți și prin părțile sale o scoate, n-au căzut preste ea soarte. ||
7. Că sângele ei în mijlocul ei iaste, preste piatră limpede l-au vărsat, nu l-au vărsat pre pământ, să se poată acoperi cu prav. 42r
8. Ca să aduc preste ea urgia Mea și cu izbândă să izbândesc dat-am sângele ei pre pământ limpede, ca să nu să acopere'.
9. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: *'Amar cetății sângiurilor, a căriia Eu mare voiu face hălmul. (*Nah. 3,1. Hav. 2,12.)
10. Strânge oasele care le voiu arde cu foc și mistuiască-să cărnurile și să va coace toată amestecarea și oasăle să vor lâncezi.
11. Și o pune pre cărbuni goală, să se încălzască și să se topească arama ei și să se arză în mijlocul ei întinăciunea ei și să să mistuiască scrumul ei.
12. Cu multă osteneală s-au asudat și n-au ieșit dintr-însa cea foarte rugina ei, nici prin foc.
13. Necurăția ta urgisită e, că am vrut a te curăți și nu te-ai curățit de gunoaiele tale, ci nici te vei curăți mai nainte, până când voiu face a să odihni urgiia Mea întru tine.
14. Eu, Domnul, am grăit: Veni-va și voiu face, nu voiu treace, nici voiu îngădui, nici Mă voiu mâlcomi; după căile tale și după meașteșugirile tale te voiu giudeca', zice Domnul»".
15. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
16. „Fiiul omului, iată, Eu iau de la tine cel dorit al ochilor tăi în rană; și nu vei plânge, nici te vei văieta, nici vor cură lacrămile tale.
17. Suspină tăcând, jeale din morți nu vei face, cununa ta legată împrejur fie ție și încălțămintele tale vor fi în picioarele tale, nici cu plașca vei astupa gurile, nici bucate jealnice vei mânca".
18. Grăit-am eu către norod dimineață și au murit muiarea mea sara; și am făcut dimineața precum poruncise mie.

19. Și au zis către mine norodul: „Căci nu ne spui ce însămnează aceastea care tu faci?”

42v 20. Și am zis către ei: „Cuvântul Domnului au | fost către mine, zicând:

21. «Grăiaște casii lui Israil: ‘Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu voiu pângări jirtvealnicul Mieu, mândriia împărățiii voastre și dorirea ochilor voștri și de care să spăimântează sufletul vostru. Fiii voștri și featele voastre, care le-aț lăsat, de sabie vor cădea.

22. Și veț face precum am făcut; gurile cu plașca nu veți acoperi și bucatele de jeale nu veț mânca.

23. Cununi veț avea în capetele voastre și încălțăminte în picioare; nu vă veț văieta, nici veți plânge, ci vă veț veștezi întru nedreptățile voastre și fieștecarele va suspina către fratele său.

24. Și va fi Iezechiil voao spre minune, după toate care au făcut, veți face când va veni aceasta; și veț ști că Eu sânt Domnul Dumnezeu’».

25. Și tu, fiiul omului, iată, în zioa în carea voiu lua de la ei tăria lor și bucuriia vredniciii și pofta ochilor lor, pre carea odihnesc sufletele lor, pre fiii și pre featele lor,

26. În zioa aceaea când va veni cel ce fuge la tine să-ți vestească,

27. În zioa, am zis, aceaea să va deșchide gura ta cu cel ce au fugit și vei grăi și nu voiu mai tăcea; și le vei fi spre mirare și veți ști că Eu sânt Domnul”.

Cap 25

Ținuturilor Ammon, Moav, Idumeii și Palestinii, amânânță Domnul perirea, pentru că au năcăjit pre fiii lui Israil și de năcazul lor s-au bucurat.

1. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pune fața împrotiva fiilor Ammon și vei proroci despre ei.

3. Și vei zice fiilor Ammon: «Auziți cuvântul Domnului Dumnezeu! Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că ați zis: ‘Bine e, bine e, despre jertvenicul mieu, că s-au pângărit, și despre pământul lui Israil, că s-au pustiit, și despre casa Iudii, că s-au dus în robie,

43r 4. Pentru aceaea, Eu te voiu da fiilor răsăriteani | |lor spre moștenire și vor pune staulele sale întru tine și vor pune întru tine corturile sale; aceia vor mânca rodurile tale și aceia vor bea laptele tău.

5. Și voiu da pre Ravath spre lăcașul cămilelor și pre fiii lui Ammon spre culcușul dobitoacelor; și veți ști că Eu, Domnul’.

6. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că ai plesnit cu mâna și ai lovit cu piciorul și te-ai bucurat din toată voia de pământul lui Israil,

7. Pentru aceaea, iată, Eu voiu întinde mâna Mea preste tine și te voiu da spre răpirea neamurilor și te voiu omorî dintre noroade și te voiu pierde de pre pământuri și te voiu zdrobi; și vei ști că Eu, Domnul’.

8. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că au zis Moav și Seir: ‘Iată, ca toate limbile casa Iudii’.

9. Pentru aceaea, iată, Eu voiu deșchide umărul lui Moav din cetăți, din cetățile lui, am zis, și din hotarele lui, pre ceale alease ale pământului Vethiesimoth și Veelmeon și Cariathaim,

10. Fiilor răsăritului, cu fiii Ammon, și o voiu da spre moștenire ca să nu mai fie pomenirea fiilor Ammon în neamuri,

11. Și în Moav voiu face judecăți; și vor ști că Eu, Domnul’.

12. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că au făcut Idumeea izbândire să să izbândească de fiii Iudii și au păcătuit greșind și răsplătirea au cerut pentru dânșii,

13. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: Întinde-voiu mâna Mea preste Idumeea și voiu lua dintr-însa omul și dobitocul și o voiu face pustie de către austru și cei ce sânt în Dedan de sabie vor cădea.

14. Și voiu da izbândirea Mea preste Idumeea prin mânile norodului Mieu, Israil, și vor face în Edom după mânia Mea și după iuțimea Mea și vor cunoaște izbânda Mea’, zice Domnul Dumnezeu.

15. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că au făcut palestinii izbândire și au

43v izbândit | din tot sufletul, omorând și plinind toate neprietiniile ceale vechi,

16. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voiu întinde mâna Mea preste palestineani și voiu omorî pre ucigași și voiu pierde rămășițele ținutului de pre mare.

17. Și voiu face întru ei mari izbândiri vădind în urgie și vor ști că Eu, Domnul, când voiu da izbândirea Mea preste ei.

Cap 26

Vesteaşte Domnul răsipirea Tirului, cetăţii ceii alease, pentru că s-au bucurat de jefuirea Ierusalimului.

1. Şi au fost în anul al unsprăzeacelea, întâie a lunii, s-au făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, pentru căci că au zis Tirul despre Ierusalim: «Bine e, frâmtu-s-au porţile noroadelor, întorsu-s-au la Mine: umplea-mă-voiu, pustie iaste».
3. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu preste tine, Tirule, şi voiu face a să apropiia de tine neamuri multe, precum să suie marea cea cu valuri.
4. Şi vor râsipi zidurile Tirului şi vor strâca turnurile ei şi voiu rade pravul ei de pre ea şi o voiu da spre piatră limpede.
5. Uscarea năvoadelor va fi în mijlocul mării, că Eu am grăit – zice Domnul Dumnezeu – şi va fi spre răsipirea limbilor.
6. Şi featele ei, care sânt în câmp, cu sabie să vor omorî; şi vor şti că Eu, Domnul».
7. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voiu aduce la Tir pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului de la crivețu, împăratul împăraţilor, cu cai şi cu căruţe şi cu călăraşi şi cu ceată şi cu norod mare.
8. Pre featele tale, care sânt în câmp, cu sabie le va omorî; şi te va încunjura cu tării şi va aduce şanţu prinprejur şi va rădica asupra ta pavăza. ||
9. Şi vii şi berbeci va mesteca spre zidurile tale, şi turnurile tale le va strâca cu armele sale. 44r
10. Cu noroirea cailor lui te va acoperi praful lor, de către sunetul cailor şi a roatelor şi a căruţelor să vor clăti zidurile tale când va întra prin porţile tale ca prin întrarea cetăţii răsipite.
11. Cu copitele cailor săi vor călca toate uliţele tale, norodul tău cu sabiia l-or tăia şi stâlpii tăi cei cinstiţi pre pământ vor cădea.
12. Jefui-vor averile tale, răpi-vor negoţurile tale şi vor strâca zidurile tale şi casele tale ceale prea luminate le vor surpa, şi pietrile tale şi leamnele tale şi praful tău în mijlocul apelor le vor pune.
13. *Şi voiu face a înceta mulţimea cântecelor tale, şi sunetul lăutelor tale nu să va mai auzi. (*Ieremie 7, 34.)
14. Şi te voiu da spre piatră limpede, uscarea năvoadelor vei fi, nici te vei mai zidi; că Eu am grăit», zice Domnul Dumnezeu.
15. Aceastea zice Domnul Dumnezeu Tirului: «Au doară nu de sunetul căderii tale şi de suspinul omorâţilor tăi, când să vor ucide în mijlocul tău, să vor clăti ostroavele?
16. Şi să vor pogorî de pre scaunele sale toate căpeteniile mării şi vor duce prăzile sale şi vejmintele sale ceale de multe fealiuri le vor lepăda şi să vor îmbrăca cu ameţire; pe pământ vor şedea, şi ameţiţi preste cădearea ta cea de năprasnă să vor mira.
17. Şi, luând preste tine tânguire, vor zice ţie: 'Cum ai perit, ceaea ce lăcuieşti în mare, cetate cinstită, carea ai fost tare în mare, cu lăcuitorii tăi de carii toţi să îngrozea?'
18. Acum să vor ameţi corăbiile în zioa spaimii tale şi să vor turbura ostroavele în mare, | căci că nici unul iase din tine»". 44v
19. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Când te voiu da cetate pustiită, ca cetăţile ceale nelăcuite, şi voiu aduce preste tine adâncul şi te vor acoperi ape multe,
20. Şi te voiu trage cu cei ce să pogoară în lac, la norodul cel veacinic, şi te voiu aşeza întru ceale mai de pre urmă, ca sângurătăţile ceale vechi, cu cei ce să duc în lac, să nu fii lăcuită; iară deacă voiu da slavă în pământul celor vii,
21. De nimica te voiu face şi nu vei fi şi, căutată fiind, nu te vei mai afla în veac", zice Domnul Dumnezeu.

Cap 27

Cădearea Tirului, cetăţii ceii de lângă mare şi găzdace, să plânge povestindu-să neguţătoriile ce să poartă la ea din toate ţinuturile.

1. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Tu, dară, fiiul omului, ia preste Tir tânguire;
3. Şi vei zice Tirului, carea lăcuiaşte întru întrarea mării, neguţătorii noroadelor spre ostroave multe: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'O, Tirule, tu ai zis: 'De podoabă desăvârşit sânt eu!'

4. Și în inima mării sădită, hotarâșii tăi, cei ce te-au zidit, au umplut podoaba ta;

5. Cu brazi din Sanir te-au încheiat cu toate podoabele mării: chedru din Livan au adus, ca să-ți facă rău.

6. Ștăjari din Vasan au cioplit pre coapsele tale și scândurile tale au făcut ție din os de elefant de Indiia și divanurile din ostroavele Italiii.

7. Mătasă de multe fealiuri de Eghipt s-au țăsut ție spre învălitoare, să să puie întru răotate; hiațintul și mohorâtul din ostroavele Elisa s-au făcut acoperemântul tău.

45r 8. Lăcuitorii Sidonului și a Aradiii au fost vâslătorii tăi; înțelepții tăi, Tirule, s-au || făcut stăpânitorii tăi.

9. Bătrânii Ghivliii și precepuții ei au avut corăbiiari spre slujba celor multe uneltelor tale: toate corăbiile mării și corăbierii lor au fost întru norodul neguțătoriii tale.

10. Persii și lidiii și liviii era în oastea ta; bărbații, ostașii tăi; pavăza și coiful au spânzurat întru tine spre podoaba ta.

11. Fiii Aradiii cu oastea ta era preste zidurile tale înprejuru; ci și piticii carii era în turnurile tale tulbele sale ș-au acățat în zidurile tale prinprejur: aceia au plinit frumseațea ta.

12. Carthaghineanii, neguțătorii tăi, de mulțimea tuturor bogățiilor tale de argint, fier, cositoru și de plumb au împlut târgurile tale.

13. Greciia, Thuval și Mosoh, aceia neguțătorii tăi; robi și vase de aramă au adus norodului tău.

14. Din casa Thogormii cai și călărași și cămile au adus la târgul tău.

15. Fiii lui Dedan, neguțătorii tăi: ostroave multe, neguțătoriia mânii tale: dinți de elefant și de evan din India au schimbat întru prețul tău.

16. Sirul, neguțătoriul tău, pentru mulțimea lucrurilor tale, piatră scumpă și urșinic și pestrițu și vison și mătasă și hodcod au pus întru neguțătoriia ta.

17. Iuda și pământul lui Israil, aceia neguțătorii tăi; în grâul cel dintâiu, valsamon și miere și untdelemn și rășină au pus în târgurile tale.

18. Damaschinul, neguțătoriul tău întru mulțimea lucrurilor tale, întru mulțimea a multe averi, în vin gras, în lâni de bună față;

19. Dan și Greciia și Mosil în târgurile tale au pus fier lucrat; ceară, tirh și trestie în neguțătoriia ta. |

45v 20. Dedan, neguțătorii tăi în covoară spre ședeare.

21. Aravia și toate căpeteniile lui Chidar, aceia neguțătorii mânii tale; cu miei și cu berbeci și cu iezi au venit la tine neguțătorii tăi.

22. Vânzătorii Savei și Rima, aceia neguțătorii tăi, cu toate miereazmele ceale dintâi și cu piatră scumpă și cu aur, care au pus în neguțătoriia ta.

23. Haran și Heni și Edem, neguțătorii tăi; Sava, Asur și Helmad, vânzătorii tăi.

24. Aceia neguțătorii tăi de multe fealiuri, cu învălitori de hiachinth și pestrițe și de scumpe bogății, care învălite și strânse era cu funi; și chedri avea în neguțătoriile tale.

25. Corăbiile mării, căpeteniile tale întru neguțătoriia ta; și te-ai umplut și te-ai mărit foarte în inima mării.

26. În ape multe te-au adus vânslătorii tăi; vântul de la austru te-au zdrobit în inima mării.

27. Bogățiile tale și vistieriile tale și unealtele tale ceale multe, corăbiiarii tăi și stăpânitorii tăi carii ținea averile tale și era preste norodu tău, și oamenii tăi cei de războiu carii era întru tine, cu toată mulțimea ta carea iaste în mijlocul tău cădea-vor în inima mării, în zioa căderii tale.

28. De sunetul strâgării îndreptătorilor tăi să vor turbura ceatele corăbiilor.

29. Și să vor pogorî din corăbiile sale toți cei ce ținea vânsla; corăbierii și toți îndreptătorii mării pre pământ vor sta.

30. Și să vor văieta pentru tine cu glas mare și vor strâga cu amar; și vor arunca pulbere pre capetele sale și cu cenușe să vor prăsăra.

31. Și vor rade pentru tine pleașa și să vor încinge cu târsâni; și vor plânge pentru tine, întru amărăciunea sufletului, cu plângere amară. ||

46r 32. Și vor lua spre tine verșu de jeale și te vor plânge: 'Care iaste ca Tirul, carea au amuțit în mijlocul mării?

33. Carea întru ieșirea neguțătoriilor tale din mare ai umplut noroade multe, întru mulțimea bogățiilor tale și a noroadelor tale ai îmbogățit împărații pământului.

34. Acum te-ai zdrobit de mare; în adâncurile apelor, averile tale și toată mulțimea ta, carea era în mijlocul tău, au căzut.

35. Toți lăcuitorii ostroavelor au amețit pentru tine și împărații acelora, toți, de vifor loviți, ș-au schimbat feațele.
36. Neguțătorii noroadelor au șuierat preste tine, de nimica te-ai făcut și nu vei fi până în veac'»".

Cap 28

Cădearea împăratului Tirului, celui cu mare slavă înnainte înălțat, pentru foarte-a lui mândrie și alte nedreptăți; aseaminea, și jefuirea Sidonului și întoarcerea fiilor Israil la pământul său, bătându-să nepriiatinii lor.

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, zi căpeteniii Tirului: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că s-au înălțat inima ta și ai zis: 'Dumnezeu sânt eu și în cathedra lui Dumnezeu am șezut în inima mării', fiind tu om, și nu Dumnezeu, și ai dat inima ta ca inima lui Dumnezeu,
3. Iată, mai înțelept ești tu decât Danil? Toată taina nu e ascunsă de tine?
4. Întru înțelepciunea ta și priceaperea ta ț-ai făcut tărie și ai căștigat aur și argint în vistieriile tale? |
5. Întru mulțimea înțelepciunii tale și întru neguțătoria ta ț-ai înmulțit tăriia? Și s-au râdicat inima ta întru vârtutea ta'. 46v
6. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că s-au înălțat inima ta ca inima lui Dumnezeu,
7. Pentru aceaea, iată, Eu voiu aduce asupra ta streinii și pre cei tari ai neamurilor; și vor goli sabiile sale asupra frumseații înțelepciunii tale și vor pângări podoaba ta.
8. Omorâ-te-vor și jos te vor trage; și vei muri întru perirea ucișilor, în inima mării.
9. Au doară, zăcând vei grăi: 'Dumnezeu sânt Eu', înnaintea celor ce te ucig? Fiind tu om, și nu Dumnezeu, în mâna celor ce te ucig,
10. Cu moartea celor netăiați împrejur vei muri, în mâna celor streini, căci că Eu am grăit'», zice Domnul Dumnezeu".
11. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: „Fiiul omului, râdică plângere preste împăratul Tirului,
12. Și vei zice lui: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Tu, peceatea asămănării, cel plin de înțelepciune și desăvârșit cu podoaba,
13. În desfătările raiului lui Dumnezeu ai fost, toată piatra scumpă, acoperemântul tău: sardiul, topazionul, iaspisul, hrizolitul și onixul și verilul și samfirul și cărvuncul și zmăragdul; aurul, lucrul podoabei tale. Și găurile tale, în zioa în carea te-ai zidit, s-au gătit.
14. Tu, heruvim întins și acoperind; și te-am pus în muntele lui Dumnezeu cel sfânt, în mijlocul pietrilor de foc ai umblat.
15. Desăvârșit în căile tale, din zioa zidirii tale până când s-au aflat nedreptate întru tine. ||
16. Întru mulțimea neguțătoriii tale s-au umplut ceale dinlăuntru ale tale de nedreptate și ai păcătuit; și te-ai scos din casa lui Dumnezeu și te-am pierdut, oh, heruv ce acoperi din mijlocul pietrilor celor de foc. 47r
17. Și s-au râdicat inima ta întru podoaba ta; pierdut-ai înțelepciunea ta întru podoaba ta, pre pământ te-am lepădat, înnaintea feații împăraților te-am dat, să te vază.
18. Întru mulțimea nedreptăților tale și întru nedreptatea neguțătoriii tale ai pângărit sfințeniia ta; scoate-voiu dară foc din mijlocul tău, care să te mânce, și te voiu da spre cenușe pre pământ, înaintea tuturor celor ce te văd.
19. Toți cei ce te vor vedea între neamuri vor ameți preste tine; de nemica te-ai făcut și nu vei fi în veac'»".
20. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
21. „Fiiul omului, pune fața ta împrotiva Sidonului și vei proroci întru el
22. Și vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, Sidonule, și Mă voi slăvi în mijlocul tău; și vor ști că Eu, Domnul, deacă voiu face într-însul judecăți și Mă voiu sfinți într-însul.
23. Și voiu trimite ciumă și sânge în ulițele lui și vor cădea cei ucişi în mijlocul lui de sabie prinprejur; și vor ști că Eu, Domnul.
24. Și nu va mai fi casii lui Israil sminteala amărăciunii și spini dureare aducând de pretutindini prin mijlocul celor ce să împrotivesc lor; și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu'.

25. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Când voiu aduna casa lui Israil din noroadele între care sânt răsipiţi, Mă voiu sfinţi într-înşii înaintea limbilor şi vor lăcui în pământul său, care l-am dat slugii Meale, Iacov.

47v 26. Şi vor lăcui într-însul fără grije şi vor zidi case şi vor sădi vii şi vor lăcui cute|zând, dacă voiu face giudecăţi întru toţ cei ce să împrotivesc lor prinprejur: şi vor şti că Eu, Domnul, Dumnezeul lor'»".

Cap 29

Împrotiva împăratului Eghiptului, şi împărăţiia lui să va pustii. Iară după patruzeaci de ani să va mai deştepta, măcar nu la slava cea dintâiu. Pământul Eghiptului să dă lui Navohodonosor, pentru că cu osteneala sa s-au ostenit jefuind pre Tirul.

1. În anul al zeacelea, în luna a zecea, în unsprăzeacea zi a lunii, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pune faţa ta împrotiva lui Faraon, împăratul Eghiptului, şi vei proroci despre el şi despre tot Eghiptul.

3. Grăiaşte şi vei zice: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, împăratul Eghiptului, bălaure mare, carele te culci în mijlocul râurilor tale şi zici: 'Al mieu e râul şi eu m-am făcut pre mine însumi'.

4. Şi voiu pune frâu în fălcile tale şi voiu clei peştii râurilor tale cu solzii tăi şi te voiu scoate din mijlocul râurilor tale şi toţ peştii tăi să vor lipi de solzii tăi.

5. Şi te voiu lepăda în pustie, şi pre toţi peştii râului tău; pre faţa pământului vei cădea, nu te vei culeage, nici te vei aduna; fiarălor pământului şi paserilor ceriului te-am dat a te îmbuca.

6. Şi vor şti toţi lăcuitorii Eghiptului că Eu, Domnul, *pentru căci că ai fost toiag de trestie casii lui Israil,

*Isaie 36, 6.

7. Când te-au apucat cu mâna şi te-ai rupt şi ai rupt tot umărul lor şi, răzimându-să ei spre tine, te-ai sfărmat şi ai slăbănojit toţi rărunchii lor.

8. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voiu aduce asupra ta sabiia şi voiu omorî din tine omul şi dobitocul.

48r 9. Şi va fi pământul Eghiptului spre părăsire şi || spre pustiire şi vor şti că Eu, Domnul, pentru că ai zis: 'Râul mieu iaste şi eu l-am făcut'.

10. Pentru aceaea, iată, Eu cătră tine şi cătră râurile tale; şi voiu da pământul Eghiptului spre pustiiri, cu sabiia răsipit, de la turnul Sienie până la hotarele Ethiopiii.

11. Nu va treace prin ea picior de om, nici picior de dobitoc va păşi printr-însa şi nu va fi lăcuită ani patruzeaci.

12. Şi voiu da pământul Eghiptului pustiiu în mijlocul pământurilor celor pustii şi cetăţile ei, în mijlocul cetăţilor celor surpate şi vor fi pustiite ani patruzeaci; şi voiu râsipi pre eghipteani între limbi şi-i voiu vântura pre locuri'.

13. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'După sfârşitul a patruzeci de ani, voiu aduna eghipteanii din noroadele între carii au fost râsipiţi.

14. Şi voiu întoarce robiia Eghiptului şi-i voiu aşeza în pământul Fathures, în pământul naşterii sale; şi vor fi acolo spre împărăţie mică.

15. Între cealeaalalte împărăţii va fi mai smerită şi nu să va mai înălţa preste neamuri şi-i voiu împuţina, ca să nu poruncească limbilor.

16. Nici vor mai fi casii lui Israil spre nădeajde, învăţându-i nedreptate, să fugă şi să urmeaze după ei; şi vor şti că Eu, Domnul Dumnezeu'»".

17. Şi au fost în anul al doaozeci şi şeaptelea, întâie, întru una a lunii: fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

[18]. „Fiiul omului, Navohodonosor, împăratul Vavilonului, au făcut a sluji oastea sa cu mare slujbă asupra Tirului; tot capul s-au copoşit şi tot umărul s-au ros şi plată nu i s-au dat, nici oastei lui din Tiru, pentru slujba cu carea au slujit Mie asupra ei.

19. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voiu da pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în pământul Eghiptului; şi va lua mulţimea lui şi va prăda mânunchele

48v lui şi va râsipi jafuri|le lui şi va fi plata oastei lui,

20. Şi lucru lui, cu carele au slujit împrotiva lui; datu-i-am lui pământul Eghiptului, pentru căci mi-au lucrat Mie, zice Domnul.

21. În zioa aceaea va odrăzli cornul casii lui Israil şi ţie voiu da gura deşchisă în mijlocul lor; şi vor şti că Eu, Domnul»".

Cap 30

Toate cetăţile Eghiptului prin împăratul Vavilonului să vor jefui.

1. Ṣi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, proroceaşte şi zi: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Văietaţi-vă 'Vai, vai zilei!'
3. Că aproape e zioa şi s-au apropiat zioa Domnului, zioa norului, vreamea limbilor va fi.
4. Şi va veni sabiia în Eghipt şi va fi spaimă în Ethiopiia, când vor cădea cei răniţi în Eghipt şi să va lua mulţimea ei şi să vor strâca temeliile ei.
5. Ethiopiia şi Liviia şi lidii şi toată ceeaalaltă obşte şi Huv şi fiii pământului celui de o legătură cu aceia de sabie vor cădea.
6. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: Şi vor cădea împreună cei ce proptesc Eghiptul şi să va strâca mândriia împărăţiii lui; de la turnul Sienes de sabie vor cădea într-însa, zice Domnul, Dumnezeul oastelor.
7. Şi să vor râsipi prin mijlocul pământurilor celor pustii, şi cetăţile ei în mijlocul cetăţilor celor pustiite vor fi.
8. Şi vor şti că Eu sânt Domnul, când voiu da foc în Eghipt şi să vor zdrobi toţi ajutătorii lui.
9. În zioa aceaea vor ieşi soli de la faţa Mea în corăbii, a zdrobi nădeajdea Ethiopiii; şi va fi spaimă într-înşii în zioa Eghiptului, că fără îndoială va veni'.
10. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'A înceta voiu face mulţimea Eghiptului în mâna lui Navoho| |donosor, împăratului Vavilonului. 49r
11. Acela şi norodul lui cu el, cei mai tari din limbi, să vor aduce a râsipi pământul; şi vor lucii sabiile sale preste Eghipt şi vor umplea pământul de cei omorâţi.
12. Şi voiu face uscate matcele râurilor şi voiu da pământul în mânile celor răi şi voiu râsipi pământul şi plinirea lui cu mâna streinilor; Eu, Domnul, am grăit'.
13. *Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Şi voiu pierde bozii şi a înceta voiu face idolii din Memfis; şi povăţuitoriu din pământul Eghiptului nu va mai fi, şi voiu da cutremur în pământul Eghiptului.

*Zah. 13, 2.

14. Şi voiu pierde pământul Fathuris şi voiu da foc în Tafnis şi voiu face judecăţi în Alixandriia.
15. Şi voiu vărsa urgiia Mea preste Pelusion, vârtutea Eghiptului, şi voiu omorî mulţimea Alixandriei,
16. Şi voiu da foc în Eghipt; ca ceaea ce naşte să va chinui Pelusion, şi Alixandria va fi răsipită, şi în Memfis strâmturi de toate zilele.
17. Tinerii Hiliopolului şi a Vuvastului de sabie vor cădea şi aceale prinse să vor duce.
18. Şi în Tafnis să va întuneca zioa când voiu zdrobi acolo steamele Eghiptului şi va scădea într-însa mândriia puterii ei; pre dânsa norul o va acoperi, iară featele ei în robie să vor duce.
19. Şi judecăţi voiu face în Eghipt şi vor şti că Eu, Domnul'»".
20. Şi au fost în anul al unsprăzecelea, în luna dintâiu, în a şeaptea a lunii; fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
21. „Fiiul omului, braţul lui Faraon, împăratului Eghiptului, l-am frâmt; şi, iată, nu s-au învăluit ca să i să întoarcă sănătatea, să se leage cu peatece şi să se înfaşe cu pânzătureale, ca, luund vârtute, să poată ţinea sabiia.
22. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, | Eu cătră Faraon, împăratul Eghiptului, şi voiu sfărâma braţul lui cel tare, iară frâmt, şi voiu lepăda sabiia din mâna lui. 49v
23. Şi voiu râsipi Eghiptul între neamuri şi-i voiu vântura prin locuri.
24. Şi voiu întări braţul împăratului Vavilonului şi voiu da sabiia mea în mâna lui şi voiu zdrobi braţele lui Faraon; şi vor suspina cu suspinuri cei omorâţi înnaintea feaţii lui.
25. Şi voiu întări braţele împăratului Vavilonului, şi braţele lui Faraon vor cădea. Şi vor şti că Eu, Domnul, deacă voiu da sabiia mea în mâna împăratului Vavilonului şi o va întinde preste pământul Eghiptului,
26. Şi voiu râsipi Eghiptul prin limbi şi-i voiu vântura prin locuri şi vor şti că Eu, Domnul»".

Cap 31

Înălțarea împăratului Vavilonului cu Asur o asamănă și amânduror aseaminea le vesteaște perirea.

1. Și au fost în anul al unsprăzeacele, în luna a treia, întru una a lunii, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, zi lui Faraon, împăratului Eghiptului, și norodului lui: «Căruia te-ai făcut aseaminea întru mărimea ta?
3. Iată, Assur, ca un chedru în Livan, frumos cu ramurile și cu crengile tufos și râdicat cu înălțimea și între dease crengi s-au râdicat vârful lui;
4. Apele l-au hrănit, adâncul l-au înălțat, râurile lui curg împrejurul rădăcinilor lui, și păraiele sale l-au trimis la toate leamnele țănutului.
5. Pentru aceaea s-au râdicat înălțimea lui preste toate leamnele țănutului și s-au înmulțit tufele lui și s-au înălțat ramurile pentru ape multe.
6. Și deacă ș-au întins umbra, în ramurile lui au făcut cuiburi toate paserile ceriului și supt crângii lui au fătat toate fiarele dumbrăvilor și supt umbrariul lui lăcuia ceată de multe limbi.
50r 7. Și era frumos foarte întru mărimea sa și întru || lățimea tufelor sale, că era rădăcina lui lângă ape multe.
8. Chedri n-au fost mai nalți decât el în raiul lui Dumnezeu, brazii nu au asămănat vârful lui și platanii n-au fost aseaminea lui cu ramurile; tot lemnul din raiul lui Dumnezeu nu s-au asămănat lui și frumseații lui.
9. Că frumos l-am făcut și cu multe și dease crengi și au râvnit lui toate leamnele dumbrăvii, care era în raiul lui Dumnezeu,
10. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că s-au râdicat spre înălțime și au dat vârful său vearde și îndesat și s-au râdicat inima lui întru înălțimea sa,
11. L-am dat în mâna celui mai tare dintre limbi, făcând îi va face; după necredința lui l-am lepădat.
12. Și-l vor tăia cei streini și mai nemilostivi dintre neamuri și-l vor arunca preste măguri; între toate văile vor cădea ramurile lui și să vor frânge tufele lui întru toate râpele pământului și să vor depărta de la umbrariul lui toate noroadele pământului și-l vor lăsa.
13. Întru răsipirea lui au lăcuit toate paserile ceriului și întru ramurile lui au fost toate fiarăle pământului.
14. Pentru aceaea nu să vor râdica întru nălțimea sa toate leamnele apelor, nici vor pune nălțimea sa între ceale crânguroase și tufoase, nici vor sta întru nălțimea sa toate ceale ce să adapă cu ape; că toți s-au dat spre moarte la pământul cel mai de pre urmă, în mijlocul fiilor oamenilor, cătră cei ce să pogor în lac’.
15. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘În zioa când s-au pogorât la iad am adus jale, acoperitu-l-am cu adâncul și am oprit râurile lui și am contenit ape multe; întristatu-s-au pentru el Livanul și toate leamnele câmpului s-au scuturat.
16. De sunetul căderii lui am clătit limbile, când îl duceam la iad cu cei ce să pogorea în lac; și s-au mângâiat în pământul cel mai de jos toate leamnele desfătării ceale alease și vestite în Livan, toate care să răora cu ape. |
50v 17. Că și aceia cu el să vor pogorî la iad, la cei omorâți de sabie; și brațul fieștecăruia va ședea supt umbrariul lui, în mijlocul neamurilor.
18. Cui te-ai asămănat, o, cinstite, și înalte între leamnele desfătării? Iată, te-ai dus cu leamnele desfătării la pământul cel mai de pre urmă, în mijlocul celor netăiați împrejur, vei dormi cu cei ce s-au omorât de sabie; acesta e Faraon și toată mulțimea lui’, zice Domnul Dumnezeu»”.

Cap 32

Faraon, macar înnalt, să va zdrobi de împăratul Vavilonului, de a căruia prăpădire mulți împărați vor ameți și mai multe neamuri cu el să vor traje întru adânc.

1. Și au fost în anul al doisprăzeacelea, în luna a doaosprăzeacea, într-una a lunii, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, ia tânguire preste Faraon, împăratul Eghiptului, și vei zice cătră el: «Leului limbilor te-ai asămănat și bălaurului ce iaste în mare; și vânturai cu cornul întru râurile tale și călcai râurile lui.

*Sus 12, 13 și 17, 20.

3. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: *‘Desface-voiu preste tine mreaja Mea întru mulțimea a multe noroade și te voiu trage în năvodul Mieu.

4. Și te voiu arunca pre pământ, preste fața câmpului te voi lepăda; și voiu face a lăcui preste tine toate paserile ceriului și voiu sătura de tine fiarăle a tot pământul.

5. Și voiu da cărnurile tale preste munți și voi umplea măgurile tale de scârnăviile tale.

6. Și voiu stropi pământul cu putoarea sângelui tău preste munți, și văile să vor umplea din tine.

*Isaie 13, 10. Ioil 2, 10 și 3, 15. Math. 24, 29.

7. *Și voiu acoperi, deacă te vei stânge, ceriul, și voiu face a să întuneca fața stealelor lui; soarele cu || nor îl voiu acoperi, și luna nu va da lumina sa. 51r

8. Toate luminările ceriului le voiu face a să mâhni pentru tine și voiu da întunearec preste pământul tău – zice Domnul Dumnezeu – când vor cădea rănitii tăi în mjilocul pământului, zice Domnul Dumnezeu.

9. Și voiu întărâta inima a noroade multe deacă voiu aduce zdrobirea ta între neamuri, prin locurile care nu știi.

10. Și voiu face a să ameți pentru tine noroade multe și împărații lor cu groază foarte să vor înfricoșa pentru tine când va înceape a zbura sabiia Mea preste fața lor; și vor ameți fieștecarele pentru sufletul său, în zioa căderii tale’.

11. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Sabiia împăratului Vavilonului va veni ție.

12. Cu sabiile celor tari voiu oborî mulțimea ta, neînvinse sânt toate limbile aceastea; și vor jefui mândriia Eghiptului și să va râsipi mulțimea lui.

13. Și voiu pierde toate dobitoacele lui care era preste ape multe și nu le va mai turbura picior de om, nici copite de dobitoace le va mai turbura.

14. Atunci curate voiu face apele lor și râurile lor ca untul-de-lemn îl voi aduce, zice Domnul Dumnezeu.

15. Când voiu da pământul Eghiptului pustiiu; și să va pustii pământul de plinirea sa când voiu lovi toți lăcuitorii lui; și vor ști că Eu, Domnul.

16. Plângere iaste și-l vor plânge, featele limbilor îl vor plânge, pentru Eghipt și pentru mulțimea lui îl vor plânge’»”, zice Domnul Dumnezeu.

17. Și au fost în anul al doisprăzeacelea, în a cinsprăzeacea a lunii, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, cântă jealnic preste mulțimea Eghiptului și-l trage pre el și pre featele limbilor celor vârtoase la pământul cel mai de pre urmă, | cu cei ce să pogor în lac; 51v

19. Decât cine ești mai frumos? Pogoară-te și dormi cu cei netăiați înprejur.

20. În mijlocul celor omorâți de sabie vor cădea, sabiia s-au dat, trasu-l-au pre el și toate noroadele lui.

21. Grăi-vor lui cei mai putearnici dintre cei vârtoși din mijlocul iadului, carii cu ajutătorii lui s-au pogorât și au dormit netăiați împrejur, omorâți de sabie.

22. Acolo, Assur și toată mulțimea lui; împrejurul lui, mormânturile lui: toți cei omorâți și carii au căzut de sabie,

23. A cărora mormânturi s-au dat în ceale mai de pre urmă a lacului. Și s-au făcut mulțimea lui prinprejurul mormântului lui, toți cei omorâți și carii au căzut de sabie, carii dedease cândva groază pre pământul celor vii.

24. Acolo Ellam și toată mulțimea lui prinprejurul mormântului său, toți cei omorâți și carii au căzut de sabie, cei ce s-au pogorât netăiați împrejur la pământul cel mai de pre urmă, carii au pus groaza sa pre pământul celor vii și au purtat ocara sa cu cei ce să pogoară în lac.

25. În mijlocul celor omorâți au pus lăcașul lui, întru toate noroadele lui; înprejurul lui, mormântul lui, toți cei netăiați împrejur și omorâți de sabie. Că au dat groaza sa pre pământul celor vii și au purtat ocara sa cu cei ce să pogor în lac, în mijlocul celor omorâți s-au pus.

26. Acolo Mosoh și Toval și toată mulțimea lui împrejurul lui, mormânturile lui, toți cei netăiați împrejur și omorâți și căzuți de sabie, că au dat groaza sa în pământul celor vii.

27. Și nu vor dormi cu cei tari și cu cei ce cad și netăiați împrejur, carii s-au pogorât la iad cu armele sale și au pus sabiile sale supt ca||petele sale și au fost nedreptățile lor în oasele lor; că groaza celor tari s-au făcut pre pământul celor vii. 52r

28. Și tu, dară, în mijlocul netăiaților împrejur te vei zdrobi și vei dormi cu cei omorâți de sabie.

29. Acolo Idumeea și împărații ei și toți boierinii ei, carii s-au dat cu oastea sa, cu cei omorâți de sabie, și carii cu cei netăiați împrejur au dormit și cu cei ce s-au pogorât în lac.

30. Acolo căpeteniile crivețului toate și toți vânătorii carii s-au dus cu cei omorâți, spăimântați și întru tăriia sa turburați, carii au adormit netăiați împrejur, cu cei omorâți de sabie, și au purtat rușinea sa cu cei ce să pogor în lac.
31. Văzutu-i-au Faraon şi s-au mângăiat pentru toată mulţimea sa, carea e omorâtă de sabie, Faraon şi toată oastea lui, zice Domnul Dumnezeu;
32. Că am dat groaza Mea pre pământul celor vii și au adormit în mijlocul netăiaților împrejur, cu cei omorâți de sabie: Faraon, și toată mulțimea lui”, zice Domnul Dumnezeu.

Cap 33

Străjariul, văzând răotatea apropiindu-să, de nu o va vesti, vinovat va fi celor periţi; iară de o va vesti, sângur cel ce nu să fereaşte va fi vinovat. Aşa şi dreptul, de va părăsi dreptatea sa, să va osindi; şi cel necredincios, de să va întoarce, să va mântui; nici să să nădăjduiască despre pământul cel şieşi dat spre moştenire, căci că pentru nedreptăţile sale să vor pierde, şi pământul spre pustiire să va întoarce.

1. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, grăiaşte cătră fiii norodului tău şi vei zice cătră dânşii: «Pământul, dacă voiu aduce preste el sabiia și va lua norodul pământului un om din cei 52v mai de pre urmă ai săi şi-l va rândui preste si|neşi străjariu,
3. Și el va vedea sabia venind preste pământ și va cânta cu bucinul și va vesti norodului,
4. Iară cel ce aude, oricine e acela, sunetul bucinului și nu să va păzi și va veni sabiia și-l va lua, sângele lui preste capul lui va fi.
5. Sunetul bucinului au auzit și nu s-au păzit, sângele lui într-însul va fi; iară de să va păzi, sufletul și-l va mântui.
6. Iară de va vedea străjariul viind sabiia și nu va suna cu bucinul, și norodul nu să va păzi, și va veni sabiia și va lua dintr-înșii sufletul, el adecă întru nedreptatea sa s-au prins, iară sângele lui din mâna străjariului îl voiu căuta».
7. *Și tu, fiiul omului, străjariu te-am dat casii lui Israil; auzând dară din gura Mea cuvântul, vei vesti lor din Mine. *Sus 3, 17.
8. Când zic eu către cel necredincios: «Necredinciosule, cu moarte vei muri», de nu vei grăi să să păzască cel necredincios de cătră calea sa, acel necredincios întru nedreptatea sa va muri, iară sângele lui din mâna ta îl voiu căuta.
9. Iară vestind tu cătră cel necredincios să să întoarcă cătră căile sale, de nu să va întoarce de la calea sa, acela întru nedreptatea sa va muri, iară tu sufletul tău l-ai mântuit.
10. Tu, dară, fiiul omului, zi cătră casa lui Israil: «Așa ați grăit, zicând: ‘Nedreptățile noastre și păcatele noastre preste noi sânt și într-însele noi ne veștezim; cum, dară, vom putea fi vii?’»
11. *Zi cătră dânșii: «Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – nu voiesc moartea necredinciosului, ci să să întoarcă necredinciosul de la calea sa și să fie viu. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de către căile voastre ceale reale! Și pentru ce să muriți, casa lui Israil?» *Sus 18,23, 32.
12. Tu, dară, fiiul omului, zi cătră fiii norodului tău: «Dreptatea celui drept nu-l va mântui 53r pre el, ori în ce zi va păcătui, și nedreptatea celui necredincios || nu-i va strâca lui, ori în ce zi să va întoarce de cătră necredința sa; și cel drept nu va putea fi viu întru dreptatea sa, ori în ce zi va păcătui.
13. De voiu și zice celui drept că e viu și, turburându-să, întru dreptatea sa va face nedreptate, moarte dreptăţile lui, uitării să vor da; și întru nedreptatea sa carea au lucrat, întru aceaea va muri.
14. Iară de voiu zice celui necredincios: ‘Cu moarte vei muri’, și să va pocăi de păcatul său și va face judecată și dreptate;
15. Și zălogul de-l va întoarce cel necredincios și răpirea o va răsplăti, în poruncile vieții va umbla, nici va face ceva nedrept; viu va fi și nu va muri.
16. Toate păcatele lui, care au păcătuit, nu i să vor socoti; judecată și dreptate au făcut, viu va fi».
17. Și au zis fiii norodului tău: «Nu e de drept căntariu calea Domnului». Și calea lor nedreaptă iaste.
18. Că, deacă să va depărta cel drept de la dreptatea sa și va face nedreptăți, va muri într-însele.
19. Și, deacă să va depărta cel necredincios de la necredința sa și va face judecată și dreptate, viu va fi într-însele.

*Sus 18, 25.

20. *Și ziceți: «Nu e dreaptă calea Domnulu!» Pre fieștecarele dintre voi după căile sale îl voiu judeca, casa lui Israil".

21. Și au fost în anul al doisprăzeacelea, în luna a zeacea, în a cincea a lunii mutării noastre; au venit la mine care fujise din Ierusalim, zicând: „Jefuitu-s-au cetatea".

22. Iară mâna Domnului au fost preste mine sara, mai înainte până a veni cel ce fugise; și au deșchis gura mea, până când au venit la mine dimineața; și, deșchizându-să gura mea, n-am mai tăcut.

23. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

24. „Fiiul omului, cei ce lăcuiesc în surpăturile acealea pre pământul lui Israil grăind zic: «Unul era Avraam, și cu moștenire au stăpânit pământul; iară noi | mulți sântem, noao s-au dat pământul spre moștenire». 53v

25. Pentru aceaea, vei zice cătră dânșii: „Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Cei ce mâncați cu sânge și ochii voștri îi râdicați la necurățiile voastre, și sânge vărsați, au doară pământul cu stăpânire îl veți moșteni?

26. Stătut-ați în sabiile voastre, făcut-ați urăciuni, și fieștecare muiarea aproapelui său o au pângărit și pământul cu moștenire veți stăpâni?'»

27. Aceastea vei zice cătră ei: «Așa zice Domnul Dumnezeu: 'Viu sânt Eu, că cei ce lăcuiesc în ceale surpate de sabie vor cădea, și cel ce e în câmp fiarelor a-l îmbuca să va da, iară cei ce sânt în cetăți și în peșteri de ciumă vor muri.

28. Și voiu da pământul spre singurătate și spre pustiire și va scădea cea mândră a lui tărie și să vor pustii munții lui Israil, căci că nice unul va fi care să treacă prin ei'».

29. Și vor ști că Eu, Domnul, când voiu da pământul lor pustiit și părăsit pentru toate urăciunile sale care au lucrat.

30. Și tu, fiiul omului, fiii norodului tău cei ce grăiesc de tine lângă ziduri și în ușile căsilor și zic unul cătră altul, omul cătră vecinul său grăind: «Veniți și să auzim ce cuvânt este ieșind de la Domnul!»

31. Și vin la tine ca când ar întra norodul și șed în prejma ta, norodul mieu, și aud cuvintele tale și nu le fac, că spre cântecul gurii sale le întorc și după lăcumiia sa urmează inima lor.

32. Și ești lor ca un viers musecesc ce să cântă cu blând și dulce sunet; și aud cuvintele tale și le fac.

33. Și deacă va veni ce s-au prorocit (că, iată, vine), atunci vor ști că proroc au fost între dânșii".

Cap 34

Din mânile păstorilor carii, părăsind turma, ale sale caută, zice Domnul că va izbăvi oile || Sale și le va paște cu judecată, deșteptând preste eale pre sluga Sa, David, supt carele întru toată prisosința pământului, fără grije să vor paște. Și va arăta turma sa a fi norodul lui Israil și pre Sine, Dumnezeul lor. 54r

1. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, proroceaște despre păstorii lui Israil, proroceaște și vei zice păstorilor: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: *'Amar păstorilor lui Israil, carii să păștea pre sine; au nu turmele de la păstori să pasc?

*Ierem. 23, 1. Sus 13, 3.

3. Laptele mâncați și cu lâna vă acoperiți și ce era gras ucideați, iară turma Mea nu o pășteați.

4. Ce au fost neputincios n-ați întărit și pre cel bolnav n-ați vindecat, pre cel frânt n-ați legat și pre cel lepădat nu l-ați scos și pre cel ce perise nu l-ați căutat, ci cu asprire le porunceați și cu puternicie.

5. Și s-au râsipit oile Meale, căci că nu era păstoriu, și s-au făcut spre mâncarea tuturor fiarălor câmpului și s-au râsipit.

6. Rătăcit-au turmele Meale întru toți munții și întru toată măgura înnaltă și preste toată fața pământului s-au râsipit turmele Meale și nu era cine să le caute. Nu era, am zis, cine să le caute.

7. Pentru aceaea, păstorilor, auziți cuvântul Domnului:

8. „Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că pentru aceaea că s-au făcut turmele Meale spre răpire și oile Meale spre mâncarea tuturor fiarălor pământului, căci că nu era păstoriu, că n-au căutat păstorii Miei turma Mea, ci să păștea păstorii pre sineși, și turmele Meale nu le păștea.

9. Pentru aceaea, păstorilor, auziți cuvântul Domnului:

10. «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu însumi preste păstori voiu căuta turma Mea din mâna lor şi-i voiu face a înceta, să nu mai pască turma, nici să se mai pască păstorii pre sâneşi şi | voiu slobozi turma mea din gura lor şi nu le va mai fi spre hrană'. 54v

11. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu însumi voiu căuta oile Meale şi le voiu cerceta.

12. Precum cercetează păstoriul turma sa în zioa când va fi în mijlocul oilor sale celor râsipite, aşa voiu cerceta oile Meale şi le voiu slobozi prin toate locurile prin carele fusease râsipite în zioa cea de nor şi de ceaţă.

13. Şi le voiu scoate din noroade şi le voiu aduna de prin locuri şi le voiu duce la pământul său şi le voiu paşte în munţii lui Israil, în păraie şi întru toate scaunele pământului.

14. În păşuni lăptoase le voiu paşte şi în munţii cei înnalţi a lui Israil vor fi păşunile lor; acolo să vor odihni în ierburi verzi şi în păşuni grase să vor paşte preste munţii lui Israil.

15. Eu voiu paşte oile Meale şi Eu le voiu face a să culca, zice Domnul Dumnezeu.

16. Cel ce perise îl voiu căuta şi cel ce era lepădat îl voiu întoarce şi cel ce era frâmt îl voiu lega şi cel ce era neputincios îl voiu întări şi cel gras şi tare îl voiu păzi; şi le voiu paşte întru judecată.

17. Iară voi, turmele Meale – aceastea zice Domnul Dumnezeu – iată, Eu judecată între dobitocul şi dobitocul, berbecilor şi al ţapilor.

18. Au nu destul vă era cu păşune bună a vă paşte, ci şi rămăşiţele păşunilor voastre le-aţi călcat cu picioarele voastre? Şi când beţi apă limpede, ceeaalaltă cu picioarele voastre o turburaţi?

19. Şi oile Meale cu ceale ce era călcate cu picioarele voastre să păştea şi carele turbura picioarele voastre acealea bea'.

20. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu cătră voi: 'Iată, Eu însumi judec între dobitocul cel gras şi macru, ||

55r 21. Pentru aceaea că cu coastele şi cu umerele împingeţi şi cu coarnele voastre împungeţi toate dobitoacele ceale slabe, până ce s-au râsipit afară.

22. Mântui-voiu turma Mea şi nu va mai fi spre răpire şi voi judeca între dobitoc şi dobitoc.

23. Şi voiu deştepta preste eale un păstoriu *care să le pască, pre sluga Mea, David, acela le va paşte şi acela le va fi spre păstoriu.

24. Iară Eu, Domnul, le voiu fi spre Dumnezeu, şi sluga mea, David, căpetenie în mijlocul lor; Eu, Domnul, am grăit.

*Isaie 40, 11. Ose. 3, 5. Ioan 1, 45 şi 10,11, 14.

25. Şi voiu face cu ei legătură de pace şi voiu face a înceta fiarăle ceale reale de pre pământ: şi cei ce lăcuiesc în pustie fără grije vor dormi în dumbrăvi.

26. Şi-i voiu pune împrejurul măgurii Meale blagoslovenie şi voiu pogorî ploaie în vreamea sa, ploile blagosloveniii vor fi.

27. Şi va da pomul ţarinii rodul său şi pământul va da odrasla sa şi vor fi pre pământul său fără frică şi vor şti că Eu, Domnul, deacă voiu zdrobi laţurile jugului lor şi-i voiu scoate din mânile celor ce le poruncesc.

28. Şi nu vor mai fi spre răpire între noroade, nici fiarăle pământului îi vor îmbuca, ci vor lăcui cutezând fără nici o groază.

29. Şi le voiu deştepta odrazlă vestită şi nu să vor mai împuţina de foame pre pământ, nici vor mai purta ocara limbilor.

30. Şi vor şti că Eu, Domnul Dumnezeu, cu ei, şi ei norodul Mieu, casa lui Israil, zice Domnul Dumnezeu.

31. *Iară voi, turmele Meale, turmele păşunii Meale, oameni sânteţi, şi Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu'»".

*Ioan 10, 11.

Cap 35

55v *A muntelui Seir sau al idumeilor viitoarea prăpădire, pentru căci că au năcăjit pre no|rodul lui Dumnezeu.*

1 Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2 „Fiiul omului, pune faţa ta împrotiva muntelui Seir şi vei proroci despre el şi vei zice:

3. «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, muntele Seir, şi voi întinde mâna Mea preste tine şi te voiu da pustiiu şi părăsit.

4. Cetățile tale le voiu prăda și tu vei fi pustiiu și vei ști că Eu, Domnul.
5. Pentru că ai fost neprietin veacinic și ai închis pre fiii lui Israil în mânile sabiii în vreamea năcazului lor, în vreamea nedreptății ceii mai de pre urmă.
6. Pentru aceaea, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că sângelui te voiu da și sângele te va goni și, deacă ai urât sângele, sângele te va goni.
7. Și voiu da muntele Seir pustiiu și părăsit și voiu lua de la el pre cel ce să duce și pre cel ce să întoarce.
8. Și voiu umplea muntele lui de ucișii săi; în măgurile tale și în răpejuni cei omorâți de sabie vor cădea.
9. Spre sângurătăți veacinice te voiu da și cetățile tale nu vor fi lăcuite; și veț ști că Eu, Domnul Dumnezeu.
10. Pentru căci că ai zis: 'Doao limbi și doao pământuri ale meale vor fi și cu moștenire le voiu stăpâni, când Domnul era acolo'.
11. Pentru aceaea, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că voiu face după mâniia ta și după râvna ta carea ai făcut, urând pre aceea; și cunoscut Mă voiu face printr-înșii când te voiu judeca.
12. Și vei ști că Eu, Domnul, am auzit toate ocărâle tale carele ai grăit despre munții lui Israil, zicând: 'Pustii noao spre mâncare s-au dat'.
13. Și v-ați sculat asupra Mea cu gura voastră și ați micșorat asupra Mea cuvintele voastre; Eu am auzit'.
14. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Veselindu-să tot pământul, spre pustiire te voiu întoarce. ||
15. Precum te-ai bucurat de moștenirea casii lui Israil căci că au fost râsipită, așa voiu face ție: râsipit vei fi, muntele Seir, și toată Iudeia, și veți ști că Eu, Domnul'». 56r

Cap 36

Pentru că norodul lui Dumnezeu era spre ocară limbilor, că pentru păcatele sale era râsipiți spre robie – zice Domnul – că nu pentru El, ci pentru sâne îl va întoarce la pământul său; și cum că preste el va vărsa apă curată, făcându-l a umbla în poruncile Sale și în mare fericire a să desfăta.

*Sus 6, 3.

1. Iară tu, fiiul omului, proroceaște preste munții lui Israil și vei zice: *«Munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului.
2. Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că au zis neprietinul despre voi: 'Bine e, înnălțimile ceale veacinice spre moștenire s-au dat noao!'»
3. Pentru aceaea, proroceaște și zi: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că sânteți pustiiți și călcați prinprejur și făcuți spre moștenirea celoralalte limbi și v-ați suit preste buza limbii și ocara norodului,
4. Pentru aceaea, munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului Dumnezeu! Aceastea zice Domnul Dumnezeu munților și măgurilor, răpegiunilor și văilor și pustiilor, păreților surpați și cetăților celor pustiite care s-au prădat și s-au batjocorit de la cealeaalalte limbi prinprejur.
5. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că în focul râvnii Meale am grăit despre acealeaalalte limbi și de toată Idumeea, care au dat pământul Mieu șieși spre moștenire cu bucurie din toată inima și din suflet | și l-au scos ca să-l jefuiască, 56v
6. Pentru aceaea, proroceaște preste pământul lui Israil; și vei zice munților și măgurilor, coastelor și văilor: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu în râvna Mea și întru iuțimea mea am grăit, că rușinea limbilor ați suferit.
7. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: Eu am râdicat mâna Mea ca limbile ceale ce sânt împrejurul vostru, acealea să poarte rușinea sa.
8. Iară voi, munții lui Israil, ramurile voastre odrăzliți și rodul vostru aduceți norodului Mieu, Israil, că aproape iaste să vie.
9. Că, iată, Eu către voi; și mă voiu întoarce la voi și vă veți ara și veți primi sămânța.
10. Și voiu înmulți în voi oamenii și toată casa lui Israil; și să vor lăcui cetățile, și ceale surpate să vor întemeia.
11. Și vă voiu umplea de oameni și de dobitoace și să vor înmulți și vor creaște; și vă voiu face a lăcui ca din început și vă voiu dărui cu bunătăți mai mari decât ați avut din început; și veți ști că Eu, Domnul.

12. Şi voiu aduce preste voi oameni spre norodul mieu, Israil, şi cu moştenire te vor stăpâni; şi le vei fi spre moştenire şi nu vei mai adaoge a fi făr-de ei.

13. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că zic despre voi: rozătoare de oameni eşti şi carea sugrumi neamul tău’.

14. Pentru aceaea, oameni nu vei mai mânca şi neamul tău nu-l vei mai sugruma, zice Domnul Dumnezeu;

15. Nici voiu mai face întru tine auzită ruşinarea neamurilor, şi ocara noroadelor nicidecum vei purta şi neamul tău nu-l vei mai pierde’, zice Domnul Dumnezeu»”.

16. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: ||

57r 17. „Fiiul omului, casa lui Israil au lăcuit în pământul său şi o au pângărit în căile sale şi în cugetele sale; după necurăţiia ceii de lună s-au făcut calea lor înaintea Mea.

18. Şi am vărsat urgiia Mea preste ei pentru sângele care l-au vărsat pre pământ şi întru idolii săi l-au pângărit.

19. Şi i-am râsipit prin limbi şi s-au vânturat prin locuri; după căile lor şi meşteşugirile lor i-am judecat.

20. Şi au întrat la limbi, la care s-au dus, *şi au pângărit numele Mieu cel sfânt când să zicea de ei: «Norodul Domnului iaste acesta şi din pământul lui au ieşit». *Isaie 52, 5. Râm.2, 24.

21. Şi am îngăduit numelui Mieu celui sfânt, care-l pângărise casa lui Israil în neamurile la care întrase.

22. Pentru aceaea vei zice casii lui Israil: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Nu pentru voi Eu voiu face casa lui Israil, ci pentru numele Mieu cel sfânt, care l-aţi pângărit între neamurile la care aţi întrat.

23. Şi voiu sfinţi numele Mieu cel mare, care s-au pângărit între limbi, care l-aţi pângărit în milocul lor, ca să ştie limbile că Eu, Domnul – zice Domnul oastelor – deacă Mă voiu sfinţi între voi, înaintea lor.

24. Că vă voiu lua dintre limbi şi vă voiu aduna din toate locurile şi vă voiu aduce la pământul vostru.

25. Şi voiu turna preste voi apă curată şi vă veţi curăţi de toate nedreptăţile voastre şi de toţi idolii voştri vă voiu curăţi.

26. *Şi vă voiu da inimă noao şi duh nou voiu pune în mijlocul vostru; şi voiu lua inima cea de piatră din mijlocul vostru şi vă | voiu da inimă de carne. *Sus 11, 19. 57v

27. Şi Duhul Mieu voiu pune în mijlocul vostru şi voiu face ca să umblaţi întru poruncile Meale şi judecăţile Meale să păziţi şi să le faceţi.

28. Şi veţi lăcui pre pământul care l-am dat părinţilor voştri şi veţi fi Mie spre norod şi Eu voao spre Dumnezeu.

29. Şi vă voiu mântui dintru toate închināciunile voastre şi voiu chema grâul şi-l voiu înmulţi şi nu vă voiu pune foame.

30. Şi voiu înmulţi rodul pomului şi roadele ţarinii, ca să nu mai purtaţi ocara foametei întru limbi.

31. Şi vă veţi aduce aminte de căile voastre ceale reale şi de cugetele ceale nebune; şi vă veţi scârbi de nedreptăţile voastre şi de nelegiuirile voastre.

32. Nu pentru voi Eu voiu face – zice Domnul Dumnezeu – cunoscut fie voao. Turburaţi-vă şi vă ruşinaţi pentru căile voastre, casa lui Israil!’».

33. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: «În zioa în carea vă voiu curăţi de toate nedreptăţile voastre şi a lăcui voiu face cetăţile şi voiu întemeia ceale surpate,

34. Şi pământul cel pustiiu să va chivernisi, care cândva era pustiit în ochii călătoriului,

35. Vor zice: ‘Pământul cel nelucrat s-au făcut grădina desfătării şi cetăţile ceale părăsite şi urgisite şi săpate s-au făcut întărite.

36. Şi vor şti limbile, oricare să vor lăsa prinprejurul vostru, că Eu, Domnul, am zidit ceale râsipite şi am sădit ceale nelucrate. Eu, Domnul, am grăit şi am făcut’.

37. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Încă întru aceasta Mă vor afla casa lui Israil ca să le fac. || Înmulţi-voiu ca pre o turmă de oameni, 58r

38. Ca pre o turmă sfântă, ca turma Ierusalimului în praznicele lui, aşa vor fi cetăţile ceale pustiite, pline de turme omeneşti; şi vor şti că Eu, Domnul’»”.

Cap 37

Supt chipul oaselor celor uscate ce înviază însămnează pre fiii lui Israil, carii de tot sporiul deznădăjduiesc că să vor întoarce la pământul său; şi prin doao leamne închiete sămnează că o

împărăţie va fi Iuda şi Israil, carii supt un împărat şi păstoriu, David, vor păzi poruncile Domnului, Care cu dânşii va lovi legătură de pace.

1. Fost-au preste mine mâna Domnului şi m-au scos cu duhul Domnului; şi m-au slobozit în mijlocul cânpului, care era plin de oase.
2. Şi m-au dus preste el prinprejur. Şi era multe foarte preste faţa pământului, şi uscate foarte.
3. Şi au zis către mine: „Fiiul omului, gândeşti că vor înviia oasele aceastea?" Şi am zis: „Doamne Dumnezeule, Tu ştii!"
4. Şi au zis către mine: „Proroceaşte despre oasele aceastea! Şi le vei zice: «Oase uscate, auziţi cuvântul Domnului!
5. Aceastea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: 'Iată, Eu voiu slobozi preste voi duhul şi veţi înviia.
6. Şi voiu da preste voi vine şi voiu face a creaşte preste voi cărnuri şi voiu întinde preste voi piiale şi vă voi da duh şi veţi fi vii şi veţi cunoaşte că Eu, Domnul'»".
7. Şi am prorocit precum îmi poruncise. Şi s-au făcut sunet, prorocind eu. Şi iată, cutremur; şi s-au apropiat oase la oase, fieştecarele | la închietura sa. 58v
8. Şi am văzut; şi, iată, preste eale vine şi carne s-au suit. Şi s-au întins piiale preste eale, şi duh nu avea.
9. Şi au zis către mine: „Proroceaşte către duh, proroceaşte, fiiul omului, şi vei zice către duh: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'De la patru vânturi vino, duhule, şi suflă preste omorâţii aceştia, şi să înviiaze!'»"
10. Şi am prorocit precum mi-au poruncit. Şi au întrat într-însele duhul şi au înviiat; şi au stătut pă picioarele sale, oaste mare foarte, foarte.
11. Şi au zis către mine: „Fiiul omului, oasele aceastea toate casa lui Israil iaste. Aceia zic: «Uscatu-s-au oasele noastre şi au perit nădeajdea noastră, şi sântem tăiaţi».
12. Pentru aceaea, proroceaşte şi vei zice către dânşii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voiu deşchide hâlmurile voastre şi vă voi scoate din mormânturile voastre, norodul Mieu, şi vă voi duce la pământul lui Israil.
13. Şi veţ şti că Eu, Domnul, când voiu deşchide mormânturile voastre şi vă voiu scoate din hâlmurile voastre, norodul Mieu,
14. Şi voiu da duhul Mieu în voi şi veţi trăi; şi vă voiu face a vă odihni pre pământul vostru şi veţi cunoaşte că Eu, Domnul, am grăit şi am făcut'»", zice Domnul Dumnezeu.
15. Şi au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
16. „Şi tu, fiiul omului, ia-ţi un lemn şi scrie pre el: «A Iudii şi a fiilor lui Israil, soţiilor lui». Şi ia alt lemn şi scrie preste el: «Iosif», lemnul lui Efrem şi a toată casa lui Israil şi a soţiilor ei,
17. Şi le împreună unul către altul ţie, într-un lemn; || şi vor fi spre unire în mâna ta. 59r
18. Iară deacă vor zice către tine fiii norodului tău, grăind: «Au nu ne vei spune ce vreai cu aceastea?»
19. Vei grăi către dânşii: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voiu lua toiagul lui Iosif, care iaste în mâna lui Efrem, şi neamurile lui Israil, care sânt lui împreunate, şi le voiu pune împreună cu toiagul Iudii şi le voiu face într-un toiag; şi vor fi unul în mâna lui'».
20. Şi vor fi leamnele, pre care vei scrii cu mâna ta, în ochii lor.
21. Şi vei zice către dânşii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voiu lua fiii lui Israil din mijlocul neamurilor la care s-au dus; şi-i voiu aduna de pretutindini şi-i voiu aduce la pământul său.
22. * Şi-i voiu face într-un neam pre pământ, în munţii lui Israil, şi un împărat va fi tuturor poruncind; şi nu vor mai fi doao neamuri, nici să vor mai împărţi în doao împărăţii, *Ioan 10, 16.
23. Nici să vor mai pângări cu idolii săi şi cu urăciunile sale şi cu toate nedreptăţile sale; şi-i voiu mântui din toate scaunele, întru carele au păcătuit, şi-i voiu curăţi; şi vor fi Mie norod, şi Eu voiu fi lor Dumnezeu. *Isaie 40, 11.
24. *Şi sluga Mea David, împărat preste ei şi păstoriu unul va fi lor tuturor; în judecăţile Meale vor umbla, şi poruncile Meale vor păzi şi le vor face. Ieremie 53, 5. Sus 34, 53.
25. Şi vor lăcui pre pământul care l-am dat slugii meale Iacov, în care au lăcuit părinţii voştri. Şi vor lăcui preste el ei şi fiii lor, şi fiii fiilor lor, până în veac; şi David, sluga mea, căpeteniia lor în veac. Danil 9, 29. Ioan 1, 45. *Psalm. 109, 4 şi 116, 2.
26. *Şi voiu lovi cu ei aşezământ de pace, legă|tură veacinică va fi lor. Şi-i voiu întemeia şi-i voiu înmulţi şi voiu da sfinţeniia Mea în mijlocul lor în veac. 59v Ioan 12, 34.

27. Şi va fi cortul Mieu între ei; şi le voiu fi Dumnezeu, şi aceia vor fi Mie norod.
28. Şi vor cunoaşte limbile că Eu, Domnul, sfinţitorul lui Israil, când va fi sfinţeniia Mea în mijlocul lor, în veac'»"

Cap 38

Lăcuind, după întoarcerea din robie, fără grije fiii lui Israil în oraşele sale, va aduce Domnul în zilele ceale mai de pre urmă pre Gog, cu oaste mare foarte asupra lor; ci şi pre acesta, cu oastea sa, cu multe rane după aceaea îl va mistui.

1. Şi au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. *„Fiiul omului, pune faţa ta împrotiva lui Gog, pământul lui Magog, căpetenia capului Mosoh şi Thuval: şi proroceaşte despre el.

*Jos. 39, 1. Apoc. 20, 7.

3. Şi vei zice cătră el: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, Gog, căpeteniia capului Mosoh şi Thuval,
4. Şi te voiu încungiura şi voiu pune frâu în fălcile tale; şi te voiu scoate pre tine şi toată oastea ta, cai şi căpeteniile voastre, cei cu platoşe, toţi mulţime mare, de cei ce poartă suliţe şi paveze şi sabie,
5. Pearsii şi arapii şi levii cu ei, toţi cu paveze şi cu coifuri,
6. Gomor şi toate şireagurile lui, casa lui Thogorma, coastele crivеţului şi toată vârtutea lui, şi noroade multe cu tine.
7. Găteaşte-te şi te deprinde, şi toată mulţimea ta, carea s-au grămădit la tine; şi le fii spre poruncă. ||

60r

8. După zile multe te vei cerceta în anii cei mai de pre urmă, vei veni la pământul ce s-au întors de la sabie; şi s-au adunat de prin noroade multe la munţii lui Israil, carii au fost pururea pustii. Acesta dintre noroade s-au adus, şi vor lăcui întru-însul, cutezând toţi.
9. Iară suindu-te, ca un vifor vei veni şi ca un nor, ca să acoperi pământul, tu şi toate şireagurile tale, şi noroade multe cu tine'.
10. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'În zioa aceaea să vor sui cuvinte preste inima ta şi vei gândi gândire rea,
11. Şi vei zice: 'Sui-mă-voiu la pământul cel fără zid; veni-voiu la cei ce să odihnesc şi lăcuiesc fără grije. Aceştia toţi lăcuiesc fără zid, încuietori, şi porţi nu sânt lor,
12. Ca să răpeşti jafuri şi să năvăleşti spre pradă, să duci mâna ta preste cei ce fusease părăsiţi şi după aceaea întorşi, şi preste norodul cel adunat din limbi, care au început a moşteni şi a fi lăcuitori buricului pământului'.
13. Sava şi Dedan şi neguţătorii Tharsului şi toţi leii lui vor zice ţie: 'Au doară a lua jafuri tu vii? Iată a răpi pradă ai adunat mulţimea ta, să iai argintul şi aurul şi să duci sculele şi averile şi să apuci mânunche nenumărate?'
14. Pentru aceaea proroceaşte, fiiul omului, şi vei zice cătră Gog: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Au doară nu în zioa aceaea, când va lăcui norodul Mieu Israil, cutezând, vei cunoaşte?
15. Şi vei veni din locul tău, din coastele crivеţului, şi noroade multe cu tine, toţi încălecători de cai, ceată mare şi oaste foarte. |

60v

16. Şi te vei sui preste norodul Mieu Israil, ca un nor să acoperi pământul. În zilele ceale mai de pre urmă vei fi şi te voiu aduce preste pământul Mieu, ca să Mă cunoască limbile, când Mă voiu proslăvi întru tine, în ochii lor, o, Gog!'
17. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Tu, dară, acela eşti de carele am grăit în zilele ceale vechi, prin mâna slugilor Meale, prorocilor Israil, carii au prorocit în zilele vremilor acelora, ca să te duc preste ei.
18. Şi va fi în zioa aceaea, în zioa venirii lui Gog preste pământul Israil – zice Domnul Dumnezeu – sui-să-va urgiia Mea întru iuţimea Mea.
19. Şi întru râvna Mea, în focul mâniii Meale, am grăit că în zioa aceaea va fi cutremur mare pre pământul lui Israil.
20. *Şi să vor cutremura de cătră faţa Mea peştii mării şi paserile ceriului şi fiarăle câmpului şi tot ce să târăiaşte şi să mişcă pre pământ, şi toţi oamenii carii sânt pre faţa pământului; şi să vor răsturna munţii şi vor cădea gardurile, şi tot zâdul să va surpa pre pământ.

*Math. 24, 29. Luca 21, 25.

21. Şi voiu chema asupra lui, întru toţi munţii Miei, sabie – zice Domnul Dumnezeu – sabiia fieştecăruia spre frate-său să va îndrepta.

22. Și-l voiu judeca cu ciumă și cu sânge și cu ploaie foarte, și cu pietri nemăsurate; foc și piatră pucioasă voiu ploua preste el și preste oastea lui și preste noroade multe, care sânt cu el.
23. Și Mă voiu mări și Mă voiu proslăvi; și cunoscut voiu fi în ochii a multor neamuri, și vor cunoaște că Eu, Domnul.

Cap 39

Aduce-va Domnul pre Gog împrotiva lui Israil, || ci pre acela, cu toată oastea lui, acolo îl va pierde; întru a căruia îngropare șeapte luni să vor cuprinde a curăți pământul. Domnul pre fiii lui Israil pentru păcatele lor i-au dat spre robie, ci îi va întoarce la pământul său, la slăvirea numelui său. 61r

1. Iară tu, fiiul omului, proroceaște asupra lui Gog și vei zice: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu preste tine, Gog, căpeteniia capului Mosoh și Thuval.
2. Și te voiu încungiura și te voiu aduce și te voiu face a te sui din coastele crivețului; și te voiu aduce preste munții lui Israil.
3. Și voiu lovi arcul tău în mâna ta cea stângă, și săgețile tale din mâna ta cea dreaptă le voiu oborî.
4. Preste munții lui Israil vei cădea tu și toate șireagurile tale și noroadele tale, care sânt cu tine; fiarălor, paserilor și a tot ce zboară și fiarălor pământului te-am dat spre mâncare.
5. Pre fața câmpului vei cădea; că Eu am grăit, zice Domnul Dumnezeu.
6. Și voiu trimite foc spre Magog și întru cei ce lăcuiesc în ostroave cutezând; și vor ști că Eu, Domnul.
7. Și în numele Mieu cel sfânt cunoscut l-oiu face în mijlocul norodului mieu Israil, și nu voiu mai pângări numele mieu cel sfânt; și vor ști limbile că Eu, Domnul, Sfântul lui Israil.
8. Iată vine, și au fost, zice Domnul Dumnezeu; aceasta e zioa de carea am grăit.
9. Și vor ieși lăcuitorii din cetățile lui Israil și-i vor aprinde și vor arde armele, pavăza și sulița, arcul și săgețile și toiagele mânilor și cârligele; și le vor aprinde cu foc șeapte ani.
10. Și nu vor purta leamne de prin țânuturi, nici vor tăia din dumbravă; că armele le vor arde cu foc și vor prăda pre ceia cărora le fusease prăzi; și vor răpi | pre jefuitorii săi, zice Domnul Dumnezeu. 61v
11. Și va fi în zioa aceaea, voiu da lui Gog loc vestit, mormânt în Israil, valea călătorilor spre răsăritul mării, carea va face a să ameți cei ce trec; și vor îngropa acolo pre Gog și toată mulțimea lui, și să va chema „Valea mulțimii lui Gog".
12. Și-i va îngropa casa lui Israil, ca să curățască pământul în șeapte luni.
13. Și-l va îngropa tot norodul pământului, și le va fi vestită zioa în carea M-am proslăvit, zice Domnul Dumnezeu.
14. Și oameni necurmat vor rândui cercetând pământul carii să-i îngroape, și să caute pre cei ce rămăsease pre fața pământului, ca să o curățe; și după șeapte luni vor înceape a căuta.
15. Și vor încungiura străbătând pământul. Și deacă vor vedea gură de om, vor râdica lângă ea stâlp, până când îl vor îngropa îngropătorii, în „Valea mulțimii Gog".
16. Iară numele cetății, Amona, și vor curăți pământul'».
17. Tu, dară, fiiul omului, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Zi a tot zburătoriul și tuturor paserilor și tuturor fiarălor câmpului: 'Adunați-vă, grăbiți și alergați de pretutindini la junghiiarea Mea, carea eu jârtvesc voao, jârtvă mare preste munții lui Israil; să mâncați carne și să beți sânge.
18. Cărnurile celor tari veți mânca și sângele căpeteniilor pământului veți bea: al berbecilor și al mieilor și al țapilor și al taurilor și al paserilor și al tuturor celor grase.
19. Și veți mânca grăsimea întru sațiu și veț bea sânge spre beție din junghiiarea carea Eu voiu jirtvi voao;
20. Și vă veți sătura, la masa Mea, de cal și de călăraș mare și de toți bărbații ostași, zice Domnul Dumnezeu.
21. Și voiu pune slava Mea între limbi. Și vor vedea toate limbile judecata Mea, carea am făcut, || și mâna Mea, carea am pus preste ei. 62r
22. Și va ști casa lui Israil că Eu, Domnul, Dumnezeul lor, din zioa aceaea și apoi.
23. Și vor cunoaște limbile că întru nedreptatea sa s-au prins casa lui Israil, pentru că M-au părăsit, și am ascuns fața Mea de către dânșii; și i-am dat în mânile vrăjmașilor și au căzut de sabie toți.

24. După necurățiia lor și nelegiuirea le-am făcut lor, și am ascuns fața Mea de către dânșii'.
25. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Acum voiu întoarce robiia lui Iacov și voiu milui toată casa lui Israil; și voiu lua râvnă pentru numele Mieu cel sfânt.
26. Și vor purta rușinea sa și toată nelegiuirea cu carea au nelegiuit împrotiva Mea, că vor lăcui în pământul său cutezând, de nimene înfricoșindu-să.
27. Și-i voiu întoarce din noroade și-i voiu aduna de prin locurile nepriiatinilor săi; și Mă voiu proslăvi întru dânșii, în ochii a multor neamuri.
28. *Și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeul lor, pentru că i-am mutat între neamuri și i-am adunat la pământul său și n-am lăsat pre nice unul dintre ei acolo.

*Sus 26, 23.

29. Și nu voiu ascunde mai mult fața Mea de către dânșii, pentru că am vărsat Duhul Mieu preste toată casa lui Israil», zice Domnul Dumnezeu".

Cap 40

Prorocului să arată viitoarea cetății întemeiare, cu măsură în lung, lat și înalt a fieștecăriia casă, porți, cămări, a feațelor de casă, fereștilor, pridvoarălor, culcușelor și a treaptelor și măsurarea a patru mease spre jirtvuire; și iarăși vistieria cântăreților și a preoților, și pridvoarăle bisearicii. |

62v 1. În anul mutării noastre al doaozeaci și cincilea, în începutul anului, în a zeacea a lunii, în anul al patrusprezeacelea, după ce s-au bătut cetatea, întru aceasta zi au fost preste mine mâna Domnului și m-au adus acolo.
2. Întru vedeniile lui Dumnezeu m-au adus la pământul lui Israil și m-au slobozit preste munte înalt foarte, preste carele era ca zidirea cetății întoarsă spre austru.
3. Și m-au dus acolo. Și iată un om, a căruia față era ca fața aramei, și fune de in în mâna lui, și trestie de măsură în mâna lui; și sta în poartă.
4. Și au grăit către mine omul acela: „Fiiul omului, vezi cu ochii tăi, și cu urechile tale auzi și pune inima ta spre toate care voiu arăta ție, căci ca să se areate ție te-ai adus aici; vesteaște toate carele tu vezi casii lui Israil".
5. Și iată, zidu din afară împrejurul casii pretutindini, și în mâna omului trestiia măsurii de șase coți și o palmă; și au măsurat lățimea zidirii cu o trestie, și înălțimea cu o trestie.
6. Și au venit la poarta carea privea spre ulița cea despre răsărit și s-au suit pre treaptele ei. Și au măsurat pragul porții cu o trestie latul, adecă un prag cu o trestie în lățime,
7. Și cămara cu o trestie în lungime și cu o trestie în lat; și între cămări, cinci coți;
8. Și pragul porții lângă pridvorul porții dinlăuntru, cu o trestie.
9. Și au măsurat pridvorul porții de opt coți, și fruntea lui de doi coți; iară pridvorul porții era dinlăuntru.
10. Iară cămările porții spre ulița cea către răsărit, trei dincoace și trei dincolea: măsura una a tustreale, și măsura una a fruntelor, de-amândoao părțile.
63r 11. Și au măsurat piatra pragului porții, de zea||ce coți; și lungimea porții, de triisprăzeace coți:
12. Și marginea înaintea cămărilor, de un cot; și un cot sfârșitul de-amândoao părțile, iară cămările era de șase coți, dincoace și dincolea.
13. Și au măsurat poarta de la acoperișul cămării până la acoperișul ei, lățime de doaozeci și cinci de coți: ușe în prejma ușii.
14. Și au făcut frunțile prin coți șasezeci, și la fruntea pridvorului porții, pretutindini prinprejur;
15. Și înaintea feații porții carea ajunge până la fața târnațului porții dinlontru, de coți cinzeci;
16. Și ferești strâmbe în cămări și în frunțile lor, care era înlontrul porții pretutindini prinprejur; și aseaminea era și în târnațele fereștii prinprejur dinlontru; și dinnaintea frunților, zugrăvirea finicilor.
17. Și m-au dus la curtea din afară și, iată, vistieriile și podealele așternute cu pietri în curte, prinprejur: treizeci de vistierii împrejurul podirii.
18. Și podirea în fruntea porților, după lungimea porților, era din jos.
19. Și au măsurat lățimea de la fața porții din jos, până la fruntea târnațului dinlăuntru din afară, coți o sută spre răsărit și spre crivețu.
20. Și poarta carea priveaște spre ulița crivețului curții din afară, o au măsurat și în lungime și în lățime.

21. Şi cămările ei, trei dincoace, trii dincolea; şi fruntea ei şi târnaţul ei pă măsura porţii dintâi, de coţi cinzeci lungimea ei, şi lăţimea de coţi doaozeci şi cinci.
22. Iară ferestile ei şi târnaţul şi ciopliturile, după măsura porţii carea priveaşte spre răsărit; şi de şapte treapte era suirea ei, şi târnaţe înaintea ei. |
23. Şi poarta curţii dinlontru, în preajma porţii criveţului şi a răsăritului; şi au măsurat de la poartă până la poartă o sută de coţi. 63v
24. Şi m-au scos la uliţa austrului, şi iată poarta carea privea spre austru; şi au măsurat fruntea ei şi pridvorul ei după măsurile din sus.
25. Şi fereştile ei şi pridvoarele prinprejur, ca şi fereştile cealeaalalte: de coţi cinzeaci în lungime, şi în lăţime de coţi doaozeci şi cinci.
26. Şi prin şeapte treapte să suia la ea; şi pridvorul înaintea uşii ei, şi finici scobiţi era, unul dincoace şi altul dincolo, în fruntea ei.
27. Şi poarta curţii dinlontru, în uliţa de către austru; şi au măsurat de la poartă până la poartă, în uliţa de către austru, coţi o sută.
28. Şi m-au băgat în curtea dinlăuntru, la poarta de către austru, şi au măsurat poarta după măsurile din sus.
29. Cămara ei şi fruntea ei şi pridvorul ei, cu acealeaşi măsuri; şi fereştile ei şi pridvorul ei prinprejur, lunjimea de coţi cinzeaci, şi lăţimea de coţi doaozeci şi cinci.
30. Şi pridvorul prinprejur în lungime de coţi doaozeci şi cinci, şi în lăţime de cinci coţi.
31. Şi pridvorul ei la curtea din afară, şi finicii ei în frunte; şi opt treapte era, prin carele să suia la ea.
32. Şi m-au băgat în curtea dinlăuntru prin uliţa despre răsărit; şi au măsurat poarta după măsurile din sus.
33. Cămara ei şi fruntea ei şi pridvorul ei, ca din sus; şi fereştile ei şi pridvoarăle ei prinprejur, în lungime de cinzeci de coţi, şi în lăţime de coţi doaozeci şi cinci.
34. Şi pridvorul ei, adecă a porţii ceii din afară; || şi finici scobiţi, în fruntea ei, dincoace şi dincolo, şi prin opt treapte suişul ei. 64r
35. Şi m-au dus la poarta ce priveaşte spre criveţu şi au măsurat după măsurile ceale din sus.
36. Cămara ei şi fruntea ei şi pridvorul ei şi fereştile ei prinprejur, în lungime de coţi cinzeci, şi în lăţime de coţi doaozeci şi cinci.
37. Şi pridvorul ei privea spre curtea din afară; şi scobitura finicilor, în fruntea ei, dincoace şi dincolo; şi prin opt treapte suişul ei.
38. Şi prin fieştecarea vistierie, uşe în frunţile porţilor; acolo spăla arderea de tot.
39. Şi în pridvorul porţii, doao mease dincoace şi doao mease dincolo, ca să se jârthuiască pre eale arderea de tot, şi pentru păcat, şi pentru greşală.
40. Şi la coastele din afară, ce să suia la uşa porţii carea mearge spre criveţu, doao mease, şi de ceealaltă parte, dinnaintea pridvorului porţii, doao mease.
41. Patru mease dincoace şi patru mease dincolo; prin coastele porţii opt mease era, pre carele jirtvea.
42. Iară patru mease spre ardere de tot, şi pietri în patru dungi făcute, în lungime de un cot şi jumătate, şi în lăţime de un cot şi jumătate, şi înalte de un cot, pre care să puie vasăle întru carele să jirtveaşte arderea-de-tot şi junghierea.
43. Şi usnele lor de o palmă, răvărsate dinlăuntru prinprejur, iară pă mease cărnurile aducerii-înainte.
44. Şi afară de poarta cea dinlăuntru, vistieriile cântăreţilor în curtea cea dinlăuntru, carea era în coastea porţii ce priveaşte spre criveţu; şi feaţele lor în prejma uliţii despre austru, una din coastele porţii despre răsărit, carea privea la uliţa criveţului. |
45. Şi au zis către mine: „Aceasta e vistieriia carea priveaşte spre uliţa cea de-amiiazăzi; a preoţilor va fi, carii străjuiesc în pazele bisearecii; 64v
46. Iară visteriia carea priveaşte spre uliţa criveţului a preoţilor va fi, carii străjuiesc la slujba jirtvelnicului. Aceştia sânt fiii lui Sadoc, carii să apropie din fiii Levi către Domnul, să-i slujască”.
47. Şi au măsurat curtea lungă de coţi o sută şi lată de coţi o sută în patru unghiuri, şi oltariul înaintea feţii bisearicii.
48. Şi m-au dus în pridvorul bisearicii şi au măsurat pridvorul, cinci coţi dincoace şi cinci coţi dincolo, şi latul porţii de trii coţi dincoace şi de trei coţi dincolo.
49. Iară lungimea pridvorului de coţi doaozeci, şi lăţimea coţi unsprăzeace; şi prin opt treapte să suia la ea. Şi stâlp era în frunţi: unul dincoace şi altul dincolo.

Cap 41

Rânduiala zidirii bisearicii după fieştecarea parte.

1. Şi m-au dus în bisearică şi au măsurat frunţile: în lăţime şase coţi dincoace şi şase coţi dincolo, lăţimea cortului.

2. Şi lăţimea porţii de zeace coţi era; şi coastele porţii, cinci coţi dincoace şi cinci coţi dincolo. Şi au măsurat lungimea ei de coţi patruzeci, şi lăţimea de coţi doaozeci.

3. Şi, întrând înlăuntru, au măsurat fruntea porţii, doi coţi; şi poarta de şase coţi, şi latul porţii de şeapte coţi.

4. Şi au măsurat lungimea ei de doaozeaci de coţi, şi lăţimea ei de coţi doaozeaci, înaintea feaţii bisearicii, şi au zis cătră mine: „Aceasta e sfânta sfintelor". ||

65r 5. Şi au măsurat păreatele casii de şase coţi, şi lăţimea coastelor de patru coţi pretutindini împrejurul căsii.

6. Iară coastele, coastă cătră coastă, de doao ori treizeci şi trei. Şi era înalte, care întra prin păreatele căsii, în coaste prinprejur, să să ţie şi să nu atingă păreatele bisearicii.

7. Şi uliţă era în rătund, suindu-să sus prin cigă, şi în trepezarea bisearicii aducerea prinprejur. Pentru aceaea mai lată era bisearica în ceale din sus; şi aşa din ceale din jos să suia la ceale din sus, în mijloc.

8. Şi am văzut în casă nălţime prinprejur, întemeiate coastele la măsura unii trestii de şase coţi de loc.

9. Şi lăţimea prin păreatele coastei din afară, de cinci coţi; şi era casă dinlăuntru, în coastele casii.

10. Şi între vistierii lăţime de coţi doaozeci, împrejurul casii, pretutindini.

11. Şi uşa coastei spre rugăciune: o uşe spre uliţa criveţului, şi altă uşe spre uliţa austrului; şi lăţimea locului la rugăciune, de cinci coţi prinprejur.

12. Şi zidirea, ce era usebită şi întoarsă spre uliţa ce priveaşte la mare, de lată coţi şeaptezeaci. Iară păreatele zidirii, de cinci coţi lat prinprejur, şi lungimea ei de coţi noaozeaci.

13. Şi au măsurat lungimea căsii, de coţi o sută, şi care era usebită zidirea şi păreţii ei, lungă de coţi o sută:

14. Iară lăţimea dinnaintea feaţii casii şi a ceii usebite spre răsărit, de coţi o sută.

15. Şi au măsurat lungimea zidirii în prejma feaţii ceii usebite din dos: ceale rămase de amândoao părţile, de coţi o sută, şi bisearica dinlăuntru şi tărnaţele curţii.

16. Podirile şi fereştile ceale strâmbe şi ceale mrejuite prinprejur, prin trii părţi, în prejma 65v fieştecăruia prag şi aşternutului cu lemn | prinpregiur, iară pământul până la fereşti, şi fereştile închise preste uşi.

17. Şi până la casa cea dinlăuntru şi din afară prin tot păreatele prinprejur, dinlăuntru şi din afară, la măsură.

18. Şi ceale de meaşteri făcute, hieruvimi şi finici; şi finicul între hieruvimi şi hieruvim, şi doao feaţe avea hieruvimul.

19. Faţă de om lângă finic, din ceasta parte, şi faţă de leu lângă finic, de ceea parte, săpată prin toată casa împrejur.

20. De la pământ până deasupra porţii, hieruvimi şi finici scobiţi era în păreatele bisearicii.

21. Pragul în patru unghiuri, şi faţa jertvelnicului, vedeare în prejma vederii

22. Oltarului celui de lemn, nălţime de trii coţi, şi lungimea lui de doi coţi; şi cornurile lui şi lungimea lui şi păreţii lui de lemn. Şi au grăit cătră mine: „Aceasta e masa înaintea Domnului".

23. Şi doao uşi era în bisearică şi în jirtvelnic.

24. Şi în doao uşi dintr-amândoao părţile căte doao uşiţe era, carele să încleşta între sâneşi, că doao uşi era de-amândoao părţile uşilor.

25. Şi era scobiţi în uşile bisearicii hieruvimi, şi ciopliţi finicii, precum şi în păreţi era săpaţi. Pentru aceaea, şi mai groase era leamnele în fruntea pridvorului din afară.

26. Preste carele fereşti strâmbe şi asămănarea finicilor dincoace şi dincolo, în umerele pridvorului, după coastele căsii şi lăţimea păreţilor.

Cap 42

Despre vistierii şi cealeaalalte care sânt de slujba sfintelor a să zidi.

1. Şi m-au scos la curtea cea din afară, pre calea ce duce cătră crivețu, şi m-au băgat în vistieriia carea era în prejma zidirii ceii usebite, || şi în prejma casii ce să întorcea spre crivețu. 66r

2. În față, de lungă coți o sută a uşii despre crivețu, şi de lată cincizeaci de coți.

3. În prejma a doaozeci de coți a curții dinlăuntru şi în prejma podirii cu pietri aşternute a curții dinafară, unde era târnațu împreunate cu întreit târnațu.

4. Şi dinnaintea vistieriilor prinblare lată de zeace coți, la ceale dinlăuntru privind călii de un cot, şi uşile lor spre crivețu,

5. Unde era vistieriile în ceale mai din sus, mai smearine, că sprijinea târnațele care dintr-însele să râdica din ceale din jos şi din ceale din mijlocul zidirii.

6. Că de trei podituri era şi nu avea stâlpi precum era stâlpii curților; pentru aceaea să râdica din ceale din jos şi din ceale din mijloc de la pământ, coți cinzeci.

7. Şi zăbreaoa din afară după vistierii, carea era în calea curții ceii din afară, dinnaintea vistieriii, lungimea ei de coți cinzeci.

8. Că lungimea vistieriilor era a curții din afară, de coți cinzeci, şi lungimea dinnaintea feații bisearicii, de coți o sută.

9. Şi era supt vistieriile aceastea întrare despre răsărit, a celor ce întra într-însele din curtea cea din afară,

10. În lățimea zăbrealii curții carea era în prejma uliții despre răsărit, în fața zidirii ceii usebite, şi era dinnaintea zidirii vistieriile.

11. Şi ulița înaintea feații lor, după asămănarea vistieriilor carea era în ulița crivețului; după lungimea lor, aşa şi lățimea lor şi toată întrarea lor şi asămănările şi uşile lor.

12. După uşile vistieriilor carea era în ulița ce priveaşte spre amiazăzi, uşe în capul | uliții; 66v carea uliță era în prejma pridvorului celui usebit celor ce întră prin ulița cea despre răsărit.

13. Şi au zis cătră mine: „Vistieriile crivețului şi vistieriile austrului, care sânt în prejma zidirii ceii usebite, aceastea sânt vistierii sfinte, întru carele mâncă preoții carii să apropie cătră Domnul în sfânta sfintelor. Acolo vor pune sfintele sfinților şi aducere pentru păcate şi pentru greşală; că loc sfânt iaste.

14. Iară când vor întra preoții, nu vor ieşi din ceale sfinte în curtea cea din afară; şi acolo vor pune vejmintele sale, întru carele slujesc, că sfinte sânt; şi să vor îmbrăca cu alte vejminte, şi aşa vor purceade cătră norod”.

15. Şi deacă au plinit măsurile casii dinlăuntru, m-au scos prin calea porții carea duce la ulița despre răsărit şi o au măsurat pretutindini prinprejur.

16. Şi o au măsurat în prejma vântului despre răsărit cu trestia măsurii, trestii cinci sute în trestiia măsurii prinprejur.

17. Şi au măsurat în prejma vântului de cătră crivețu, trestii cinci sute în trestiia măsurii prinprejur.

18. Şi spre vântul austrului au măsurat cinci sute de trestii, în trestiia măsurii prinprejur.

19. Şi spre vântul apusului au măsurat cinci sute de trestii, în trestiia măsurii; prin patru vânturi au măsurat zidul ei, pretutindini prinprejur, lungimea de coți cinci sute şi lățimea de coți cinci sute, împărțind întră jirtvealnic şi între locul obştii.

Cap 43

Slava Domnului arătându-să, aude prorocul cum că fiii lui Israil nu vor mai pângări numele Domnului, şi care sânt măsurile oltariului şi jârtvele, a-l curăți în şapte zile. ||

1. Şi m-au dus la poarta ce privea spre ulița răsăritului. 67r

2. Şi, iată, slava Dumnezeului lui Israil întra prin ulița răsăritului; şi glas era ei ca glasul de ape multe, şi pământul sclipea de mărimea ei.

3. *Şi am văzut vedeare după fața ce văzusem când au venit să piarză cetatea, şi fața după vedearea carea văzusem lângă râul Hovar; şi am căzut pre fața mea.

*Sus 9,1. Sus 1,1.

4. Şi mărimea Domnului au întrat în bisearică prin calea porții carea privea spre răsărit.

5. Şi m-au râdicat Duhul şi m-au dus la curtea cea dinlăuntru; şi, iată, plină era de slava Domnului casa.

6. Și am auzit vorbind cătră mine din casă; și omul care sta lângă mine
7. Au zis cătră mine: „Fiiul omului, locul scaunului Mieu și locul urmelor picioarelor Meale, acolo lăcuiesc în mijlocul fiilor lui Israil în veac. Și nu va mai pângări casa lui Israil numele Mieu cel sfânt, aceia și împărații lor întru curviile sale și în căderile împăraților săi și în ceale înalte,
8. Cei ce au făcut pragul său lângă pragul Mieu și ușoarele sale lângă ușoarele Meale; și zid era între Mine și între dânșii. Și au pângărit numele Mieu cel sfânt întru urăciunile care au făcut; pentru carea i-am mistuit întru mâniia Mea.
9. Acum, dară, leapede departe curviia sa și căderile împăraților săi de la Mine și voiu lăcui în mijlocul lor pururea.
10. Iară tu, fiiul omului, arată casii lui Israil bisearica; și să se rușineaze de nedreptățile sale, și să măsură zriditura.
11. Și să se rușineaze din toate care au făcut chipul casii și ieșirea zidirii ei și întrarea și toată însămnarea ei și toate ceale poruncite ale ei; și toate legile ei le arată lor, și vei scrii în ochii lor ca să păzască toate însămnările ei și poruncile ei, și să le facă. |
67v 12. Aceasta e leagea casii în vârful muntelui: tot hotarul ei prinprejur sfântul sfinților iaste: aceasta e, dară, leagea casii".
13. Iară aceastea măsuri ale oltariului, în cot adevărat, care avea un cot și-o palmă; în sinul lui era un cot, și un cot în lățime, și marginea lui până la usna lui și prinprejur o palmă. Și aceasta era groapa oltariului.
14. Și din sânul pământului până la groapa cea mai de pre urmă doi coți, și lățimea de un cot; și de la groapa cea mai mică până la groapa cea mai mare patru coți, și lățimea de un cot.
15. Iară însuși Ariil de patru coți; și de la Ariil până sus, coarne patru.
16. Și Ariil de doisprăzeace coți în lungime, prin doisprăzeace coți de lățime; în patru unghiuri, cu aseaminea coastei.
17. Și gropila de patrusprăzeace coți lungă, lată de patrusprezeace coți, în patru unghiurile ei; și cununa prinprejurul ei de un jumătate de cot, și sinul ei de un cot prinprejur, iară treaptele ei întoarse spre răsărit.
18. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Aceastea sânt legile jirtvealnicului, ori în ce zi să va zidi; să să aducă preste el ardere de tot și să se toarne sângele.
19. Și vei da preoților și leviților carii sânt din sămânța lui Sadoc, cei ce să apropie de Mine – zice Domnul Dumnezeu – să-Mi aducă un vițel din ciurdă, pentru păcat.
20. Și luund din sângele lui, vei pune preste patru cornurile lui și preste patru unghiurile gropilii și preste cunună împrejur; și-l vei curăți și-l vei sfinți. ||
68r 21. Și vei lua vițelul care va fi adus pentru păcat și-l vei arde într-un loc al casii usebit, afară de jirtvealnic.
22. Și în zioa a doao vei aduce un țap din capre neîntinat, pentru păcat; și vor curăți oltariul, precum l-au curățit cu vițelul.
23. Și deacă vei găti a-l curăți, vei aduce un vițel din ciurdă neîntinat și un areate din turmă neîntinat.
24. Și vei aduce înaintea Domnului; și vor pune preoții preste el sare și vor aduce ardere Domnului.
25. În șapte zile vei face țapul pentru păcat, în toate zile; și vițelul din ciurdă și areatele din dobitoace neîntinați îi vor aduce.
26. În șeapte zile vor ștearge oltariul și-l vor curăți și vor împlea mâna lui.
27. Iară plinindu-să zilele, în zioa a opta și după aceaea vor face preoții pre oltariu arderile voastre și ceale ce aduc pentru pace; și Mă voi îmblânzi preste voi», zice Domnul Dumnezeu".

Cap 44

Poarta jârtvelnicului încuiată, prin carea sângur Dumnezeul întră. Cei netăiați împrejur cu trupul și cu inima nu vor întra în jârtvealnic, nici leviții, cei ce au urmat după idoli; ci aceștia slujitorii casii vor fi, iară fiii lui Sadoc, preoții, vor întra, și acestora legile să pun.

1. Și m-au întors la calea porții jirtvealnicului din afară, cea despre răsărit; și era încuiată.
2. Și au zis Domnul cătră mine: „Poarta aceasta încuiată va fi și nu să va deșchide
68v | și om nu va întra printr-însa, căci că Domnul Dumnezeul lui Israil au întrat printr-însa și va fi închisă.

3. Căpetenii, însuși căpeteniia va ședea într-însa să mânce pâine înaintea Domnului; prin calea porții pridvorului va întra și prin calea ei va ieși”.

4. Și m-au adus prin calea porții crivețului, în prejma casii; și am văzut și, iată, s-au umplut de slava Domnului casa Domnului, și am căzut pre fața mea.

5. Și au zis cătră mine Domnul: „Fiiul omului, pune inima ta și vezi cu ochii tăi, și cu urechile tale auzi toate ceale ce Eu grăiesc cătră tine despre toate țeremoniile casii Domnului și despre toate legile Lui; și vei pune inima ta în căile bisearicii, prin toate ieșirile jirtvealnicului.

6. Și vei zice cătră ceaea ce mă întărâtă, casa lui Israil: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Ajungă-vă toate nelegiuirile voastre, casa lui Israil,

7. Pentru că aduceți fii streini, netăiați împrejur cu inima și netăiați împrejur cu trupul, ca să fie în jirtvealnicul Mieu și să pângărească casa Mea; și aduceți pânile Meale și grăsimea și sângele și dezlegați legătura Mea întru toate nelegiuirile voastre.

8. Și n-ați ținut poruncile jertvealnicului Mieu și ați pus slujitori slujbelor Meale în jirtvealnicul Mieu, voao înșivă’.

9. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Tot cel de alt neam, netăiat împrejur cu inima, netăiat împrejur cu trupul, nu va întra în jirtvealnicul Mieu, tot fiiul strein care iaste în mijlocul fiilor Israil.

10. Ci și leviții carii s-au depărtat de la Mine în rătăcirea fiilor Israil și au rătăcit de la Mine după idolii săi și au purtat nedreptatea sa,

11. Vor fi în jirtvealnicul Mieu țircovnici și portari porțiilor casii și slujitorii casii. Aceia vor ucide arderile de tot și junghierile norodului, și ei vor sta în prejma lor ca să le slujască. ||

69r 12. Pentru că le-au slujit înaintea idolilor săi și s-au făcut casii lui Israil spre sminteala nedreptății, pentru aceaea am râdicat mâna mea preste ei – zice Domnul Dumnezeu – și vor purta nedreptatea sa,

13. Și nu să vor apropiia de Mine să-Mi slujască cu preoțiia, nici să vor apropiia la tot jirtvealnicul Mieu, după sfintele sfintelor, ci vor purta rușinea sa și nelegiuirile sale care au făcut.

14. Și-i voiu da portari casii întru toată slujba ei și întru toate care să vor face într-însa.

15. Iară preoții și leviții, fiii lui Sadoc, carii au păzit țeremoniile jertvealnicului Mieu când au rătăcit fiii lui Israil de la Mine, aceia să vor apropiia cătră Mine să Mă slujască și vor sta înaintea Mea să-M aducă grăsime și sânge, zice Domnul Dumnezeu.

16. Aceia vor întra în jirtvealnicul Mieu și aceia să vor apropiia cătră masa Mea să-Mi slujască și să păzască țeremoniile Meale.

17. Și deacă vor întra prin porțiile curții dinlontru, cu vejminte de in să vor îmbrăca, nici să va pune pre dânșii ceva de lână când slujesc în porțile curții și dinlăuntru.

18. Titii de in vor fi în capetele lor, și rotii de in vor fi în coapsele lor, și nu să vor încinge întru sudoare.

19. Și când vor ieși în curtea cea din afară, la norod, să vor dezbrăca de vejmintele sale în care au slujit și le vor pune în vistieriia jirtvealnicului și să vor îmbrăca cu alte vejminte, și nu vor sfinți norodul în vejmintele sale.

20. Iară capul său nu vor rade, nici tică vor ținea, ci tunzind vor tunde capetele sale.

21. Și vin nu va bea tot preotul când va întra în curte dinlontru.

*Preoție 21, 14.

22. *Și văduvă și lăsată nu-ș vor lua muiere, ci vergure din sămânța casii lui Israil, ci și văduvă carea va fi văduvă de preot vor lua. |

69v 23. Și pre norodul Mieu vor învăța ce iaste între cel sfânt și între cel pângărit, și între cel curat și necurat vor arăta lor.

24. Și când va fi prigonire vor sta în judecățile Meale și vor judeca legile Meale, și poruncile Meale întru toate praznicele Meale vor ținea și sâmbetele Meale vor sfinți.

25. Și la om mort nu vor întra, ca să nu să pângărească, fără numai la tată și la mumă și la fiiu și la fată și la frate și la sor care alt bărbat n-au avut, întru carii să vor spurca.

26. Și după ce să va curăți, șeapte zile i să vor număra.

27. Și în zioa întrării sale în jirtvealnic la curte dinlăuntru să-M slujască în jirtvealnic, vor aduce pentru păcatul său, zice Domnul Dumnezeu.

*Numere 18, 20.
2 Leage 18, 1.

28. *Și nu va fi lor moștenire, Eu sânt moștenirea lor; și moșie nu le veți da în Israil, că Eu sânt moșiia lor.

29. Junghiarea, și pentru păcat și pentru greșală, aceaea vor mânca; și toată făgăduința în Israil acelora va fi.

30. *Şi pârghele tuturor născuţilor dintâi şi toate gustările din toate care să aduc a preoţilor vor fi; şi pârga bucatelor voastre le-ţi da preotului, ca să dea blagoslovenie casii tale. *Ieşire 29.

31. *Mortăciunea şi ce-i prins de fiară, de paseri şi de dobitoace nu vor mânca preoţii. *Preoţ. 22, 8.

Cap 45

La împărţirea pământului, usebindu-să Domnului pârghele, s-au însămnat preoţilor o parte, leviţilor, cetăţii şi căpeteniii; şi a să ţinea dreptatea în cumpene, în măsuri, în pârghe şi în jârtve, care jârtve să aduc în zioa dintâi şi a şeaptea a lunii dintâi şi în praznicele Paştilor şi a Corturilor. | |

70r 1. Şi când veţi înceape a împărţi pământul cu sorţi, usebiţi pârghele Domnului, ce e sfinţit din pământ în lungime mii doaozeci şi cinci şi în lăţime zeace mii; sfinţit va fi în tot hotarul lui prinprejur.

2. Şi va fi, din toată partea, sfinţit cinci sute prin cinci sute, în patru părţi prinprejur şi cinzeci de coţi în oşteazele lui prinprejur.

3. Şi cu măsura aceasta vei măsura lungimea doaozeci şi cinci de mii şi lăţimea zeace mii, şi într-însul va fi biseareca şi sfânta sfintelor.

4. Sfinţit din pământ va fi preoţilor, slujitorilor jirtvealnicului, carii să apropie cătră slujba Domnului; şi va fi lor loc de case şi de jirtvealnicul sfinţeniii.

5. Şi doaozeci şi cinci de mii lungimea şi zeace mii lăţimea vor fi leviţilor carii slujesc casii; aceia vor moşteni doaozeci de vistierii.

6. Şi moştenirea cetăţii veţi da cinci mii de lată şi de lungă doaozeci şi cinci de mii, după usebirea jirtvealnicului a toată casa lui Israil.

7. Şi căpeteniii dincoace şi dincolo spre usebirea jirtvealnicului şi spre moşiia cetăţii, în prejma feaţii usebirii jirtvealnicului şi în prejma feaţii moşiii cetăţii; de la coastele mării până la mare şi de la coastele răsăritului până la răsărit, iară lungimea după fieştecarea parte de la hotarul despre apus până la hotarul despre răsărit.

8. Din pământ va fi lor moşie în Israil şi nu vor mai prăda căpeteniile pre norodul Mieu, ci pământul îl vor da casii lui Israil, după neamurile lor'.

9. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Ajungă-vă voao, căpeteniile lui Israil! Nedreptatea şi răpirile părăsiţi-le, şi judecată şi dreptate faceţi, usebiţi hotarele voastre de cătră norodul Mieu», zice Domnul Dumnezeu:.

10. «Cântariu drept şi mirţă dreaptă şi măsură dreaptă va fi voao.

11. Mirţa şi măsura aseaminea şi de o măsură vor fi, să cuprinză a zeacea parte de corivat şi a | zeacea parte de coriefi; după măsura corii va fi dreaptă cumpăna lor. 70v

12. *Iară siclul doaozeci de ovuli va avea; iară doaozeci de sicli şi doaozeci şi cinci de sicli o mna fac. *Ieşire 30, 13. Preoţ. 27, 25. Num. 3, 47.

13. Şi aceastea sânt pârghele care le veţi lua: a şasa parte de efi dintr-un car de grâu şi a şasa parte de efi dintr-un car de orzu.

14. Şi măsura untului-de-lemn, un vatos de untdelemn a zeacea parte dintr-un cori iaste, şi zeace vati un cori fac; că zeace vati umplu corul.

15. Şi un areate din turmă de doao sute şi din ceale ce hrăneaşte Israil, spre jirtvă şi spre ardere şi spre păciuiri şi spre curăţire pentre ei, zice Domnul Dumnezeu.

16. Tot norodul pământului va fi datoriu cu aceste pârghe căpeteniii în Israil.

17. Şi preste căpetenie vor fi arderile de tot şi jârtva şi gustările, în praznice şi în luni noao şi în sâmbete şi întru toate prăznuirile casii lui Israil. Acela va face, pentru păcat, jârtvă şi ardere şi ceale de pace, spre curăţire pentru casa lui Israil'.

18. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'În luna dintâi, într-una a lunii, vei lua un viţel din ciurdă, neîntinat, şi vei curăţi jertvealnicul.

19. Şi va lua preotul din sângele care va fi pentru păcat şi va pune în uşorii casii şi în patru unghiurile groapii oltariului şi în uşorii porţii curţii dinlăuntru.

20. Şi aşa vei face într-a şeaptea a lunii, pentru fieştecarele care n-au ştiut şi cu greşală s-au înşelat, şi vei curăţi pentru casă.

21. În luna dintâi, în zioa lunii a patrasprăzeacea, va fi voao praznicul Paştilor: şeapte zile azime să vor mânca.

22. Şi va face căpeteniia în zioa aceaea, pentru sine şi pentru tot norodul pământului, un viţel pentru păcat.

23. Şi în praznicul cel de şeapte zile va face ardere de tot Domnului, şapte viţei şi şapte areţi neîn| |tinaţi, în toată zioa din şeapte zile, şi pentru păcat un ţap din capre, în toate zilele. 71r

24. Şi jârtvă de un efi lângă viţel şi de un efi lângă areate va face; şi de untdelemn, un hin prin fieştecare efi.
25. În luna a şaptea, în zioa lunii a cinsprăzeacea, în praznic va face, precum mai sus au zis, în şeapte zile, şi pentru păcat şi pentru ardere şi în jârtvă şi în untdelemn'.

Cap 46

Poarta numai sâmbăta şi în lună noao a să deşchide, şi ce arderi într-aceastea zile va aduce căpeteniia sau prin care poartă el au norodul va întra în bisearică sau va ieşi; despre cea de bunăvoie şi de toate zilele arderea de tot a căpeteniii; despre darul aceluia fiilor au slugilor dat; locurile în care preoţii să fiarbă jârtvele, şi slujitorii junghierile norodului.

1. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'Poarta curţii dinlăuntru, carea priveaşte spre răsărit, va fi închisă şasă zile, în carele să lucră; iară sâmbăta să va deşchide, ci şi în luni noao să va deşchide,
2. Şi va întra căpetenia prin calea pridvorului porţii din afară şi va sta în pragul porţii, şi vor face preoţii arderea lui de tot şi păciuirile lui; şi să va închina spre pragul porţii şi va ieşi, iară poarta nu să va închide până sara.
3. Şi să va închina norodul pământului la uşa porţii aceiia, şi în luni noao înaintea Domnului.
4. Iară jârtva aceasta să va aduce căpeteniii Domnului în zioa sâmbetei, şase miei neîntinaţi şi un areate neîntinat.
5. Şi jârtvă de un efi lângă un areate, iară în miei jârtva ce va da mâna lui; şi de untdelemn, un hin prin fieştecare efi.
6. Iară în zioa lunii noao, un viţel din ciurdă neîntinat; şi şase miei şi berbeci neîntinaţi vor fi.
7. Şi un efi lângă viţel şi un efi lângă areate va | face jârtvă, iară de miei, precum va afla mâna lui; şi un hin de untdelemn lângă fieştecarele efi. 71v
8. Şi când va vrea a întra căpeteniia, între prin calea pridvorului porţii şi pre aceaeaşi cale iasă.
9. Şi deacă va întra norodul pământului înaintea Domnului, în praznice, care întră prin poarta crivețului să se închine, iasă prin calea porţii despre amiazăzi, iară care întră prin calea porţii despre amiazăzi iasă prin calea porţii crivețului; nu să va întoarce prin calea porţii prin carea au întrat, ci din preajma ei va întra.
10. Iară căpeteniia, în mijlocul lor, cu cei ce întră va întra şi cu cei ce ies va ieşi.
11. Şi în târguri şi în praznice va fi jârtvă de un efi lângă viţel şi de un efi lângă areate; iară mieilor va fi jârtva precum va afla mâna lui; şi un hin de untdelemn prin fieştecare efi.
12. Iară când va face căpeteniia arderea cea de bunăvoie sau ceale de pace de bunăvreare Domnului, să va deşchide lui poarta carea priveaşte spre răsărit şi va face arderea sa de tot şi ceale de pace ale sale, precum să face în zioa sâmbetei; şi va ieşi şi să va închide poarta după ce va ieşi.
13. Şi un miel aceluiaşi an neîntinat va face ardere în toate zilele Domnului: pururea dimineaţa o va face.
14. Şi va face jârtvă preste ardere dimineaţa a şasa parte de efi, şi din untdelemn a triia parte de hin, să să meastece cu făină: jârtvă Domnului legiuită, de pururea şi veacinică.
15. Face-va mielul şi jârtva şi untul-de-lemn dimineaţa de demineaţă: jârtvă veacinică'.
16. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: 'De va da căpeteniia dare cuiva dintre fiii săi, moştenirea lui a fiilor săi va fi; ca moştenirea o vor stăpâni.
17. Iară de va da diiată din moştenirea sa căruiva din slugile sale, va fi a lui până la anul slobo||zirii şi să va întoarce la căpetenie, iară moştenirea lui fiilor lui va fi. 72r
18. Şi nu va lua căpeteniia din moştenirea norodului cu sila şi din moşiia lor, ci din moşiia sa moştenire va da fiilor săi, ca să nu să râsipească norodul Mieu fieştecarele de la moşiia sa'»".
19. Şi m-au dus prin întrarea carea era din coastele porţii, în vistieriile jârtvealnicului, către preoţi, carea privea spre crivețu; şi era acolo locul plecat spre apus.
20. Şi au zis către mine: „Acesta e locul unde vor fierbe preoţii pentru păcat şi pentru greşală; unde vor fierbe jârtva, să nu o scoată în curtea din afară şi să să sfinţească norodul".
21. Şi m-au scos în curtea din afară şi m-au dus împregiur prin patru unghiurile curţii; şi, iată, o curtiţă în unghiul curţii, curtiţă fieştecare prin unghiurile curţii.

22. În patru unghiurile curții rânduite curtițe, în lung de coți patruzeaci, și în lat de treizeci; de o măsură tuspatru era.
23. Și păreate prinprejur, cuprinzind patru curtițe; și bucătării făcute era supt târnațe prinprejur.
24. Și au zis către mine: „Aceasta e casa bucătăriilor, în carea vor fiarbe slujitorii casii Domnului junghierile norodului".

Cap 47

Ape de supt pragul casii ieşind şi în coasta bisearicii cea dreaptă pogorându-să, fac o răpegiune, prin carea apoi nu să poate treace şi vindecă toate de care să va atinge, având peşti şi pomi roditori. Hotarele pământului celui sfânt, care a doaosprăzeace neamuri a lui Israil şi nimearnicilor trebuie să să împarţă.

1. Și m-au întors la poarta casii și, iată, apă ieșea de supt pragul casii, spre răsărit, 72v că | fața casii privea spre răsărit, iară apele să pogoriia spre coasta bisearicii cea dreaptă, spre amiazăzi despre oltariu.
2. Și m-au scos prin calea porții crivețului și m-au întors spre calea porții din afară, la calea ce privea spre răsărit; și, iată, apele vărsându-să din coasta dreaptă.
3. Când ieșea un om spre răsărit, care avea fune în mâna sa, și au măsurat o mie de coți; și m-au dus prin ape până în glezne.
4. Și iarăși au măsurat o mie și m-au trecut prin ape până la genunche.
5. Și au măsurat o mie și m-au trecut prin apă până la coapse; și au măsurat o mie, răpegiunea carea nu o am putut treace, că să umflase apele adâncului răpegiunii, carea nu să putea treace în vad.
6. Și au zis către mine: „Adevărat ai văzut, fiiul omului!" Și m-au scos și m-au întors la țărmurele repegiunii.
7. Și dacă m-am întors, iată, în țermurele repegiunii pomi mulți foarte, de-amândoao părțile.
8. Și au zis către mine: „Apele aceastea, care ies spre hâlmurile prundului despre răsărit și să pogor la șesurile pustii, vor întra în mare și vor ieși, și să vor vindeca apele.
9. Și tot sufletul viu, care să târăiaște ori încătro va mearge răpegiunea, va fi viu; și vor fi pești mulți destui după ce vor veni acolo apele aceastea, și să vor vindeca și vor trăi toate la care va veni răpegiunea.
10. Și vor sta preste eale pescari de la Engaddi până la Engallim, uscăciunea de năvoade va fi; multe fealuri de pești vor fi, ca peștii Mării Mari și de mulțime foarte.
11. Iară în țărmurele ei și în mocirle nu să vor vindeca, că spre sărătură să vor da.
12. Și preste răpegiune va răsări în râpele ei, de-amândoao părțile, tot lemnul roditoriu. 73r Nu va cădea || frunza dintr-însul și nu va scădea rodul lui; prin fieștecare luni va aduce pârghele, că apele lui din jârtvealnic vor ieși; și vor fi rodurile lui spre mâncare și frunzele lui spre leac".
13. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Acesta e hotarul în care veți stăpâni pământul în doaosprăzeace neamuri ale lui Israil, că Iosif îndoită fune are.
14. Și-l veți stăpâni fieștecarii aseaminea ca fratele său; preste care am râdicat mâna Mea, să-l dau părinților voștri. Și vă va cădea pământul acesta spre moștenire.
15. Iară acesta e hotarul pământului spre partea de amiiazăzi, de la Marea Mare, calea Hethalonului, celor ce vin la Sedada:
16. Emath, Verotha, Savarim, carea iaste între hotarul Damascului, și hotarul Emath, casa Tihonului, carea iaste lângă hotarul Avran.
17. Și va fi hotarul de la mare până la curtea Enon, hotarul Damascului, și de la crivețu până la crivețu hotarul Emathului, partea despre amiazănoapte.
18. Iară partea despre răsărit, din mijlocul lui Avran și din mijlocul Damascului și din mijlocul Galaad și din mijlocul pământului Israil, Iordanul hotărând spre marea răsăritului, măsura-veți și partea răsăritului.
19. Iară partea austrului de-amiazăzi, de la Thamar până la apele împrotivirii Cadis; și răpegiunea până la Marea Mare. Și aceasta e partea austrului despre amiazăzi.
20. Și partea Mării, Marea cea Mare în hotar prin drept, până ce vii la Emath; aceasta e partea mării.
21. Și vă veți împărți pământul acesta prin neamurile lui Israil;

22. Şi-l veţi pune spre moştenire voao şi nimernicilor carii să vor apropiia către voi, carii | vor naşte fii în mijlocul vostru şi vă vor fi ca nişte moşteani între fiii lui Israil; cu voi vor împărţi moşiia în mijlocul neamurilor Israil. 73v

23. Iară ori în care neam va fi nimearnicul, acolo îi veţi da moşie", zice Domnul.

Cap 48

Împărţirea pământului celui sfânt spre doaoăsprăzeace neamuri, unde să fie pârghele şi jârtvealnicul. Locul preoţilor şi al leviţilor. Măsura cetăţii în patru unghiuri, cu oşteazele. Moşiia căpeteniii şi doaosprăzeace porţi ale cetăţii după doaosprăzeace neamuri.

1. „Şi aceastea numele neamurilor de la marginile crivețului până la calea Hethalonului, mergând către Emath, curtea lui Enan, hotarul Damascului spre crivețu, lângă calea Emathului. Şi va fi partea despre răsărit marea Dan, una.

2. Preste hotarul lui Dan, despre partea răsăritului până la partea mării, Asir, una;

3. Şi preste hotarul Asirului, de la partea despre răsărit până la partea mării, Nethali, una.

4. Şi preste hotarul Nethali, de la partea despre răsărit până la partea mării, Manasie, una.

5. Şi preste hotarul lui Manasie, de la partea despre răsărit până la partea mării, Efrem ,una.

6. Şi preste hotarul lui Efrem, de la partea despre răsărit până la partea mării, Ruvin, una.

7. Şi preste hotarul lui Ruvin, de la partea despre răsărit până la partea mării, Iuda, una

8. Şi preste hotarul Iudii, de la partea despre răsărit până la partea mării, vor fi pârghele care le veţi usebi, de mii doaozeci şi cinci în lat, şi în lung ca fieştecare părţi de la partea despre răsărit până la partea mării; şi va fi jârtvealnicul în mijlocul ei.

9. Pârghele care le veţi usebi Domnului: în lung, de mii || doaozeci şi cinci, şi în lat de zeace mii. 74r

10. Iară aceastea vor fi pârghele jârtvealnicului preoţilor: spre criveţ, în lung, de mii doaozeci şi cinci, şi spre mare, în lat, zeace mii, ci şi spre răsărit, în lat zeace mii, şi spre amiazăzi, în lung, mii doaozeci şi cinci; şi va fi jârtvealnicul Domnului în mijlocul ei.

11. Preoţilor jârtvealnicul va fi din fiii lui Sadoc, carii au păzit ţeremoniile Meale şi n-au rătăcit când rătăcea fiii lui Israil, precum au rătăcit leviţii.

12. Şi le va fi pârghele din pârghele pământului, sfânta sfintelor, lângă hotarul leviţilor.

13. Ci şi leviţilor, aseaminea lângă marginile preoţilor, în lung mii doaozeaci şi cinci, şi în lat zeace mii. Toată lungimea de mii doaozeci şi cinci, şi lăţimea de zeace mii.

14. Şi nu vor vinde dintr-însul, nici vor schimba, nici să vor treace pârghele pământului, că sânt sfinţite Domnului.

15. Iară cinci mii, ce prisosesc în lat prin doaozeci şi cinci de mii, de obşte vor fi cetăţii spre lăcuire şi spre oşteaze; şi va fi cetatea în mijlocul ei.

16. Şi aceastea măsurile ei: spre partea despre miazănoapte cinci sute şi patru mii, şi spre partea de amiazăzi cinci sute şi patru mii, şi spre partea despre răsărit cinci sute şi patru mii, şi spre partea de către apus cinci sute şi patru mii.

17. Şi vor fi oşteazele cetăţii spre criveţ doao sute cinzeci, şi spre amiazăzi doao sute cinzăci, şi spre răsărit doao sute cinzeci, şi spre mare doao sute cinzeci.

18. Iară ce va rămânea în lungime după pârghele jârtvealnicului, zeace mii spre răsărit, şi zeace mii spre apus, vor fi ca pârghele jârtvealnicului; şi vor fi rodurile lui spre pâni celor ce slujesc cetăţii.

19. Iară cei ce slujesc cetăţii vor lucra | din toate neamurile lui Israil. 74v

20. Toate pârghele de mii doaozeci şi cinci, prin doaozeci şi cinci de mii, în patru unghiuri, să vor usebi spre pârghele jârtvelnicului şi spre moşiia cetăţii.

21. Iară ce va mai rămânea a căpeteniii va fi din toată partea pârghelor jârtvealnicului şi a moşiii cetăţii din prejma pârghelor a doaozeci şi cinci de mii, până la hotarul despre răsărit; ci şi la mare, din prejma a doaozeci şi cinci de mii, până la hotarul mării, aseaminea în părţile căpeteniii va fi; şi vor fi pârghele jârtvealnicului, şi jârtvealnicul bisearicii în mijlocul lui.

22. Iară din moşiia leviţilor şi din moşia cetăţii în mijlocul părţilor căpeteniii, va fi între hotarul Iudii şi între hotarul lui Veniamin, şi va fi al căpeteniii.

23. Şi celoraalalte neamuri: de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Veniamin, una.

24. Şi în preajma hotarului Veniamin, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Simion, una.

25. Şi preste hotarul lui Simion, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Isahar, una.

26. Şi preste hotarul lui Isahar, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Zavolon, una.

27. Şi preste hotarul lui Zavolon, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Gad, una.

28. Şi preste hotarul lui Gad, cătră partea despre austru la amiazăzi; şi va fi marginea din Thamar până la apele împrotivirii Cadis, moştenire în prejma Mării ceii Mari.

29. Acesta e pământul care îl veţi trimite în soartea neamurilor Israil; şi aceastea, părţile lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Şi aceaştea sânt ieşirile cetăţii: de la partea despre miazănoapte cincisute şi patru mii vei măsura. ||

75r 31. Şi porţile cetăţii din numele neamurilor Israil, porţi trei: despre miazănoapte, poarta Ruvim, una, poarta Iuda, una, poarta Levi, una.

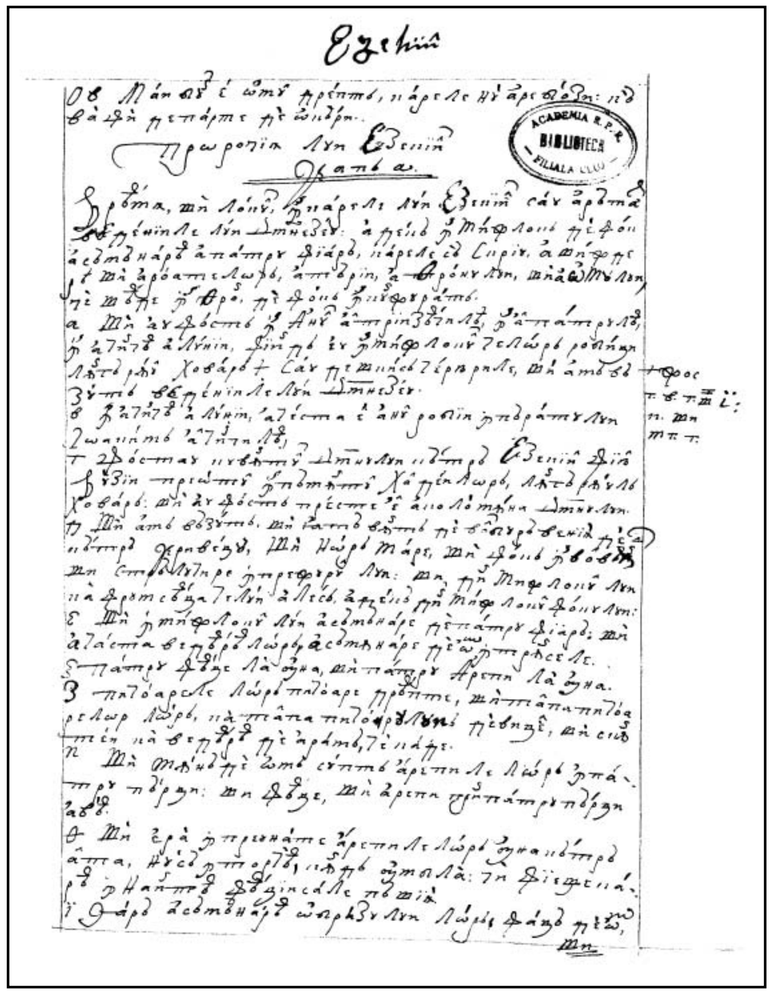
32. Şi spre partea de cătră răsărit cinci sute şi patru mii şi porţi trei: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, şi poarta lui Dan, una.

33. Şi spre partea despre amiazăzi, cinci sute şi patru mii vei măsura şi porţi trei: poarta lui Simion, una, poarta Isahar, una, poarta Zavolon, una.

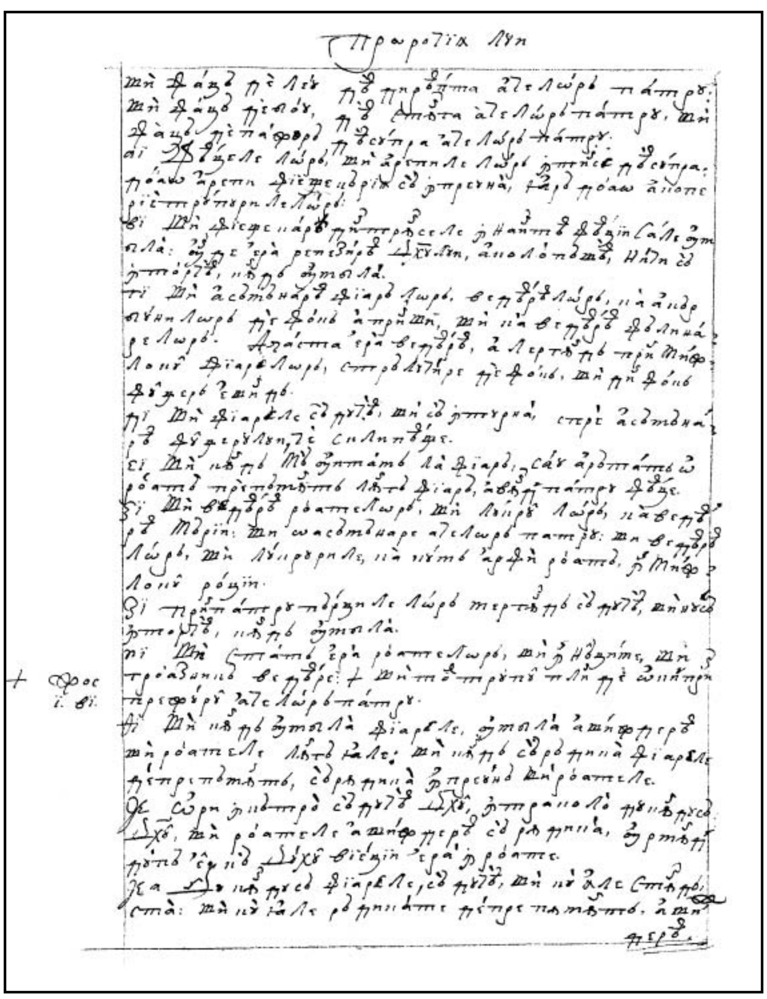
34. Şi la partea despre apus, cinci sute şi patru mii, şi porţile lor trei: poarta Gad, una, poarta Asir, una, poarta Nethali, una.

35. Prinprejur, optsprăzeace mii şi numele cetăţii, dintr-aceea zi, «Domnul acolo»".

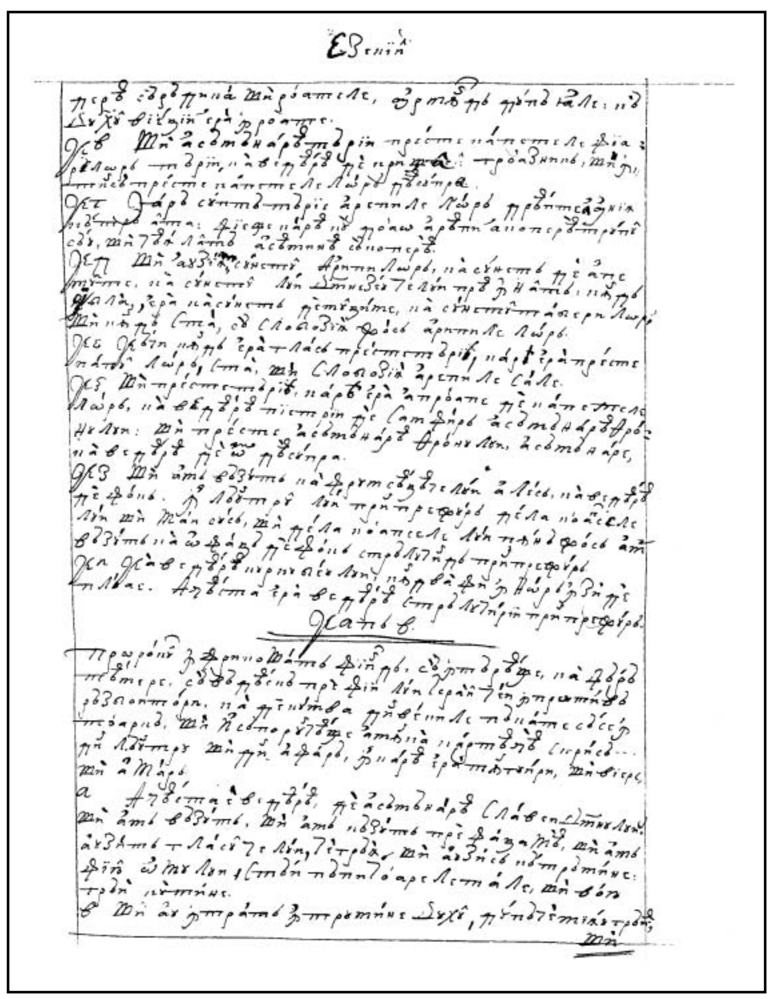
Z

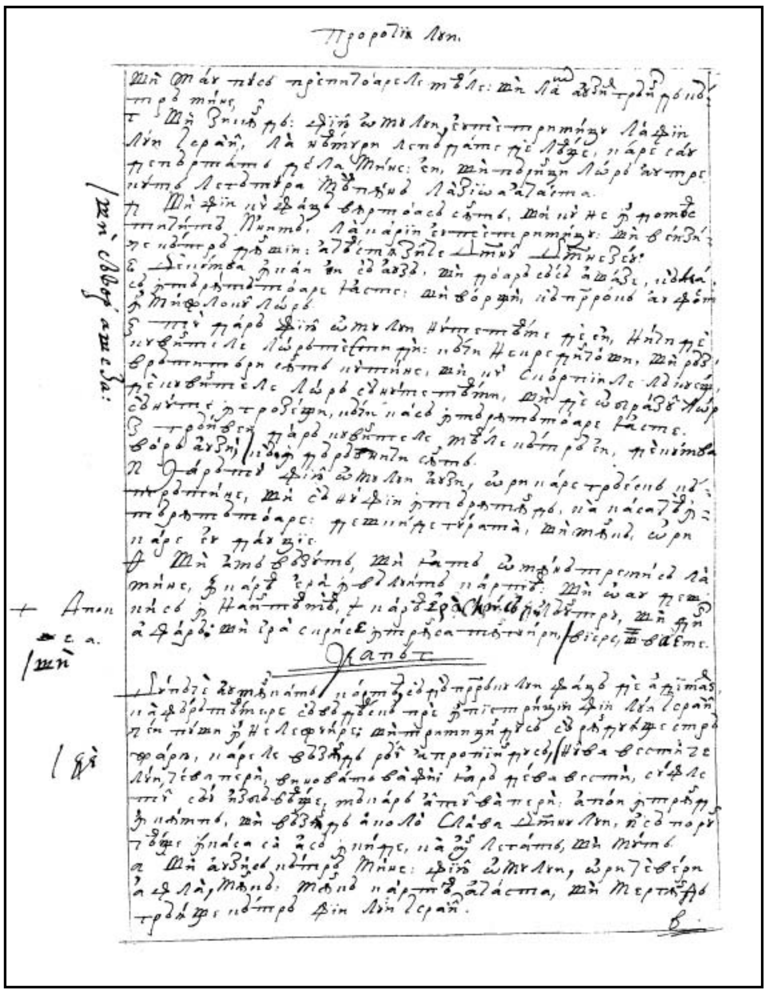
14r

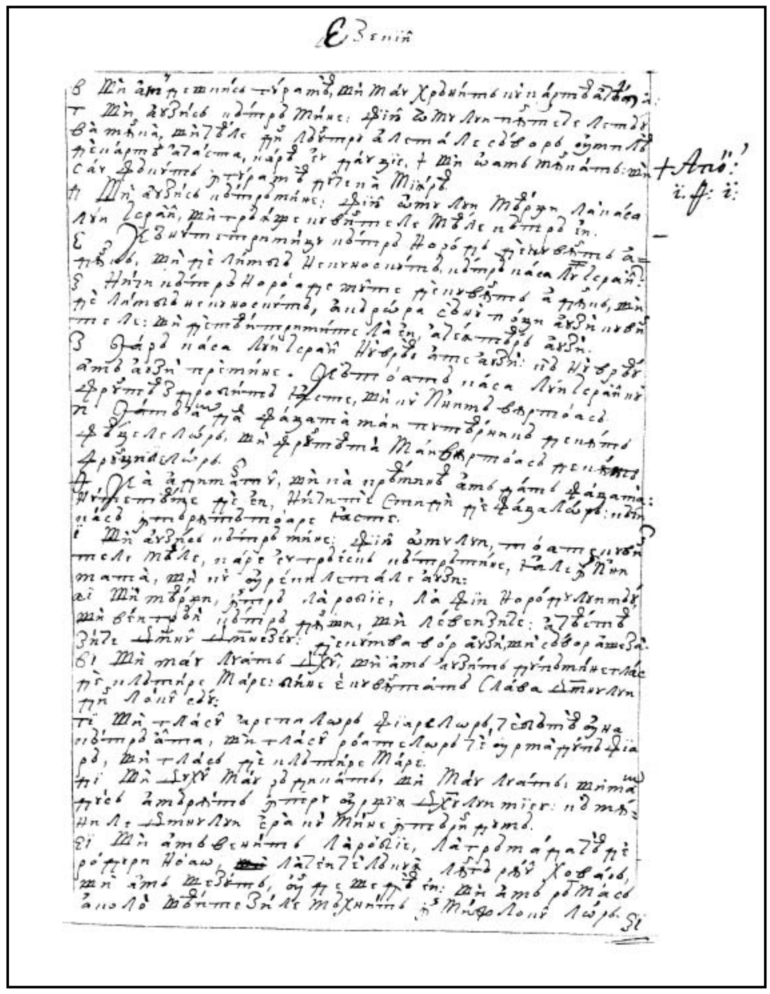
14v

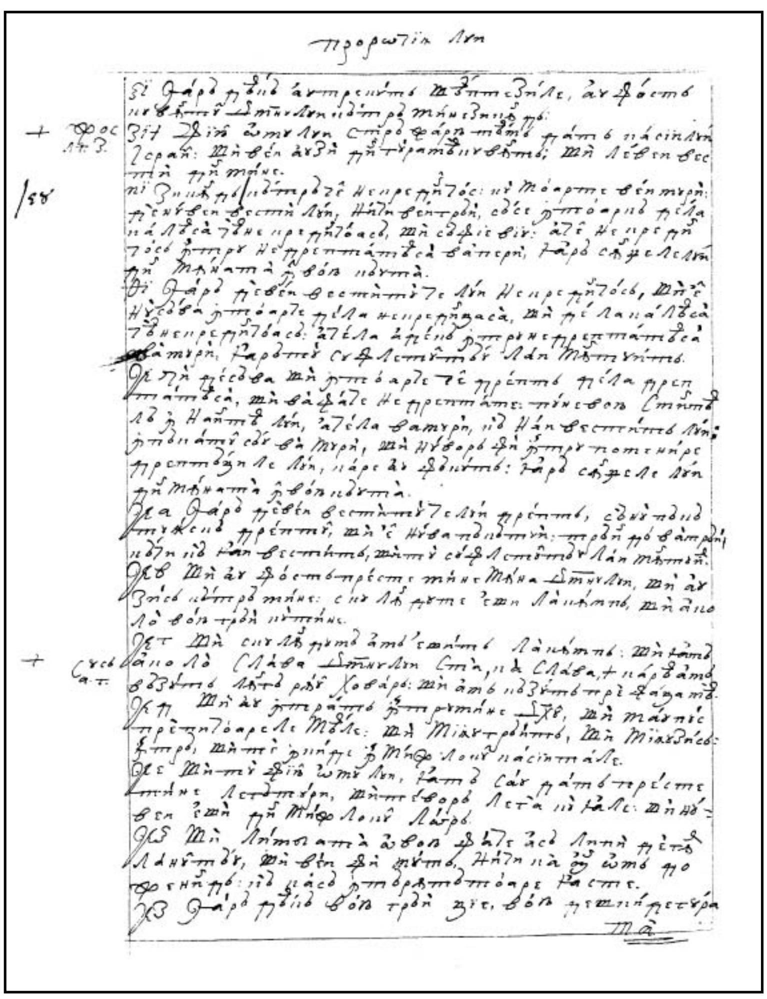
15r

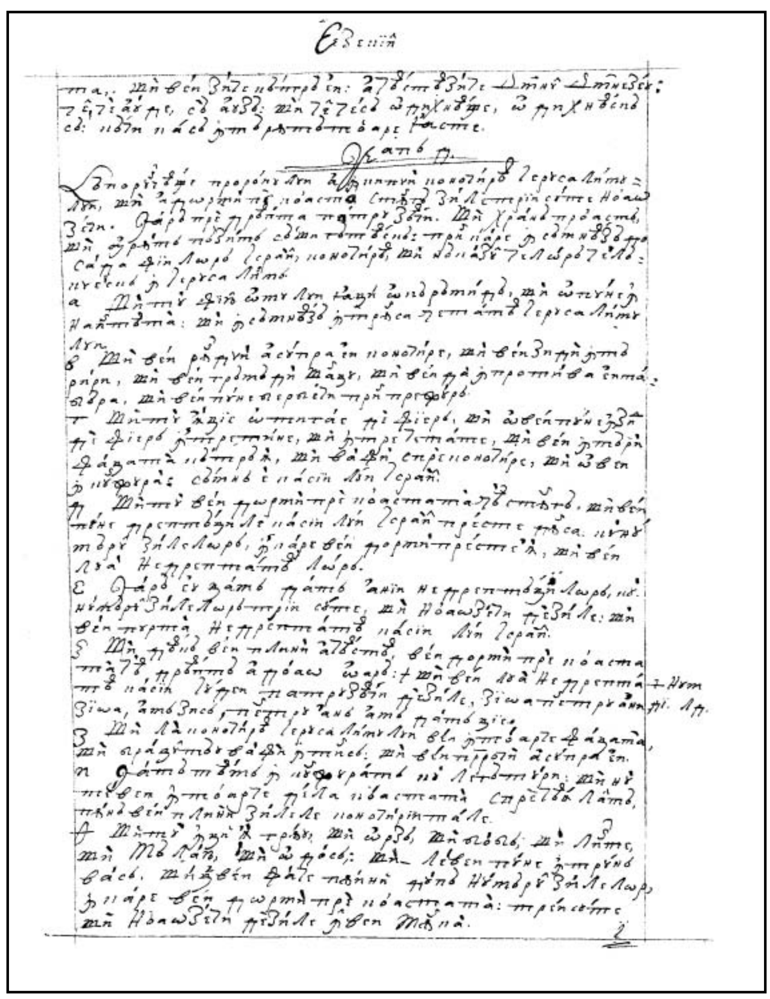
15v

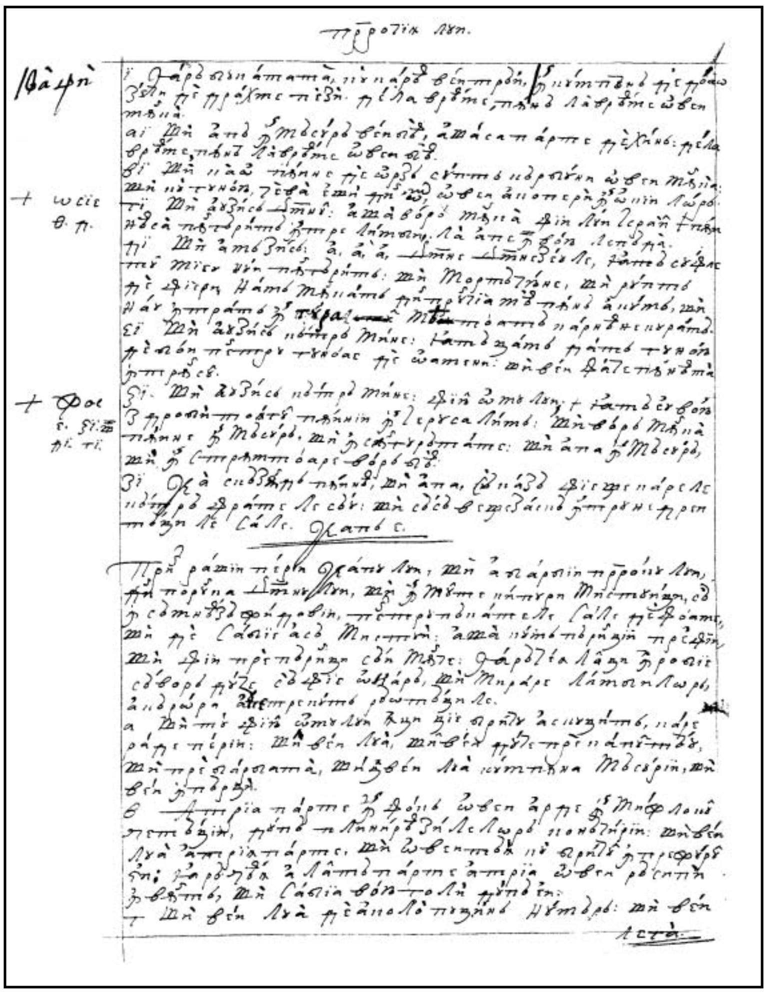
16r

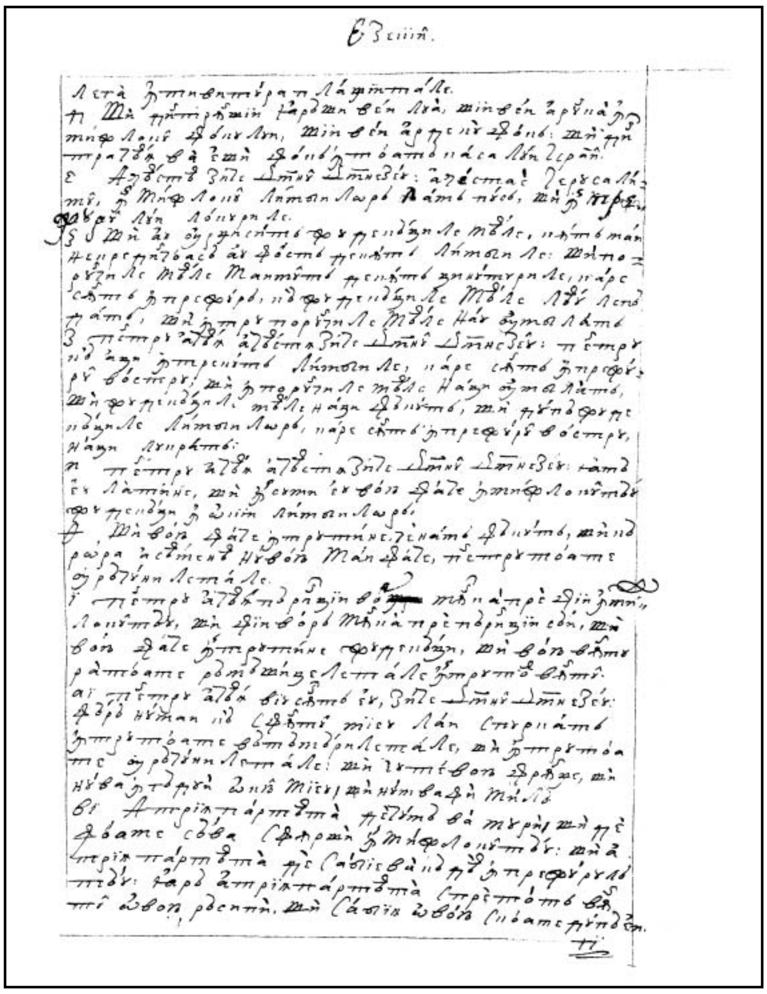
16v

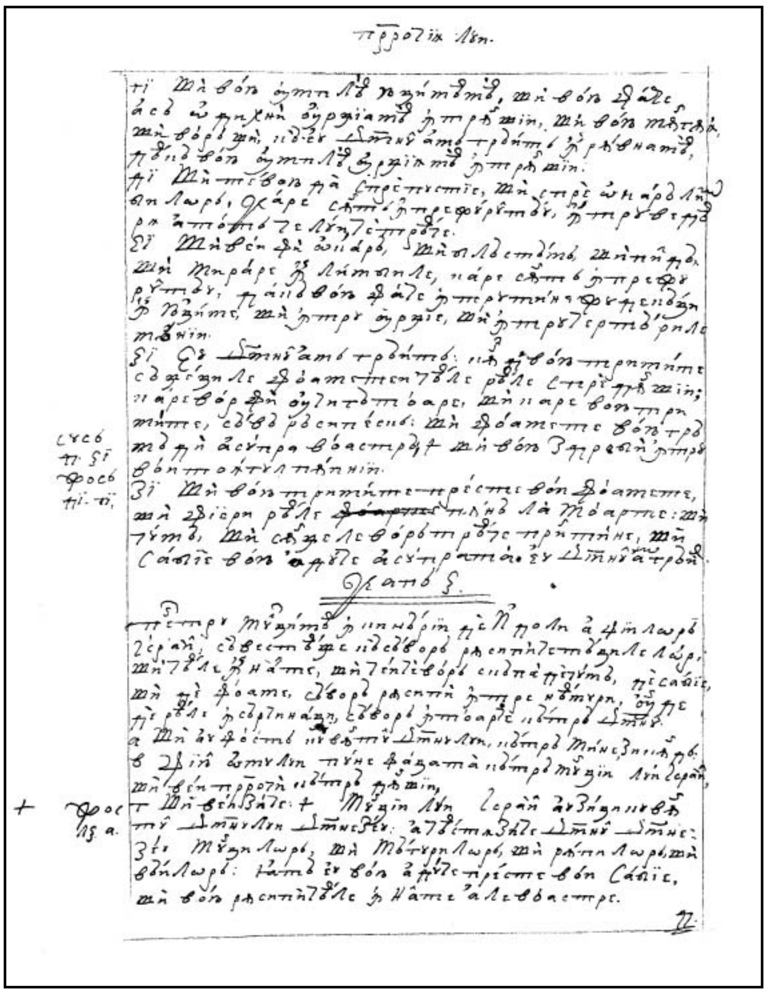
17r

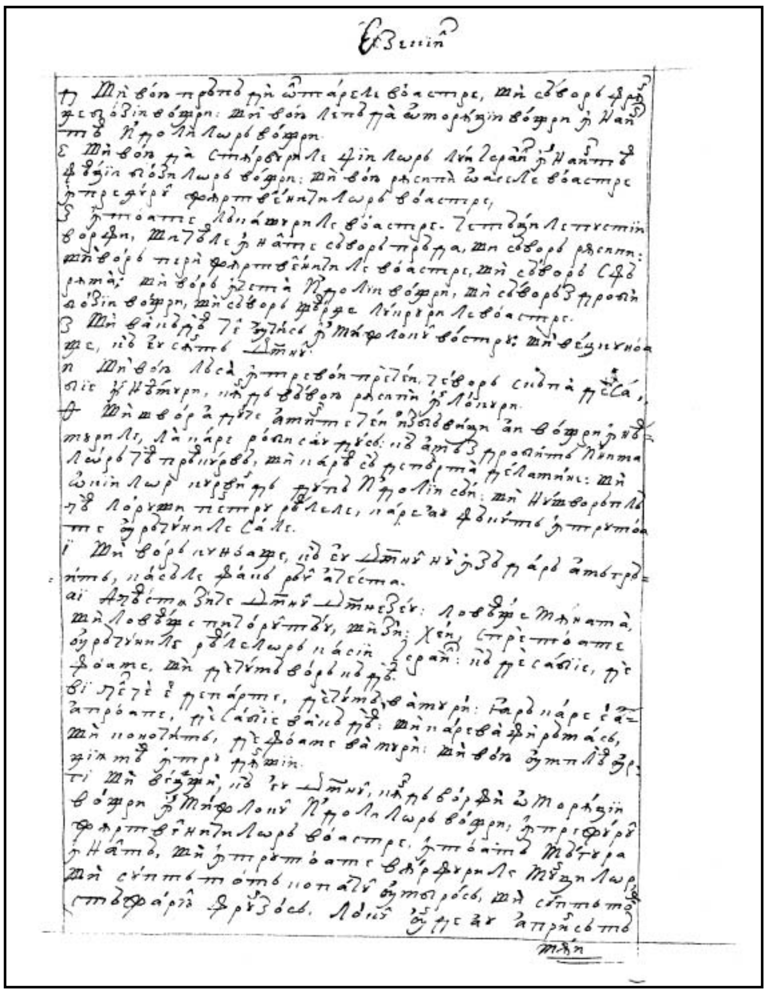
17v

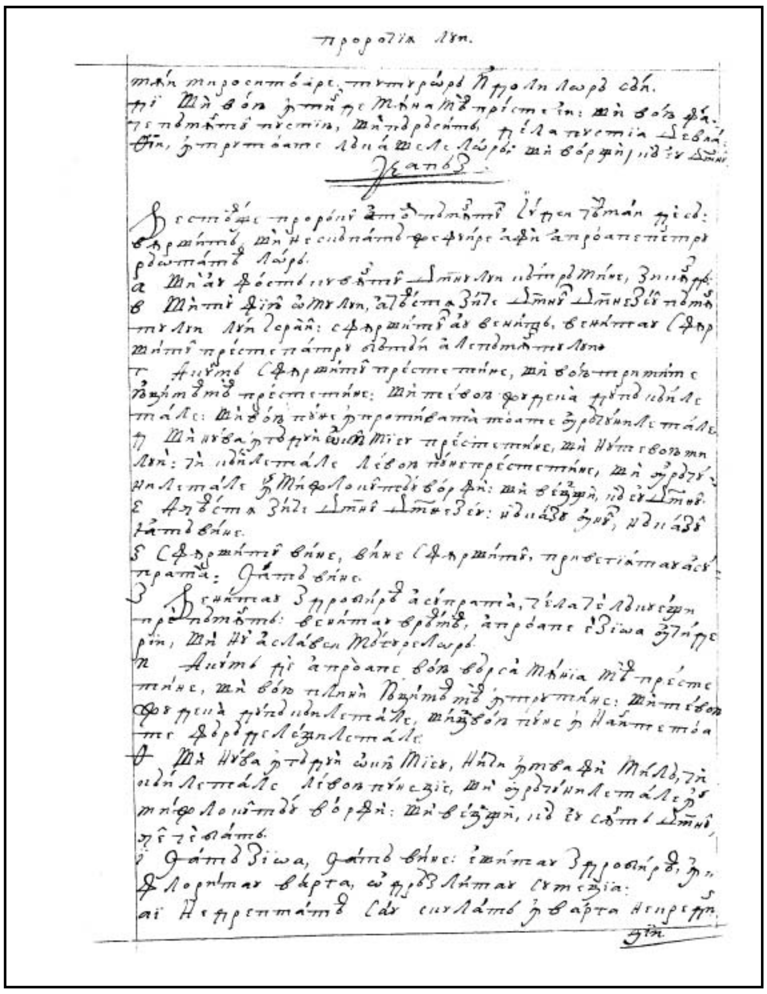
18r

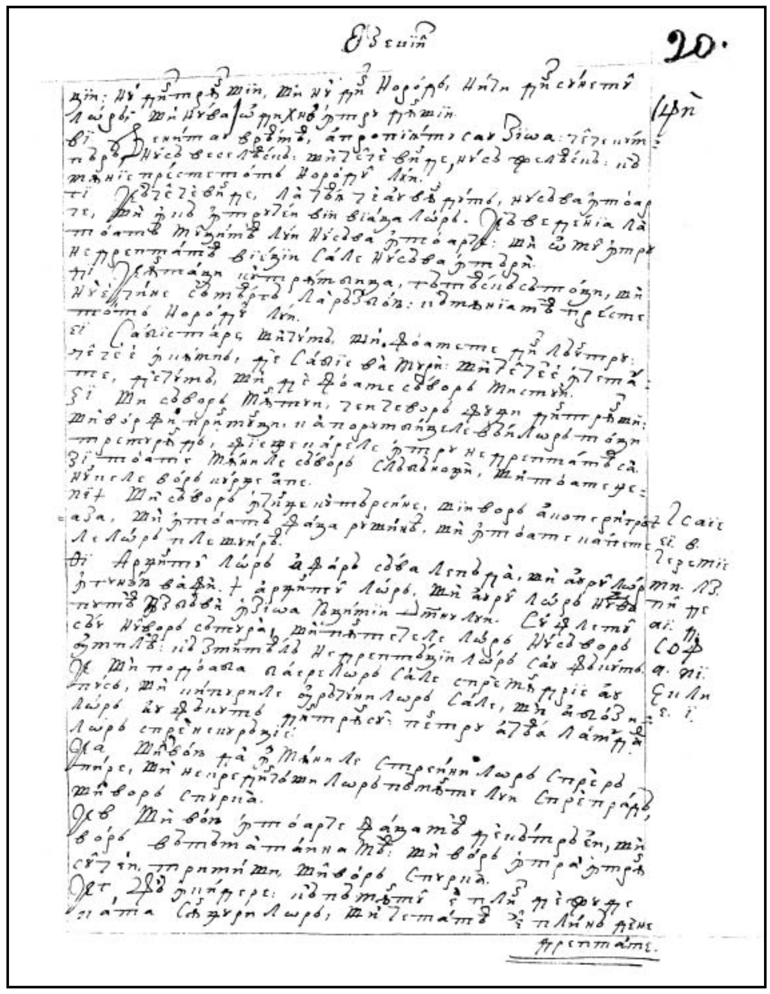
18v

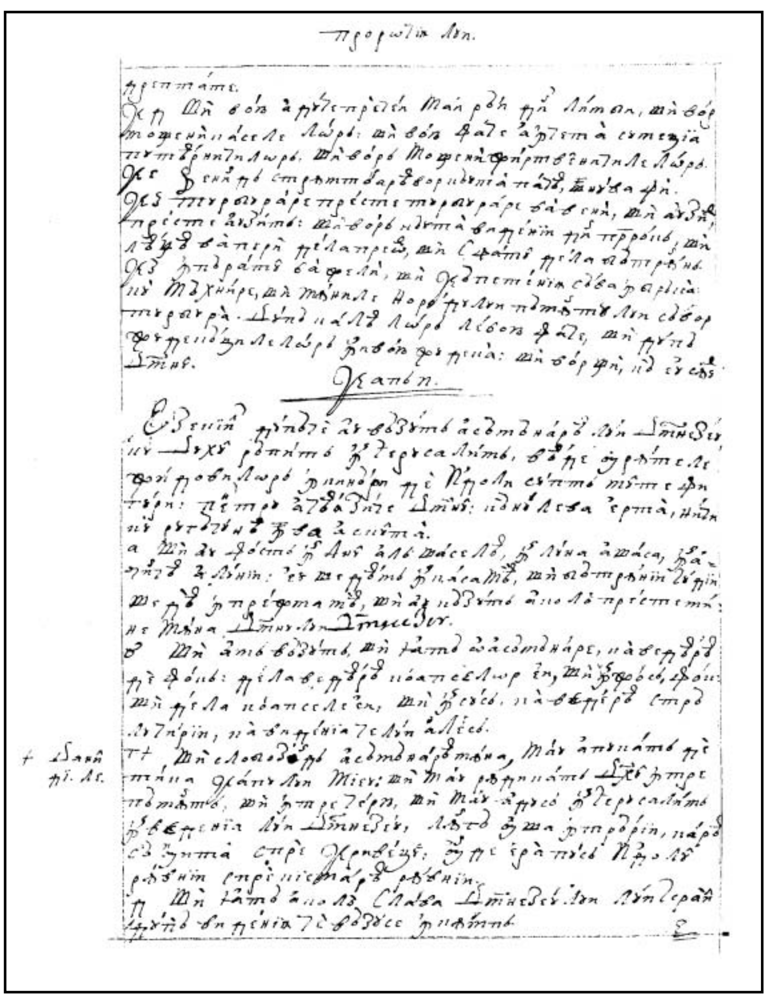
19r

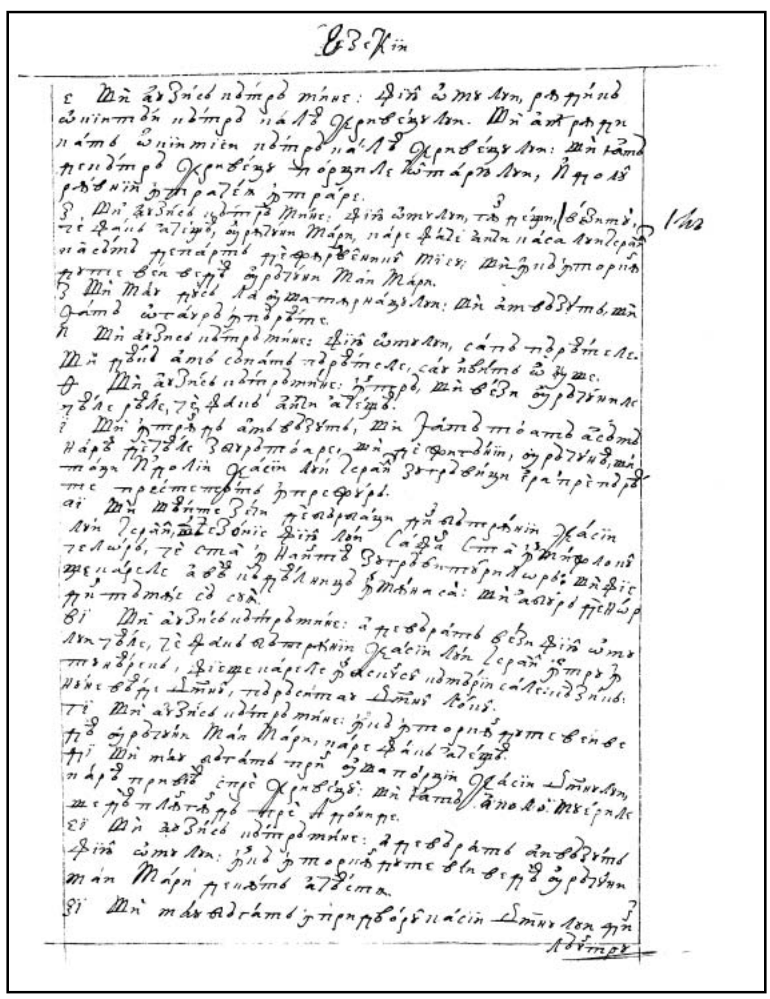
19v

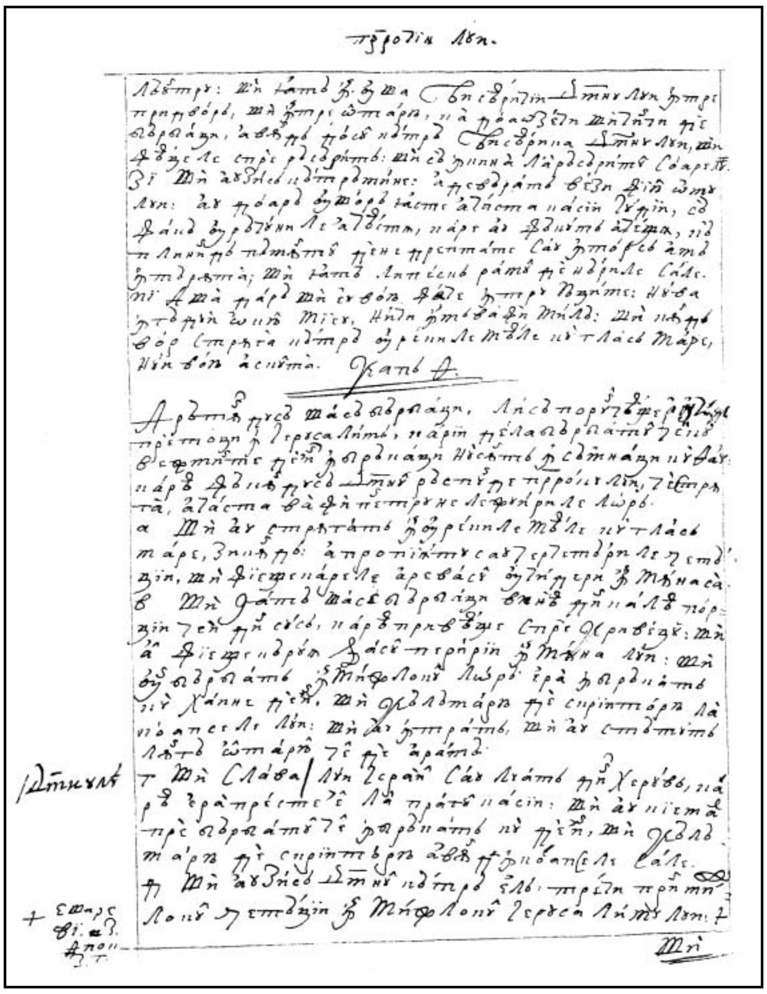
20r

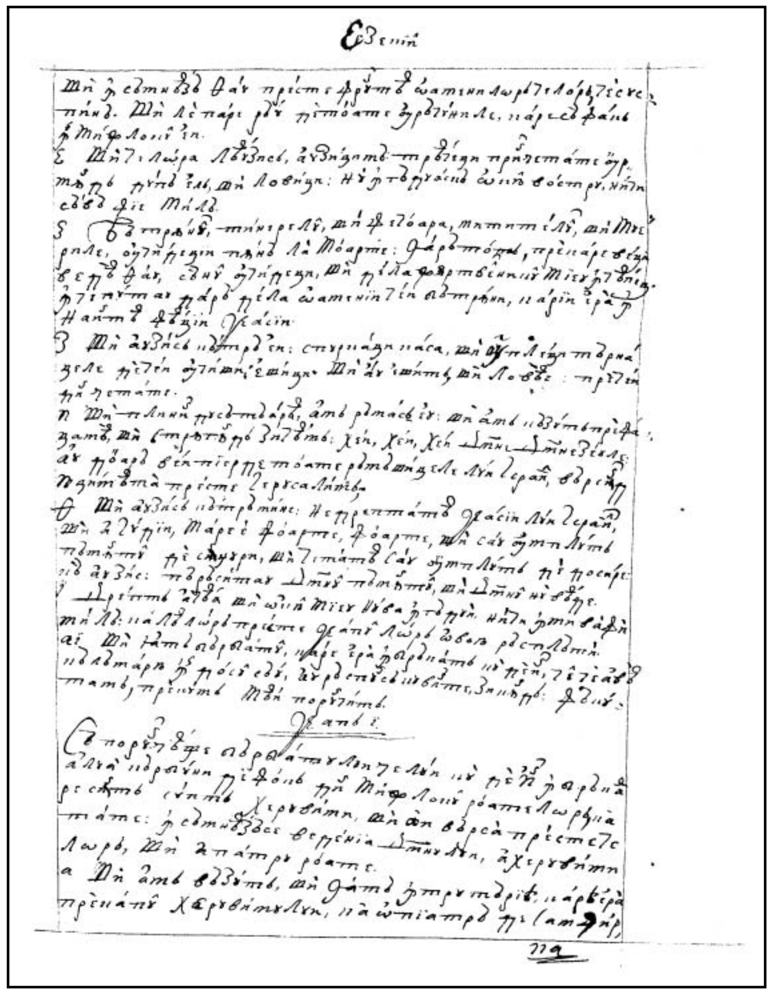
20v

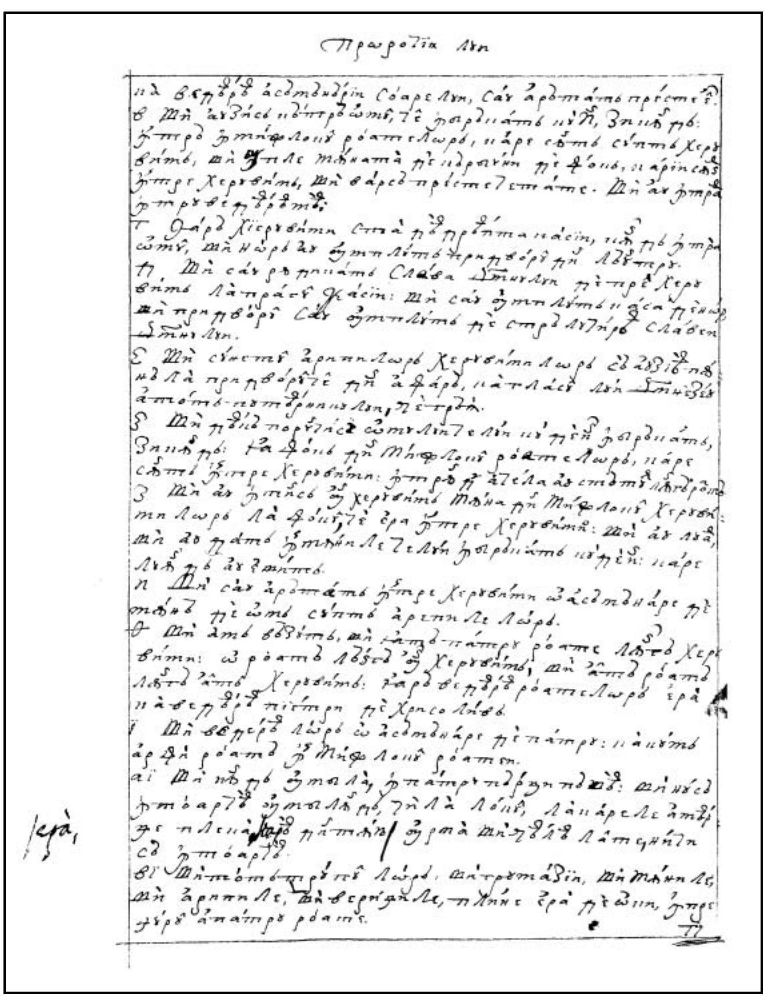
21r

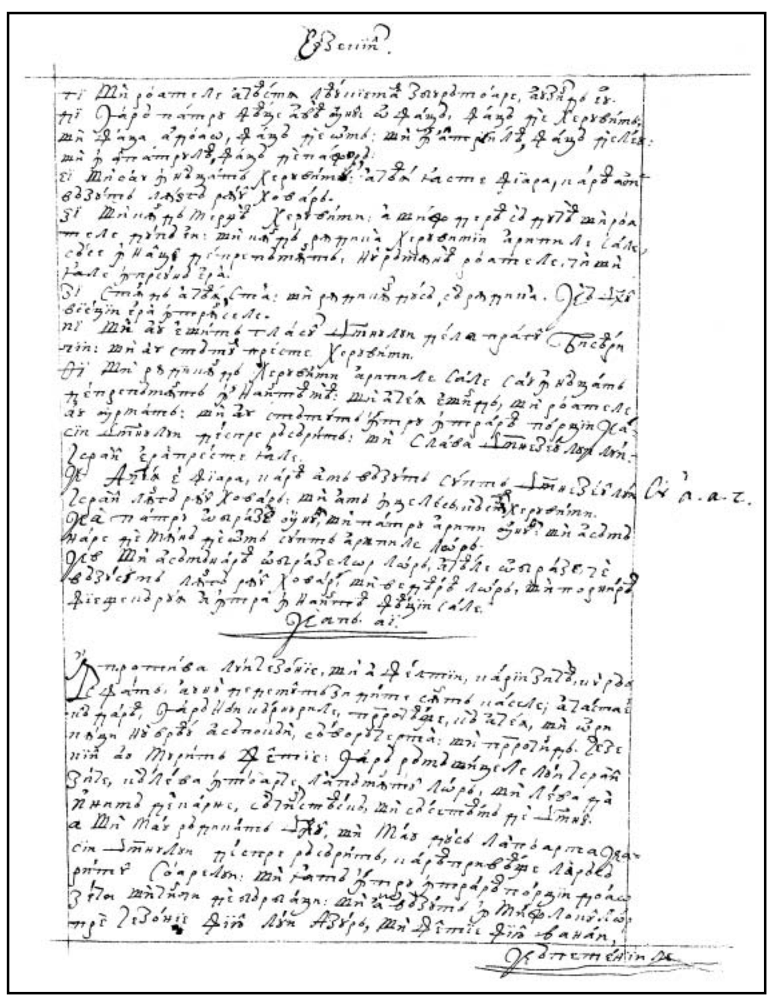
21v

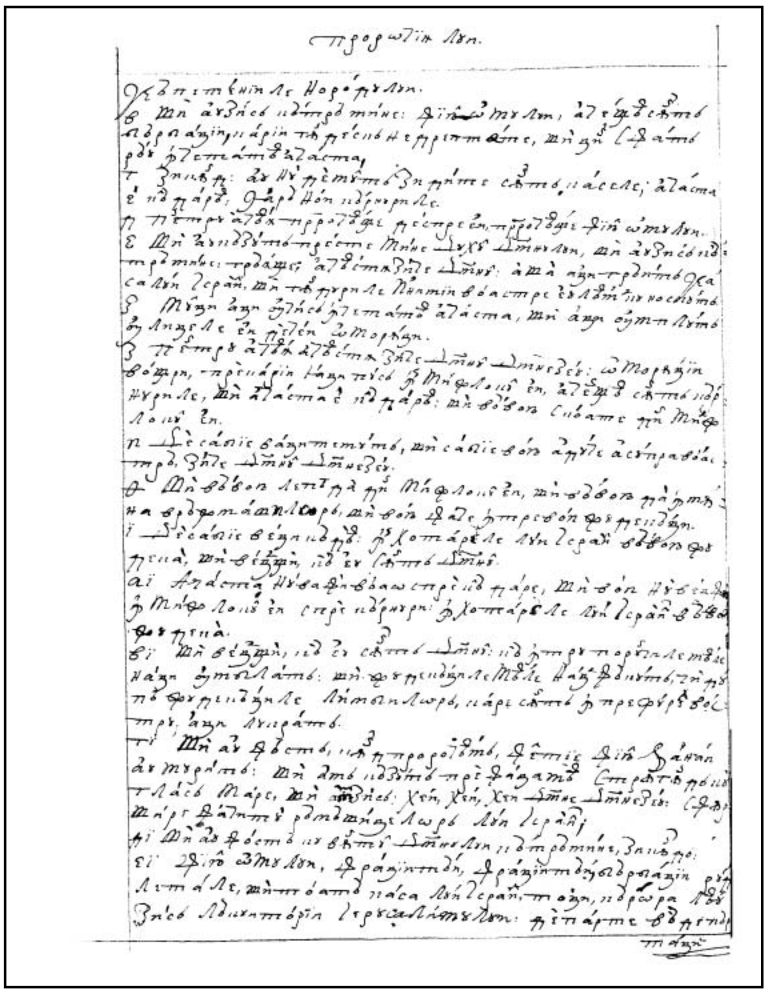
22r

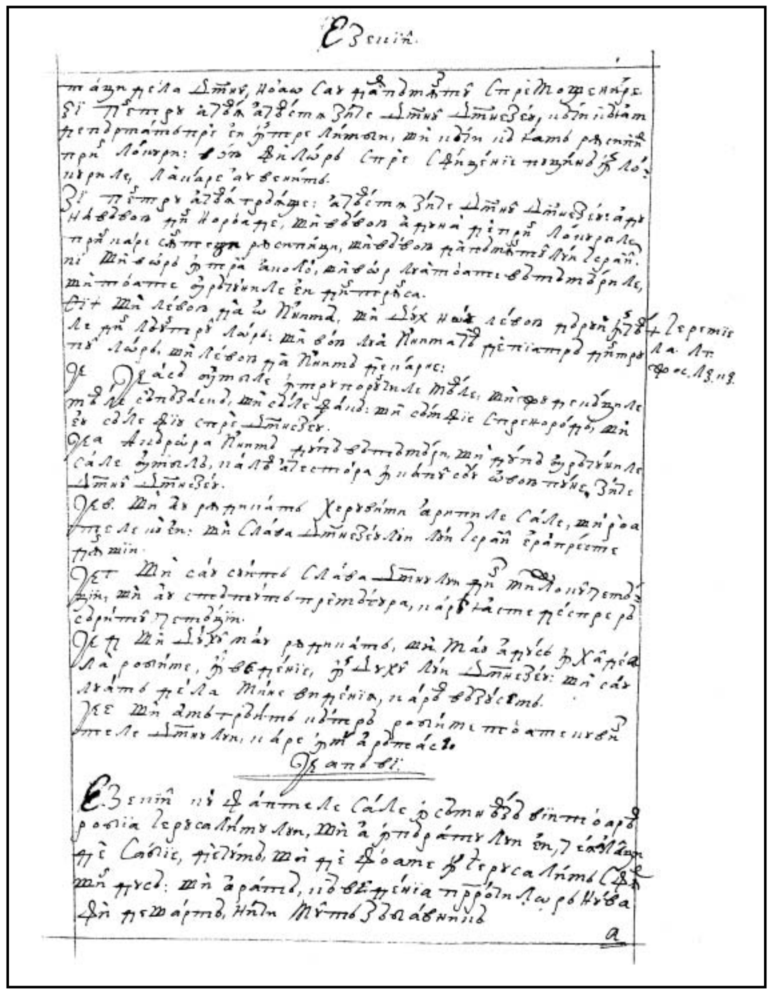

22v

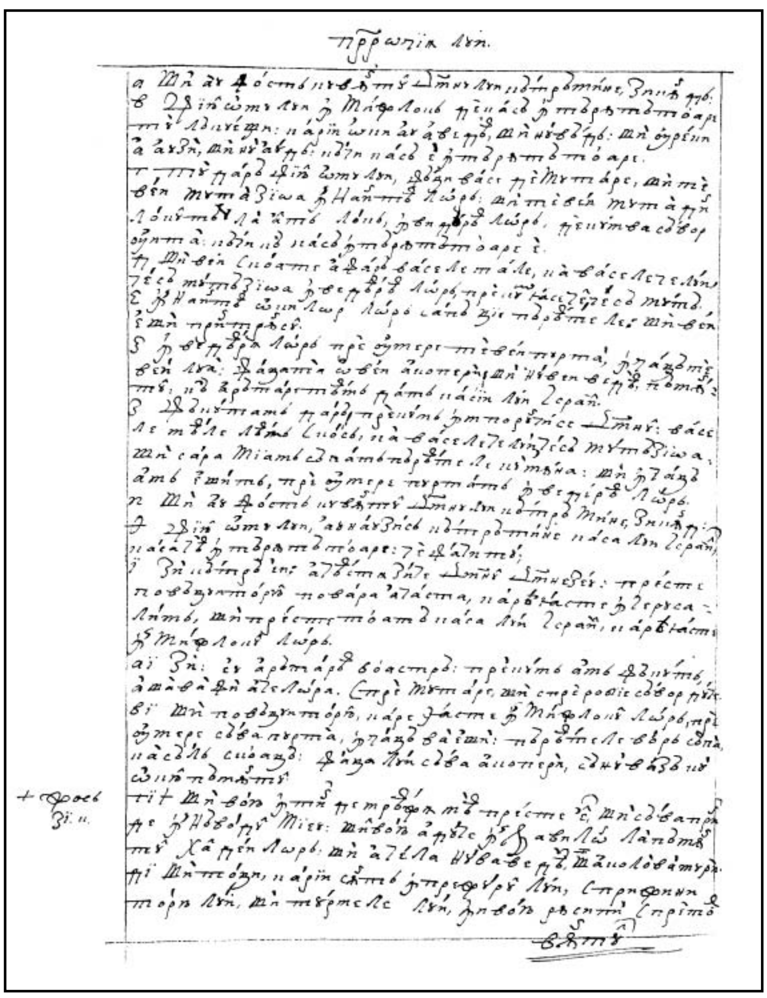
23r

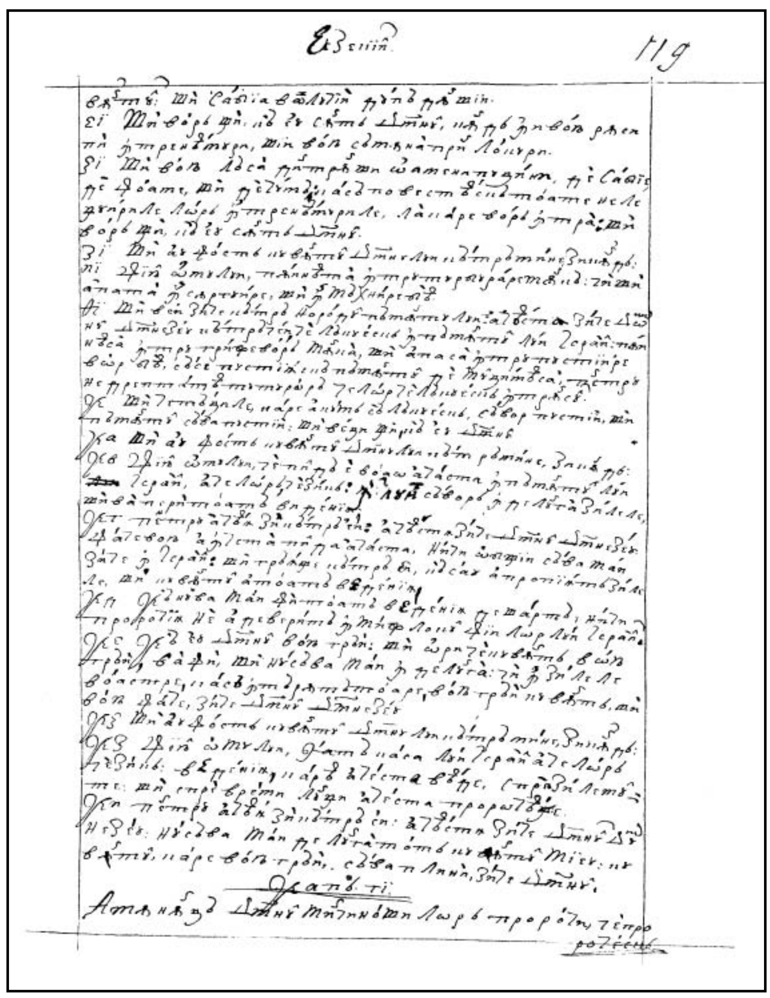

23v

24r

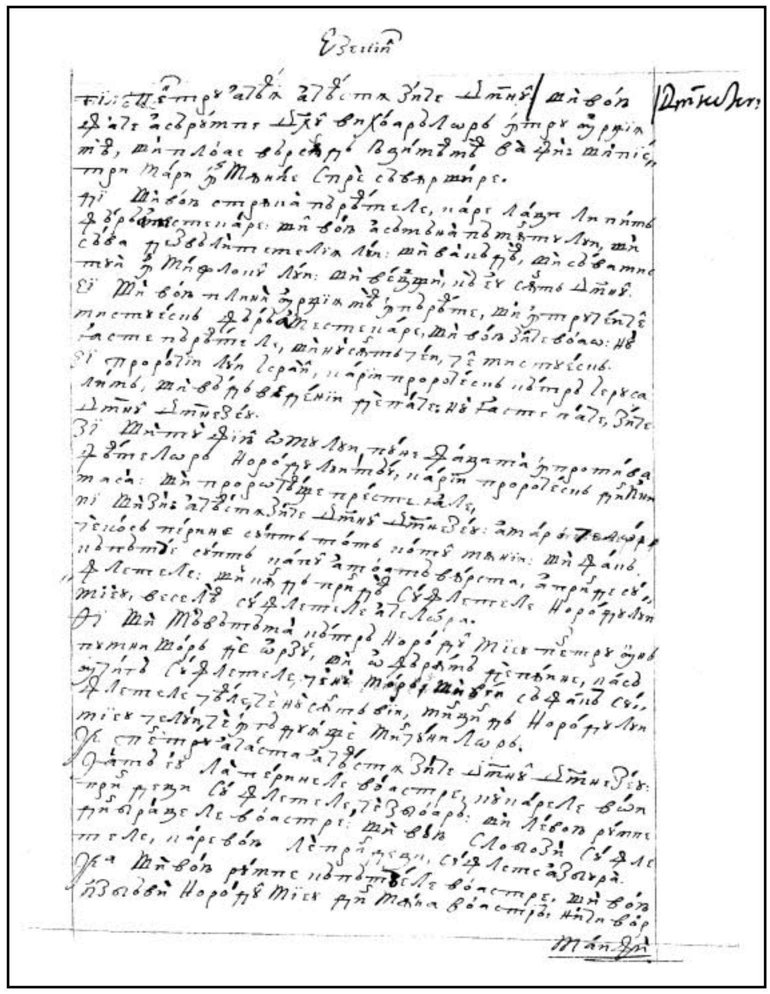

24v

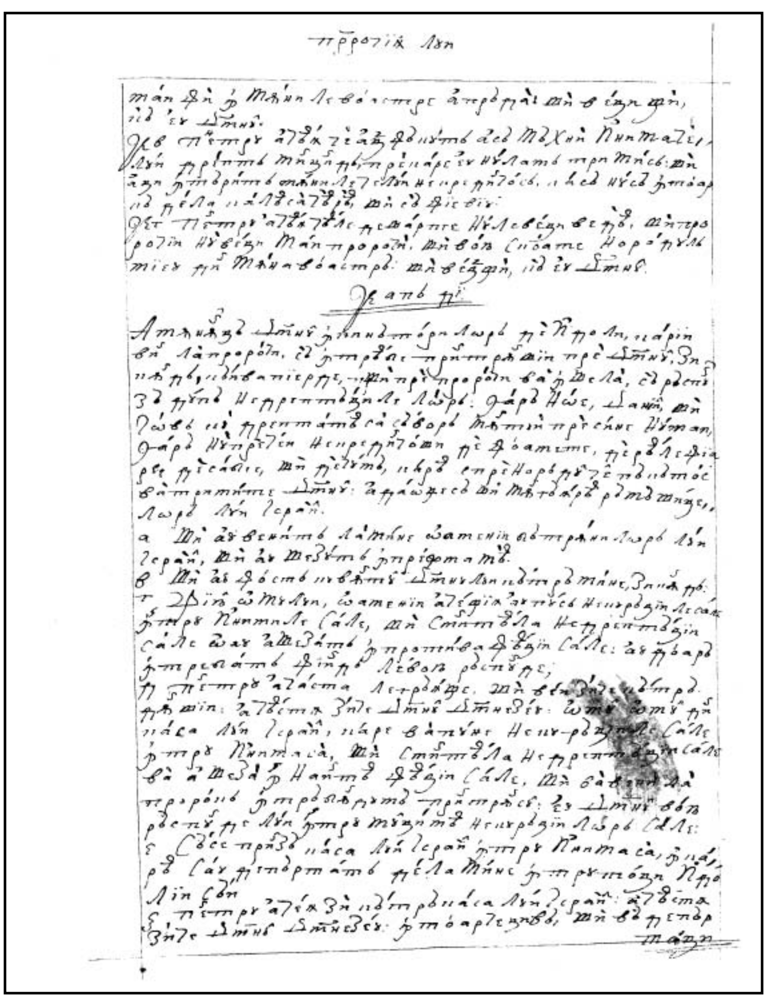
25r

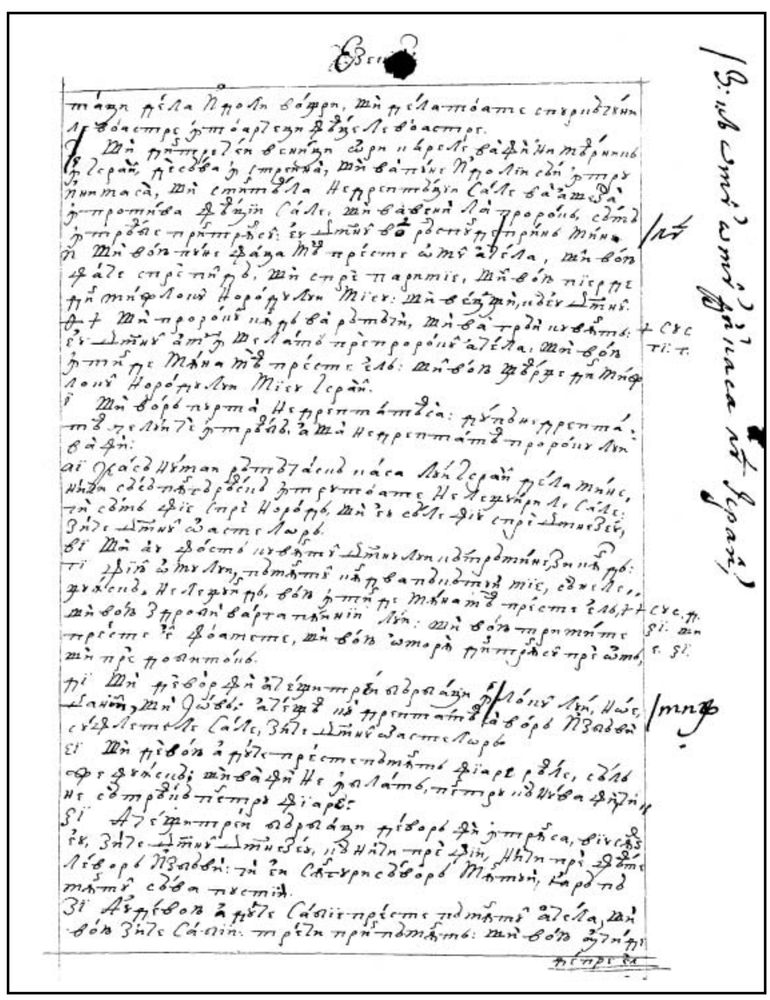
25v

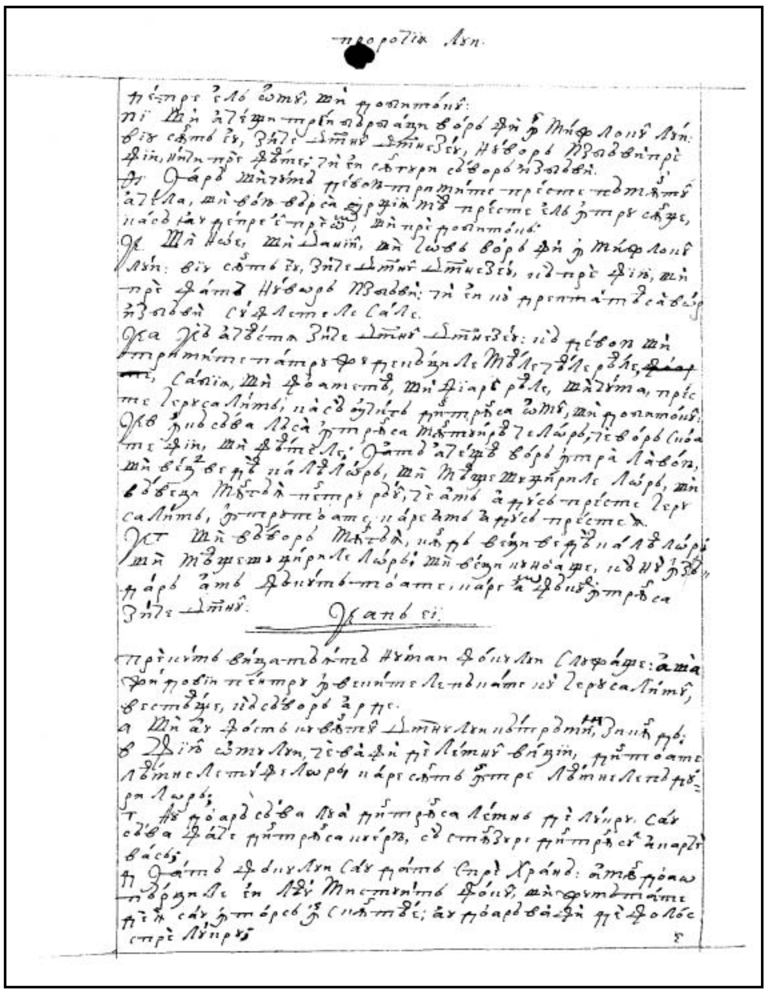
26r

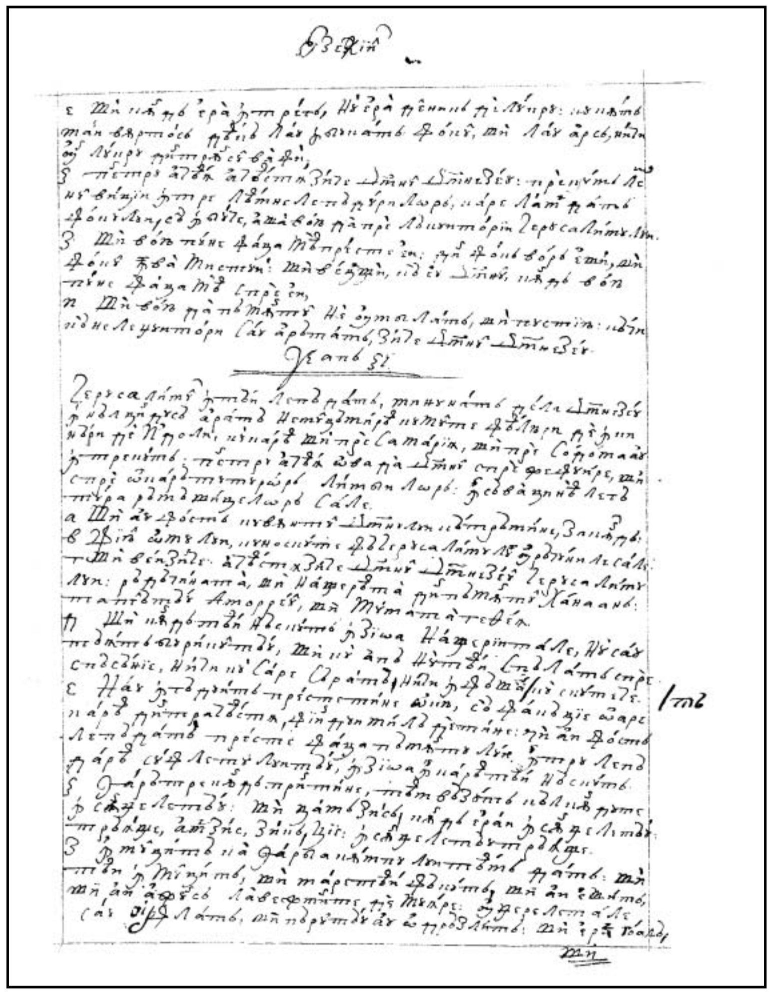
26v

27r

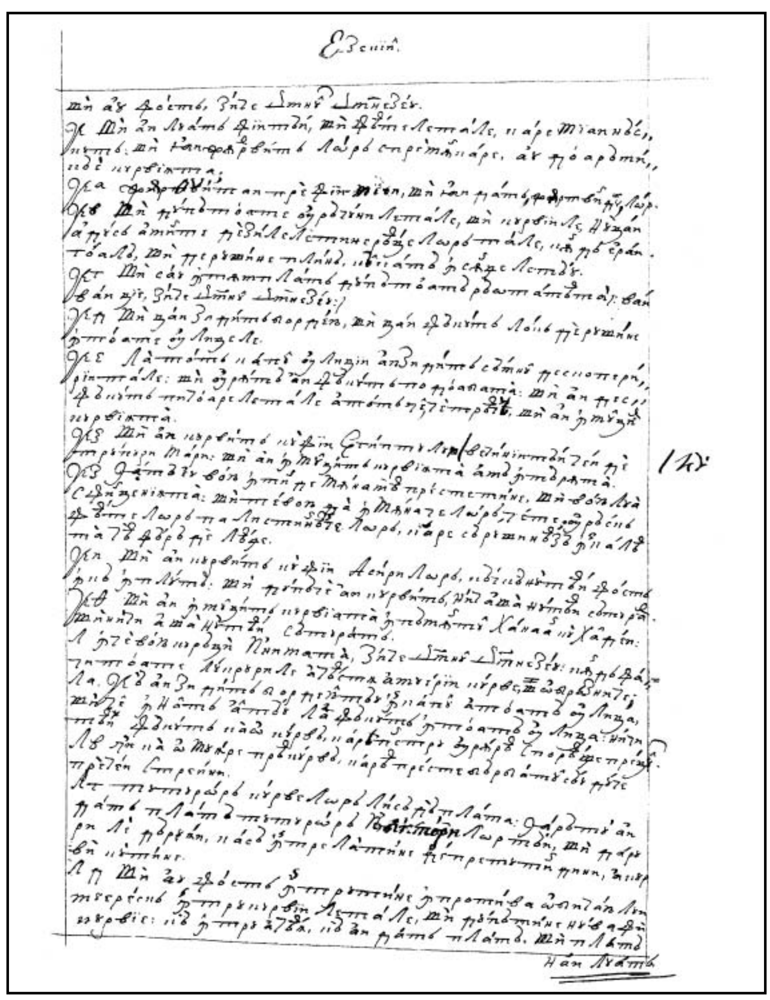
27v

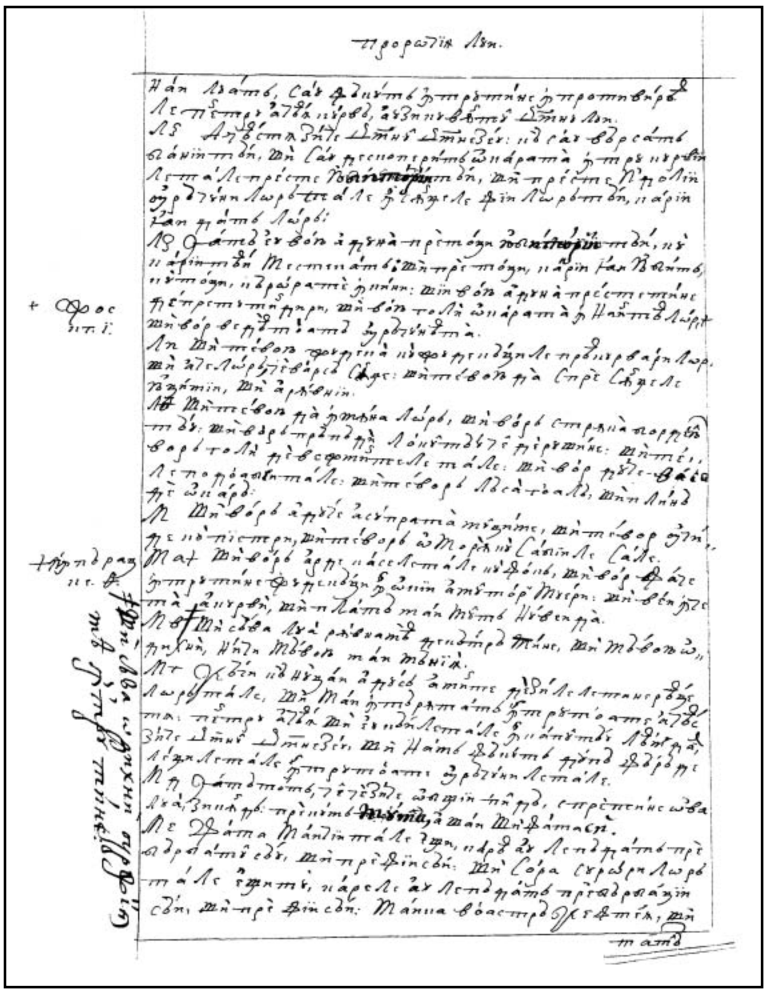
28r

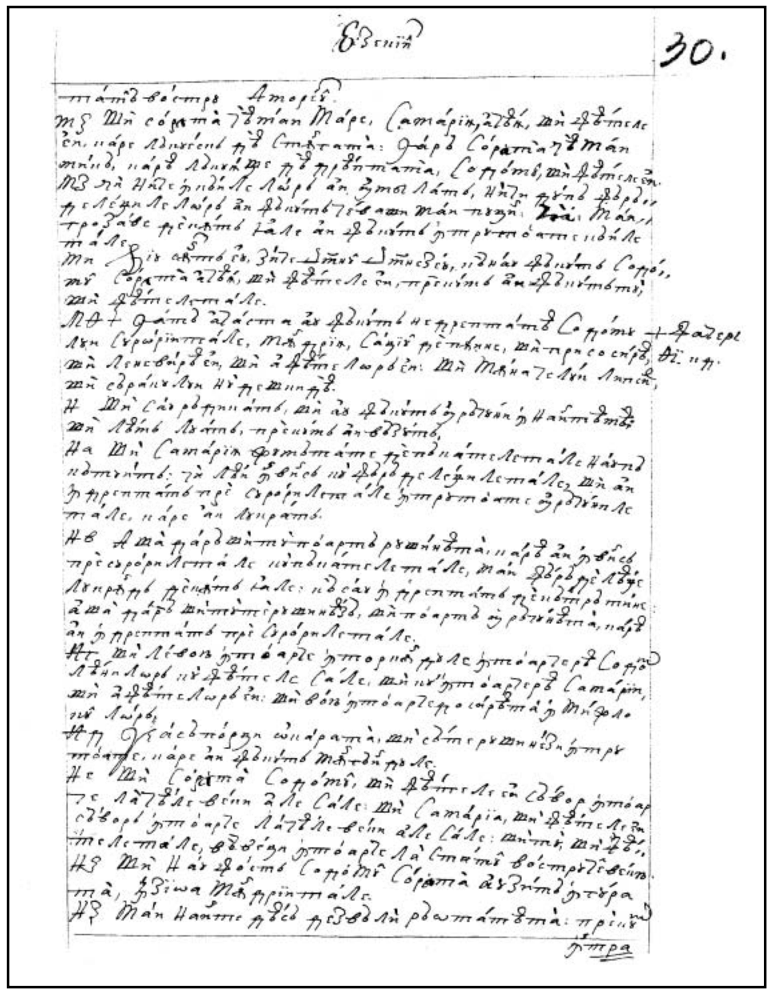
28v

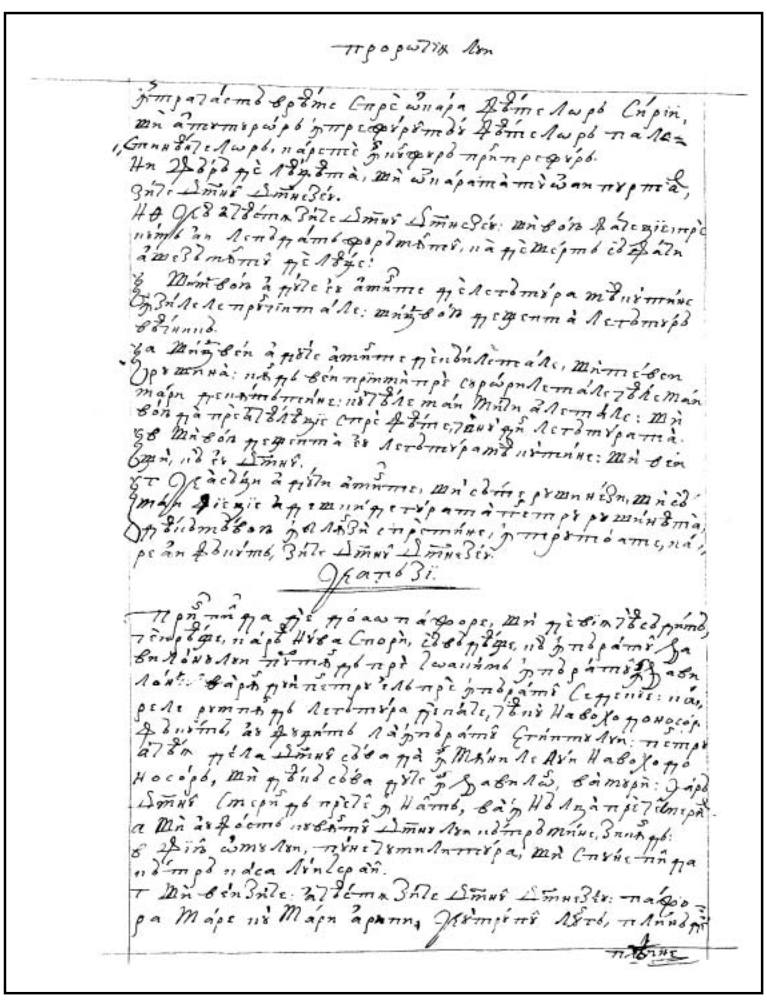
29r

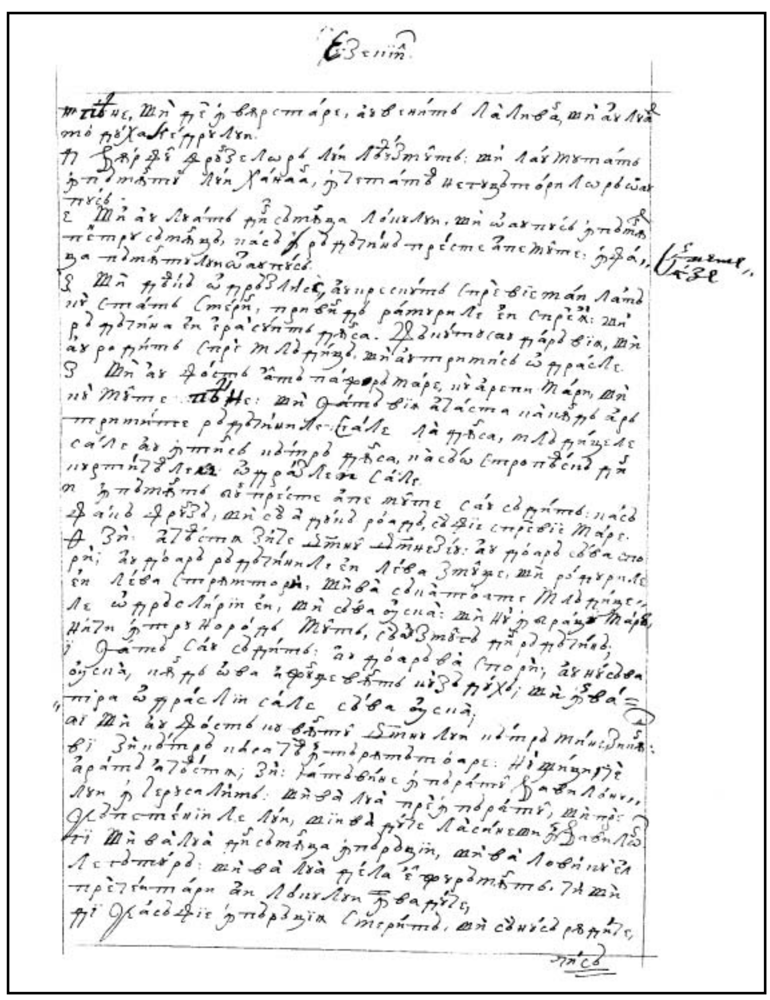
29v

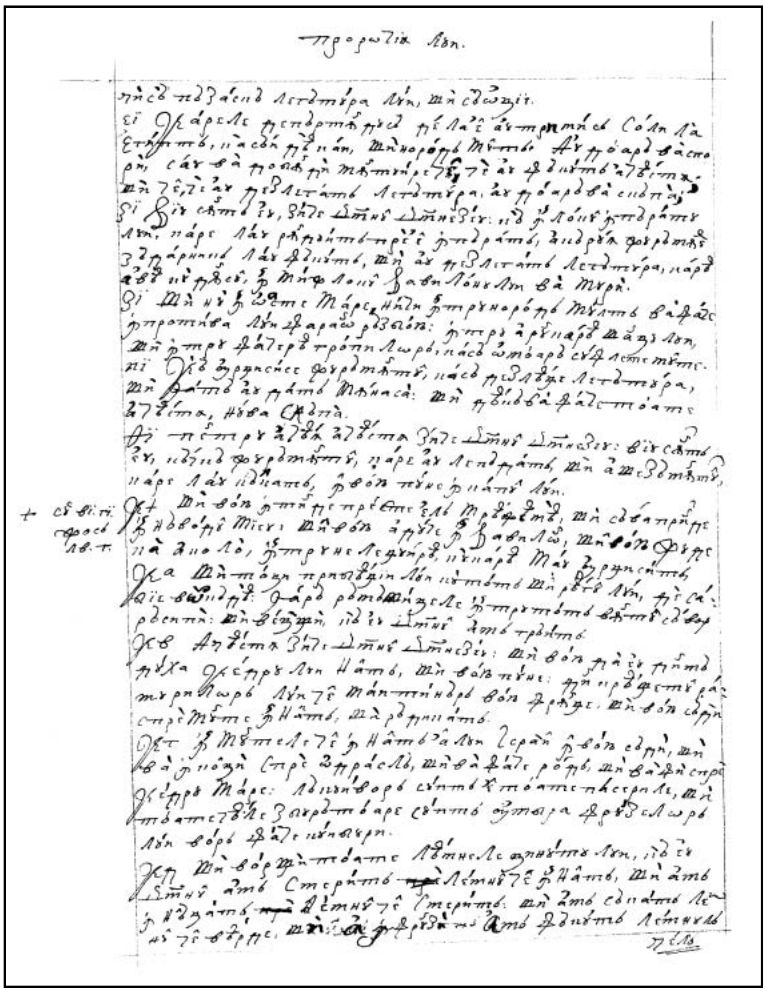
30r

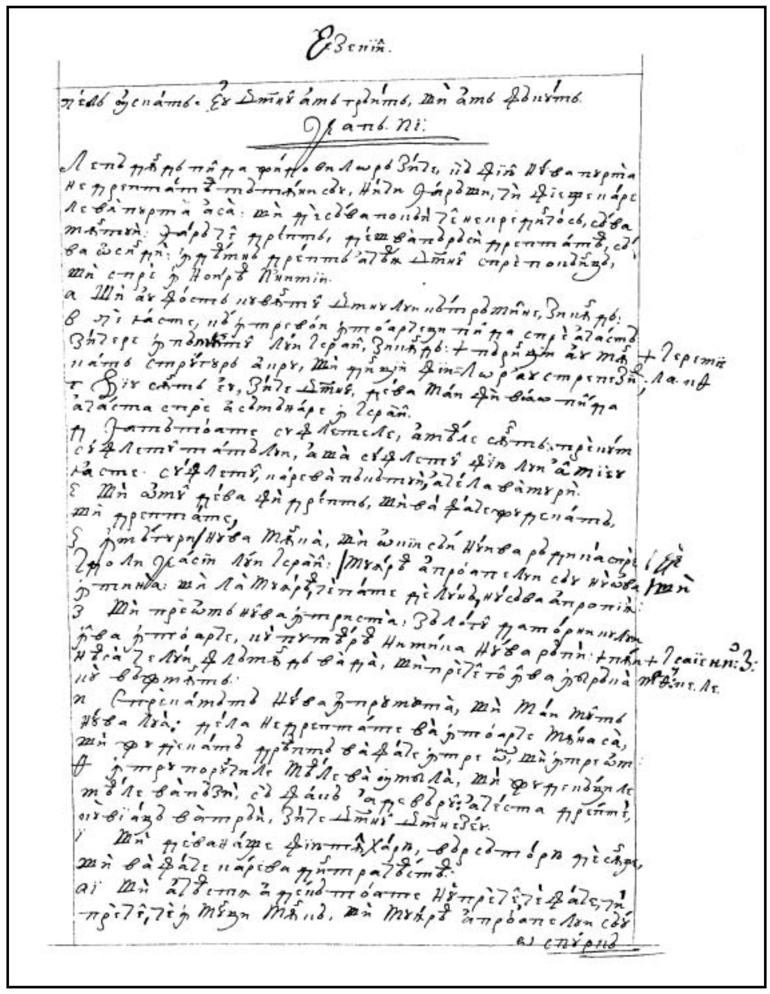
30v

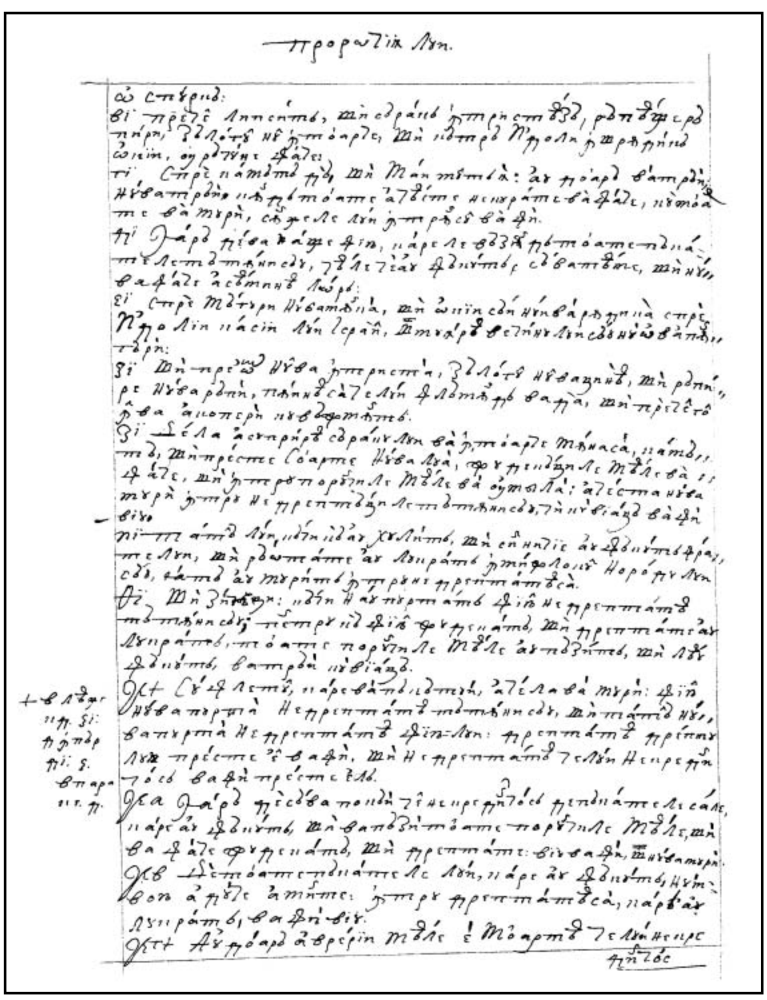
31r

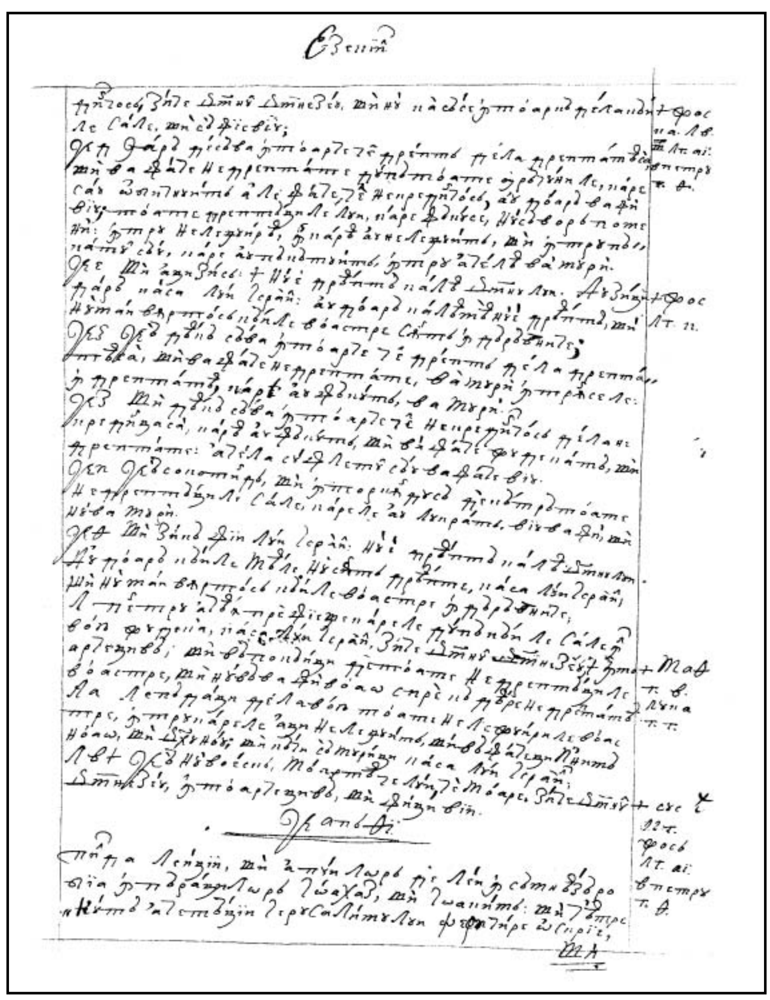
31v

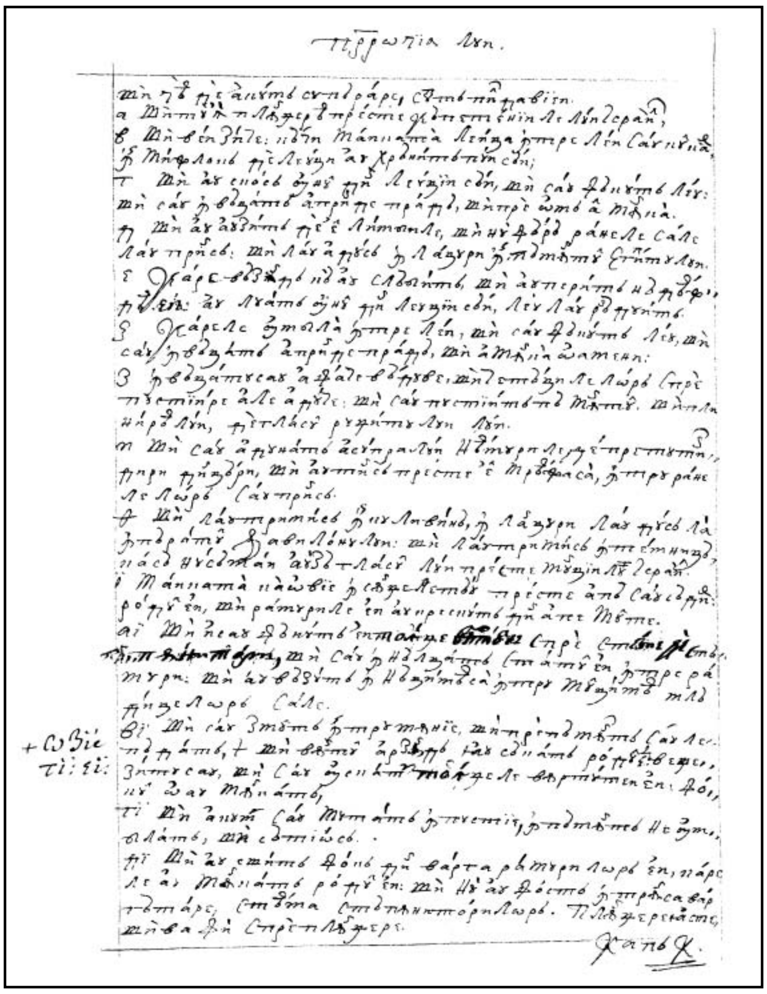
32r

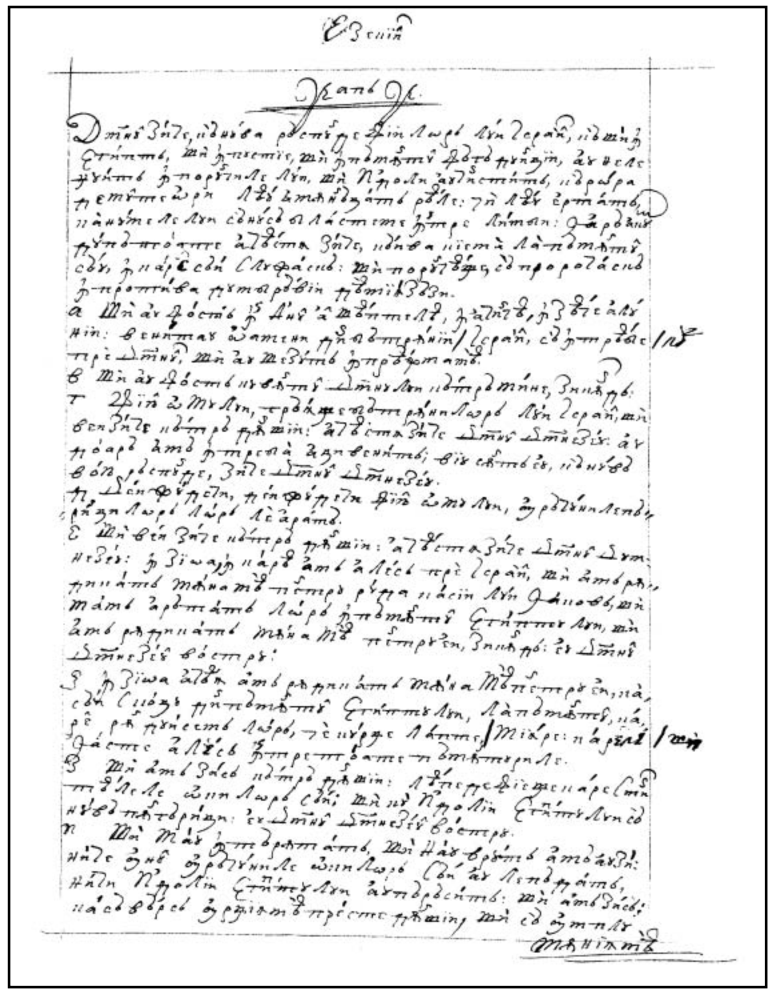
32v

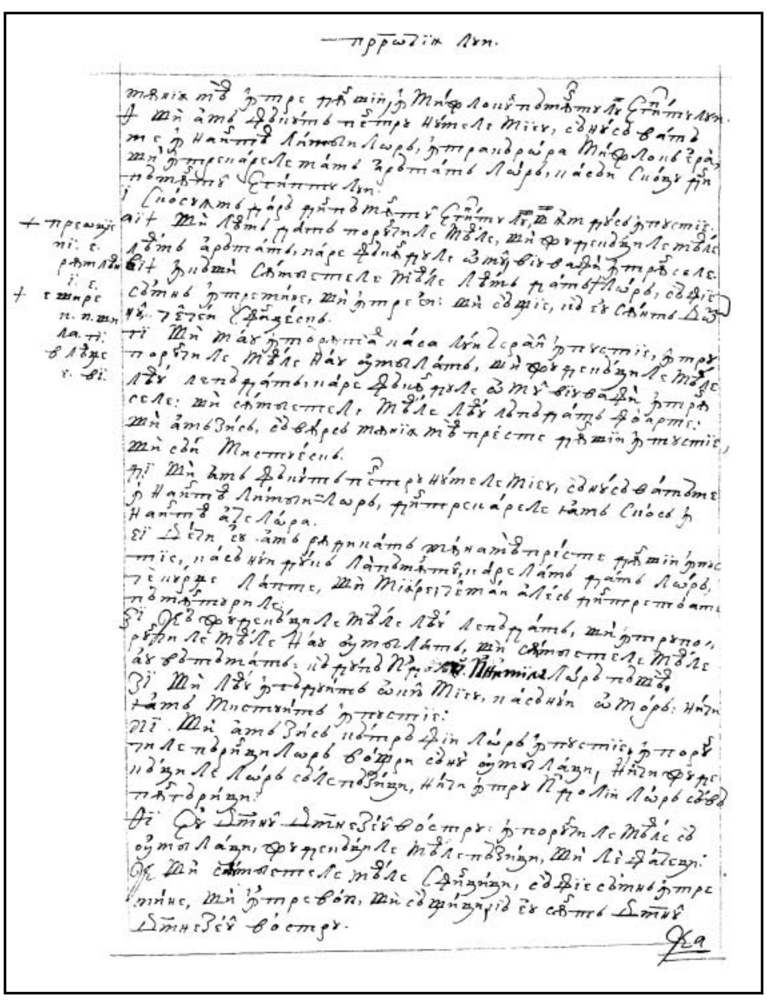
33r

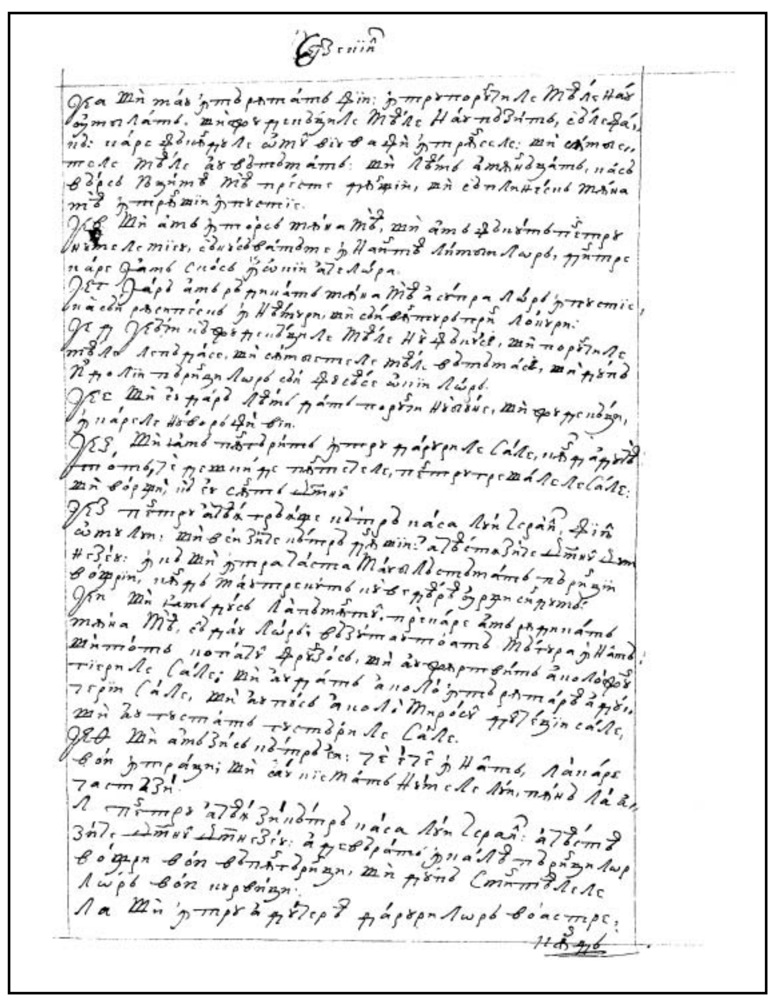
33v

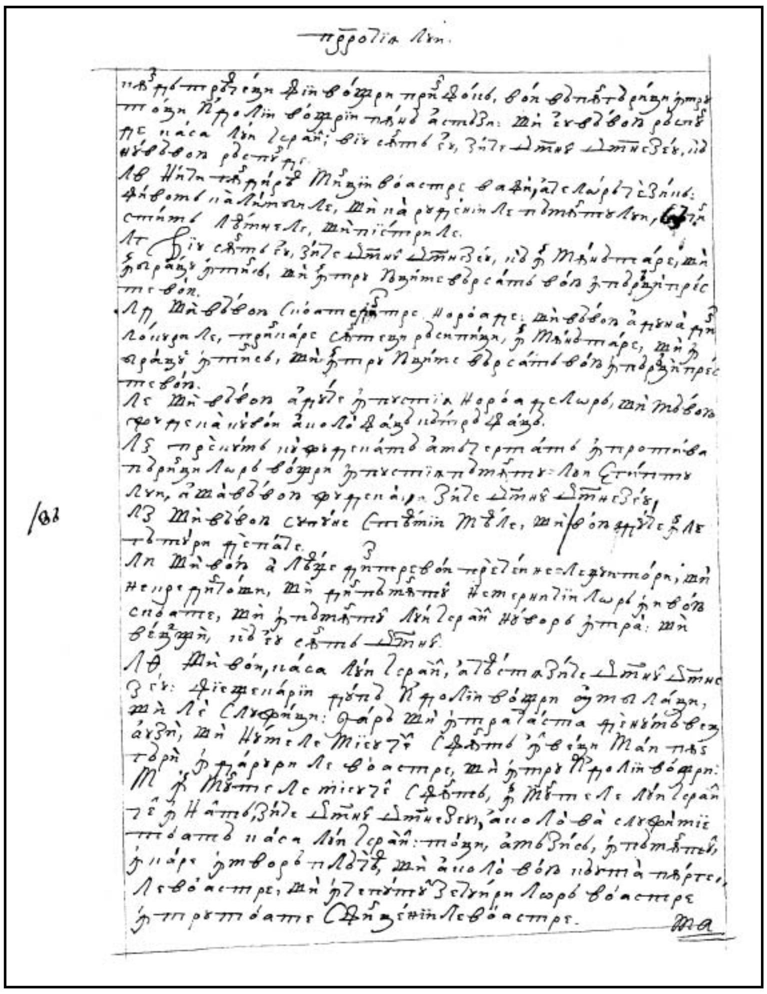
34r

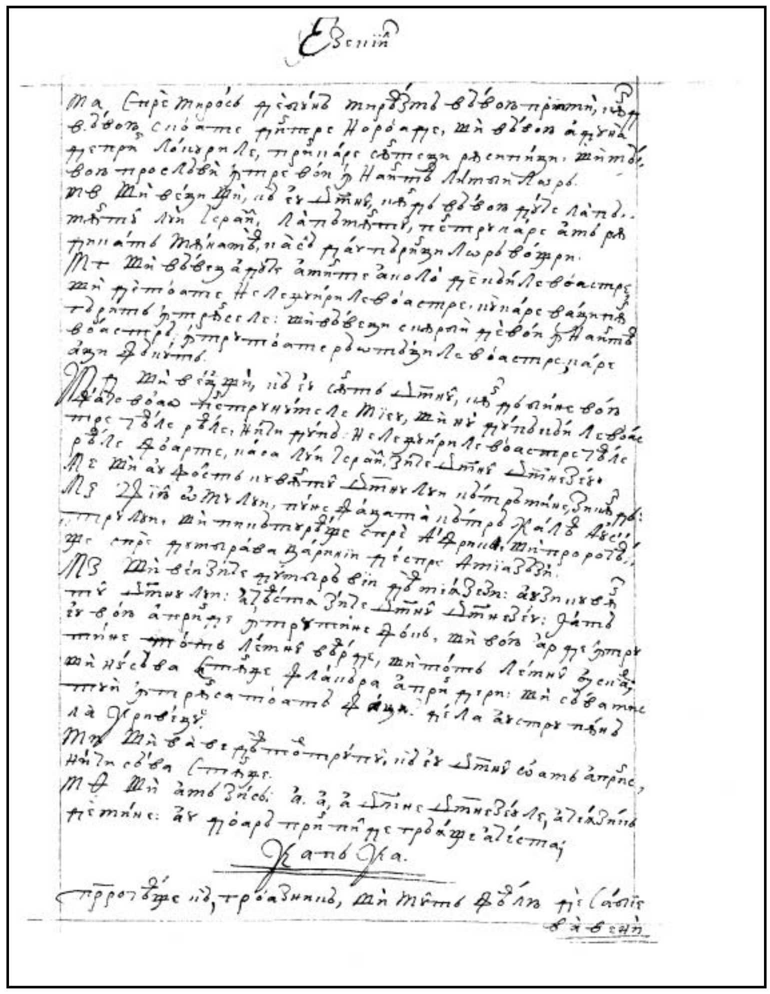

34v

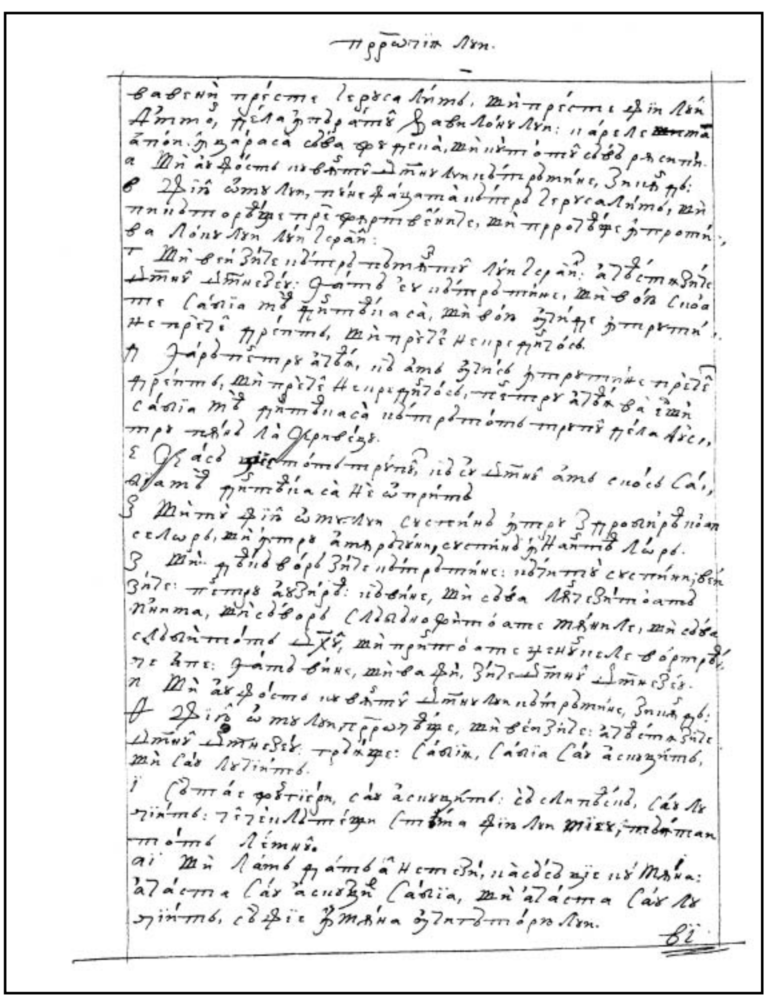

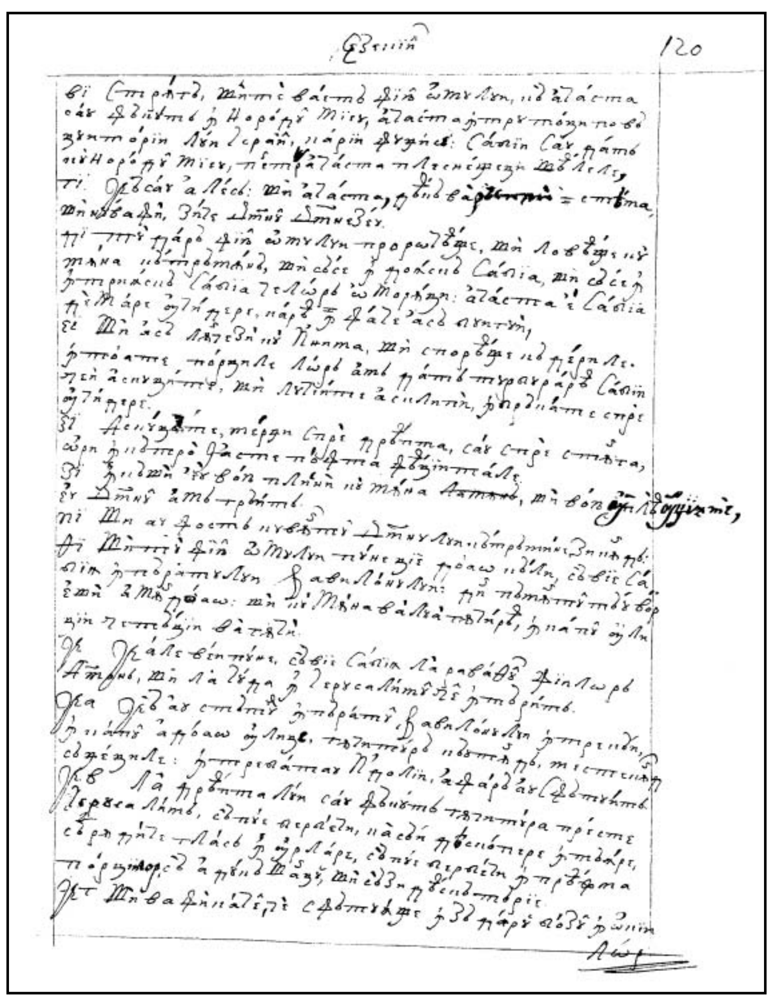
35r

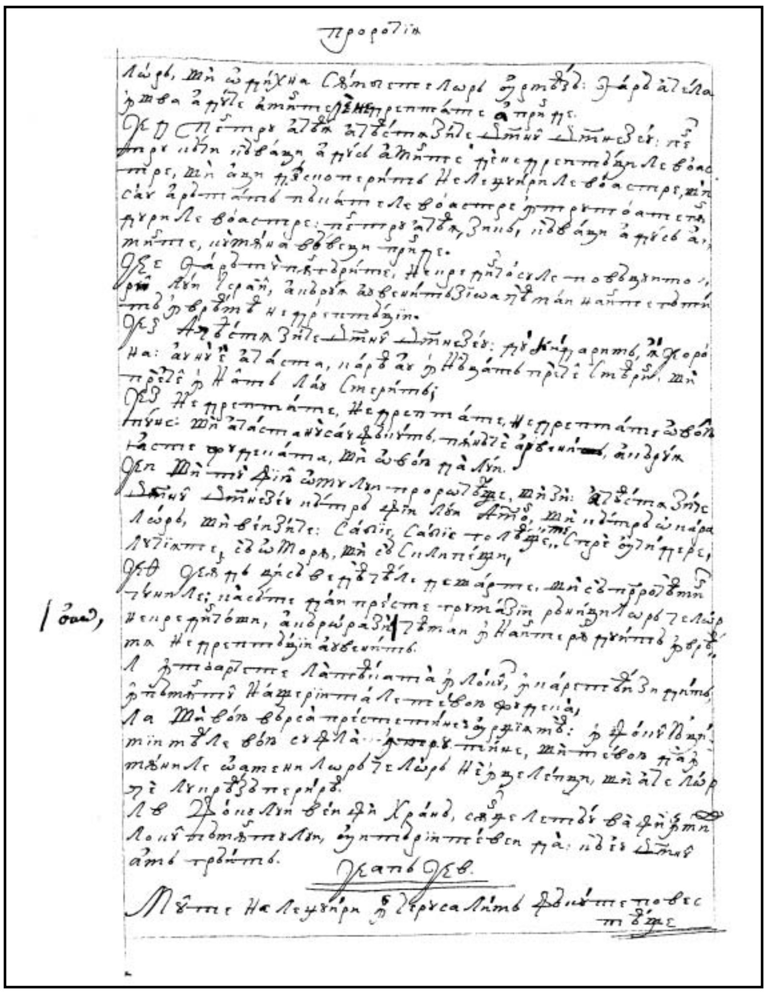

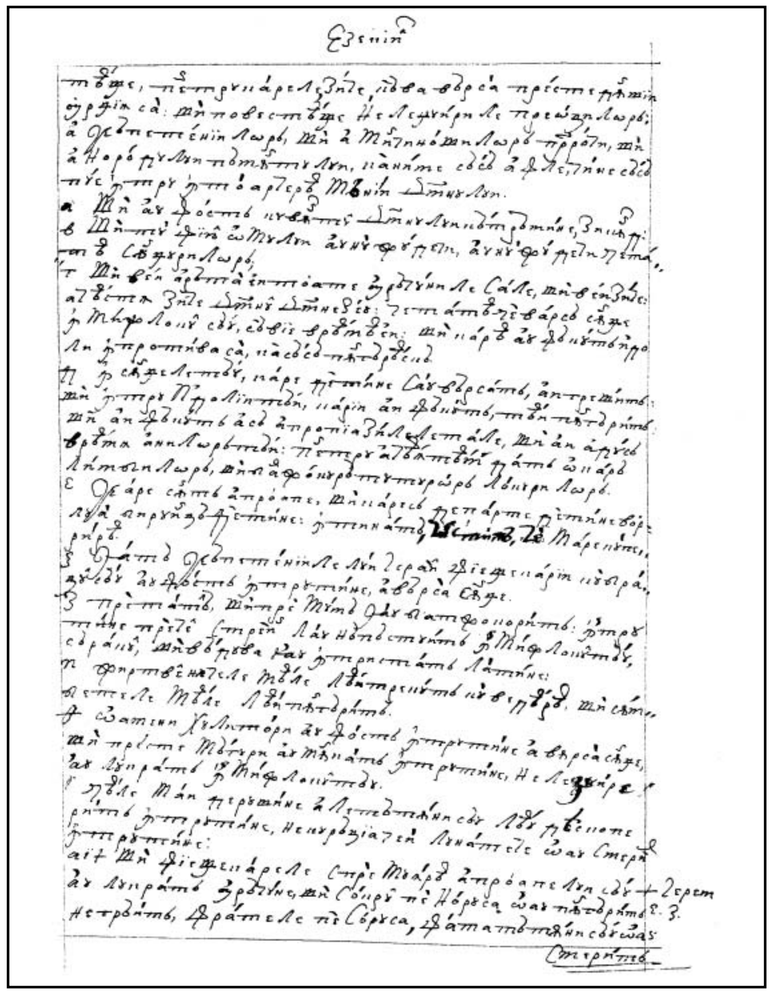
35v 36r

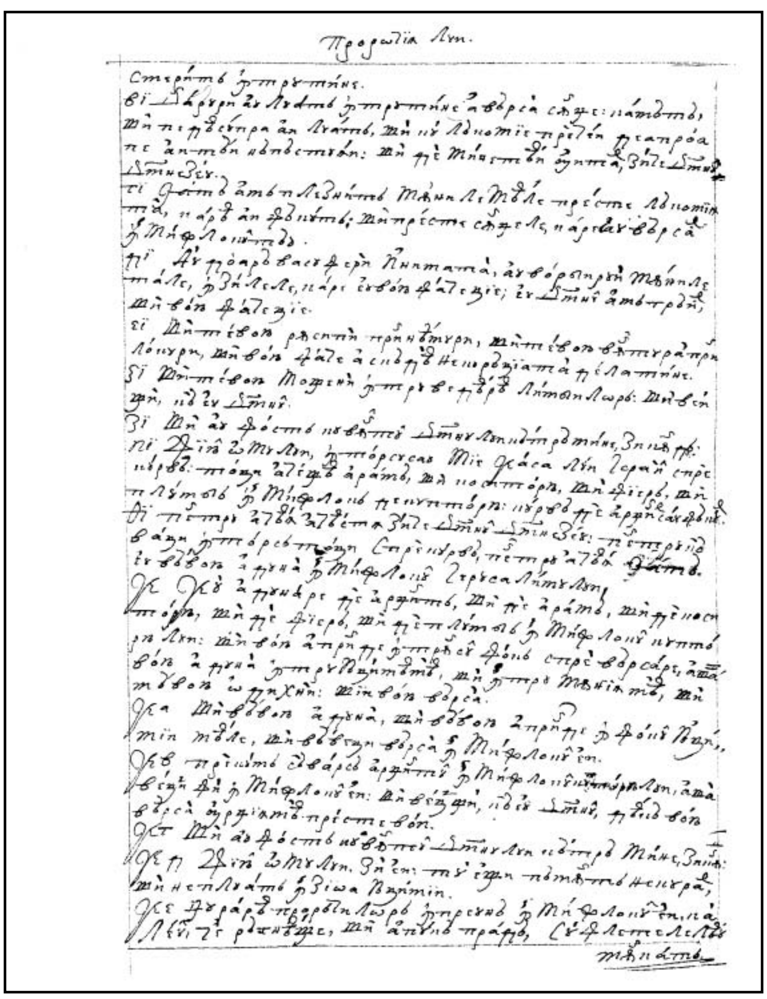
36v 37r

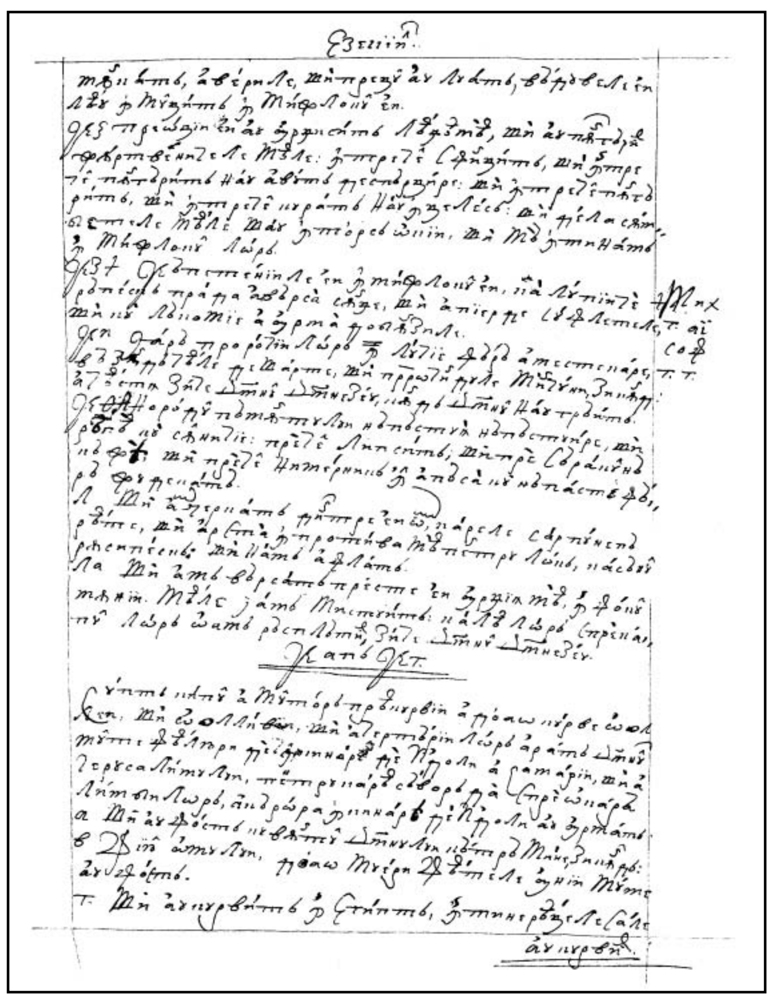

37v

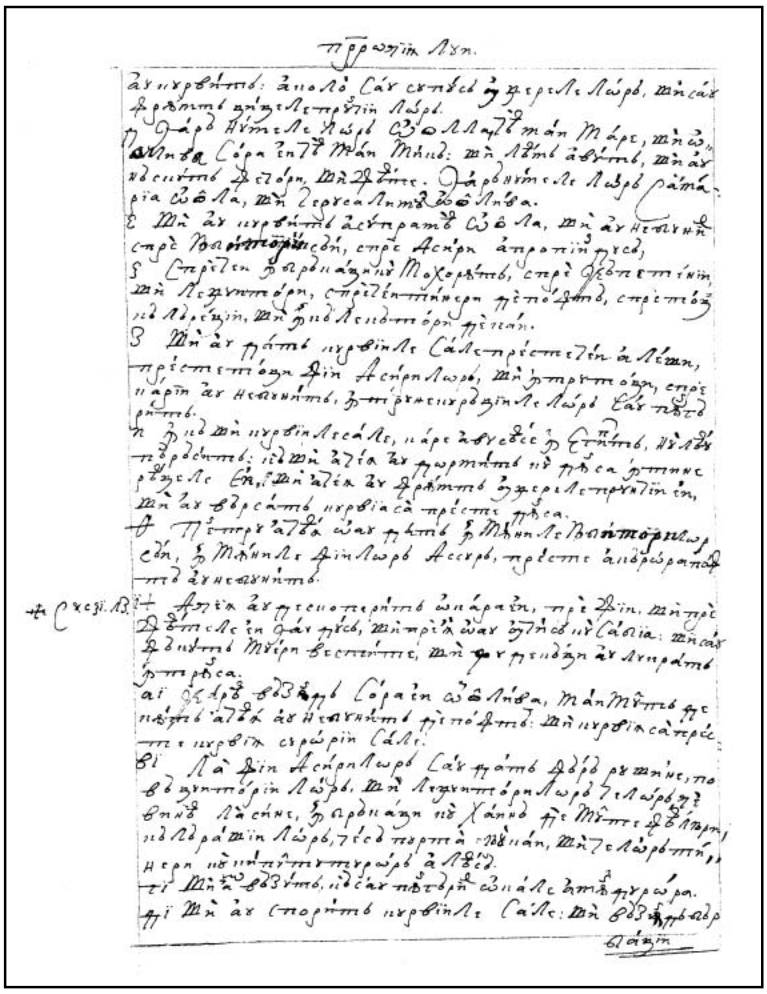
38r

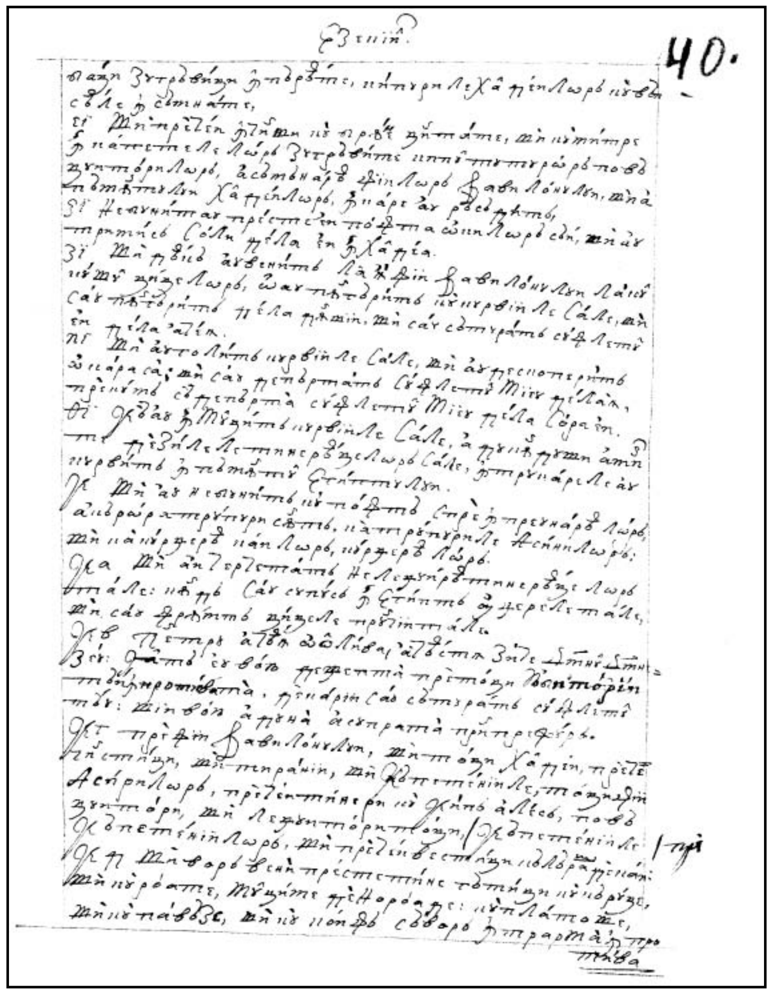

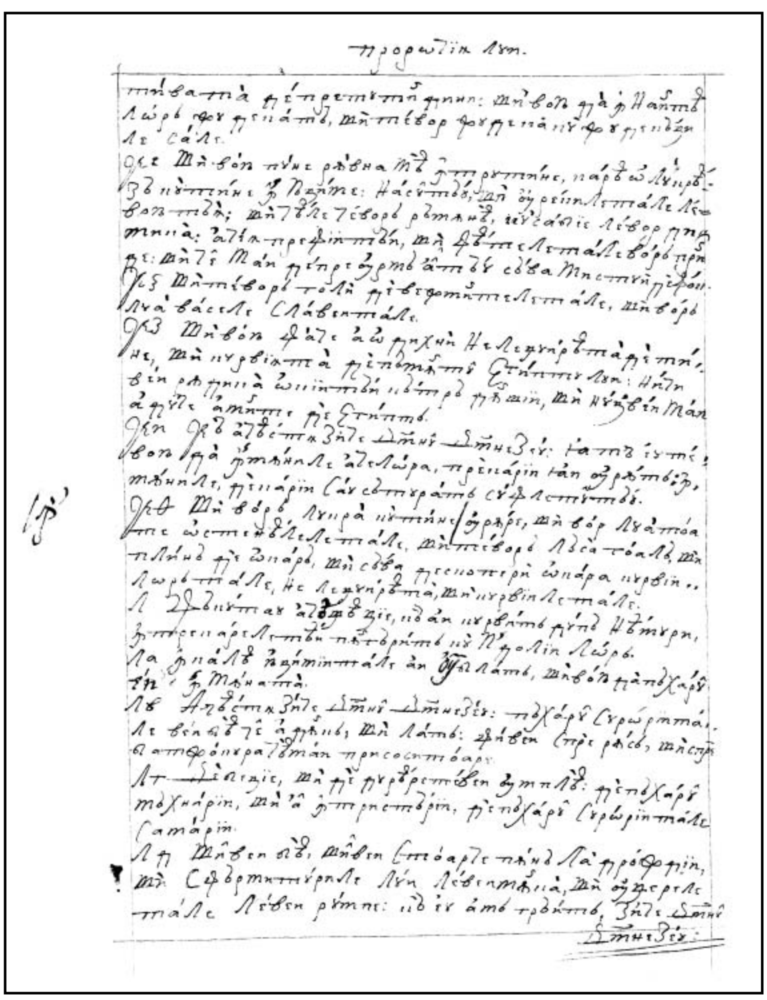
38v

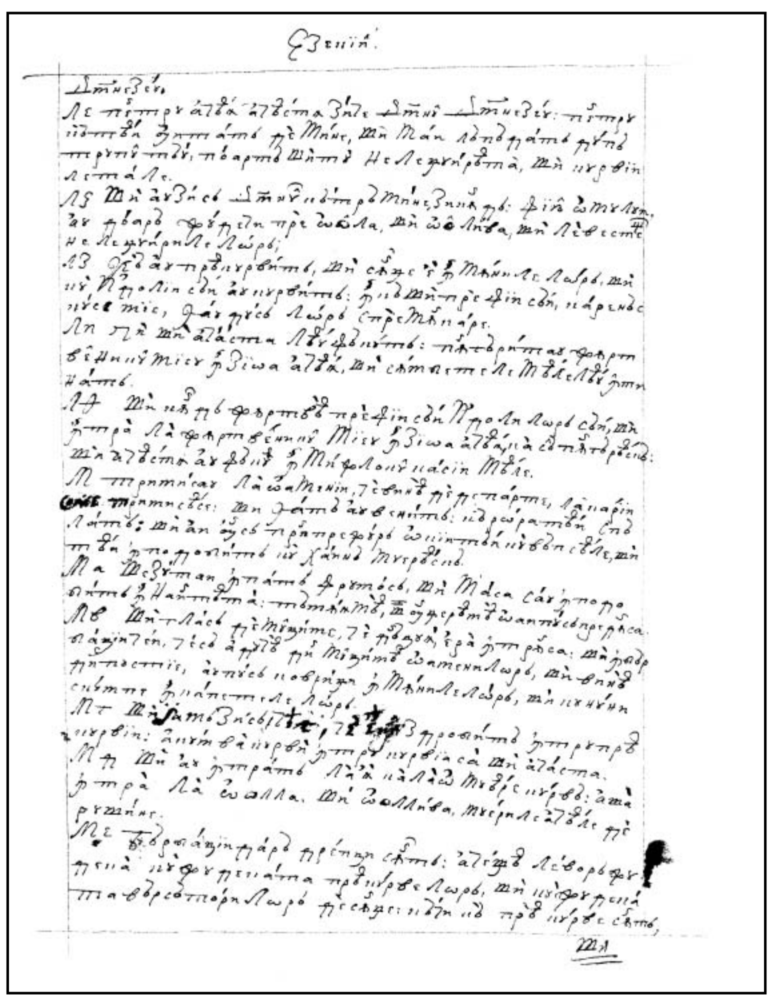
39r

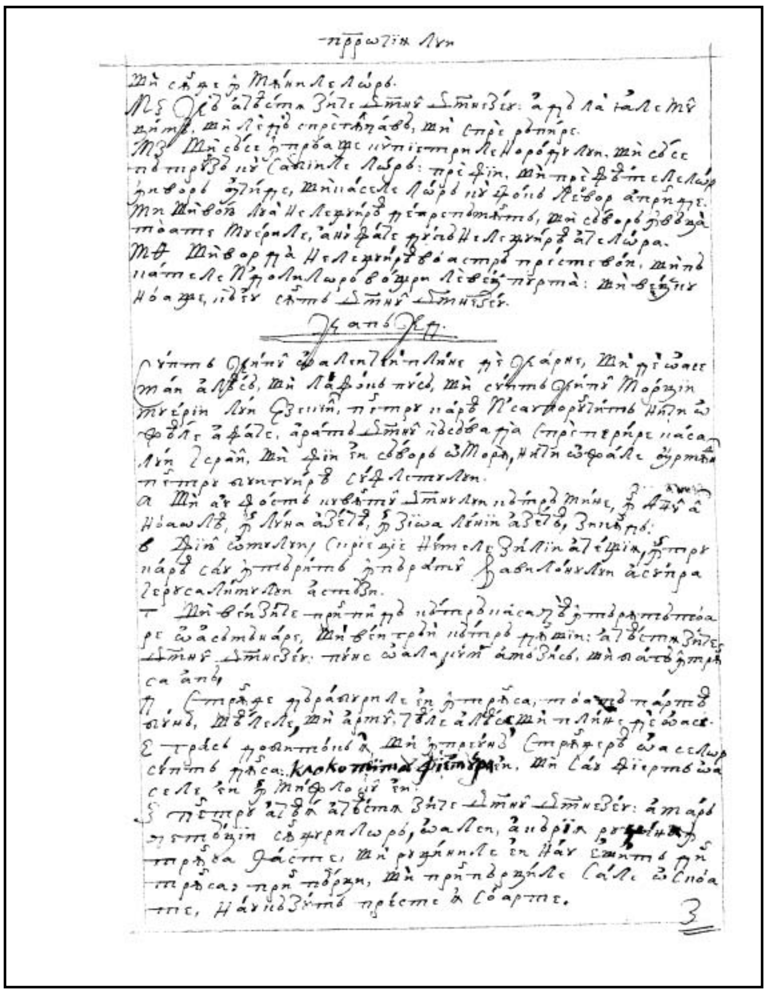

39v 40r

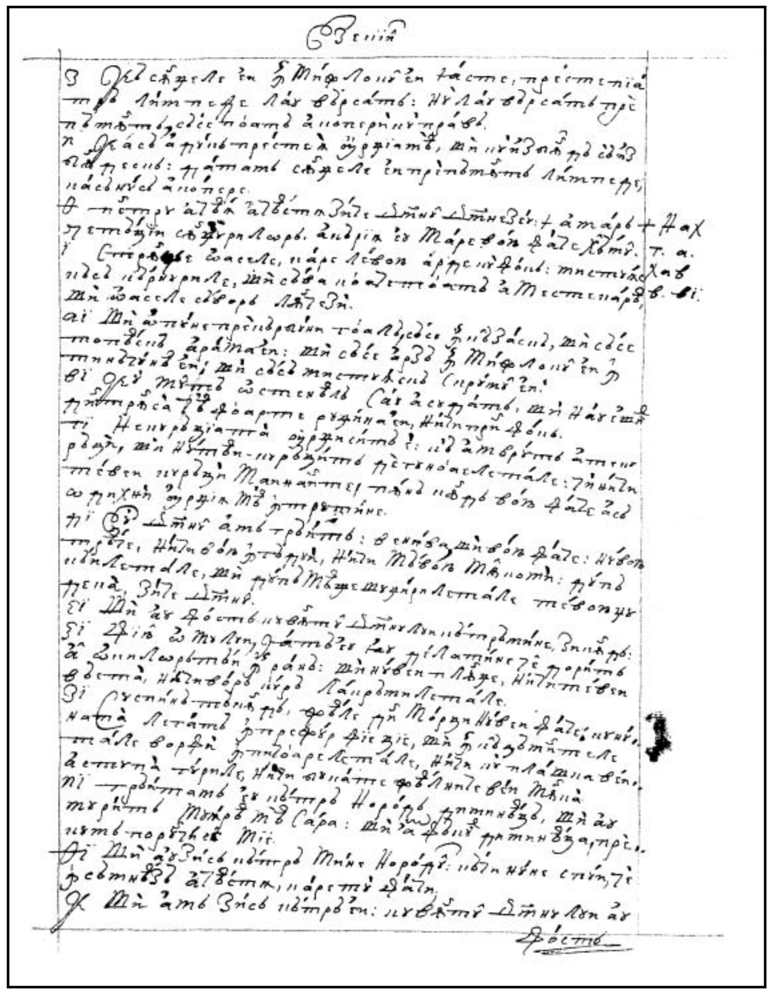

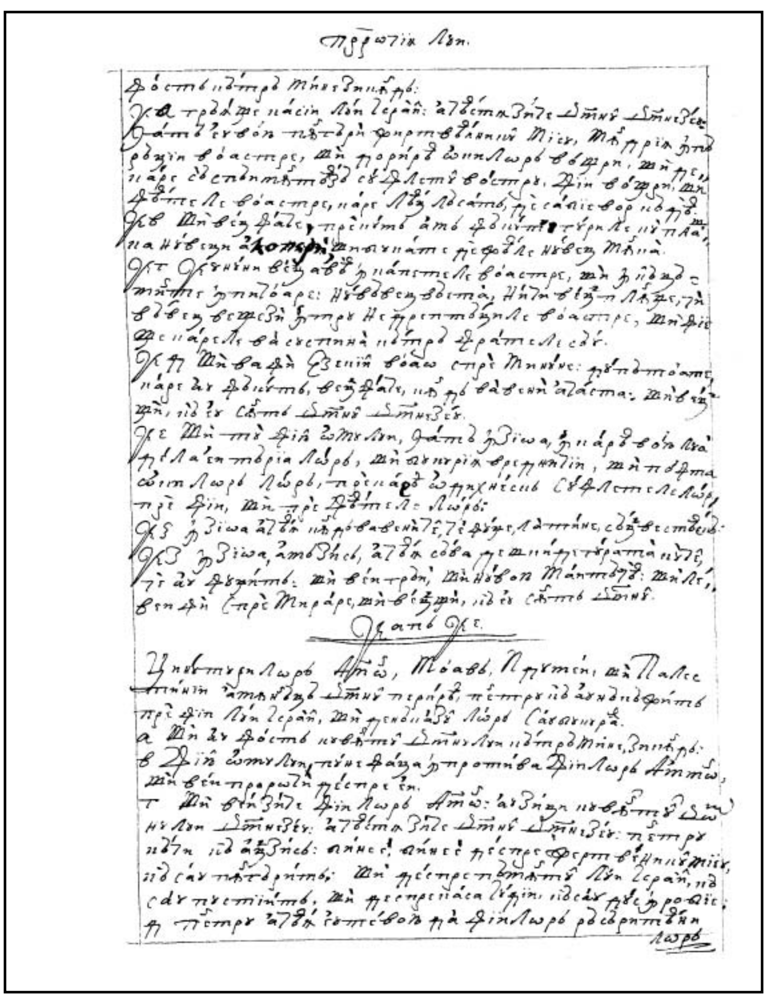
40v 41r

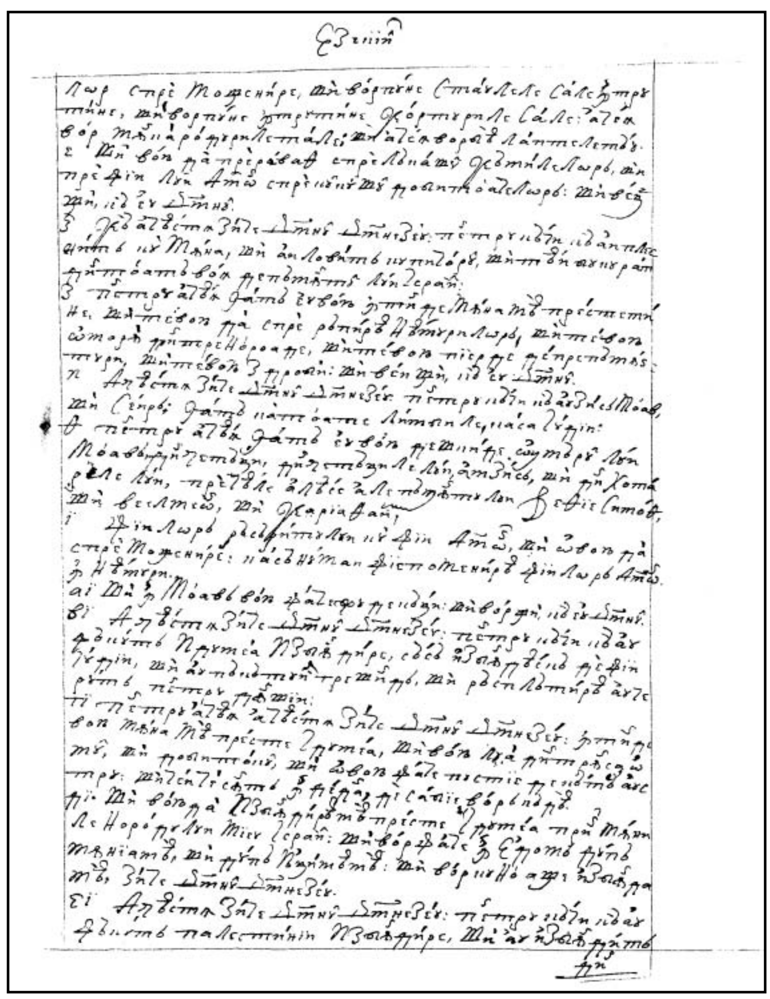
41v

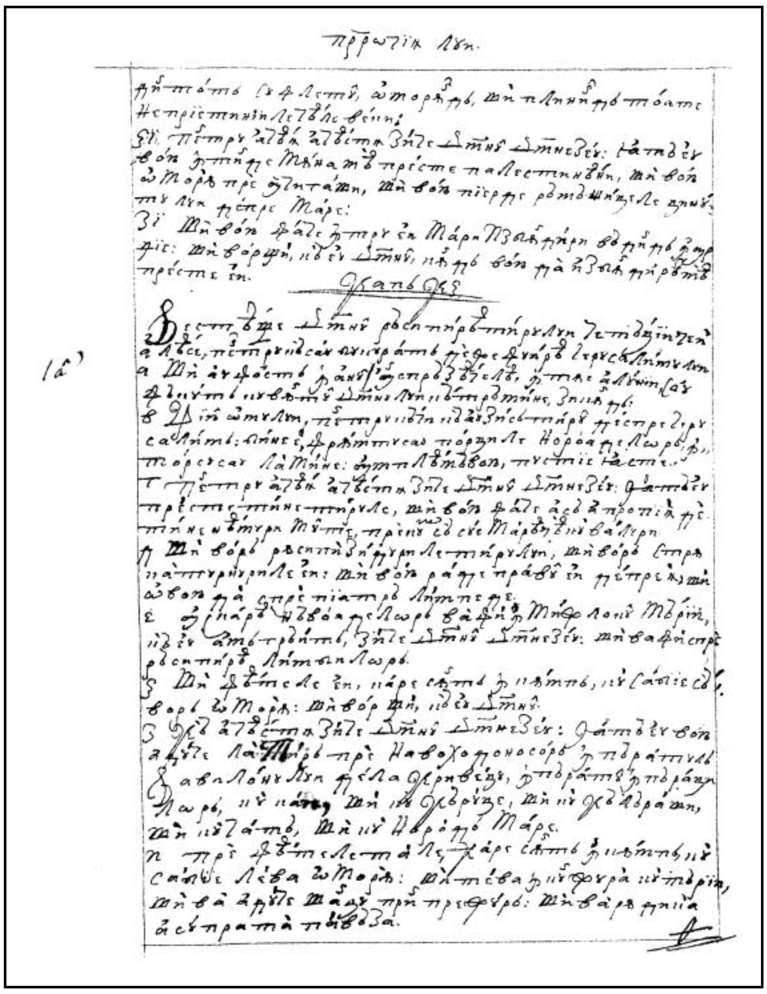
42r

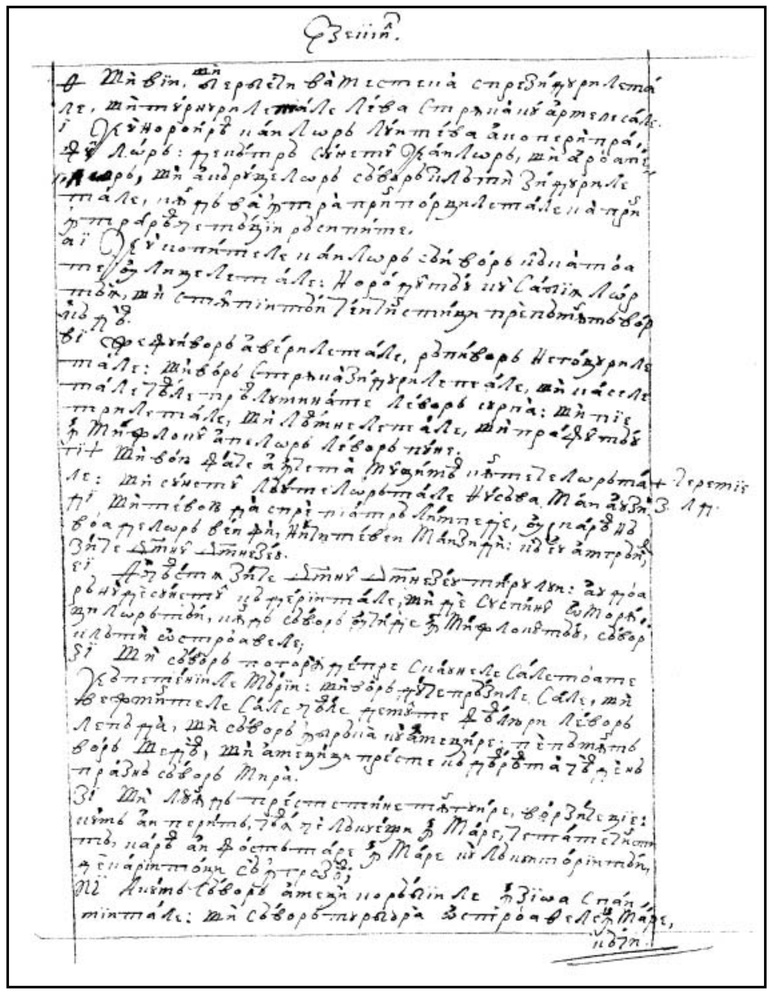

42v

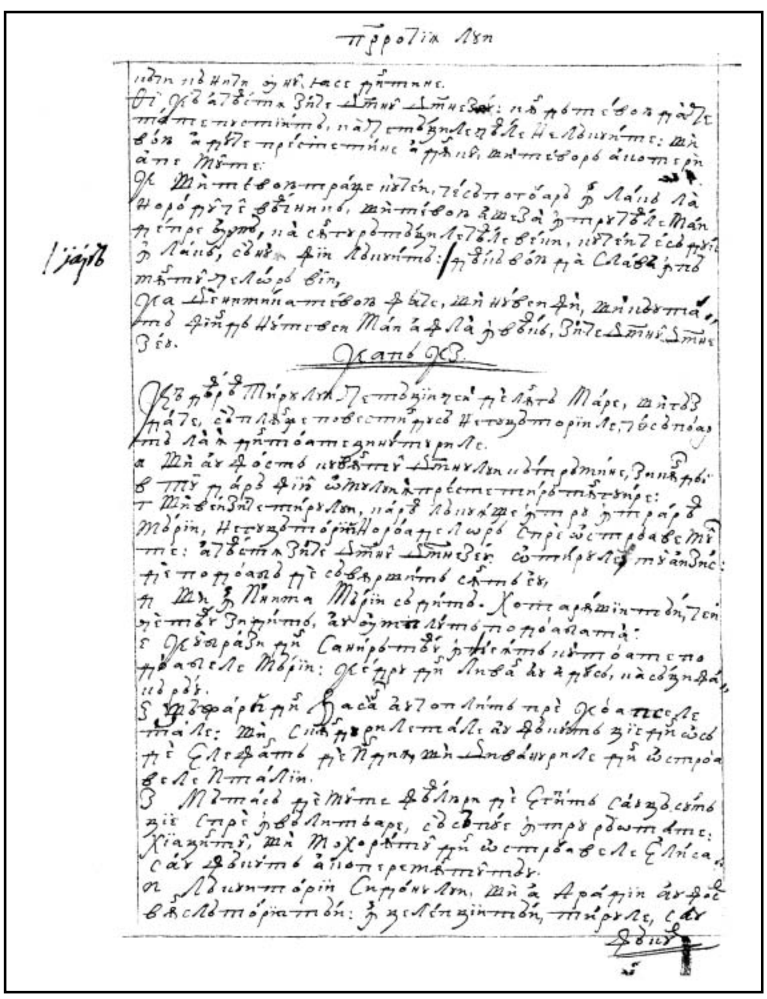
43r

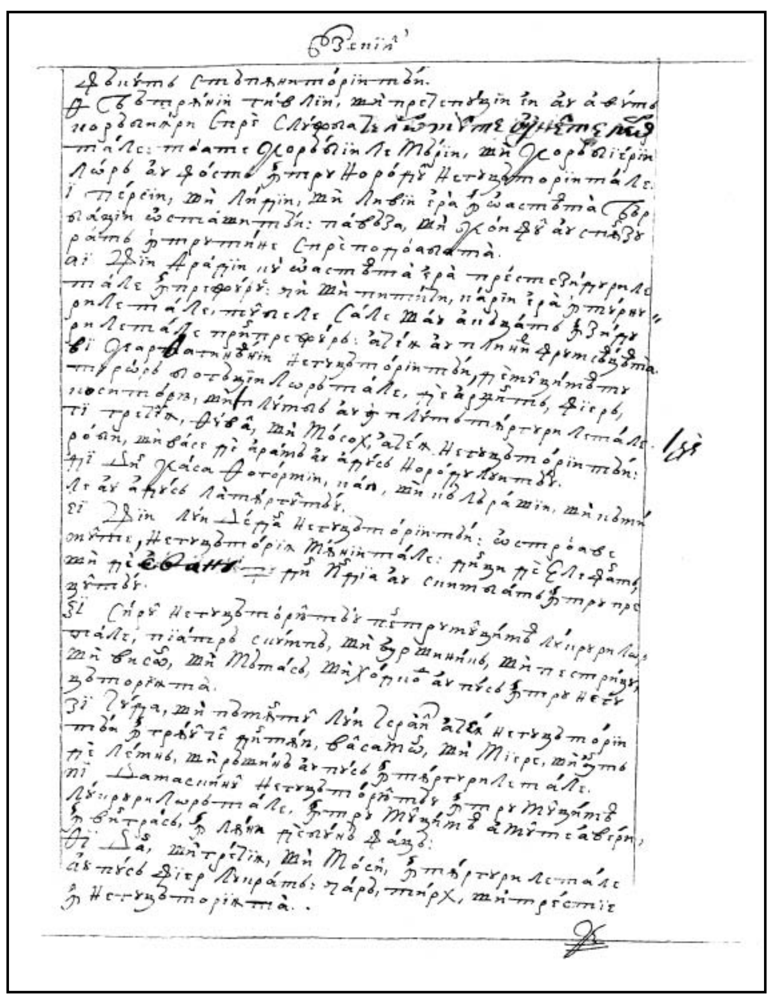

43v

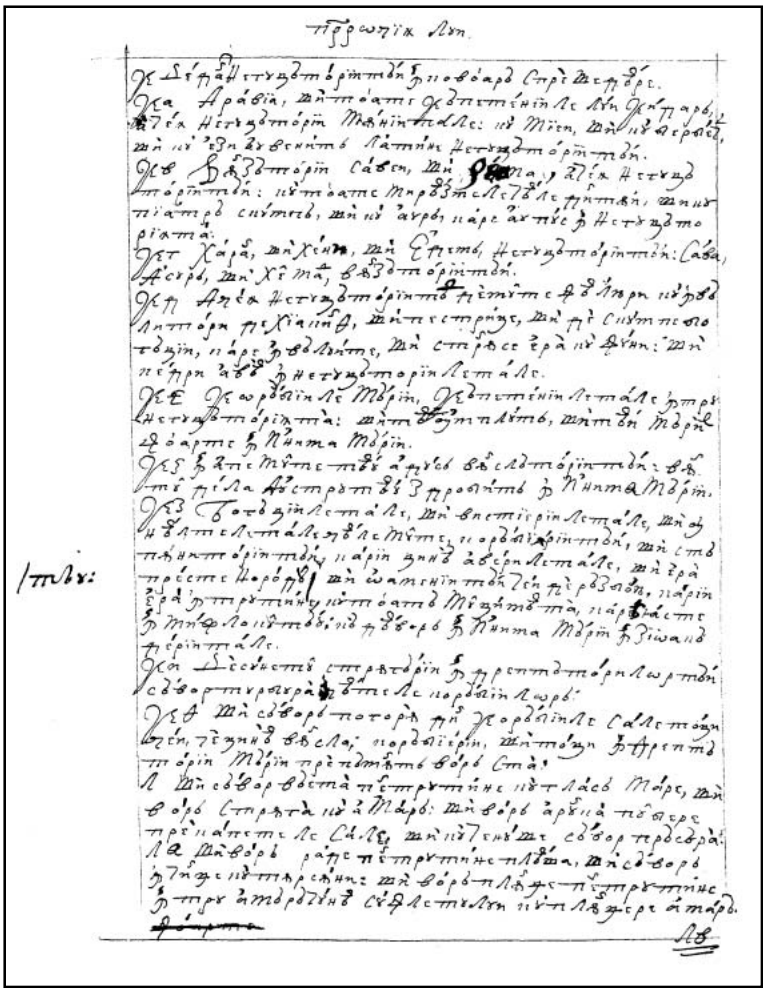
44r

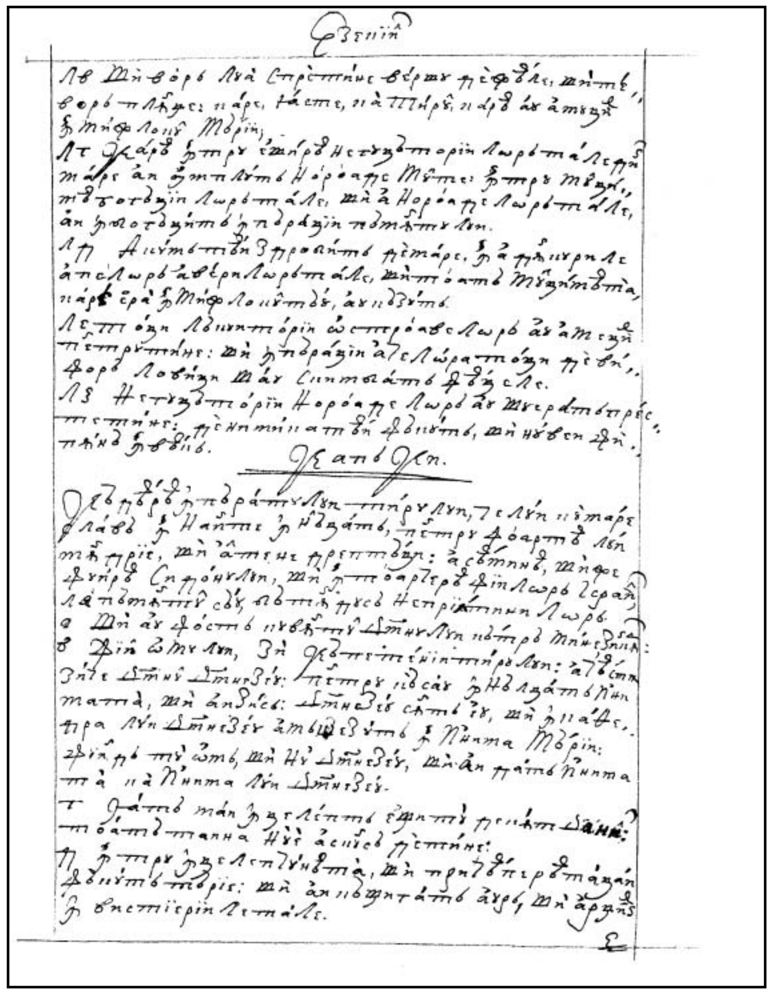

44v

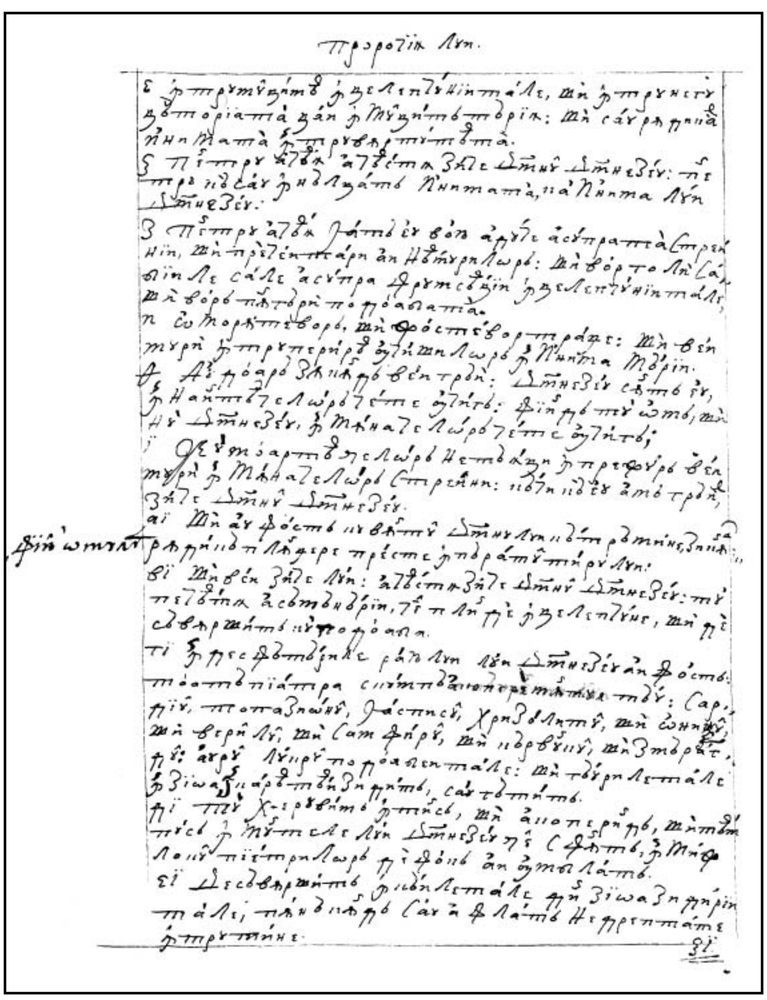
45r

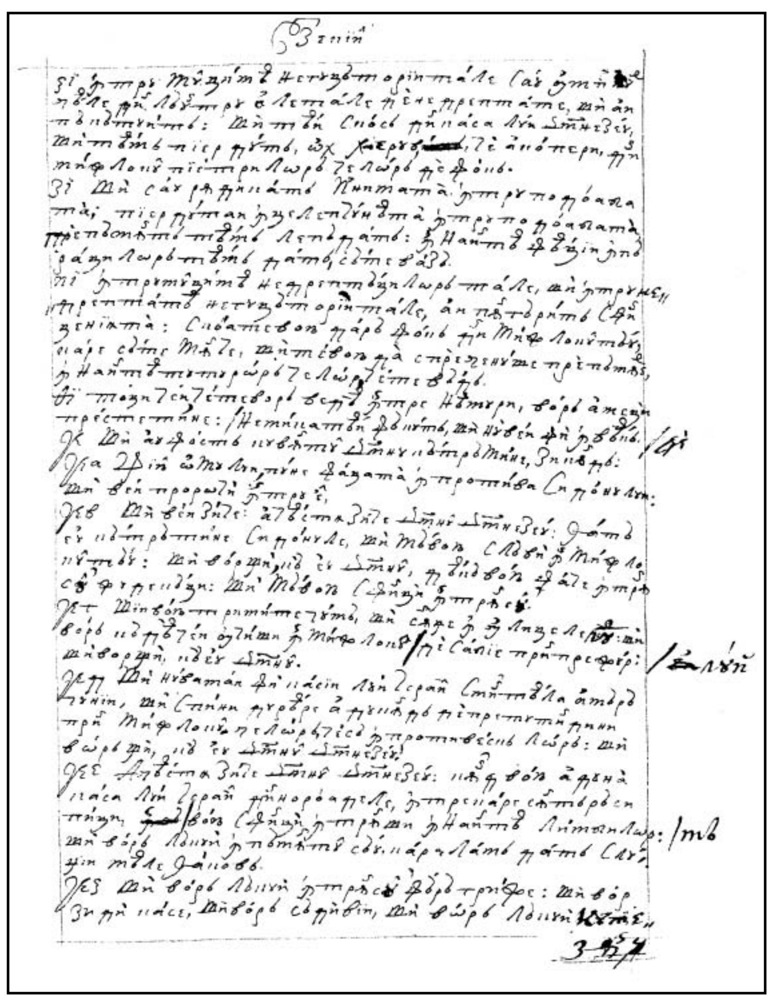

45v

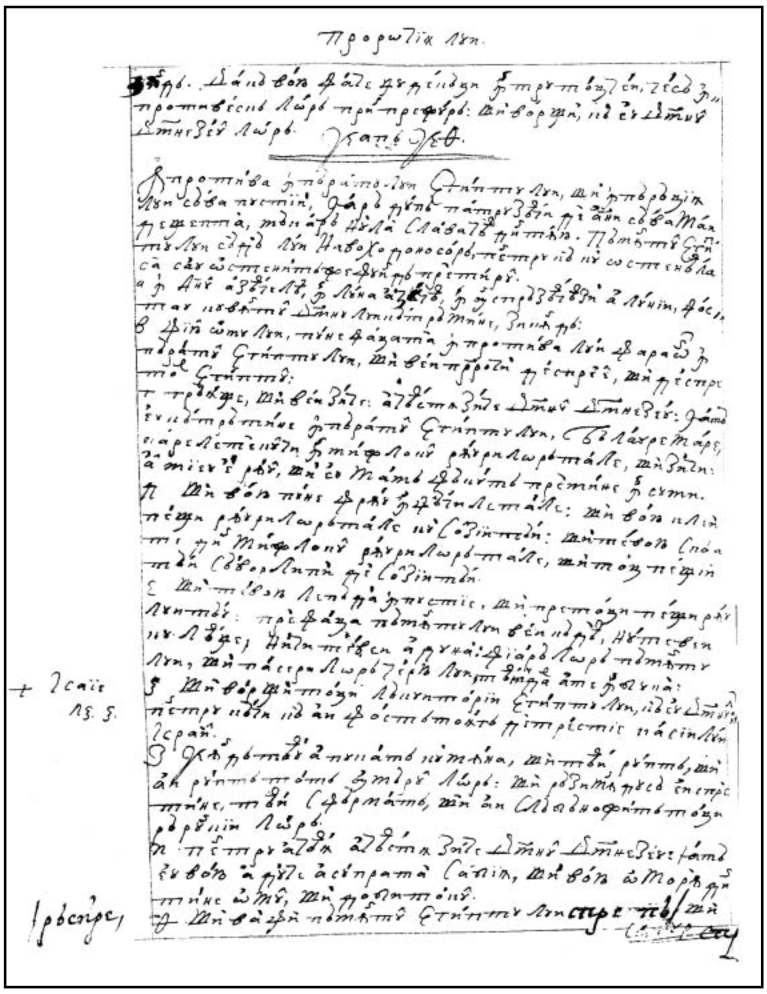
46r

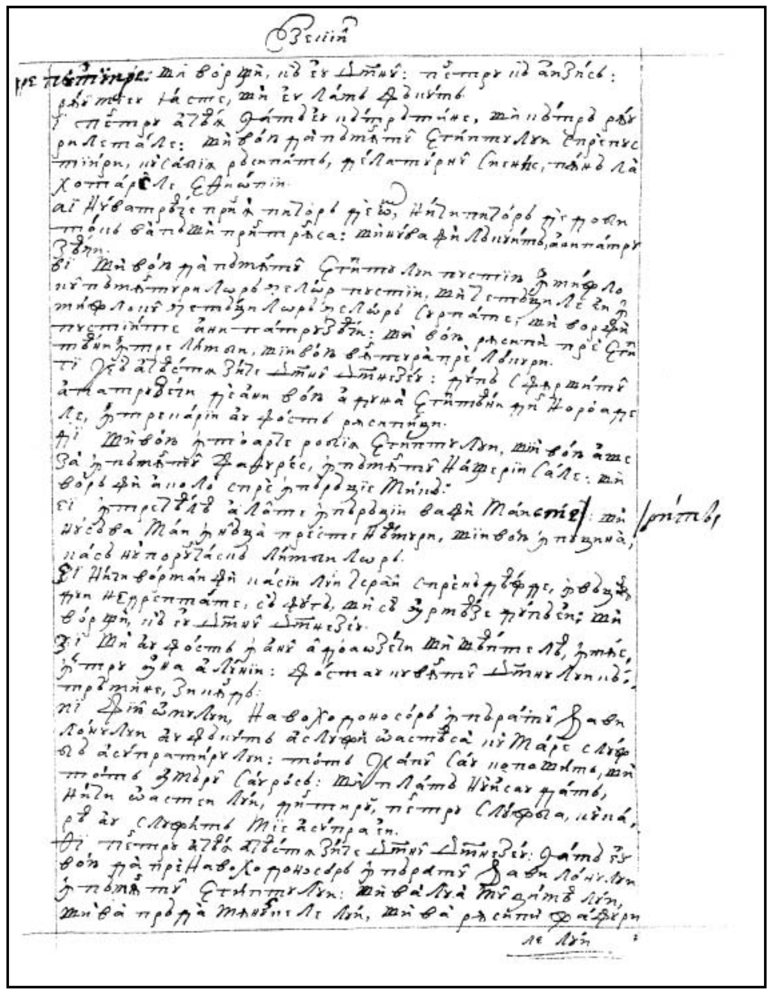

46v

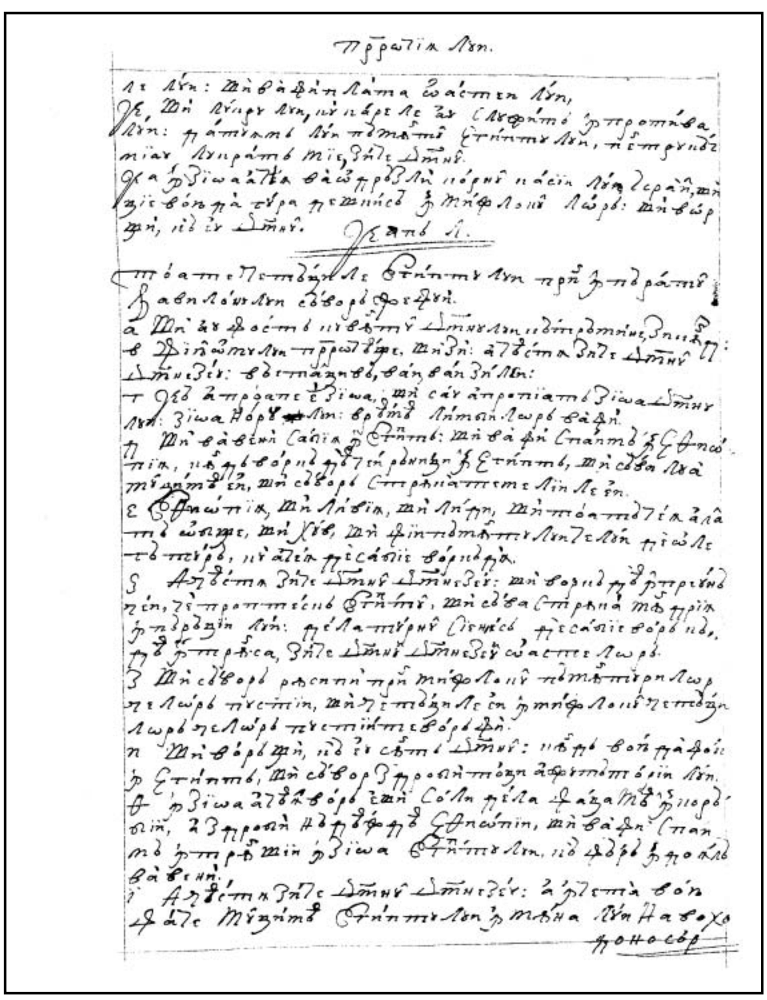
47r

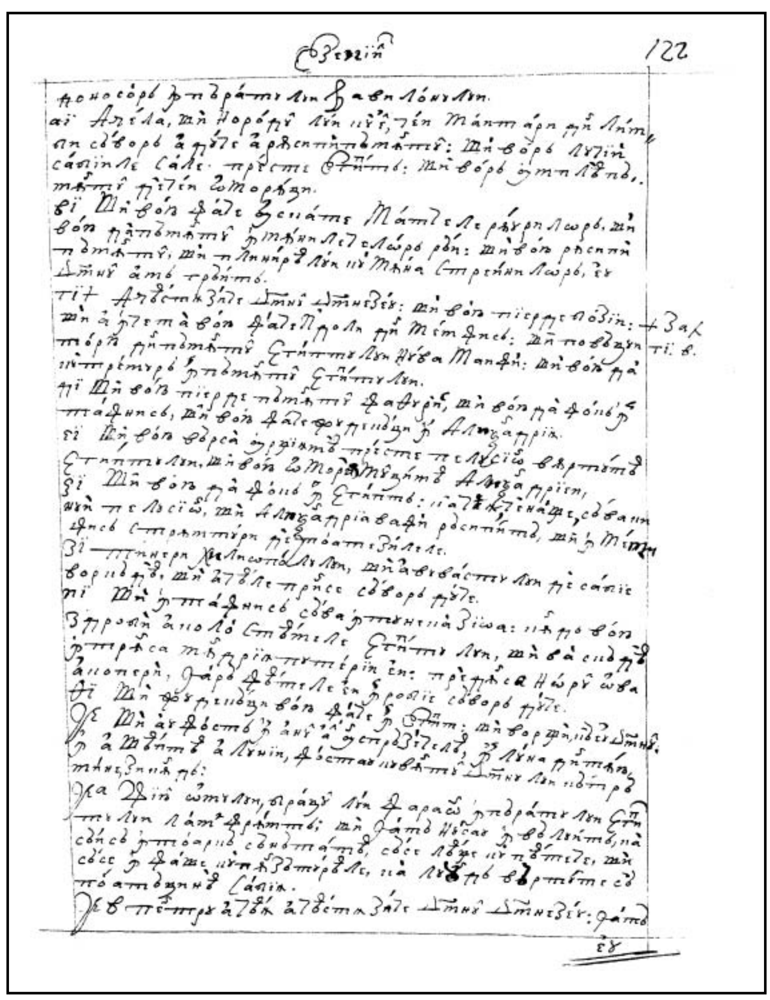

47v

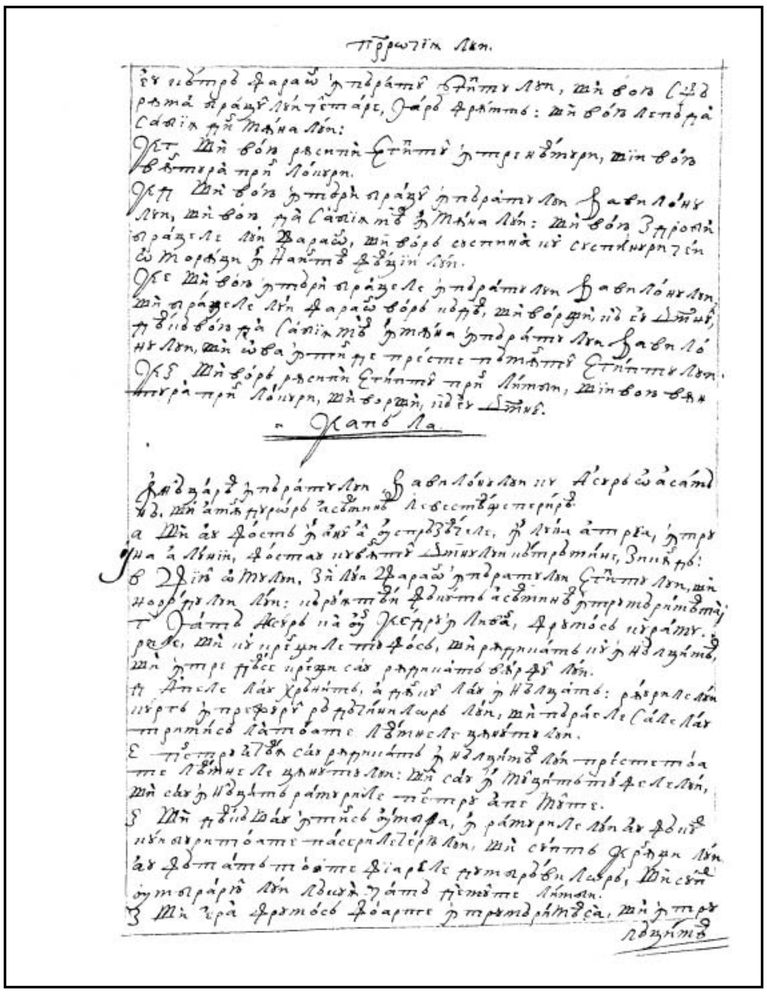
48r

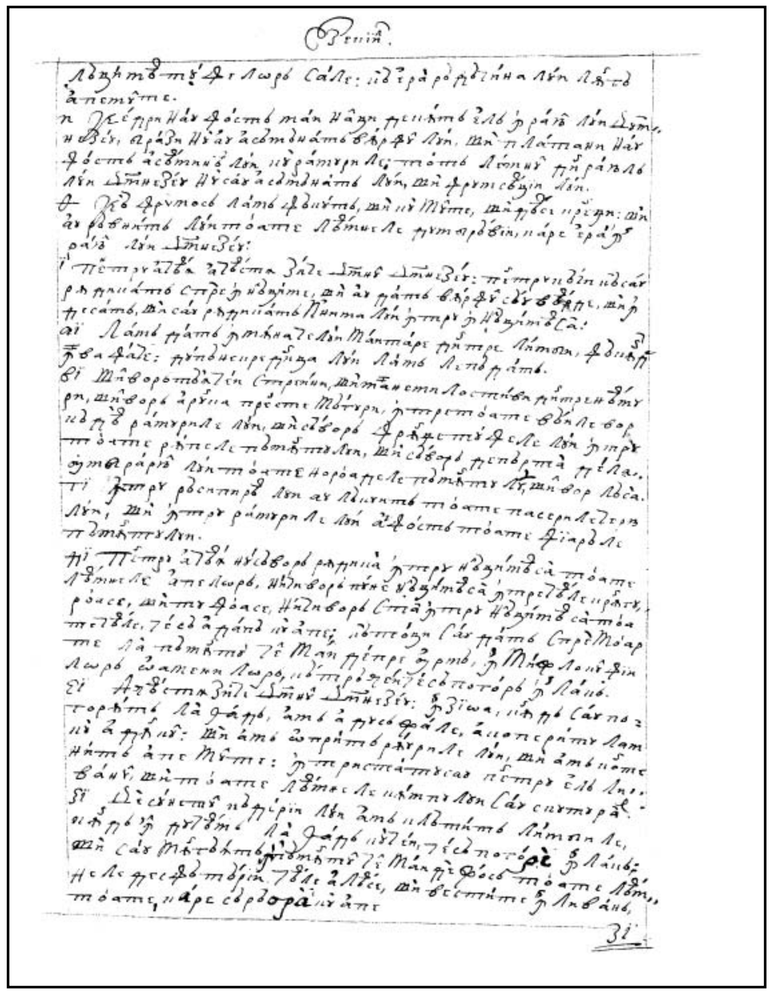

48v

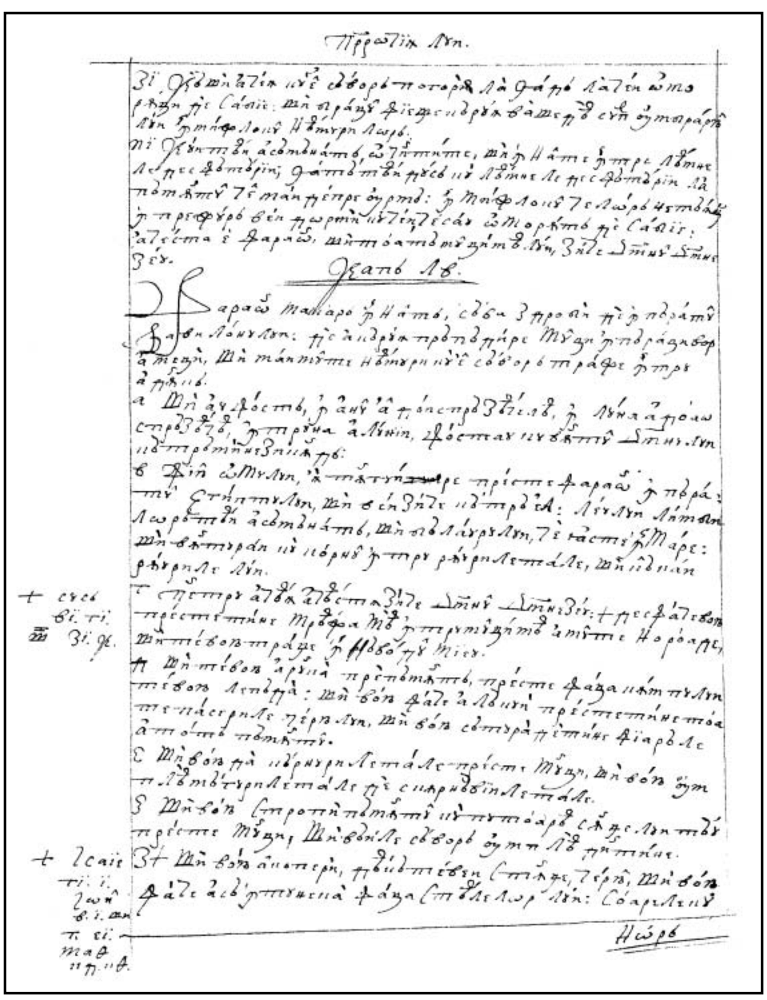
49r

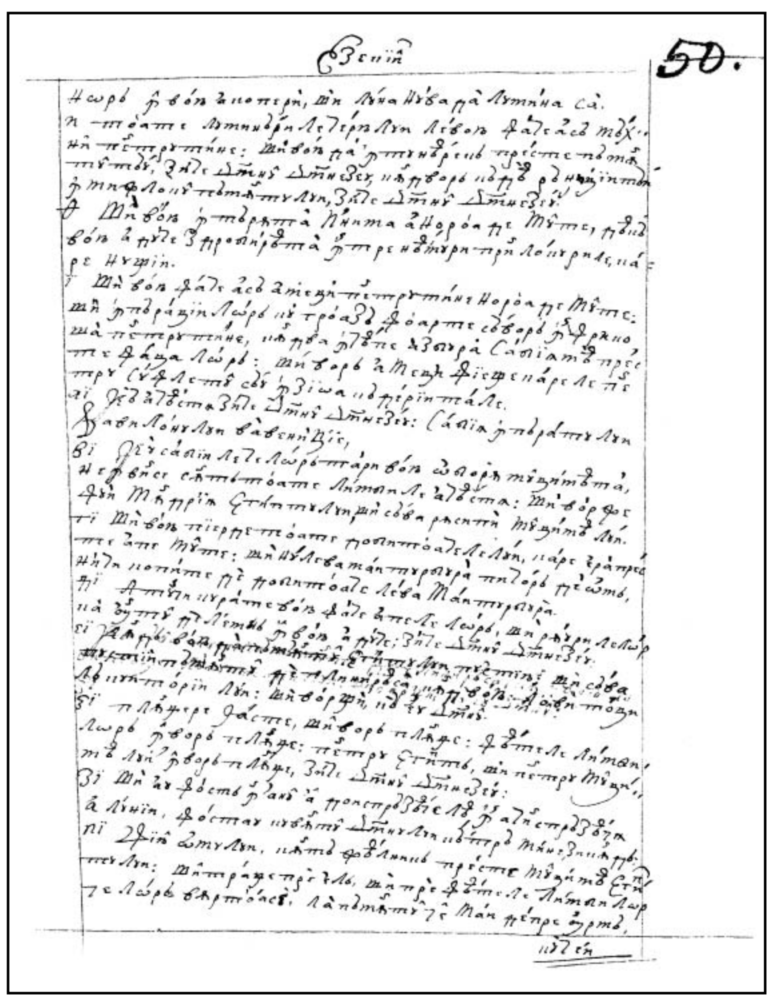
49v

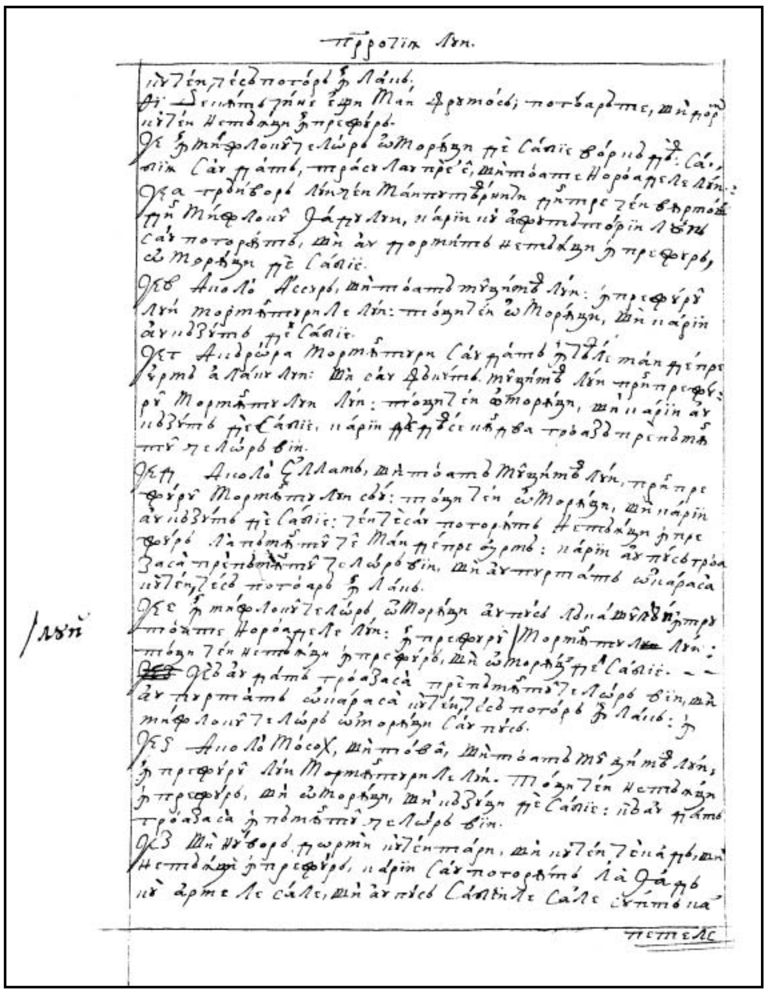
50r

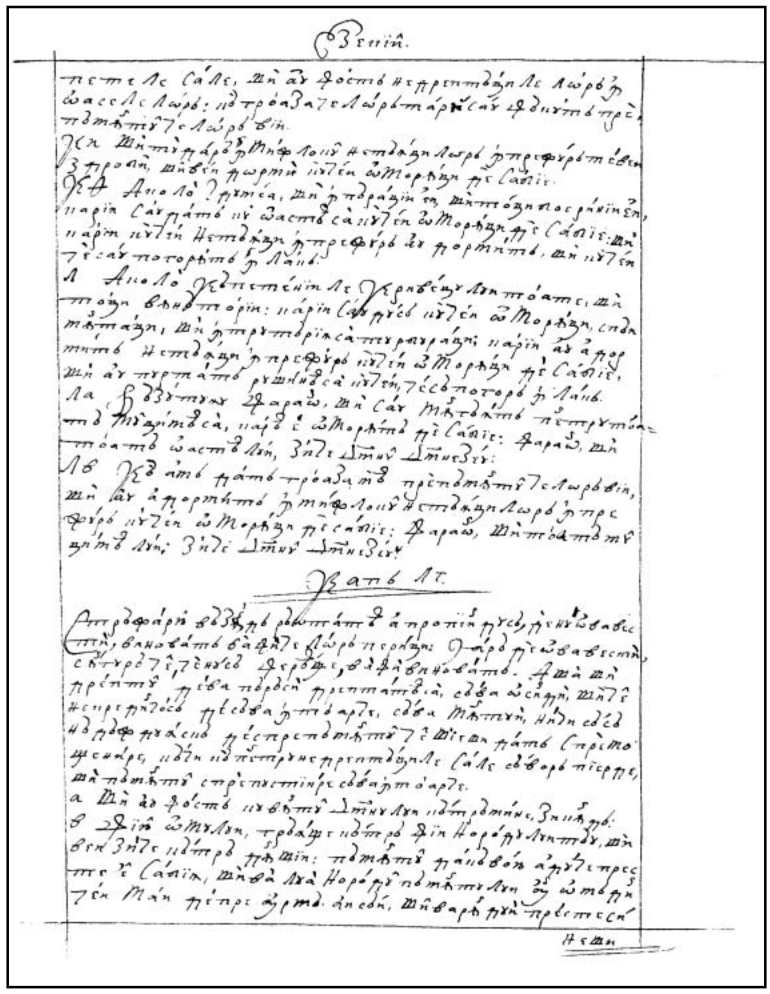
50v

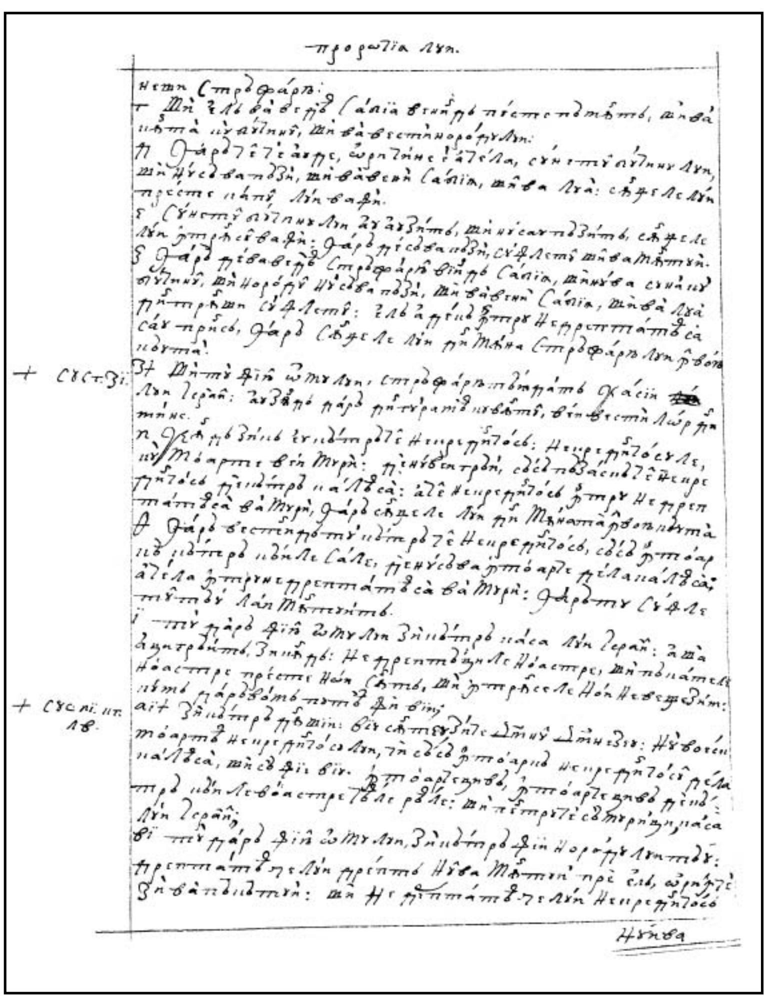
51r

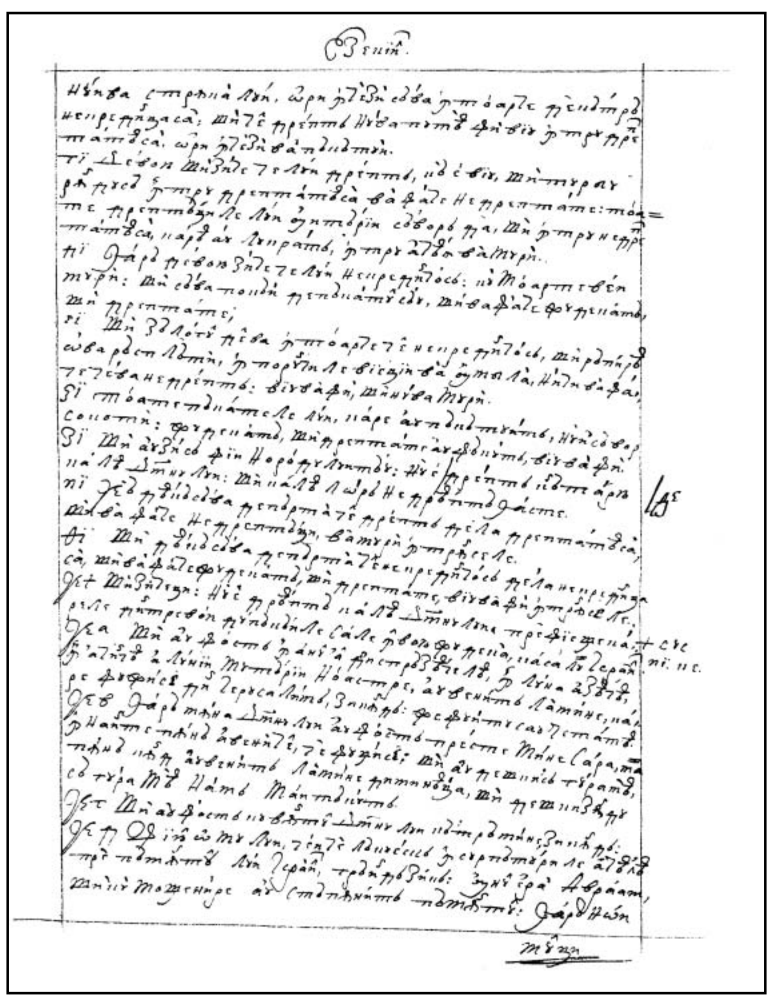
51v

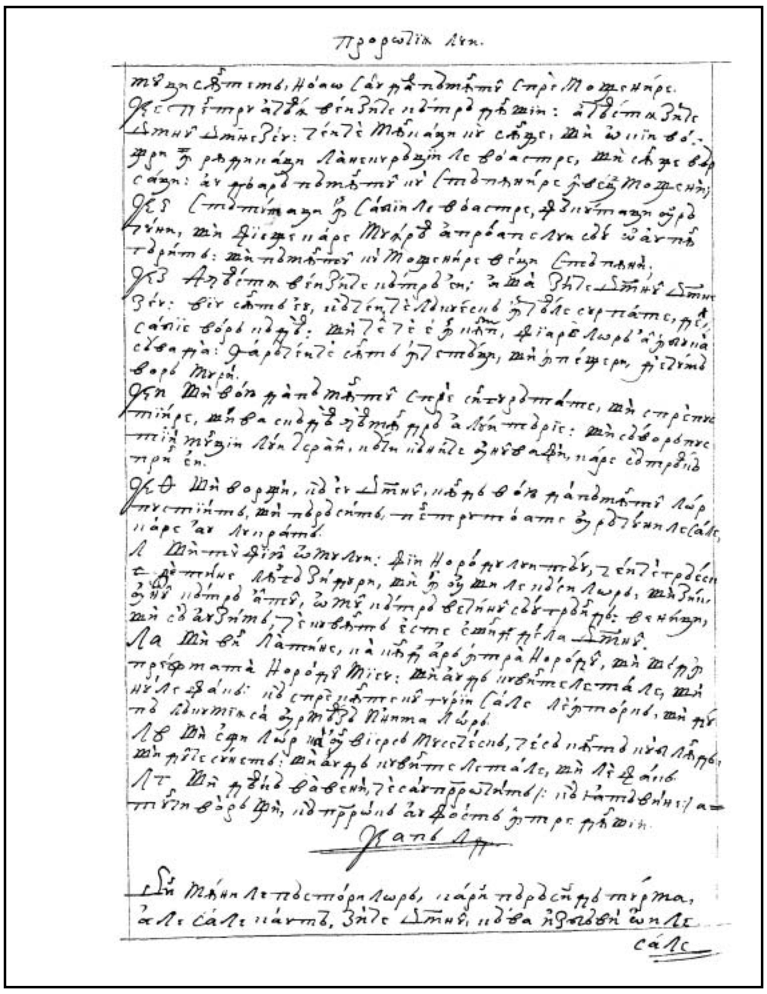
52r

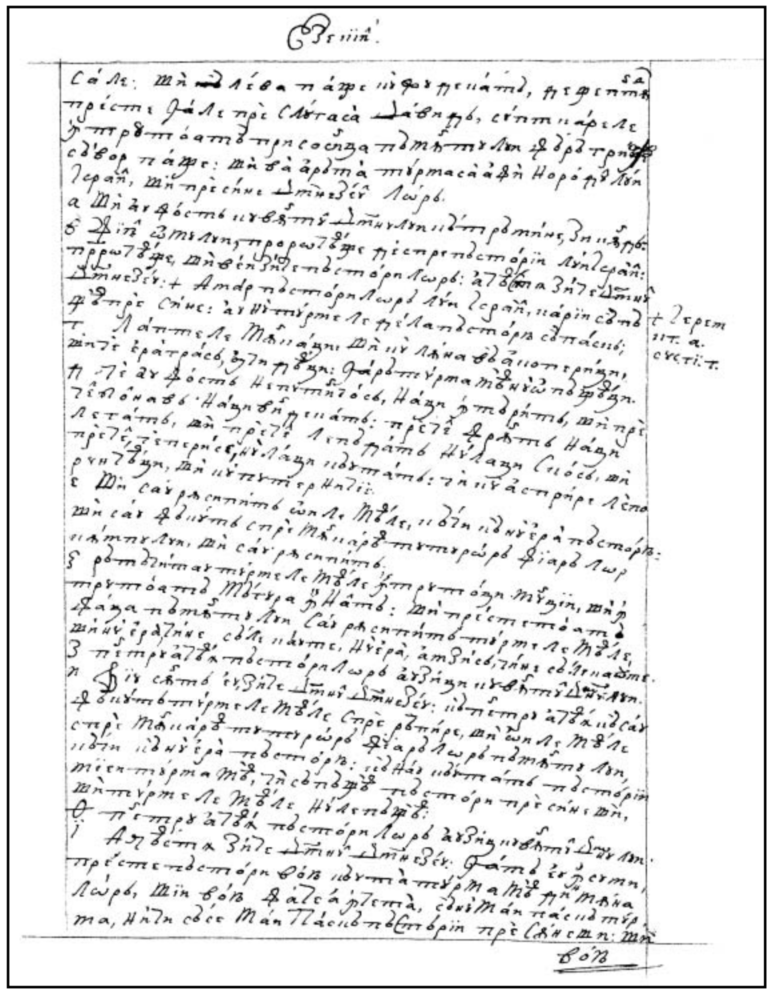
52v

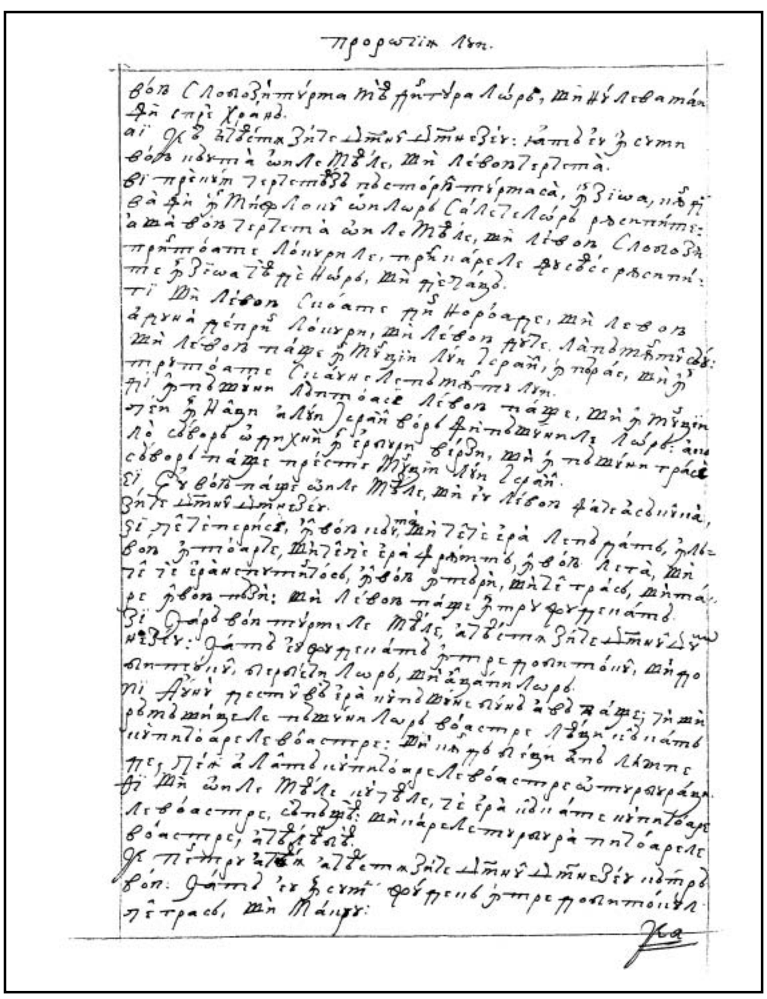
53r

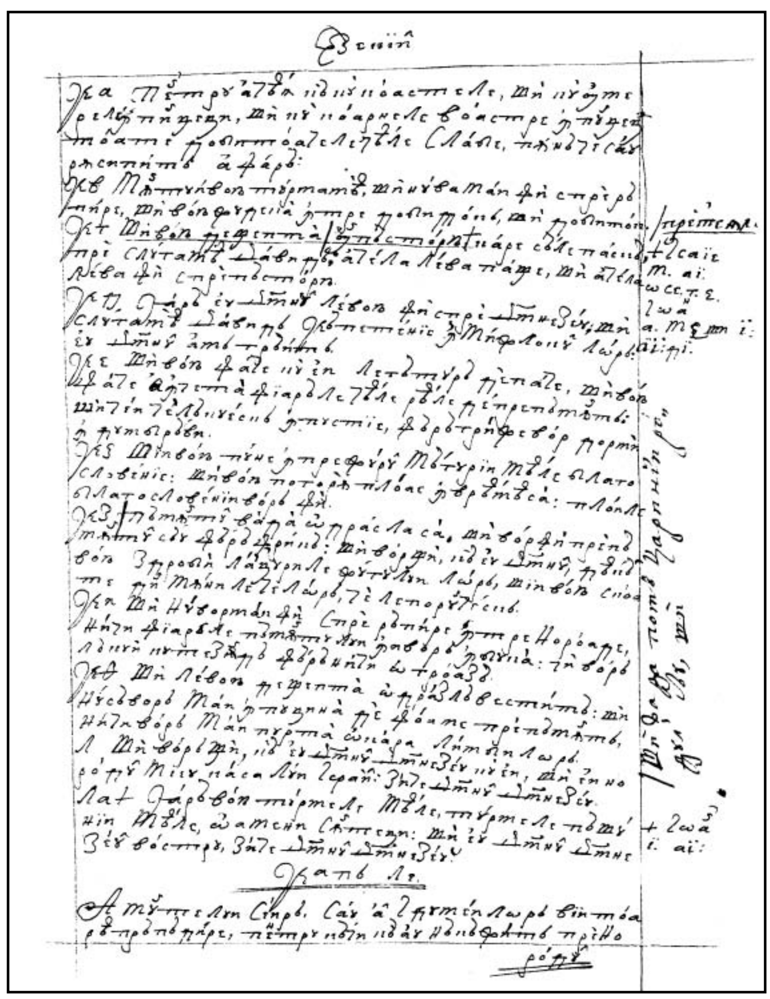
53v

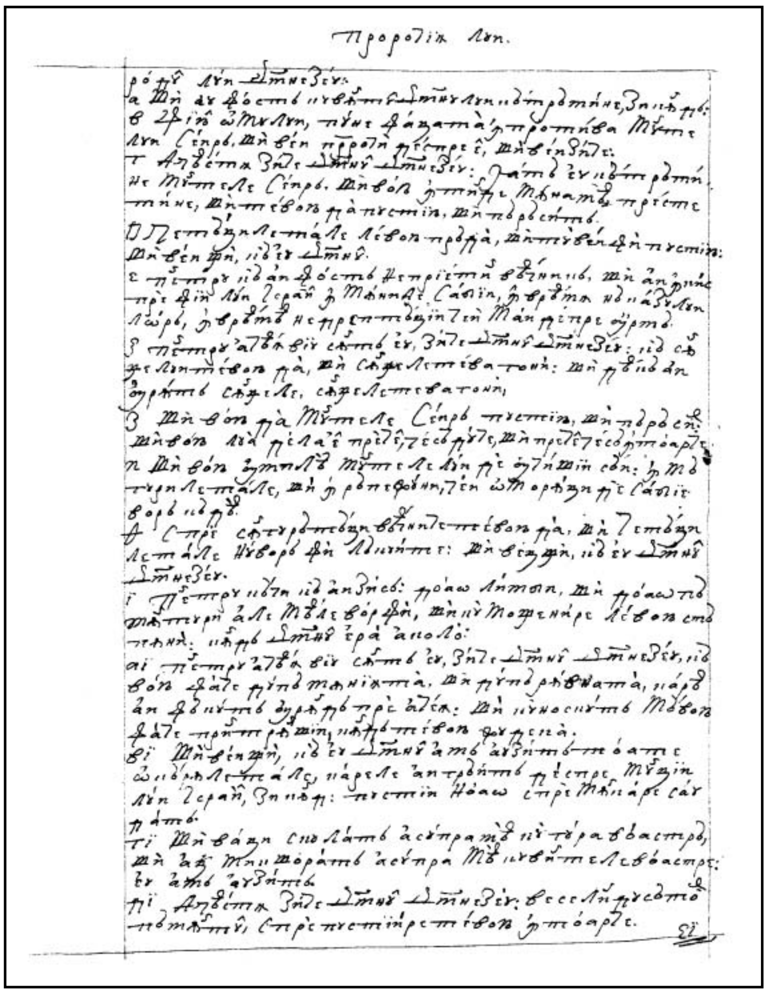
54r

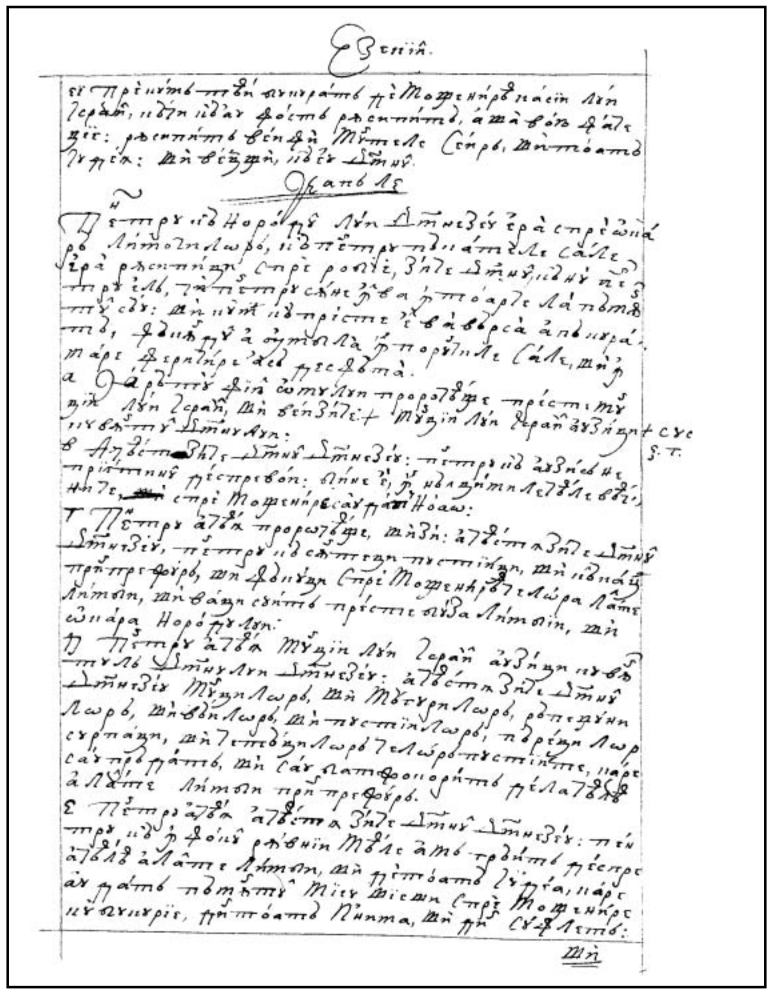
54v

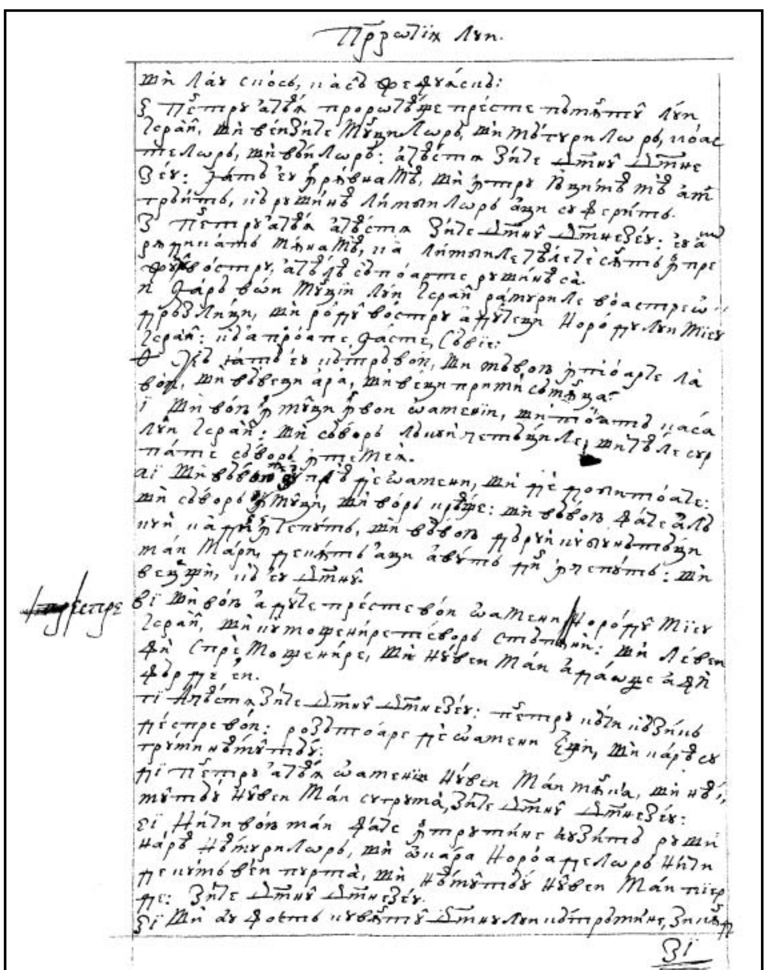
55r

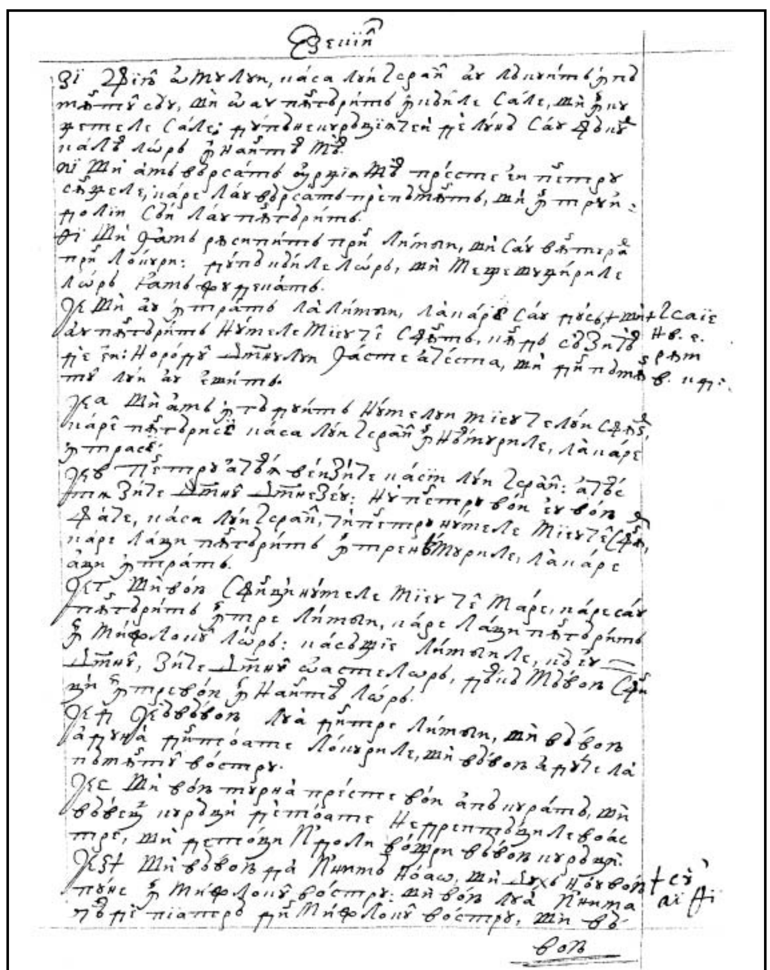
55v

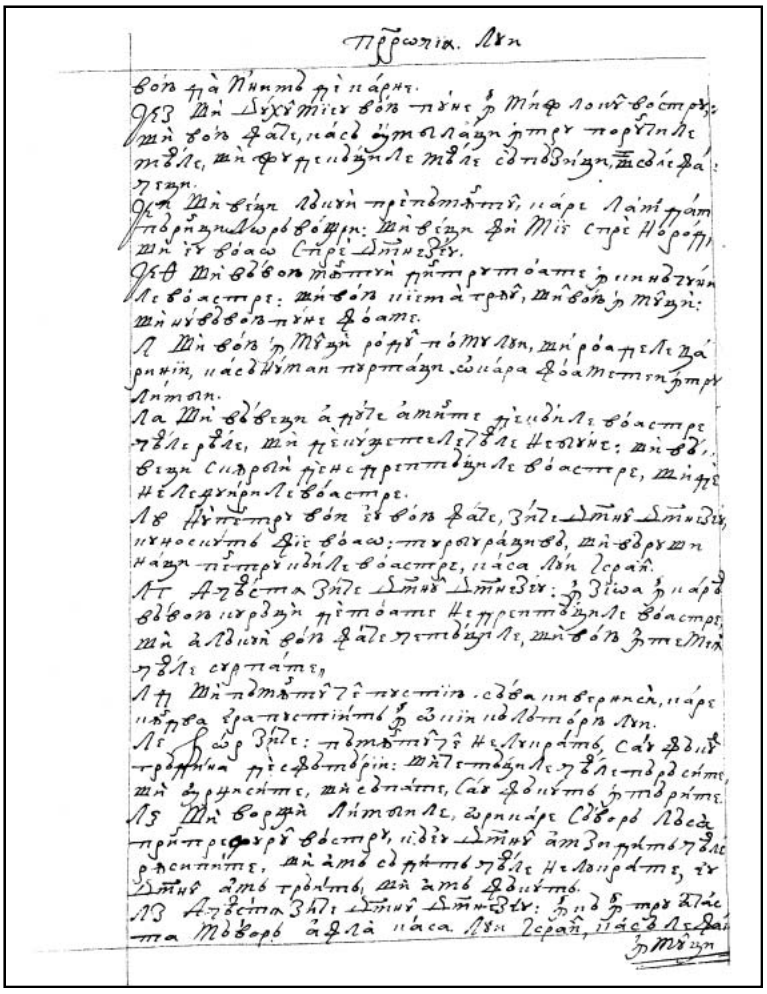
56r

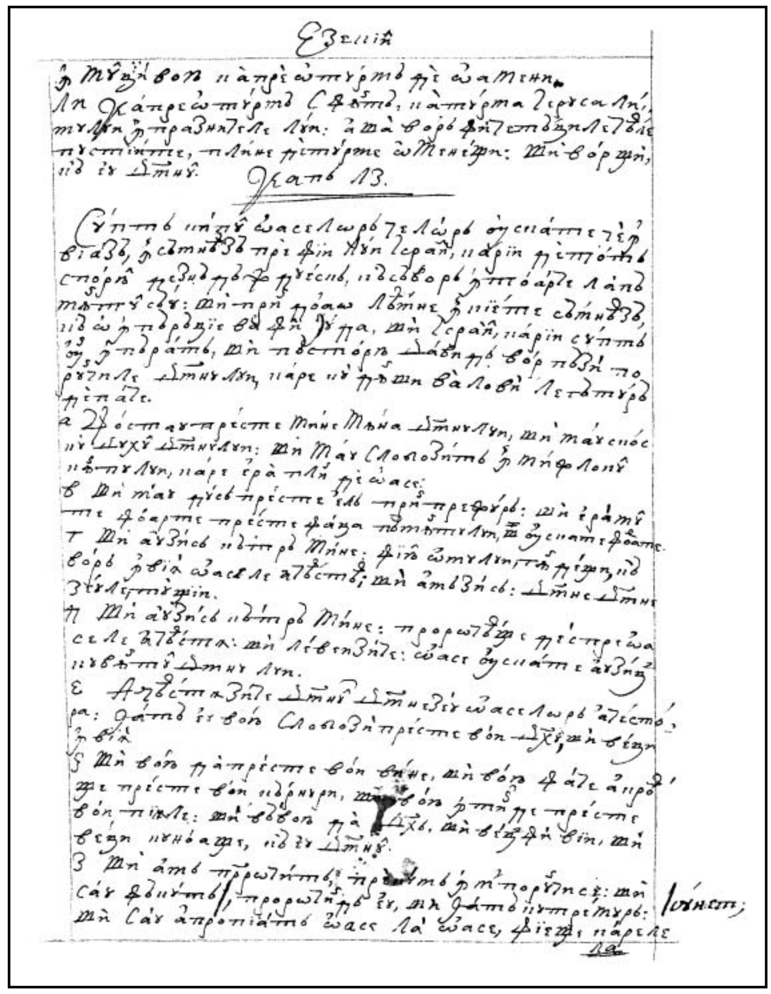

56v

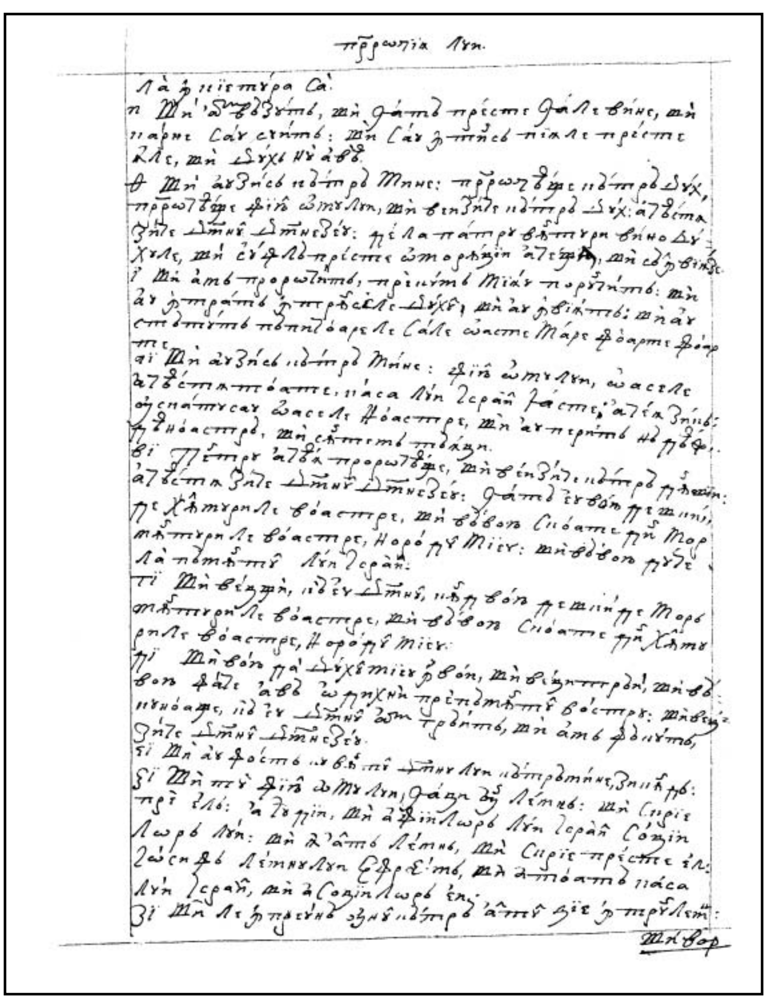
57r

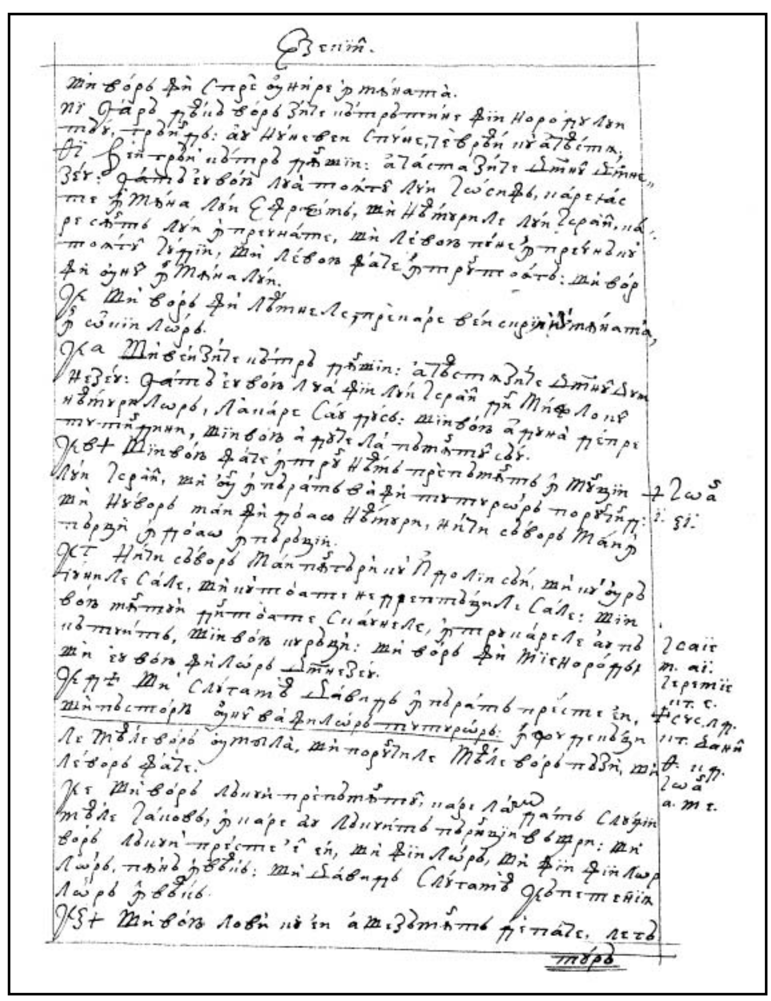

57v

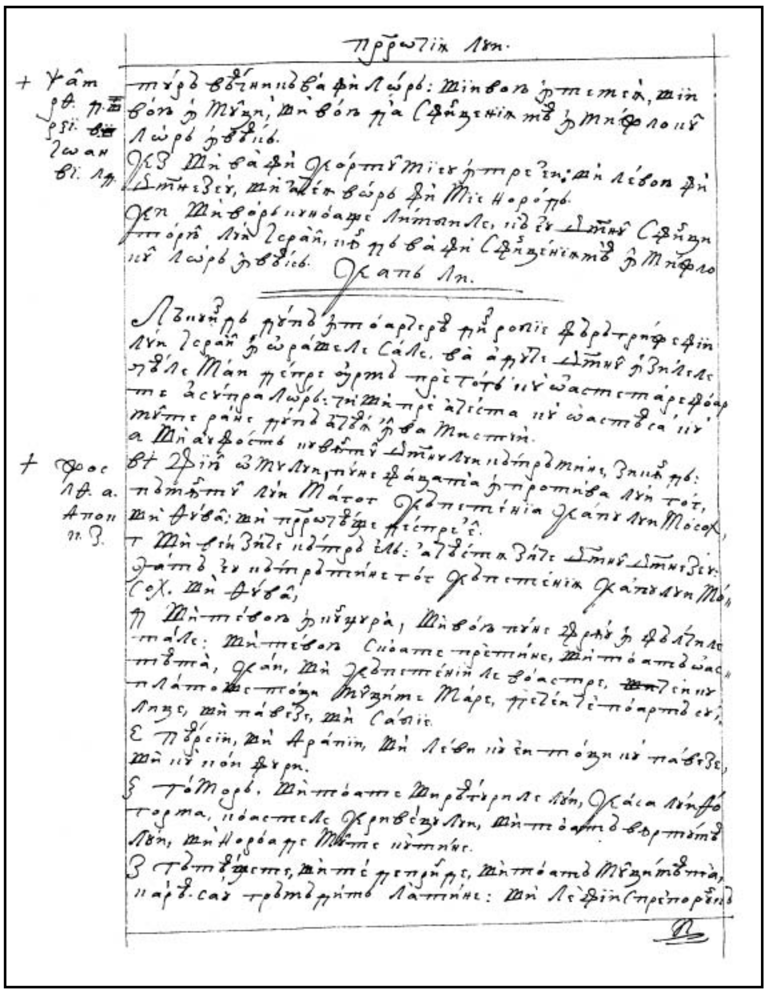
58r

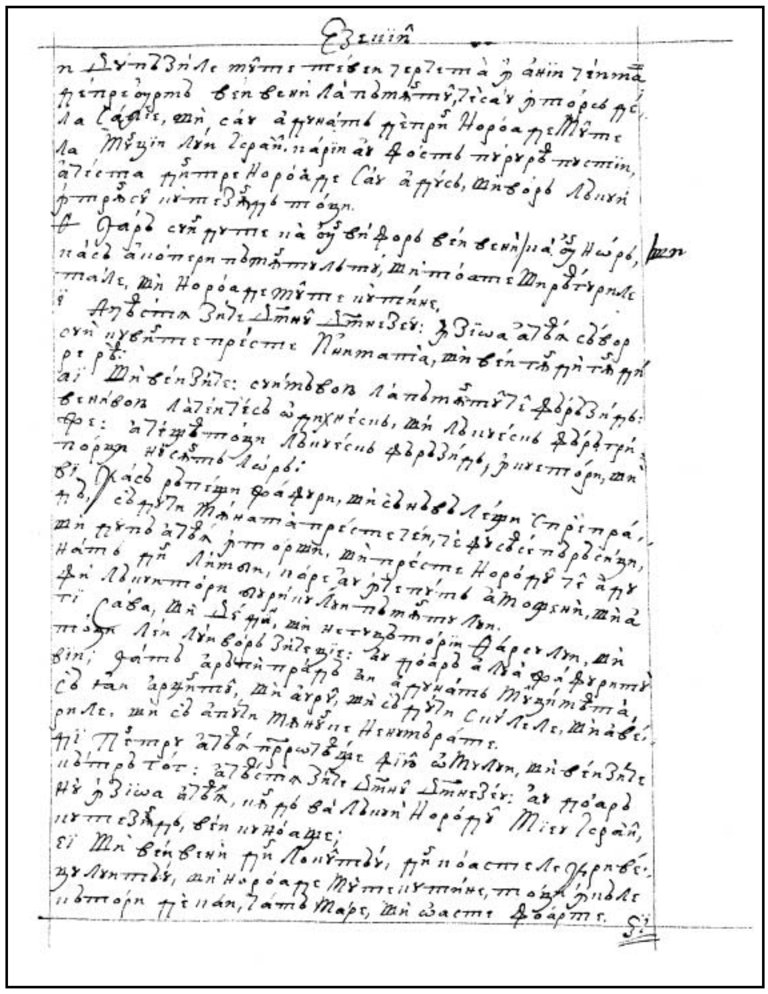

58v

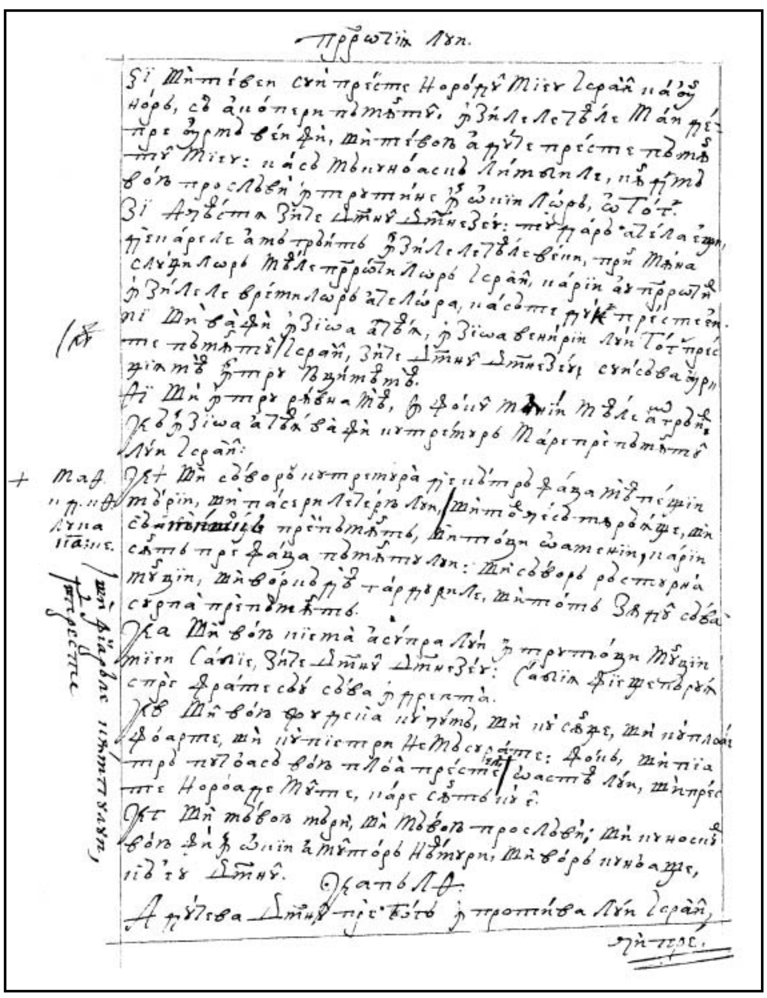
59r

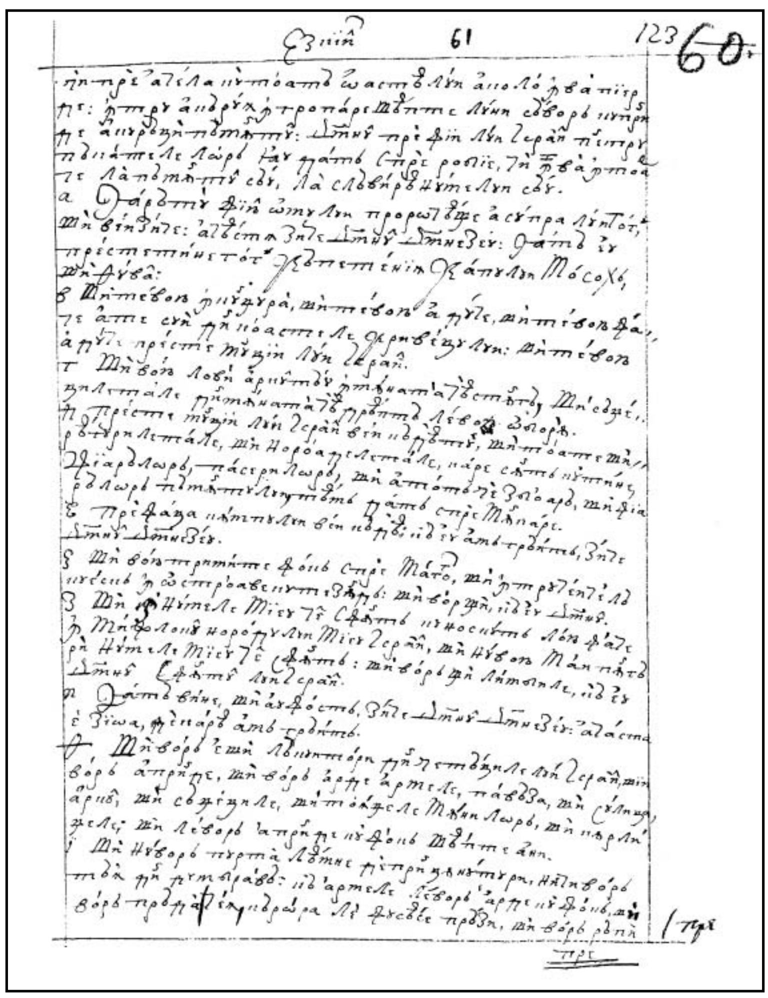
59v

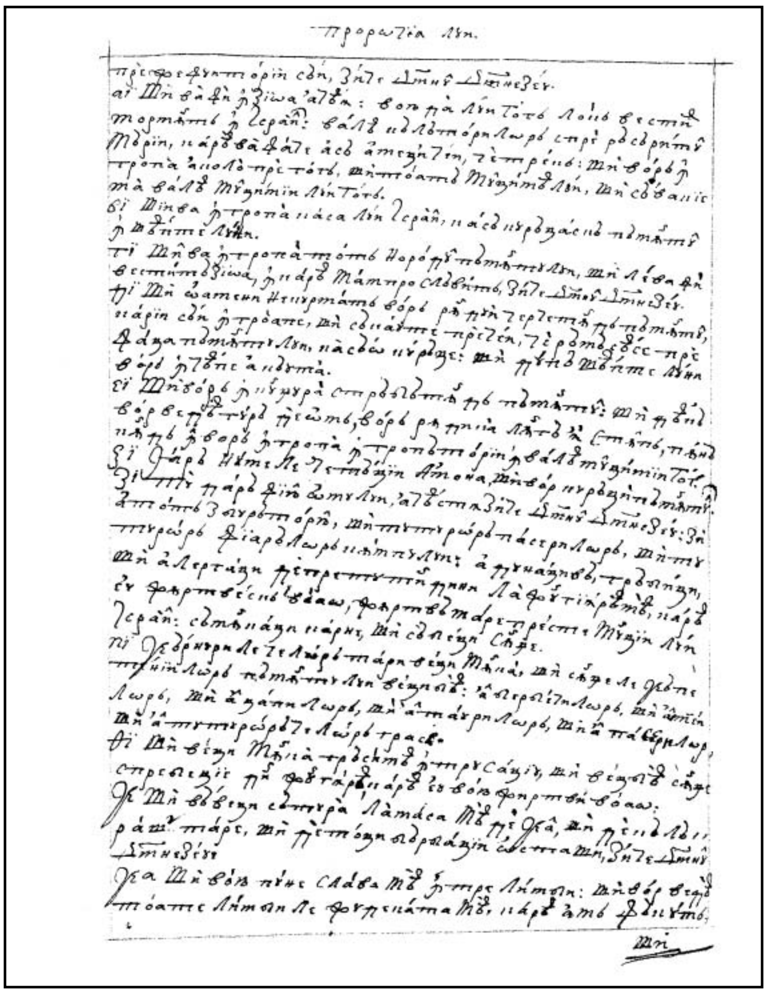
60r

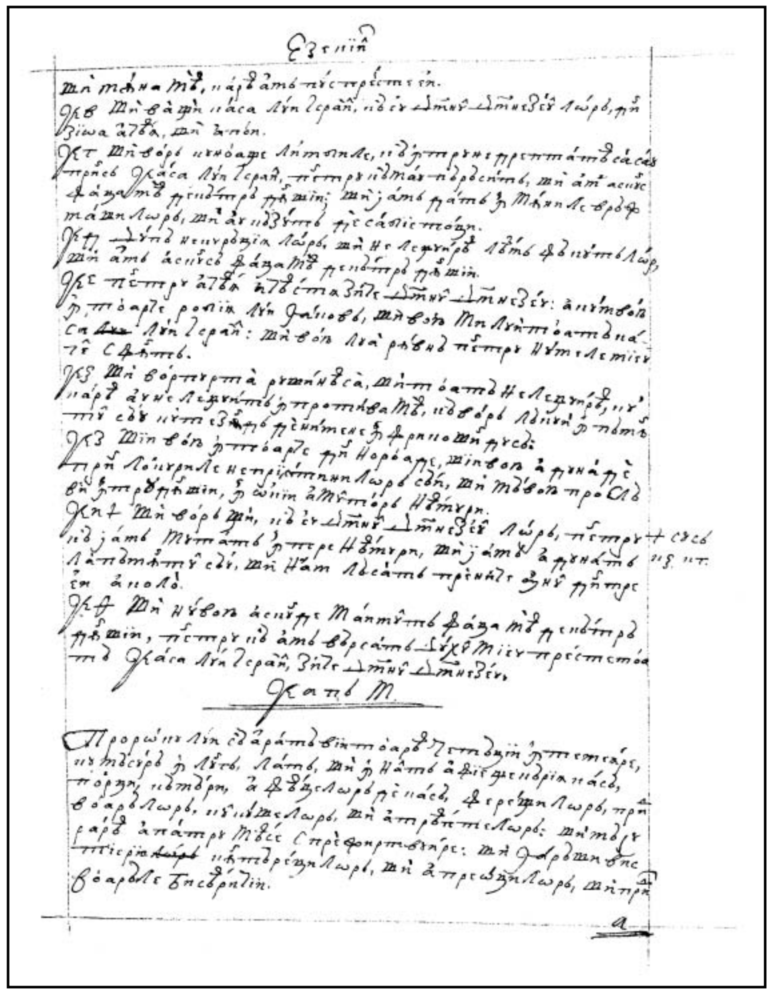
60v

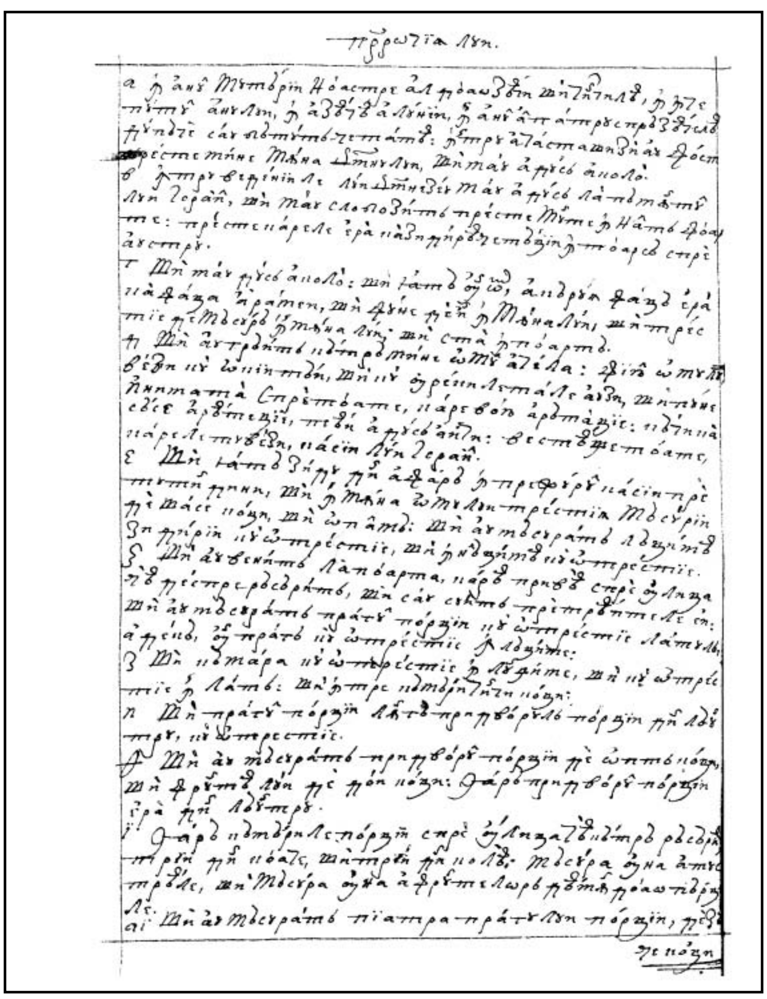
61r

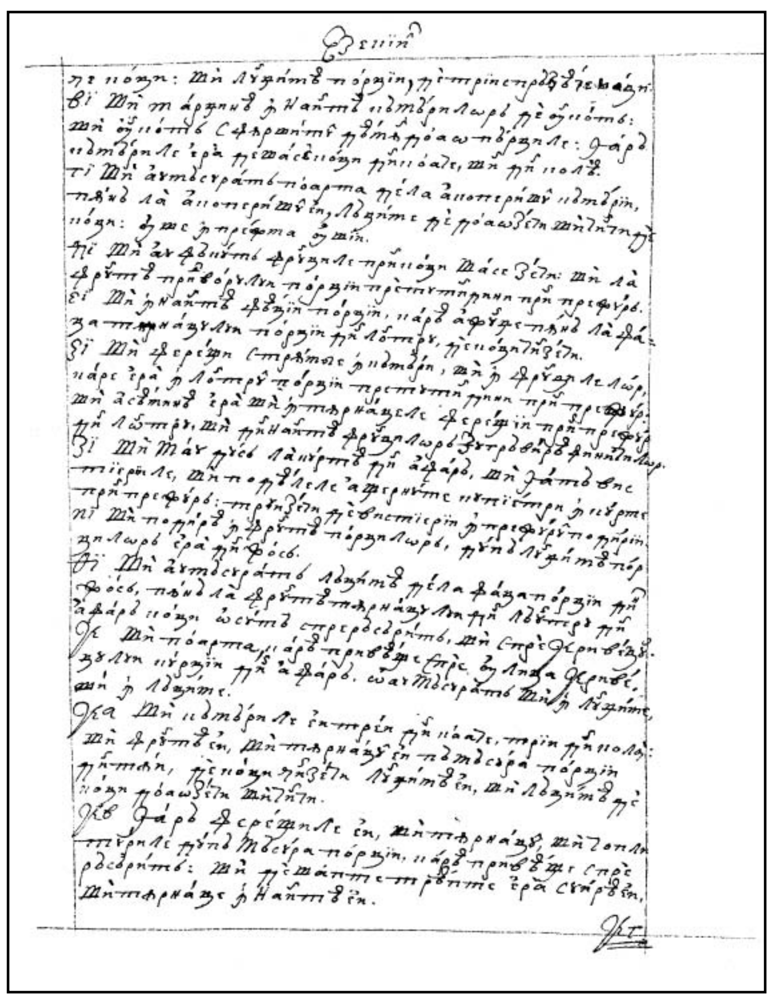
61v

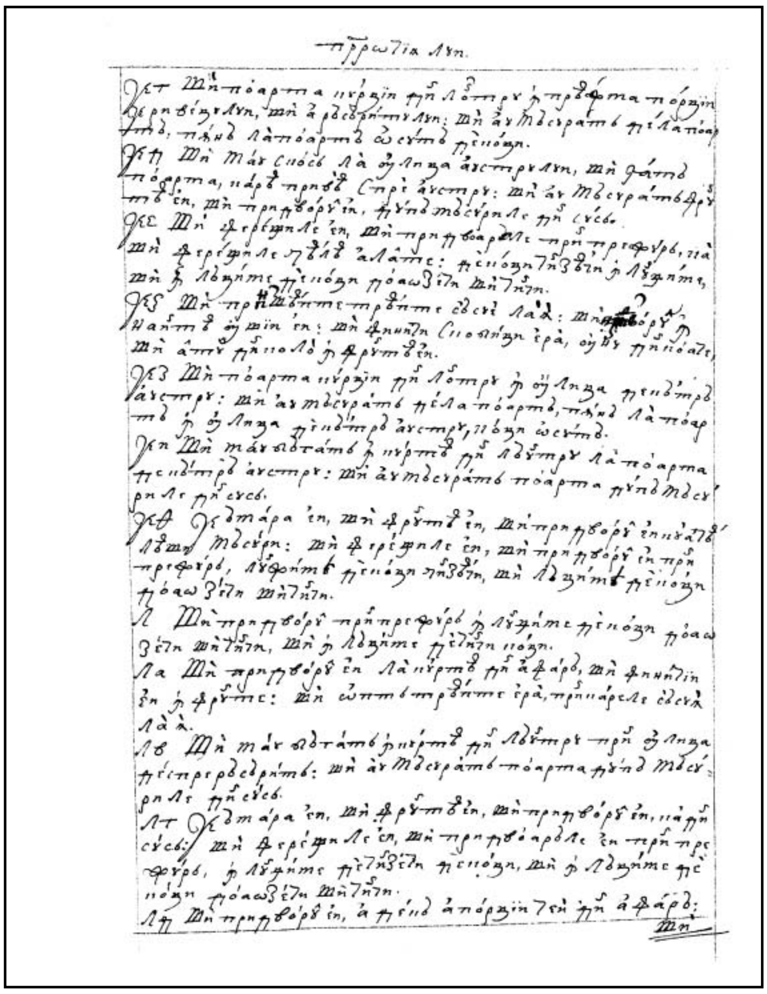
62r

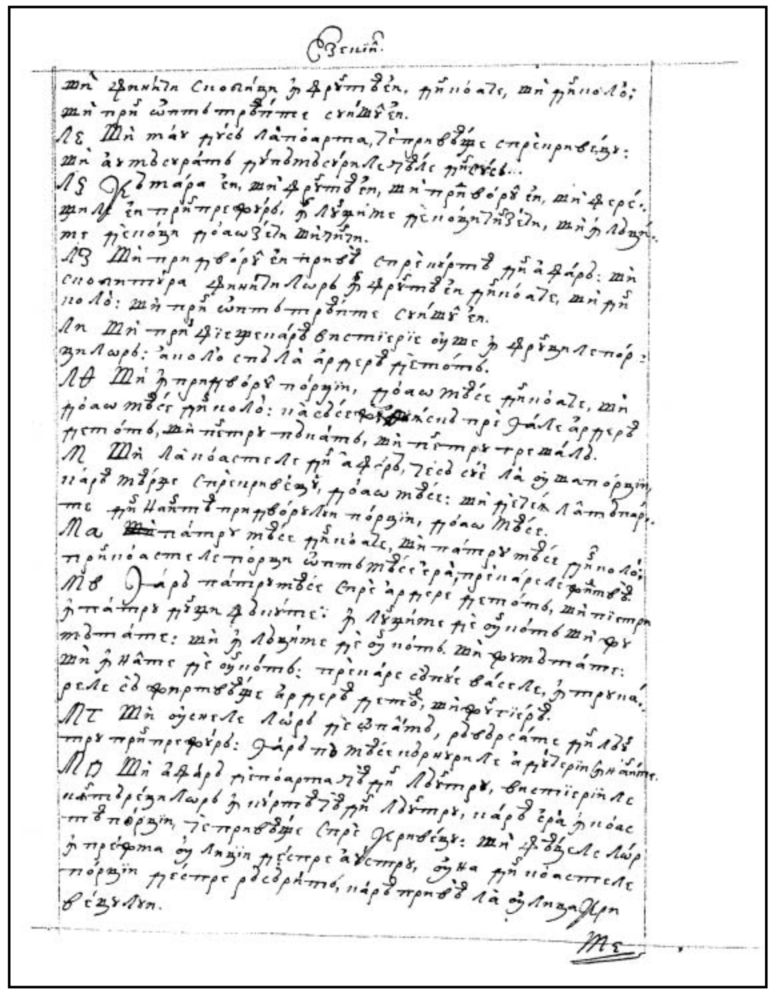
62v

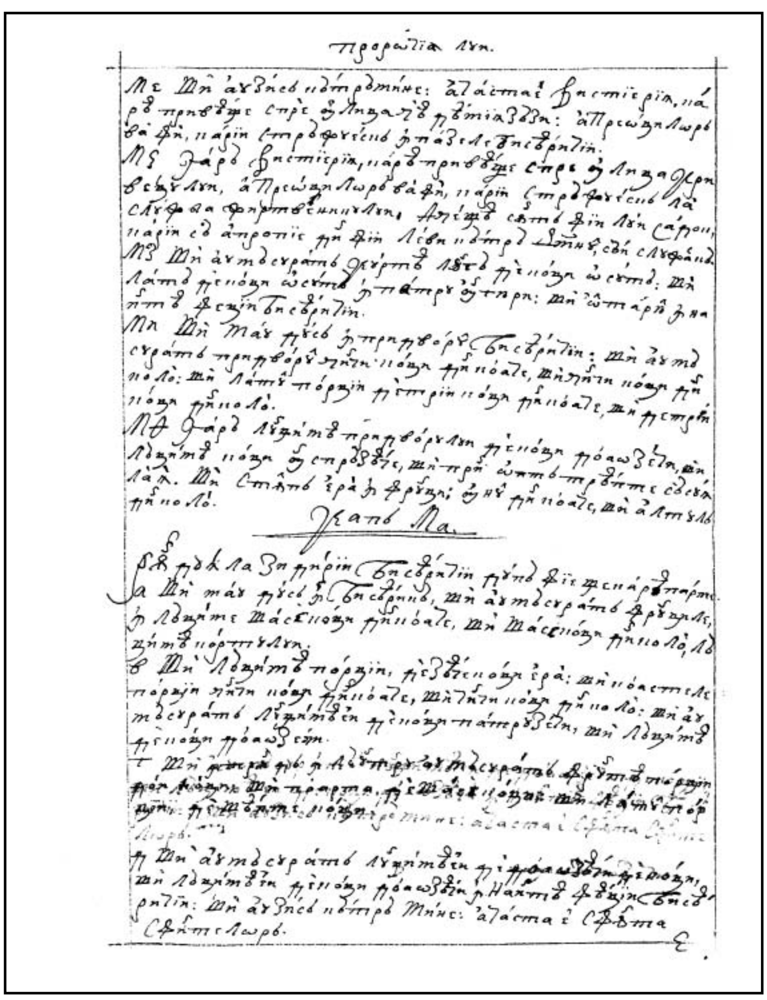
63r

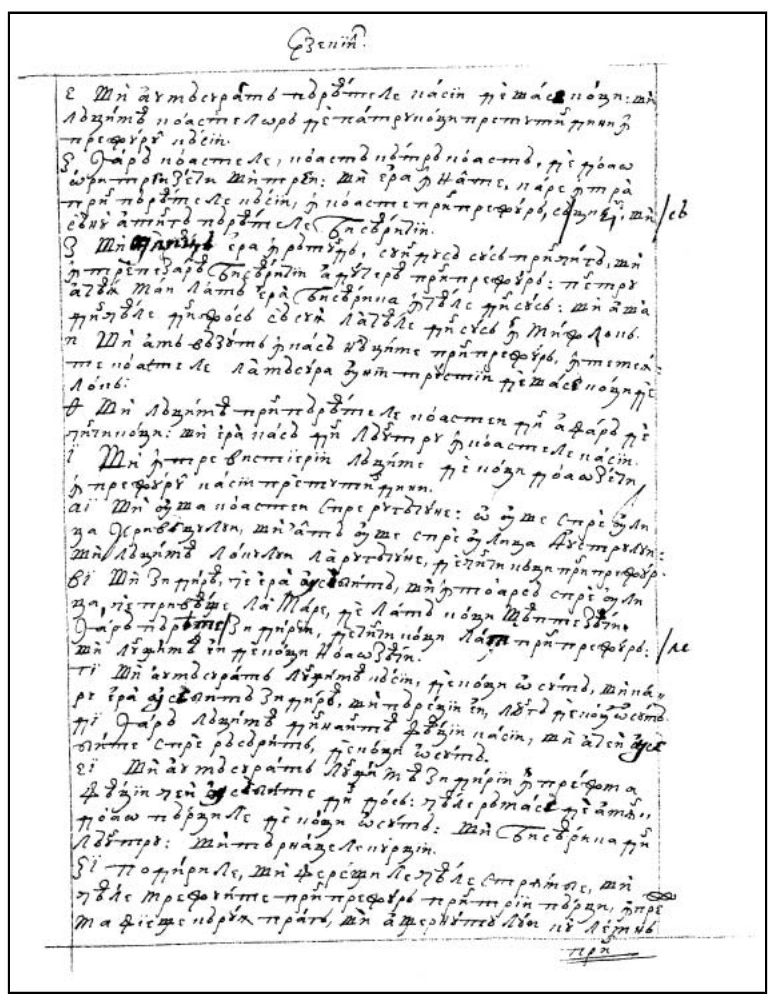
63v

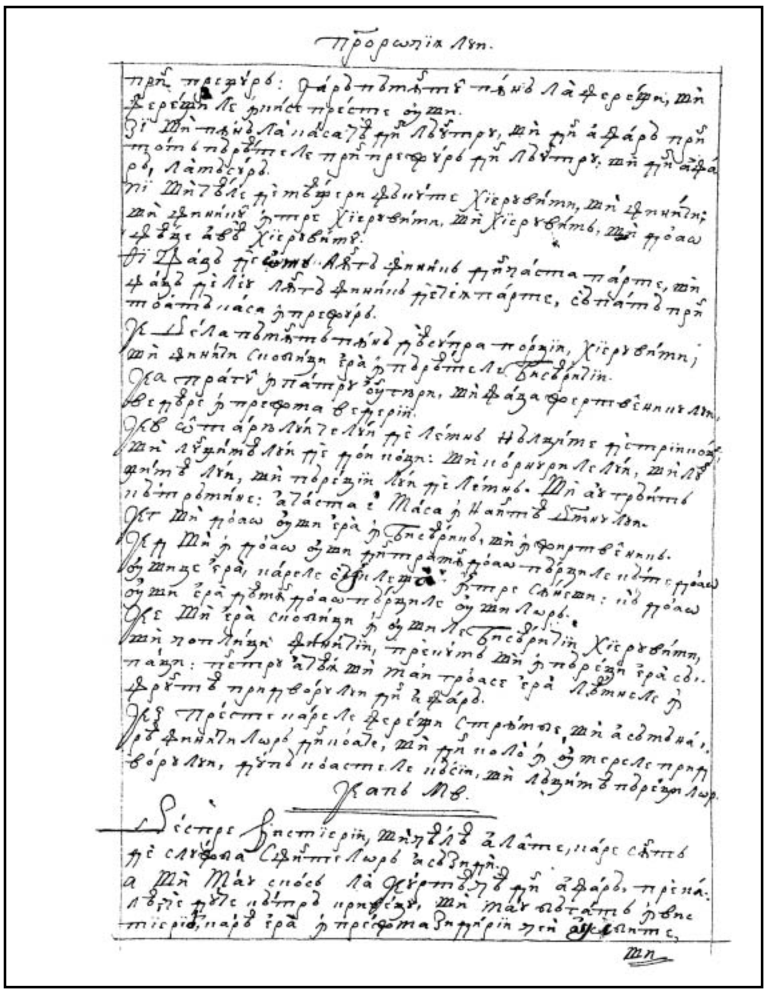
64r

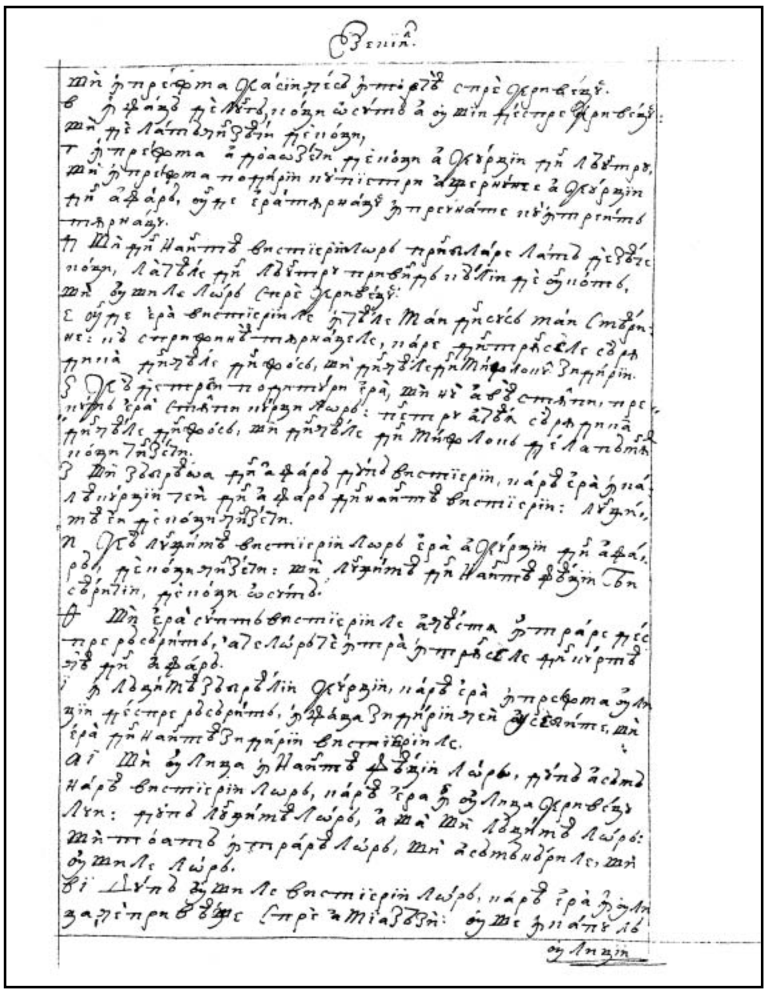

64v

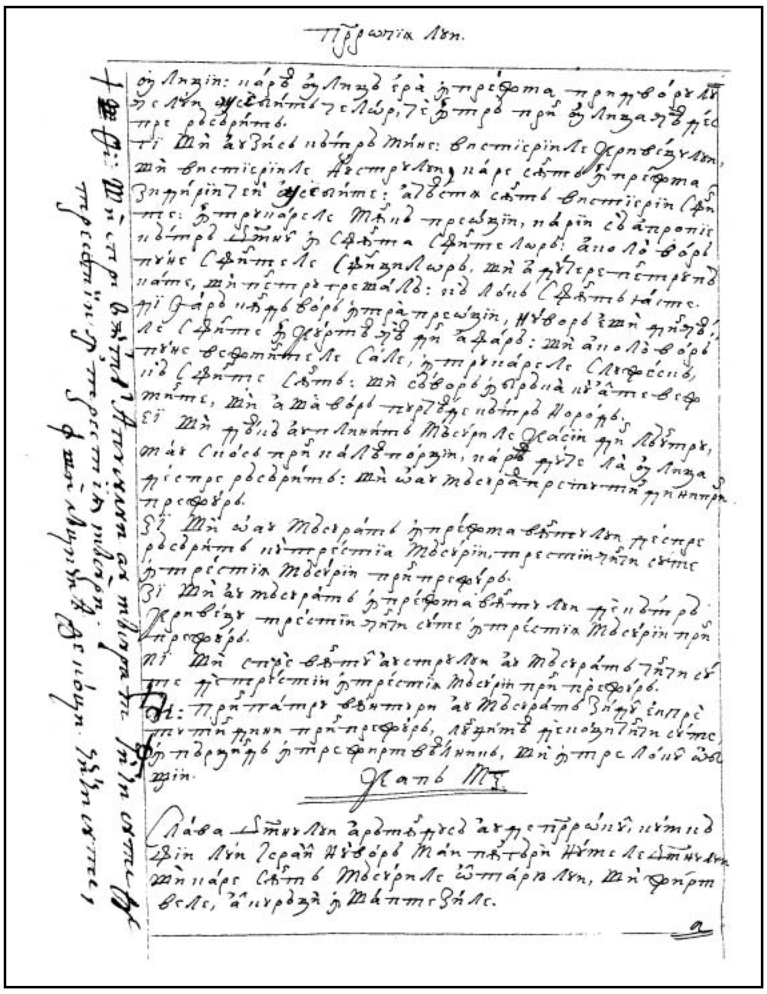

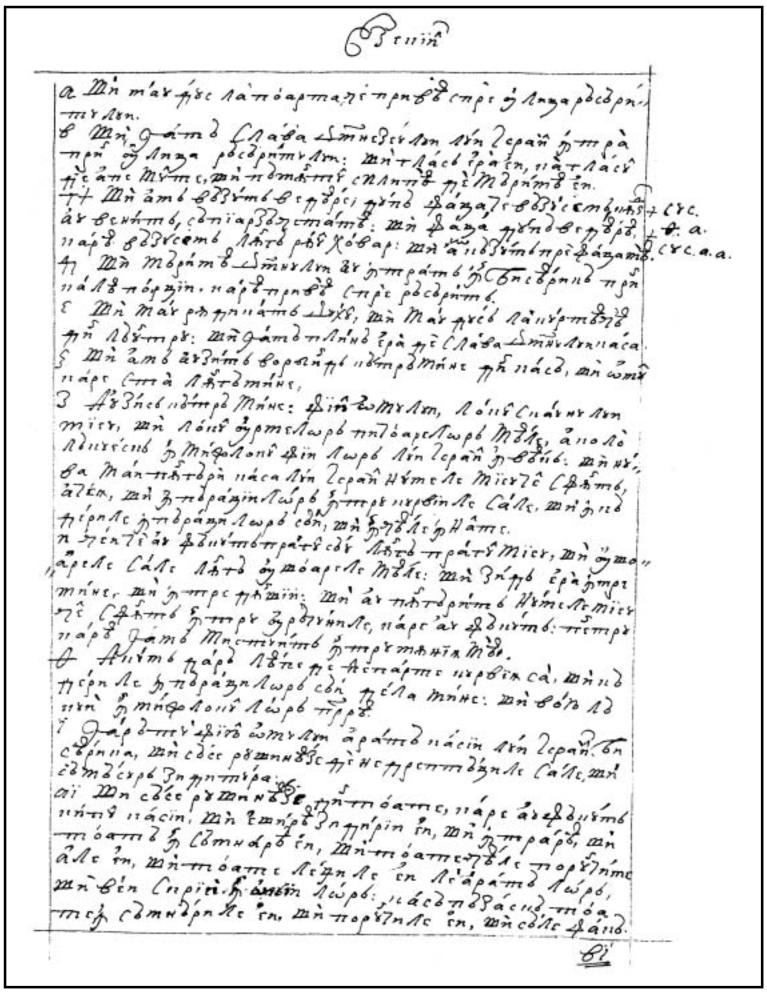
65r

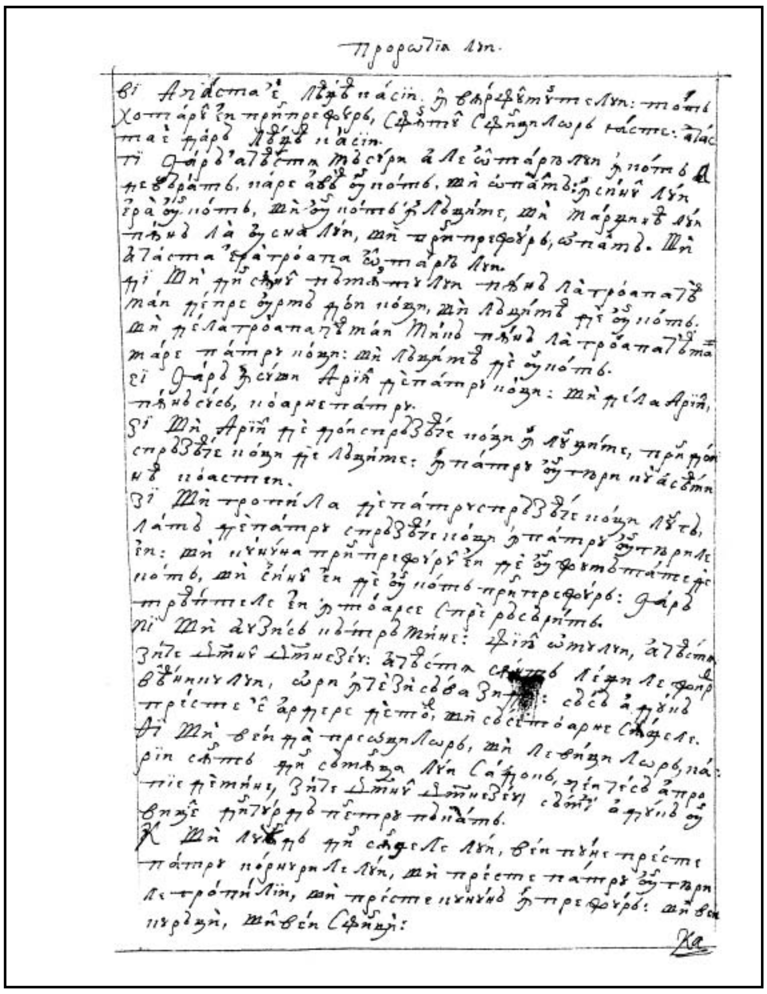

65v 66r

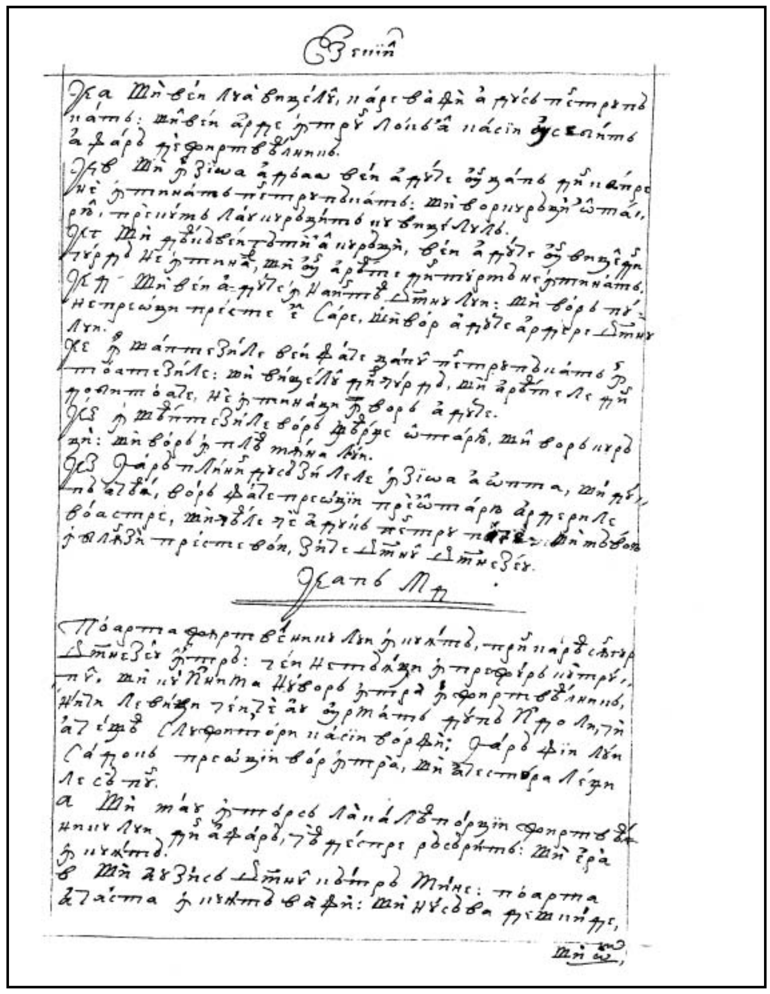

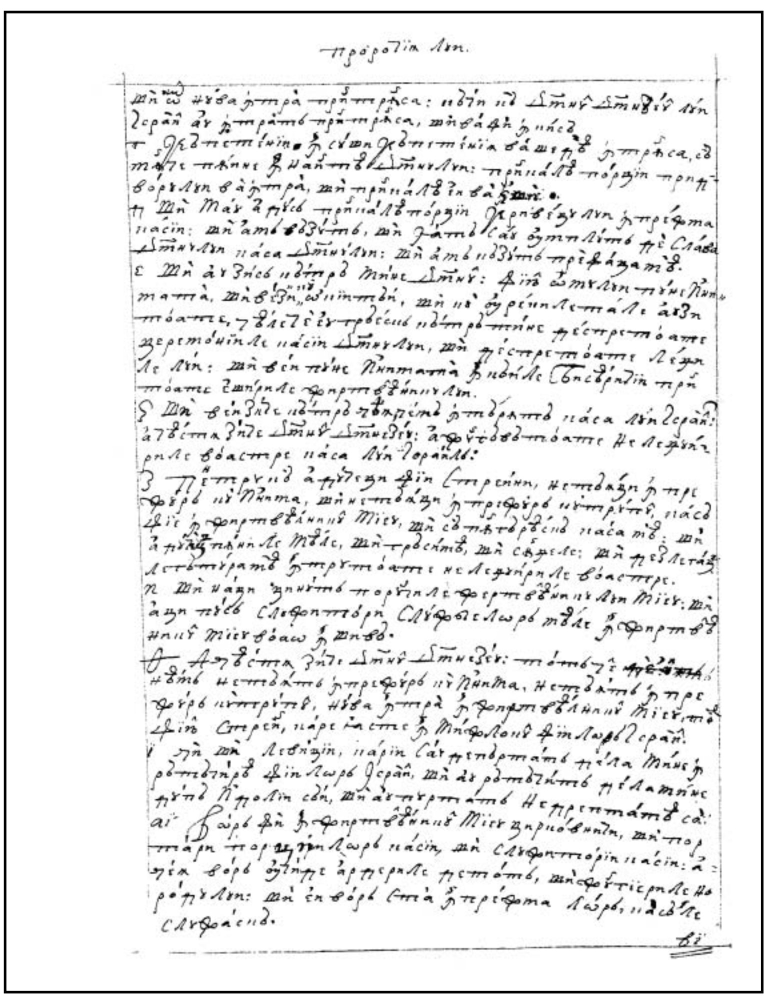
66v 67r

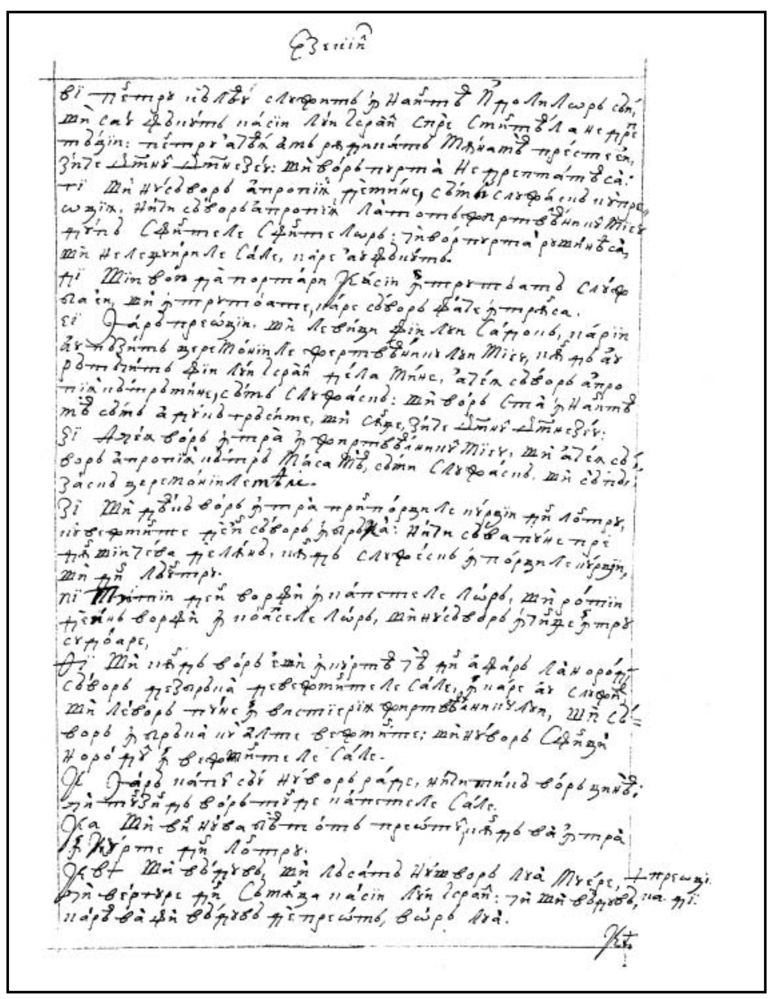
67v

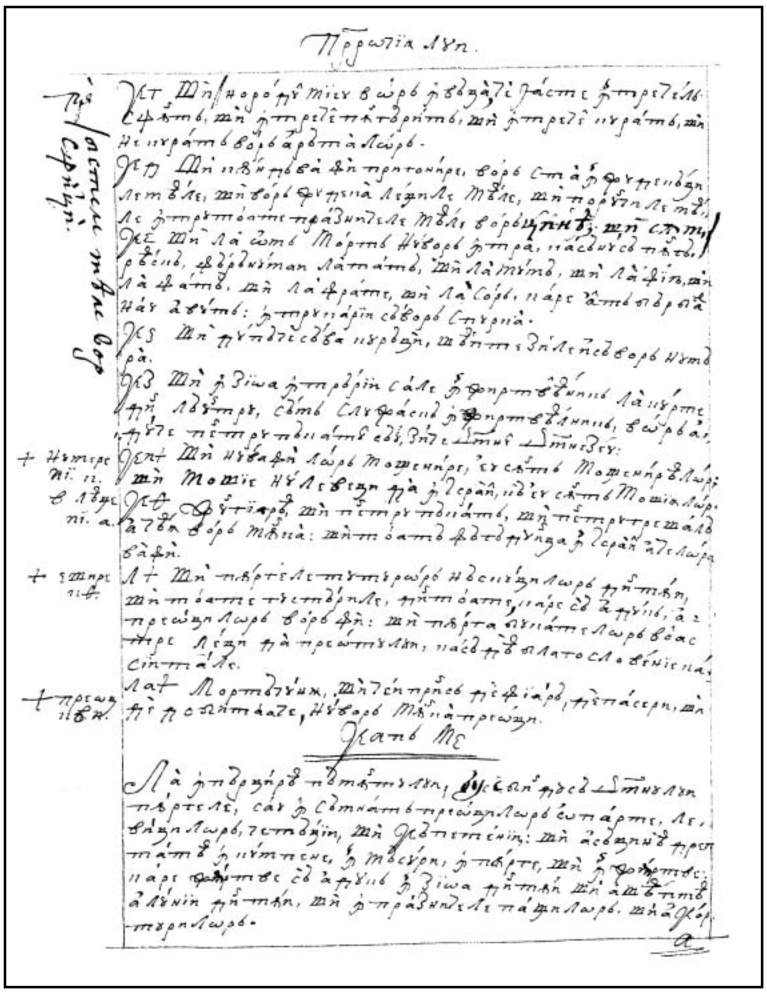
68r

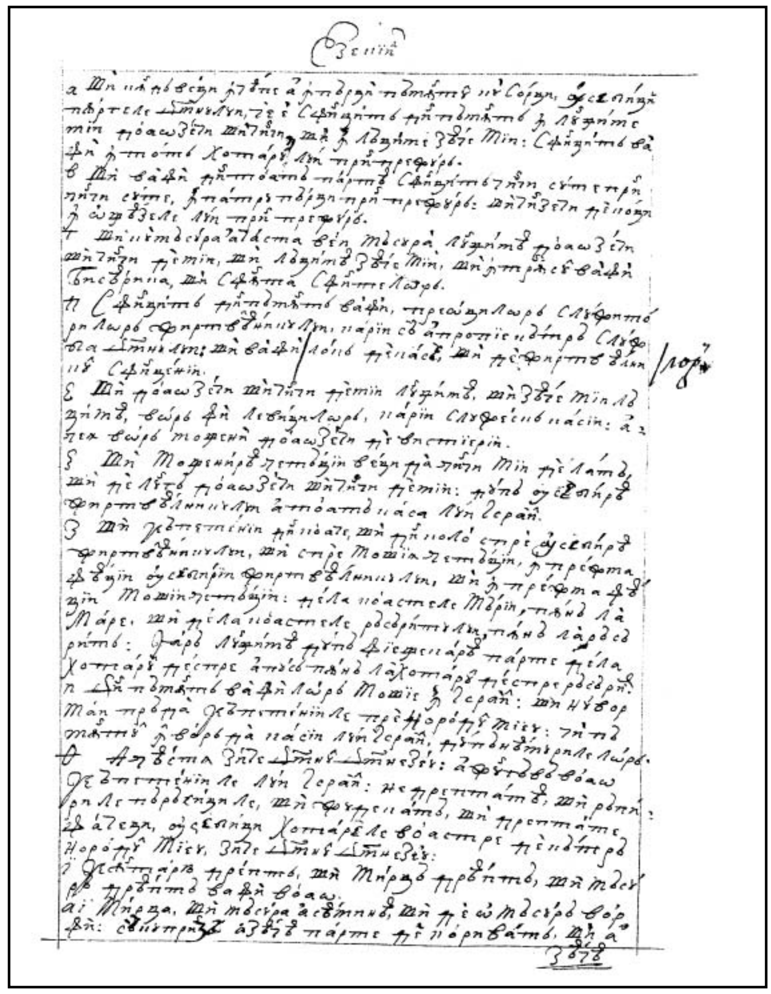
68v

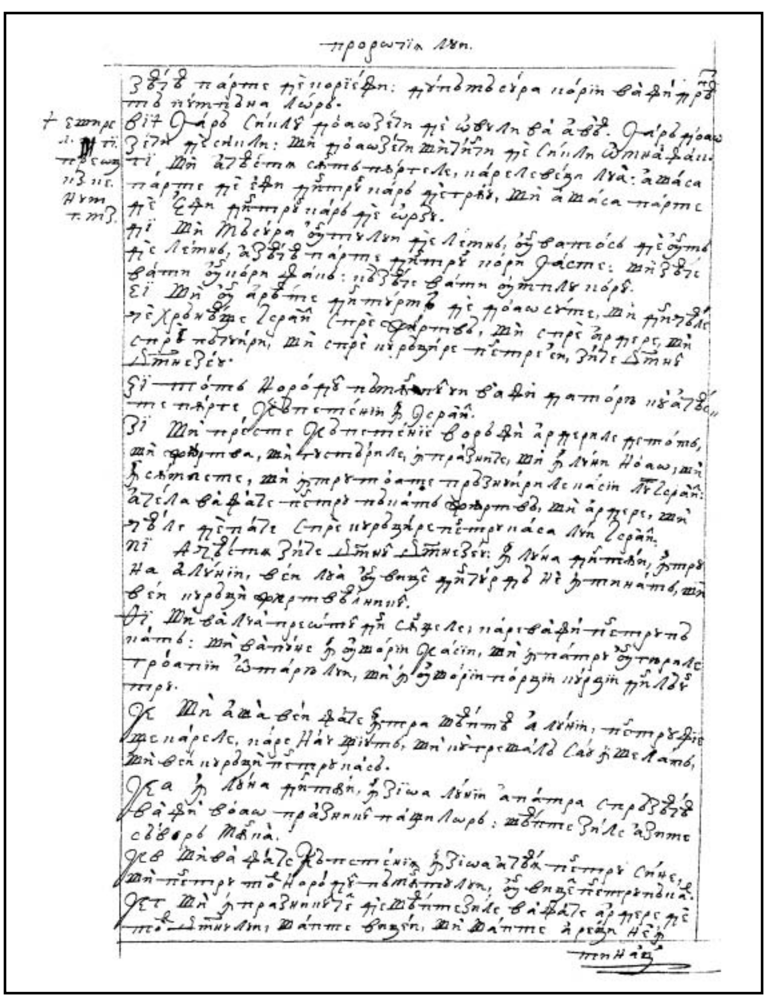
69r

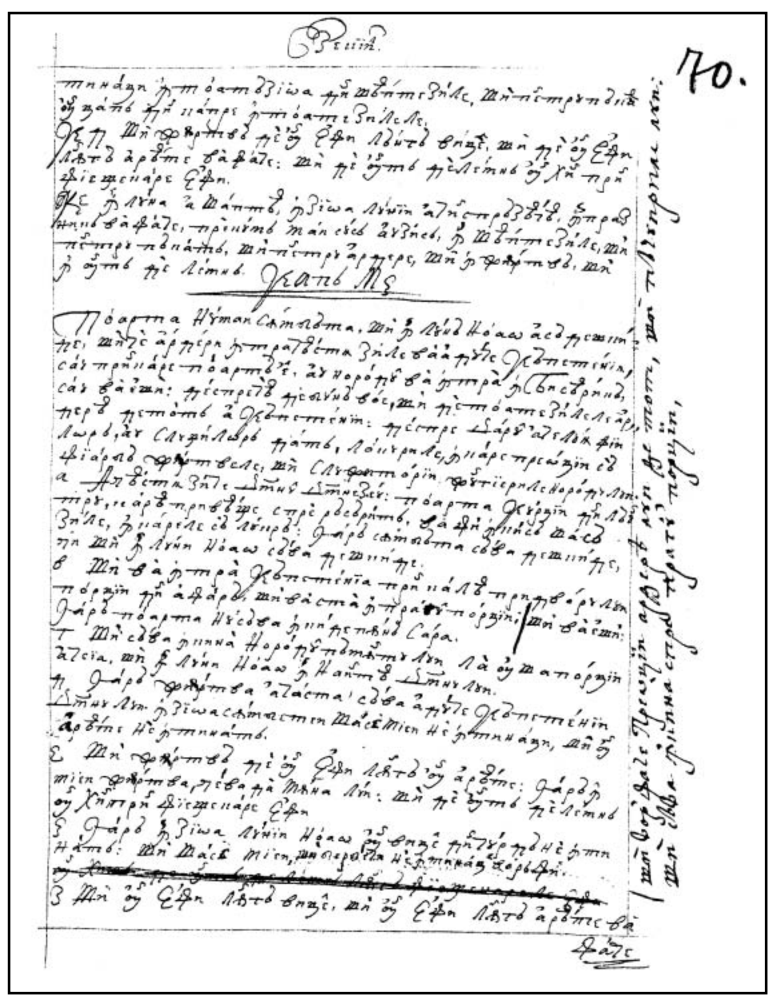
69v

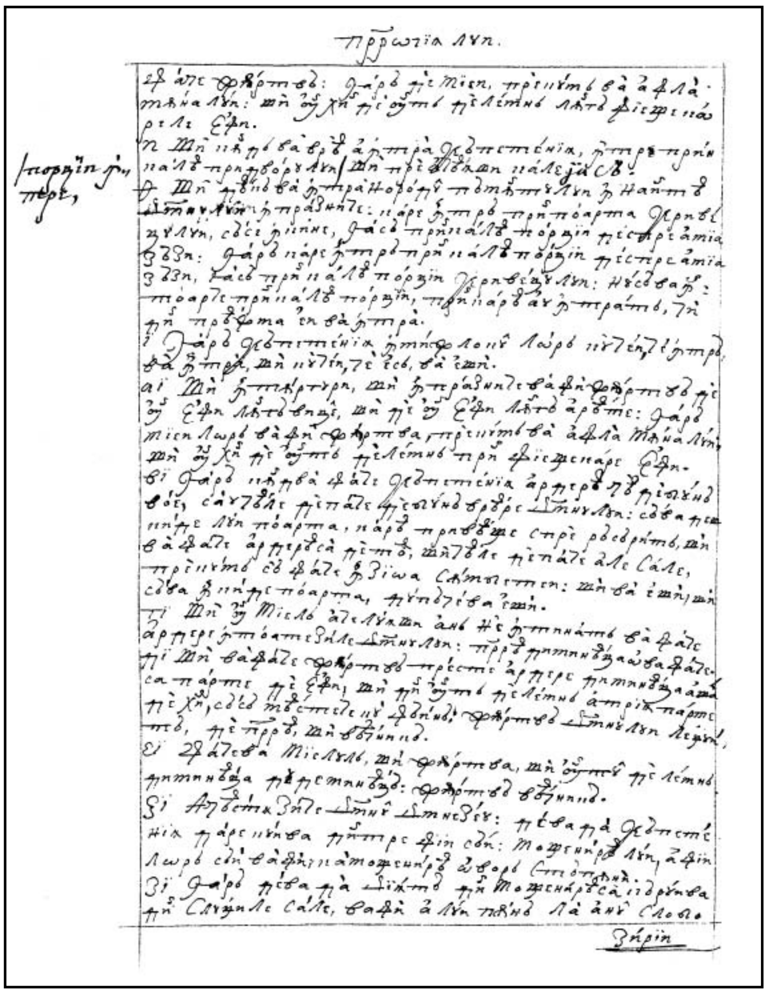
70r

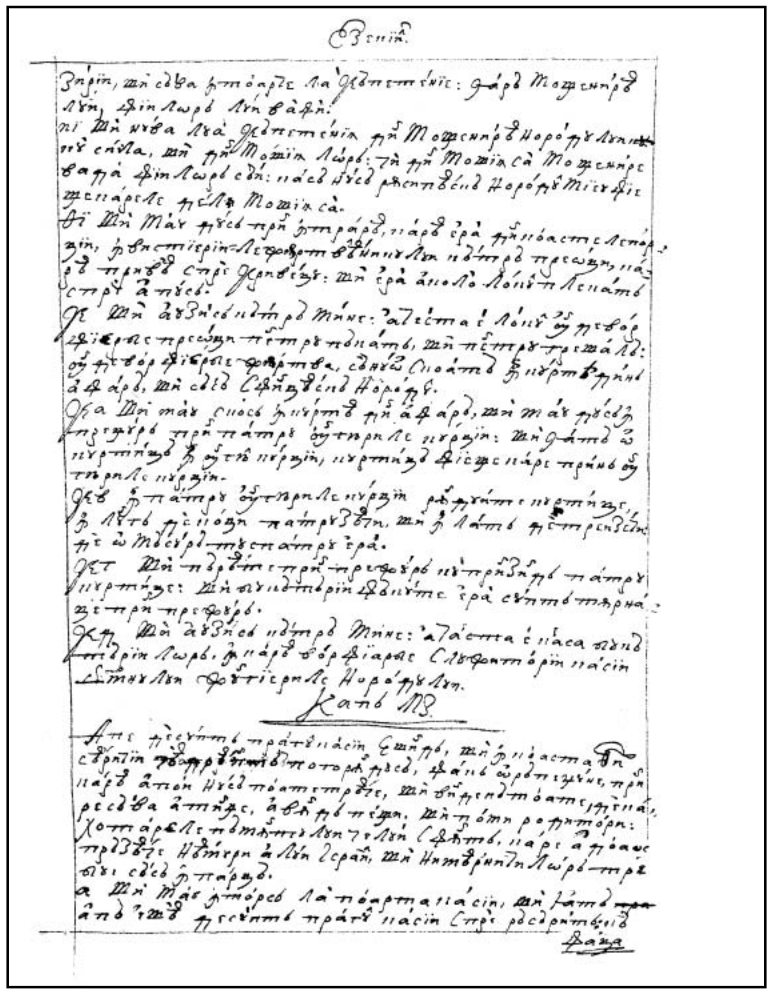
70v

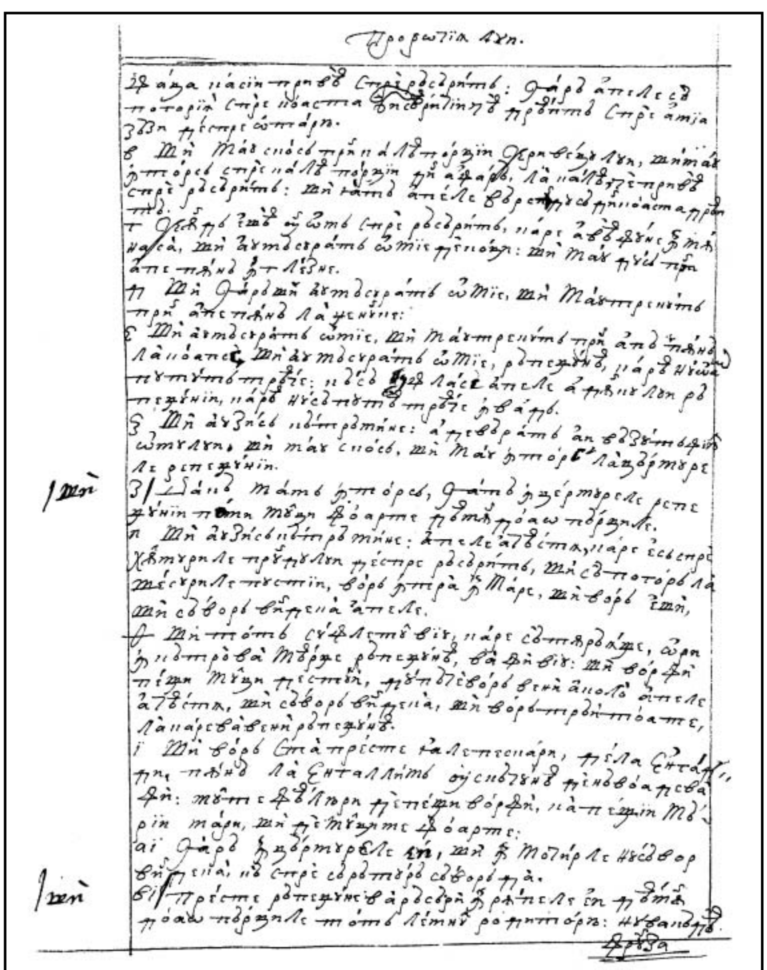
71r

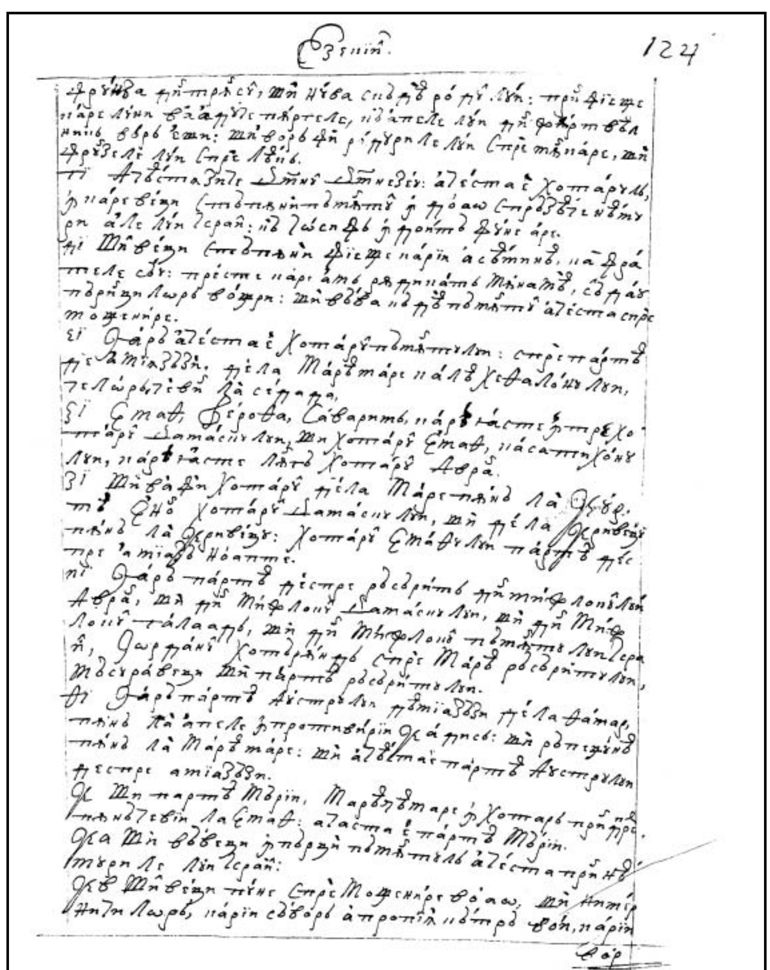
71v

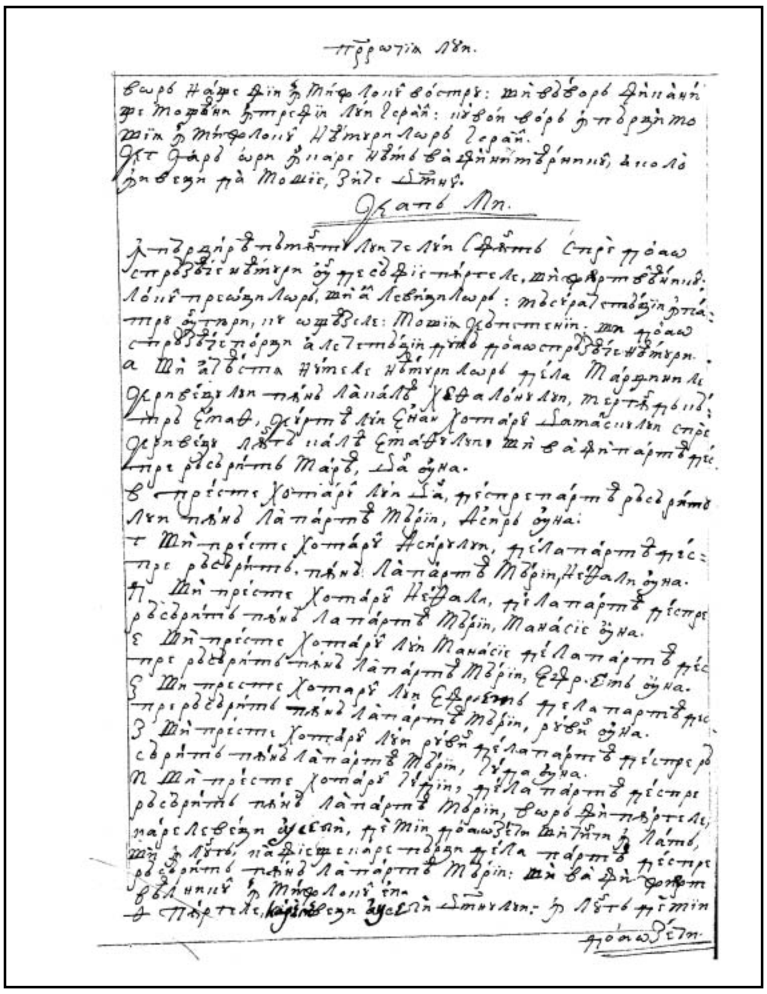
72r

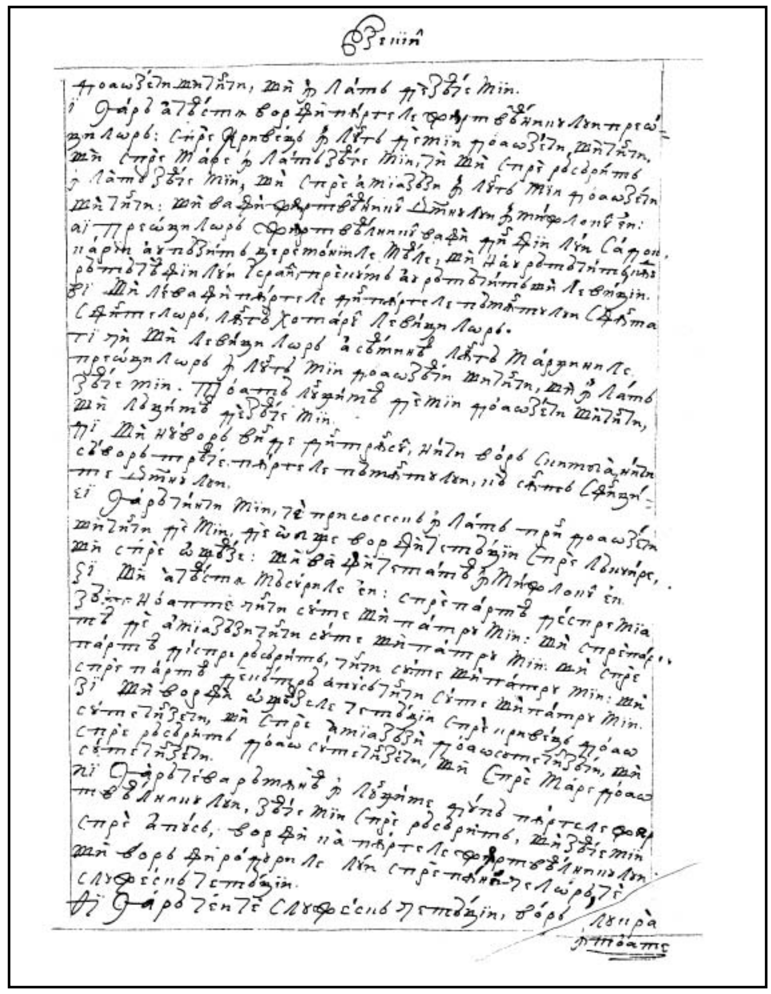
72v

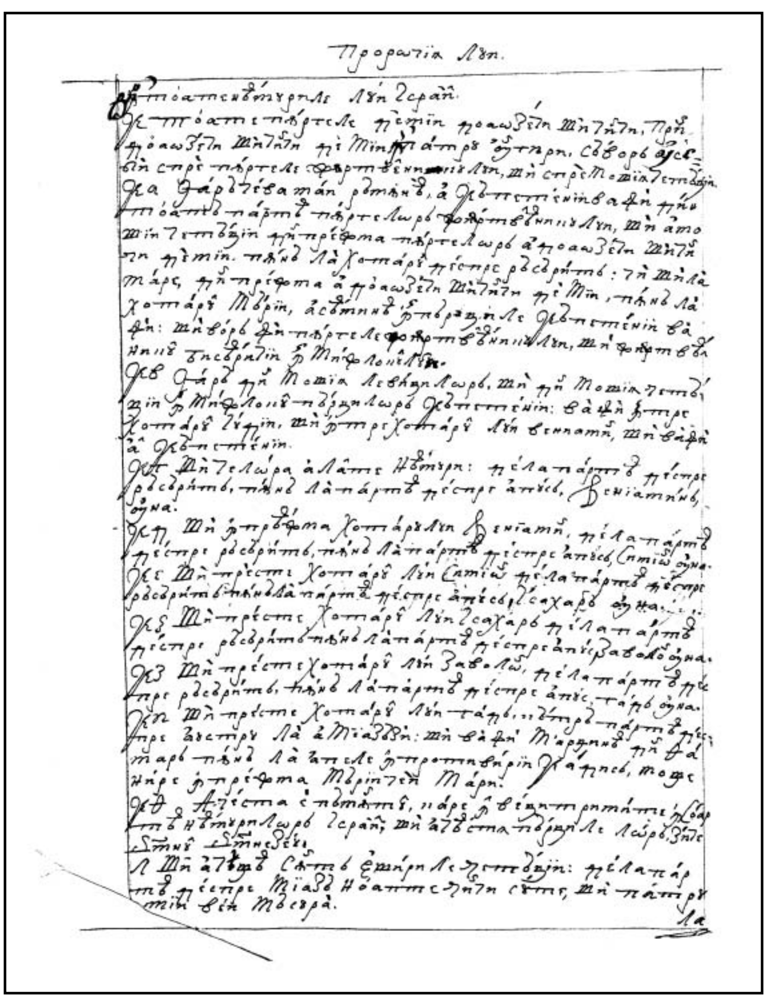
73r

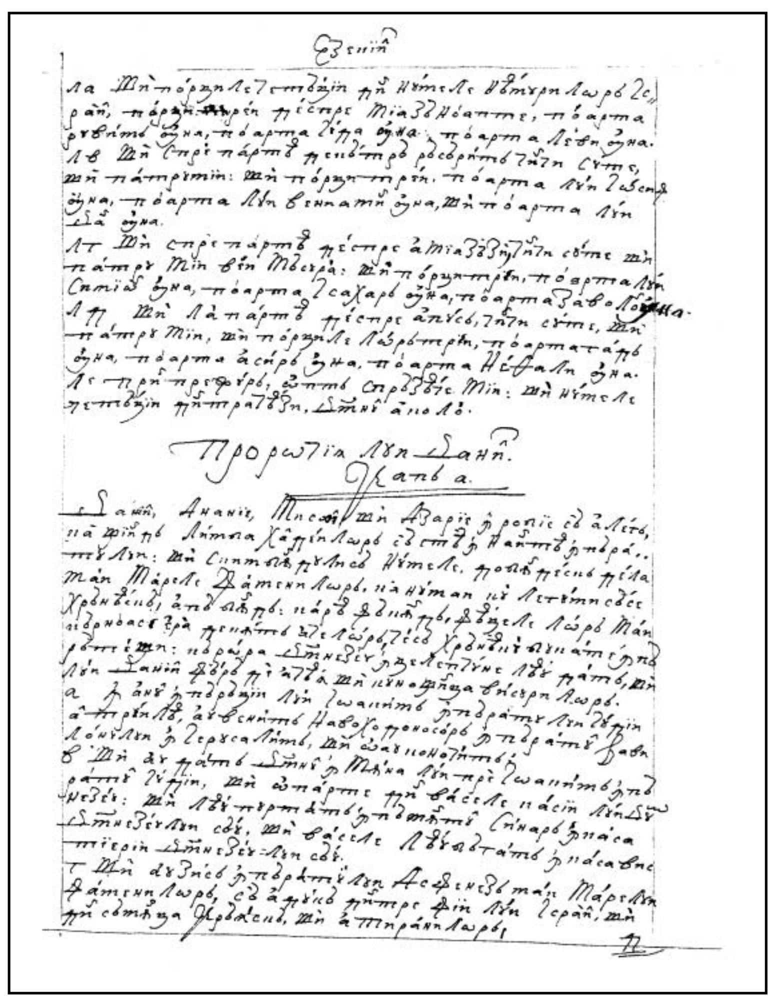
73v

74r

74v

75r

PROROCIIA LUI DANIIL

Cap 1

Daniil, Ananie, Misail şi Azarie în robie să aleg, ca ştiind limba haldeilor să stea înaintea împăratului. Şi schimbându-li-să numele, dobândesc de la mai-marele famenilor ca numai cu legumi să se hrănească, apă bând. Carea făcând, feaţele lor mai cărnoase era decât a celor ce să hrănea cu bucate împărăteşti. Cărora Dumnezeu înţelepciune le-au dat, şi lui Daniil, fără de aceaea, şi cunoştinţa visurilor.

1 . În anul împărățiii lui Ioachim, împăratului Iudii al treilea, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în Ierusalim și o au conocit.

2 . Și au dat Domnul în mâna lui pre Ioachim, împăratul Iudii, și o parte din vasele casii lui Dumnezeu. Și le-au purtat în pământul Sinar în casa dumnezeului său și vasele le-au băgat în casa vistieriii dumnezeului său.

3. Și au zis împăratu lui Asfenez, mai-marelui famenilor, să aducă dintre fiii lui Israil și din sământa crăiască și a tiranilor |

75v 4. Copii, întru carii nu iaste vro mache, înfrumsățați la față și învățați întru toată înțelepciunea, grijnici cu știința și deprinși cu învățătura și carii să poată sta în polata împăratului, să-i înveaţe scriptura și limba haldeilor.

5. Și le-au rânduit împăratul hrană pe fieștecarea zi din bucatele sale și din vinul din carea bea el, ca, hrănindu-să în trei ani, apoi să stea înaintea împăratului.

6. Fost-au, dară, dintre dânșii fiii Iudii, Daniil, Ananie, Misail și Azarie.

7. Și le-au pus mai-marele famenilor nume, lui Daniil Valtasar, lui Ananie Sidrah, lui Misail Misah și lui Azarie Avdenago.

8. Și au pus Daniil în inima sa să nu să pângărească din masa împăratului, nici din vinul beuturii lui, și au rugat pre mai-marele famenilor ca să nu să spurce.

9. Și au dat Dumnezeu lui Daniil har și milă înaintea căpeteniii famenilor.

10. Și au zis căpeteniia famenilor cătră Daniil: „Eu mă tem de domnul mieu, împăratul, care v-au rânduit bucate și beutură, carele, de va vedea feaţele voastre mai veaştede decât a celoraalalți tineri, vârsnicii voștri, veți osândi capul mieu împăratului”.

11. Și au zis Daniil cătră Malasar, pre care-l rânduise căpetenia famenilor preste Daniil, Ananie, Misail și Azarie:

12. „Cearcă-ne, rogu-te, pre slugile tale zeace zile și să ni să dea legumi a mânca și apă a bea.

13. Și te uită la feaţele noastre și la feaţele copiilor carii să hrănesc cu bucată împărătească și, precum ți să va vedea, vei face cu slugile tale”.

14. Carele, auzind acest cuvânt, i-au ispitit zeace zile.

76r 15. Iară după zeace zile, s-au arătat feaţele lor mai bune și mai cărnoase decât a tu| |turor copiilor carii să hrănea cu bucată împărătească.

16. Iară Malasar lua bucatele și vinul beuturii lor și le da lor legumi.
17. Iară copiilor acelora le-au dat Dumnezeu cunoștință și deprindere în toată cartea și înțelepciunea, iară lui Daniil, cunoștința tuturor vedeniilor și a visurilor.
18. Plinindu-să, dară, zilele după care zisease împăratul să să ducă înlăuntru, i-au dus căpetenia famenilor înaintea lui Navohodonosor.
19. Și, grăindu-le lor împăratul, nu s-au aflat aseaminea dintre toți ca Daniil, Ananie, Misail și Azarie și au stătut înaintea împăratului.
20. Și tot cuvântul înțelepciunii și al înțeleagerii, care au întrebat de la dânșii împăratul, l-au aflat într-înșii zăciuit preste toți gâcitorii și vrăjitorii carii era întru toată împărăția lui.
*Gios. 6, 28. 21. *Și au fost Daniil până la anul dintâi al împăratului Chirului.

Cap 2

Neputând înţelepţii haldeilor descoperi visul lui Navohodonosor şi poruncindu-să a-i ucide, lui Daniil, ce să ruga, Dumnezeu le-au descoperit taina. Carele împăratului dezvoalbe visul despre un mare chip şi tâlcuirea lui despre patru părţi. Carea fiind Navohodonosor, lui Daniil să închină şi jârtve şi tămâie au poruncit a-i aduce, mărturisind pre Domnul Dumnezeu şi înălţind pre Daniil.

1. În anul al doilea împărăției lui Navohodonosor au văzut Navohodonosor vis și s-au cutremurat duhul lui și somnul lui au fugit de la el.
2. Și au poruncit împăratul ca să să cheme gâcitorii și vrăjitorii și fermecătorii și haldeii, ca să spuie împăratului visurile sale. Carii vinind, au stătut înaintea împăratului. |
3. Și au zis către dânșii împăratul: „Văzut-am vis, și, cu mintea turburându-mă, nu știu ce am văzut”. 76v
4. Și au răspuns haldeii împăratului sireneaște: „Împărate, în veac să trăiești! Spune visul slugilor tale și tâlcuirea lui o vom spune”.
5. Și, răspunzând împăratul, au zis haldeilor: „Cuvântul s-au depărtat de la mine. De nu-mi veți spune visul și părerea lui, veți peri voiu și casele voastre să vor face de obște.
6. Iară de veți vesti visul și părerea lui, plată și daruri și cinste multă veți lua de la mine. Visul, dară, și tâlcuirea lui îm vestiți”.
7. Răspuns-au a doua oară și au zis: „Împăratul spuie visul slugilor sale și tâlcuirea lui o vom spune”.
8. Răspuns-au împăratul și au zis: „Adevărat am cunoscut că răscumpărați vreamea, știind că s-au depărtat de la mine cuvântul.
9. De nu-m veți spune, dară, visul, o judecată iaste de voiu, că și tâlcuirea vicleană și plină de înșelăciune ați alcătuit, ca să-m grăiți până va treace vreamea. Deci visul îm spuneți ca să știu că și tâlcuirea lui adevărat veți grăi”.
10. Și răspunzând haldeii înaintea împăratului, au zis: „Nu e om pre pământ care să poată plini cuvântul tău, o împărate. Ci nici cineva dintre împărații cei mari și putearnici întreabă acest fealiu de cuvânt de la careva gâcitoriu și vrăjitoriu și haldeu”.
11. Căci că cuvântul carele tu cauți, o împărate, greu iaste. Nici să va găsi cineva care să-l poată spune înaintea împăratului, afară de dumnezei a cărora petreacere nu e cu oamenii”.
12. Carea auzind împăratul, în iuțime și-ntru mănie mare, au poruncit să piară toți înțelepții Vavilonului.
13. Și, ieșind judecata, înțelepții să omorâia || și să căuta Daniil și soții lui, să piară. 77r
14. Atunci, Daniil au cercetat despre leage și despre judecată de la Arioh, căpetenia oastei împăratului, care ieșise a omorî pre înțelepții Vavilonului.
15. Și au întrebat pre cel ce luase putearea de la împăratul pentru ce pricină așa nemilostivă judecată au ieșit de la fața împăratului. Și spuind Arioh lui Daniil lucrul,
16. Daniil, întrând, au rugat pre împăratul să i să dea vreame a spune împăratului dezlegarea.
17. Și au întrat în casa sa și lui Ananie și Misail și Azarie, soților sale, le-au spus lucrul,
18. Ca să caute milă de la fața Dumnezeului ceriului despre taina aceasta și să nu piară Daniil și soții lui cu ceialalți înțelepții Vavilonului.
19. Atunci, lui Daniil, prin vedenie, noaptea s-au descoperit taina și bine au cuvântat Daniil pre Dumnezeul ceriului.
20. Și, grăind, au zis: „Fie numele Domnului binecuvântat din veac și până în veac, că înțelepciunea și tăriia Lui sânt,

21. Și el schimbă vremile și vremile vieții, și mută împărățiile și le rânduiaște, dă înțelepciune înțelepților și cunoștință celor ce înțeleg învățătura.

22. Acela descopere ceale adânce și ascunse și cunoaște ceale ce sânt întru întunearec și lumina cu El iaste.

23. Ție, Dumnezeul părinților noștri, mă mărturisesc și pre Tine te laud, că înțelepciune și tărie mi-ai dat, și acum mi-ai arătat de care Te-am rugat, că cuvântul împăratului mi l-ai deșchis".

24. După aceastea, Daniil, întrând la Arioh, pre care rânduise împăratul să piarză înțelepții 77v | Vavilonului, așea i-au grăit: „Pre înțelepții Vavilonului nu-i pierde. Du-mă pre mine înaintea împăratului și dezlegarea voiu vesti împăratului".

25. Atunci Arioh, grăbind, au dus pre Daniil la împăratul și au zis lui: „Aflat-am om din fiii mutării Iudii, care va vesti împăratului dezlegarea".

26. Și au răspuns împăratul și au zis lui Daniil, a căruia nume era Valtasar: „Gândești adevărat că-m vei putea spune visul care am văzut și tâlcuirea lui?"

27. Și, răspunzând Daniil înaintea împăratului, au zis: „Taina carea împăratul întreabă, înțelepții, gâcitorii, vrăjitorii și fermecătorii nu o au putut spune împăratului.

28. Ci iaste Dumnezeu în ceriu, Care dezvăleaște tainele, Cel ce au spus ție, împărate Navohodonosor, ceale ce vor să fie în vremile ceale mai de-apoi. Visul tău și vedeniile capului tău în culcușul tău aceastea sânt:

29. Tu, împărate, ai început a gândi în așternutul tău ce va fi după aceastea și Cel ce dezvăleaște tainele ț-au arătat ție ceale viitoare.

30. Și mie, nu întru înțelepciunea carea iaste întru mine mai mult decât întru toți cei vii, taina aceasta s-au descoperit, ci ca să se areate împăratului tâlcuirea și gândurile minții tale să le știi.

31. Tu, împărate, vedeai și, iată, ca un chip mare. Chipul acel mare și înalt sta înaintea ta și vedearea lui era groaznică.

32. Capul acestui chip era de aur bun, iară pieptul și brațele de argint, iară pântecele și coapsele de aramă.

33. Iară fluierele de fier a picioarelor, o parte era de fier, iară alta de lut. ||

78r 34. Vedeai așa până ce s-au tăiat o piatră din munte fără mâni. Și au lovit chipul în picioarele lui ceale de fier și de lut și le-au sfărâmat.

35. Atunci s-au zdrobit aseamenea fierul, lutul, arama, argintul și aurul, s-au făcut ca pleava ariii de vara, carea s-au răpit de vânt; nici loc s-au aflat lor. Iară piatra carea lovise chipul s-au făcut munte mare și au umplut tot pământul.

36. Acesta e visul, și tâlcuirea lui vom spune înaintea ta, împărate:

37. Tu împăratul împăraților ești; și Dumnezeul ceriului împărățiia și tăriia și stăpânirea și slava ț-au dat.

38. Și toate în care lăcuiesc fiii omenești și fiarăle câmpului și paserile ceriului le-au dat în mâna ta și supt stăpânirea ta toate le-au rânduit. Tu, dară, ești capul cel de aur.

39. Și după tine să va scula altă împărăție, mai mică decât tine, de argint și a triia, altă împărăție, de aramă, carea va porunci tot pământului

40. Și a patra împărăție va fi ca fierul; precum fierul sfărâmă și le moaie toate, așa va sfărma și va zdrobi toate aceastea.

41. Iară căci că ai văzut o parte a picioarelor și a deagetelor de vasul olariului, și o parte de fier, împărățiia va fi despărțită, carea va răsări din rădăcina fierului, precum ai văzut fierul mestecat cu vasul de lut.

42. Și deagetele picioarelor de o parte de fier și de o parte de lut, de o parte împărățiia va fi întreagă și de altă parte, zdrobită.

43. Iară că ai văzut fierul mestecat cu vasul de lut, să vor mesteca, adecă cu sămânța omenească, ci nu să vor lipi împreună, precum fierul nu să poate mesteca cu vasul de lut. |

78v 44. Iară în zilele acelor împărății, va deștepta Dumnezeul ceriului împărăție carea în veac nu să va râsipi, și împărățiia ei altui norod nu să va da. Și va sfărâma și va mistui toate împărățiile aceastea, și aceaea va sta în veac.

45. Precum ai văzut că din munte s-au tăiat piatra fără mâni și au sfărâmat vasul de lut și fierul și arama și argintul și aurul, Dumnezeul cel mare au arătat împăratului ceale ce vor fi după aceaea. Și adevărat e visul și credniciioasă tâlcuirea lui".

46. Atunci împăratul Navohodonosor au căzut pre fața sa și s-au închinat lui Daniil și jirtve și tămâie au poruncit să-i jârtvuiască.

47. Și grăind împăratul, au zis lui Daniil: „Adevărat Dumnezeul vostru Dumnezeul dumnezeilor iaste și Domnul împăraților și Cel ce descopere tainele, că tu ai putut deșchide această taină”.
48. Atunci împăratul au râdicat pre Daniil întru înălțime și daruri multe și mari i-au dăruit și l-au rânduit căpetenie preste toate ținuturile Vavilonului și mai mare legiuitorilor, preste toți împărații Vavilonului.
49. Iară Daniil au poftit de la împăratul și au rânduit preste lucrurile ținutului Vavilonului pre Sidrah, Misah și Avdenago, iară însuși Daniil era în ușile împăratului.

Cap 3

Ananie, Misail și Azarie nevrând a să închina chipului ce râdicase împăratul Navohodonosor, legați să trimit în cuptoriul ce ardea cu foc, în carele nevătămați rămâind, să mărturisesc Domnului că pentru păcatele neamului său pă||timesc năcazuri. Și, cerând mila Lui, îndeamnă pre toată zidirea a binecuvânta pre Domnul. Carea socotind Navohodonosor, au amețit și, ieșind ei din cuptoriu, binecuvântează pre Dumnezeul lor, poruncind să se ucigă oricine L-ar blăstăma. 79r

1. Navohodonosor, împăratul Vavilonului, au făcut un chip de aur lung de coți șasăzeaci, lat de coți șasă, și l-au așezat în câmpul Deirii, în ținutul Vavilonului.
2. Deci, Navohodonosor împăratul au tremis să adune vătavii, boiarii, și judecătorii, voivozii, și tiranii, și ispravnicii și pre toate căpeteniile țănuturilor, ca să să adune la înoirea chipului care râdicase Navohodonosor împărat.
3. Atunci s-au adunat vătavi, boiari, și judecătorii, voivozi, și tirani, și cei mari carii era rânduiți ispravnici și toate căpeteniile ținuturilor, ca să să împreune la înoirea chipului care râdicase Navohodonosor împăratul; și sta înaintea chipului ce pusease Navohodonosor împăratul.
4. Și pristavul strâga cu tărie: „Voao să zice, noroadelor, neamurilor și limbilor:
5. În ceasul în care veți auzi sunetul trâmbiții și al surlei și al alăutei și al canonului și al organului și al viersurilor și al tot fealiul de musică, căzând vă închinați chipului celui de aur care l-au rânduit Navohodonosor împăratul.
6. Iară cel ce nu va cădea să se închine într-acel ceas să va trimite în cuptoriul ce arde cu foc”.
7. După aceastea, dară, îndată cât au auzit toate noroadele sunetul trâmbiții, al surlei și al alăutei, al canonului și al organului | și al viersurilor și al tot feliul de musică, căzând toate noroadele, neamurile și limbile, s-au închinat chipului celui de aur, care-l făcuse Navohodonosor împăratul. 79v
8. Și îndată, într-acea vreame apropiindu-să nește oameni haldei, au pârât pre jidovi.
9. Și au zis: „Navohodonosor, împărate, în veac să trăiești!
10. Tu, împărate, ai pus poruncă ca tot omul care va auzi sunetul trâmbiții, al surlei, și al alăutei, al canonului, și al organului, și al viersurilor, și a tot fealiul de musică să cază și să să închine chipului celui de aur.
11. Iară carele nu va cădea să se închine să să trimiță în cuptoriul ce arde cu foc.
12. Deci sânt nește bărbați jidovi pre carii i-ai rânduit preste lucrurile țănutului Vavilonului, Sidrah, Misah și Avdenago. Bărbații aceștia au urgisit, împărate, porunca ta. Pre dumnezeii tăi nu-i cinstesc și chipului celui de aur, care ai râdicat, nu să închină”.
13. Atunci Navohodonosor, cu iuțime și cu mânie, au poruncit să se aducă Sidrah, Misah și Avdenago; carii de sârg s-au adus înaintea împăratului.
14. Și grăind Navohodonosor împăratul, au zis lor: „Adevărat, Sidrah, Misah și Avdenago, pre dumnezeii miei nu cinstiți și chipului de aur care am râdicat nu vă închinați?
15. Acum, dară, de sânteți gata, ori în ce ceas veți auzi sunetul trâmbiții, al surlei, și al alăutei, al canonului, și al organului, și al viersurilor, și al tot fealiul de musică cădeți și vă închinați chipului care am făcut. Iară de nu vă veți închina, într-același ceas vă veți trimite în cuptoriul ce arde cu || foc. Și cine e Dumnezeu care să vă scoață din mânile meale?” 80r
16. Răspunzind Sidrah, Misah și Avdenago, au zis împăratului Navohodonosor: „Nu-i lipsă să răspundem despre aceasta ție,
17. Că iată, Dumnezeul nostru, pre Carele cinstim, ne poate scoate din cuptoriul ce arde cu foc, și din mânile tale, o împărate, a ne slobozi.
18. Iară de nu va vrea, să știi, împărate, că dumnezeii tăi nu-i cinstim și chipului de aur, care ai râdicat, nu ne închinăm”.

19. Atunci Navohodonosor s-au umplut de iuţime şi vedearea feaţii lui s-au schimbat preste Sidrah, Misah şi Avdenago şi au poruncit să se aprinză cuptoriul de şapte ori mai mult decât să obicinuise a să aprinde.
20. Şi unor oameni mari din oastea sa le-au poruncit ca, cu picioarele legate, pre Sidrah, Misah şi Avdenago să-i arunce în cuptoriul ce ardea cu foc.
21. Şi îndată, bărbaţii aceia legaţi, cu nădragii săi şi cu tiverele şi cu încălţămintele şi cu vejmintele s-au aruncat în mijlocul cuptoriului ce ardea cu foc,
22. Căci că porunca împăratului stăjiia. Iară cuptoriul era aprins foarte şi pre bărbaţii aceia, carii îi aruncase pre Sidrah, Misah şi Avdenago, i-au omorât para focului.
23. Iară aceşti trei bărbaţi, adecă Sidrah, Misah şi Avdenago au căzut în mijlocul cuptoriului ce ardea cu foc, legaţi.

Aceaste ce urmează nu să află în cărţile ovreieşti.

24. Şi, umblând prin mijlocul văpăii, lăudând pre Dumnezeu şi binecuvântând pre Domnul,
25. Şi, stând, Azarie s-au rugat aşea şi, deşchizând gura sa în mijlocul focului, au zis:
26. „Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi proslăvit e | 80v numele Tău în veaci.
27. Că drept eşti întru toate care ai făcut noao şi toate lucrurile Tale, adevărate şi căile Tale, dreapte şi toate judecăţile Tale, adevărate.
28. Că judecăţi direapte ai făcut, după toate care ai adus asupra noastră şi a sfintii cetăţi a părinţilor noştri, Ierusalimul. Că întru adevăr şi judecată ai adus toate aceastea pentru păcatele noastre.
29. Că am păcătuit şi nedrept am lucrat depărtându-ne de la Tine şi am greşit întru toate.
30. Şi poruncile Tale nu le-am auzit, nici le-am ţânut, nici am făcut precum poruncisă şi noao, ca bine să ne fie.
31. Toate, dară, care ai adus asupra noastră şi toate care ai făcut noao în dreaptă judecată le-ai făcut.
32. Şi ne-ai dat în mânile nepriiatinilor noştri, celor nedrepţi şi răi şi nelegiuitori, şi împăratului celui nedrept şi mai rău preste tot pământul.
33. Şi acum nu putem a deşchide gura. Ruşine şi ocară ne-am făcut slugilor Tale şi celor ce Te cinstesc.
34. Să nu ne dai, rugămu-ne, în veac pentru numele Tău şi să nu râsipeşti testamântul Tău.
35. Nici să iai mila Ta de la noi, pentru Avraam, iubitul Tău, şi Isaac, sluga Ta, şi Israil, sfântul Tău,
36. Cărora le-ai grăit, făgăduind că vei înmulţi sămânţa lor ca stealele ceriului şi ca năsipul care iaste în ţărmurile mării.
37. Pentru că, Doamne, ne-am împuţinat mai mult decât toate neamurile şi sântem smeriţi întru tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

38. Și nu iaste în vreamea aceasta căpetenie și povățuitoriu, proroc, nici ardere de tot, nici jârtvă, nici aducere-înainte, nici tămâie, nici || loc de pârgă înaintea Ta, 81r
39. Ca să putem afla mila Ta, ci în suflet zdrobit și în duh smerit să fim priimiți.
40. Ca într-o ardere de berbeci și de tauri și ca în mii de miei grași, așa să fie jârtva noastră înaintea Ta astăzi, ca să-Ți placă, că nu e rușine celor ce să mărturisesc întru Tine.
41. Și acum urmăm după Tine și ne teamem de Tine și căutăm fața Ta.
42. Să nu ne rușinezi, ci fă cu noi după blândeațele Tale și după mulțimea milii Tale.
43. Și ne scoate cu minunile Tale și dă slavă numelui Tău, Doamne.
44. Și să se rușineaze toți cei ce arată slujilor Tale ceale reale, rușineaze-se în toată putearea Ta, și vârtutea lor să se zdrobească.
45. Și să știe că Tu ești Domnul Dumnezeu, sângur și slăvit preste toată lumea".
46. Și nu înceta cei ce-i aruncase, slujitorii împăratului, a aprinde cuptoriul cu cătran și cu câlți și cu rășină și cu vițe.
47. Și să vărsa para peste cuptoriu, coți patruzeci și noao.
48. Și au rupt și au aprins pre carii au aflat lângă cuptoriu dintre haldei.
49. Iară îngerul Domnului s-au pogorât cu Azarie și cu soții lui în cuptoriu și au scuturat para focului din cuptoriu.
50. Și au făcut mijlocul cuptoriului ca vântul ce suflă afară și nu i-au atins nicidecum focul, nici i-au întristat, nici ceva greotate le-au adus.
51. Atunci acești trei ca dintr-o gură lăuda și slăvea și binecuvânta pre Domnul în cuptoriu, zicând:
52. „Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părin| ților noștri, și lăudat și slăvit și pururea înălțat în veac și bine e cuvântat numele slavii Tale cel sfânt și lăudat și preaînălățat întru toți veacii. 81v
53. Bine ești cuvântat în bisearica slavii Tale cea sfântă, și prealăudat și preaslăvit în veaci!
54. Bine ești cuvântat pre scaunul împărățiii Tale și prealăudat și preaînălțat în veaci!
55. Bine ești cuvântat cel ce privești adâncurile și șezi preste hieruvimi și lăudat și preaînălțat în veaci.
56. Bine ești cuvântat întru tăriia ceriului și prealăudat și preaslăvit în veaci.
57. Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci.
58. Binecuvântați, îngerii Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci.
59. *Binecuvântați, ceriuri, pre Domnul! Lăudați-L și-L înălțați în veaci!

*Psalm. 148, 3.

60. Binecuvântați, toate apele care sânt preste ceriuri, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
61. Binecuvântați, toate puterile Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
62. Binecuvântați, soarele și luna, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
63. Binecuvântați, stealele ceriului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
64. Binecuvântați, toată ploaia și roao, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
65. Binecuvântați, toate duhurile lui Dumnezeu, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
66. Binecuvântați, focul și zăduhul, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
67. Binecuvântați, frigul și căldura, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci! ||
68. Binecuvântați, roaole și bruma, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci! 82r
69. Binecuvântați, gerul și frigul, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
70. Binecuvântați, ghețile și zăpăzile, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
71. Binecuvântați, nopți și zile, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
72. Binecuvântați, lumina și întunearecul, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
73. Binecuvântați, fulgere și nori, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
74. Binecuvânteaze pământul pre Domnul! Să-L laude și să-L preaînalțe în veaci!
75. Binecuvântați, munți și măguri, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
76. Binecuvântați,, toate ceale ce răsăriți pre pământ, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
77. Binecuvântați, izvoarăle, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
78. Binecuvântați, mări și râuri, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
79. Binecuvântați, chitii și toate ceale ce să clătesc în ape, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
80. Binecuvântați, toate paserile ceriului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
81. Binecuvântați, toate hiarăle și dobitoacele, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
82. Binecuvântați, fiii oamenilor, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci! |

82v 83. Binecuvânteaze Israil pre Domnul! Laude-L și-L preaînalțe în veaci!
84. Binecuvântați, preoții Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
85. Binecuvântați, slugile Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
86. Binecuvântați, duhuri și sufletele drepților, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
87. Binecuvântați, cei sfinți și smeriți cu inima, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci!
88. Binecuvântați, Ananie, Azarie, Misail, pre Domnul! Lăudați-L și-L preaînălțați în veaci, că ne-au scos din iad și ne-au mântuit din mâna morții și ne-au izbăvit din mijlocul văpăii ce arde și din mijlocul focului ne-au scos!
89. Mărturisiți-vă Domnului că e bun, că în veac e mila Lui.
90. Binecuvântați, toți cei temători de Dumnezeu, pre Domnul, Dumnezeul dumnezeilor! Lăudați-L și vă mărturisiți Lui, că în toți veacii e mila Lui!

Până aici în cel ovreiesc nu iaste, și ceale ce am pus din tiparnica lui Theodotion s-au prefăcut.

91. Atunci Navohodonosor împăratul au amețit și s-au sculat de pripă și au zis celor mari ai săi: „Au nu trei bărbați am trimis în mijlocul focului ferecați?" Carii răspunzind împăratului, au zis: „Adevărat, împărate!"
92. Răspuns-au și au zis: „Iată, eu văzu patru bărbați slobozi și îmblând în mijlocul focului și nici o strâcare iaste într-înșii, și fața a patrului, aseaminea fiiului lui Dumnezeu".
93. Atunci s-au apropiiat Navohodonosor la ușea cuptoriului ce ardea cu foc și au zis: 83r „Sidrah, Misah și Avdenago, slugile Dumnezeului celui || înalt, ieșiți și veniți". Și îndată au ieșit Sidrah, Misah și Avdenago din mijlocul focului.
94. Și adunându-să vătavii și boiarii și judecătorii și putearnicii împăratului, să uita la bărbații aceia, că nici o puteare au avut focul în trupurile lor și un păr din capul lor nu era ars și hainele lor nu să schimbase și mirosul focului nu trecuse printr-înșii.
95. Și începând Navohodonosor, au zis: „Bine e cuvântat Dumnezeul lor, a lui Sidrah, Misah și Avdenago, Care au trimis îngerul Său și au scos slugile Sale, cei ce au crezut într-Însul. Și cuvântul împăratului l-au schimbat și au dat trupurile sale, ca să nu slujască și să nu să închine a tot dumnezeul, afară de Dumnezeul său.
96. De la mine, dară, s-au pus această poruncă: la tot norodul, neamul și limba, oricare va grăi blăstăm împrotiva Dumnezeului lui Sidrah, Misah și Avdenago să piară și casa lui să se jefuiască, că nu iaste alt Dumnezeu care să poată așa mântui".
97. Atunci împăratul au rânduit pre Sidrah, Misah și Avdenago în țânutul Vavilonului.
98. Navohodonosor împăratul: „Tuturor noroadelor, neamurilor și limbilor carii lăcuiesc pre tot pământul, pace voao să se înmulțască!
99. Seamne și minuni au făcut la mine Dumnezeul cel înalt. Plăcutu-mi-au, dară, a propovedui
100. Seamnele Lui, că mari sânt, și minunile Lui, că tari sânt, și împărățiia Lui, împărăție veacinică și putearea Lui, *în neam și în neam.

*Gios. 4, 31 și 7, 14.

Cap 4

Visul lui Navohodonosor de copaciul cel înalt tăiat, sângur Daniil îl tâlcuiaște că el, din | 83v împărăție izgonindu-să, în șapte ani cu fiarăle va petreace. Îndeamnă-l, dirept aceaea, ca cu milosteniile să-și răscumpere păcatele. Ci măcar că să plineaște visul pentru mândriia lui, până când au cunoscut pre Dumnezeul ceriului, și atunci întru împărățiia sa să întoarce.

1. „Eu Navohodonosor așezat eram în casa mea și înflurind în polata mea.
2. Vis am văzut, carele m-au înfricoșat, și gândurile meale în așternutul mieu și vedeniile capului mieu m-au turburat.
3. Și prin mine s-au dat poruncă să se aducă înaintea mea toți înțelepții Vavilonului și să-mi spuie dezlegarea visului.
4. Atunci întra găcitorii, vrăjitorii, haldeii și fermecătorii, și visul l-am povestit înnaintea lor. Și dezlegarea lui nu mi-au spus.
5. Până când soțul au întrat înaintea mea, Daniil, căruia numele Valtasar, după numele dumnezeului mieu, carele avea Duhul Dumnezeilor celor sfinți în sâneși, și visul înaintea lui l-am grăit.

6. «Valtasar, căpetenia gâcitorilor, pentru că eu știu cum că Duhul Dumnezeilor celor sfinți ai întru tine și toată taina nu iaste cu neputință ție, vedeniile visurilor meale care am văzut și dezlegarea lor vestească!

7. Vedenia capului mieu în culcușul mieu vedeam și, iată, un copaciu în mijlocul pământului, și înălțimea lui foarte.

8. Mare copaciu și tare și înălțimea lui atingea ceriul. Vedearea lui era până la marginile a tot pământul.

9. Frunzele lui frumoasă foarte și rodul lui foarte și hrana tuturor într-însul. Supt || dânsul lăcuia jivinii și fiară, și în ramurile lui petreacea paserile ceriului, și dintr-însa să hrănea tot trupul. 84r

10. Vedeam întru vedeniia capului mieu preste așternutul mieu, și straje și Cel Sfânt din ceriu s-au pogorât.

11. Strâgat-au cu tărie și așa au zis: 'Tăiați copaciul și dărămați ramurile lui, scuturați frunzele lui și râsipiți rodurile lui! Fugă fiarăle ce sânt supt el și paserile din ramurile lui!

12. Însă odrasla rădăcinilor lui în pământ lăsați și să se leage cu legătură de fier și de aramă, în buruianele ce sânt afară, și cu roua ceriului să se ude, și cu fiarăle partea lui în buruianele pământului.

13. Inima lui de la cea de om să se schimbe și inimă de fiară să i să dea și șeapte vremi să se schimbe preste el.

14. În judecata străjarilor s-au judecat și cuvântul sfinților și cearerea, până când vor cunoaște cei vii că stăpânește Cel Înalt întru împărățiia oamenilor și oricui va vrea o va da, și pre cel mai smearin dintre oameni va rândui preste ea'.

15. Acest vis am văzut eu, Navohodonosor împăratul. Tu, dară, tâlcuirea spune-mi degrabă, că toți înțelepții împărățiii meale nu-mi pot spune dezlegarea, iară tu poți, că Duhul Dumnezeilor celor sfinți iaste în tine»".

16. Atunci Daniil, căruia numele Valtasar, au început între sine tăcut a gândi ca într-un ceas și gândurile lui îl turbura pre el. Și răspunzând împăratul, au zis: „Valtasar, visul și tâlcuirea lui să nu te turbure". Răspun| s-au Valtasar și au zis: „Domnul mieu, somnul celor ce te urăsc și tâlcuirea lui vrăjmașilor tăi să fie. 84v

17. Copaciul care ai văzut, înalt și gros, a căruia înălțime agiungea la ceriu și vedearea lui, preste tot pământul,

18. Și ramii lui frumoși foarte, și rodul lui foarte, și hrana tuturor într-însul, supt dânsul lăcuind fiarăle câmpului și în ramurile lui zăbovind paserile ceriului,

19. Tu ești, împărate, care te-ai mărit și te-ai puternicit, și mărirea ta au crescut și au sosit până la ceriu și putearea ta la marginile a tot pământul.

20. Iară că au văzut împăratul straja și pre Cel Sfânt pogorându-să din ceriu și zicând: «Tăiați copaciul și-l râsipiți, însă odrasla rădăcinilor lui în pământ lăsați, și să se leage cu fier și cu aramă în ierburi afară, și cu roaoa ceriului să se stropească, și cu fiarăle să fie hrana lui, până când șapte vremi să vor schimba preste el»,

21. Aceasta e tâlcuirea judecății Celui Preaînalt, carea au venit preste domnul mieu împăratul:

*Jos 5, 21. 22. Te vor lepăda dintre oameni și cu fierile și cu dobitoacele va fi lăcașul tău, *și fân ca boul vei mânca, și cu roaoa ceriului te vei stropi, și șeapte vremi să vor schimba preste tine, până când vei cunoaște că stăpânește Cel Preaînalt preste împărățiia oamenilor și oricui vrea o dă.

23. Iară că au poruncit să să lase odrazla || rădăcinilor lui, adecă a copaciului, împărățiia ta ție va rămânea, după ce vei cunoaște a fi putearea cerească. 85r

*Ecli. 3, 33. 24. Pentru aceaea, împărate, sfatul mieu placă ție *și păcatele tale cu milostenii le răscumpără și nedreptățile tale cu mila săracilor, ca doară va ierta greșalele tale".

25. Toate aceastea au venit preste Navohodonosor împăratul.

26. După sfârșitul a doaosprăzeace luni, în curtea Vavilonului să primbla.

27. Și au răspuns împăratul și au zis: „Au nu acesta e Vavilonul cel mare, care eu l-am zidit spre casa împărățiii, în vârtutea puterii meale și întru slava podoabii meale?"

28. Și încă cuvântul fiind în gura împăratului, glas din ceriu au fost: „Ție să zice, Navohodonosor împărate: împărățiia ta va treace de la tine.

29. Și dintre oameni te vor lepăda și cu fierile și cu dobitoacele va fi lăcașul tău, fân ca boul vei mânca, și șeapte vremi să vor schimba preste tine până când vei ști că stăpânește Cel Preaînalt întru împărățiia oamenilor și oricui va vrea o dă".

30. Într-același ceas s-au plinit cuvântul preste Navohodonosor și dintre oameni s-au lepădat, și fân ca boul au mâncat, și cu roaoa ceriului trupul lui s-au întinat, până când perii lui ca asămănarea pajurilor au crescut și unghile lui, ca a paserilor.

31. „Deci, după sfârşitul zilelor, eu, Navohodonosor, ochii miei la ceriu i-am râdicat şi simţirea mea mi s-au întors. Şi bine am cuvântat pre Cel Înalt şi pre Cel Viu în veac L-am lăudat şi L-am slăvit, *Că putearea lui e puteare veacinică şi împărăţiia Lui în neam şi în neam.

*Sus 3, 100. Jos 7, 24.

85v 32. Şi toţi lăcuitorii pământului la El spre | nimica s-au socotit, că după vrearea Sa face şi întru puterile ceriului, şi în lăcuitorii pământului. Şi nu iaste cine să steaie împrotiva mâniii Lui şi să-I zică: «Căci ai făcut?»

33. Într-aceaea vreame sâmţirea mea s-au întors la mine şi la cinstea împărăţiii meale şi la podoabă am ajuns şi chipul mieu s-au întors la mine. Şi cei mari ai miei şi boiarii miei m-au căutat şi întru împărăţiia mea m-am întors; şi mărime mai mare mi s-au adaos.

34. Acum, dară, eu, Navohodonosor, laud şi măresc şi slăvesc pre Împăratul ceriului, că toate lucrurile Lui sânt dreapte, şi căile Lui, judecăţi; şi pre cei ce umblă întru mândrie îi poate smeri".

Cap 5

După ce Valtasar în ospăţ bea cu ai săi din vasele bisearicii Domnului, lăudând idolii săi, au văzut deagete în păreate scriind. Care scrisoare sângur Daniil o au putut ceti şi tălcui, pentru că urmând adecă lui Navohodonosor, îşi râdicase inima împrotiva lui Dumnezeu, lăudând idolii, aseaminea i să va lua împărăţiia. Deci cinstindu-să Daniil şi împăratul într-aceaeaşi noapte omorât fiind, au urmat Darie Medianul.

1. Valtasar împăratul au făcut uspăţu mare celor mari ai săi o mie şi fieştecarele după a sa vârstă bea.

2. Poruncit-au, dară, ameţit de vin, să se aducă vasele ceale de aur şi de argint, care le adusease Navohodonosor, tatăl lui, din bisearica carea au fost în Ierusalim, ca să bea cu eale împăratul şi cei mari ai lui şi muierile lui şi ţiitoarele.

3. Atunci s-au adus vasele ceale de aur şi de argint, care le adusease din bisearica ce fusease în Ierusalim şi au beut cu eale împăratul şi cei || mari ai lui şi muierile şi ţiitoarele lui. 86r

4. Bea vinul şi lăuda pre dumnezeii săi cei de aur şi de argint, de aramă, de fier şi de lemn şi de piatră.

5. Într-acelaş ceas s-au arătat deagete ca o mână de om scriind pe păreate în preajma sfeacinicului, în faţa păreatelui polăţii împărăteşti. Şi împăratul vedea deagetele mânii ce scriia.

6. Atunci faţa împăratului s-au schimbat şi gândurile lui îl turbura şi închieturile rărunchilor lui să slăbănogea şi jenunchele lui împreună să lovea.

7. Strâgat-au drept aceaea împăratul foarte, să aducă pre vrăjitori, haldei şi fermecătorii. Şi, grăind împăratul, au zis înţelepţilor Vavilonului: „Oricare va ceti scriptura aceasta şi tâlcuirea ei şi o va vădi cu urşinic să va îmbrăca şi lanţu de aur va avea în grumazi şi al treilea întru împărăţia mea va fi".

8. Atunci, întrând toţi înţelepţii împăratului, n-au putut nici scriptura a o ceti, nici tâlcuirea a o spune împăratului.

9. De unde împăratul Valtasar destul s-au turburat şi faţa lui s-au schimbat, ci şi cei mari ai lui să turbura.

10. Iară împărăteasa, pentru lucrul ce să întâmplase împăratului şi celor mari ai lui, în casa uspăţului au întrat. Şi grăind au zis: „Împărate, în veac să trăieşti! Nu te turbure gândurile tale, nici faţa ta să se schimbe!

11. Iaste om întru împărăţiia ta, care Duhul Dumnezeilor celor sfinţi are întru sine. Şi în 86v zilele tătâni-tău ştiind, şi înţelepciune s-au a|flat într-însul. Că şi împăratul Navohodonosor, tatăl tău, căpeteniia vrăjitorilor, descântătorilor, haldeilor şi fermecătorilor l-au rânduit; tată-tău, am zis, o împărate!

12. Că duh mai mare şi priceapere şi înţeleagere şi tâlcuirea visurilor şi arătarea celor tăinuite şi dezlegarea celor legate s-au aflat într-însul, adecă în Daniil, căruia împăratul i-au pus nume Valtasar. Acum, dară, Daniil să se chiiame şi tâlcuirea o va spune".

13. Deci s-au adus Daniil înaintea împăratului, cătră carele, grăind împăratul, au zis: „Tu eşti Daniil, din fiii robiii Iudii, pre carele l-au adus tatâl mieu împăratul din Iudeia?"

14. Auzit-am de tine că Duhul Dumnezeilor ai şi ştiinţa şi înţeleagerea şi înţelepciunea mai de prisosit s-au aflat în tine.

15. Şi acum au întrat înaintea mea înţelepţii, vrăjitorii, ca să citească scrisoarea aceasta şi să-m spuie tâlcuirea ei, şi n-au putut spune înţeleagerea acestui cuvânt.

16. Iară eu am auzit de tine că poţi tâlcui ceale întunecoase şi a dezlega ceale legate. De poţi, dară, citi scriptura şi tâlcuirea ei a mi-o spune, cu urşinic te voiu îmbrăca şi lanţu de aur împrejurul grumazului tău vei avea şi al triilea întru împărăţiia mea căpetenie vei fi".

17. La carele răspunzind Daniil, au zis înaintea împăratului: „Darurile tale fie ţie şi cinstele casii tale altuia le dă, iară scrisoarea o voiu ceti ţie, împărate, şi tâlcuirea ei voiu arăta ţie.

18. O, împărate, Dumnezeul cel preaînalt împărăţie || şi mărire şi slavă şi cinste au dat lui Navohodonosor, tătâni-tău. 87r

19. Şi pentru mărimea carea îi dedease, toate noroadele, neamurile şi limbile să cutremura şi să temea de el; pre carii vrea îi bătea, şi pre carii vrea îi omorea, şi pre carii vrea îi înălţa, şi pre carii vrea îi smerea.

20. Iară când s-au înălţat inima lui şi duhul lui s-au întărit spre mândrie, s-au pus jos din scaunul împărăţiii sale şi slava lui s-au luat.

*Sus 4, 22.

21. *Şi dintre fiii oamenilor s-au lepădat, ci şi inima lui cu fierile s-au pus, şi cu asinii sălbateci era lăcaşul lui, şi fân ca boul mânca, şi cu roaoa ceriului trupul lui s-au întinat, până când au cunoscut că puteare are Cel Preaînalt întru împărăţiia oamenilor şi ori pre care va vrea îl va deştepta preste ea.

22. Şi tu, fiiul lui, Valtasar, n-ai smerit inima ta, ştiind toate aceastea.

23. Ci asupra Stăpânitoriului ceriului te-ai rădicat, şi vasele casii Lui s-au adus înaintea ta, şi tu şi cei mari ai tăi şi muierile tale şi ţiitoarele tale vin aţi beut cu iale. Şi dumnezeii cei de argint şi de aur şi de aramă, de fier şi de lemn şi de piatră, carii nu văd, nici aud, nici sâmţesc, i-ai lăudat. Iară pre Dumnezeul, Cel ce are suflarea ta în mâna Sa şi toate căile tale, nu l-ai slăvit.

24. Pentru aceaea, de la El s-au trimis deagetul mânii care au scris aceasta, ce s-au însămnat.

25. Şi aceasta e scrisoarea carea s-au scris: Mane, Thechil, Fares.

26. Şi aceasta e tâlcuirea cuvântului: Mane | „numărat-au Dumnezeu împărăţiia ta şi o au plinit"; 87v

27. Thechil „pusu-te-ai în cumpănă şi te-ai aflat mai puţin având";

28. Fares „împărţitu-s-au împărăţiia ta şi s-au dat medeanilor şi perseanilor".

29. Atunci poruncind împăratul, s-au îmbrăcat Daniil cu urşinic şi s-au dat lanţu de aur în grumazii lui şi s-au vestit despre el că are puteare al treilea întru împărăţiia sa.

30. Într-aceaea noapte ucis au fost Valtasar, împăratul haldeilor.

31. Şi Darie Medeanul au urmat întru împărăţie, de ani şasăzeci şi doi fiind.

Cap 6

Daniil preste vătavii împărăţiii să rânduiaşte şi pârât fiind că porunca împăratului nu ţinuse, căci că Dumnezeului ceriului să ruga, s-au trimis în lacul leilor. Şi a doao zi nevătămat s-au scos, trimiţându-să şi îndată rumpându-să pârâşii lui. De care lucru îndemnat fiind împăratul, în ţinuturile sale, de Dumnezeul lui a să teame au poruncit.

1. Plăcut-au lui Darie şi au rânduit preste împărăţia sa vătavi o sută şi doaozeci, ca să fie întru toată împărăţia sa.

2. Şi preste aceia trei căpetenii, dintre carii Daniil unul era, ca vătavii să dea lor samă, şi împăratul să nu sprijinească greotatea.

3. Deci, Daniil întrecea pre toate căpeteniile şi vătavii, că Duhul lui Dumnezeu mai mare era într-însul.

4. Iară împăratul cugeta a-l rândui preste toată împărăţiia. Pentru aceaea, căpeteniile şi vătavii căuta prilej să afle vină lui Daniil, din coastele împăratului. Şi nici o || pricină şi prepus au putut afla, căci că era credincios şi toată vina şi prepusul nu să afla într-ânsul. 88r

5. Şi au zis oamenii aceia: „Nu vom afla lui Daniil acestuia ceva pricină, de nu cumva în leagea Dumnezeului său".

6. Atunci căpeteniile şi vătavii au înşelat pre împăratul şi aşa au grăit lui: „Darie împărate, în veac să trăieşti!

7. Sfat au făcut toate căpeteniile împărăţiii tale, boierimea şi vătavii, bătrânii şi judecătorii, să iasă poruncă împărătească şi vestire ca tot cine va ceare ceva cearere de la oricare dumnezeu şi de la om, până la treizeci de zile, fără numai de la tine, împărate, să se trimiţă în lacul leilor.

8. Şi acum, dară, împărate, întăreaşte sfatul şi iscăleaşte porunca, ca să nu să schimbe ce s-au aşezat de medeani şi de perseani, nici să o cuteaze cineva treace".

9. Iară împăratul Darie au pus înainte porunca și o au așezat.

10. Carea înțelegând Daniil, adecă, rânduita leage, au întrat în casa sa. Și cu ferestile deșchise în cămara sa, în preajma Ierusalimului, de trei ori în zi pleca genunchele sale și să închina și să mărturisea înaintea Dumnezeului său, precum mai înainte a face să obicinuise.

11. Deci, oamenii aceia mai cu de-adinsul căutând, au aflat pre Daniil rugându-să și foarte ceind de la Dumnezeul său.

12. Și, apropiindu-să, au grăit împăratului despre poruncă: „Împărate, au n-ai rânduit ca tot omul care va ceare de la oarecare dintre dumnezei și dintre oameni, până la treizeci de zile, fără de la tine, împărate, să se trimiță în lacul leilor?" Cătră carii, răspunzând împăratul, au zis: „Adevărat e cuvântul, după judecata medeanilor și a perseanilor, carea a o treace nu-i slobod". |

88v 13. Atunci, răspunzând, au zis înaintea împăratului: „Daniil dintre fiii robiii Iudei n-au grijit de leagea ta și de porunca ce ai așezat, ci de trii ori în zi să roagă cu cearerea sa".

14. Care cuvânt auzându-l împăratul, destul s-au turburat. Și pentru Daniil au pus inima să-l sloboază, și până la apunerea soarelui să ostenea a-l scoate.

15. Iară oamenii aceia înțelegând pre împăratul, i-au zis: „Să știi, împărate, că leagea medeanilor și a perseanilor iaste ca toată judecata ce au rânduit împăratul să nu fie slobod a să schimba".

16. Atunci împăratul au poruncit și au adus pre Daniil și l-au aruncat în lacul leilor. Și au zis împăratul lui Daniil: „Dumnezeul tău, pre Carele pururea cinstești, Acela te va izbăvi".

17. Și s-au adus o piatră și s-au pus pre gura lacului, carea o au pecetluit împăratul cu inelul său și cu inealele celor mari ai săi, ca nu ceva să se facă împrotiva lui Daniil.

18. Și s-au dus împăratul în casa sa și au dormit necinat și bucate nu s-au adus înaintea lui, ci și somnul s-au depărtat de la dânsul.

19. Atunci împăratul dimineață sculându-să, degrabă au mers la lacul leilor.

20. Și, apropiindu-să de lac, pre Daniil cu glas de lacrimi l-au strâgat și au grăit cătră el: „Daniil, sluga lui Dumnezeu celui viu, Dumnezeul tău, Căruia tu slujești pururea, gândești că te-au putut izbăvi de lei?"

21. Și Daniil împăratului răspunzând, au zis: „Împărate, în veac să trăiești!

22. *„Dumnezeul mieu au trimis pre îngerul Său și au închis gurile leilor și nu m-au vătămat, că înaintea Lui dreptate s-au aflat în| |tru mine, ci și înaintea ta, împărate, greșală n-am făcut". *1 Maca. 2, 60.

89r

23. Atunci împăratul foarte s-au bucurat pentru dânsul și pre Daniil au poruncit a-l scoate din lac. Și s-au scos Daniil din lac și nici o vătămare s-au aflat într-însul, căci că au crezut Dumnezeului său.

24. Iară poruncind împăratul, s-au adus oamenii aceia carii pârâse pre Daniil și în lacul leilor s-au aruncat, ei și fiii lor și muerile lor. Și n-au ajuns până la fața lacului până când i-au apucat leii și toate oasele lor le-au sfărâmat.

25. Atunci Darie împărat au scris tuturor noroadelor, neamurilor și limbilor, celor ce lăcuia peste tot pământul: „Pace voao să să înmulțască!

26. De la mine s-au rânduit porunca, ca întru toată împărățiia și biruința mea să se cutremure și să să spăimântează de Dumnezeul lui Daniil, că Acela iaste Dumnezeu viu și veacinic în veaci, și împărățiia Lui nu să va râsipi și putearea Lui până în veac.

27. Acela e izbăvitoriul și mântuitor, care face seamne și minuni în ceriu și pre pământ, Cel ce-au izbăvit pre Daniil din lacul leilor".

28. *Iară Daniil au rămas până la împărățiia lui Darie și până la împărățiia lui Chir Perseanul. *Sus 1, 21.

Cap 7

Vedenia lui Daniil despre patru fiară, ce însămna patru împărății. De Cel Vechiu de Zile și de împărăția Lui și de slujitori, carele judecând au perit fiarăle. De Acesta apropiindu-să Fiiul Omenesc, ia putearea veacinică și nestrâcăcioasă împărăție. Să dovedesc împărățiile ceale prin fiară însămnate și mai vârtos ceaea ce prin a patra fiară și prin coarnele ei să însămnează,

89v *carea va împărăți până la | vreame și la vremi și la mijlocul vremilor.*

1. În anul dintâiu a lui Valtasar, împăratului Vavilonului, Daniil vis au văzut. Iară vedeniia capului lui în culcușul său. Și visul, cu cuvânt scurt scriind, îl cuprinde și, la puține strângându-l, zice:

2. „Vedeam întru vedenia mea noaptea şi, iată, patru vânturile ceriului oştea în marea cea mare.
3. Şi patru fieri mari să suia din mare osebite între sine.
4. Cea dintâi, ca leiţa şi arepi avea de pajură. Mă uitam până când s-au zmult arepile ei şi s-au luat de pre pământ şi pre picioare ca omul au stătut şi inimă de om i s-au dat.
5. Şi, iată, altă fiară, aseaminea ursului, de o parte au stătut. Şi trei rânduri era în gura ei şi în dinţii ei, şi aşea îi zicea: «Scoală, mâncă cărnuri multe!»
6. După aceastea mă uitam, şi, iată, alta ca pardosul, şi arepi avea ca paserea, patru preste sine, şi patru capete era în fiară, şi puteare i s-au dat.
7. După aceasta mă uitam în vedeniia nopţii, şi, iată, a patra fiară groaznică şi minunată şi tare foarte, dinţi de fier avea mari, mâncând şi sfărâmând, şi cealeaalalte cu picioarele călcând. Şi nu era aseaminea celoralalte fiară, care văzusem mai înainte de ea, şi avea zeace coarne.
8. Mă uitam la coarne, şi, iată, un corn altul, mititel, au răsărit din mijlocul acelora; şi trei din coarnele dintâi s-au zmult de la faţa ei. Şi, iată, ochi ca ochi de om era în cornul acesta şi gură grăind lucruri mari.
9. Priveam până când scaunele s-au pus şi Cel Vechiu de Zile au şezut. Văjmântul Lui alb ca zăpada şi perii capului Lui ca lâna cea curată. Thronul Lui, văpaie de foc; roatele lui, foc aprins. ||
*Apoc. 5, 11. 10. Râu de foc şi reapede ieşiia de la faţa Lui. *Mii de mii slujiia Lui şi de zeace ori câte o mie sute de mii sta înaintea Lui. Judecata au şezut şi cărţile s-au deşchis. 90r
11. Priveam pentru glasul cuvintelor celor mari, care cornul acela grăia. Văzut-am că să omorâse fiara şi perise, trupul ei şi să dedease a să arde cu foc.
12. Şi a celoraalalte fieri să luase putearea şi vremile vieţii rânduite era lor, până la vreame şi la vreame.
13. Priveam, dară, în videniia nopţii, şi, iată, cu norii ceriului ca Fiiul Omului vinea şi până la Cel Vechiu de Zile au agiuns şi înaintea Lui l-au adus.
14. Şi i-au dat puteare şi cinste şi împărăţie; toate noroadele şi neamurile, şi limbile Aceluia vor sluji. *Putearea Lui, puteare veacinică, carea nu să va lua, şi împărăţiia Lui, carea nu să va strâca.
*Sus 3, 100 şi 4, 21. Mihei 4, 7. Luca 1, 32.
15. Îngrozitu-s-au duhul mieu, eu, Daniil, m-am înfricoşat de aceastea, şi vedeniile capului mieu m-au turburat.
16. Apropiatu-m-am către unul dintre cei ce sta înainte şi adevărul cercam de la el despre toate aceastea. Care mi-au spus tâlcuirea cuvintelor şi m-au învăţat.
17. «Aceaste patru fiară mari, patru sânt împărăţii, care să vor scula de pre pământ.
18. Şi vor priimi împărăţiia lui Dumnezeu celui preaînalt şi vor dobândi împărăţie până în veac şi în veacul veacilor».
19. După aceasta am vrut cu de-adinsul a şti despre faţa a patra, carea foarte neaseaminea era de către toate şi groaznică foarte; dinţii şi unghiile ei de fier mânca şi sfărâma, şi cealeaalalte cu picioarele sale călca.

20. Şi din zeace coarne, carea avea în cap, şi dintr-altul, ce răsărise mai înainte de ce
90v căzuse trei coarne | şi din cornul cel ce avea ochi şi gură grăind lucruri mari, şi era mai mare decât cealealalte.

21. Priveam, şi, iată, cornul acela făcea războiu asupra sfinţilor şi-i biruia,

22. Până când au venit Cel Vechiu de Zile şi judecată au dat sfinţilor Celui Preaînalt; şi vreamea au sosit şi împărăţiia au dobândit sfinţii.

23. Şi aşa au zis: «Fiara a patra, împărăţia a patra va fi pre pământ, carea mai mare va fi decât toate împărăţiile şi va îmbuca tot pământul şi-l va călca şi-l va sfărâma.

24. Iară zeace coarne a ceii împărăţii zeace împăraţi vor fi. Şi altul să va scula după ei, şi acela mai putearnic va fi decât cei dintâi şi pre trei împăraţi îi va smeri.

25. Şi cuvinte împrotiva Celui Preaînalt va grăi şi pre sfinţii Celui Preaînalt va zdrobi. Şi va gândi că poate schimba vremile şi legile şi să vor da în mâna lui până la vreame şi la vremi şi la mijlocul vremii.

26. Şi judecata va şedea, ca să se ia putearea şi să se zdrobească şi să piară până în sfârşit.

27. Iară împărăţiia şi putearea şi mărimea împărăţiii, carea iaste supt tot ceriul, să se dea norodului sfinţilor Acelui Preaînalt, a Căruia împărăţie, împărăţie veacinică iaste; şi toţi vor sluji Lui şi vor asculta de El»".

28. Până aici sfârşitul cuvântului. „Eu, Daniil, mult mă turburam cu gândurile meale şi faţa mea s-au schimbat întru mine, iară cuvântul în inima mea l-am ţânut.

Cap 8

Vedeniia de areatele cel cu doao coarne şi de ţapul cu unul, şi după aceaea cu patru coarne, care
91r *|| au învins pre areate. A cărora cela pre împăratul medeanilor şi a perseanilor însămnează, iară acesta, pre împăratul grecilor. Adauge-să prorocia de împăratul cel neruşinat şi de tirăniia lui, de vicleşug şi de mândrie, carele fără mână să va zdrobi.*

1 În anul al treilea al împărăţiii lui Valtasar împăratului, vedenie s-au arătat mie, eu, Daniil, după ceea ce văzusăm în început.

2 Văzut-am în vedenia mea, fiind în coşteiul Susi, care iaste în ţinutul Elam. Şi am văzut în vedenie a fi eu pre poarta Ulaii.

3. Şi am râdicat ochii miei şi am văzut şi, iată, un areate sta înaintea mocirlii, având coarne înalte, şi unul mai înalt decât altul, şi crescând după aceaea.

4. Am văzut areatele cu coarnele vânturând spre apus şi spre crivețu şi spre miazăzi, şi toate fiarăle nu-i putea sta împrotivă, nici a să izbăvi din mâna lui. Şi au făcut după vrearea sa şi s-au mărit.

5. Şi eu înţelegeam. Şi, iată, un ţap de capre vinea de către apus pre faţa a tot pământul şi nu atingea pământul, iară ţapul avea un corn mare între ochii săi.

6. Şi au venit până la areatele cel cornut care văzusem stând înaintea porţii şi au alergat către el în răpegiunea tăriii sale.

7. Şi, apropiindu-să de areate, s-au sălbătăcit asupra lui şi au lovit pre areate şi i-au sfărâmat doao coarne; şi nu putea areatele a-i sta împrotivă şi, izbindu-l pre pământ, l-au călcat şi nime nu putea slobozi areatele din mâna lui.

8. Iară ţapul caprelor mare s-au făcut foarte. Şi, crescând, s-au făcut corn mare şi au |
91v răsărit patru coarne supt acela, prin patru vânturile ceriului.

9. Iară dintr-unul de-acealea au ieşit un corn mititel şi s-au făcut mare spre amiazăzi şi spre răsărit şi spre tărie.

10. Şi s-au mărit până la tăriia ceriului şi au oborât din tărie şi din steale şi le-au călcat.

11. Şi până la căpeteniia tăriii s-au mărit. Şi de la acela au luat jârtvă pururea şi i-au oborât locul sfinţirii lui.

12. Şi tărie au dat lui spre jârtva cea de pururea pentru păcate. Şi să va aştearne adevărul pre pământ şi va face şi va spori.

13. Şi am auzit pre unul din sfinţi grăind. Şi au zis un sfânt altuia, nu ştiu căruia, grăind: «Până când vedeniia, şi jârtva de pururea, şi păcatul pustiirii care s-au făcut, şi jârtvealnicul, şi tăria să va călca?»

14. Şi au zis lui: «Până la sara şi dimineaţa, zile doao mii trei sute, şi să va schimba jârtvealnicul».

15. Şi au fost, când vedeam eu, Daniil, vedeniia şi căutam înţeleagerea. Iată, au stătut înaintea mea ca o faţă de om.

16. Și am auzit glas de om între Ulaii. Și au strâgat și au zis: «Gavriile, fă să înțeleagă acesta vedeniia!».

17. Și au venit și au stătut aproape unde eu stam. Și deacă venise, spăimântându-mă, am căzut pre fața mea. Și au zis către mine: «Înțeleage, fiiul omului, că în vreamea sfârșitului să va plini vedenia».

18. Și, grăind către mine, am căzut cu fața la pământ. Și m-au atins și m-au pus în treapta mea. ||

19. Și mi-au zis: «Eu voiu arăta ție ceale ce vor fi în acea mai de pre urmă a blăstămului, căci că era vreamea sfârșitului său. 92r

20. Areatele, care l-ai văzut având coarne, împăratul medeanilor iaste și al perseanilor.

21. Iară țapul caprelor împăratul grecilor iaste, și cornul cel mare, ce era între ochii lui, acela e împăratul dintâi.

22. Iară pentru că, frângându-să acela, s-au sculat patru pentru el, patru împărați din neamul lui să vor scula, ci nu întru tăriia lui.

23. Și după împărățiia lor, crescând nedreptățile, să va scula un împărat nerușinat cu fața și înțelegând întrebările.

24. Și să va învârtoșa tăria lui, iară nu întru puterile sale. Și mai mult de-a să putea creade, toate le va jefui și va spori și va face, și va omorî pre cei tari și pre norodul sfinților,

25. După vrearea sa. Și să va îndrepta vicleșugul în mâna lui și inima să va mări, și în prisosirea a toate lucrurile va ucide pre mulți. Și împrotiva căpeteniii căpeteniilor să va scula și fără mână să va zdrobi.

26. Și vedenia sara și dimineața carea s-au zis adevărată e. Tu, dară, însămnează vedeniia, că după multe zile va fi».

27. Și eu, Daniil, m-am slăbănogit și am bolit câteva zile. Și dacă m-am sculat, făceam lucrurile împăratului și mă ameţeam despre vedenie și nu era cine să o tâlcuiască".

Cap 9

După rugăciunea lui Daniil, cu carea mărturiseaşte cum că jidovii, pentru ale sale şi ale părinţilor păcate, au venit spre mare năcăji|re, cerând mila lui Dumnezeu către norodul său, i să face descoperirea a şeaptezeci de săptămâni până la ungerea Sfântului Sfinţilor; şi de moartea Domnului Hristos, şi de norodul Lui ce are a peri, şi despre urăciunea pustiirii în bisearică. 92v

1. În anul dintâi a lui Darie, fiiului Asferi, din sămânța medeanilor, care au poruncit preste împărățiia haldeilor.

2. „În anul întâi al împărățiii lui, eu, Daniil, am înțeles în cărți *numărul anilor, despre carea s-au făcut cuvântul Domnului către Ieremie prorocul, ca să se plinească a pustiirii Ierusalimului șeaptezeci de ani. (*Ierim. 25, 11 și 29, 10.)

3. Și am pus fața către Domnul, Dumnezeul mieu, a mă ruga și a-L ceare în posturi, în sac și în cenușe.

4. Și m-am rugat Domnului, Dumnezeului mieu, și m-am mărturisit și am zis: *Rogu-mă, Doamne, Dumnezeule cel mare și groaznic, Cel ce păzești așezământul și mila celor ce Te iubeasc și păzesc poruncile Tale, (*2 Ezdra 5.)

5. *Păcătuit-am, nedreptate am făcut, necredincios am lucrat, și ne-am depărtat și ne-am abătut de la căile Tale și de la judecăți. (*Var. 1, 17.)

6. N-am ascultat de slugile Tale, prorocii, carii au grăit întru numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și a tot norodul pământului.

7. Ție, Doamne, dreptatea, iară noao, rușinea feații, precum iaste astăzi bărbatului Iudei și lăcuitorilor Ierusalimului și a tot Israilul, celor ce sânt aproape și celor ce-s departe, întru toate locurile la carele i-ai lepădat pentru nedreptățile lor, cu carele au păcătuit împrotiva Ta.

8. Doamne, noao rușinea obrazului înpăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților || noștri, carii au păcătuit. 93r

9. Iară Ție, Doamne, Dumnezeului nostru, mila și îmblânzirea, că ne-am depărtat de la Tine.

10. Și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să umblăm în leagea Lui, carea ne-au pus noao prin slugile sale, prorocii.

11. Și tot Israilul au trecut leagea Ta și s-au abătut, ca să nu auză glasul Tău, și s-au strecurat preste noi blăstămul și urârea, *carea s-au scris în cartea lui Moisi, slujii lui Dumnezeu, că am păcătuit. (*2 Leage 27, 14.)

12. Și au așezat cuvintele sale care au grăit preste noi și preste căpeteniile noastre, carii ne-au judecat, ca să aducă preste noi mare rău, care n-au mai fost supt tot ceriul precum s-au făcut în Ierusalim.

13. Precum iaste scris în leagea lui Moisi, tot răul acesta au venit preste noi și nu ne-am rugat feații Tale, Doamne, Dumnezeul nostru, ca să ne întoarcem de cătră nedreptățile noastre și să gândim de adevărul Tău.

14. Și s-au deșteptat Domnul preste răotate și o au adus preste noi. Drept e Domnul, Dumnezeul nostru, întru toate lucrurile Lui care au făcut, că n-am auzit glasul Lui.

15. *Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai scos pre norodul Tău din pământul Eghiptului întru mână tare și Ț-ai făcut nume ca zioa aceasta, păcătuit-am, nedreptate am făcut.

*Var. 2, 11. Ieșir. 14, 22.

16. Doamne, întru toată dreptatea Ta, întoarcă-să, rogu-mă, mânia Ta și iuțimea Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, și de la muntele Tău cel sfânt, că, pentru păcatele noastre și nedreptățile părinților noștri, Ierusalimul și norodul Tău spre ocară sânt tuturor prinprejurul nostru. |

93v 17. Acum, dară, auzi, Dumnezeul nostru, rugăciunea slugii Tale și cearerile lui și arată fața Ta preste jârtvealnicul Tău cel pustiiu, pentru Tine însuți.

18. Pleacă, Dumnezeul mieu, ureachea Ta și auzi, deșchide ochii Tăi și vezi pustiirea noastră și cetatea preste carea s-au chemat numele Tău, că nu întru îndreptările noastre așternem rugăciunile înaintea feații Tale, ci întru milele Tale ceale multe.

19. Ascultă, Doamne! Îmblânzească-Te, Doamne! Ia aminte și fă! Nu zăbovi pentru Tine însuți, Dumnezeul mieu, că numele Tău s-au chemat preste cetatea și preste norodul Tău!

20. Și încă eu grăind și rugându-mă mărturisindu-mi păcatele meale și păcatele norodului mieu, Israil, și așternându-mi rugăciunile înaintea Dumnezeului mieu, pentru muntele Dumnezeului mieu cel sfânt,

21. Încă grăind eu în rugăciune, iată, bărbatul Gavriil, pre carele văzusem întru vedenie din ceput, degrabă zburând, m-au atins în vreamea jârtvii de sara.

22. Și m-au învățat și mi-au grăit și au zis: «Daniil, acum am ieșit să te învățu și să înțelegi.

23. Din începutul rugăciunilor tale au ieșit cuvântul, iară eu am venit să-ți spuiu că bărbatul doririlor ești. Tu, dară, ia aminte cuvântul și înțeleage vedeniia.

24. *Șeaptezeci de săptămâni s-au scurtat preste norodul tău și preste cetatea ta cea sfântă, ca să se sfârșască nelegiuirea și sfârșit să ia păcatul, și să se șteargă nedreptatea cea veacinică, și să se plinească vedeniia și prorocia, și să să ungă Sfântul Sfinților.

*Ioan 1, 45.

25. Să știi, dară, și ia aminte: De la ieșirea cuvântului ca iarăși să să zidească Ierusalimul până la Hristos povățuitoriul, săptămâni șeapte, și săptămâni șasăzăci și doao vor fi. Și iarăși să va zidi ulița și zidurile întru strâmtoarea vreamilor. ||

94r 26. Și după săptămâni șasăzeaci și doao să va ucide Hristos și nu va fi norodul Lui care-L va tăgădui. Și cetatea și jârtvealnicul îl va râsipi norodul cu viitoriul povățuitoriu. Și sfârșitul ei, jefuirea, și după sfârșitul războiului, pustiirea.

27. Și va întări legătura multora o săptămână și în mijlocul săptămânii va scădea junghiiarea și jârtva. Și *va fi în bisearică urăciunea pustiirii și până la mântuire și la sfârșit va rămânea pustiirea»".

*Math. 24, 15.

Cap 10

După ce să năcăjise Daniil, veade un bărbat cu de in îmbrăcat, carele aici să scrie, și, înfricoșându-să și tremurând, să întăreaște o dată și iarăși. Despre împrotivitoriul căpeteniia perseanilor, despre căpeteniia grecilor și despre Mihail, căpeteniia jidovilor, carele sângură le ajută.

1. În anul al treilea al Chirului, împăratului pearsilor, cuvânt s-au descoperit lui Daniil, cu policra Valtasar; și cuvânt adevărat și mărie mare și au înțeles cuvântul, că înțeleagerea e de lipsă în vedenie.

2. „În zilele acealea, eu, Daniil, jeleam trei săptămâni,

3. Și pâine dorită n-am mâncat, și carne și vin n-au întrat în gura mea, ci nici cu ungere m-am uns până când s-au împlut zilele a trei săptămâni.

4. Iară în zioa lunii dintâi a doaozeci și patru eram lângă râul cel mare, care e Tigris.

5. Și am râdicat ochii miei și am văzut. Și, iată, un bărbat cu de in îmbrăcat și coapsele lui încinsă cu aur curat.

6. Și trupul lui ca hrisolithul, și fața lui ca fața fulgerului, și ochii lui ca fălinariul ce arde, și nădrajii lui și ceale din jos până la picioare ca fața aramei ce arde, și glasul cuvintelor lui, | ca glasul mulțimei. 94v

7. Și am văzut eu, Daniil, sângur vedeniia, iară bărbații carii era cu mine nu o au văzut, ci groază mare au căzut preste dânșii și au fugit la ascunsă.

8. Iară eu sângur lăsat fiind, am văzut această mare vedenie și n-au rămas întru mine puteare, ci și fața mea s-au schimbat întru mine și m-am veștezit, nici am avut ceva puteare.

9. Și am auzit glasul cuvintelor lui și, auzând, zăceam așternut pre fața mea și obrazul mieu zăcea pre pământ.

10. Și, iată, o mână m-au apucat și m-au râdicat pre jenunchele meale și pre deagetele mânilor meale.

11. Și au zis către mine: «Daniil, bărbatul doririlor, înțeleage cuvintele care Eu grăiesc către tine și stăi în treapta ta, că acum sânt trimis la tine». Și deacă-m zisease cuvântul acesta, am stătut tremurând.

12. Și au zis către mine: «Să nu te temi, Daniil, că din zioa dintâi, din carea ai pus inima ta a înțeleage, ca să te năcăjești înaintea Dumnezeului tău, auzitu-s-au cuvintele tale și eu am venit pentru cuvintele tale.

13. Iară căpeteniia împărățiii perseanilor mi-au stat împrotivă doaozeci și cinci de zile. Și, iată, Mihail, unul dintre căpeteniile ceale dintâi, au venit spre ajutoriul Mieu, și Eu am rămas acolo lângă împăratul perseanilor.

14. Și am venit ca să te învățu ceale ce vor fi norodului tău în zilele ceale mai de pre urmă; că încă vedeniia în zile».

15. Și grăindu-mi cu aceaste cuvinte, am plecat obrazul mieu la pământ și am tăcut.

16. Și, iată, ca o asămănare de fiiul omului || au atins buzele meale și, deșchizând gura mea, am grăit și am zis către Cel ce sta în prejma mea: «Domnul mieu, întru vedearea Ta s-au slobozit închieturile meale și nici o puteare au rămas în mine. 95r

17. Și cum va putea sluga Domnului mieu a grăi cu Domnul mieu? Că nici o puteare au rămas întru mine, ci și aburul mieu să închide».

18. Și iarăși m-au atins ca o vedeare de om și m-au întărit.

19. Și au zis: «Să nu te temi, bărbatul doririlor, pace ție! Întărească-te și fii vârtos!». Și grăind cu mine, m-am întărit și am zis: Grăiaște, domnul mieu, că m-ai întărit.

20. Și au zis «Au doară știi pentru ce am venit la tine? Și acum mă voiu întoarce, să oștesc împrotiva căpeteniii perseanilor”. Și, când eu ieșeam, s-au arătat căpeteniia grecilor venind.

21. Însă voiu vesti ție ce s-au însămnat în scrisoarea adevărului și nime nu e ajutoriul mieu întru toate aceastea, fără numai Mihail, căpeteniia voastră.

Cap 11

Prorociia de împărații perseanilor și de împăratul grecilor. De războaie și de leșuiri între împărații austrului și a crivețului; și de împăratul carele pre Dumnezeul dumnezeilor nu-L va socoti, ci multe împrotiva Lui va grăi. Și care ținuturi vor scăpa de el și pre care va stăpâni.

1. Iară eu de la anul dintâi a lui Darie Medeanul stam, ca să se întărească și să se învârtoșaze.

2. Și acum adevărul voiu vesti ție. Iată, încă trei împărați vor sta în Pearsia, și al patrulea să va îmbogăți cu multe averi preste toți; și deacă va birui cu bogățiile sale, va învita pre toți asupra împărățiii grecilor.

3. Iară să va scula împărat tare și va stăpâni cu puteare multă și va face ce-i va plăcea.

4. Și când va sta, să va zdrobi împărățiia lui și | să va împărți în patru vânturile ceriului, ci nu în rămășițele lui, nici după putearea lui cu carea au stăpânit, că să va rumpe împărățiia lui și spre cei din afară, afară de aceștea. 95v

5. Și să va întări împăratul austrului, și din căpeteniile lui va birui preste el și va domni cu stăpânire, că mare e domniia lui.

6. Și după sfârșitul anilor să vor împreuna. Și fata împăratului de la austru va veni la împăratul crivețului a face prietenie și nu va dobândi tărie brațului, nici va sta sămânța ei; și să va da aceaea și cei ce o au adus, tinerii ei, și cei ce o întărea în vremi.

7. Și va sta din odrasla rădăcinilor ei sad. Și va veni cu oaste și va întra în ținutul împăratului crivețului și rău să va sluji cu dânșii și-i va dobândi.

8. Încă și pre dumnezeii lor și ceale cioplite, și vasele ceale scumpe de argint și de aur, roabe, le va duce în Eghipt. Acela va birui pre împăratul crivețului.

9. Și va întra spre împărăție împăratul austrului și să va întoarce la pământul său.

10. Iară fiii lui să vor chema și vor aduna mulțime de oaste multe. Și va veni grăbind și noroând și să va întoarce și să va întărâta și să va lovi cu vârtutea lui.

11. Și chemat fiind împăratul austrului, va ieși și va oști asupra împăratului crivețului și va găti mulțime foarte și să va da mulțime în mâna lui.

12. Și va prinde mulțimea și să va înălța inima lui și va oborî multe mii, ci nu va birui.

13. Că să va întoarce împăratul crivețului și va goni mulțime cu mult mai mare decât dintâi și, întru sfârșitul vreamilor și al anilor, va veni grăbind cu oaste mare și cu || averi foarte.

96r

14. *Și în vremile acealea mulți să vor scula asupra împăratului de la austru, și fiii celor nelegiuiți ai norodului tău să vor râdica ca să plinească vedenia și vor cădea.

*Isaie 19, 16.

15. Și va veni împăratul crivețului și va aduna șanțul și va prinde cetățile ceale întărite. Și brațele austrului nu vor suferi și să vor scula aleșii lui a sta împrotivă și nu va fi puteare.

16. Și va face venind preste ea după plăcearea sa și nu va fi cine să stea împrotiva feații lui; și va sta pre pământul cel cinstit și să va sfârși în mâna lui.

17. Și va pune fața sa, să vie a prinde toată împărăția lui; și dreapte va face cu el și pre fata muierilor o va da lui, ca să o surpe; și nu va sta, nici a lui va fi.

18. Și va întoarce fața sa spre ostroave și va prinde multe și a înceta va face pre căpetenia ocărâi sale, și ocara lui să va întoarce spre el.

19. Și va întoarce fața sa la împărăția pământului său și să va poticni și va cădea și nu să va afla.

20. Și va sta în locul lui cel mai urgisit și nevreadnic de podoaba împărătească; și între puține zile să va zdrobi, nu întru iuțime, nici în războiu.

21. Și va sta în locul lui urgisit și nu i să va da cinste împărătească; și va veni în taină și va dobândi împărățiia cu înșelăciune.

22. Și brațele luptătoriului să vor birui de către fața lui și să vor întoarce, încă și povățuitoriul legăturii.

23. Și, după prietenie, va face cu el vicleșug și să va sui și va birui cu puțin norod.

24. Și în cetăți avute și mănoasă va întra și va face ceale ce nu făcuse părinții lui și părin|ții părinților lui: răpiri și prăzi și bogățiile lor le va râsipi; și împrotiva gândurilor celor tari să va duce, și aceasta până la vreame.

96v

25. Și să va întărâta tăria lui și inima lui asupra împăratului de la austru cu oaste mare; și împăratul austrului să va chema la războiu cu mult agiutoriu și tare foarte, și nu vor sta, că vor face împrotiva lui sfaturi.

26. Și, mâncând pâine cu el, îl vor zdrobi, și oastea lui să va supune și vor cădea mulți omorâți.

27. Și a doi împărați inima va fi a face rău și la o masă vor grăi minciună și nu vor spori, că încă sfârșitul e spre altă vreame.

28. Și să va întoarce la pământul său cu averi, și inima lui, asupra sfântului așezământ; și va face și să va întoarce la pământul său.

29. În vreamea rânduită să va întoarce și va veni la austru; și nu va fi celui dintâiu, aseaminea cel mai de pre urmă.

30. Și vor veni asupra lui corăbii și râmleani. Și să va lovi și să va întoarce și să va aprinde asupra așezământului jertvealnicului și va face; și să vor întoarce și va gândi asupra celor ce au părăsit așezemântul jirtvealnicului.

31. Și brațe dintr-însul vor sta și vor pângări jirtvealnicul tăriii și vor depărta jârtva cea de pururea și vor da urăciunea spre pustiire.

32. Și cei necredincioși vor fățărnici cu vicleșug, iară norodul, știind pre Dumnezeul său, va dobândi și va face.

33. Și cei învățați în norodu vor învăța pre mulți, și vor cădea de sabie și flacără și de robie și de răpirea zilelor.

34. Și, deacă vor cădea, să vor râdica cu agiutoriu puțin și să vor lipi de ei mulți cu vicleșug.

35. Şi din cei învăţaţi vor cădea, ca să se lămurească şi să se aleagă şi să se albească până la vreamea rân||duită, că încă altă vreame va fi. 97r

36. Şi va face după vrearea sa împăratul şi să va înălţa şi să va mări asupra a tot dumnezeul şi asupra Dumnezeului dumnezeilor, va grăi mari şi să va îndrepta până să va plini mânia; că s-au făcut sfârşirea.

37. Şi pre Dumnezeul părinţilor săi nu-L va socoti; şi va fi întru poftele femeilor, nici unul dintre dumnezei va griji, că împrotiva a toate să va scula.

38. Iară pre dumnezeu Mauzim în locul său îl va cinsti; iară pre dumnezeul pre care nu l-au ştiut părinţii lui va cinsti cu aur şi cu argint şi cu piatră scumpă şi cu lucruri scumpe.

39. Şi va face să întărească pre Mauzim cu dumnezeul cel strein, pre care l-au cunoscut, şi va înmulţi slava şi le va da puteare întru multe şi pământul va împărţi în dar.

40. Şi în vreamea rânduită va război împrotiva lui împăratul austrului, şi ca un povoiu va veni asupra lui împăratul criveţului, cu căruţă şi cu călăraşi şi cu ceată mare şi va întra pre pământuri şi va zdrobi şi va treace.

41. Şi va întra pre pământul cel mărit şi multe vor cădea; şi sângure aceastea să vor mântui din mâna lui Edom şi Moav şi începutul fiilor Ammon.

42. Şi va trimite mâna sa preste pământuri, şi pământul Eghiptului nu va scăpa.

43. Şi va stăpâni comori de aur şi de argint şi toate ceale scumpe ale Eghiptului; şi prin Livia şi prin Ethiopia va treace.

44. Şi-l va turbura veastea de la răsărit şi de la criveţu; şi va veni cu mulţime mare, ca să zdrobească şi să omoară pre mulţi.

45. Şi va înfinge cortul său Apadnului între mări, preste muntele cel cinstit şi sfânt; | şi va veni până la vârful lui şi nime nu-i va agiuta. 97v

Cap 12

După mare năcăjire apoi să vor mântui rămăşiţele jidovilor şi, dintre morţi, cariiva vor învia la viaţă şi cariiva la ocară. Iară cei învăţaţi şi învăţători vor străluci. Despre doi ce stau la ţărmurii râului şi de bărbatul, cu de in îmbrăcat, care deşchide aşezământul vremii, şi de plinirea aceştii prorocii după vreamea rânduită.

1. Iară în vreamea aceaea să va scula Mihail, căpeteniia cea mare, care stă pentru fiii norodului tău; şi va veni vreamea carea n-au fost de-atunci, de când limbile au început a fi, până la vreamea aceaea; şi în vreamea aceaea să va mântui norodul tău tot, care să va afla scris în carte.

*Math. 25, 45. 2. Şi mulţi din cei ce dorm în praful pământului să vor trezvi, *alţii spre viaţa veacinică, iară alţii spre ocară, ca să vază pururea.

*Sus 3, 6. 3. Iară cei ce vor fi învăţaţi *vor sclipi ca strălucirea tăriii; şi cei ce învaţă spre dreptate pre mulţi, ca stealele în veacii veacilor.

4. Iară tu, Daniil, închide cuvintele şi pecetluiaşte cartea până la vreamea rânduită. Mulţi vor treace şi de multe fealiuri va fi ştiinţa».

5. Şi am văzut eu, Daniil, şi, iată, ca doi alţi sta, unul dincoace pre ţărmurele râului şi altul dincolea, în celalalt ţărmurele râului.

6. Şi am zis bărbatului celui îmbrăcat cu de in, care sta pre apele râului: «Până când sfârşitul acestor minunate?» ||

*Apoc. 10, 5. 7. Şi am auzit pre bărbatul cel îmbrăcat cu de in, care sta pre apele râului, *deacă-şi râdicase dreapta şi stânga sa spre ceriu, şi să jurase pre Cel Viu în veac, că spre vreame şi vremi şi mijlocul vremii. Şi deacă să va plini râsipirea mâniii norodului celui sfânt, să vor plini toate aceastea. 98r

8. Şi eu am auzit şi n-am înţeles şi am zis: «Domnul mieu, ce va fi după aceastea?»

9. Şi au zis: «Mergi, Daniile, că s-au închis şi s-au pecetluit cuvintele până la vreamea cea rânduită.

10. Aleage-să-vor şi să vor nălbi şi ca focul să vor lămuri mulţi; şi necredincios vor lucra cei necredincioşi, nici vor înţeleage toţi necredincioşii, iară cei învăţaţi vor înţeleage.

11. Şi de la vreamea când să va lua jârtva cea de pururea şi să va pune urăciunea spre pustiire, zile o mie doao sute noaozeci.

12. Fericit care aşteaptă şi au ajuns până la zile trei sute treizeci şi cinci.

13. Iară tu mergi la Cel Rânduit şi te vei odihni şi vei sta în soartea ta în sfârşitul zilelor»”.

Până aici cetit pre Daniil în izvodul ovreiesc. Ceale ce urmează până la sfârşitul cărţii, din tipărita lui Theodotion s-au scos.

Cap 13

Pre curata Susana, neruşinaţii bătrâni, neputându-să dezmierda cu împreunarea ei, mincinos de precurvie o pârăsc. Ci la moar|te ducându-să şi rugându-să, o au auzit Dumnezeu. Şi prin copilul Daniil, din gura sa învinşi fiind bătrânii, cu judecata împrumutării norodul îi ucide. 98v

1. Şi era un om lăcuind în Vavilon şi numele lui, Ioachim.
2. Şi au luat muiare pre nume Susana, fata lui Helchie, frumoasă foarte şi temătoare de Dumnezeu.
3. Că părinţii ei, fiind drepţi, au învăţat fata sa leagea lui Moisii.
4. Şi era Ioachim bogat foarte şi era lui pomet aproape de casa sa. Şi la dânsul curgea jidovii, căci că era mai cinstit decât toţi.
5. Şi s-au rânduit din norod doi bătrâni judecători în anul acela, despre carii au grăit Domnul că au ieşit nedreptatea din Vavilon de la bătrânii judecători, carii să vedea a îndrepta norodul.
6. Aceştia des umbla la Ioachim; şi vinea la ei toţi cei ce avea judecăţi.
7. Şi întorcându-să norodul de amiazăzi, întra Susana şi să preaumbla în pometul bărbatului său.
8. Şi o vedea bătrânii în toate zile întrând şi preaumblându-să şi s-au aprins spre pofta ei.
9. Şi au întors sâmţirea sa şi au plecat ochii săi, să nu vază ceriul, nici să-şi aducă aminte de judecăţile drepţilor.
10. Şi era amândoi răniţi de dragostea ei, nici ş-au spus unul altuia durearea sa.
11. Că să ruşina a-şi spune pofta sa, vrând a să culca cu dânsa.
12. Şi lua aminte în toate zilele mai cu de-adinsul a o vedea. Şi au zis unul cătră altul: ||
13. „Să ne ducem acasă, că ceasul prânzului iaste". Şi, ieşind, s-au depărtat de la sâneşi. 99r
14. Şi deacă s-au întors, s-au împreunat. Şi întrebând unul de la altul pricina, ş-au mărturisit pofta sa. Şi atunci împreună au rânduit vreame când o ar putea afla sângură.
15. Şi au fost luându-i aminte zi de prilej, au întrat ea oarecând, ca ieri şi alaltăieri, mai cu doao feate şi au vrut a să spăla în pomet, că era zăduh.
16. Şi nu era acolo cineva, fără cei doi bătrâni ascunşi şi privind la dânsa.
17. Şi au zis featelor: „Aduceţi-m untdelemn şi săpun, şi uşa pometului încuiaţi, să mă spăl".
18. Şi au făcut precum poruncise. Şi au încuiat uşa pometului şi au ieşit prin prilaz, să aducă ceale ce poruncise. Şi nu ştiia pre bătrâni înlontru a fi ascunşi.
19. Iară, deacă au ieşit featele, s-au sculat cei doi bătrâni şi au alergat la ea şi au zis:
20. „Iată, uşile pometului închise sânt şi nime nu ne veade, şi noi întru pofta ta sântem. Pentru aceaea fă-ne voia şi te meastecă cu noi.

21. Iară de nu vei vrea, vom zice împrotiva ta mărturie că au fost cu tine un tânăr și pentru această pricină ai mânat featele de la tine.
22. Suspinat-au Susanna și au zis: „Strâmtoare-m iaste de pretutindini, că, de voiu face aceasta, moartea mie iaste, iară de nu voiu face, nu voiu scăpa de mânile voastre.
23. Ci mai bine e mie fără lucrare a cădea în mânile voastre decât a păcătui înaintea Domnului”.
24. Și au strâgat cu glas mare Susanna. Și au strâgat și bătrânii asupra ei.
25. Și au alergat unul la ușile pometului și le-au deșchis. |
26. Și, auzând strâgarea slugile casii în pomet, au năvălit prin prilazu să vază ce iaste. 99v
27. Iară după ce au grăit bătrânii, s-au rușinat slugile foarte, că niceodată nu să zisease cuvânt de acest fealiu despre Susanna. Și s-au făcut zioa de mâne.
28. Și deacă au venit norodul la Ioachim, bărbatul ei, au venit și cei doi bătrâni plini de nedreaptă gândire asupra Susannii, ca să o omoară.
29. Și au zis înaintea norodului: „Trimiteți la Susanna, fata lui Helchie, muiarea lui Ioachim”. Și îndată au trimis.
30. Și au venit cu părinții și cu fiii și cu toate rudeniile sale.
31. Iară Susanna era jingașe foarte și frumoasă cu vedearea.
32. Iară nedrepții aceia au poruncit să o deascopere (că era acoperită) ca încai așa să să sature de frumseațea ei.
33. Și plângea ai săi și toți cei ce o cunoscuse.
34. Și sculându-să doi bătrâni în mijlocul norodului, au pus mânile sale preste capul ei,
35. Carea plângând s-au uitat spre ceriu, că era inima ei nădeajde având întru Domnul.
36. Și au zis bătrânii: „Umblând noi în pomet sânguri, au întrat aceasta cu doao feate și au încuiat ușile pometului și au trimis featele de la sâne.
37. Și au venit la ea un tinăr, ce era ascuns, și s-au culcat cu ea.
38. Iară noi fiind în ungheţul pometului, văzând nedreptatea, am alergat la ei și i-am văzut împreună mestecându-să.
39. Și pre el adecă nu l-am putut prinde, că mai tare decât noi era și, deșchi| |zând ușea, au sărit. 100r
40. Iară pre aceasta apucând-o, o am întrebat ce tinăr ar fi și n-au vrut a ne spune. Acestui lucru martori sântem”.
41. Crezut-au lor mulțimea ca bătrânilor și judecătorilor norodului și o au osândit spre moarte.
42. Și au strâgat cu glas mare Susanna și au zis: „Dumnezeule cel veacinic, cunoscătoriul celor ascunse, cel ce știi toate mai înainte de-a fi,
43. Tu știi că mincinoasă mărturie au adus asupra mea. Și, iată, moriu, nimică de aceastea făcând, care aceștia cu răotate au alcătuit asupra mea!”
44. Și au auzit Domnul glasul ei.
45. Și când o ducea la moarte, au deșteptat Domnul Duhul cel Sfânt a pruncului celui mai tinăr, a căruia nume, Daniil.
46. Și au strâgat cu glas mare: „Curat sânt eu de sângele aceștiia”.
47. Și, întorcându-să tot norodul cătră el, au zis: „Ce cuvânt e acesta, care tu grăiești?”
48. Carele, stând în mijlocul lor, au zis: „Așa, nebunilor, fiii lui Israil, nejudecând, nici ce e adevărat cunoscând, ați osândit pre fata lui Israil!
49. Întoarceți-vă la judecată, că mincinoasă mărturie au grăit asupra ei”.
50. Și s-au întors norodul cu graba și au zis lui bătrânii: „Vino și șezi în mijlocul nostru și ne spune, că ție Dumnezeu ț-au dat cinstea bătrâneațelor”.
51. Și au zis cătră ei Daniil: „Despărțiți-i unul de cătră altul departe și-i voiu judeca”.
52. Și deacă s-au despărțit unul de cătră altul, au chemat pre unul dintre ei și au zis cătră | el: „Cel ce ești învechit de zile reale, acum au venit păcatele tale care lucrai mai înainte, 100v
53. Judecând judecăți nedreapte, asuprind pre cei nevinovați și slobozând pre cei vinovați, zicând Domnul: *«Pre cel nevinovat și dirept nu-l vei ucide».

*Ieșir. 26, 7.

54. Acum, dară, deacă o ai văzut, spune supt ce copaciu i-ai văzut împreună vorbind”. Carele au zis: „Supt schin”.
55. Și au zis Daniil: „Drept ai mințit în capul tău, că, iată, îngerul lui Dumnezeu, luând de la El judecată, va tăia capul tău pe mijloc”.
56. Și depărtând pre acela, au poruncit a veni celaalalt și au zis lui: „Sămânța lui Hanaan, și nu a Iudei, frâmseațea te-au înceluit și pofta au întors inima ta.
57. Așa făceai featelor lui Israil, și eale temându-să grăia voao, iară fata Iudei n-au suferit nedreptatea voastră.

58. Acum, dară, spune-mi supt ce copaciu i-ai aflat vorbind împreună?" Carele au zis: „Supt prin".

59. Și i-au zis lui Daniil: „Drept ai mințit și tu în capul tău, că rămâne îngerul Domnului, sabie având, să te taie pe mijloc și să vă omoară".

60. Și au strâgat toată ceata cu glas mare și bine au cuvântat pre Dumnezeu, Cel ce mântuiaște pre cei ce să nădăjduiesc într-Însul.

61. *Și s-au sculat împreună asupra celor doi bătrâni (că-i învinseease Daniil, din gura sa mărturie mincinoasă a fi zis) și le-au făcut, precum rău lucrase asupra aproapelui,

*2 Leage 19; 18, 19.

62. Să facă după leagea lui Moisi. Și i-au omorât, și s-au mântuit sângele cel nevinovat în zioa aceaea. ||

101r 63. Iară Helchie și muiarea lui au lăudat pre Dumnezeu pentru fata sa, Susanna, cu Ioachim, bărbatul ei, și cu toate rudeniile, că nu s-au aflat într-însa lucru urât.

64. Iară Daniil s-au făcut mare înaintea norodului din zioa aceaea și după aceaea.

65. Și împăratul Astiaghis s-au pus la părinții săi și au luat Chirul Persanul împărăția lui.

Cap 14

Vicleniile preoților idolului Vil, carii bucatele ce i să punea într-ascuns le ducea, împăratului prin Daniil s-au deascoperit. Și aceia ucigându-să, idolul cu bisearica sa s-au râsipit. Aseamenea și bălaurul pre care-l cinstea vaviloneanii, aruncându-i în gură o mestecătură din rășină, untură și din peri făcută, Daniil l-au omorât. Pentru aceaea, după pofta vavilonenilor, s-au trimis în lacul leilor, nevătămat țiindu-să și aducându-să, prin prorocul Avacuc din Iudeea, prânz. Carea văzând împăratul, protivnicii lui îndată de lei îmbucați fiind, porunceaște tuturor să se teamă de Dumnezeul lui Daniil.

1. Și era Daniil oaspățul împăratului și cinstit preste toți priiatinii lui.

2. Și era un idol la vaviloneani, pre nume Vil. Și să da pre sama lui în toate zilele măsuri de făină doaosprăzeace și oi patruzeci și șase veadre de vin.

3. Și împăratul îl cinstea și să ducea în toate zilele a i să închina, iară Daniil să închina Dumnezeului său. Și i-au zis împăratul: „Căci nu te închini lui Vil?" |

101v 4. Carele răspunzând, au zis: „Că nu mă închin idolilor celor de mână făcuți, ci lui Dumnezeu celui viu, Care au zidit ceriul și pământul și are putearea a tot trupul".

5. Și au zis împăratul cătră dânsul: „Au nu să pare ție Vil a fi dumnezeu viu? Au nu vezi câte mâncă și bea în toate zilele?"

6. Și au zis Daniil râzând: „Nu rătăci, împărate, că acesta dinlontru de pământ iaste, și din afară de aramă, nici au mâncat cândva".

7. Și, mâniindu-să împăratul, au chemat preoții lui și le-au zis: „De nu-m veți spune cine iaste care mâncă cheltuialele aceastea, veți muri.

8. Iară de veți arăta cum că Vil mâncă aceastea, va muri Daniil, căci că au blăstămat spre Vil". Și au zis Daniil împăratului: „Fie după cuvântul tău".

9. Și era preoții lui Vil șaptezeaci, afară de muieri și de prunci și de fii. Și au venit împăratul cu Daniil în bisearica lui Vil.

10. Și au zis preoții lui Vil: „Iată, noi ieșim afară, și tu, împărate, pune bucatele și vinul meastecă, și încuie ușa și o pecetluiaște cu inelul tău.

11. Și când vei întra dimineața, de nu vei găsi toate mâncate de Vil, cu moarte vom muri; sau Daniil, cel ce au mințit împrotiva noastră".

12. Și nu băga în samă căci că făcuse pe supt masă întrare ascunsă și prin aceaea întra pururea și le îmbuca.

13. Și au fost, după ce au ieșit ei, împăratul au pus bucatele înaintea lui Vil. Daniil au poruncit slugilor sale și au adus cenușe și au cernut prin toată bisearica înaintea împăratului. Și ieșind, au închis ușa și, pecetluindu-o cu inelul împăratului, s-au dus. ||

102r 14. Iară preoții au întrat noaptea, după rânduiala sa, și muierile și fiii lor și au mâncat și au beut.

15. Și s-au sculat împăratul dimineață și Daniil cu el.

16. Și au zis împăratul: „Întregi sânt pecețile, Daniil?" Care au răspuns: „Întregi, împărate".

17. Și îndată, deacă au deșchis ușa, văzând împăratul masa, au strâgat cu glas mare: „Mare iaste Vil și nu iaste la tine ceva vicleșug".

18. Și au râs Daniil și au ținut pre împăratul să nu între înlăuntru. Și au zis: „Iată fața bisearicii, ia aminte a cui urme sânt aceastea”.

19. Și au zis împăratul: „Văz urme de bărbați, de muieri și de copilași”. Și s-au mâniiat împăratul.

20. Atunci au apucat pre preoți și muierile și fiii lor și i-au arătat ușițele ceale ascunse, prin carele întra și mistuia ceale de pe masă.

21. Ucisu-i-au, dară, împăratul, și pre Vil l-au dat în putearea lui Daniil, care l-au surpat pre el și bisearica lui.

22. Și era un bălaur mare în locul acela și-l cinstea vaviloneanii.

23. Și au zis împăratul lui Daniil: „Iată, acum nu poți zice că acesta nu iaste dumnezeu viu. Închină-te, dară, lui”.

24. Și au zis Daniil: „Domnului, Dumnezeului mieu mă închin, că Acela e Dumnezeu viu, iară acesta nu e Dumnezeu viu.

25. Iară tu, împărate, dă-mi puteare și voiu omorî bălaurul fără sabie și fără toiag”. Și au zis împăratul: „Îți dau”.

26. Și au luat Daniil rășină și untură | și peri și le-au fiert împreună. Și au făcut frământătură și au dat în gura bălaurului și s-au rupt bălaurul. Și au zis: „Iată pre care cinsteați”. 102v

27. Carea auzând vaviloneanii, s-au aprins foarte și, adunându-să asupra împăratului, au zis: „Jidov s-au făcut împăratul. Pre Vil l-au strâcat, bălaurul l-au omorât și pre preoți i-au ucis”.

28. Și au zis, deacă au venit la împăratul: „Dă-ne pre Daniil, într-alt chip te vom omorî pre tine și casa ta!”

29. Și au văzut împăratul că năvălesc spre el foarte și de sâlă le-au dat pre Daniil.

30. Carii l-au trimis în lacul leilor; și era acolo șase zile.

31. Iară în lac era șeapte lei și li să da doao trupuri în toate zilele și doao oi, și atunci nu li s-au dat, ca să îmbuce pre Daniil.

32. Și era Avacum prorocul în Iudeea, și acela fiersease mâncare și demicase pâine în troculiță și să ducea la câmp, să ducă săcerătorilor.

33. Și au zis îngerul Domnului cătră Avacum: „Du prânzul ce-l ai lui Daniil în Vavilon, care e în lacul leilor”.

34. Și au zis Avacum: „Doamne, Vavilonul nu l-am văzut și lacul nu-l știu”.

*Ezechiil 8, 3. 35. *Și l-au apucat îngerul Domnului de creaștetul lui și l-au purtat de părul capului său și l-au pus în Vavilon lângă lac, în răpejunea duhului său.

36. Și au strâgat Avacum, zicând: „Daniil, sluga lui Dumnezeu, ia prânzul care Dumnezeu ț-au trimis!”

37. Și au zis Daniil: „Adusu-Ț-ai aminte de mine, Dumnezeule, și n-ai părăsit pre cei ce Te iubesc”. ||

38. Și sculându-să Daniil, au mâncat, iară îngerul Domnului au întors pre Avacum la locul său numaidecât. 103r

39. Și au venit împăratul în zioa a șeaptea, ca să plângă pre Daniil. Și au venit la lac și s-au uitat înlăuntru, și iată Daniil șezând în mijlocul leilor.

40. Și au strâgat cu glas mare împăratul, zâcând: „Mare ești, Doamne, Dumnezeul lui Daniil!” Și l-au tras afară din lacul leilor.

41. Iară pre cei ce fusease pricina peririi lui i-au aruncat în lac și s-au îmbucat într-o cirtă înaintea lui.

42. Atunci împăratul au zis: „Să se spăimintează toți lăcuitorii întru tot pământul de Dumnezeul lui Daniil, căci că El e mântuitoriu, Cel ce face seamne și minuni pre pământ, Cel ce au izbăvit pre Daniil din lacul leilor”.

C

FĂINĂ: s.f.
făină: *sg. ac.* 14,2

(a) FĂȚĂRNICI: v. IV
vor fățărnici: *ind. viit.I. 3.pl.* 11,32

FÂN: s.n.
fân: *sg. ac.* 4,22, 29, 30; 5,21

FEL: s.n.; var. (Înv.) **FEALIU**
fealiu: *sg. ac.* 2,10; 13,27
fealiul: *sg. gen.* (*cu prep.* ***a + tot***; la pozițiile 3,5, 15, în mod greșit ***al***) 3,5, 10, 15
feliul: *sg. gen.* (*cu prep.* ***a –*** aici, în mod greșit, ***al + tot***) 3,7
fealiuri: *pl. ac.* 12,4

FELINAR: s.n.; var. (Înv.) **FĂLINARIU**; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este la Constantin (Dinicu) Golescu, *Însemnare a călătoriei mele, făcută în anul 1824, 1825, 1826*, Tipărită din nou și însoțită de o introducere de Nerva Hodoș, București, 1910.
fălinariul: *sg. ac.* 10,6

FEMEIE: s.f.
femeilor: *pl. gen.* 11,37

FEREASTRĂ: s.f.; var. **FEREASTĂ**
fereştile: *pl. ac.* 6,10

FERECAT, -Ă: adj.
ferecați: *m. pl. ac.* 3,91

FERICIT, -Ă: adj.
fericit: *m. sg. nom.* 12,12

FERMECĂTOR, -TOARE: s.m./f.
fermecătorii: *pl. nom./ac.* 2,2, 27; 4,4; 5,7
fermecătorilor: *pl. gen.* 5,11

(a) FI: v. IV
era: *ind. imp. 3.sg./pl.* rezum. cap.1; 1,20; 2,26, 31, 32, 33, 49; 3,22; 4,8; 5,21; 6,2, 3, 4; 7,5, 6, 7, 8, 19, 20; 8,19, 21, 27; 10,7; 13,1, 4, 15, 16, 31, 32, 35, 37, 39; 14,1, 2, 9, 22, 30, 31, 32
e: *ind. prez. 3.sg.* 2, 10, 11, 36, 45; 3,15, 40, 89, 90; 4,21, 27, 31; 5,25, 26; 6,12, 27; 8,21, 26; 9,14; 10,1, 4, 21; 11,5, 27; 13,23, 47, 48; 14,24, 33, 42
eşti: *ind. prez. 2.sg.* 2,37, 38; 3,27, 45; 4,19; 5,13; 9,23; 13,52; 14,40
eram: *ind. imp. 1.sg.* 4,1; 10,4
fiind: *gerunziu* rezum. cap.2; 4,28; 5,31; 8,2; 13,3, 38
vor să fie: *ind. viit. pop. 3.pl.* 2,28
va fi: *ind. viit.I. 3.sg.* 2,29, 40, 42; 4,22, 29; 5,7; 7,23, 24; 8,26; 9,26, 27; 11,15, 16, 17, 27, 29, 35, 37; 12,4, 8
vor fi: *ind. viit.I. 3.pl.* 2,45; 7,24; 8,19; 9,25; 10,14; 12,3
să fie: *conj. prez. impers./3.sg.* 3,30, 40; 4,16, 20; 6,1, 15
a fi: *inf. prez.* 4,23; 8,2; 12,1; 13,18, 42; 14,5
vei fi: *ind. viit.I. 2.sg.* 5,16
fie: *conj. prez. fără* ***să*** *impers./3.pl.* 5,17; 14,8
fii: *imperativ 2.sg.* 10,19
ar fi: *cond. prez. 3.sg.* 13,40
fost-au: *ind. pf.c. 3.pl.* 1,6
au fost: *ind. pf.c. impers./3.sg.* 1,21; 4,28; 5,2; 8,15; 9,12; 12,1; 13,21; 14,13
fusease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 5,3; 14,41
iaste: *ind. prez. 3.sg.* 1,4; 2,9, 11, 22, 28, 30, 47; 3,36, 38, explicație cap.3, după vs.90, 92, 96; 4,6, 15, 32; 5,11; 6,15, 26; 7,27; 8,2, 20, 21; 9,7, 13; 13,13, 22, 26; 14,6, 7, 17, 23
-i: *ind. prez. impers./3.sg.* 3, 16; 6,12
-s: *ind. prez. 3.pl.* 9,7

sânt: *ind. prez. 3.pl.* 2,20, 22, 28; 3,12, 60, 100; 4,11, 12, 34; 7,17; 9,7, 16; 13,20; 14,16, 18
sânteți: *ind. prez. 2.pl.* 3,15
sântem: *ind. prez. 1.pl.* 13,20, 40
sânt: *ind. prez. 1.sg.* 13,46

FIARĂ: s.f.; var. (Înv. și reg.) **HIARĂ**
fiarăle: *pl. nom./ac.* 2,38; rezum. cap.4; 4,11, 12, 18, 20; rezum. cap.7; 8,4
fiară: *pl.* (*cu des.* ***-ă***) *nom./ac./dat.* 4,9; rezum. cap.7; 7,7, 17
fiară: *sg. nom./ac.* 4,13; 7,5, 6, 7
fierile: *pl. ac.* 4,22, 29; 5,21
fieri: *pl. nom./dat.* 7,3, 12
fiara: *sg. nom.* 7,11, 23
hiarăle: *pl. voc., în sintagma* ***toate hiarăle și dobitoacele*** 3,81

FIER: s.n.
fier: *sg. ac.* 2,33, 34, 41, 42; 4,12, 20; 5,4, 23; 7,7, 19
fierul: *sg. nom./ac.* 2,35, 40, 41, 43, 45
fierului: *sg. gen.* 2,41

(a) FIERBE: v. III
au fiert: *ind. pf.c. 3.sg.* 14,26
fiersease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 14,32

FIU: s.m.
fiii: *pl. nom./ac.* 1,3, 6; 2,25, 38; 5,13, 21; 6,13, 24; 11,10, 14; 12,1; 13,30; 14,14, 20
fiii: *pl. voc., în sintagmele* ***fiii oamenilor/fiii lui Israil*** 3,82; 13,48
fiiului: *sg. dat.* 3,92
fiiul: *sg. nom.* 5,22
Fiiul: *sg. nom./ac., în sintagmele* ***Fiiul Omenesc/Fiiul Omului/ fiiul omului*** (cf. Anania 2001, p.1116) rezum. cap.7; 7,13; 10,16
fiiul: *sg. voc., în sintagma* ***fiiul omului*** (cf. Anania 2001, p.1118) 8,17
fiiu: *sg. nom.* 9,1
fiilor: *pl. gen.* 11,41
fii: *pl. ac.* 14,9

FLACĂRĂ: s.f.
flacără: *sg. ac.* 11,33

FLUIER: s.n. (Pop.) „tibia"
fluierele: *pl. nom.* 2,33

FOC: s.n.
foc: *sg. nom./ac.* rezum. cap.3; 3,6, 11, 15, 17, 20, 21, 23, 93; 7,9, 10, 11
focului: *sg. gen.* 3,22, 25, 49, 88, 91, 92, 93, 94
focul: *sg. nom./ac.* 3,50, 94; 12,10
focul: *sg. voc., în sintagma* ***focul și zăduhul*** 3,66

FRĂMÂNTĂTURĂ: s.f. „amestec obținut prin frământare"; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este într-un document din 1815, la Theodor Codrescu, *Uricariul cuprinzetoriu* de hrisoave, anaforale și alte acte din suta a XV – XIX, atingătoare de Moldova... [vol. I], Vol. I – XXV, Iași 1952 – 1895.
frământătură: *sg. ac.* 14,26

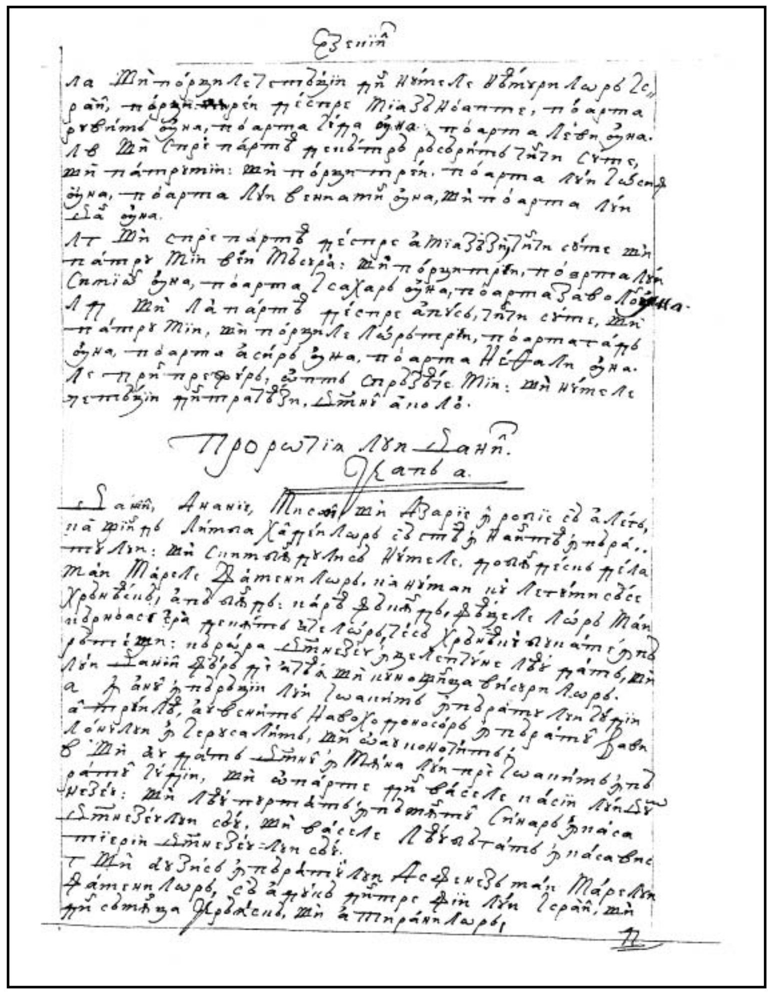
(a se) FRÂNGE: v. III „a (se) sfărâma"
frângându(-să): *gerunziu* 8,22

FRIG: s.n.
frigul: *sg. voc., în sintagmele* ***frigul și căldura/gerul și frigul*** 3,67, 69

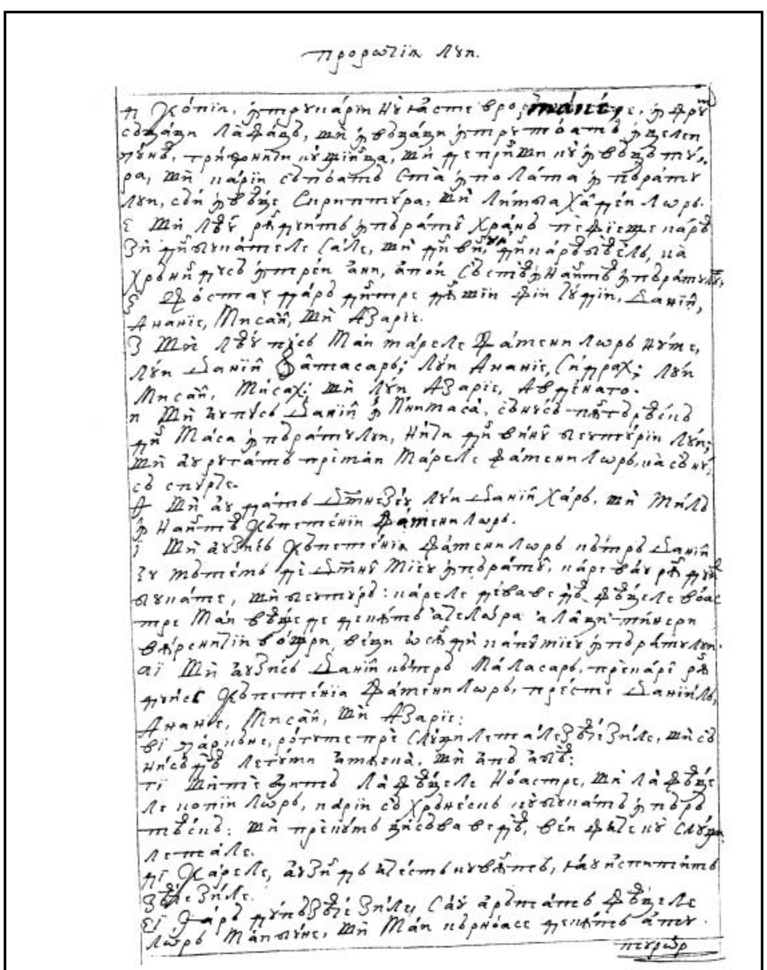
FRUMOS, -OASĂ: adj.
frumoasă (foarte): *f. pl. nom.* 4,9
frumoși (foarte): *m. pl. nom.* 4,18

Ș

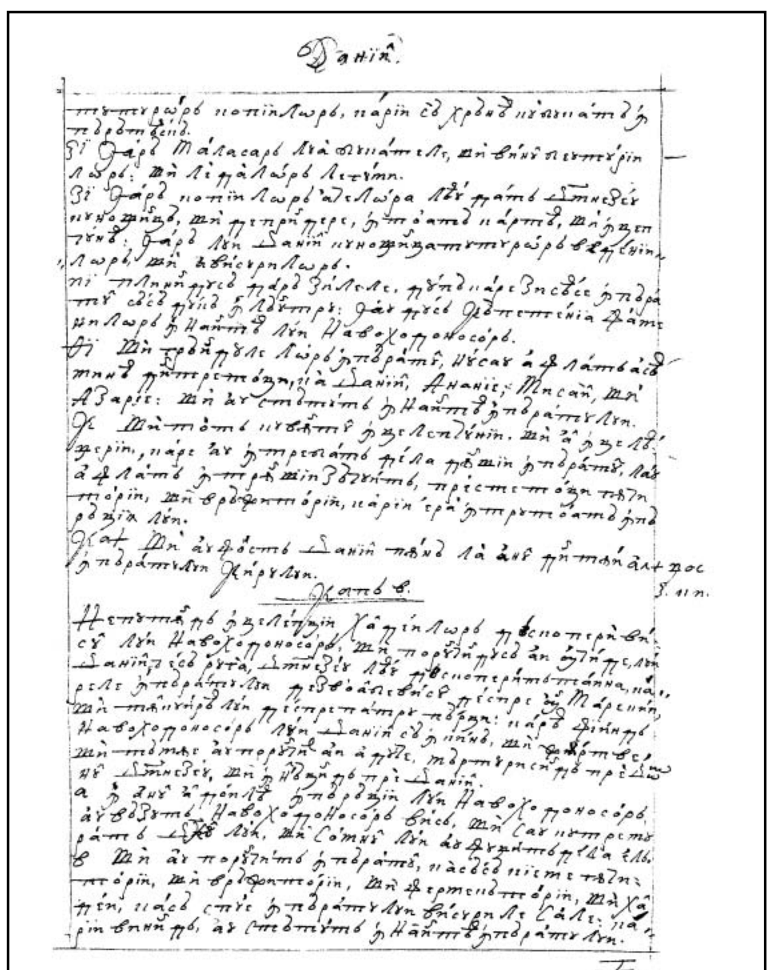
T

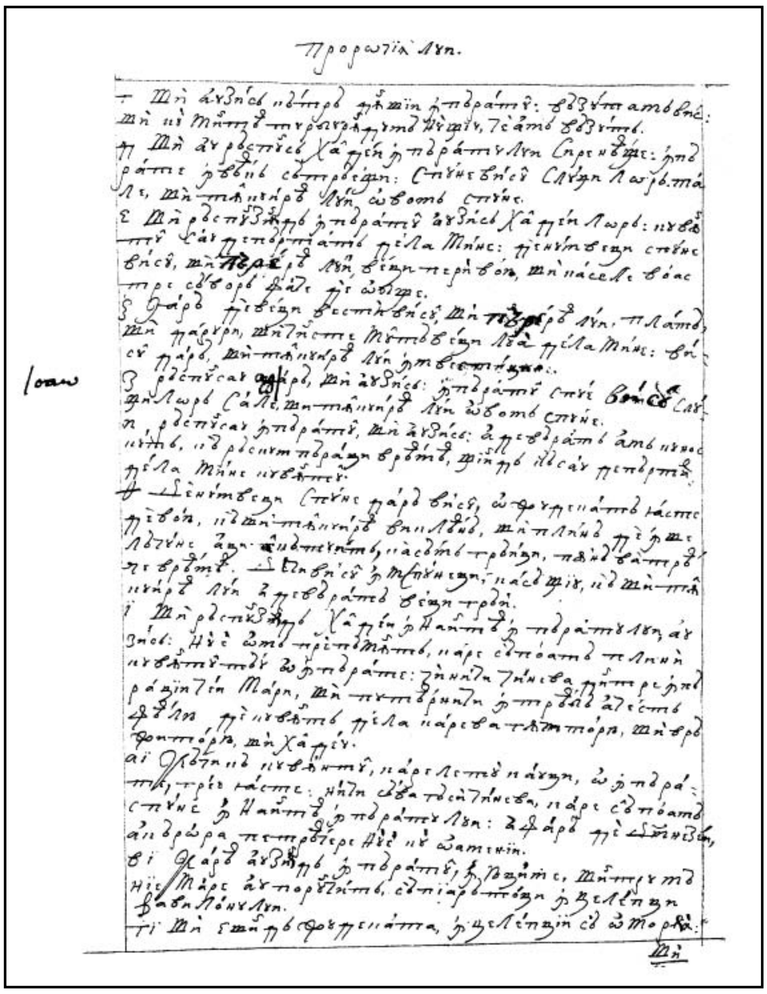
75r

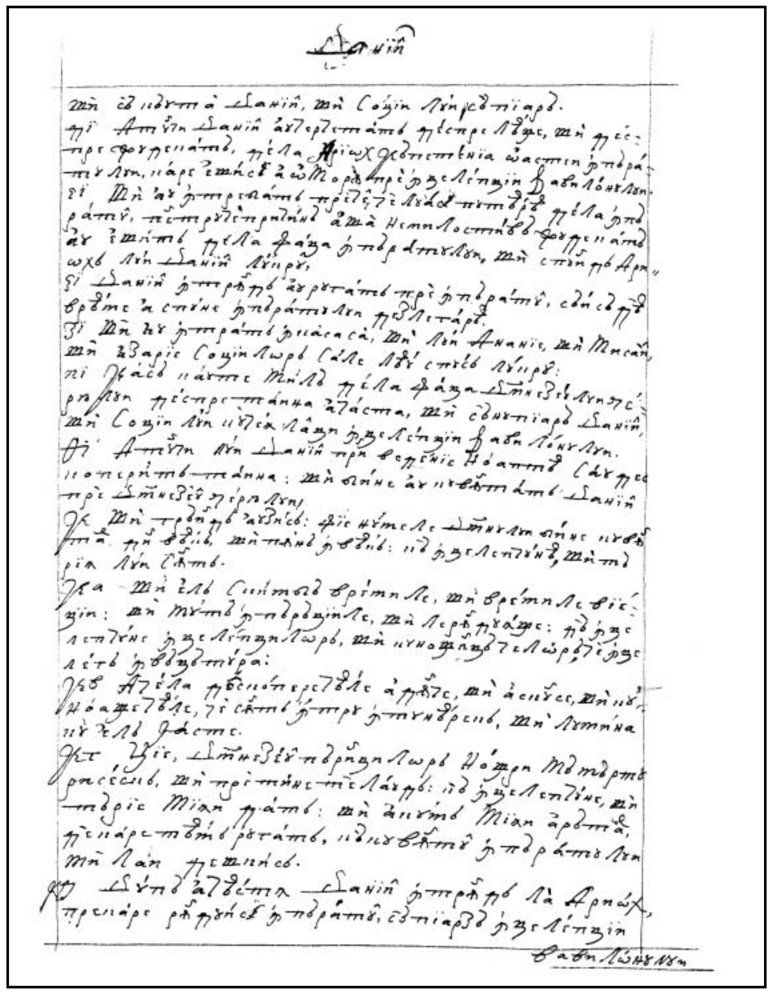
75v

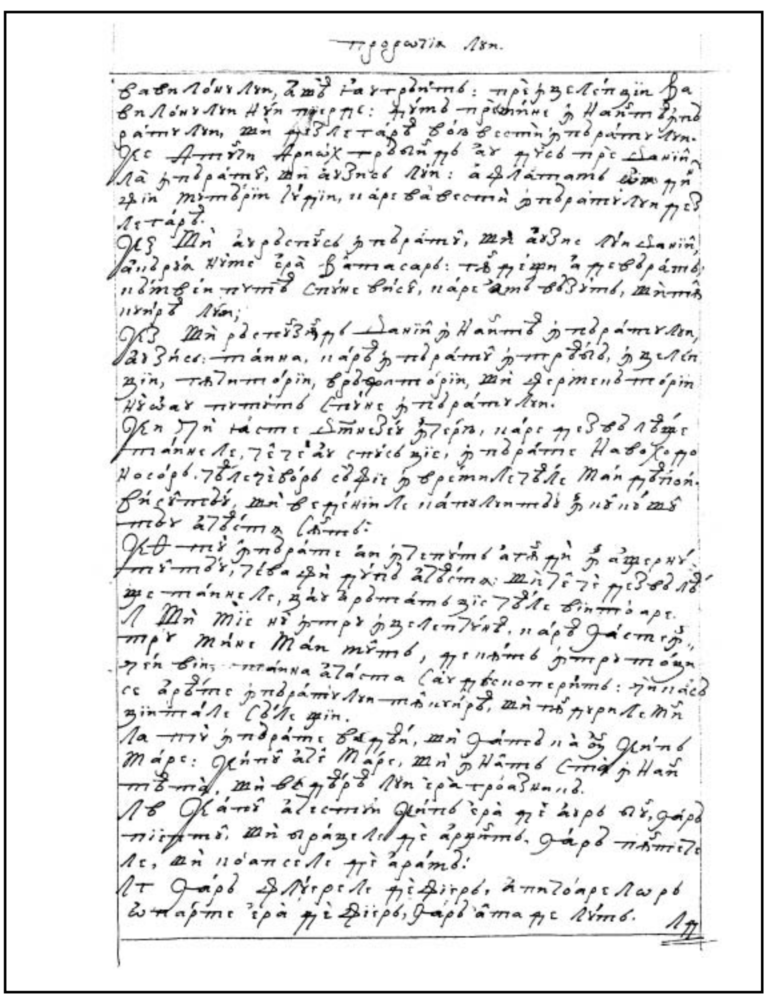
76r

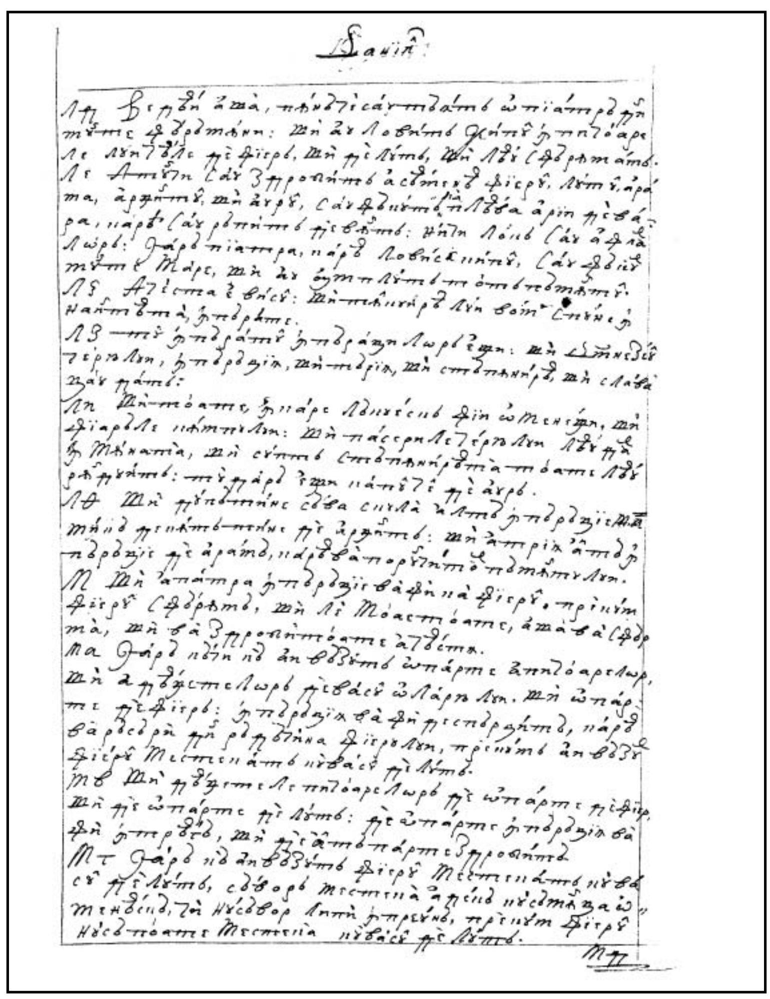
76v

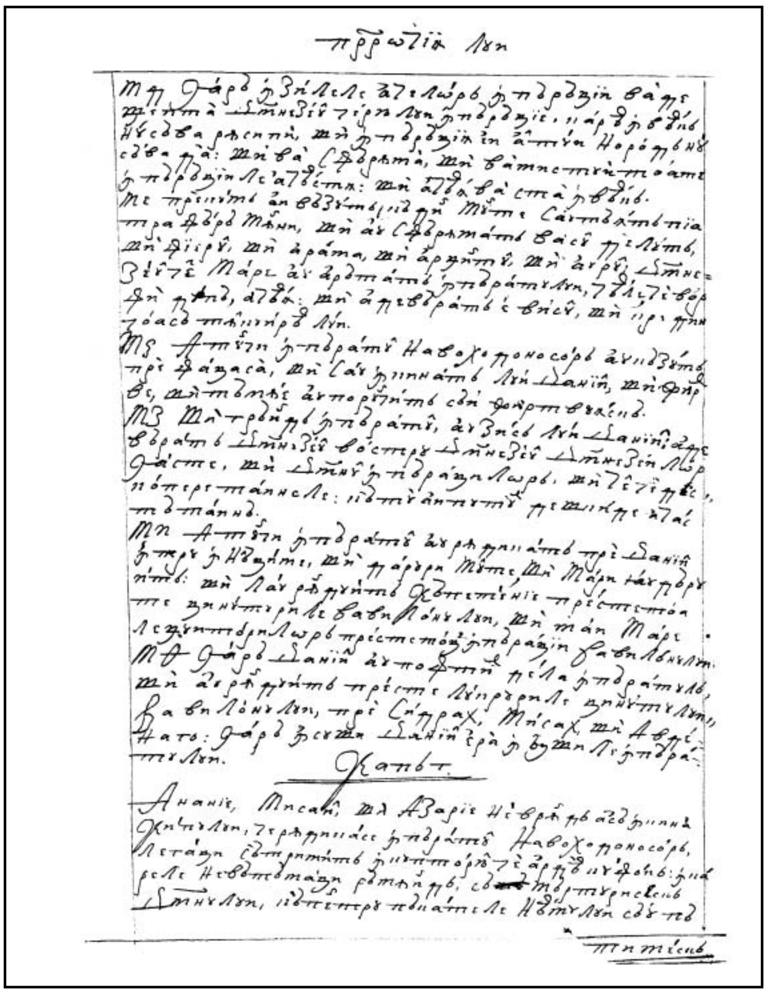
77r

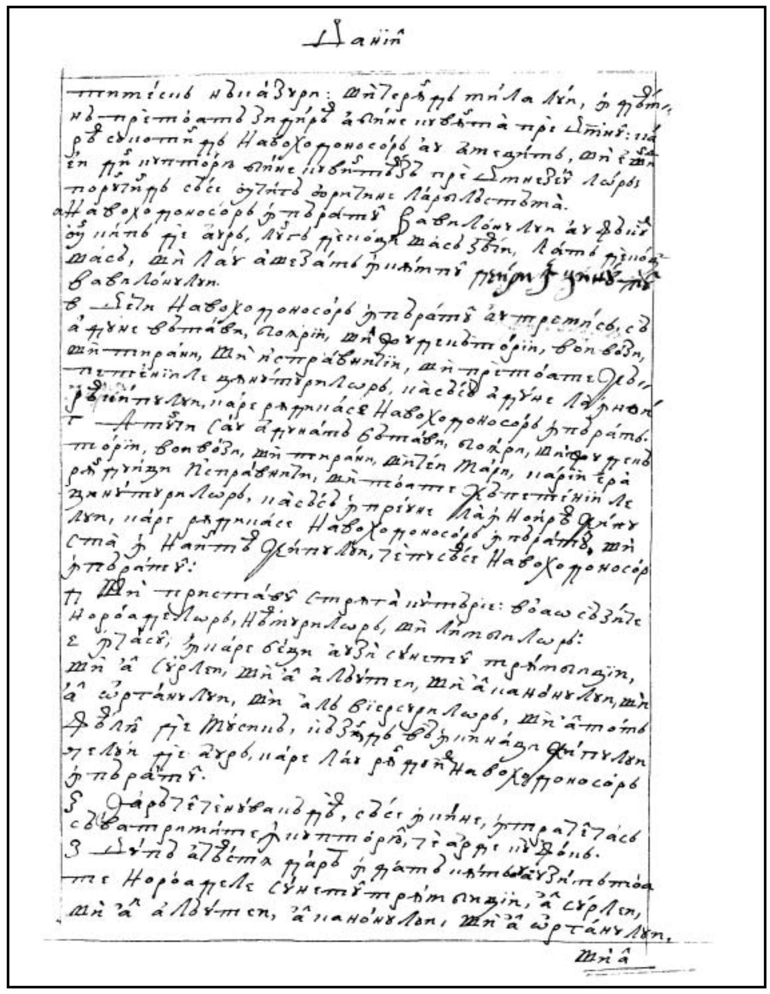
77v

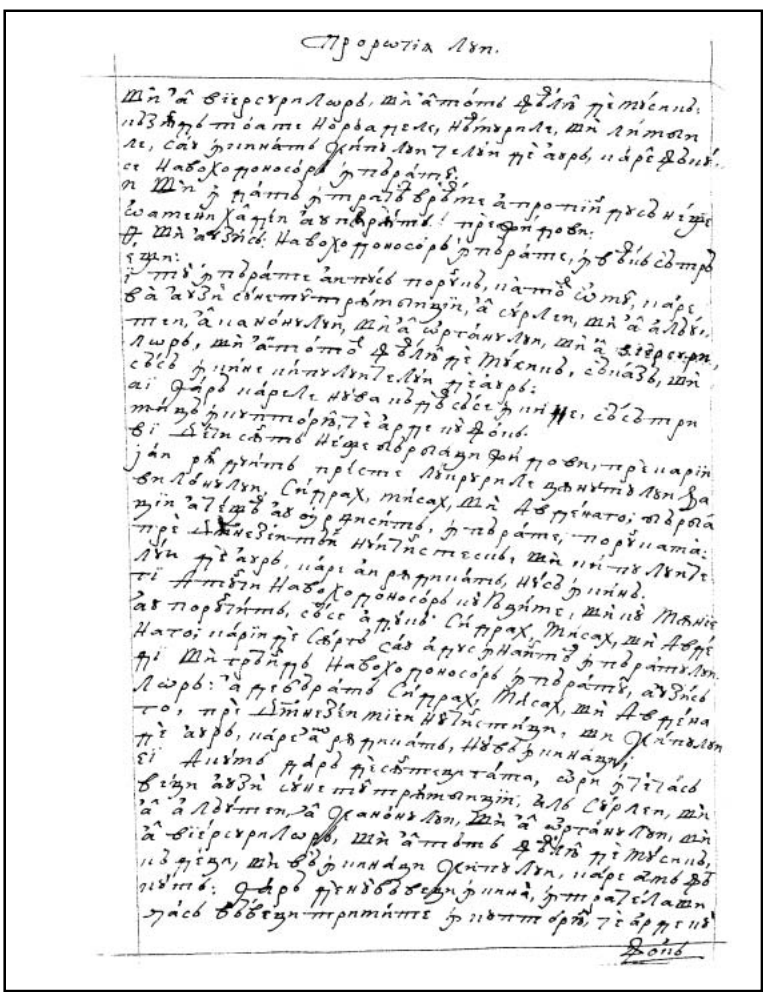
78r

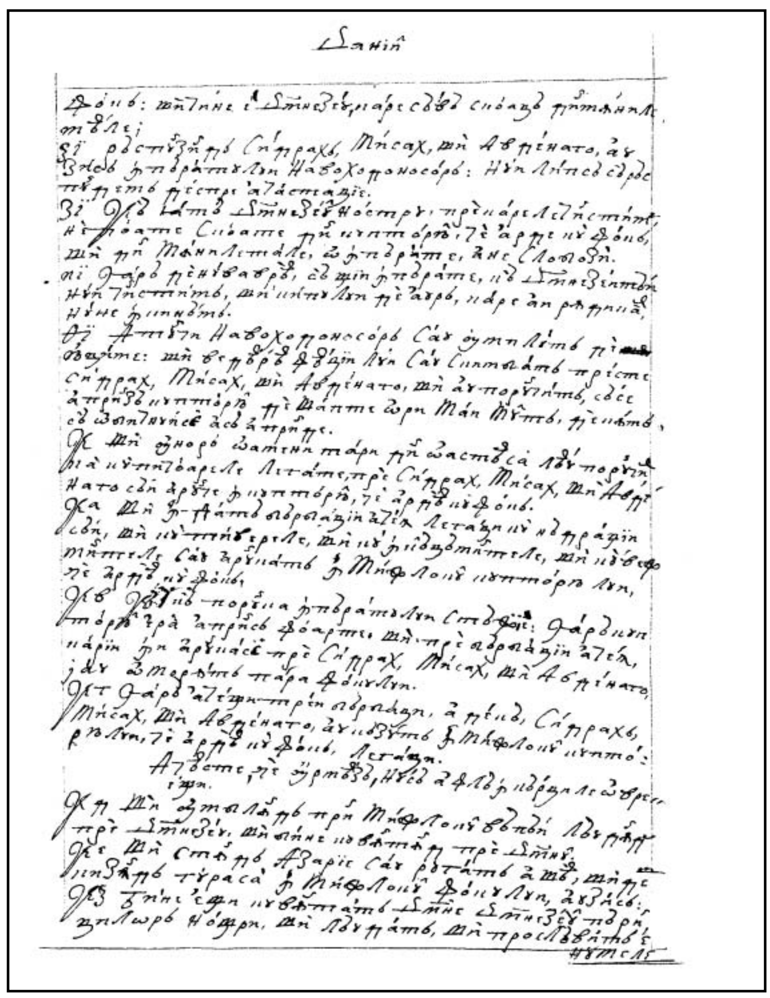
78vv

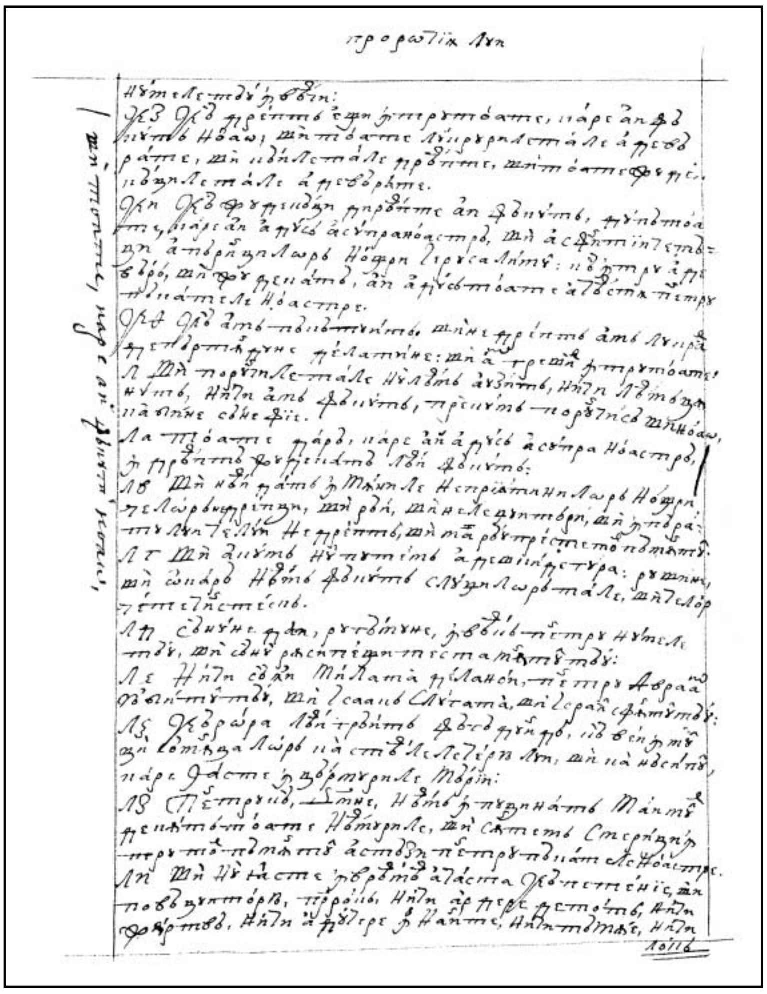
79r

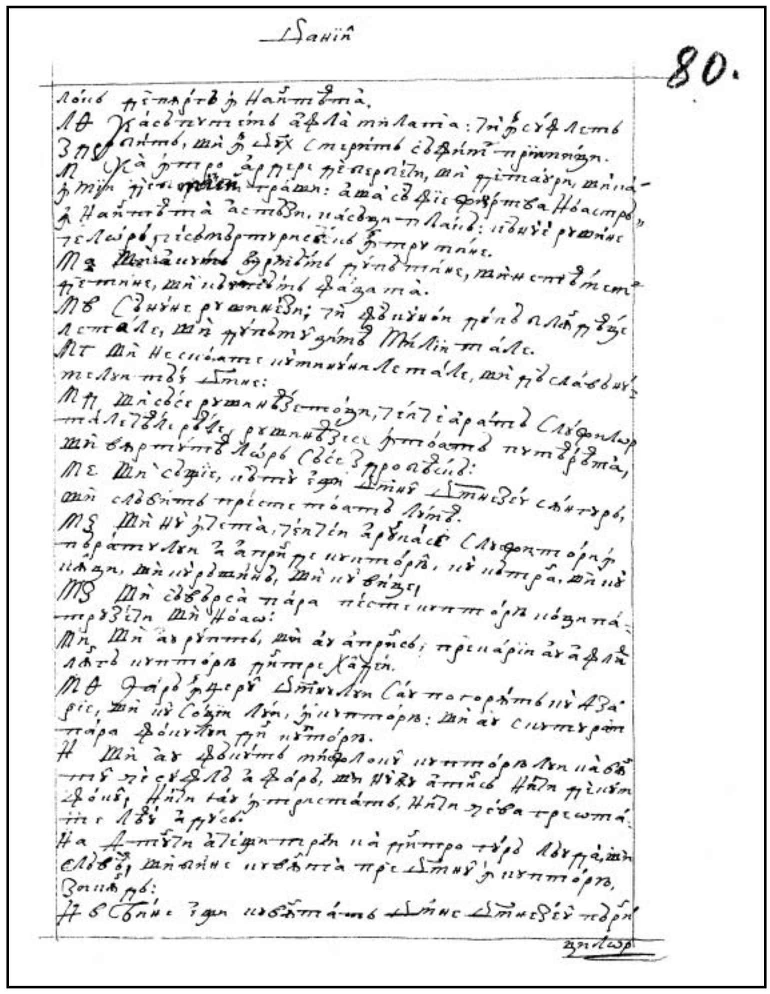
79v

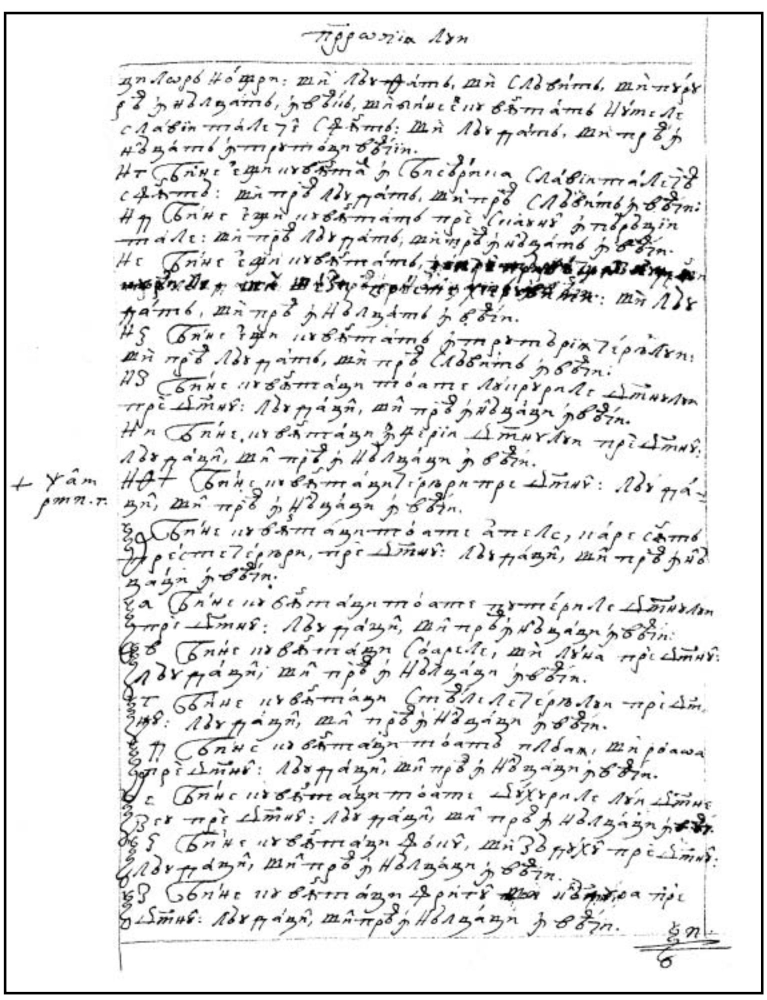
80r

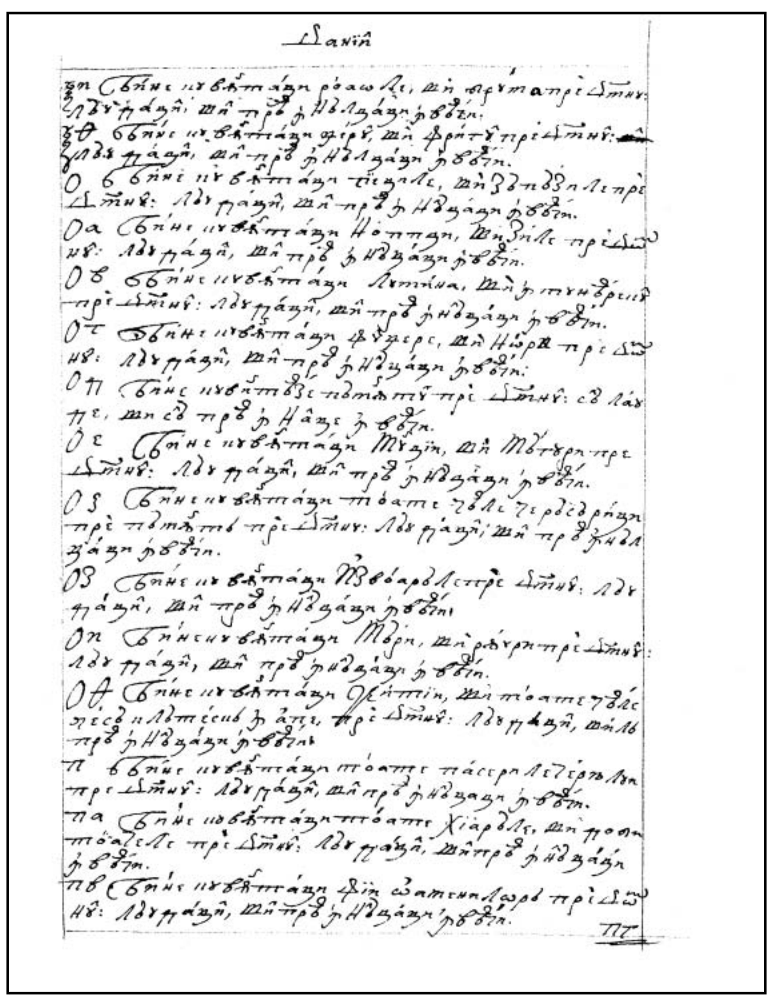
80v

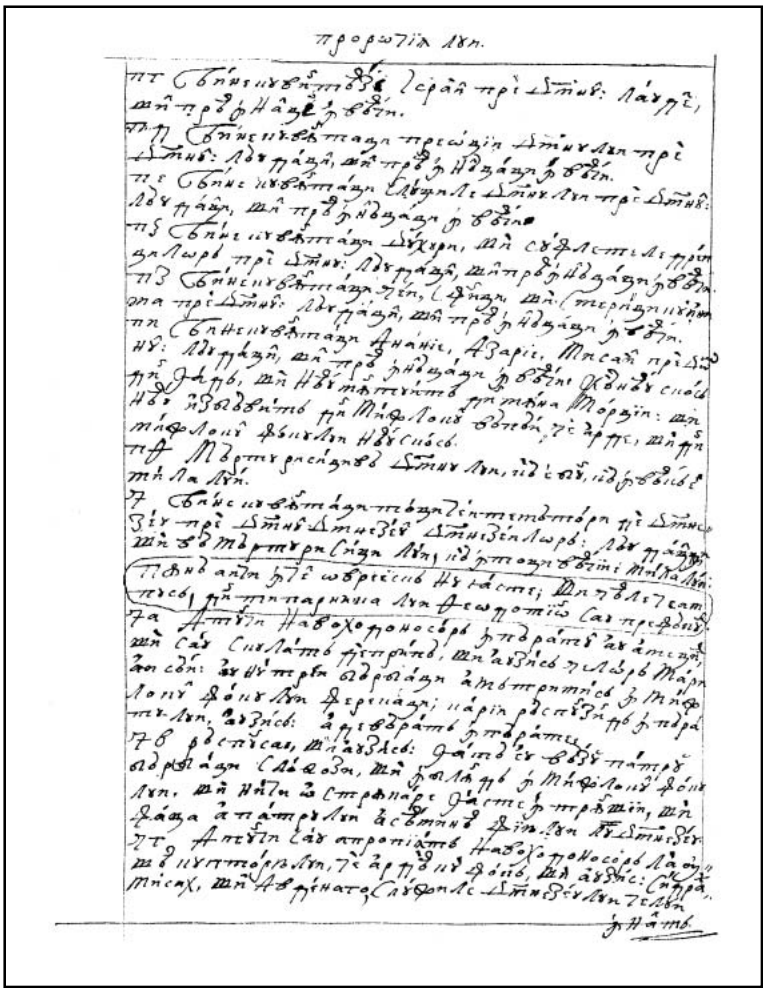
81r

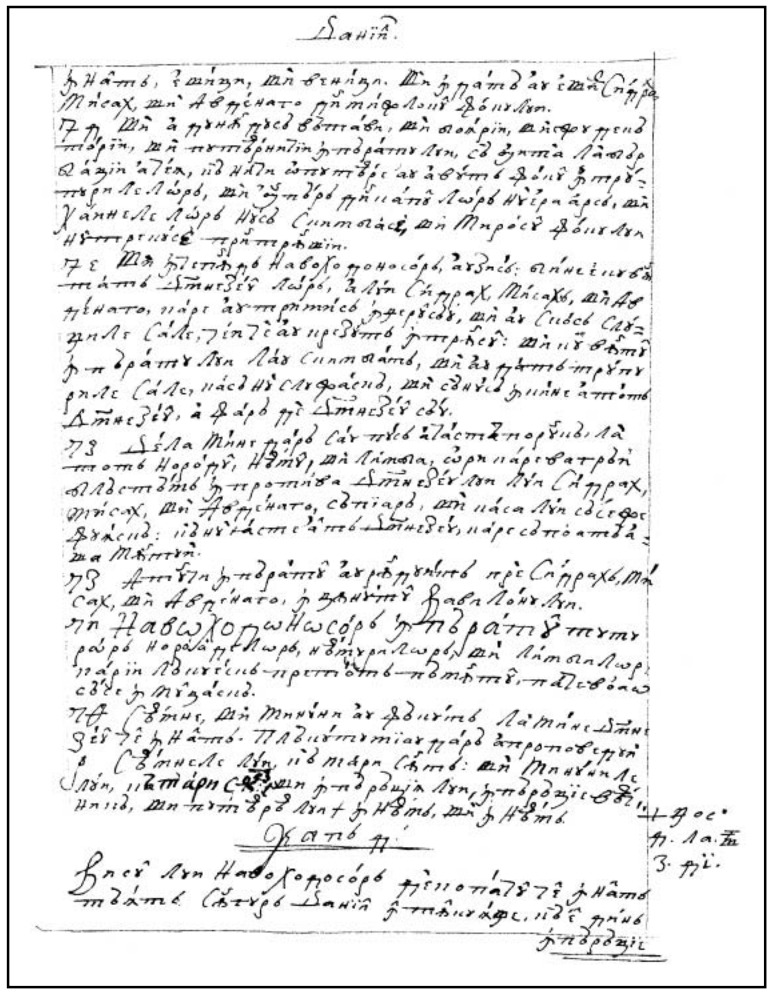

81v

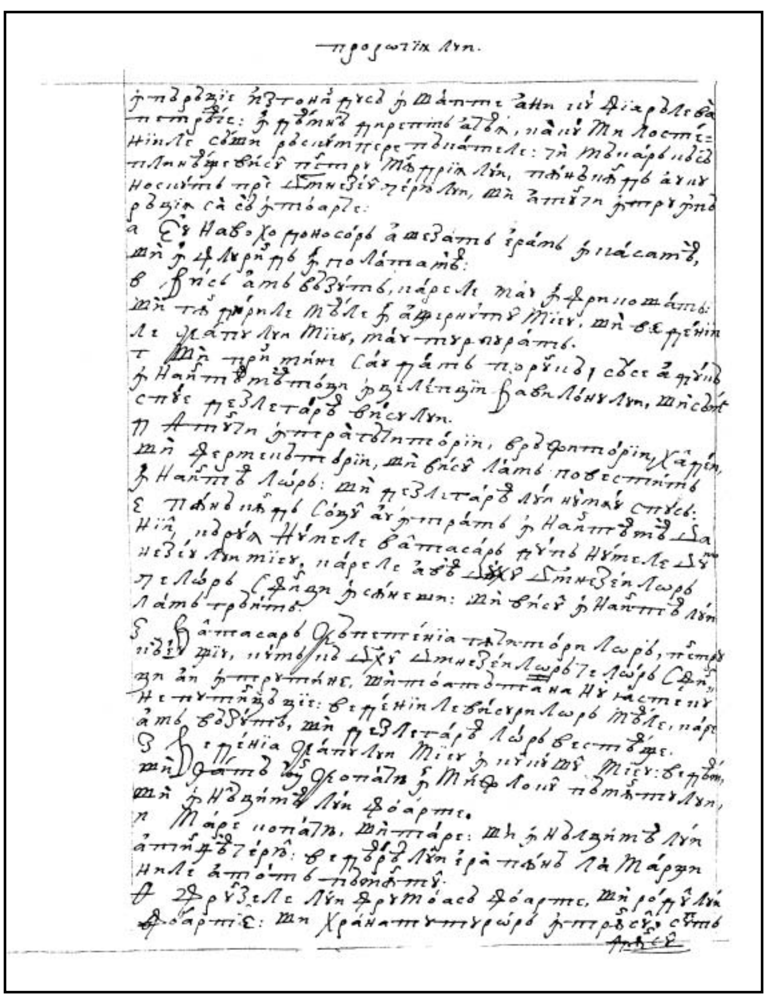
82r

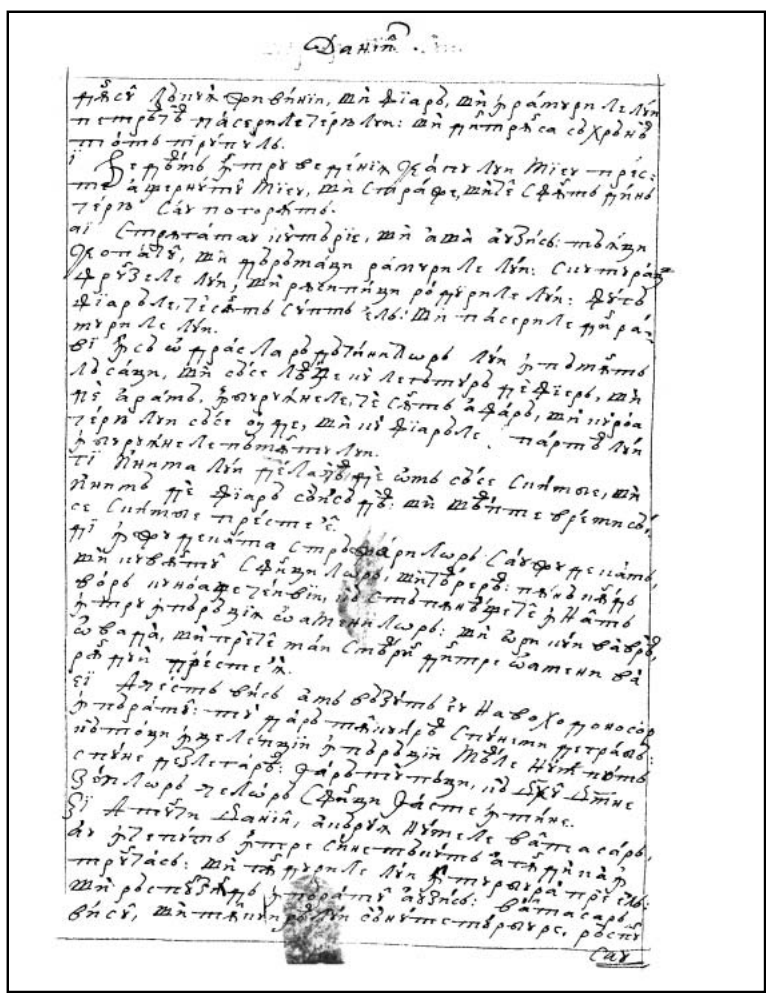

82v

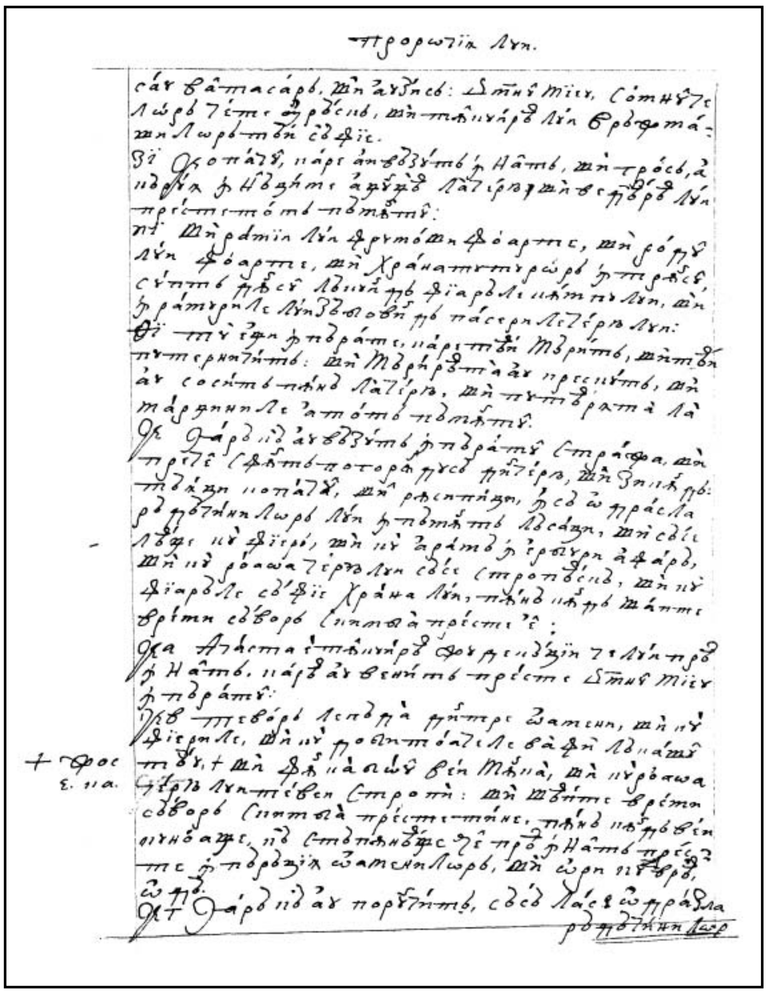
83r

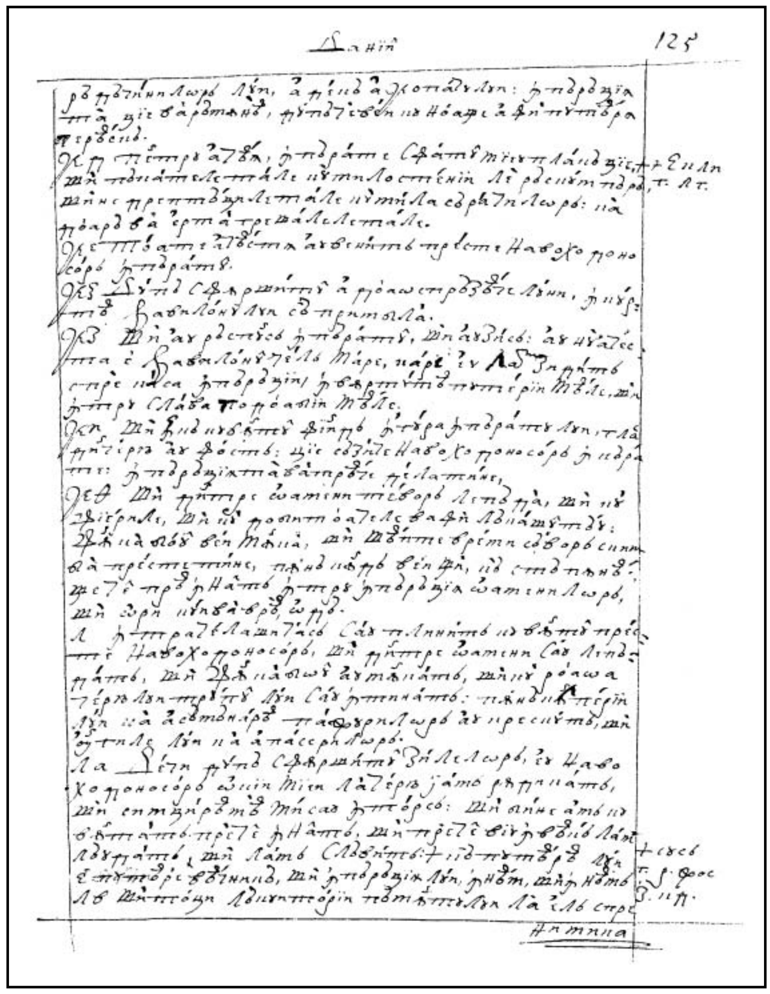

83v

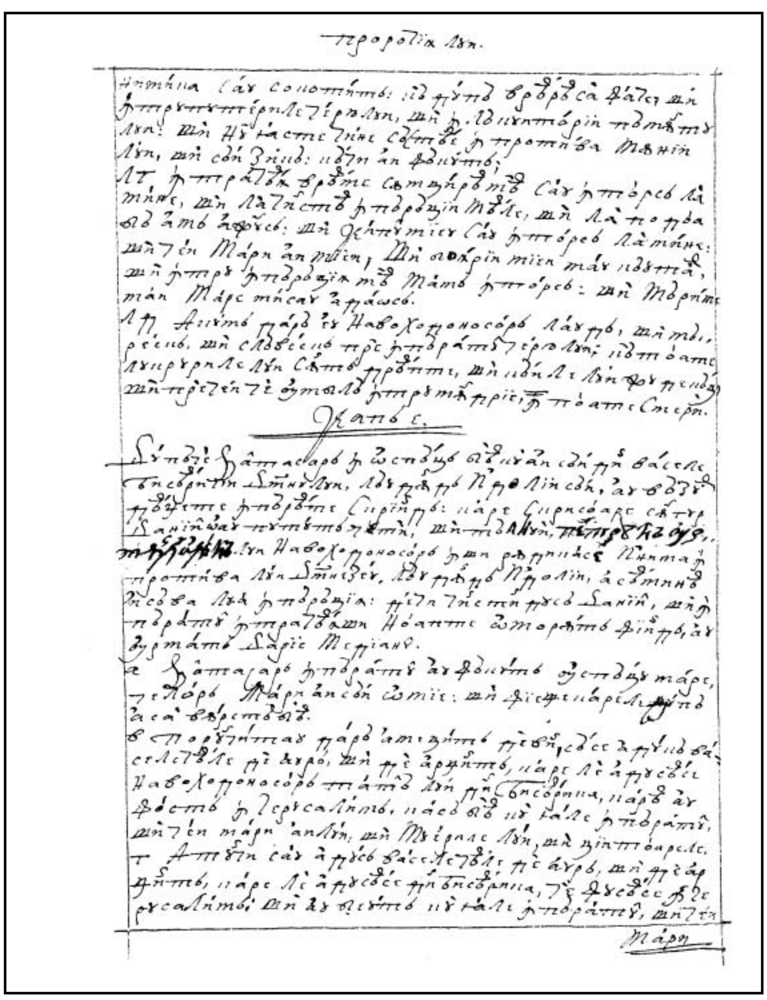
84r

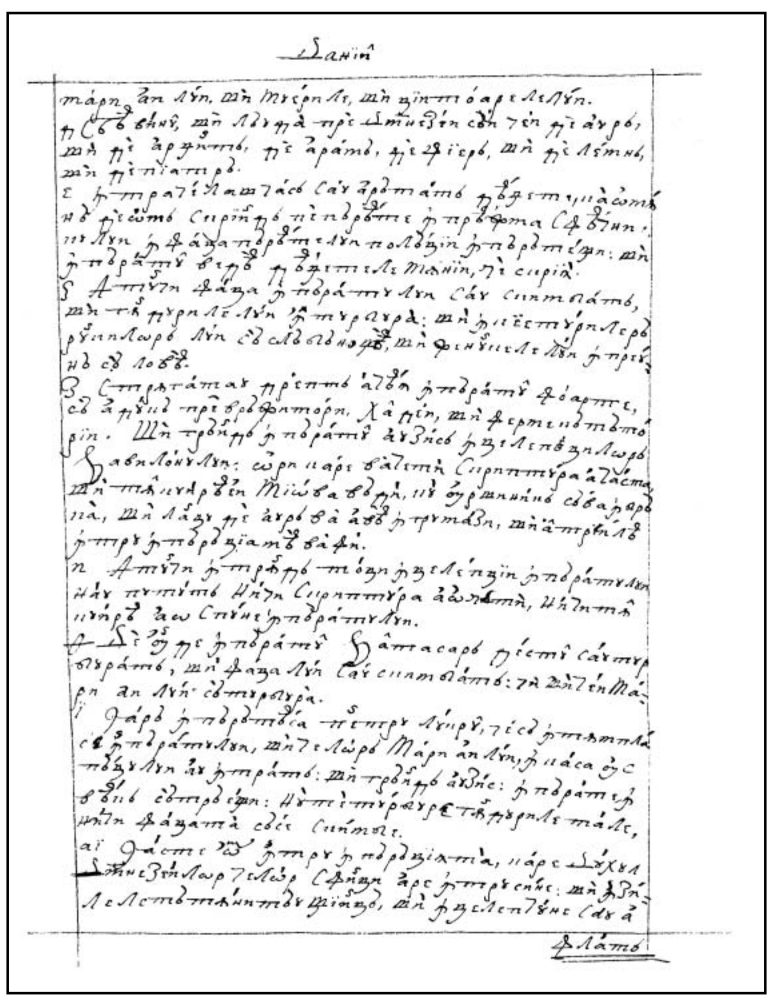

84v

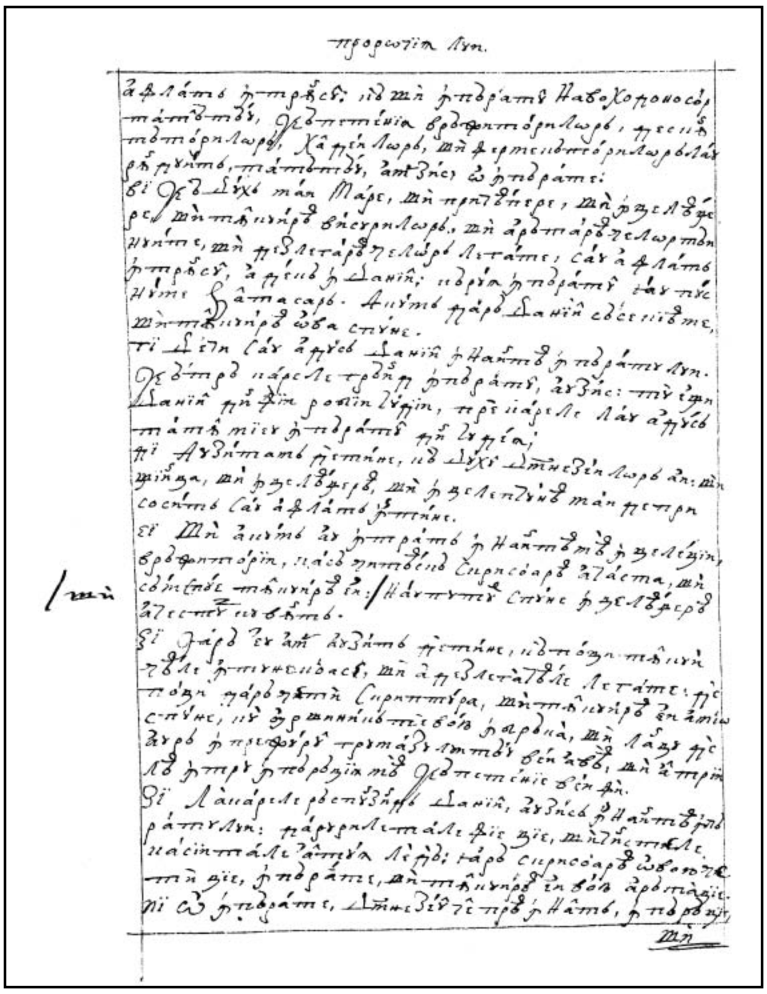
85r

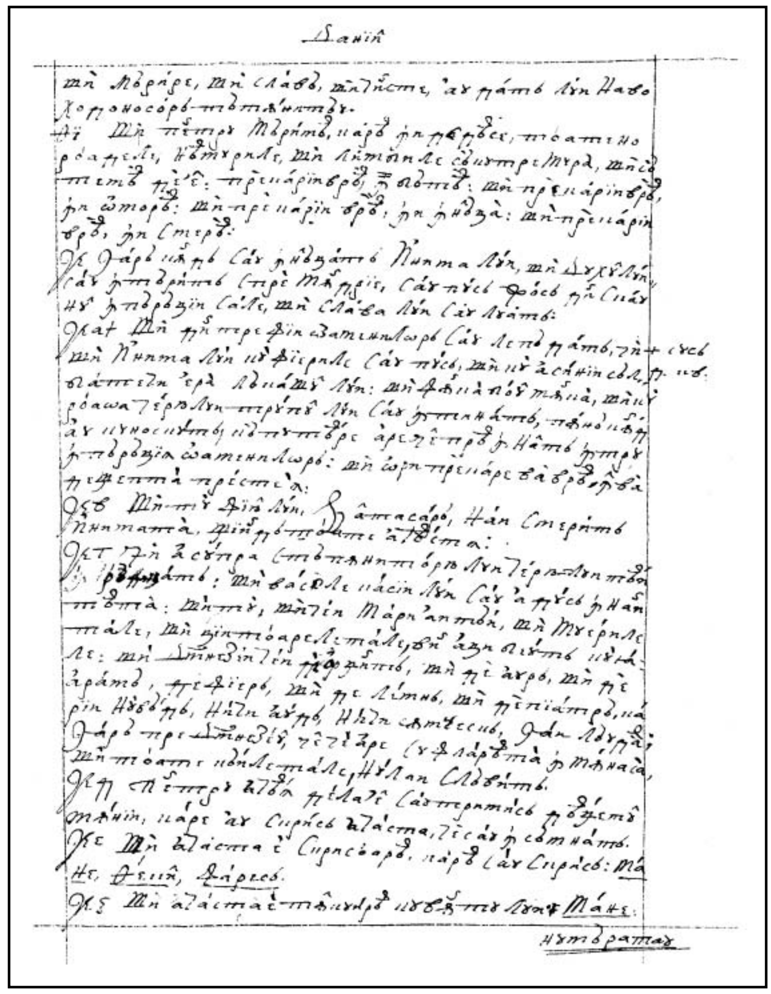

85v

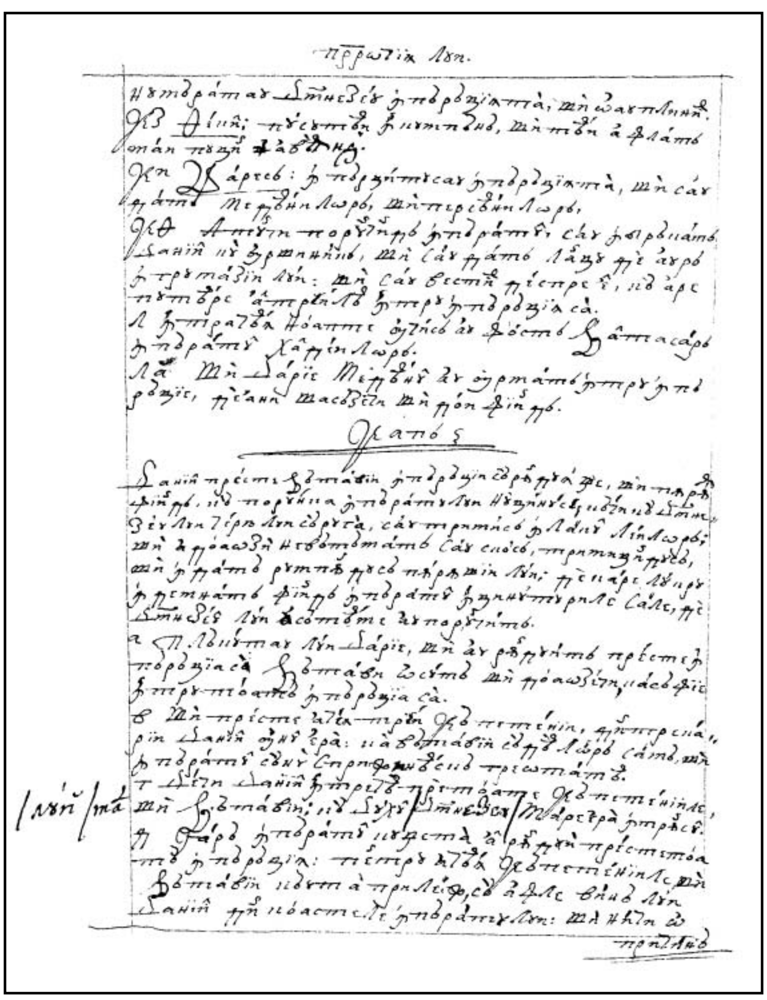
86r

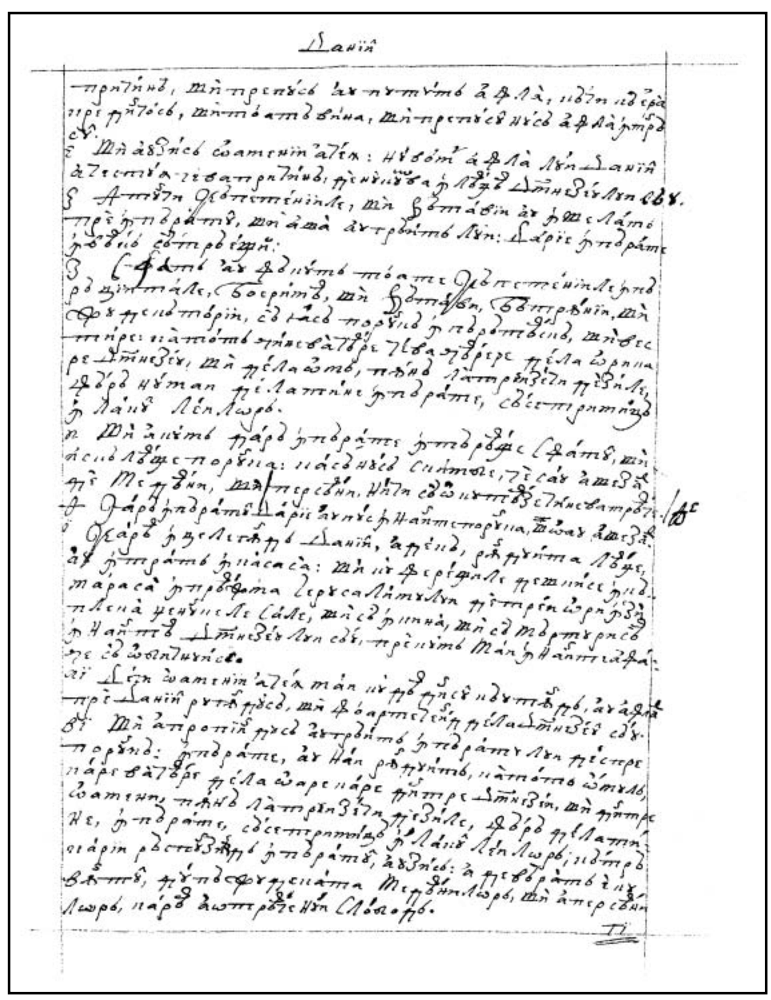
86v

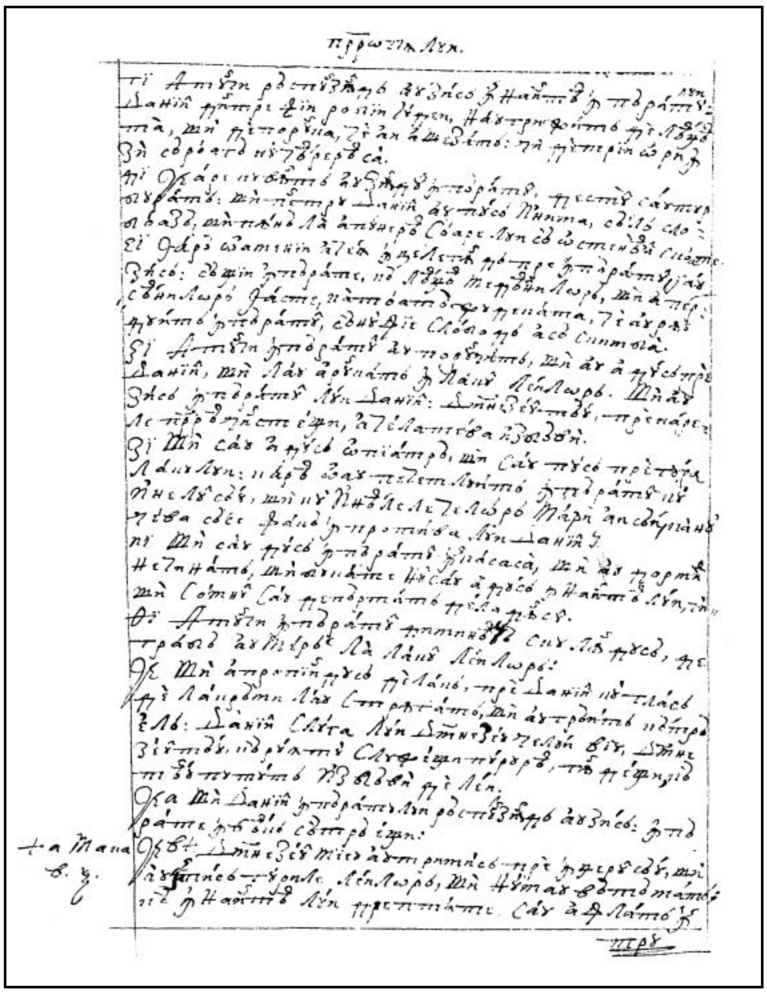
87r

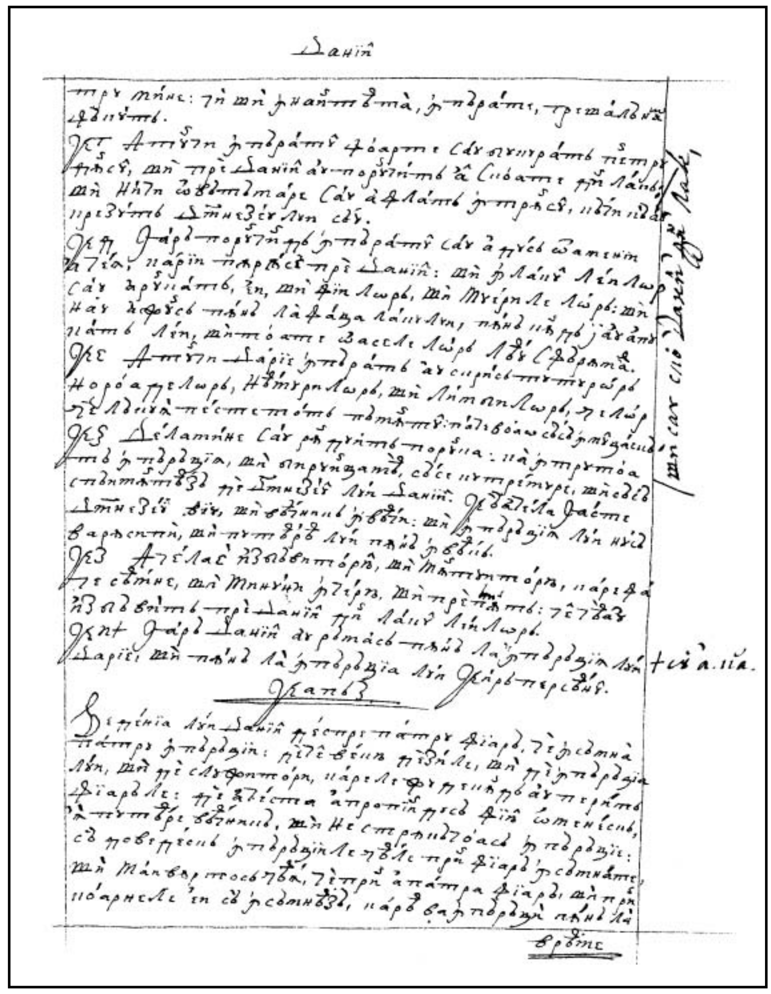
87v

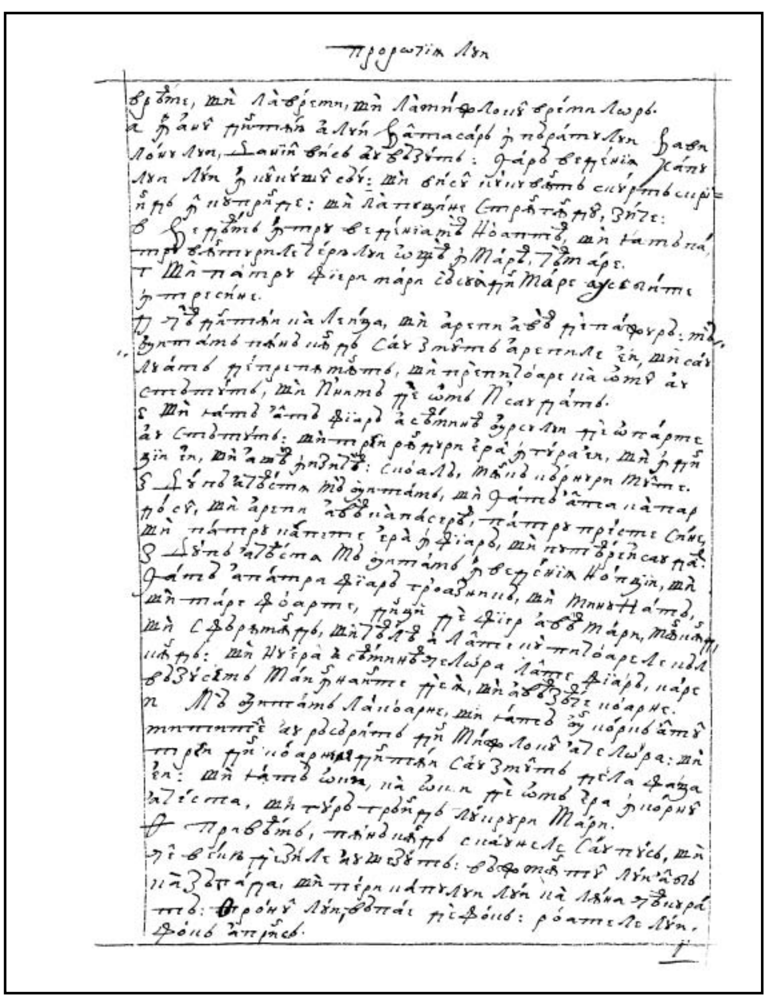
88r

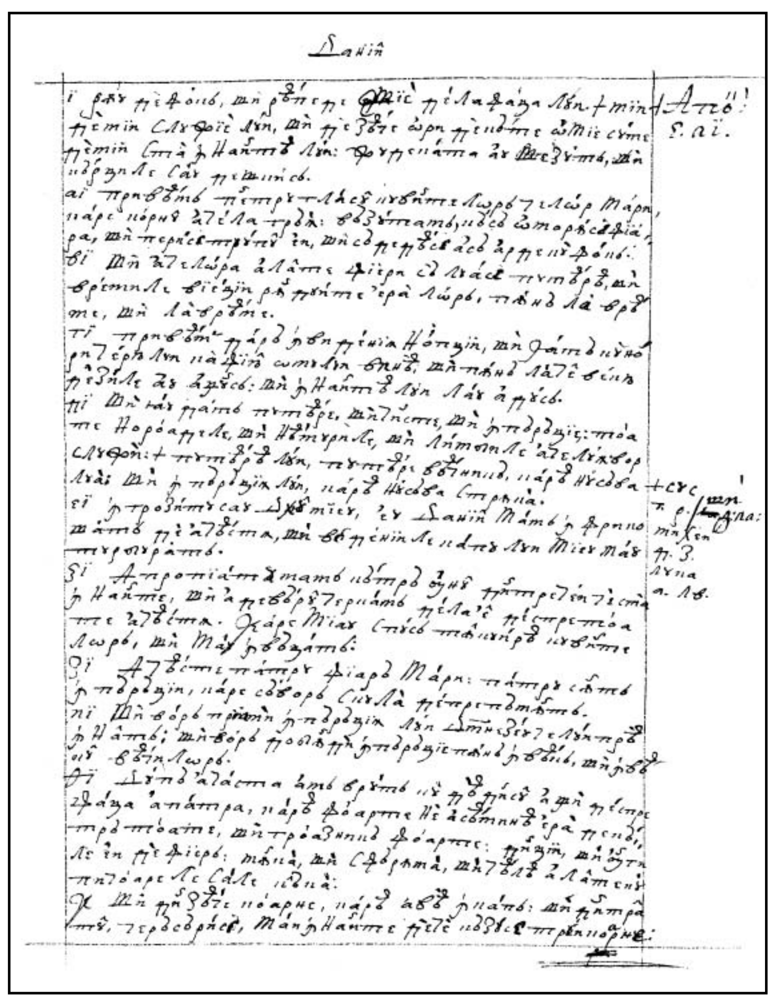
88v

89r

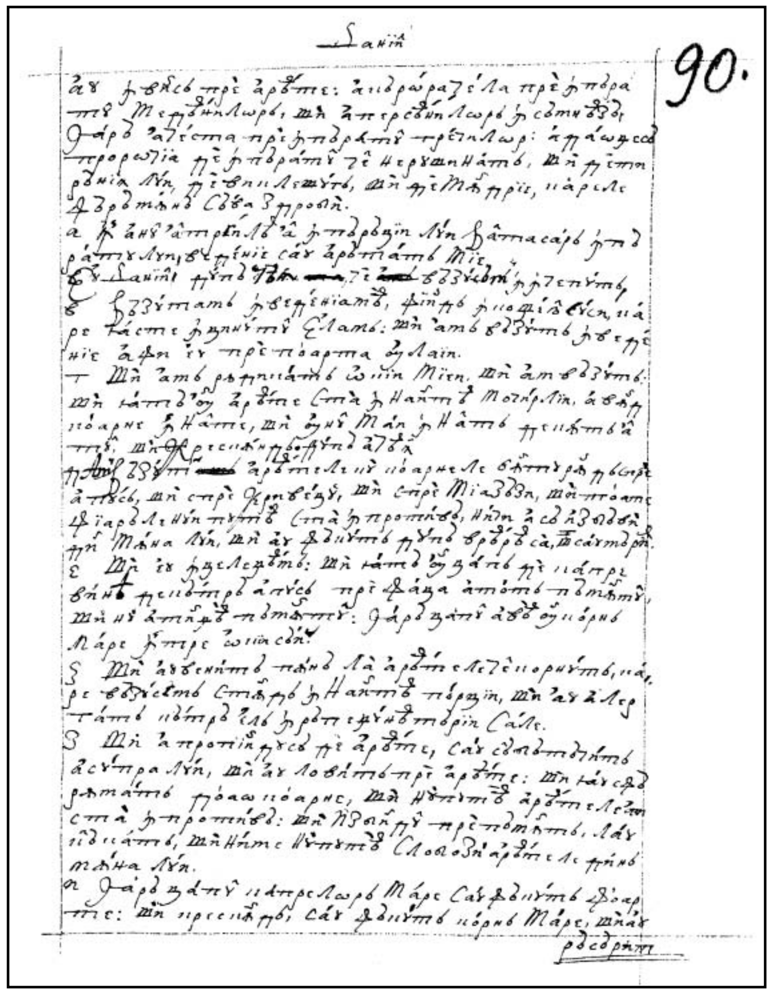

89v

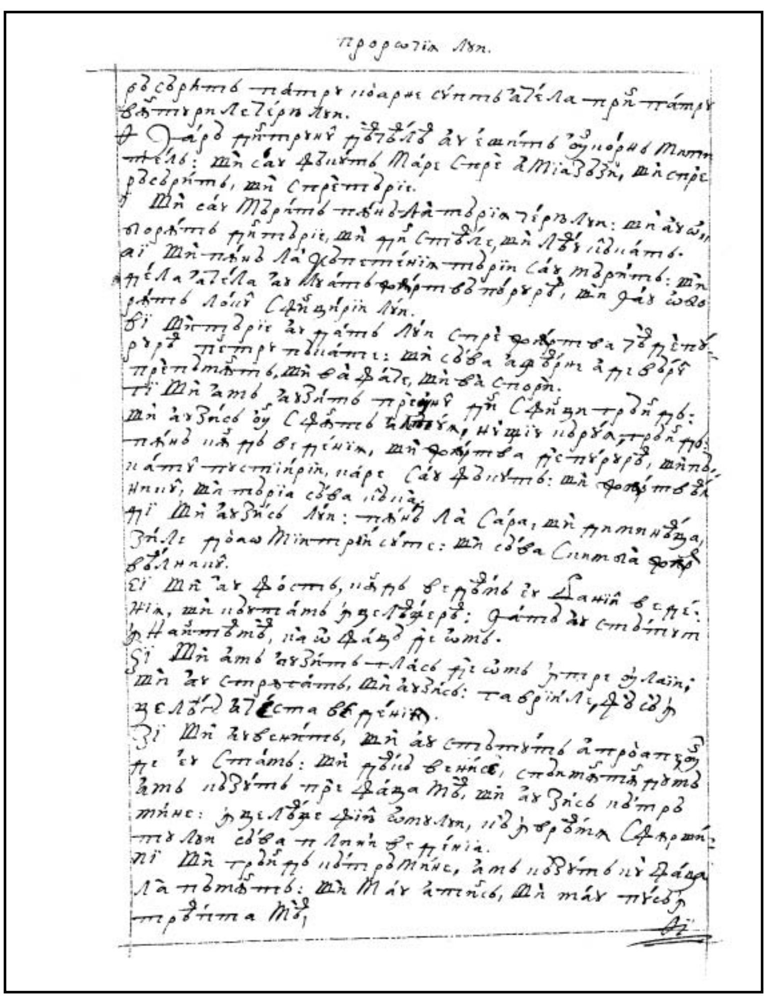

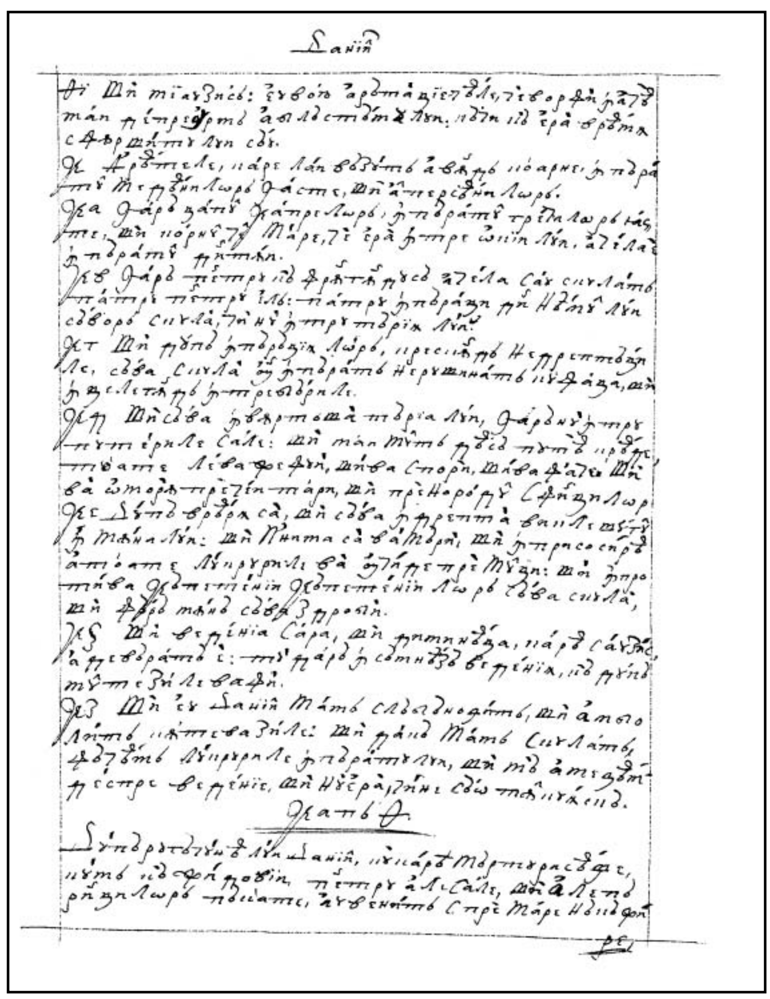
90r

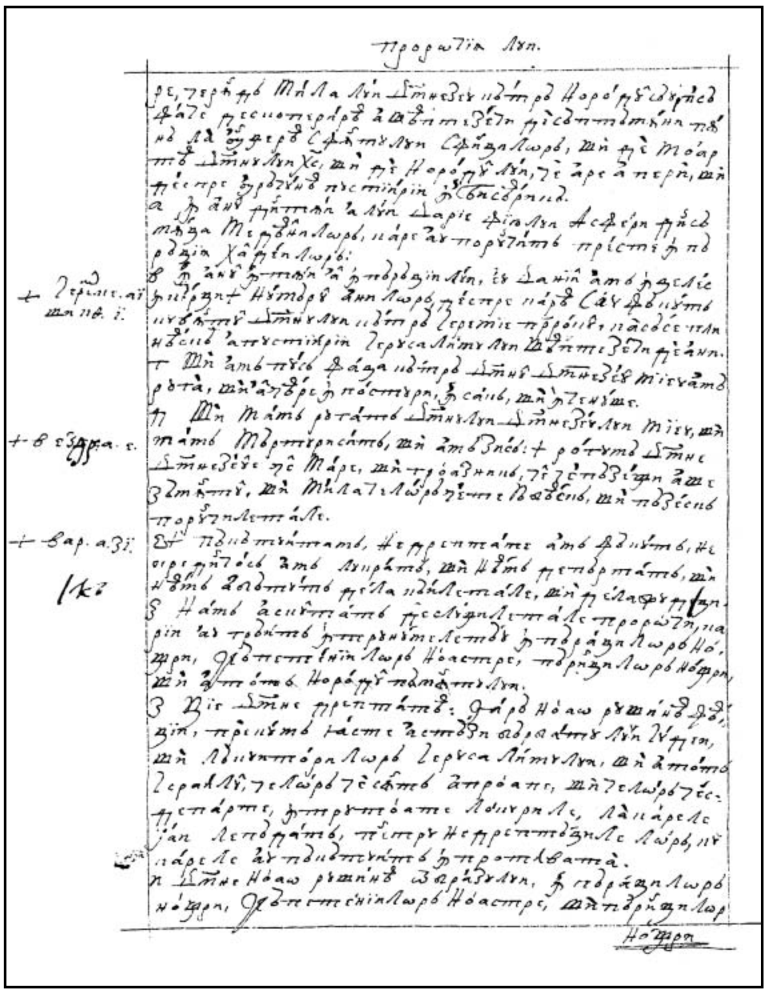

90v 91r

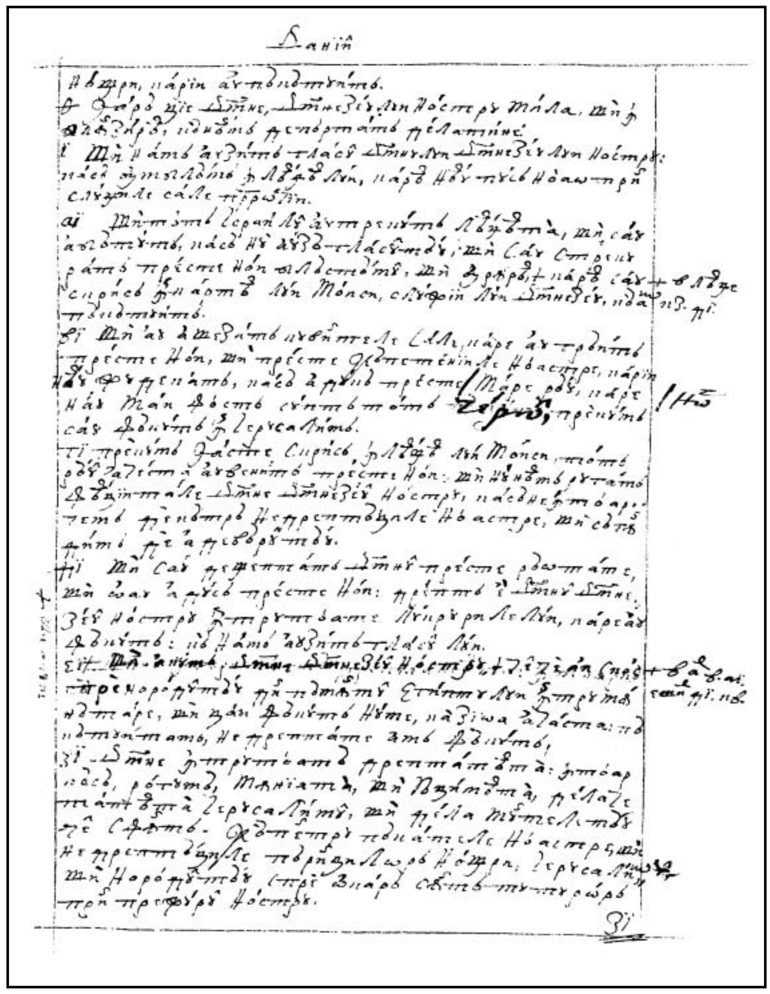

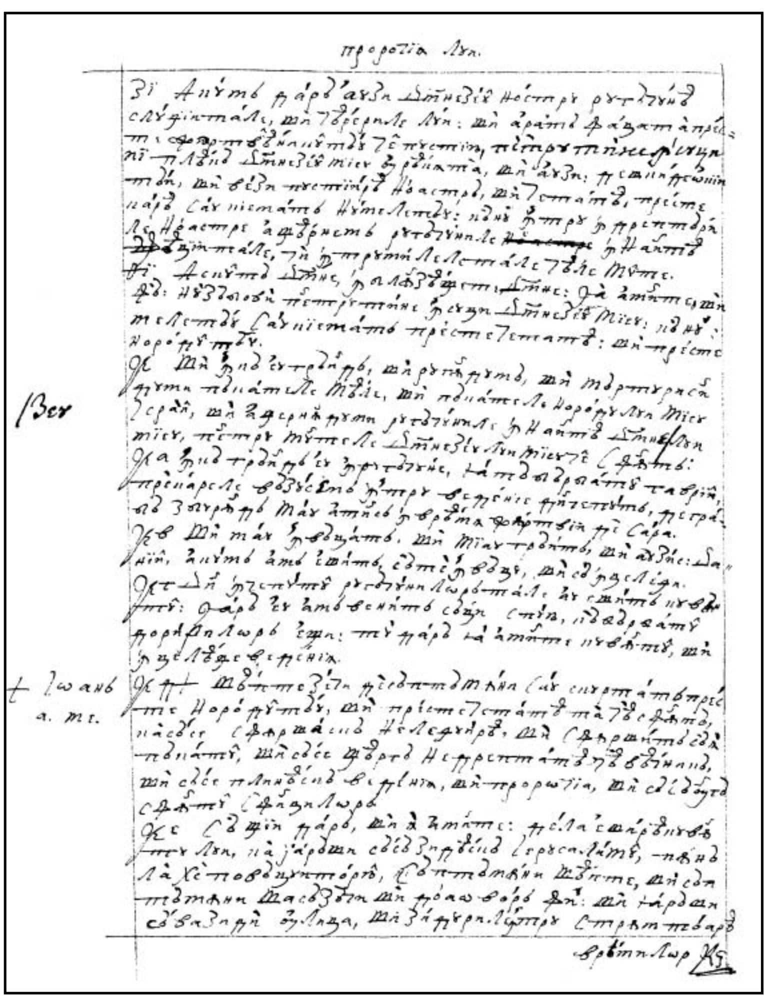
91v 92r

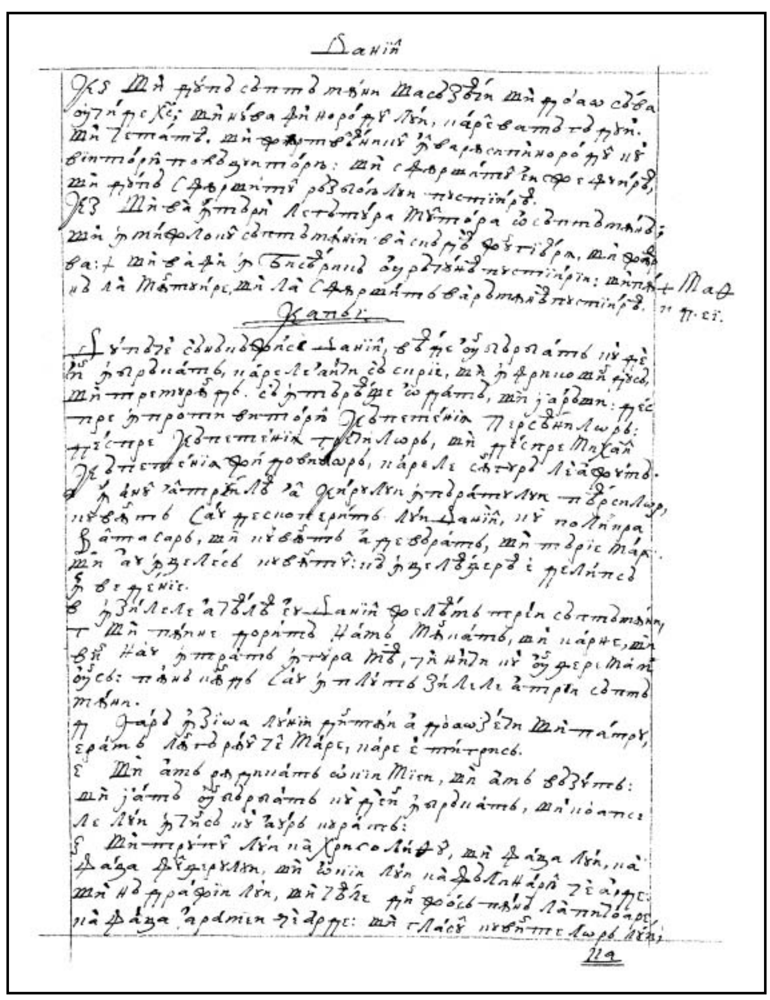
92v

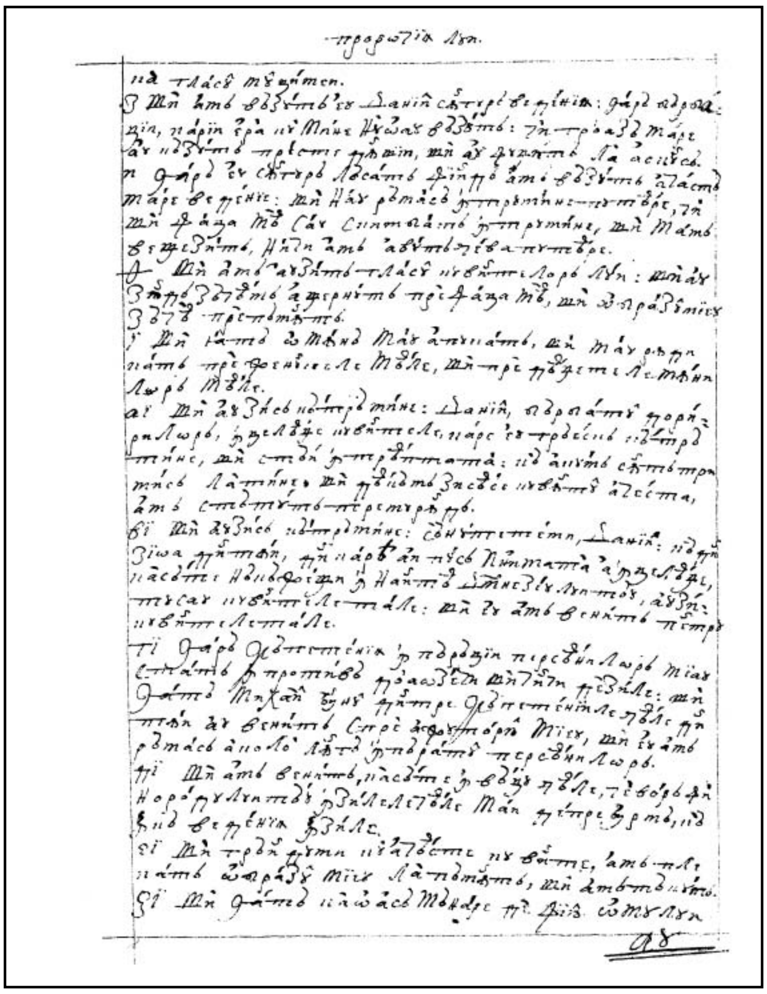
93r

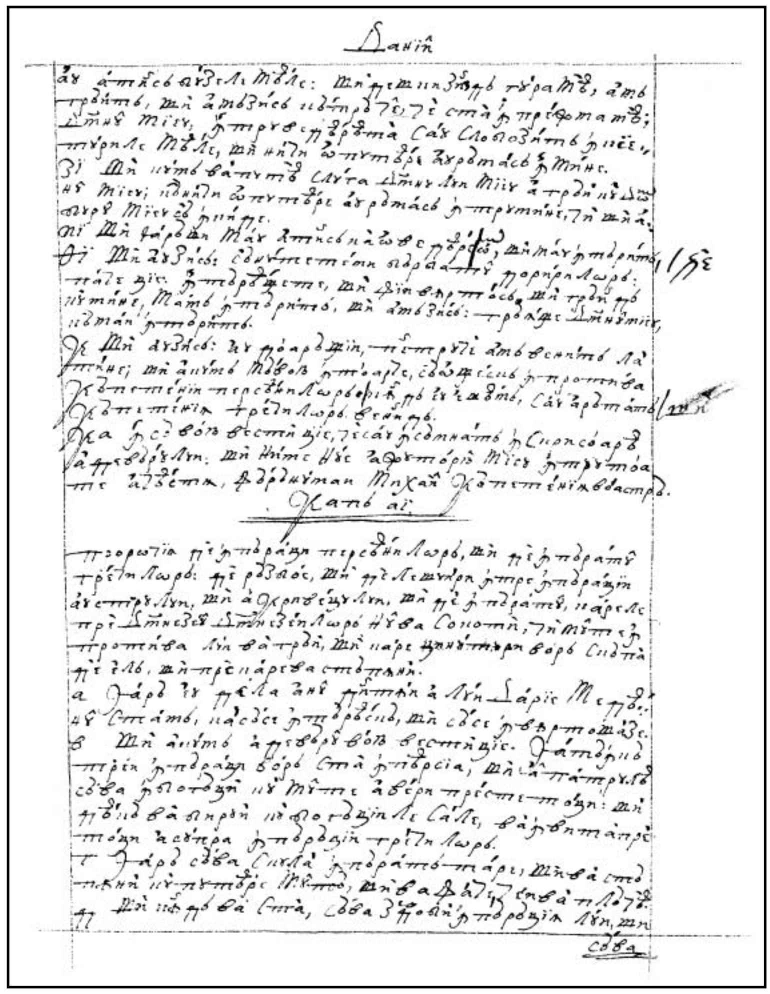
93v

94r

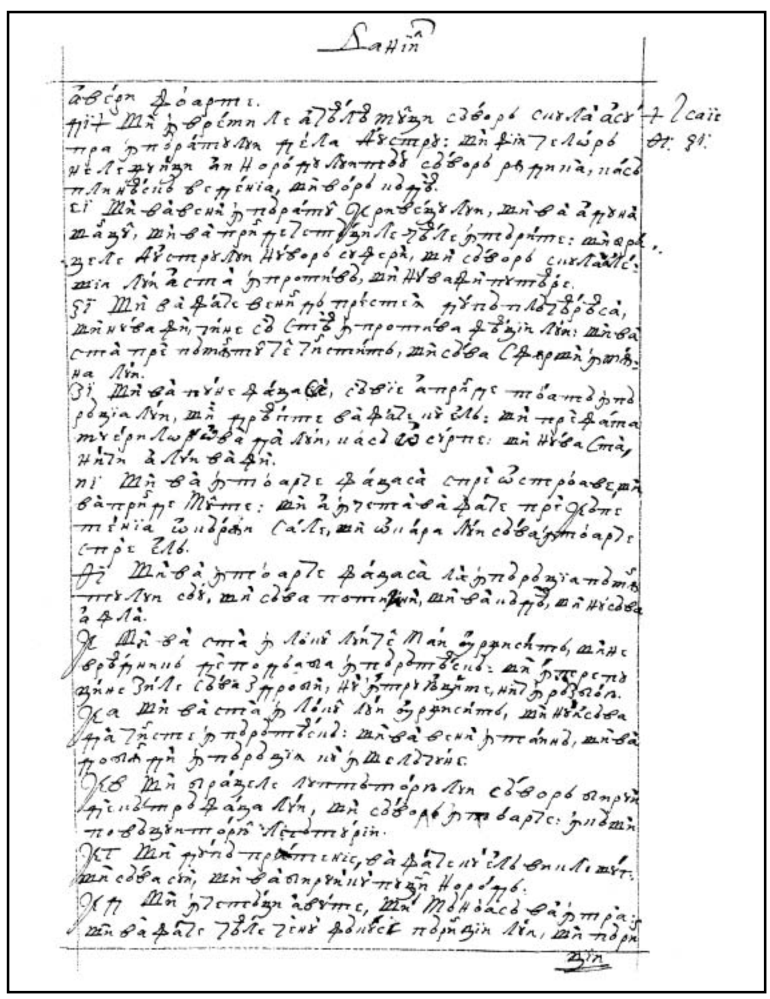
94v

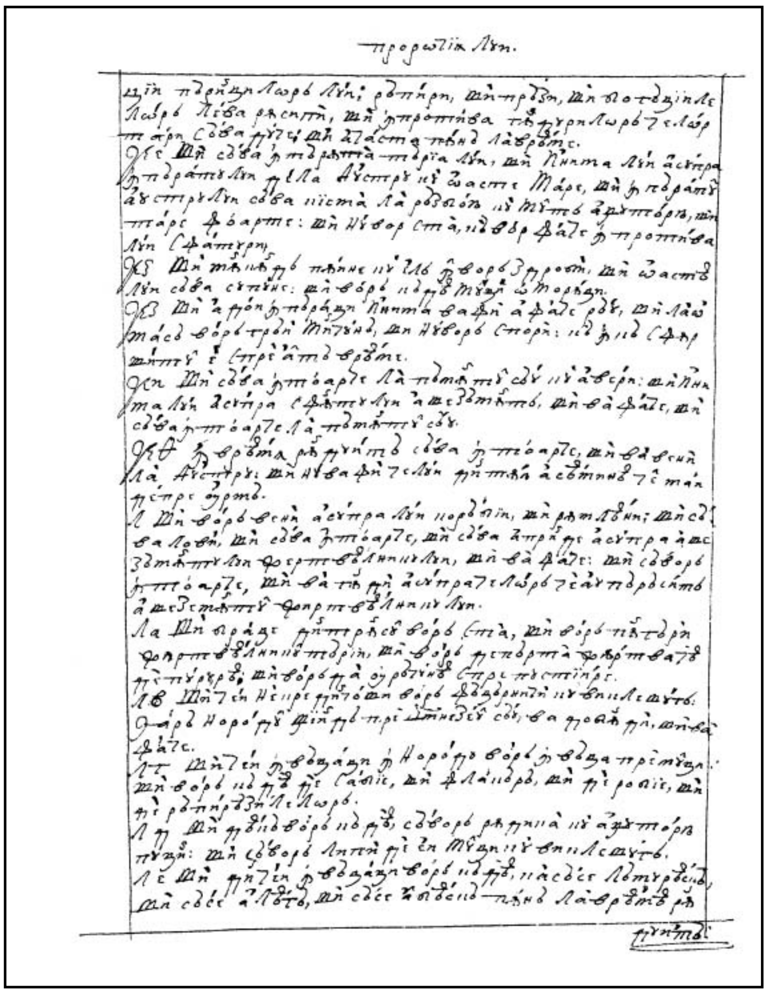
95r

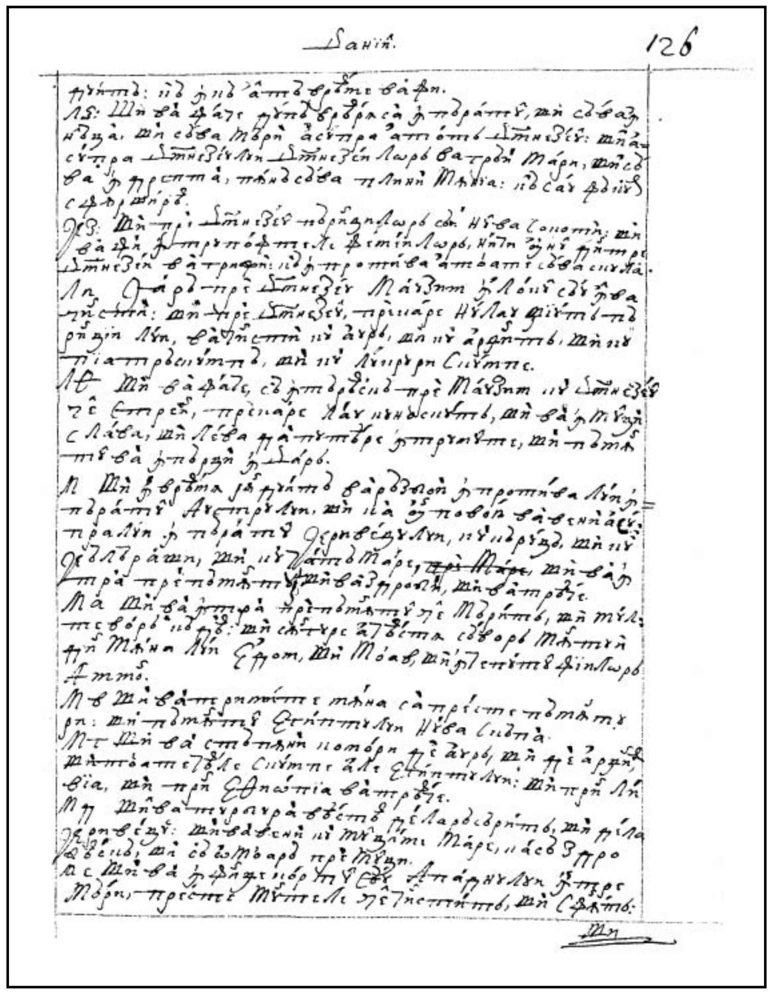

95v

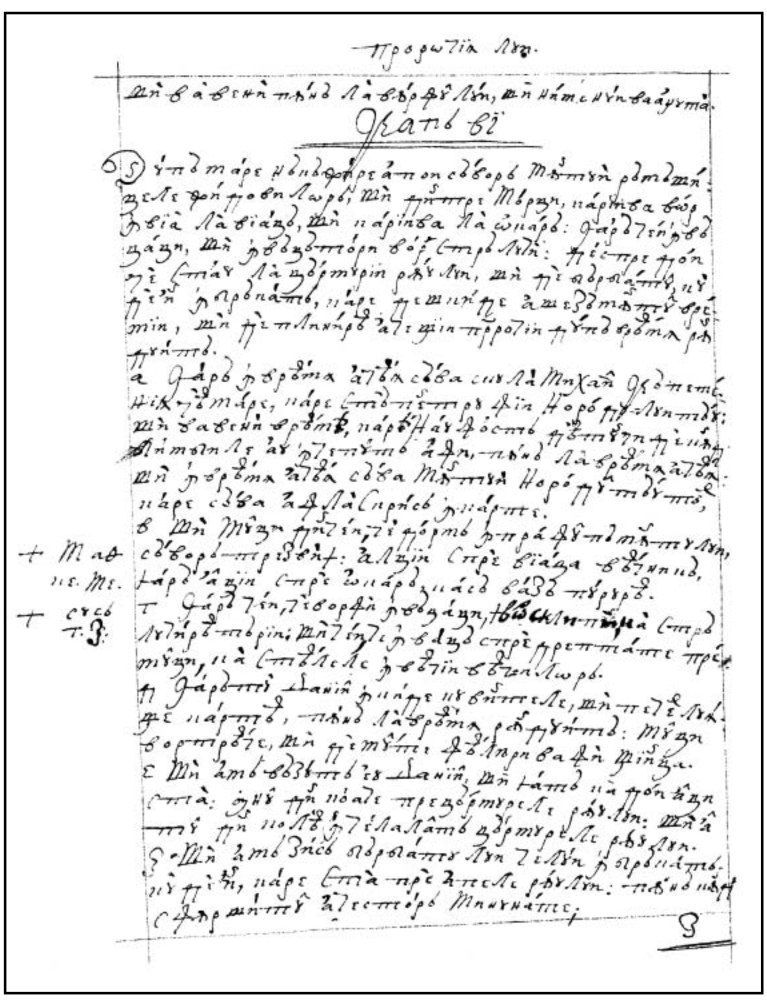
96r

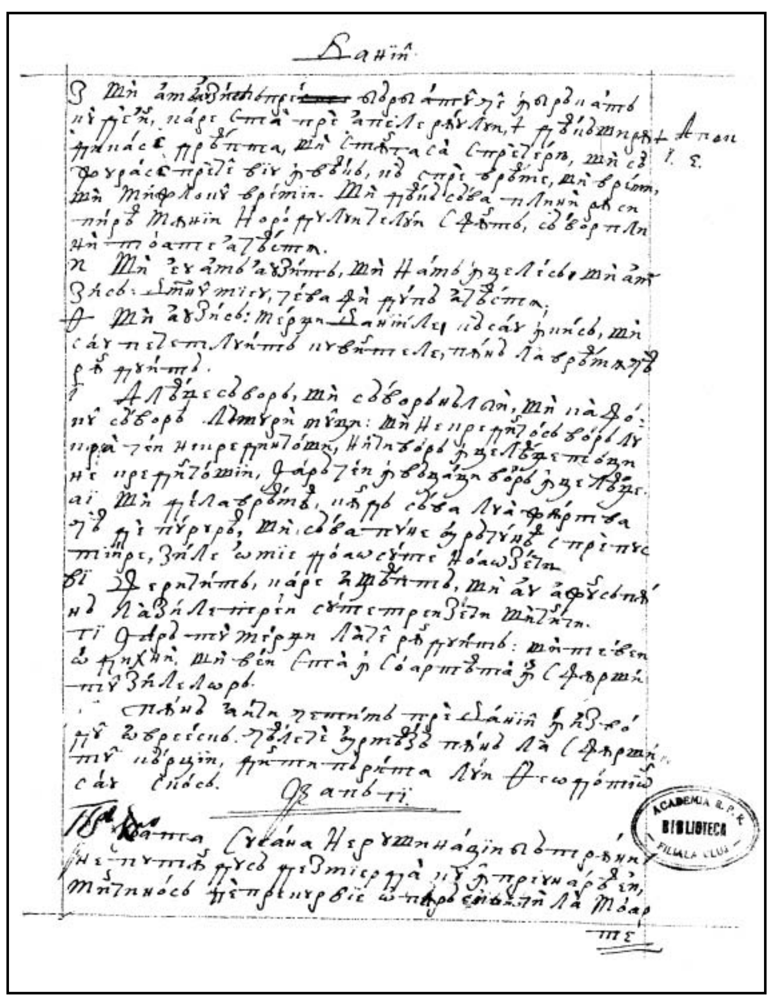

96v

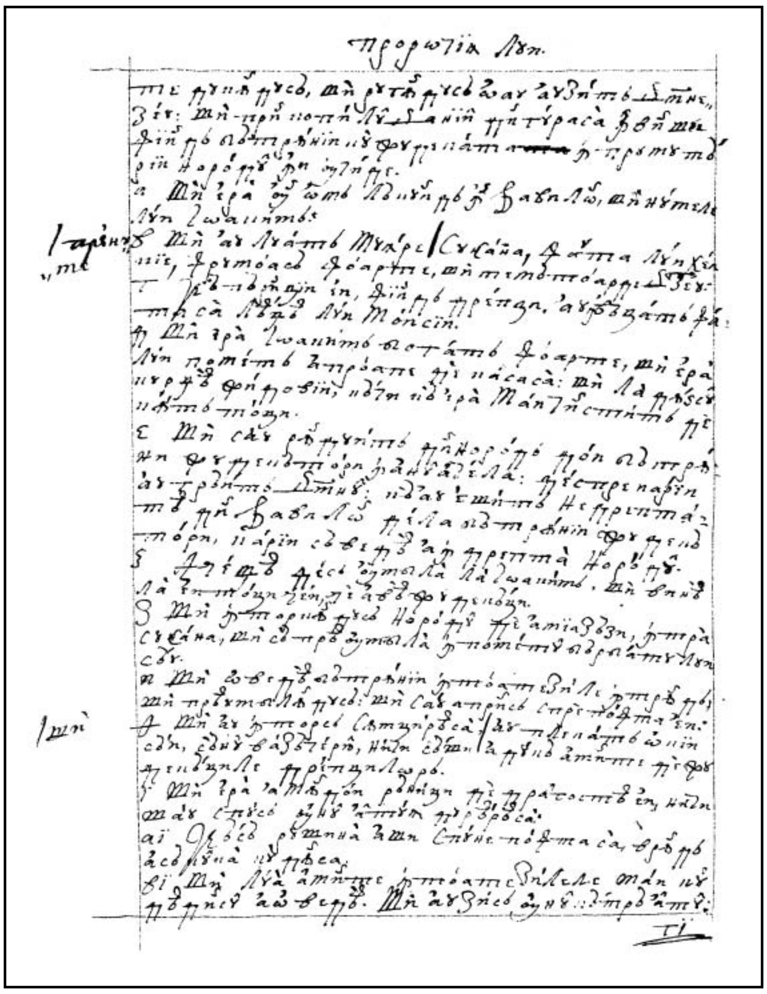
97r

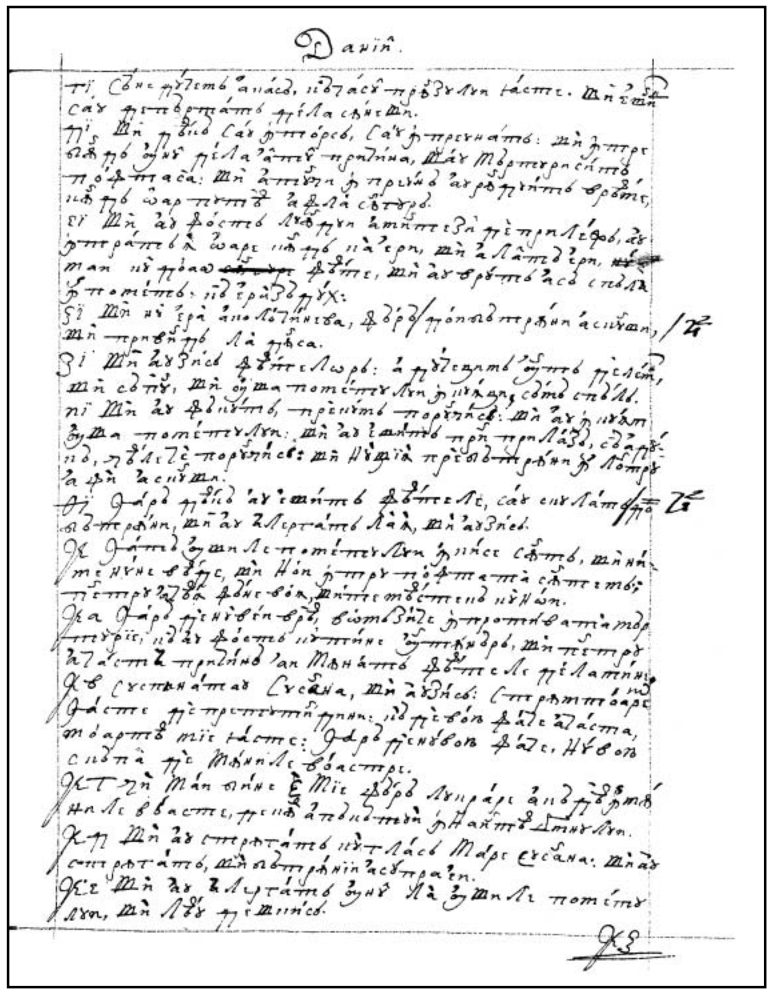

97v

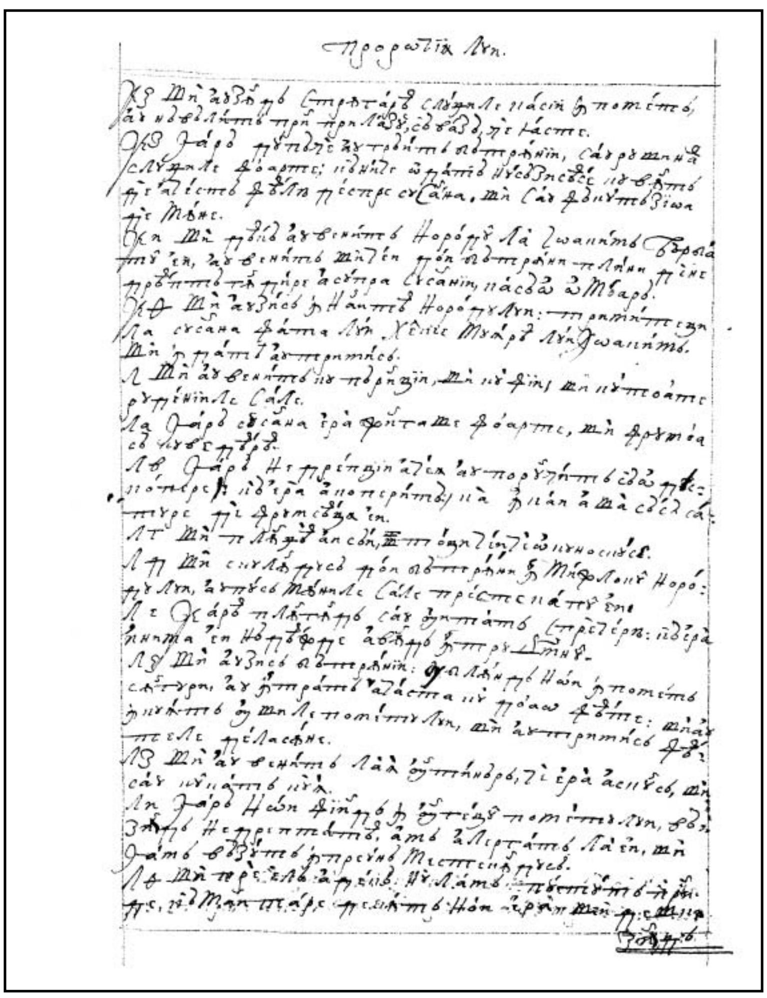
98r

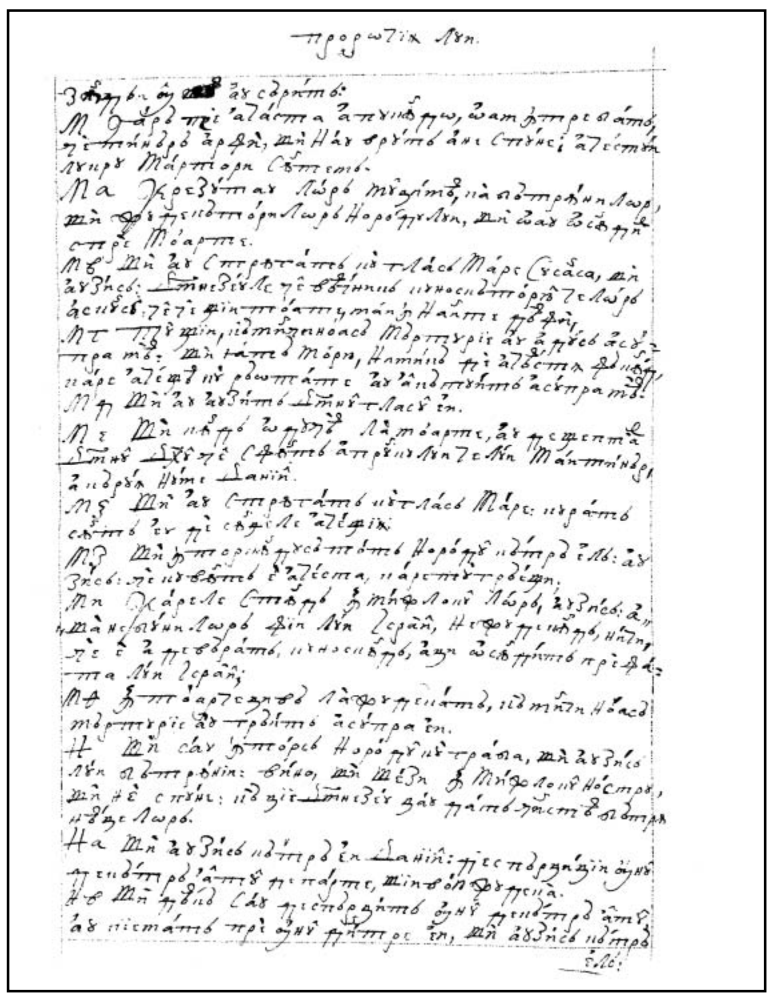

98v

99r

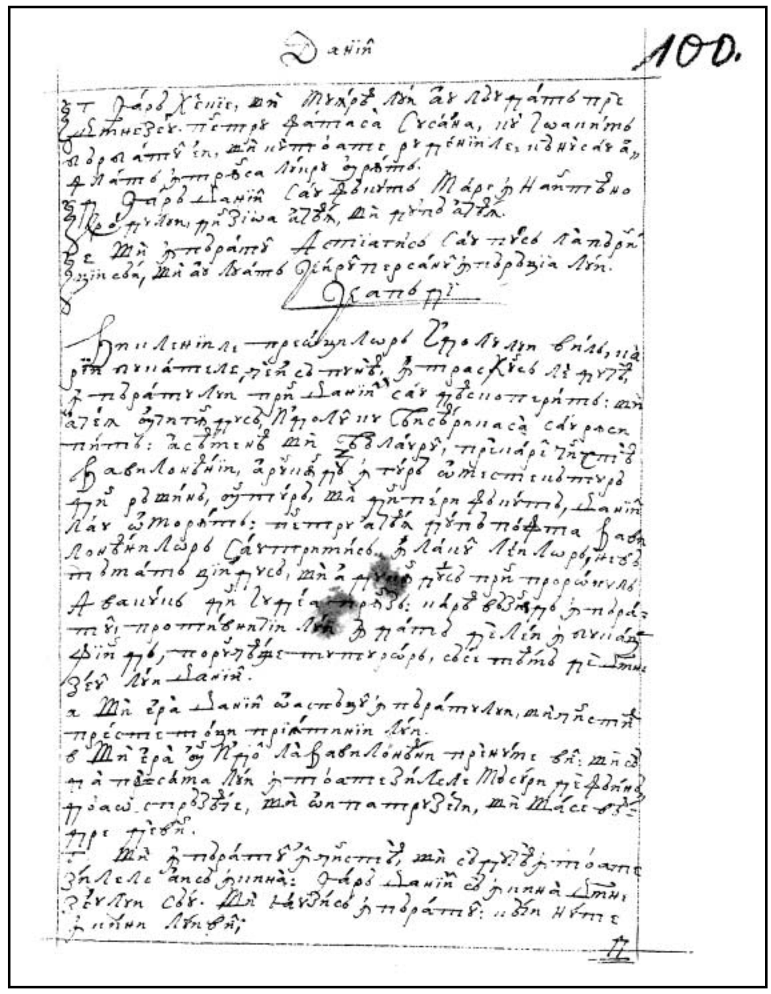

99v

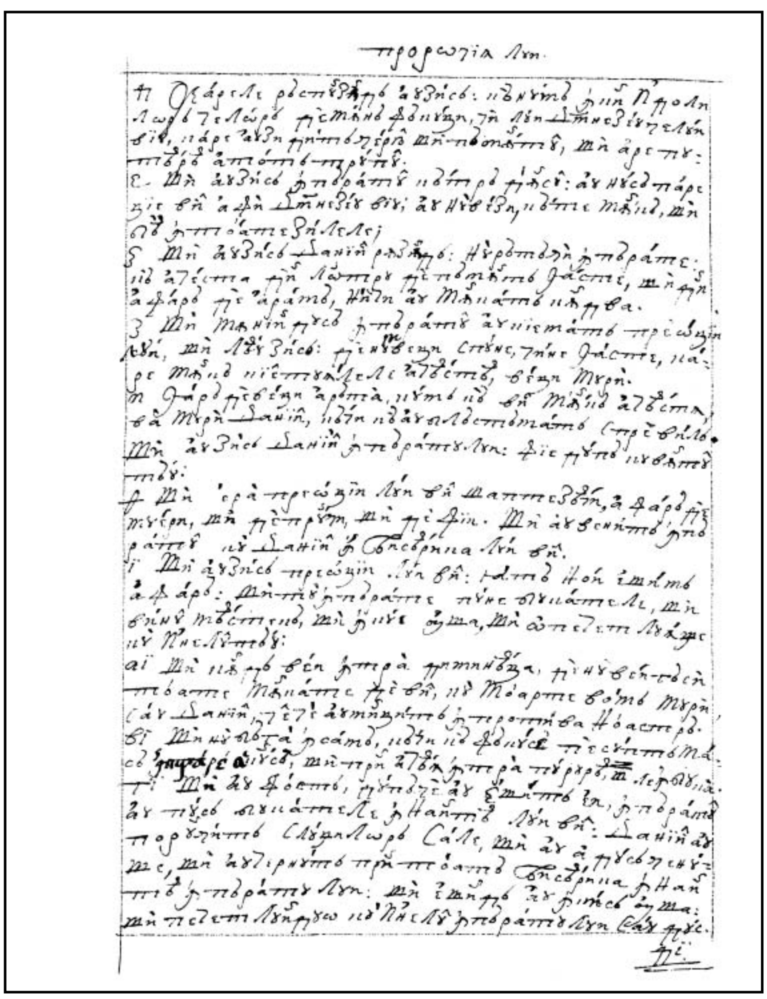
100r

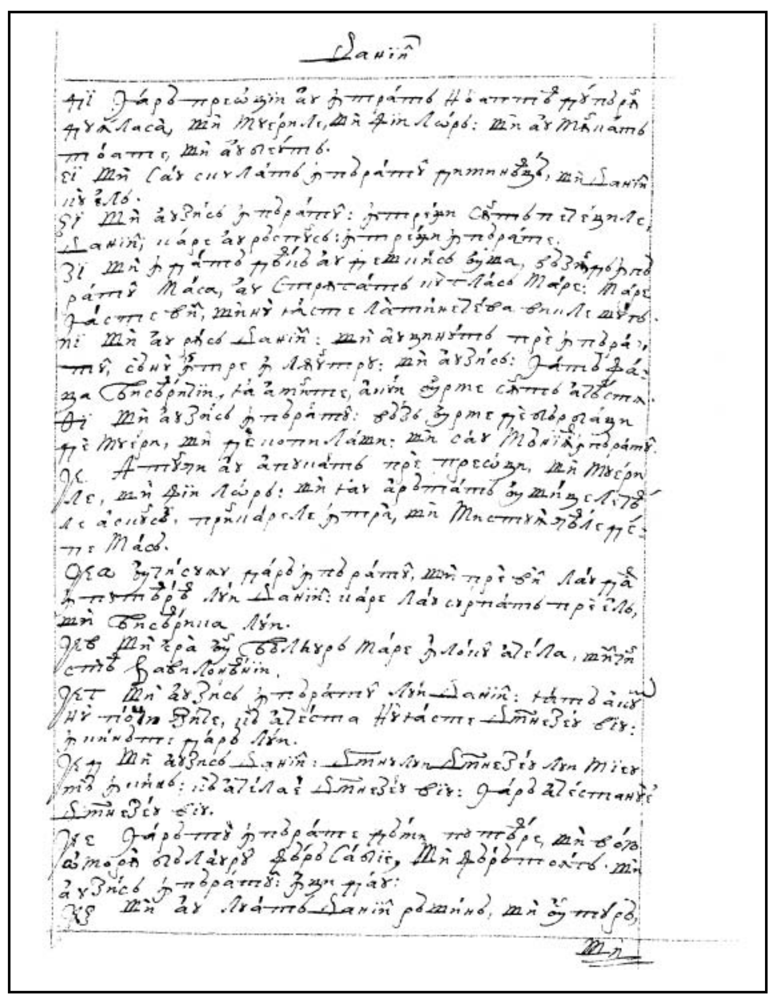
100v

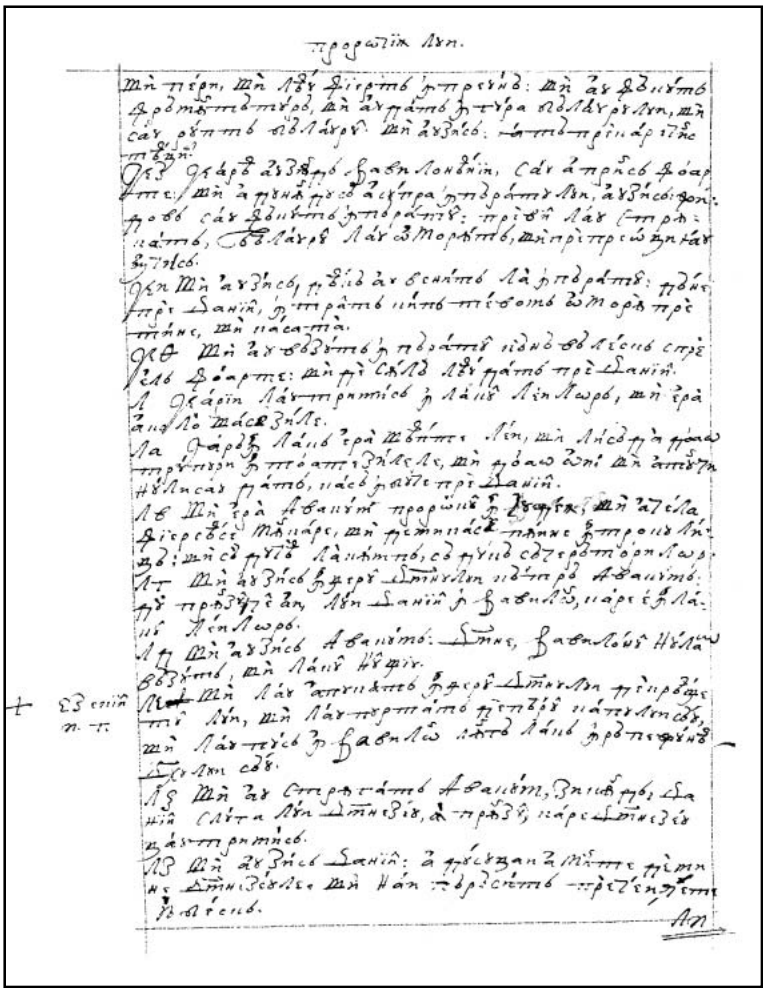
101r

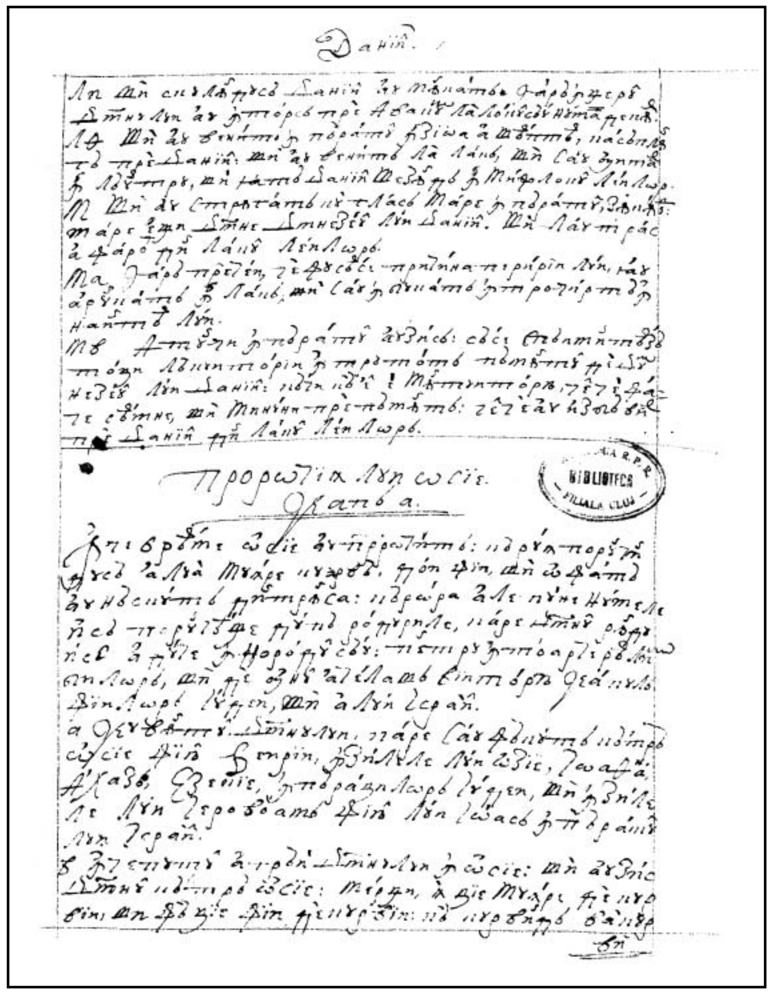
101v

102r

102v

103r

PROROCIIA LUI OSIE

Cap 1

În ce vreame Osie au prorocit. Căruia poruncindu-să a lua muiare curvă, doi fii şi o fată au născut dintr-însa, cărora a le pune numele i să porunceaşte după rodurile care Domnul rânduise a duce în norodul Său. Pentru întoarcerea limbilor şi de unul acelaş viitoriu, capul fiilor Iudei şi a lui Israil.

1 Cuvântul Domnului, care s-au făcut către Osie, fiiul Veirii, în zilele lui Ozie, Ioathan, Ahaz, Ezechie, împăraților Iudei, şi în zilele lui Ierovoam, fiiul lui Ioas, împăratul lui Israil.

2. Începutul a grăi Domnului în Osie. Şi au zis Domnul către Osie: „Mergi, ia ție muiare 103v de curvii şi fă ție fii de curvii, că curvind va cur|vi pământul de către Domnul".

3. Şi s-au dus şi au luat pre Gomer, fata lui Develaim, şi au zămislit şi au născut lui fiiu.

4. Şi au zis Domnul către el: „Chiamă numele lui Iezrahil. Încă şi cercetându-se preste casa lui Iehu şi voiu face a înceta împărăția casii lui Israil.

5. Şi într-aceaea zi voiu zdrobi arcul lui Israil în valea lui Iezrahil".

6. Şi au mai zămislit şi au născut o fată; şi au zis lui: „Chiamă numele ei Fără-Milă, că nu voiu mai adaoge a milui casa lui Israil, ci cu uitare Mă voiu uita de dânşii.

7. Şi casa Iudii o voiu milui şi-i voiu mântui în Domnul, Dumnezeul său; şi nu-i voiu mântui în arc şi în sabie şi în războiu şi în cai şi în călăreți".

8. Şi au înțărcat pre ceaea ce era Fără-Milă. Şi au zămislit şi au născut fiiu.

9. Şi au zis: „Chiamă numele lui Nu-Norodul-Mieu, că voi nu sânteți norodul Mieu, şi Eu nu voiu fi al vostru.

10. Şi va fi numărul fiilor Israil ca năsipul mării, ce e fără măsură şi nu să va măsura. *Şi va fi în locul unde să va zice lor: «Nu norodul Mieu voiu», să va zice lor: «Fiii Dumnezeului celui viu». *Râm. 9, 26.

11. Şi să vor aduna fiii Iudei şi fiii lui Israil aseaminea şi-şi vor pune şieş un cap şi să vor sui de pre pământ, că mare e zioa lui Iezrail.

Cap 2

Amânânță Domnul lui Israil ca muierii curve lăsarea şi îngrădeaşte căile ei cu spini, ca să să întoarcă la bărbatul său. Şi, nesocotind de la cine are prisosirea bunătăților, zice că va lua de la ea toate în care să desfetează şi că mai apoi la sine o va întoarce şi cu mare fericire o va dărui. Şi despre chemarea limbilor.

1 Ziceți fraților voştri: «Norodul Mieu», şi surorii voastre, «Milă ai dobândit».

104r 2 Judecați pre muma voastră, judecați, că a| |ceaea nu-i muiarea Mea, şi Eu nu bărbatul ei. Deperteaze curviile sale de la fața sa şi preacurviile sale din mijlocul ugerilor sale,

3. Ca nu cumva să o jefuiesc goală şi să o puiu ca în zioa naşterii sale. Şi să o puiu ca o sângurătate şi să o aşezu ca un pământu neumblat şi să o omoru cu seatea.
4. Şi pre fiii ei nu-i voiu milui, că fii de curvii sânt,
5. Că au curvit muma lor, ruşinatu-s-au ceaea ce i-au zămislit. Că au zis: «Mearge-voiu după iubitorii miei, carii îm dau pâini şi apele meale, lâna şi inul mieu, untul-de-lemn al mieu şi beutura mea».
6. Pentru aceasta, iată, Eu voiu îngrădi calea ta cu spini şi o voiu îngrădi cu gard, şi cărările sale nu le va afla.
7. Şi va urma după iubitorii săi şi nu-i va apuca, şi-i va căuta şi nu-i va afla, şi va zice: «Mearge-voiu şi mă voiu întoarce la bărbatul mieu cel dintâiu, că bine era mie atunci, mai vârtos decât acum».
8. Şi aceasta n-au ştiut, că Eu i-am dat grâul şi vinul şi untul-de-lemn, şi argintul i l-am înmulţit şi aurul, din carele au făcut pre Vaal.
9. Pentru aceaea, Mă voiu întoarce şi voiu lua grâul Mieu în vreamea sa şi vinul Mieu în vreamea sa, şi voiu slobozi lâna Mea şi inul Mieu, care acoperiia ocara ei.
10. Şi acum voiu deascoperi bolunzia ei în locul iubitorilor ei şi om nu o va scoate din mâna Mea.
11. Şi voiu face a înceta toată bucuria ei, praznicul ei, înoirile ei, sâmbăta ei şi toate vremile ei ceale de sărbătoare.
12. Şi voiu strâca viia ei şi smochinii ei, despre carii au zis: «Plata mea sânt aceştia, carea mi i-au dat iubitorii miei». Şi o voiu pune spre dumbravă şi o va mânca fiara câmpului.
13. Şi voiu cerceta preste ea zilele lui Vaal, întru carele aprindea tămâie şi să împodobea cu cercelul său şi cu baierul său şi să ducea după iubitorii săi, şi de Mine să uita – zice Domnul.
14. Pentru aceaea, iată, Eu o voiu apleca şi o voiu | duce întru sângurătate şi voiu grăi către inima ei. 104v
15. Şi-i voiu da lucrători de vie dintr-acelaşi loc şi valea lui Ahor, a deşchide nădeajdea. Şi va cânta acolo după zilele tinereaţelor sale şi după zilele suirii sale din pământul Eghiptului.
16. Şi va fi în zioa aceaea – zice Domnul – Mă va chema pre Mine «Bărbatul Mieu» şi nu mă va mai chema «Vaalim».
17. Şi voiu depărta numele lui Vaalim din gura ei, şi nu-ş va mai aduce aminte de numele lor.
18. Şi voiu lovi cu ei aşezământ de leage în zioa aceaea, cu fiara câmpului şi cu paserea ceriului şi cu cel ce să târăiaşte pre pământ. Şi arcul şi sabiia şi războiul voiu zdrobi de pre pământ şi-i voiu face a dormi fără grije.
19. Şi te voiu logodi Mie în veac. Şi te voiu logodi mie întru dreptate şi judecată şi în milă şi întru îndurări.
20. Şi te voiu logodi Mie în credinţă şi vei şti că Eu, Domnul.
21. Şi va fi în zioa aceaea, voiu auzi – zice Domnul – auzi-voiu ceriurile şi acealea vor auzi pământul.
22. Şi pământul va auzi grâul şi vinul şi untul-de-lemn, şi aceastea vor auzi pre Iezrahil.
23. Şi o voiu sămăna Mie pre pământ şi o voiu milui pre ceaea ce au fost Fără-Milă.
*Râm. 9, 25. 1 Petru 2, 10.
24. *„Şi voiu zice Norodului-Mieu: «Norodul Mieu eşti tu». Şi acela va zice: «Dumnezeul mieu eşti Tu»”.

Cap 3

Iarăşi să porunceaşte prorocului a iubi pre preacurvă, însă carea multe zile să-l aşteapte, că fiii lui Israil în multe zile fără împărat şi fără jârtvă şezând, mai pre urmă zice că să vor întoarce către Domnul.

1. Şi au zis Domnul către mine: „Mergi încă şi iubeaşte muiarea, iubita prietinului şi preacurva, precum iubeaşte Domnul pre fiii lui Israil, şi ei să uită la dumnezei streini şi iubesc sămânţa de struguri”. ||
2. Şi o am săpat mie cu cinsprăzeace arginţi şi cu un cor de orz şi cu un jumătate de cor de orz. 105r
3. Şi am zis către ea: „Zile multe mă vei aştepta. Nu vei curvi şi nu vei fi bărbatului, ci şi eu te voiu aştepta”.
4. Că zile multe vor şedea fiii lui Israil fără împărat şi fără căpetenie şi fără jârtvă şi fără therafim.
*Ezechiil 34, 23.
5. *Şi după aceastea, să vor întoarce fiii lui Israil şi vor căuta pre Domnul, Dumnezeul său, şi pre David, împăratul său; şi să vor spăimânta de Domnul şi de binele Lui în zioa cea mai de pre urmă.

Cap 4

Amânânţă pământul lui Israil pentru multe păcatele norodului, carele şi ştiinţa o au lepădat, şi închinării de idoli s-au dat. Zice că va lăsa pre Israil întru păcatele sale, poftind ca să nu-i urmeaze Iuda.

1. Auziţi cuvântul Domnului, fiii lui Israil, că judecată e Domnului cu lăcuitorii pământului, că nu iaste adevăr şi nu iaste milă şi nu iaste ştiinţa lui Dumnezeu pre pământ.

2. Blăstămul şi minciuna şi uciderea şi furtuşagul şi precurviia au noroit, şi sânge pre sânge au atins.

3. Pentru aceasta să va jeli pământul şi să va slăbi tot cel ce lăcuiaşte într-însul, în fiara câmpului şi în paserea ceriului, ci şi peştii mării să vor aduna.

4. Însă fieştecarele nu judece şi nu să vădească omul, că norodul tău, ca cei ce zic împrotivă preotului.

5. Și vei cădea astăzi, şi va cădea şi prorocul cu tine; noaptea am făcut a tăcea pre maica ta.

6. Tăcut-au norodul Mieu, căci că n-au avut cunoştinţa. Că tu ştiinţa o ai lepădat, lepăda-te-voiu, ca să nu mai slujeşti cu preoţiia; uitatu-te-ai de leagea Dumnezeului tău, uita-Mă-|voiu şi Eu de fiii tăi. 105v

7. După mulţimea lor, aşa mi-au păcătuit. Slava lor întru ocară o voiu schimba.

8. Păcatele norodului Mieu vor mânca şi spre nedreptatea lor vor râdica sufletele lor.

9. *Şi va fi ca norodul, aşa preotul. Şi voiu cerceta preste el căile lui şi gândirile lui voiu răsplăti lui. *Isaie 24, 2.

10. Şi vor mânca şi nu să vor sătura, curvit-au şi n-au încetat, că pre Dumnezeu l-au părăsit întru nepază.

11. Curviia şi vinul şi beţiia iau inima.

12. Norodul Mieu în lemnul său au întrebat şi toiagul lui au vestit lui; că duhul curviilor i-au înşelat şi au curvit de către Dumnezeul său.

13. Preste vârfurile munţilor jârtvuia şi preste măguri aprindea tămâie, supt stăjariu şi supt plop şi supt terevinth, că bună era umbra lui. Pentru aceaea vor curvi featele voastre şi logoditele voastre preacurve vor fi.

14. Nu voiu cerceta preste featele voastre când vor curvi şi preste logoditele voastre când vor preacurvi, căci că ei cu curvele petrecea şi cu cei muieratici jârtvea, şi norodul, ce nu înţeleage, să va bate.

15. De curveşti, tu, Israile, nu greşască încai Iuda. Şi să nu întraţi în Galgala şi să nu vă suiţi în Vethavimu, nici să vă juraţi, viu e Domnul.

16. Căci ca o junincă neînfrânată s-au abătut Israil; acum îi va paşte Domnul ca pre un miel întru lăţime.

17. Părtaşul idolilor, Efrem, slobozi-l.

18. Usebitu-s-au ospăţul lor, cu curve i-au curvit; iubit-au a aduce ocară acoperitorii lui.

19. Legatu-l-au duhul în arepile sale şi să vor ruşina de către jârtvele sale.

Cap 5

Amânănţă Domnul că va certa pre Israil pentru păcatele sale, aseamenea şi pre Iuda. Nici va folosi a||jutoriul omenesc când să împrotiveaşte lui Domnul. 106r

1. Auziţi aceasta, preoţii, şi ia aminte, casa lui Israil, şi casa împăratului, ascultaţi! Că voao iaste judecata, că cursă v-aţi făcut străjuirii şi mreaje întinsă preste Thavor,

2. Şi jârtvele le-aţi abătut spre adânc. Şi Eu învăţătoriul lor, tuturor.

3. Eu ştiu pre Efrem, şi Israil nu s-au ascuns de la Mine, că acum au curvit Efrem, spurcatu-s-au Israil.

4. Nu vor da gândurile sale, ca să se întoarcă către Dumnezeul său, că duhul curviilor în mijlocul lor şi pre Domnul nu L-au cunoscut.

5. Şi va răspunde trufiia lui Israil în faţa Lui, şi Israil şi Efrem vor cădea întru nedreptatea sa, cădea-va şi Iuda cu ei.

6. În turmele sale şi în ciurdele sale vor mearge a căuta pre Domnul, şi nu-L vor afla; luatu-S-au de cătră ei.
7. Împrotiva Domnului au nelegiuit, că fii streini au născut. Acum îi va îmbuca luna cu părinţii săi.
8. Răsunaţi bucinul în Gavaa, trâmbiţa în Rama, urlaţi în Vethavim, după dosul tău, Veniamin.
9. Efrem în pustiire va fi în zioa dojenii. În neamurile lui Israil am arătat credinţă.
10. Făcutu-s-au căpeteniile Iudei ca cel ce ia hotarul; preste ei voiu vărsa mâniia Mea.
11. Ocară răbdând Efrem, frâmt cu judecata, că au început a să duce după spurcăciuni.
12. Şi Eu ca moliia lui Efrem şi ca putrăgiunea casii Iudei.
13. Şi au văzut Efrem bolnăvirea sa, şi Iuda, legătura sa. Şi s-au dus Efrem la Asur şi au trimis la împăratul cel izbânditoriu. Şi el nu vă va putea vindeca, nici va putea dezlega de la voi legătura.
14. Căci că Eu ca leiţa lui Efrem şi ca un puiu de leu casii Iudei. Eu, Eu voiu prinde şi voiu mearge; | lua-voiu şi nu iaste cine să scoaţă. 106v
15. Mergând Mă voiu întoarce la locul Mieu, până când veţi scădea şi veţi căuta faţa Mea.

Cap 6

Cei întorşi întru năcazu cătră Domnul, cu mare nădeajde mântuire şieşi de la El făgăduiesc. Probozeaşte Domnul pre Israil şi Iuda, căci că nici prin faceri de bine, nici prin amânănţările prorocilor, de la închinare de idoli şi de la alte nedreptăţi au vrut a să întoarce, când mai mult voiaşte mila decât jârtva.

1. În năcazul său, dimineaţă să vor scula cătră Mine: „Veniţi şi să ne întoarcem cătră Domnul,
2. Că Acela au început şi ne va vindeca. Lovi-va şi ne va griji.
3. *Înviia-ne-va după doao zile; în zioa a treia ne va deştepta şi vom fi vii înaintea Lui; şi vom şti urma, ca să cunoaştem pre Domnul. Ca dimineaţa s-au gătit ieşirea Lui şi va veni ca o ploaie noao vremealnică şi de sara pământului”. (*1 Corith. 15, 4.)
4. Ce voiu face ţie, Efrem? Ce voiu face ţie, Iuda? Mila voastră ca un nor de dimineaţa şi ca roaoa ce treace dimineaţa.
5. Pentru aceasta, am cioplit prin proroci, ucisu-i-am cu cuvintele gurii Meale. Şi judecăţile Meale ca lumina vor ieşi.
6. *Că mila am vrut, iară nu jârtva, şi cunoştinţa lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot. (*1 Împăraţ. 15,12. Ecli. 4, 17. Matheiu 9, 13 şi 12, 7.)
7. Iară ei ca Adam au trecut legătura; acolo au nelegiuit împrotiva Mea
8. Galaad, cetatea celor ce fac idolul, înşelat cu sânge,
9. Şi ca fălcile oamenilor tâlhari; părtaşe preoţilor, în calea celor ce ucig pre cei ce merg din Sihim, că nelegiuire au lucrat.
10. În casa lui Israil am văzut lucru groaznic:| | acolo curviile lui Efrem; spurcatu-s-au Israil, 107r
11. Ci şi Iuda. Pune săcerişu ţie când voiu întoarce robia norodului Mieu.

Cap 7

Vrând a vindeca Domnul pre Israil, împrotivă au stătut nedreptăţile lor. Că urmând răotatea împăraţilor săi, spre închinarea de idoli toţi foarte s-au aprins. Şi părăsând pre Domnul şi întorcându-să la ajutoriul Eghiptului, mutaţi au fost la asiri.

1. Vrând Eu a vindeca pre Israil, s-au descoperit nedreptatea lui Efrem şi răotatea Samariii, că au lucrat minciuna, şi furul au întrat jefuind, tâlhărelul din afară.
2. Şi ca nu cumva să zică în inimile lor de toată răotatea lor a-M fi adus aminte; acum i-au încungiurat meşteşugirile sale, înaintea feaţii Meale s-au făcut.
3. Cu răotatea sa au veselit pre împăratul şi cu răotăţile sale, pre căpetenii.
4. Toţi preacurvind, ca cuptoriul aprins de la cel ce coace. Încetat-au câtuşi de cât cetatea de la mestecarea aluatului până când s-au frământat tot.
5. Zilele împăratului nostru, început-au căpeteniile a să iuţi de vin; întins-au mâna sa cu hulitorii.

6. Că ș-au lipit ca cuptoriul inima sa când îi pândea. Toată noaptea au dormit cocându-i, dimineața însuși aprinzându-să ca văpaia de foc.

7. Toți s-au încălzit ca cuptoriul și au îmbucat pre judecătorii săi. Toți împărații lor au căzut, nu iaste între dânșii cine să străge cătră Mine.

8. Efrem prin noroade însuși să measteca. Efrem s-au făcut pâine supt cărbuni, carea
107v | nu să întoarce.

9. Mâncat-au streinii vârtutea lui și el n-au știut; ci și căruntealele s-au vărsat într-însul și el n-au cunoscut.

10. Și să va smeri sumeţiia lui Israil în fața lui; nici s-au întors cătră Domnul, Dumnezeul său, și nu L-au căutat întru toate aceastea.

11. Și s-au făcut Efrem ca o porunbiță înceluită, neavând inimă. Pre Eghipt chema, la asiri s-au dus.

12. Și când vor mearge, voiu întinde preste ei mreajea Mea; ca pasărea ceriului îi voiu trage, tăia-i-voiu după auzirea ceatei lor.

13. Amar lor, că s-au depărtat de la Mine! Jefui-să-vor, că au nelegiuit împrotiva Mea; și Eu i-am răscumpărat, și ei au grăit împrotiva Mea minciună.

14. Și n-au strâgat cătră Mine în inima sa, ci urla în culcușurile sale. Preste grâu și vin rumega, depărtatu-s-au de cătră Mine.

15. Și Eu i-am învățat și am întărit brațele lor, și împrotiva Mea au gândit răotate.

16. Întorsu-s-au ca să fie fără giug. Făcutu-s-au ca un arc viclean. Cădea-vor în sabie căpeteniile lor de iuțimea limbii sale. Aceasta e nebuniia lor în pământul Eghiptului.

Cap 8

Proroceaşte că Samaria cu viţelul său să va strâca prin Navohodonosor, pentru închinarea de idoli, nici jârtvele lor vor fi primite, iară cetăţile Iudei să vor şi arde.

1. În gâtlejul tău fie trâmbiță, ca pajora preste casa Domnului, pentru că au trecut așezământul Mieu de leage și leagea Mea o au călcat.

2. Pre mine Mă vor chema: „Dumnezeul mieu, cunoscutu-te-am pre tine, Israil!" ||
108r 3. Lepădat-au Israil pre cel bun, nepriiatinul îl va goni.

4. Aceia au împărățit, iară nu din Mine. Căpetenii au stătut și nu i-am cunoscut. Argintul său și aurul său și l-au făcut idoli, ca să piară.

5. Lepădatu-s-au vițelul tău, Samarie, mâniiatu-s-au iuțimea Mea asupra lor. Până când nu să vor putea curăți?

6. Că din Israil iaste și el. Meașterul l-au făcut, și nu-i Dumnezeu. Că spre pânza painjinilor va fi fața Samariii.

7. Că vânt vor sămăna și volbură vor săcera. Grămadă stând nu este într-însul, odrasla nu va face făină; carea de va și face, streinii o vor mânca.

8. Îmbucatu-s-au Israil; acum s-au făcut între neamuri ca un vas necurat.

9. Că ei s-au suit la Assur, asinul sălbatec sânguratec șieși. Efrem daruri au dat ibovnicilor,

10. Și cu plată au năimit neamuri. Acum îi voiu aduna și să vor odihni câtuși de cât de greotatea împăratului și a căpeteniilor.

11. Că au înmulțit Efrem oltarele a păcătui. Făcutu-s-au lui oltarele spre greșală.

12. Scrii-voiu lui legile Meale ceale multe, carele ca niște streine s-au socotit.

13. Junghieri vor aduce, jârtvui-vor cărnuri și vor mânca, și Domnul nu le va priimi. Acum Îș va aduce aminte de strâmbătatea lor și va cerceta păcatele lor. Aceia în Eghipt să vor întoarce.

14. Și s-au uitat Israil de Făcătoriul său și au zidit bisearici idolilor; și Iuda au înmulțit cetăți întărite. Și voiu trimite foc preste cetățile lui și va îmbuca casele lui.

Cap 9

108v *Domnul va trimite preste norodul lui Israil foamete şi robie pentru păcatele lui. Nici vor fi | Lui priimite jârtvele lor, şi cei ce rămân în păcate lepădaţi pururea de la Domnul vor fi, rătăciţi între neamuri.*

1. Nu te veseli, Israile, nu sălta ca noroadele, că ai curvit de cătră Dumnezeul tău, iubit-ai plata preste toate ariile grâului.

2. Ariia și teascul nu-i va paște, și vinul le va minți.

3. Nu vor lăcui pre pământul Domnului; întorsu-s-au Efrem în Eghipt și între asiri pângărit au mâncat.

4. Nu vor gusta Domnului vin și nu vor plăcea Lui; jârtvele lor, ca pâinea celor ce plâng. Toți carii o vor mânca să vor spurca, că pâinea acelora, sufletul lor; nu va întra în casa Domnului.

5. Ce veți face în zi de praznic, în zioa sărbătorii Domnului?

6. Că, iată, s-au dus de la jefuire. Eghiptul îi va aduna, Menfis îi va îngropa. Argintul lor cel dorit urzica îl va moșteni; brustur în corturile lor.

7. Venit-au zilele cercetării, venit-au zilele răsplătirii. Să științi, Israile, pre prorocul cel bolund, omul cel nebun sufletesc, pentru mulțimea strâmbătății tale și mulțimea nebuniii.

8. Străjariul Efrem, cu Dumnezeul mieu. Prorocul cursa căderii s-au făcut preste toate căile lui, nebuniia în casa Dumnezeului lui.

*Giudec. 19, 25.

9. *Adânc au păcătuit, ca în zilele lui Gavaa. Aduce-Ș-va aminte de strâmbătatea lor și va cerceta păcatele lor.

10. Ca strugurii în pustie am aflat pre Israil, ca poamele smochinului ceale dintâi în vârful lui văzut-am pre părinții lor; iară ei au întrat la Velfegor și s-au înstreinat spre rușine și s-au făcut urâți ca ceale ce au || iubit. 109r

11. Efrem ca o pasere au zburat; slava lor, de la naștere și de la pântece și de la zămislire.

12. Că de vor și hrăni pre fiii săi, fără fii îi voiu face între oameni, ci și amar lor, când Mă voiu depărta de la ei.

13. Efrem, precum am văzut, Tirul era întemeiat în frumseațe. Și Efrem va scoate cătră ucigaș pre fiii săi.

14. Dă-le lor, Doamne, ce le vei da? Dă-le zgău fără fii și ugeri săci.

*1 Împăr. 6, 5.

15. *Toate vicleniile lor în Galgala, că acolo urâți i-am avut. Pentru răotatea meșteșugirilor lor, din casa Mea îi voiu lepăda; nu voiu adaoge a-i iubi, toate căpeteniile lor depărtându-să.

16. Bătut au fost Efrem, rădăcina lor s-au uscat, rod nicidecum vor face, iară de-l vor și naște, voiu omorî ceale mai iubite al pântecelui lor.

17. Lăpăda-i-va Dumnezeul mieu, că nu L-au auzit, și vor fi rătăciți prin neamuri.

Cap 10

Pentru închinarea de idoli, Israil să dă asirilor și căci că, chemați fiind de la Domnul la dreptate, mergând a urma căile sale, toate țăriile lor să vor jefui.

1. Viță crengoasă Israil, rodul s-au asămănat ei; după mulțimea rodului său au înmulțit oltarele, după rodirea pământului său au rodit bozii lor.

2. Despărțitu-s-au inima lor, acum vor peri. Acela va frânge bozii lor, jefui-va oltarele lor.

3. Că acum vor zice: „Nu iaste noao împărat, că nu ne teamem de Domnul! Și împăratul ce ne va face?”

4. Grăiți cuvintele vedeniii netreabnice și veți lovi legătură și va odrăzli ca amă|răciunea judecata preste brazdele țarinii. 109v

5. Vacile Vethavii le-au cinstit lăcuitorii Samariii, că au jelit preste el norodul lui, și casnicii lui au săltat întru slava lui, că s-au mutat de la el.

6. Că și din Ol s-au dus <în> Asur dar împăratului celui izbânditoriu; rușinea lui Efrem va prinde și să va rușina Israil întru vrearea sa.

7. Făcut-au Samaria pre împăratul său a treace ca spuma preste fața apei.

*Isaie 2, 19. Luca 23, 30. Apoc. 6, 16.

8. Și să vor răsipi înaltele idolului, păcatul lui Israil; brusturul și mărăciunul să va sui pre oltarele lor și vor zice munților: *„Acoperiți-ne!” și măgurelor: „Cădeți preste noi!”

Judec. 19, 25.

9. Din zilele Gavaa, au păcătuit Israil, acolo au stătut; nu-i va prinde în Gavaa războiul preste fiii strâmbătății.

10. După pofta Mea îi voiu certa. Aduna-să-vor preste ei noroade, când să vor certa pentru doao strâmbătățile sale.

11. Efrem, junincă învățată a iubi trierișul; și Eu am trecut preste frumseațea grumazului ei. Sui-mă-voiu preste Efrem, ara-va Iuda, frânge-ș-va brazdele Iacov.

*Ieremie 4, 3.

12. *Sămânați voao întru dreptate și *săcerați în gura milei, înoiți-vă ogorul. Iată vreamea a căuta pre Domnul, când va veni Cel ce vă va învăța dreptatea.

13. Arat-ați necredință, săcerat-ați strâmbătate, mâncat-ați roada minciunii, că te-ai nădăjduit întru căile tale, întru mulțimea celor tari ai tăi.

14. Scula-să-va gâlceavă în norodul tău și toate tăriile tale să vor surpa, *precum s-au surpat Salmana de la casa celui ce au judecat pre Vaal în zi de războiu, maica preste fii zdrobindu-să. *Judecă. 8, 12

15. Așa au făcut voao Vethil, de către fața răotății vicleniilor voastre.

Cap 11 ||

110r *Cu faceri de bine să arată Domnul a iubi pre norodul lui Israil. Ci pentru nelegiuirile lui l-au dat asirilor, iară pentru mila Sa îi va întoarce, ca în pământul său să slujască Domnului împreună cu limbile ceale către Domnul întoarse.*

1. Precum treace dimineața, treace împăratul lui Israil. Că prunc e Israil și l-am iubit; *din Eghipt am chemat pre fiiul Mieu. *Math. 2, 15.

2. Chematu-i-au, așea s-au dus de către fața lor. Lui Vaalim junghia și bozilor jirtvuia.

3. Și Eu, ca o doică a lui Efrem, îi purtam în brațele Meale și n-au știut că-i grijesc.

4. Cu funile lui Adam îi voiu trage și cu legăturile dragostii; și le voiu fi ca cum aș înălța jugul preste fălcile lor. Și m-am abătut la el să mânce.

5. Nu să va întoarce la pământul Eghiptului, și Asur, acela e împăratul lui, căci că n-au vrut a să întoarce.

6. Început-au sabiia în cetățile lui și va mistui aleșii lui și va mânca capetele lor.

7. Și norodul mieu să va pleca la întoarcerea Mea, iară jugul li să va pune împreună, care nu să va lua.

8. Cum te voiu da, Efrem? Acoperi-te-voiu Israile? *Cum te voiu da ca pre Adama, pune-te-voiu ca pre Sevoim. Întorsu-s-au întru Mine inima Mea, aseamenea s-au turburat căirea Mea. *Facere 19, 24.

9. Nu voiu face iuțimea mâniii Meale, nu Mă voiu întoarce să răsipesc pre Efrem, că Dumnezeu sânt Eu, iară nu om. În mijlocul tău, sfânt, și nu voiu întra în cetate.

10. După Domnul vor umbla, ca un leu va răgni, că Acela va răgni și să vor înfricoșa fiii mării.

110v 11. Și vor zbura ca paserile din Eghipt și | ca o porumbiță din pământul asirilor. Și-i voiu așeza în căsile sale, zice Domnul.

12. Încungiuratu-M-au în tânguirea lui Efrem și întru înșelăciunea casii lui Israil, iară Iuda martor s-au pogorât cu Dumnezeu și cu cei sfinți credincios.

Cap 12

Deșert nădăjduiaște Israil în Eghipt ca să se izbăvească de Asur, ci și lui și Iudii va răsplăti Domnul după vredniciia lor, ci, neaducându-și aminte de facerile de bine, lui Iacov patriarhului dăruite, s-au abătut spre lăcomie; pre carii măcar că-i îmbie cu pace, probozind mai vârtos închinarea de idoli a lui Galaad.

1. Efrem paște vântul și urmează zăduhul; toată zioa minciuna și răsipirea înmulțeaște și legătură cu asirii face, și untdelemn în Eghipt ducea.

2. Judecata Domnului, dară, cu Iuda și cercetare preste Iacov; după căile lui și după meșteșugirile lui va răsplăti lui.

3. *În pântece au înșelat pre fratele său și întru tăria sa s-au îndreptat cu îngerul. *Facere 25, 25 și 32, 24.

4. Și au biruit pre înger și s-au întărit. Plâns-au și l-au rugat. În Vethil l-au aflat și acolo au grăit cu noi.

5. Și Domnul, Dumnezeul oastelor, Domnul e pomenirea lui.

6. Și tu către Dumnezeul tău te întoarce, mila și judecata păzeaște și nădăjduiaște întru Dumnezeul tău pururea.

7. Hanaan, în mâna lui, cumpănă vicleană; năpăstuirea au iubit.

8. Și au zis Efrem: „Însă bogat m-am făcut. Aflatu-mi-am idol. Toate ostenealele meale nu-mi vor afla strâmbătatea carea am păcătuit".

111r 9. Și Eu, Domnul Dumnezeul tău, din pământul Eghip| |tului, încă a ședea te voiu face în corturi, ca în zile de praznic.

10. Și am grăit prin proroci; și Eu vedeniia am înmulțit și prin mâna prorocilor M-am asămănat.

11. De e lui Galaad idol, deșert, dară, era în Galgala cei ce cu boi jârtvuia, că și oltarele lor ca și grămăzile pre brazdele țarinii.

*Facer. 28, 5. 12. *Fugit-au Iacov în ţânutul Siriii şi au slujit Israil spre muiare, şi spre muiare au ţânut.

*Ieşire 14, 21, 22. 13. *Iară prin proroc au scos Domnul pre Israil din Eghipt, şi prin proroc s-au ţânut. Spre mânie M-au chemat Efrem cu mărimile sale, şi sângele lui preste el va veni şi ocara lui o va întoarce Domnul său.

Cap 13

Arată urăciunile lui Israil, pentru carele îi amânânţă perirea. Domnul să zice pre Sâne sângur a fi Dumnezeu şi Izbăvitoriu, vădind pre Israil de nemulţămire pentru facerile de bine în pustie luate şi grea, pentru aceasta, izbândă le amânânţă, adăogând că-i va izbăvi de moarte, biruind moartea şi iadul.

1. Grăind Efrem, groază au cuprins pre Israil şi au greşit în Vaal şi au murit.

2. Şi acum au adaos a păcătui şi ş-au făcut chip vărsat din argintul său ca o asămănare de idoli, făptură de meşteri tot iaste. Acestora aceaea zic: „Jârtviţi, oameni, viţeilor închinându-vă”.

3. Pentru aceaea vor fi ca negura de dimineaţa şi ca roaoa de dimineaţa ce treace, ca pravul de volbură, răpind din arie şi ca fumul din horn.

*Isaie 43, 11. 4. *Iară Eu, Domnul, Dumnezeul tău din pământul Eghiptului şi dumnezeu afară de Mine nu vei şti, mântuitoriu nu iaste afară de Mine.

5. Eu te-am cunoscut în pustie, în pământul sângurătăţii. |

6. Lângă păşunea sa s-au umilit şi s-au săturat şi au rădicat inima sa şi s-au uitat de Mine. 111v

7. Şi Eu le voiu fi ca leiţa, ca pardosul în calea asirilor.

8. Întâmpina-i-voiu ca ursoaia ce-i răpesc puii, şi voiu rumpe ceale dinlăuntrul ficatului lor şi-i voiu mistui acolo ca leul, fiara câmpului îi va tăia.

9. Pierderea ta, Israile, numai întru Mine, ajutoriul tău.

10. Unde e împăratul tău, mai vârtos acum să te mântuiască întru toate cetăţile tale? Şi judecătorii tăi, despre carii ai zis: *„Dă-m împărat, şi căpetenii!” *1 Împăr. 8, 5.

11. Da-ţi-voiu împărat întru iuţimea Mea şi-l voiu lua întru urgiia Mea

12. Legatu-s-au strâmbătatea lui Efreim; ascunsu-s-au păcatul lui.

13. Durerile ceii ce naşte vor veni lui. Acela e fiiu nu înţelept, că acum nu va sta întru zdrobirea fiilor.

*1 Corith. 15, 24. Ovr. 2, 14. 14. Din mâna morţii îi voiu izbăvi, din moarte îi voiu răscumpăra. *Fi-voiu moartea ta, o moarte, muşcarea ta voiu fi, iadule. Mângăiarea s-au ascuns de la oamenii Miei.

Ezechiil 19, 12. 15. Că acela între fraţi va împărăţi. Aduce-va vânt de răs<ăr>it, Domnul din pustie suindu-să şi va săca vinele lui şi va pustii izvorul lui, şi acela va răpi vistieriia a tot vasului celui dorit.

Cap 14

Perire vesteaşte lui Israil, pentru păcatele lui, însă cătră Sâne îi chiamă, şi celor ce să vor întoarce multe bunătăţi le făgăduiaşte.

1. Iară Samariia, că spre amărăciune au întărâtat pre Domnul său, de sabie să piară, mititeii lor să se zdrobească şi zămisliţii lor să să spintece.

2. Întoarce-te, Israile, cătră Domnul, Dumnezeul tău, || că ai căzut întru strâmbătatea ta! 112r

3. Luaţi cu voi cuvinte şi vă întoarceţi cătră Domnul. Şi ziceţi Lui: „Depărtează toată strâmbătatea, ia aminte şi vom răsplăti viţei buzelor noastre.

4. Asur nu ne va mântui, pre cal nu vom încăleca, nici vom mai zice: «Dumnezeii noştri, lucrurile mânilor noastre». Că de cel ce e întru Tine, fără părinţi, îţi va fi milă”.

5. Vindeca-voiu zdrobirea lor, iubi-voiu voind, că s-au întors iuţimea Mea de cătră dânşii.

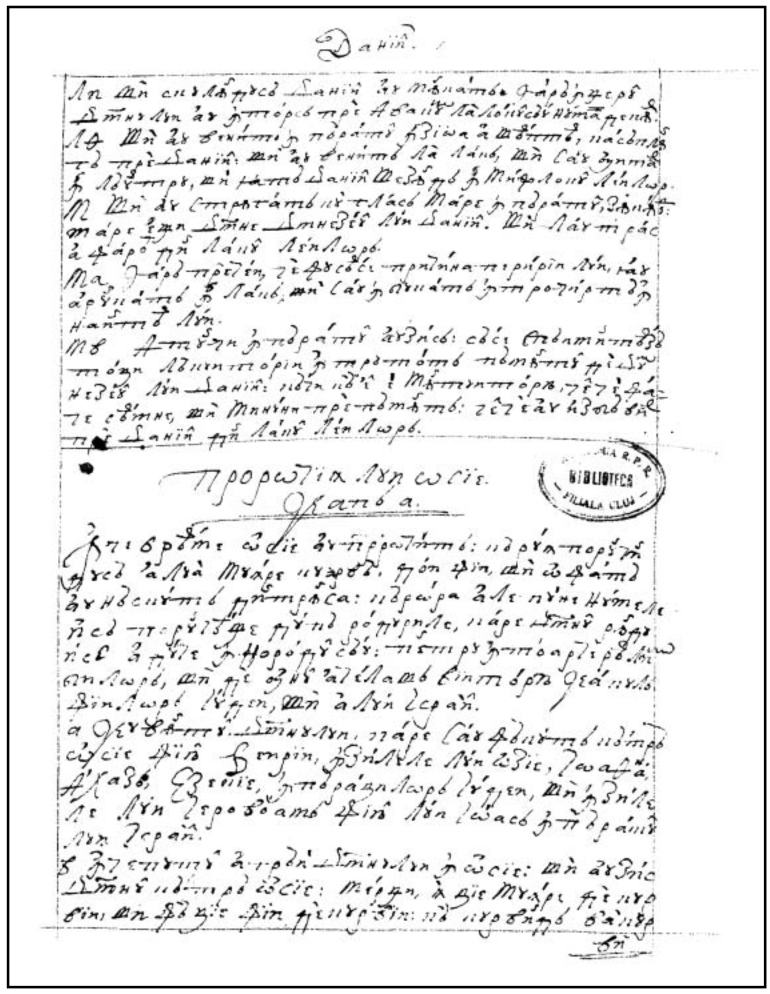
6. Fi-voiu ca roaoa, Israil va odrăsli ca crinul şi va răsări rădăcina lui ca a Livanului.

7. Duce-să-vor ramurile lui şi va fi ca maslinul slava lui, şi mirosul lui ca a Livanului.

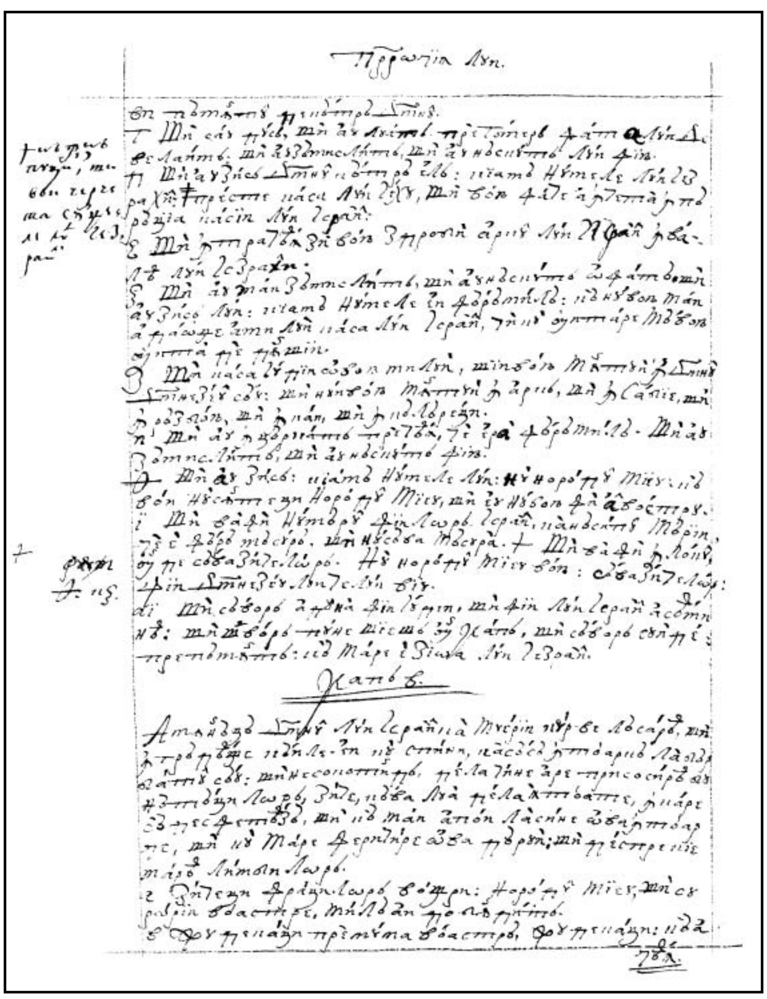
8. Întoarce-să-vor cei ce şed în umbra lui, trăi-vor cu grâu; şi vor odrăsli ca viia, pomenirea lui ca vinul Livanului.

9. La ce mie mai mult idoli? Eu voiu auzi şi-l voiu îndrepta. Eu, ca un molidv înverzit, dintru Mine rodul tău s-au aflat.

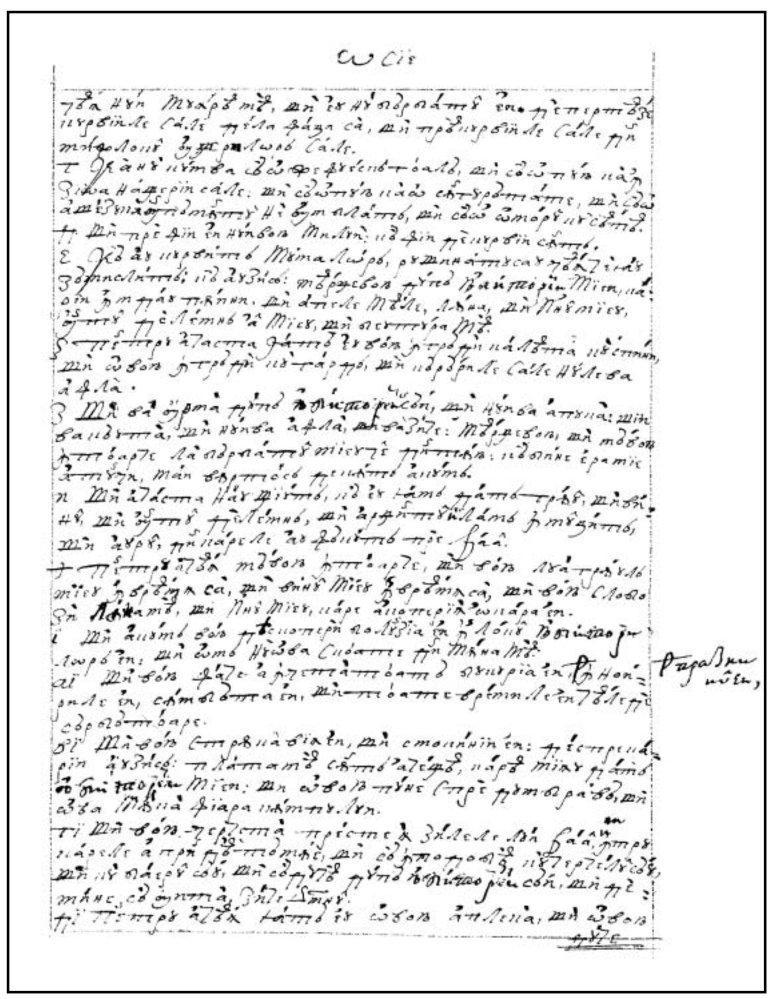
10. Cine-i înţelept şi va înţeleage aceastea? Înţelegând şi va şti aceastea? Că dreapte sânt căile Domnului şi drepţii vor umbla printr-însele, iară nelegiuitorii vor cădea într-însele.

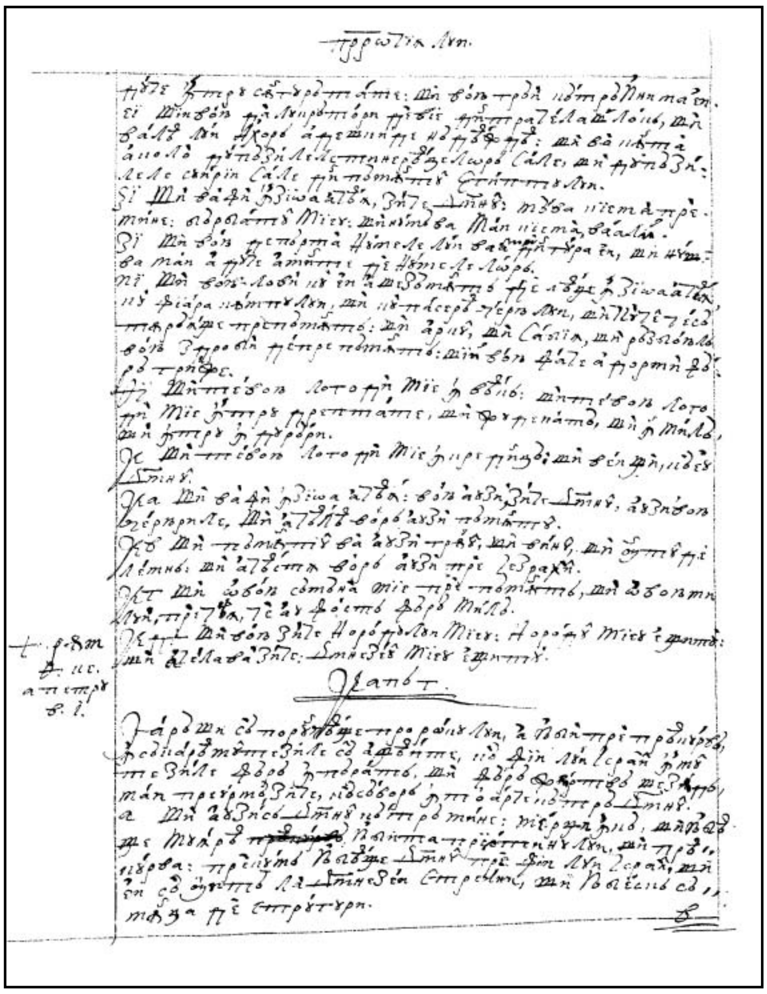
103r

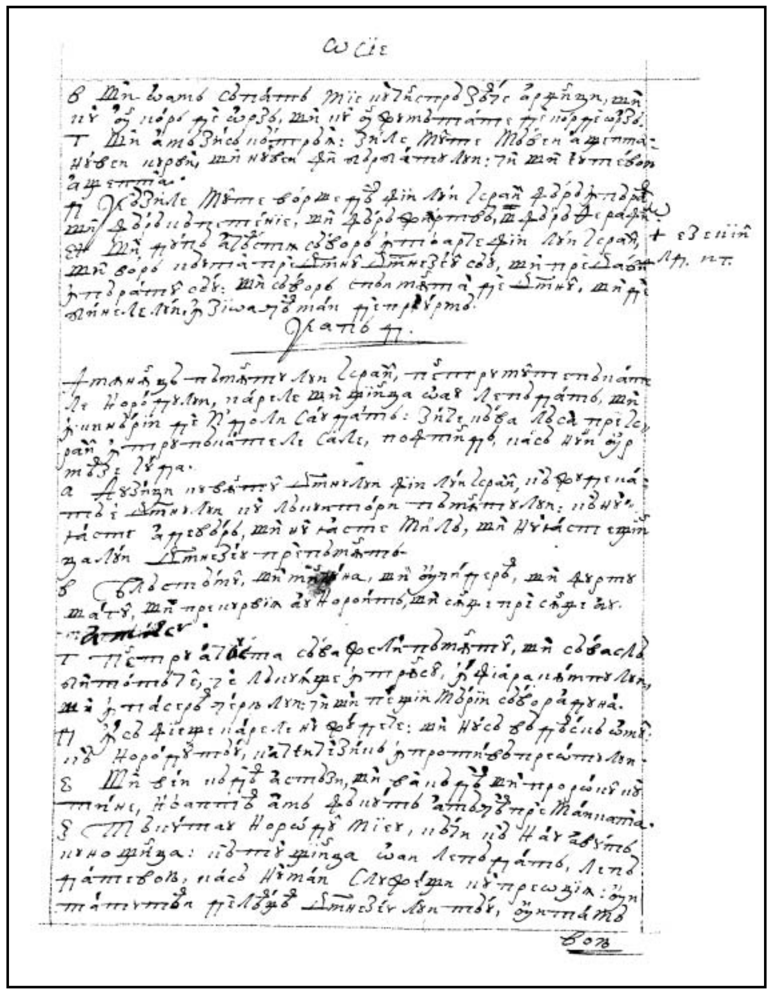
103v

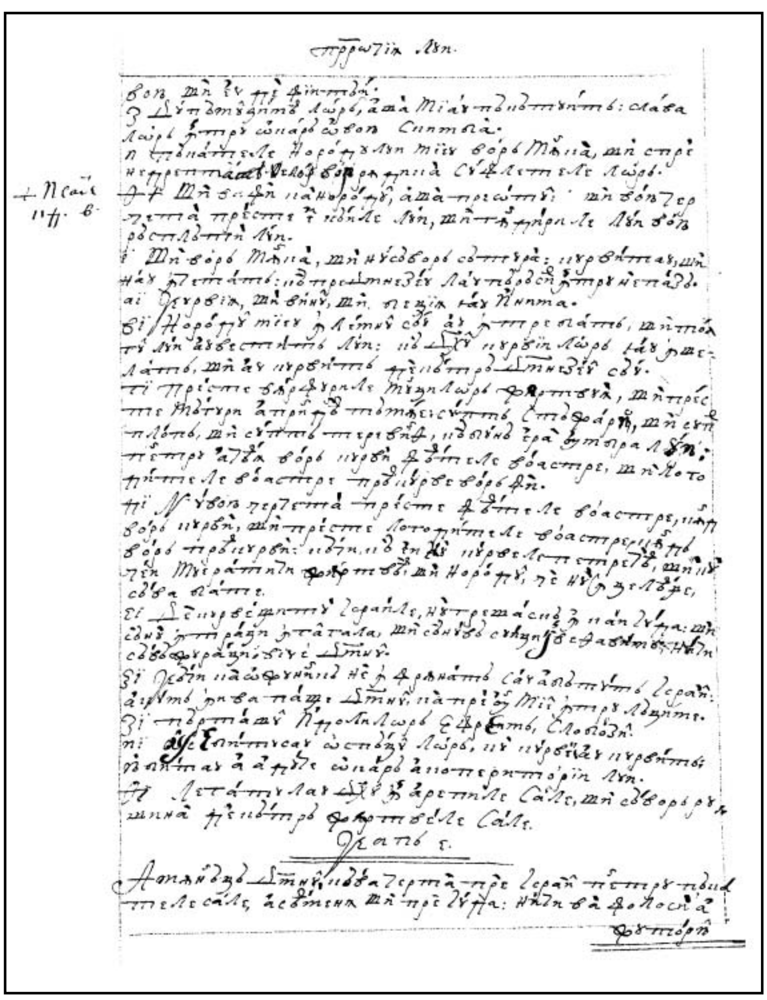
104r

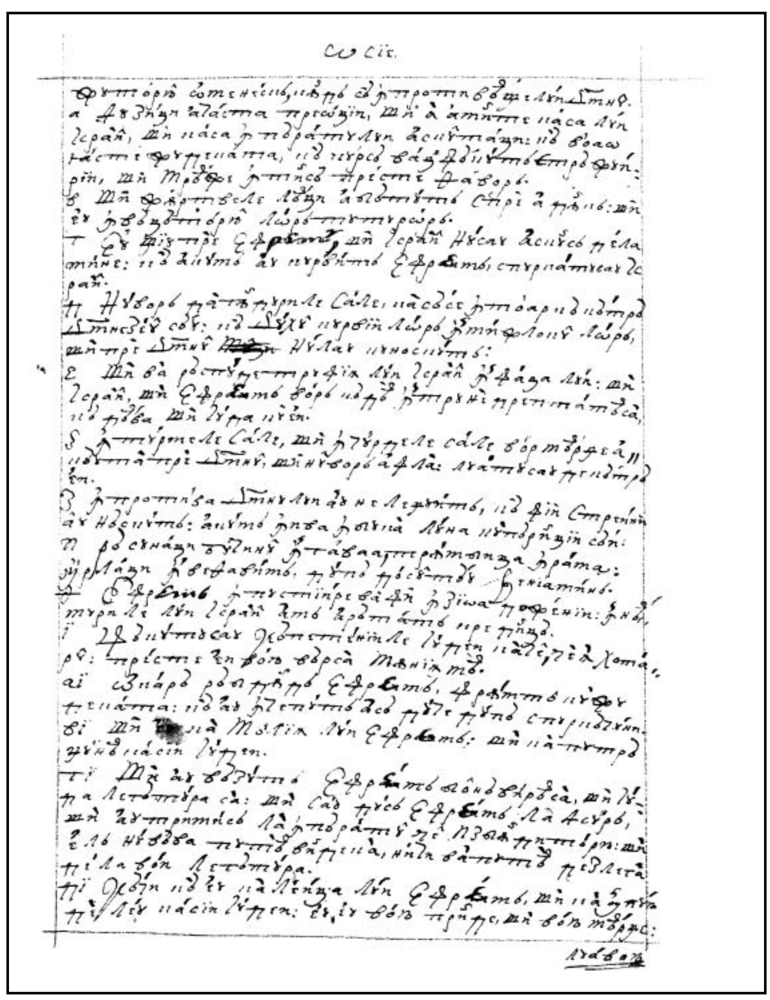
104v

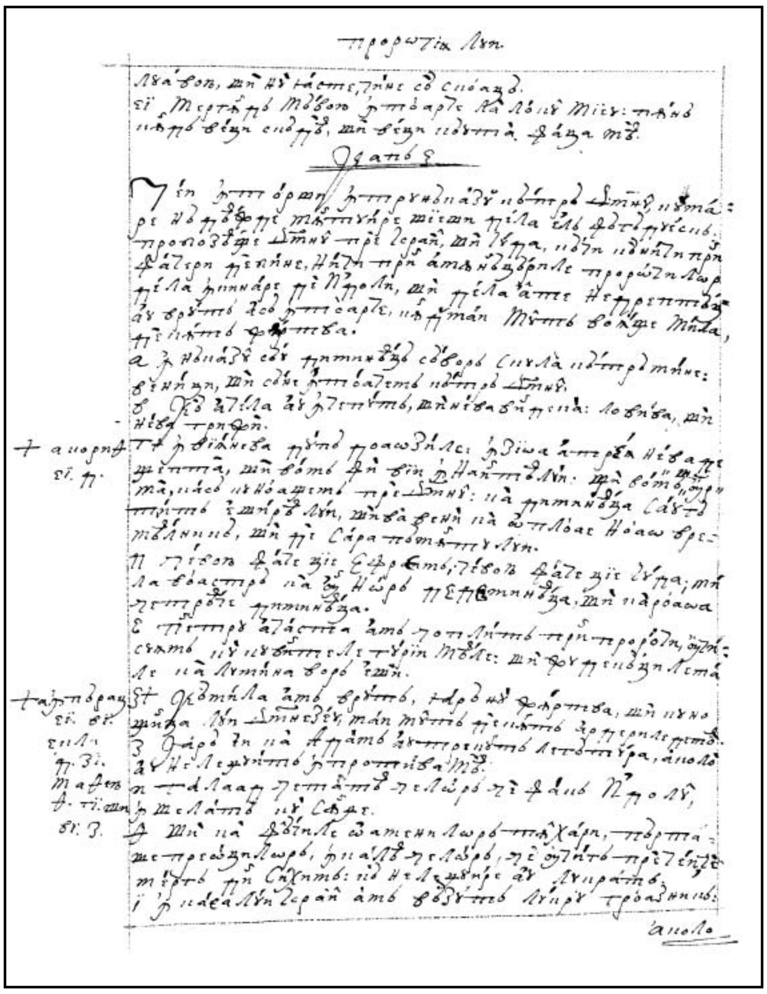
105r

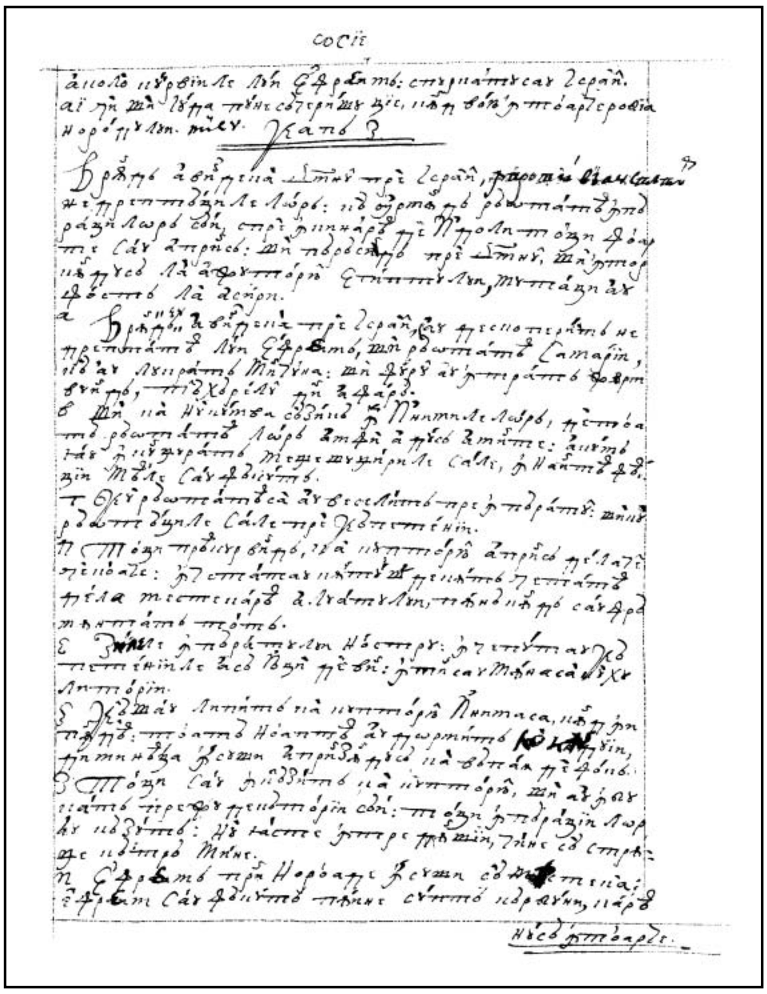
105v

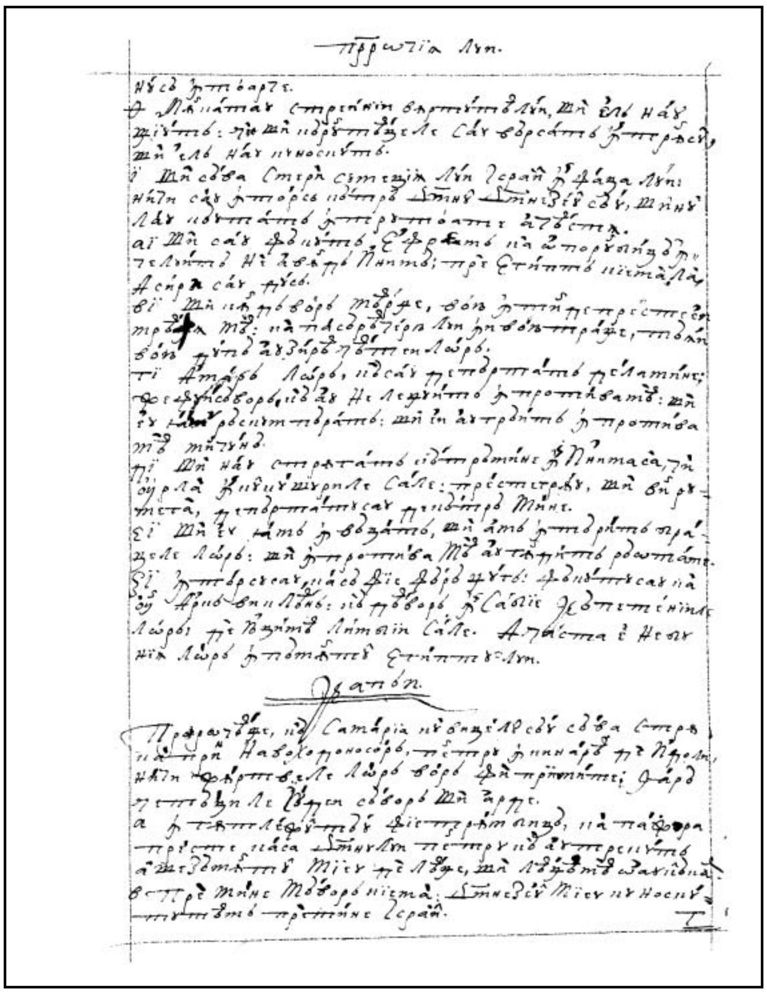
106r

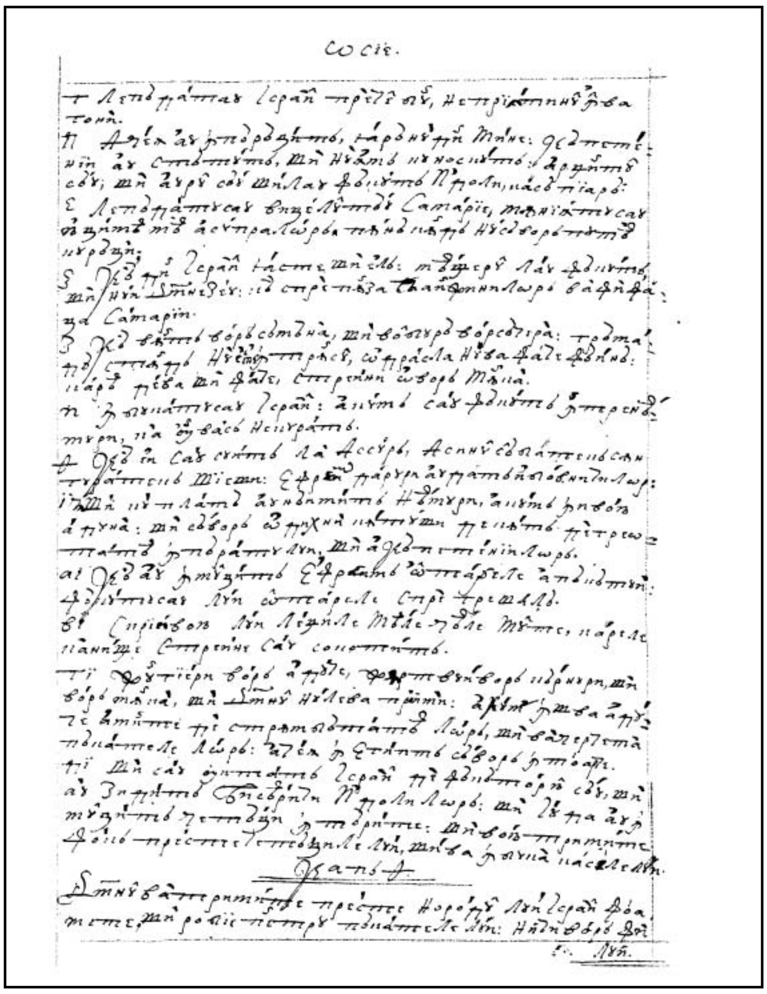
106v

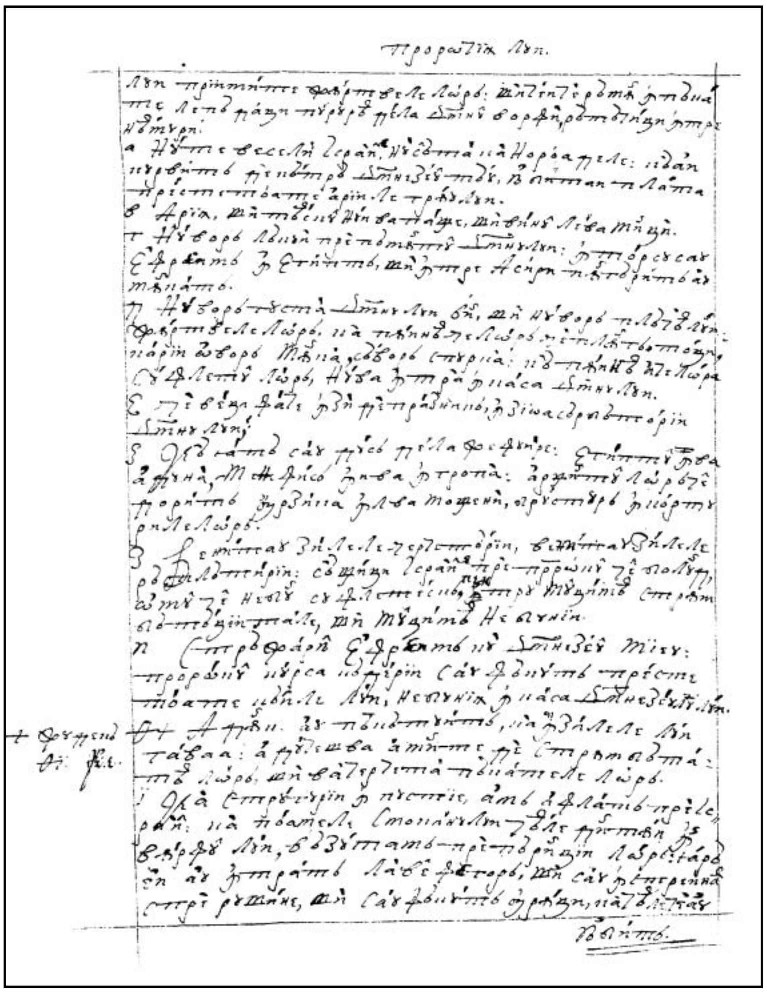
107r

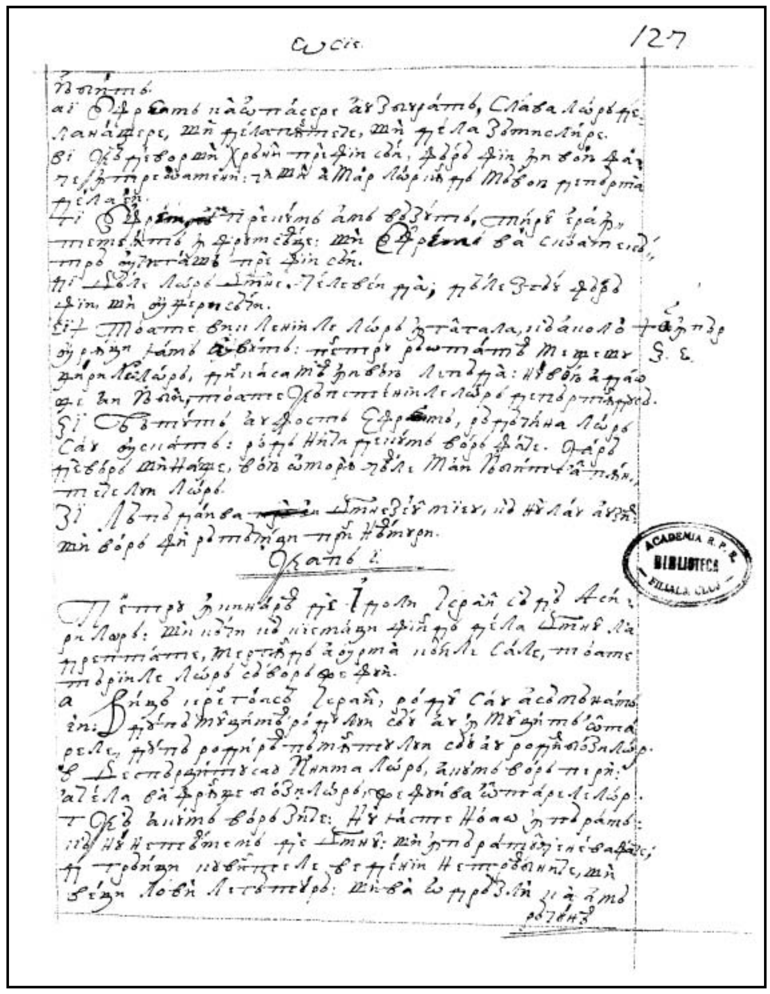
107v

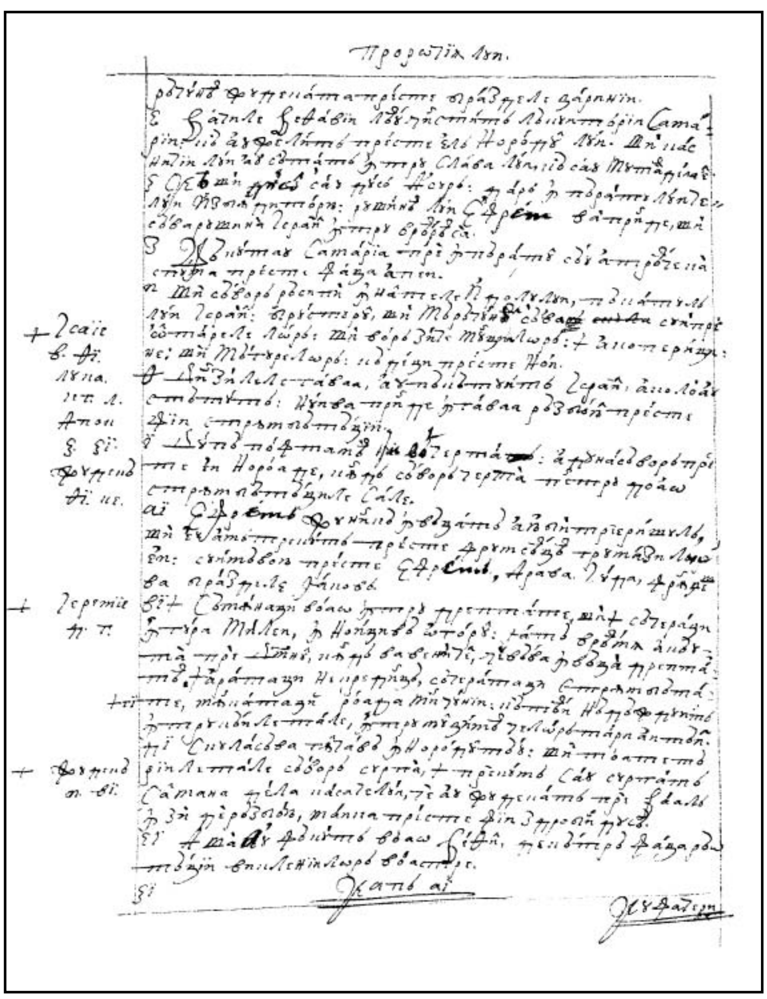
108r

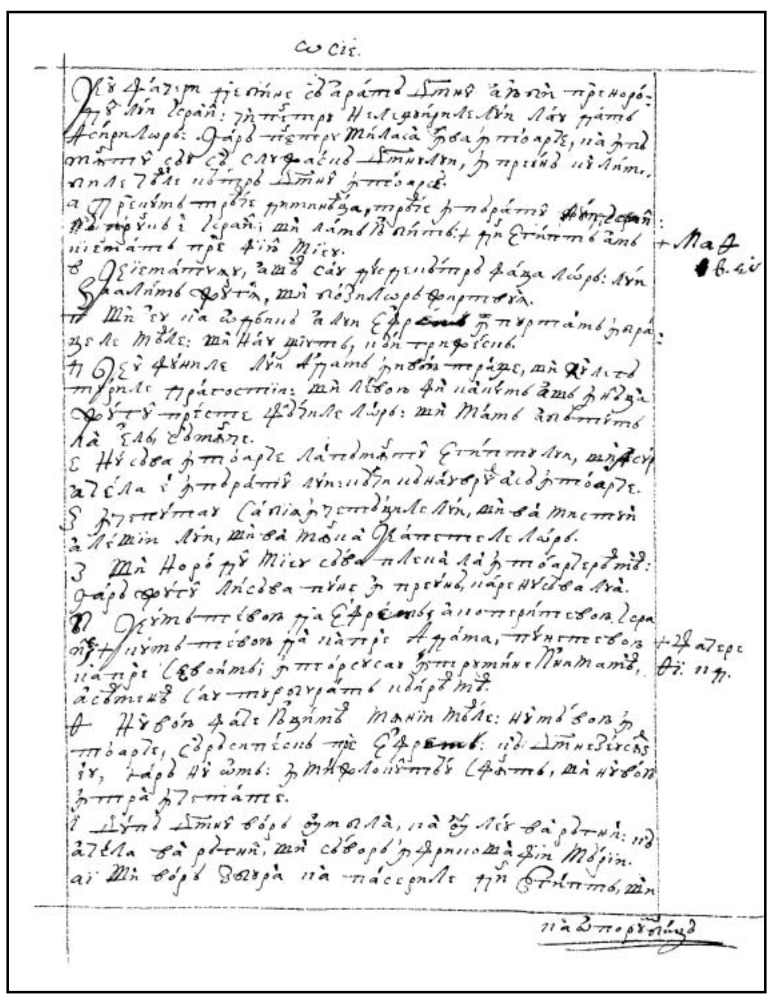
108v

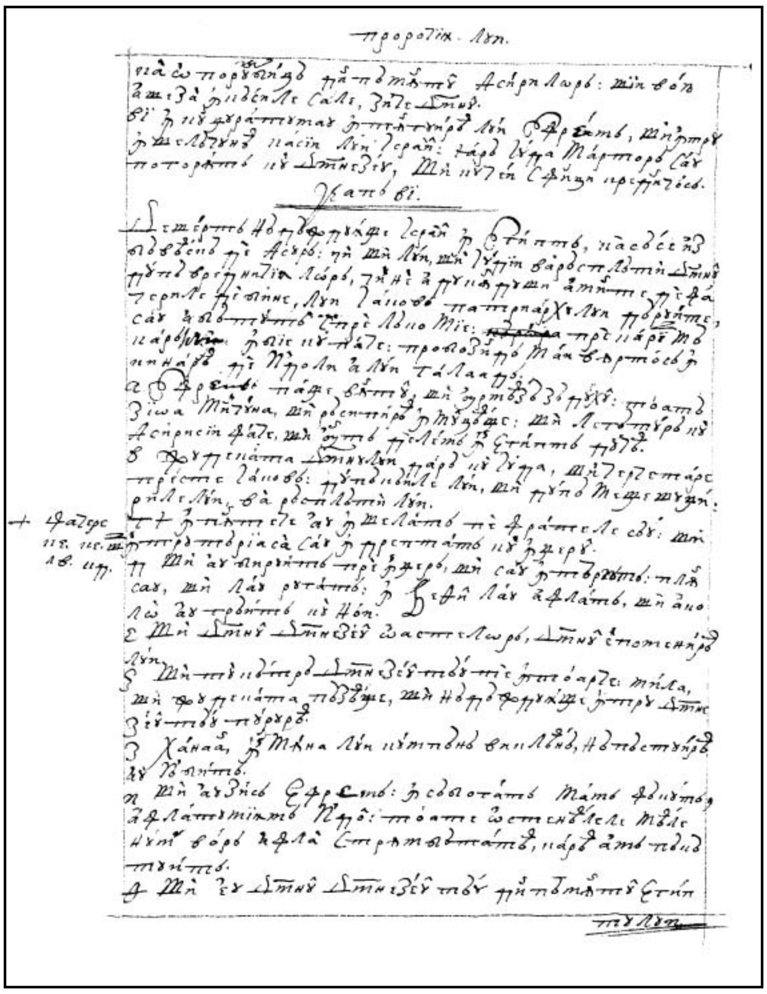
109r

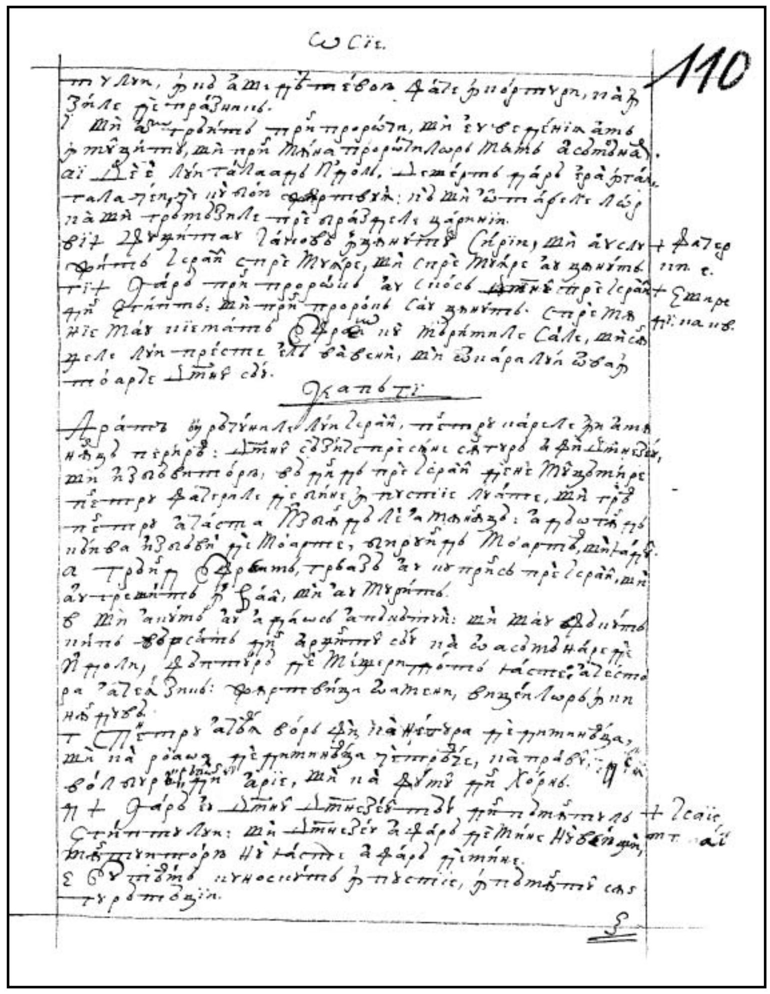

109v

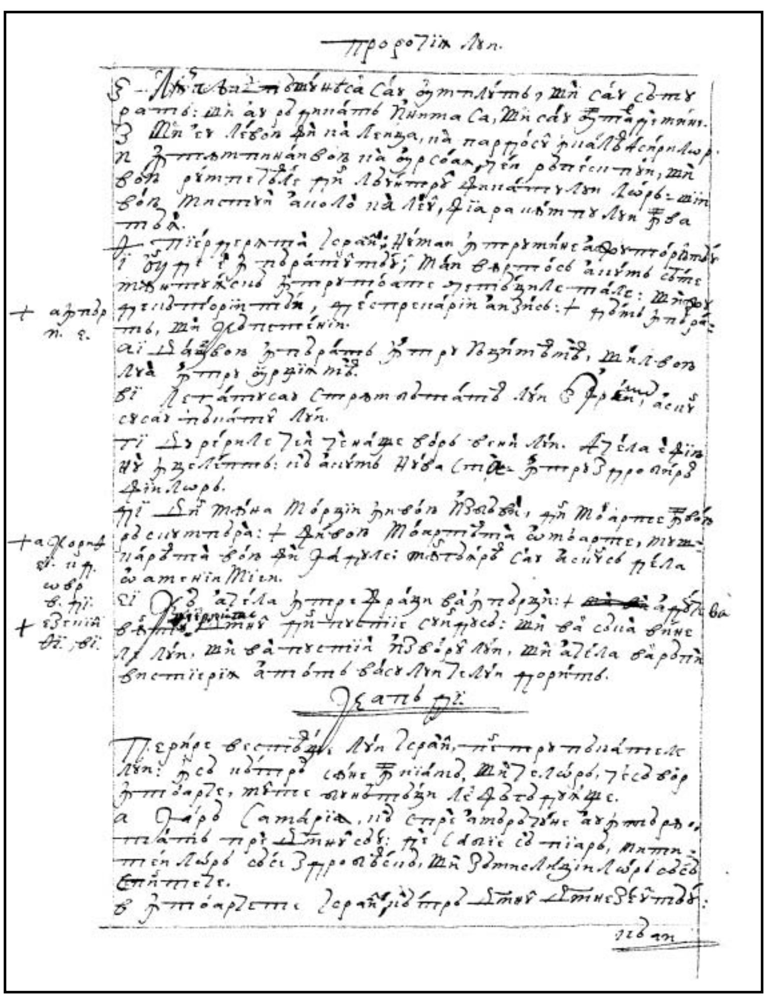
110r

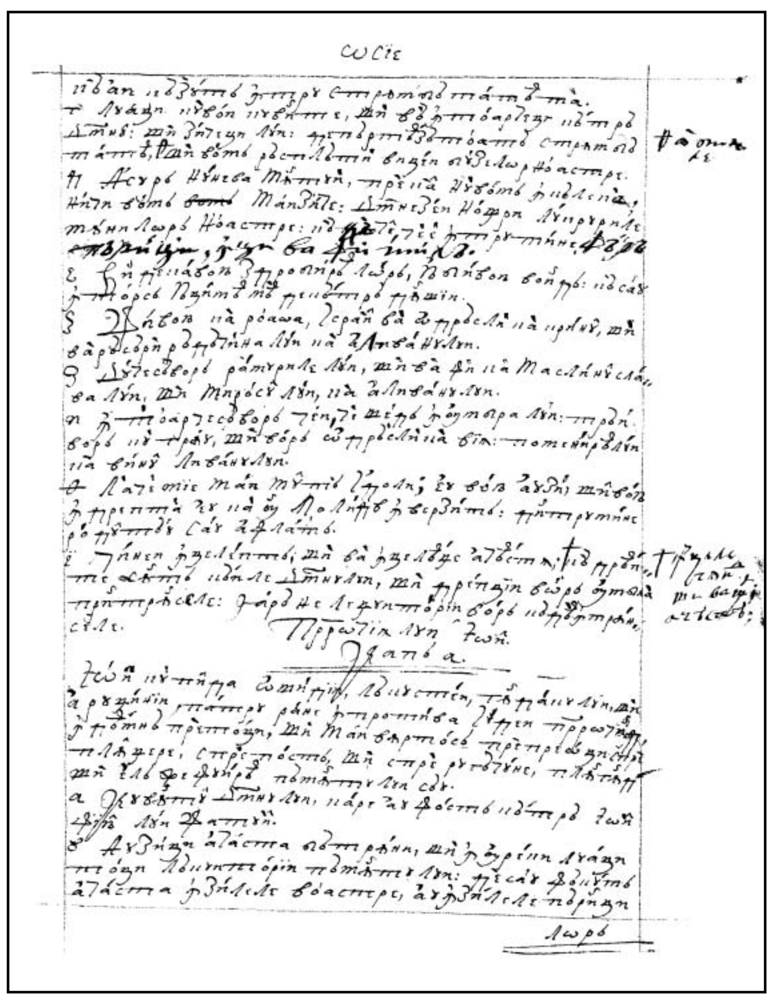

110v

111r

111v

112r

PROROCIIA LUI IOIL

Cap 1

Ioil, cu pilda omidii, lăcustei, gândacului şi a ruginii, patru rane împrotiva Iudei prorocind, îndeamnă pre toţi, şi mai vârtos pre preoţi, spre plângere, spre post şi spre rugăciune, plângând şi el jefuirea pământului său.

1. Cuvântul Domnului, care au fost cătră Ioil, fiiul lui Fatuil.
2. Auziţi aceasta, bătrâni, şi în urechi luaţi, toţi lăcuitorii pământului, de s-au făcut aceasta în zilele voastre au în zilele părinţi|lor voştri. 112v
3. Despre aceasta fiilor voştri povestiţi, şi fiii voştri fiilor săi şi fiilor neamului altuia.
4. Ce au rămas de molie au mâncat lăcusta, şi rămăşiţa lăcustii o au mâncat gândacul, şi rămăşiţa gândacului o au mâncat rugina.
5. Deşteptaţi-vă, cei beaţi, şi plângeţi şi urlaţi, toţi cei ce beaţi vinul cu dulceaţă, că au perit de la gura voastră.
6. Că neam s-au suit pre pământul Mieu tare şi nenumărat; dinţii lui ca dinţii leului şi măsealele lui ca a puiului de leu.
7. Pus-au viia mea spre pustie şi smochinul mieu l-au belit de coaje. Golindu-mă, m-au jefuit şi m-au lepădat. Airi s-au făcut ramurile lui.
8. Plânge ca o fecioară încinsă cu sac pentru bărbatul tinereaţelor sale.
9. Perit-au jârtva şi gustarea din casa Domnului, jeluit-au preoţii, slujitorii Domnului.
10. Jefuitu-s-au ţinutul, jelit-au pământul, că s-au răsipit grâul, turburatu-s-au vinul, râncezitu-s-au untul-de-lemn.
11. Turburatu-s-au lucrătorii câmpului, urlat-au lucrătorii viilor pentru grâu şi pentru orzu, că au perit săcerişul ţarinii.
12. Viia s-au turburat şi smochinul s-au lâncezit, malogrănatul şi finicul şi mărul şi toţi pomii ţarinii s-au uscat, că s-au turburat bucuriia de cătră fiii omeneşti.
13. Încingeţi-vă şi plângeţi, preoţi, urlaţi, slujitorii oltariului, întraţi, culcaţi-vă în sac, slujitorii Dumnezeului mieu, că au perit din casa Dumnezeului vostru jârtva şi gustarea.
14. *Sfinţiţi postul, chemaţi ceata, adunaţi-vă bătrâni, toţi lăcuitorii pământului în casa Dumnezeului vostru şi strâgaţi || cătră Domnul: 113r *Jos 2, 15.
15. „A, a, a zilei, că aproape e zioa Domnului şi ca o jefuire de la Cel Putearnic va veni!"
16. Au, doară, nu înaintea ochilor voştri au perit ceale de hrană din casa Dumnezeului vostru, şi veseliia, şi săltarea?
17. Putrezit-au dobitoacele în gunoiul său, răsipitu-s-au şurile, spartu-s-au cămările, că s-au turburat grâul.

18. Ce au suspinat jivina, mugit-au turmele ciurdei, că nu iaste lor pășune, ci și turmele dobitoacelor au perit.
19. Și către Tine, Doamne, voiu strâga, că focul au mâncat ceale frumoasă a pustiii și văpaia au aprins toate leamnele ținutului.
20. Ci și fiarele câmpului, ca o arie ce i-i seate de ploaie, au privit spre Tine, că au săcat izvoarăle apelor și focul au îmbucat ceale frumoase ale pustiii.

Cap 2

Prorocul veasteaște jidovilor nemilostivirea vrăjmașilor săi și cât de groaznică le va fi zioa aceaea. Pentru aceaea îi îndeamnă spre pocăință, și celor ce să vor întoarce mare sporire le făgăduiaște Domnul, și că va da Duhul Său preste tot trupul și mari seamne înaintea zilii Domnului aceii mari și înfricoșate. Și să va mântui tot, cine va chema numele Domnului.

1. Cântați cu trâmbiță în Sion, urlați în muntele Mieu cel sfânt, să să turbure toți lăcuitorii pământului, că vine zioa Domnului. Că aproape iaste
2. Zioa întunearecului și a ceții, zioa norului și a volburii. Ca dimineața întinsă preste munți, norod mult și tare; aseaminea lui n-au fost din-ceput, și după el nu va fi până în anii neamului și neamului.
3. Înaintea feații lui, foc îmbucând și după | el, văpaie arzând. Ca grădina desfătării, pământul înaintea lui și după el, sângurătatea pustiii, nici iaste cine să scape de el. 113v
4. Ca vedearea cailor, vedearea lor și ca călărașii, așa vor alerga.
5. Ca sunetul căruțelor preste vârful munților vor sălta, ca sunetul văpăii de foc, ce arde pozderâia, ca norodul tare gătit la războiu.
6. De către fața lui să vor chinui noroadele, toate obrazele să vor întoarce în oală.
7. Ca cei tari vor alerga, ca bărbații ostaș să vor sui pre zid, oamenii în căile sale vor mearge și nu să vor abate de la cărările sale.

Isaie 13, 10. Ezechiil 32, 7. Jos la 3, 15.

8. Fieștecarele pre fratele său nu-l va îngreca, fieștecarii în calea sa vor umbla; ci și prin ferești vor cădea și nu să vor răsipi.
9. În cetate vor întra, în zid vor alerga, pre căsi să vor sui, prin ferești vor întra ca furul.
10. De către fața lui s-au cutremurat pământul, clătitu-s-au ceriurile, *soarele și luna s-au întunecat și stealele ș-au tras strălucirea sa.
11. Și Domnul au dat glasul Său înaintea feații oastei Sale, că multe sânt foarte taberile Lui, că tari și ceale ce fac cuvântul Lui, *că mare e zioa Domnului și înfricoșată foarte, și cine o va suferi?

Math. 24, 29. Marc. 13, 24. *Luca 21, 25. *Ieremie 30, 7. Amos 5, 18. Sof. 1, 15.

12. Acum, dară, zice Domnul: „Întoarceți-vă către Mine în toată inima voastră, în post și în plângere și în vaiete".
13. Și vă tăiați inimile voastre, iară nu vejmintele voastre. Și vă întoarceți către Domnul, Dumnezeul vostru, *că îndurat și milostiv e, răbdătoriu și mult milostiv și îndurătoriu preste răotate.
14. *Cine ști de să va întoarce și să ierte și || să lase după sâne blagoslovenie, jârtvă și gustare Domnului, Dumnezeului vostru? 114r
15. Cântați cu trâmbița în Sion, *sfințiți postul, chemați ceata!

*Psalm. 75, 5. *Iona 4, 2. Iona 3, 9. *Sus 1, 14.

16. Adunați norodul, sfințiți bisearica, adunați bătrânii, strângeți mititeii și sugătorii de țâțe! Să iasă mirele din culcușul său și mireasa din cămara sa!
17. Între pridvor și oltariu vor plânge preoții, slujitorii Domnului, și vor zice: „Iartă, Doamne, iartă norodul Tău și nu da moștenirea Ta spre ocară, ca să-i stăpânească limbile. Căci zic între noroade: «Unde iaste Dumnezeul lor?»"
18. Râvnit-au Domnul pentru pământul Său și au iertat norodului Său.
19. Și au răspuns Domnul și au zis norodului Său: „Iată, Eu vă voiu trimite grâu și vin și untdelemn și vă veți umplea de eale; și nu vă voiu mai da ocară între limbi.
20. Și pre cel de la crivețu îl voiu depărta de la voi și-l voiu goni la pământ neumblat și pustiiu, fața lui spre marea răsăritului și sfârșitul lui la marea cea mai de pre urmă; și să va înălța putoarea lui și să va sui putrăgiunea lui, că trufașu s-au purtat.
21. Să nu te temi, pământule, saltă și te veseleaște, că au mărit Domnul a face!
22. Să nu vă temeți, jiviniile țănutului, că au odrăslit ceale frumoase ale pustiii, că pomul au adus rodul său, smochinul și viia au dat vârtutea sa.
23. Și, fiii Sionului, săltați și vă veseliți în Domnul, Dumnezeul vostru, că v-au dat podoaba dreptății și va face a să pogorî la voi | ploaia de dimineața și de sara, ca la început. 114v
24. Și să vor umplea ariile de grâu și să vor vărsa teascurile de vin și de untdelemn.

25. Și Eu voiu întoarce anii carii i-au mâncat lăcusta, gândacul și rugina și omida, tăriia Mea cea mare, carea am trimis preste voi.
26. Și veți mânca hrănindu-vă și vă veți sătura și veți lăuda numele Domnului, Dumnezeului vostru, Cel ce au făcut minunate cu voi. Și nu să va rușina norodul Mieu în veac.
27. Și veți ști că în mijlocul lui Israil Eu sânt, și Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, și nu mai iaste. Și nu să va rușina norodul Mieu în veac.
28. Și va fi după aceastea, *vărsa-voiu Duhul Mieu preste tot trupul; și vor proroci fiii voștri și featele voastre, bătrânii voștri visuri vor visa, și tinerii voștri vedenii vor vedea.
29. Ci și preste slugile Meale și preste slujnice în zilele acealea voiu vărsa Duhul Mieu.
30. Și voiu da minuni în ceriu și pre pământ, sânge și foc și abur de fum".
31. *Soarele să va întoarce întru întunearec și luna în sânge mai înainte până ce va veni zioa Domnului cea mare și groaznică.
32. Și va fi *tot care va chema numele Domnului să va mântui, că în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuirea, precum au zis Domnul, și în cei rămași, pre carii va chema Domnul.

*Isaie 44, 3. Fap. 2, 17.
*Sus 2, 10. Math. 24, 29.
*Luca 21, 25. Râm. 10, 13. Fapt. 2, 20.

Cap 3

Amânănță Domnul năcaz mare limbilor care au năcăjit pre norodul Său și cum că pre toți va judeca în valea lui Iosafat. || Izvor din casa Domnului va ieși, și Iudeea în veaci să va lăcui, curățindu-să sângele ei.

115r

1. Că, iată, în zilele acealea și în vreamea aceaea, când voiu întoarce robiia Iudei și a Ierusalimului,
2. Aduna-voiu toate limbile și le voiu duce în valea lui Iosafat și Mă voiu prigoni cu eale acolo pentru norodul Mieu și moștenirea mea, Israil, pre carii i-au râsipit prin neamuri, și pământul Mieu l-au împărțit.
3. Și preste norodul Mieu au aruncat soarte și au pus pruncul în bordeiu și fata o au vândut pre vin, să bea.
4. Însă ce e Mie și voao, Tirule și Sidonule și tot hotarul palestinilor? Au doară, izbândire veți da voi Mie? Și de izbândiți voi împrotiva Mea? Curând, degrabă vă voiu răsplăti răsplătire preste capul vostru.
5. Că argintul Mieu și aurul ați luat, și ceale dorite ale Meale și frumoase le-ați băgat în bisearicile idolilor voștri.
6. Și fiii Iudei și fiii Ierusalimului i-ați vândut fiilor grecilor, ca să-i depărtați din hotarele sale.
7. Iată, Eu îi voiu deștepta din locul în care i-ați vândut și voiu întoarce răsplătirea voastă în capul vostru.
8. Și voiu vinde fiii voștri și featele voastre în mânile fiilor Iudei, și îi vor vinde saveilor, neamului departe, că Domnul au grăit.

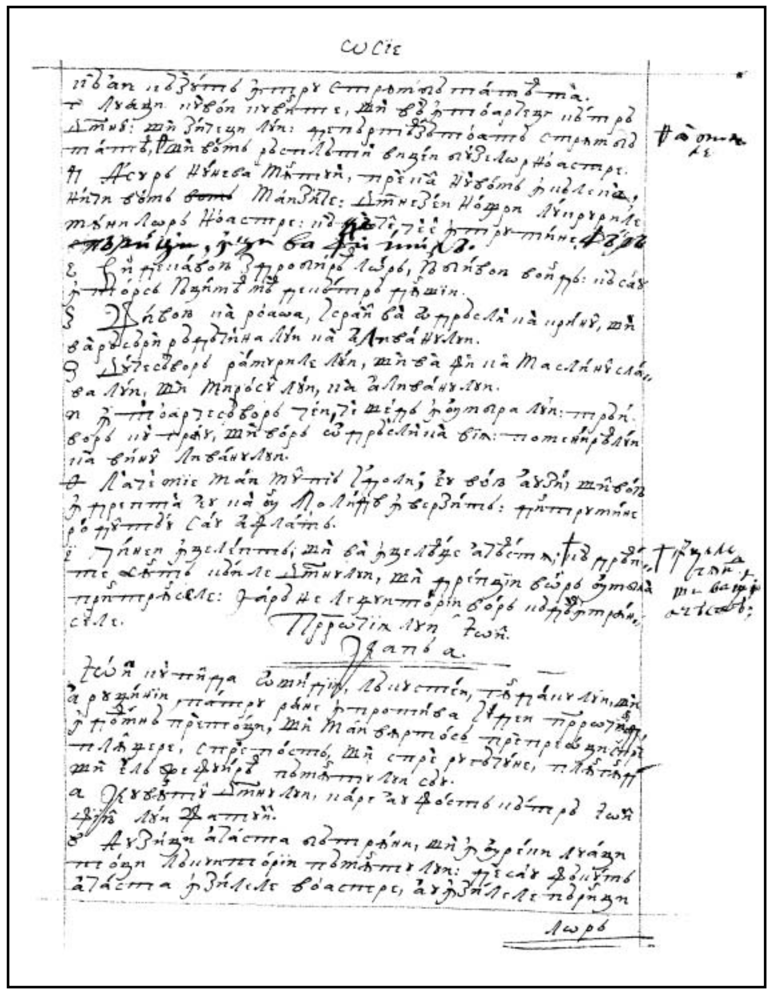
115v

9. Strâgați aceasta între neamuri, sfințiți războiu, deșteptați pre cei vârtoși, | să se apropie și să se suie toți bărbații cei de războiu!
10. Tăiați plugurile voastre spre sabii, și sapele voastre spre lânci! Cel neputincios zică: „Că tare sânt eu!"
11. Rumpeți și veniți, toate neamurile de prinprejur, și vă adunați. Acolo a cădea va face Domnul pre vârtoșii tăi.
12. Scoale-să și să se suie limbile la valea lui Iosafat, că acolo voiu ședea, să judec toate limbile prinpregiur.
13. *Trimiteți seaceri, că s-au copt săcerișul, veniți și vă pogorâți că e plin teascul, prisosesc teascurile, că s-au înmulțit răotatea lor.
14. Noroade, noroade în Valea Tăierii, că aproape e zioa Domnului în Valea Tăierii.
15. *Soarele și luna s-au întunecat, și stealele ș-au tras strălucirea sa.
16. *Și Domnul din Sion va răgni și din Ierusalim va da glasul Său; și să vor clăti ceriurile și pământul. Și Domnul e nădeajdea norodului Său și tăria fiilor lui Israil.
17. Și veți ști că Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, Cel ce lăcuiesc în Sion, în muntele Mieu cel sfânt. Și va fi Ierusalimul sfânt, și streini nu vor mai treace printr-însul.
18. *Și va fi în zioa aceaea: picături-vor munții dulceață și dealurile vor cură lapte și prin toate păraiele Iudei vor treace ape. Și izvor din casa Domnului va ieși și va uda răpejunea spinilor.
19. Eghiptul spre pustiire va fi și Idumeea spre pustiia pierderii, căci că strâmb au lucrat împrotiva fiilor Iudei și au vărsat sânge nevinovat pre pământul său.

116r

20. Și Iudeea în veac va fi lăcuită, și Ierusali||mul în neam și în neam.
21. Și voiu curăți sângele lor, care nu-l curățisem, și Domnul va petreace în Sion.

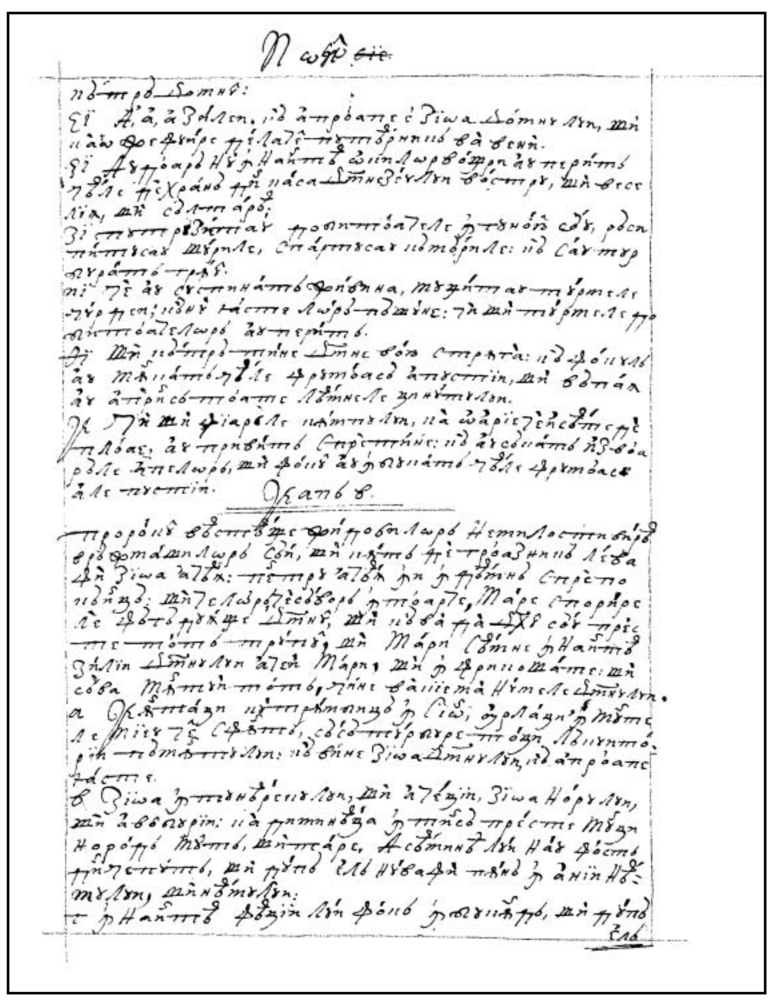
*Apoc. 14, 15.
*Sus 12, 31.
*Ieremie 25, 30. Amos 1, 2.
*Amos 9, 13.

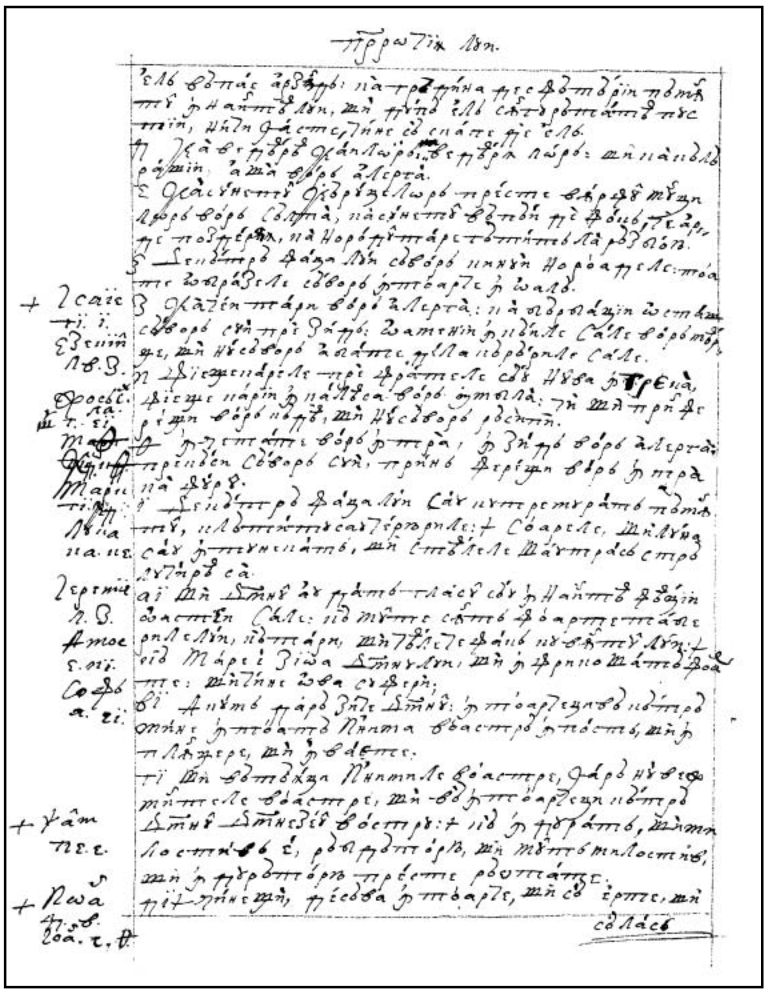
112r

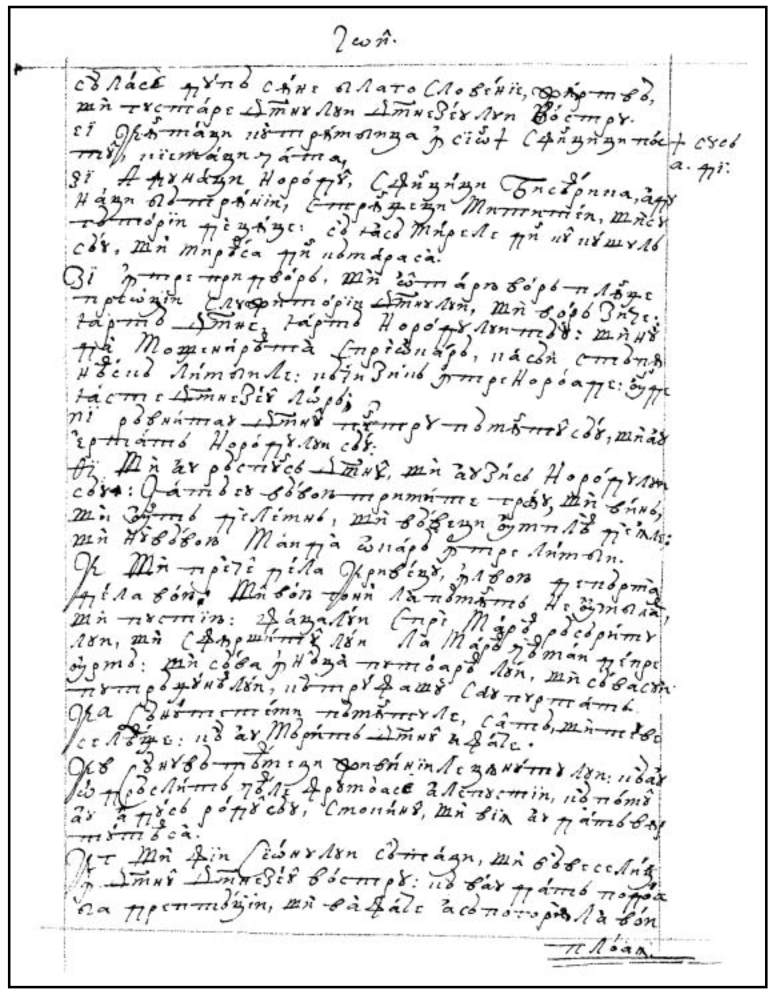
112v

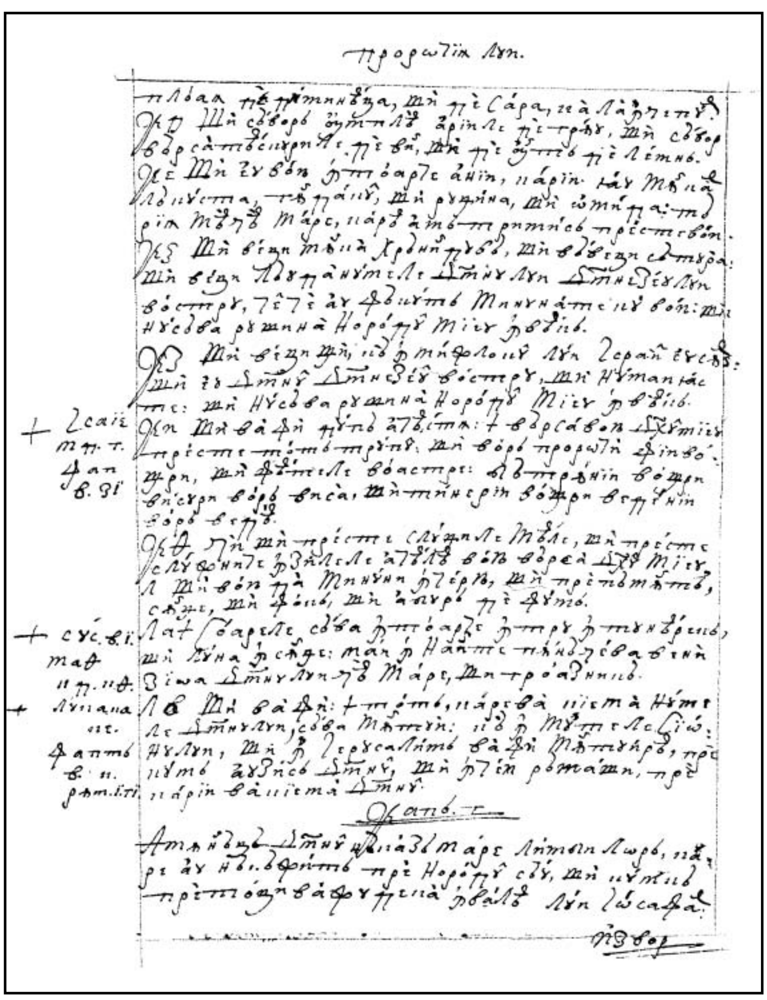
113r

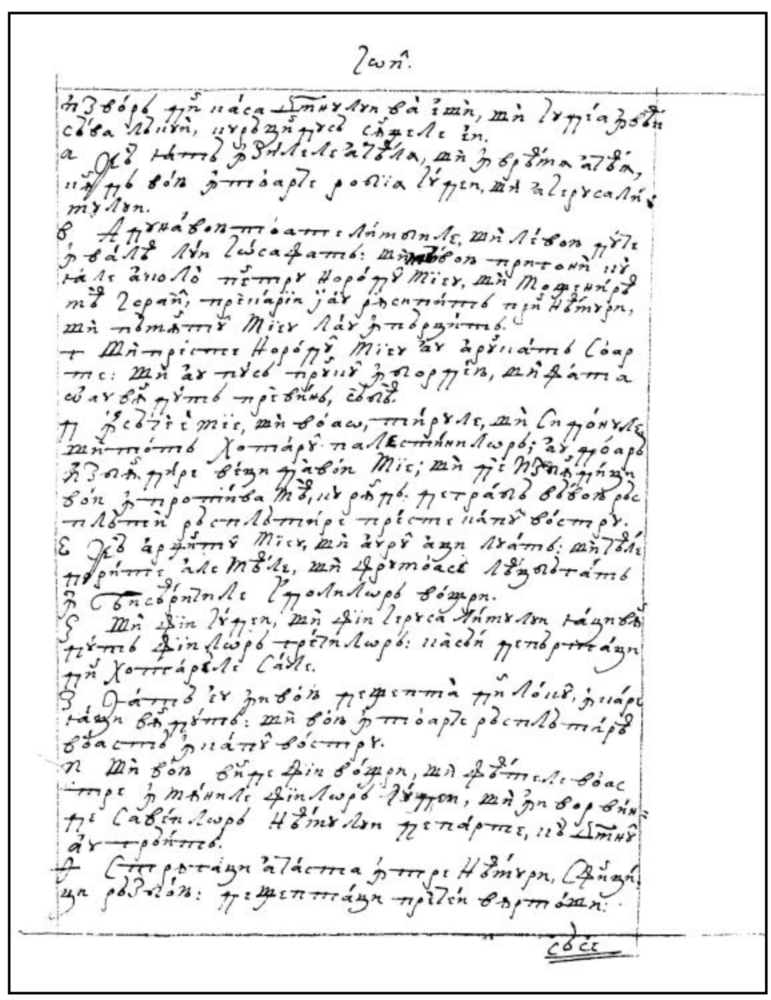
113v

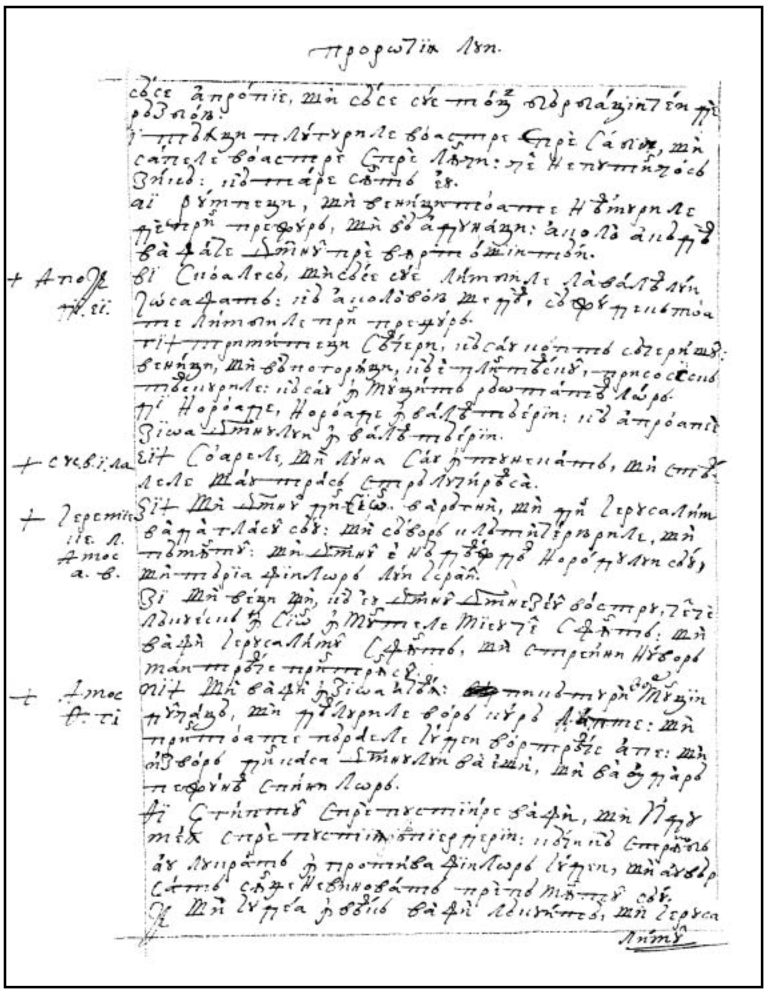
114r

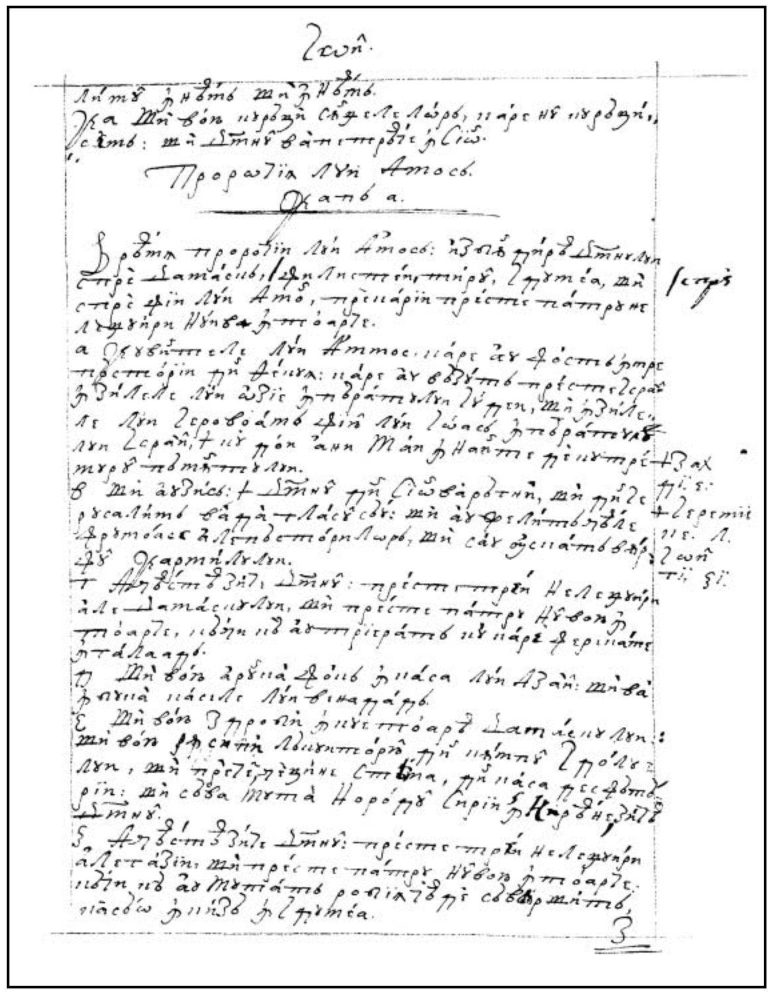
114v

115r

115v

116r

PROROCIIA LUI AMOS

Cap 1

Vreamea prorociii lui Amos. Izbândirea Domnului spre Damasc, spre filistei, Tirul, Idumeea, şi spre fiii lui Amon, pre carii preste patru nelegiuiri nu-i va întoarce.

1. Cuvintele lui Ammos, care au fost între păstorii din Thecuia, care au văzut preste Israil în zilele lui Ozie, împăratului Iudei, şi în zilele lui Ierovoam, fiiul lui Ioas, împăratului lui Israil, *cu doi ani mai înainte de cutremurul pământului. *Zah. 14, 15.

2. Şi au zis: „*Domnul din Sion va răgni şi din Ierusalim va da glasul Său; şi au jelit ceale frumoase ale păstorilor şi s-au uscat vârful Carmilului”. *Ieremie 25, 30. Ioil 13, 16.

3. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuiri ale Damascului şi preste patru nu-l voiu întoarce, căci că au trierat cu care ferecate în Galaad.

4. Şi voiu arunca foc în casa lui Azail şi va îmbuca casele lui Venadad.

5. Şi voiu zdrobi încuietoarea Damascului şi voiu râsipi lăcuitoriul din câmpul idolului, şi pre cel ce ţine steama din casa desfătării; şi să va muta norodul Siriii în Nireane”, zicea Domnul.

6. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuiri ale Gazii şi preste patru nu-l voiu întoarce, căci că au mutat robiia cea desăvârşită, ca să o închiză în Idumeea. |

116v 7. Şi voiu arunca foc în zidul Gazii şi va paşte casele lui.

8. Şi voiu râsipi lăcuitoriul din Azot şi pre cel ce ţine stema din Ascalom şi voiu întoarce mâna Mea preste Acaron şi vor peri ceialalţi ai filisteilor”, zice Domnul Dumnezeu.

9. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuiri ale Tirului şi preste patru nu-l voiu întoarce, pentru că au închis robiia cea desăvârşită în Idumeea şi nu ş-au adus aminte de legătura fraţilor de pace.

10. Şi voiu trimite foc în zidul Tirului şi va paşte casele lui”.

11. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuiri ale Edomului şi preste patru nu-l voiu întoarce, pentru că au gonit cu sabiia pe fratele său şi au vătămat mila lui şi au ţinut mai mult iuţimea sa, şi urgiia sa o au ţinut până în sfârşit.

12. Trimite-voiu foc în Theman şi va paşte casele Vosrei”.

13. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuiri ale fiiului Ammon şi preste patru nu-l voiu întoarce, pentru că au îngrecat în Galaad, a-şi lărgi hotarul său.

14. Şi voiu aprinde foc în zidul Ravvei şi va paşte casele ei în urlare în zioa războiului, şi întru volbură în zioa cutremurului.

15. Şi să va duce Melhom spre robie, el şi căpeteniile lui împreună”, zice Domnul.

Cap 2

Izbândirea Domnului spre Moav, Iuda şi spre Israil; şi acestora le
117r *amânănţă perirea, de ca||rea nu vor putea scăpa, că pentru luatele*

faceri de bine pururea au fost nemulţămitoriu şi leagea Domnului o au lepădat.

1. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuri ale lui Moav și preste patru nu-l voiu întoarce, pentru că au aprins oasele împăratului Idumeei până la cenușe.
2. Și voiu trimite foc spre Moav și va îmbuca casele lui Carioth și va muri în sunetul lui Moav, în răsunarea trâmbiții.
3. Și voiu răsăpi pre judecătoriu din mijlocul lui și pre toate căpeteniile lui îi voiu omorî cu el”, zice Domnul.
4. Aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuriri ale Iudei și preste patru nu-l voiu întoarce, pentru că au lepădat leagea Domnului și poruncile Lui nu le-au păzit, că i-au înșelat idolii săi, după carii să dusease părinții lor.
5. Și voiu trimite foc în Iuda și va îmbuca casele Ierusalimului”.
6. Și aceastea zice Domnul: „Preste trei nelegiuiri ale lui Israil și preste patru nu-l voiu întoarce, pentru că au vândut pentru argint pre cel drept, și pre cel sărac pentru încălțăminte,
7. Cei ce zdrobesc preste praful pământului capetele săracilor și de la calea celor smerini să abat; și fiiul și tatăl lui s-au dus la fată, să pângărească numele Mieu cel sfânt.
8. Și preste vejmintele ceale zălojite s-au culcat lângă tot oltariul, | și vinul celor osândiți bea în casa Dumnezeului său. 117v
9. *Iară Eu am râsipit pre Amoreu de către fața lor, a căruia înălțimea, înălțimea chedrilor, și el tare ca strâjeriul; și am zdrobit rodul lui deasupra și rădăcinile lui dedesupt. (*Numer. 21, 24. 2 Leage 2, 24.)
10. *Eu sânt Care v-am făcut a vă sui din pământul Eghiptului și v-am povățuit în pustie patruzeaci de ani, ca să stăpâniți pământul Amoreului. (*Ieșire 14, 21. 2 Leage 8, 2.)
11. Și am deșteptat dintre fiii voștri spre proroci, și dintre fiii voștri nazareani. Au doară nu-i așa, fiii lui Israil?”, zice Domnul.
12. „Și veți închina nazareailor vin și prorocilor veți porunci, zicând: «Să nu prorociți!».
13. Iată, Eu voiu scârșni supt voi precum scârnează carul încărcat de fân.
14. Și va peri fuga de la cel iute, și cel tare nu va dobândi vârtutea sa și cel vârtos nu-ș va mântui sufletul său.
15. Și cel ce să teame de arc nu va sta și cel iutiu cu picioarele sale nu să va mântui și călărașul nu-ș va mântui sufletul său.
16. Și cel vârtos cu inima între cei tari gol va fugi într-acea zi”, zice Domnul.

Cap 3

Casa lui Israil, norodul cel sângur când v-a ales, o vădeaște de multe nelegiuiri. Dintre carii zice că puţini să vor ţânea în năcazul ce le va veni asupră, care l-il amânănţă.

1. Auziți cuvântul, care au grăit Domnul || preste voi, fiii lui Israil, preste toată rudeniia carea o am scos din pământul Eghiptului, zicând: 118r
2. „Numai pre voi v-am cunoscut din toate rudeniile pământului; pentru aceaea voiu cerceta preste voi toate strâmbătățile voastre.
3. Au doară vor umbla doao aseaminea, de nu să vor nărăvi?
4. Au doară va răgni leul în codru, de nu va avea pradă? Au doară va da puiul leului glas din culcușul său, de nu va apuca ceva?
5. Au cădea-va paserea în lațul pământului fără vânătoriu? Au lua-să-va cursa de pre pământ mai nainte de-a prinde ceva?
6. De va răsuna trâmbița în cetate și norodul nu să va spăimânta? De va fi rău în cetate, care să nu-l fie făcut Domnul?
7. Că nu face Domnul Dumnezeu cuvântul, de nu va deascoperi taina Sa către slujile Sale, prorocii!
8. Leul va răgni, cine nu să va teame? Domnul Dumnezeu au grăit, cine nu va proroci?
9. Auzită faceți în căsile Azotului și în căsile pământului Eghiptului și ziceți: «Adunați-vă pre muntele Samariii și vedeți multe nebunii în mijlocul ei și pre cei ce rabdă năpaste în cămările ei».
10. N-au știut lucra drept – zice Domnul – agonisind strâmbătăți și răpiri în casele sale”.
11. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Năcăji-să-va și să va încungiura pământul și să va trage din tine tăriia ta și să vor răpi casele tale”. |

118v 12. Aceastea zice Domnul: „Ca cum ar scoate păstoriul din gura leului doao fluiere de picior au o parte de ureachie, așea să vor scoate fiii lui Israil, carii lăcuiesc în Samaria, în rana pătișorului și în patul Damascului.

13. Auziți și mărturisiți în casa lui Iacov”, zice Domnul, Dumnezeul oastelor.

14. „Că în zioa când voiu înceape a cerceta nelegiuirile lui Israil, preste dânsul voiu cerceta și preste hotarele lui Vethil; și să vor tăia cornurile oltariului și vor cădea pre pământ.

15. Și voiu lovi casa cea de iarnă cu casa cea de vară și vor peri casele ceale de os de elefant și să vor răsipi case multe”, zice Domnul.

Cap 4

Supt chip de vaci grase năvăleaşte asupra mai-marilor Samariii cei nedrepţi, nebună a fi arătând închinarea lor de idoli. Şi pentru că fiii lui Israil cu multe rane de la păcatele sale nu să vor putea chema, le amânânţă Domnul, aseaminea celor ce mai nainte au pătimit, îndemnându-i să se întoarcă către Dumnezeu Atotputearnicul.

1. Auziți cuvântul acesta, vaci grase, care sânteți în munții Samariii, ceale ce năpăstuiți pre cei lipsiți și frângeți pre cei săraci, care ziceți domnilor voștri: „Aduceți și vom bea!” Juratu-S-au Domnul Dumnezeu în

2. Sfântul Său că: „Iată, zile vor veni preste voi și vă vor rădica cu cârlige și rămășițele voastre în oale fierbând. ||

119r 3. Și prin deșchideri veți ieși una împrotiva alțiia și vă veți lepăda în Armon”, zice Domnul.

4. Veniți la Vethil, și necredincios lucrați la Galgala și înmulțiți nelegiuirea; și aduceți dimineața junghierile voastre, în trei zile zeciuirile voastre.

5. Jârthuiți din frământat laudă. Și chemaț aducerile ceale de voie și vestiți, că așea ați vrut, fiii lui Israil”, zice Domnul Dumnezeu.

6. „Pentru aceaea, și Eu v-am dat strepezirea dinților în toate cetățile voastre și lipsa pânilor în toate locurile voastre. Și nu v-ați întors către Mine”, zice Domnul.

7. „Și Eu încă am oprit de către voi ploaia, încă trei luni fiind până la săcerișu; și am ploat preste o cetate, și preste altă cetate n-am ploat. O parte ploată au fost, și partea pre carea n-am ploat s-au uscat.

8. Și au venit doao și trei cetăți la o cetate să bea apă, și nu s-au săturat. Și nu v-ați întors către Mine”, zice Domnul.

9. *„Lovitu-v-am cu vânt fierbinte și cu gâlbănare mulțimea grădinilor voastre și a viilor voastre; maslinii voștri și smochinii voștri i-au mâncat omida. Și nu v-ați întors la Mine”, zice Domnul. *Aghei 2, 18.

10. „Trimis-am preste voi moarte în calea Eghiptului, lovit-am cu sabie pre tinerii voștri, până la prinsoarea cailor voștri și am făcut a să sui putrăgiunea taberilor voastre în nările voastre. Și nu v-ați întors către Mine”, zice Domnul. |

119v 11. „Răsipitu-v-am *precum au răsipit Domnul Sodomul și Gomorul, și v-ați făcut ca un tare răpit de ardere. Și nu v-ați întors către Mine”, zice Domnul. *Facer. 10, 24.

12. „Pentru aceaea, aceastea voiu face ție, Israile, iară după ce voiu face aceastea, gătează-te spre întimpinarea Dumnezeului tău, Israile.

13. Că, iată, Cel ce închipuiaște munții și zideaște vântul și vesteaște omului vorba sa, Cel ce face negura dimineața și pășeaște pre ceale înalte ale pământului, Domnul, Dumnezeul oastelor, numele Lui”.

Cap 5

Jeleaşte cădearea lui Israil prorocul, chemându-l a căuta pre Domnul, ca aşea să poată scăpa de năcazurile ce i să cuvin pentru păcat, pentru carele pretutindini plângere va fi. Ureaşte Domnul praznicele şi jârtvele lor, cărora, pentru închinarea de idoli, le amânânţă robiia.

1. Auziți cuvântul acesta, că eu rădic preste voi plângere. Casa lui Israil au căzut și nu va adaoge a să scula.

2. Fecioara Israil aruncată e pre pământul său, nu e cine să o deșteapte.

3. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Cetatea din carea ieșiia o mie, să vor lăsa într-însa o sută, și din carea ieșea o sută, să vor lăsa într-însa zeace în casa lui Israil”.

4. Că aceastea zice Domnul casii lui Israil: „Căutaţi-Mă şi veţi fi vii!
5. Şi să nu căutaţi pre Vethil şi în Galgala să nu întraţi şi în Versaviia nu veţi treace, că Galgala roabă să va duce şi Vethil va fi netrebnic. ||
120r
6. Căutaţi pre Domnul şi veţi fi vii, ca nu cumva să se arză ca focul casa lui Iosiv şi va îmbuca, şi nu va fi cine să stângă pre Vethil.
7. Cei ce întoarceţi spre pelin judecata şi dreptatea pre pământ lăsaţi.
8. Cel ce face în ceriu Ursoia şi Pişatul Coasei şi întoarce întunearecul spre zori şi zioa spre noapte o schimbă, *Cel ce chiamă apele mării şi le varsă preste faţa pământului, Domnul e numele Lui.
*Jos 9, 6.
9. Cel ce zimbreaşte bătaia preste cel vârtos şi jefuire preste cel putearnic aduce.
10. Urât-au pre cel ce dojenea în poartă, şi pre cel ce grăia desăvârşit cu urăciune l-au urât.
11. Pentru aceea, căci că rumpeţi pre cel sărac şi pradă aleasă luaţi de la el, *casă de piatră în patru dungi veţi zidi şi nu veţi lăcui într-însele, vii veţi sădi iubite şi nu veţi bea vinul lor.
*Sof. 1, 13.
12. Că am cunoscut nelegiuirile voastre ceale multe şi păcatele voastre ceale tari, vrăjmaşi drepţi luând dar şi apăsând pre cei săraci în poartă.
13. Pentru aceaea, cel priceput în vreamea aceaea va tăcea, că vreame rea iaste.
14. Căutaţi binele, iară nu răul, ca să trăiţi; şi va fi Domnul, Dumnezeul oastelor, cu voi, precum aţi zis:
15. *«Urâţi răul şi iubiţi binele». Şi rânduiţi în poartă judecată, ca doară să va milostivi Domnul, Dumnezeul oastelor, spre rămăşiţele lui Iosiv". |
*Psalm 96, 10.
Râm. 12, 9.
120v
16. Pentru aceea, aceastea zice Domnul, Dumnezeul oastelor, stăpânitoriul: „În toate uliţele plângere şi întru toate ce sânt afară să va zice: «Vai! Vai!» Şi vor chema pre lucrătoriul de câmp la jale, şi la plâns pre cei ce ştiu plânge.
17. Şi întru toate viile va fi plângere, că voi treace prin mijlocul tău", zice Domnul.
18. *„Amar celor ce doresc zioa Domnului. La ce aceaea voao? Zioa Domnului aceasta, întunearec, iară nu lumină.
*Ierem. 30, 7.
Ioil 2, 11.
Sof. 1, 15.
19. Precum de ar fugi omul de către faţa leului şi să-l întâmpine ursul şi să între în casă şi să se razime cu mâna sa pre păreate şi să-l muşte şearpele.
20. Au doară nu e întunearec zioa Domnului, şi nu lumină; şi ceaţă, iară nu strălucire într-însa?
21. *Urât-am şi am lepădat sărbătorile voastre şi nu voiu prinde mirosul ceatelor voastre.
*Isaie 1, 11.
Ieremie 6, 20.
Malh. 1, 12.
22. Că de-M veţi aduce arderi de tot, şi darurile voastre nu voiu priimi şi la făgăduinţele celor grase a voastre nu Mă voiu uita.
23. Depertează de la Mine gâlceava viersurilor tale şi cântecele cobzei tale nu le voiu auzi.
24. Şi să va deascoperi ca apa judecata şi dreptatea, ca o răpejune tare.
25. *Au doară junghieri şi jârtvă Mi-aţi adus în pustie patruzeaci de ani, casa lui Israil?
*Fapt. 7, 42.
26. Şi aţi purtat cortul Molohului vostru şi chipul idolilor voştri, steaoa dumnezeului vostru, care v-aţi făcut voao?
27. Şi voiu face a vă muta preste Damasc", zice Domnul, Dumnezeul oastelor, numele Lui. ||

Cap 6

121r

Amânănţă Domnul celor trufaşi şi dezmierdaţi perirea şi mutarea, împreună cu celaalalt norodul lui Israil, a căriia mândrie o urgiseaşte.

Luca 6, 24.
1. Amar celor ce sânteţi bogaţi în Sion şi nădăjduiţi în muntele Samariii! Cei mari, capetele norodului, cei ce întraţi cu pompă în casa lui Israil.
2. Treaceţi în Halane şi vedeţi, şi de acolo vă duceţi în Emathul cel mare şi vă pogorâţi în Ghethul palestinilor, şi la fieştecare împărăţiile acestora ceale mai bune, de e mai lat hotarul lor decât hotarul vostru.
3. Carii v-aţi despreunat spre zi rea şi vă apropiaţi de scaunul strâmbătăţii.
4. Cei ce dormiţi în paturi de os de elefant şi vă blăzniţi în aşternuturile voastre, cei ce mâncaţi mielul din turmă şi viţei din mijlocul ciurzii.
5. Cei ce cântaţi la glasul organului ca David s-au gândit a avea unealte de cântare.
6. Bând vinul cu păhăreale şi cu scumpă ungere unşi şi nemică nu le era milă de zdrobirea lui Iosiv.
7. Pentru aceaea, acum să vor muta în capul celor ce să mută şi să va lua socoteala celor neînfrânaţi.

8. *Juratu-S-au Domnul Dumnezeu întru sufletul Său. Zice Domnul, Dumnezeul oastelor: „Urgisesc Eu mândria lui Iacov și casele lui le-am urât; și voiu da cetatea cu lăcuitorii săi. *Ierem. 51, 14.

9. Și, de vor fi ceiaalalți zeace bărbați într-o casă, și aceia vor muri. |

121v 10. Și-l va lua aproapele său și-l va arde, ca să scoață oasele din casă. Și va zice celui ce-i în cămările casii: «Au doară încă ești lângă tine?»

11. Și va răspunde: «Sfârșit iaste». Și va zice lui: «Taci și nu-ți aduce aminte de numele Domnului!»".

12. Că, iată, Domnul va porunci și va lovi casa cea mai mare cu căderi și casa cea mai mică cu tăieri.

13. Au doară pot alerga prin pietri cai? Au să poate ara cu bivoli? Că ați întors spre amărăciune judecata și rodul dreptății spre pelin.

14. Cei ce vă veseliți întru nimica, cei ce ziceți: „Au doară nu cu putearea noastră ne-am luat coarne?"

15. „Că, iată, voiu deștepta preste voi casa lui Israil – zice Domnul, Dumnezeul oastelor – cu un neam. Și vă va zdrobi de la întrarea lui Emath până la răpejunea pustiii".

Cap 7

Să roagă prorocul pentru depărtarea pedeapsii, ce veade apropiindu-să și Domnul amânânță robia, carea Amos, supt asămănarea neteziturii zidariului, o proroceaște. Împrotivindu-să macar Amasie, preotului Vethil, carele pâreaște pre Amos înaintea împăratului Israil, îndemnând pre Amos să meargă a proroci în pământul Iudei. Ci să arată a fi de la Domnul rânduit să prorocească preste Israil, carele și lui Amasie și lui Israil proroceaște năcazuri.

1. Aceastea mi-au arătat Domnul Dumnezeu: și, iată, închipuitoriul lăcustii în începutul odrăzlirilor a ploii ceii de sara, și, iată, târziu după tunderea împăratului.

2. Și au fost, deacă au sfârșit a mânca iarba pământului, au zis: „Doamne Dumnezeule, milostiv fii! Rogu-mă! Cine va deștepta pre Iacov , că e mititel!"

122r 3. Milostivitu-S-au Domnul preste aceasta. „Nu || va fi", zis-au Domnul.

4. Aceastea mi-au arătat Domnul Dumnezeu și, iată, chema judecata la foc Domnul Dumnezeu; și au îmbucat adânc mult și au mâncat împreună și păreatele.

5. Și au zis: „Doamne Dumnezeule, încetă! rogu-mă. Cine va deștepta pre Iacov, că e mititel!"

6. Milostivitu-S-au Domnul spre aceasta. „Ci și aceasta nu va fi", zis-au Domnul Dumnezeu.

7. Aceastea mi-au arătat Domnul: și, iată, Domnul stând preste zid spoit, și în mâna Lui netezitoarea zidariului.

8. Și au zis Domnul cătră mine: „Ce vezi tu, Amos?" Și am zis: „Netezitoarea zidariului". Și au zis Domnul: „Iată, Eu voiu pune netezitoarea în mijlocul norodului lui Israil. Nu voiu mai adaoge a-l aduce.

9. Și să vor prăpădi ceale înalte ale idolului, și jârtvirile lui Israil să vor pustii și Mă voiu scula preste casa lui Ierovoam cu sabie".

10. Și au trimis Amasie preotul, în Vethil, la Ierovoam, împăratul lui Israil, zicând: „Războit-au împrotiva ta Amos în mijlocul casii lui Israil; nu va putea suferi pământul toate cuvintele lui,

11. Că aceastea zice Amos: «De sabie va muri Ierovoam, și Israil rob se va muta din pământul său»".

12. Și au zis Amasie cătră Amos: „Cel ce vezi, pășeaște, fugi în pământul Iudii și mâncă acolo pâine și vei proroci acolo!

13. Și în Vethil nu vei mai adaoge a proroci, că sfințirea împăratului iaste și casa împărățiii".

14. Și au răspuns Amos și au zis cătră Amasie: „Nu sânt proroc, și nu sânt fiiul prorocului, ci ciurdariu sânt eu, scuturând duzii. |

122v 15. Și m-au luat Domnul când urmam turma. Și au zis Domnul cătră mine: «Mergi, proroceaște cătră norodul tău, Israil!»

16. Și acum, auzi cuvântul Domnului! Tu zici: «Nu vei proroci preste Israil și nu vei picături preste casa idolului!»

17. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul: «Muiarea ta în cetate va curvi și fiii tăi și featele tale de sabie vor cădea și pământul tău cu funea să va măsura și tu în pământ pângărit vei muri, și Israil rob să va muta din pământul său»".

Cap 8

Amos, supt pilda cârligului de poame, proroceaşte a să apropia sfârşitul împărăţiii lui Israil, pentru asuprirea săracilor. Şi asprirea viitoarei supărări vădeaşte. Şi sărbătorile lor, zice că să vor întoarce spre jale şi viitoarea cuvântului lui Dumnezeu foamete vesteaşte.

1. Aceastea me-au arătat Domnul Dumnezeu: şi iată un cârlig de poame.
2. Şi au zis: „Ce tu vezi, Amos?" Şi am zis: „Un cârlig de poame". Şi au zis Domnul cătră mine: „Venit-au sfârşitul preste norodul Mieu, Israil. Nu voiu mai adaoge a-l treace.
3. Şi vor scârşni ţâţinile bisearicii în zioa aceaea – zice Domnul Dumnezeu – mulţi vor muri; în tot locul să va lepăda tăcearea".
4. Auziţi aceasta cei ce zdrobiţi pre cel sărac şi faceţi a scădea pre lipsiţii pământului,
5. Zicând: „Când va treace luna şi vom vinde negoţurile? Şi sâmbăta şi vom deşchide grâul? Ca să micşorăm măsura şi să sporim siclul şi să punem cumpene vicleane? ||
6. Ca să stăpânim cu argint pre cei lipsiţi şi pre cei săraci cu încălţămintele şi coadele grâului să le vindem?" 123r
7. Juratu-S-au Domnul preste mândria lui Iacov: „De voiu uita până în sfârşit toate lucrurile lor!"
8. Au doară pentru aceasta nu să va cutremura pământul şi va plânge tot lăcuitoriul lui? Şi să va sui ca tot râul şi să va lepăda şi va curge ca râul Eghiptului.
9. „Şi va fi în zioa aceaea – zice Domnul Dumnezeu – apune-va soarele la amiazăzi şi voiu face a să întuneca pământul în zi de lumină.
10. *Şi voiu întoarce sărbătorile voastre spre jale şi toate cântecele voastre spre plângere; şi voiu aduce preste tot dosul vostru sac şi preste tot capul pleşuire. Şi o voiu pune ca jalea celui întâiu născut şi ceale mai de pre urmă a ei ca zioa cea amară. (*Tovie 2, 6. 1 Maca. 1, 41.)
11. Iată, zile vin – zice Domnul – şi voiu trimite foamete pre pământ, nu foame de pâine, nici seate de apă, ci de auzirea cuvântului Domnului.
12. Şi să vor clăti de la mare până la mare, şi de la crivețu până la răsărit. Încungiura-vor căutând cuvântul Domnului şi nu-l vor afla.
13. În zioa aceaea vor scădea fecioare frumoase şi tineri de seate.
14. Cei ce să joară în greşala Samariii şi zic: «Viu e Dumnezeul tău, Dan» şi «trăiaşte calea Versaviei», şi vor cădea şi nu să vor mai scula".

Cap 9 |

Zice Domnul că va bate pre cei necredincioşi, aşea ca nime să nu scape, iară, după aceaea, va deştepta cortul lui David, şi robia fiilor lui Israil o va întoarce cu marea lor fericire. 123v

1. Văzut-am pre Domnul stând pre oltariu şi au zis: „Loveaşte ţiţina şi să se clătească pragurile, că lăcomie e în capul tuturor; şi pre cel mai de pre urmă al lor cu sabie îl vor omorî, nu le va fi lor scăpare. Fugi-vor, şi nu să va mântui dintre ei cel ce va fugi.
2. *De să vor pogorî până la iad, de acolo mâna Mea îi va scoate; şi de să vor sui până în ceriu, de acolo îi voiu trage. (*Psalm 138, 8.)
3. Şi de să vor ascunde în vârful Carmilului, de acolo cercetând îi voiu duce; şi de să vor pitula de la ochii Miei în adâncul mării, acolo voiu porunci şarpelui şi-i va muşca.
4. Şi de să vor duce spre robie înaintea nepriiatinilor săi, şi acolo voiu porunci sabiei şi-i va ucide; *şi voiu pune ochiul Mieu preste ei spre rău, iară nu spre bine". (*Ierem. 24, 11.)
5. Şi Domnul, Dumnezeul oastelor, Cel ce atinge pământul şi să va veştezi. Şi vor plânge toţi cei ce lăcuiesc într-însul şi să va sui ca râul fieştecarele şi va curge ca râul Eghiptului.
6. Cel ce zideaşte în ceriuri suirea Sa şi soartea Sa pre pământ o au întemeiat, *Cel ce chiamă apele mării şi le varsă preste faţa pământului, Domnul e numele Lui. (*Sus 5, 8.)
7. „Au doară nu ca fiii ethiopleanilor voi sânteţi Mie, fiii lui Israil? – zice Domnul – au doară nu pre Israil a să sui am făcut din pământul Eghiptului şi pre palestini din Capadochia şi pre siri din chireani? ||
8. Iată, ochii Domnului Dumnezeu preste împărăţia ce păcătuiaşte şi voiu zdrobi aceasta de pre faţa pământului, însă zdrobind, nu voiu zdrobi casa lui Iacov, zice Domnul. 124r

9. Că, iată, voiu porunci Eu şi voiu bate în toate limbile casa lui Israil, precum să zbate grâul în ciur şi nu va cădea o pietricea pre pământ.

10. De sabie vor muri toţi păcătoşii norodului Mieu, cei ce zic: «Nu să va apropia şi nu va veni preste noi răul!».

11. *În zioa aceaea, voiu deştepta cortul lui David, care au căzut, şi voiu zidi spărturile zidurilor lui şi ceale căzute le voiu întemeia şi le voiu zidi ca în zilele ceale de demult.

*Fapt. 15, 16.

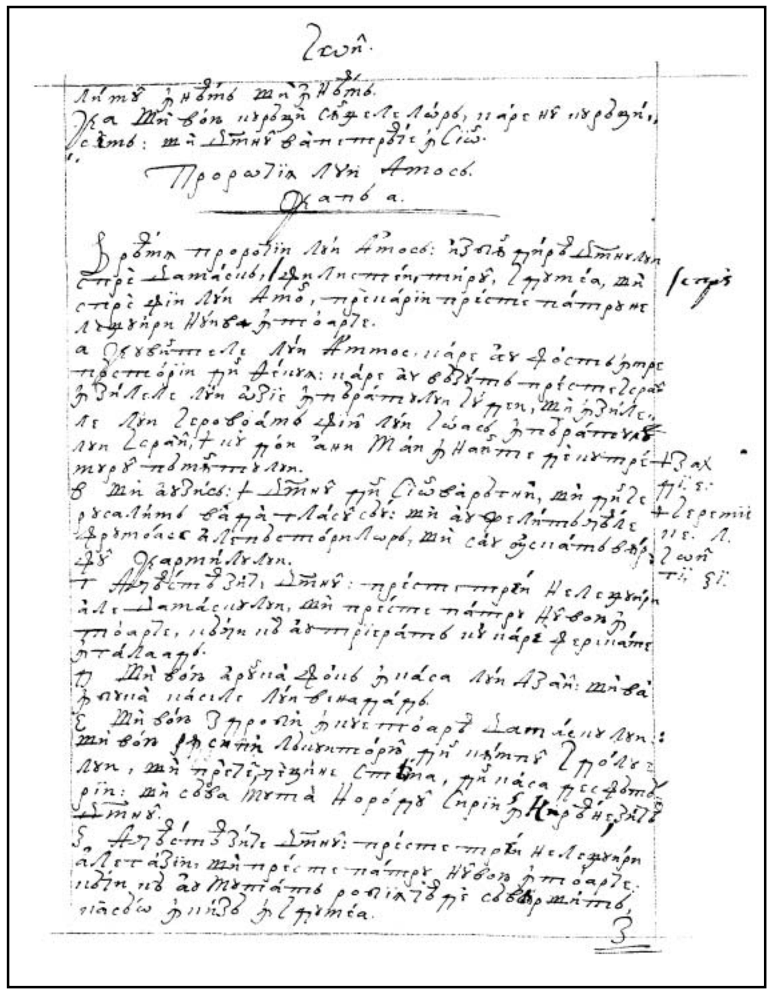
12. Precum stăpânea rămăşiţele Idumeei şi toate neamurile, pentru că s-au chemat numele Mieu preste dânşii, zice Domnul, făcând aceastea.

13. Iată, zile vin – zice Domnul – şi va apuca plugariul pre săcerătoriu şi călcătoriul de struguri pre sămânătoriu. *Şi vor picături măgurile dulceaţă şi toate dealurile lucrate vor fi.

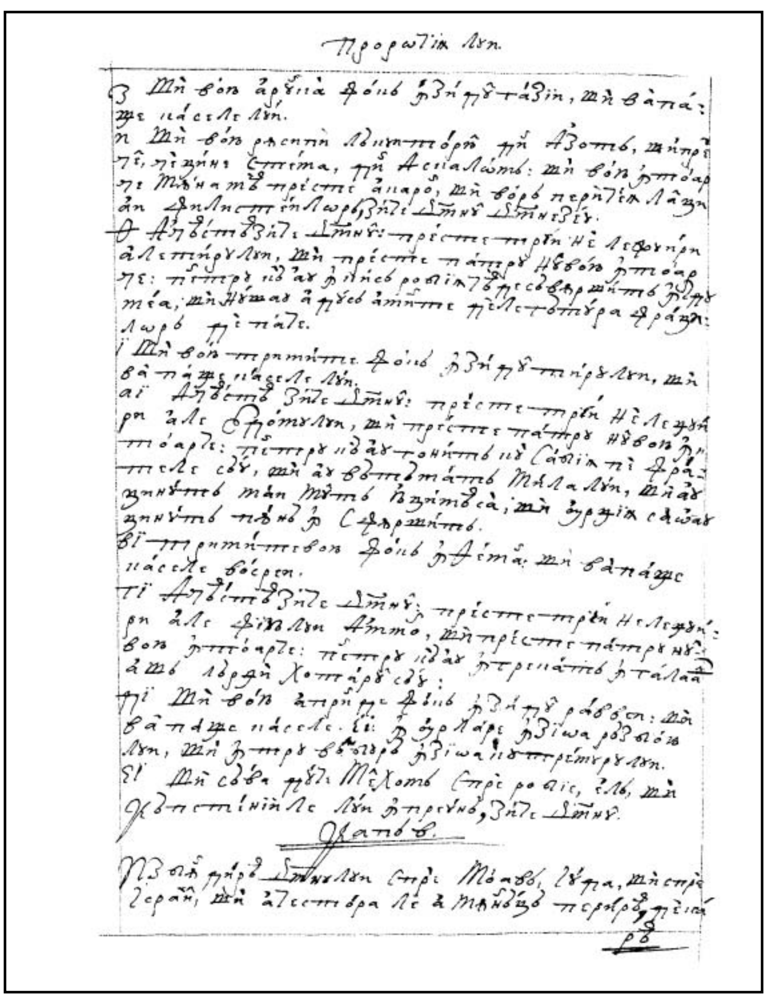
*Ioil 3, 18.

14. Şi voiu întoarce robia norodului Mieu, Israil, şi vor zidi cetăţile ceale părăsite şi vor lăcui într-însele; şi vor sădi vii şi vor bea vinul lor şi vor face grădini şi vor mânca rodurile lor.

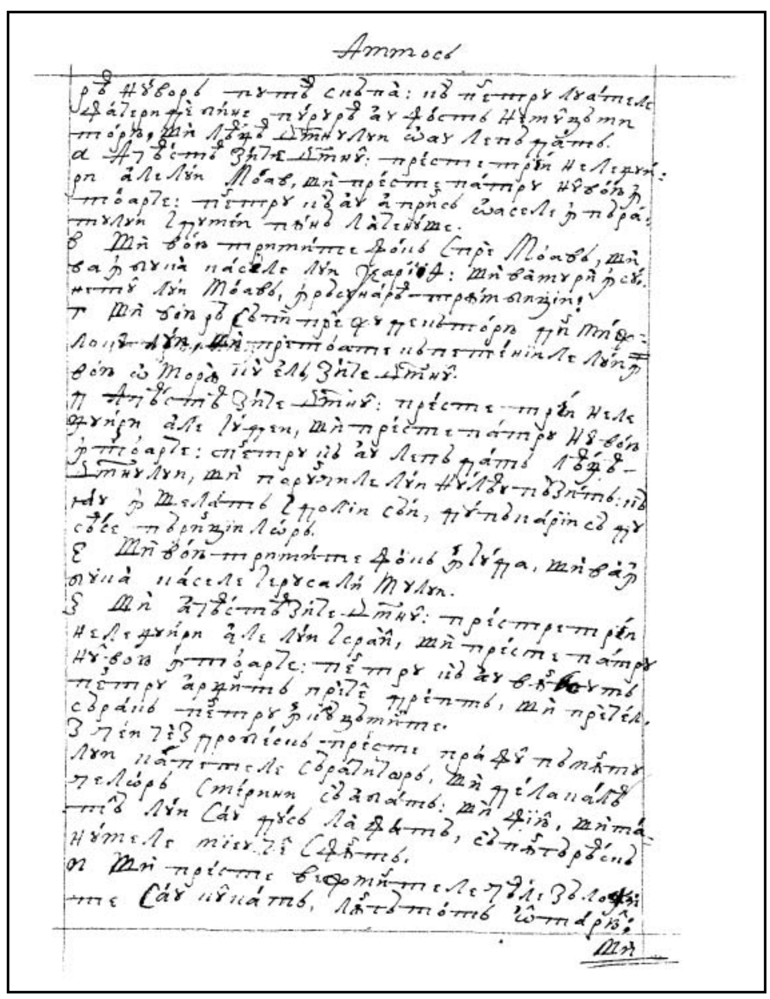
15. Şi-i voiu sădi pre pământul său şi nu-i voiu mai zmulge de pre pământul său, care l-am dat lor", zice Domnul Dumnezeul tău.

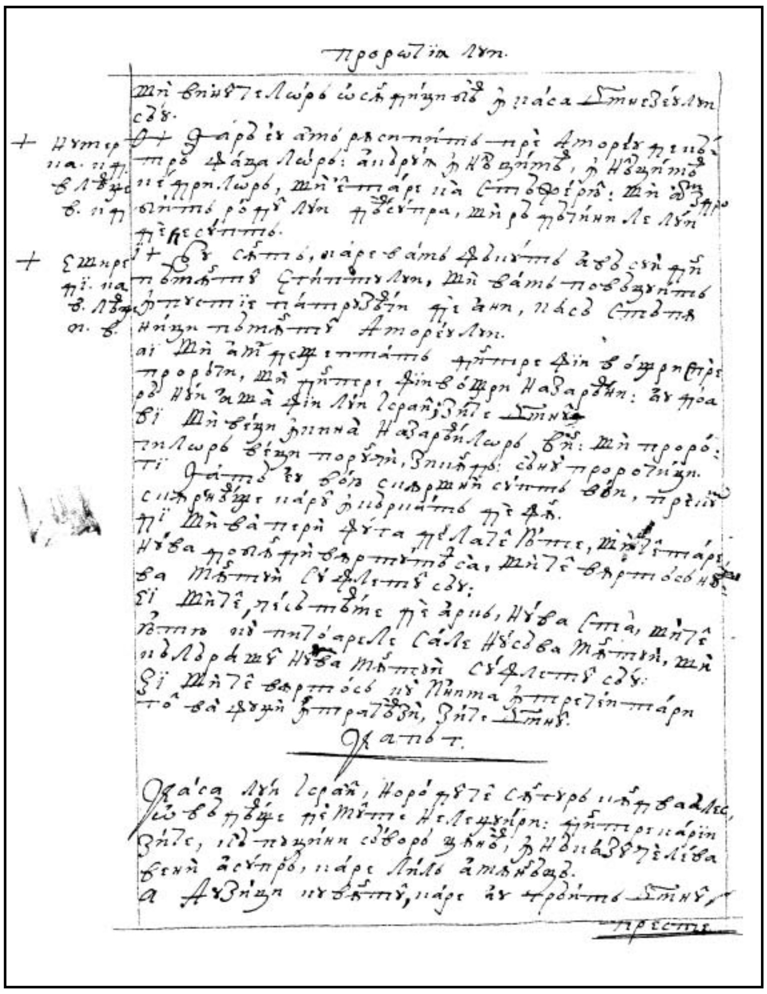
116r

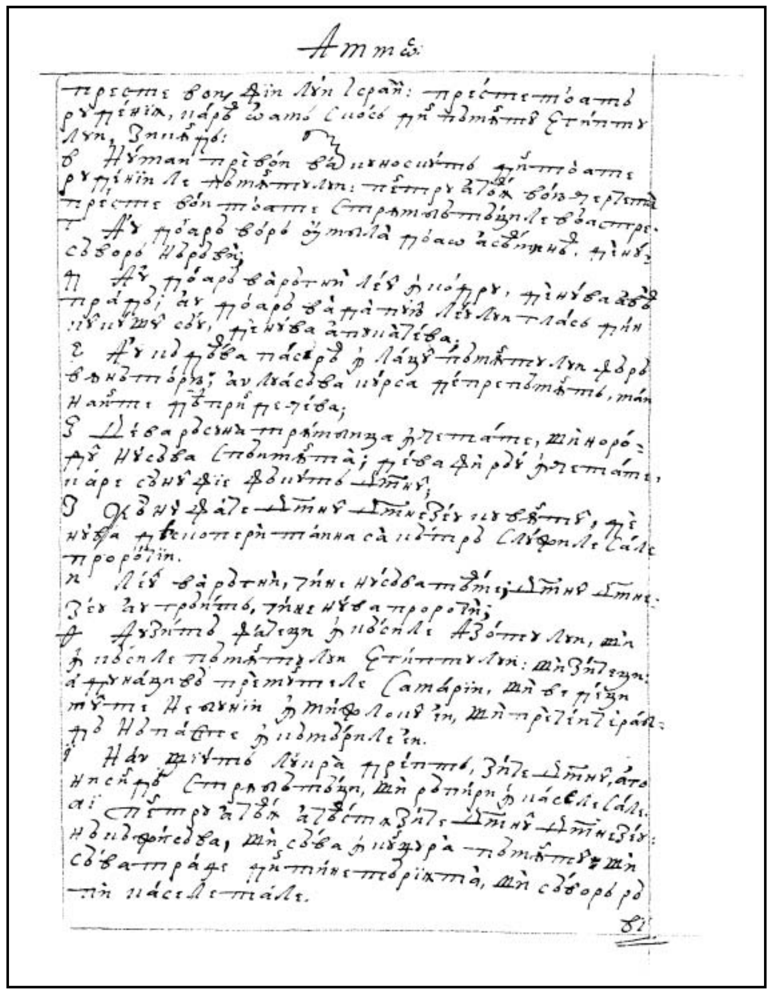
116v

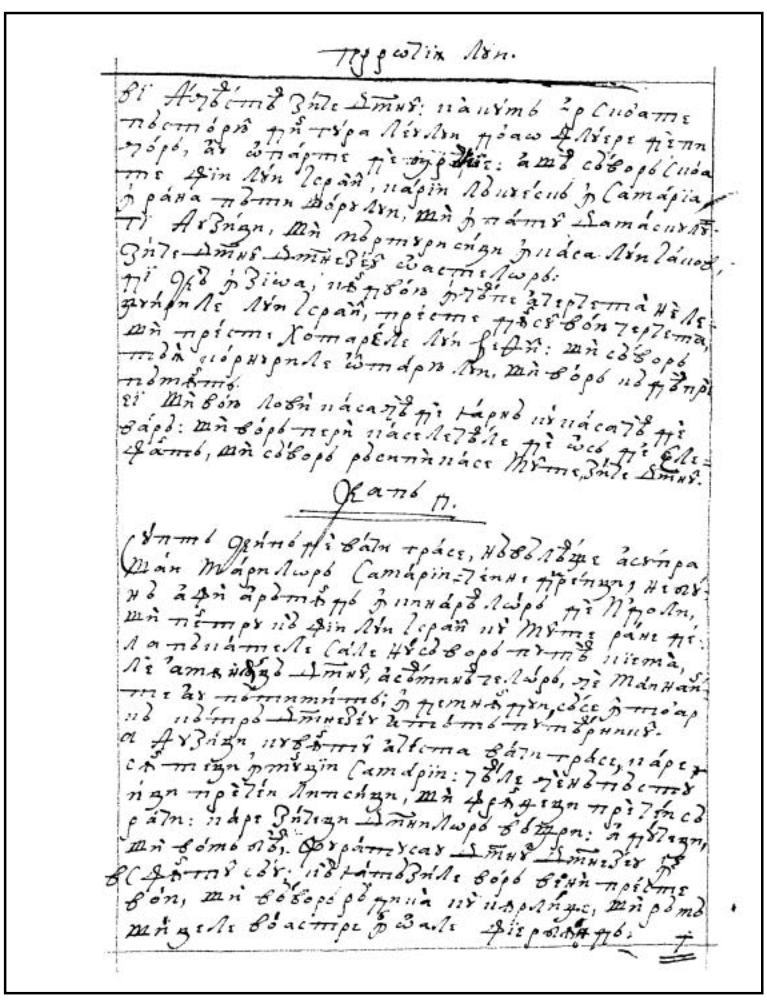
117r

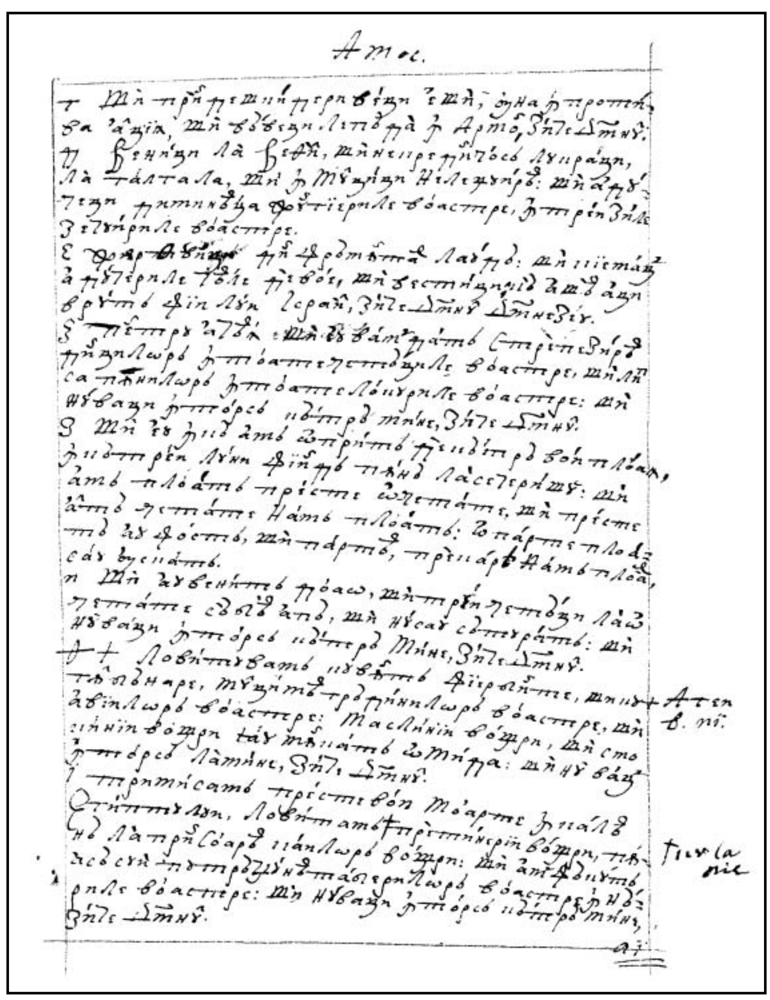
117v

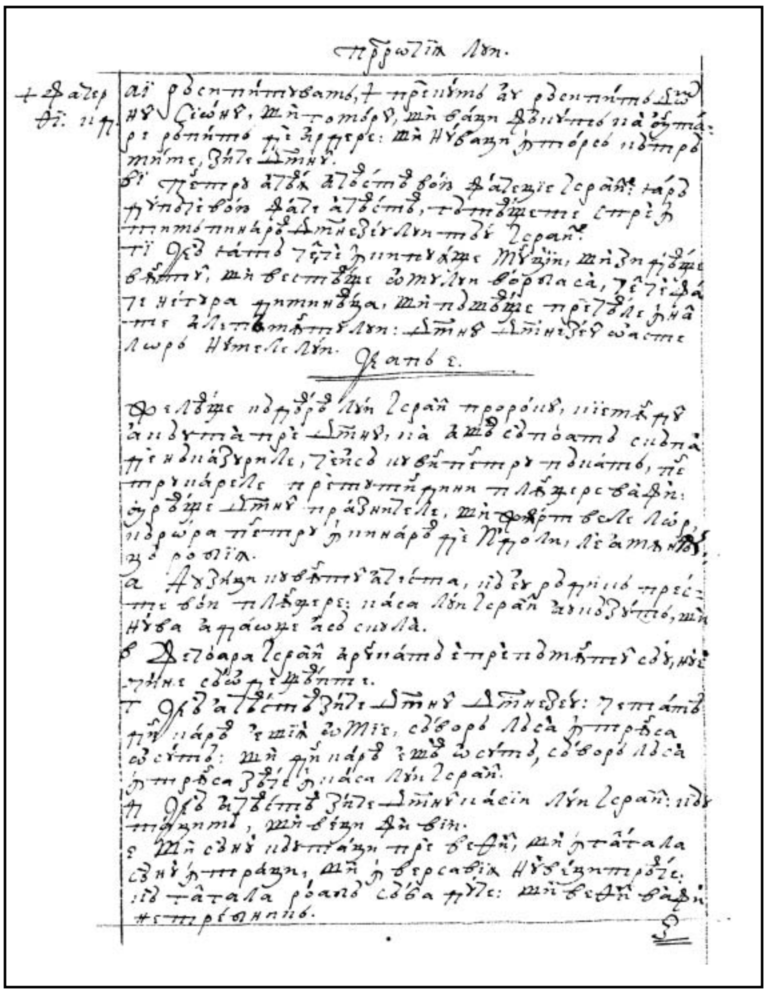
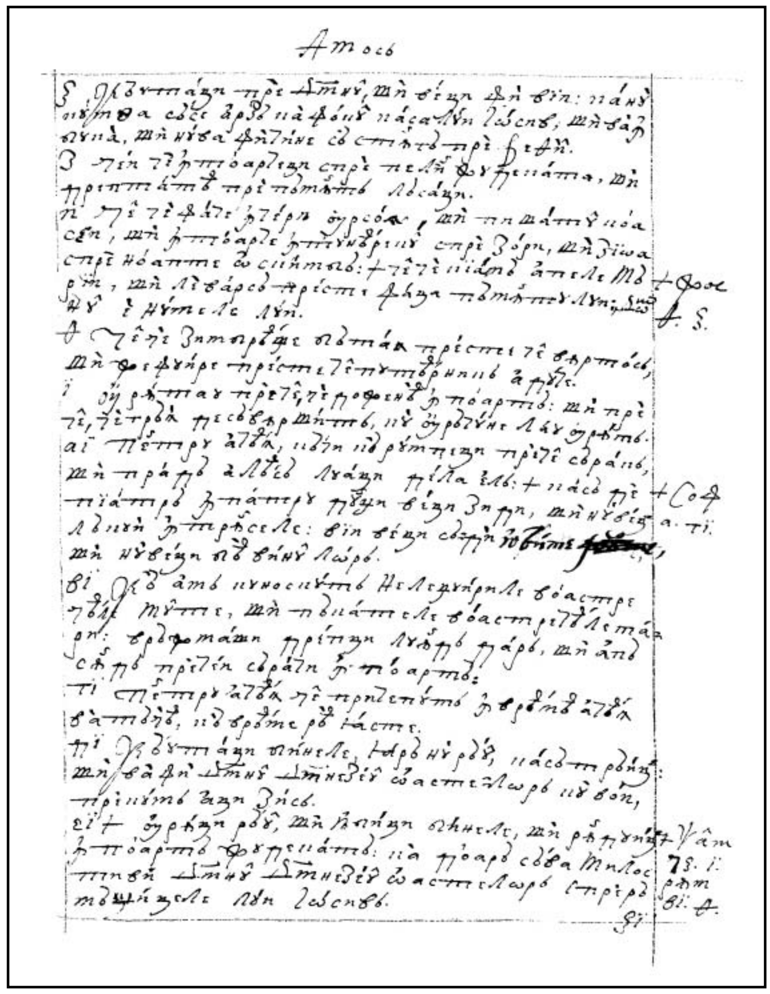
118r

118v

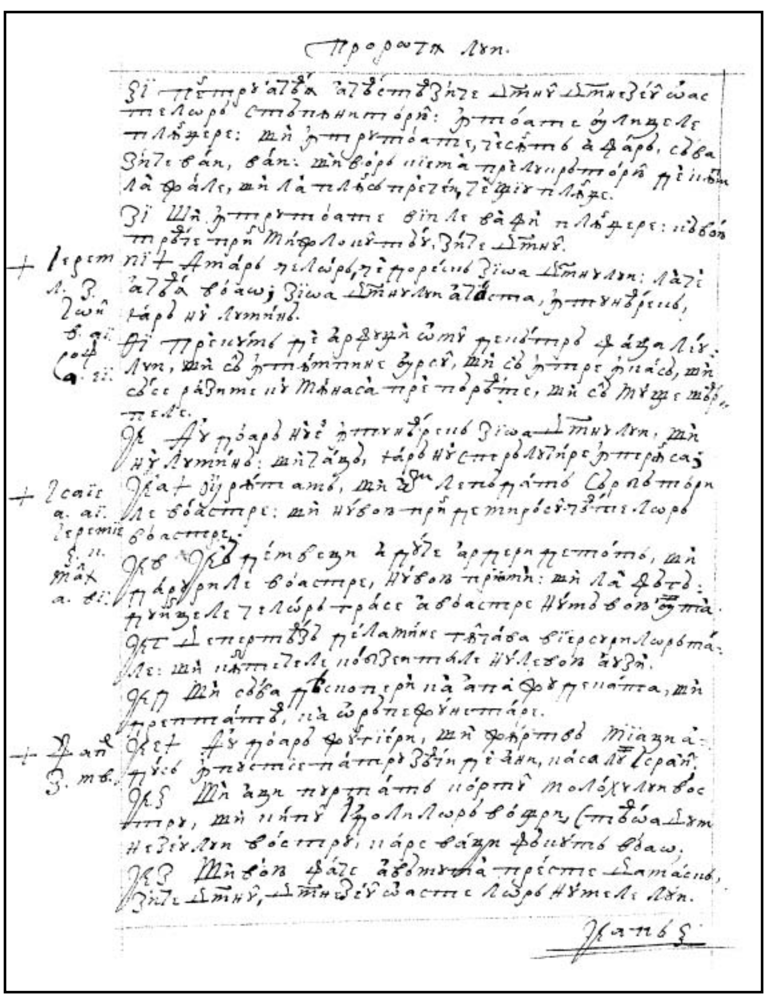
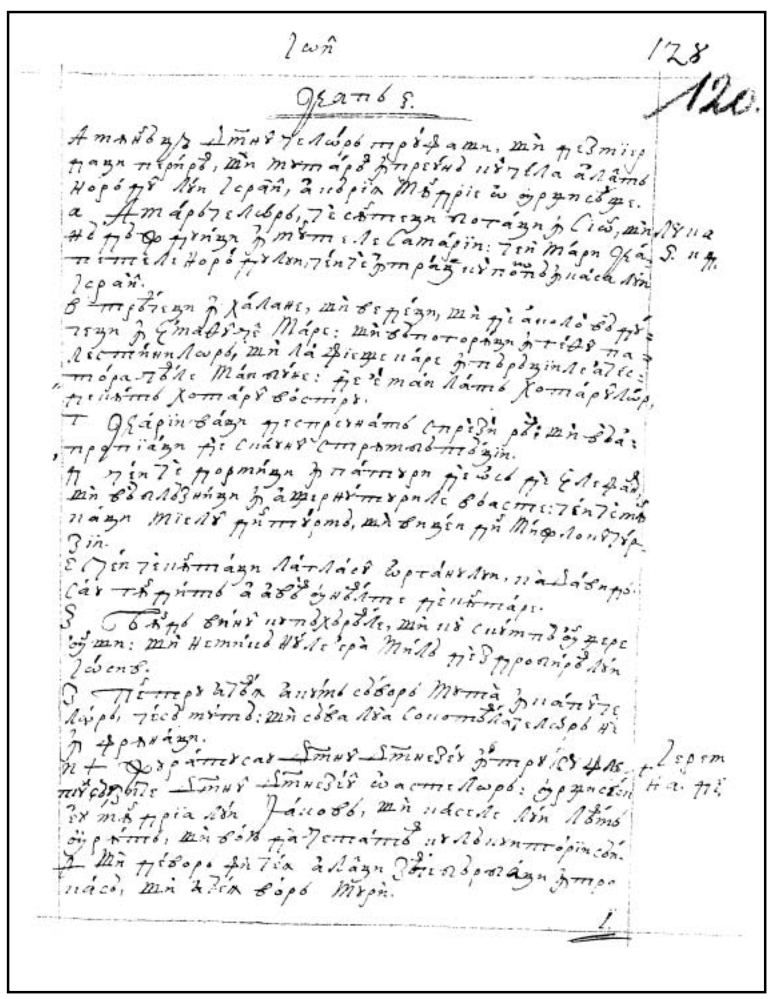

119r

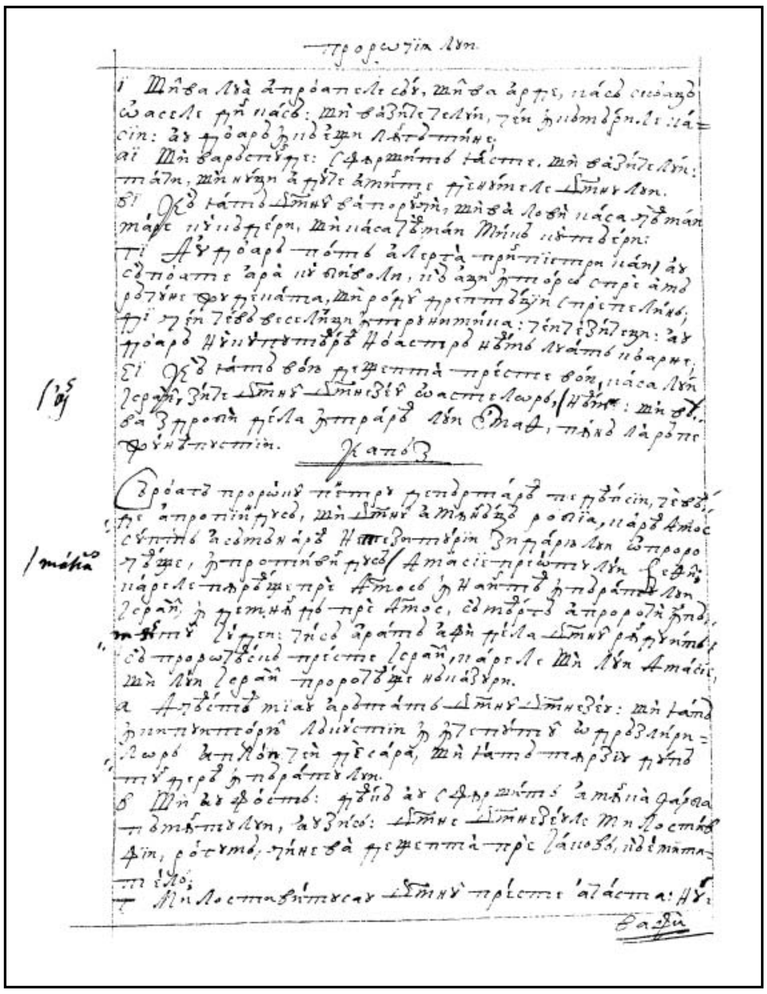
119v

120r

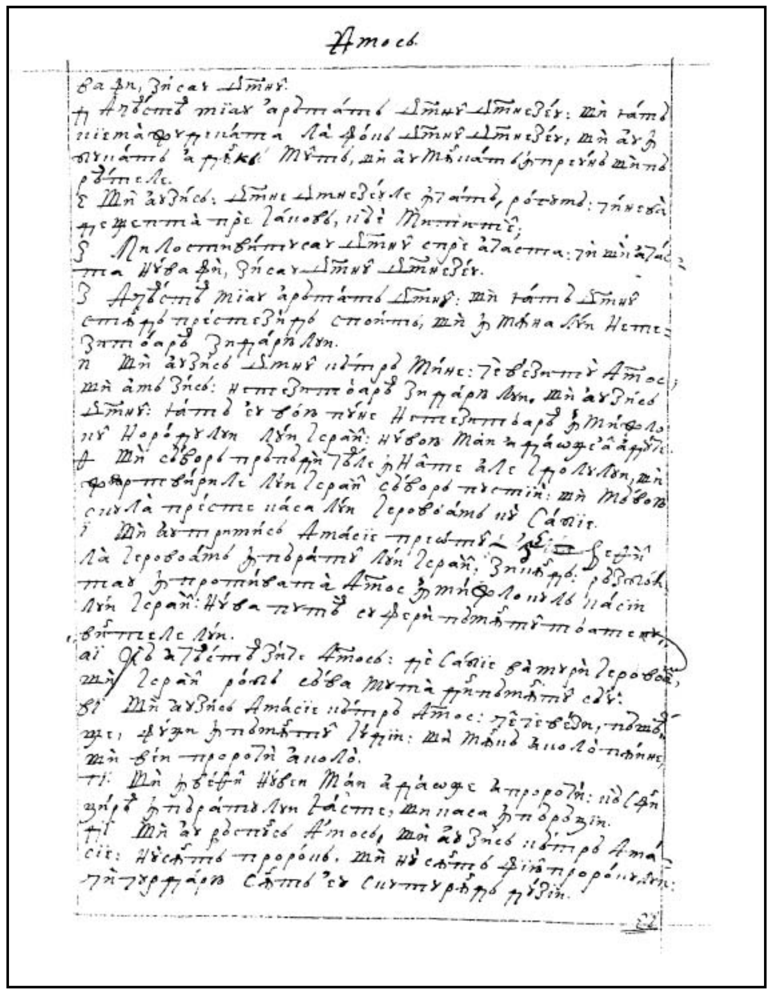

120v

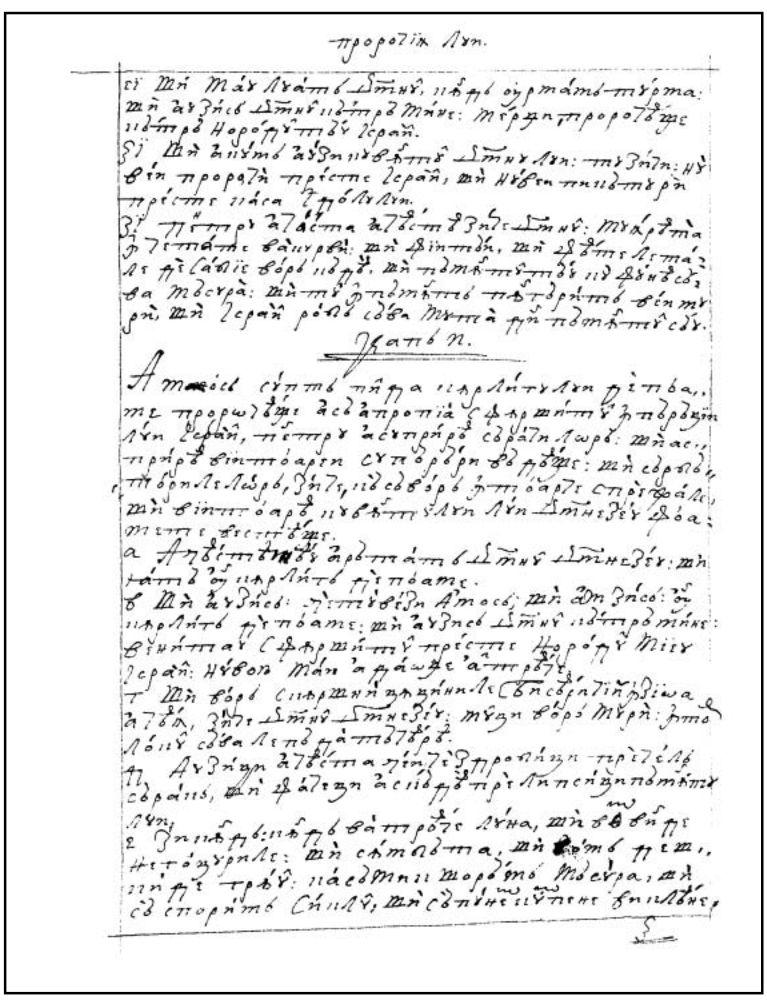
121r

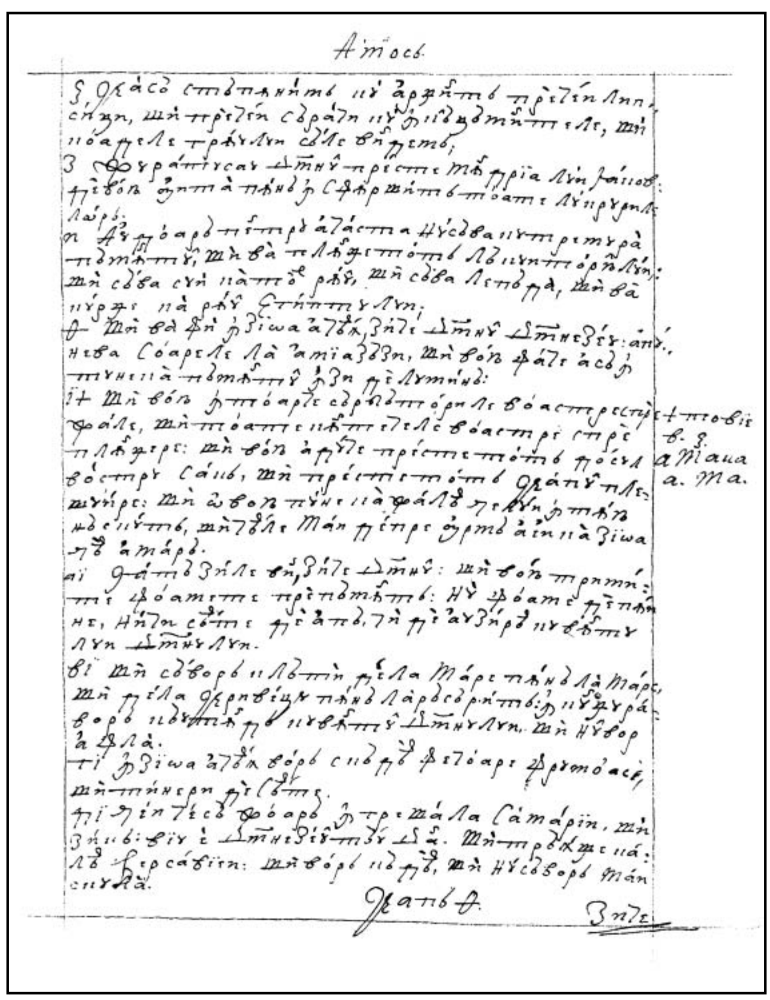
121v

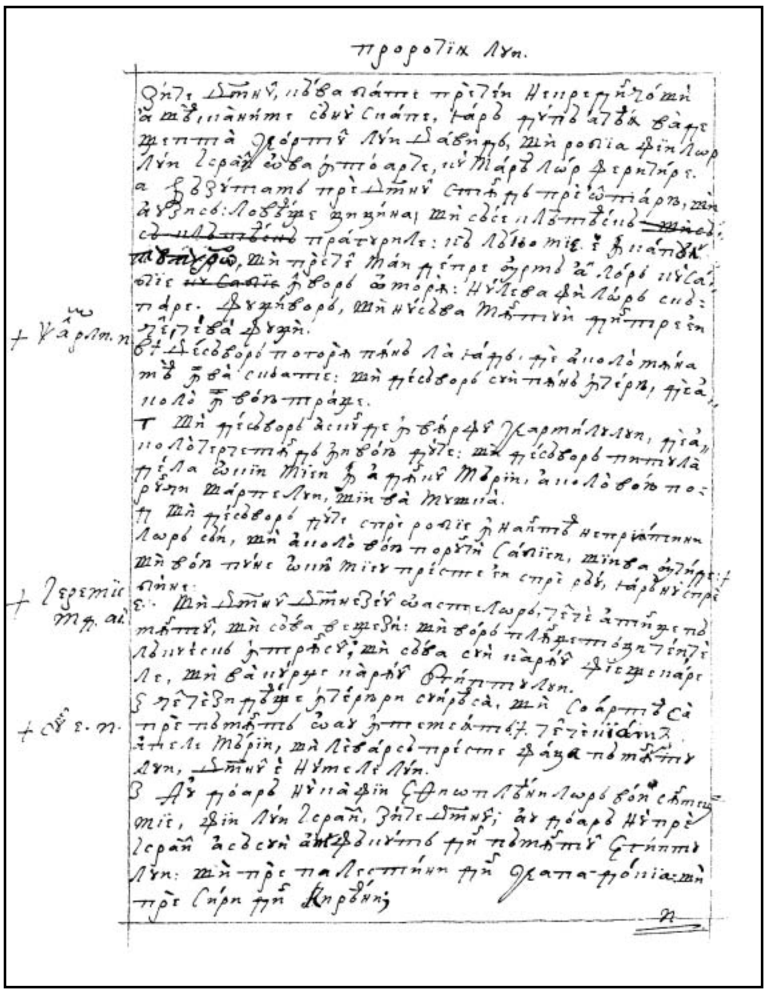
122r

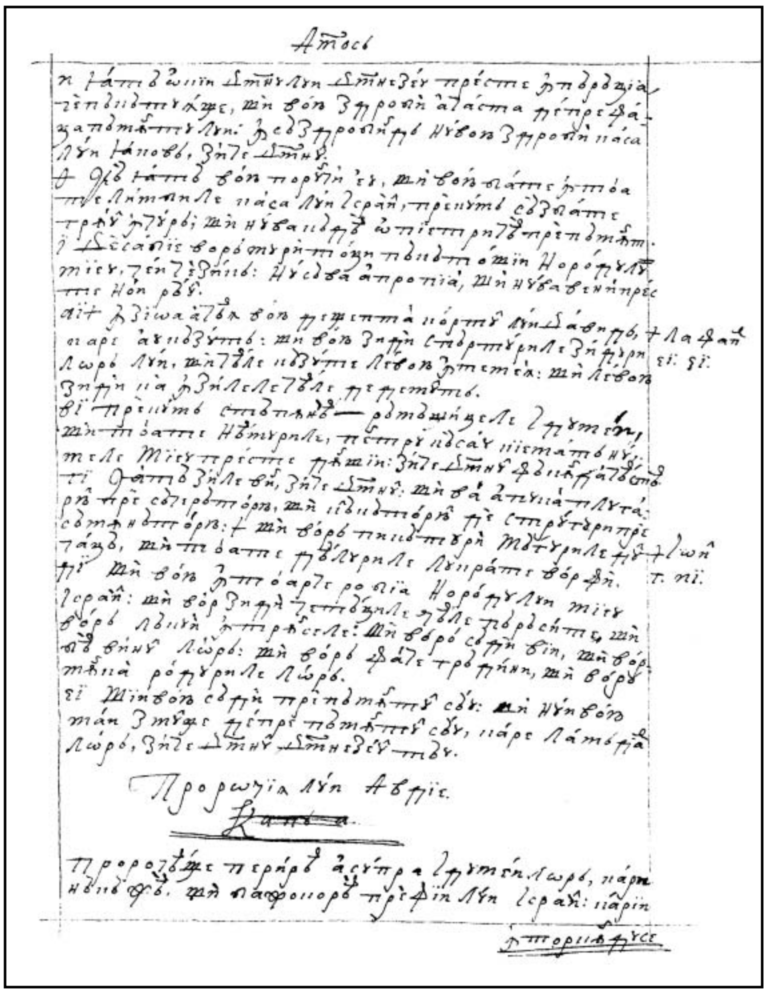
122v

123r

123v

124r

PROROCIIA LUI AVDIE

Proroceaşte perirea asupra idumeilor, cari năcăjea şi bajocorea pre fiii lui Israil. Carii, |
124v *întorcându-se, stăpânire vor lua asupra celor ce-i năcăjea.*

1 Vedeniia lui Avdie. Aceastea zice Domnul Dumnezeu către Edom: *„Auzit-am auzit de la Domnul şi sol către limbi au trimis. «Sculaţi-vă şi să ne sculăm împreună asupra lui spre războiu». *Ieremie 29, 14.

2. Iată, mititel te-am dat între neamuri. Urât eşti tu foarte.

3. Mândria inimii tale te-au înălţat, pre cel ce lăcuieşti în crepăturile pietrilor, înălţindu-ţi scaunul, cel ce zici în inima ta: «Cine mă va trage pre pământ?»

4. De te vei înălţa ca pajora şi între steale de vei pune cuibul tău, de acolo te voiu trage, zice Domnul.

5. Furii de ar fi întrat la tine şi tâlharii noaptea, cum ai fi tăcut? Au nu ş-ar fi furat destule? Culegături de vie de-ar fi întrat la tine, au încai un strugure ţ-ar fi lăsat?

6. Cum au cercetat pre Isav, socotit-au ceale ascunse ale lui?

7. Până la hotar te-au scos. Toţi oamenii păcii tale te-au batjocorit, biruitu-te-au oamenii păcii tale. Cei ce mâncă cu tine pune-vor leşuiri supt tine. Nu e priceapere într-însul.

8. *Au doară nu în zioa aceaea – zice Domnul – voiu pierde pre cei înţelepţi din Idumeea şi priceaperea din muntele Isav? *Isaie 29, 14. 1 Corith. 1, 19.

9. Şi să vor teame cei tari ai tăi de către amiazăzi, ca să piară omul din muntele lui Isav.

10. *Pentru uciderea şi pentru strâmbătatea împrotiva fratelui tău, Iacov, te va acoperi ruşinea şi vei peri în veac. || *Facer. 27, 41.

125r 11. În zioa când stai asupra lor, când prindea streinii oastea lui, şi cei din afară întra prin porţile lui şi preste Ierusalim arunca soarte, şi tu erai ca unul dintr-înşii.

12. Şi nu vei treace cu vedearea în zioa fratelui tău, în zioa nimerniciii lui, şi nu te vei veseli preste fiii Iudei în zioa peririi lor şi nu vei mări gura ta în zioa strâmturii.

13. Nici vei întra prin poarta norodului Mieu în zioa căderii lor, nici vei treace şi tu cu vedearea întru răotăţile lui în zioa jefuirii lui şi nu te vei trimite asupra oastei lui în zioa bătăii lui.

14. Nici vei sta în ieşiri, ca să omorî pre cei ce vor fugi şi nu vei închide rămăşiţele lui în zioa năcazului.

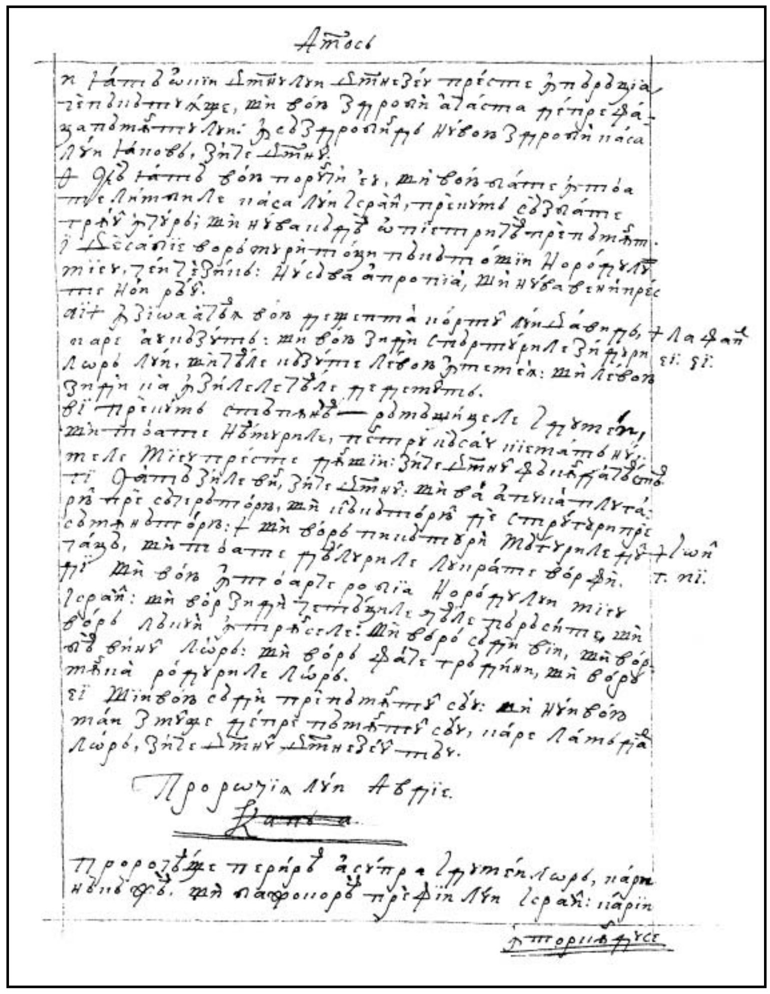
15. Că aproape e zioa Domnului preste toate limbile. Precum ai făcut, ţi să va face. Răsplătirea ta va întoarce preste capul tău.

16. Că precum aţi beut preste muntele Mieu cel sfânt, vor bea toate limbile pururea şi vor bea şi vor sorbi şi vor fi ca cum n-ar fi.

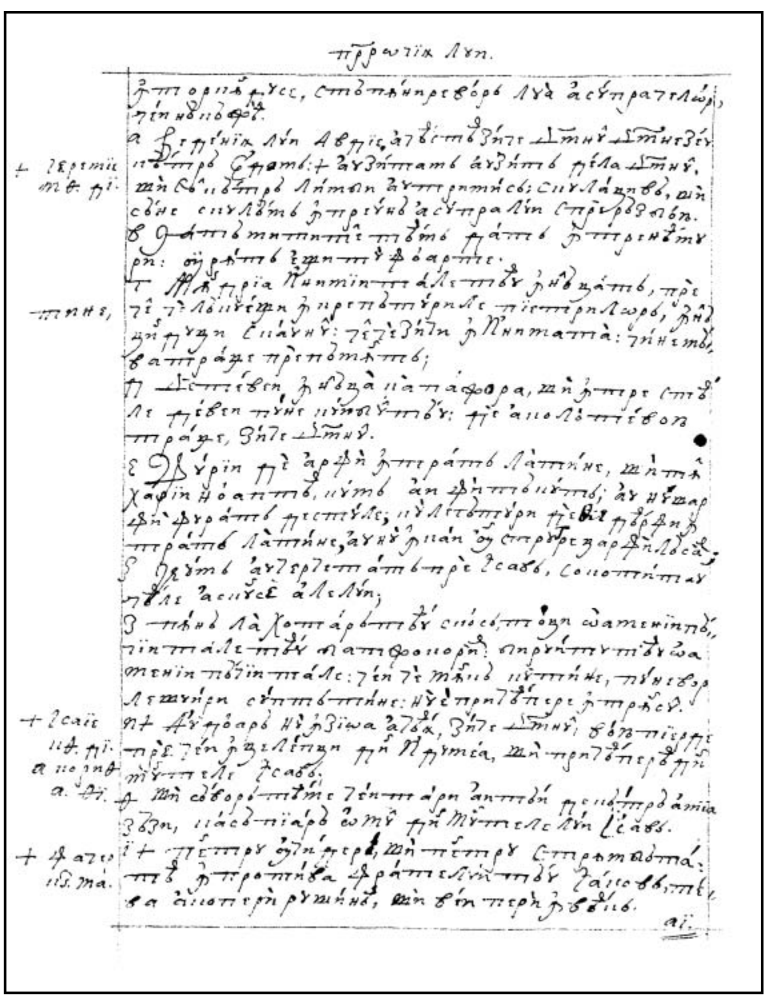
17. În muntele Sionului va fi mântuirea şi va fi cel sfânt şi va stăpâni casa lui Iacov pre cei ce o stăpânesc.

18. Şi va fi casa lui Iacov foc şi casa lui Iosiv flacără şi casa lui Isav pozderâie. Şi să vor aprinde într-înşii şi-i vor arde şi nu vor fi rămăşiţe casii lui Isav, că Domnul au grăit.

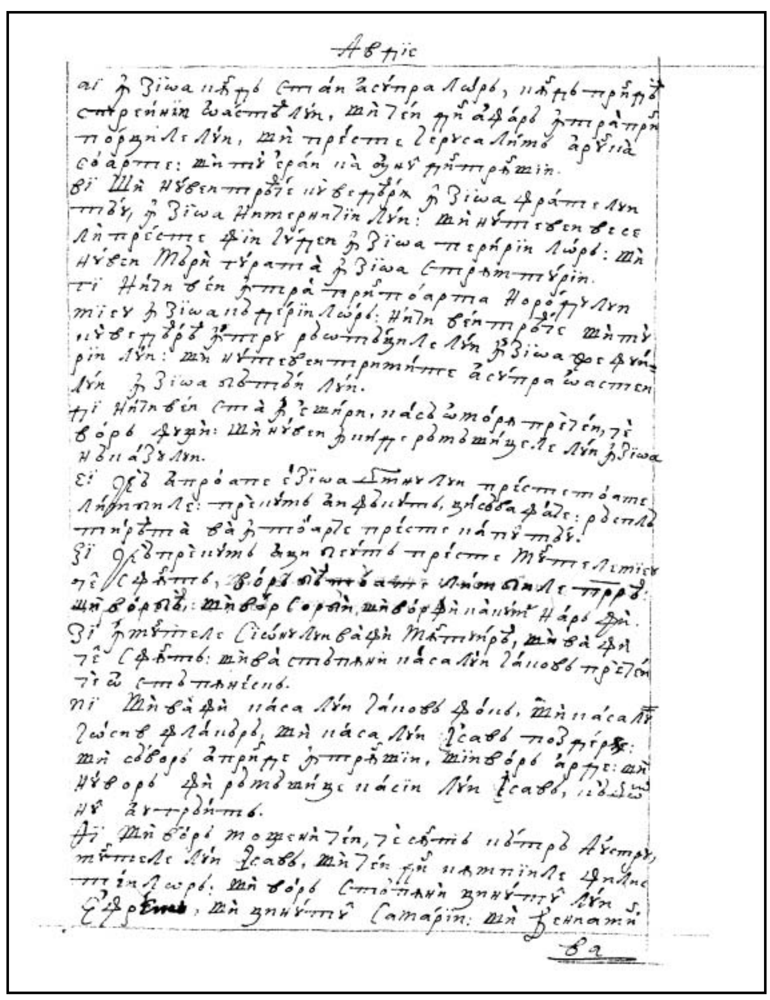
19. Şi vor moşteni cei ce sânt cătră austru muntele lui Isav şi cei din câmpiile filisteilor; şi vor stăpâni ţinutul lui Efrem şi ţinutul Samariii; şi Veniamin | va stăpâni pre Galaad. 125v
20. Şi mutarea oastei aceştiia a fiilor lui Israil, toate locurile hananeanilor până la Sarepta, şi mutarea Ierusalimului, carea-i în Vosfor, va stăpâni cetăţile austrului.
21. Şi să vor sui mântuitori în muntele Sionului, a judeca muntele lui Isav. Şi va fi împărăţie Domnului.

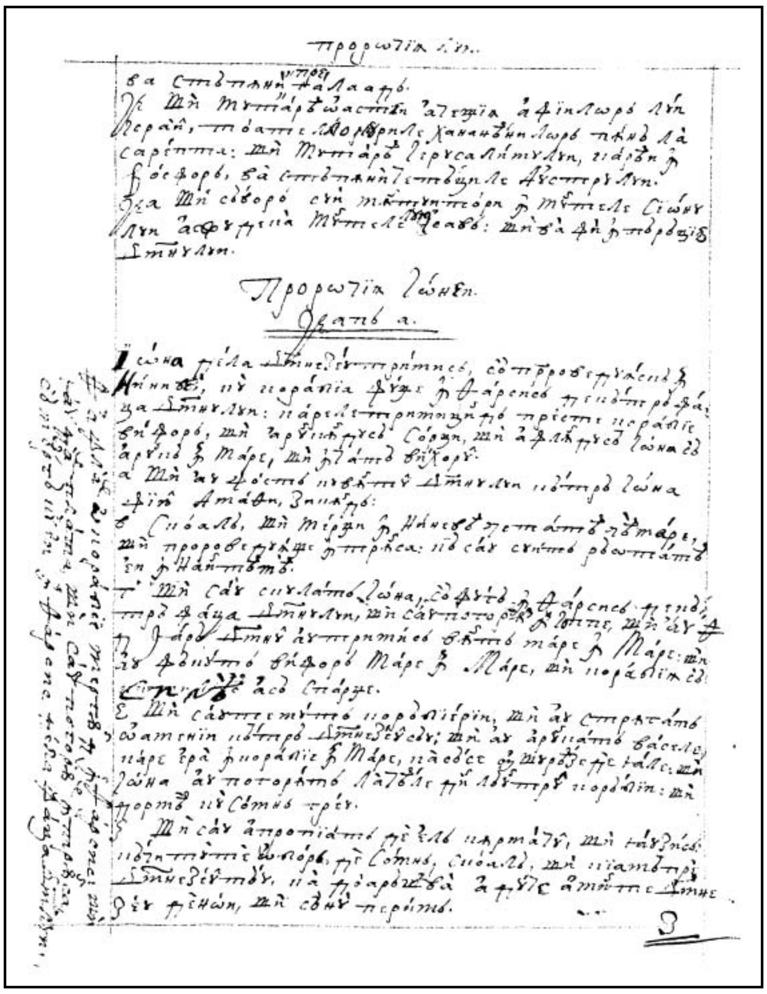
124r

124v

125r

125v

PROROCIIA IONEI

Iona, de la Dumnezeu trimis să proroveduiască în Ninive, cu corabia fuge în Tharsis de cătră faţa Domnului. Carele trimiţind preste corabie vifor şi aruncându-să sorţi şi aflându-să Iona, să aruncă în mare şi înceată vihorul.

1. Şi au fost cuvântul Domnului cătră Iona, fiiul Amathi, zicând:
2. „Scoală şi mergi în Ninevea, cetatea cea mare, şi proroveduiaşte într-însa, că s-au suit răotatea ei înaintea Mea!"

3. Şi s-au sculat Iona, să fugă în Tharsis de cătră faţa Domnului şi s-au pogorât în Ioppe şi au aflat o corabie mergând în Tharsis. Şi i-au dat plata şi s-au pogorât într-însa, să meargă cu ei în Tharsis de la faţa Domnului.

4. Iară Domnul au trimis vânt mare în mare şi au făcut vifor mare în mare, şi corabiia să silea a să sparge.

5. Şi s-au temut corăbierii şi au strâgat oamenii cătră Dumnezeul său; şi au aruncat vasele care era în corabie în mare, ca să se uşureaze de eale. Şi Iona au pogorât la ceale dinlăuntrul corăbiii şi dormea cu somn greu.

6. Şi s-au apropiat de el cârmaciul şi i-au zis: „Căci tu te obori de somn? Scoală şi cheamă pre Dumnezeul tău, ca doară-Şi va aduce aminte Dumnezeu de noi şi să nu perim". ||

126r 7. Şi au zis omul cătră soţul său: „Veniţi şi să aruncăm soarte şi să ştim pentru ce iaste noao răotatea aceasta!" Şi au aruncat sorţi şi au căzut soartea pre Iona.

8. Şi au zis cătră el: „Spune-ne pentru ce pricină e noao răotatea aceasta. Ce ai făcut? De unde eşti şi încotro mergi? Sau din ce norod eşti tu?"

9. Şi au zis cătră ei: „Ovreu sânt eu şi de Domnul, Dumnezeul ceriului eu mă tem, Cel ce au făcut marea şi uscatul".

10. Şi s-au temut oamenii cu frică mare şi au zis cătră el: „Căci ai făcut aceasta?" (Că au cunoscut bărbaţii că de cătră faţa Domnului fuge, că le spusease.)

11. Şi au zis cătră el: „Ce-ţi vom face, şi să înceate marea de la noi?" Că marea mergea şi să umfla.

12. Şi au zis cătră ei: „Luaţi-mă şi mă aruncaţi în mare şi va înceta marea de cătră voi, că ştiu eu că pentru mine viforul acest mare au venit preste voi".

13. Şi vânsla oamenii să se întoarcă la uscat şi nu putea, că marea mergea şi să unfla preste ei.

14. Şi au strâgat cătră Domnul şi au zis: „Rugămu-ne, Doamne, să nu perim pentru sufletul omului acestuia şi să nu dai preste noi sângele nevinovat, că Tu, Doamne, precum ai voit ai făcut".

15. Şi au luat pre Iona şi l-au aruncat în mare. Şi au încetat marea de fierberea sa.

16. Şi s-au temut oamenii cu teamere mare de Domnul şi au jârtvit junghieri Domnului şi au făgăduit făgăduinţe.

Cap 2

Iona de chit, pre care Dumnezeu gătise, să înghite. Fost-au într-însul trei zile şi trei nopţi şi, din pântecele lui rugându-să Domnului, din porunca Lui pre uscat să boreaşte. |

*Math. 12, 40 şi 16, 4. Luca 11, 30. 1 Corith. 15, 4.

1.*Şi au gătit Domnul un peaşte mare, ca să înghiţă pre Iona. Şi era Iona în pântecele peaştelui, trei zile şi trei nopţi. 126v

2. Şi s-au rugat Iona către Domnul, Dumnezeul său, din pântecele peaştelui.

3. Şi au zis:

*Psalm 119, 1.

*„Strâgat-am din năcazul mieu către Domnul şi m-au auzit. Din pântecele iadului am strâgat şi ai auzit glasul mieu.

4. Şi m-ai aruncat în adânc în inima mării şi râul m-au încungiurat. Toate volburile Tale şi valurile Tale preste mine au trecut.

5. Şi eu am zis: «Lepădat sânt dinnaintea ochilor Tăi. Însă iarăşi voiu vedea bisearica Ta cea sfântă».

*Psalm 68, 2.

6. *Încungiuratu-m-au apele până la suflet. Adâncul m-au şenţuit, marea au acoperit capul mieu.

7. La marginile munţilor m-am pogorât. Izvoarele pământului m-au închis în veac. Şi vei râdica din strâcăciune viaţa mea, Doamne, Dumnezeul mieu!

8. Când să strâmtorea întru mine duhul mieu, de Domnul mi-am adus aminte, ca să vie către Tine rugăciunea mea la bisearica Ta cea sfântă.

9. Cei ce păzesc în zădar ceale deşarte mila Sa ş-au părăsit.

10. Iară eu în glas de laudă voiu jârthui Ţie. Oricâte am făgăduit, voiu răsplăti pentru mântuire Domnului».

11. Şi au zis Domnul peaştelui şi au borât pre Iona în uscat.

Cap 3

Iarăşi trimiţindu-să Iona către niniviteani, proroveduiaşte surparea cetăţii. Iară ei, către Domnul întorcându-să şi mari seamne de pocăinţă arătând, iartă Domnul cetăţii.

1. Şi au fost cuvântul Domnului către Iona a doao, zicând: ||

2. „Scoală şi mergi în Ninivea, cetatea cea mare, şi propoveduiaşte într-însa propoveduirea carea Eu grăiesc către tine!” 127r

3. Şi s-au sculat Iona şi s-au dus în Ninivea, după cuvântul Domnului. Şi Ninivea era cetate mare, cale de trei zile.

4. Şi au început Iona a întra în cetate cale de o zi şi au strâgat şi au zis: „Încă patruzeci de zile şi Ninivea să va râsipi”.

*Math. 12, 41. Luca 11, 32.

5. *Şi au crezut oamenii niniviteani în Dumnezeu; şi au propoveduit post şi s-au îmbrăcat cu saci de la cel mai mare până la cel mai mic.

6. Şi au ajuns cuvântul la împăratul Ninivei; şi s-au sculat din scaunul său şi au lepădat văjmântul său de la sâne şi s-au îmbrăcat cu sac şi au şezut în cenuşe.

7. Şi au strâgat şi au zis în Ninivea din gura împăratului şi a căpeteniilor lui, zicând: „Oamenii şi dobitoacele şi boii şi vitele să nu guste ceva, nici să să pască şi apă să nu bea!”

8. Şi să să acopere cu saci oamenii şi dobitoacele. Şi să strâge către Domnul întru tărie şi să se întoarcă omul de la calea sa cea rea şi de la strâmbătatea carea iaste în mânile lor.

*Ieremie 18, 11. Ioil 2, 14.

9. „*Cine şti, doară să va întoarce şi va îngădui Dumnezeu şi să va întoarce de către iuţimea mâniii Sale şi nu vom peri”.

10. Şi au văzut Dumnezeu lucrurile lor, că s-au întors din calea sa cea rea şi s-au milostivit Dumnezeu preste răotatea carea grăise să le facă şi nu o au făcut.

Cap 4

Năcăjit fiind Iona, căci prorociia sa asupra Niniviei vedea a nu să plini, moarte doreaşte. Iară de la Domnul să ceartă, Carele nedreapta lui mânie o învinge, gândind el drept a-şi bănui pentru uscata tidvă, şi măcar să nu fie vrut Domnul | a ierta Ninevei, cetăţii ceii mari, în carea era mai mult de 127v

o sută și doaozeci de mii de cei
ce nu păcătuise.

1. Și au fost năcăjit Iona cu năcaz mare și s-au mâniiat.

2. Și s-au rugat cătră Domnul și au zis: „Rogu-mă, Doamne, au doară nu acesta e cuvântul mieu, încă fiind în pământul mieu? Pentru aceasta am primit să fug în Tharsis, *că știu că Tu Dumnezeu îndurat ești și milostiv, răbdătoriu și mult milostiv și îngăduind preste răotate.

*Psalm 85, 5. Ioil 2, 13.

3. Și acum, Doamne, ia, rogu-mă, sufletul mieu de la mine, că mai bine e mie moartea decât viiața".

4. Și au zis Domnul: „Gândești că bine te mânii tu?"

5. Și au ieșit Iona din cetate și au șezut în prejma cetății despre răsărit. Și ș-au făcut umbrariu acolo și ședea supt el în umbră până când va vedea ce să va întâmpla cetății.

6. Și au gătit Domnul Dumnezeu o tidvă și s-au suit preste capul Ionii, să fie umbră preste capul lui și să-l acopere (că să ostenise); și s-au veselit Iona pentru tidvă cu veselie mare.

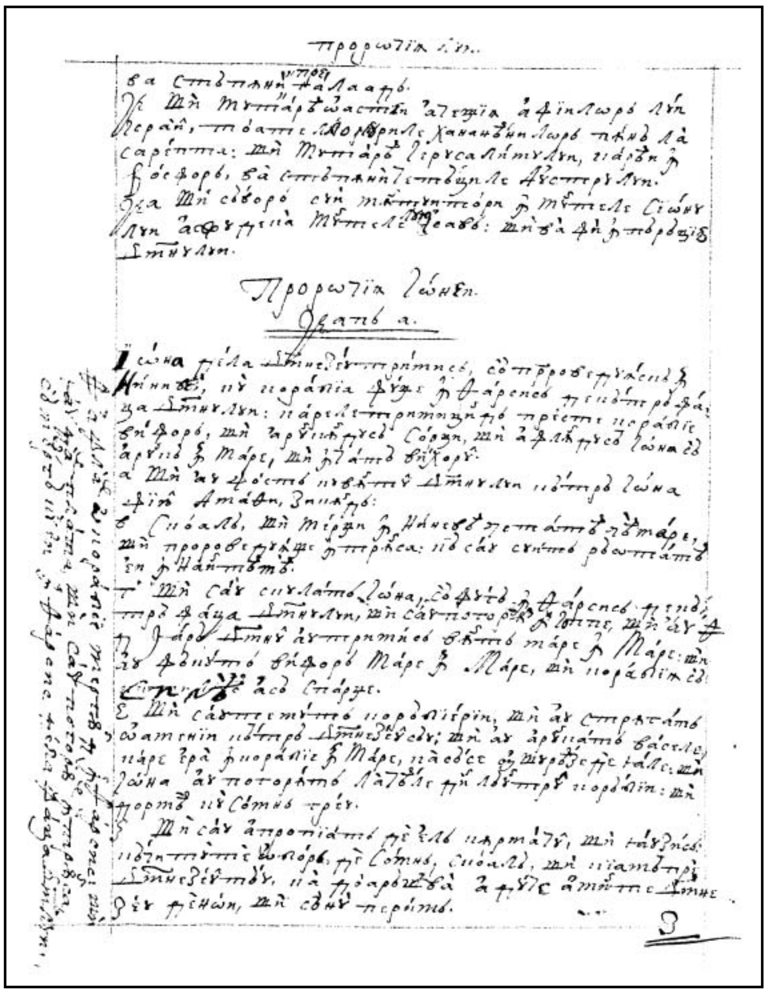
7. Și au gătit Dumnezeu un vierme în răsăritul dimineții spre a doao zi și au lovit tidva și s-au uscat.

8. Și deacă răsărise soarele, au poruncit Domnul unui vânt cald și fierbinte și au lovit soarele preste capul Ionii și să zădușea. Și au cerut sufletului său să moară și au zis: „Mai bine e mie a muri, decât a trăi".

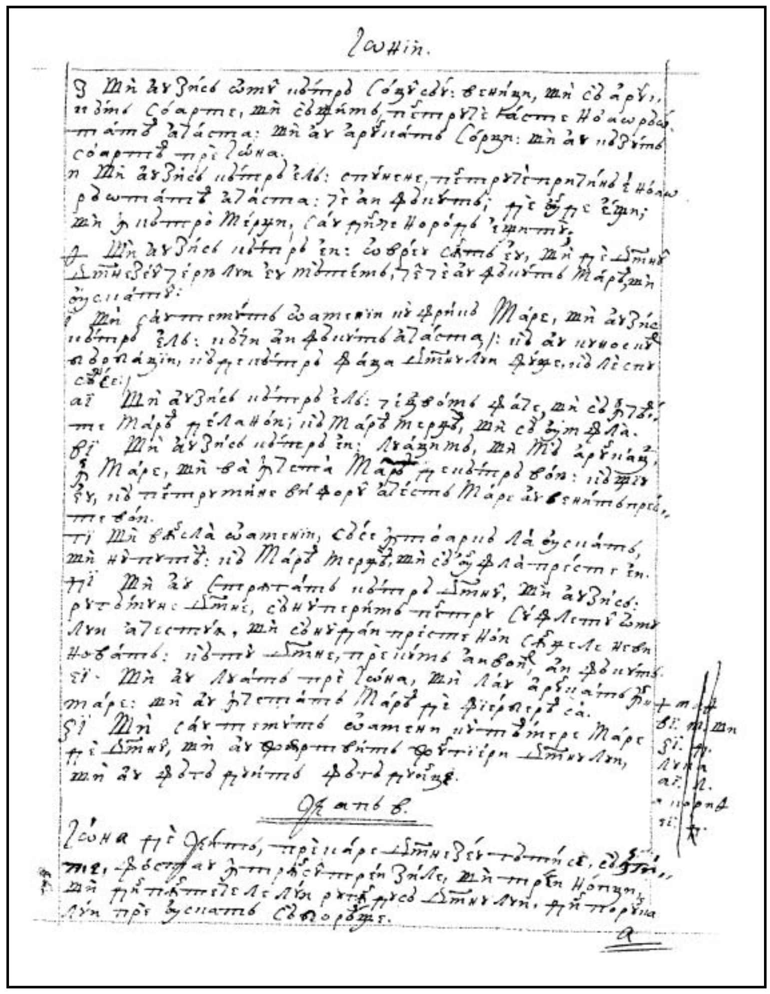
9. Și au zis Domnul cătră Iona: „Gândești, doară, că bine te mânii tu pentru tidvă?" Și au zis: „Bine mă mâniiu eu până la moarte".

10. Și au zis Domnul: „Tu te bănuiești de tidvă, pentru carea nu te-ai ostenit, nici ai 128r făcut || să crească, carea într-o noapte s-au născut și într-o noapte au perit.

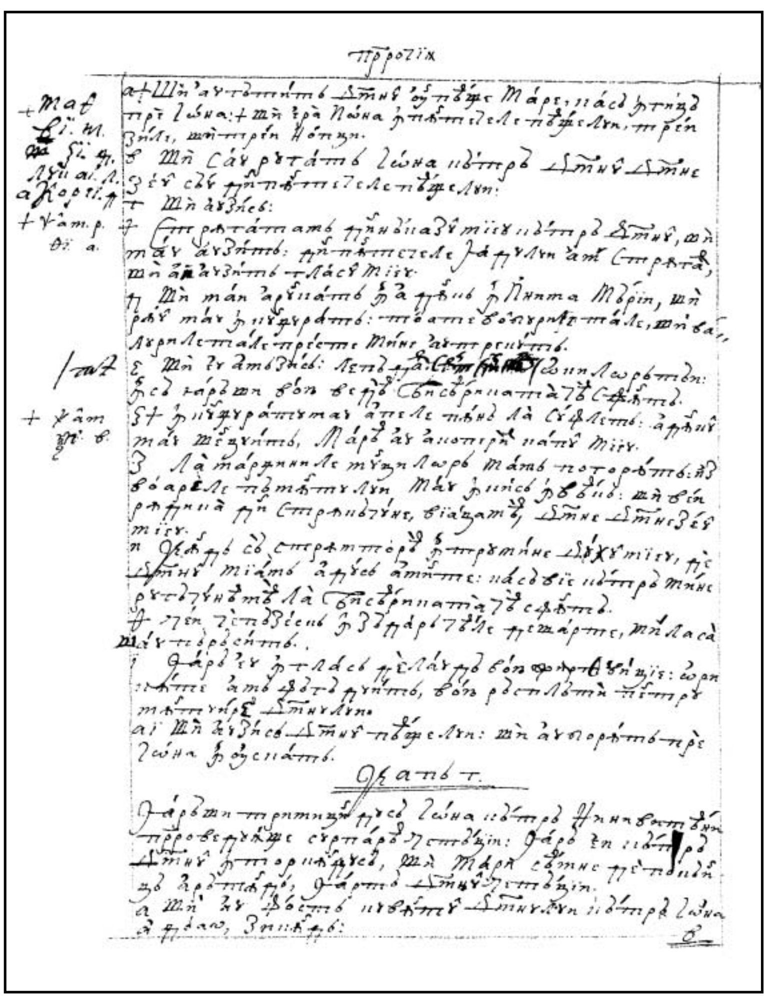
11. Și Eu să nu îngăduiesc Ninivei, cetății ceii mari, în carea sânt mai mult de o sută și doaozeci de mii de oameni, carii nu știu ce iaste între dreapta și între stânga sa, și dobitoace multe?"

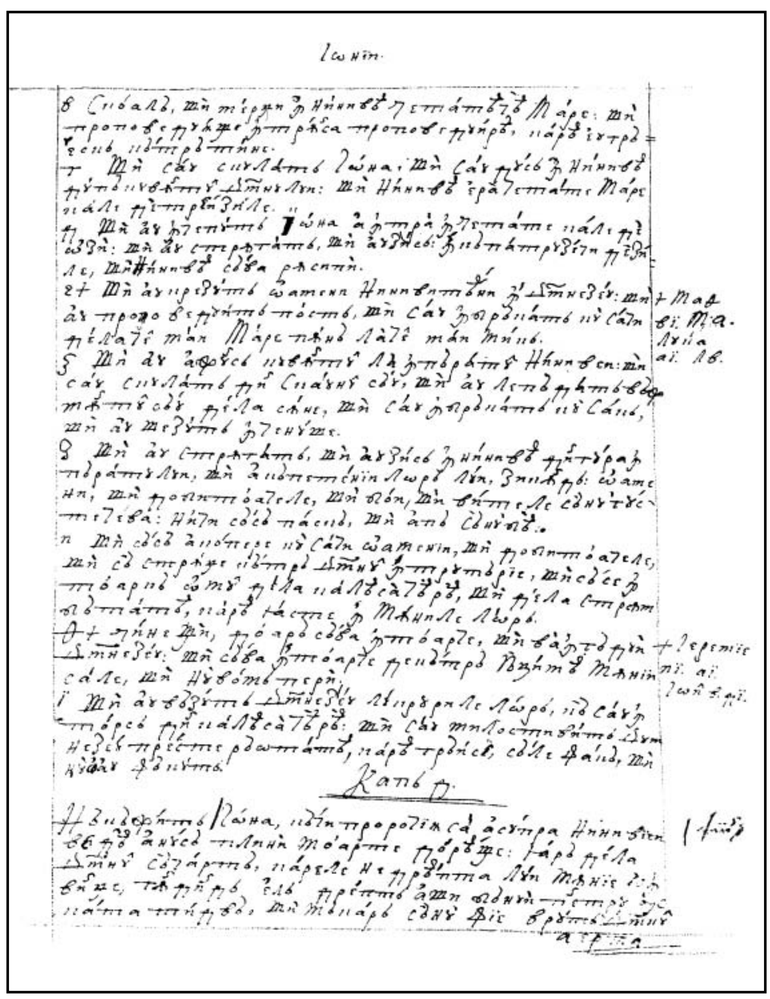
125v

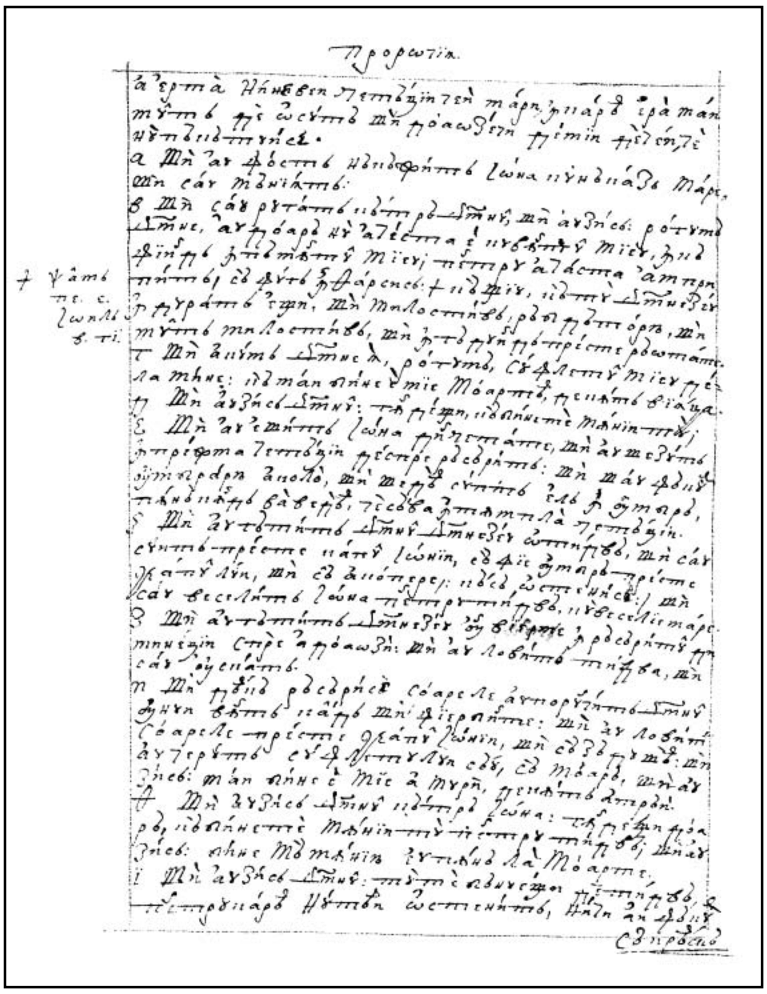
126r

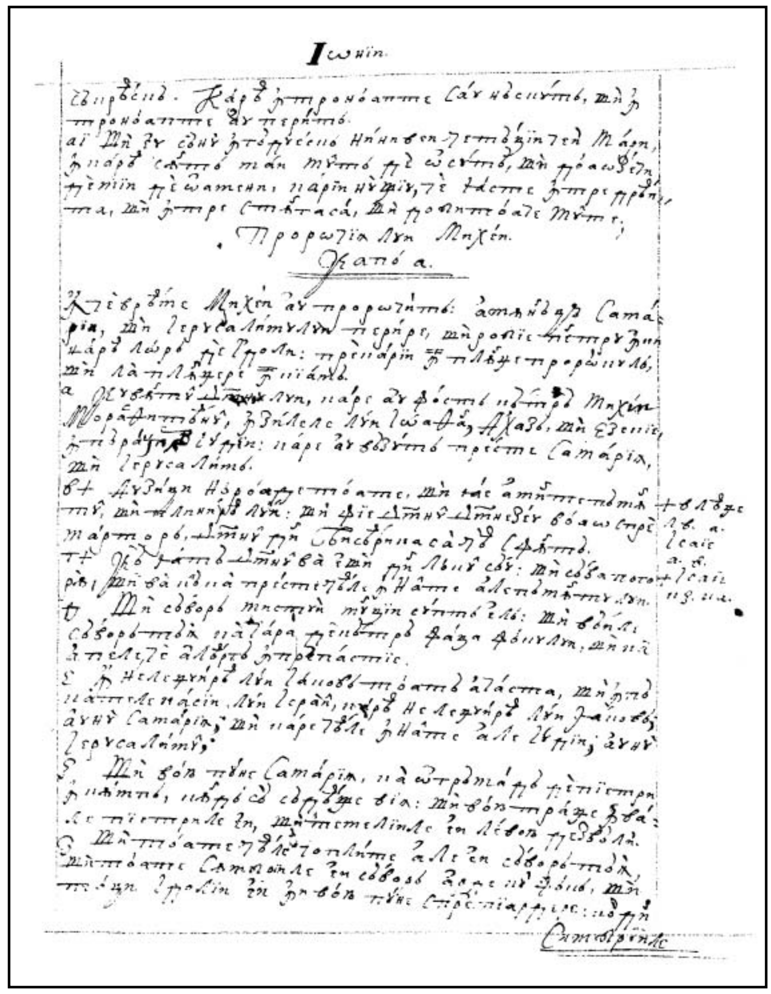

126v

127r

127v

128r

PROROCIIA LUI MIHEI

Cap 1

În ce vreame Mihei au prorocit. Amânănţă Samaria şi Ierusalimului perire şi robie pentru închinarea lor de idoli, pre carii îi plânge prorocul, şi la plângere îi chiamă.

1. Cuvântul Domnului care au fost către Mihei morasthiteanul, în zilele lui Ioathan, Ahaz şi Ezechie, împăraţilor Iudei, care au văzut preste Samariia şi Ierusalim.

2. *Auziţi, noroade toate, şi iaie aminte pământul şi plinirea lui. Şi fie Domnul Dumnezeu voao spre martor, Domnul din bisearica Sa cea sfântă. *2 Leage 32, 1. Isaie 1, 2.

3. *Că, iată, Domnul va ieşi din locul Său şi să va pogorî şi va călca preste ceale înalte ale pământului. *Isaie 26, 21.

4. Şi să vor mistui munţii supt el, şi văile să vor tăia ca ceara de către faţa focului şi ca apele ce aleargă în prăpastie.

5. În nelegiuirea lui Iacov toată aceasta şi în păcatele casii lui Israil. Carea nelegiuirea lui Iacov? Au nu Samariia? Şi care ceale înalte ale Iudii? Au nu Ierusalimul?

6. Şi voiu pune Samariia ca o grămadă de pietri în câmp, când să sădeaşte viia, şi voiu trage în vale pietrile ei şi temeliile ei le voiu dezvăli.

7. Şi toate ceale cioplite ale ei să vor tăia şi toate sâmbriile ei să vor arde cu foc şi toţi idolii ei îi voiu pune spre piardere, că din | sâmbriile curvei s-au adunat şi până la sâmbria curvei să vor întoarce. 128v

8. Preste aceasta voiu plânge şi voiu urla, mearge-voiu jefuit şi gol, face-voiu plângere ca de bălauri şi jale ca de strutii.

9. Că s-au părăsit rana ei, că au venit până la Iudeea, atins-au poarta norodului Mieu până la Ierusalim.

10. În Gheft să nu vestiţi, cu lacrămi să nu plângeţi, în casă de prav cu prav vă prăsăraţi.

11. Şi treaceţi voao lăcaş frumos, ruşinatu-s-au năpăstirea. N-au ieşit ceea ce lăcuiaşte în ieşire. Plângerea casa cea veacină va lua de la voi, carea au stătut şieşi.

12. Că au slăbit spre bine ceea ce lăcuiaşte în amărăciuni. Că s-au pogorât răul de la Domnul spre poarta Ierusalimului.

13. Gâlceava căruţei de mirarea celui ce lăcuiaşte în Lahis. Începutul păcatului iaste a featii Sionului, că întru tine s-au aflat nelegiuirile lui Israil.

14. Pentru aceaea va da trimişi preste moştenirea Ghethului. Casa minciunii spre înşelarea împăraţilor Israil.

15. Încă moştean voiu aduce ţie, ceaea ce lăcuieşti în Maresa; până la Odolla va veni slava lui Israil.

16. Pleşugeaşte-te şi te tunde preste fiii dezmierdărilor tale, lăţeaşte pleşugirea ta ca pajora, că robi s-au dus din tine!

Cap 2

Prorocul, multa norodului său nedreptate şi alte păcate procitind, îi vesteaş||te izbândirea şi robiia ce i să apropie, şi, pentru aceasta jeluind, viitoarea rămăşiţelor adunarea le vesteaşte. 129r

1. Amar celor ce gândiţi ceale netreabnice şi lucraţi răul în culcuşurile voastre! În lumina de dimineaţa fac aceasta, că împrotiva lui Dumnezeu e mâna lor.
2. Şi au poftit ţarine şi cu sâla le-au luat şi au răpit case şi năpăstuia pre om şi casa lui, pre om şi moşia lui.
3. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu gândesc preste neamul acesta rău, de unde nu veţi duce grumazii voştri şi nu veţi umbla mândri, că vreamea rea iaste.
4. În zioa aceaea să va lua preste voi pilda şi să va cânta cântec cu dulceaţă acelor ce zic: «Cu pradă ne-am jefuit. Partea norodului Mieu s-au schimbat, cum să va depărta de la Mine, când să întoarce cel ce împărăţeaşte ţinuturile noastre».
5. Pentru aceasta, nu va fi ţie cel ce aruncă funea soartei în ceata Domnului.
6. Să nu grăiţi grăind. Nu va picături preste aceştia, nu-i va apuca ruşinea.
7. Zice: «Casa lui Iacov, au doară s-au scurtat Duhul Domnului, au aşa sânt gândurile Lui? Au nu cuvintele Meale bune sânt cu cel ce drept umblă?»
8. Şi, dinprotivă, norodul Mieu asupra protivnicului s-au sculat. De pre îmbrăcăminte plaşca aţi luat. Şi pre cei ce trecea nevinovat i-aţi întors spre războiu.
9. Muierile norodului Mieu le-aţi lepădat | din casa dezmierdărilor sale. De la pruncii lor le-aţi luat lauda Mea în veac. 129v
10. Sculaţi-vă şi vă duceţi, că nu aveţi aici odihnă. Pentru necurăţiia ei să va strâca cu putrejune rea.
11. Macar de n-aş fi om având duh, şi mai vârtos minciună de aş grăi. Strecura-voiu ţie spre vin şi spre beţie şi va fi preste carele să va strecura norodul acesta.
12. Cu adunare te voiu aduna tot, Iacov. Întru una voiu aduce rămăşiţele lui Israil, aseaminea îl voiu pune ca pre o turmă în ocol, ca un dobitoc în mijlocul staulelor, gâlcevi-vor de către mulţimea oamenilor.
13. Că să va sui făcând calea înaintea lor. Împărţi-vor şi vor treace poarta şi vor întra printr-însa. Şi va întra împăratul lor înaintea lor”. Şi Domnul în capul lor.

Cap 3

Pentru păcatele căpeteniilor, a judecătorilor, a mincinoşilor proroci, şi a preoţilor norodului Israil, grea izbândă amânânţă Domnul şi răsipirea Ierusalimului.

1. Şi am zis: „Auziţi, căpeteniile lui Iacov şi povăţuitorii casii lui Israil! Au nu voao iaste a şti judecata?”
2. Cei ce urâţi binele şi iubiţi răul, cei ce sâlniceaşte luaţi pieile lor de pre ei şi carnea lor de pre oasele lor,
3. Cei ce au mâncat carnea norodului Mieu şi pielea de pre ei o au belit şi oasele lor le-au sfărmat şi le-au dumicat ca în tigaie şi ca carnea în mijlocul oalei,
4. Atunci vor străga către Domnul, şi nu-i || va asculta şi va ascunde faţa Sa de către ei în vreamea aceaea, precum vicleneaşte au lucrat întru meşteşugirile sale. 130r
5. Aceastea zice Domnul preste prorocii cei ce înşală norodul Mieu, carii muşcă cu dinţii săi şi propoveduiesc pacea. Şi de nu va da cineva în gura lor ceva, sfinţesc asupra lui războiu.
6. Pentru aceaea, noaptea voao pentru vedeare va fi, şi întunearecul voao pentru gâcitură; şi va apune soarele preste proroci şi să va întuneca preste ei zioa.
7. Şi să vor ruşina cei ce văd vedenii şi să vor ruşina găcitorii; şi vor acoperi toţi feaţele sale, că nu e răspunsul lui Dumnezeu.
8. Însă eu m-am împlut de tăriia Duhului Domnului, de judecată şi de vârtute, ca să vestesc lui Iacov nelegiuirea sa, şi lui Israil păcatul său.
9. Auziţi aceasta, căpeteniile casii lui Iacov şi judecătorii casii lui Israil, că urâţi judecata şi toate ceale dreapte le răzvrătiţi,
10. Cei ce zidiţi Sionul în sângiuri şi Ierusalimul în strâmbătate!
11. *Căpeteniile lui în daruri judeca şi preoţii lui în plată învăţa şi prorocii lui cu bani prorocea. Şi preste Domnul să odihnea, zicând: „Au nu e Domnul în mijlocul nostru? Nu vor veni preste noi realele!”

*Ezechiil 22, 27. Sofonie 3, 3.

12. Pentru aceasta, pentru pricina voastră, *Sionul ca țarina să va ara și Ierusalimul ca o grămadă de pietri va fi, și muntele bisearicii spre ceale înalte ale pădurilor. *Ieremie 26, 18.

Cap 4

130v *În vreamea darului multe neamuri să vor apro|piia către bisearică și către cinstea lui Dumnezeu cu mare cutezare. Mângâie Sionul, că să va răscumpăra din robie de la Domnul, ca să se izbândească de nepriiatinii săi.*

1. Și va fi în zilele aceale mai de pre urmă, va fi muntele casii Domnului gătit în vârful munților și înalt preste măguri. Și vor curge către el noroadele. Isaie 2, 2.
2. Și vor grăbi limbi multe și vor zice: „Veniți să ne suim la muntele Domnului și la casa Dumnezeului Iacov! Și ne va învăța despre căile Sale și ne vom duce prin cărările Lui, că din Sion va ieși leagea, și cuvântul Domnului din Ierusalim".
3. Și va judeca între noroade multe și va certa limbi tari până departe. Și vor tăia sabiile sale spre fiară de plug și sulițele sale spre sape. Nu va lua neam asupra neamului sabie și nu să vor mai învăța la războiu.
4. Și va ședea omul supt vița sa și supt smochinul său și nu va fi cine să-i sparie, că gura Domnului oastelor au grăit.
5. Că toate noroadele vor umbla fieștecare în numele Dumnezeului său, iară noi vom umbla în numele Domnului, Dumnezeului nostru, în veac și încă.
6. „În zioa aceaea – zice Domnul – voiu aduna pre cea șchioapă, și pre ceaea ce lepădasem o voiu culeage și pre ceaea ce năcăjisem.
7. *Și voiu pune pre cea șchioapă spre rămășițe și pre cea ostenită spre neam vârtos; și va împărăți Domnul preste ei în muntele Sionului de acum și până în veac". *Sofonie 3, 19. Daniil 2, 14.
8. Și tu, turnul turmei cel neguros a featei || Sionului, până la tine va veni; și va veni putearea cea dintâi, împărățiia featei Ierusalimului. 131r Luca 1, 32.
9. Acum pentru ce cu mâhnire te strângi? Au doară împărat nu iaste ție? Au sfeatnicul tău au perit, că te-au apucat dureare ca pre ceaea ce naște?
10. Doară-te și fă destul, fata Sionului, ca ceaea ce naște, că acum vei ieși din cetate și vei lăcui în ținut și vei veni până la Vavilon. Acolo te vei izbăvi, acolo te va răscumpăra Domnul din mâna nepriiatinilor tăi.
11. Și acum s-au adunat preste tine limbi multe, care zic: „Ucigă-să cu pietri și să privească în Sion ochiul nostru!"
12. Iară aceia n-au cunoscut gândurile Domnului și n-au înțeles sfatul Lui, că i-au adunat ca fânul ariei.
13. Scoală-te și trieră, fata Sionului, că cornul tău de fier voiu pune și copitele tale le voiu pune de aramă. Și vei sfărma noroade multe și vei omorî Domnului răpirile lor și tăria lor Domnului a tot pământului.

Cap 5

Jefuirea Ierusalimului, carea să apropie, să arată și cum că în Vifleaem Hristos să va naște. Rămășițele lui Israil să vor înălța, biruindu-să nepriiatinii și depărtându-să de la ei închinarea de idoli.

1. Acum te vei jefui, fata tâlhariului. Conocire au pus asupra noastră, cu toiagul vor lovi falca judecătoriului Israil.
2. *Și tu, Vifleaemul Efratei, mititel ești între miile Iudei; din tine va ieși mie Cel ce va stăpâni pre Israil; și ieșirea Lui din început, din zilele veacului. | *Math. 2, 6. Ioa. 7, 42.
3. 131v Pentru aceasta, îi va da până la vreame întru carea ceea ce e a naște va naște, și rămășițele fraților să vor întoarce la fiii lui Israil.
4. Și va sta și va paște întru tăriia Domnului, întru înălțimea Domnului Dumnezeului său. Și să vor întoarce, că acum să va mări până la marginile pământului.
5. Și va fi acesta pace când va veni Assur în pământul nostru și când va călca în casele noastre și vom deștepta preste el șapte păstori și opt oameni căpetenii.
6. Și vor paște pământul Assur cu sabiia și pământul Nemrod cu lăncile lui; și-l va izbăvi de la Assur când va veni la pământul nostru și când va câlca în hotarele noastre.
7. Și vor fi rămășițele lui Iacov în mijlocul a multor noroade ca roaoa de la Domnul și ca picăturile pre iarba, ce nu aștaptă om și nu aștaptă pre fii omenești.

8. Şi vor fi rămăşiţele lui Iacov între limbi în mişlocul a multor noroade ca leul între dobitoacele pădurilor şi ca puiul de leu între turmele de vite, căci când va treace şi va călca şi va prinde, nu e cine să scoaţă.
9. Înălţa-să-va mâna ta preste vrăjmaşii tăi şi toţi nepriiatinii tăi vor peri.
10. „Şi va fi în zioa aceaea – zice Domnul – lua-voiu caii tăi din mijlocul tău şi voiu pierde pre cărăuşii tăi.
11. Şi voiu pierde cetăţile pământului tău şi voiu râsipi toate tăriile tale şi voiu lua fermecătoriile din mâna ta şi găcituri nu vor fi întru tine.
12. Şi voiu face a peri ceale cioplite ale tale şi chipurile tale ceale cioplite din mijlo||cul tău şi nu te vei mai închina lucrurilor mânilor tale. 132r
13. Şi voiu zmulge grâncii din mijlocul tău şi voiu întoarce cetăţile tale.
14. Şi voiu face întru iuţime şi întru urgie izbândire întru toate limbile ceale ce n-au auzit".

Cap 6

Mustră Domnul pre cei nemulţămitori, arătându-le facerile de bine şi spuind ce e bun şi ce cearcă Domnul de la norodul său. Ci pentru nedreptatea şi alte nelegiuiri a fiilor lui Israil, le amânânţă Domnul multe năcazuri.

1. Auziţi ceale ce grăiaşte Domnul: „Scoală, ceartă-te cu judecată asupra munţilor şi să auză măgurile glasul tău!"
2. Auză munţii judecata Domnului şi ceale tari, temeliile pământului, că judecata Domnului cu norodul Său şi cu Israil să va judeca.
*Ieremie 2, 5. 3. *„Norodul Mieu, ce ţ-am făcut sau cu ce te-am îngreoiat? Răspunde-Mi!
4. Că te-am scos din pământul Eghiptului şi din casa robilor te-am slobozit şi am trimis înaintea feaţii tale pre Moisi şi Aaron şi Maria.
*Num. 20, 2 şi 20, 3. 5. *Norodul Mieu, adu-ţi aminte, rogu-te, ce au gândit Valah, împăratul lui Moav, şi ce i-au răspuns Valaam, fiiul lui Vior, din Setim până la Galgala, ca să cunoşti dreptăţile Domnului".
6. Ce lucru vreadnic voiu aduce Domnului? Pleca-voiu genunchele lui Dumnezeu celui înalt? Au doară voiu aduce Lui arderi de tot şi viţei de câte un an?
7. Au doară să poate îmblânzi Domnul cu mii | de berbeci au cu multe mii de ţapi graşi? Au doară voiu da întâiul mieu născut pentru greşala mea, rodul pântecelui mieu pentru păcatul sufletului mieu? 132v
8. Spune-voiu ţie, o, omule, ce e binele şi ce cearcă Domnul de la tine, a face adecă judecată şi a iubi mila şi cu deadinsul a umbla cu Dumnezeul tău?
9. Glasul Domnului cătră cetate strâgă şi mântuire va fi celor ce să tem de numele Tău: „Auziţi, neamuri, şi carii aţi ales aceaea!
10. Încă focul în casa necredincioasei vistierii strâmbătăţi şi măsura mai mică plină de mânie.
11. Au doară voiu îndrepta cumpăna necredincioasă? Şi vicleanele săculeţului căntare,
12. Întru carele bogaţii lui s-au umplut de strâmbătate, şi cei ce lăcuia într-însa vor bea minciună; şi limba lor vicleană în gura lor.
13. Şi Eu, dară, am început a te lovi cu pierdere pentru păcatele tale.
14. Tu vei mânca şi nu te vei sătura. Şi smerirea ta în mijlocul tău. Şi vei apuca şi nu vei mântui, şi pre carii vei mântui spre sabie îi voiu da.
*2 Leage 28, 38. Aggheu 6. 15. *Tu vei sămăna şi nu vei săcera. Tu vei călca maslinul şi nu te vei unge cu untdelemn; şi mustul, şi nu vei bea vinul.
16. Şi ai păzit poruncile lui Amri şi tot lucrul casii lui Ahav şi ai umblat întru dezmierdările lor, ca să te dau spre pierdere şi să lăcuieşti într-însa spre şuierare. Şi ocara norodului Mieu veţi purta".

Cap 7

Plânge prorocul, că aşa de puţâni sânt || ceiaalalţi carii nu-s strâmbi. În nici într-un om, arată că nu trebuie a nădăjdui, ci numai în Dumnezeu mântuitoriul, care va milui Sionul şi, ruşinând pre nepriiatini, îl va întoarce la Sine, plinind făgăduinţele părinţilor făcute. 133r

1. Vai, mie! Că m-am făcut ca cel ce cunoaşte toamna strugurii culesului, nu e strugur de mâncat; pripite smochine au dorit sufletul mieu.
2. Perit-au cel sfânt de pre pământ şi cel drept între oameni nu iaste; toţi în sânge pândesc, omul pre fratele său spre moarte îl vânează.

3. Răul mânilor sale zic bun. Căpeteniia pofteaşte şi judecătoriul răsplăteaşte, şi cel mare au grăit pofta sufletului său şi l-au turburat.

4. Cel ce e întru ei bun e ca paliurul, şi care-i drept, ca spinele din gard. Zioa cugetării tale, cercetarea ta au venit. Acum va fi jefuirea lor.

5. Să nu creadeţi priiatinului şi să nu nădăjduiţi întru povăţuitoriu; de la ceaea ce doarme în sânul tău păzeaşte încuietorile gurii tale.

6. *Că fiiul năpaste face tătâni-său şi fata să scoală asupra maicii sale, nora asupra soacră-sa, **şi nepriiatinii omului, casnicii lui.

*Math. 10, 35.
**Math. 10, 36.

7. Iară eu spre Domnul voiu privi; aştepta-voiu pre Dumnezeul, Mântuitoriul mieu, auzi-mă-va Dumnezeul mieu.

8. Nu te veseli, nepriiatina mea, preste mine, căci am căzut, scula-mă-voiu; când voiu şedea întru întunearec, Domnul e lumina mea.

9. Mâniia Domnului voiu purta, pentru că I-am păcătuit, până ce va judeca pricina mea şi va face judecata mea. Scoate-mă-va în lumină, vedea-voiu dreptatea Lui. |

133v 10. Şi va privi nepriiatina mea şi să va acoperi cu ruşine, carea zice către mine: „Unde iaste Domnul Dumnezeul tău?" Ochii miei vor vedea spre dânsa, acum va fi spre călcare, ca tina uliţelor.

11. Zioa, ca să să zidească zidirile tale. În zioa aceaea departe va fi leagea.

12. În zioa aceaea şi până la tine vor veni din Assur şi până la cetăţile ceale întărite, şi de la cetăţile ceale întărite până la râu, şi până la mare din mare, şi până la munte din munte.

13. Şi pământul va fi spre pustiire pentru lăcuitorii săi şi pentru rodul gândurilor lor.

14. Paşte pre norodul tău cu varga ta, turma moştenirii tale, pre cei ce lăcuiesc sânguri în codru, în mijlocul Carmilului; paşte-să-vor Vasan şi Galaad lângă zilele ceale de demult.

15. După zilele ieşirii tale din pământul Eghiptului, arăta-i-voiu ceale de mirare.

16. Veade-vor limbile şi să vor ruşina, preste toată tăriia sa pune-vor mâna pre gură, urechile lor surde vor fi.

17. Linge-vor praful ca şerpii, ca ceale ce să târăiesc pre pământ, să vor turbura în sălaşele sale, de Domnul, Dumnezeul, nostru să vor înfricoşa şi să vor teame de Tine.

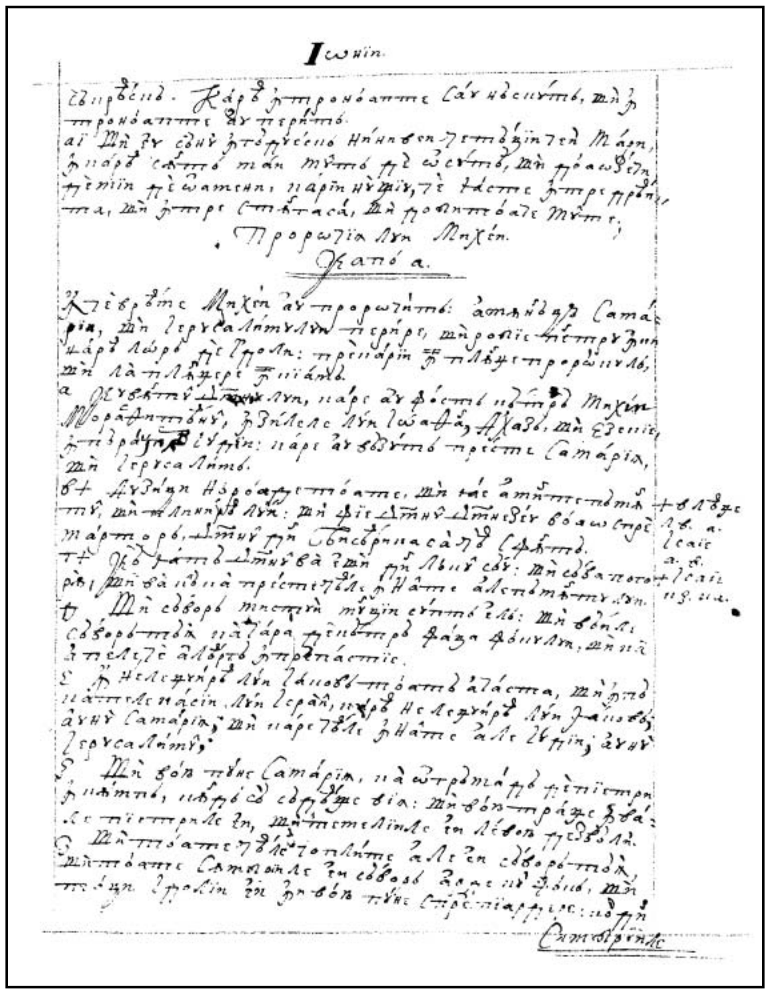
18. *Cine e Dumnezeu aseaminea Ţie, Cel ce iai strâmbătatea şi treci păcatul rămăşiţelor moştenirii Tale? Nu va mai trimite iuţimea Sa, că Cel ce vrea mila iaste.

*Ieremie 10, 6.
Fapte 10, 43.

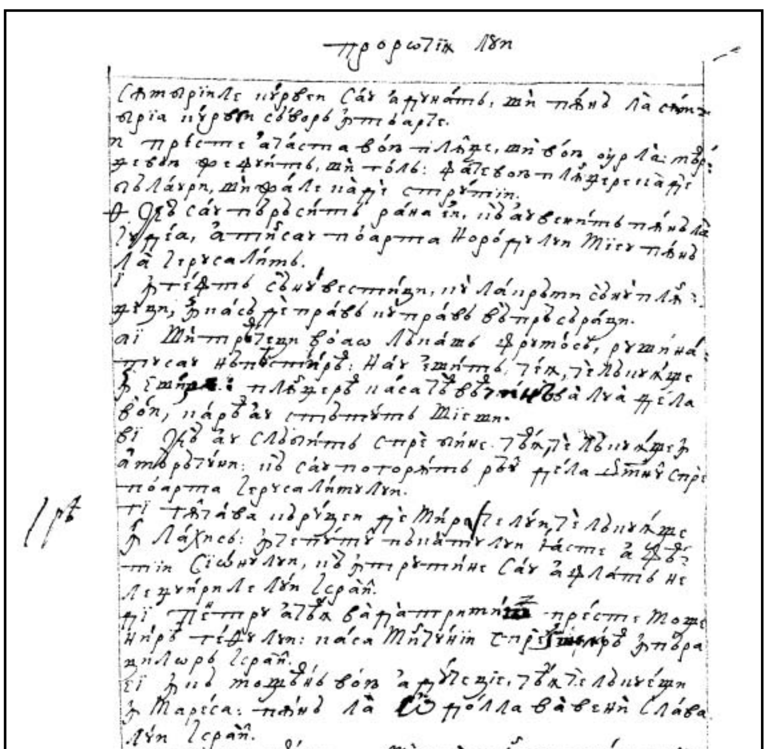
134r 19. Întoarce-Să-va şi ne va milui, oborî-va || strâmbătăţile noastre şi va arunca întru adâncul mării toate păcatele noastre.

20. Da-vei adevărul lui Iacov, mila lui Avraam, Carele ai jurat părinţilor noştri din zilele ceale de demult.

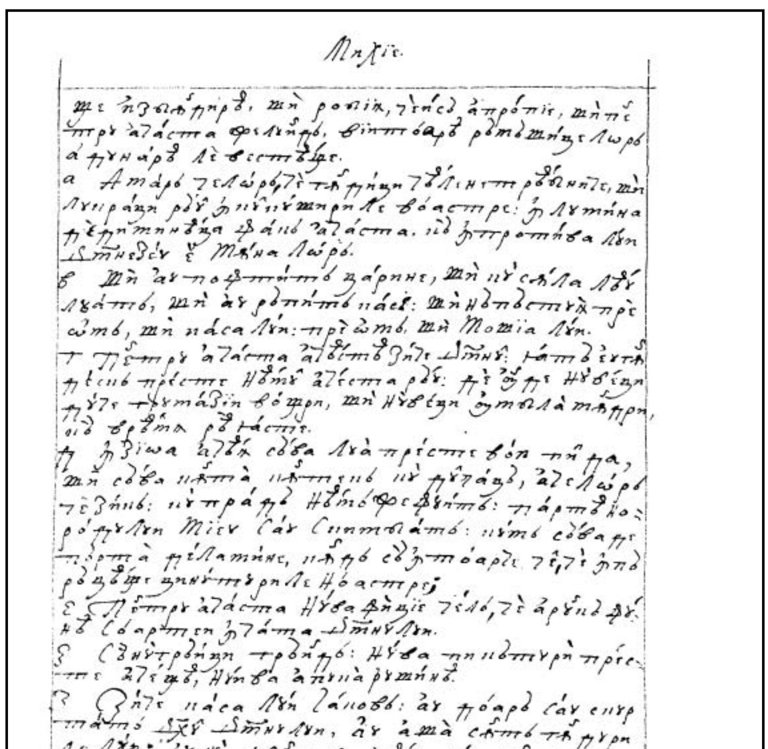
M

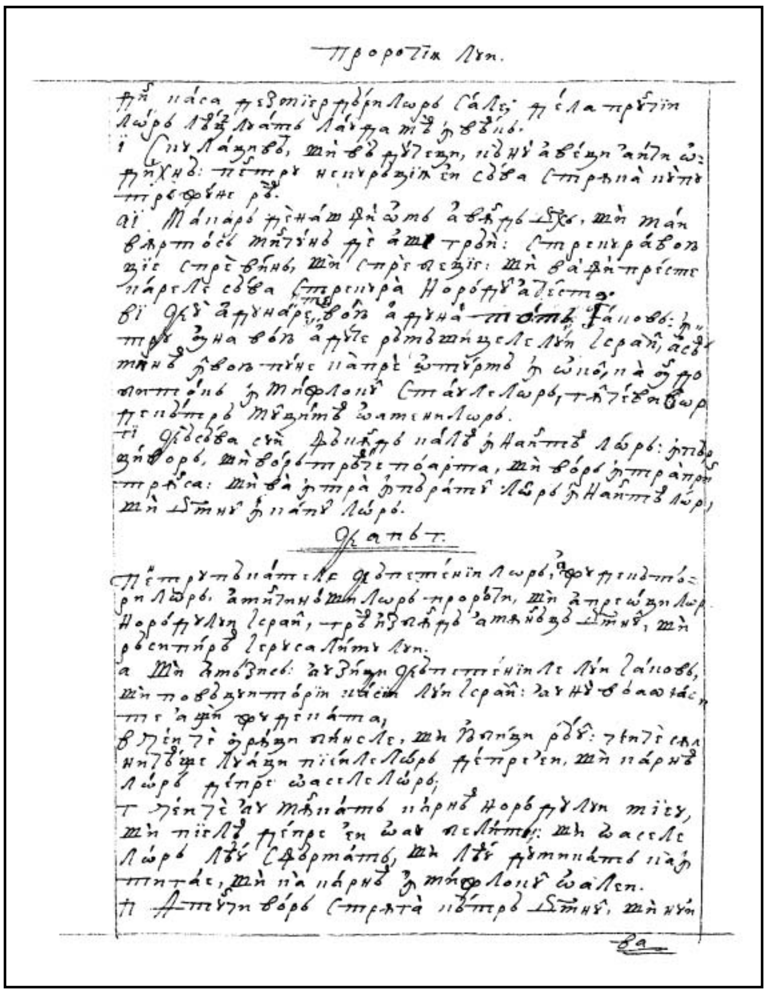
128r

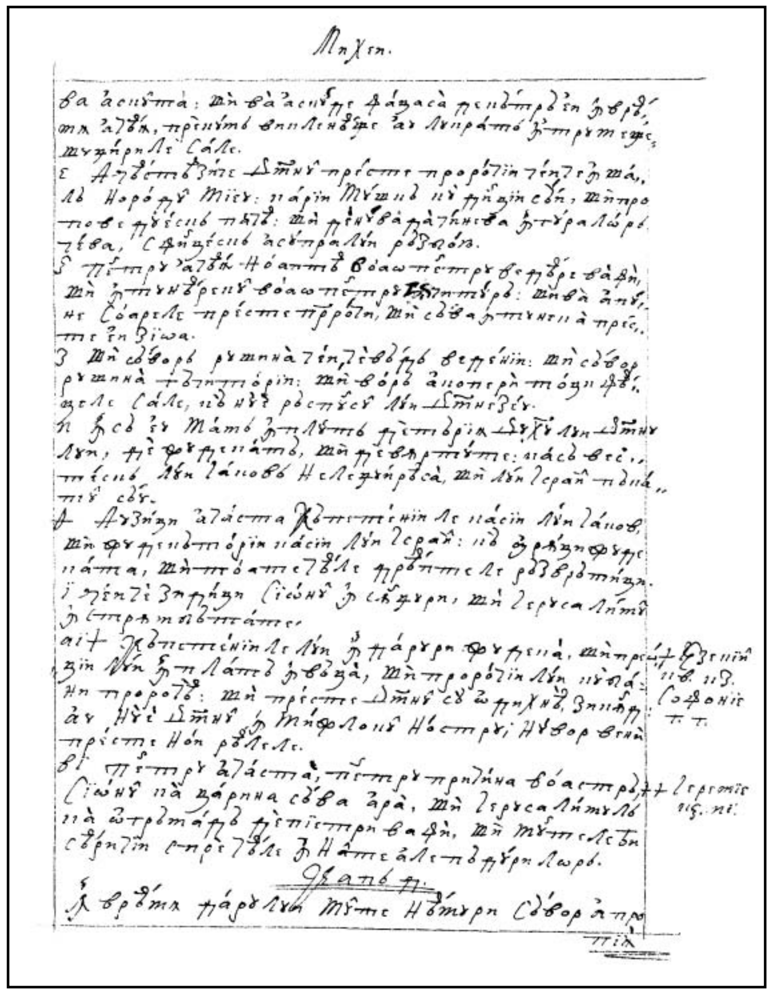
128v

129r

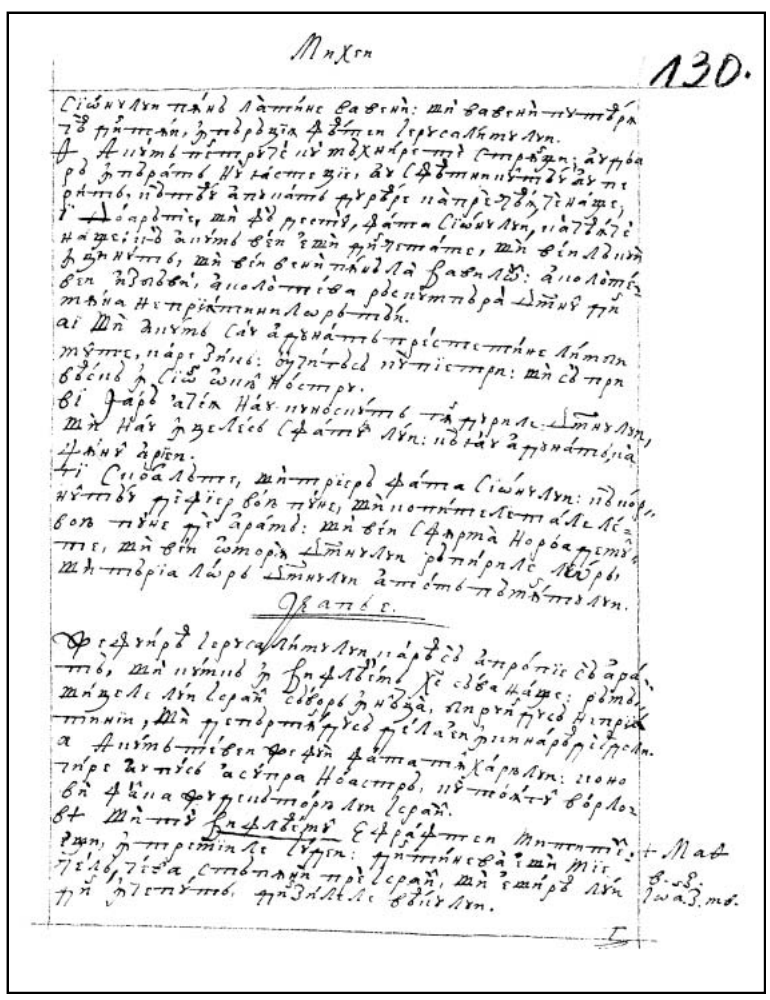
129v

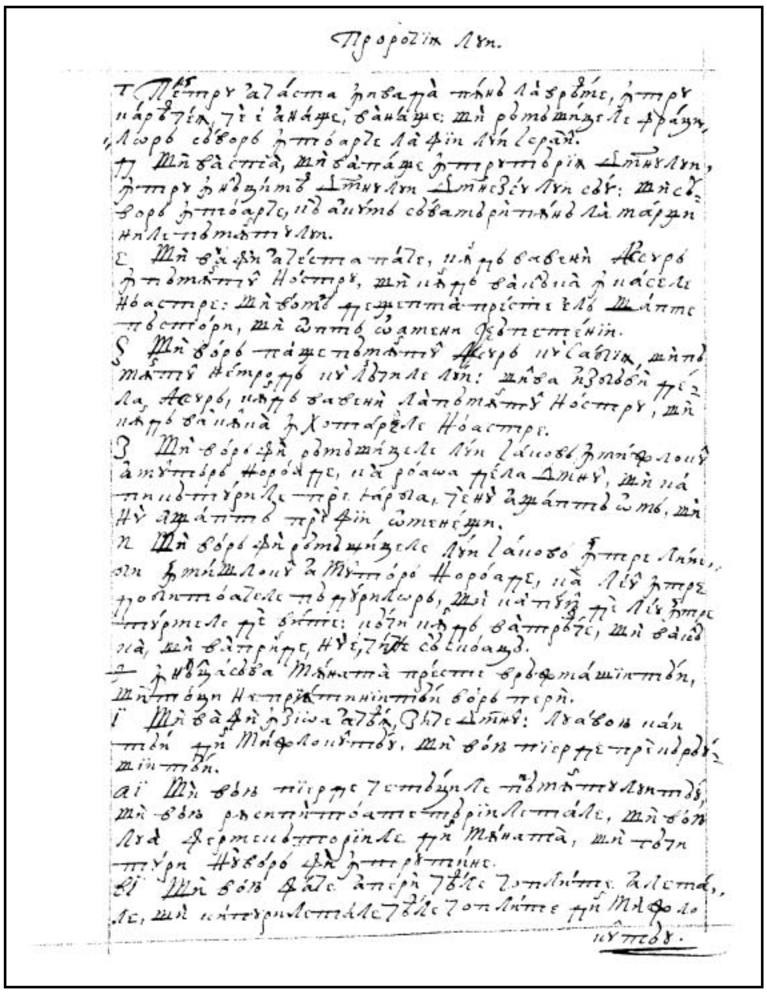
130r

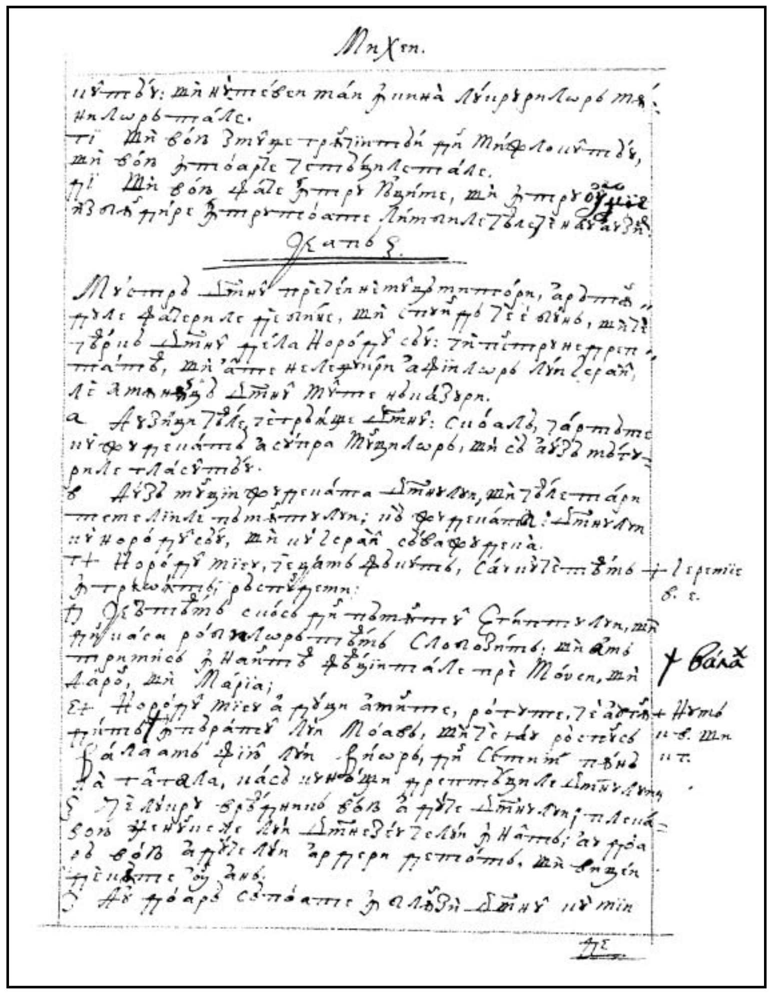
130v

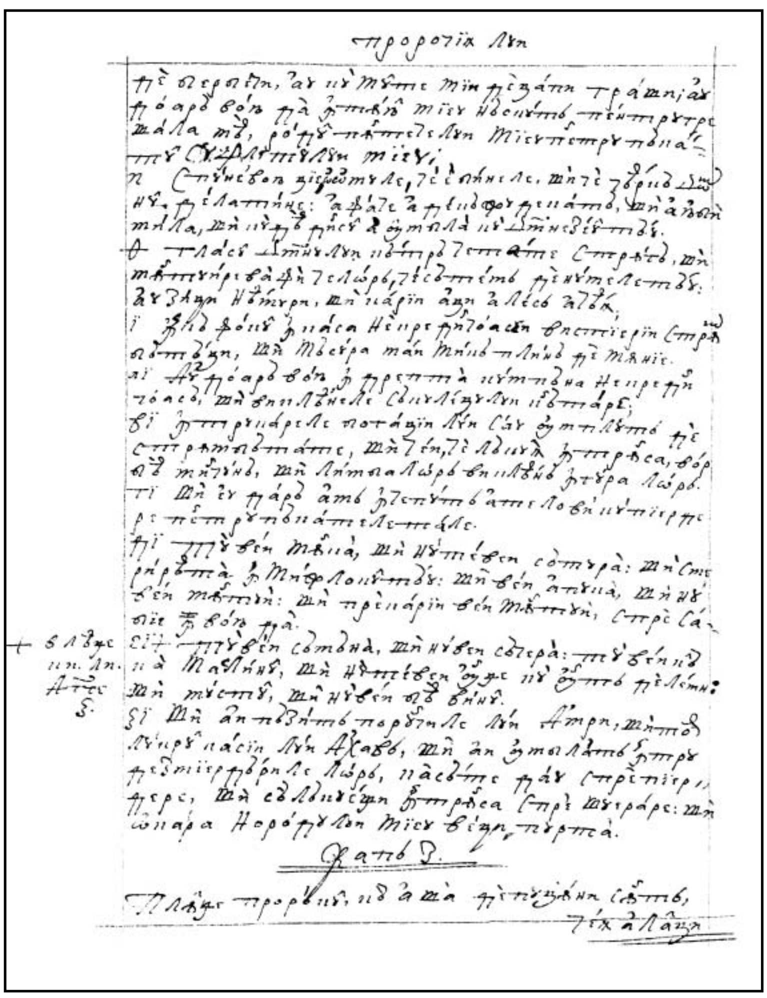
131r

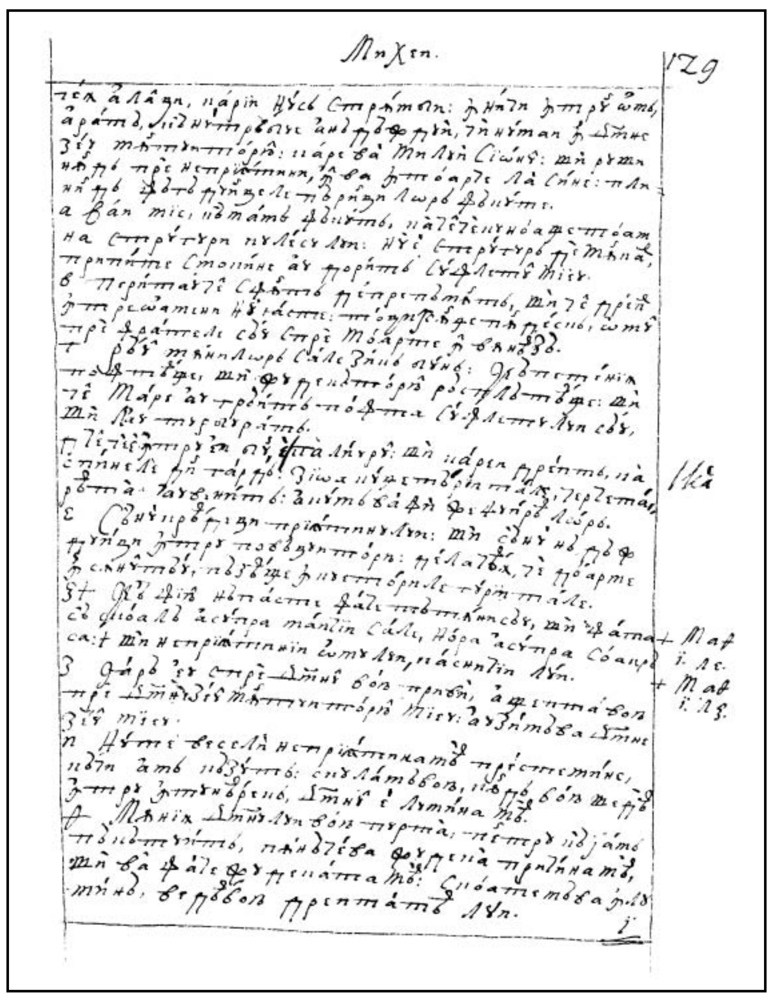
131v

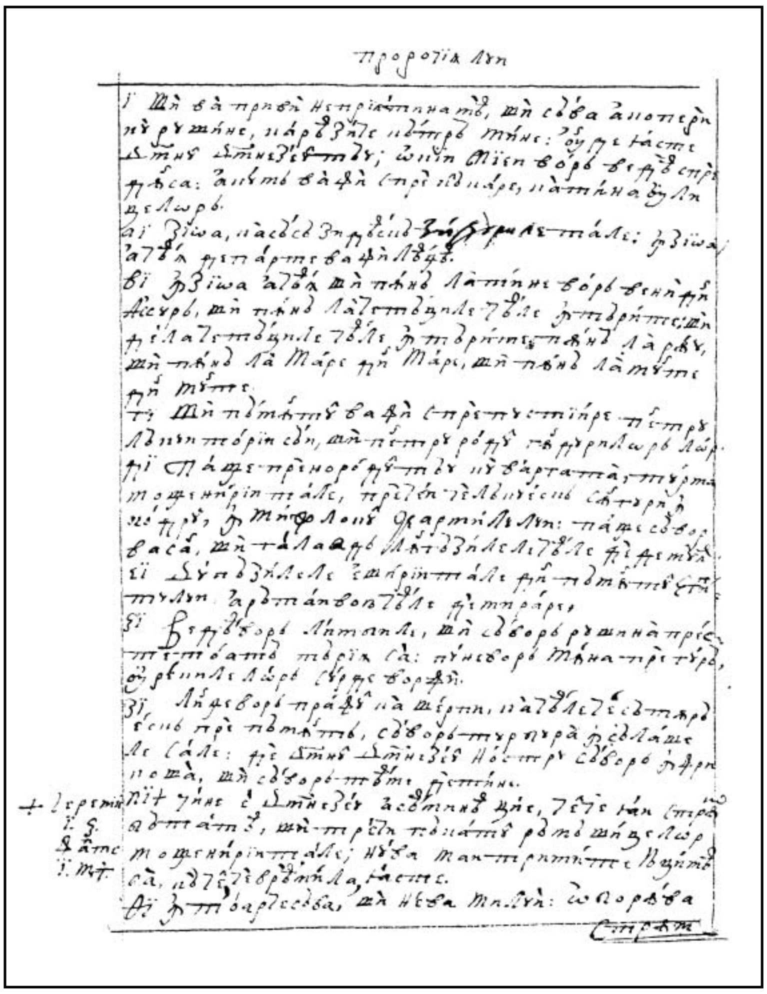
132r

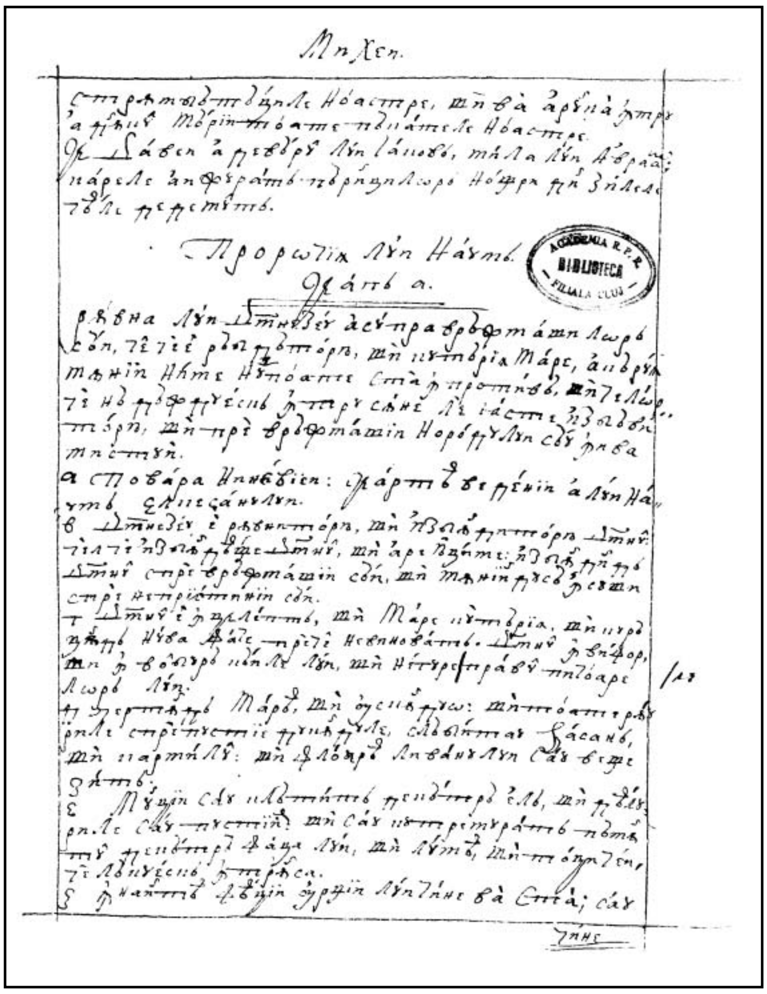
132v

133r

133v

134r

PROROCIIA LUI NAUM

Cap 1

Râvna lui Dumnezeu asupra vrăjmaşilor Săi, Cel ce e răbdătoriu şi cu tăriia mare, a Căruia mânii nime nu-I poate sta împrotivă; şi celor ce nădăjduiesc întru Sâne le iaste izbăvitoriu şi pre vrăjmaşii norodului Său îi va mistui.

1. Povara Niniviei. Cartea vedeniii a lui Naum Elchesanului.

2. Dumnezeu e râvnitoriu şi izbânditoriu Domnul. Cel ce izbândeaşte, Domnul, şi are iuţime. Izbândind Domnul spre vrăjmaşii Săi şi mâniindu-să Însuşi spre nepriiatinii Săi.

3. Domnul e înţelept şi mare cu tăriia şi curăţând, nu va face pre cel nevinovat Domnul. În vifor şi în volbură căile Lui, şi negurele pravul picioarelor Lui.

4. Certând marea şi uscându-o, şi toate râurile spre pustie ducându-le; slăbit-au Vasan şi Carmilul, şi floarea Livanului s-au veştezit.

5. Munţii s-au clătit de către El şi dealurile s-au pustiit; şi s-au cutremurat pământul de către faţa Lui, şi lumea şi toţi cei ce lăcuiesc într-însa.

134v 6. Înaintea feaţii urgiii Lui cine va sta? Sau | cine va sta împrotivă întru mâniia iuţimii Lui? Urgiia Lui s-au vărsat ca focul şi pietrile s-au slăbit de către El.

7. Bun e Domnul şi întărind în zioa năcazului, şi ştiind pre cei ce nădăjduiesc întru Sâne.

8. Şi în potopul ce treace sfârşire va face locului Lui. Şi pre nepriiatinii Lui îi va goni întunearecul.

9. Ce gândiţi împrotiva Domnului? Sfârşirea El va face, nu să va scula îndoit năcaz.

10. Căci ca spinii împreună să îmbrăţişază, aşa uspăţul acelor ce aseamenea beau. Sfârşi-să-vor ca pozderâia plină de uscăciune.

11. Din tine va ieşi cel ce gândeaşte împrotiva Domnului răotate, cel ce cu mintea cugetă nelegiuirea.

12. Aceastea zice Domnul: „De vor fi desăvârşit, şi aşea mai mulţi, şi aşa să vor tunde şi va treace. Năcăjitu-te-am şi nu te voiu mai năcăji.

13. Şi acum voiu zdrobi varga lui din dosul tău şi legăturile tale le voiu rumpe".

14. Şi va porunci preste tine Domnul: „Nu să va sămâna din numele tău mai mult. Din casa dumnezeului tău voiu omorî chipul cel cioplit şi vărsat, pune-voiu mormântul tău, că necinstit eşti".

15. *Iată, preste munţi picioarele lui, ce bine vesteaşte şi propoveduiaşte pacea! Prăznuiaşte, Iudo, sărbătorile tale şi răsplăteaşte făgăduinţele tale, că nu va mai adaoge a treace prin tine Velial! Cu totul au perit.

*Isaie 52, 7. Râm. 10, 15.

Cap 2

Conocirea Ninivei și cea de la haldei jefuirea ei, căci cu trufie s-au purtat împrotiva norodului Domnului. ||

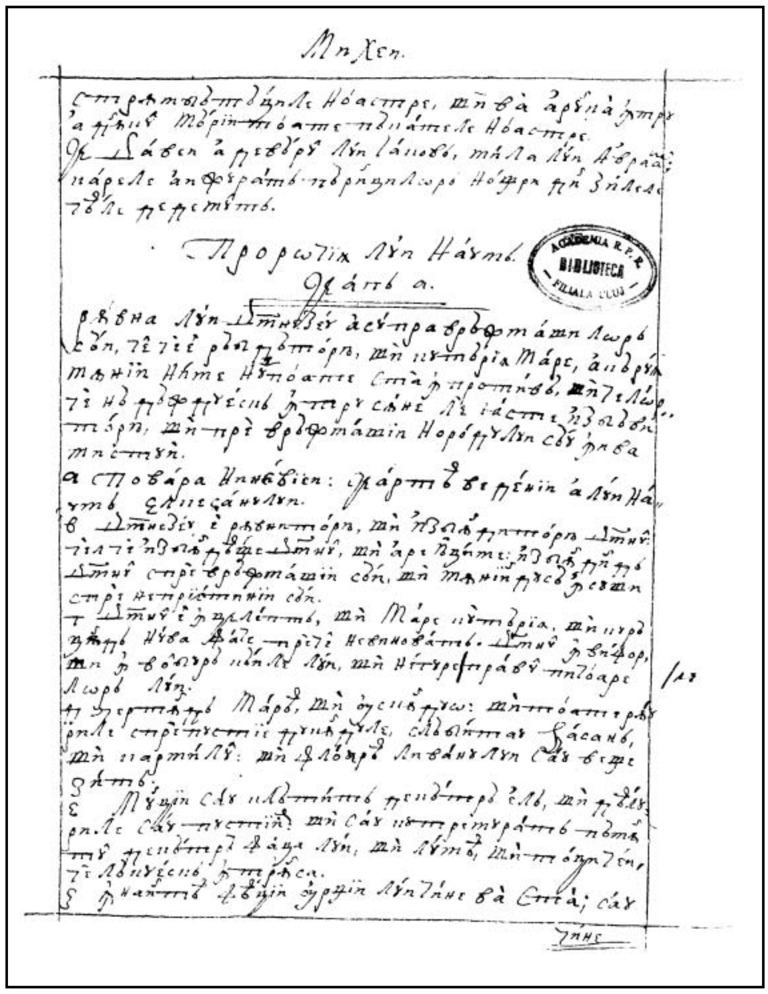
1. Suitu-s-au cel ce râsipeaște înaintea ta, cel ce păzeaște conocirea. Ia aminte calea, întărează coapsele, învârtoșază vârtutea foarte! 135r
2. Că au răsplătit Domnul mândriia lui Iacov, ca mândriia lui Israil, că jefuitorii i-au râsipit și mlădițele lor le-au rupt.
3. Pavăza celor tari ai lui înfocată, bărbații oastei în roșu îmbrăcați. Înfocate-s hamurile căruții în zioa gătirii lui și cărăușii s-au amețit.
4. În căli s-au turburat, căruțele s-au lovit în ulițe. Vedearea lor ca fălinarii, ca fulgerele ce aleargă.
5. Aduce-ș-va aminte de cei tari ai săi, cădea-vor în căile sale, degrabă să vor sui pre zidurile ei și să va găti umbrariul.
6. Porțile râurilor s-au deșchis și bisearica până la pământ s-au surpat.
7. Și ostașul rob s-au dus. Și slujnicile lui amânânța, jemând ca porumbițele murmurând în inimile sale.
8. Și Ninivea, ca scăldătoarea apelor, apele ei. Iară ei au fugit. „Stați, stați!" Și nu iaste cine să se întoarcă.
9. „Răpiți argintul, răpiți aurul și nu iaste sfârșitul bogățiii lor din toate vasele ceale dorite".
10. Răsipitu-s-au și s-au tăiat și s-au rupt; și inima e lâncedă și slăbiciunea jenunchelor și scădearea în toate coapsele. Și a tuturor fața lor ca negrimea oalei.
11. Unde e lăcașul leilor și pășunea puilor de lei, la carea s-au dus leul să între acolo puiul leului, și nu iaste cine să sparie?
12. Leul au trimis destul puilor săi și au sugrumat leițelor sale și au umplut de pradă peșterile sale și culcușul său de răpire. |
13. „Iată, Eu cătră tine! – zice Domnul oastelor – și voiu aprinde până la fum căruțele tale și leuții tăi îi va mânca sabia; și voiu râsipi de pre pământ prada ta și nu să va mai auzi glasul solilor tăi". 135v

Cap 3

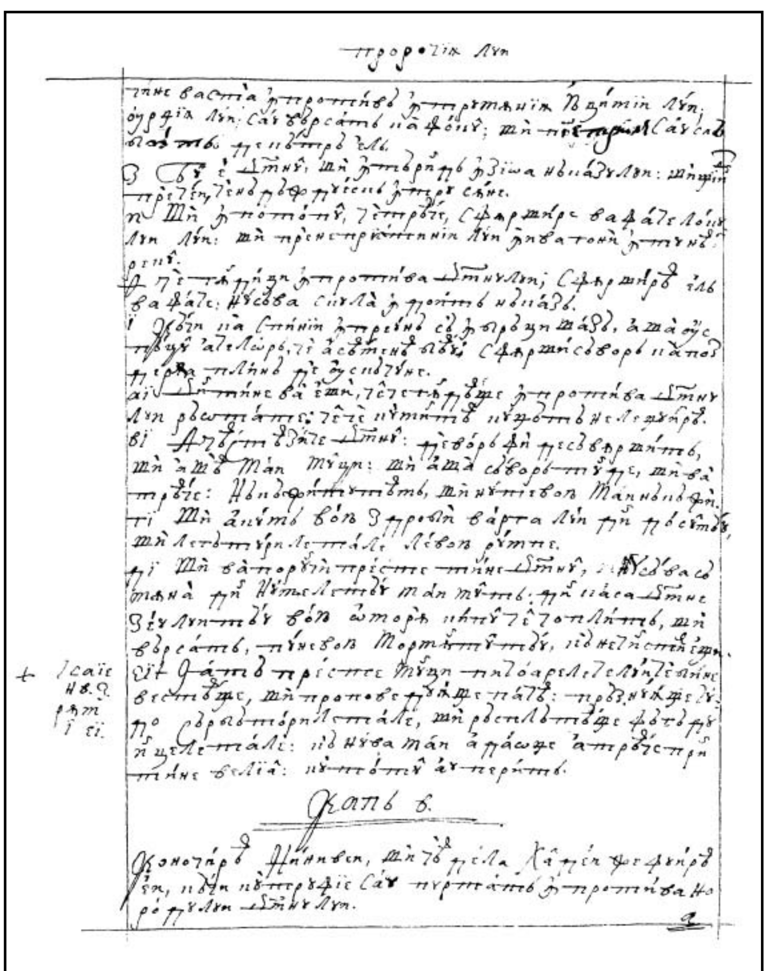
Ninivea, cetatea sângiurilor, supt nume de preacurvă să vesteaște, că să va jefui, carea cu pilda Alexandriei, ceii de vaviloneani jefuite, să întăreaște. Nici va fi cine să tânguiască pre Ninivea au să o mângăie pentru jefuirea ei.

*Ezechiil 24, 9. 1. *Amar, cetatea sângiurilor, toată plină de rumperea minciunii. Nu să va depărta de la tine răpirea.
*Avacuc 2, 12. 2. *Glasul zbiciului și glasul pornirii roatei, și a calului ce tropoteaște și a căruții ce fierbe și a călărașului ce încalecă,
3. Și a sabiii ce sclipeaște și a suliței ce fulgeră și a mulțimii omorâte și a grealii căderi; nice este sfârșitul trupurilor celor moarte și vor cădea în trupurile sale.
4. Pentru mulțimea curviilor a curvei ceii frumoase și iubite și carea are fermecătorii, care au vândut limbile cu curviile sale și neamurile cu fermecătoriile sale.
*Isaie 47, 3. 5. „Iată, Eu cătră tine! – zice Domnul oastelor – *și voiu deascoperi ceale de rușine ale tale în fața ta și voiu arăta limbilor goliciunea ta și împărățiilor ocara ta.
6. Și voiu arunca preste tine urăciuni și cu batjocuri te voiu năcăji și te voiu pune spre pildă.
7. Și va fi tot cine te va vedea va sări de cătră tine și va zice: «Jefuitu-s-au Ninivea. Cine va clăti preste tine capul? De unde îți voiu căuta mângăiare?» ||
8. Au doară, mai bună ești decât Alexandriia noroadelor, ceaea ce lăcuiaște între râuri? Ape, împrejurul ei, a căriia bogății, marea; apele, zidurile ei. 136r
9. Ethiopiia, tăriia ei, și Eghiptul; și nu e sfârșit. Africele și Liviile au fost întru ajutoriul tău.
10. Ci și aceaea spre mutare s-au dus în robie, mititeii ei s-au lovit în capul a toate ulițele; și preste cinstiții ei au aruncat soarte și toți marii ei s-au înfipt în obezi.
11. Și tu, dară, te vei îmbăta și vei fi urgisită; și tu vei căuta ajutoriu de la nepriiatini.

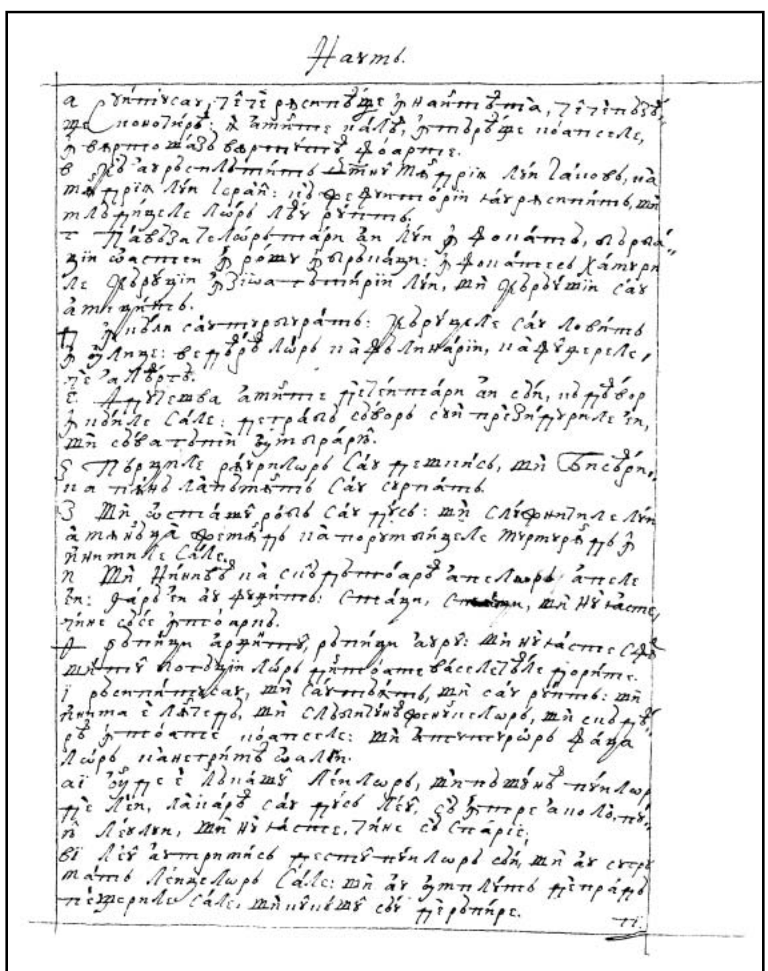
12. Toate tăriile tale ca smochinul cu poamele sale; de să vor scutura, vor cădea în gura mâncătoriului.
13. Iată, norodul tău, muieri în mijlocul tău. Nepriiatinilor tăi, cu deşchidere să vor desface porţile pământului tău, îmbuca-va focul răteazele tale.
14. Apă pentru conăcire scoate ţie, dereage tăriile tale, întră în tină şi calcă, silind ţine cărămida.
15. Acolo te va mânca focul, peri-vei de sabie, îmbuca-te-va ca gândacul, adună-te ca gândacu, înmulţeaşte-te ca lăcusta.
16. Mai multe ai făcut neguţătoriile tale decât sânt stealele ceriului. Gândacul s-au desfăcut şi au zburat.
17. Străjile tale ca lăcustele, şi mititeii tăi ca lăcustele lăcustelor, care să nădăjduiesc în garduri în zi de frig. Soarele au răsărit şi au zburat şi nu s-au cunoscut locul lor, unde au fost.
18. Adormit-au păstorii tăi, împăratul Assur. Îngropa-se-vor căpeteniile tale. Pitulatu-s-au norodul tău prin munţi şi nu e cine să-i adune.
19. Nu e tăinuită zdrobirea ta, rea e rana ta. Toţi carii au auzit veastea ta ş-au strâns | 136v mâna preste tine, că preste carele n-au covârşit răotatea ta pururea?"

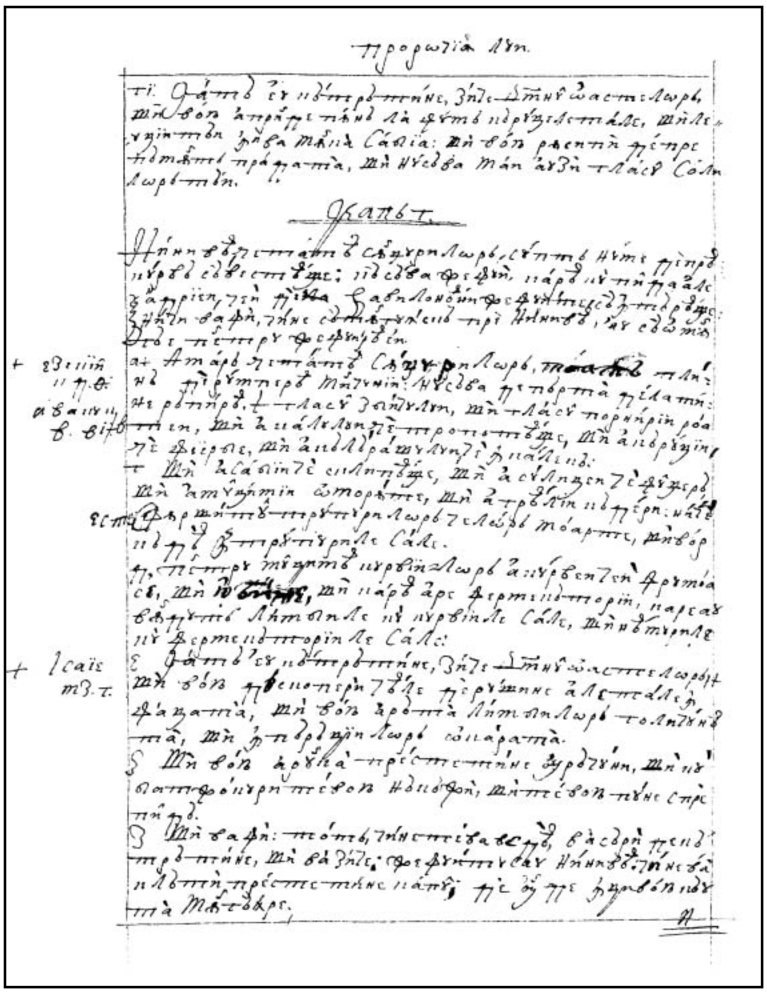
134r

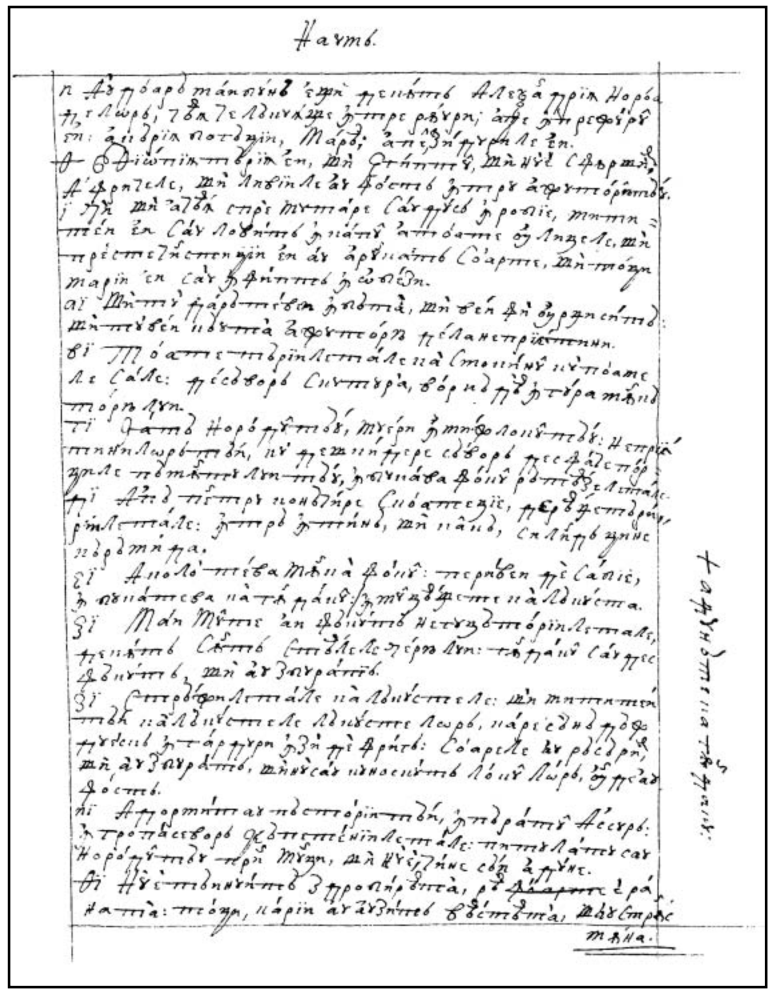
134v

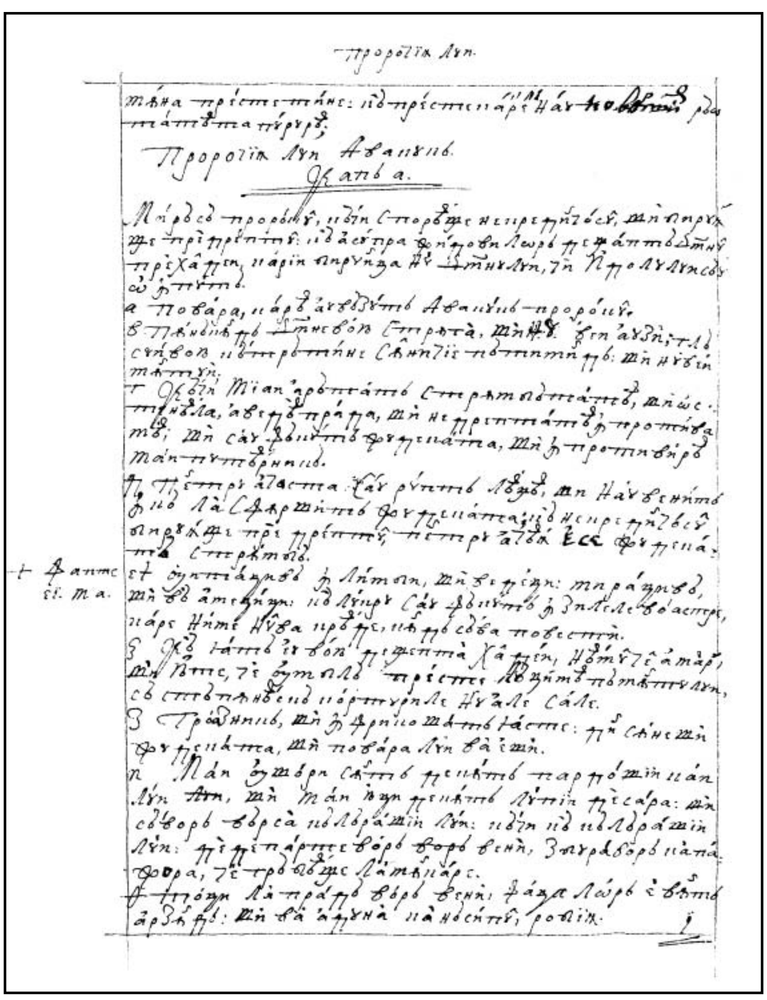
135r

135v

136r

136v

PROROCIIA LUI AVACUC

Cap 1

Miră-să prorocul, căci sporeaşte necredinciosul şi biruiaşte pre dreptul, că asupra jidovilor deştaptă Domnul pre haldei, carii biruinţa nu Domnului, ci idolului său o împută.

1. Povara carea au văzut Avacuc prorocul.

2. Până când, Doamne, voiu strâga şi nu vei auzi? Glăsui-voiu către tine, sâlnicie pătimind şi nu vei mântui.

3. Căci mi-ai arătat strâmbătatea şi osteneala? A vedea prada, şi nedreptatea împrotiva mea? Şi s-au făcut judecata şi împrotivirea mai putearnică.

4. Pentru aceasta s-au rupt leagea şi n-au venit încă la sfârşit judecata; că necredinciosul biruiaşte pre dreptul; pentru aceaea iese judecata strâmbă.

5. *Uitaţi-vă în limbi şi vedeţi, miraţi-vă şi vă ameţiţi, că lucru s-au făcut în zilele voastre, care nime nu-l va creade când să va povesti. *Fapte 15, 41.

6. Că, iată, Eu voiu deştepta haldeii, neamul cel amar şi iute, ce umblă preste lăţimea pământului, să stăpânească corturile nu ale sale.

7. Groaznic şi înfricoşat iaste; din sâne şi judecata, şi povara lui va ieşi.

8. Mai uşori sânt decât pardoşii caii lui şi mai iuţi decât lupii de sara. Şi să vor vărsa călăraşii lui, căci că călăraşii lui de departe vor veni, zbura-vor ca pajora ce grăbeaşte la mâncare.

9. Toţi la pradă vor veni, faţa lor e vânt arzând. Şi va aduna ca năsipul robiia. ||

137r 10. Şi acela dintre împăraţi va birui şi tiranii de râs lui vor fi. Acela preste toată mulţimea va râde şi va grămădi şanţul şi o va prinde.

11. Atunci să va schimba duhul şi va treace şi va cădea; aceasta e tăriia lui, a Dumnezeului său.

12. Au nu Tu, din început, Doamne, Dumnezeul mieu, Sfântul mieu? Şi nu vom muri. Doamne, spre judecată l-ai pus, şi pre cel tare, ca să cerţi, l-ai întemeiat.

13. Curaţi sânt ochii Tăi, să nu vezi răul. Şi a privi spre strâmbătate nu vei putea. Căci priveşti preste cei ce lucră strâmbătate şi taci când îmbucă necredinciosul pre cel mai drept decât sine?

14. Şi vei face pre oameni ca peştii mării şi ca cel ce să târăiaşte, ce n-are căpetenie?

15. Tot cu unghiţa l-au râdicat, trasu-l-au în năvodul său şi l-au adunat în mreaja sa. Pentru aceasta să va veseli şi va sălta.

16. Pentru aceasta va junghiia năvodului său şi va jirtvui mrejii sale, că întru dânşii s-au îngroşat partea lui şi hrana lui cea aleasă.

17. Pentru aceasta, dară, au desfăcut năvodul său şi pururea a omorî limbile nu va ierta.

Cap 2

Prorocului de la Domnul răspuns aşteaptând, i să porunceaşte să scrie vedeniia şi îndelungat întâmplarea ei să o aşteapte. Râsipirea Vavilonului, ce pentru multe a lor nelegiuiri să însămnează, şi cum că idolii nu le vor folosi.

1. Pre straja mea voiu sta şi voiu încinge treapta preste tărie şi voiu cugeta să văz ce mi să va zice şi ce voiu răspunde cătră cel ce mă vădeaşte. |

2. Şi mi-au răspuns Domnul şi mi-au zis: „Scrie vedearea şi o însămnează preste leaspezi, să o petreacă cel ce o va ceti. 137v

3. Că încă vedearea e departe şi să va arăta la sfârşit şi nu va minţi; de va zăbovi, aşteaptă-o, că venind vine şi nu va zăbovi.

4. Iată, cel ce e necredincios nu va fi drept sufletul lui într-însul. *Iară cel drept în credinţa sa va fi viu. (*Ioan 3, 36. Râml. 1, 17. Galat. 3, 11. Ovreai 10, 38.)

5. Şi precum vinul pre cel ce-l bea înceluie, aşa va fi omul cel mândru şi nu să va împodobi, cel ce au lăţit ca iadul sufletul său; şi e ca moartea şi nu să va umplea şi va aduna cătră sâne toate limbile, şi va grămădi toate noroadele.

6. Au nu toţi aceştia preste el pildă vor lua şi graiul ciumiliturilor lui? Şi să va zice: «Amar celui ce înmulţeaşte nu ale sale – până când? – şi îngreoiază împrotiva sa tină deasă!»”.

7. Au doară, nu de năpraznă să vor scula cei ce te vor muşca? Şi să vor deştepta cei ce te vor rumpe şi le vei fi spre răpire.

8. Că tu ai jefuit neamuri multe, jefui-te-vor toţi cei rămaşi dintre noroade, pentru sângele omului şi strâmbătatea pământului cetăţii şi a tuturor celor ce lăcuiesc într-însa.

9. Amar celui ce adună lăcomie rea casii sale, ca să fie întru înălţime cuibul lui şi gândeaşte că să sloboade din mâna răului!

10. Gândit-ai turburare casii tale, tăiat-ai noroade multe şi au păcătuit sufletul tău.

11. Că piatra din păreate va strâga şi lemnul ce iaste între închieturile zidurilor va răspunde. ||

12. *Amar celui ce zideaşte cetatea în sângiuri şi găteaşte cetatea în strâmbătate! 138r (*Ezec. 24, 9. Nah. 3, 1.)

13. Au doară, nu sânt acestea de la Domnul oastelor? Că să vor osteni noroadele în mult foc, şi neamurile în deşert şi vor scădea.

14. Că să va umplea pământul, ca să cunoască slava Domnului, ca apele ce acopăr marea.

15. Amar celui ce dă beutură priiatinului său, aruncând fierea sa şi îmbătându-l, ca să vază goliciunea lui!

16. Umplutu-te-ai de ocară pentru slavă, bea şi tu şi te ameţeaşte. Încungiura-te-va păharul dreaptei Domnului şi borârea ocării preste slava ta.

17. Că strâmbătatea Livanului te va acoperi, şi bătaia jiviniilor îi va înfricoşa din sângiurile oamenilor şi strâmbătatea pământului şi a cetăţii şi a tuturor celor ce lăcuiesc într-însa.

18. Ce foloseaşte chipul cioplit, că l-au cioplit închipuitoriul său vărsat şi chip mincinos? Că au nădăjduit în chip închipuitoriul lui, ca să facă bozi muţi.

19. Amar celui ce zice lemnului: „Deştaptă-te!”, „Scoală!”, pietrii ce tace. Au doară, acela va putea învăţa? Iată, acesta s-au acoperit cu aur şi cu argint şi nici un duh iaste în ceale dinlăuntrul lui.

20. *Iară Domnul, în bisearica Sa cea sfântă. Tacă de cătră faţa Lui tot pământul! (*Psalm 10, 5.)

Cap 3

1. Rugăciunea lui Avacum prorocului pentru ceale neştiute.

2. Doamne, auzit-am auzul Tău şi m-am temut. Doamne, lucrul Tău, în mijlocul anilor, înviază-l! | În mijlocul anilor cunoscut îl vei face. Când Te vei mâniia, de milă Îţ vei aduce aminte. 138v

3. Dumnezeu de la austru va veni şi Cel Sfânt, din muntele Faran. Acoperit-au ceriurile slava Lui şi de lauda Lui e plin pământul!

4. Strălucirea Lui ca lumina va fi, coarne în mânile Lui. Acolo s-au ascuns tăria Lui.

5. Înaintea feaţii Lui va mearge moartea şi va ieşi diiavolul înaintea picioarelor Lui.

6. Stătut-au şi au măsurat pământul! Privit-au şi au slobozit neamurile! Şi s-au zdrobit munţii veacului, plecatu-s-au măgurile lumii de cătră căile veacului Lui.

7. Pentru strâmbătate văzut-am șetrile Ethiopiii; turbura-să-vor pieile pământului Madiam.

8. Au doară, în râuri Te-ai măniat, Doamne? Au în râuri e iuțimea Ta? Sau în mare, urgia Ta? Cel ce vei încăleca pre caii Tăi, și căruțele Tale, mântuirea.

9. Deșteptând vei deștepta arcul Tău, jurământurile neamurilor care ai grăit.

10. Râuri vei tăia pământului. Văzutu-Te-au și s-au bănuit munții. Volbura apelor au trecut. Dat-au adâncul glasul său. Înălțimea au râdicat mânile sale.

11. Soarele și luna au stătut în lăcașul său în lumina săgeților Tale, duce-să-vor întru strălucirea suliții Tale, ce fulgeră.

12. Cu tropotirea vei călca pământul și cu iuțimea vei ameți neamurile.

13. Ieșit-ai spre mântuirea norodului Tău, spre mântuire cu hristosul Tău. Lovit-ai capul din casa celui necredincios, golit-ai temeiul lui până la grumazi.

139r 14. Blăstămat-ai schiptrurile lui, capul || ostașilor lui, pre cei ce vinea ca volbura a mă pierde. Săltarea lor, ca aceluia ce îmbucă pre cel sărac într-ascuns.

15. Cale ai făcut pre mare cailor Tăi în noroiu de ape multe.

16. Auzit-am și s-au turburat pântecele mieu; de glas s-au tremurat buzele meale.

Să între putrăjiunea în oasele meale și supt mine să izvorască.

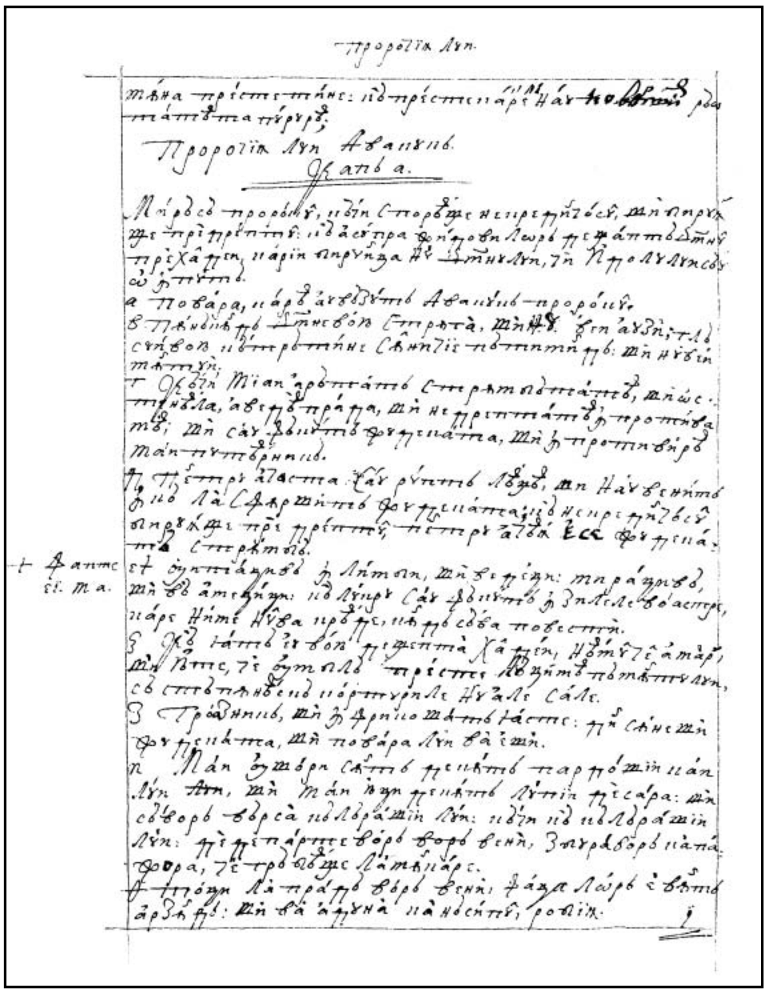
Ca să mă odihnesc în zi de năcaz, să mă suiu la norodul nostru cel încins.

17. Că smochinul nu va înfluri și nu va fi sământă în vii; muri-va lucrul maslinului și ogoarăle nu vor aduce mâncare.

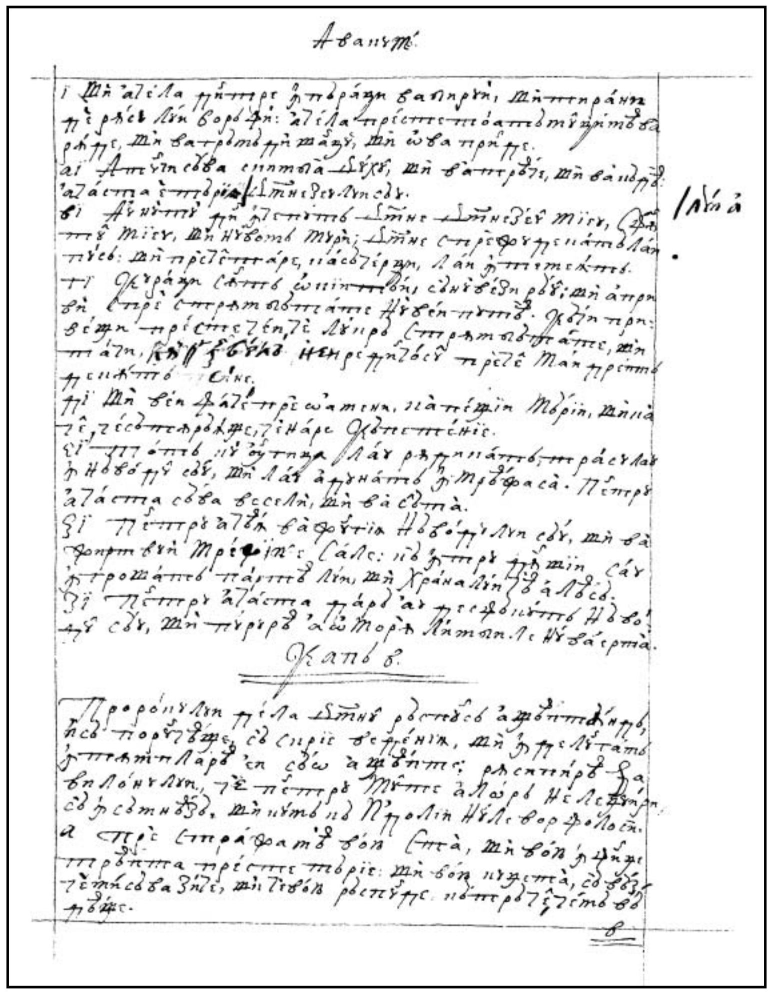
Tăia-să-va din ocol dobitocul și nu va fi ciurdă la iesli.

18. Iară eu în Domnul mă voiu bucura și voiu sălta în Dumnezeu, Isusul mieu.

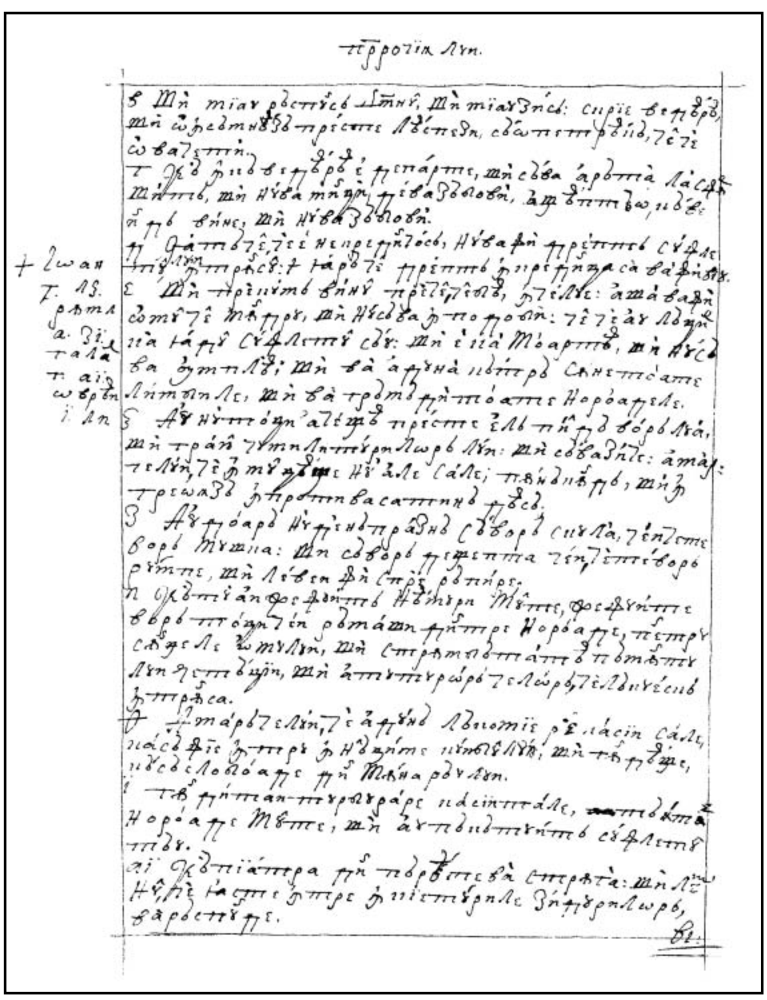
19. Dumnezeu Domnul e tăriia mea. Și va pune picioarele meale ca a cerbilor și preste ceale înalte ale meale mă va duce biruitoriu spre cel ce cântă în psalm.

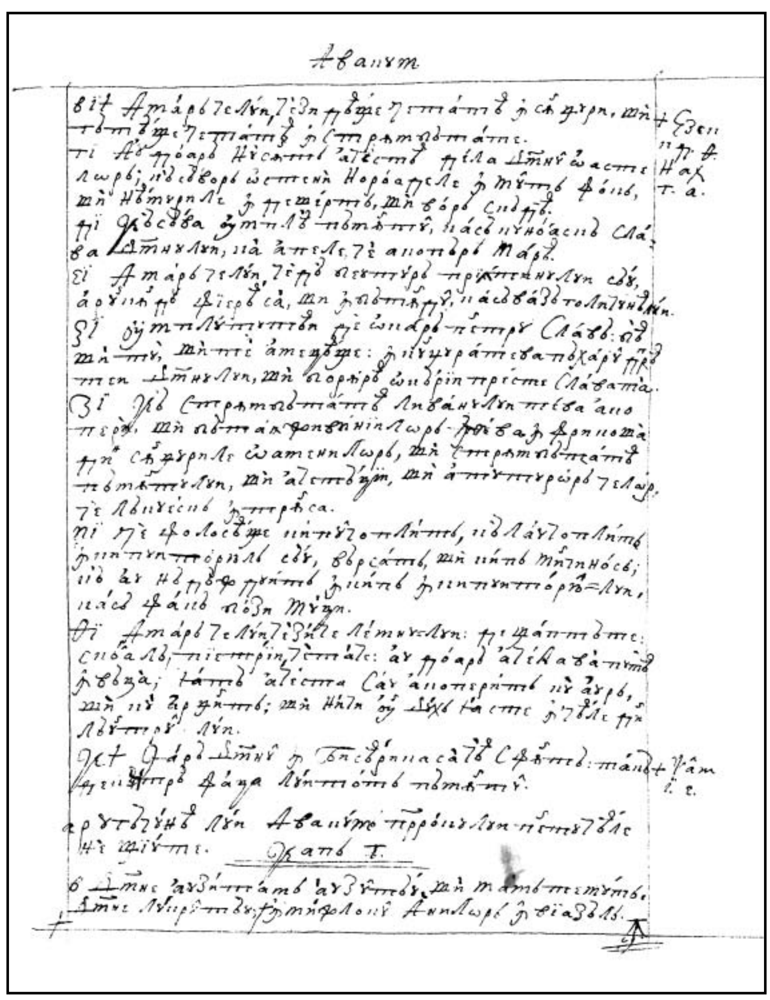
136v

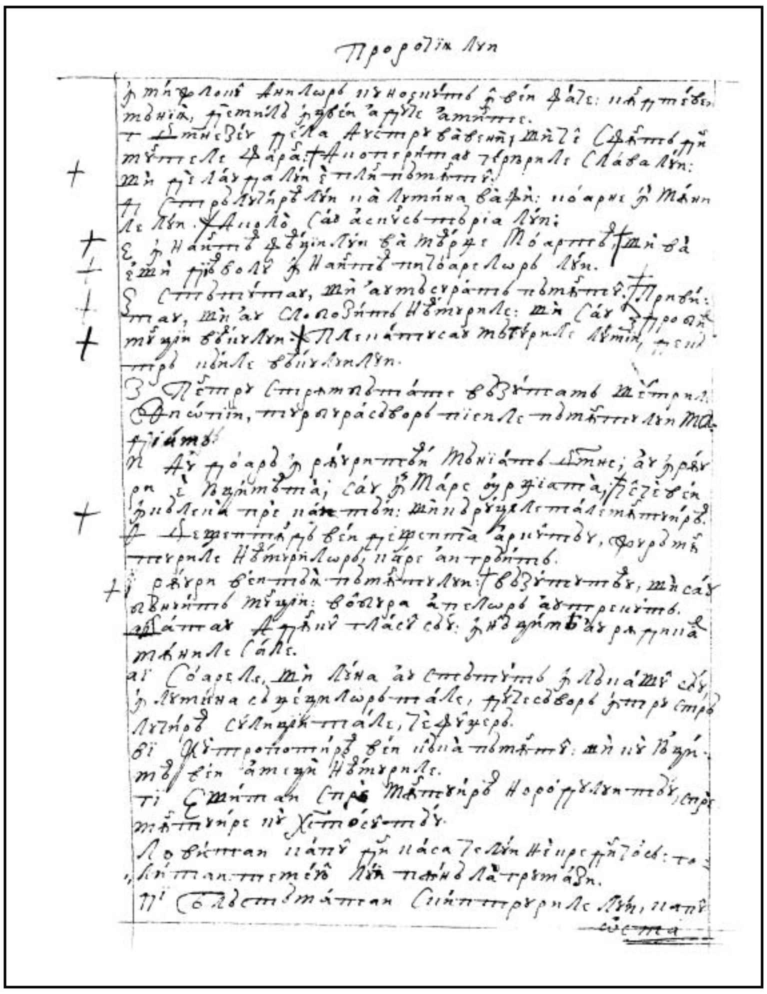
137r

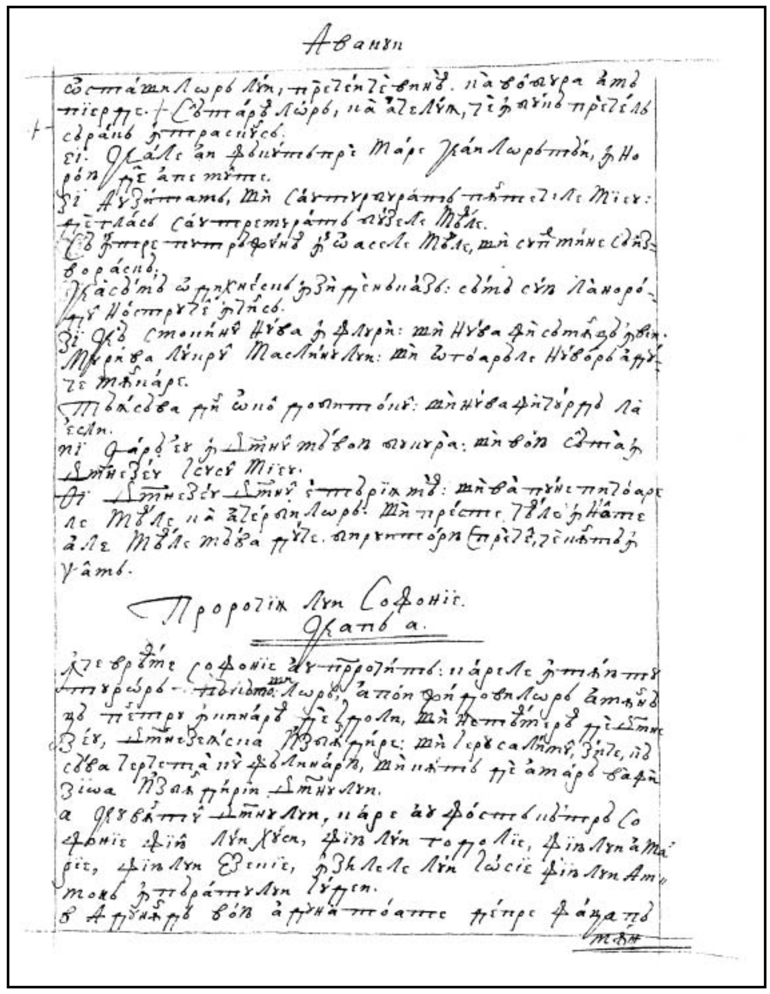
137v

138r

138v

139r

PROROCIIA LUI SOFONIE

Cap 1

În ce vreame Sofonie au prorocit. Carele întâiu tuturor păcătoşilor, apoi jidovilor, amânănţă, pentru închinarea de idoli şi neteamerea de Dumnezeu, dumnezeiasca izbândire. Şi Ierusalimul, zice, că să va cercerta cu fălinariu şi cât de amară va fi zioa izbândirii Domnului.

1. Cuvântul Domnului, care au fost cătră Sofonie, fiiul lui Husi, fiiului Godolie, fiiului Amarie, fiiului Ezechie, în zilele lui Iosie, fiiului Ammon, împăratului Iudei.

139v 2. „Adunând, voiu aduna toate de pre faţa pă|mântului", zice Domnul.

3. „Adunând omul şi dobitocul, adunând pasările ceriului şi peştii mării; şi căderile celor necredincioşi vor fi şi voiu pierde oamenii de pre faţa pământului", zice Domnul.

4. „Şi voiu întinde mâna Mea preste Iuda şi preste toţi lăcuitorii Ierusalimului; şi voiu pierde din locul acesta rămăşiţele lui Vaal şi numele ţârcovnicilor cu preoţii,

5. Şi pre cei ce să închină preste acoperişuri oastei cereşti, şi să închină şi să joară în Domnul, şi să joară în Melhom,

6. Şi carii să întorc de după dosul Domnului şi carii n-au căutat pre Domnul, nici l-au cercat".

7. Tăceţi de cătră faţa Domnului Dumnezeu, că aproape e zioa Domnului, că au gătit Domnul pre junghiare, sfinţit-au chemaţii Săi.

8. Şi va fi în zioa junghierii Domnului, cerceta-voiu preste căpetenii şi preste fiii împăratului şi preste toţi cei ce sânt îmbrăcaţi cu haină streină.

9. Şi voiu cerceta preste tot cel ce întră cu mândrie preste prag în zioa aceaea, cei ce umplu casa Domnului Dumnezeului Său de strâmbătate şi de vicleşug.

10. „Şi va fi în zioa aceaea – zice Domnul – glasul strâgării de la Poarta Peştilor şi urlarea de la a doaoa şi zdrobire mare din măguri".

11. Urlaţi, lăcuitorii Pilii! Tăcut-au tot norodul lui Hanaan, perit-au toţi cei învăluiţi cu argint.

12. Şi va fi în vreamea aceaea, cerceta-voiu Ierusalimul cu fălinariu şi voiu cerceta preste oamenii cei înfipţi în gunoaiele sale, carii zic în inimile sale: „Nu va face bine Domnul şi nu va face rău". ||

140r 13. Şi va fi tăriia lor spre înşelăciune şi casa lor spre pustie. *Şi vor zidi căsi, şi nu vor lăcui; şi vor sădi vii, şi nu vor bea vinul lor.

*Amos 5, 11.

14. Aproape e zioa Domnului cea mare, aproape e şi iute foarte. Glasul zilii Domnului amar, năcăji-să-va acolo cel tare.

15. *Zioa mâniii, zioa aceaea, zioa năcazului şi a strâmturii, zioa dosăzii şi a mişelătăţii, zioa întunearecului şi a ceţii, zioa negurii şi a volburii,

16. Zioa trâmbiţii şi a răsunării preste cetăţile ceale întărite şi preste unghiurile ceale înalte.

*Ieremie 30, 7. Ioil 2, 11. Amos 5, 18.

17. Şi voiu năcăji oamenii şi vor umbla ca orbii, că Domnului au păcătuit; şi să va vărsa sângele lor ca praful şi trupurile lor ca gunoaiele.

*Ezechiil 7, 19. **Jos 3, 8.

18. *Ci şi argintul lor, şi aurul lor nu-i va putea izbăvi în zioa mâniii Domnului. **În focul râvnii Lui să va îmbuca tot pământul, că săvârşire cu sârguire va face tuturor celor ce lăcuiesc pre pământ.

Cap 2

Îndeamnă prorocul pre norod să să întoarcă cătră Dumnezeu, mai nainte de ce-i va veni mâniia Domnului, şi pre toţi blânzii pământului, să caute pre Domnul, vestind că să apropie râsipirea filisteilor, moavitenilor, ammoniteanilor, ethiopilor şi assirilor.

1. Veniţi împreună, adunaţi-vă, neamul cel neiubit!

2. Mai înainte de a naşte porunca ca nişte pulbere pre zioa aceea ce treace, mai nainte de-a veni preste voi mâniia iuţimii Domnului, mai înainte de-a veni preste voi zioa urgiii Domnului,

3. Cercaţi pre Domnul, toţi blânzii pământului, cei ce aţi făcut judecata Lui, căutaţi ce e drept, căutaţi ce e blând, de cumva vă veţ ascunde în zioa urgiii Domnului. |

4. Că Gaza să va strâca şi Ascalon spre pustiire, Azotul în amiiazăzi îl vor lepăda şi Ascalonul să va dezrădăcina. 140v

5. Amar celor ce lăcuiţi în funea mării, neamul celor pierduţi! Cuvântul Domnului preste voi, Hanaan, pământul filisteilor, şi te voiu pierde, aşa ca să nu fie lăcuitoriu.

6. Şi va fi funea mării odihna păstorilor şi ocoalele dobitoacelor.

7. Şi va fi funea lui, carea au rămas din casa Iudii; acolo să vor paşte în casele Ascalonului; de cătră sară să vor odihni, că i-au cercetat Domnul, Dumnezeul lor, şi va întoarce robiia lor.

8. „Auzit-am ocara lui Moav şi blăstămurile fiilor lui Ammon, care au probozit pre norodul Mieu şi s-au mărit preste hotarele lor.

9. Pentru aceaea, viu sânt Eu – zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil – că Moav ca Sodomul va fi, şi fiii lui Ammon ca Gomorul, uscăciuni de spini şi grămăzi de sare şi pustii până în veac. Rămăşiţele norodului Mieu îi va răpi, şi rămaşii neamului Mieu îi vor stăpâni".

10. Aceasta le va veni lor pentru mândria sa, că au blăstămat şi s-au mărit preste norodul Domnului oastelor.

11. Groaznic e Domnul preste dânşii şi va supţiia pre toţi dumnezeii pământului; şi să vor închina Lui oamenii din locul său, toate ostroavele limbilor.

12. „Ci şi voi, ethiopiianii, omorâţi veţ fi de sabiia Mea".

13. Şi va întinde mâna Sa preste criveţu şi va pierde Asurul. Şi va pune pre cea frumoasă spre singurătate şi spre neumblată şi ca o pustie. ||

*Isaie 34, 11.

14. *„Şi să vor culca în mijlocul ei turmele, toate fiarăle limbilor; şi onocrotanul şi ariciul pragurile ei vor petreace. Glasul celui ce cântă în fereastă, corbul în podiri, că voiu supţiia vârtutea ei". 141r

15. Aceasta e cetatea cea slăvită, ce lăcuiaşte cu cutezare, carea zicea în inima sa: „Eu sânt şi afară de mine nu mai iaste alta!" Cum s-au făcut spre pustiiu culcuş de fiară! Tot cine va treace printr-însa va şuiera şi va clăti mâna sa.

Cap 3

Vădeaşte Ierusalimul şi mai vârtos pre povăţuitorii lui, cărora le amânânţă cea grabnică a lui Dumnezeu izbândă, că nici prin facerile de bine, nici prin bătăi s-au întors cătră Dânsul. Despre fericirea legii noao şi sporirea credincioşilor şi pedeapsa celor necredincioşi să vesteaşte.

1. Aman, cea chemătoare şi cea răscumpărată cetate, porumbiţă!

2. N-au auzit glasul şi n-au priimit învăţătura, în Domnul n-au nădăjduit, cătră Dumnezeul său nu s-au apropiat.

*Ezechiil 22, 27. Mihei 3, 11.

3. *Căpeteniile ei, în mijlocul ei, ca nişte lei răgnind; judecătorii ei, lupi de sara, nu lăsa pe dimineaţa.

4. Prorocii ei înşelători, oameni necredincioşi; preoţii ei au pângărit pre cel sfânt, nedrept au lucrat împrotiva legii.

5. Domnul cel drept, în mijlocul ei, nu va face strâmbătate. Dimineaţa de dimineaţă judecata Sa va da la lumină şi nu Să va ascunde. Iară cel nedrept n-au cunoscut ruşinea.

6. Pierdut-am neamurile și s-au râsipit unghiurile lor. Pustii am făcut căile lor, nefiind cine să treacă; pustiitu-s-au cetățile lor, nerămâind om, nici vrun lăcuitoriu.

7. Zis-am: „Însă te vei teame de Mine, cuprinde-vei învățătura și nu va peri cortul ei, pentru toate întru care v-am cercetat". Iară dimi|neața, sculându-să, au strâcat toate gândurile sale. 141v

8. „Pentru aceaea așteaptă-Mă – zice Domnul – în zioa învierii Meale spre cea viitoare, că judecata Mea e să adun neamurile și să strâng împărățiile și să vărs peste ei urgiia Mea, toată mâniia iuțimii Meale, *că în focul râvnii Meale să va îmbuca tot pământul. *Sus 1, 18.

9. Că atunci voiu răsplăti noroadelor usnă aleasă, ca să cheme toți numele Domnului și să-I slujască cu un umăr.

10. Peste râurile Ethiopiii, de acolo rugătorii Miei, fiii răsipiților Miei, Îm vor aduce dar.

11. În zioa aceaea nu te vei rușina pentru toate meșteșugirile tale, cu carele ai nelegiuit împrotiva Mea, că atunci voiu depărta din mijlocul tău pre cei mari, grăitorii mândriii tale, și nu vei adaoge a te mai înălța în muntele Mieu cel sfânt.

12. Și voiu lăsa în mijlocul tău norod sărac și lipsit; și vor nădăjdui în numele Domnului.

13. Rămășițele lui Israil nu vor face strâmbătate, nici vor grăi minciună și nu să va afla în gura lor limbă vicleană, că aceia să vor paște și să vor culca, și nu va fi cine să-i sparie".

14. Laudă, fata Sionului, dânțuiaște, Israil! Veseleaște-te și săltează cu toată inima, fata Ierusalimului!

15. Luat-au Domnul judecata ta, întors-au nepriiatinii tăi. Împăratul lui Israil, Domnul, în mijlocul tău; nu te vei mai tea me de rău.

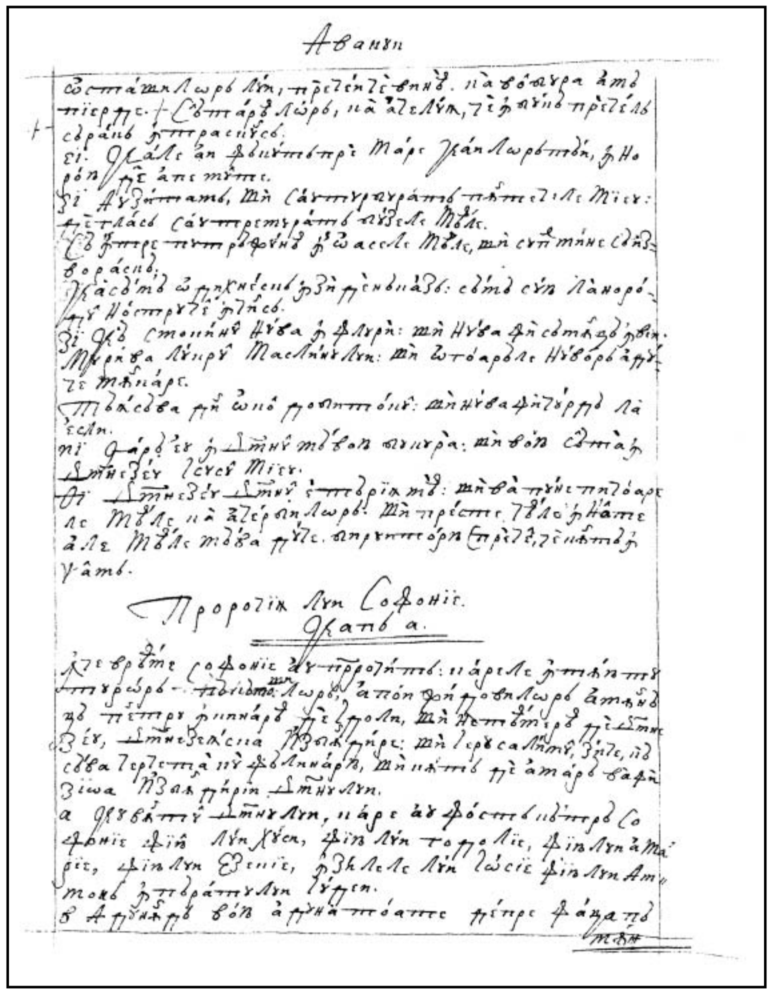
16. În zioa aceaea să va zice Ierusalimului: „Nu te teme, Sioane, nu slăbească mânile tale!

17. Domnul, Dumnezeul tău, în mijlocul tău e tare, Acela te va mântui. Bucura-Să-va de tine întru veselie, tăcea-va întru iubirea ta, sălta-va pentru tine întru laudă.

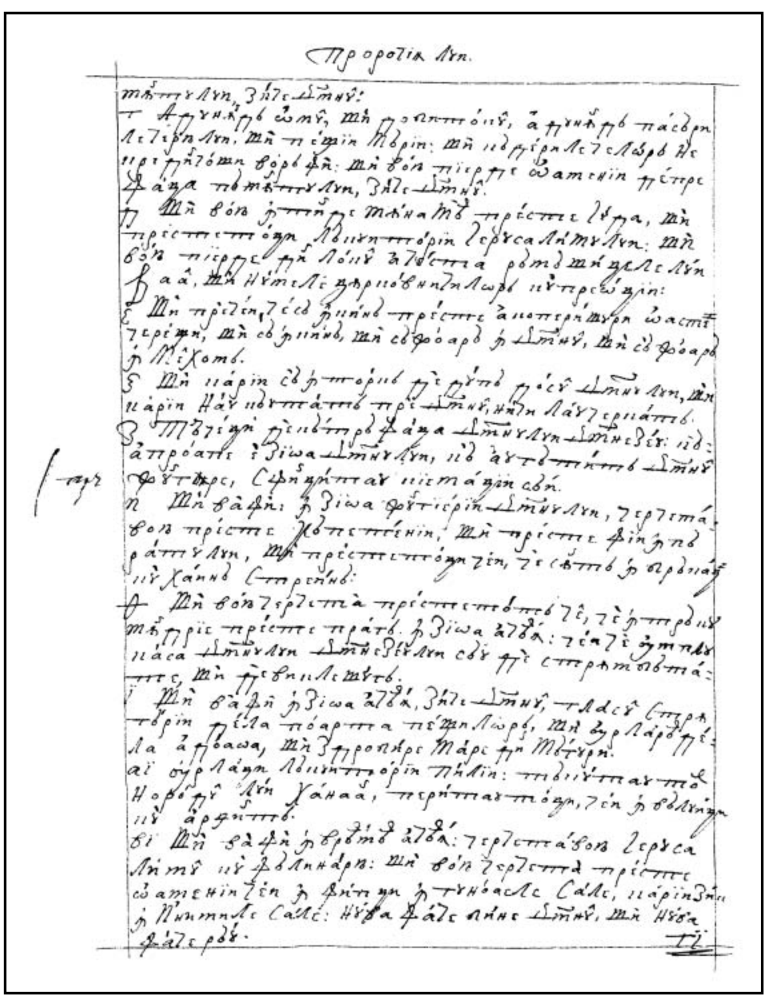
142r 18. Bârfealele, cei ce să depărtase de la leage îi || voiu aduna, că din tine era, ca să nu mai aibi pentru ei ocară.

19. Iată, Eu voiu omorî pre toți cei ce te-au năcăjit în vreamea aceaea și voiu mântui pre cea ștoapă; și pre cea lepădată o voiu aduna și voiu pune spre laudă și spre nume și întru tot pământul turburării lor.

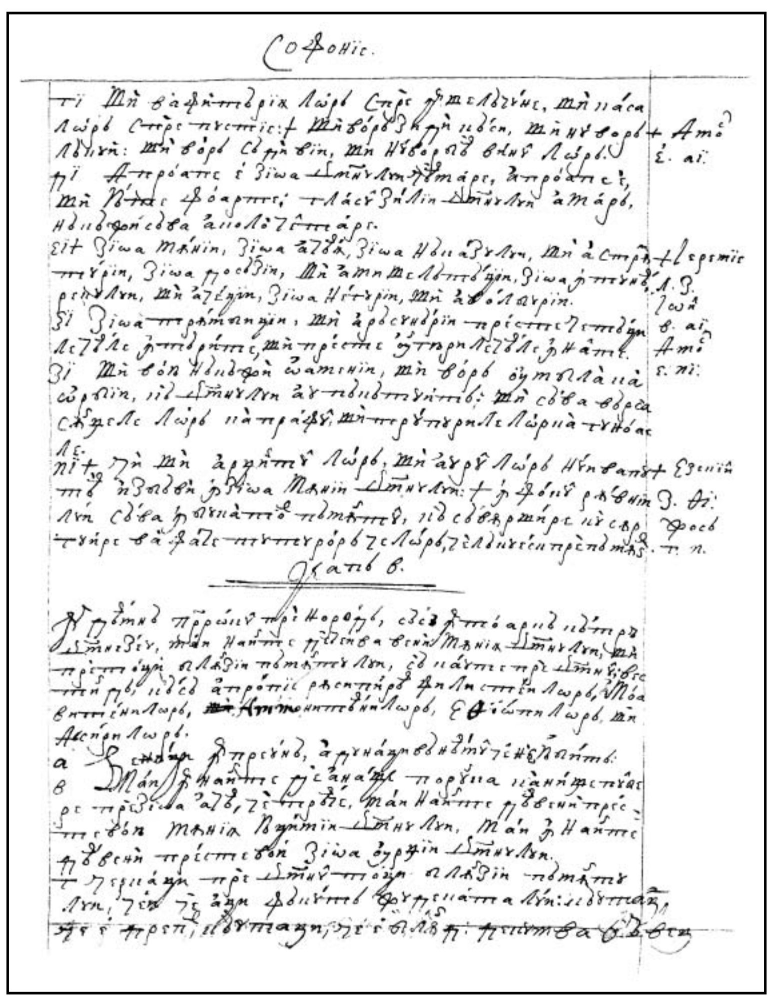
20. În vreamea aceaea, întru carea vă voiu aduce și în vreamea în carea vă voiu aduna, că vă voiu da spre nume și spre laudă tuturor noroadelor pământului, când voiu întoarce robiia voastră înaintea ochilor voștri", zice Domnul.

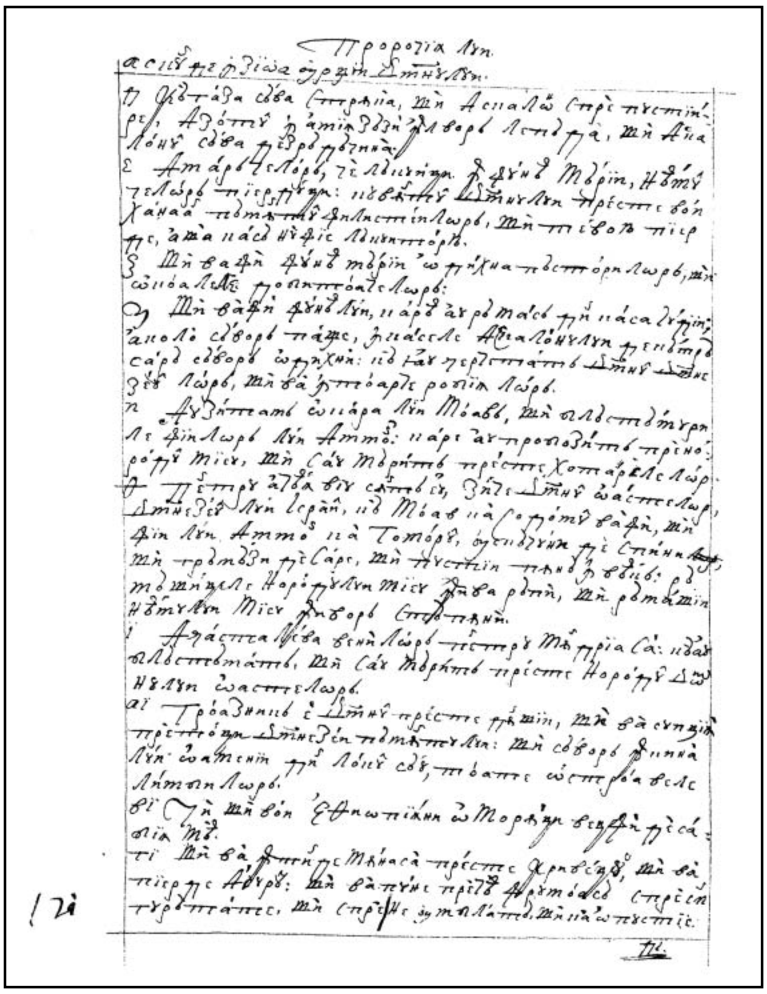
139r

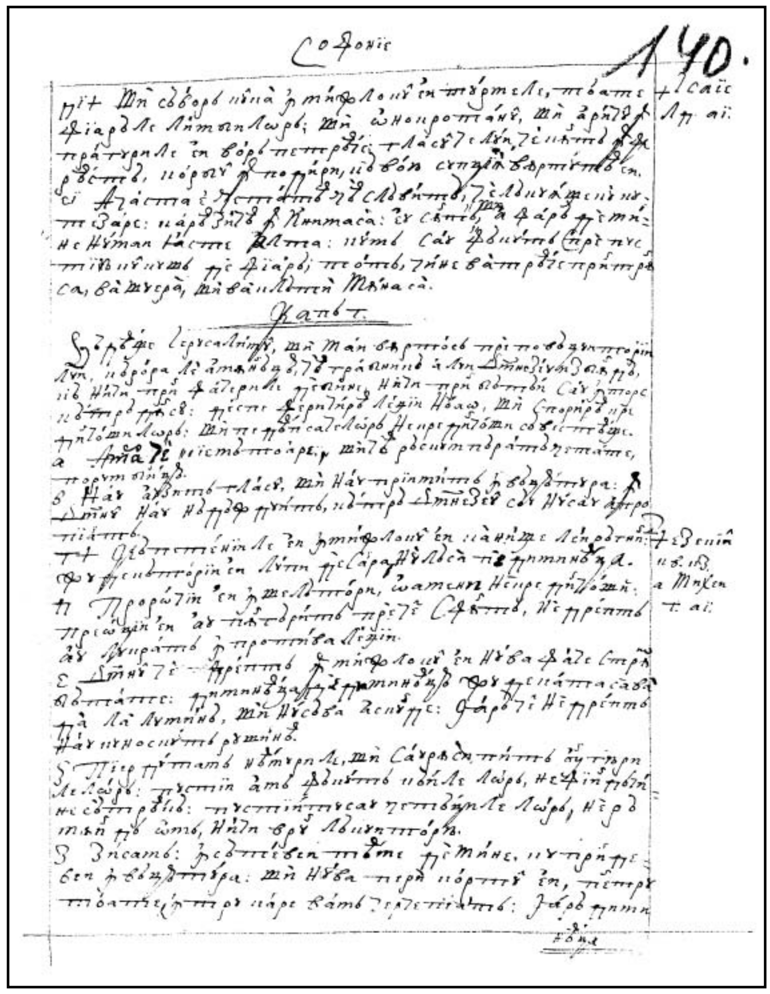
139v

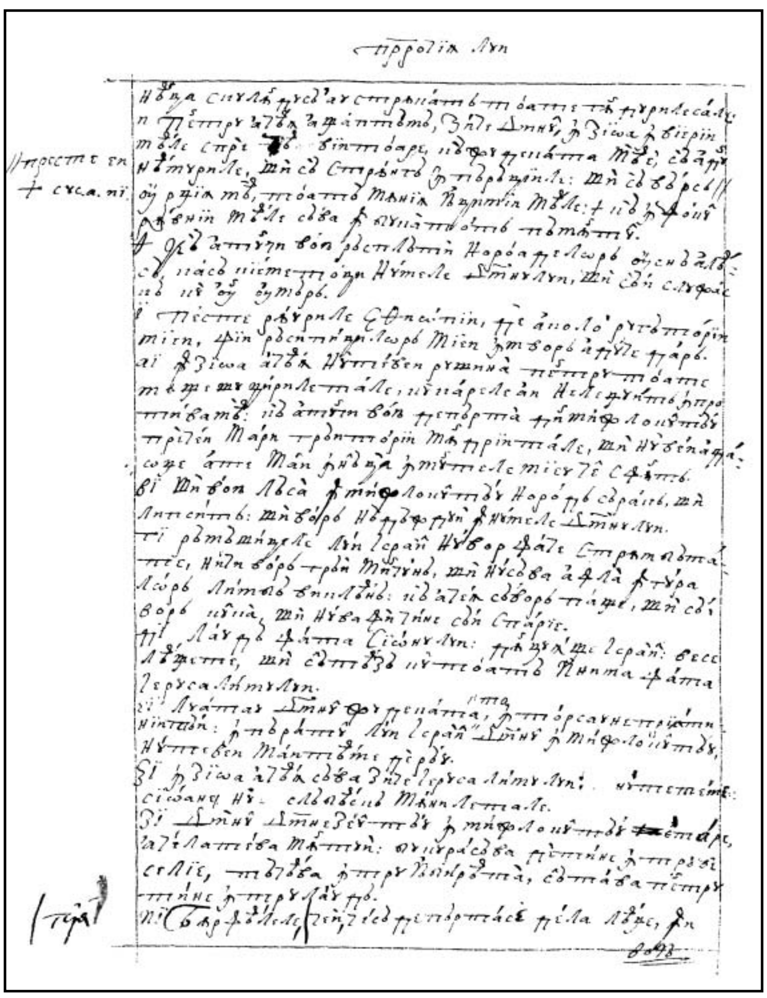
140r

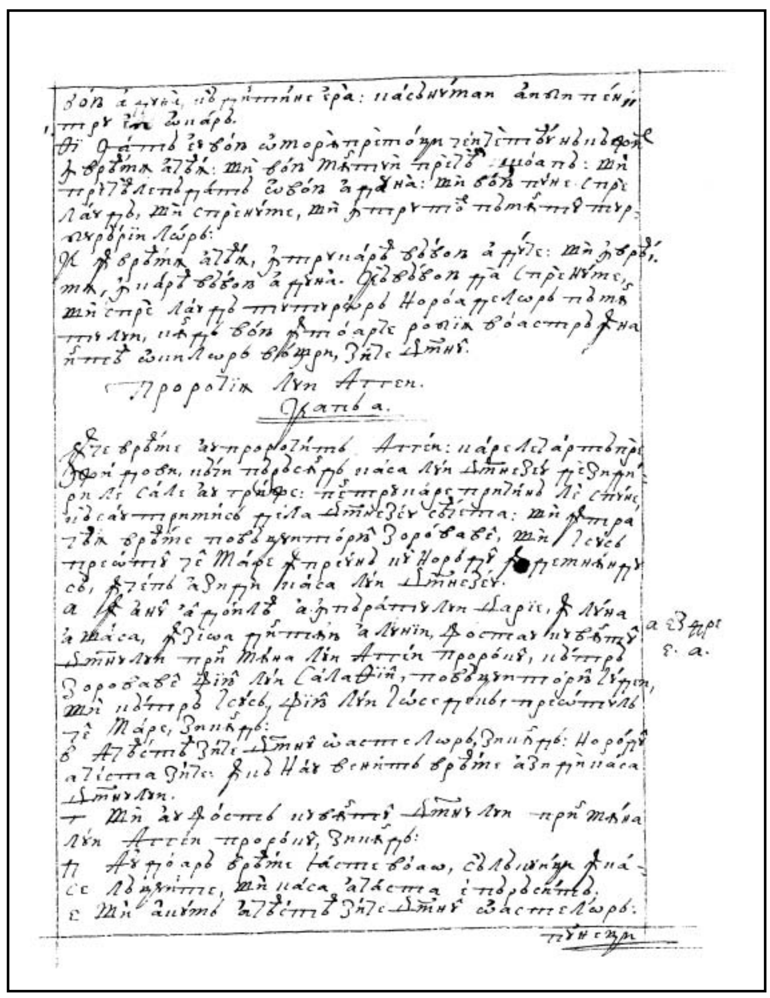
140v

141r

141v

142r

PROROCIIA LUI AGGHEI

Cap 1

În ce vreame au prorocit Agghei. Carele ceartă pre jidovi, căci, părăsând casa lui Dumnezeu, de zidirile sale au grije, pentru care pricină, le spune că s-au trimis de la Dumnezeu seaceta. Şi într-aceaea vreame, povăţuitoriul Zorovavel şi Isus, preotul cel mare, împreună cu norodul îndemnându-să, încep a zidi casa lui Dumnezeu.

1. În anul al doilea a împăratului Darie, în luna a şasa, în zioa dintâiu a lunii, fost-au cuvântul Domnului prin mâna lui Agghei prorocul, către Zorovavel, fiiul lui Salathiil, povăţuitoriul Iudei, şi către Isus, fiiul lui Iosedec, preotul cel mare, zicând: (1 Ezdre. 5, 1.)

2. „Aceastea zice Domnul oastelor, zicând: «Norodul acesta zice: 'Încă n-au venit vreame a zidi casa Domnului'»".

3. Şi au fost cuvântul Domnului prin mâna lui Agghei prorocul, zicând:

4. „Au doară vreame iaste voao să lăcuiţi în case lăţuiite, şi casa aceasta e părăsită?"

142v 5. Şi acum aceastea zice Domnul oastelor: | „Puneţi inimile voastre preste căile voastre!

6. *Sămănat-aţi mult şi aţi adunat puţin. Mâncat-aţi şi nu v-aţi săturat, beut-aţi şi nu v-aţi îmbătat, acoperitu-v-aţi şi nu v-aţi încălzit. Şi cel ce au adunat sâmbrii le-au băgat în sac spart". (*2 Leage 28, 38. Mihei 6, 15.)

7. Aceastea zice Domnul oastelor: „Puneţi inimile voastre preste căile voastre!

8. Suiţi-vă în munte, purtaţi leamne şi zidiţi casa! Şi va fi Mie priimită şi Mă voiu proslăvi", zice Domnul.

9. „Uitatu-v-aţi la mai mult şi, iată, s-au făcut mai puţin. Şi aţi adus în casă şi l-am suflat afară. Pentru ce pricină? – zice Domnul oastelor – căci că casa Mea părăsită iaste, şi voi sârguiţi fieştecarele spre casa sa.

10. Pentru aceasta, preste voi s-au oprit ceriurile să nu deaie roao, şi pământul s-au oprit să nu deaie rodul său.

11. Şi am chemat seacetă pre pământ şi preste munţi şi preste grâu şi preste vin şi preste untdelemn şi orice aduce pământul, şi preste oameni şi preste dobitoace şi preste toată osteneala mânilor".

12. Şi au auzit Zorovavel, fiiul lui Salathiil, şi Isus, fiiul lui Iosedec, preotul cel mare, şi toate rămăşiţele norodului glasul Domnului Dumnezeului său şi cuvintele lui Agghei prorocului, precum l-au trimis Domnul Dumnezeul lor către ei. Şi s-au temut norodul de către faţa Domnului.

13. Şi au zis Agghei, solul Domnului, din solii Domnului, norodului, zicând: „Eu sânt cu voi", zice Domnul.

14. Și au deșteptat Domnul duhul lui Zorovavel, || fiiul lui Salathiil, povățuitoriului Iudei, și duhul lui Isus, fiiul lui Iosedec, preotului celui mare, și duhul celoraalalți din tot norodul. Și au întrat și făcea lucrul în casa Domnului oastelor, Dumnezeului său. 143r

Cap 2

Măcar că bisearica de iznov zidită, cu cea dintâiu asămănată, nimica s-ar vedea, iară după aceaea, venind Mesiia, să va umplea cu slavă mai mare decât au fost bisearicii dintâiu. Şi precum jidovii, pentru părăsita zidirea bisearicii, s-au fost făcut necuraţi înaintea lui Dumnezeu şi jârtvele lor şi seaceta adusă, aşa, după începuta zidire, toate le-au făcut spornice.

1. În zioa lunii a doaozeci și patrulea, în luna a șasa în anul lui Darie împăratului, al doilea,

2. În luna a șaptea, în doaozeci și una a lunii, fost-au cuvântul Domnului prin mâna lui Agghei prorocul, zicând:

3. „Grăiaște către Zorovavel, fiiul lui Salathiil, povățuitoriul Iudei, și către Isus, fiiul lui Iosedec, preotul cel mare, și către ceiaalalți ai norodului, zicând:

4. «Cine e între voi părăsit, carele au văzut casa aceasta în slava sa cea dintâiu? Și ce vedeți voi pre aceasta acum? Au nu așa iaste, ca cum n-ar fi în ochii voștri?»

5. Și acum întăreaște-te, Zorovavel – zice Domnul – și te întăreaște, Isuse, fiiul lui Iosedec, preotul cel mare, și te întăreaște, tot norodul pământului, zice Domnul oastelor. Și faceți (că Eu cu voi sânt, zice Domnul oastelor)

6. Cuvântul carele am legat cu voi când | ieșeați din pământul Eghiptului; și Duhul Mieu va fi în mijlocul vostru, să nu vă temeți”. 143v

*Ovreai 12, 26. 7. Că aceastea zice Domnul oastelor: *„Încă un puțin iaste și Eu voiu clăti ceriul și pământul și marea și uscatul.

8. Și voiu clăti toate noroadele și va veni cel dorit tuturor neamurilor și voiu umplea casa aceasta de slavă”, zice Domnul oastelor.

9. „Al Mieu iaste argintul și al Mieu e aurul”, zice Domnul oastelor.

10. „Mare va fi slava casii aceștii mai de pre urmă cu mult decât a ceii dintâi – zice Domnul oastelor – și în locul acesta voiu da pace”, zice Domnul oastelor.

11. În a doaozeci și patru a lunii a noaoa, în anul al doilea al împăratului Darie, fost-au cuvântul Domnului către Aggheu prorocul, zicând:

12. „Aceastea zice Domnul oastelor: «Întreabă preoții leagea, zicând:

13. ‘De va aduce omul carne sfințită în aripa vejmântului său și va atinge de vârful ei pâine au fiertură, au vin, au untdelemn, au acar ce bucată, au doară să va sfinți?’»”. Și răspunzând preoții, au zis: „Nu!”

14. Și au zis Aggheiu: „De va atinge cel pângărit în suflet din toate aceastea, au doară, să va spurca?” Și au răspuns preoții și au zis: „Să va spurca”.

15. Și au răspuns Aggheiu și au zis: „Așa norodul acesta și așa neamul acesta înaintea feații Meale – zice Domnul – și așa tot lucrul mânilor lor. Toate care au adus acolo spurcate vor fi.

16. Și acum puneți inimile voastre dintr-aceastā zi și mai sus, mai nainte de-a să pune piatră preste piatră în bisearica Domnului. ||

17. Când vă apropiiați la grămada de doaozeci de modii și să făcea zeace? Și întrați la teasc, să stoarceți cinzeci de ploște, și aveați doaozeci. 144r

*Amos 4, 9. 18. *«Lovitu-v-am cu vânt fierbinte și cu gălbănare și cu grindine toate lucrurile mânilor voastre. Și n-au fost între voi cine să se întoarcă către Mine», zice Domnul.

19. Puneți inimile voastre dintr-această zi și în viitoarea vreame, din zioa a doaozeaci și patru a lunii a noa, din zioa în carea s-au pus temeliile bisearicii Domnului; puneți preste inima voastră!

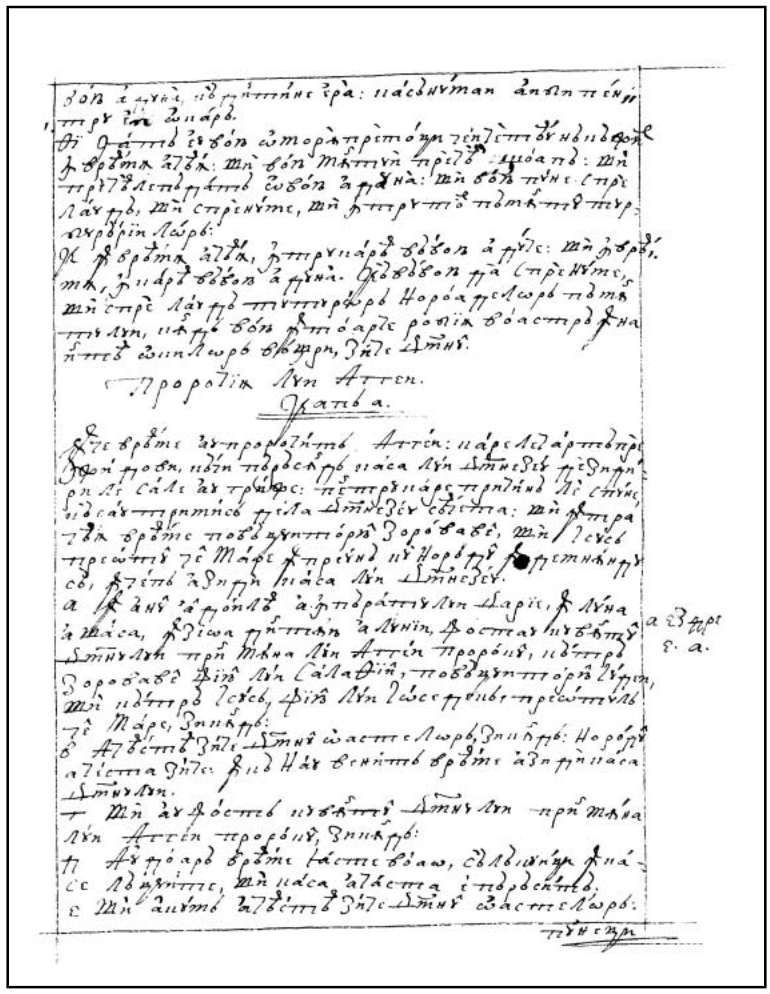
20. Au doară, acum sămânța încolțită iaste? Și încă viia și zmochinul și malogranatul și pomul maslinului n-au înflurit? Dintr-această zi le voiu blagoslovi”.

21. Și au fost cuvântul Domnului a doaoa către Aggheiu, în a doaozeci și patra a lunii, zicând:

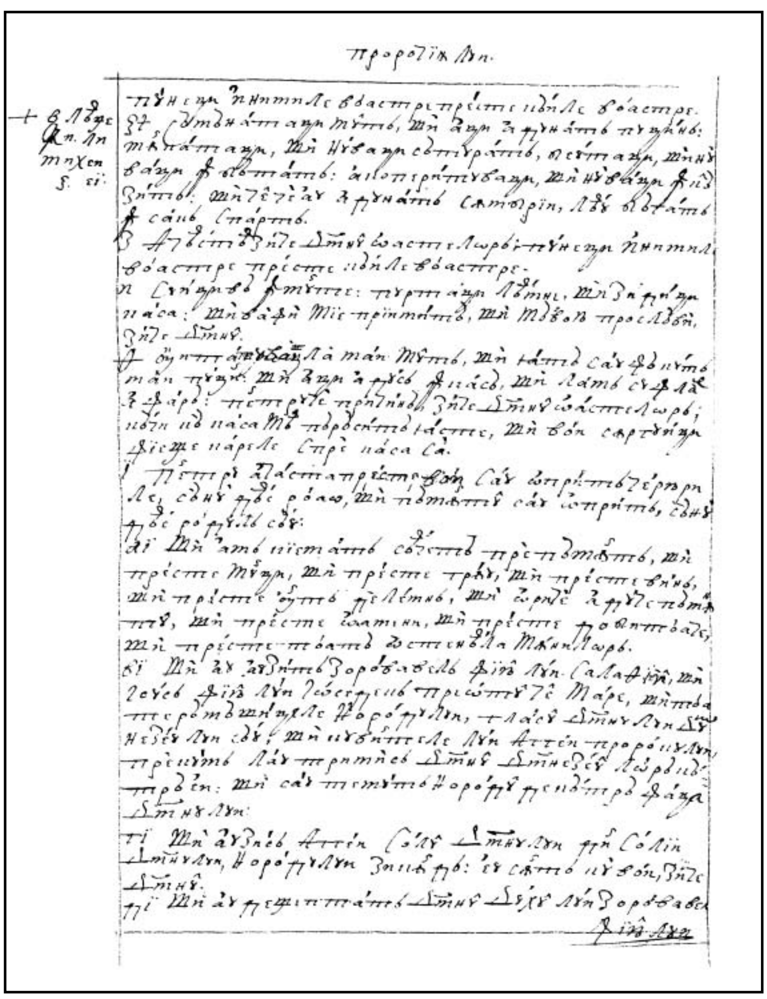
22. „Grăiaște către Zorovavel, povățuitoriul Iudei, zicând: «Eu voiu clăti ceriul, aseamenea și pământul.

23. Și voiu întoarce scaunul împărățiilor și voiu zdrobi tăria împărățiii neamurilor; și vor răsturna căruța și călărașul ei. Și să vor pogorî caii și călărașii lor. Omul în sabiia fratelui său»”.

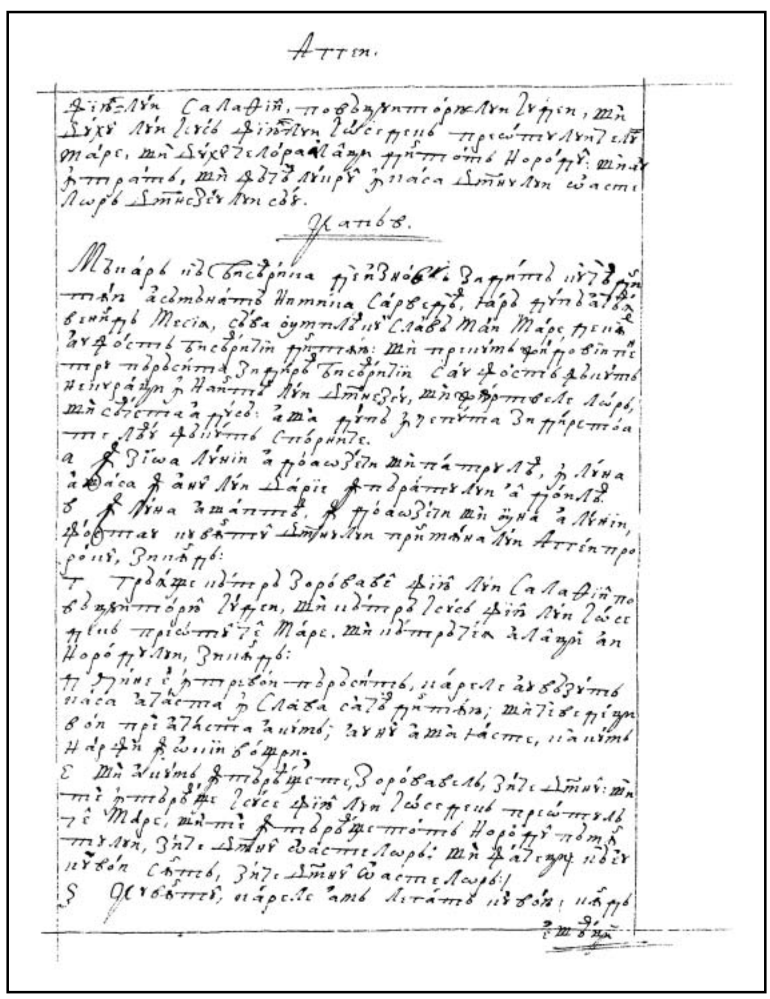
*Ecli 49, 13 24. „În zioa aceaea – zice Domnul oastelor – te voiu lua, *Zorovavel, fiiul lui Sarathiil, sluga Mea – zice Domnul – și te voiu pune ca pre un sămn, că pre tine te-am ales”, zice Domnul oastelor.

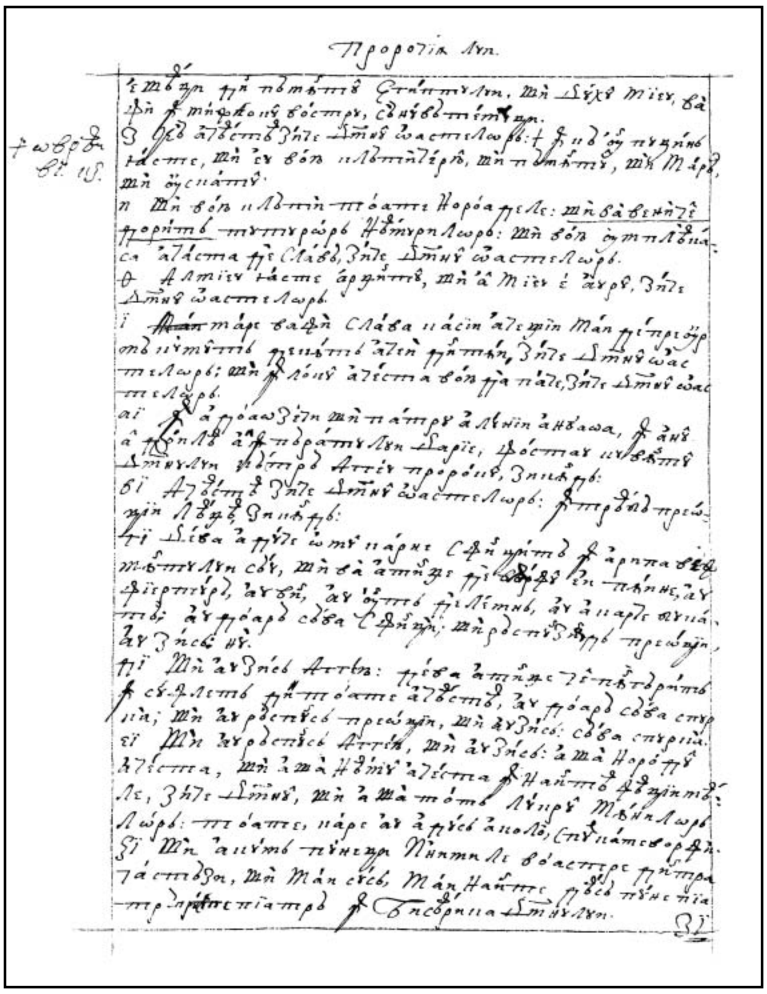
142r

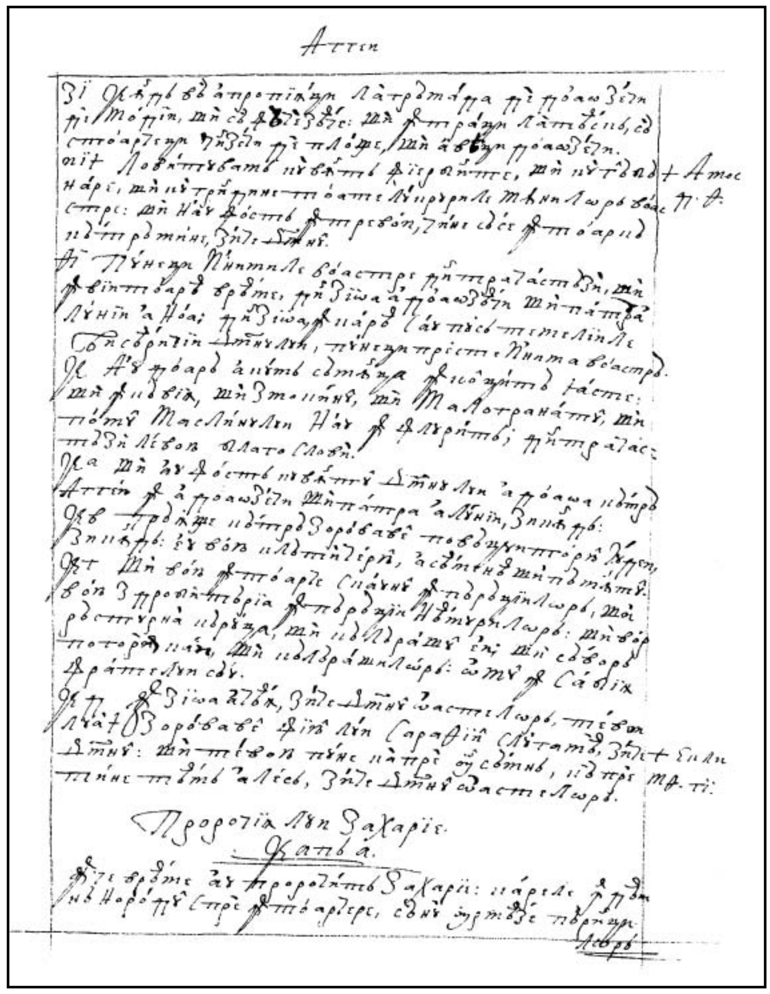
142v

143r

143v

144r

PROROCIIA LUI ZAHARIE

Cap 1

În ce vreame au prorocit Zaharie, carele îndeamnă norodul spre întoarcere, să nu urmeaze părinţi|lor săi, carii, urgisind pre proroci, au fost certaţi. Cu doao figuri arată Domnul că va certa limbile ceale ce au năcăjit pre norodul său. Iară pre acesta în Ierusalim îl va întoarce, întru carele să va zidi Domnului bisearică.

144v

1. În luna a opta, în anul împăratului Darie al doilea, fost-au cuvântul Domnului către Zaharie, fiiul lui Varahie, fiiului Addo prorocul, zicând:
2. „Măniiatu-S-au Domnul preste părinţii voştri cu mănie.
3. Şi vei zice către ei: «Aceastea zice Domnul oastelor: 'Din căile voastre ceale reale şi din cugetele voastre ceale reale întoarceţi-vă către Mine – zice Domnul oastelor – şi Mă voiu întoarce către voi'», zice Domnul oastelor.
4. Să nu fiţi ca părinţii voştri, către carii strâga prorocii cei dintâiu, zicând: «Aceastea zice Domnul oastelor: 'Întoarceţi-vă!' *şi n-au auzit, nici au luat aminte de Mine», zice Domnul.
5. Părinţii voştri unde sânt? Şi prorocii? Au doară în veac vor trăi?
6. Însă cuvintele Meale şi legiuitele Meale, care am poruncit slujilor Meale, prorocilor, au doară n-au cuprins pre părinţii voştri şi, întorcându-să, au zis: «Precum au gândit Domnul oastelor a face noao, după căile noastre şi după meşteşugurile noastre, au făcut noao»".
7. În zioa a doaozeci şi patru a lunii unsprăzeacea Savath, în anul lui Darie al doilea, fost-au cuvântul Domnului către Zaharie, fiiul lui Varahie, fiiului Addo prorocul, zicând:
8. „Văzut-am prin noapte şi iată un om încălecând pre un cal roib; şi acela sta între mirhe, care era în adânc. Şi după el, cai roibi, de multe fealiuri şi albi". ||

*Isaie 21, 12 35, 22. Ieremie 3, 12. Ezechiil 10, 30 şi 18, 30 şi 33, 11. Ioil 2, 12. Malah. 3, 7.

145r

9. Şi am zis: „Ce sânt aceştia, Domnul mieu?" Şi au zis către mine îngerul care grăia cu mine: „Eu voiu arăta ţie ce sânt aceştia".
10. Şi au răspuns omul ce sta între mirhe şi au zis: „Aceştia sânt pre carii i-au trimis Domnul să străbată pământul".
11. Şi au răspuns îngerului Domnului, cel ce sta între mirhe, şi au zis: „Străbătut-am pământul şi, iată, tot pământul e lăcuit şi să odihneaşte".
12. Şi au răspuns îngerul Domnului şi au zis: „Domnul oastelor, până când Tu nu vei milui Ierusalimul şi cetăţile Iudei, spre carele Te-ai măniiat? Acesta acum al şaptezecilea an iaste".
13. Şi au răspuns Domnul îngerului – ce grăia mie – cuvinte bune, cuvinte de mângâiare.
14. Şi au zis către mine îngerul ce grăia cu mine: „Strâgă, zicând: «Aceastea zice Domnul oastelor: '*Răvnit-am Ierusalimul şi Sionul cu râvnă mare.
15. Şi cu mănie mare Eu mă mâniiu spre limbile ceale bogate, că Eu m-am măniiat puţin, iară ei au ajutat spre rău»'.
16. Pentru aceea aceastea zice Domnul: «Întoarce-Mă-voiu către Ierusalim întru mile, şi casa Mea să va zidi într-însul – zice Domnul oastelor – şi îndreptariul să va întinde preste Ierusalim».

*Jos 8, 2.

17. Strâgă încă, zicând: «Aceastea zice Domnul oastelor: 'Încă vor mai curge cetățile Meale cu bunătăți și va mai mângăia Domnul Sionul și va aleage încă Ierusalimul'»". |
18. Și am râdicat ochii miei și am văzut și, iată, patru coarne. 145v
19. Și am zis către îngerul ce grăia cu mine: „Ce sânt aceastea?" Și au zis către mine: „Aceastea sânt coarnele care au vânturat pre Iuda și pre Israil și Ierusalimul".
20. Și mi-au arătat Domnul patru fauri.
21. Și am zis: „Ce vin aceștia a face?" Și au zis, grăind: „Aceastea sânt coarnele care au vânturat pre Iuda prin fieștecare om și nime dintr-înșii n-au râdicat capul său. Și au venit aceștia să le sparie, ca să oboară coarnele limbilor celor ce au râdicat cornul preste pământul Iudei, ca să-l piarză".

Cap 2

Să arată un om vrând a măsura Ierusalimul, carea, după slobozirea robiii foarte, să va umplea de lăcuitori căriia Dumnezeu pentru zid îi va fi. Și năcăjindu-să limbile ceale ce năcăjise pre fiii lui Israil, multe neamuri, împreună cu Sionul, veasele vor veni a sluji Domnului, pre carele El le va priimi spre norod.

1. Și am râdicat ochii miei și am văzut. Și iată un om și în mâna lui, fune de măsurat.
2. Și am zis: „Încătro mergi tu?" Și mi-au zis: „Să măsur Ierusalimul și să văzu cât e lățimea lui și cât lungimea lui".
3. Și, iată, îngerul care grăia cu mine ieșea și alt înger ieșea spre întimpinarea lui.
4. Și au zis către el: „Aleargă, grăiaște către pruncul acesta, zicând: «Fără zid să va lăcui Ierusalimul, pentru mulțimea oamenilor și a dobitoacelor în mijlocul ei». ||
5. Și Eu voiu fi ei – zice Domnul – zid de foc prinprejur și în slavă voiu fi în mijlocul ei. 146r
6. O, o, fugiți din pământul crivețului – zice Domnul – că în patru vânturile ceriului v-am râsipit", zice Domnul.
7. O, Sioane, fugi ceaea ce lăcuiești la fata Vavilonului,
8. Că aceastea zice Domnul oastelor: „După slavă M-au trimis la limbile ceale ce v-au jefuit. Că cel ce vă va atinge pre voi atinge lumina ochilor Miei.
9. Că, iată, Eu râdic mâna Mea preste ei și vor fi pradă celor ce le slujea lor". Și veți cunoaște că Domnul oastelor m-au trimis.
10. „Laudă și te veseleaște, fata Sionului! Că, iată, Eu viu și voiu lăcui în mijlocul tău", zice Domnul.
11. „Și să vor lipi neamuri multe de Domnul în zioa aceaea și-M vor fi spre norod și voiu lăcui în mijlocul tău". Și vei ști că Domnul oastelor m-au trimis la tine.
12. Și va stăpâni Domnul pre Iuda partea Sa în pământ sfințit. Și va mai aleage Ierusalimul.
13. Tacă tot trupul de către fața Domnului, că s-au sculat din lăcașul Său cel sfânt.

Cap 3

Isus preotul, dezbrăcându-să de ceale tinoasă, să îmbracă cu schimburi, carele va judeca casa Domnului de umblă în căile Lui. Aduce-va Domnul pre sluga Sa, Răsăritul. Și despre piatră grăiaște, preste carea sânt șeapte ochi.

1. Și mi-au arătat Domnul pre Isus, preotul cel mare, stând înaintea îngerului Domnului; | și Satana sta de-a dreapta lui, să i să împrotivească. 146v
2. Și au zis Domnul către Satana: „Cearte-te Domnul, Satană. Și te cearte Domnul, Cel ce au ales Ierusalimul. Au doară acesta nu-i tare scos din foc?"
3. Și Isus era îmbrăcat cu haine proaste și sta înaintea feații îngerului.
4. Carele au răspuns și au zis către cei ce sta înaintea sa, zicând: „Luați hainele ceale proaste de la el". Și au zis către el: „Iată, am depărtat de la tine strâmbătatea ta și te-am îmbrăcat cu schimburi".
5. Și au zis: „Puneți chidariu curat pre capul lui". Și au pus chidariu curat pre capul lui și l-au îmbrăcat cu haine. Și îngerul Domnul sta.
6. Și mărturisea îngerul Domnului pre Isus, zicând:
7. „Aceastea zice Domnul oastelor: «De vei umbla în căile Meale și paza Mea o vei păzi, și tu vei judeca casa Mea și vei păzi curțile Meale și voiu da ție îmblători din cești ce stau acum înainte aici.

8. Auzi, Isuse, preotule cel mare, tu și priiatinii tăi, carii lăcuiesc înaintea ta, că bărbați însămnători sânt. Că, iată, Eu voiu aduce sluga Mea, *Răsăritul. *Luca 1, 78.

9. Că, iată, piatra carea o am dat înaintea lui Isus; preste o piatră șapte ochi sânt. Iată, Eu voiu scobi cioplitura ei – zice Domnul oastelor – și voiu depărta strâmbătatea pământului aceluia într-o zi.

10. În zioa aceaea – zice Domnul oastelor - va chema omul pre priiatinul său supt viță și supt smochin».

Cap 4

Despre sfeaşnicul cel de aur cu doi maslini. Despre piatra cea dintâiu şi de cositoriu şi de || 147r şeapte ochii Domnului şi tâlcuirea lor. Şi cum că bisearica de Zorovavel întemeiată de el să va săvârşi.

1. Și s-au întors îngerul cel ce grăia cu mine și m-au deșteptat ca pre un om ce să deștaptă din somnul său.

2. Și au zis către mine: «Ce vezi tu?» Și am zis: «Văzut-am, și iată un sfeșnic tot de aur și fălinariul lui pre capul lui, șeapte candilele lui preste el și șeapte păhăreale în candilele care era pre capul lui.

3. Și doi maslini preste el: unul de-a drepta fălinariului și altul de-a stânga».

4. Și am răspuns și am zis către îngerul ce grăia cu mine, zicând: «Ce sânt aceastea, domnul mieu?»

5. Și au răspuns îngerul cel ce grăia cu mine și au zis către mine: «Au doară nu știi ce sânt aceastea?» Și am zis: «Nu, domnul mieu».

6. Și au răspuns și au zis către mine, grăind: «Acesta e cuvântul Domnului către Zorovavel, zicând: 'Nu cu oaste, nici cu vârtute, ci cu Duhul Mieu, zice Domnul oastelor'.

7. Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorovavel? Spre șes! Și va duce piatra cea dintâiu și va asămăna harul darului ei».

8. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

9. «Mânile lui Zorovavel au întemeiat casa aceasta și mânile lui o vor face desăvârșit. Și veți ști că Domnul oastelor m-au trimis la voi.

10. Că cine au trecut cu vedearea zilele ceale mici? Și să vor veseli și vor vedea piatra cea de cositoriu în mâna lui Zorovavel. Șeapte aceștia sânt ochii Domnului, carii străbat 147v prin tot | pământul».

11. Și am răspuns și am zis către el: «Ce sânt cei doi maslini, de-a dreapta sfeașnicului și de-a stânga lui?»

12. Și am răspuns a doao oară și am zis către el: «Ce sânt aceale doao spice de maslini, care sânt lângă doao usne de aur, întru carele sânt împlătoarele ceale de aur?»

13. Și au zis către mine, zicând: «Au doară nu știi ce sânt aceastea?» Și am zis: «Nu, domnul mieu».

14. Și au zis: «Aceștia sânt doi fii de untdelemn, carii stau înaintea Stăpânitoriului a tot pământul».

Cap 5

Cartea ce zboară, cu carea necredincioşii să vor judeca. Muiarea ce şeade în urcior cu frământătură de plumb însămnează necredinţa; şi doao muieri cu arepi o râdică în văzduh.

1. Și m-am întors și am râdicat ochii miei. Și am văzut; și, iată, o carte zburând.

2. Și au zis către mine: «Ce vezi tu?» Și am zis: «Eu văz o carte zburând. Lungimea ei, de coți doaozeci și lățimea ei, de coți zeace».

3. Și au zis către mine: «Acesta e blăstămul ce iaste preste fața a tot pământul, că tot furul, precum acolo e scris, să va judeca și tot cel ce joară, dintr-aceaea aseaminea să va judeca.

4. Scoate-o-voiu – zice Domnul oastelor – și va veni la casa furului și la casa celui ce să joară pre numele Mieu mincinos. Și va petreace în mijlocul casii lui și o va mistui și leamnele ei și pietrile ei».

148r 5. Și au ieșit îngerul ce grăia cu mine și au zis || către mine: «Râdică ochii tăi și vezi ce e aceasta ce iase».

6. Și am zis: «Ce iaste?» Și au zis: «Acesta e urciorul ce iase». Și au zis: «Acesta e ochiul lor întru tot pământul».
7. Și, iată, să purta un talant de plumb; și iată o muiare șezând în mijlocul urciorului.
8. Și au zis: «Aceasta e necredința». Și o au aruncat în mijlocul urciorului și au aruncat frământătura cea de plumb în gura ei.
9. Și am râdicat ochii miei și am văzut: și iată doao muieri ieșind și Duhul în arepile lor. Și avea arepi ca arepile milvului. Și au râdicat urciorul între pământ și între ceriu.
10. Și am zis către îngerul ce grăia cu mine: «Unde duc aceastea urciorul?»
11. Și au zis către mine: «Să i să zidească casă în pământul Sennaar și să se întemeiaze și să se puie acolo pre temeiul său».

Cap 6

Patru căruțe, văzute din mijlocul a doi munți de aramă, patru vânturi sânt, ce ies pre pământ. Despre cununile ce trebuie să se puie în capul preotului Isus. De bărbatul a căruia nume e Răsăritul, carele va zidi bisearica Domnului și va stăpâni întru fiiul său.

1. Și m-am întors și am râdicat ochii miei și am văzut. Și, iată, patru căruțe ieșind din mijlocul a doi munți. Și munții era munți de aramă.
2. În căruța dintâiu, cai roibi și în căruța a doua, cai negri.
3. Și în căruța a triia, cai albi și în căruța a patra, | cai învârstați și tari. 148v
4. Și am răspuns și am zis către îngerul ce grăia cu mine: «Ce sânt aceastea, domnul mieu?»
5. Și au răspuns îngerul și au zis către mine: «Aceștea sânt patru vânturile ceriului, ce ies să sufle înaintea Stăpânitoriului a tot pământul».
6. În ceaea ce era cai negri ieșea spre pământul crivețului; și cei albi au ieșit după ei; și cei învârstați au ieșit la pământul austrului.
7. Iară cei ce era mai vârtoși au ieșit și căuta a mearge și a străbate tot pământul. Și au zis: «Duceți-vă, străbateți pământul». Și au străbătut pământul.
8. Și m-au chemat și au grăit către mine, zicând: «Iată, cei ce ies în pământul crivețului au făcut a să odihni Duhul Mieu în pământul crivețului».
9. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
10. «Ia de la mutare, de la Holdai și de la Tovie și de la Adaia. Și vei veni tu în zioa aceaea și vei întra în casa lui Iosue, fiiului Sofonie, carii au venit din Vavilon.
11. Și vei lua aur și argint și vei face cununi și le vei pune în capul lui Isus, fiiului Iosedec, preotului celui mare.
12. Și vei grăi către dânsul, zicând: 'Aceastea zice Domnul oastelor, zicând: *Iată bărbat, Răsăritul e numele Lui. Și supt el va răsări și să va zidi bisearică Domnului. *Luca 1, 78.
13. Și acela va râdica bisearică Domnului. Și acela va purta slava și va ședea și va stăpâni preste scaunul său. Și va fi preot preste scaunul său și sfatul păcii va fi între acei doi.
14. Și cununi vor fi lui Helim și lui Tovie și lui Idaie și Him, fiiului Sofonie, pomenire în bisearica Domnului'».
15. Și cei de departe vor veni și vor zidi || bisearica Domnului. Și veți ști că Domnul oastelor m-au trimis la voi. Iară aceasta va fi de veți auzi cu auzire glasul Domnului Dumnezeului vostru". 149r

Cap 7

Posturile ce postea jidovii în șaptezeci de ani robi nu plăcea Domnului, că întru strâmbătățile sale rămânea. Pentru aceaea îi îndeamnă spre întoarcere, că, pentru că n-au fost auzit cândva pre proroci, i-au râsipit Domnul prin neamuri și pământul s-au pustiit pentru strâmbătățile lor.

1. Și au fost în anul împăratului Darie al patrulea; fost-au cuvântul Domnului către Zaharie în a cincea lunei a noaoa, carea iaste Calseu.
2. Și au trimis la casa lui Dumnezeu Sarasar și Rogommeleh și bărbați carii era cu el a să ruga feații Domnului,
3. Să zică preoților casii Domnului oastelor și prorocilor, grăind: „Au doară plânsoare iaste mie în al cincilea lună sau trebuie să mă sfințesc, precum am făcut adecă în mulți ani?"
4. Și au fost cuvântul Domnului oastelor către mine, zicând:
5. „Grăiaște către tot norodul pământului și către preoți, *zicând: «Când posteați și plângeați în a cincea și a șeaptea prin acești șaptezeci de ani, au doară post Mi-ați postit Mie? *Isaie 58, 5.

6. Și când ați mâncat și ați beut, au doară nu voao ați mâncat și ați beut?

7. Au doară nu sânt cuvintele care au grăit Domnul prin prorocii cei dintâiu, când încă Ierusalimul să lăcuia și era bogată ea și cetățile dinprejurul ei și spre austru și în câmpii să lăcuia?»" |

149v 8. Și au fost cuvântul Domnului către Zaharie, zicând:

9. „Aceastea zice Domnul oastelor, zicând: «Judecată dreaptă judecați și milă și îndurări faceți fieștecarele cu fratele său.

10. *Și văduva și săracul și nimernicul și pre cel lipsit să nu-i năpăstuiți. Și rău fratelui său omul să nu gândească în sufletul său».

*Ieșir. 22, 22. Isaie 1, 23. Ieremie 5, 28.

11. Și n-au vrut a lua aminte și au întors spatele întorcându-să și urechile sale le-au îngreoiat, să nu auză.

12. Și inima sa ș-au pus ca de diemant, ca să nu auză leagea și cuvintele care au tremis Domnul oastelor în Duhul Său prin mânile prorocilor celor dintâiu. Și s-au făcut urgie mare de la Domnul oastelor.

13. Și au fost precum au grăit și n-au auzit. «Așa vor strâga și nu-i voiu auzi», zice Domnul oastelor.

14. «Și i-am împărțit prin toate împărățiile care nu le știu. Și pământul s-au pustiit de către ei, căci că nu era cel ce treace și cel ce să întoarce. Și au pus pământul cel dorit spre pustie»".

Cap 8

Precum Domnul au năcăjit norodul Său pentru păcatele sale și au pustiit Ierusalimul, așa acum îl face mult lăcuit și toate ceale spornice le va da numai să-I slujască. Cărora să vor adaoge și alte limbi. Pentru poala Iudei de la zeace bărbați păgâni apucată.

1. Și au fost cuvântul Domnului oastelor, zicând:

2. „Aceastea zice Domnul oastelor: «Râvnit-am Sionul cu râvnă mare și cu urgie mare l-am râvnit». ||

150r 3. Aceastea zice Domnul oastelor: «Întorsu-M-am către Sion și voiu lăcui în mijlocul Ierusalimului; și să va chema Ierusalimul 'cetatea adevărului' și muntele Domnului oastelor, nu sfințit».

4. Aceastea zice Domnul oastelor: «Încă vor lăcui bătrânii și bătrânele în ulițele Ierusalimului, și toiagul bărbatului, în mâna lui pentru mulțimea zilelor.

5. Și ulițele cetății să vor umplea de prunci și de feate, jucându-să în ulițele lui».

6. Aceastea zice Domnul oastelor: «De să va vedea greu în ochii rămășițelor norodului acestuia în zilele acealea, au doară în ochii Miei greu va fi?», zice Domnul oastelor.

7. Aceastea zice Domnul oastelor: «Iată, Eu voiu mântui norodul Mieu din pământul răsăritului și din pământul apusului soarelui,

8. Și-i voiu aduce și vor lăcui în mijlocul Ierusalimului. Și vor fi Mie spre norod și Eu voiu fi lor spre Dumnezeu în adevăr și în dreptate».

9. Aceastea zice Domnul oastelor: «Întărească-să mânile voastre, cei ce auziți în zilele aceastea cuvintele aceastea prin gura prorocilor, în zioa în carea s-au întemeiat casa Domnului oastelor, să se zidească bisearica.

10. Căci că mai înainte de aceale zile sâmbriia oamenilor nu era, nici plata dobitoacelor era; nici celui ce întra, nici celui ce ieșea era pace pentru năcaz. Și sloboziți toți oamenii, fieștecarele împrotiva vecinului său.

11. Iară acum nu după zilele ceale dintâiu Eu voiu face rămășițelor norodului acestuia», |

150v zice Domnul oastelor.

12. «Ci va fi sămânța păcii. Viia va da roada sa și pământul va da rodul său și ceriurile vor da roua sa. Și a stăpâni voiu face rămășițele norodului acestuia toate aceastea.

13. Și va fi, precum erați blăstăm între neamuri, casa Iudei și casa lui Israil, așa vă vor mântui și veți fi blagoslovenie. Să nu vă teameți, întărească-să mânile voastre!».

14. Că aceastea zice Domnul oastelor: «Precum am gândit a vă năcăji când M-au întărâtat părinții voștri spre mănie», zice Domnul,

15. «Și nu Mi-au fost milă, așa întorcându-Mă, am gândit în zilele voastre a face bine casei Iudei și Ierusalimului. Nu vă teameți!»

16. Aceastea, dară, sânt cuvintele care veți face: *«Grăiți adevărul fieștecarele cu vecinul său. Adevărul și judecata păcii judecați în porțile voastre.

*Ef. 4, 25.

17. Și fieștecarele rău împrotiva aproapelui său să nu gândiți întru inimile voastre și jurământul mincinos să nu iubiți, că toate aceastea sânt carele am urât», zice Domnul.

18. Și au fost cuvântul Domnului oastelor către mine, zicând:

19. Aceastea zice Domnul oastelor: «Postul al patrulea și postul al cincilea și postul al șaptelea și postul al zeacelea va fi casii Iudei spre bucurie și veselie și spre prăznuiri prealuminate. Numai adevărul și pacea iubiți».
20. Aceastea zice Domnul oastelor: «Până unde vor veni noroadele și să lăcuiască în cetăți multe. ||
21. Și să margă lăcuitorii unul la altul, zicând: 'Să meargem și să ne rugăm feații Domnului și să căutăm pre Domnul oastelor! Mearge-voiu și eu!'. 151r
22. Și vor veni noroade multe și neamuri vârtoase a căuta pre Domnul oastelor în Ierusalim și a să ruga feații Domnului».
23. Aceastea zice Domnul oastelor: «În zilele acealea în carele vor apuca zeace oameni dintru toate limbile neamurilor și vor apuca poala bărbatului Iudei, zicând: 'Duce-ne-vom cu voi, că am auzit cum că Dumnezeu cu voi iaste'»".

Cap 9

Proroceaște asupra cetăților Siriii și a mândrilor filistei. Împăratul Hristos va veni în Sion șezând pre mânzul asinii și, depărtând războiul, va împărăți lumea cu mare pace. Carele au și slobozit pre cei legați din lac în sângele testamântului Său. Toate să zic a fi ceale viitoare norodului lui Dumnezeu viitoare spornice, că Însuși îl va acoperi.

1. Povoara cuvântului Domnului în pământul Hadrah și al Damascului odihnei lui. Că a Domnului e ochiul omului și toate neamurile lui Israil.
2. Și Emath, în hotarele lui, și Tirul și Sidonul, că ș-au luat șieș înțelepciune foarte.
3. Și au zidit Tirul tăriia sa și au grămădit argintul ca pământul și aurul ca tina ulițelor.
4. Iată, Domnul o va stăpâni și va lovi în mare tăriia ei; și aceasta cu foc să va îmbuca.
5. Vedea-va Ascalon și să va teame; și Gaza, și o va durea foarte; și Acaron, pentru că e tur|burată nădeajdea lui. Și va peri împăratul Gazii și Ascalonul nu să va lăcui. 151v
6. Și va ședea despărțitoriul în Azot și voiu pierde mândriia filisteilor.
7. Și voiu lua sângele lui din gura lui și urăciunile lui din mijlocul dinților lui; și să va lăsa și el Dumnezeului nostru și va fi ca un povățuitoriu în Iudeea, și Acaronul ca Evuseul.
8. Și voiu încungiura casa Mea dintr-aceștia care oștesc Mie ducându-să și întorcându-să; și nu va mai treace preste ei strângătoriul, că acum am văzut cu ochii Miei.
9. *Săltează destul, fata Sionului, dănțuiaște, fata Ierusalimului! Iată, împăratul tău va veni ție drept și mântuitoriu; acela sărac și încălecat pre asână și pre mânzul, fiiul asinii.

*Isaie 62, 11. Math. 21, 5.

10. Și voiu pierde căruța din Efrem și calul din Ierusalim; și să va râsipi arcul cel de războiu. Și va grăi pace limbilor, și putearea lui de la mare până la mare și de la râuri până la marginile pământului.
11. Și tu în sângele testamântului tău ai slobozit pre legații tăi din lacul în carele nu e apă.
12. Întoarceți-vă cătră tărime, legații nădejdii, și astăzi pretutindini vestind, îndoit îț voiu răsplăti.
13. Că Mi-am întins Iuda ca un arc, umplut-am pre Efrem. Și voiu deștepta fiii tăi, Sioane, preste fiii tăi, țară grecească și te voiu pune ca sabiia celor tari.
14. Și Domnul Dumnezeu preste ei să va vedea și va ieși ca fulgerul săgeata Lui. Și Domnul Dumnezeu cu trâmbița va cânta și va mearge în vol||bura austrului. 152r
15. Domnul oastelor îi va acoperi. Și-i vor îmbuca și-i vor pune supt pietrile praștiii. Și bând, să vor îmbăta ca de vin și să vor umplea ca păharele și ca cornurile oltariului.
16. Și-i va mântui Domnul, Dumnezeul lor, în zioa aceaea, ca pre turma norodului Său, că pietri sfinte să vor râdica pre pământul Lui.
17. Că ce e bun Lui și ce e frumos, fără grâul celor aleși și vinul ce odrăsleaște verguri.

Cap 10

Sângur Domnul poate da cearerile, Cel ce va întări pre jidovi și, milostivindu-Să, îi va aduna din locurile robiii la pământul cel dintâiu, smerind pre nepriiatinii lor.

1. Ceareți de la Domnul ploaie în vreame de sară și Domnul va face zăpăzi și ploaie cu povoiu va da lor, fieștecărora iarbă în câmp.
2. Că bozii au grăit deșertăciune și gâcitorii au văzut minciună și cei ce vedea visuri au grăit în zădar, în deșert să mângăia. Pentru aceaea au fost duși ca o turmă, năcăji-să-vor că nu iaste lor păstoriu.

3. Preste păstori s-au măniiat iuțimea Mea şi preste țapi voiu cerceta. Că au cercetat Domnul oastelor turma Sa, casa Iudei şi i-au pus ca calul slugii Sale în războiu.

4. Dintr-însul ungheţul, dintr-însul cuiariul, dintr-însul arcul cel de războiu; dintr-însul va ieşi tot strângătoriul împreună.

5. Şi vor fi ca nişte tari ce calcă tina căilor în războiu. Şi vor tăbărî, că Domnul e cu ei. Şi să vor ruşina cei ce încalecă pre cai. |

152v 6. Şi voiu întări casa Iudei şi casa lui Iacov o voiu mântui. Şi-i voiu întoarce, că-Mi va fi milă de ei. Şi vor fi precum au fost când nu-i lepădasem; că Eu, Domnul, Dumnezeul lor, şi îi voiu auzi.

7. Şi vor fi ca cei tari a lui Efrem şi să va veseli inima lor ca de vin. Şi fiii lor vor vedea şi să vor veseli şi va sălta inima lor întru Domnul.

8. Şuiera-le-voiu şi-i voiu aduna, că i-am răscumpărat. Înmulţi-i-voiu precum mai înainte era mulţi.

9. Şi-i voiu sămăna în noroade, şi de departe îş vor aduce aminte de Mine; şi vor fi vii cu fiii săi şi să vor întoarce.

10. Şi-i voiu întoarce din pământul Eghiptului şi dintre asiri îi voiu aduna; şi la pământul Galaad şi al Livanului îi voiu duce şi nu să va afla lor loc.

11. Şi va treace înotul mării şi va lovi în mare valurile; şi să vor turbura toate adâncurile râului şi să va smeri mândriia lui Asur şi steama Eghiptului să va depărta.

12. Întări-i-voiu în Domnul şi în numele Lui vor umbla, zice Domnul.

Cap 11

Porunceaşte Domnul a să paşte vitele uciderii, cărora nu va îngădui, că păstorilor nu le îngăduia. Pentru doao toiage mai apoi tăiate şi trii păstori într-o lună tăiaţi. Despre plata pusă de treizeaci de arginţi la făcătoriul de chipuri lepădaţi. Despre alt păstoriu rău ce-l va deştepta Domnul.

1. Deşchide, Livane, porţile tale şi mânce focul chedrii tăi!

153r 2. Urlă, molitve, că au căzut chedrul, că cei || măreţi s-au jefuit! Urlaţi, stăjerii Vasanului, că s-au tăiat dumbrava cea întărită!

3. Glasul urlării păstorilor, că s-au jefuit mărimea lor, glasul răgnitului leilor, că s-au jefuit mândria Iordanului.

4. Aceastea zice Domnul, Dumnezeul mieu: „Paşte vitele uciderii!"

5. Care cei ce le moştenise le ucidea şi nu să bănuia şi le vindea, zicând: „Bine e cuvântat Domnul, bogaţi ne-am făcut!" Şi păstorii lor nu le îngăduia.

6. „Şi Eu nu voiu mai îngădui preste lăcuitorii pământului, zice Domnul. Iată, Eu voiu da oameni, fieştecarele în mâna aproapelui său şi în mâna împăratului său. Şi vor tăia pământul şi nu-i voiu scoate din mâna lor.

7. Şi voiu paşte dobitocul uciderii pentru aceasta, o, săracii turmei. Şi Mi-am luat doao toiage: unul l-am chemat Podoabă, şi altul l-am chemat Fune. Şi am păscut turma.

8. Şi am tăiat trii păstori într-o lună şi s-au strâns sufletul Mieu într-înşii, că şi sufletul lor s-au schimbat întru Mine.

9. Şi am zis: Nu vă voiu paşte. Cel ce moare, să moară, şi cel ce să taie, să se taie. Şi ceiaalalţi mănânce fieştecarele carnea aproapelui său.

10. Şi am luat toiagul Mieu care să chema Podoabă şi l-am tăiat, ca deşartă să fac legătura Mea carea am lovit cu toate noroadele.

11. Şi în deşert s-au făcut în zioa aceaea şi au cunoscut aşa săracii turmei, carii păzăsc Mie, căci cuvântul Domnului iaste. |

153v 12. Şi am zis cătră dânşii: De iaste bun în ochii voştri, aduceţi plata Mea, iară de nu, aşezaţi-vă. *Şi au pus plata Mea treizeaci de arginţi".

*Math. 27, 9.

13. Şi au zis Domnul cătră mine: „Leapădă-l la făcătoriul de chipuri, cuvios preţu cu care M-am preţuit de la ei". Şi am luat acei treizeci de arginţi şi i-am lepădat în casa Domnului, la făcătoriul de chipuri.

14. „Şi am tăiat toiagul Mieu al doilea, care să chema Fune, ca să dezleg frăţinătatea între Iuda şi Israil".

15. Şi au zis Domnul cătră mine: „Încă ia ţie vasele păstoriului nebun,

16. Că iată, Eu voiu deştepta păstoriu pre pământ, care ceale părăsite nu le va cerceta, cel râsipit nu-l va căuta şi cel zdrobit nu-l va vindeca şi cel ce stă nu-l va hrăni şi cărnurile celor grase va mânca şi copitele lor le va dezlega.

17. O, păstoriul și idolul ce părăseaște turma! Sabiia preste brațul lui și preste ochiul lui cel drept! Brațul lui cu uscăciune să va săca și ochiul lui cel drept, întunecându-să, să va întuneca”.

Cap 12

Iuda şi Ierusalimul de la multe împărăţii să năcăjaşte, ci iarăşi întorcându-să fiii lui Israil la pământul său, mai mari vor fi decât cei ce i-au năcăjit. Şi vărsându-să de la Domnul Duhul darului preste lăcuitorii Ierusalimului, să vor uita la cel ce l-au pătruns şi de el să vor bănui, plângând, fieştecare neamuri deosebi.

1. Povara cuvântului Domnului preste Israil. Zice Domnul, Cel ce întinde ceriul și întemeaie pământul și înfinge duhul omului într-însul: ||

2. „Iată, Eu voiu pune Ierusalimul pragul amețirii tuturor noroadelor prinprejur; ci și Iuda va fi în conocire împrotiva Ierusalimului. 154r

3. Și va fi în zioa aceaea, voiu pune Ierusalimul piatra greotății tuturor noroadelor. Toți carii o vor rădica cu tărie să vor rumpe și să vor strânge asupra ei toate împărățiile pământului.

4. În zioa aceaea – zice Domnul – lovi-voiu tot calul spre amețire și călărețul lui spre nebunie. Și preste casa Iudei voiu deșchide ochii Miei și tot calul noroadelor îl voiu lovi cu orbire.

5. Și vor zice povățuitorii Iudei în inima sa: «Întărească-să mie lăcuitorii Ierusalimului în Domnul oastelor, Dumnezeului lor».

6. În zioa aceaea voiu pune povățuitorii Iudei ca hornul focului în leamne și ca făcliia de foc în fân. Și vor mânca spre dreapta și spre stânga pre toate noroadele prinprejur. Și să va lăcui Ierusalimul iarăși în locul său, în Ierusalim”.

7. Și va mântui Domnul corturile Iudei, ca în început, ca nu mărit să se mărească casa lui David și slava lăcuitorilor Ierusalimului împrotiva Iudei.

8. În zioa aceaea acoperi-va Domnul lăcuitorii Ierusalimului. Și va fi cine va vătăma dintr-înșii în zioa aceaea ca David și casa lui David ca a lui Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor.

9. „Și va fi în zioa aceaea, căuta-voiu a zdrobi toate neamurile care vin împrotiva Ierusalimului. |

10. Și voiu vărsa preste casa lui David și preste lăcuitorii Ierusalimului duhul darului și al rugăciunilor. *Și să vor uita la Mine, pre Care L-au pătruns. Și vor plânge cu plângere, ca preste cel întâiu născut și le va părea rău de El, precum le pare rău în moartea celui întâiu născut”. 154v

*Ioan 19, 37.

11. În zioa aceaea mare plângere va fi în Ierusalim, *că plângerea lui Adadremon în câmpul Magheddonului.

*2 Par. 35, 22.

12. Și va plânge pământul, neamurile și neamurile de osebi; neamurile casii lui David de osebi și muierile lor de osebi.

13. Familiile casii Nathan de osebi și muierile lor de osebi; familiile casii Levi de osebi și muierile lor de osebi; familiile lui Semei de osebi și muierile lor de osebi.

14. Toate cealeaalalte familii, familii și familii de osebi și muierile lor de osebi.

Cap 13

Când va fi izvorul deşchis casii lui David, spre spălarea păcătosului, să vor lua idolii şi mincinoşii proroci de la preaiubiţii săi, să vor ucide cu pietri. Care sânt ranele în mijlocul mânilor. Să va lovi păstoriul şi să vor râsipi oile. Doao părţi de oameni să vor împărţi preste tot pământul, şi a triia prin foc să va cerca.

1. În zioa aceaea va fi fântână deșchisă casii lui David și lăcuitorilor Ierusalimului, spre curățirea păcatului și a ceii lunatece.

2. *„Și va fi în zioa aceaea – zice Domnul oastelor – || piiarde-voiu numele idolilor de pre pământ și nu să vor mai pomeni. Și pre mincinoșii proroci și duhul cel necurat voiu lua de pre pământ. 155r

*Ezechiil 30, 13.

3. Și va fi când va mai proroci cineva, va zice lui tatăl lui și muma lui, carii l-au născut: «Nu vei trăi, că minciună ai grăit în numele Domnului»; și-l vor străpunge tatăl lui și muma lui, părinții lui, când va proroci.

4. Şi va fi în zioa aceaea, să vor ruşina prorocii, fieştecarele din vedeniia sa, când va proroci; nici să vor acoperi cu plaşcă de sac, să minţă,
5. Ci va zice: «Nu sânt proroc, om lucrătoriu de câmp sânt eu. Că Adam, pilda mea din tinereaţele meale».
6. Şi să va zice lui: «Ce sânt ranele aceastea în mijlocul mânilor tale?» Şi va zice: «Cu aceastea m-am rănit în casa celor ce mă iubea».
7. Sabie, deşteaptă-te preste păstoriul Mieu şi preste omul ce să lipeaşte de Mine, zice Domnul oastelor. *Loveaşte păstoriul şi să vor râsipi oile şi voiu întoarce mâna Mea cătră cei mici.
8. Şi vor fi în tot pământul – zice Domnul – doao părţi într-însa să vor râsipi şi vor peri, şi a triia parte să va lăsa într-însa.
9. Şi voiu duce a triia parte prin foc şi-i voiu arde precum să arde argintul şi-i voiu lămuri precum să lămureaşte aurul. Acela va chema numele Mieu şi Eu îl voiu auzi. Zice-voiu: «Norodul Mieu eşti». Şi acela va zice: «Domnul, Dumnezeul mieu!»”.

*Math. 26, 31. Marc. 14, 27.

Cap 14

155v *După ce va pătimi Ierusalimul robie şi alte | supărări de la limbi, va fi zi cunoscută Domnului când vor ieşi ape vii din Ierusalim. Şi fiii lui Israil să vor întoarce a lăcui fără grije în Ierusalim. Şi va lovi Domnul cu bătaie limbile ceale ce au oştit asupra Ierusalimului şi acestoraalalte rămăşiţe să vor sui să se închine Domnului în Ierusalim; şi va fi sfântă ce iaste preste frâul calului.*

1. Iată, vor veni zilele Domnului şi să vor împărţi jafurile tale în mijlocul tău.
2. „Şi voiu aduna toate neamurile la Ierusalim spre războiu şi să va prinde cetatea şi să vor jefui casele şi să vor vătăma muierile. Şi va ieşi jumătate parte din cetate spre robie, şi ceaealaltă rămăşiţă a norodului nu să va lua din cetate”.
3. Şi va ieşi Domnul şi va război împrotiva limbilor acelora, precum au războit în zioa certării.
4. Şi vor sta picioarele Lui în zioa aceaea pre Muntele Maslinilor, care iaste în prejma Ierusalimului, spre răsărit. Şi să va tăia Muntele Maslinilor din partea sa jumătatea spre răsărit şi spre apus, cu rumpere mare foarte. Şi să va despărţi jumătatea muntelui spre criveţu şi jumătatea lui spre amiazăzi.
5. Şi veţi fugi la valea munţilor acelora, că să va împreuna valea munţilor până la cel aproape. *Şi veţi fugi precum aţi fugit de cătră faţa cutremurului în zilele lui Ozie, împăratului Iudei. Şi va veni Domnul, Dumnezeul mieu, şi toţi sfinţii cu El. ||

*Amos 1, 1.

156r 6. Şi va fi în zioa aceaea, nu va fi lumină, ci frig şi ger.
7. Şi va fi o zi carea cunoscută iaste Domnului, nu zi, nici noapte. Şi în vreame de sară va fi lumină.
8. Şi va fi în zioa aceaea, vor ieşi ape vii din Ierusalim, jumătate de eale la marea despre răsărit şi jumătate de eale la marea cea mai de pre urmă, vara şi iarna vor fi.
9. Şi va fi Domnul împărat preste tot pământul. În zioa aceaea va fi Domnul unul şi va fi numele Lui Unul.
10. Şi să va întoarce tot pământul până la pustie, din muntele Remmon la austrul Ierusalimului. Şi să va înălţa şi va lăcui în locul său, de la poarta lui Veniamin până la locul porţii ceii dintâiu şi până la poarta unghiurilor, şi de la turnul lui Hananiil până la teascurile împăratului.
11. Şi vor lăcui într-însa şi anathema nu va mai fi, ci va şedea Ierusalimul fără grije.
12. Şi aceasta va fi bătaia cu carea va lovi Domnul toate neamurile carea au oştit asupra Ierusalimului: să va săca trupul a fieştecăruia stând pă picioarele sale şi ochii lui să vor veştezi în găurile sale şi limba lor să va mistui în gura sa.
13. În zioa aceaea va fi gâlceava Domnului mare într-înşii; şi va apuca omul mâna aproapelui său şi să va închiia mâna lui pre mâna aproapelui său.
14. Ci şi Iuda va oşti împrotiva Ierusalimului şi să vor aduna bogăţiile tuturor limbilor prinprejur: aurul şi argintul şi haine destul de multe. |

156v 15. Şi aşa va fi cădearea calului şi a muşcoiului şi a cămilei şi a asinului şi a tuturor dobitoacelor care au fost în taberile acealea, ca cădearea aceasta.
16. Şi toţi carii vor fi rămaşi din toate neamurile care au venit împrotiva Ierusalimului să vor sui din an în an să se închine împăratului, Domnului oastelor, şi să prăznuiască sărbătoarea corturilor.

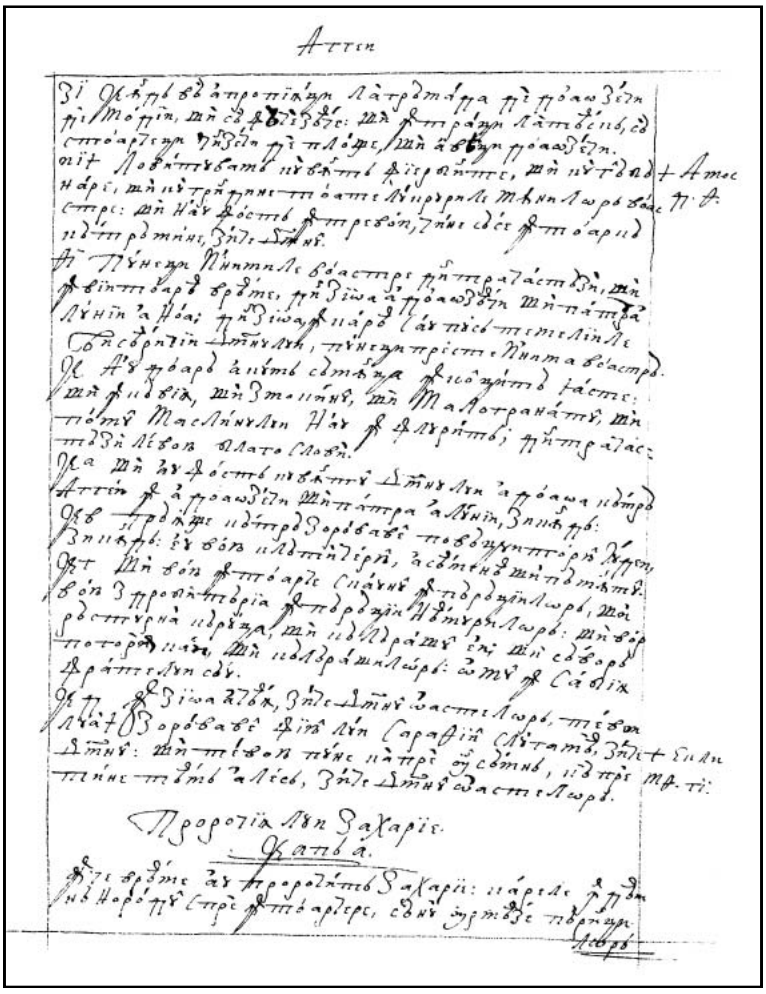
17. Şi va fi, care nu să va sui din familiia pământului la Ierusalim să se închine împăratului, Domnului oastelor, nu va fi preste ei ploaie.

18. Ci şi familia Eghiptului, de nu să va sui şi nu va veni, nici preste ei va fi, ci va fi cădeare cu carea va lovi Domnul toate neamurile care nu să va sui a prăznui sărbătoarea corturilor.

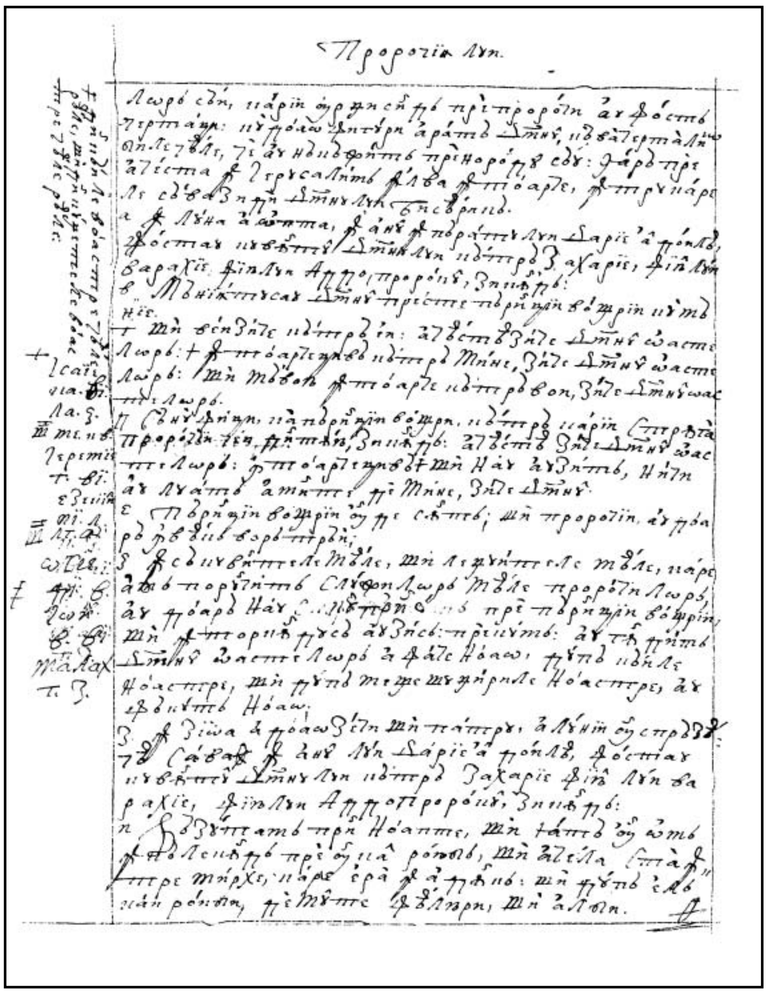
19. Acesta va fi păcatul Eghiptului şi acesta păcatul a tuturor neamurilor care nu să vor sui a prăznui sărbătoarea corturilor.

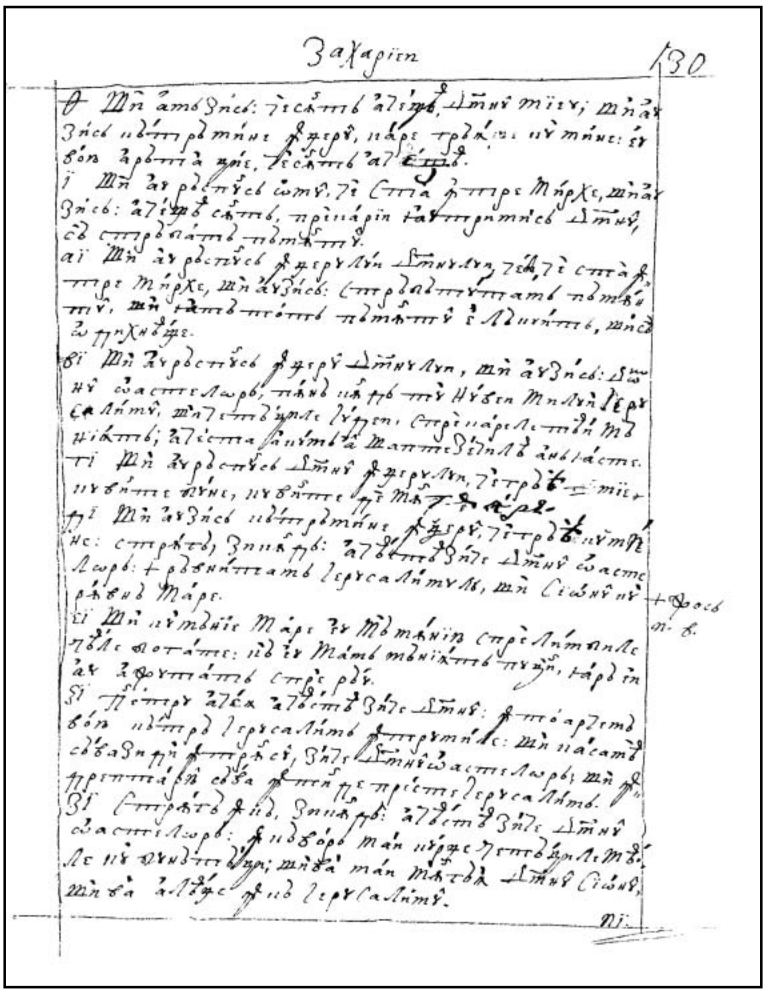
20. În zioa aceaea va fi ce e preste frâul calului sfânt Domnului. Şi vor fi tigăi în casa Domnului ca nişte păhăreale înaintea oltariului.

21. Şi va fi toată tigaia în Ierusalim şi în Iuda sfinţită Domnului oastelor. Şi vor veni toţi jârthuind şi vor lua dintr-însele şi vor fierbe într-însele; şi nu va mai fi neguţătoriu în casa Domnului oastelor în zioa aceaea.

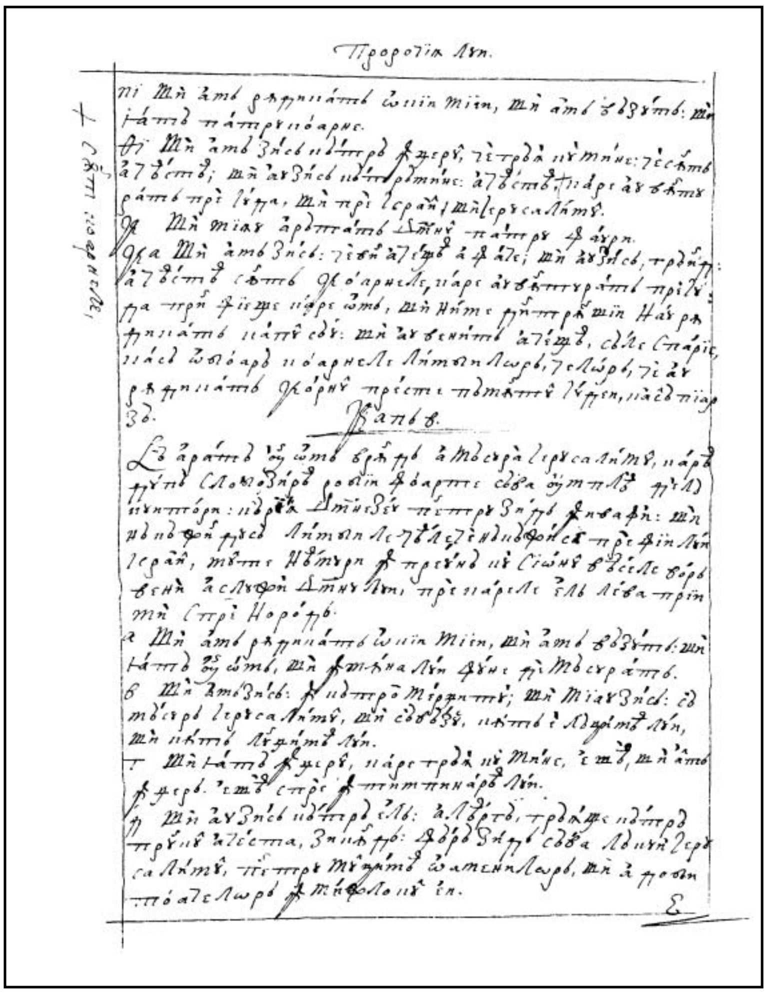
144r

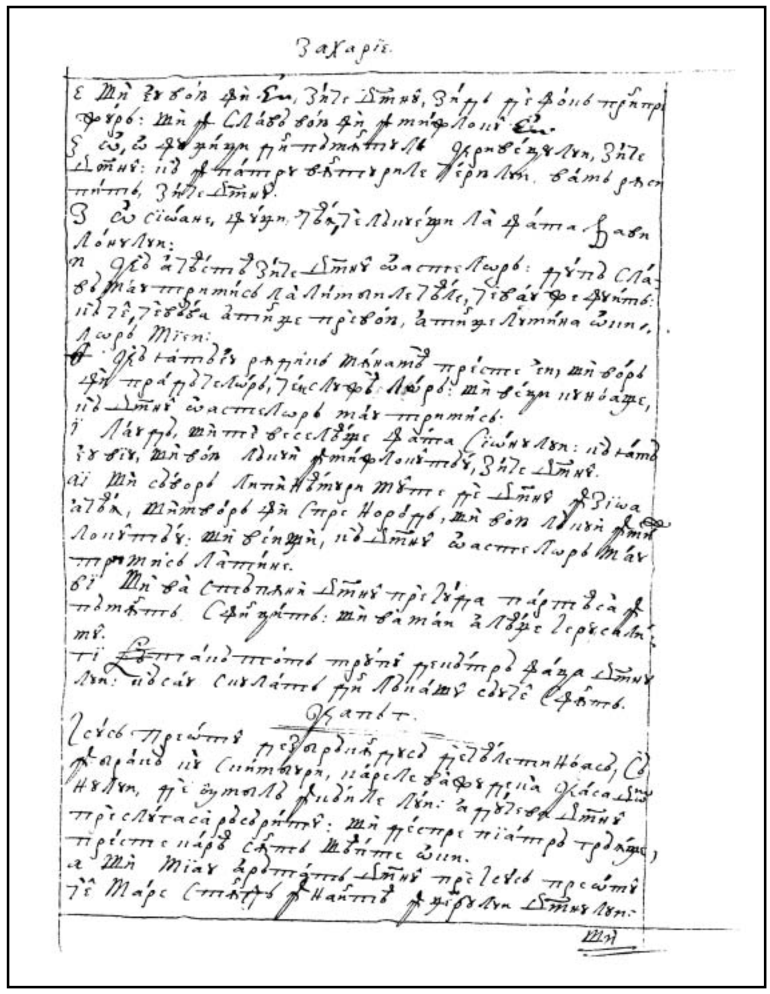

144v

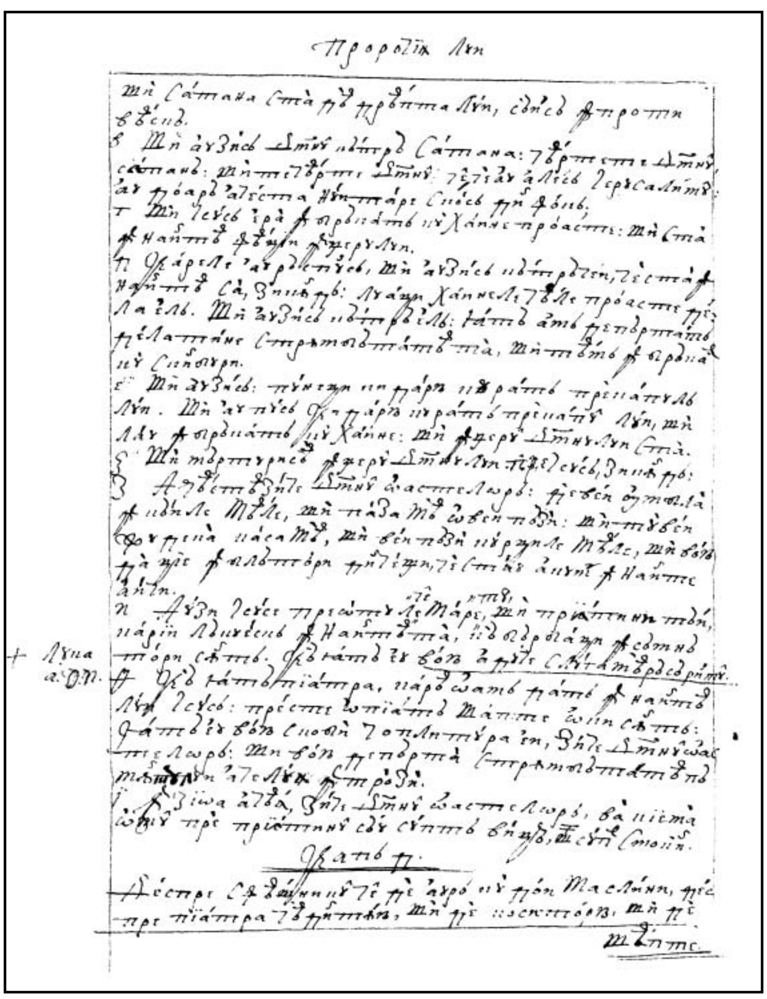
145r

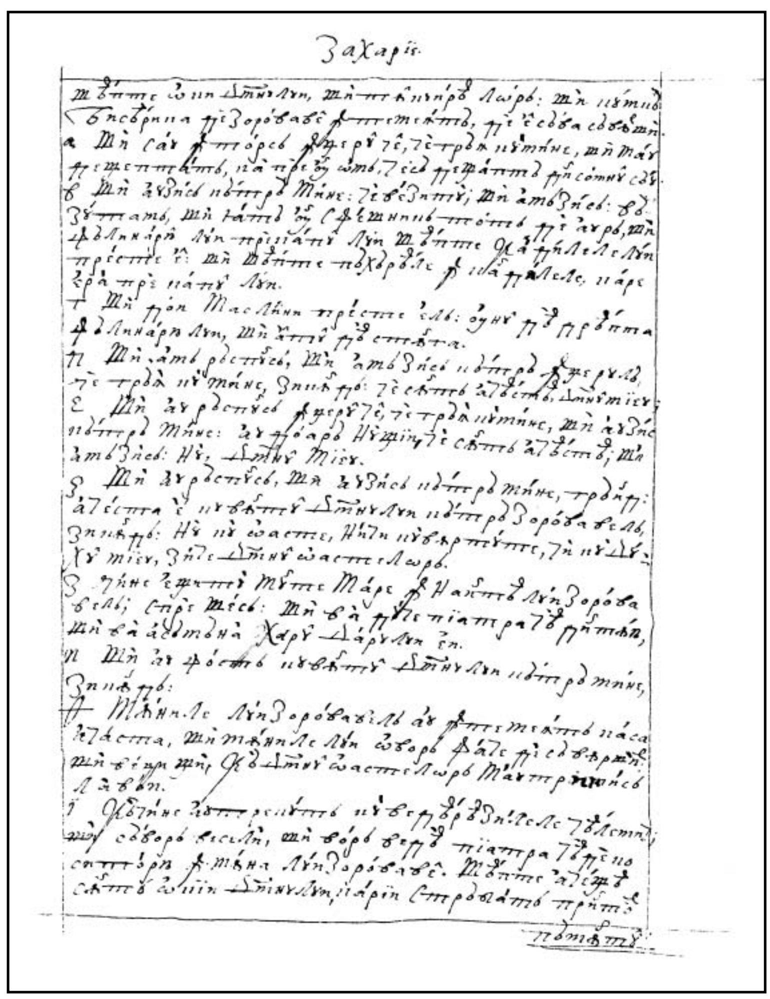
145v

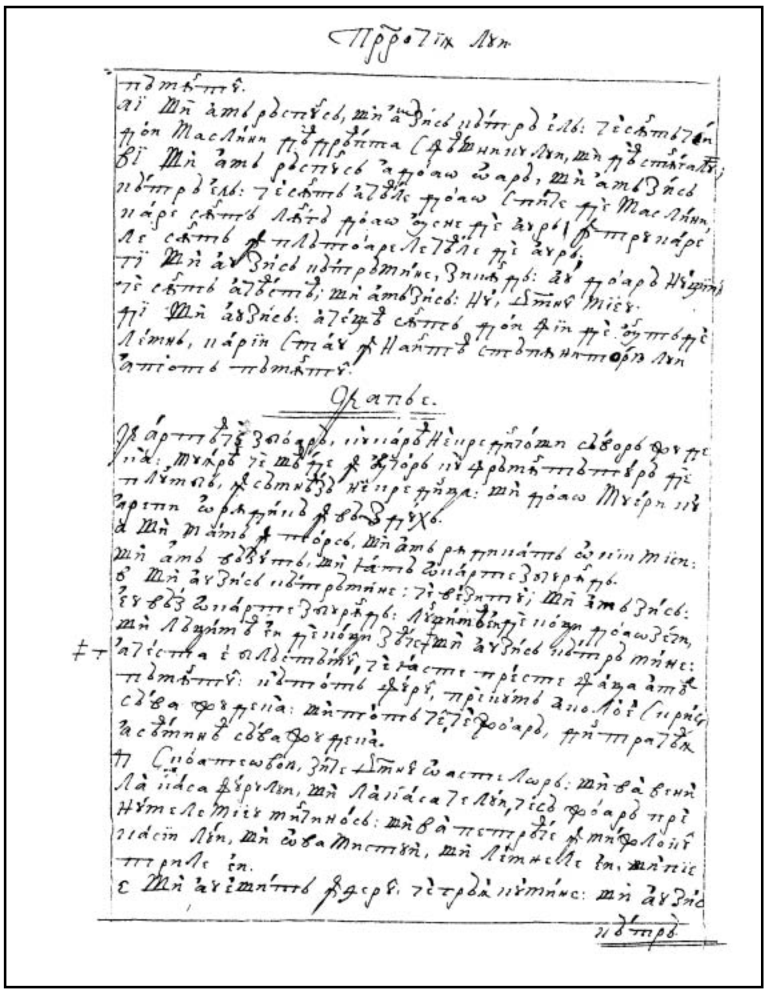
146r

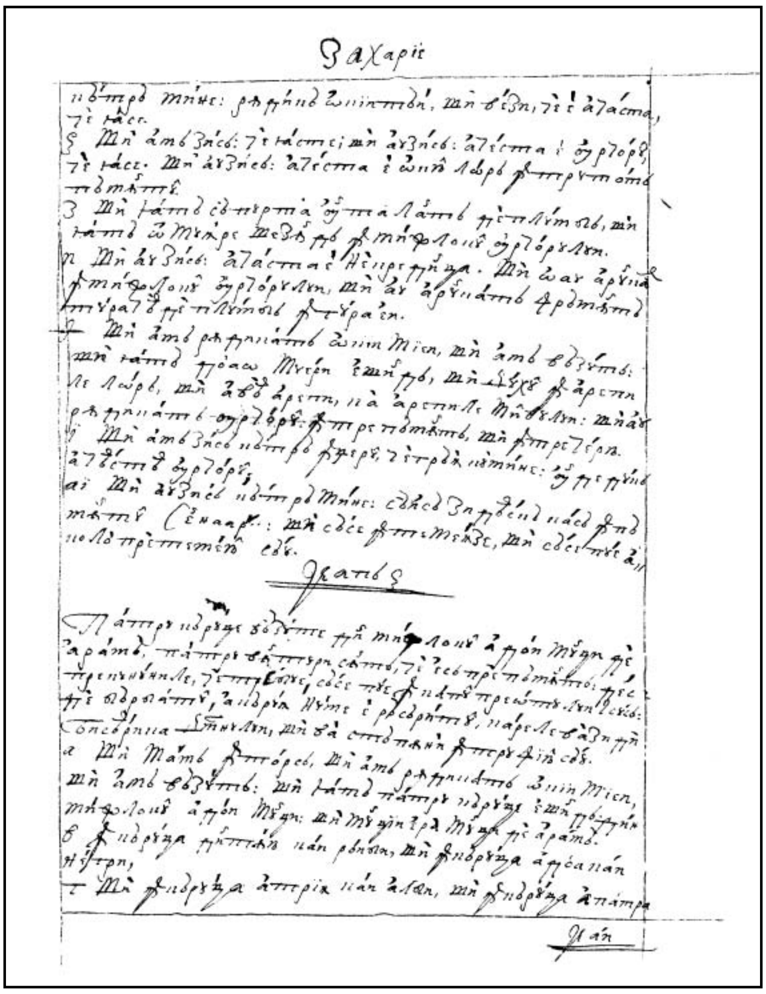

146v

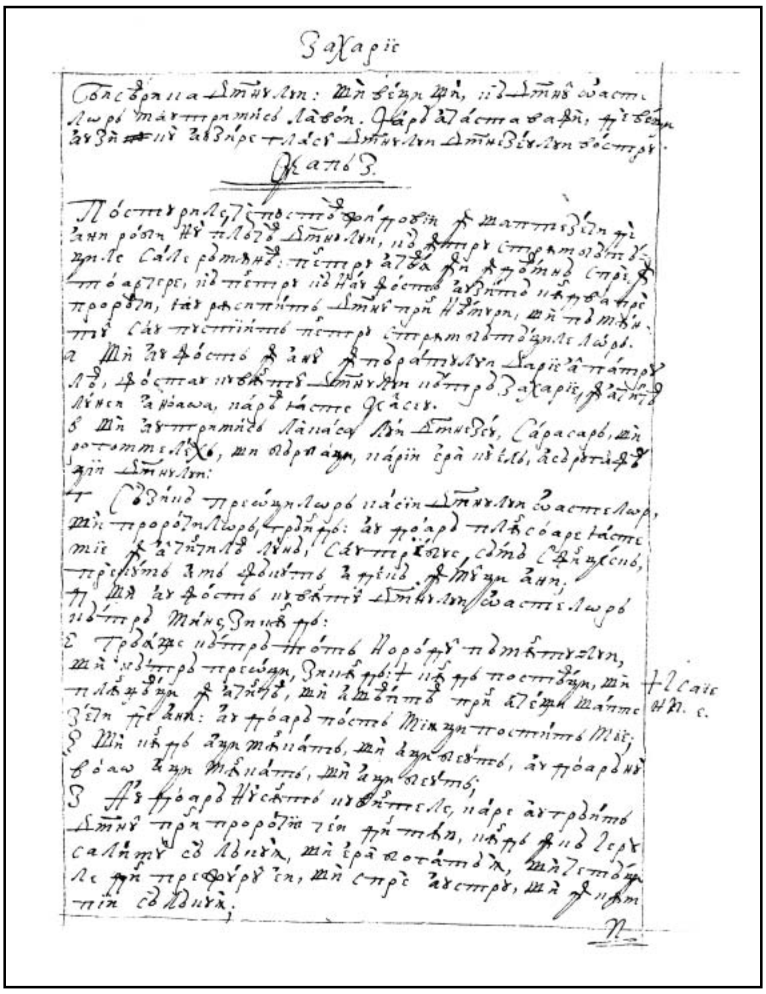
147r

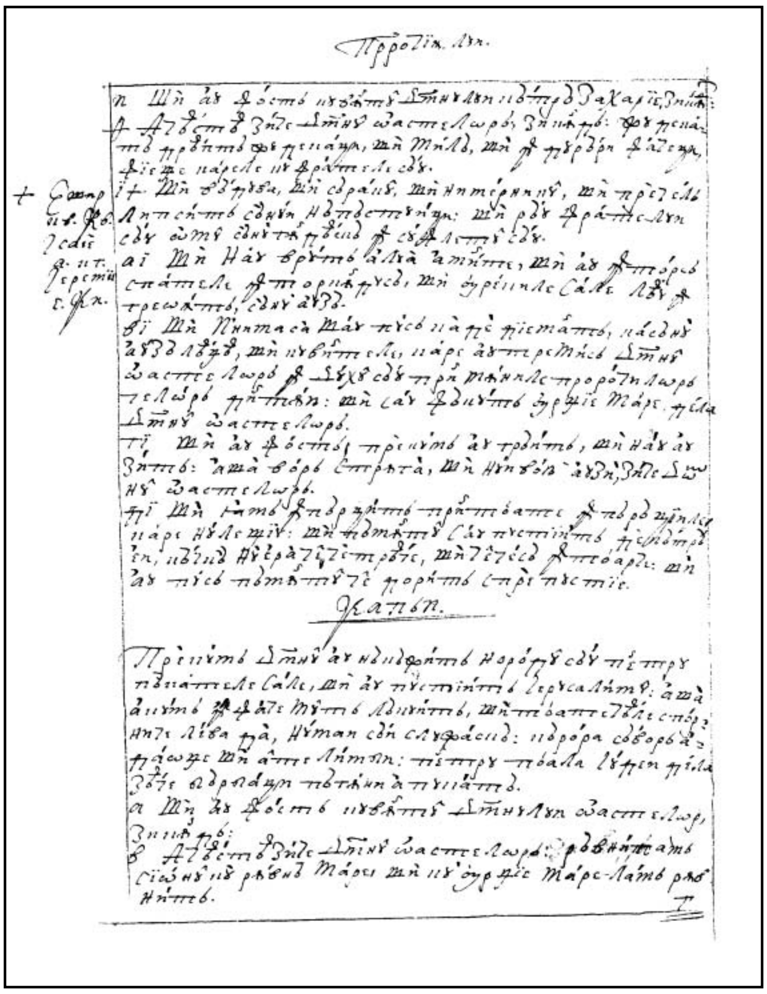

147v 148r

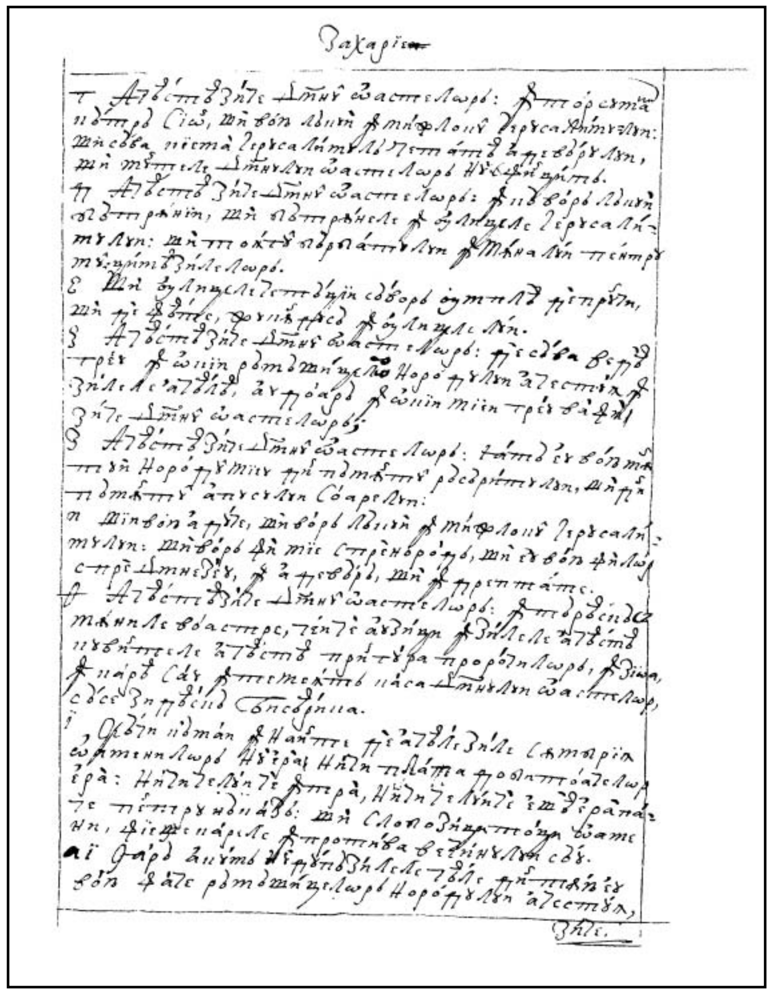

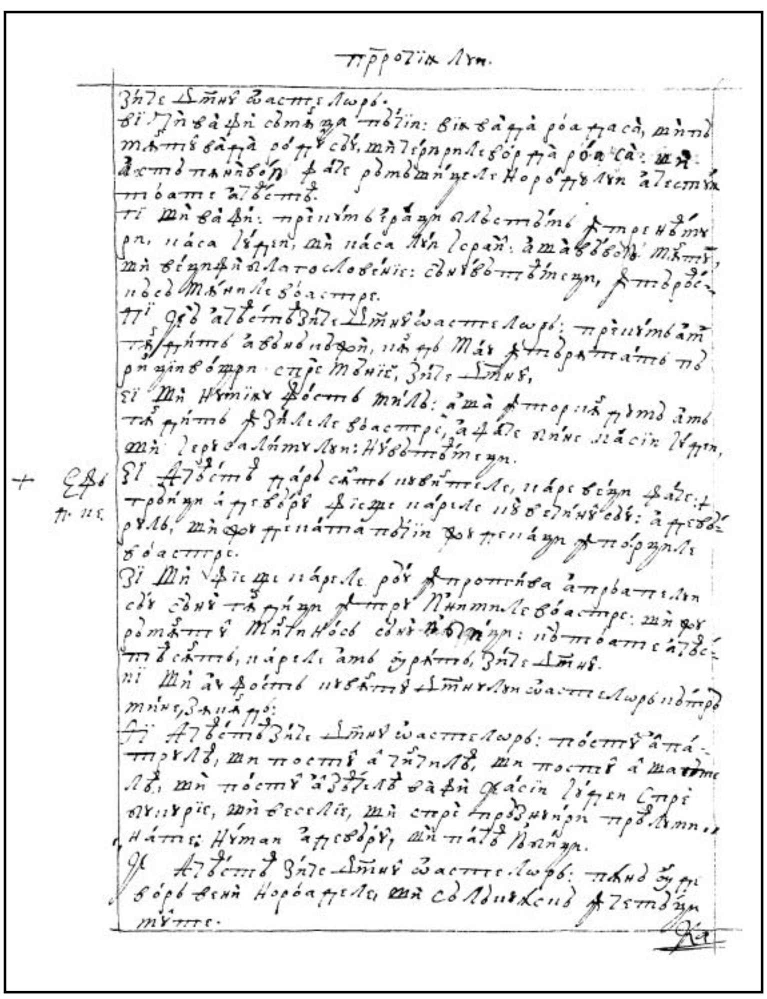
148v 149r

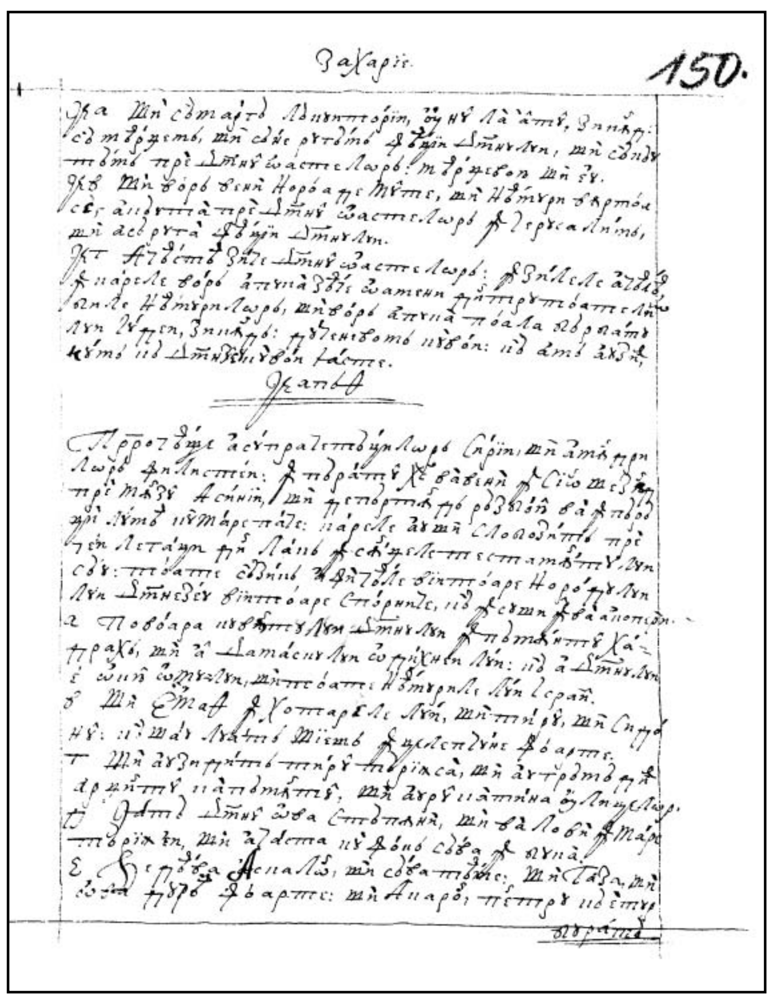
149v

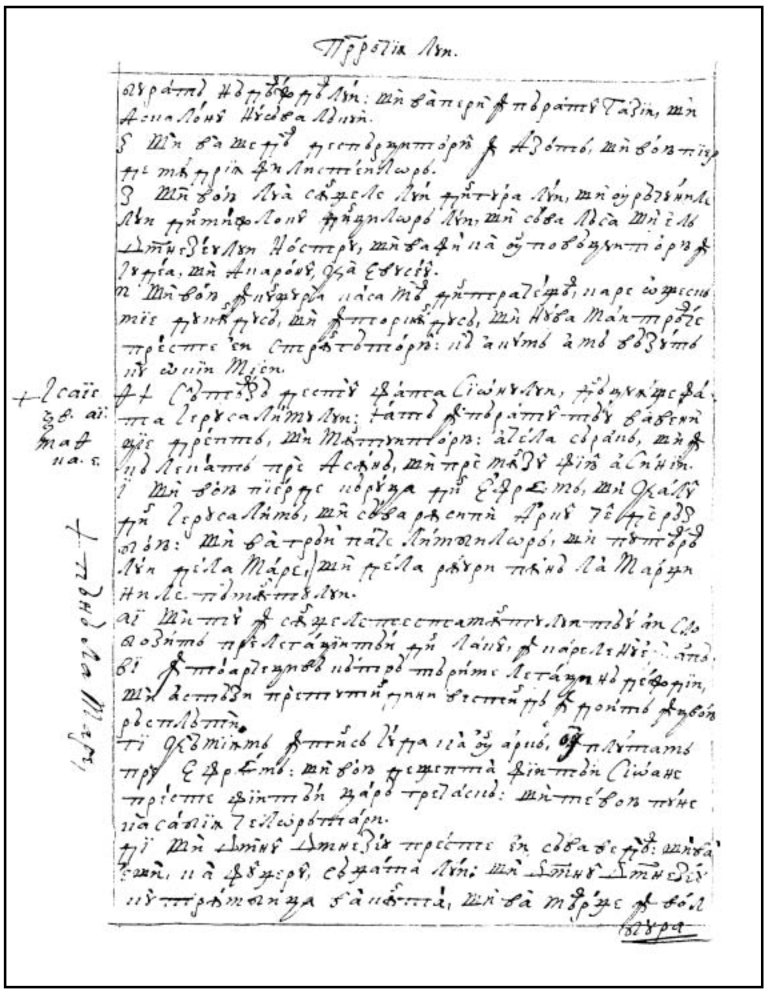
150r

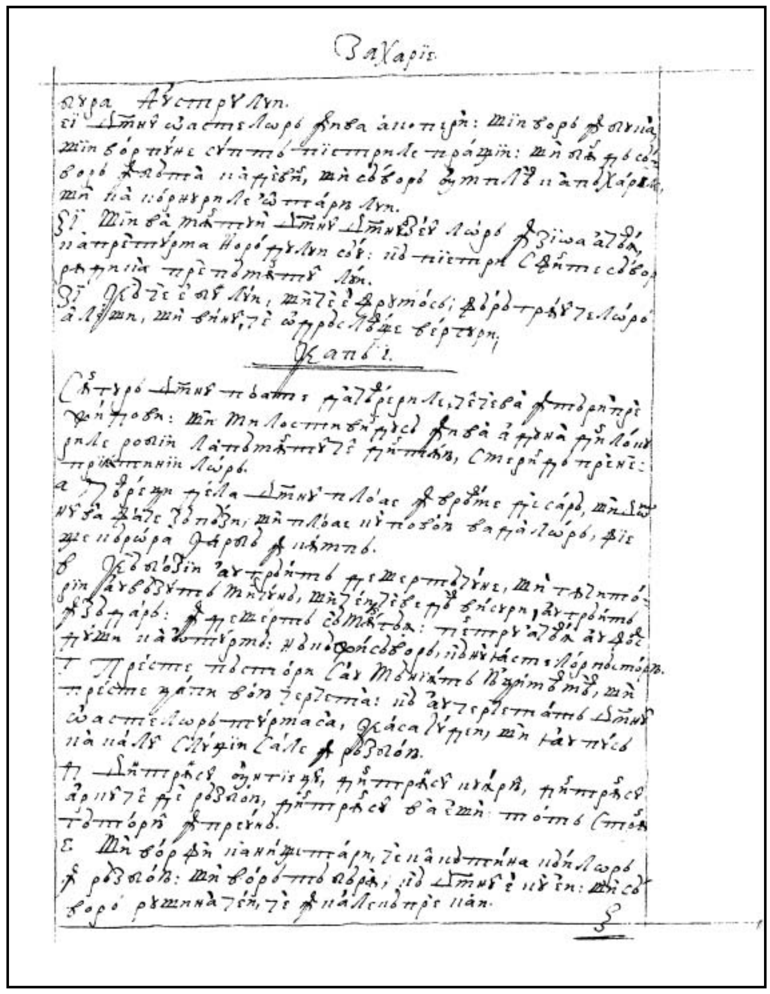
150v

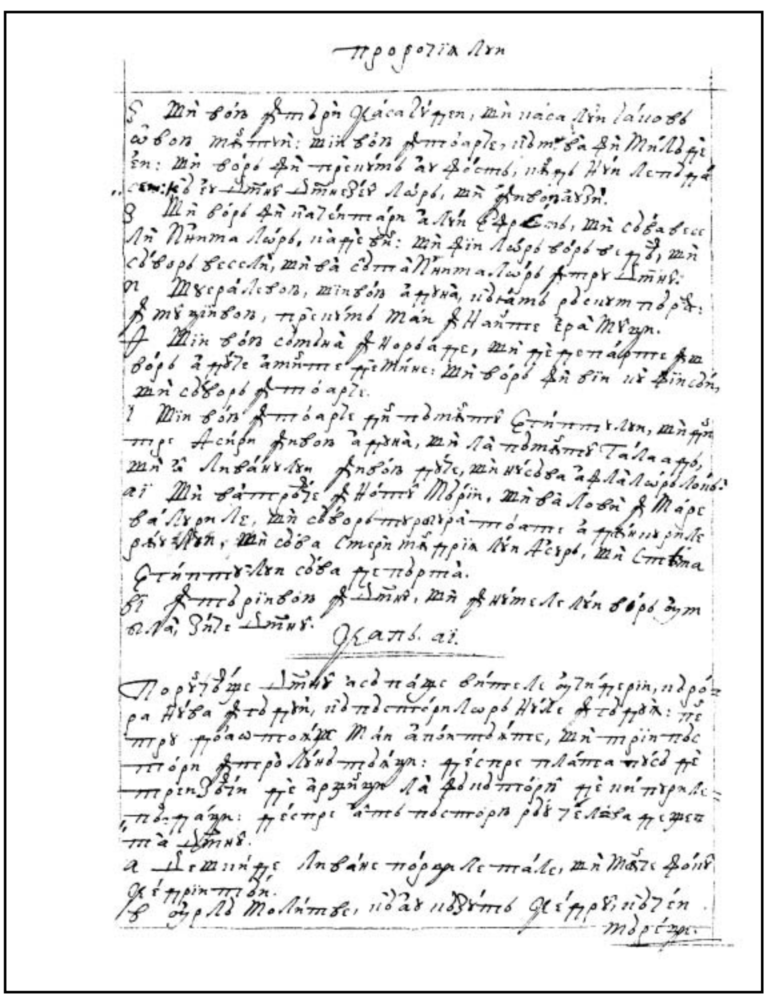
151r

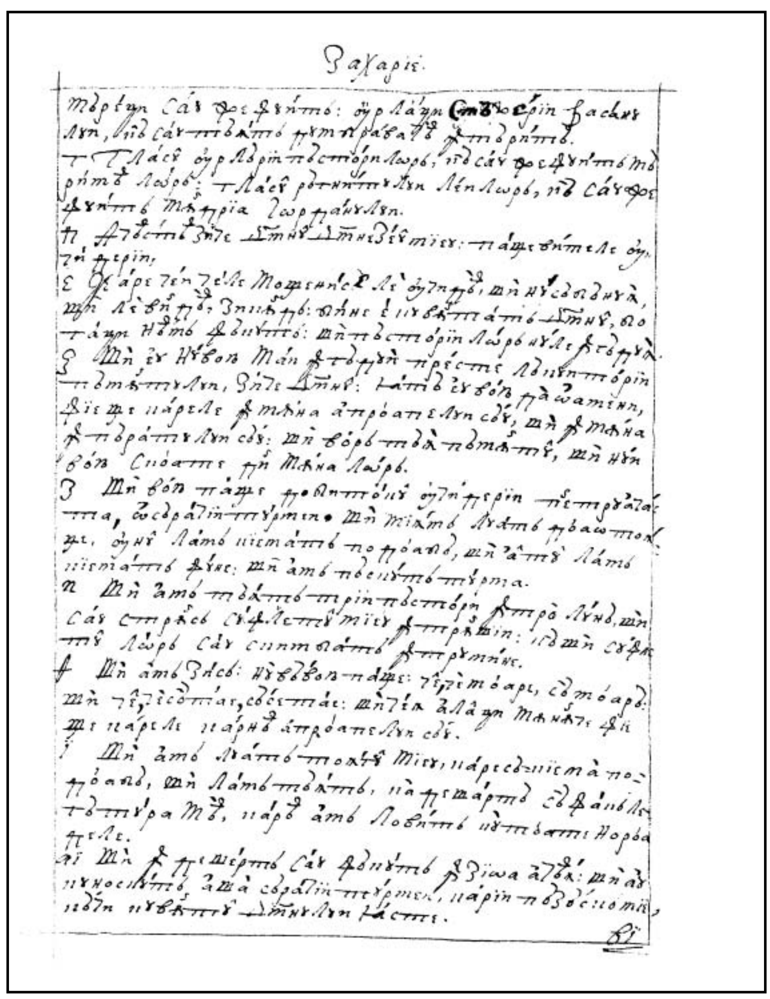
151v

152r

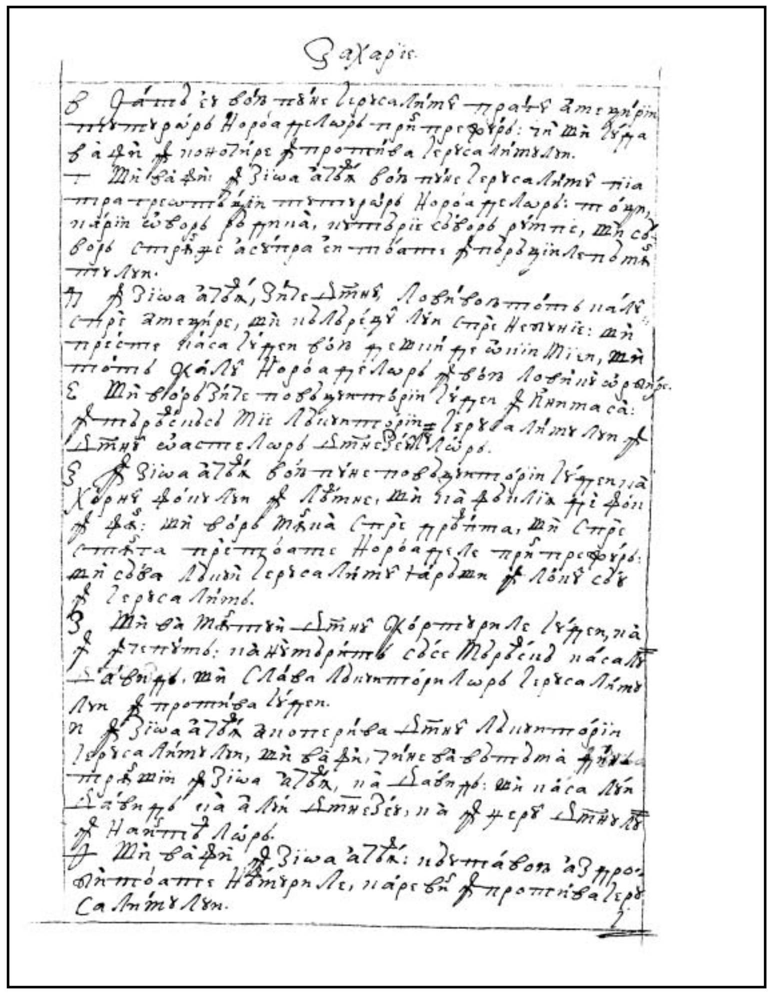

152v

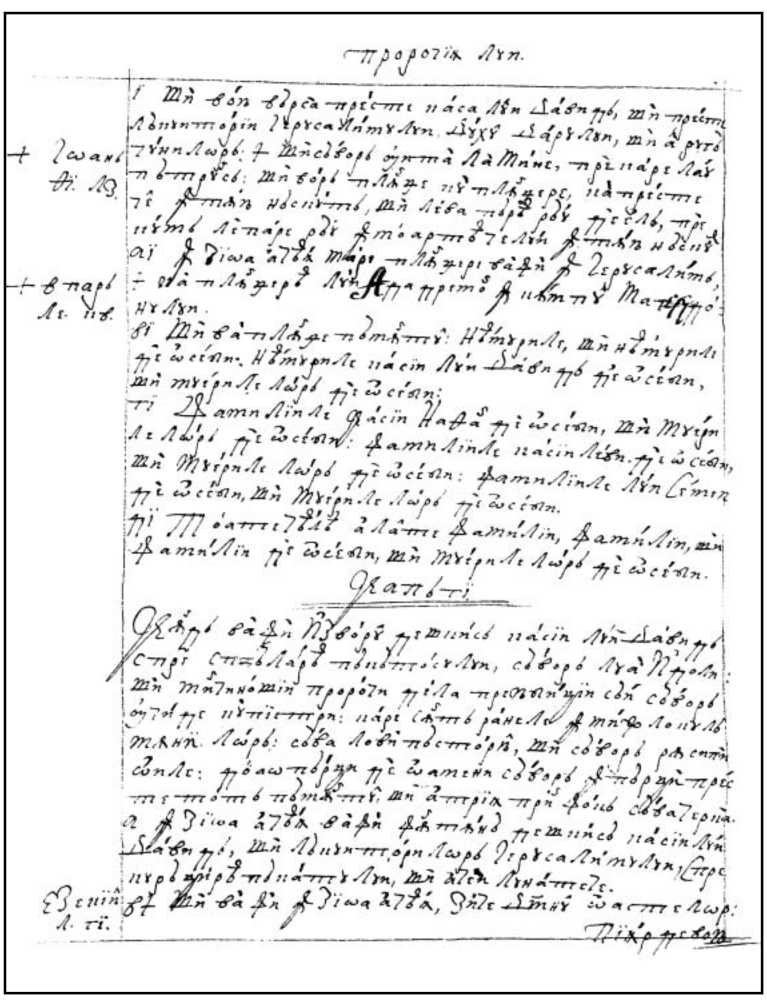
153r

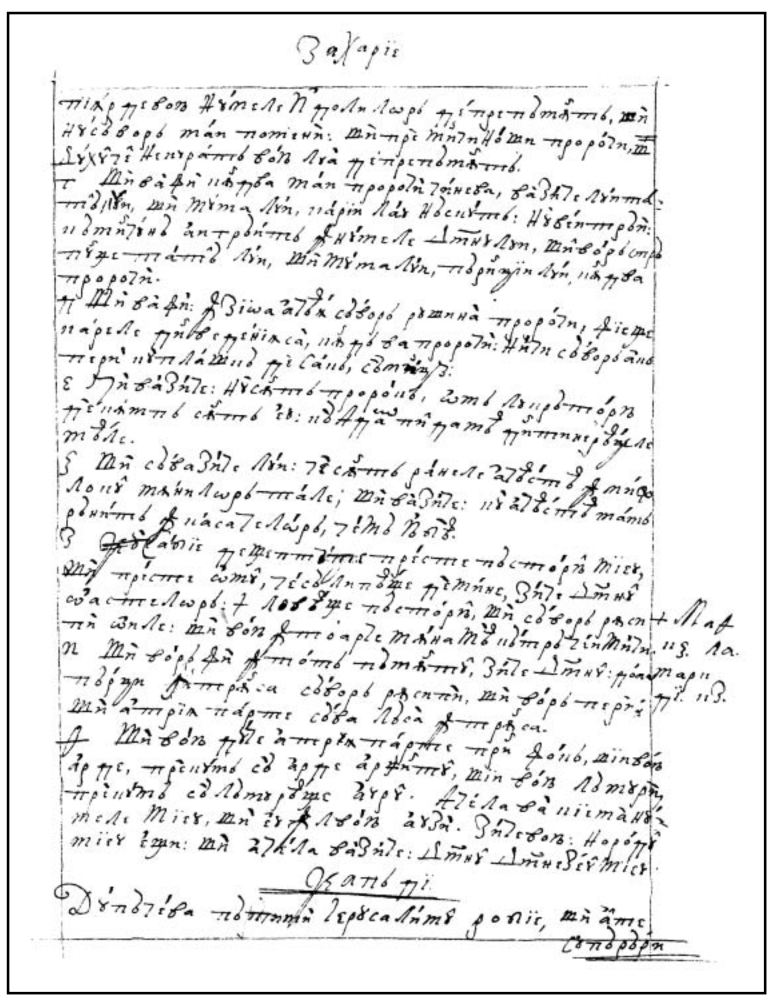

153v

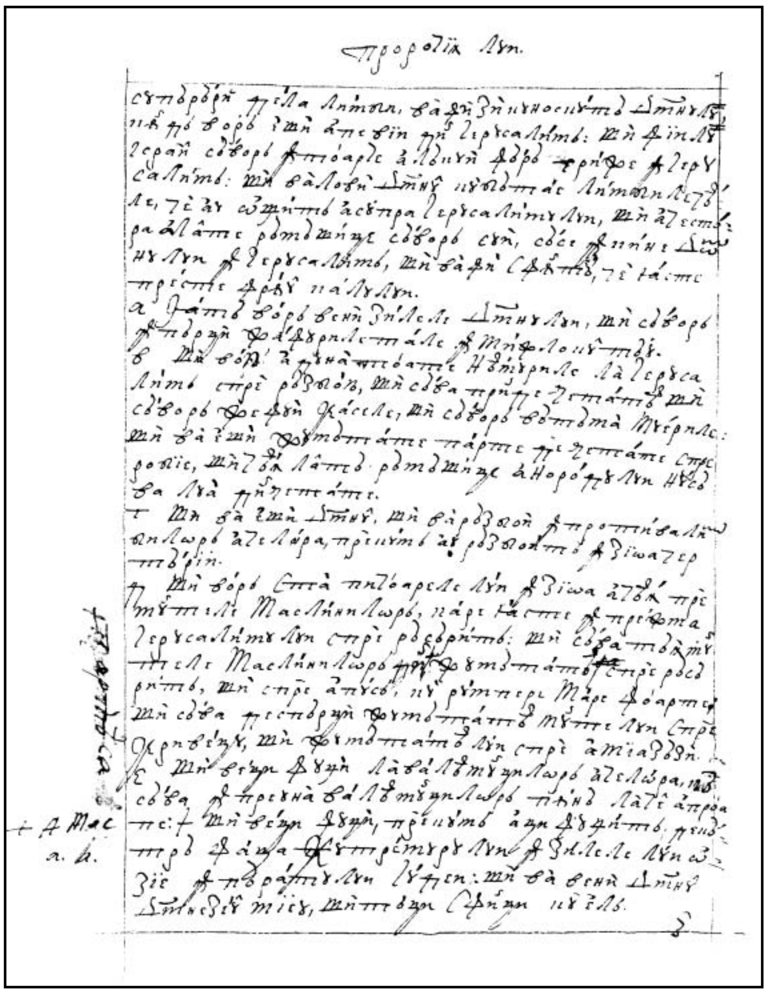
154r

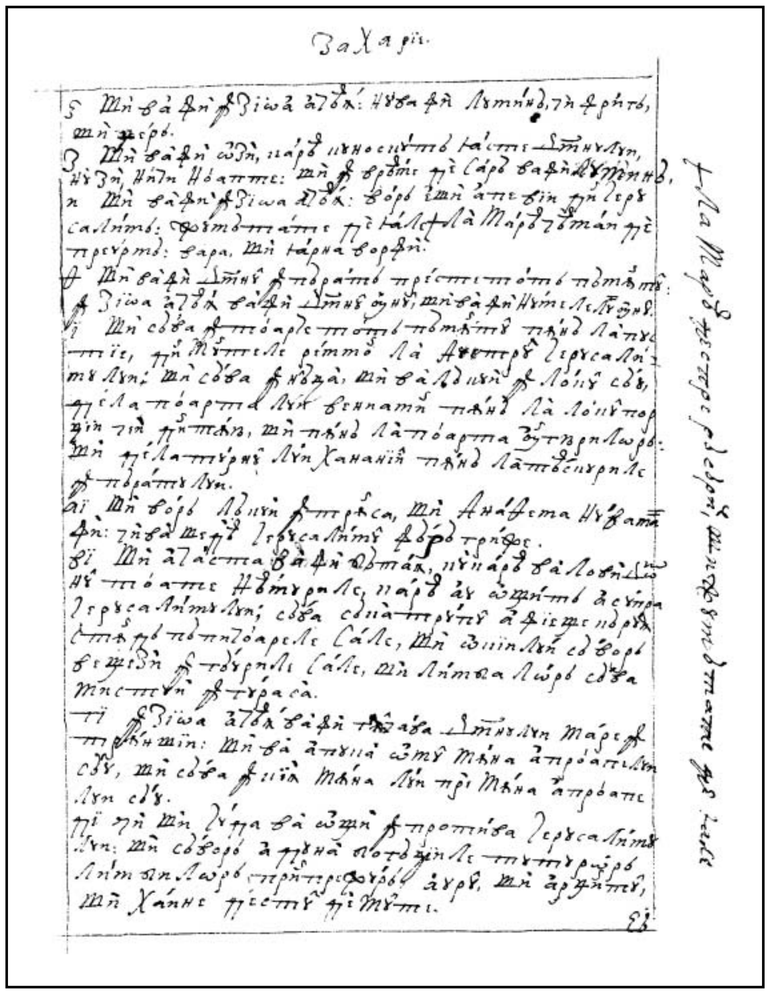

154v

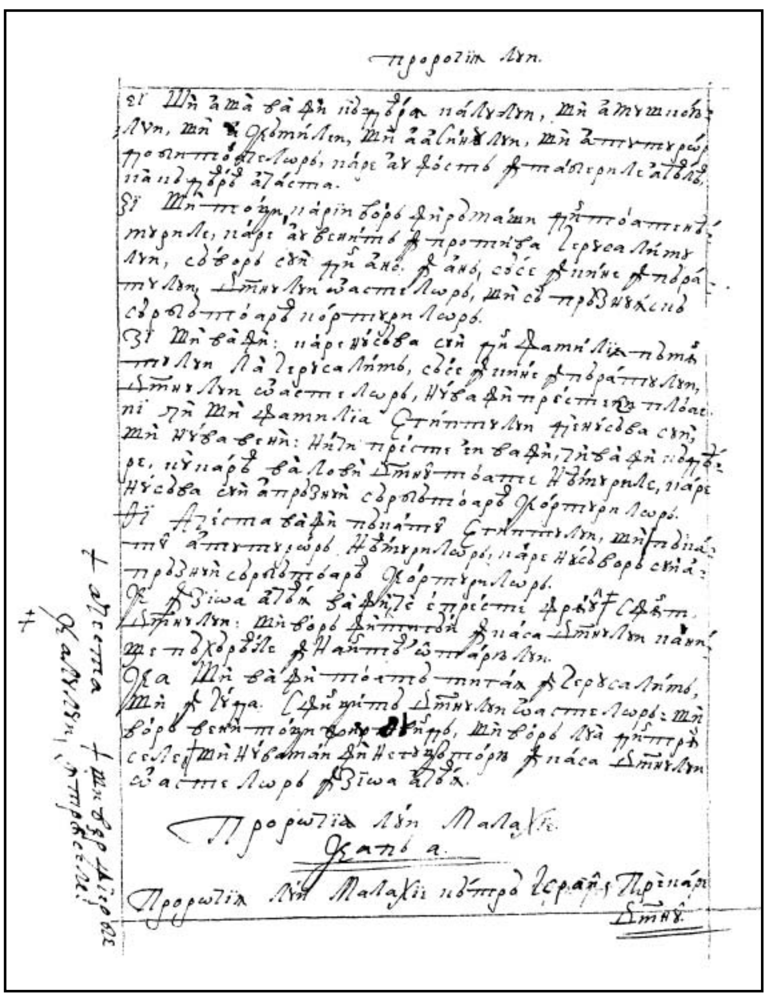
155r

155v

156r

156v

PROROCIIA LUI MALAHIE

Cap 1

Prorociia lui Malahie cătră Israil, pre care || Domnul îl vădeaşte de nemulţămire, căci nu să cunoştea a fi iubit în Iacov, de unde să pogorea, lepădându-să Iacov cu norodul său. Pentru aceaea, să ponosluiaşte că Israil nu-L cinsteaşte, nici de El să teame, şi căci că preoţii trec cu vedearea numele Domnului, a cărora jârtve le leapădă, priimită având aducerea cea curată, carea în tot locul I să aduce. 157r

1. Povara cuvântului Domnului cătră Israil, prin mâna lui Malahie.
2. „Iubitu-v-am – zice Domnul – și ați zis: «Întru ce ne-ai iubit?» Au nu frate era Isav lui Iacov? – zice Domnul – *și am iubit pre Iacov,

*Râm. 9, 13.

3. Iară pre Isav l-am urât și am pus munții lui spre pustiire și moștenirea lui spre bălaurii pustiii.

4. Și de va zice Idumeea: «Strâcați sântem, ci, întorcându-ne, vom zidi ceale strâcate». Aceastea zice Domnul oastelor: «Aceștia vor zidi și Eu voiu strâca». Și să vor strâca hotarele necredinții și norodul asupra căruia s-au mâniiat Domnul până în veac.

5. Și ochii voștri vor vedea și voi veți zice: «Mărească-Să Domnul preste hotarul lui Israil!»

6. Fiiul cinsteaște pre tatăl, și sluga pre domnul său. Deci, deacă sânt Eu tată, unde iaste cinstea Mea? Și de sânt Eu domn, unde e frica mea?, zice Domnul oastelor cătră voi. O, preoților, carii treaceți cu vedearea numele Mieu și ați zis: «În ce am trecut cu vedearea numele Tău?»

7. Aduceți pre oltariul Mieu pâine pângărită și ziceți: «În ce Te-am pângărit?» Într-aceaea ce ziceți: «Masa Domnului nesocotită iaste». |

8. De-ați aduce orb spre jârtvă, au nu rău iaste? Și de ați aduce șchiop și lânced, au nu rău iaste? Adă-l acela voivodului tău, de va plăcea lui au de va priimi fața ta, zice Domnul oastelor. 157v

9. Și acum rugați-vă feații lui Dumnezeu să se milostivească spre voi (că din mâna voastră s-au făcut aceasta) de cumva ar priimi feațele voastre, zice Domnul oastelor.

10. Cine e între voi care să închiză ușa și să aprinză oltariul Mieu în dar? Nu e Mie vreare întru voi – zice Domnul oastelor – și dar nu voiu lua din mâna voastră,

*Psalm 112, 3.

11. *Că de la răsăritul soarelui până la apus mare e numele Mieu în neamuri. Și în tot locul să jârtveaște și să aduce numelui Mieu aducere curată. Că mare e numele Mieu în neamuri, zice Domnul oastelor.

12. Și voi l-ați pângărit întru aceaea ce ziceți: «Masa Domnului e spurcată. Și ce să pune pre ea urgisit iaste cu focul ce-l mânâncă».

13. Și ați zis: «Iată, din osteneală» și l-ați suflat – zice Domnul oastelor – și ați adus din răpiri cel șchiop și lânced și ați adus dar. Au doară îl voiu priimi din mâna voastră?, zice Domnul.

14. Blăstămat e cel viclean, care are în turma sa parte bărbătească și, făgăduind, jirtveaște ce e slab Domnului. Că împărat mare sânt Eu – zice Domnul oastelor – și numele Mieu e groaznic între limbi.

Cap 2

Amânânţă Domnul că va blăstăma blagosloveniile preoţilor de nu să vor întoarce. Că leagea 158r *Lui o urgisăsc, deşartă făcând legătura || lui Levi, carele aici să laudă. Nelegiuit-au şi Iuda, însurându-să cu ceale de alt neam. Pentru aceaea, nu să va mai uita Domnul la jârtva lor. Despre muiare, a o iubi sau a o slobozi. A osteni au făcut pre Domnul întru cuvintele Sale.*

1. Și acum cătră voi porunca aceasta, o, preoţilor!

2. *De nu veţi vrea a auzi şi de nu veţi vrea a pune la inimă să daţi slavă numelui Mieu – zice Domnul oastelor – trimite-voiu asupra voastră lipsă şi voiu blăstăma blagosloveniile voastre şi le voiu blăstăma, căci n-aţi pus la inimă. (*Preoţii 26, 14. 2 Leage 28, 15.)

3. Iată, Eu vă voiu arunca braţul şi voiu răsipi preste faţa voastră gunoiul praznicelor voastre şi vă va lua cu sine.

4. Şi veţi şti că am trimis cătră voi porunca aceasta, ca să fie legătura Mea cu Levi, zice Domnul oastelor.

5. Legătura Mea au fost cu el de viaţă şi de pace. Şi i-am dat teamere şi s-au temut de Mine şi de cătră faţa numelui Mieu să spăimânta.

6. Leagea adevărului au fost în gura lui şi nedreptate nu s-au aflat în buzele lui. În pace şi în dreptate au îmblat cu Mine şi mulţi au întors de cătră strâmbătate.

7. Că buzele preotului vor păzi ştiinţa şi leagea vor căuta din gura lui, că îngerul Domnului oastelor iaste.

8. Iară voi v-aţi depărtat din cale şi aţi smintit pre mulţi din leage. Deşartă aţi făcut legătura lui Levi, zice Domnul oastelor. |

158v 9. Pentru carea şi Eu v-am dat a fi urgisiţ şi smeriţi tuturor noroadelor, precum n-aţi păzit căile Meale şi precum n-aţi luat faţa în leage.

10. *Au doară nu un tată al nostru tuturor? Au doară nu un Dumnezeu ne-au zidit? Pentru ce dară urgiseaşte fieştecarele dintre noi pre fratele său, vătămând legătura părinţilor noştri? (*Math. 23, 9. Efes. 4, 6.)

11. Nelegiuit-au Iuda şi urăciune s-au făcut în Israil şi în Ierusalim, că au spurcat Iuda sfinţeniia Domnului, carea o au iubit şi au avut pre fata dumnezeului strein.

12. Pierde-va Domnul pre omul care au făcut aceasta, pre învăţătoriul şi ucenicul din corturile lui Iacov şi pre cel ce aduce dar Domnului oastelor.

13. Şi aceasta iarăşi aţi făcut, acoperiiaţi cu lacrămi oltariul Domnului cu plângere şi cu suspin, aşa ca să nu Mă mai uit cătră jârtvă, nici să iau ceva de mângăiare din mâna voastră.

14. Şi aţi zis: «Pentru ce pricină?» Că Domnul au mărturisit între tine şi între muiarea tinereaţelor tale, carea tu o ai urgisit. Şi aceasta e părtaşa ta şi muiarea legăturii tale.

15. Au nu unul au făcut şi rămăşiţa duhului Lui iaste? Şi ce caută unul, fără sămânţa lui Dumnezeu? Păziţi, dară, duhul vostru şi muiarea tinereaţelor tale să nu o urgiseşti.

16. Dacă o vei urî, slobozi-o – zice Domnul, Dumnezeul lui Israil; iară strâmbătatea va acoperi văjmântul ei, zice Domnul oastelor. Păziţi duhul vostru şi nu-l urgisiţi. ||

159r 17. A osteni aţi făcut pre Domnul cu cuvintele voastre şi aţi zis: «În ce L-am făcut a osteni?» În cel ce ziceţi: «Tot cel ce face rău bun e înaintea Domnului şi unii ca aceia plac Lui. Au adevărat unde e Dumnezeul judecăţii?»

Cap 3

Despre înaintea-mergătoriu lui Hristos şi venirea Acestuia şi judecata cea viitoare. Carele, curăţindu-să fiii lui Levi, priimită va avea jârtva Iudei şi a Ierusalimului. Amânânţă nelegiuiţilor grea izbândire. Însă pre aceia la Sâne îi cheamă, multe bunătăţi celor ce să vor întoarce făgăduind. Ponosluiaşte nemulţămirea fiilor Israil şi cum că pre dânsul în zeciuirile sale îl înfing şi căci că zic lui Dumnezeu a nu-I fi grije de cei ce-L cinstesc, a căriia împrotivă mai apoi a fi vor afla.

1. Iată, Eu trimiţu îngerul Mieu şi va găti calea înaintea feaţii Meale. Şi îndată va veni la bisearica Sa Stăpânul Care voi căutaţi şi îngerul testamântului, care voi vreaţi. Iată, vine!, zice Domnul oastelor. (Math. 11, 10. Marc. 1, 2. Luca 1, 17 şi 7, 27.)

2. Şi cine va putea gândi zioa venirii Lui şi cine va sta a-L vedea? Că El, ca focul aprins şi ca iarba nălbitoriului.

3. Și va ședea statornic și curățind argintul, și va curăți fiii lui Levi și va strecura ca aurul și ca argintul, și vor fi Domnului aducând jârtve întru dreptate.

4. Și va plăcea Domnului jirtva Iudei și a Ierusalimului ca zilele veacului și ca anii | cei de demult. 159v

5. Și Mă voiu apropiia cătră voi întru judecată și voiu fi martor iute fermecătorilor și preacurvarilor și jurătorilor strâmbi și celor ce viclenesc plata lucrătorilor, văduvele și săracii și apasă pre cel nimernic, nici s-au temut de Mine, zice Domnul oastelor.

6. Că Eu, Domnul și nu Mă schimb; și voi, fiii lui Iacov, nu v-ați mistuit.

7. Că din zilele părinților voștri v-ați depărtat de legiuitele Meale și nu le-ați păzit. *Întoarceți-vă cătră Mine și Mă voiu întoarce cătră voi, zice Domnul oastelor. Și ați zis: «În ce ne vom întoarce?»

*Zah. 1, 3.

8. De va înfinge omul pre Dumnezeu, că voi Mă înfingeți? Și ați zis: «În ce Te înfingem?» În zeciuiri și în pârghe.

9. Și întru lipsă voi blăstămați sânteți și pre Mine voi Mă înfingeți, tot neamul.

10. Băgați toată jefuirea în șură și fie bucată în casa Mea și Mă cercați despre aceasta – zice Domnul – de nu vă voiu deascoperi jgheaburile ceriului și vă voiu vărsa blagoslovenie până de prisosit.

11. Și voiu certa pentru voi pre cel ce vă îmbucă și nu va strâca rodul pământului vostru, nici va fi stearpă viia în țarină, zice Domnul oastelor.

12. Și vă vor ferici toate neamurile, că veți fi pământ dorit, zice Domnul oastelor.

13. Pornitu-s-au asupra Mea cuvintele voastre, zice Domnul.

14. Și ați zis: «Ce am grăit împrotiva Ta?» Zis-ați: *«Deșert e cel ce slujaște lui Dumnezeu. Și ce sporiu că am păzit poruncile Lui și căci că am umblat triști înaintea || Domnului oastelor? 160r

*Iov 2, 15.

15. Acum, dară, fericim pre cei trufași. Căci că s-au zidit cei ce fac necredință și au ispitit pre Dumnezeu și s-au mântuit».

16. Atunci au grăit, temându-să de Domnul, fieștecarele cu aproapele său. Și au luat aminte Domnul și au auzit. Și s-au scris cartea pomenirii Lui înaintea celor ce să tem de Domnul și cugetă numele Lui.

17. Și vor fi Mie – zice Domnul oastelor – în zioa în care Eu fac, spre moșie. Și le voiu ierta, precum iartă omul fiiului său, celui ce-i slujaște.

18. Și vă veți întoarce și veți vedea ce iaste între cel drept și între cel necredincios și între cel ce slujaște lui Dumnezeu și între cel ce nu-I slujaște.

Cap 4

Zioa Domnului va aprinde pre toți cei ce fac necredință, zmulgându-să rădăcina lor. Răsări-va soarele dreptății celor ce să tem de Domnul, Care va călca pre cei necredincioși. Porunceaște a-ș aduce aminte de leagea lui Moisi. Ilie, mai înainte de-a veni zioa Domnului, să vesteaște că să va trimite, care să întoarcă inima părinților cătră fii.

1. Că iată, zioa va veni aprinsă ca cuptoriul. Și vor fi toți mândri și toți lucrând necredincios, pozderie. Și-i va aprinde zioa ce vine – zice Domnul oastelor – care nu le va lăsa rădăcină și odraslă.

2. *Și va răsări voao, celor ce vă teameți de numele Mieu, soarele dreptății și vindecare în arepile lui. Și veți ieși și veți sălta ca vițeii din ciurdă. |

*Luca 1, 78.

3. Și veți călca pre cei necredincioși, când vor fi cenușe supt talpa picioarelor voastre, în zioa în carea Eu fac, zice Domnul oastelor. 160v

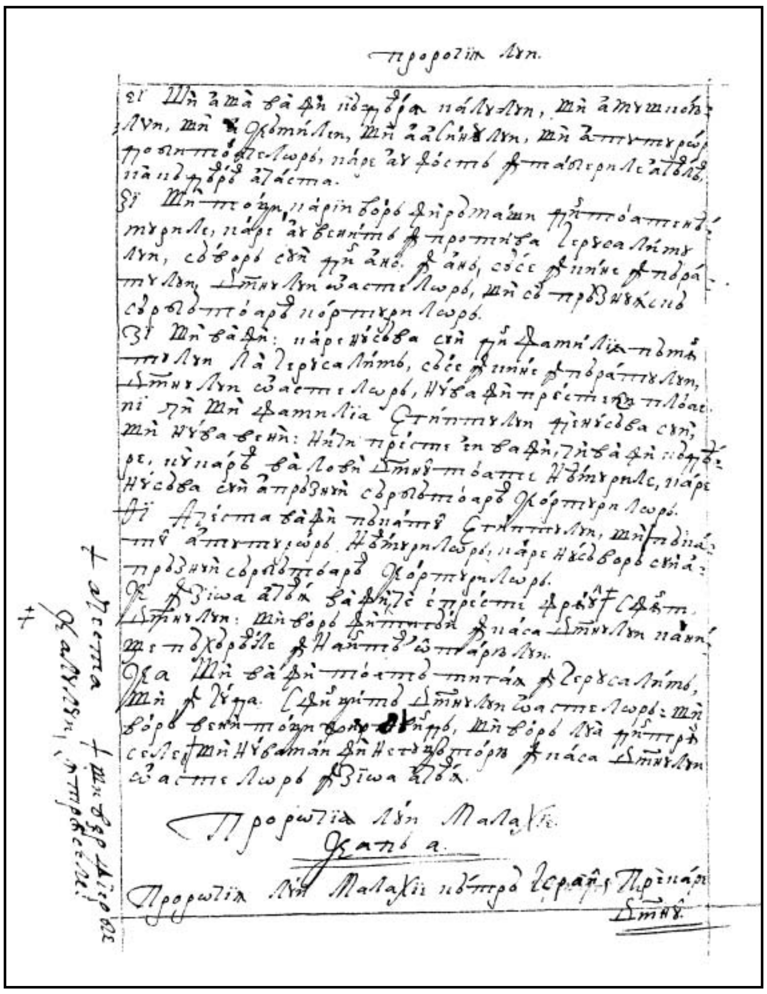
4. *Aduceți-vă aminte de leagea lui Moisi, slugii Meale, carea i-am poruncit în Horiv cătră tot Israilul poruncile și judecățile.

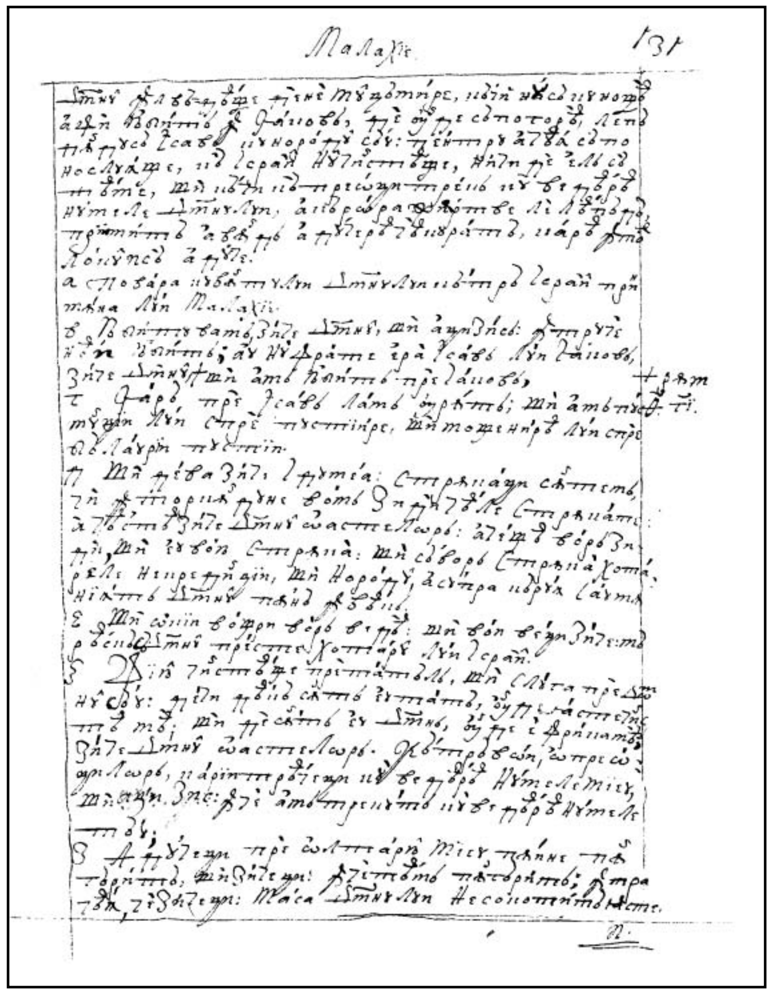
*Ieșir. 20.
2 Leage 6, 3.

5. *Iată, Eu vă voiu trimite pre Ilie prorocul mai înainte de a veni zioa Domnului cea mare și înfricoșată.

*Math. 17, 10.
Marc. 9, 10.
Luca 10, 17.

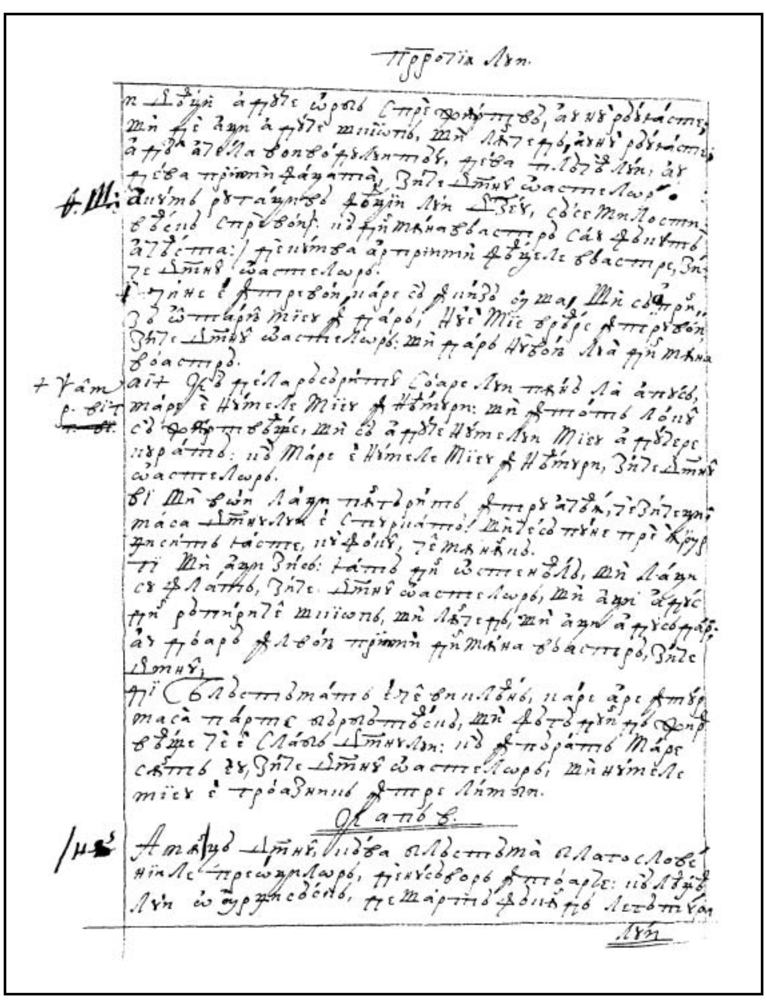
6. Și va întoarce inima părinților cătră fii și inima fiilor cătră părinții lor, ca nu doară să viu și să lovesc pământul cu anathema”.

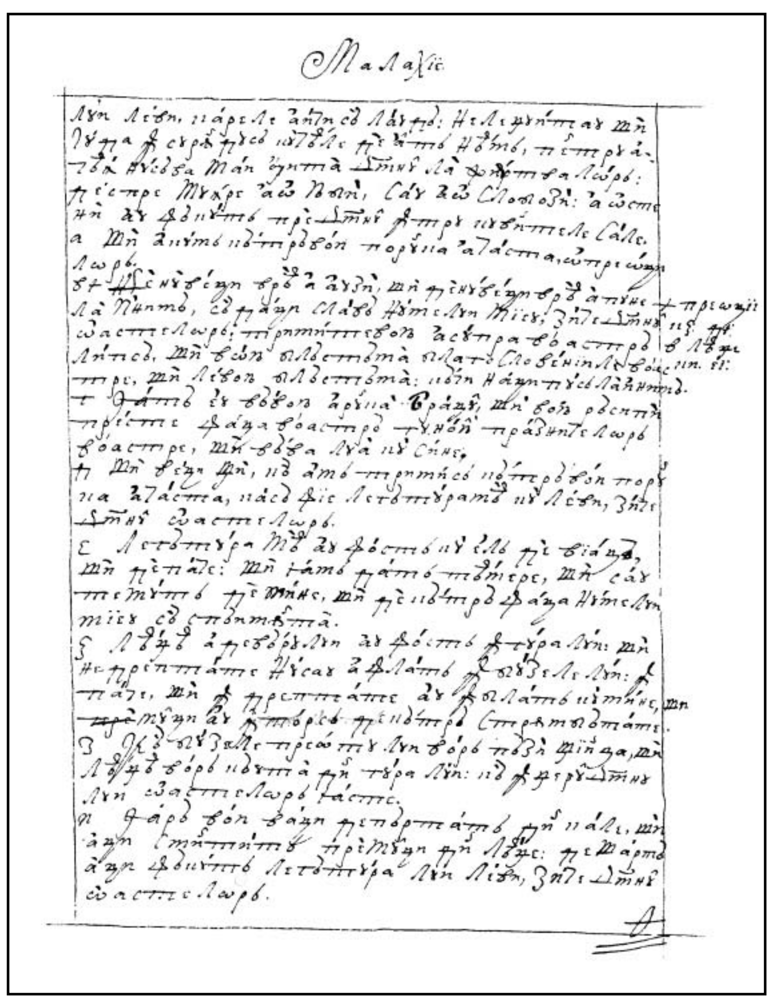

156v

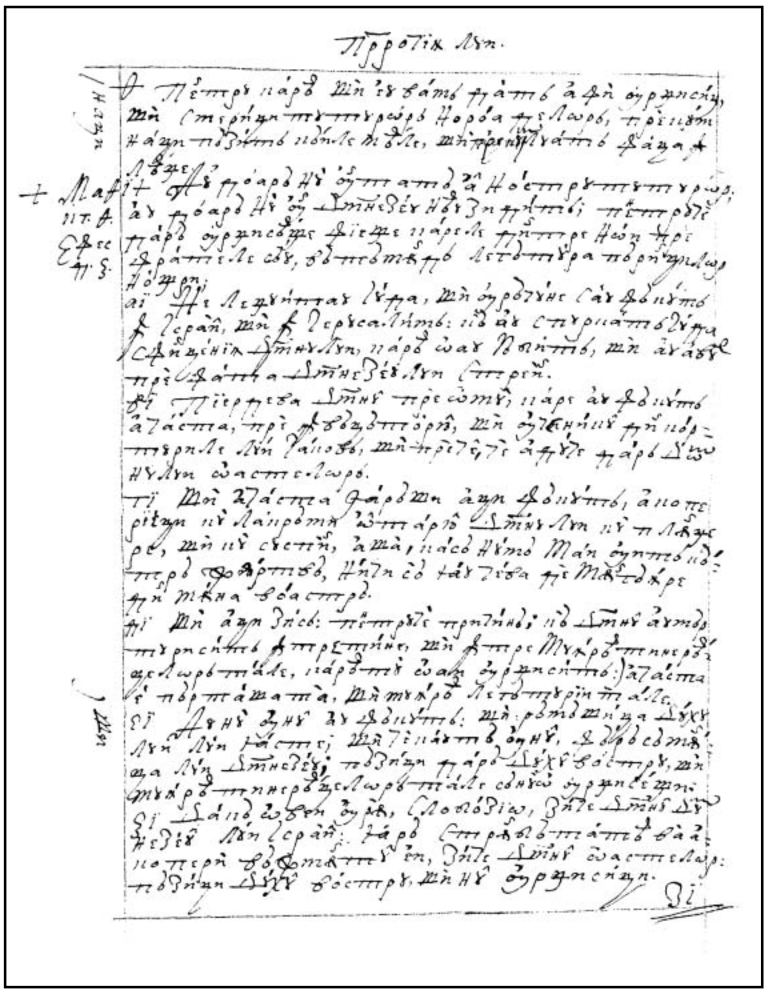
157r

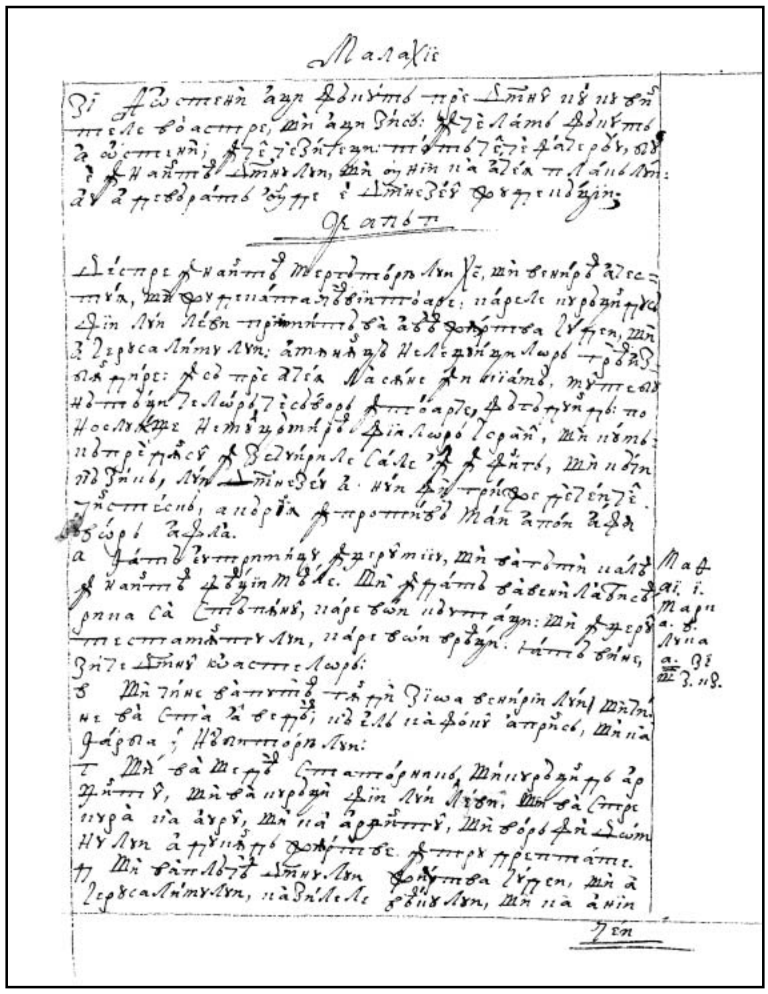

157v

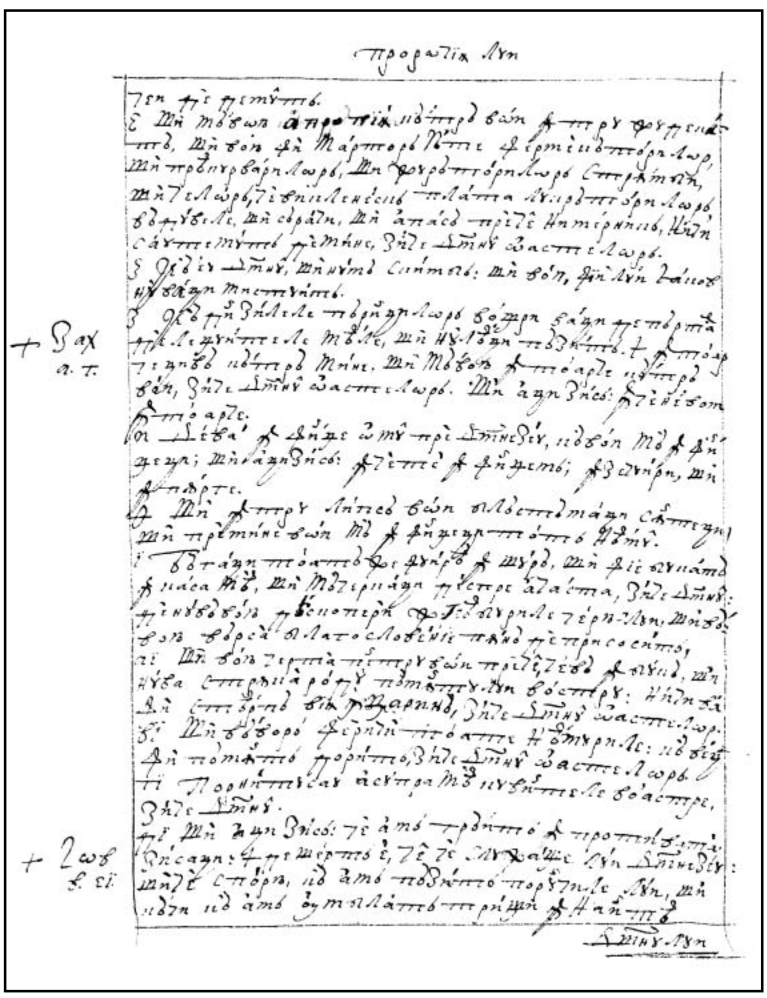
158r

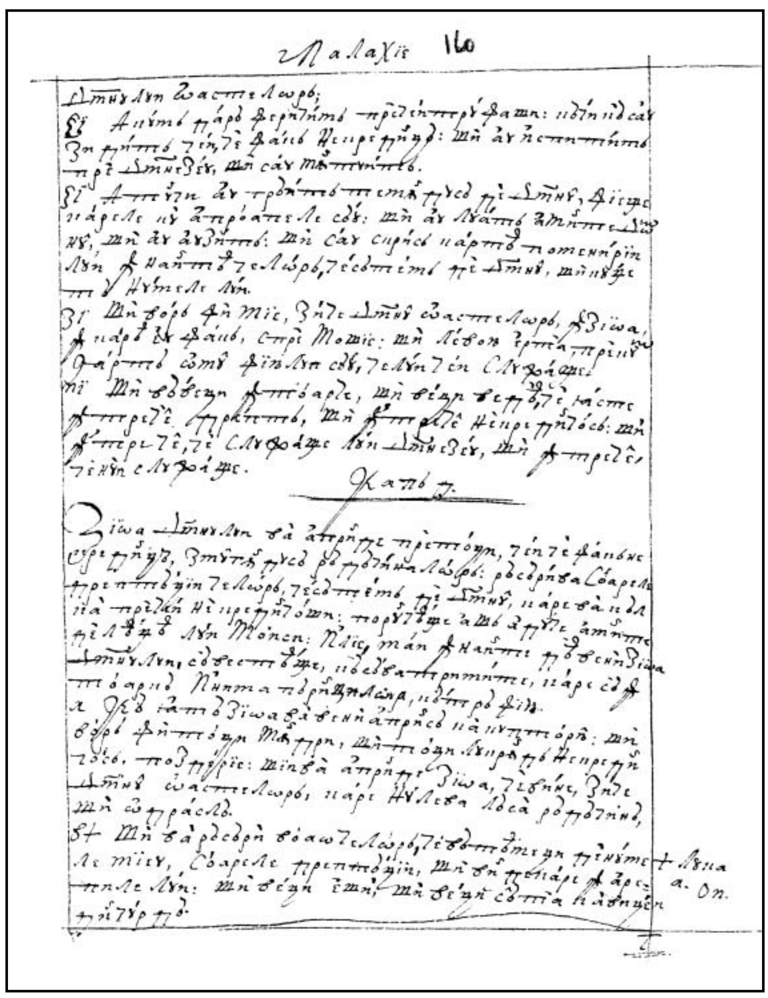
158v

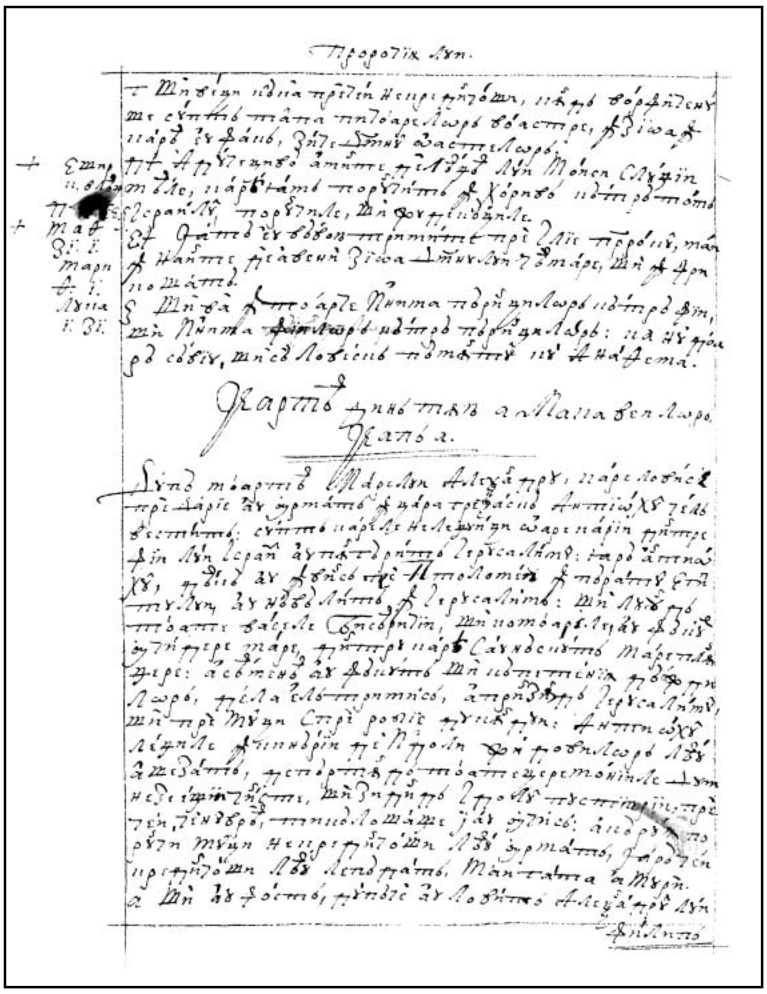
159r

159v

160r

160v